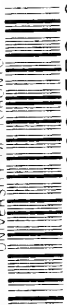

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00666578 0

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES HANDWÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

VON

D. DR. D. GUSTAF H. DALMAN

PROFESSOR IN GREIFSWALD

ZWEITE VERBESSERTE UND VERMEHRTE AUFLAGE
MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN VON G. H. HÄNDLER
UND EINEM VERZEICHNIS DER MISCHNA-ABSCHNITTE,
BEIDES BEARBEITET VON PROF. DR. J. KAHAN, ZNAIM

GEDRUCKT MIT UNTERSTÜTZUNG DER GESELLSCHAFT ZUR
FÖRDERUNG DER WISSENSCHAFT DES JUDENTUMS, DER
ARTHUR UND EMIL KÖNIGSWARTERSCHEN UNTERRICHTS-
UND STUDIENSTIFTUNG UND DER ZUNZ-STIFTUNG

522737
18. S. S.

J. KAUFFMANN VERLAG / FRANKFURT A. MAIN

1922

Alle Rechte, insbesondere das der Übersetzung vorbehalten
Copyright 1922 by J. Kauffmann Verlag, Frankfurt a. Main

Druck von M. Lehrberger & Co., Frankfurt a. Main

Germany

VORWORT ZUR ZWEITEN AUFLAGE

Daß die 1901 ausgegangene erste Auflage meines Handwörterbuchs zu Targum, Talmud und Midrasch jetzt eine neue Auflage erlebt, ist ein Beweis dafür, daß es einem Bedürfnisse entspricht. Es soll auch fernerhin denen dienen, welche aus Gründen der Bequemlichkeit oder Sparsamkeit nach einem weniger umfangreichen Hilfsmittel greifen, als es die Wörterbücher von Lewy, Jastrow und Kohut oder der Thesaurus von Benjehuda sind. Deshalb waren Verleger und Verfasser darin einig, daß es in Umfang und Anlage nicht geändert werden dürfe. Daß es trotzdem um weit über einen Bogen gewachsen ist, zeigt, daß die neue Auflage an Inhalt gewonnen hat.

Wenn das Handwörterbuch seinem Plane gemäß eine Stelle sein sollte, an welchem die Resultate sprachlicher Einzelarbeit gesucht werden, bedurfte es einer gründlichen und umfassenden Nacharbeit. Von Arbeiten sachlichen Inhalts, die seit 1901 erschienen, nenne ich S. KRAUSS, Talmudische Archäologie I—III (1910—12); S. KLEIN, Tod und Begräbnis (1918); M. WINTER, Die Koch- und Tafelgeräte (1907); A. ROSENZWEIG, Das Wohnhaus (1907); F. GOLDMANN, Der Ölbau in Palästina (1906). La Figue en Palestine (1911); S. SCHEMEL, Die Kleidung der Juden (1912); M. SALOMONSKI, Gemüsebau und -Gewächse (1911); S. KLEIN, Weinstock, Feigenbaum und Sykomore (1911); J. PREUSS, Biblisch-talmudische Medizin (1911); M. MAINZER, Jagd, Fischfang und Bienenzucht (1910); S. KLEIN, Das Klima Palästinas (1914); I. Löw, Aramäische Fischnamen, Lurchnamen 1—7 (1911), Erwe und Wicke (1916). Auf sprachlichem Gebiet gehört hierher: F. PERLES, Nachlese zum neuhebräischen und aramäischen Wörterbuch (1917); Babylonisch-talmudische Glossen (1905), Akkadische Fremdwörter (1918); I. Löw, Lexikalische Miscellen (1914), Quisquilien und Miscellen (Monatsschrift Jahrg. 60); M. NEUMARK, Lexikalische Untersuchungen zur Sprache der jerusalemischen Penta-teuchtargume (1905); E. BREDEREK, Konkordanz zum Targum des Onkelos (1906). Sonst war noch zu berücksichtigen: F. SCHULTHESS, Homonyme

Wurzeln im Syrischen (1900), *Lexicon syropalaestinum* (1903). Handschriftliche Bemerkungen von Professor FRAENKEL teilte mit Rabbiner Dr. LEWIN in Kempen in Pr., eine Liste von Verbesserungen der ersten Auflage sandte Rabbiner Dr. S. KLEIN in Nové Zamky. Mancherlei Ungenauigkeiten und Lücken hatten sich mir selbst ergeben. Die Zahl der Vervollständigungen auf Grund eigenen Quellenstudiums wäre noch größer gewesen, wenn mein Handexemplar der ersten Auflage sich hätte von Jerusalem beschaffen lassen. Die homonymen Stämme wurden in noch größerem Umfange als früher getrennt. Unvokalisiert blieben jetzt durchweg die Stämme, welche in der Grundform nicht belegt sind. Mehr als früher wurden bei der Verbesserung irriger Lesarten die Stellen ihres Vorkommens angegeben. Aber auch jetzt mußte ich darauf verzichten, alle Irrtümer der gangbaren, kritisch nicht hergestellten Texte zu verzeichnen.

Ein großer Gewinn für die neue Auflage war es, daß Herr Oberrabbiner Dr. IMMANUEL LÖW in Szegedin willig war, seine einzigartige Sachkunde in Bemerkungen zur Druckvorlage zu betätigen. Infolge der Schließung der Grenze Ungarns kam diese Mitarbeit den ersten beiden Bogen nicht zugute; aber von da ab hat sie, trotz der dem greisen Gelehrten widerfahrenen Freiheitsberaubung, bis zu Ende fortgeführt werden können. Ein Teil seiner Bemerkungen ist durch meine zustimmende Aufnahme in den Text verschwunden. Aber die ihm eigentümlichen Identifikationen von Realien sind mit seinem Namen bezeichnet. Bei der Korrektur unterstützte mich wirksam Herr Professor Dr. J. KAHAN in Znaim, der auch sachliche Bemerkungen beisteuerte. Beiden Herren sei für ihre wertvolle Hilfe der verbindlichste Dank gesagt.

Es ist über dreißig Jahre her, daß ich auf Franz Delitzsch's Vorschlag Jacob Levy bei der letzten Lieferung seines grundlegenden Wörterbuchs durch Verifizierung der Zitate bescheidene Dienste leistete. Möchte zu sehen sein, daß ich seitdem nicht vergebens auf einem Gebiete gearbeitet habe, das manchem als abseitsliegend erscheint, das aber dem ernstesten Arbeiter für die Erkenntnis der höchsten Wahrheit und für das gegenseitige Verstehen zweier Religionen noch immer wertvolle Früchte trägt.

Was in diesem Wörterbuche geboten wird, ist folgendes:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den südarabischen Targumhandschriften mitgeteilten Aussprachetradition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die einst im Besitze von Professor

A. SOCIN in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, außerdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. Socin's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth¹ MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelzitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgeteilten Lesart genannt wird.

Im Interesse der Anfänger, welche besonders über die Setzung des Dagesch lene und forte nicht im Zweifel gelassen werden konnten, und um die nach meinen früheren Erfahrungen höchst prekäre Benützung der Typen für die superlinearen Vokale zu vermeiden, wurde die superlineare Vokalisation der südarabischen Handschriften in die sublineare umgesetzt. Wer auf die eigentliche handschriftliche Lesart zurückschließen will, hat nur zu beachten, daß jedes Segol auf Patach zurückzuführen ist, jedes Chateph (ausgenommen bei קָדָם, קָבִיל, אָתָּרָן) in ein (lautbares) Schewa zu verwandeln, jedes Schewa quiescens und auch jedes Schewa mobile (bez. intermedium) nach kurzem Vokal und einfachem unverdoppeltem Konsonanten zu streichen². Auch das Dagesch, das jenem Punktierungssystem ursprünglich nicht angehört und in den Handschriften nur unregelmäßig, in manchen gar nicht, erscheint, wäre wegzulassen. Es ist also vorauszusetzen für מִלְכָּן, מִלְכָּתָא, מִלְכִּין, מִלְךְ, הִיכְלָא, מִלְכִּין, מִלְךְ, הִיכְלָא, יִתְקַטְּלוּ, יִתְקַטְּלוּ, קָטְלוּ, אִתְּתָא, אִנָּא, מִלְכִּין, מִלְכָּתָא, אִתְּתָא, אִנָּא, מִלְכִּין, יִתְקַטְּלוּ, יִתְקַטְּלוּ, קָטְלוּ. Es erhellt daraus, daß die Verdoppelung der Konsonanten meist, aber nicht immer, mit Sicherheit erkannt werden kann, während über die Setzung eines Dagesch lene öfters Zweifel entstehen können³.

¹ Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

² Auch nach langem Vokal fehlt in der superlinearen Vokalisation das Schewa in der Femininendung ājtā und wenn jā, jān, jāt, jātā folgt, s. meine Gramm.² S. 78. אִתְּתָא, אִנָּא entspricht also אִיִּיתָא, אִיִּינָא und nicht אִיִּיתָא, אִיִּינָא.

³ S. das dabei von mir angewandte Prinzip in meinen „Aramäischen Dialektproben“ S. V.

Neben die handschriftlich bezeugte Schreibung eines Wortes habe ich eine andere gesetzt, in dem Falle, daß mir die handschriftliche Vokalisierung bedenklich oder doch nicht allein berechtigt schien.

2. Der Wortschatz des Onkelostargum ist durch Zitate kenntlich gemacht worden. Die Wörter und bei Verben auch die Konjugationen¹, für welche keine Zitate aus dem Pentateuch mitgeteilt sind, vermag ich aus diesem Targum nicht nachzuweisen. Die Konkordanz von **BREDEREK** gab mir Anlaß, auch über das von ihr genannte hinaus, Lücken aufzuspüren und auszufüllen. Ich darf nun hoffen, daß nichts Wesentliches übergangen ist.

Der Wortschatz der Targume zu den Propheten und zu den Megilloth ist nicht geschieden worden und wird auch nur in soweit durch Zitate kenntlich gemacht, als er von dem Wortschatze des Onkelostargums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch zitiert sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, daß dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Literaturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni zitiert sind, besagt dies, daß die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke² ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchzitaten notiert ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum³, wofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

¹ Hierbei war die Vokalisation der benützten Handschrift das Maßgebende.

² Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I, Saloniki 1526, II, Saloniki 1521.

³ S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben“ S. 35. Von M. GINSBURGER wird Monatsschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrtümlicher Berufung auf G. MARGOLIOUTH behauptet, daß diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Zensurvermerk vom Jahre 1593 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigelegt. Die persischen Fremdwörter sind mit *pers.*, die aus anderen Sprachen stammenden Lehnwörter nur durch *x.* bezeichnet.

4. Für die Anordnung habe ich ein festes Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, daß die Matres lectionis für kurze Vokale außer Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Kurzes *u* wurde als Kibbuz geschrieben, ausgenommen in Fremdwörtern und bei handschriftlichen Lesarten, wo das Waw erhalten blieb. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich außer Betracht. Der Anfänger wird darum gut tun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בִּזְרוּם bei בִּלֵּם nicht bei בּוּל, בּוּלִי bei דִּק, nicht bei דִּקָּ. Dagegen gehören חֻמֶּשׁ und בִּיעָר zu חֵ וּ בִּי und חֵ.

5. Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiß begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluß an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Außerdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch getan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für *η* habe ich die Aussprache *ē*¹, für *ει* und *οι* *i*, für *αυ* und *ευ* *aw* bez. *ew* vorausgesetzt. Im übrigen verweise ich auf die zweite Auflage meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch“.

6. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloß angenommenen Grundbedeutungen

¹ S. dazu meine Bemerkung in Jüd. Monatsschrift XLI S. 327.

der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zugrunde. Daß auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, daß es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Literatur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler aufgenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von LEVY und JASTROW verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, daß ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

7. Auf meine Bitte war Herr Professor Dr. J. KAHAN in Znaim bereit, G. H. HÄNDLER's Lexikon der Abbreviaturen für den Neudruck zu redigieren und auch ein alphabetisches Verzeichnis der Mischnaabschnitte beizusteuern. Nur sehr kundige Benutzer der altrabbinischen Literatur werden dieser beiden Hilfsmittel entraten können. Ein „Nachtrag“ faßt zusammen, was mir bei der endlich möglich gewordenen Durchsicht meines Handexemplars der vorigen Ausgabe von Verbesserungen auffiel. Hier ließen sich auch von Dr. S. KLEIN (s. o.) und von Pastor WINDFUHR in Hamburg mir zugesandte Bemerkungen berücksichtigen.

JERUSALEM, November 1921

GUSTAF H. DALMAN

א 1. *pl.* אָאין, erster Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. א als Zahlzeichen = 1; 3. א *a.* praefig. für על oder עד.

אאלרן Zusammenstellung der Schlußbuchstaben der Inschrift von Dan 5, 25 (mit Spaltung des letzten Wortes).

אאפיקון 1. אָפִיקון *gr. m.* (ὁφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.

אָאראַ s. אָאראַ.

אָא (Thr 1, 2) der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).

אָא *h. m., c.* אָא, *pl.* אָאבות 1. Vater, Ahn; 2. אָא בית דין אָא zweites Oberhaupt des Synedriums; 3. *pl.* אָאבות auch: a) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptklasse, Oberbegriff, z. B. אָאבות מוֹקֵן Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, מְלָאכֹות אָא Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, הַמְּאֹות אָא je der erste Grad der Unreinheit, אָא בְּנֵן Ent-wicklung eines Grundsatzes.

אָא *h. m., pl.* אָאין Trieb.

אָאָ (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* אָאָי Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.

אָאָ 1 (Gen 44, 19; אָאָ Nu 25, 14, pal. Targ. auch אָאָ) *a. m., ind.* אָאָ (1. אָאָ) Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c.* אָאָ Gen 17, 4, *c. s.* אָאָ Gen 19, 34, אָאָ Gen 2, 24 etc., *pl. d.* אָאָהָא Nu 36, 1 (*syr.* אָאָהָי Prov 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אָאָ II männl. Personennamen (Verkürzung von אָאָהָי).

אָאָ (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אָאָהָי 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.

אָאָ *a. m.* Dickicht.

אָאָטִים (SchemR 38) 1. אָאָטִים.

אָאָשׁוּתָא *a. f., c.* אָאָשׁוּת Koh 7, 3 Übelwollen.

אָאָ *a. Pa. pt. c. s.* מְאָאָהָ Ho 9, 10 Or. 1474, 1. מְאָאָהָ, s. מְאָאָהָ.

אָאָהָ (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.

אָאָהָנוֹם (אָאָהָנוֹם) *gr. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.

אָאָהָנוֹם 1. אָאָהָנוֹם *pl. gr. m.* (εὐγενέστατοι, Titel der Kaiserlichen Prinzen) edelste.

אָאָהָנוֹם 1. אָאָהָנוֹם *gr. f.* (οὐκέτις) Sklavin.

אָאָהָ *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.

אָאָהָ *a., ipf.* יִבְדּוּ Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.*

אָאָהָנוֹם Dt 12, 2, אָאָהָנוֹם Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* הוֹבֵד, אָאָהָנוֹם (1. הוֹבֵד) Thr

2, 9, *inf.* אָאָהָנוֹם Dt 28, 63. *ipf.* 2 *sg.* אָאָהָנוֹם Dt 7, 24 dass. *Itpe.* אָאָהָנוֹם, אָאָהָנוֹם

אָאָהָנוֹם verloren gehen, sich verlieren.

אָאָהָ *h. m.* was zu grunde geht.

אָאָהָ *a. m.* Untergehen.

אָאָהָנוֹם (bSukk 18^a) 1. אָאָהָנוֹם.

אָאָהָנוֹם *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אָאָהָנוֹם *h. f.* 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.

אָאָהָנוֹם *a. f.* dass.

אַבְדָּמָא, אַבְדָּמָא männlicher Personenname (Ἀβουδέμμος).

אַבְדָּיִמָּא männl. Personenname (Εὐδαιμός).

אַבְדָּן (= אַבְדָּא יִדְן) männl. Personenname.

אַבְדָּן (אַבְדָּן) *h. m.* Untergang, Vernichtung.

אַבְדָּנָא (Jes 53, 9 Or. 2241. אַבְדָּנָא Or. 1474) *a. m.* 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדָּקוֹס (אַבְדָּקוֹס) männl. Personenname (Εὐτοκος).

אַבְדָּרְנָא(?) männl. Personenname.

אַבְדָּא *s.* אַבְדָּא.

אַבְדָּא männl. Personenname.

אַבְדָּה männl. Personenname.

אַבְהַטס (jKil 31c) 1. אַמְבָּטִיס.

אַבִּי, אַבִּי männl. Personenname (Abkürzung von אַבְנִיָּה).

אַבִּי (Lv 11. 19) *a. f.* Weihe (*milvus*).

אַבִּיב (אַבִּיב) *h. m.* Rohr, Flöte. — אַבִּיב רֹעֵה Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*?).

אַבִּינָא (Gen 4, 21. MS אַבִּינָא) *a. m.* Flöte.

אַבִּינָא männl. Personenname.

אַבִּיד *h. m.* 1. Untergang; 2. *s.* אַבִּיב.

אַבִּידִּנָא(?) männl. Personenname.

אַבִּידָּמָא *s.* אַבְדָּמָא.

אַבִּיב *h. m.* kurz und dick.

אַבִּי *h.* wehe!

אַבִּיָּה männl. Personenname.

אַבִּיָּתָא *a. f.* Eisen zum Reinigen der Pflugschar.

אַבִּול *h. m.* Trauer.

אַבִּול *h. m.* Stadttor.

אַבִּולָּא *a. m., pl. c. s.* אַבִּולָּהָא Jer 50, 26 dass.

אַבִּולָּהָא *a. m.* Torwächter.

אַבִּין männl. Personenname.

אַבִּינָא männl. Personenname.

אַבִּוּאָא 1. אַבִּוּאָא.

אַבִּוּס *h. m.* 1. Krippe; 2. Stall; 3. großer Trog.

אַבִּוּס *h. m.* 1. Mästen, Stopfen; 2. 1. אַבִּוּס.

אַבִּוּנָא männl. Personenname.

אַבִּוּקָא *h. f.* Fackel.

אַבִּוּרִנָא *s.* אַבִּוּרִנָא.

אַבִּוּקָא, אַבִּוּקָת *h. f.* 1. Mottenfraß; 2. Fußkrankheit der Tiere.

אַבִּוּרָא *x. m.* Zubehör.

אַבְחַטס (jKil 31^c, Ven. אַבְחַטס, Ar. אַבְחַטס) 1. אַמְבָּטִיס.

אַבְטָא *a. m.* Weinschlauch.

אַבְטוֹ (TosOhol XIII 3) 1. אַבְטָא, *s.* אַבְטָא.

אַבְטִי I *gr. f.* (ἐμβατή), *pl.* אַבְטִיָּאָת Bade-
wanne, Badehaus.

אַבְטִי II *gr. m.* (ἐμβατή) Modell.

אַבְטִיָּא (SiphreRee S1) 1. אַבְטִיָּא.

אַבְטִיָּוִן *gr. m.* (ὀπτιών, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.

אַבְטִיָּה *h. m.* Wassermelone (*Utrullus vulgaris*).

אַבְטִיָּהָא *a. m., pl. d.* אַבְטִיָּהָא Nu 11, 5 dass.

אַבְטִיָּה, אַבְטִיָּה (bBech 55^a) 1. אַבְטִיָּה.

אַבְטִיָּה *h. f.* Müßigkeit, Nutzlosigkeit.

אַבְטִיָּוִן männl. Personenname (Πτολιών?).

אַבְטִיָּוִס, אַבְטִיָּוִס, אַבְטִיָּוִס männlicher
Personenname (Πτολεμαῖος, Εὐτολμος).

אַבְטִיָּוִס *gr. m.* (αὐτόματος) selbsttätig.

אַבְטִיָּוִן *gr. f.* (αὐτονομία) Ort mit
selbständiger Verwaltung.

אַבְטִיָּס *gr.* männl. Personenname (Εὐθύ-
voος?).

אַבִּי, אַבִּיָּה männl. Personenname.

אַבִּי (Siphre. Nu 139) 1. אַבִּיָּא (Αἶψα) Bei-
name von Ephesus.

אַבִּיב *h. m.* 1. reifende Ähre; 2. Zeit
der Ährenreife.

אַבִּיבָא (Ex 13, 4, 1 K 6, 38) *a. m., ind.*

אַבִּיב Lv 2, 14 1. reifende Ähre; 2. Zeit
der Ährenreife; 3. אַבִּיבָא יִרְחָא Ex
23, 15 Monat der Ährenreife.

אַבִּידָּה *h. f.* 1. der verlorne (resp. ge-
fundene) Gegenstand; 2. Erleiden
eines Verlustes, Schaden.

אַבִּידִּי (NuJI 34, 6) 1. אַבִּירִי (so MS.),
s. אַבִּירָא.

אַבִּידִּין, אַבִּידִּין קָאָ (Kakophemie für עֲמִידִין?)
Kirche.

אַבְעֻבֻעִיתָא *a. f. pl.* אַבְעֻבֻעִין Ex 9, 9.
Blasen, Pusteln.

אַבְעֻיָּה, אַבְעֻיָּה *h. f.* Absuchen der
Felder durch Arme.

אַבְעֻיָּה *a.* (= אַבְעֻיָּה) *s.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.

אַבְעֻיָּה *l.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה *h. Pi.* bestäuben. *Hithp.* sich be-
stäuben.

אַבְעֻיָּה *a.* 1. verflechten; 2. an etwas hängen.

אַבְעֻיָּה *h. m., pl.* אַבְעֻיָּה, אַבְעֻיָּה 1. Staub,
Pulver. אַבְעֻיָּה אַבְעֻיָּה Streusand. 2. (bildl.)
ein leiser Anflug, nur eine Idee.

אַבְעֻיָּה (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.

אַבְעֻיָּה *h. f.* Staub, Pulver.

אַבְעֻיָּה männl. Personennamen (Εὐκόλος?).

אַבְעֻיָּה *a. f.* 1. Loch für den Tür-
zapfen; 2. Schleife(?).

אַבְעֻיָּה I *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart
machen.

אַבְעֻיָּה II *h.* *Pi.* sich aufschwingen.

אַבְעֻיָּה III *h.* *Pi.* angliedern.

אַבְעֻיָּה *a.* *Hithp.* sich in die Höhe schwingen.

אַבְעֻיָּה *h. m., pl.* אַבְעֻיָּה 1. Glied; 2. männ-
liches Glied; 3. Teil des Skeletts.

אַבְעֻיָּה (jMo K S2^b אַבְעֻיָּה *l.* אַבְעֻיָּה) *s.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה *h. m.* Blei.

אַבְעֻיָּה (Ex 15, 10) *a. m.* dass.

אַבְעֻיָּה I *a. m., pl.* אַבְעֻיָּה Jud 19, 29,
d. אַבְעֻיָּה Lv 1, 6, אַבְעֻיָּה Mi 3, 3
1. Glied; 2. männliches Glied.

אַבְעֻיָּה II *a. m., pl. c. s.* אַבְעֻיָּה Dt 32, 11
1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.

אַבְעֻיָּה *a.* in Wahrheit, fürwahr.

אַבְעֻיָּה männl. Personennamen (Εὐρύ-
δης).

אַבְעֻיָּה (SchirR 2, 14) 1. אַבְעֻיָּה (so
Ed. Pes.), *s.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה *gr. m.* (ἀήρ) Luft.

אַבְעֻיָּה *a. m.* Krippe, Stallung(?).

אַבְעֻיָּה *l.* אַבְעֻיָּה, *pers. m.* königl. Be-
amter.

אַבְעֻיָּה *pers. m.* Stadtmauer.

אַבְעֻיָּה *a. f.* Gegengewicht(?).

אַבְעֻיָּה, אַבְעֻיָּה, אַבְעֻיָּה (Est II 5, 1,
MS אַבְעֻיָּה) *gr. m.* (ᾠπυζον) reines
Gold.

אַבְעֻיָּה *pers. m.* Lederdecke.

אַבְעֻיָּה *l.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה, אַבְעֻיָּה *a. m.* außerhalb, aus-
wendig, draußen. אַבְעֻיָּה von außen.

אַבְעֻיָּה *l.* אַבְעֻיָּה *h. f.* Zypresse.

אַבְעֻיָּה *a. f.* Außenplatz, Dorf.

אַבְעֻיָּה *a. f.* Leichenmahl.

אַבְעֻיָּה *gr. tr.* (ἐβρεξεν) es regnet.

אַבְעֻיָּה *gr. f.* (ἄβραυς) eine Fischart.

אַבְעֻיָּה *h. m.* ein Sumpfvogel.

אַבְעֻיָּה *pers. m.* halbgar.

אַבְעֻיָּה *l.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה *h. m.* eine Olivenart.

אַבְעֻיָּה *l.* אַבְעֻיָּה, אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה (so jSabb 15^d) אַבְעֻיָּה *lat. m.*
pl. (bracca) Hosen.

אַבְעֻיָּה (jBabM 9^c) *s.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה *pers. m.* Speise aus Mehl, Honig
und Öl.

אַבְעֻיָּה *a. f.* wilder Majoran.

אַבְעֻיָּה *a. m.* geröstete Ähre.

אַבְעֻיָּה *h. m. pl.* klein und sauer bleibende
Trauben.

אַבְעֻיָּה *a.* 1. *s.* אַבְעֻיָּה; 2. *s.* אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה *h.* das buchstäbliche Aussprechen.

אַבְעֻיָּה (BerR 2S) 1. אַבְעֻיָּה.

אַבְעֻיָּה *a.* (= אַבְעֻיָּה) 1. auf, über; 2. ver-
möge, durch; 3. wegen. אַבְעֻיָּה weil.

אַבְעֻיָּה gelegentlich.

אַבְעֻיָּה (jKil 32^a) *h. m.* Bast(?).

אַבְעֻיָּה *a. m.* Kelch.

אַבְעֻיָּה (Est II 5, 13, MS אַבְעֻיָּה) *a. m.*
der Agagit (Beiname Hamans).

אַבְעֻיָּה *gr. m.* (ἀγῶρος) Wasserleitung.

אַבְעֻיָּה I *h.* 1. zusammenbinden; 2. zu-
sammenrotten. *Ni.* zusammengebunden
werden.

אַבְעֻיָּה II *h.* *Hithp.* hinziehen, andauern
lassen.

אַבְעֻיָּה I *a.* zusammenbinden.

אַבְעֻיָּה II *a.* *Aph.* lang sein lassen.

אַגַּד *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.

אַגְדָּא *a. m.* dass.

אַגְדָּא *a. m.* 1. *ind.* **אַגַּד** 2S 3, 29 (MS **אַגַּר**) Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.

אַגְדָּה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.

אַוּגְדוֹקוֹנָטָא (jBabB 14^c **אוגרו קונטא**) *gr. tr.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.

אגודי 1. **אגורי**.

אַגְדָּנָא *pers. m.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

אַגְדִּיקוֹס *gr. m.* (ἐκδικος) kaiserlicher Rechtspfleger.

אַגְדָּתָא *a. f.* 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für die Passahabende.

אַגָּה *h. f., pl.* **אַגִּין** Dornstrauch (Mannaklee).

אַגְנוּאִי *a.* innerhalb, inwendig.

איגואה 1. **איגָּה**.

אָגור *h. m.* Band, Gebund.

אַגְדָּל *h. m.* Daumen.

אַגּוּז *h. m.* Wallnuß (*Juglans regia*).

אַגְנוּזָא *a. m.* 1. dass.; 2. Nußbaum.

אַגְנוּזָה *h. f.* dass.

אַגְוִיסְטוֹר *lat. m.* (*quaestor*) Quästor.

אַגוּף *s.* **אַגִּף**.

אגופה (jGitt 48^d)?

אָגור *h. m.* Haufen, Hügel.

אַגְדָּרָא *s.* **איגורא**.

אַגְדָּרָה *h. f.* Speicher. Fach.

אָגורי *h. m.* mittelgroße Olivenart.

אַגְחִיתָא *a. f.* **אַגְחִית קרבא** Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.

אגסין 1. bSanh 91^a 1. **לָגְסִין**; 2. jKil 32^a 1. **אגבין**.

אַגְסְרָנָטָא *gr. m.* (καταρράκτης) Wasserfall.

אגוסרין *h. x. pl.* eine Art Portulak.

אַגָּא, **אַגְיָא** *a. m.* Graben, Furche.

איגיאה *gr. f.* (αἰγίνη) Ziegenfell.

אַגְיָה *h. f.* Graben, Furche.

אגין 1. jSabb 5^b 1. **הַגִּנּוּן**; 2. **שוור את** השליך את עצמו BerR 56 1.

אַגִּיס *a. m.* Schwager, d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, *s.* **גִּיס**.

אַגְיָא (Dt 24, 14) *a. m., c.* **אָגיר** Lv 25, 53 Lohnarbeiter.

אַגְלָא *a. m.* Außentor.

אַגְלִים *h. m. pl.* Regentropfen (?).

אַגְלִיכּוּתָא *a. f.* Eingraben, Einfassen.

אַגִּם *a.* gebeugt, betrübt sein.

אַגִּם *h. m.* 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht. Sumpf; 3. unbebautes Land.

אַגְמָא *a. m., pl.* **אַגְמִין** Jes 42, 15 Soc 59. *d.* **אַגְמִיָא** Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.

אַגְמִיָה *h. f.* Kummer.

אַגְמִין I. *h. m.* Schilf.

אַגְמִין II. *s.* **הַגְּמִין**.

אַגְמוּזָא *a. m., ind.* **אַגְמוּז** Jes 58, 5 Schilf.

אַגְמוּן *gr. tr.* (ἀγμεν) wohlan!

אַגּוּן *gr. m.* (ἀγών) Wettkampf.

אַגִּין *gr. m.* (ἀγκών) Rand.

אגן *a. Pa.* **אגין** jSabb 10^b (Ausg. Ven. **אגין**) Scheiben formen (?).

אָגן *h. m.* Becken, Schale.

אַגְנָא, **אַגְנָא** ('ant 7, 3) *a. m.* 1. *pl.* **אַגְנִין** Jes 65, 11, *c.* **אַגְנִי** (Soc 59 **אַגְנִי**)

1 K 7, 41 Becken, Teller, Schale; 2. Teich.

אגונה 1. **אגונה**.

אגנטין (jPea 21^b) 1. **אַרְגֵּנְטִין** *lat. m.* (*argenteum*) silbernes (Gerät).

אגנטוס 1. **אגנטוס** (?).

אַגְנִיָא *gr. f.* (ἀγνεία) Lammfell.

אַגְנִיתָא (Est II 1, 2), **אַגְנִיתָא** *a. f.* Becken.

אַגְנִיתָא *a. f.* 1. Decke; 2. Beschützung.

אַגִּם, **אַגִּם** *h. m.* Birne (*Pirus communis*).

אַגְוִיסְטָא *gr.* 1. *f.* (Αὐγουστοα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie; 2. *m.* (Αὐγουστος) Kaisertitel.

אַגְוִיסְטוֹן, **אַגְוִיסְטוֹן** *gr. tr.* (ἐκζητῶν) suchend.

אַנוסמוס *gr. m.* (Αὐγουστος) Titel des röm. Kaisers.

אַנוסמטל *lat. m.* (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfecten.

אַנוסמטני *lat. m.* (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.

אַנוסמטנין *gr. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsgruß, Empfehlung.

אַנָה (2 K 4, 33 Soc 59) *a. pf.* 3 *sg.* *f.* **אַנפת** 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schließen.

אַנָה *h. m.* Verschluss, Türverschluss.

אַנָה *h. c.* 1. Flügel; 2. Schulter; 3. Seite.

אַנפֿא (Ez 1, 14, Or 1474 **אַנפֿא**) *a. m., pl. c.* **אַנפֿי** Cant 5, 11 l. **אַנפֿי** dass.

אַנָר *h.* 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

אַנָר I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.

אַנָר II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen. *Aph.* **אונר** vermieten, mieten. *Itpa.* *ipf.* 2 *m. sg.* **תתנר** 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21. 14 Vermietung ausführen; 3. Gewinn haben.

אנר (2S 3, 29) l. **אַנר**, s. **אַנָה**.

אַנָר *h. m.* (flaches) Dach.

אַנָרָא *a. m., c. s.* **אַנָרִיָה** Ex 30, 31 dass.

אַנָרָא *a. m., 1. c.* **אַנָר** Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. Gewinn; 3. l. **אַנָה**; 4. Personennamen.

אַנָרִיָה, **אַנָרִיָה** *gr. m.* (ἀγορά), *pl.* **אַנָרִיָהוֹת**

1. Markt, Marktplatz; 2. Gerichtshof.

אַנָרִימוס, **אַנָרִימוס** *gr. m.* (vgl. ἀγορεύω), *pl.* **אַנָרִימוֹן** Marktaufseher.

אנר (jMaasS 54^b) l. **אַנָר**.

אַנָרִי *gr. m.* (ῥύρις) Feinmehl.

אַנָרִון *gr. m.* (ἀργόν) hellfarbig.

אַנָרִון *h. m., pl.* **אַנָרִוֹפִים** 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.

אַנָרִטִין *gr. m. pl.* (ἀκρατος) starke Getränke.

אַנָרִיָהוֹן, **אַנָרִיָהוֹן** *gr. m.* (ἀτρίον) wild.

אַנָרִוִי (BerR⁷⁵) l. **אַנָרִוִי**, s. **אַנָרִוִימוס**.

אַנָרִוִימוס, **אַנָרִוִימוס** *gr. m.* (ἀγορεύω) Marktaufseher.

אַנָרִמָה (דגיר) jGit 47^b l. **אַנָרִמָה** (דגירָה).

אַנָרִמָה (DtII 29, 17) l. **אַנָרִמָה**.

אַנָרִיָה *gr. m.* (ἀτρίος), *pl.* **אַנָרִיָהִין**

Jer 5, 8 wild, rauh.

אַנָרִסִים (BerR 14) l. **אַנָרִסִים**.

אַנָרִפָה, **אַנָרִפָה** männl. Personennamen (Ἀγρίππας).

אַנָרִפִיָה Militärstation bei Caesarea (Agrippina).

אַנָרִפֿוס (jRhS 67^b **או נרפוס**) *gr.* (ἀγρᾶφος) ungeschrieben.

אַנָרִת Name der Königin der Dämonen.

אַנָרִת *h. f.* Brief, Dokument.

אַנָרִתָה (1 K 21, 8, Est II 1, 3 **אַנָרִתָה**)

a. f., ind. **אַנָרִתָה** Est II 6, 10, *pl.*

אַנָרִן 1 K 21, 8, **אַנָרִן** Est II 6, 10,

c. **אַנָרִת** Jes 51, 1 Brief, Edikt.

אַנָרִי *a.* 1. = **עַד דָּ** während; 2. = **עַד דָּ** in bezug auf, weil.

אַנָר *h. m.* Rauch, Nebel.

אַנָה, **אַנָה** männl. Personennamen.

אַנָה I *a. f.* (= **הָנָה**) diese, jene.

אַנָה II *h. f.* eine Vogelart.

אַנָה *a. m.* Werg, Wollflocken.

אַנָהָה *a. f.* Finger.

אַנָהָה *a. m.* Fischgräte.

אַנָהָה *a. m.* Werg, Wollflocken.

אַנָהָה = **הָנָה**.

אַנָהָה *h. m., pl.* **אַנָהָהִים** rot.

אַנָהָהִי, **אַנָהָהִי** *a.* inzwischen.

אַנָהָה *h. m.* 1. Personennamen; 2. Volksname. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.

אַנָהָהִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.

אַנָהָהִי (Nu 20, 18) *a. m.* Edomiter.

אַנָהָה *h. m.* Herr.

אַנָהָה *h. f.* Herrin.

אַנָהָהִי *h. f.* Ruhesitz.

אַנָהָהִי *m.* ein Götzenname.

אַנָהָהִי *a. f. pl.* Wellenschaum (?).

אריא (jMaas 49^b) 1. אורזא.
 אריבון (SchirR 3, 6) 1. אַימירון.
 ארייתא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen.
 ארן (Meg Ant Or 2377), בארן (Meg Ant Or 2377) *a. da.*
 ארן (= אַרן) *h.* noch immer.
 אריצותא *a. f.* Freude.
 אוריארין (Toh VII 7) 1. אורירין, *s.* אוריר.
 אריר *h. m.* stark, mächtig.
 ארירא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אריר Ex 15, 11 dass.
 ארירא *a. m.* Rand. Kante.
 אריתא, אריתא (Jer 31, 39 Or 1174) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden (?).
 ארכא 1. אורכא.
 ארכותא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung.
 ארפרתא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottesnamens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer.
 ארל (ארל) *h. m.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
 ארלקה *h. f.* Anzünden.
 ארם *h.* *Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein. *Hi.* 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.*
 מארים Planet Mars.
 ארם *s.* הרם.
 ארם *h. m., pl.* ארם בגי ארם Mensch. ארם כל ארם jedermann.
 ארם (Gen 2, 7) männlicher Personenname (Adam).
 ארמא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben.
 ארמדם *h. m.* hochrot.
 ארמדם *a. m. pl.* hochrote Weinbeeren.
 ארמה *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegel-erde; 3. ein Mittel zur Kopfreinigung.
 ארמית *h. f.* Röte, rote Farbe.
 ארמן männl. Personenname.
 ארמוני *h. m.* rötlich, (rothaarig?).
 ארמות *h. f.* Röte.
 ארמי Ortsname (bibl.).
 ארמתא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

ארן *h. m., pl.* ארנים Sockel, Untergestell.
 ארן, ארן *h. m.* Bast.
 ארנא (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* ארנן Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel; 3. 1. ארנא.
 ארנא *a. m., c. s.* ארניה Jer 43, 10 Or 1474 Sessel.
 ארנא *a.* ארנא jetzt, heut.
 ארנדקי 1. ארנדקי *gr. m. pl.* (αυθεντικοί) Gewalthaber.
 ארנות *h. f.* Herrschaft.
 ארני השדה *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes. vielleicht Orang Utang.
 ארן *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten.
 ארן *a.* anhaften. *Pu.* ארן Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Ita.* sich anschließen.
 ארן *h. m.* Wulst (?). *S.* ארן.
 ארקולאון (SchirR 1, 11), 1. ארקולאון? männl. Personenname (Onkelos?).
 ארר (ארר?) *h.* abziehen.
 ארר *a. Pa.* helfen.
 ארר *h. m.* der 12. Monat des jüd. Kalenders (Febr.-März).
 ארר קרמא (Est II 9, 2S) der erste Adar.
 ארר תרנא (ebenda) der zweite Adar.
 ארר, ארר *gr. m.* (δορά, δόρος) 1. Fell, Balg; 2. Sack, Bezug.
 ארר *gr. m. tr.* (ὕδωρ) Wasser.
 ארר I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. das Getreide auf der Tenne; 3. das Dreschen.
 ארר II (Est II 7, 9, MS ארר) *gr. m.* (κέδρος) eine Cedernart.
 ארר *gr. m.* 1. (ἔδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze.
 ארר (?) *a. f.* Schiffsflagge (?).
 ארר *a.* im Gegenteil.
 ארר *a.* gegenüber der Ansicht von Raba.
 ארר *gr. m.* (ὕδραυλς) Musiker auf der Wasserorgel.

אָדַבְלִים *gr. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
 אוֹדוֹרוֹסְטֶזֶן (jSchebi 37^b) 1. אָדוֹרוֹסְטֶזֶן
gr. m. (ὕδροφοστός) Rosenwasser.
 אָדְרוֹמָא *Volksname.*
 אָדְרוֹן *männl. Personennamen.*
 אָדְרוֹנָא *pers. m., ind.* אָדְרוֹן Gen 43, 30
 Zimmer.
 אָדְרוֹתָא *a. f.* Herrlichkeit.
 אָדְרִיאַס *gr. f.* (Ἀδριας) das adriatische
 Meer.
 אָדְרִיכְוִתִּיהָ *a. f., c. s.* אָדְרִיכְוִתִּיהָ Jer
 51, 32 Stampfen.
 אָדְרִיאַנוֹס *männl. Personennamen* (Ἀδριανός).
 אָדְרִיָּי *gr. m.* 1. aus der Stadt Hadria
 (Ἀδριανός); 2. Anhänger Hadrians;
 3. אָדְרִיָּי פֶּרֶס poröse, von Wein
 durchzogene Scherben.
 אָדְרִיאַטוֹס, אָדְרִיאַטוֹס *gr. f.*
 (Ἀνδριάς) Statue.
 אֶדְרָךְ 1. אָדְרָךְ. s. אָדְרָךְ.
 אֶדְרִיכֵן (BerR 23, Ven. אֶדְרִיכֵן) 1.
 אָדְרִיכֵן.
 אֶדְרִיכָא 1. אָדְרִיכָא.
 אֶדְרִיכֵן (bAbZ 10^b) 1. אָדְרִיכֵן.
 אָדְרִיכְתָא *a. f.* Dokument der gericht-
 lichen Ermächtigung des Gläubigers,
 sich am Besitz des Schuldners schad-
 los zu halten.
 אָדְרִיכְתָא *Name eines Götzen.*
 אֶדְרִימֵן (VajR 35) 1. אָדְרִימֵן *gr. m.*
 (ἔρημος) wüst.
 אֶדְרוֹמִירֵן (jSchebi 37^b) 1. אָדְרוֹמִירֵן
gr. m. (ὕδρόμυρον) Quittenwein.
 אָדְרִיעָא *a. f., c. s.* אָדְרִיעָא Koh 12, 3 Arm.
 אָדְרִיעָא *a. m.* aus der Stadt Edrei.
 אָדְרוֹפִיקוֹס *gr. m.* (ὕδρωπικός) wasser-
 süchtig.
 אָדְרוֹתָא *gr. f.* (δορά) Fell, Haut.
 אֶדְרִיכְרִיָא (jDem 24^d) 1. אָדְרִיכְרִיָא
gr. m. pl. (ἀποθηκάριοι) Großhändler.
 אָדְרִתָא *h. f.* Mantel.
 אָהַב *h.* lieben. *Ni.* *Hilp.* geliebt, be-
 liebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.
 אָהַבָה I *männl. Personennamen.*

אָהַבָה II *h. f.* Liebe.
 אָהַבְתָא *a. f.* dass.
 אָהַרִי (jBer 4^b) s. אָדְרִי.
 אָהִי (= נָהִיָא) *a. m.* jener.
 אָהִיָא *a.* zu welchem (der angeführten
 Fälle) gehört dies?
 אָהִיל *h. m.* Unreinheit, infolge davon,
 daß man sich mit einer Leiche unter
 derselben Überdachung befindet.
 אָהִילָה *h. f., pl.* אָהִילָה ein von solcher
 Unreinheit handelnder Talmudtraktat.
 אָהִילִי *männl. Personennamen.*
 אָהִיָן *a. m.* jener.
 אָהִיָנָא *a. m.* nicht voll gereifte Dattel.
 אָהִיָן (= עַל הָהִין) *a.* deshalb.
 אָהִל *h. Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten;
 2. eine Überdachung über einer Leiche
 bilden, s. אָהִיל.
 אָהִל *h. m.* 1. Zelt; 2. Bedachung über
 einer Leiche. *pl.* אָהִילָה 1. Arten der
 Unreinheit infolge davon; 2. ein Tal-
 mudtraktat.
 אָהִל *h. m.* ein Salzkraut (*Salsola*).
 אָהִלָא *a. m.* dass.
 אָהִלָא *a. m.* 1. Zelt; 2. die Verun-
 reinigung durch Aufenthalt in einem
 Raume mit einer Leiche.
 אָהִלָא *a. m.* Salzkrauthändler.
 אָהִלָא (?) Ortsname.
 אָהִלִיתָא *h. f.* Zelt.
 אָהִיָן *a. m.* dieser, derjenige.
 אָהִיָתָא s. אָהִיָתָא.
 אָהִיָרָא *pers. m.* Stallmeister.
 אָהִיָרִיָן *pers.* Name des bösen Prinzips
 bei den Persern (Ahriman).
 אָהִרֹנִיָא *h. f.* von Aaron abstammend.
 אָז *h.* oder. אָז — אָז entweder — oder.
pl. אָזִין, אָזִין die Stellen, an denen
 das Wort אָז vorkommt.
 אָז (Ex 21, 20) *a.* oder. אָז — אָז Lv 5, 1
 entweder — oder.
 אָז *gr. m. tr.* (ὅ) der.
 אָז 1. *a. m.* (= הָוָא) er, dieser, jemand;
 2. *gr. tr.* (οὐ) nicht.

אַוּאַר s. אַוּאַר.

אוב I *h. m.* Trieb, Pflanze.

אוב I *h. m.* פֿעל אוב Totenbeschwörer.

אובא *a. m., ind.* אוב (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist; 2. אובא מַמְיָא Totenbeschwörer.

אובילי קרנא Ortsname.

אובנא *a. f.* Verstand.

אונ *h. m.* Beere vom Sumach (*Rhus coriaria*)?

אונרוד samaritanischer Ort.

אונרונא *a. f.* Verlängerung.

אונגנוס 1. אונגנוס.

אַבגניקסטוי, אַבגניקסטוי s. אַבגניקסטוי.

אונגא *a. m.* Steinhafen.

אונגא *h. f.* Messer mit Scharten.

אוד *h. m., pl.* אודות 1. Schürholz; 2. angebranntes Holzschelt.

אודא *a. m., ind.* אוד Am 4, 11 Or 1474, *pl.* אודין dass.

אודא (Jes 38, 9 Or 1474) אודאא *a. f.* Dank, Danklied.

אונדא *a. f.* Buntel(?).

אונדא *a. m.* Gestell, erhöhter Sitz.

אונדא *a. f.* Freude.

אונדא *a. f.* Betrachtung.

אונדא *a. f.* 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, daß der Schuldner die Schuld zugegeben hat.

אוריתא (jSchebi 38^a) 1. אוריתא.

אורם *h. m.* Röte, rote Farbe. האורם קאפא das Lippenrot.

אור *h. Pi.* wünschen. *Hülp.* sich sehnen.

אורנא 1. אורנא.

אורנא 1. אורנא.

אורנא *a. m.* Netz, Flechtwerk.

און *h. m.* Gans.

אוןא, אוןא *a. m., pl.* אוןא Est II 3, 8, אוןא dass.

אוןא *h. f., du.* אוןא 1. Ohr. אוןא אוןא die Sehnen unter den Ohren(?); 2. Henkel; 3. Geschwulst.

אונפונא *a. f.* Darlehn.

אונדנא *a. f.* 1. Schlange; 2. Rätsel.

אונדנא *a. m., pl.* אונדנא Jes 13, 21 Eule(?).

אונדנא s. אונדנא.

אונדנא *a. f., c.* אונדנא Koh 1, 4 Gutmachen.

אונט *h. m.* 1. kompakte Masse; 2. Fundament; 3. Pfeiler.

אוי *h.* 1. wehe; 2. das Wehe.

אויא 1. männl. Personennamen; 2. s. אונא.

אויא *gr.* (vgl. *והי*) hallo!

אויא (LvII 11, 20, MS אורעיה, Ed. princ. אורעיה) 1. אורעיה, s. אורעיה.

אורנא Ortsname.

אורנא (Koh 7, 8) *a. f.* Zurechtweisen.

אויא (EstR 1, 4) Bedrückung(?).

אוקל *h. m.* Speise.

אונל (Jer 17, 12 Or 1474) *a. m.* 1. c. אונל Ho 9, 11 Or 1174 Anfang,

Vorzeit. אונל Ez 16, 55 Or 2211 zu ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.

אונל (אונל?) *h. m.* Federmesser(?).

אולי *h.* vielleicht.

אולם *h. m.* 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.

אונל (Ez 40, 48) *a. m.* Vorhalle.

אונל s. אולם.

אונל s. אונל.

אום *h. f.* 1. Mutter; 2. Schoß; 3. Eigentliches, Wesentliches.

אונא (bPes 429)?, s. אונא.

אונא *a. f.* Beschwörer.

אונא s. אונא.

אונא s. אונא.

אונא *a. f.* Schwören, Schwur.

און *h. m.* Besitz, Macht.

אונא (bSabb 1576) 1. אונא.

אונא *a. m., pl.* אונא (!) Jes 10, 32 Or 2211 (*in margine*) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.

אונא אונא männl. Personennamen.

אונא s. אונא.

אונא *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht

bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.

אונאַטא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.

אָנָן גליון *Kakophemismus* für *εὐαγγέλιον*, Evangelium.

אונה *gr. f.* (ὠνή), *pl.* **אונות** Besitzurkunde.

אונו Ort in Palästina.

אונִי (falsch **אונו**) *gr. f.* (ὠνή), *pl.* **אוניות** 1. Kauf, Kaufbrief; 2. s. **אונו**.

אונִיא männl. Personennamen (Chonja).

אונִיה *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.

אונִין 1. **אַנְנִין** (?), s. **אַנְנִין**.

אונִיתא *a. f.* Bedrückung.

אַנְנִיָּה *pers. m.* Arbeiter (?).

אונִם *h. m.* 1. Zwang, Nötigung; 2. Todesfall.

אונִסא *x. m.* Nase (?).

אַנְסוס *gr.* Ortsname (Ephesus, Ἐφεσος).

אונִפִּיא *a. f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.

אונִפִּיָּה (EchR 3, 13) *h. f.* Zerstörung (?).

אונִפל *h. m.* Finsternis. **בֵּית הָאֵפֶל** fensterloser Raum.

אונִן *h. m.* Art.

אונִן *h. m.* Name einer Engelgattung.

אונִפִּנא *a. m., pl. d.* **אונִפִּנִּיא** Ez 10, 3 1. Rad; 2. Engelgattung.

אונִפִּתא *a. f.* Holzstück.

אונִץ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.

אונִר *h. m.* Getreidegroßhändler.

אונִר *h. m., pl.* **אונִרות** 1. Schatz, Getreidevorrat; 2. Schatzkammer; **בֵּית אונִר** dass.; 3. Speicher, Magazin; 4. Höhlung der Perlmutter.

אונִרא *a. m., pl. d.* **אונִרִיא** Gen 41, 56 dass.

אונִקומִיתא *a. f.* Aufstehen.

אור *h.* sich erhellen, licht werden. *Ni.* dass. *Hi.* leuchten lassen.

אור *a.* hell werden.

אור *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag; 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit, Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.

אור *h. m.* Feuer. *pl.* **אורים** Teil des hohenpriest. Orakels.

אֲוִיר *gr. m.* (ἀήρ) 1. Luft; 2. Himmel; 3. *pl.* **אֲוִירות** Klima; 4. Wetter; 5. *pl.* **אֲוִירִין** freier Raum, Raum.

אֲוִירָא (Est II 3, 3, MS **אֲוִירָא**) *gr. m.* (ἀήρ) 1. c. **אֲוִיר** Dt 4, 17 Luft; 2. freier Raum; 3. **אֲוִירָא** Schicht von Ziegeln; 4. s. **אִירא**.

אֲוִירָא I *a. m.* Spreu (?).

אֲוִירָא II *a. m., pl. d.* **אֲוִירָא** Nu 27, 21 Teil des hohenpriest. Orakels.

אֲוִירָא *a. m.* Haut, Fell.

אֲוִירָה (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehrung.

אַוֲרִידִימוֹס *gr.* männl. Personennamen (Εὐρυδῆμος).

אֲוִירָה *h. f.* 1. Licht, Sonne. **לְאֲוִירָה** bei Tagesanbruch. **אֲוִירָה** auf den ersten Blick, nach dem ersten Eindruck; 2. Kraut.

אֲוִירָה s. **אַרָּה**.

אֲוִירָה s. **אַרָּה**.

אֲוִירָה (Gen 38, 16) *a. f., c.* **אֲוִירָה** Gen 24, 18, *pl.* **אֲוִירָה** Dt 28, 7, Jud 5, 6 1. Weg, Lauf; 2. Gewohnheit; 3. Geschick. **אֲוִירָה אֲוִירָה** Sitte. **אֲוִירָה** beiläufig.

אַוֲרִיָּטָא *gr. m.* (ἀβερῆ) Felleisen.

אַוֲרִי männl. Personennamen.

אַוֲרִי *pers. m.* Müßiggänger (?).

אֲוִירָא I *a. f.* Abendseite, Westen.

אֲוִירָא (Jes 1, 3), **אֲוִירָא** II (Est II 6, 11) *a. f., pl.* **אֲוִירָא** 1 K 4, 6 Krippe.

אַוֲרִיָּא Engelname.

אֲוִירָה *h. f.* Feigenpflücken.

אַוֲרִיכּוֹתָא *a. f., c.* **אַוֲרִיכּוֹת** Thr 5, 20 (MS. **אַרְכּוֹת**) Verlängerung.

אַוֲרִיָּן männl. Personennamen.

אַוֲרִיָּא *a. m.* 1. Gesetz; 2. **אַוֲרִיָּא** Gesetzeskundiger; 3. **בֵּית אֲוִירָא** BerR 50 1. **אַוֲרִיָּא** *gr.* (αεθρία) Grenzland.

אַוֲרִיָּא 1. **אַוֲרִיָּא**.

אוריתא (Lv 6, 7) *a. f.* (in Cod. Soc. ohne Schewa, s. Dalm., Gr. 78), *ind.* **אורֶה** Ma 2, 7 Or 1474, **אורֶה**, *pl.* **אורֶתא** Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung; 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Auslegung des Gesetzes; 5. Thorarolle (Penta-teuch).

אורכותא *a. f., c.* **אורכות** Dt 30, 20 Verweilen, Verlängerung.

אורן *h. m.* Lorbeerbaum (*Laurus nobilis*).

אורקם *gr. m.* (ῥάυκος) stacheliger Strauch(?).

אורוס *h. m.* Olivenart.

אורוסין *gr. m.* (ῥοσάτον) Rosenwein.

אורעיה *a. f., pl.* **אורעיה** LvJI 11, 30 MS, 1. **אורעין** Wespe.

אורקסין (ExJI 28, 42 MS) *lat. m. pl.* (*bracca*) Hosen.

אורשניא *x. f.* ein mythenhafter Vogel.

אורתא *a. f.* Abend, Nacht.

אוש *a. Pu.* 1. lärmern, laut sprechen; 2. in Menge sein.

אוש *h. Htp.* bestätigt werden.

אושא Ortsname (Stadt in Galiläa).

אושטותא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.

אושניא männl. Personenname.

אוש (jMeg 71^b) 1. **קוש** (so Ausg. Ven.).

אושר *a.* möglich.

אות *h. Ni.* **ניאות** genießen, Nutzen haben.

אות I *h. m.* 1. *pl.* **אותות** Zeichen, Merkmal, Stück; 2. *pl.* **אותיות** Buchstabe; 3. Einheit; 4. schriftl. Dokument.

אות II *h.* mit Suff. 1. für das Personalpronomen im Akkusativ, z. B. **אותי** mich; 2. als Demonstrativpronomen **אותו** jener, derselbe, *f.* **אותה**, *pl.* **אותן**. **אותו** 1. jener Mann; 2. ich.

אותבותא *a. f.* Sitzen.

אותונין (SchirR 3, 11) 1. **איקונין**.

אותיזם *gr.* (εὐθέως) sofort.

אותן 1. **ויתן**, s. **ותנא**.

אָתְנָטָא *gr. f.* (αὐθεντία) 1. Selbstständigkeit, Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אָתְנָטִין *gr. m.* (αὐθεντης) unabhängig, mächtig.

אָזא (Jes 44, 15 Or 1474) *a., pl.* *pl. m.* **אָזן** Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Itpe.* geheizt werden.

אָזא, **אָזא** (LvJI 11, 13, MS **גוזא**) *a. m.* Seedler(?).

אָזא *a. m.* stachelige Gerte(?).

אָזא *x. m.* Mörser(?).

אָזנא *pers. m., pl. d.* **אָזנא** Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אָזנא männl. Personenname.

אָזנא 1. **אָזנא**.

אָזנא (BerR 74) 1. **אָזנא**, s. **אָזנא**.

אָזנא *a.* gehen. **אָזנא** **לְטַעֲמֶיהָ** und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אָזנא (Tos. Kil. I 3) 1. **אָזנא**.

אָזנא *a. f.* Zittern.

אָזנא *a. f.* Aufstehen.

אָזנא *h. f.* Verwarnung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen.

אָזנא *h. m., pl.* **אָזנא** eine Art Majoran (*Origanum maru*). **אָזנא** eine besondere Art Majoran.

אָזנא (Ex 12, 22) *a. m.* dass.

אָזנא *h. m.* 1. Gürtel; 2. breiter Gurt, Lendentuch.

אָזנא *h. f.* dass.

אָזנא *gr. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אָזנא *a. m.* Waffe(?); *c. s.* **אָזנא** **בֵּית אָזנא** Jer 5, 16, **בֵּית אָזנא** Sac 9, 13 Or 1474 Köcher.

אָזנא *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אָזל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* **אָזל** Ex 10, 24, *imp.* 2 *m. sg.* **אָזל** Gen 22, 2, **אָזל**, *inf.* **אָזל** Gen 11, 31 1. weggehen; 2. fortsetzen (zur Bezeichnung der

אָחורא *a. m.* אָחור ענין Gaukler.
אָחור *h. f.* 1. Bruderliebe, Freundschaft, **בְּאַחֵה** gemeinschaftlich; 2. Gleichberechtigung.
אָחוי *h. m.* Zusammennähen (der bei der Trauer zerrissenen Kleider).
אָחניא *a. f.* Belehrung, Lehre.
אָחונא *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weidenzweige, Bast; 3. Span zum Feueranzünden.
אָחוניא *a. f.* Pflaume.
אָחור *h. m.* 1. *du.* אָחורִים Hinterseite, Rücken; 2. *pl.* אָחורִים Außenseite.
אָחור *h. m.* Säumen, Zögern.
אָחורא *a. m.* dass.
אָחורא *a. m., pl. c.* אָחורי Ex 26, 12 Hinterseite, *c. s.* מֵאַחֲרָהּ Ez 2, 9 von ihrer Hinterseite.
אָחורי *h.* hinter. לְאַחֲרֵי, מֵאַחֲרֵי dass.
אָחורי (Nu 3, 23), לְאַחֲרֵי, לְחֹרֵי, מֵאַחֲרֵי *a. dass.*
אָחורי (?) *a. f.* andere. *S.* אָחרי.
אָחות *h. f., c.* אָחות, *pl.* אָחיות Schwester.
אָחו *h.* 1. ergreifen, halten, sich bemächtigen; 2. אָחַת הָעֵינִים die Augen halten, täuschen; 3. schließen. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* 1. ergreifen lassen; 2. anzünden.
אָחור *h. f.* Eigentum, Besitz.
אָחורא *a. f.* dass.
אָחי männl. Personennamen.
אָחידה *h. f.* Besitzergreifung, Einnahme.
אָחידא *a. f.* Rätsel.
אָחיותא *a. f., c.* אָחיות Hos 6, 2 Or 1474 Wiederbelebung, Auferweckung.
אָחיה *h. f.* das Anfassen. **בֵּית אָחיה** Handhabe, Griff. אָחיות עֵינִים Blindwerk.
אָחילי *a. f.* eine Fieberart.
אָחלה *h. f.* Befleckung.
אָחיתא *a. f.* Behältnis, Kasten.
אָחמרא *x. m.* 1. *ind.* אָחמר Cant 5, 14, Or 1302 Rubin (?); 2. Zahl.

אָחמטא Ekbatana, Hauptstadt von Medien.
ע"ב א"ח"ס Permutation der Buchstaben in der Weise, daß der 1. (א) mit dem 8. (ח) und dem 15. (ס). der 2. (ב) mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) vertauscht wird.
אָחסנא *a. f., ind.* אָחסנא Lv 14, 34, *c.* אָחסנא Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.
אָחור *h.* 1. hinten sein; 2. rücklings begatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später tun. *Pu. Ho.* später getan werden. *Hitp.* sich versäumen.
אָחור *a. Pu.* אָחור Gen 34, 19, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּאָחֹר Dt 23, 22 1. aufhalten, zurückhalten; 2. säumen, sich verweilen. *Aph. pf. 1 m. sg.* אוֹחֹרִית Gen 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern, später tun. *Hpa. pl. pl.* מֵתִאָחֲרִין (Dalm., Gr. S. 251. 299) Deut 25, 17 sich verzögern.
אָחור 1. *h.* hinten, später, nachher. **לְאַחֵר שׁ** nachdem, **מֵאַחֵר שׁ** da, weil; 2. nach. **אָחור הַשַּׁבָּת** am Sonntag, **לְאַחֵר** nach, hinter. **לְאַחֵר יָדוֹ** mit umgekehrter Hand.
אָחור *h. m.* ein anderer. **דְּבַר אָחור** 1. andere Erklärung; 2. euphem. Götzendienst, unreine Dinge; 3. Coitus; 4. Aussatz. **אָחור** Beiname des abtrünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אָחורים 1. ungenannte Autoritäten; 2. fremde Völker, Nicht-Israeliten.
אָחרא *a.* hinten. **לְאַחֲרָא** Gen 49, 17 zurück, rückwärts.
אָחרא (אָחרא) *a. m.* ein anderer.
אָחרון *h. m., f.* אָחרונית ein anderer, letzter. אָחרונים (מִים) das Händewaschen nach der Mahlzeit. אָחרונים die Späteren. **בְּאַחֲרוֹנָה** zuletzt.
אָחרי *h.* 1. hinter; 2. nach.
אָחרי (Dt 29, 26), אָחרי (Gen 21, 10) *a. f., d.* אָחריית Est II 8, 13 andere.
אָחרי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אַחֲרִיָּא *a. m., f. d.* **אַחֲרִיָּא** *a. m., f. d.* **אַחֲרִיָּא**
1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer(?).

אַחֲרִיּוּת *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien.

אַחֲרִיּוּתָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräußerung).

אַחֲרִיָּא (Est II 1, 7; S. 13) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרִית *h. f.* Zukunft.

אַחֲרָנָא (Gen 37, 9) *a. m., ind.* **אַחֲרָנָא** Dt 20, 5, **אַחֲרָנָא** Gen 30, 24, *pl. m.* **אַחֲרָנָא** Gen 29, 27; *f. sg. d.* **אַחֲרָנָא** Gen 17, 21, *ind.* **אַחֲרָנָא**, *pl.* **אַחֲרָנָא** Gen 41, 3 ein anderer.

אַחֲרָתָא *h. f.* eine andere.

אַחֲשֶׁרְרַפְּנֵי (*bibl.*) *pers. m. pl.* Satrapen.

אַחֲתָא *a. f., c.* **אַחֲתָא** Lv 18, 12, Ez 44, 25, *c. s.* **אַחֲתָא** Gen 12, 13 u. **אַחֲתָא** Gen 20, 5, **אַחֲתָנָא** Gen 24, 60, *pl. c. s.* **אַחֲתָנָא** Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.

אֲחֻתָּי Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.
אֲחֻתָּי Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, daß ihr Zahlenwert gleich 10 ist.

אֲחֻתָּי *s.* **אַחֲתָא**.

אֲחֻתָּי *gr.* (εἶτα) dann.

אֲחֻתָּי *gr.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.

אֲחֻתָּי *pl.* **אֲחֻתָּי** Sabb S^b, l. **אֲחֻתָּי**, *s.* **אֲחֻתָּי**.

אֲחֻתָּי *a. m.* Klammer, Ring.

אֲחֻתָּי *h. m.* Bocksdorn (*Lycium europaeum*).

אֲחֻתָּי (**אֲחֻתָּי**) *a. m., ind.* **אֲחֻתָּי** (**אֲחֻתָּי**) Gen 50, 10, 11, *pl. ind.* **אֲחֻתָּי** (**אֲחֻתָּי**) Gen 3, 18 dass.

אֲחֻתָּי *gr.* (εἶτα) dann.

אֲחֻתָּי *gr.* (ἦτα) Buchstabe η.

אֲחֻתָּי *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung)?

אֲחֻתָּי (Jos 2, 15) *a. m., pl. c. s.* **אֲחֻתָּי** Ex 35, 18 Seil, Strick.

אֲחֻתָּי *s.* **אֲחֻתָּי**.

אֲחֻתָּי *a. m., pl.* **אֲחֻתָּי** Ho 10, 8 Bocksdorn (*Lycium europaeum*), *s.* **אֲחֻתָּי**.

אַחֲרִיָּא männl. Personennamen (Τίτος).

אַחֲרִיָּא *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.

אַחֲרִיָּא *a. m.* Höhlung, Loch.

אַחֲרִיָּא *a. m.* Scherz.

אַחֲרִיָּא *a. f.* Werfen.

אַחֲרִיָּא *gr. m., s.* **אַחֲרִיָּא**.

אַחֲרִיָּא *s.* **אַחֲרִיָּא**.

אַחֲרִיָּא (Ez 27, 5) *gr.* (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.

אַחֲרִיָּא männl. Personennamen (aus Ἰταλία gebildet).

אַחֲרִיָּא *gr. m.* (κατάλυσος), *pl.*

אַחֲרִיָּא, **אַחֲרִיָּא** 1. Herberge; 2. Bazar.

אַחֲרִיָּא *gr. m.* (ἀτελής) abgabefrei.

אַחֲרִיָּא *h. m.* Wurf.

אַחֲרִיָּא *a. f.* Niederwerfen.

אַחֲרִיָּא *gr. m.* (ἰταλικός) italienisch.

אַחֲרִיָּא *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.*

אַחֲרִיָּא 1. ausgefüllt, massiv; 2. formlos.

אַחֲרִיָּא, **אַחֲרִיָּא** *a. m., pl.* **אַחֲרִיָּא**, **אַחֲרִיָּא**

1. Masse; 2. *c. s.* **אַחֲרִיָּא** Est II 1, 2 Oberschenkel, Flanke.

אַחֲרִיָּא *gr. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.

אַחֲרִיָּא Beinamen des Engels Gabriel.

אַחֲרִיָּא *gr. m.* (ἄθυμος) entkräftet.

אַחֲרִיָּא *gr. m.* (ἔτοιμος) bereit.

אַחֲרִיָּא *gr. f.* (ἐτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.

אַחֲרִיָּא, **אַחֲרִיָּא** *h. m.* Büchse.

אַחֲרִיָּא (EstR 1, 14) l. **אַחֲרִיָּא**, *s.* **אַחֲרִיָּא**.

אַחֲרִיָּא männl. Personennamen (Ἀττιάνος?).

אַחֲרִיָּא *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus thynnus*).

אַחֲרִיָּא *s.* **אַחֲרִיָּא**.

אַחֲרִיָּא *gr. f.* (ἀτακτία) Unordnung, Wildheit.

אַחֲרִיָּא *h. m.* linkshändig, linksfüßig.

אַחֲרִיָּא *gr.* Stadt an der phönizischen Küste (Τριπολις).

אַחֲרִיָּא (MS **אַחֲרִיָּא**) Cant 2, 3 *pers. m.* Cedratzitronebaum (*Citrus medica cedra*).

אַחֲרִיָּא (Jes 9, 13 Or. 1474) l. **אַחֲרִיָּא** *gr. m.* (κύριος) Herr.

אָטְרִיתָא *gr. f.* (ἄτρον) Nudeln (?).

אָטְרִכְוָא *gr.* Landschaft im Ostjordanland (Τράχων).

אָטְרוּנָא (bKeth 61^a) 1. אָבְנָנְר.

אָטְרָפָא *a. m.* Laub, Blatt.

אָ *a.* 1. (= הֵיא) sie, diese; 2. (= אֵית) es ist, es gibt; 3. (= אֵין) a) wenn; b) אָ Cant 7, 13 ob, אָ — אָ ob — oder; c) Fragepartikel.

אָ (Koh 11, 6) 1. אָ (so MS), s. אָ.

אָ *h.* 1. (= אֵין) nicht; 2. ach! o!

אָ, אָ (Est II 1, 3) *a.* wo? אָ מְדִין אָ 2S 1, 13, אָ מָן Jos 2, 4 Praet. woher?

אָ *h.* אָ 1. welcher? 2. wo?

אָבִי *m.* Eigennamen.

אָבִיָה *h. f.* Feindschaft, Groll.

אָבִיעִית (= אָ בָעִית) *a.* wenn du willst.

אָבִוּרָא (Jer 6, 2S) *a. m., pl. c. s.* אָבִוּרִיהוֹן 2S 1, 13, אָבִוּר Jos 2, 4 Praet. woher? 2S 1, 13, אָבִוּר Jos 2, 4 Praet. woher? 2S 1, 13, אָבִוּר Jos 2, 4 Praet. woher?

אָבִי *h. m.* 1. Mißgeschick, Unglück; 2. heidnisches Fest (Kakophemismus für עֵיד).

אָבִיָא *a. m.* (heidnisches) Fest.

אָבִיָא *a. f.* diese.

אָבִיָא (Jer 50, 1 Or 1474), אָבִיָא *a. f.* welche denn?

אָבִיָא *a. f.* Hand, Pfote.

אָבִי (= אָבִי, Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m.* 1. dieser; 2. der eine, der andere.

אָבִי *h. a.* (= אָבִי) 1. vermittelst, durch; 2. אָבִי דָּ weil.

אָבִי (= אָבִי?), אָבִיָא männl. Personennamen.

אָבִי (= אָבִי, Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m., f.* אָבִיָא (auch Plur.), *pl.* אָבִיָא 1. jener; 2. der andere. אָבִיָא und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); 3. אָבִיָא dieser und jener, beide.

אָבִי (Jes 66, 1), אָבִיָא *a. m., f.* אָבִיָא Jes 50, 1 Or 1474, אָבִיָא welcher? welche? אָבִיָא על weshalb? Jer 5, 7 Or 1474.

אָבִיָא männl. Personennamen.

אָבִיָא, אָבִיָא (Ru 1, 16, nicht MS) *a. f.* diese, dieselbe.

אָבִיָא, אָבִיָא, אָבִיָא (Cant 5, 6) (Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m., pl.* אָבִיָא er, dieser.

אָבִיָא, אָבִיָא (Thr 1, 4, nicht MS) *a. f.* 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat; 3. männl. Personennamen.

אָבִיָא männl. Personennamen.

אָבִיָא s. אָבִיָא.

אָבִיָא 1. אָבִיָא. S. אָבִיָא.

אָבִיָא, אָבִיָא *h. m., f.* אָבִיָא wer? welcher?

אָבִיָא אָבִיָא auf welche Weise?

אָבִיָא, אָבִיָא *a. nun.* doch.

אָבִיָא *a. m.* Leinwand.

אָבִיָא *h. m.* eine Binsenart.

אָבִיָא *a.* 1. wie, gleichwie; 2. wie?

אָבִיָא (Gen 37, 16, Mi 1, 5) *a.* wo?

אָבִיָא (Dt 1, 12) *a.* 1. wie?; 2. um wie viel mehr?

אָבִיָא *h.* 1. ach, wehe; 2. Name des Buches der Klagelieder.

אָבִיָא *h.* wo? אָבִיָא von wo? אָבִיָא wohin?

אָבִיָא *h. m.* Stärke.

אָבִיָא *h. m.* Widder.

אָבִיָא *h. m.* 1. Hirsch; 2. אָבִיָא ein heuschreckenähnliches Insekt, viell. Gottesanbeterin (*Mantis religiosa*). S. אָבִיָא.

אָבִיָא s. אָבִיָא.

אָבִיָא (= אָבִיָא?) männl. Personenname.

אָבִיָא, (Dt 14, 5), אָבִיָא (Thr 1, 6) *a. m.* Hirsch.

אָבִיָא *h. f.* Hindin.

אָבִיָא *h. f.* unfruchtbar (mit unentwickelten Genitalien).

אָבִיָא (= אָבִיָא) *a.* wenn man sagen wollte.

אָבִיָא *h.* dahin. אָבִיָא von da an und weiter.

אָבִיָא *a.* dass. אָבִיָא Est II 5, 1.

אָבִיָא *a. m. pl.* welche?

אָבִיָא *h. m., pl.* אָבִיָא, אָבִיָא Baum.

אֵילָנָא *a. m., ind.* אֵילָן Gen 1. 13, *pl.* אֵילָנִין, Baum.

אֵילָת *h. f.* Hindin.

אֵילָתָא *a. f., pl. d.* אֵילָתָא Jer 14, 5 dass.

אִים *h. Pi.* Furcht einflößen.

אִמָּה *h. f.* Wocken (Stab für die Wolle beim Spinnen).

אִמָּה *h. f.* Furcht, Schrecken.

אִמָּמָא *a. m.* Tag, Tageszeit.

אִמַּת *a.* wann? אִמַּת דְּ dann, wann. דְּ so oft als.

אִמַּתָּא (Ex 15, 16) *a. f.* Furcht, Schrecken.

אִמַּתִּי (Ex 10, 7) *a.* wann?

אִמַּתִּי *h.* wann?

אִמַּתָּן *h. m.* furchtbar.

אִמַּתָּנָא *a. m.* 1. furchtbar, schrecklich; 2. furchtsam; 3. *pl. ind.* אִמַּתָּנִי Gen 14, 5 Volksname (Emim).

אִין *h. Pi.* aufmerken, nachforschen.

אִין *h.* wo? אִין לָאן wohin? מָאן woher?

אִין *h.* nicht. אִינוּ מְהִיר es ist nicht klar gemacht.

אִין I *a.* ja.

אִין II (Est II 1. 10) *a.* 1. wenn, ob; 2. Fragepartikel.

אִינָא *a. m.* דְּ אִינָא derjenige, welcher.

אִינָב *h. m.* Geschwür am Auge.

אִינְהוּ *s.* אִיהוּ.

אִינְיוּ (SchirR 5, 16) 1. אִינְיוּ (= דְּרִין) *a.* das ist.

אִינְקָא (Est II 1. 2, MS תִּינְקָא) *a. m., pl.* אִינְקִין Or 2375 ebenda, Or 1476 Säugling, Kind. S. אִינְקָא.

אִינְי (= אִין דִּיא) *a.* ist das so?

אִינְדָּה *s.* אִינְדָּה.

אִינְיִם (jDem 26^b) 1. אִינְיִמוֹם.

אִינְיָתָא (GenJI 49, 21) 1. אִינְיָתָא.

אִיִּם *gr. m. tr.* (υἱός) Sohn.

אִיִּסְדִּין *a. m. pl., c. s.* אִיִּסְדִּיָּה Gen 28, 11 zu Häupten.

אִיִּסְדָּא *a. m., pl. c.* אִיִּסְדִּיָּה Nu 5, 17 Grund, Boden.

אִיִּסְדָּר *h. m.* Gefangenschaft.

אִיפָה *h. f.* ein Hohlmaß.

אִיפָה *h.* Beschaffenheit. Vgl. אִיפִי.

אִיפֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* Ephod.

אִיפֹסִיהַן (MidrTill 75, 17) 1. אִיפֹסִיקִין *s.* אִיפֹסִיקִי.

אִיץָא *a. m.* 1. Dornenreis; 2. Drücken, Pressen; 3. gedrückte Preise.

אִיקָא *s.* אִיקָא.

אִיקָרָא (Est II 2, 10) *a. m., c. s.* אִיקָרִיָּה Est II 8, 15 Ehre, Ruhm. *pl.* אִיקָרִין Ehrengeschenk.

אִין Name des zweiten Monats im jüdischen Kalender (April-Mai).

אִירָא *a. m.* Wollflocke.

אִירָא (jMoK 56^b) 1. אִירָאָא *gr. m.* Wasserleitung.

אִירוֹנִית *s.* אִירוֹנִית.

אִירִינוֹן *gr. m.* (ἀερίνεον) himmelblau.

אִירוֹסִין *h. m. pl.* Verlobung.

אִירוּגָא *a. m.* Festzeit.

אִישׁ *h. m., pl.* אֲנָשִׁים Mann, Mensch. אִישׁ הַבַּיִת, אִישׁ הַתֵּמֶל־הַאֲדָמָה der Tempelhauptmann. אִישׁ זֶרֶדָה aus Zereda, אִישִׁי mein Herr.

אִישָׁה *h. f.* Gebüsch.

אִישָׁתָא *h. f.* Maulwurf.

אִישָׁתָא *s.* אִישָׁתָא.

אִישָׁר *a.* Glück zu!

אִית (Gen 18, 24) אִיתִי *a.* es gibt, es ist. Mit Suff. אִיתִי Gen 48, 15, אִיתִיָּה Gen 43, 4, אִיתִיָּהוּ Dt 29, 14 (Dalm., Gr. 108); bab. Talm. אִיתִיָּה, אִיתִיָּין, אִיתִיָּיָא und wenn es so wäre. אִיתִיָּה לְ haben. אִיתִיָּה לְ können.

אִיתִי männl. Personennamen.

אִיתִיָּא *s.* אִיתִיָּא.

אִיתָם *a. m. ind.* Waise, vgl. אִיתָמָא.

אִיתָן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. dauerhaft; 3. männl. Personennamen.

אִתָּה *h.* 1. nur, *pl.* אִתָּהן die Stellen, an denen das Wort אִתָּה vorkommt; 2. Unglück(?).

אִתָּה 1. אִתָּהָא *a.* zusammen.

אִתָּה *a.* (= אִיתָּהָא) es ist hier, es gibt.

אָכאבית l. אכאבית.

אכבא (Prov. 30, 31) l. אָכבא.

אָכבדא Ortsname.

אָכדרא l. אכדרא.

אָכּ a. (= אָן פֿהוא) o daß doch, o wenn doch!

אָכּוּ h. m. Hinterteil.

אָכּוּא a. m. Krug.

אָכּול h. m. Verzehung.

אָכּומא a. m. schwarz.

אָכּונא pers. m. Tisch.

אָכּונגּ pers. m. Truchseß.

אָכּונּ h. m. Packsattel, s. אָכּ.

אָכּונּקא pers. m. Speise.

אכויא (GenJI 10, 4 MS) l. אָכּיָא.

אכויב Stadt im Norden Palästinas.

אָכּוּאָה a. m., pl. אָכּוּרָאִין Dt 32, 33 grausam, streng.

אָכּוּרִי h. m. dass.

אָכּוּרִיאַל (= אָכּוּרִיאַל) Engelname.

אָכּוּרִיָּת h. f. Grausamkeit, Strenge.

אָכּוּרִיָּתָא a. f. dass.

אכטא l. אָכּטא.

אָכּטא, אָכּטוּ gr. tr. (ὀκτώ) acht.

אָכּאַטִים gr. m. (ἀχάτης) Achat.

אָכּאַי gr. die röm. Provinz Achaja (Ἀχαΐα), d. h. Peloponnes, Attika und Süd-Thessalien.

אָכּילָה h. f. 1. Essen; 2. Verzehrtes.

אָכּילָתָא (1K 19, 8) a. f. Essen.

אכיס (jGitt 48^e) l. אָכּיס.

אָכּין a. so, auf diese Weise.

אכבא (Hi 30, 24) l. אָכּבא, s. אָרֻכּתָא.

אָכּ h. 1. essen, genießen, verzehren; 2. aufzehren, absorbieren; 3. euphem. Beischlaf ausüben. *Ni.* verzehrt werden. *Pi.* verzehren, verbrennen. *Hi.* zu essen geben, essen lassen. *Hitp.* 1. verzehrt werden; 2. schwinden, vergehen.

אָכּ I a., ipf. 3 m. sg. יִכּוּל Ex 22, 4, inf. טִיכּל Gen 24, 33 1. essen, verzehren; 2. אָכּרָצָא verläumdern. *Aph.* pf. אוֹכּיל, אִיכּיל, 1 s. אוֹכּילִית Ex 16, 32,

ipf. c. s. יִכּוּלֵנָא Nu 11, 4 zu essen geben. *Itpe.* ipf. 3 m. sg. יִתְאָכּיל Ex 21, 28 gegessen werden. *Itpa.* ipf. 3 m. pl. יִתְאָכּלוּ Jes 5, 24 verzehrt werden.

אָכּ II a. (= פּוּל) messen.

אָכּל s. אוֹכּל.

אָכּלא I a. m. 1. Speise, Futter; 2. c. s. אוֹכּלִיהּ Lv 1, 16 Verdauungsreste in den Eingeweiden; 3. Auszehrung. Abmagerung.

אָכּלא II a. m. 1. kleines Hohlmaß; 2. l. אָכּלא.

אָכּלא (Jd 14, 14) a. m. 1. Esser, Fresser; 2. טִינָא אָכּלא bBabB 73^b l. טִינָא אָכּלא s. אָכּל.

אָכּלָא pers. m. Speicher.

אָכּלָה (?) h. f. in Anspruch genommener Raum, s. אָכּילָה.

אָכּלוּא gr. m. (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אָכּלוּתָא a. f. Lärm, Geschrei.

אָכּלוּנִם gr. m. (χέλυνίς) Fußbank.

אָכּלָנָא a. m. Fresser.

אָכּלוּסָא gr. m. (ὄχλος), pl. אָכּלוּסִין Koh 10, 10, אָכּלוּסִין Est II 1. 3 Volkshaufe, Schar.

אכלושי l. אָכּלוּשִׁי?

אכס h. *Hitp.* schwarz werden.

אָכּמא a. m., ind. אוֹכּם Lv 13, 31 schwarz, dunkel: 2. das Schwarze im Auge; 3. (vom Wein) rot.

אָכּמוּתָא a. f., c. אוֹכּמוּת Thr 4, 3 Schwärze.

אָכּמר s. אָכּמר.

אָכּמָתָא a. f. 1. dunkle Farbe, Schwarz; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אָכּנִים gr. m. (ἐχενίς) Schildfisch (*Echeneis remora*).

אָכּסא x. m. verrückt (?).

אָכּסָדִיא gr. f. (σχεδία) Floß.

אָכּסָדִיא (Jd 3, 23) gr. f. (ἐξέδρα), pl. hebr. אָכּסָדִרָאוֹת vorn offene Halle, Vorhalle.

אָכּסָנְדִרָיא (Est II 7, 9) l. אָכּסָנְדִרָיא.

אַלְבָּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?)
 אֲלֻבָּנִי (Cant 4, 11, MS אֲלֻבָּנִי) *gr. m.*
 (vgl. λίβανος) Weihrauch.

אַלְבָּנִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.

אַלְבָּמִיָּה (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.
 אֲלֻמוֹסִין (Tos Maas 3) 1. אֲלֻמִּין.

אַלְוִיָּן *gr. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.
 אֲלֻדִים *h.* vorsichtige Schreibung für
 אֲלֻדִים.

אַלְהָה *h. pl.* diese.

אַלְהָה *h.* fluchen.

אַלְהָה *h. f.* Fluch.

אַלְהָה, אֲלֻהָה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia palaestina*).

אַלְהָה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Meß-
 stange.

אַלְהָה (Dt 23, 26) *a. m., ind.* אֲלֻהָה
 Dt 33, 26 Gott.

אַלְהוּתָה *h. f.* Gottheit.

אַלְהוּתָה *a. f., c. s.* אֲלֻהוּתָה Cant 5, 1
 dass.

אַלְהוּתָה (Gen 24, 38) *a.* außer, nur.

אַלְהוּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= אֲלֻי לוֹ) wenn.
 אֲלֻהוּ Nu 22, 29 wenn etwa. אֲלֻהוּ
 אֲלֻהוּ Gen 31, 42 wenn nicht etwa.
 אֲלֻהוּ wie wenn, als ob.

אַלְהוּ *h.* 1. diese; 2. welche?

אַלְהוּ, אֲלֻי, אֲלֻיָּן (Cant 4, 14) *gr. m.*
 (ἀλόη) 1. Aloë (*Aquilaria agallocha*);
 2. eine Art Hauslauch (*Sedum*) (?).

אַלְהוּתָה *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֲלֻהִים Gott;
 2. אֲלֻהוּתִים 1. Gottheiten; 2. Bibelverse,
 in denen אֲלֻהִים vorkommt.

אַלְהוּ *h. a.* o daß doch!

אַלְוִיָּן *h. m.* eine Kressenart.

אַלְוִיָּתָה *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.

אַלְוִיָּה der sechste Monat im jüd. Ka-
 lender (August — Sept.).

אַלְוִיָּה *h. m.* im Monat Elul geboren.

אַלְוִיָּה *h. שׁ.* אֲלֻיָּה 1. wenn nicht; 2. wenn
 doch.

אַלְוִיָּה (Ez 4, 26, Koh 6, 6) *a.* wenn
 nicht. אֲלֻיָּה dass.

אַלְוִיָּה, אֲלֻיָּה, אֲלֻיָּה (Gen 31,

42), אֲלֻיָּה (1 S 25, 34) *a.* wenn
 nicht etwa.

אַלְוִיָּה *h. m.* eine Gewürzpflanze.

אַלְוִיָּה *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.

אַלְוִיָּה *h. m.* Fürst.

אַלְוִיָּה Ortsname.

אַלְוִיָּה *gr. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichtenholz.

אַלְוִיָּה *gr. m.* (ἀληθινόν) echt gefärbt,
 echter Purpur.

אַלְוִיָּה (BerR 8) 1. אֲלֻיָּה, אֲלֻיָּה
 s. אֲלֻיָּה.

אַלְוִיָּה (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage,
 Klagelied.

אַלְוִיָּה s. אֲלֻיָּה.

אַלְוִיָּה *h. f.* 1. Fettschwanz des Schafes;
 2. Ohrläppchen.

אַלְוִיָּה männl. Personennamen.

אַלְוִיָּה *h. m.* 1. Daumen; 2. große Zehe.

אַלְוִיָּה *a. m.* dass.

אַלְוִיָּה *a. f.* Klage.

אַלְוִיָּה *gr.* Ortsname (Ἐλευθερό-
 πολις).

אַלְוִיָּה (GenJI 10, 6 MS) 1. אֲלֻיָּה (?).

אַלְוִיָּה *h. m.* 1. Götzenbild; 2. 1. אֲלֻיָּה.

אַלְוִיָּה *a. m.* Götze.

אַלְוִיָּה *a. m., pl. ind.* אֲלֻיָּה Gn 42, 9
 Kundschafter, Spion.

אַלְוִיָּה *a. m.* stark, mächtig.

אַלְוִיָּה (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.

אַלְוִיָּה s. אֲלֻיָּה.

אַלְוִיָּה *a. f.* Stärke.

אַלְוִיָּה *a. m.* stumm.

אַלְוִיָּה (Gen 10, 1), אֲלֻיָּה *a. pl.* diese.

אַלְוִיָּה *gr. m.* (ἥλιος) Sonne.

אַלְוִיָּה *gr. m.* (ἡλιαστόν) süßer Wein.

אַלְוִיָּה *gr.* Heliopolis in Ägypten
 (Ἡλιόπολις).

אַלְוִיָּה *gr. m.* (ἐλιε) Winde, Haspel.

אַלְוִיָּה, אֲלֻיָּה *gr.* (vgl. εἰקה) auf gut
 Glück, ohne weiteres.

אַלְוִיָּה männl. Personennamen.

אַלְוִיָּה *gr. m.* (δεδειμένος) Badediener.

אַלְוִיָּה *gr. m. pl.* (δολβηρος) Gewänder
 aus reiner Purpurwolle.

אֶלִיתָ *a. f., pl. d.* אֶלִיתָ Jos 9, 16 Klageweib.
 אֶלִיתָ (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz
 des Schafes.
 אֶלִיתָ I *a. f.* אֶלִיתָ בֶּרֶת Name einer
 Feigenart.
 אֶלִיתָ II *a. f.* Holzspan.
 אֶלְכָסָּ *gr.* männl. Personennamen (Ἀλέξανδρος).
 אֶלְכָסָּ *gr. m.* (αὐτόν) 1. schräg, quer;
 2. Diagonale.
 אֶלְכָסִין *s.* בְּלִיסִין.
 אֶלְכָסְנִדְרִי, אֶלְכָסְנִדְרִי, אֶלְכָסְנִדְרִי *gr.* männl.
 Personennamen (Ἀλέξανδρος).
 אֶלְכָסְנִדְרוֹס (Est II 1, 2) dass.
 אֶלְכָסְנִדְרִי *gr. m.* 1. alexandrinisch;
 2. Alexandriner.
 אֶלְכָסְנִדְרִיָּה (Ez 30, 15,
 Or 1474 אֶלְכָסְנִדְרִיָּה) *gr.* (Ἀλεξάνδρεια)
 Stadt in Ägypten.
 אֶלְכָסְנִדְרִית *gr. f.* 1. alexandrinisch; 2.
 Alexandrinerin.
 אֶלְכָסְנִדְרִית, אֶלְכָסְנִדְרִית *gr. m.* (δολόχρυσον)
 ganz golden.
 אֶלֶל *h. Pi.* spionieren.
 אֶלֶל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אֶלֶלֶן Nu 13, 3,
ipf. 3 *pl.* יֶאֱלֶלֶן Nu 13, 1 dass.
 אֶלֶל II *a. Pa. imp.* אֶלֶלֶן Jo 1, 11
 (MS אֶלֶלֶן) jammern. S. יָלַל.
 אֶלֶל *h. m.* Fleischfetzen.
 אֶלֶלֶת *a. m.* Presse, Kelter(?).
 אֶלֶלֶת (EstR 1, 3) 1. mit Ausgabe Pes.
 אֶלֶלֶת für וְיִי אֶלֶלֶת.
 אֶלֶלֶת *a. m.* Wehklagender.
 אֶלֶלֶת *h. m.* Wehe, Klage.
 אֶלֶם *h. Hitp.* verstummen.
 אֶלֶם I *a., imp. pl.* אֶלֶם (אֶלֶם) Dt 31, 6
 stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.*
 אֶלֶם Ru 1, 18 (MS *vacat*) 1. stark
 machen, Kraft einflößen; 2. über-
 wältigen. *Itpa.* sich stark machen.
 אֶלֶם II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* אֶלֶם
 (יִתְאֶלֶם) Koh 12, 6 verstummen.
 אֶלֶם *h. m., f.* אֶלֶם 1. stumm; 2. tö-
 richt, dumm.

אֶלֶם *s.* אֶלֶם.
 אֶלֶם I *a. m.* Bekräftigung.
 אֶלֶם II *a.* 1. also, folglich; 2. warum?
 אֶלֶם *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.
 אֶלְמוֹנָה *x. m.* 1. *pl. d.* אֶלְמוֹנָה 1 K
 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.
 אֶלְמוֹה *h. f.* Garbe.
 אֶלְמוֹנִי *x. m., pl.* אֶלְמוֹנִי 1. Koralle;
 2. Sandelholz.
 אֶלְמוֹנִי *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Baumart.
 אֶלְמוֹנִי (bibl.) *h. m.* jemand (ein Un-
 bekannter).
 אֶלְמוֹת *h. f.* Verstummen.
 אֶלְמוֹתָא *a. f.* Gewalt.
 אֶלְמוֹלִי, אֶלְמוֹלִי (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn
 nicht; 2. wenn wirklich.
 אֶלְמוֹן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.*
 Witwe werden.
 אֶלְמוֹן *gr. m.* (λιμήν) Hafen.
 אֶלְמוֹנָה *s.* אֶלְמוֹנָה.
 אֶלְמוֹנִיָּה *h. f.* Witwe. אֶלְמוֹנִיָּה unvoll-
 ständiger Türflügel (entweder nur aus
 einem Brett oder ohne Zapfen?).
 אֶלְמוֹנִיָּה *h. f.* Witwenschaft.
 אֶלְמוֹנִיָּה *gr. m.* (δολομαρταρίτης) ganz
 mit Edelsteinen besetzt.
 אֶלְמוֹנִיָּה *a. f., pl. d.* אֶלְמוֹנִיָּה Ru 2, 7
 (MS אֶלְמוֹנִיָּה) Garbe.
 אֶלְמוֹן *gr. m.* (ὅλον) ganz.
 אֶלְמוֹן *gr. m.* (ἄλλον) ein anderer.
 אֶלְמוֹן (Tos Kil 5) *s.* אֶלְמוֹן.
 אֶלְמוֹנִיָּה *gr. f., pl.* אֶלְמוֹנִיָּה אֶלְמוֹנִיָּה
 1. (λέντιον) Leintuch; 2. *s.* אֶלְמוֹנִיָּה.
 אֶלְמוֹנִיָּה *gr. f.* (λόγχη) Speer.
 אֶלְמוֹנִיָּה (ἐλληνιστί) auf griechisch.
 אֶלְמוֹנִיָּה 1. אֶלְמוֹנִיָּה (?).
 אֶלְמוֹנִיָּה *gr. f.* (cf. ἔλαιον οἰνάν-
 θινον) 1. ein Parfüm; 2. eine Wein-
 mischung (Ölwein).
 אֶלֶם *a. Pa.* zerkauen, zerbeißen.
 אֶלֶם *gr.* männl. Personennamen (Οὐάλης).
 אֶלֶם *gr. m.* (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).
 אֶלֶם (Gen II 10, 8 MS) *gr. f.* (Ἑλλάς)
 Graecia Magna, Unteritalien.

אלים *gr. m.* (ἄλσος) Hain, Wäldchen (?).

אולוסריקון (Est II 8, 15) *gr. m. pl.* (δολοσρικόν) reinseiden.

אלסרא *a. m.* Haselnuß (*Corylus avellana*).

אלעי männl. Personennamen (Abkürzung von אלויעני oder אלויער).

אלעי *s.* אלעי.

אל *a., ipf.* 3 *m. pl.* ילפון Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 *sg.* אלפיט Dt 4, 5, *pt.* מליי Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Ita. ipf.* 3 *m. pl.* יתאלפון Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אל *h. m.* tausend.

אל *h.* der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אלפ I *gr.* (Ἄλφα) 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אלפ II (Dt 32, 30) *a. m., ind.* אלפי Gen 20, 16, *pl. d.* אלפין Nu 10, 36, *ind.* אלפין Nu 7, 85 tausend.

אלפ *a.* 1. *f.* (Jou 1, 3 Or 1474) Schiff; 2. Rumpf; 3. männl. Personennamen (= Chilpaj).

אלפבטרין (RuR 3, 13) *gr. m.* (ἄλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אלפי 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. אחר "ב"א das erste Kapitel der Klagelieder.

אלפביתא *gr. m.* (ἀλφάβητος) dass.

אלפנא *a. m., ind.* אולפן Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אלפ *gr. m.* (λοπάς) Pfanne, Tiegel.

אילופוסה (jTer 40^c) 1. אילופיסה *gr.* männl. Personennamen (Ἀλόπιος).

אלופסין 1. אלופסון *gr. m. tr.* (δλοφύζων) wehklagend.

אלנא *a. m.* 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אלנא *a. m.* Haselnuß.

אלקא (?) *gr. m.* (ἐλιε) Flaschenzug (?).

אלקום (*bibl.*) *h. m.* Nichtsnutz.

אלקט *h. f., pl.* אלקטיות Sommerhütte (?). *S.* אלקטית.

אלקטית *h. f.* Getreidespeicher.

אלקטיות vorsichtige Schreibweise für אלקטית.

אלקולאון *s.* אדקולאון.

אלקפא (GenJI 41, 44 MS) *pers. m.* hoher Würdenträger.

אלקפא *s.* אלקפא.

אלרית (*falsch* אלרית) *gr. f.* (ἰαρία)

1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. 1. אלקרית.

אלרית (*jSabb 8^b*) *gr. m. pl.* (ὑπάρια) Tuch, Schärpe.

אולורין (Tos Kel BabM II 12) 1. אולירין.

אלירית *gr. f.* (ἰλλυριακή) Illyrien.

אלתא (Jos 24, 26) *a. f., pl. c.* אלתת

Jes 6, 4 Or 1484 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אלותוסבראות (MidrTill15) 1. אלותוסבראות, *s.* תוסברא.

אלתית *h. f.* eine Fischart.

אלתר *a. h.* לאלתר (= לעל אחר) auf der Stelle, alsbald.

אם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אם — אם, אם — וי ob — oder.

אם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אם — אם Ex 19, 13, אם — וי Nu 13, 19 ob — oder.

אם *h. f., pl.* אמהות 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoß; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache; 4. Masse.

אמא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* אם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אמא Gen 20, 12, *pl. d.*

אמהתא, *c. s.* אמהתהון Jer 16, 3 Or 1474, אמהתון Thr 4, 3 (nicht MS)

1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoß; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אמהת אורח Ez 21, 26 Scheideweg; 6. weibl. Personennamen.

אָמא *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* **אָמא** sagen.
אָמא *יְהוָה* ich hätte gesagt. **אָמא**
 will das sagen? **אָמא** oder soll das
 sagen? **אָמא** *וְכִי תִמָּא* und wenn du ant-
 wortest. **אָמא** *אָמא* sage lieber.
אָמא *אָמא* aber ich möchte sagen. *Itpe.*
אָמא *וְאָמִי* und es wird (auch eine andere
 Version) referiert.

אָמאס *gr.* Ortsname (*Εμμαούς*).

אָמא *(על מא דין)* *a.* warum
 dies? wie kann das sein?

אָמבואה *pers. m.* Volkshaufe.

אָמבול *gr. m.* (*εμβολον*) Klöppel in der
 Glocke.

אָמבטה *אָמבט* I, **אָמבט** *gr. f.* (*εμβάτη*)
 Badewanne, Badebassin.

אָמבט II *gr. m.* (*εμβάτης*) Modell.

אָמבטים *gr. m.* (*εμβάτης*) Beschäler (Esel).

אָמבטיתא *s.* **אָמבט**.

אָמבונא *gr. m.* (*ἄμβων*) Anhöhe.

אָמברא *pers. m.* Magazin.

אָמבירוס I. **אָמבירוס**.

אָמבורקלון (*jBabM 9^c*) I. **אָמבורקלון**
gr. m. (*εμβουρίκλον*) Pferddecke.

אָמבונא *a. m.* Wallnuß (*Juglans regia*).

אָמבונא *x. m.* Magier.

אָמבונא *x. m.* einer der es mit Zauberei
 hält.

אָמבונא *x. f.* Zauberei.

אָמבונא (*jAb z 41^a*) (= *על מנִי־רִתִּיה*)
s. גור.

אָמב *h.* messen, abschätzen, taxieren.
Hi. dass.

אָמב *a.* dass. *pt.* **אָמב** hoch taxiert.
 vermögend.

אָמב *h. m.* Abschätzung, Mutmaßung.

אָמדות *h. f.* dass.

אָמדלא *a. m.* Hütte des Feldhüters.

אָמדנא *a. m.* Abschätzung.

אָמדרומא (*jHor 58^c*) I. **אָמדרומא** *s.*
 דרומא.

אָמב *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle;
 'א *על א* eine Elle im Quadrat.

אָמב *א* thebische Elle. **אָמב** *א*, **אָמב**

אָמב *א* *בת ששה עשר* Elle von 6 Hand-
 breiten bei geschlossenen Fingern,
 kurze Elle. **אָמב** (*בת ששה*) *א*
 Elle von 6 Handbreiten bei ge-
 spreizten Fingern, lange Elle. 3. Fluß-
 arm. Kanal; 4. das männl. Glied;
 5. Querriegel der Säge.

אָמב *h. f., pl.* **אָמב** Volk. **אָמב**
 die Weltvölker (Heiden).

אָמב *h. f., pl.* **אָמב** Magd.

אָמב *h. f.* Spinnrocken.

אָמבא *a. f., s.* **אָמבא**.

אָמבא *h. f.* Magddienst.

אָמבא *a. f., ind.* **אָמבא** Ex 21, 7 dass.

אָמבא *a. m.* Taucher.

אָמב *h. m.* Modell, Leisten.

אָמב *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlich-
 keit; 2. Glaube.

אָמב *a. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes.
 der Sprecher, welcher die ihm vom
 Rabbi in der Synagoge mit leiser
 Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt
 und erläutert; 2. die Klasse der im
 Talmud redenden Rechtslehrer, welche
 nach Abschluß der Mischna lebten.

אָמב *a. m.* 1. dass.; 2. I. **אָמב**.

אָמב *a. m., pl. d.* **אָמב** Ex 23, 23
 Amoriter. 'א *אָמב* Abschnitt, der von
 heidnischen Gebräuchen handelt.

אָמב *h. m.* 1. Emoriter; 2. heidnisch.

אָמב (*על מטול*) *a., c. s.*
אָמב wegen, um — willen. **אָמב**
 Est II 1, 1 weil.

אָמב (*SchemR 47*) I. **אָמב**.

אָמבא *a. f.* Wage, Wagschale.

אָמבא *s.* **אָמבא**.

אָמבא (*Dt 4, 11*) *a. f.* Dunkel, Nebel.

אָמב *אָמב* männl. Personennamen.

אָמב (*על מא דין*) *a.* warum dies?

אָמב männl. Personennamen.

אָמב *gr. m.* (*ἀμιαντος*) Amiant, eine
 Art Asbest.

אָמב (*KohR 2, 15*) I. wie Ausg.
 Pes. קנטון.

אמרה *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das Wort in der Bibel; 3. Weihung; 4. Titel.

אמיתא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi copticum*).

אמפותיתא (?) *a. f.* Verwundung (?).

אמלא *a. m., pl.* **אמלין** Ez 23, 24 Or 1474 Mantel.

אמלל *h. m.* unglücklich.

אמולונין, אומולונין *gr. f. m.* (ὁμολογία) 1. Quittung; 2. Kapitulationsbedingung.

אמלתרא *gr. f.* (μέλαθρον) Querbalken.

אמם *h.* düster werden, verglimmen.

אמן I *h.* ordnen, in Reihen stellen (?). *Pi.* geschickt machen.

אמן II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.

אמן *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* **הימין** Gen 45, 26, *part. p.* **מהימן** (l. **מהימן**) Nu 12, 7 glauben, trauen. *Itaph. ipf.* 3 *m. pl.* **יתהמנו** Gen 42, 20 geglaubt werden.

אמן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.* 1. wahrlich, gewiß (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.

אמן I *h. m.* 1. geübt; 2. Handwerker, Künstler; 3. Aderlasser, Beschneider. **בית האמן** Werkstätte.

אומן II *gr. m., pl.* **אומניות** (ὄτμος?) 1. Erntestück (der von einem Schnitter abzuerntende Streifen); 2. Fleck von reifem Getreide in unreifem Felde.

אומנא I *gr. m.* dass.

אמנא II *a. m., ind.* **אומן** Gen 26, 1, *pl. d.* **אומנא** Est II 1, 2, **אמנן** Est II, 6, 11 1. Handwerker, Künstler; 2. Handwerk (?).

אמנה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.

אמנה 1. ein Fluß; 2. s. **אמנון**.

אמנון *gr. m.* (ὑμνος) Lobgesang.

אמנות *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.

אמנותא *a. f., c.* **אומנות** Ex 31, 5, *pl.* **אומנן** Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.

אומניאה (EstR 1, 9, Ausg. Konst. **הומניאה**) l. **הומניאה**, s. **הומניא**.

אמנם *h.* gewiß.

אמנו, אמנוס *gr. m.* (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.

אימונים (KohR 7, 11) l. **אימאנים**?

אימוס (SchirR 7, 9) l. wie Ausg. Pesaro **אימקרוס**.

אמפולי, אמפלי *gr. f.* (vgl. ἐμπολή) Kasse.

אמפיליא *gr. f.* (ἐμπύλιον), *pl.* **אמפילאות** 1. Filzsocke; 2. Socke.

אמפומא *gr. f.* (ἐμψωμα), *pl.* **אמפומיות** Fenster.

אמפערטור *gr. m.* (ἡπεράτωρ) Kaisertitel.

אמפורא *gr. m.* (ἐμπορος), *pl.* **אמפורין** GenJI 25, 3 MS Großhändler.

אמין *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschließen. *Hitp.* verhärtet werden, sich verhärteten.

אמצא *a. m.* rohes Fleisch.

אמצע *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אמצעא *a. m.* Mitte.

אמצעי *h. m., f.* **אמצעית** 1. in der Mitte befindlich; 2. mittelhoch.

אמצעיתא *a. f.* Mitte.

אמקקרוס *gr. m.* (ἡμίσηρος) halbversengt (?).

אמקקתא *a. f.* Eidechsenart.

אמר I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. *Ni.* gesagt werden.

אמר II *h. Hi.* 1. mästen; 2. groß tun.

אמר *a., ipf.* 3 *m. sg.* **אמר** Ex 22, S. *imp.* 2 *m. sg.* **אמר** Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.*

יתאמר Gen 10, 9 gesagt werden.

אמר הרי אמר wenn dieser Satz gelehrt wurde, muß er so gelautet haben.

אמר *h. m.* Rede.

אָמְרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אָמַר
Ex 12, 15. *pl. d.* אָמְרִיא Ex 12, 5
Lamm.

אָמְרָא I *a. m., 1.* Besatz; 2. *s.* הָמְרָא.
אָמְרָא II *a. m., c.* אָמַר Nu 24, 4 Spruch.
Rede.

אָמְרִיא *gr. f.* (ἡμέρα) Tag.

אָמְרָה I *h. f.* Rede.

אָמְרָה II *h. f., pl.* אָמְרִיות 1. Besatz;
2. mit Besatz versehener Mantel;
3. Titel.

אָמְרִיוֹן *gr. m.* (ἡμερος) zahm.

אִמְמוֹרִים 1. 1. אָמְרִים *gr. pl.* (ἑρπια)
die auf den Altar kommenden Opfer-
teile; 2. אָמְרִים *gr. m. pl.* (ἑρπιδον)
Pfand, Geisel.

אִמְמוֹרִי (EchR 3, 13), אִמְמוֹרִי (EstR 1, 1)
1. אָמְרִיָּה *gr. f.* (ἑρπιδία) Geben als
Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אָמְרִקְלָא (Nu 3, 32), *h.* אָמְרִקְלָא *x. m., pl. d.*
אָמְרִקְלָא Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster;
2. Priesteroberer.

אִמְמוֹרָא (bRhS 15^a) 1. אָמְרָן. *s.* אָמְרִתָּא.
אָמְרָתָא *a. f.* 1. Lv 5, 6 weibliches
Lamm; 2. weibl. Personennamen.

אָמְשׁ *h. m.* 1. Abenddämmerung;
2. gestern Abend.

אָמֶת *h. f.* Wahrheit. Zuverlässigkeit,
Treue.

אָמְתָא (Ex 25, 10) *a. f., c.* אָמֶת Dt
3, 11, *pl. ind.* אָמִין Ex 25, 10 1. Elle;
2. *c. s.* אָמְתָא Ex 2, 5 Arm; 3. männl.
Glied.

אָמְתָא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אָמְתָא, *in*
pauza אָמָא (1. אָמָא) Dt 23, 15, *c. s.* אָמְתָא
Gen 16, 2, *pl. ind.* אָמְתָא Gen 12, 16
Magd, Sklavin.

אָמְתָא *a. f., pl.* אָמִין, *c.* אָמִי Nu 25, 15.
אָמִין Volk, Nation.

אָמְתִי (Ex 10, 7) *a.* wann? *s.* אָמְתִי.

אָמְתִי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אָמְתָלָא *a. m.* 1. Ausrede, Einwand;
2. Grund.

אָמְתָלִי Name der Mutter Abrahams.

אָן (Gen 3, 9) *a.* wo? לָאָן Gen 16, 8
wohin? מִן אָן Gen 29, 4 woher?
דָּן אָן da. wo.

אָן (Est II 1, 3), אָין (Est II 1, 10)
a. wenn, ob.

אָנָא *a. f.* 1. Ohr, Ohrläppchen;
2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.

אָנָא *h.* bitte.

אָנָא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אָנְבָא I *a. m., c. s.* אָנְבִיא Cant 1, 16
Frucht.

אָנְבָא II *a. f.* Ei der Laus.

אָנְבַּג *gr. m.* (ἀμβι?) kleines Gefäß.

אָנְבֹונָא *s.* אָלְבָנָא.

אָנְבֹול *gr. m.* (ἐμβολον) Klöppel in der
Glocke.

אָנְבִין (jSabb 4^c) 1. אָנְבִין.

אָנְבִיטָא *gr. f., pl.* אָנְבִיטָא (vgl.
ἀναβαθμός?) 1. Estrade; 2. Wall.

אָנְבִיטָא *gr. f.* (ἐμβουρικλον) Pferdedecke.

אָנְבַּד *pers.* ein wenig(?).

אָנְגֶלָא *gr. m.* (ἄγγελος) Engel.

אָיִנְגֶלִין (jMeg 73^d) 1. אָיִנְגֶלִין.

אָיִנְגֶלִין *gr. tr.* (ἐνηγγισμένον) ich mußte
dafür haften.

אָנְגֶיסטֶר *gr. m.* (ὄνυχιστήριον) Nagel-
messer.

אָנְגֶרָא I *a. m.* Wasserlauf.

אָנְגֶרָא II *x. m.* eine Münze.

אָנְגֶרָא (*אָנְגֶרָא*) *gr.* Stadt in Galatien
(Ἀγκυρα(?)).

אָנְגֶרֶטָא *gr. m.* (ἀγγαρευτής)
Aufseher über den Frondienst (die
öffentlichen Arbeiten).

אָנְגֶרֶטִיקָא (BerR 64) *gr. f.* (ἀγγαρευτικά)
Vorspanndienst.

אָנְגֶרֶיָא *gr. f.* (ἀγγαρεία) 1. Frondienst;
2. Zwang; 3. Kuriere.

אָנְגֶרֶמוֹס (jBb 15^a) 1. אָנְגֶרֶמוֹס *gr. m.*
(ἀγορανόμος) Marktmeister.

אָנְגֶרֶוֹן *gr. m.* (οἰνόταρον) mit Wein
angemachte Fischbrühe.

אָנְגֶרֶוֹן *x.* Teil einer Zauberformel
gegen Durst.

אנדכתי *gr. m.* (οὐνδικτάριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).

אנדנא l. אנדנא.

אנדנסא *pers. (?) m.* Steuerbeamter(?).

אנדפי *gr. m.* (μετώπιον) Schminke(?).

אנדרא *pers. m.* Zimmer.

אנדרוניוס *gr. m.* (ἀνδρόγυνος) Zwitter.

אנדריאנטוס, אנדרטון, אנדריאנטא, אנדרטא *gr. m.* (ἀνδριάς) 1. Bildsäule, Bild; 2. Menschengestalt.

אנדרי *gr. männl. Personennamen* (Ἀνδρέας).

אנדלומוסיא *gr. f.* (ἀνδροληψία) scho-nungslose Züchtigung.

אנדרא *pers. m.* Zimmer.

אנדרינוס s. אנדרינוס.

אנדריפא, אנדרפא *x. m.* Name eines Vogels.

אנה *h. Pi.* אנה bedrücken, übervorteilen. *Hitp.* übervorteilt werden. *S.* ינה.

אנהורי (Ex 35, 14) *a. f.* Leuchten.

אנהרותא (Ex 25, 6) *a. f.* Beleuchtung.

אנו *h.* wir.

אנון (Gen 6, 3) *a. c. pl.* sie.

אנוסא *a. m., pl.* אנוסין Jes 5, 7 Räuber.

אנוש *h. m.* Mensch.

אנוש *h. m.* stark, streng.

אנוקא *a. m.* Unrecht, Schaden.

אנה *h. Hitp.* seufzen.

אנה *a., pt. pl. m.* אנהין l. אנהין Thr 1, 4 (MS אנהין) seufzen. *Itpa.* 3 *m. pl.* אנהין Ex 2, 32, *pt. pl. m.* אנהין Ez 9, 4 dass.

אנהה *h. f.* Seufzen, Kummer.

אנהותא *a. f.* 1. Lage; 2. Brett; Mulde.

אנהא (Gen 42, 11) *a.* wir.

אנהנו *h.* wir.

אנהתא *a. f., c.* אנהת 1 K 6, 4 (Or 1474 אנהת) Ruheplatz.

אנהתא, אנהתא (Est II 3, 3, MS אנהתא) *a. f., pl. c. s.* אנהתי Thr 1, 22 Seufzer.

אנטיפא Name einer Familie.

אנטיפון *gr. m.* (ἐντύβιον) Endivia (*Cichorium Endivia*).

אנטיפון *gr. männl. Personennamen* (Ἀντί-φονος).

אנטיפון, אנטיפון *gr. m.* (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.

אנטיפון *gr. m.* (ἀντίδικος) Gegner.

אנטיפון, אנטיפון (Est II 1, 2) *gr. männl. Personennamen* (Ἀντίφονος).

אנטיפון (jKil 32^a) l. אנטיפון (so jMoK 82^a), s. אנטיפון.

אנטיפון, אנטיפון *gr. m., pl. d.* אנטיפון GenJI 10, 18 MS, l. אנטיפון Anti-ocheher.

אנטיפון *gr. m.* antiochenischer Kochherd (mit Wasserbehälter über dem Feuer).

אנטיפון *gr. m.* Antiocheher.

אנטיפון (Meg Ant Or 2377) *gr.* Stadt in Syrien (Ἀντιόχεια).

אנטיפון (jKil 27^a) l. אנטיפון.

אנטיפון *gr. f.* (ἀντίφρασις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.

אנטיפון *gr. m.* (ἀντίφρασις) ein Flüssigkeitsmaß (1/4 Log).

אנטיפון *gr. männl. Personennamen* (Ἀντίφρασις).

אנטיפון l. אנטיפון.

אנטיפון *gr. m.* (ἀντίφρασις) Schöpfvorrichtung.

אנטיפון *gr. f.* (ἀγκύλη?) Schleife.

אנטיפון (jSanh 19^d) *gr. m.* (ἐντολάριος) Bevollmächtigter.

אנטיפון *m. pl. i. lat.* (vgl. *lindea*) Tücher; 2. *gr.* (ἀνθινά) bunte Kleider.

אנטיפון *gr. männl. Personennamen* (Ἀντιφώνος).

אנטיפון s. אנטיפון.

אנטיפון *gr.* (ὄντως) in der Tat.

אנטיפון *gr.* Stadt in Palästina (Ἀντι-πατρίς).

אנטיפון, אנטיפון *gr. f.* (ἀφρόνιτρον) eine Natronart.

אנטיפון *gr. m.* (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אנטיפטרון *gr.* männl. Personenname
(Ἀντίπατρος).

אנטיקסר *gr. m.* (Ἀντίκασαρ) Stellvertreter des Kaisers.

אנטיקורס *l.* אנטיקסר *gr. m.* (ἀντεκέσσωρ) Fourier.

אנטיקורוס (DtII 3, 14 MS) *l.* nach JII אַנְטִיקוֹרוֹס.

אנטיקדוס *gr.* Stadt in Syrien (Ἀντίπαδος).

אנטיקדנא *a. m., pl. d.* אנטיקדנא GenJII 10, 18 Einwohner von Antarakos.

אנטיקין *gr. m.* (ἀντίκιν) Höhle. אנטיקוס, אנטיקוסן *l.* אנטיקוס.

אנטי *gr. f.* (ἀντή) Kauf, Kaufbrief.

אנטי männl. Personenname.

אנטי *h.* ich.

אנטי (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.

אנטי דעט *א'* empfindlich.

אנטי דעטא *א'* dass.

אנטיק *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.

אנטיק *h. f.* dass.

אנטיק (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אנטיק (Koh 7, 7) *a. m.* Gewalttätiger.

אנטיק *a. f., c.* אנטיק Koh 5, 7 (MS אנטיק) Bedrückung.

אנטיק *a. f., ind.* אנטיק Jes 1, 13 geraubtes Gut.

אנטי *h. m.* Flachs Bündel.

אנטיק *gr.* (Βιθυνιακή) Bithynien.

אנטיק *a. f.* Seufzen.

אנטיק *gr. f.* (ἀντή) Kauf, Kaufbrief.

אנטיק *a. m.* Mensch.

אנטי *h. Pi.* verzinsen.

אנטי *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.

אנטי *gr. m.* (ὄνυξ) Onyx.

אנטי *gr. m.* (κόγχη) Muschel.

אנטי *s.* אנטיק.

אנטי *gr. m.* (ἀναλοτεῖον) Lesepult.

אנטי *gr. tr.* (ἀνελήφθη) er erholte sich (griech. Glosse).

אנטי *gr. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.

אנטי (SchirR 4, 14) *l.* אַנְטִינִי *gr. m.* (σμύρνινον) Myrrhenwein.

אנטי (Cant 2, 9, Est II 1, 1), אנטי *a.* wir.

אנטי *h., pt.* אנטי der Leidtragende.

Hitpo. sich beklagen.

אנטי *a. Po. pf.* אינטי 1. אנטי Koh 7, 4

(MS אנטי) betrübt sein, trauern.

אנטי *lat. f.* (annona) 1. Naturallieferung;

2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.

אנטי (DebR 6) *l.* אנטי.

אנטי *gr.* männl. Personenname (Ἀντίαν).

אנטי (Est II 5, 1, nicht MS)

gr. m. f. (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not;

2. notwendig; 3. notdürftig.

אנטי *l.* אנטיק.

אנטי *h.* 1. zwingen, gewaltsam tun;

2. notzüchtigen. *Ni.* 1. gezwungen.

überwältigt werden; 2. genotzüchtigt

werden.

אנטי *a., pf.* 3 *m. pl.* אנטי Gen 21, 25,

ipf. 2 *sg.* אנטי Gen 31, 31 1. weg-

reißen, rauben; 2. mit Beschlag be-

legen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf.*

2 *pl.* אנטי, 1. *Pe.* אנטי (so MS)

Jer 7, 6. *Ipe.* 1. *pf. m. pl.* אנטי

Jes 21, 2 beraubt werden; 2. ein-

gezogen werden; 3. gehindert werden.

אנטי *h. m.* 1. gewalttätig; 2. der Be-

sitzer von Eigentum, welches dem

ursprünglichen Eigentümer gewaltsam

entrissen wurde.

אנטי (ExJI 2, 16) *l.* אנטי *gr. m.*

(εὐγενής) Vornehmer.

אנטי *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.

אנטי (Jer 5, 8) *a. m., ind.* אנטי Jes

55, 9. 13 Zwang, Gewalttat.

אנטי *a. f., c.* אנטי Cant 6, 6 Be-

drückung.

אנטי *l.* אנטיק.

אנטי *gr. m.* (νησίον) Insel.

אנטי *a. m.* aus gegossenem Metall

gefertigt.

אנטי (*bibl.*) *h. Pi.* zanken, streiten.

אנפא *a. m., pl.* אנפין Koh 8, 1, *c. s.*
אנפא Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit
א vor, bei, an. אנפיה נפשיה für sich
selbst.

אנפיה *a. f.* die rituelle Schwingung.
Webung (des Opfers).

אנפא l. אנפא.

אנפיל *gr. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäß.

אנפולי *gr. f.* (ἐμπολή) Kasse.

אנפיליא *gr. f.* (ἐμπίλιον) Filzsocke.

אנפילוים (KohR 10, 16) *gr. m.* (ἐπι-
λογος) Beweisführung.

אנפילין *gr. m., pl.* אנפילין (Cant 4, 12.
MS אלפילין!) (ἐμβολον) innerer Saal.

אנפונים (Est II 1, 2) 1. אנפונים (MS
אנפיונים) *gr.* männl. Personennamen
(Ἐπιφανής).

אנפקא *gr. m.* (ἀμψξ?) kleines Gefäß.

אנפקינון (אנפקינון l. אנפקינון) *gr. m.*
(ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.

אנפורא *gr. f.* (ἀναφορά) Bericht.

אנפורה *gr. f.* (ἀναφορά) Darbringung,
erzwungene Schenkung.

אנפוריא *gr. f.* (ἐμπορία) 1. Handels-
reise, Handel; 2. Ware.

אנץ *h. m.* Bündel.

אנץ *a., pt. pl. m.* אנץ Koh 12, 11
l. אנץ spitz machen(?). *Pa. inf.*
אנץ 1S 13, 21 dass.

אנץ *h., pt. pl. f.* מאונקות jBikk 63^d l.
מאונקות, s. אבק.

אנץ *a. Pa. pt. pl.* מאנקין Ez 9, 4 l.
מנצין (so MS), s. דנץ.

אנץ *gr. m.* 1. (οὐγκία) *pl.*
אנץ Unze (27 gr.); 2. Körnchen,
Bischen; 3. Fleisch vom Hals.

אנץ *gr. f.* (ἀνάγκη) Not.

אנץ 1. Beiname eines Denars; 2. s.
אנץ.

אנץ (Est II 1, 2, MS תינוקא) wohl
der fabelhafte Vogel der Araber אנץ,
aber vom Targumisten mißverstanden.
S. אינוקא, תינוקא.

אנץ *h. f.* Eidechsenart.

אנקטמון l. אנקטמון *gr. m.* (ὄνος κατ'
ᾠμον) Eselsfigur.

אנקינוס (GenJI 1, 7) l. אנקינוס (so MS)
gr. m. (ὠκεανός) Weltmeer.

אנקיא s. 1. אנקיא; 2. אנקיא.

אנקיא, אנקיא I *gr. m. f.* (ἀγκλή);
pl. אנקיא, אנקיא, אנקיא, אנקיא,
אנקיא 1. Haken, Hakenstange;
2. ein Arm voll, Gebund; 3. eine
Bauchkrankheit; 4. l. אנפולי.

אנקיא, אנקיא *gr. f.* (ἀνάκλωος) kurzes
Armeltgewand.

אנקיא I *gr. m.* (ἐκκλητον) Appel-
lation.

אנקיא II *gr. m.* (ἐγκλητον) Beschuldi-
gung, Anklage.

אנקיא *gr. f.* (ἐγκλημα) Beschwerde.

אנקיא *gr. f.* (ἐγκλησις) Schuldschein.

אנקיא *gr. männl.* Personennamen (Ἀκύ-
λας).

אנקיא (jBm 11^d) l. אנקיא *gr. m.*
(ἐγκέλευσις) Befehl.

אנקיא *gr. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühe-
volle Arbeit.

אנקיא (BerR 46) l. אנקיא.

אנקיא *a. m.* eine Vogelart.

אנקיא l. אנקיא.

אנקיא *a. f.* weibliches Kamel.

אנקיא *a. f.* Seufzen.

אנקיא *x.* Zauberformel.

אנקיא (Gen 6, 1), אנקיא *a. m., incl.* אנקיא
Lv 13, 2, *pl.* אנקיא Gen 6, 4, *c.* אנקיא

Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand.
coll. בתיא 1. Lv 16, 11 seine Ge-
schlechtsgenossen; 2. auch בתיא
(verhüllende Redeweise) seine Frau.

אנקיא *Gen 3, 20 B Menschen.*

אנקיא (Est II 1, 3), אנקיא (Koh 7, 22)
a. c. du.

אנקיא *a. m.* Masse(?).

אנקיא *a. ihr.*

אנקיא *a. f.* Ehe.

אנקיא (Est II 1, 3) *gr. männl.* Per-
sonennamen (Ἀντίμορος?).

אַתונגיס *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus thynnus*).

אַתוסאַ (Gen 10, 17 B.) 1. **אַרתוסאַ** *gr. m. pl. d.* Bewohner von Orthosias (Ὀρθωσίας) in Phönizien (bibl. Sini).

אַתקִי *gr. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.

אַתרוֹפִי *gr. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.

אַתתא *a. f.* Weib.

אַס *gr. m.* (υἱός) Sohn.

אַס, אִס *gr.* (ὥς) wie.

אסא *a. Pa. pf. 3 m. sg.* אָסִי Gen 20, 17, *imp. 2 m. sg.* אָסִי Xu 12, 13, *pt. c. pron.*

מְסִינָא (1. **מְסִינָא**) Dt 32, 39 heilen. *Ita. pf. 3 m. sg.* אָתְפִי Lv 14, 3, *ipf. 3 m. sg.* יָתְפִי Lv 13, 15 geheilt werden.

אַסָּה (= **אַסָּה**) (Jer 14, 19) 1. **אַסִי** (so MS), s. **אַסִיָּה**.

אַסָּה (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrtus communis*).

אַסָּה *x. m. alt(?)*.

אַסָּה männl. Personennamen.

אַסָּה, אָסָּה *a. m., c. s.* אָסָּה Ex 15, 26 Arzt.

אוסאי (Ps 120, 5) 1. **מוֹסָּה**?, s. **מוֹסָּה**.

אסב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).

אסנגרין 1. **אַבְנִיָּקֶטוֹן** *gr. m.* (εὐγενέστατος, Titel der kaiserlichen Prinzen) edelster.

אַסְדָּה *lat. f.* (essedu) Wagen.

אַסְדָּה, אָסְדָּה *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.

אַסון (bibl.) *h. m.* unglücklicher Zufall.

אַסוֹת *h. f. pl.* Versammlung.

אַסוֹפִי *h. m.* Findling.

אַסור *h. m.* Gefangener.

אַסור *h. m.* 1. Verbot, Verbotenes; 2. Festzugabe; 3. Personennamen.

אַסור *h. m.* Gefangenschaft.

אַסִירָא (bibl. **אַסִירָא**) *a. m., incl.* אָסִיר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אִסִירִי Thr 3, 7 1. Band; 2. Fessel.

אַסִירָא *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes.

אַסִירָא *אַסִירָא* Verbotenes (Unzucht)

treiben; 2. *pl.* אָסִירִין Jer 30, 11 (Or 1474 אָסִירִין) Züchtigung.

אַסִירִין (?) *h. m. pl.* Geräte der Ölpressen.

אַסִירָתָא *a. f.* Bündel.

אַסִירִוס *gr. männl.* Personennamen (Σεβήρος).

אַסִיָּה *a. f., incl.* אָסִי Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.

אַסְחָרָתָא *a. f., c.* אָסְחָרָת 1 K 10, 5 Zutischesitzen, Tafelrunde.

אסיטא 1. **אָסוּטָא** *gr. m.* (ἄσωτος) ausschweifend.

אַסְטִיב **אַסְטִיבָּה** *gr. m.* (στοῖα) 1. Säulengang; 2. Vorbau; 3. Kaufladen; 4. Steinsitz.

אַסְטִבָּלָא *gr. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אַסְטִבָּלָטָא *gr. f.* (stabulatio) Stallung.

אַסְטִי *gr. f.* (στέγη), *pl.* אִסְטִיָּות jAbZ 42^a Decke, Dach.

אַסְטִלִילִית *x. f.* Schwarm.

אַסְטִינִי *gr. m. pl.* (στεφανογράφος) Astrolog.

אַסְטִינִיָּות *gr. f.* 1. Astrologie; 2. Astrologie.

אַסְטִיָּין *gr. m.* (στάδιον) Rennbahn.

אַסְטִיָּה weiblicher Personennamen.

אַסְטִיָּה *gr. m.* (στοῖα) Säulenhalle.

אִסְטוּא (jMaasSch 55^b) 1. **אַסְטִיָּה**.

אַסְטִיָּלָא *gr. m.* (στάβλα) Stall.

אַסְטִיָּין (2 K 11, 14) *pers. m.* Pfeiler.

אַסְטִיָּיִת *pers. f.* Säulenhalle.

אַסְטִיָּין *pers. m.* Knöchel.

אַסְטִיָּה *gr. f.* (στατίων) Ruhestation.

אַסְטִיָּיִתָא *lat. f.* (stativa, sc. castra) feste Militärstation.

אַסְטִיָּין *gr. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.

אַסְטִיָּיִנִּין *lat. m.* (stationarius) Wacht-soldat.

אסטמית 1. **אַסְטִיָּית** *gr. f.* (vgl. στάσις) unruhig, aufrührerisch.

אסטטניא 1. אסטטניא *gr. f.* (vgl. στάσις) parteiisch.

אסטין *gr.* männl. Personennamen (*Ἀστειός*).

אסטיוות *a. f., c.* אסטיוות Jes 27, 9 Be-seitigung.

אסטית (SchemR 15) 1. אסטיון, *s.* אסטין.

אסטכתון *gr. m.* (στακτόν) eine Art Myrrhenöl.

אסטכין (BerR 19), אסטכין *gr. m.* (στίχιον) ein Kleidungsstück.

אסטלי 1. אסטלי *gr. f.* 1. (στήλη) Denk-säule; 2. Dokument.

אסטלית *gr. f.* (στολή), *pl. aram.* אסטלון 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.* אסטלאת Obergewand. *S.* אסטלאת.

אסטל *gr. m.* (στυλός) Schreibgriffel.

אסטמא *gr. m.* (στέμμα) Stirnband, Kopfbinde.

אסטמא I *gr. m.* (στόμωμα) Stählung.

אסטמא II *gr. m.* 1. (στόμα) Mund; 2. Zauberformel.

אסטומא *gr. m.* (στόμαχος) Magen, Leib. *s.* אסטומא.

אסטומאכריאה (jSabb 5^b) 1. אסטומאכריאה *gr. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).

אסטון (Sem 13) 1. אסטון *gr. m.* (ὀστοδοχείον) Knochenbehälter.

אסטתה *pers. m.* Statthalter.

אסטת *gr. m.* (ἀσθενής) schwach, kränklich.

אסטת *gr. f.* (ισάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).

אסטתולאט 1. אסטתולאט.

אסטתניא *gr. f.* (vgl. στάσις) aufrührerisch, zänkisch.

אסטופט 1. אסטופט.

אסטפניא, אסטפניא, אסטפניא (mit Suff. אסטפניא *jChall* 60^a) *gr. m. f.* (σταφυλίνος) Möhre (*Daucus Carota*)(?).

אסטקטון *gr. m.* (στακτόν) eine Art Myrrhenöl.

אסטרוכלית, אסטרוכלית *gr. f.* (στροβίλος)

1. Pinienapfel, Piniensame; 2. koni-scher unterer Stein der Eselmühle.

אסטרוכלוס *gr.* männl. Personennamen (*Στροβίλος*).

אסטרוכלוס *s.* אסטרוכלוס.

אסטריגוס 1. 1. אסטריגוס *gr. m.* (ἀστερίσκος) Merkzeichen; 2. 1. אסטריגוס.

אסטרידא 1. אסטרידא *gr. m. pl.* (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für die Takelage.

אסטריט *gr. m.* (στρατιώτης) 1. Soldat; 2. Offizier.

אסטריט, אסטריט *gr. c.* (στράτα), *pl.* אסטריט, אסטריט Straße.

אסטריט *gr. f.* (στρατιά) 1. Kriegs-sheer: 2. Lager, Lagerplatz; 3. Befehls-haber (στρατηλάτης).

אסטריטוס, אסטריטוס *gr. m.* (στρατηγός)

1. Praetor. Propraetor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr: 3. אסטריטוס 1S 14, 15 Wachtposten.

אסטריטוס, אסטריטוס *gr. m.* (στρατιώτης)

1. Soldat; 2. Offizier.

אסטריטיליס, אסטריטיליס *gr. m.* (στρατηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber (*magister militum, comes rei militaris*).

אסטריא, אסטריא 1. אסטריא.

אסטריכין (jBabK 7^e, Ausg. Ven. אסטריכין) 1. אסטריכין *gr. m.* (στιχάριον) enger Leibrock.

אסטרוכלוס *gr. f.* (ἀστρολογία) Stern-deuterei. *pl.* אסטרוכלוס astronomische Tabellen.

אסטרוכלוס *gr. m.* (ἀστρολόγος) Stern-deuter.

אסטרוטין 1. אסטרוטין.

אסטרוטילון *gr. m.* (στρογγύλον) rund.

אסטרוטילוס *gr. m. pl.* (στροφύματα) Türangeln.

אסטרוטיל *s.* אסטרוטיל.

אסי, אסי männl. Personennamen.

אסי (Ex 21, 19) *a. m. pl. d.* אסי Gen 50, 2 Arzt.

אסי I *gr. f.* Asia proconsularis (Ἀσία).

אסי II Örtlichkeit in Palästina (Ἔσσα?).

אָזיאַ, אָזיאַ *gr. f.* (οὐσία) 1. Wesen;
2. Grundstück; 3. Vermögen.
אָזיאַ *a. f.* Heilung.
אָזיאַ (Prov 23, 20. 21) 1. אָזיאַ *gr. m.*
(ἄσματος) unmaßig.
אָזיאַ *a. m.* Arzt.
אָזיאַ 1. אָזיאַ, *s.* אָזיאַ.
אָזיאַ *h. m.* Ernte.
אָזיאַ *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte;
3. Tötung (von Tieren zum Verzehren
ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.
אָזיאַ *h. m.* Gefangener.
אָזיאַ *a. m.* 1. *pl.* אָזיאַ Gen 40, 5 Ge-
fangener; 2. verboten.
אָזיאַ *h. f.* Gefangenschaft.
אָזיאַ *s.* אָזיאַ.
אָזיאַ *gr. f.* (σχεδία) Floß.
אָזיאַ, אָזיאַ 1. *gr. f.* (ἐσχάρα), *pl.*
אָזיאַ, אָזיאַ Bratrost, Feuer-
stelle; 2. (*scala*) Leiter(?).
אָזיאַ *gr. f.* 1. (σχολή) Schule; 2. Pa-
lasttruppe(?).
אָזיאַ *gr. m.* (σχολαστικός) 1. Leh-
rer; 2. Advokat; 3. männl. Personen-
name.
אָזיאַ *gr. f.* (σχήμα) Miene, Haltung.
אָזיאַ *a. f.* Übereinstimmung.
אָזיאַ *a. f., pl.* אָזיאַ, אָזיאַ Schwelle.
אָזיאַ *gr. f.* (ἐσχάρα) Diphterie, Krupp.
אָזיאַ (jBer 8^e) 1. אָזיאַ.
אָזיאַ *gr. m.* (ἄσλλα) Tragstange.
אָזיאַ *gr. m.* (ἄσλλα), *pl.* אָזיאַ, אָזיאַ
dass.
אָזיאַ *gr. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nacht-
stuhl.
אָזיאַ (jBer 9^a) 1. אָזיאַ, *s.* אָזיאַ.
(Ausg. Lehm. אָזיאַ, *s.* אָזיאַ).
אָזיאַ (jBer 6^e) 1. אָזיאַ (mit Ausg.
Lehm.), *s.* אָזיאַ.
אָזיאַ *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung;
3. Zusage unter einer Bedingung,
deren Nichteintreten angenommen wird
(Hoffungsvertrag).
אָזיאַ *gr. m.* (ἄσημον) ungeprägtes Metall.

אָזיאַ Orts- oder Stammesname.
אָזיאַ *gr. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.
אָזיאַ *a. m., pl. d.* אָזיאַ Jo 1, 17 (MS
אָזיאַ) Vorrat.
אָזיאַ (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeer-
strauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brom-
beere.
אָזיאַ 1. אָזיאַ.
אָזיאַ (BerR 37) 1. אָזיאַ.
אָזיאַ *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeer-
strauch.
אָזיאַ 1. אָזיאַ, *s.* אָזיאַ.
אָזיאַ *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. ge-
sammelt, aufgelesen, geerntet werden;
2. sich versammeln; 3. abscheiden.
אָזיאַ *a.* ernten.
אָזיאַ *a. m.* Schwelle.
אָזיאַ, אָזיאַ *gr. m.* (f.) (σπόγγος),
ind. אָזיאַ Ex 29, 23 lockeres Ge-
bäck.
אָזיאַ *pers. m.* Bleiweiß.
אָזיאַ *h. m.* Sapphir.
אָזיאַ Ortsname.
אָזיאַ, אָזיאַ 1. אָזיאַ.
אָזיאַ (BerR 30, Ausg. Konst.
אָזיאַ) 1. אָזיאַ *gr.* Ortsname (Ἀπά-
μεια).
אָזיאַ *s.* אָזיאַ.
אָזיאַ *gr. f.* (ἀσφάλεια) feierliche
Versicherung.
אָזיאַ *gr. m.* 1. (σπηλαδίων) Höhle;
2. (σπαλίδιον) Nische, Winkel.
אָזיאַ *gr. f.* (ἰσοπολιτεία) bürger-
liche Gleichberechtigung.
אָזיאַ (VajR 17, Jalk Ps 808) 1.
אָזיאַ.
אָזיאַ, אָזיאַ *gr. f.* (σπλήνιον)
Pflaster.
אָזיאַ (Ob v. 20) *gr. l.* (Ἰσπανία) Spa-
nien; 2. 1. אָזיאַ (Ἀπάμεια) Apamea;
3. 1. אָזיאַ.
אָזיאַ *s.* אָזיאַ.
אָזיאַ, אָזיאַ *gr. m.* (σφένδαμ-
νος) Ahorn (*Acer syriacus*).

אֶסְפִּינָא *gr. f.* (Ισπανία) Spanien.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (vgl. Ισπανία) Spanier, spanisch(?).

אֶסְפִּינָא (2 S 18, 11; 21, 16) *gr. f.* (Ισπανική?) Schwertgurt.

אֶסְפִּינָא, אֶסְפִּינָא (Thr 1, 19, nicht MS) *gr. männl. Personennamen* (Οὐεσπασιανός).

אֶסְפִּינָא *gr. m.* Anhänger Vespasians.

אֶסְפִּינָא (קומים) (VajR 5 Ausg. Ven., Ausg. Konst. nur קומים) l. (קומים) קומים *gr. m. pl.* (vgl. σπείρα) Kohorten.

אֶסְפִּינָא *pers. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σκύφος) Becher.

אֶסְפִּינָא *gr. f.* (σπέκουλα) Todesstrafe.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σπεκουλάτωρ), *pl. c.* אֶסְפִּינָא Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.

אֶסְפִּינָא *gr. f.* (σπεκλάριον) 1. Glas; 2. Spiegel.

אֶסְפִּינָא (EstR 1, 12) *lat. m.* (vgl. *spectatissimus*) erhabenster(?).

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σπείρα) Kohorte(?).

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (ἀσπρός) Asper (1/6 Denar?).

אֶסְפִּינָא *x. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (ἀσπάραγος) 1. Kohlkeim; 2. mit Kohlkeim angesetzter Wein.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σπείρα) Kohorte(?).

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (ἀσπρος) eine Fischart.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σπάρτον) Seil.

אֶסְפִּינָא s. אֶסְפִּינָא.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (φάρμακον), *pl.* אֶסְפִּינָא DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.

אֶסְפִּינָא, אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σπείρος) Überwurf, Gewand.

אֶסְפִּינָא *lat. m.* (*sparus*) grober Jagdspieß.

אֶסְפִּינָא Ortsname.

אֶסְפִּינָא, אֶסְפִּינָא *gr. f.* (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).

אֶסְפִּינָא (SchirR 2, 15) *gr. m.* (σπαθίριος) Schwertträger.

אֶסְפִּינָא *gr. männl. Personennamen* (Ισαάκ).

אֶסְפִּינָא (jKil 32^c) l. אֶסְפִּינָא *gr. m. pl.* (ἐσκέπτω) Abschreiber.

אֶסְפִּינָא *a. f.* Heizung.

אֶסְפִּינָא *lat. f.* (*scutum*) Schild.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σκυτάλη) Schlag.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σκούτέλλα) Schlüssel.

אֶסְפִּינָא (?) (EstR 1, 14) *gr. f.* (vgl. (σκευασία) Zubereitung.

אֶסְפִּינָא s. אֶסְפִּינָא.

אֶסְפִּינָא s. אֶסְפִּינָא.

אֶסְפִּינָא *x. m.* 1. Kurier; 2. (χόνδροι) Spielmarke(?).

אֶסְפִּינָא, l. אֶסְפִּינָא *gr. f.* (σκάφη) Kahn.

אֶסְפִּינָא *gr. m.* (σκύρος) Kelch.

אֶסְפִּינָא *gr. f.* (σκοπός) Ziel(?).

אֶסְפִּינָא *h. f.* 1. Schwelle; 2. Raac.

אֶסְפִּינָא, אֶסְפִּינָא *gr. f.* (σκάφη) Kahn.

אֶסְפִּינָא, אֶסְפִּינָא *gr. f.* (σκέπη, σκεπαστή) Sänfte, Schirmdach.

אֶסְפִּינָא *a. f.* 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.

אֶסְפִּינָא *a. m.* die ungeflügelte Heuschrecke.

אֶסְפִּינָא *lat. f.* (*scortum*) Schurzleder.

אֶסְפִּינָא *gr. f.* 1. (ἐσχαρίτης), *pl.* אֶסְפִּינָא Ex 16, 31, אֶסְפִּינָא Herdgebäckenes;

2. *pl.* אֶסְפִּינָא Sach 4, 12 l. אֶסְפִּינָא, s. אֶסְפִּינָא.

אֶסְפִּינָא (jKeth 35^b falsch אֶסְפִּינָא) *gr. m.* (σεκρητάριος) Schreiber.

אֶסְפִּינָא *gr. f.* 1. (ιστοκεφαία) Segelstange; 2. l. אֶסְפִּינָא, s. אֶסְפִּינָא.

אֶסְפִּינָא (jAbZ 39^d) l. אֶסְפִּינָא.

אֶסְפִּינָא *h.* 1. binden, fesseln; 2. anschirren;

3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. אֶסְפִּינָא 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.

אֶסְפִּינָא *a., pf.* 3 *m. pl.* אֶסְפִּינָא Nu 15, 34

1. binden, fesseln; 2. verbinden;

3. durch Zauber binden, beschwören;

4. ein Entsagungsgelübde tun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. *Pa. pt. pl.* **מֵאַסְרִין** Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe. (Itpa.)* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* **יִתְאַסֵּר** Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.

אָסֶר I *gr. m.* (ἀσάριον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.

אָסֶר II, **אָסֶר** *h. m., pl.* **אֶסְרוֹת**, **אֶסְרִין** 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.

אָסְרָא, bibl. **אָסְרָא** *a. m., ind.* **אָסֶר** Nu 30, 3, *pl. ind.* **אָסְרִי** Nu 30, 5, *pl. c.* s. **אָסְרָהּ** Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.

אָסְרָא *a. m.* Fürst (Schutzgeist).

אָסְרִיּוֹת *gr. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.

אָסְרָהּ *h. f.* Anspannen.

אָסְרִיתָא *a. f.* Band, Fessel.

אסרמא l. **אָסְרִיטָא**.

אסרמִי s. **אָסְרִיטָא**.

אסרמִי l. **אָסְרִיטָא**.

אסרמִיטָא l. **אָסְרִיטָא**.

אסרמוס (jBm S⁶) l. **אָסְרִיטָא**.

אָסְרִיתָא *a. f., c.* **אָסְרִיתָא** Ex 12, 22. *pl. c.* s. **אָסְרִיתָא** Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.

אָסְרִיתָא *a. f.* 1. Mörser; 2. Hüftknochen.

אָסְרִיתָא *pers. m.* Stern Venus.

אָסְרִיתָא *pers. m., pl. c.* **אָסְרִיתָא** Or 2377. **אָסְרִיתָא** (l. **אָסְרִיתָא**) Or 2375 Koh 12, 5 Sprunggelenk.

אָסְרִיתָא (?) *x. f.* Schar (?).

אסרמִיטָא s. **אָסְרִיטָא**.

אָסְרִיתָא *gr. m.* (στόμαχος) 1. Magen; 2. Öffnung, Mündung.

אָסְרִיתָא *x. m.* Nordwind.

אָסְרִיתָא Ortschaft in Babylonien.

אסרמִיטָא l. **אָסְרִיטָא** jMaasSch 56^b *gr. m. pl.* (ἀστυνόμος) Polizeimeister(?).

אָסְרִיתָא *pers. m.* Statthalter.

אָסְרִיתָא *gr. m.* (ἀσθενής) schwach.

אָסְרִיתָא *gr. f.* (von ἀσθενής) Schwäche.

אסרמִיטָא s. **אָסְרִיטָא**.

אָסְרִיתָא *gr. m.* (στατήρ) Stater (= 2 Sekel = 4 Silberdenare).

אָסְרִיתָא (Est II 2, 7) *gr.* (ἀστήρ) Stern Venus.

אסרמִיטָא s. **אָסְרִיטָא**.

אסרמִיטָא s. **אָסְרִיטָא**.

אָסְרִיתָא *gr. f.* (vgl. ὀστράκιν) aus Ostracene.

אָסְרִיתָא *a. m., ind.* **אָסְרִיתָא** Nu 31, 20, *pl. d.*

אָסְרִיתָא Lv 1, 7 Holz, Balken.

אָסְרִיתָא *a. f., pl. d.* **אָסְרִיתָא** Jud 5, 28 Gitterfenster.

אסרמִי s. **אָסְרִיטָא** I.

אָסְרִיתָא *h. auch.* **אָסְרִיתָא** — **אָסְרִיתָא** sowohl — als auch. **אָסְרִיתָא** — **אָסְרִיתָא** weder — noch. **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** obgleich. **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** nichtsdestoweniger, dennoch, trotzdem.

אָסְרִיתָא (Nu 16, 13) *a. auch.* **אָסְרִיתָא** — **אָסְרִיתָא** Ex 5, 14 sowohl — als auch. **אָסְרִיתָא** — **אָסְרִיתָא** Gen 21, 26 weder — noch. **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** obgleich.

אָסְרִיתָא (Est II 5, 13) *a. auch.*

אָסְרִיתָא *h. m., du.* **אָסְרִיתָא** 1. Nase. **אָסְרִיתָא** 2. Nasenschleim; 3. Gesicht; 4. Name eines Engels; 5. s. **אָסְרִיתָא**.

אָסְרִיתָא *a. m., c. s.* **אָסְרִיתָא** Gen 24, 46 1. Nase; 2. *pl. ind.* **אָסְרִיתָא** Dt 34, 10, *c.* **אָסְרִיתָא** Gen 1, 2 Gesicht. **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** berücksichtigen, **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** die Person ansehen. **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** Gen 32, 30, Cant 1, 2 von Angesicht zu Angesicht; 3. Anwesenheit; **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** auf; **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** Nu 16, 2, **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** in Gegenwart von, vor; **אָסְרִיתָא** **אָסְרִיתָא** Dt 32, 49 gegenüber; 4. Vorderansicht, Oberfläche; 5. Art, Methode; 6. Charakter, Natur.

אָסְרִיתָא (Gen 19, 9) *a., imp.* 2 *m. pl.* **אָסְרִיתָא** (**אָסְרִיתָא**) Ex 16, 23, *ipf.* 2 *m. sg.* **אָסְרִיתָא** Lv 24, 5 backen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* **אָסְרִיתָא** Lv 6, 10 gebacken werden.

אָסְרִיתָא (= **אָסְרִיתָא**) *a. m.* Hyäne (?).

אָסְרִיתָא s. **אָסְרִיתָא**.

אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ὀποβάλαμον) Balsamharz.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ἐπιδέσιος) geschickt.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *pers. m., c. s.* אָפּוֹבָלְסָמוֹן Jer 43, 10 (MS אָפּוֹבָלְסָמוֹן) Prachtwohnung.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *a. m.* Estrich aus Dung(?).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ἵπποδρομος) Rennbahn.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h.* backen. *Ni.* gebacken werden.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. tr.* (ὕπό) von.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. m.* hohepriesterliches Schulterkleid.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (Ex 28, 4, MS אָפּוֹבָלְסָמוֹן) *a. m.* dass.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *a. m.* Aufblasung.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. m.* Saubohne (*Faba vulgaris*).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (Jalk Jer 265, Ausg. Sal. אָפּוֹבָלְסָמוֹן) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן, s. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (Lv 26, 5) *a.* (eigentl. *inf. Aph.* v. אָפּוֹבָלְסָמוֹן) Ausgang. אָפּוֹבָלְסָמוֹן Sabbathausgang (Sonntagabend).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *a. f.* 1. Nase; 2. Stirn.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (?) *x. f.* Stirnbinde(?).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *a. f.*, אָפּוֹבָלְסָמוֹן Verhauchung des Geistes, Kummer.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *a. m.* 1. Leichtsinng; 2. Umfang, Masse.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. tr.* (ἐπτά) sieben.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. f.* (ἐπίταγμα) Auftrag.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. m.* Spitze am Kochherd. S. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (Tos Nidd VII 3) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (falsch אָפּוֹבָלְסָמוֹן) *gr. f.* (ὕπατος) 1. Konsulat, Konsulats-Ära; 2. Präfektur, Provinz; 3. s. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (Jalk Ps 842) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. f.* (φάτιν) Krippe.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (Pirk El23) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן, s. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.

אָפּוֹבָלְסָמוֹן (KohR 1, 8) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. f. pl.* (φθορά) Schändungen(?).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (PesR 26) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. tr.* (ὕπο τῶν τρικλινίων) unter den Speisesälen, s. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. f.* 1. Abschiedswort; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (falsch אָפּוֹבָלְסָמוֹן) אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Verwalter, Prokurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuererheber; 4. Polizeiaufseher (Kurator).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. f.* weiblicher Vormund.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (BerR 94) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן (πατρίκιος) 1. Patrizier (oder אָפּוֹבָלְסָמוֹן (πατριάρχης) Patriarch); 2. männl. Personennamen (Πατρίκιος).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. f.* (εὐφυία) Naturanlage.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ἀψύνη) kleine Fischart (Sardelle).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן (jNid 40^b) 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. f.* Umgegrabenes (Hackfrucht)?
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן 1. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ἵππιος) Pferdearzt.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig;
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן אָפּוֹבָלְסָמוֹן Name eines Berges.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. m.* Spätling. *f.* אָפּוֹבָלְסָמוֹן Spätherbst, dritte Periode des Frühregens.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *pl.* spätträchtige Schafe.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *a. m.* Spätling. *pl.* אָפּוֹבָלְסָמוֹן Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat. S. אָפּוֹבָלְסָמוֹן.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *h. f.* Finsternis.
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ἀψύνη) kleine Fischart (Sardelle, Engraulis encrasicolus).
 אָפּוֹבָלְסָמוֹן *gr. m.* (ὄπιον) Opium.

אִפִּי *h. m.* 1. Bach, Kanal; 2. Gewaltiger.

אִפִּיתָא *a. f., pl.* **אִפִּיתָא** 1 S 8, 13 Bäckerin.

אִפִּי *s.* **אִפִּי**.

אִפִּי (1 S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. **אִפִּי** ich vertausche (die Namen der Tradenten). **אִפִּי** לָא du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. **אִפִּי** שְׁבוּעָא den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, 1. **אִפִּי** (Dalm., Gr. 245). *Pa.* **אִפִּי** 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Ite.* **אִפִּי** vertauschen.

אִפִּי *a. m.* Gegenteil.

אִפִּי *gr. f.* (ἐποχή) Termin.

אִפִּי *gr. f.* (ἀποχή) 1. Erlauburkunde, Quittung; 2. Belohnung.

אִפִּי (EchR 3, 13) *gr. f.* (ἀποχή) Zurückhaltung(?).

אִפִּי *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.

אִפִּי *a. Aph.* dass.

אִפִּי *s.* **אִפִּי**.

אִפִּי (Cant 8, 9, Koh 5, 8) *a. h.* obwohl, selbst wenn.

אִפִּי (Est II 3, 1, MS **אִפִּי** 'Απόλλων), **אִפִּי** (Sophr XIII, 6) männl. Personennamen (Πιλᾶτος).

אִפִּי 1. **אִפִּי**.

אִפִּי (Ez 27, 6, MS **אִפִּי**) *gr.* Apulien (Απουλία).

אִפִּי *gr. m. tr.* (ἀπειλῶν) drohend.

אִפִּי 1. **אִפִּי**.

אִפִּי I *gr. m.* (πάλλιον) Mantel.

אִפִּי II *gr. m.* (πιλίον) Filzhut.

אִפִּי (bSabb 120^a) 1. **אִפִּי**.

אִפִּי (VajR 16) *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.

אִפִּי *a. f.* 1. *pl. d.* **אִפִּי** Ex 9, 32 spätreifend; 2. spätrüchtig.

אִפִּי *gr. f.* (ἔμφωμα), *pl.* **אִפִּי** Fenster.

אִפִּי (SchemR 28) 1. **אִפִּי** *gr. pl.* (ἐπιτάγματα) Aufträge.

אִפִּי, **אִפִּי** *gr.* Stadt in Syrien (Ἀπάμεια).

אִפִּי *gr. m.* (ἐπιμελῆτης) Verwalter. **אִפִּי** (jNed 40^b)?

אִפִּי 1. **אִפִּי** *gr. m.* (ὕπομνημα) Anklageschrift.

אִפִּי *s.* **אִפִּי**.

אִפִּי *a. m.* Erläuterung.

אִפִּי *gr. f.* (φοῦνδα) Geldgurt.

אִפִּי *gr.* (ἀπαντίον) Begegnung, Zusammentreffen. **אִפִּי** entgegen.

אִפִּי *gr. tr.* (ἀπάντησον) begegne!

אִפִּי (Cant 5, 14, nicht MS) 1.

אִפִּי *gr. m.* (πάνθηρ) Pantherstein (Jaspis?)

אִפִּי (ExJI 2S, 20) 1. wie MS

אִפִּי *gr. m.* (πανθήριον) dass.

אִפִּי 1. **אִפִּי** (?).

אִפִּי *a. f.* Oberleder am Schuh.

אִפִּי *h. m.* 1. Ende; 2. Knöchel.

אִפִּי *gr. tr.* (ἄφες) laß.

אִפִּי *gr. m.* (ὤψ) Auge.

אִפִּי männl. Personennamen (vgl. ἀφύς = **אִפִּי**, Ἀφούς L.).

אִפִּי, **אִפִּי** Serapis, ägypt. Gottheit.

אִפִּי (Der ErR 8) ?.

אִפִּי Ortsname.

אִפִּי (jSabb 10^a) 1. **אִפִּי**, *s.* **אִפִּי**.

אִפִּי (Mech 49^a Fr.) 1. **אִפִּי**, *s.* **אִפִּי**.

אִפִּי *gr. f.* (ἐπιστολή) 1. Brief, Botschaft; 2. Vorschrift; 3. Vermächtnis, Testament.

אִפִּי *gr. m. pl.* (πάστιλος) Kügelchen, Bröddchen.

אִפִּי *gr. f.* (ἐπιστύλιον) Architrav.

אִפִּי *gr. männl.* Personennamen (Πόστουμος).

אָפּטען *gr. m. pl.* (πιστάκια) Pistazie (*Pistacia vera*).

אָפּטען (jDem 22^e) l. אָפּטען, s. אָפּטען.

אָפּטען *h. m. pl.* Steine(?).

אָפּטען l. אָפּטען, s. אָפּטען.

אָפּטען s. אָפּטען.

אָפּטען (falsch אָפּטען) *gr. m.* (ὀψώνιον) l. Ration, Zehrung; 2. Kost.

אָפּטען *gr. m.* (ἀψίνθιον) Wermut (*Artemisia absinthium*).

אָפּטען *gr. m.* (ὀψέκτιον, *obsequium*) Quartiermacher des Kaisers.

אָפּטען *gr. m.* (σφήκωμα) Strick von Kokosfaser.

אָפּטען (Nu-JI 19, 2 MS) *gr. m.* (ψάλιον?) Gebiß, Zaum.

אָפּטען (BerR 70) l. אָפּטען von אָפּטען *gr. f.* (ὀψοθήκη) Speisebehälter.

אָפּטען *a. m.* Hyäne.

אָפּטען *h. m.* Otter.

אָפּטען (jNed 42^e) א' אָפּטען (absichtl. Umwandlung von אָפּטען).

אָפּטען (KohR 3, 19) *gr. m.* (ὕποπόδιον) Fußschemel, Untergestell.

אָפּטען *gr. m.* (ἐφυφή) Einschlagfaden.

אָפּטען (*gr. m.*) l. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.

אָפּטען s. אָפּטען.

אָפּטען (?) *gr. f. pl.* (πάπυρος) l. Papyrusseile; 2. Papyrusmatten.

אָפּטען *gr. f.* (ἀπόφασις) Verurteilung.

אָפּטען (jTer 46^b) Ortsname.

אָפּטען (Kel 24, 7, BerR 17) l. אָפּטען.

אָפּטען *h.* l. zusammenpressen; 2. verschließen.

אָפּטען *a.* l. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.

אָפּטען *a. m.* Gallapfel.

אָפּטען (jSchebu 37^d) l. mit Ausg. Ven. אָפּטען.

אָפּטען *a. f., c. s.* אָפּטען, MS אָפּטען

l S 4, 18 l. Genick, Hals, Wirbelsäule; 2. אָפּטען א' Seitenschöß des Palmbaumes.

אָפּטען *a. f., c.* אָפּטען Dt 8, 3 l. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.

אָפּטען אָפּטען l. אָפּטען *gr. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.

אָפּטען *gr. m.* (ὀφφικιάλιος) Beamter, Scherge.

אָפּטען männl. Personenname (Ἀμφίκουλος).

אָפּטען *gr. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.

אָפּטען *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

אָפּטען l. אָפּטען.

אָפּטען s. אָפּטען.

אָפּטען l. אָפּטען *gr. m.* (ἐπικώμιον) Tischlied.

אָפּטען l. אָפּטען.

אָפּטען *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. אָפּטען א' königl. Erlaß.

אָפּטען (bChull 104^b) l. אָפּטען *gr. m. pl.* (vgl. ἐπακολουθία) Folge.

אָפּטען, אָפּטען *gr. m.* (Ἐπικουρείος) Freidenker.

אָפּטען (Dt 3, 14), l. אָפּטען *gr.* (Ἐπικαίρος) Stadt im Ostjordanland (bibl. Maachati).

אָפּטען, אָפּטען *gr. f.* Freidenkertum.

אָפּטען *gr. m.* freidenkerisch.

אָפּטען, אָפּטען *gr. m. f.* (ἐπικάρσιον) ein Untergewand.

אָפּטען, אָפּטען männl. Personenname.

אָפּטען *a. f.* אָפּטען א' Seitenschöß des Palmbaumes.

אָפּטען (jBick 64^d) l. אָפּטען(?).

אָפּטען I *h. m.* Asche.

אָפּטען II *h. m.* Weidegrund.

אָפּטען *a. m.* dass.

אָפּטען א' אָפּטען weiblicher Personenname.

אַפּראַ (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.*
Asche.

אַפּראָגראַ *gr. f.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.

אַפּראָגראַ *gr. m.* (φραγέλλιον) Peitsche.

אַפּראָגראַ *gr. m.* (ἀπραγής) unverkäuflich, wertlos.

אַפּראָדִיטִי *gr.* Name einer Göttin (Ἀπροδίτη).

אַפּראָדֹוֹכסוס *gr.* (παπαδόξως) unglaublich, auffallend.

אַפּראָח *h. m.* junge Brut.

אַפּראָחא *a. m., pl.* אַפּראָחִין Dt 22, 6
junge Brut.

אַפּראָחִין *gr. m. pl.* (vgl. φρουρός) Wachen.

אַפּראָחִין *pers. m.* Tragbalken.

אַפּראָחא *s.* אַפּראָחא.

אַפּראָחוס *gr. m.* (πρώτος) erster.

אַפּראָחוס *gr. m.* (πειρατής) Seeräuber.

אַפּראָחוס (jKeth 26^d) l. אַפּראָחוס *s.*
אַפּראָחוס.

אַפּראָחִים *gr. m.* (ὑπηρέτης) Diener.

אַפּראָחִין (BerR 72) l. אַפּראָחִין *gr. f. pl.*
(δένδρα) Sommerfrüchte.

אַפּראָחִין (falsch אַפּראָחִין) *gr. m.* (φορεῖον)
Sänfte.

אַפּראָחִין (bBabM 119^a) l. אַפּראָחִין *pers. m.*
Anerkennung.

אַפּראָחִין *gr. m.* (ὑπαρχος, ἐπαρχος), *pl.* אַפּראָחִין Est II 1, 3 Präfekt.

אַפּראָחִין (Meg. Ant.) *gr. f.* (ἐπαρχία), *pl.* אַפּראָחִין, אַפּראָחִין Provinz, Präfektur.

אַפּראָחִין *gr. m.* (φορβεία) Halfter.

אַפּראָחִין *h. m.* Weinranke.

אַפּראָחִין (jGitt 46^a) Ortsname.

אַפּראָחִין *gr. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.

אַפּראָחִין *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam, Balsambaum.

אַפּראָחִין (jKidd 64^a) *a.* (vgl. אַפּראָחִין)
lpe. taxiert werden.

אַפּראָחִין *gr. m. pl.* (περσικά) Pfirsich
(*Amygdalus persica*).

אַפּראָחִין l. אַפּראָחִין.

אַפּראָחִין *a. m.* Bewohner von Nordafrika.

אַפּראָחִין *a.* auf dem Rücken.

אַפּראָחִין (Est II 6, 10), אַפּראָחִין (1K 10, 22;
22, 49 Or 2377) *gr.* Afrika (Ἀφρική).

אַפּראָחִין *h. m.* aus Afrika.

אַפּראָחִין *gr. m.* (φορούριον), *pl.* אַפּראָחִין
l. אַפּראָחִין Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אַפּראָחִין *a.* אַפּראָחִין (Jes 57, 16 Soc 59)
aufs unbestimmte, für immer.

אַפּראָחִין *h. f.* 1. Abtrennung, Absonderung;
2. heilige Abgabe.

אַפּראָחִין (Ex 25, 2) *a. f. pl. c.* אַפּראָחִין
Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אַפּראָחִין *h. m.* 1. Ephratiter; 2. *pl.*
Edelleute(?).

אַפּראָחִין *a. m., ind.* אַפּראָחִין Jud 12, 5
MS, l. אַפּראָחִין Ephratiter.

אַפּראָחִין *h. m.* Verlangen. Nur in der
Verbindung: אַפּראָחִין אִי ich will nicht.

אַפּראָחִין (Gen 4, 14), אַפּראָחִין (Gen 13, 16,
Ez 1, 27) *a.* möglich.

אַפּראָחִין *a. m.* 1. Vorbau, Terrasse(?);
2. Knollen(?); 3. אַפּראָחִין Anbruch
der Nacht.

אַפּראָחִין *a. f.* Stielansatz (von Blättern)
am Palmaum.

אַפּראָחִין (Jes 30, 33) *a. f.* Weite.

אַפּראָחִין *gr. m.* (αὐθεντής) ursprünglich.

אַפּראָחִין l. אַפּראָחִין *gr. m.* (ὑψιστος)
höchster.

אַפּראָחִין *a. m.* Rühröffel(?).

אַפּראָחִין *gr. f.* (ἀποθήκη) 1. Niederlage,
Behälter; 2. Schatz.

אַפּראָחִין *gr. f.* (ὑποθήκη) 1. Unterpfand,
Garantie; 2. Pfandurkunde.

אַפּראָחִין l. אַפּראָחִין *s.* אַפּראָחִין.

אַפּראָחִין *h. f., pl.* אַפּראָחִין; אַפּראָחִין
1. Finger, bes. Zeigefinger. אַפּראָחִין

der kleine Finger; 2. Zehe.

אַפּראָחִין Hinterzehe der Vögel;
3. hervorragendes Glied, Lappen der

Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungs-
glied. אַפּראָחִין Handschuh.

אַצְבָּעָה (Ex 31, 18), אַצְבָּעָתָא *a. f., pl. c.*

אַצְבָּעָת 2 S 21, 20 Finger.

אַצְבָּעָה *h. m.* Däumling (groß wie ein Finger).

אַצְבָּעָתָא *s.* אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא (?) *h. f.* Zange(?).

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא *a. f., c.* אַצְבָּעָתָא Ez 7, 14 Lärm, Geschrei.

אַצְבָּעָתָא *a. f.* Schmarotzerpflanze.

אַצְבָּעָתָא *a. f., c. s.* אַצְבָּעָתָא Dt 28, 17 *pl. c. s.* אַצְבָּעָתָא Nu 15, 20 1. Backschüssel; 2. Teigmasse in einem Trog.

אַצְבָּעָתָא *gr. m.* 1. (στωδ) Säulenhalle; 2. Balkon; 3. Steinbank.

אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (στάβλος), *pl.* אַצְבָּעָתָא 1. Stall; 2. Gehege.

אַצְבָּעָתָא *s.* אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (στάδιον) Arena, Rennbahn.

אַצְבָּעָתָא *a. f.* Zerstörung.

אַצְבָּעָתָא *s.* אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא (Cant 5, 10), אַצְבָּעָתָא *gr. f.* (στολή), *pl.* אַצְבָּעָתָא Gen 45, 22, אַצְבָּעָתָא Jud 14, 19, אַצְבָּעָתָא Obergewand.

אַצְבָּעָתָא 1. אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא *s.* אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא 1. *s.* אַצְבָּעָתָא; 2. männl. Personennamen (Στρόβιλος).

אַצְבָּעָתָא *gr.* männl. Personennamen (Στρόβιλος).

אַצְבָּעָתָא 1. אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא *a. m.* Bedürfnis.

אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (ἀστρολόγος) Astrolog.

אַצְבָּעָתָא 1. אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא *gr. m. pl.* (στροφώματα) zusammenlegbare Türflügel.

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא *a. f.* Beet, Reihe.

אַצְבָּעָתָא *h. f.* Gelenk. אַצְבָּעָתָא Ellbogen.

אַצְבָּעָתָא *a. m.* Gefäß.

אַצְבָּעָתָא männl. Personennamen.

אַצְבָּעָתָא *h.* neben.

אַצְבָּעָתָא *a. f., c. s.* אַצְבָּעָתָא Koh 10, 6 Erfolg, Glück.

אַצְבָּעָתָא *h. f.* Armband, Armring(?).

אַצְבָּעָתָא *a. m.* ängstlich sein.

אַצְבָּעָתָא *a. f.* Matte.

אַצְבָּעָתָא *a. m.* 1. Pressung; 2. niedriger Preis.

אַצְבָּעָתָא *a. f.* dass.

אַצְבָּעָתָא *h.* sammeln, anhäufen.

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא *a., ipf.* 3 *m. pl.* אַצְבָּעָתָא Gen 41, 35 sammeln. *Itpe. ipf.* אַצְבָּעָתָא Jes 23, 18 gesammelt werden.

אַצְבָּעָתָא *h. m.* Großhändler.

אַצְבָּעָתָא *a. m.* Zusammenziehung.

אַצְבָּעָתָא *a. m.* Saft.

אַצְבָּעָתָא *s.* אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא (jSabb 12^b) 1. אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (στρούθιον) Seifenkraut (*Saponaria officinalis*)?

אַצְבָּעָתָא 1. אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא I *a. m.* eine Gazellenart.

אַצְבָּעָתָא II männl. Personennamen.

אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (ἀκκουβίτον) Polster.

אַצְבָּעָתָא *s.* אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא *a. f., c.* אַצְבָּעָתָא Am 4, 6 Stumpfheit.

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא *a. f.* Einwurf, Protest.

אַצְבָּעָתָא *a. m.* hart.

אַצְבָּעָתָא *gr. tr.* (ὀκτώ) acht.

אַצְבָּעָתָא (VajR 6, Ausg. Coust. אַצְבָּעָתָא) 1. אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (ἀκέστωρ) Geburtshelfer, Arzt.

אַצְבָּעָתָא *gr.* Ortsname (Κτησιφών).

אַצְבָּעָתָא, אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (ἀκτωρὸς) Uferwächter.

אַצְבָּעָתָא *a. f.* etwas Qualm Verursachendes.

אַצְבָּעָתָא *gr.* (εἰκῇ) אַצְבָּעָתָא aufs Geratewohl.

אַצְבָּעָתָא *gr.* (εἰκε) אַצְבָּעָתָא! oder (ἀκή) Stille!

אַצְבָּעָתָא (SchirR 7, 8) *gr. pl.* (αὐτή) אַצְבָּעָתָא (Sonnenglanz?).

אַצְבָּעָתָא *s.* אַצְבָּעָתָא.

אַצְבָּעָתָא (Koh 1, 7), אַצְבָּעָתָא *gr. m.* (ὠκεανός) 1. Weltmeer; 2. Meer.

אַצְבָּעָתָא *gr. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein (Beckenschaukel).

אַקלידא *gr. f.* (κλείς) Schlüssel, Schlüsselbart.

איקלטאות (TosOhal XIV 3) 1. אלקטאות; *s.* אלקטי.

איקלין (jAbZ 41^d) 1. איקרין (*so* Ausg. Ven.), *s.* אקרא.

אקילוס *gr.* männl. Personenname (Ἀκύλας).

אקלפרא *lat. m.* (aquilifer) Adlerträger.

אקומיני, אקומיני *gr. f.* (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.

אקטי *gr. f.* (ἀκμή) Blüte.

אקמתא (Prov 30, 28) 1. אקמתא.

אקון *gr. m.* (ᾠγκινός) Haken der Fischer.

אקן *a.* präsumieren, annehmen.

אקונין *gr. m.* (εἰκόνιον). *pl. h.* אקוניות, *a.* אקוניא, אקונתא, אקונתא 1. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.

אקונבאות *gr. f. pl.* (κομβώματα) Verzierung.

אקוניא *gr. f.* (εἰκών) Bilderprozession.

אקניותא *a. f., c. s.* אקניותי 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.

אקניותא *a. f.* 1. Kauf; 2. Zahlungsverpflichtung.

אקניתא *a. f.* babylonisches Fest.

אקובומוס *gr. m.* (οἰκονόμος) Verwalter.

אקונס 1. קוליס.

אקנוס *gr. m.* (ικανός) geschickt, fähig, genügend.

אקנקתא *gr. f.* (κνקהας) der Falbe (Beiname des Wolfs).

אקנתא *a. f.* Präsumtion.

אקסיגרון *s.* אקסיגרון.

אקסיוס *gr. m.* (ἄξιος) würdig.

אקסילואון (Cant 4, 14, MS אקסילואון) *gr. f. pl.* (Ξυλαλόη) Aloeholz.

אקופא *gr. m.* (κόμβος) Knoten, Schleife.

אקפדה *h. f.* Aufregung, Überstürzung.

אקפותא *a. f., c.* אקפותא Jes 3, 24 Haarkräuseln.

אקפא *a. m.* Spitze, Winkel.

אקקא (falsch אקיקא) *gr. f.* (ἀκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).

אקרא *gr. f.* (ἄκρα) Befestigung, Burg.

אקראי *a. m.* zufällig.

אקרוניא Ortsname.

אקרפא *gr. m.* (κράβατος) Polstersitz.

אקרוקתא *a. f.* Frosch.

אקרא *a. m.* Lockvogel.

ארא 1. (Name eines Fisches) 1. פרא;

2. *c. s.* אריהון בתר (SchirR 2, 17) 1.

בתר, *s.* בתר.

ארא *a.* in Verbindung bringen. *Aph.*

אריי *dass.*

אראליס *h. m. pl.* Name von Engeln.

אראנא *a. m.* Pflanze (*Malve*).

ארא *a.* auflauern. *Pa.* *dass.*

ארא *a. f.* 1. Boot; 2. Napf; 3. *s.*

ארא.

ארא *a. m.* Reihe, Zwischenraum.

ארא *a. m.* Araber.

ארא *h. m.* Heuschrecke.

ארא *h. f.* 1. Luke; 2. Feld der Flügeltür.

אראבא (?) *a. m.* schwaches Sehvermögen.

ארא *lat. m.* (cribrum) Getreidesieb.

אראבא (Est II 2, 7, MS אראבא) 1.

ארא.

ארא *a. m., f.* אראבא vierzehn.

ארא *a. m., f.* אראבא vierzehnter.

ארא 1 Stadt in Galiläa (Arbela).

ארא II *lat.* (vgl. *cribrum*) sieben, schütteln.

ארא *m.* Einwohner von Arbel.

ארא *h. m.* grobes Gewebe.

ארא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).

ארא *h. m., f.* אראבא vier, אראבא vierzig.

ארא (Gen 14, 9) *a. m., c.* אראבא

Nu 29, 20, *f.* אראבא Gen 11, 16 vier.

ארא *c. s.* אראבא, אראבא, Ez

1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* אראבא

Gen 47, 25 vierzig.

ארא (Jes 7, 25, MS אראבא) *a. f.* das sich Niederlegen.

ארא *a.* vierzehn.

אַרבעטא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.

אַרבתא *a. f.* Euphratpappel, Weide.

אַרנא *a. m.* Begehrteswertes.

אַרנ *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pl.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.

אַרנ *a.* weben.

אַרנבליא *x. m., pl. d.* אַרנבליא 2 K 12, 13 Steinhauer.

אַרננא (Ex 25, 4) *x. m.* Purpur.

אַרנ *h. m.* Kasten.

אַרנא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.

אַרננותא *a. f., c. s.* אַרננותא 1 K 15, 30, *pl. d.* אַרננותא 1 K 21, 22 dass.

אַרננטיס *gr. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.

אַרננא, אַרננא Ortschaft in Babylonien.

אַרננא, אַרננא *gr. m.* (ἀργία) Untätigkeit.

אַרננא *gr. m.* (ἐργαλείον) Werkzeug.

אַרננא *h. m.* Purpur.

אַרננטיס, אַרנננטיס l. אַרנננטיס (?) *gr. m.* (γερώντιον) altes Männchen (Zwerg).

אַרנננטיס *gr. m.* (ἀργέντιον) Silberzeug.

אַרנננטיס (falsch אַרנננטיס) *gr. m. pl.* (ἀργενταρία) Silberzeug.

אַרנננטיס *gr. m.* (ἀρρέστης) Nord-West-Wind.

אַרנננטיס l. אַרנננטיס, s. אַרננטיס.

אַרנננטיס *gr. m.* (ἀργύριον) eine Silbermünze.

אַרנ (jSot 18^a) l. אַרנ.

אַרנ I *a. m.* Trüffel (*tuber*).

אַרנ II 1. *lat. m.* (*hordeum*) Gerste; 2. Anfang von persischen Eigennamen.

אַרנ l. אַרנ.

אַרנב, אַרנבא *x. m.* ein Trockenmaß (= 72 Sextare).

אַרנבליא, אַרנבליא *x. m., pl. d.* אַרנבליא 2 K 12, 13, Soc 59 אַרנבליא Bauleiter.

אַרנבליא *a. m.* Trüffel (*tuber*).

אַרננ *gr.* Ortsname, Kastell des Herodes (Ἡρώδειον).

אַרנבא *x. m.* Keule(?).

אַרנבליא *x. m.* eine Mehlspeise.

אַרנבליא (אַרנבליא) *a. m., pl. d.* אַרנבליא Ex S, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.

אַרנבליא (Gen. II 30, 37 MS, Ex. II 15, 25 MS) *gr. f.* (ποδόδαφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

אַרנבליא (jErub 20^c) l. אַרנבליא (Ar-taxata?) Stadtname.

אַרנבליא Stadt bei Ktesiphon.

אַרנ *h.* Feigen pflücken.

אַרנ *h. f.* Gewebe.

אַרנ Stadt an der phönizischen Küste (Ἄραδος).

אַרנ *a. m.* Maultier.

אַרנבליא *a. m., pl. d.* אַרנבליא Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.

אַרנבליא *pers. m.* Seil.

אַרנ *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. s. אַרנ.

אַרנ I *h. f.* 1. s. אַרנ; 2. Längsseite der Bettstelle; 3. Mulde.

אַרנ II *h. f.* Genesung. אַרנ הַעֲלָה vernarben.

אַרנבליא *a. f.* dass.

אַרנ (Koh 11, 4) *a.* 1. weil; 2. dass. S. אַרנ.

אַרנבליא Ortsname.

אַרנבליא *a. m.* Römer.

אַרנ *h. m., pl.* אַרננות 1. Kasten; 2. Bundeslade; 3. Schrein für die Gesetzrollen in der Synagoge; 4. Sarg.

אַרנ I (Ex 25, 10) *a. m.* dass.

אַרנ II *m.* eine Pflanze (*Malve*).

אַרנ *h. m.* Verlobter.

אַרנבליא *h. f.* Verlobte.

אַרנבליא *h. m., pl.* Verlobung.

אַרנבליא *a. m.* Festzeit.

אַרנבליא *a. m.* Bibelspruch, welcher אַרנבליא enthält.

אַרנבליא s. אַרנבליא.

אַרְוִיתָא (2 K 9, 34) *a. f.* Verfluchte.
אַרְיָ *h. m.* 1. Ceder, Wacholder usw. (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* usw.); 2. großer Gelehrter.
אָרִי *gr. m.* (ὄρυζα) Reis (*Oryza sativa*).
אַרְוָא I (Lv 14, 4) *a. m., pl.* אָרְוִין Nu 24, 6 1. Ceder, Wacholder usw. (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* usw.); 2. Personennamen.
אַרְוָא II *a. m.* (= קָרְסָא) vertrocknet, hart; *pl.* אָרְוִין trocknes Land.
אָרְוָא, **אָרְוִיָא** *gr. m.* (ὄρυζα) Reis.
אַרְבֻּבְיָתָא *gr. f.* eine Heuschreckenart.
אַרְוֹבָא *a. m., pl.* אָרְוֹבִין 1 K 6, 7 Hammer.
אַרְוִילָא (Cant 5, 14), **אַרְוִילָא** (Cant 2, 9) *a. m., pl.* אָרְוִילִין Cant 7, 4 das Junge einer Gazelle.
אַרְוִין (Tos Sanh 1X, 8) אָרְוִין.
אַרְוִלָא (Jes 24, 20, MS עָרְוִלָא, falsch **אַרְוִילָא**) *a. m.* 1. Hängematte; 2. s. אָרְוִילָא.
אַרְוִנָא *a. m.* Fruchtart.
אַרְזִנְאָה *a. m.* aus Arzana.
אַרְוִפְתָא (Jud 4, 21) *a. f.* 1. Hammer; 2. Mohnart(?).
אַרְהָ *h., pt.* אָרְהָ wandern. *Pi.* beherbergen. *Hilp.* beherbergt werden.
אַרְהָ *a., pt. sg. m.* אָרְהָ Jud 19, 17 wandern. *Itpa.* beherbergt werden.
אַרְהָ *h. m.* Reisender, Gast. **הַכְנָסֶת** אֲוִרְתִּים Gastfreundschaft.
אַרְהָא I *a. m.* Gast, Reisender.
אַרְהָא II (jBer 2^d) 1. שְׁתָּרָא (so Ausg. Lehm.).
אַרְהָא III s. אָרְתָא.
אַרְהָא s. אָרְתָא.
אַרְטָא *pers.* Anfang persischer Namen.
אַרְטָבֹן 1. אָמְרָבֹן *lat. m.* (*tribunus*) Tribun.
אַרְטָבְלָא (?) *gr. m.* (ταβέλλαριος) Kourier.
אַרְטָבֹן Name eines parth. Königs.
אַרְטָבְנָא, **אַרְטָבְנִיָא** Stadt bei Pumbeditha.
אַרְטַל s. א' לִפְרָן. ארכיליפורין.

אַרְטָסִים 1. אָסְטָרְסִים *gr. f.* (στερέωσις) Verdichtung(?).
אַרְטָקָא *gr. m.* (ἀρτοκόπος) Bäcker.
בֵּית א' Bäckerei.
אַרִי (Gen. 1, 4) *a.* 1. daß; 2. weil; 3. wenn.
אַרִי, **אַרְיָה** *h. m., pl.* אָרְיָה 1. Löwe; 2. Zeichen im Tierkreis.
אַרְיָא (Nu 24, 9) *a. m., pl. ind.* אָרְיָן Dt 33, 22 Löwe.
אַרְיָא *a. f.* Krippe. S. אָרְיָא.
אָרְיָא II *gr. m.* (ὥρεϊον), *pl.* אָרְיָה Magazin.
אַרְיָא (vielleicht besser *pl.* אָרְיָא) *a. f.* Zusammenhang. **מָאֵי אָרְיָא** warum hängt es zusammen? **מָדִי אָרְיָא** hängt es etwa zusammen?
אַרְיָאֵל Bezeichnung des Tempels.
אַרְיָ *h. m.* Gewebe.
אַרְיָה *h. f.* Weben.
אַרְיָדָא Ehrentitel des Amora Samuel.
אַרְיָתָא *a. f.* Löwin.
אַרְיָה *h. m.* 1. Latte; 2. eine Art Baustein (Halbziegel, Binder?) **עַל אָרְיָה** Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. **עַל גַּב אָרְיָה** Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אַרְיָתָא (Nu 4, 10) *a. m., pl. d.* אָרְיָתָא Ex 25, 27 Latte, Stange.
אַרְיָתָא *a. m., c.* אָרְיָדָא Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אַרְיָתָא *h. f.* Verlängerung. **א' א' נַחֲשִׁית**.
אַרְיָתָא *h. f.* 1. Länge; 2. mit אָרְיָה Hinhalten, Nachsicht.
אַרְיָתָא *a. f., c.* אָרְיָתָא Jes 38, 11 dass.
אַרְיָם (אַרְוִים). **בֵּית א'** Ortsname.

אַרְיוֹס *gr.* männl. Personennamen ("Ἀρείος).
אַרִּיס *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.

אַרִּיקָא (Cant 8, 11) *a. m.* dass.

אַרִּיסוֹת *h. f.* Pacht.

אַרִּיסוֹתָא *a. f.* 1. dass; 2. *s.* אַרִּישָׁתָא.

אוֹרִיר *gr. m.* (ὀλεάριος) Badediener, eigentl. Einreiber (im Bade).

אַרְרִיה *h. f.* Verwünschung.

אַרְרִין *s.* אַרְרִין.

אַרִּישָׁתָא *a. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.

אַרְתָּא *s.* אַרְתָּא.

אַרְךָ *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. אַרְךָ פְּנִים, אַרְךָ רוּחַ, Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אַרְךָ I *a., pf.* 3 *m. pl.* אַרְיִכּוֹן 1 K 8, 8 (MS אַרְכִּין), *ipf.* 3 *pl.* אַרְכּוֹן Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* אַרְכִּיךָ Dt 4, 40, 2 *m. pl.* אַרְכּוֹן Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange tun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.

אַרְךָ (= אַרְךָ) II *a.* rüsten.

אַרְךָ *h. m.* אַרְךָ אַפְּסִים langmütig.

אַרְכָּא *gr. m.* (ἀρχή?), *pl. c. s.* אַרְכּוֹתֵי Est II 8, 15 Ende, Spitze.

אַרְכָּא (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.

אוֹרְכָּא (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.

אַרְכָּא *a. f.* (ἀρχή) Einleitung(?).

אַרְכָּבָּא *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. gebogene Ranke.

אַרְכָּבָּתָא *a. f., pl. c. s.* אַרְכָּבָּתָא Koh 12, 3 dass.

אַרְכָּבָּתָא *a. f.* oberste Schicht (von dreien).

אַרְכָּה *h. f.* Zeitlänge, Frist.

אַרְכּוֹף *a. m.* Folter.

אַרְכּוֹת babylonische Stadt (Arku).

אַרְכּוֹתָא *a. f., c.* אַרְכּוֹתָא Thr 5, 20 Länge.

אַרְכִּיטְקוֹן *gr. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.

אַרְכִּי I *gr. f.* (ἀρχή) 1. Regierung, Magistrat; 2. Anfang.

אַרְכִּי II (Jud 1, 11) *gr. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.

אַרְכִּיטְרוֹס I. אַרְכִּיטְרוֹס *gr. m.* (ἀρχίατρος) öffentlicher Arzt.

אַרְכִּידיקָא *gr. m.* (ἀρχιδίκος) Oberrichter.

אַרְכִּיזִין *gr. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.

אַרְכִּילִיסְטִים (falsche Endung וס) *gr. m.* (ἀρχιληστής) Räuberhauptmann.

אַרְכִּילִיפּוֹרִין I. אַרְכִּילִיפּוֹרִין *gr. m.* (vgl. ἀρχιλήπτηρ?) Oberhaupt der Häscher.

אַרְכִּיסְטִים, אַרְכִּיסְטִים *gr. m.* (ὀρχηστής, ὀρχηστήρ) Tänzer.

אַרְכִּיסְטְרַטִיגֹס *gr. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mit konsularischer Gewalt.

אַרְכִּין, אַרְכּוֹנָא *gr. m.* (ἀρχων), *pl. c.* אַרְכּוֹנֵי Est II 8, 13 Or 2377, אַרְכּוֹנֹת 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.

אַרְכִּין *h. m.* einer der etwas lang macht.

אַרְכּוֹנֹת *gr. f.* (vgl. ἀρχων) Archontenamt.

אַרְכּוֹנֹתָא *gr. f.* dass.

אַרְכּוֹנִים I. אַרְכּוֹנִים *gr.* männl. Personennamen ("Ἀρχινος).

אַרְכּוֹנוֹס *gr. m.* (ἀρχων) Magistratsperson, Archont.

אַרְכָּא *a. m.* fest, dicht.

אַרְכָּת Stadt am untern Euphrat (Ὀρχόνη).

אַרְכָּתָא *a. f.* Vollmachtsurkunde.

אַרְלָא *a. m.* unbeschnitten.

אוֹרּוֹלוֹנִין *gr. m.* (ὠρολόγιον) Uhr.

אַרְם (Gen 28, 2) 1. Personennamen; 2. Syrien; 3. Rom(?).

אַרְמָא (Ex 29, 26) *a. f.* Schwingung (des Opfers).

אַרְמַא *pt. pass.* מִן־אַרְמַא I. מִן־אַרְמַא *s.* אַרְמַא.

אַרְמַא mesopotamische Ortschaft.

אַרְמָאָה (Dt 26, 5) *a. m.* syrisch, Syrer.

אַרְמָאָה *a. m., ind.* אַרְמֵי Lv 25, 47, *pl. d.* אַרְמָאָי Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.

אַרְמָאָה *gr. m.* römisch.

אַרְמוֹן *h. m.* 1. Palast; 2. Name einer Stadt; 3. Platane (*Platanus orientalis*).
 אַרְמוּתָּא (Ex 29, 27) *a. f.* 1. Aufstehen; 2. Darbringen, „Weben“.
 אַרְמִי *h. m.* Aramäer, Syrer.
 אַרְמִי *h. m.* Heide.
 אַרְמוֹי *gr. m.* (vgl. Ῥώμη) Römer.
 אַרְמִיָּא *gr. f.* (ἐρημία) Einöde.
 אַרְמִיּוּתָּא *a. f.* Heidentum.
 אַרְמִית *h. f.* Aramäerin.
 אַרְמִית *h.* 1. aramäisch, syrisch; 2. Heidin.
 אַרְמִית (2K 18, 26, MS אַרְמִית) *a.* aramäisch.
 אַרְמִל *h. Hitp.* zur Witwe werden.
 אַרְמִילָּאָם, אַרְמִלָּאָם (Dt/JI 34, 3 MS) *gr.* männl. Personenname (Ἐρμούλος, Ἐρμούλαος, Ῥωμύλος).
 אַרְמִלּוּתָּא *a. f., ind.* אַרְמִלוֹ Jes 47, 58 Witwenschaft.
 אַרְמִילּוֹם, אַרְמִילּוֹם (Jes 11, 4 *in marg.*) *gr.* männl. Personenname (Ἐρμούλος, Ῥωμύλος).
 אַרְמִלָּאָה *a. f., ind.* אַרְמִלָּאָה Dt 24, 16 Witwe.
 אַרְמִיּוֹן *gr. m.* (ἐρημιον) öde.
 אַרְמִיָּאָה *a. m.* Armenier.
 אַרְמִיָּאָה (Thr 4, 21, MS אַרְמִיָּאָה) 1. אַרְמִיָּאָה.
 אַרְמִיָּאָה *gr. f.* 1. (Ῥωμανία) Romania (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Armenien(?).
 אַרְמִיָּאָם *gr.* männl. Personenname (Ῥωμανός).
 אַרְנָה (Jes 44, 14) *a. m., ind.* אַרְנָה Jes 40, 20 Lorbeerbaum (*Laurus nobilis*).
 אַרְנָה (Sabb 32^a) 1. אַרְנָה.
 אַרְנָתָה *h. f.* Hase.
 אַרְנָתָה *a. f., ind.* אַרְנָתָה Lv 11, 6 Hase.
 אַרְנָתָה (Ex 15, 16) Flußname.
 אַרְנָתָם *gr. m.* (ὀρνάτος) Schmuck.
 אַרְנִיאָה (Midr Pan.Ach. Buber 31^b) 1. אַרְנִיאָה.
 אַרְנִיאָה 1. *gr. f.* (ἀρνίον) Natural-

leistungen an die Hofhaltung oder Armee eines Fürsten; 2. 1. אַרְנָה.
 אַרְנִיאָה, אַרְנִיאָה *lat. f.* (vgl. *hirnea*) eine Art Schlüssel.
 אַרְנִיאָה *a. m.* Spinnwocken.
 אַרְנִיאָה, אַרְנִיאָה *gr. f.* (ἀρνάκις) Beutel.
 אַרְנִיאָה *a.* Hirnschale.
 אַרְסָה *h. Pi.* 1. sich eine Frau verloben; 2. zur Frau geben. *Ni. Hitpa.* verlobt werden (von der Frau).
 אַרְסָה *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּירוּסָה Dt 28, 30 sich eine Frau verloben. *Pa. pt. pass.* *f.* מִתְאַרְסָה Ex 22, 15 verloben. *Itpe.* verlobt werden.
 אַרְסָה 1. 1. אַרְסָה *gr. m.* (ἰρις) Schwertlilie; 2. s. אַרְסָה, אַרְסָה.
 אַרְסָה *x. m.* Topftrommel.
 אַרְסָה *lat. m.* (virus?) Gift.
 אַרְסָה *lat. m.* dass.
 אַרְסָה *gr. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück; 2. (ἀρίστης) Gast.
 אַרְסָה, אַרְסָה *gr.* männl. Personenname (Ἀριστοβοῦλος).
 אַרְסָה (jSchebi 37^b Ausg. Krot.; Ed. princ. אַרְסָה) 1. אַרְסָה *gr. m.* (ὀδοντοροσάτον) Rosenwasser.
 אַרְסָה *gr. m.* 1. (ἄριστον) Frühmahl, Mahl; 2. männl. Personenname (Ἀπίστων); 3. (ἄριστος) Vornehmer.
 אַרְסָה *lat.* männl. Personenname (*Ursicinus*).
 אַרְסָה, אַרְסָה *gr. m.* (σημισθηρικόν) halbseidener Stoff.
 אַרְעָה *h.* zustoßen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Hitp.* hinzukommen.
 אַרְעָה *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustoßen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph. ipf.* יִאָרְעָה Koh 3, 14, *Itpa.* dass.
 אַרְעָה, אַרְעָה *I a. m.* 1. Zufall, Begegnis. לִאָרְעָה ihm entgegen; 2. Krankheit.
 אַרְעָה (Gen 1, 1) II *a. f., ind.* אַרְעָה Gen 2, 11, *pl. d.* אַרְעָה Gen 26, 3

Erde, Erdboden, Land. **בַּת אֶרֶץ**
ein Fußleiden.

אֶרְעָאָה *a. m., pl. ind.* **אֶרְעָאִין** Gen 6, 16,
f. d. **אֶרְעֵיָהּ** Dt 32, 22, 1 K 5, 6,

אֶרְעֵיהָ Ez 26, 20 unten befindlich.

אֶרְעוֹנָא *a. m., ind.* **אֶרְעוֹן**, **אֶרְעוֹן** Koh
3, 19 Geschick.

אֶרְעֻתָּא (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.

אֶרְעִי *a. f.* **בְּאֶרְעִי** zufällig.

אֶרְעִית *h. f.* das Unterste.

אֶרְעִיתָא *a. f., c.* **אֶרְעִית** Jer 48, 28 Tiefe.

אֶרְפְּכוֹס *gr. m.* (ἄρπας, ἀρπάγιον) Wasser-
uhr.

הָאָרֶץ *h. f.* 1. Erde, Land, Boden. **הָאָרֶץ**
Palästina. **עַם הָאָרֶץ** ungelehrter Mensch,
der es mit der Befolgung des Gesetzes
nicht genau nimmt; 2. Fußboden.

אֶרְצוֹת *h. f.* Überredung, Übergabe.

אֶרֶק *s.* **אֶדֶק**.

אֶרְקָא I *a. f.* (bibl.) Erde.

אֶרְקָא II 1. Stadt am Libanon (Ἄρκη);
2. Örtlichkeit im Totenreich.

אֶרְקִבְסָא (jBer 5^a) 1. **אֶרְקִבְסָא** (so MS
Serillo), *s.* **אֶלְקִבְסָא**.

אֶרְקוֹלָאִין 1. **אֶרְקוֹלָאִין**? *gr.* männl. Per-
sonenname (Onkelos?).

אֶרְקִלִין (Est II 1, 3) *x. m.* rasches
Kamel.

אֶרְקִלִיס *gr.* männl. Personenname
(Ἑρακλῆς).

אֶרְקִין *gr. m.* (κρόκος) Crocusblume.

אֶרְקִפְתָּא *s.* **אֶלְקִפְתָּא**.

אֶרְקִילִינִי, **אֶרְקִילִינִי** *lat. m.* (Herculiani)
Teil der kaiserlichen Leibwache.

אֶרְקִתָּא *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen;
2. eine Leberkrankheit (Leberegel);

3. *s.* **עֶרְקִתָּא**.

אֶרֶר *h., pt. pass.* **אֶרֶר** verfluchen. *Pi.*
dass. *Ni.* **חִיְתָּא** verflucht werden.

אֶרֶר I *a.* verfluchen, *s.* **אֶרְרִתָּא** 2 K 9, 34,
d. **אֶרְרִיָּא** die Verse der Bibel, die das

Wort **אֶרֶר** enthalten.

אֶרֶר II *a.* Einwand erheben. *S.* **עֶרֶר**.

אֶרְרִין 1. **אֶרְרִין**, *s.* **אֶרְרִין**.

אֶרֶר *h. m.* Dolch.

אֶרֶשׁ *h.* sprechen.

אֶרְשִׁיתָּא *s.* **אֶרְשִׁיתָּא**.

אֶרְתָּא *a. f., pl. d.* **אֶרְתִּיא** Ex 8, 1 Kanal.

אֶרְתְּכָא *a. m.* Wagen.

אֶרְתוֹסִיא *gr.* phöniz. Hafenort (Ὀρθωσία).

אֶרְתוֹקוֹפִיִּין *gr. m.* (ἀρτοκοπιών) Bäckerei.

אֶשׁ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.

אֶשָּׁא *a. m.* alt(?).

אֶשְׁבוֹרִן *h. m.* Vertiefung.

אֶשְׁנָרָא *a. f.* Geläufigkeit.

אֶשְׁנָרָא *h. f.* dass.

אֶשֶׁר *a., ipf.* 3 *m. sg.* Gen 9, 6
ausschütten, gießen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.*

יִתְאֶשֶׁר Gen 9, 6 vergossen werden.

אֶשְׁרֵתָּא *a. f., pl. d.* **אֶשְׁרֵתָּא** 1 K 10, 19
Achse.

אֶשָּׁה *h. f., c.* **אֶשָּׁת**, *pl.* **נָשִׁים** Weib.

אֶשָּׁה *h. f., pl.* **אֶשִׁין** Fundament.

אֶשָּׁה *h. m.* Feueropfer.

אֶשְׁוִתָּא *a. m.* eine Zederart.

אֶשְׁוִיָּה *h. f.* Spule, worauf die Wolle
gewickelt wird.

אֶשְׁוִנָּא, **אֶשְׁוִנָּא** *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit.

אֶשְׁוִנָּא *a. m.* Heißbad im Badehaus(?).

אֶשֶׁר (imp. pl. v. **אֶשֶׁר**) *a.* hurtig, auf!

אֶשֶׁר Assyrien.

אֶשֶׁר *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.

אֶשְׁוִרִי *h. m.* assyrisch.

אֶשְׁוִת *h. f.* Ehe.

אֶשְׁוִת (Jes 25, 11, MS **אֶשְׁוִת**) 1. **אֶשְׁוִת**,
s. **אֶשְׁוִתָּא**.

אֶשְׁוִת *h. f.* Blindmull (Maulwurfart).

אֶשְׁוִתָּא (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

אֶשְׁוִין (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u.
MS **אֶשְׁוִין**) 1. **אֶשְׁוִין**.

אֶשְׁמִטוֹנִי (BerR 66, Ausg. Konst.) 1.

אֶשְׁמִטוֹנִי, *s.* **אֶשְׁמִטוֹנִי**.

אֶשִׁי, **אֶשְׁוִי**, **אֶשְׁוִי** männl. Personenname.

אֶשְׁוִתָּא *a. f.* Entstellung von **אֶשְׁוִתָּא**
Eid.

אֶשְׁמָא heidnische Gottheit (von Ha-
math).

אֶשְׁנָא *a. m.* fest, hart.

אֲשִׁירָא *a. f., c.* אֲשִׁירָא Dt 16, 21, *pl.* *d.* אֲשִׁירָא und אֲשִׁירָא Aschera, götzendienerischer Baum.

אֲשִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäß.

אֲשִׁישָׁה *h. f., pl.* אֲשִׁישִׁים ein Gebäck.

אֲשִׁישָׁתָא *a. f.* dass.

אֲשִׁיתָא *a. f., pl. d.* אֲשִׁיתָא Cant 2, 9, *c. s.* אֲשִׁיתָהּ Jer 50, 15 starke Mauer.

אֲשָׁךְ *h. m.* Hode. *denom.* מְאֲשָׁךְ mit großen Hoden versehen.

אֲשַׁבְּרָא *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2. Schlachtung.

אֲשָׁפִי *a. m.* אֲשָׁפִי וְבִשְׁפִי Zauberspruch.

אֲשָׁבֹל *h. m.* 1. Traube. אֲשָׁבֹל בְּנִים 'א Eierstock; 2. Bezeichnung eines großen Gelehrten.

אֲשָׁבָרָא *h. m.* eine Heuschreckenart.

אֲשַׁבְּפָא *a. m.* Schuhmacher.

אֲשַׁבְּרָא *a. m.* 1. *pl.* אֲשַׁבְּרִין Est II 1, 3 Ring, Armband; 2. abgegrenztes Gebiet, Feld.

אֲשַׁבְּרֹעַ *h. m.* Buchsbaum (*Buxus sempervirens*).

אֲשַׁבְּרָעָא *a. m., pl.* אֲשַׁבְּרָעִין Ez 27, 6 dass.

אֲשַׁבְּרָתִי *a. f.* Maulwurfart(?).

אֲשָׁל *a. m.* ein Fluß in Assyrien.

אֲשָׁל *h. m.* Tamariske (*Tamarix*).

אֲשָׁלָא (1 S 22, 6) *a. m.* (Hebraismus) dass.

אֲשָׁלָא *a. m.* Strick, Seil.

אֲשָׁלָא *a. m.* Gerstentrank.

אֲשָׁלֵן *h. m.* ein Reinigungsmittel, verschieden gedeutet (*Leontice Leontopetalum*?).

אֲשָׁלָנָא *a. m.* dass.

אֲשַׁלְמוּתָא (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung; 2. Einweihung, Fertigstellung.

אֲשָׁם *h. m.* Schuldopfer. אֲשָׁם תְּלוֹי 'א Schuldopfer, das dargebracht wird, wenn es zweifelhaft ist, ob man sich bei einer Tat versündigt hat. אֲשָׁם נִדָּא 'א Schuldopfer zur Sühne von Ver-

gehungen, deren Schuld klar zutage liegt. אֲשָׁם תְּסִירִים 'א Schuldopfer, das Fromme darbringen wegen etwa unerkannt gebliebener Verschuldung.

אֲשָׁמָא (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer; 2. Schuld.

אֲשַׁמְדָּא (Koh 1, 11) Name eines Fürsten der Dämonen.

אֲשָׁמָה *h. f.* Schuld.

אֲשַׁמְדָּרָה *h. f.* Nachtwache.

אֲשָׁמִי *h. m.* schuldbelastet.

אֲשַׁמְיָא Ortsname.

אֲשַׁמְתָא *a. f.* Schuld.

אֲשָׁן *s.* אֲשַׁנָּא.

אֲשַׁנָּה Ortsname.

אֲשָׁךְ *h. m.* Beschwörer.

אֲשַׁפָּא *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.

אֲשַׁפָּה *h. f., pl.* אֲשַׁפָּוֹת, אֲשַׁפָּוֹת 1. Mist. Misthaufen; 2. Fäkalien.

אֲשַׁפְּיָא *gr. m.* (δοσιτίον) 1. Herberge. Gasthaus; 2. Wirt.

אֲשַׁפְּיָוִן *gr. pers. m.* Gastwirt.

אֲשַׁפְּיָוִתָא *gr. f.* Wirtin.

אֲשַׁפְּלָתָא *a. f.* Korb.

אֲשַׁפְּרָא *h. m.* bestimmte Quantität, Portion(?).

אֲשַׁפְּרָא *a. m.* Kleiderreiniger.

אֲשַׁפְּרָתִי weibl. Personennamen.

אֲשַׁפְּקָה (Entstellung von אֲשַׁפְּקָה) Eid.

אֲשַׁפְּקָתָא *a. f.* Verkauf (Ermächtigung wegzunehmen).

אֲשַׁפְּקָא *a. m., ind.* אֲשַׁפְּקָא Est II 6, 9 (nicht MS) Straße. Platz.

אֲשָׁר *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen werden. *Hitpa.* aufgestellt werden.

אֲשָׁר *a., ipf.* אֲשָׁר Est II 7, 10 (nicht MS) stark sein. *Pa.* 1. stark machen; 2. beglaubigen; 3. glauben. *Aph.* אֲשָׁר, *Htp.* אֲשָׁר stark sein.

אֲשָׁר *h. m., pl. c.* אֲשָׁר 'א Heil! (o über das Glück von).

אֲשָׁרָא *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.

אותיא *gr. m.* (ὠτόε) Ohreule(?).

אחיכא *a. m.* hart.

אחינ (Gen 31, 6) *a. pl. f.* ihr.

אחיכא *a. m., pl. d.* אחיקא Ez 41, 16(?).

אחיכא *a. f., c. s.* אחכותיה 1 K 7, 24 Guß.

אחיכלא (Nu 13, 24) *a. m.* Traube.

אחיכעיתא *a. f., c. s.* אחיכעיתא Jer 3, 25 Demütigung.

אחיכעיתא *a. f.* Beugen.

אחיכעיתא *gr. m.* (ἀθλητής) Athlet.

אחלים *s.* אחליז.

אחם *h. pl. m.* ihr.

אחמקא *a.* ich staune darüber! S. אחמקא I.

אחמול *h.* gestern.

אחמקביתא *a. f.* Erniedrigung.

אחמל (Ex 4, 10) *a.* gestern.

אחמלובי *a. f., c. s.* אחמלוביהון Jer 15, 23 Sinnen, Gesinnung.

אחמיותא (Na 1, 12) *a. f.* Zahl.

אחמיום *s.* אחמיום.

אחין *s.* אחין.

אחין (Nu 22, 21) *a. f., pl. ind.* אחין Jud 5, 10 Eselin.

אחין *a.* (= אחי אחיך) du bist es.

אחין *gr.* Ortsname Athen (Αθήναι).

אחין *gr. m.* (ὀθόνιον) feine weiße Leinwand.

אחין *a.* schwach werden, vgl. נחם.

אחין *gr. f.* (ὀθόνη) feines Leinengewand.

אחינ *h. m.* Hurenlohn.

אחינ (BemR 13) 1. אחינ, *s.* אחינ.

אחינ *gr. f.* (ἀθανασία) Unsterblichkeit.

אחינ (Ez 7, 25) *a. f.* Vernichtung.

אחינ *a. f.* Entgegnung.

אחינ (Gen 1, 9) *a. m., pl. d.* אחינ Dt 12, 2 Platz, Ort. באחינ, באחינ Gen 10, 32 1. an Stelle; 2. infolgedessen; 3. nach, hinter. על אחינ (in hebr. Zusammenhang) auf der Stelle, so-gleich.

אחינ *a. f., c.* אחינ Sach 12, 7 Großtun.

אחינ *a. f., c.* אחינ Ez 30, 15 Lärm, Getöse.

אחינ *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus medica cedra*).

אחינ, אחינ (Est II 7, 10) *pers. m., pl.* אחינ Lv 23, 40 dass.

אחינ *a. f., pl. d.* אחינ Ortssitte.

אחינ (Jes 30, 3) *a. f.* Vertrauen.

אחינ *a. f., c.* אחינ Jer 47, 3 Erschlaffung.

אחינ (Lv 15, 15) *a. f., 1. ind.* אחינ Lv 18, 22, *c.* אחינ Gen 16, 1, *pl. d.*

אחינ Gen 18, 11, *ind.* אחינ Gen 31, 50 Weib; 2. אחינ = ich (Dalm. Gr. 108).

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ב' = Zahlzeichen für 2.

ב *h. a.* 1. *c. s.* (ar.) ב', בך, ביה Gen 37, 10 usw. in, an, für, durch. בך

a) wann; b) in betreff; c) Gen 19, 16 weil; 2. in der Weise, in der Eigenschaft. בך als Zeuge. בך Ex

6, 3 B. als El Schaddaj; 3. (für בך) Sohn des ...

ב (Nu 25, 14) *a. m.* (= אב) 1. Vater; 2. Personennamen.

ב (Jes 5, 8) *a. f.* (= בית) Haus.

ב (Meg. Ant.) *a. da.*

ב *h. f., pl.* באשין Weintrauben mit klein und sauer bleibenden Beeren.

ב *s.* באשין.

ב *Ortsname.*

ב *a. m.* 1. schlecht; 2. krank.

בְּאִישׁוּתָא *a. f.* Schlechtigkeit.

בֹּאֵר *h. Pi.* erklären, erläutern. *Pa. pt.*

בְּבוֹאֵר klar, einleuchtend.

בֹּאֵר *a. Pa.* dass.

בְּאֵר *h. f., pl.* בְּאֵרוֹת 1. Brunnen, Zisterne; 2. Ursprung.

בְּאֵרָא *a. f., ind.* בְּאֵר Cant 4, 15 Brunnen, Zisterne, s. בְּרִיא.

בְּאֵרִי *h. f.* בְּרִי Orttschaft in Galiläa und in Babylonien.

בֹּאֵשׁ *h. Hi.* 1. zu stinken anfangen, faulen; 2. stinken machen; 3. verläumden; 4. eine gewisse Reife erlangen (von Weintrauben).

בְּאֵשׁ, בְּאֵשׁ (Gen 21, 11) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יָבֵשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, mißfällig sein; 2. böse, ärgerlich sein; 3. krank sein. *Aph. pf.* 3 *m. pl.* אֶבְשָׁנוּ Nu 20, 15 1. Böses tun; 2. jem. wehe tun; 3. in übeln Geruch bringen, verläumden. *Itpe. pf.* אֶתְבְּשָׁנוּ Mi 4, 6, אֶבְשָׁנוּ 1. sich schlecht befinden, krank sein; 2. schlecht behandelt werden. *Itaph. pf.* אֶתְבְּשָׁנוּ Ex 5, 23 wehe getan werden.

בְּבֵאָה (Est II 5, 14, MS בְּבֵאָה), *a. m.* 1. Tor, Thür; 2. בְּבֵאָה קָמָא, מְצִיעָא, בְּתֵרָא, Namen der drei ersten Traktate der Ordnung בְּרִינִין; und (in Tos.) der Teile des Traktats בְּרִינִין; 3. männl. Personennamen.

בְּבֵאָה *h. f.* בְּבֵאָה עֵין Pupille.

בְּבוּאָה *h. f.* Abbild, Widerschein.

בְּבוּאָה (jTaan 64^b, Ausg. Ven. בְּבוּאָה) s. בְּבוּאָה.

בְּבוּאָה 1. בְּבוּאָה.

בְּבִי *lat.* (vive) lebe!

בְּבִיאר 1. בְּבִיאר.

בְּבִיתָא *a. f.* 1. Kanal; 2. s. בְּבִיתָא.

בְּבִיתִין (jDem 23^b) 1. בְּבִיתִין für Flachs.

בְּבֵל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בְּבֵלָא *a. m., f.* בְּבֵלָא Est II 1, 10 (MS falsch בְּבֵלָא) babylonisch.

בְּבֵלִי *h. m.* babylonisch, Babylonier.

בְּבֵלִין *gr.* (Βαβυλών) Babylon (für Rom).

בְּבֵלִיקוֹן *gr. m.* (βαβυλωνικόν) babylonisch.

בְּבֵר *gr. m.* (βιβρίον) Tierbehälter, Käfig, Zwinger.

בְּבֵרָא *gr. m. pl.* Tiere, die man im Zwinger hält.

בְּבֵרָא *a. f.* 1. בְּבֵרָא Dt 32, 10 Pupille; 2. s. בְּבֵרָא.

בְּנֵי בְנֵי männl. Personennamen.

בְּנֵי, בְּנֵי *pers. m.* Gemeindeland.

בְּנֵי *h.* 1. treulos handeln; 2. ziehen, zerren.

בְּנֵי *h. m.* Gewand.

בְּנֵי (BerR 9S) 1. בְּנֵי.

בְּנֵי *gr.* männl. Personennamen (Βακχίδης).

בְּנֵי, בְּנֵי Ortsname (nicht das jetzige Bagdad).

בְּנֵי *a. m.* aus Bagdat.

בְּנֵי *h. f.* Treubruch.

בְּנֵי *a. m.* 1. rauh, behaart; 2. mannbar.

בְּנֵי *h. Hi.* schreien.

בְּנֵי *a. m.* 1. Lache, Tümpel; 2. zerbrochenes Gefäß.

בְּנֵי בְנֵי (Est II 4, 1, Or 2375 פְּנֵי בְנֵי, Or 2377 פְּנֵי בְנֵי) *x.* durch Kuriere gesandte Briefe(?).

בְּנֵי *h.* mannbar werden (vom Mädchen).

בְּנֵי I *a.* mannbar werden.

בְּנֵי II *a.* schwach, mager werden. *Aph.* schwächen.

בְּנֵי *h. m.* Alter der Mannbarkeit (der Jungfrau) d. h. vom 12 1/2. Jahre ab.

בְּנֵי *h. m.* 1. behaart, rauh; 2. mannbar.

בְּנֵי *h. f.* Mannbarkeit, das Alter nach dem 12 1/2. Jahr.

בְּנֵי (VajR 25) *gr. m.* (βιγλῶν, von βίγλαι) Wache.

בְּנֵי s. בְּנֵי.

בְּנֵי (Meg. Ant.) 1. בְּנֵי.

בְּנֵי *a.* 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בֶּר I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Ölkelter. **בֵּית הַבֶּר** dass.
 בֶּר II *h. m.* Leinwand.
 בֶּר III *h. m.* בֶּר בֶּרד abgesondert für sich. **בֶּר לְבַד** allein. **בֶּר לְבַדוֹ** er allein. **בֶּלְבֶּר** nur. **בֶּלְבֶּר שֵׁ** nur dass.
 בֶּר s. אֶבֶר.
 בִּרָא I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Htpa.* sich als falsch erweisen. der Lüge überführt werden.
 בִּרָא II *a. Pa. pt. f.* מְבַרֵּה SchirR 8, 1 (Ed. princ. מְבַרֵּה) verabscheuen.
 בִּרְיָא I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* בִּרְיָא Ölkelter. Jo 2, 24 l. wie Ar. בִּרְיָא Ölkelter.
 בִּרְיָא II *a. m.* feines Linnen.
 בִּרְיָא *a. m.* Erdichter, Lügner.
 בִּרְיָאָה *a. f.* Erfindung, Lüge.
 בִּרְד *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Htpo.* 1. sich trennen; 2. heimatlos, fern von der Heimat sein.
 בִּרַּד *a. Pa.* pressen, keltern.
 בִּרְד *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.
 בִּרְד *h. m.* Kelterer.
 בִּרְדִּית s. בִּרְדָּה.
 בִּרְדִּין *h. m. pl.* Stock (Folterwerkzeug).
 בִּרְדָּה *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Htpa.* sich als Lügner erweisen. als Lügner erscheinen.
 בִּרְחָא s. בִּרְחָא.
 בִּרְחָא *a. m.* Lustigmacher.
 בִּרְחִי *h. m.* Kind, dessen Herkunft zu untersuchen ist.
 בִּרְחִיָּא *a. m. pl.* מֵיָּא בִּי NuJIBas. 5, 19 Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).
 בִּרְחָא *a. m., ind.* בִּרְחָא Jes 8, 22 1. Zerstreuung; 2. Zerstreuter.
 בִּרְחָא, בִּרְחָא *a. f.* Erdichtung.
 בִּרְחָא *a., pf. 3 m. pl.* בִּרְחָא Thr 1, 21 (MS בִּרְחָא) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht בִּרְחָא). *Pa.* erheitern.
 בִּרְחָא, בִּרְחָא *a. m.* Fröhlichkeit.

בִּרְיָא I. בִּרְיָא.
 בִּרְיָא *h. m.* Erdichter, Lügner.
 בִּרְיָא *a. m.* Erdichtung, Lüge.
 בִּרְד *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.
 בִּרְדָּה, בִּרְדָּה *h. f.* (kleine) Olivenkelter.
 בִּרְיָאָה *a. f.* Erdichtung.
 בִּרְיָאָה *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.
 בִּרְיָאָה *a. f.* dass.
 בִּרְיָא (Ex 13, 5) *a. um* — willen, wegen. **בִּרְיָא** Gen 6, 3 weil.
 בִּרְיָא *h. f.* Trennung.
 בִּרְיָא (Dt 18, 11. Jes 44, 25) *a. m. pl.* Erdichtung (verächtliche Bezeichnung einer Art Beschwörung).
 בִּרְיָא I. בִּרְיָא (= בֵּית הַבֶּר), s. בֶּר.
 בִּרְיָא *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Kreuzverhör.
 בִּרְיָאָה *a. f.* dass.
 בִּרְיָאָה (?) *a. m.* Untersucher, Spion.
 בִּרְיָא *a. f.* ein Euphratkanal.
 בִּרְל *h.* 1. trennen, absondern, bes. Datteln; 2. ablassen; 3. aufhören zu arbeiten. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen: 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.
 בִּרְל *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.
 בִּרְלָח *x. m.* Bdellium, ein wohlriechendes Harz.
 בִּרְלָחָה (Gen 2, 12) *x. m.* dass.
 בִּרְלָחָה (Midr Schem 22) *gr. m. pl.* (βδέλυγμα) Scheusal, Götzenbild.
 בִּרְלָחָה, בִּרְלָחָה Ortsname.
 בִּרְסִין I. בִּרְסִין.
 בִּרְק *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.
 בִּרְק *a.* 1. durchbrechen: 2. *ipf.* 2 *m. sg.* מְבַרְקִים Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen. *Pa. inf.* בִּרְקָא Gen 44, 15 untersuchen. *Htpa.* untersucht werden.

בֶּרֶק *h. m.* 1. Riß, schadhafte Stelle; 2. Reparatur.

בִּדְקָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riß, Schadhafte; 2. Dammbruch; 3. (bildl.) Sünde.

בִּרר *h. Pi. Hi.* zerstreuen.

בִּרַר *a.* streuen. *Pa. pf.* **בִּרַר** Gen 11, 8 1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem Siebe); 3. 1. **בִּרַר**. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.*

אֶתְבִּירָא Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.* **יִתְבִּירוּן** Nu 10, 35 zerstreut werden.

בִּרְסִין 1. **בִּרְסִין**.

בִּדְתָא *a. f.* Erdichtung.

בָּהָא *h.* ängstlich sein(?).

בָּהוּר *h. m.* weißfleckig.

בְּהִילוּתָא *a. f.* Eile. **בְּהִילוּ** Ex 12, 11 eilig.

בְּהִיקָא *a. m. ind.* **בְּהִיק** Cant 7, 3 glänzend, vornehm.

בָּהִיר *h. m.* weiß, glänzend.

בְּהִירָא *a. m.* dass.

בָּהַל I *h.* nur *pt.* **בָּהַל** überstürzt. *Pi.* beunruhigen. *Hitp.* beunruhigt werden.

בַּהַל II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.

בַּהַל *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* **תְּבַהֵל**

Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpe. pf.* **אֶתְבַּהֵל** 1 S 28, 24, 3 *m. pl.*

אֶתְבַּהֵל Ex 15, 15 1. beunruhigt werden; 2. sich beeilen.

בְּהִלָּה *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.

בְּהִילָתָא (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung, Verwirrung.

בָּהֶם *h. m.* Viehtreiber.

בְּהֵמָה *h. f.* vierfüßiges Haustier, Vieh. **גִּשְׁה** *b' גִּשְׁה* Großvieh. **כִּי נֶקָה** Kleinvieh.

בְּהֵמוֹת *h. f.* Nilpferd.

בְּהֵן *s.* **בְּהֵן**.

בְּהֵן *h.* weiß sein, glänzen. *Hi.* 1. leuchten; 2. erleuchten, hell machen. *Ho.* glänzend, ausgezeichnet sein.

בַּהַק *a. Aph. pl. sg. f.* **מִבְּהֵקָא** Est II S. 15, *pl. m.* **מִבְּהֵקִין** 2 S 22, 13 glänzen, leuchten.

בוֹהֶקָא (Lv 13, 39) *a. m.* weißer Hautfleck.

בְּהֵקִיתָא *a. f.* dass.

בוֹהֶקֶן *h. m.* mit weißen Flecken versehen.

בַּהַר *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich hervortun; 3. verfinstern.

בַּהַר *a., s.* **שְׂבַהַר**.

בְּהֵרָתָא *h. f.* glänzend weißer Hautfleck (bei Aussatz).

בְּהֵרָתָא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* **בְּהֵרָתָא** Lv 23, 38 weißer Hautfleck.

בְּהֵתָא *a., pf.* 2 *m. sg.* **בְּהֵתָתָא** Gen 49, 5 1. sich schämen; 2. bestürzt, erschreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.*

אֶבְהֵתָתָא 2 S 19, 6 1. schämen machen; 2. schrecken, in Angst versetzen.

Itpe. ipf. 3 *m. pl.* **יִבְהֵתוּן** Mi 7, 16 beschämt werden, sich schämen.

בְּהֵתָתָא *a. f., ind.* **בְּהֵתָתָא** Ex S. 17, c.

בְּהֵתָתָא Jer 3, 25 Scham, Schande.

בֵּית בְּהֵתָתָהּ Dt 25, 11 Schamglied.

בּוֹא *h.* 1. kommen, hingehen, hineingehen. **הָבָא מִן הַדִּין** das aus der Folgerung Resultierende; 2. geschlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen, darbringen; 2. hinzufügen; 3. hervorbringen, verursachen. *Ho.* hereingebracht werden.

בּוֹב *s.* **בּוֹב**.

בּוֹבָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.

בּוֹבִיתָא *a. f.* Kanal, Rinne.

בּוֹרִיא 1. **בּוֹרִיא**.

בּוֹרִידָה *h. f.* kleine Olivenkelter.

בּוֹדֵן *h. m.* Daumen.

בּוֹהֶק *h. m.* matt weißer Fleck (bei Aussatz).

בּוֹהֶקֶן *s.* **בּוֹהֶקֶן**.

בּוֹז *h.* verachten.

בּוֹז *a., s.* **בּוֹז**.

בּוֹזָא (Est II 3, 1) maml. Personennamen.

בּוֹזָא *a. m.* aus Buzi.

בּוֹזָא *a. m.* Plünderer.

בּוֹזָתָא *a. f.* Verachtung, Schmach.

בוהל *h. m.* erste Reife (der Feige).
בוטא männl. Personennamen.
בוטטא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.
בוטתא *s. בּוּטְטָא*.
בוך *a.* 1. hin u. her rennen(?); 2. weinen (*s. בִּכָּא*).
בוכיא 1. *l.* **בּוּכְיָא**; 2. *l.* **בּוּכְיָא**.
בול *h.* vermengen.
בול *gr. m.* (βῶλος) Klumpen, Klotz.
בול (*bibl.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8. Monats (etwa November); 3. Ortsname.
בולא *a. m.* Kastagnette.
בולשט *h. f.* Streifschar.
בון 1. männl. Personennamen; 2. *s.* **בִּין**.
בוּסם *h. m.* Wohlgeruch, Parfüm.
בוּסר *h. m.* Heerling, sauer und klein gebliebene Weinbeeren.
בוּע *a., ipf.* 1 *sg.* **אֲבוּעֵי** Hb 3, 18, *imp. f. sg.* **בוּעֵי** Sac 9, 9 jauchzen.
בוּעא *a. m.* Blase.
בוּערא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.
בוּערתא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. Blase; 3. *l.* **בוּעָרָא** Jes 30, 17.
בוּץ *h.* aufgehen, leuchten.
בוץ *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.
בוּצָא *a. m.* 1. *ind.* **בוּץ** Ex 25, 4 dass. 2. *l.* **בָּצָא**; 3. **בוּצִין** Jes 43, 2, *l.* wie MS **בוּצִין**, *s.* **בוּצִינָא**.
בוּצִינָא *a. m.* 1. *pl. d.* **בוּצִינָא** Ex 30, 7 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* **בוּצִינָא** Nu 11, 5 Kürbis, Gurke(?); 3. Achse des Mühlsteins.
בוּצִינָא *a. m.* Byssusgewand.
בוּקָר *h. m., pl.* **בִּקְרִים** Morgen.
בוּר *h.* brach, unbebaut sein. *Pi.* 1. wüste lassen, leer machen; 2. eine Falle machen. *Hi.* brach liegen lassen.
בוּר *a., ipf.* 3 *f. sg.* **תְּבוּר** Gen 47, 19 brach liegen, öde sein. *Aph.* **אֲבוּר** brach liegen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* **אֲתְבוּר** Jer 10, 14 (MS **אֲטַפְשׁוּ**) ver-dummt sein. *Itpa.* verheert werden.
בוּר I *h. m.* ungebildet.

בוּר II *h. m. f., pl.* **בוּרוֹת** 1. Grube, Zisterne (**כִּיד**) **כִּיד ב'** zementierte Zisterne; 2. Becken in der Kelter; 3. (bildl.) Gefahr.
בוּרא *a. m.* 1. *ind.* **בוּר** Jes 7, 23 Unkraut; 2. Unverdauliches; 3. un-gebildet.
בוּרא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).
בּוּרְדִם *s.* **בִּרְדִם**.
בוּרית *h. f.* Unwissenheit.
בוּרי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewiß-heit.
בוּריות (**בוּרָאוֹת**) *h. f. pl.* Wildlinge (von Fruchtbäumen).
בורית I *l.* **בִּרְיִית**.
בורית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugen-salz (Pottasche).
בוּריתא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.
בוּרְךָ *h. m.* das krumme Stück, welches das Holz der Pilgschar mit der Deichsel verbindet.
בוּרנית *l.* **בִּרְנִית**.
בוּש *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen, Schande zufügen. *Hi.* zu schanden machen. *Hitp.* beschämt werden, sich schämen.
בוּשָה *h. f.* Schande, Scham.
בוּשֶׁת *h. f.* 1. dass. **בוּשֶׁת פְּנִים** Scham-haftigkeit. **בֵּית הַבוּשֶׁת** weibl. Scham; 2. Beschimpfung, Ehrenkränkung.
בוּתָא (Lv 11.18), **בוּתָא** (ebenda Or 1467) *a. f.* 1. Eule; 2. Blindmull (Maulwurfart).
בוּתָא *a. f.* Geschwür, *s.* **בוּשְׁתָא**.
בוּז I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* **בוּזוּ** Ez 16, 57 *l.* **בוּזוּ**, *s.* **בָּזוּ**); 2. schänden. *Pa. pt. pl. m.* **מְבוּזִין** Cant 8, 1 ver-achten. *Itpe.* verachtet werden.
בוּז II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* ver-teilen. *Itpe.* geteilt werden.
בוּזָא, **בוּזָא** (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.
בוּזָא *a. m.* Beute, Raub.
בוּזָו *h.* 1. teilen; 2. freigiebig austheilen; 3. verschwenden; 4. plündern.
בוּזָו *a., pt.* **מְבוּזָו** Koh 3, 22 *l.* **מְבוּזָו** dass.

בִּזְבָּנָא *pers. m.* Zolleinnehmer.
בִּזְבָּנָא *a. m.* Bündel, Gebund.

בָּהָה *h.* verachten, schmähen *Pi.* dass.
Pu. verachtet werden. *Hülp.* verachtet werden, verächtlich erscheinen.

בָּהָה *h. f.* Beute.

בָּהוּ *h. m.* Räuber.

בָּהוּנָא *a. m., pl.* בָּהוּנִין Jes 16, 4 dass.

בָּהוּנָא *a. m., ind.* בָּהוּנָא Jes 24, 16 Raub.

בָּהוּנִיתָא *a. f.* Räuberin.

בָּהוּנִיתָא *a. f.* Beraubung.

בָּהוּ *h. m.* Verachtung.

בָּהוּצָא *a. m., ind.* בָּהוּצָא Jo 2, 13 das Zerreißen.

בָּהוּ *h.* rauben, plündern. *Pilp. s.* בָּהוּ.

בָּהוּ *a., pf. 3 m. pl.* בָּהוּ Nu 31, 35, *ipf. 2 m. sg.* תָּבַהוּ Dt 20, 14 rauben, plündern. *Aph. pt.* מִבָּהוּ Jes 24, 1

plündern lassen. *Itpe. pf.* אֶתְבָּהוּ Ho 8, 8 geplündert werden. *Palp. s.*

בָּהוּ.

בָּהוּ *a. m.* verächtlicher Mensch.

בִּזְיָה (jBabB 14^e) l. בָּזְלָא.

בָּהוּ *h. m.* Verachtung.

בָּהוּנָא I *a. m.* dass.

בָּהוּנָא II *s.* בְּדִינִי.

בָּהוּנָא III *a. m.* 1. Haken; 2. Schlitz.

בָּהוּנָא (ExJI 25, 29, MS בִּזְכִּי) l. בָּהוּנָא, *s.* בָּהוּנָא.

בָּהוּנִיתָא *a. f.* Spalt, Riß.

בָּהוּק *h. m.* Scherbe.

בָּהוּרָא *pers. m. pl.* Falkeniere.

בָּהוּ *h. m., pl.* בָּהוּנִין Schale.

בָּהוּנָא (Nu 7, 14) *a. m., pl. d.* בָּהוּנָא Nu 4, 7 dass.

בָּהוּלָא *a. m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.

בָּהוּנָא *männl.* Personennamen.

בָּהוּנִיק *pers. m.* Koch, Schlächter.

בָּהוּ *a., imp. c. s.* בָּהוּצָא Ex 14, 16 B. (MS בָּהוּצָא), *pt. pass. f.* בָּהוּצָא Koh 3, 7 spalten, durchbrechen, zerreißen. *Pa. pf.* בָּהוּצָא Nu 25, 8 zerreißen, aufschlitzen.

Itpe. pf. 3 f. sg. אֶתְבָּהוּצָא Nu 16, 31 zerrissen werden.

בָּהוּצָא *a. m.* Spalt, Riß.

בָּהוּצָא *a. f.* Zerrißenes.

בָּהוּצָא (?) *h. m.* Blitz.

בָּהוּק *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.

בָּהוּק *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.

בָּהוּקָא *a. m.* Brocken, Scherbe.

בָּהוּר *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.

בָּהוּר *a. Pa.* dass.

בָּהוּרָא *a. m., pl.* בָּהוּרִין Samen.

בָּהוּרָא I (Ex 15, 9) *a. f.* Beute.

בָּהוּרָא II *a. f., pl.* בָּהוּרִין Riß, Spalte.

בָּהוּרָא *a. f.* Verachtung.

בָּהוּרָא I *h. m.* Auserwählter.

בָּהוּרָא II *h. m.* Jüngling.

בָּהוּרָא *a. m.* dass.

בָּהוּרָא (NuJI 21, 27) l. בָּהוּרָא (so MS), *s.* הוּרָא.

בָּהוּרָא (EchR 1, 16) = בָּהוּרָא lebendig.

בָּהוּרָא (*nachalmud.*) *h. f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.

בֵּית הַבְּחִירָה *h. f.* Wahl, Erwählung. der Tempel in Jerusalem.

בְּחִירָתָא *a. f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates Edujoth.

בָּהוּל *h., pt.* בָּהוּלָא gereift (im ersten Grad). *Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.

בָּהוּ *h.* prüfen, untersuchen. *Pi. Hi.* dass.

בָּהוּ *a., pf. 2 m. sg. c. s.* בָּהוּנִיתָא Dt 33, 5, 1 *sg.* בָּהוּנִיתָא Koh 1, 17 dass.

Pa. dass. *Itpe. ipf. 2 m. pl.* תִּתְבָּהוּנִין (MS תִּתְבָּהוּנִין) Gen 42, 15 geprüft werden.

בָּהוּר *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass.

Ho. pt. מְבָחֵר auserlesen.

בָּהוּר *a.* 1. *ipf. 1 sg. c. s.* אֶתְבָּהוּרָא Sac 13, 9 prüfen; 2. *imp.* בָּהוּר Ex 17, 9, *pt. pass. pl. f.* בָּהוּרִין Ex 14, 7 auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe.* 1. *ipf.*

2 *pl. m.* תִּתְבַּחְרוּן Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶתְבַּחְרוּ Nu 31.5 erwählt werden.

בְּהָרוֹת *h. f.* Jugend, junge Leute.

בְּחֵרָן *h. m.* wählerisch.

בַּחֵשׁ *h.* 1. umrühren: 2. untersuchen, suchen.

בַּחֵשׁ *a. dass.*

בְּחֵשֶׁא *a. m.* Rührlöffel.

בְּחֵשֶׁא *a. m.* Achselhöhle.

בַּמָּא 1. בְּמִיטָא.

בְּמִיטָא *gr. m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.

בַּמְבוֹט *h. m.* Schachtelhalm (*Equisetum Telmateia?*).

בְּמִבְּט *h.* anschwellen.

בַּמְדָּא 1. בְּמִרְדָּא.

בְּמִדָּא *h.* Eide (Gelübde) gleichgültigen Inhalts tun. *Pi.* dass.

בְּמִדָּא *h. m.* Eid (Gelübde) gleichgültigen Inhalts.

בַּמְזוֹל *h. m.* 1. Annullierung, Abschaffung: 2. Störung; 3. Zeitverlust.

בַּמְזוֹלָא *a. m.* 1. Ungültigmachung: 2. Vernichtung.

בַּמְזוֹנָא (VajR 25, so auch Ed. princ.) s. מְזוֹנָא.

בַּמְזוֹנָא *a. m.* Seil.

בַּמְזוֹנָא *h.* vertrauen. *pl.* בְּמִזְנָה sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheißten (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiß sein.

בַּמְזוֹנָא *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* אֶבְמִזְנָה Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflößen, versichern. *Itpe. pt.* מִתְבַּמְזֵנָה Jer 12,5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.

בַּמְזוֹנָא *h. m.* Fensterbank(?).

בְּמִזְנָה *h. m.* Vertrauen.

בְּמִי *gr. f.* (ἐμβάτην) Wanne, Bassin.

בִּמְיָא (BerR 50) 1. בְּמִיָּא.

בְּמִיָּא *מַנְיָא* männl. Personenname.

בְּמִיָּא *מַנְיָא* *gr. m.* (βάτος) Roche (ein verbotener Fisch).

בְּמִיָּא (bGitt 36^b) s. מַנְיָא.

בְּמִיָּא männl. Personenname.

בְּמִיָּא *gr. f.* (βουθός?) Höhle.

בְּמִיָּא männl. Personenname.

בְּמִיָּא *h. m.* 1. müßig; 2. wertlos; 3. ungültig.

בְּמִיָּא *a. m., ind.* בְּמִיָּא Ex 32, 25, *pl.* בְּמִיָּא Ex 5, 9 dass.

בְּמִיָּא *h. f.* Müßiggang.

בְּמִיָּא (Jud 15, 15) *a. f.* trächtig.

בְּמִיָּא *h. f.* Kapperkelch.

בְּמִיָּא *h.* 1. feiern, müßig sein; 2. aufhören: abgeschafft, annulliert sein: 3. aufgehen (in der Menge); 4. unterbrechen. *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden. *Pi.* 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören. unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hup.* gestört. aufgehoben werden.

בְּמִיָּא (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.*

בְּמִיָּא Est II 1. 1. *ipf.* 3 *m. pl.*

בְּמִיָּא Gen 8, 22 1. feiern, müßig sein; 2. aufhören. *Pa ipf.* 1 *sg.*

בְּמִיָּא Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungültig machen, annullieren; 3. stören. *Aph.*

pf. 3 *pl.* בְּמִיָּא Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.*

בְּמִיָּא Thr 5, 14 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.*

בְּמִיָּא Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.

בְּמִיָּא s. מְמִיָּא.

בְּמִיָּא *h. f.* 1. Müßiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust.

בְּמִיָּא umsonst, zwecklos.

בְּמִיָּא *h. m.* 1. Muße, Müßiggang; 2. Zeitverlust.

בְּמִיָּא *h. m.* 1. müßig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בַּטְלָנָא *a. m., ind.* בוטלן Ex 21, 18 Müßiggang.

בַּטְלָנָא *a. m., pl.* בַּטְלָנִין Ex 5, 8 Müßiggänger.

בַּטְלָנוּת *h. f.* Müßiggang, Untätigkeit.

בַּטְמָא *a. m., pl.* בוטמין Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palaestina*).

בָּטָן *a.* schwanger sein, trüchtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בָּטָן *h. f.* Leib.

בַּטְנָא (Jud 13, 5), בַּטְנָא (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בַּטְנָא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בַּטְנָא בַּטְנָן, בַּטְנָן Stadt und Landschaft in Palästina.

בַּטְנָה, בַּטְנָה *h. f.* Pistazie.

בַּטְנִי *a. m.* Name eines Vogels.

בַּטְנִית *f.* Batanäerin(?).

בַּטְנִיתָא *Ortsname.*

בַּטְנוֹן *gr. m.* (ἐπτάγωνον) siebenseitige Lyra (so Löw nach S. Fränkel).

בַּטְנִיתָא *a. f.* Schwangerschaft.

בַּטְרָא *a. m.* Spannweite(?).

בַּטְרָא Eigenname einer Stadt (Bosra).

בַּטְרִינוֹן (PesR 10) l. בַּטְרִינוֹן *gr.* (τρίγωνον) im Dreieck. Nach Löw beschrieben aus אַרְטוֹגְרַמוֹן *gr. m.* (ὁρθόγραμμος) gradlinig.

בָּטַט *h.* 1. treten, stampfen; 2. walken.

בָּטַט *a.* 1. stampfen, treten; 2. walken.

Pa. pt. m. pl. מַבְטִישִׁין Est II 3, 8 1. stampfen; 2. walken; 3. gewalttätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.

בַּטְשָׁא *a. m.* Tritt.

בִּי I *a. 1.* (= בִּי) in, mit, zu. בִּיהִיא שְׁעָתָא Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= בִּינָת) unter, zwischen. בִּי תָרִי zwei zusammen. בִּי שְׁמַשִּׁי Freitagabend.

בִּי II *a. f.* (= בֵּית) Haus, Schule des . . . , Ort für . . . בִּי רַב (eigentl. Sohn des Lehrhauses) Schüler. בִּי גִנְיָ

מַלְכָּא Est II 6, 11 das Schatzhaus des Königs. בִּי דָרִי Zahnfleisch.

בִּי III *lat. (ave)* lebe wohl(?).

בִּי IV *a. m.* (= בִּר) nur in der Verbindung mit רַבִּי. בִּירְבִּי Sohn des Rabbi N. N.

בִּיָּא *gr. f.* (βία) Gewalt, Gewalttat.

בִּיָּאה *h. f.* 1. Hereinkommen, Eintritt; 2. Beiwohnung, Beischlaf.

בִּיב *h. m.* 1. Rinne, Kanal; 2. Kloake.

בִּיבָא *a. m.* dass.

בִּיבָא *s.* בִּיבָא.

בִּיבֹן, בִּיבִי männl. Personenname.

בִּיבִי *gr. m.* (= בִּנִי) (βαλανεῖον) Badehaus.

בִּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בִּינָא *a. f.* 1. Verständnis; 2. Klugheit.

בִּינָנוּתָא *a. f.* dass.

ביטא (jSchebu 34^d) l. בִּיעָה.

בִּיבָא (?) *a. m.* Netz, Haarschmuck(?).

בִּילָה *h. f.* Vermischung.

בִּימִי (בִּמִי) männl. Personenname.

בִּין *h. Hi.* 1. הוֹבִינִין verständlich machen;

2. הוֹבִינִין a) verstehen, b) herleiten, Analogieschlüsse machen. *Po.* בִּינִין vernünftig machen. *Hitpo.* 1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.

בִּין *a. Pa.* 1. zu verstehen geben;

2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahrnehmen; 2. erkennen, kennen, verstehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis gebracht werden; 2. verstehen.

בִּין *h.* 1. zwischen, unter; 2. Zwischenraum, s. בִּינִים. בִּין — וּבִין 1. zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es — sei es.

בִּין (Gen 3, 15), בִּינִי (Jes 52, 14), בִּינָת

a., c. s. (1 pers.) בִּינָא Gen 13, 5 (s. Dalm., Gr., S. 91), בִּינוּהִי Gen 30, 36 zwischen, unter. אֶפְסָא בִּינֵיהוּ es ist Verschiedenheit zwischen ihnen betreffs. בִּין — וּבִין 1. Ex 40, 7 zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es daß — sei es daß.

בִּינָה *gr. m.* (βαῖον) Palmzweig.

בִּינָה *a. m.* Tamariske.

בִּינָה *h. f.* Verstand, Einsicht.

בִּינּוּנִי *h. m.* 1. in der Mitte befindlich, mittelst; 2. mittelmäßig; 3. mittlere Periode des Frühregens.

בִּינוּתָא *a. f. c.* בִּינוּת Est II 1, 2 Einsicht.

בֵּינִים בֵּינָתִים *h. m.* 1. Zwischenraum; 2. dazwischen.

בִּינָתָא I *a. f.* Einsicht.

בִּינָתָא II *a. f., pl.* בֵּינִין 1. Korn; 2 *c.* בִּינָתָא Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm. (בִּינָתָא Am 9, 9 = בֵּינָה zwischen ihr).

בִּיסָא *a. m.* stachlichtes Kraut.

בִּיעָא *a. m.* 1. *ind.* בִּיעַ Jes 16, 10 Freude. Jubel; 2. 1. בִּיעָא *pt. f.* von בּוֹעַ.

בִּיעוּסָא *a. m., ind.* בִּיעוּס Jes 10, 33 (MS בִּיעוּס) Stampfen, Keltern.

בִּיעוּרָא *a. m., c.* בִּיעוּר Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.

בִּיעוּתָא *a. m., pl.* בִּיעוּתִין Jes 21, 4 Schrecken.

בִּיעֻתָא *a. f.* Freude, Jubel.

בִּיעֻתָא *a. f., pl.* בִּיעֻתִין Dt 22, 6 1. Ei; 2. Hode.

בִּיעָה *h. f., pl.* בִּיעִים 1. Ei; 2. Hode; 3. Ball, Klumpen; 4. Name eines Talmudtraktates.

בִּיר *s.* בִּירָא.

בִּיר *h. m.* Brunnenmeister.

בִּירָא *a. m., ind.* בִּיר Dt 21, 4, Jer 12, 13 Brachland.

בִּירָא *a. c., pl.* בִּירִין Gen 14, 10, בִּירִין *c.* בִּירִי Gen 26, 15 Brunnen.

בִּירָאָה *a. m.* aus Beraj.

בִּירְכִי (= בִּירְכִי) *h. m.* Gelehrtentitel.

בִּירָה *h. f.* 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem; 4. Häuserkomplex.

בִּירָתָא *s.* בִּירָתָא Ortsname.

בִּירָה *h. f., pl.* בִּירָאָתָא Brunnen, Zisterne.

בִּירוּאָא *a. m.* Loch.

בִּירוּץ *h. m.* Aufhäufen.

בִּירור *h. m.* 1. Wahl; 2. der klare Sinn; 3. nicht voll gegossenes Maß.

בִּירִי *h. f.* 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. männl. Personennamen.

בִּירֻתָא l. בִּירֻתָא.

בִּירִית *h. f.* 1. Ring, Band; 2. Knieband.

בִּירְנִית *h. f.* 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.

בִּירְנָתָא *a. f., pl. c.* בִּירְנָתָא Jes 2, 16 Burg, Palast.

בִּירְתָא (Est II 9, 7) *a. f.* 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.

בִּירְתָא (jPea 20^a) l. בִּירְתָא.

בִּירְתִית *h. f.* aus Birtha(?).

בִּישׁ *s.* בִּישָׁא.

בִּישָׁא (Dt 13, 12) *a. m., f. d.* בִּישָׁא Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.

בִּישׁוּתָא *a. f., ind.* בִּישׁוּ Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.

בִּישָׁן *h. m.* schamhaft, keusch.

בִּישָׁן בִּישָׁן Beth-Schean (Skythopolis).

בִּישָׁנָה *a. m.* Einwohner von Beth-Schean.

בִּישָׁנִי *h. m.* 1. dass.; 2. Olivenart.

בִּית *h. m.* Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.

בִּית *a., pf.* 3 *m. sg.* בִּית Gen 32, 21, *ipf.* 3 *m. sg.* בִּית Dt 16, 4, *imp.* 2 *m. pl.* בִּיתוּ Gen 19, 2 1. einkehren, übernachten. *Pa.* dass. *Aph.* übernachten lassen.

בִּית *h. m., pl.* בֵּתִים 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem, eigentlich הַמִּקְדָּשׁ; 3. Wohnraum; 4. Familie, Stammhaus; 5. Schule, Genosseuschaft; 6. Platz, Ort; 7. Gehäuser; 8. der menschl. Körper; 9. Glied die weibl. Scham; 10. (verhüllender Ausdruck) Gattin. — בֵּת הַבֵּית

1. Bürger; 2. Privatmann. אֲבֵת *בֵּת*, *pl.* בֵּתֵי אֲבוֹת 1. Familie; 2. Priester-

geschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz,

aus dem ein Gesetz entwickelt wird;
4. **בֵּית אֲרִיס** **בְּתֵי אָבוֹת** Erbpächter. **בֵּית** Gerichtshof. **בֵּית עוֹלָם** Friedhof. **בֵּית** Behälter. **בֵּית אֵילָן** Baumgebiet. **בֵּית יָד** Ärmel. **בֵּית אֶצְבָּעוֹת** Handschuh. **בֵּית הַחִיצוֹן** Scheide des Weibes.

בֵּית (Ex 12, 3), **בֵּיתָא** *a. m.*, *c.* **בֵּית** Gen 12, 1, **בֵּי** Est II 6, 11, *pl.* **בֵּיתֵי** Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. **אֶנְשֵׁי בֵּיתָא** *a.* *c. s.* **בֵּיתָא** Lev 16, 11 Familie; *b.* Weib, *c. s.* **בֵּיתָא** Weib; 2. Familie, Stamm, Genossenschaft; 3. Ort, Stätte. **בֵּית** Friedhof. **בֵּית זֶרַע** Nu 20, 5 B. Saatfeld. **בֵּית יוֹם** Gen 40, 20 Geburtstag; 4. Beischlaf; 5. Buchstabe Beth.

בֵּיתוֹס *gr.* männl. Personennamen (Βοηθός). **בֵּיתוֹסִי** *gr. m.* Anhänger des Boethos.

בֵּיתוֹת *h. f. pl.* Haustiere.

בֵּיתוֹתָא *a. f.* Wohnung.

בֵּיתָנָא (Est II 7, 8) *a. m.* Palast.

בָּכָא (Gen 43, 29) *a.*, *inf.* **מִבְּכֵי** Gen 43, 29, *pt.* **בָּכֵיָא** Jer 31, 15 weinen, schluchzen, jammern. *Pa. pt. pl. f.* **מִבְּכֵי** Ez 8, 14 dass.

בָּכָה *h.* weinen, jammern.

בְּכוֹר *h. m.* Erstgeborener.

בְּכוֹרָא *a. m.*, *pl. c.* **בְּכוֹרֵי** Ex 24, 5 Erstgeborener.

בְּכוֹרָה *h. f.*, *pl.* **בְּכוֹרוֹת**, **בְּכוֹרוֹת** 1. Frühfrucht; 2. Frühfeige. — *pl.* **בְּכוֹרִים** 1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Taludtraktates.

בְּכוֹרָה *h. f.* 1. Erstgeburt, Erstgeburtsrecht; 2. Pflicht der Abgabe der Erstgeburtstiere an die Priester; 3. *pl.* **בְּכוֹרוֹת** Name eines Mischna-traktates.

בְּכוֹרוֹתָא (Dt 21, 17, MS **בְּכוֹרוֹתָא**) *a. f.* Erstgeburt.

בְּכוֹרָתָא *a. f.*, *ind.* **בְּכוֹרָתָא** Jes 25, 4

(MS **בְּכוֹרָתָא**) Frühfeige. *pl.* **בְּכוֹרִין** Lv 2, 14 Erstlingsfrüchte.

בְּכוֹשָׁא (jMeg 73^d. ed. princ. **מְבוֹשָׁא**) 1. **מְבוֹשָׁא**.

בְּכוֹנָתָא *a. f.* Weinen.

בְּכֵי *h. m.* Weinen.

בְּכֵי *עֵין ב', בַּעַל ב'* Baalbek, Stadt in Syrien.

בְּכֵיָא, **בְּכֵיָא** 1. **בְּכֵיָא**, **בְּכֵיָא**.

בְּכֵיָא *s.* **בְּכֵיָא**.

בְּכֵיָה *h. f.* Weinen.

בְּכֵיָה (Est II 3, 1), **בְּכֵיָה** (2 S 13, 36) *a. f.*, *ind.* dass., *s.* **בְּכֵיָה**.

בְּכוֹיָתָא *a. f.* Weinen.

בְּכוֹיִים *h. m. pl.* eine Baumart.

בְּכוֹנָא *a. m.* Weinender.

בְּכֵיר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht); 2. frühzeitig.

בְּכֵירָא *a.* 1. *pl. c.* **בְּכֵירֵי** Gen 4, 4 dass.; 2. *ind.* **בְּכֵיר** Dt 11, 14 Frühregen.

בְּכֵירָא *a. m.* Weberschiffchen.

בְּכֵירָה *h. f.* 1. erste Periode des Frühregens; 2. Frühfrucht, Frühfeige.

בְּכוֹרָתָא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt, Erstgeburtsrecht.

בְּכֵיָתָא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בְּכֵיָא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Oberschenkel; 3. Stiel.

בְּכֵיָה *h. f.* Stiel.

בְּכֵר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen; 2. Erstlinge hervorbringen, Erstgeborene werfen; 3. als Erstgeborenen anerkennen. *Hi. Hilt.* dass. wie 1. 2.

בְּכֵר *a.* 1. *Pa. pt. pl. f. d.* **מִבְּכֵרָתָא** Gen 30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh hervorbringen; 3. *inf.* **בְּכֵרָא** Dt 21, 16 als Erstgeborenen anerkennen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* **יִתְבְּכֵר** Lv 27, 26 als Erstgeborener ausgesondert werden.

בְּכוֹרָא *a. m.* 1. (Ex 12, 29) Erstgeborener; 2. unterste Schicht.

בְּכֵרָה *h. f.* rote Rübe (*Beta rapa*, var. *rubra*)(?).

בְּכֵרִיתָא (Prov 27, 7) 1. **בְּכֵרִיתָא**.

בל *h.* nicht.

בִּלְבִּית *gr. f.* (βολβίτις) Tintenfisch.

בִּבְרָתָא *a. f., ind.* בְּבָרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בְּבָרָא) Frühfeige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit.

בּוֹל *gr. m.* (βωλος) Klumpen, Klob.

בָּלָא *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּלִיאָתָא Dt 8, 4, *pt. p. m.* בָּלִי Jes 44, 19 *l.* בָּלִי morsch werden, welken, abgenutzt werden.

Pa. ipf. 3 *m. pl.* בִּלְוֹן Jes 65, 22 *l.* בִּלְוֹן abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בָּלָא *x. m.* Wildnis.

בִּלְאָה, בָּלָא *h. f. m., pl.* בְּלֵאוֹת, בִּלְאָה 1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בִּלְאָה *a. m.* 1. *pl.* בְּלֵאִי Jer 38, 11 Lumpen, Fetzen; 2. *l.* בִּלְאָה; 3. Leute von Bela in Babylonien.

בִּלְאָרִין *s.* בְּלֵאָרִין.

בּוֹלְבָטִים (בּוֹלְבּוֹטִים) *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בְּלִבְכִּי *h. m.* aus Baalbek.

בִּלְבֵּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בִּלְבֵּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermischt werden.

בִּלְבּוֹס *gr. m.* 1. (βολβός) Zwiebelgewächs; 2. (φιβάλεω) eine Feigenart.

בִּלְבִּקִּי *l.* בְּלִבְקִי.

בִּלְגָּ *s.* בִּלְגָּ.

בִּלְגָּ *s.* בִּלְגָּ.

בִּלְגָּ Name einer Priesterabteilung.

בִּילְדִּין *l.* בִּילְדִּין.

בִּלְאָדִּין *lat. m.* (oblatio?) Naturalverpflegung.

בִּלְדָּרָא *gr. m.* (βερηδάρσιος) Depeschenträger, Kurier.

בִּלְדָּרִין *l.* בִּלְדָּרִין.

בָּלָה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden.

Pl. abnutzen, aufreiben. *Nl.* Hüt. hinfällig werden.

בִּלָּ *a. f.* (billa) Abgabe.

בָּלִט *h. m.* Zapfen des Türschlosses.

בָּלוֹט *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum.

בִּלְטָא (Jes 6, 13) *a. m.* dass.

בּוֹלְטָא *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בּוֹלְטִי *gr.* männl. Personennamen.

בּוֹלְטִים *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בָּלוֹים *l.* בְּלִיִּים, *s.* בָּלָה.

בִּלְוִנָא *s.* בְּלִוְנָא.

בִּלְוֵץ *h. f.* Schlund.

בִּלְוִרִית *h. f.* 1. Locke, Zopf; 2. Kette, Strick.

בִּלְוִרְתָּא *a. f.* Locke, Zopf.

בִּלְוִשָּׁא *a. m.* Untersuchung.

בִּלְוִשָּׁא *a. m., pl.* בְּלִוְשִׁין Jer 49, 10 1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizeidiener.

בִּלְוִמִּיּוֹת (JalkJer 320; VajR 12 בְּלִמִּיּוֹת)

1. בְּלִמִּיּוֹת *gr. f. pl.* (κάλεσμα = κλησις) Gelage. So Löw nach Fränkel.

בִּלַּח *h.* Hi. hin und herflackern.

בָּלַט *h.* hervorragen, erhaben sein, herausstehen.

בָּלַט *a.* dass.

בִּלְטִיּוֹרָא *gr. m.* (βλαδάρσιος) einfältig(?).

בִּלְטִיּוֹתָא, בִּלְטִיּוֹתָא *a. f.* Wurmfraß, Holzwurm.

בָּלִי *h.* nichts, nicht. בְּבָלִי ohne.

בִּלְאִי *gr.* männl. Personennamen (Valens, Οὐδάλης).

בּוֹלִי *gr. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung; 2. Stadtrat; 3. Ratsherr.

בּוֹלִי 1. jAbZ 43^b Name eines Götzen; 2. jTaan 64^a 1. בְּבָלָא, *s.* בְּבָלָא.

בּוֹלִיּוֹתִים 1. בּוֹלִיּוֹתִים.

בִּלְוִזָּא *x. m.* Edelstein(?).

בִּלְיִטָּה *h. f.* Vorsprung.

בִּלְיָהָ *h. f.* Mischung.

בִּלְיוֹת *s.* בִּלְיוֹן.

בִּלְיָא *a. m., ind.* בְּלִיל Jes 30, 24 Ven 1525 Mengfutter.

בִּלְיָמָה *h.* nichts.

בִּלְיָרִין (jSanh 29^a, Ausg. Ven. בְּלִיָּרִין) 1. בְּלִיָּרִין.

בִּלְיָהָ *h. f.* 1. Verschlingen, Gefräßigkeit; 2. בִּית הַבְּלִיָּהָ Gurgel, Schlund; 3. Meerenge.

בִּלְעֵל *h. m.* Bosheit.
 בִּלְעֵתָא *a. f.* Verschlingen. בִּי בִלְעָא Schlund.
 בִּלְתָא *a. f.* Fetzen, Lappen.
 בִּלְל *h.* vermischen, durcheinander-rühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt werden. *Pilp. s.* בִּלְבֵל.
 בִּלָּ I *h.* 1. das Maul zubinden; 2. stumm sein; 3. verstopft, geschwollen sein. *Hi.* sich beschränken.
 בִּלָּ *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* בָּלִים, Jes 32, 4 l. בָּלִים stumm sein; 3. l. בָּלָם.
 בִּלְמָא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.
 בִּלְיָמָא *gr. m.* (βλήμα) Sphäre.
 בילמי (*PesR* 21) l. בִּצְלָמִי, s. צִלְמָא.
 בולמוס *gr. m.* (βούλιμος) Heißhunger.
 בילון *gr. m.* 1. (βήλον) *pl. h.* בְּלִיּוֹת, *a.* בִּלְיוֹן Vorhang; 2. s. בִּלְיוֹנָא.
 בִּלָּן *gr. m.* (βαλανεύς) Bademeister.
 בִּלְנָא (*Est* II 6, 11), בִּלְנָה *gr. m.* dass.
 בִּלְנָא *gr. m.* (βάλανος) Eichel, Nuß.
 בלנידיא (*jSabb* 8^b) l. בִּלְנִידָא, s. בִּלְנִידָא.
 בִּלְנִידָרְסִין *gr.* Ortsname (Brindisium, *Βρενδίσιον*).
 בִּלְנִיָא l. בִּלְנִיָא.
 בִּלְנִי (*בִּלְנִי*) *gr. m.* 1. (βαλανεύς) Bade-diener; 2. (βαλανείον) Bad, Badehaus.
 בִּלְנִיָא *gr. f. pl.* (βαλανεία) Badewäsche.
 בלינוס s. בִּלְיוֹנוֹס.
 בלונקי (*jDem* 22^c) l. בִּלְטָקִי *gr. m.* (πωλητικός) Händler.
 בִּלְנִיָא, בִּלְנִיָא *lat. m. pl.* (balnearia) Badewäsche,
 בִּלָּ *h.* 1. mischen, zusammenmengen; 2. häufen.
 בִּלָּ *a.* dass. wie 1.
 בִּלְוָא, בִּלְוָא *gr. m.* (βέλος) Pfeil.
 בִּלְוָא, בִּלְוָא *gr. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.
 בִּלְסָטִיר, בִּלְסָטִיר *gr. m.* (βαλιστάριος) Be-dienungsmannschaft der Wurfmaschine, Schütze.
 בִּלְסָטִירָא *gr. f.* (βαλίστρα) Wurfmaschine.

בִּלְסָמוֹן (*Cant* 7, 14, MS בִּלְסָמִין), בִּלְסָם *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.
 בִּלְסָמִיָא l. בִּלְסָמִיָא.
 בִּלְסָפִיָא *gr. f.* (βλασφημία) Lästerung.
 בִּלְסָפִיָא l. בִּלְסָפִיָא *gr. tr.* (έβλασφη-
 μησεν) er lästerte.
 בִּלְסָפִיָא s. בִּלְסָפִיָא.
 בִּלְעָ *h.* verschlingen, verzehren. *Ni.* 1. verschlungen, verzehrt werden, absorbiert werden; 2. verschwinden; 3. sich vereinigen. *Hi.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen; 4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen; 5. mitanrechnen; 6. demütigen, schänden. *Ho.* 1. verschlungen werden; 2. in die Mitte zu liegen kommen; 3. aufgenommen, gern gesehen werden.
 בִּלְעָ I (*Ex* 7, 12) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְלַע *Nu* 16, 30 verschlingen. *Aph.* 1. ver-schlingen; 2. verschwinden lassen. *Hpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבְּלַע *Jos* 6, 5 1. verschluckt werden, verschwinden; 2. aufgenommen werden.
 בִּלְעָ II *a.* geschlagen werden.
 בִּלְעָ *h. m.* 1. Absorption, Verlust; 2. Atom, Stäubchen; 3. männl. Per-sonenname.
 בִּלְעָא *a. m.* Vielfraß.
 בִּלְעָא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Ver-schlucktes.
 בִּלְעָרִי *h. a.* מִבְּמָה ohne, außer.
 בִּלְעָם l. בִּלְעָם.
 בִּלְעָקוֹן (*Est* II 3, 1, *Or* 2375 מַעֲקִלָּוֹן) männl. Personenname, ein Vorfahre Haman's (Flaccus?).
 בִּלְפָם s. בִּלְבָּוִס.
 בִּלְפָסִין *h. m. pl.* (φιβάλεως) eine Feigen-art.
 בִּלְפָא männl. Personenname.
 בִּלְפָטִירָא s. בִּלְסָטִירָא.
 בִּלְקָ *x.* בִּלְקָ — תִּלְקָ irgend wer (*Hinz* u. *Kunz*).
 בִּלְקָטִיר 1. l. בִּלְקָטִיר; 2. l. בִּלְקָטִיר.

בלקני 1. בלקני.

בלקם (jTaan 66^a) 1. בולקים (so Ausg. Ven.), s. בלקים.

בלקין (Est II 1, 2) *gr. m.* Beryll (βηρύλλιον).

בולקא *gr. m.* (φολλερόν) eine Münze (als Steuer).

בלקורא *lat.* weibl. Personennamen (Veluria).

בולקין *gr. m.* (φολλάριον) Münze.

בולקין *gr. m.* (βωλάριον) Klumpen.

בלקין s. בלקין.

בלש *h.* durchsuchen, untersuchen.

בלש (Gen 31, 35) *a.* untersuchen, durchforschen. *Pa. Aph. pl. m. pl.*

אתבלש Jes 22, 5 dass. *Itpe. pf.* אתבלש Ob 6 untersucht werden.

בלשא *a. m.* 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בלשאק Ortname (Stadt in Persien).

בלתי, בלתי בית ב' Ortname.

בלשת *h. f.* Streifschar.

במנמין (jRhs 57^b) 1. במנמין, s. במנמין.

במדבר *h.* das 4. Buch Mose.

במה *h. f.* Höhe, illegitime Opferstätte.

במה *gr. m.* (βῆμα) Bühne, Richterstuhl.

במתי (מומי für מוהי) *a.* ich schwöre.

באמי (SchirR III 4, Ausg. Pes.

באמי 1. (קקיס באמי).

באין 1. באין.

במום, במום *gr. m.* (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

במהתן (1 K 3, 4) *a. f., pl. c. s.* במהתן Nu 33, 52 Höhe, illegitime Opferstätte.

בן *h. m., c. pl. ind.* בנים, c. בני 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teil-

haber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs). בן

שלוש dreijährig.

בני (Dt 20, 5) *a., ipf. 3 m. sg.* בני

Dt 25, 9, *imp. m. sg.* בני Nu 23, 1 1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht

(durch Leviratsehe) fortpflanzen. *Itpe.*

pf. 3 f. sg. אתבניא Nu 13, 22 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten.

בנא *gr. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בנא I *gr. m.* (βαλανεύς) dass.

בנא II *a. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personennamen.

בניני *lat. m. pl.* (benignae?) mildernde Umstände (?).

בנה *h.* 1. bauen, erbauen. בנה אב ein Prinzip eruiieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder zeugen. *Ni.* 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. *Pi.* erbauen (?). *Hitp.* adoptiert werden.

בנא männl. Personennamen (Benaja).

בנא *a. m.* Erbauer.

בני *gr. m.* (βαλανεύς), *pl.* בנאין Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 בבנאן 1. בני בנאן) Bad.

בני *h. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. männl. Personennamen (Benaja).

בניא s. בנא II.

בני, בני männl. Personennamen (Benaja).

בניא *a. m.* ein unreiner Vogel.

בנן *h. m., pl.* בננות 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. בנן אב Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speziellen Fall gegebenen Gesetze; 3. Gerippe, Knochengerüst.

בניא (Koh 3, 3) *a. m.* Gebäude.

בניא *gr. männl.* Personennamen (Bouvéas).

בניא *a. m.* unwillig, verdrießlich.

בניא (?) *a. f.* Geflecht, Netzwerk.

בניא *a. f.* eine Karpfenart (*Barbus canis?*).

בנא *c. m.* Furche.

בנס *a.* unwillig sein.

בנא *a. m.* Verdruß.

בניקין *gr. m.* (βενεφίκιον) Vorrecht (?).

בניקין *gr. m. pl.* (βενεφικιάλιος) Freisoldaten, Gefreite.

בנרית *gr. f. pl.* (βαλνιάριον) Badewäsche.

בגרותא *gr. f.* (βαλνείριον) Badewäsche.

בינרות *männl. Personennamen.*

בנתיקה (*jSanh 25^d*) 1. מרתוקה.

בסא *a. Pa.* verachten.

בסא *gr. männl. Personennamen* (Βάσσος).

בסא *gr. f.* (βῆσα) Gefäß.

בסבנ *pers. m.* Gemeines Engelsüß (*Polypodium vulgare*).

בסורתא *a. f., ind.* בסורא 2 S 18, 22 frohe Botschaft.

בסאטא *gr. pl.* (φοσσάτα) Gräben, Gruben.

בסמא *gr. m. pl.* (βέστια) Kleidung.

בוסטנא *pers. m.* Garten.

בסטנא *gr. m.* (βαστένα) Sänfte.

בסא (*בסא*) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mutwille.

בסמא *a. m., ind.* בסים Jes 28, 7, 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. balsamisch, angenehm; 3. Essig.

בסמיתא *a. f.* Schmackhaftigkeit, Süßigkeit.

בסמין *a. m. pl.* Einbalsamierung.

בסין (*jMaasSch 55^e*) 1. בסים.

בסירא I *a. m., pl.* בסרין Ma 2, 9 verachtet.

בסירא II 1. בקירא.

בסירותא *a. f.* Verachtung.

בסל *lat. m.* (bisellium) doppelsitziger Stuhl.

בסילאוס, בסילגוס, בסיליום *gr. m.* (βασιλεύς) König.

בסיליון *gr. tr.* (βασιλέων) von Königen.

בסילק *gr. f.* (βασιλική), *pl.* בסילקאות

1. Gerichtshalle; 2. Markthalle;
3. Thronhalle; 4. Prunksaal des Bades;
5. Landstraße.

בסלק (*jBabB 14^e*) 1. בלקי.

בסם *h.* 1. süß, angenehm sein; 2. duften.

Pi. 1. würzen; 2. parfümieren; 3. einbalsamieren. *Pu. pt.* parfümiert. *Hitp.*

1. sich parfümieren; 2. sich berauschen;
3. sich verbessern.

בסם *a., pf.* 3 *m. pl.* בסמו Ex 15, 25,

ipf. 3 *m. sg.* יבסם Dt 32, 2 1. süß, angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süß,

schmackhaft machen; 2. parfümieren;

3. *ipf.* יבסם Ex 30, 33, *pt. pass.*

מבסם Ex 32, 25 Parfüm zubereiten;

4. einbalsamieren; 5. glücklich machen.

Itpa. 1. schmackhaft gemacht werden;

2. einbalsamiert werden; 3. sich vergnügt machen (berauschen).

בסם *h. m.* Parfümbereiter, Parfümkrämer.

בסם *s.* בוסם.

בסמא *a. m., ind.* בוסם Ex 30, 25, בסם

Ex 30, 23, *pl.* בוסמין Ex 30, 34,

בוסמין Ru 3, 3 Gewürz.

בסמנותא *a. f., ind.* בוסמנו Ex 30, 25 Parfümbereitung.

בסנא, בסני, בסנא *männl. Personennamen.*

בסנא 1. ביסנא.

בסם I *gr.* (vgl. βάσις) *Pi.* fundamentieren, festen Grund legen. *Hitp.* festgegründet werden.

בסם II *h.* treten.

בסם *gr.* (vgl. βάσις), *pt. pass. f. pl.*

בסמן Cant 5, 15 begründen. *Pa.* dass.

Itpe. pf. אַתְּבַסֵּם Cant 7, 14 begründet werden.

בסם *gr. m.* (βάσις) Unterlage, Gestell, Postament.

בסמא (1 K 7, 30) *gr. m.* (βάσις), *c. s.*

בסמיה Ex 30, 18 dass.

בסר *h.* verachten.

בסר I *a., pt. pass. pl.* בסרין Ma 2, 9

dass. *Pa.* בסר Nu 15, 31, Ez 17, 18,

pt. f. מבסר 2 K 19, 21 dass.

בסר II *a.* benachrichtigen; frohe Botschaft melden, *Pa. inf.* בסר 2 S

18, 20 dass. *Itpa. ipf.* יתבסר 2 S 18, 31

benachrichtigt werden, frohe Botschaft erhalten.

בסר *s.* בוסר.

בוסר (Jes 18, 5) *a. m.* Heerling, sauer und klein gebliebene Weinbeeren.

בסר (Gen 2, 23) *a. m., ind.* בסר Gen

41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als vergängliches Geschöpf). בַּסְרָא Nu

23, 19 Berl., Ho 11, 9 Soc 59 Menschen; 3. Schamteil.

בסריא (Pes 155^b) 1. קיסריא.

בבסרנא *a. m., ind.* בוסרן Jes 53. 3 Verachtung.

בבסרנא *a. f.* dass.

בבסרנא *gr. m.* (βεστιδάριος) Garderobenmeister.

בבסרנא *pers. m., pl. c. s.* בוסרנא Est II 3, 8 Obstgarten.

בבסרנא *pers. m.* irdener Krug.

בבסרנא *pers. m., pl.* בוסרנא DtJl 34, 6 Teppich.

בבא I (Dt 13, 11) *a. 1. pt.* בבא Gn 37, 16 suchen, aufsuchen. בבא *er* forsch. erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. *ipf.* 2 *sg.* בבא Dt 4, 29 bitten: 3. fragen. בבא es stellt jemand folgendes Problem auf; 4. wünschen, wollen. בבא sie wollen sagen (jer. Talm.). בבא אימא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 5. *pt.* בבא Gen 31, 39 fordern. 6. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* בבא Jes 1, 8 1. בבא 1. durchsuchen; 2. Futter suchen, grasen. *Itpe. pf.* בבא, בבא, בבא 3 *f. sg.* בבא Cant 1, 8, *pt.* בבא Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; בבא לא es ist nicht fraglich. בבא לא etwas Zweifelloes lehrt er. בבא לא folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. בבא לא er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen, 1. בבא (?).

בבא II *a.* brüllen, s. בבא.

בבא *h. m.* Sprudeln, Blasen.

בבא *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.

בבא *a.* anklopfen.

בבא (*בבא*) *h.* 1. für; 2. in betreff.

בבא *arab., imp. Aph.* בבא לי mach mir Platz!

בבא *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.

בבא *h. m.* Stoß, Tritt.

בבא *s.* בבא.

בבא *h. m.* Wegschaffen.

בבא *s.* בבא.

בבא *a. m., ind.* בבא Gen 15, 17 Faekel.

בבא *a. f., c. s.* בבא Ex 32, 10 Bitte. בבא Gen 19, 18 bitte!

בבא *s.* בבא.

בבא *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füßen treten, verächtl. behandeln.

בבא (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten.

Pa. pt. בבא 1. בבא Thr 1, 15

1. keltern; 2. verachten. *Itpe. pt.*

בבא Jes 62, 3 gekeltern werden.

בבא *h. m.* stößig.

בבא *a. m.* Frage, Bitte.

בבא I *a. m.* Anschwellung.

בבא II (= בבא) männl. Personennamen.

בבא *a. m., ind.* בבא Jes 10, 33;

63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall בבא)

Keltern.

בבא *h. f.* Ausschlagen, Stoßen, Treten.

בבא *h. f.* Beischlaf.

בבא (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בבא Dt

32, 1 Vieh. בבא קטנה Kleinvieh.

pl. auch = Behemoth, Nilpferd.

בבא *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בבא die

Deflorierte. *Ni.* Beischlaf erfahren.

בבא *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* בבא Dt

21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.*

בבא Ru 1, 12 (vac. MS) 1. בבא

Itpe. 1. verheiratet sein; 2. geschändet

werden.

בבא *h. m.* 1. Herr. בבא Hausherr;

2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber,

mit etwas Behafteter (mit folgendem

Substantiv oft zur Umschreibung

eines Adjektivs). בעל מקרא Bibelkundiger. בעל תלמוד ein der Rechts-erörterung Kundiger. בעל קרי ein von Pollution Betroffener. בעל לשון Verläumder; 4. Gott Baal. 5. בית בעל הבעל Land, das durch die Niederschläge, nicht künstlich bewässert wird. בעל בכי Ortsname.

בעלא (Nu 25, 4) *a. m., c.* בעיל Ex 21, 3, *c. s.* בעלה Nu 30, 8, *pl. c.* בעלי Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.

בעלה *h. f.* Herrin.

בעלתא (בעלתא) *a. f., c.* בעלת Mi 7, 8 Herrin.

בעע *a. Aph. pt.* מבע Dt 32, 35 eilen, beschleunigen. *Ittaph. (?) s. Itpe. v.* בעת sich beeilen.

בעץ *a., pt. pass.* בעץ Jer 32, 11 1. בעץ 1. durch Zinn verschließen(?); 2. treten (*s. בעט*).

בעץ *h. m.* Zimm.

בעצא *a. m., ind.* בעץ Ez 22, 18 dass. בער I *h.* brennen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.

בער II *h. Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen.

בער I *a.* 1. *pt.* בער Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תבערן Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* בער Dt 4, 11 brennen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יבער Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.

בער II *a. Pa.* entfernen.

בער III *pt. pl.* בוערין Est II 1, 2 1. בעין (Or 2375 בעין), *s.* בעא II.

בערה *h. f.* Brand.

בעש (= באש) *a.* böse sein, mißfällig sein. *Aph.* Böses tun.

בעת *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.

בעת *a.* ängstlich sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* בעיתת 1. בעיתת 2 S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Itpe.* אתבעית 1 S 21, 2, *inf.* אתבעיתם 2 S 4, 4, אתבעיתיהו

2 K 7, 15, *ipf.* 2 *pl.* תתבעתון Dt 20, 3 1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen. בעתא, בעתא *a. f.* 1. Schrecken; 2. 1. באתא.

בעתותא *a. f.* Schrecken, Furcht.

בעא *a.* durchsuchen. *Itpe.* durchsucht werden.

בעא (בעא) *a. m.* 1. *pl.* בעין Jes 14, 23 Morast; 2. 1. נצה.

בעבין, בעבין *h. m.* Schachtelhalm (*Equisetum Telmateia?*).

בעבין *h.* aufspriessen, hervorbrechen.

בעבין *a.* dass.

בעד I *h. f., pl.* בעין Morast.

בעד II *h. f.* Stamm, Stumpf.

בעז *h. m.* Vergleich, Vermittlung.

בעוצא *a. m., pl.* בעוצין Lv 2, 6 Stück, Brocken.

בעור *h. m.* agadische Bezeichnung für Gebet.

בעורת *h. f.* Regenmangel, Dürre.

בעורמא I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.

בעורמא II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Dürre.

בעיר *h. m.* Weinlese.

בעירא (בעירא) *a. m.* wenig, gering, knapp.

בעירה *h. f.* Weinlese.

בעירמא 1. ביצירמא.

בעירמא *a. f.* Sumpfbboot, flach gehendes Fahrzeug.

בעל *a.* spalten, abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.

בעל *h. m.* Zwiebel (*Allium cepa*).

בעל תפוצין בעל תפוצין (?), בעל תפוצין אמהות שולבצין Samenzwiebeln (aus Zwiebelsamen gezogen). בעל תפוצין kleine Zwiebeln, die sich an den großen bilden. בעל תפוצין (Zwiebelblatt) männl. Personennamen.

בעלא, בעלא *a. m., pl. ind.* בעלי Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).

בעלגא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.

בצלול *h. m.* Zwergzwiebel.

בצע *h.* 1. zerreißen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zu stande bringen.

בצע *a.* 1. zerreißen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zustande bringen.
Pa. imp. m. sg. בצע *Lv* 2, 6 in Stücke teilen, zerstückeln.

בצעה *h. f., pl.* בצעין Teich, Sumpf.

בצין *h.* tröpfeln lassen.

בצוצטאות (*jBabB* 14^b) 1. בצוצטאות (*so* *Ausg. Ven.*), *s.* בצוצטא.

בצורה 1. 1. בצוצטא; 2. 1. בצטא.

בצק *h. m.* Teig.

בצר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abgesondert werden.

בצר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern.

Pa. inf. בצרא *Koh* 3, 15 verringern.

בצר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.

בצרה Ortsname.

בצרא, בצרא *a. m.* aus Bozra.

בצרי *h. m.* dass.

בצרתא (*Ho* 2, 5, *Soc* 59 בצרתא, *so* auch 2 *S* 23, 4) *a. f.* Regenmangel.
S. בצרתא.

בצת Ortsname.

בקא *a. m.* Mücke.

בקא *a. m.* 1. Krug; 2. דאטמא ב' Oberschenkelkopf.

בקא *a.* untersuchen, prüfen.

בקע *h. m.* Spalten. בית בקע das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.

בקר *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. בקור חולים Krankenbesuch.

בקורת *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.

ביקורתא (*Lv* 19, 20) *a. f.* Züchtigung.

בקרי, בקרי *h. m.* erfahren, kundig.

בקריא *a. m.* erfahren, kundig.

בקריא בית ב' Ortsname.

ביקרא *gr. f.* (βικίον) Saatwicke (*Vicia sativa*).

בוקרון *gr. m.* (βουκκ(ων) Possenreißer.

בקילי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

בוקינוס *gr. f.* (βοῦκινον) Horn.

בקיע *h. m.* Vertiefung für Wasser.

בקיע *h. m.* erfahren, kundig.

בקיעא *a. m.* dass.

בקיעא *a. m.* 1. Spalt; 2. s. בקיעא.

בקיעה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.

בקיעין Ortsname.

בקיקא *a. m.* morsch.

בקלאנין (*SchirR* 1, 3) 1. קולנין, *s.* קולן.

באקסא *lat. m.* (baculus) Stock.

בקע *h.* 1. spalten, durchbrechen.

בוקעת טמאה בוקעת die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Pa.* gespalten, aufgesprungen sein. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.

בקע (1 *S* 2, 14 *Ausg.*, *MS* קבע) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אתבקעי *Thr* 1, 16 gespalten werden.

בקע *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.

בקעה *h. f.* Ebene. בקעה ונדר בקעה bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es. בקעת ידים Name einer Ebene.

בקעת *h. f., pl.* בקעיות Span.

בקעתא (*Gen* 11, 2) *a. f., pl.* בקעין *Deut* 8, 7 Ebene.

בקר *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen. *Hi.* freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigegeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.

בקר *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יבקר *Lv* 13, 36 1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nach-

lesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.

בקר *h. m.* Morgen, Tageslicht.

בקר *h. m.* Rind.

בקר *h. m.* Rinderhirt.

בקרָא *a. m.* dass.

בקרָא *a. m., pl.* בקרין Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.

בקרית *h. f.* Viehstall.

בקריתָא *a. f.* 1. Viehstall; 2. *c. s.* בקריתָון Jer 23, 32 Mangel an Bildung.

בקריתָא *a. f., c. s.* בקריתָא 1 S 17, 28 Unbesonnenheit.

בקריתָא *a. f., pl.* בקרין, *c.* בקרי Dt 7, 13, בקרין Jes 7, 25 Rinderherde.

בקש *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.

בקשה *h. f.* Bitte, Verlangen.

בקשתָא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung. בר בקשתָא Nachbar, von derselben Klasse.

בקתָא *a. f.* Mücke.

בר (bSanh 98^a) l. קאר.

בר I *h. m.* rein, lauter.

בר II *h. m.* 1. Außenseite; 2. draußen; 3. unbebautes Land. שור הבר wilder Ochs, Büffel.

בר III *h. m.* Korn.

בר I *a. m.* בר מן Gen 14, 24, Lv 23, 38, בר לְךָ außer, ohne.

בר II *pers. m.* Erlaubnis.

ברָא *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. תית ברָא Gen 3, 19 wilde Tiere. ברָא תרנגול Est II 1, 3 Wiedehopf. ברָא נפקת Gen 34, 31 Hure; 2. ברָא Dt 23, 13; 24, 11, לברָא Nu 35, 4, לברָא Dt 23, 12; 24, 11, לברָא Ex 25, 11, מלְבָרָא draußen. לְמִבְרָאָה Nu 5, 3 hinaus aus. לְמִבְרָאָה Dt 23, 12 außerhalb.

ברָא *a. m.* 1. *incl.* בר Gen 17, 16, בר, *c. s.* ברִי Gen 21, 10, *pl.* בָּרִין Gen 48, 6, בָּרִין Sohn, Abkömmling; *pl.* auch

Kinder. בר בר Jes 14, 22, *c. s.* ברִי Gn 21, 23 B. Enkel; 2. בר Inhaber von etwas. בר מָאָה שָׁנִין Gn 11, 10 B. hundertjährig. בר נָצָא, בר נָצָא *pl.* ברָשָׁן Est II 1, 2 Habicht. ברָשָׁן 1 S 19, 24 Wahnsinniger(?). בר אֶלְפָן, בר אֶלְפָן Gelehrter; 3. בר ein einzelner aus einer Gesamtheit. בר נָשָׂא, בְּנֵי אִשָּׁא *a)* jemand; *b)* *pl.* אִשָּׁא Nu 23, 19 Mensch. בר חֲזָרִין Dt 15, 13 Freier. בר עֲבָדִין Sklave. Dt 29, 21 Heide. *c. s.* בר יִרְעִיָה Gn 1, 11 Same.

ברְהִימָנ, בְּרִהִימָנ l. בר הימנ od. בר הימנ *x. m.* Beiname einer Majoranart.

ברָא I *h.* schaffen. נִי. geschaffen werden. *Hi.* durchbohren.

ברָא II *h.* *Hi.* 1. stark, gesund werden; 2. eine Stärkung geben.

ברָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* יִבְרֵי Nu 16, 30 schaffen. *Itpe. pf.* 2 *sq.* אֶתְבְּרִיתָא l. אֶתְבְּרִין 1. Est II 3, 15 1. geschaffen werden.

ברָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark werden, sich nähren. לְבִיָּה עָלָי לְ אֶבְרִי לְבִיָּה עָלָי לְ אֶבְרִי! er hat den Mut zu; 2. *inf.* אוֹבְרָא! 2 S 3, 35 (MS אוֹבְרָא) jem. nähren. *Itpe.* stark werden, beherzt werden.

ברָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild werden.

ברָא IV *a. pt.* בְּרִי Jes 40, 20 schneiden, durchbohren. *Aph.* durchbohren.

בְּרִיתָא (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* Ez 42, 1 außerhalb befindlich, *s.* אֶבְרִי, אֶבְרִי; 2. Straße, freier Platz; 3. *f. d.* בְּרִיתָא eine nicht in die Mischna aufgenommene Lehrmeinung der Tannaim.

בְּרִיתָא *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit. סִפְרָא Jes 41, 4 von jeher; 3. סִפְרָא das 1. Buch Mose.

בְּרִיתָא (Lv 21, 4), בְּרִיתָא, בְּרִיתָא *a. m.* Titel von Gelehrten.

בְּרִיתָא *a. m.* (= בֵּית) Familienglied.

בַּבְּלָל s. בַּבְּלָל.

בַּרְבָּר *gr. m.* (βάρβαρος) Barbar.

בַּרְבָּרָה *gr. m.* 1. (βάρβαρος) Barbar;
2. Berber, Nordafrikaner.

בַּרְבָּרִי *gr. m.* dass.

בַּרְבָּרוֹן *gr. m.* (βάρβαρος) dass.

בַּרְבָּרִיָּה, בַּרְבָּרִיָּה *gr. f.* (βαρβαρία)
1. Ausland; 2. Germanien, Britannien;
3. Tunis, Mauretanien.

בַּרְבָּרָה s. בַּרְבָּרָה.

בַּרְבָּרִית Ortsname.

בַּאֲרַג *pers. m.* edel(?).

בּוֹרְנָמָא *gr. m.* (πούργμα) Kastell.

בּוֹרְנִין, בּוֹרְנִין *gr. m.* (πούργος, πύργιον) Turm, Wegstation.

בּוֹרְנִי *h. m.* Stationsinhaber.

בּוֹרְנִיָּה (jAbZ 43^d) *a. m.* dass.

בּוֹרְנִי *gr. m.* (βοურγάριος) Landmann.

בּוֹרְנִיָּה *gr. f.* Ackerbau.

בּוֹרְנִיָּה Ortsname.

בַּרְד *h. m.* Hagel.

בַּרְדָּא (Ex 9, 15) *a. m.* 1. Hagel;
2. eine Salbe.

בַּרְדָּא ein unreiner Vogel.

בַּרְדָּא männl. Personennamen.

בַּרְדָּלָא, בַּרְדָּלָא *gr. m.* (βουρδούλη)
Geißelhieb, Prügel.

בַּרְדָּלָה Ort in der Nähe von Lydda.

בַּרְדָּלִים, בַּרְדָּלִים 1. *gr. m.* (πάρδαλις) Panther;
2. (mardalis?) Marder.

בַּרְדִּינִים, בַּרְדִּינִין *gr. m.* (ρόδινος)
Rubin.

בַּרְדִּינִיָּם (bBer 5S^b) *gr. m.* (βαρδινός =
παδινός) schwächig, lang.

בַּרְדִּים *gr. m.* (ρωδης?) eine Krankheit
(Dysenterie?).

בַּרְדִּיסִין, בַּרְדִּיסִין *lat. m.* (bardaicus) Mäntel
mit bardaischer Kapuze.

בַּרְדֵּק *a.* durchdringen.

בַּרְדִּיקָא *lat. m.* 1. (bardaicus) bardaische
(illyrische) Kapuze? 2. (Parthicus)
parthisches rotgefärbtes Leder?

בּוֹרְדִּי (bPes 40^b) 1. בּוֹרְדִּי s. בּוֹרְדִּי.

בּוֹרְדִּי בִּי בִּי Hals des Schlachtieres

(genannt nach der Benediktion, die
der Schlachtung voranging).

בַּרְנָא *a. m.* 1. Söhnchen, Liebling;
2. männl. Personennamen.

בַּרְנִי männl. Personennamen.

בַּרְנִיָּה (?) weibl. Personennamen (1.
בַּרְנִיָּה?).

בַּרְנָא *a. m.* 1. Smaragd; 2. Morgen-
stern; 3. männl. Personennamen.

בַּרְרָא *h. m.* 1. auserlesen; 2. hell, klar;
3. s. בַּרְרָא.

בַּרְרָא בִּי מִלֵּל Ortsname.

בַּרְרָא *h. f.* Cypresse (*Cupressus semper-
virens*).

בַּרְרָא 1. בַּרְרָא.

בַּרְרָא *h. f.* Zypresse.

בַּרְרָא (Est II 2, 7) *a. f.* dass.

בַּרְרָא 1. בַּרְרָא.

בַּרְרָא *a., ipf.* 1 *sg. c. s.* אַבְרָהָה 1 S 18, 11
durchbohren. *Aph.* dass.

בַּרְרָא 1 *a. m., c.* בַּרְרָא 1 S 14, 26 Loch.

בַּרְרָא II *gr. m.* (βουρσίνη) Lederriemen.

בַּרְרָא *gr.* (vgl. וּבָא) paaren.

בַּרְרָא (NuJI 25, 8) 1. בַּרְרָא (so MS).

בַּרְרָא 1. בַּרְרָא.

בַּרְרָא Ortsname.

בַּרְרָא *a. m.* ein kleines Maß.

בַּרְרָא *a. f.* Speiß.

בַּרְרָא *a.* schütteln(?).

בַּרְרָא *h. m.* 1. Eisen; 2. eisernes Werk-
zeug. בַּרְרָא זָאן sichergestelltes Sonder-
eigentum der Ehegattin.

בַּרְרָא (Gen 4, 22) *a. m., ind.* בַּרְרָא
Est II 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes
Werkzeug.

בַּרְרָא (ExJII 2S, 19) 1. בַּרְרָא.

בַּרְרָא *x. m.* intermittierende Quelle.

בַּרְרָא *a. f.* Anbohren.

בַּרְרָא *h.* fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die
Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. ent-
ziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben
werden.

בַּרְרָא *a.* fliehen. *Aph.* vorenthalten.
Ite. abgehalten werden.

בְּרָחָא *a. m.* Ziegenbock.

ברטא (PesR 33) 1. בְּרָכְרֵיא.

בְּרִיטְנֵיא *gr. m.* (βρῦττα) Dolchmesser.

בְּרִיטְנֵיא *gr. f.* Britannien (Βρεττανία).

בְּרִי *h. m.* 1. Gesundheit, Kraft; 2. Gewiltheit.

בְּרִי *a.* auswendig, draußen. מְבָרִי von außen.

בְּרִיא *h. m.* 1. fett, stark, gesund; 2. ganz, unversehrt; 3. fest, gewiß, wahr.

בְּרִיא *a. m. c. s.* בְּרִיָּה Koh 12, 1 Schöpfer.

בְּרִיאָה *a. m., ind.* בְּרִיא (1. בְּרִיא) Koh 10, 6 1. fett, stark, gesund; 2. sicher, gewiß.

בְּרִיא *a. m.* Gesundheit, Stärke. בְּרִיָּה על Ex 21, 19 gesund.

בְּרִיא *a. m.* Schilfmatte.

בְּרִיאָה *h. f., pl.* בְּרִיּוֹת 1. Schöpfung; 2. Geschöpf, Lebewesen; 3. Mensch.

בְּרִיאָה *h. f.* Stärke, Gesundheit.

בְּרִיאָתָא *a. f.* dass.

בְּרִיאָתָא *a. f., ind.* בְּרִיאָה Nu 16, 30 Schöpfung.

בְּרִיּוֹן *h. m.* zügelloser Mensch.

בְּרִיּוֹנָא *a. m.* dass.

בְּרִיּוֹת 1. בְּרִיּוֹת (PesR 43) *gr. f. pl.* (βρέουσιον) Erlaß.

בְּרִיּוֹתָא *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Gesundheit.

בְּרִיָּה *h. m.* Riegel.

בְּרִיָּה *h. f.* Flucht.

בְּרִיָּה *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen; 3. Fruchtttrieb; 4. Brut (der Tauben).

בְּרִיָּה *h. f.* Teich, Bassin.

בְּרִיָּתָא (2 K 18, 17) *a. f.* dass.

בְּרִין רָם ב' Ortsname.

בריקא *s.* בְּרִיָּקָא.

בְּרִיָּה *a. m., ind.* בְּרִיר Thr 3, 41 auslesen.

בְּרִיָּה *a. m., ind.* בְּרִיר Hb 1, 13 rein, klar.

בְּרִיָּה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren; 2. ideelle Sonderung, Feststellung (durch nachträgliche Bestimmung für einen besonderen Zweck).

בְּרִיּוֹת *h. f.* Reinheit.

בְּרִיּוֹתָא (2 S 22, 27) *a. f., ind.* בְּרִיר Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.

בְּרִית *h. f., 1. pl.* בְּרִיתוֹת Abkommen. Bund. בְּרִיתוֹ שֶׁל אֲבֹהֶם = Beschneidung. הֵפַר בְּרִית den Bund brechen (die Beschneidung unwirksam machen); 2. Beschneidungsglied: 3. s. בְּרִית.

בְּרִיתָא I *a. f., c.* בְּרִית Am 7, 1. *pl. d.* בְּרִיתָא Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebewesen; 2. Mensch.

בְּרִיתָא II *a. f.* Trauermahl. S. הִכְרִיתָא. בְּרִיָּה I *h.* segnen. *Pl.* 1. segnen, preisen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Pu.* gepriesen werden. *Hilpa.* gesegnet werden, sich segnen.

בְּרִי II *Pu.* bewässert werden. *Hi.* ein-senken, Ableger machen.

בְּרִיָּה *a., pt. pass. m.* בְּרִיָּה Gen 9, 26 1. segnen; 2. preisen. *Pa.* 1. *pf.* בְּרִיָּה Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבָּרְכוּן Gen 12, 3 gesegnet werden; 2. gepriesen werden.

בְּרִיָּה I *h. m.* Brut (von Tauben).

בְּרִיָּה II *h. f.* 1. *du.* בְּרִיָּם Knie: 2. s. בְּרִיָּה; 3. בְּרִיָּם, s. בְּרִיָּר.

בְּרִיָּה I *a. f., ind.* בְּרִיָּה Jes 45, 23. *pl. c. s.* בְּרִיָּה 1 K 18, 42 Knie.

בְּרִיָּה II, בְּרִיָּה Zweig.

בְּרִיָּה *h. f.* 1. Segen, Segensspruch, Benediktion; 2. Glückwunsch; 3. Lästerung. *pl.* בְּרִיָּה Name eines talmud. Traktates.

לְבָרְכִי בְּרִיָּה (BerR 95) 1. לְבָרְכִי.

בְּרִיָּה (TosKil. III 12) 1. בְּרִיָּה?

בְּרִיָּה *gr. m.* (βραχάριον) Arm-band.

בְּרָכְסוֹן (ברקשון) *gr. tr.* (ἔβρεξεν) es regnet.
 בֶּרֶךְ *s.* בְּרָכָה.
 בְּרָבְתָא (Dt 33, 1) *a. f., c.* בְּרַבְתָּ Gen 27, 36 Segen.
 בְּרַבְתָּא Ortsname.
 בְּרַבְתָּא *a. f.* Torheit.
 בּוּרְלָא (Ex 28, 9), בּוּרְלָתָא, בּוּרְלָא *gr. m. f., pl.* בּוּרְלִיּוֹת חָלָא ExJI 28, 20, בּוּרְלִיּוֹת חָלָא NuJI 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.
 בּוּרְלִין *gr. m.* (βηρύλλιον) dass.
 בְּרַם (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. Gen 30, 34 gewiß, fürwahr, ja.
 בּוּרְמָא I *gr. m.* (πάρμη) Schild.
 בְּרַמָּא II *a. m.* großer Tonkrug (arab. *burnāje*).
 לוֹטְרִין 1. לִבְרַמְסִין für ברמסין.
 בּוּרְנִי (Jes 33, 21) *gr. f.* (λιβυρνίς) Schnellsegler.
 בּוּרְנִין Name eines Flusses.
 בְּרַנְקִיא (Jes 3, 23, MS לְבֹרְנָסִיא) *x. m. pl. d.* Mantel.
 בְּרַנְשָׁא Ortsname.
 בְּרַם (Hi 6, 5) *a. Aph.* schreien (vom Esel).
 בְּרִיז *s.* בְּרִיסָן.
 בּוּרְסַנְגִּיּוֹת (CantR 2, 2, Ausg. Pes. בּוּרְסַנְגִּיּוֹת) 1. בְּרִיסְנִיּוֹת *gr. pl.* χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.
 בּוּרְסִי *gr. m.* (βυρσεύς) Gerber.
 בְּרַסִּין בּוּרְסִין *gr. m. pl.* (βίρρος) Oberkleid.
 בּוּרְסִינּוֹן בּוּרְסִינּוֹן *gr. m.* (vgl. βυρσεύω) gegerbt.
 בּוּרְסִיפּא Ortsname (Borsippa in Babylonien).
 בּוּרְסִיקִי *gr. f.* (βυρσική) Gerberei.
 בְּרַסְמָא *pers. m.* Brust-, Rippenfellentzündung.
 בְּרַסְנָה 1. ברסנה.
 בְּרוּסְתִי בְּרוּסְתִי בִּידָה (jNed 35^a) 1. בְּרוּס.
 בְּרוּסְתִי *gr.* (πρός τιμα) zur Auszeichnung.
 בְּרִץ *h. Pi.* 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

בְּרִץ *a. Pa.* dass.
 בְּרִצְוִין (ExJI 39, 28 MS) *a. m.* Spitze des Turbans.
 בִּירְלִין 1. בִּירְלִין.
 בְּרִצְוִיָּה בִּי ב' Ortsname.
 בְּרַק *h.* glänzen, leuchten. *Hi.* 1. sichtbar sein; 2. erblinden.
 בְּרַק *a.* leuchten, glänzen. *Aph. pt. pl.* מְבַרְקִין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.
 בְּרַק *h. m.* Blitz.
 בְּרַקָּא *a. m.* 1. Dt 32, 41 Blitz; 2. weißer Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar.
 בְּרַקָּא *pers. m.* Balkon, Aufbau.
 בְּרַקִּי *h. m.* 1. Morgenstern; 2. männl. Personennamen; 3. בְּרַקִּי בְּרַקִּי Ort in Palästina.
 בְּרַקִּין *gr. m. pl.* (βράκια) Beinkleider.
 בְּרַקִּית *h. f.* Blindheit, Star.
 בְּרוּקִי 1. בְּרוּקִי.
 בְּרַקִּין (Ex 39, 10) *a. m.* Smaragd.
 בְּרַקִּינִים *h. m. pl.* eine Distelart.
 בְּרַקִּינִיא (Jud 5, 7) *a. m. pl. d.* dass.
 בְּרַסְוִיָּה בְּרַסְוִיָּה (EstR 1, 3) 1. בְּרַסְוִיָּה.
 בְּרַקִּת *h. f.* Morgenstern.
 בְּרַקִּתָּא *a. f.* 1. Smaragd; 2. Ortsname.
 בְּרַקִּתָּהּ בְּרַקִּתָּהּ *a. f.* Star im Auge.
 בְּרַר *h.* 1. klar machen; aussondern, auslesen. *Pi.* 1. klarlegen, beweisen, erläutern; 2. auswählen. *Ho.* 1. abgesondert werden; 2. entschieden werden. *Hilp.* 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.
 בְּרַר *a.* 1. reinigen; 2. auswählen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֶבְרִיר Jes 1, 25 absondern, auswählen. *Ite.* rein sein.
 בְּרַרָּא *a. m.* 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.
 בְּרִישָׁא Ortsname (Baris?).
 בְּרוּרִיא weibl. Personennamen (*Veluria*).
 בְּרִישָׁן (1S 19, 24) *a. m.* Wahnsinniger(?).
 בְּרַמָּא (Gen 30, 21) *a. f.* ind. בְּרַתָּ,

1. ברת Ez 44, 25, c. ברת, בת Gen 17, 17, c. s. ברתיה Gen 34, 5, pl. d. ברתא Gen 31, 43, ind. auch ברתין 1. Tochter; 2. Schöbling, Frucht. ברת ימא, pl. בנת ימא Est II 1, 2 ein Vogel (viell. zu lesen בנת ימא). ברת נעמיתא Lv 11, 16, ברת נעמיתא, pl. בנת נעמן Jes 13, 21 Vogel Strauß; ברת שבוע, ברת שבע eine grüne Feigenart. ברת קלא Thr 3, 38, ברת קלא (!) Est II 1, 3 1. Schall, Ausspruch, Ruf; 2. Himmelsstimme. בת ארעא Verhärtung an der Fußsohle. בת הדי von solcher Beschaffenheit. בת ימא von demselben Tage. בת מנא חמרא ein reiner Vogel. בת מינא von derselben Klasse. בת עינא Loch im Mühlstein. בת קבריא eine Vogelart. בת תירא Loch im Spund des Fasses(?). ברתא a. f., pl. בראתי 1. ברתא Cant 1.17, בירון 2 S 6, 5 Zypresse. ברתים 1. ברותים (Löw), s. ברות. בורתיה (CantR 4, 8) 1. בורתיה gr. f. (φέρπον) Tragbahre. ברתותא Ortsname. ברדסין ברתצין, ברתסין. בשום h. m. Duft. בשורה h. f. gute Botschaft. בשורתא a. f. dass. S. בסורתא. בשב s. בשב. בשב s. בשב. בשר h. Pi. gute Nachricht bringen; Hlp. gute Nachricht erhalten. בשר a. Pa. Itpa. dass., s. בסר II. בשר h. m. 1. Fleisch. בשר ודם Mensch. בשר בעל korpulent. בשר וחלב (verbotene) Vermengung von Fleisch und Milch; 2. männl. Glied. בשרא a. m. dass. S. בסרא. בשרותא a. f. gute Botschaft. בשרנא a. m. fleischig (nicht mager). בשול h. m. 1. Kochen; 2. Reifen; 3. Kochspeise. בשולא a. m. dass.

בשט a. auseinanderstreuen. בשטותא (Jer 13. 27, MS וּשְׁטוּתִיךְ) s. שטותא. בשילא (Nu 6, 19, MS בְּשִׁילָה) a. m. ind. בשיל Ez 11, 3 gar. gekocht. בשפי Teil einer Zauberformel. בשכר 1. בשכר Ortsname (Cascara am Tigris). בשל h. 1. reifen; 2. gar werden. Pi. kochen. Pu. gekocht werden. Hlp. gekocht werden, gar werden. בשל a. 1. pf. 3 m. pl. בשילו Gen 40, 10 reifen; 2. inf. מבשל 1S 2, 13 (MS מבשל) kochen, gar werden. Pa. 1. inf. בשלא Ex 16, 33 kochen; 2. reif machen. Itpa. Itpa. 1. ipf. 3 f. sg. תתבשל Lv 6, 21 gekocht werden; 2. reifen. בשל h. m. gar, reif. בשלא a. m. gar, gekocht. בשלא a. m., pl. d. בשליא Ez 46, 24 (MS בשלא inf. Pu. v. בשל) Koch. בשלא a. m. 1. gereift; 2. gar (von Fellen). בשלונא a. m. Speise. בשקר a. erkennen. בשש Itpa. אתבשו Thr 1. 14, l. אֶשְׁתַּבְּשׁוּ (so MS), s. שבש. בששא a. m. syrische Raute (Ruta Chalepensis). בת I h. f., pl. בנות 1. Tochter; 2. Mädchen; 3. mit folgendem Substantiv zum Ausdruck des Teilhabens an etwas oder Gehörens zu etwas, z. B. בנות שקמה Heizungsmaterial. בנות שקמה Sykomorenfrüchte. בשבע (שוח) grüne Feigenart. בת חורין, בת חורין Name von Dämonen. בת קול a) Schall. b) Himmelsstimme; 4. Mal. בבת אחת auf einmal. בת ראש (Löw: aus דתר ראש) rücklings. בת II h. f. Bath (Maß für Flüssigkeiten). בת a. f., s. ברתא. בתא (Ez 45, 10, 11 Soc 59), בתא (Jes 5, 10, MS בִּיתָא) a. f., pl. בתין 1K 7, 26 Bath (Flüssigkeitsmaß).

בְּתָה *h. f.* Garaus. Vernichtung.
בְּתִילָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Holzschrauben der Ölpreſſe.
בְּתוּלִים *h. m. pl.* 1. Jungfrauschaft; 2. Zeichen derselben.
בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.
בְּתִילְתָּא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.*
בְּתוּלְתָּא Thr 1, 15 Jungfrau.
בְּתוּתָא *a. f.* Scholle(?).
בְּתֵיָה weibl. Personennamen.
בֵּית אֲנִיקָא *gr.* Bithynien (Βιθυνιακή).
בִּיתְנִיָּא (Gen II 10, 17 **בִּיתְנִיָּא**)
gr. männl. Personennamen (Βατα-
 ναϊός).
בִּיתְנִיָּא, בִּיתְנִיָּא, בִּיתְנִיָּא *gr.* Basan (Βαταναϊα).

בְּתֵר *h. m.* Stück. **בְּתֵרִים** **בְּתֵרִים**
 Bund Gottes mit Abraham (Gen 15,
 17, 18).
בִּיתְרָא (Hiob 15, 33) 1. **בִּיתְרָא**.
בְּתֵר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach.
בְּתֵרָה Gen 5, 4 nachdem. **בְּתֵרָה**
 Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende
 Tag. *c. s.* **בְּתֵרָה** Ex 14, 19 von
 hinter. **בְּתֵרָה** Gn 38, 30. **בְּתֵרָה**
 nachher.
בְּתֵר (= **בִּיתְתֵּר**) Ortsname.
בְּתֵרָא *a. m., pl. d.* **בְּתֵרָא** Mi 7, 20
 Soc 59 Stück.
בְּתֵרָה (Ex 4, 5) *a. m.* letzter, hinterer.
בְּתֵרָה Nu 2, 34, **בְּתֵרָה** zuletzt.
בְּתֵשׁ *a. Pa.* in jemand dringen. in-
 ständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Alphabets. **ג** als Zahlzeichen = 3.
גָּאָה *a., pt. m. pl.* **גָּאָה** 1S 2, 5 hoch,
 groß sein. *Itpe.* **גָּאָה** Ex 15, 1
 1. erhaben sein; 2. sich überheben.
Itpe. pt. pl. m. **גָּאָה** Jes 16, 6 dass.
גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pl.* er-
 heben. *Hup.* 1. erhaben sein; 2. sich
 überheben, groß tun.
גָּאָה *h. m., pl.* **גָּאָה** 1. hoch, erhaben;
 2. stolz.
גָּאָה *h. f.* 1. Erhabenheit. Ruhm;
 2. Hochmut.
גָּאָה *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel
 der babyl. Schulhäupter in nachtalm.
 Zeit.
גָּאָה *s.* **גָּאָה**.
גָּאָה *h. f. pl., s.* **גָּאָה**.
גָּאָה *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurück-
 kaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.
גָּאָה *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen,
 nur *pt.* **גָּאָה** Dt 19, 6; 2. erlösen.

גָּאָה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der
 7. Benediktion des Achtzehngebets
 und der Eulogie nach der Schema-
 Rezitation.
גָּאָה *a. f.* dass.
גָּאָה *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken
 lassen.
גָּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken
 (auch von Hand und Fuß); 3. Ufer,
 Bord; 4. Wall; 5. *pl.* **גָּבֹת הַיָּם** Joch-
 bogen, Backenknochen; 6. **גָּבֹת הַיָּם**
 Ohrknorpel; 7. weibl. Scham.
גָּב *h.* **גָּב** **גָּב** 1. auf, über;
 2. neben, bei; 3. gegenüber; 4. ver-
 mittelst, durch; 5. wegen.
גָּב *a., c. s.* **גָּבִי** 2 K 4, 2 Soc 59 (*in*
marg.) auf, an, bei. **גָּב** **גָּב**
 Mi 7, 20 (Soc 59 nur **גָּב**) 1. bei,
 auf; 2. vermöge. **גָּב** **גָּב** ob-
 gleich. **גָּב** **גָּב** 2 K 4, 2 Soc 59
 (*in marg.*) zu. **גָּב** **גָּב** von. **גָּב**
 weil.

גב s. גב.

גב *h. m.*, *pl.* גבין Wasser-lache. Teich.

גב *a. m.* 1. Rücken. **מָסַר** גב *Jud* 9, 17 sein Leben aufs Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

גב I (*Gen* 37, 22) *a. m.*, *pl.* גבין *Dt* 6, 11 Grube, Zisterne.

גב II *a. m.* Scheit, Stück.

גב *a.*, *ipf.* 3 *pl.* יגבון *Dt* 22, 19, *pl. m. pl.* גבן *Jes* 46, 6, *pt. pass.* גבי *Ho* 5, 6 (*MS* גבר) erheben, eintreiben. *Aph.* 1. *pt. m. pl.* מִגְבֵּן *Ho* 5, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. *Itp.* *inf.* אֶתְגַּבֶּה *Ex* 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

גבית *h. f.* Einnehmeramt.

גב *h. Pi.* 1. Reiser sammeln; 2. zusammentragen.

גב *a. Pa.* 1. auflesen; 2. Geld erheben. *Po. ipf.* 3 *pl.* יגבון *Ex* 5, 7, *pt.* מִגְבֵּב *Nu* 15, 32 (vgl. *Dalm.*, *Gr.* S. 328f.) auflesen.

גבית *a. m.* Gipfel.

גבית *a. m.* 1. dürres Kraut, Reisig; 2. Wollflocken.

גבית *h. f.* dürres Kraut, Reisig.

גבית (גבית) Ortsname.

גבית *h.* einziehen, einkassieren. *Ni.* 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. *Hi.* besteuern.

גבית *h.* 1. hoch sein; 2. sich überheben. *Hi.* 1. hoch machen; 2. aufheben, aufladen. *Ho.* erhoben werden. *Hilp.* sich überheben, hochmütig sein.

גבית *a.* groß sein. *Aph.* 1. groß machen; 2. erheben. *Itp.* *pf.* אֶתְגַּבֶּה *Koh* 1, 12 (*MS* אֶתְגַּבֶּה) sich erheben.

גבית *a. m.* Höhe.

גבית *h. f.* Stolz.

גבית *a. f.* dass.

גבית *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. zum Opferdienst gehörig; 3. bBech 45^b 1. גבית.

גבית (bBech 45^b) 1. גבית.

גבית *h. m.* Einsammlung.

גבית *a. m.* Einsammler, Steuerbeamter.

גבית *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. *pl.* גבולין Land (im Gegensatz zur Stadt); 4. Ortsname.

גבית *h. m.* Kneten.

גבית *a. m.* aus Gebul.

גבית *h. m.* Held.

גבית *h. f.* 1. Stärke, Macht; 2. mächtige Tat. *pl.* גבירות Wunder; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. *pl.* die zweite Benediktion des Achtzehngebets (von Totenaufstehung und Regen handelnd).

גבית *a. f.*, *ind.* גבית *Jes* 11, 2. c. s.

גבית *Ex* 3, 20, גבית *Dt* 33, 2 1. Stärke, Macht; 2. mächtige Tat. *pl.* Wunder; 3. Bezeichnung für Gott.

גבית *h. m.* Steinhaufen.

גבית s. גבית.

גבית *h. Pi.* eine Glatze scheren.

גבית *h. f.* Glatze am Vorderkopf.

גבית *h. m.* Sammler, Steuereinnehmer.

גבית *a. m.* dass.

גבית I *a. m.* 1. groß, hoch; 2. wertvoll.

גבית II *a. m.* Alaun, s. מִגְבֵּי.

גבית *h. f.* Einnehmeramt.

גבית *a. m.* 1. hoch, erhaben; 2. männl. Personennamen.

גבית *h. f.* Steueramt.

גבית *a. f.* dass.

גבית *h. m.* Riese.

גבית *a. m.* von hoher Statur.

גבית *h. f.* Riesin.

גבית *a. m.* Teig, Brei.

גבית männl. Personennamen.

גבית *h. m.* Augenbraue.

גבית *a. m.*, *pl. c.* גבית *Lv* 14, 9

1. Augenbraue; 2. *ind.* גבית *Lv* 21, 26 buckelig.

גבית *a. m.* Einkassierung, Erhebung.

גבית *a. m.* Eintreiber.

גבית *h. f.* Käse.

גִּבְתָּא *a. f.* Ortsname.

גִּבְתָּא (Est II 1, 3) *a. f.* Rohr.

גִּבְתוֹן Ortsname.

גִּבְתָּתָא Ortsname.

גִּבְתָּא *h. m., pl.* גִּבְתוֹת 1. (flaches) Dach;
2. Spitze, Gipfel.

גִּבְתָּא *h. f.* großer Vorratskrug.

גִּבְתָּא *a. f.* dass.

גִּבְתָּא *a. m. pl.* Bohnen(?).

גִּבְתָּא (jMeg 73^a) *gr. tr.* der Anfang des griechischen Esterbuches (και ἐγέρετο).

So Löw nach Fränkel.

גִּבְתָּא I *h. m.* herb.

גִּבְתָּא II *h. m.* 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גִּבְתָּא III *h. m.* 1. Geschick, Glück;
2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גִּבְתָּא
Ortsname.

גִּבְתָּא I (Am 5, 7), גִּבְתָּא *a. m., pl.* גִּבְתָּא
Thr 3, 19, Jer 9, 14 (hier MS גִּבְתָּא)
Wermut.

גִּבְתָּא II *a. m.* 1. Ex 16, 31, Nu 11, 17
Koriander (von Löw bestritten);
2. Körnchen.

גִּבְתָּא (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375
גִּבְתָּא) *a. m.* 1. *ind.* גִּבְתָּא (1. גִּבְתָּא) Gen 30, 11
Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutz-
gott, Gottheit.

גִּבְתָּא (Koh 10, 5, MS גִּבְתָּא) *a. m.* 1. Wand;
2. Wall; 3. Ufer.

גִּבְתָּא *a.* schneiden, teilen. *Pa.* abschneiden.

גִּבְתָּא גִּבְתָּא *s.* גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא (?) *h. m. pl.* Glück.

גִּבְתָּא 1. גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא *s.* גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא 1. גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא *h.* 1. abschneiden, einschneiden;
2. den Preis bestimmen. *pt. pass.* גִּבְתָּא
1. abgeschnitten; 2. mittellos. *Pi.*
abschneiden, zerstören. *Ni.* abge-
schnitten werden. *Po.* *Hitpo.* sich
Einschnitte machen.

גִּבְתָּא *a.* 1. *ipf.* 2. *m. pl.* גִּבְתָּא Dt. II
14, 1 (MS *in textu, sed in margine*

תתגרסון) abschneiden, sich Einschnitte
machen, verwunden; 2. entscheiden.
Pa. abschneiden.

גִּבְתָּא *h. m.* herb.

גִּבְתָּא *s.* גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא *h. m.* 1. Trupp, Bande; 2. männl.
Personenname; 3. 1. גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא *h. m.* 1. Absturz; 2. 1. גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא *a. m.* 1. *pl.* גִּבְתָּא Jes 38, 12
steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande,
Trupp.

גִּבְתָּא *a. m.* entästeter Baum.

גִּבְתָּא *h. f.* 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גִּבְתָּא *h. m.* 1. groß; 2. mündig (ge-
schlechtsreif, *s.* גִּבְתָּא); 3. vornehm; 4. alt.

גִּבְתָּא *h. m.* 1. Erziehen, Aufziehen;
2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. männl.
Personenname (Gedalja).

גִּבְתָּא (Berk 33) 1. גִּבְתָּא, *s.* גִּבְתָּא.
גִּבְתָּא (Jes 21, 14) *a. m. pl.* Schlauch(?).

גִּבְתָּא *h. m.* 1. Füllen, Kappen; 2. der
neue Trieb aus einem alten Stumpf.

גִּבְתָּא *h. m.* Lästerung, Schmähung.

גִּבְתָּא *a. m., pl.* גִּבְתָּא 1S 2, 3 Soc 59
(Or 2210 גִּבְתָּא) dass.

גִּבְתָּא *a. f.* Lästerung.

גִּבְתָּא, גִּבְתָּא, גִּבְתָּא Ortsname.

גִּבְתָּא *h. m.* Enthaltung.

גִּבְתָּא männl. Personenname.

גִּבְתָּא *h. m., pl.* גִּבְתָּא 1. Böckchen; 2. Tier-
kreisbild Steinbock.

גִּבְתָּא (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גִּבְתָּא 1S
10, 3 Or 1471 (Or 2210 גִּבְתָּא, גִּבְתָּא
Dt 14, 4, c. (?) גִּבְתָּא (1. גִּבְתָּא) Gen 27, 9,
גִּבְתָּא Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. männl.
Personenname; 3. Glücksgott.

גִּבְתָּא *s.* גִּבְתָּא.

גִּבְתָּא *h. f.* 1. Schnitte machen (in die
Haut); 2. Abschneiden.

גִּבְתָּא männl. Personenname.

גִּבְתָּא *h. f.* Zicklein.

גִּבְתָּא I *h. m.* gedrehter Faden.

גִּבְתָּא II *h. m.* gehäuft.

גִּבְתָּא *a. m.* dass.

גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.

גְּדִילָתָא *a. f., incl.* גְּדִילָה Ex 28, 14 Flechtwerk.

גְּדִילָן *l.* גְּדִילָן.

גְּדִילָתָא *a. f., pl.* גְּדִילָן Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.

גְּדִיר *h. m., pl.* גְּדִירֹת *l.* 1. Umwallung, Trockenmauer; 2. Bezeichnung von rabbinischen Verboten, welche einer Übertretung des mos. Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.

גְּדִירָא (Nu 22, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.

גְּדִירָה *h. f.* 1. Umzäunung; 2. Enthaltung; 3. s. גְּדִירָה,

גְּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen.

גְּדִישָׁא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.

גְּדִישׁוֹתָא *a. f.* gehäuftes Maß.

גְּדִיתָא *a. f.* Ziege.

גְּדַל I *h.* groß sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. größer, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גְּדַל II *h.* flechten. *Pi.* zusammenbinden, zurechtmachen.

גְּדַל I *a.* groß sein. *Pa.* erziehen. *Itpa.* gepriesen werden.

גְּדַל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדִילָתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.* מְגַדְּלָא Koh 4, 12 (MS מְגַדְּלָא) dass.

גְּדַל *h. m.* erwachsen.

גְּדַל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. männl. Personennamen (Gedalja).

גְּדַלָּא, גְּדַלָּא *a. m.* Weber, Flechter.

גְּדַלָּה *h. f.* Größe, Würde.

גְּדַלּוֹן *h. m.* Erhöhung.

גְּדַלְגָּא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Maß hinausgeht.

גְּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *pl. pass.* גְּדוּם kurz (s. אָמָה). *Hitp.* abgehackt werden.

גְּדַם *a.* dass.

גְּדַם *h. m.* mit fehlender Hand (Vorderfuß bei Tieren).

גְּדַמָּא, גְּדַמָּא *a. m.* Palmzweig.

גְּדַנְפָּא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.

גְּדַע *h.* abhauen, verstümmeln. *Pi.* dass. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.

גְּדַע *a.* abhauen.

גְּדַה *h. Pi.* 1. lästern, schmähen; 2. heftig anfahren.

גְּדַה *a. Pa. pf.* גְּדִיךְ 1 K 21, 13 dass.

גְּדַפָּא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גְּדַפְּהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand.

גְּדַפִּי Ortsname.

גְּדַפֵּן *h. m.* Lästerer.

גְּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. פָּרִין ג' Schäden heilen.

Ni. sich bewahren, sich enthalten.

Pi. zerschneiden. *Hitp.* sich hervor-tun, sich überheben.

גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.

גְּדַר *s.* גְּדִיר.

גְּדַרִיתָא *a. f.* Umzäunung.

גְּדַרְסֵן (Jud 16, 14, MS גְּדַרְסֵין), s. גְּדַרְסֵין.

גְּדַרְסֵין *s.* גְּדַרְסֵין.

גְּדַשׁ Ortsname.

גְּדַשׁ *h.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen, ein gehäuftes Maß geben.

Ni. gehäuft werden.

גְּדַשׁ *a.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen; 3. 1. גְּדַשׁ.

גְּדַשָּׁא *a. m.* Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Maß).

גְּדַהָּ *h.* neigen, überhängen.

גְּדַהָּ *h. f.* Heilung.

גְּדַהּ *h. m.* Glätten.

גְּדַהּ *a.* schaben, radieren.

גְּדַהּ *a. m.* rot.

גְּדַהּ I *h. Pi. Hi.* glätten. *Hitp.* ge-glättet werden.

גְּדַהּ II *h.* Abscheu haben.

גְּדַהּ *h. Pi.* rülpsen.

גְּדַהּ *pers. m.* Tragsessel; 2. 1. גְּדַהּ.

גְּדַהּ *h. m.* Inneres, Mitte. גְּדַהּ, גְּדַהּ in.

גז *a. Pa.* hineinbringen.

גז (Lv 1, 13) *a. m., c.* גז Dt 3, 16, 1 K 8, 64, גז 1. Inneres, Mitte; 2. Eingeweide; 3. גז Gen 18, 24, Est II 1, 3, *c. s.* גז Gen 18, 24, לגז Ex 14, 23, גז in, unter; 4. גז Dt 5, 4. גז von; 5. גז in, infolgedessen, daß; weil.

גז I (Lv 10, 18, Jer 52, 25), גז 1. גז 1 K 6, 27, גז *a. m., f. d.* גז Ez 40, 27 innerer.

גז II (1 K 22, 9, 2 K 23, 11) *a. m., pl.* גז (!) 2 K 9, 32 Eunuch.

גז *h. m.* 1. גז Bluträcher; 2. der zum Einlösen berechnigte nächste Verwandte; 3. Erlöser.

גז *a. m.* dass.

גז, גז *pers. m., pl.* גז, גז Thr 5, 5 (fehlt im MS). Sack zum Aufladen auf Saumtiere.

גז *h. m.* Grube.

גז *a. Pa. Aph.* גז antworten.

גז (Ex 10, 4) *a. m.* Heuschrecke.

גז *a. m.* Einwohner von Gubja.

גז *h. m.* 1. Anhöhe; 2. Stolz.

גז *h. m.* Heuschrecke.

גז Ortsname.

גז *h. m.* Feldrand.

גז (Est II 3, 9, nicht MS) *a. f.* Schädel.

גז *h.* 1. binden; 2. Parteien bilden. *Hitpo.* Parteien bilden.

גז *h. m.* Schlauch.

גז *a. m.* dass.

גז *h. m.* 1. Daumen; 2. große Zehe.

גז *h. m.* 1. Größe; 2. Haufen.

גז *h. f.* 1. Haarflechterin; 2. Erzieherin.

גז *h. f. pl.* Hürdenvieh.

גז *h. m.* Lästler.

גז *h. m.* Aufhäufung (was über das gestrichene Maß geht).

גז *a. m.* Getöse.

גז *h.* hindurchgehen. *Hi.* hindurchführen, durchtreiben.

גז *a., ipf.* 3. *f. sg. c. s.* גז Jes 33, 21 1. abschneiden; 2. hindurchgehen. *Aph.* hindurchführen.

גז, גז (?) *a. m.* Kästchen.

גז Name eines Flusses.

גז *a. m.* 1. Stumpf, abgeschnittener Zweig; 2. Lostäfelchen; 3. 1 K 22, 9. 2 K 23, 21 (MS גז) Eunuch, Kastrat; 3. Beamter.

גז *a. m., pl.* גז Ez 27, 24 (MS גז) Abschnitt.

גז *h. m., pl.* גז 1. junger Vogel. bes. junge Taube; 2. Kind.

גז *a. m., pl.* גז Cant 4, 1 dass.

גז Ortsname.

גז *a.* 1. hervorbrechen; 2. brüllen. *Aph.* hervorbrechen lassen. גז (J. I גז) Ex 17, 8 Krieg führen. *Itaph. ipf.* 3. *m. sg.* גז Ex 17, 16 gekriegt werden.

גז *h. m.* 1. Volk, heidnisches Volk; 2. Nichtjude. *f.* גז Nichtjüdin.

גז *a.* inwendig (Adv.).

גז *h. f.* 1. Körper, Leib; 2. männl. Glied. גז dass.

גז *h. m.* 1. unbehauener Stein, Bruchstein; 2. starkes Pergament (von ungespaltenem Leder).

גז *a. m.* Pergament.

גז *h. f.* Verscheiden.

גז *a. f., c. s.* גז (!) Jes 6, 2, גז (!) Gen 47, 18, *pl. c.* גז 1 S 2, 9, *c. s.*

גז Ez 1, 11 Soc 59 Körper. Leib.

גז *h.* rollen.

גז *a.* dass.

גז (Jes 38, 12) 1. גז. *s.* גז.

גז *h. f., pl.* גז 1. Exil; 2. Exulantenschaft.

גז *a. m.* 1. 1 K 14, 10 Kot; 2. Götze.

גז *h. m.* Rollstein (von jedem Verschluss des Felsengraves).

גז *a. m.* dass.

נוֹשׁ *h. m.* 1. kompakte Masse; 2. Scholle; Erdboden. **נֹחַל** *g'* Ortsname.

נוֹשָׁא *a. m.* Scholle, Erdboden.

נוֹ *h. m.* abgeschorene Wolle.

נוֹ *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.

נוֹא I *a. m.* dass.

נוֹא II *pers. m.* 1. (auch **נוֹא**) Schatz, Schatzkammer; 2. Personennamen.

נוֹא *a. m.* geschorene Wolle.

נוֹא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden, scheren; 2. laufen; 3. bezahlen, vergelten. *Aph. pt.* **נוֹא** *Jes 44, 13* abschneiden.

נוֹבֵר *pers. m.* Schatzmeister, Verwalter.

נוֹבֵרָא (**נוֹבֵרָא**) *pers. m., pl.* **נוֹבֵרִין** *Koh 2, 7* dass.

נוֹבֵרִית *pers. f.* Verwalterin.

נוֹה *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene Wolle.

נוֹנָא *a. m., ind.* **נוֹנָא** *Jes 3, 24* Abscheren.

נוֹנָא *a. m.* Kappen, Beschneiden.

נוֹנָא *a. m.* Drohender.

נוֹנָא *a. m.* Beschneider.

נוֹנָה *h. f.* Beschneidung.

נוֹנָתָא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.

נוֹ *h.* scheren, abschneiden. *Hitp.* abgeschritten werden.

נוֹ *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* **נוֹ** *Dt 15, 19* scheren, abschneiden, beschneiden; 2. abbrechen; 3. hindurchgehen (s. **נוֹ**); 4. kastrieren. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* **נוֹ** *Am 7, 1* (MS **נוֹ**) abgeschnitten werden.

נוֹ *h. m.* Wollscherer.

נוֹנָא *gr. f.* (ἐξώστρα), *pl.* **נוֹנָאות** Balkon, Empore.

נוֹיב Ortsname.

נוֹזָא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle; 3. Scherbe.

נוֹזָה *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.

נוֹזִית *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.

נוֹזִיל *h. m.* geraubtes Gut.

נוֹזִילָא (*Lv 5, 21*) *a. m.* dass.

נוֹזִילָה *h. f.* Raub (öffentliche Aneignung fremden Besitzes).

נוֹזִילָה *h. f.* geraubtes Gut.

נוֹזִילָתָא *a. f., ind.* **נוֹזִילָתָא** *Cant 6, 5* (MS **נוֹזִילָה**) Rauben.

נוֹזִילָתָא (*Koh 5, 7*) *a. f.* Raub.

נוֹזִיר *h. m.* Scheit.

נוֹזִירָה *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Abgrund; 2. Beschluß, Edikt; 3. rabbin. Verordnung, die der Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen soll; 4. **נוֹזִירָה** *a)* Schluß aus der zweifellosen Bedeutung eines Ausdrucks an einer Stelle des Gesetzes auf die Bedeutung desselben an einer anderen Stelle. *b)* Schluß aus feststehenden Bestimmungen eines Gesetzes auf die näheren Bestimmungen eines anderen verwandten Charakters.

נוֹזִירָפְטָא (**נוֹזִירָפְטָא**) *pers. m.* (persischer) Beamtentitel.

נוֹזִירָתָא *a. f.* 1. *ind.* **נוֹזִירָתָא** *Gen 47, 26.* *Koh 10, 8* Beschluß, Dekret; 2. rabbin. Verordnung; 3. die durch Verordnung bestimmte Abgabe; 4. 1. **נוֹזִירָתָא**.

נוֹזִירָתָא *h. f.* Zweig.

נוֹזִירָתָא *h. f.* behauener Stein, Quader.

נוֹזִירָתָא *a. f., ind.* **נוֹזִירָתָא** *1 K 7, 9* dass.

נוֹזִירָתָא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.

נוֹזִיל *h.* rauben (von jeder öffentlichen Aneignung fremden Besitzes). *Ni.* geraubt, beraubt werden.

נוֹזִיל (*Lv 5, 23*) *a.* dass.

נוֹזִיל *s.* **נוֹזִיל**.

נוֹזִילָה *s.* **נוֹזִילָה**.

נוֹזִילָן *h. m.* Räuber.

נוֹזִילָנָא *a. m.* dass.

נוֹזִילָנָתָא *a. f.* Räuberei.

נוֹזִים *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen. beschneiden; 2. drohen.

נוֹזִים *a.* drohen.

נוֹזִמָא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.

נוֹזִמָא Ortsname.

נוֹזִיע *l.* גוע.

נָע *h. m.* 1. Stamm; 2. Zweig; 3. Abkömmling.

נָוַךְ 1. **נָוַךְ**.

נָוַךְ *h.* 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hitp.* 1. zertheilt werden; 2. scharf abfallen, steil sein.

נָוַךְ *a., ipf.* 2 *m. sg.* **נָוַךְ** Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden. *pt. pass.*

נָוַךְ Lv 22, 24 kastriert durch Heraus-schneiden der Hoden; 2. **נָוַךְ** Gen 15, 18 Bund schließen; 3. *pt. pass.*

נָוַךְ Jes 58, 14 Soc 59 beschließen. anordnen; 4. *pt.* **נָוַךְ** Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.*

נָוַךְ Est II 1, 3, 1 *sg.* **נָוַךְ** Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. **נָוַךְ** Gn 17, 26 be-

schritten werden; 3. beschlossen werden.

נָוַךְ *h. m.* **נָוַךְ** Urteil, Dekret.

נָוַךְ *h. m., pl.* **נָוַךְ**, **נָוַךְ** Holzsehit.

נָוַךְ I *a. m.* 1. *pl.* **נָוַךְ** 1 K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 3. *pl. c.* **נָוַךְ**

1 K 20, 27 Herde, Abteilung.

נָוַךְ II *a. m.* ein Heilmittel.

נָוַךְ *a. m.* Vertilger.

נָוַךְ *h. f., pl.* **נָוַךְ** 1. Balkon, Erker. 2. behauener Stein.

נָוַךְ *a. f.* Beschneidung.

נָוַךְ *a. f., c.* **נָוַךְ** Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.

נָוַךְ *a. f.* Beraubung(?).

נָוַךְ *h. m.* 1. Scherz. Lachen; 2. anstößiges Betragen.

נָוַךְ *a. m.* dass.

נָוַךְ *h. m.* Bauch.

נָוַךְ *h. m.* rot.

נָוַךְ *a. m.* dass.

נָוַךְ *a.* 1. lachen, scherzen; 2. unan-

נָוַךְ *h. f., pl.* **נָוַךְ** 1. glühende Kohle; 2. Leuchtkäfer.

נָוַךְ *a.* verbrennen(?).

נָוַךְ *h.* sich beugen, neigen.

נָוַךְ (1 K 18, 42) *a.* dass. *Pa.* dass.

נָוַךְ *h. m.* Öffnung(?).

נָוַךְ *h. m.* rot.

נָוַךְ *h. m.* 1. Urkunde; 2. Scheidebrief;

3. *pl.* **נָוַךְ** Name eines Talmudtraktates über die Scheidung.

נָוַךְ *a. m., ind.* **נָוַךְ** Dt 24, 1 1. Ur-

kunde; 2. Scheidebrief.

נָוַךְ *a. m.* Mist(?).

נָוַךְ *h. f., pl.* **נָוַךְ** Tal.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

נָוַךְ *gr. f.* (ἔρῃ) Erde.

geschrieben (בהרמאן) 1. גוֹמֶר *pers. m.* ein Edelstein.

גוי Gen 6, 14, מְלָגוּ 1 K 6, 4 inwendig, von innen, לְגִי 2 K 7, 11 nach innen. לְמָגִי לְ Lv 16, 13, לְמָגִי לְ Lv 16, 15, לְמָגִי לְמָגִי לְ innerhalb von.

גוימא 1. גִּיּוֹמָא *a. m.* Einwohner des Nomos Naut in Ägypten.

גִּיּוֹמָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּיּוֹמָא (Ex 23, 9) *a. m.* Proselyt.

גִּיּוֹמָא *a. m.* Ehebrecher, Buhle.

גִּיּוֹמָא *a. m.* Ehebruch.

גִּיּוֹמָא *h. f.* Proselytin.

גִּיּוֹמָא *a. f.* dass.

גִּיּוֹמָא *a. f.* Ehebrecherin.

גִּיּוֹמָא *a. f.* Eigenschaft als Nichtjude.

גִּיּוֹמָא (Ez 28, 13), גִּיּוֹמָא *a. f., ind.* גִּיּוֹמָא (Jes 3, 24) 1. Erhabenheit; 2. Stolz.

Vgl. גִּיּוֹמָא.

גִּיּוֹמָא *h. m.* hochmütig.

גִּיּוֹמָא *a. m., pl. d.* גִּיּוֹמָא Ex 15, 1 dass.

גִּיּוֹמָא *a. f.* Erhabenheit.

גִּיּוֹמָא *gr. m.* (ταῖσον) Wurfspieß.

גִּיּוֹמָא *s.* גִּיּוֹמָא.

גִּיּוֹמָא 1. Gen 2, 12 einer der Ströme Edens; 2. eine Quelle bei Jerusalem.

גִּיל (jOrl 61^d) 1. גִּיל .

גִּיל I *h.* einen Kreis bilden, rollen(?).

גִּיל II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft, von gleichem Alter; 2. *pl.* גִּילִין Geschlecht, Zeitgenossenschaft; 3. Sippe. גִּילִין בְּןִי Verwandter; 4. Klöppel in der Glocke, Schelle.

גִּילָא *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. *s.* גִּילָא.

גִּילָא *a. m.* von gleichem Alter.

גִּילָא *h. f.* Versammlung, Kreis.

גִּילָא dritter Buchstabe des hebr. Alphabets.

גִּיל *h. Hi.* schützen. *S.* גִּיל .

גִּיל *a. Aph.* dass. *Itpe. ipf.* גִּילִין Ze 2. 3 beschützt werden.

גִּיל *h.* גִּילִין wegen.

גִּיל *a.* גִּילִין Jes 28, 15 unter dem Schutz von. גִּילִין Koh 6, 8 wegen. גִּילִין דְּ

1. weil; 2. damit. גִּילִין לֹא Thr 3, 44 damit nicht. גִּילִין כִּין Koh 10, 10 deshalb.

גִּילִין מִן גִּילִין weshalb?

גִּילִין 1. גִּילִין (2), *s.* גִּילִין.

גִּילִין *s.* גִּילִין.

גִּילִין (TosKelBabM III 1) 1. גִּילִין.

גִּילִין *h. m.* 1. Schwager (Gatte der Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.

גִּילִין *a. m.* dass.

גִּילִין *h. m.* Räuberschar.

גִּילִין גִּילִין *gr.* männl. Personennamen (Γάιος).

גִּילִין *h. Pl.* zusammenscharen.

גִּילִין *a. Pa.* dass.

גִּילִין *a. m.* Räuberschar.

גִּילִין *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.

גִּילִין *h. f.* Todeskampf.

גִּילִין גִּילִין *h. m.* Ehebruch.

גִּילִין *h. m.* Ufer, Küste.

גִּילִין *a. m.* dass.

גִּילִין (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.

גִּילִין *s.* גִּילִין.

גִּילִין (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.

גִּילִין גִּילִין *a. f.* Erhabenheit.

גִּילִין *h. m.* Funke.

גִּילִין *a. m.* dass.

גִּילִין *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk;

3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.

גִּילִין *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.

גִּילִין *a. m.* 1. *ind.* גִּילִין Ex 16, 14, Jes

27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum;

3. eine Krankheit; 4. *ind.* גִּילִין Jes

49, 2, *pl. c. s.* גִּילִין Dt 32, 42 Ge-

schoss, Pfeil; 5. Schößling; 6. Folge;

7. Personennamen.

גִּילִין *a. m.* Ehebrecher.

גִּילִין *a. m.* Schütze.

גִּילִין גִּילִין *gr. m.* (vgl. γύψος) Gipspulver.

גִּילִין *s.* גִּילִין.

גִּילִין *h. m.* Reizung.

גִּילִין גִּילִין *h. m. pl.* Übergewicht (beim Wiegen).

גִּילִין *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

גירושין *h. m. pl.* Verstoßung, Scheidung.
 גירות *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling;
 2. Übertritt zum Judentum.
 גירותא *a. f.* 1. dass.; 2. 1. גוריתא.
 גירעון *h. m.* Abzug.
 גירקררין *a. m.* eine Art Kalk.
 גיררא *a. m.* Pfeil.
 גיררה *h. f.* בית ג' Kerker.
 גירתא *a. f.* Ehebrecherin.
 גיש *s.* גים.
 גישה *h. f.* Nahen.
 גיתא *a. m., pl. ind.* גיתי (Gen 46, 34 Herde).
 גיתי (bBabK 114^a) 1. גותא.
 גל *h. m.* 1. Steinhaufen; 2. Welle;
 3. Tür.
 גל *h. m.* Schildkröte.
 גלא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* גלין
 Jes 37, 26, גללין, *c.* גלי (1. גלי) Sac
 10, 11, *c. s.* גלוהי Jer 5, 22 Welle;
 3. Tür; 4. *pl. c.* גלי Ez 4, 12 (MS
 גללי Thr 2, 13 Or 1377 Ex-
 krement; 5. *pl. d.* גליא 2 K 23, 6
 (MS גלליא) kakophemistische Bezeich-
 nung der Götzen (für גדתא).
 גלא *a. m.* 1. *pl. ind.* גלי Ex 5, 12
 dürres Gras; 2. Schilf(?); 3. Beiname
 einer Weidenart.
 גלא *a.* 1. גלא Nu 22, 31 öffnen, ent-
 decken, *pt. pass.* גלי Ex 3, 7 offenbar.
 bekannt; 2. *pt.* גלי Gen 4, 16 in die
 Verbannung gehen. *Pa.* גלי Lv 20, 11
 aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אגליך
 Dt 30, 1 in die Verbannung schicken.
Itpe. 1. *pf.* אגלי Ex 3, 2 offenbart
 werden, erscheinen; 2. *pf. 1 sg.* אגליתי
 Ex 3, 8 sich zu erkennen geben, sich
 offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa.*
pf. אגלי Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אגלי
 Jes 51, 9 1. sich aufdecken: 2. sich
 zeigen.
 גלב *a.* rasieren.
 גלבא *a. m., pl.* גלבין (MS גלבין) 1 S
 17, 5 Schuppe.

גלבא *a. m., ind.* גלב Ez 27, 24 Bild-
 hauerei.
 גלבא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser;
 3. *pl. d.* גלביא Ez 5, 1 Barbier;
 4. Bildhauer.
 גלבא *a. m.* Platterbsenart, Kicherling
 (*Lathyrus sativus*).
 גלביטון *gr. m.* (γλυπτών) graviert.
 גלבונא *a. m.* Platterbsenart
 Kicherling (*Lathyrus sativus*).
 גלבטינון 1. גלבטינון.
 גלבקיא *gr. f.* (γλαυκίον) Saft von Schöll-
 kraut (*Glaucium luteum*).
 גלב *a. Pa.* plandern.
 גלבא *a. m.* Geschwätz.
 גלוגקא (Thr 2, 1) *gr. f.* (λεκτικιον)
 1. Säfte; 2. Fußschemel.
 גלוגל *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. das
 Sichwälzen der Toten nach dem Ort
 der Auferstehung; 3. einen Eid Zu-
 schieben; 4. steiler Abhang.
 גלוגלא *a. m.* Pupille.
 גלוגלא *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).
 S. גריגרא.
 גלוגל *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden.
 zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich
 zwingen zu, sich mühen mit; 5. ein-
 machen (von Oliven); 6. weichkochen
 (von Eiern). *Pass.* 1. sich rollen,
 sich wälzen; 2. zugeschoben werden;
 3. übertragen werden; 4. erregt wer-
 den; 5. sich auf jem. werfen. an-
 greifen; 6. eingemacht sein (von
 Oliven); 7. (von Eiern) weichgekocht
 sein.
 גלוגל *a., ipf.* גלוגל Thr 3, 3 rollen.
 wälzen. *Pass.* 1. erregt werden;
 2. sich ansammeln; 3. sich ereignen;
 4. sich anlegen.
 גלוגל *h. m.* 1. Rad, Räderwerk;
 2. Schöpfwerk; 3. Winde; 4. Himmels-
 sphäre, Tierkreis; 5. Augapfel; 6. *pl.*
 Wechsel des Glücks; 7. Körnchen.
 גלוגלא *a. m.* 1. גלוגלא (1. גלוגלא) Ez

10, 13, *pl. d.* גִּלְגָּלִיָּה (ל. גִּלְגָּלִיָּה) Ez 10, 12, *c.* גִּלְגָּלִי Ex 14, 25 Rad; 2. Tierkreis; 3. *pl. c.* גִּלְגָּלִי Jes 11, 8 Augapfel; 4. גִּלְגָּלָה (ל. גִּלְגָּלָה) Jes 17, 13 Stoppel; 5. Gürtel (?).

גִּלְגָּלָה (Dt 11, 30) Ortsname.

גִּלְגָּלָה *s.* גִּלְגָּלָהָה.

גִּלְגָּלִין *s.* גִּלְגָּלִין.

גִּלְגָּלִית *h. f., pl.* גִּלְגָּלִית 1. Schädel; 2. Kopfsteuer.

גִּלְגָּלָה *a. f., pl.* גִּלְגָּלִין 1. Ex 16, 16 Schädel; 2. Kugel, runder Stein; 3. Kopfsteuer.

גִּלְגִּים *gr. m.* (καλιγρα) Soldatenstiefel.

גִּלְגִּיקִין (jBez 63^a) *gr. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.

גָּלָד *h.* 1. fest werden; 2. *pt. pass.* גָּלָד mit sich abschälender Haut. *Hi.* 1. eine Kruste bilden; 2. gefrieren. *Ho.* von einem Schorf überzogen werden.

גָּלָד *a., pt. pass.* גָּלָד 1. mit einer Kruste überzogen; 2. bereift, mit Eis überzogen. *Itpe.* abgehäutet werden.

גָּלָד *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2. Schorf, Grind, Kruste.

גָּלָה *a. m.* 1. *pl.* גָּלָה Ez 27, 24 Überzug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf; 4. Sohle.

גָּלָהָה *a. m.* Fellarbeiter.

גָּלָהָה *a. m.* kleine Fischart.

גָּלָה *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. auswandern. *Ni.* offenbart werden, erscheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. גָּלָה א) frech behandeln; b) Schande antun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt werden, sich offenbaren; 2. aufgedeckt sein.

גָּלָה *h. f., pl.* גָּלָה Stroh, dürres Gras.

גָּלָה *h. f.* Becken.

גָּלָה *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).

גָּלָהָה *a. m.* Exulant.

גָּלָהָה *h. f.* enthäutetes Tier.

גָּלָה *h. m.* Scheren.

גָּלָהָה *a. m., ind.* גָּלָהָה Jes 15, 2 1. dass.; 2. rasierter Bart.

גָּלָהָה *h. m.* öffentliches Auftreten. גָּלָהָה öffentlich.

גָּלָהָה *h. m.* 1. Unbedecktsein, Entblößung. גָּלָהָה ג' Incest, גָּלָהָה ג' Frechheit, גָּלָהָה ג' Barhäuptigkeit; 2. das Verbot, Flüssigkeiten aus unbedecktem Gefäß zu trinken.

גָּלָהָה *a. m.* 1. Unbedecktsein; 2. das Verbot, Flüssigkeiten aus unbedecktem Gefäß zu trinken; 3. reine Oberfläche.

גָּלָהָה, גָּלָהָה *a. m.* Exilierter. Auswanderer.

גָּלָהָה *a. m.* Exilierter.

גָּלָהָה *h. m. pl.* Götzen.

גָּלָהָה (Nu 23, 22) *a. m. pl.* dass.

גָּלָהָה *a. m.* Klotz.

גָּלָהָה (jMaaser 49^b) 1. גָּלָהָה.

גָּלָהָה *h. m.* Bloßstellung.

גָּלָהָה *gr. m.* (γλυφή), *ind.* גָּלָהָה Hg 2, 23 (MS גָּלָהָה) Gravierung.

גָּלָהָה *gr. f.* Schnitzbild.

גָּלָהָה *s.* גָּלָהָה.

גָּלָהָה *s.* גָּלָהָה.

גָּלָהָה *h. f.* 1. Verbannung; 2. Schar von Verbannten, Exilierten.

גָּלָהָה *a. f., pl. c. s.* גָּלָהָה Dt 30, 4 dass. גָּלָהָה רִישׁ גָּלָהָה Oberhaupt der (babylon.) Exulanten.

גָּלָהָה *h. Pi.* das Haar schneiden.

גָּלָהָה *a. Pa. pf.* גָּלָהָה Lv 13, 33 das Haar rasieren. *Itpa.* גָּלָהָה Jud 16, 22 (ל. גָּלָהָה) rasiert werden.

גָּלָהָה Ortsname.

גָּלָהָה *lat. f.* (siglatura) Schnellschrift.

גָּלָהָה *s.* גָּלָהָה Jes 41, 2 öffentlich.

גָּלָהָה *gr.* 1. Gallien (Γαλλία); 2. Galatien.

גָּלָהָה *a. m. pl.* 1. גָּלָהָה *a.* verächtliche Bezeichnung eines Götzentempels. viell. Verdrehung von גָּלָהָה mit Anspielung גָּלָהָה Exkrement; 2. infolge von Mißverständnis im babyl. Talmud

als ehrende Bezeichnung (etwa Haus der Öffentlichkeit) betrachtet; 2. palästinische Örtlichkeit.

גליא (VajR 20) 1. רָמֵן גָּלִיָּא.

גָּלִיָּד *h. m.* Reif, Eis.

גָּלִיָּדָא (Gen 31, 40) *a. m.* dass.

גָּלְיוֹן *h. m.* 1. Pergamentrolle; 2. Gürtel; 3. (vgl. εὐαγγέλιον) Evangelium.

גָּלִיל *h. m.* 1. Landschaft, Distrikt; 2. Galiläa.

גָּלִילָא (2 K 15, 19). גָּלִילָא *a. m.* Galiläa.

גָּלִילָא (Ez 47, 8) *a. m.* Distrikt.

גָּלִילָאָה *a. m.* Galiläer.

גָּלִילִי *h. m.* Galiläer.

גָּלְלִינִיתָא גָּלְלִיתָא *a. f.* zum Zusammenrollen.

גָּלְמָא I *a. m.* 1. *ind.* גָּלִים Gen 25, 25 Mantel, Hülle; 2. *s.* גָּנְמִי.

גָּלְמָא II *a. m.* Tal.

גָּלְיָסִין (EchR 2, 7) 1. גָּלְיָסִין, *s.* גָּלְיָסִין.

גָּלְפָא *gr. m.* (τρυφή) Eingrabung, Formung.

גָּלְפָה *gr. f.* 1. Gravierung; 2. Formung (der Worte).

גָּלְצִיור *m.* Name eines Engels.

גָּלְדִּיר (Est II 6, 11). גָּלְדִּיר *gr. m.* (γαλδύριος) Troßknecht.

גָּלִישָׁא *a. m., ind.* גָּלִישָׁא Lv 13, 41 kahl am Vorderkopf.

גָּלִישׁוּתָא *a. f., c. s.* גָּלִישׁוּתָא Lv 13, 42 Kahlheit am Vorderkopf.

גָּלַל *h.* 1. wälzen, rollen; 2. von sich abwälzen. *Ni.* 1. zusammengerollt, angeheftet werden; 2. (mit על) die Oberhand haben. *Pi.* rollen. *Ho.* zusammengerollt werden. *Pulp. s.* גָּלַל.

גָּלַל *a., pt. pass. pl. f.* גָּלִין Cant 5, 14 1. גָּלִין (so MS). *Pa.* rollen, wälzen. *ltpo. pf.* 3 *pl.* אֶתְגַּלְלוּ Gen 43, 29, Jer 31, 19, *pt. f.* מִתְגַּלְלָא 1. מִתְגַּלְלָא 1. Ho 11, 8 Soc 59 sich winden, sich regen. *Pulp. s.* גָּלַל.

גָּלַל *h. m.* 1. Kügelchen; 2. Kotballen.

גָּלַל *h.* wegen. גָּלַלְלִי seinetwegen.

גָּלַל *a.* גָּלַל, *c. s.* בְּגָלְהוֹן Dt 28, 32. מִן בְּגָלְלִי 1. wegen; 2. um zu. Koh 5, 17 1. damit; 2. weil. מִן בְּגָלְלִי um zu. בְּגָלְלִי deshalb.

גָּלְלָא *a. m.* 1. Stein; 2. Körnchen; 3. Exkrement.

גָּלְלִין *s.* גָּלְלָא.

גָּלְלִינִיתָא *a. f.* 1. klumpig, grob; 2. *s.* גָּלְלִינִיתָא.

גָּלַם *h.* 1. *pt. pass.* גָּלַם formlos, ohne Spezialisierung; 2. übervorteilen.

גָּלְמָא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäß; 3. Hügel.

גִּלְמוֹהֶרָה 1. ג' הרג. גִּלְמוֹהֶרָה.

גִּלְמוֹדָה *h. f.* Menstruierende.

גִּלְמוֹדָתָא *a. f.* dass.

גִּלְמוֹהֶרָה גִּלְמָא *pers. m.* Tonsiegel.

גִּלְמִישָׁא *a. m., pl.* גִּלְמִישִׁין Cant 5, 15 eine Konifere.

גִּלְמָתָא גִּלְמָתָא *a. f.* 1. Hügel; 2. Tal.

גִּלְמִי (Jer 21^d) 1. גִּלְמִי *gr. m.* (γαλήμη) still.

גִּלְסִטְרָא *gr. m.* (κλείστρον) Verschluss. Riegel.

גִּלְסִטְרָאָה *gr. m.* (vgl. κλείστρον) Schlosser.

גִּלְסִקִּין גִּלְסִקִּין *gr. m.* (κόλλιξ, κολλίκιον). *pl.* גִּלְסִקִּין, גִּלְסִקִּין 1. dicke (aber feine) Brotsorte; 2. Preßoliven.

גִּלְסִקִּין *gr. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גִּלְסִקִּין, גִּלְסִקִּין 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.

גִּלַּע *h. Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, bloßstellen. *Hilp.* klargestellt werden.

גִּלְעָד (Nu 32, 40) Gilead.

גִּלְעָדָא (2 K 15, 29, MS גִּלְעָד) dass.

גִּלְעָדָה (Ri 12, 1 Praet.) *a. m.* Gileadit.

גִּלְעָדָה (auch גִּלְעָדָה. Löw) *h. f., pl.* גִּלְעָדִין 1. Kern; 2. Dattelnkern.

גִּלַּח *gr.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.

גִּלְחָה *gr.* (γλύφω), *ipf.* 2 *m. sg.* תְּגִלְחוּ Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גִּלְחָה Cant 5, 14 dass.

גלפא *gr. m., c.* גלף Ex 28, 11 Gravierung. S. auch גלופא, גליפא.

גלפא *gr. m.* 1. (κάλπη) Krug; 2. גולפין l. גולפין.

גלופה, גליפה s. dass.

גלופטרא *gr. weibl. Personennamen* (Kleopatras, Κλεοπάτρα).

גלפיתא *gr. f.* Gravierung.

גלפסא *gr. m.* (κολυβάς) in Salzlake eingemachte Olive.

גלופקרון, גלופקרא *gr. m.* (κερβικάριον), c. s. גלופקריה DtII 24, 13 (MS קלופקריה) Polster.

גולקס *gr. männl. Personennamen* (Cali-gula, Καλιγόλας).

גלקטינון *gr. m.* (γαλακτίνοσ) milchfarben.

גלקטיקא *gr. f.* (λεκτίκια) Sänfte.

גלש *h.* 1. aufwallen, kochen; 2. ans Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.

גלש *a.* aufkochen.

גלש *h. m.* Wallung. מי גלשים sieden-des Wasser.

גלשא *a. m.* 1. dass.; 2. freifliegendes Haar.

גלששיתא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhauten.

גלששיתא (גלששיתא) *a. f.* Kahlheit.

גלששיתא *a. m.* kahlköpfig.

גליתא *a. f.* Mantel.

גם *h.* 1. auch; 2. die Partikel גם.

גם *gr. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).

גמא *h. f., pl.* גמאות (גמאות) 1. Vertiefung; 2. Grübchen (vom Haarbalg), Scharte.

גמא *h.* schlürfen. *Pi.* dass.

גמאין *h. m. pl.* schlürfbare Leckereien.

גמגמ *h.* stottern, stammeln.

גמגמ *a.* 1. dass.; 2. l. גמגמ, s. גמגמ.

גמד *h.* zusammenziehen, verkürzen.

גמד *a., pt. pass.* גמדי Jud 3, 15 dass.

גמרא 1. männl. Personennamen; 2. Flußname.

גמול *h. m.* Vergeltung, Wohltat.

גמול *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern. S. גימון.

גמולתא *a. f.* Wohltat.

גמו *pl.* מגמון (TosShebi I 11) l. גמגמין, s. גמגמ.

גמא männl. Personennamen.

גמון Ortsname.

גמון *h. m.* Sykomorenfrucht.

גמון (גמון?) *a. m.* dass.

גמות *h. f., pl.* גמות dass.

גמטרא, גמטרא *gr. f.* 1. (γεωμετρία) Mathematik; 2. die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גמטראין *gr. m.* (γραμματικόν) die Ziffernbedeutung der Buchstaben betreffend.

גמטרא *gr. m.* (γεωμέτρος) Mathematiker.

גמי *h. m.* Papyrus.

גמא *a. m.* dass.

גמא, גמא *h. f.* 1. Einschlürfen; 2. Schluck.

גמילות *h. f.* Vergeltung, Wohltat. גמילות חסדים Liebeswerk, Barmherzigkeit (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender usw.).

גמילותא *a. f., c.* גמילות Mi 6, 8 dass.

גמיעה *h. f.* 1. Einschlürfen; 2. Schluck.

גמירא *a. m.* 1. *ind.* גמיר Lv 6, 15 vollständig; 2. *ind.* גמיר Dt 33, 10 Brandopfer.

גמירא *a. f., ind.* גמירא Gen 15, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluß, endgültige Entscheidung.

גמל *h.* 1. vergelten; 2. Gutes tun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen (?).

גמל *a., pf.* 1 *pl.* גמלא Gen 50, 15. *imp.* גמול Est II 5, 1 erweisen, antun. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* גמלת Est II 5, 2 (nicht im MS) erwiesen erhalten.

נָמֵל *h. m.* Kamel.

נָמֵל *h. m.* Kameltreiber. חָמֵר וְנָמֵל einer, der nicht weiß, wohin er sich wenden soll.

נָמֵל I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. נָמֵל דְּגֵי דְרֹמֶדָר 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. männl. Personenname (Gamliel); 5. Ortsname; 6. 1. נָמֵל.

נָמֵל II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), נָמֵל, נָמֵל *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

נָמֵל *h. m.* groß, lang.

נָמֵל מַלְאָכִים männl. Personennamen.

נָמֵל *a. m., f. d.* נָמֵל גָּדוֹל groß, lang.

נָמֵל *h. f.* Karawane von Kamelen.

נָמֵל *a. f.* dass.

נָמֵל *h.* (bis zur Wurzel) abschneiden *Pi.* dass. *Ni.* (bis zur Wurzel) abgeschnitten werden.

נָמֵל *a. Pe. Itp.* dass.

נָמֵל (נְמוּמֵיט) *h. f.* Höhlung.

נָמֵל *gr. m.* (καυός) Maulkorb.

נָמֵל *gr. f.* Kelle.

נָמֵל (נְמוּמֵיט) *gr. f.* (vgl. καυός) Ehekontrakt.

נָמֵל *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

נָמֵל *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

נָמֵל *a.* eine Grube machen.

נָמֵל *a. m.* Grube.

נָמֵל נְמוּמֵיט, נְמוּמֵיט *gr. m.* (vgl. καυός, καυός) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

נָמֵל I *h.* 1. vollenden, beenden; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschließen; 5. einen Analogieschluß machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; *Ho.* (*Hülp*) reif werden.

נָמֵל II *h. Pi.* räuchern, durchräuchern. *Ho. pl.* מְנוּחָר Räucherwerk.

נָמֵל I *a.* 1. *ipf.* 2. *f. sg.* תְּנוּחָרִין Ez 23, 34 vollenden, beenden; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluß machen. מֵן — נָמֵל er lehrt — von,

es ist hergeleitet — von (bei Schluß aus bloßer Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. נָמֵר es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beenden; 2. *ipf.* 1. *sg.* נָמֵר Nu 21, 2 vernichten. *Aph.* lehren. *Itpa.* 1. beendigt werden; 2. zerstört werden.

נָמֵר II *a. Itpa. pt. f.* מְנוּחָר Cant 3, 6 durchräuchert werden.

נָמֵר *h. m.* Vollendung.

נָמֵר *a. m.* 1. *ind.* נָמֵר Ez 27, 24 Vollendung; 2. überlieferte Lehre, Tradition; 3. נָמֵר Cant 1, 1 (MS תְּלִמּוּד) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mischna enthält (in zensierten Drucken für תְּלִמּוּד eingesetzt).

נָמֵר *a. m.* Karfunkel.

נָמֵר (נָמֵר) *a.* לְנָמֵר gänzlich.

נָמֵר *a. m.* Lehrer der Tradition.

נָמֵר *a. f.* 1. *pl.* נְמוּרִין Lv 16, 12, 2S 22, 9 glühende Kohle; 2. eine Hautkrankheit; 3. נְמוּרִית לֵילִי Leuchtkäfer.

נָמֵר *a.* niederbeugen.

נָמֵר *a. f.* Grube.

נָן *h. m., pl.* גִּנוֹת 1. Garten. נָן עֵדֶן Paradies; 2. agadisch: Weib.

נָן I *a.* 1. *pt. pl. m.* נָנִין Est II 1, 3 (MS נָנִין) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* נָנִי Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

נָן II *Pa.* beschämen. *Itpa.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. häßlich verfahren.

נָנֵה *a. m.* häßlich.

נָנֵה, נָנֵה *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

נָנֵה s. נָנֵה.

נָנֵה *h.* 1. stehlen (von der heimlichen Aneignung fremden Besitzes); 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hülp.* verstohten tun, heimlich machen.

גַּנֵּב *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְנוֹב Ex 21, 37.
תִּגְנוֹב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt.*
pl. מִגְנוֹבֵי Jer 23, 30 stehlen; 2. sich
 herumstehlen, Umwege machen. *Itpe.*
ipf. 3 *m. sg.* יִתְגַּנֵּב Ex 22, 11 1. ge-
 stohlen werden; 2. sich fortschleichen.
Itpa. ipf. 3 *pl.* יִתְגַּנְבוּ Ex 22, 6 B. dass.
גַּנֵּב *h. m.* Dieb.
גַּנְבָּא (Ex 22, 1) *a. m.* dass.
גַּנְבָּא *a. m.* 1. Schwanz; 2. 1. גִּנְבָּא.
גַּנְבִּית *h. f.* diebisch.
גַּנְבִּיָּא *a. m.* Riese.
גַּנְבִּיָּא *x. m.* Silberglätte.
גַּנְבִּיָּא *a. f.* Kraft.
גַּנְבִּיָּא *a. f.* Schwanz.
גַּנְבִּיָּא *a. f.* Diebin.
גַּנְיָ *gr. m.* (κυνηγός) Jäger.
גַּנְיָדִין *gr. m.* (γυνθιδιον) eine Möhrenart.
גַּנְיָלִין *lat. m.* (cingulum) Gürtel.
גַּנְיָדָא I *gr. m.* 1. (κάλυψ) ein Ober-
 kleid; 2. (ροῦνδα) Bande, Trupp.
גַּנְיָדָא II *a. m.* Mauer.
גַּנְדְּלִית *h.* Schreibweise eines, der mit
 beiden Händen schreiben kann (eines
 Linkshändigen?), d. h. von links nach
 rechts.
גַּנְדֵּר (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen.
Itpe. 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יִגְנְדְּרוּ Gen
 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen;
 2. sich überheben.
גַּנְדְּרָא (b BabMez 80^a) 1. גַּנְדְּרָא.
גַּנְדְּרִיתָא *a. f.* Geländer.
גַּנְדְּרוֹפּוּס *gr. m.* (κυνάθρωπος) Geistes-
 störung, Wahnsinn.
גַּנָּה *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pa. pt.*
 מִגְנָה häßlich. *Hitp.* sich Schande
 machen, verächtlich erscheinen.
גַּנָּה *h. f.* Garten.
גַּנְבִּיתָא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl;
 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand.
גַּנְבִּיָּתָא (Kel XVI 7) *x. f.* Beutel,
 kleiner Schlauch. [Andere Lesart
 גַּנְבִּיָּתָא Schutzdach des Arbeiters gegen
 die Sonne. Löw.]

גַּנְיָ *h. m.* Schande.
גַּנּוֹן *h. m.* Brautgemach.
גַּנּוֹנָא *a. m.*, *ind.* גַּנּוֹן Jes 4, 5 Bedachung.
גַּנּוֹנָא *a. m.*, *c. s.* גַּנּוֹנִיָּה Jes 61, 10,
pl. c. s. גַּנּוֹנִיָּה Jo 2, 16 1. Bedachung;
 2. Brautgemach.
גַּנּוֹנִים (גַּנּוֹנִים) *h. m. pl.* verschieden-
 farbige Fasern im Abortiv-Ei.
גַּנּוֹנִית *h. f.* Gartenbeet(?).
גַּנּוֹנִיתָא *a. f.* 1. Cant 5, 13 Gärtchen;
 2. Personennamen.
גַּנּוֹסָא *s. גַּנּוֹסָא*.
גַּנּוֹסָר 1. גַּנּוֹסָר.
גַּנּוֹת *h. f.* Schande.
גַּנּוֹתָא (Koh 5, 5) *a. f.* dass.
גַּנּוּ *h.* 1. verbergen, vergraben; 2. auf-
 bewahren; 3. dem öffentlichen Ge-
 brauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen
 werden; 2. aus dem öffentlichen Ge-
 brauch entzogen werden.
גַּנּוּ *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* גַּנּוּ 2 K 20, 17, *pt.*
pass. pl. גַּנּוּ Dt 32, 34 verbergen, auf-
 bewahren. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּנּוּ
 Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden.
גַּנּוּ *pers. m.*, *c. s.* גַּנּוּ (1. גַּנּוּ) 1 S 25, 29.
pl. c. s. גַּנּוּ Ho 13, 15 1. Schatz;
 2. Schatzhaus.
גַּנּוּן *pers. m. pl.* Schatz.
גַּנּוּדָא *pers. m. f.* Schatzhaus.
גַּנּוּזָא *a. m.* aus Ginzak(?).
גַּנּוּק Ortsname.
גַּנַּח *h.* husten.
גַּנַּח I *a.* dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen;
 2. stöhnen.
גַּנַּח II *a.* 1. schneiden; 2. vorüber
 eilen. *Pa. pt. pl.* מִגְנַחֲנִין kastrieren
 [bBabM 90^b s. גַּנַּח Löw].
גַּנְאָת 1. גַּנְאָת (?), s. גַּנְאָת.
גַּנִּי *h. m.* Schande.
גַּנִּי Flußname.
גַּנִּיָּה *gr. f.* (tr. γυνή) Weib.
גַּנִּיָּא *gr. m.* (aus γυνή) Mann.
גַּנִּיָּא *a. m.*, *ind.* גַּנִּיָּא (1. גַּנִּיָּא) Est II 1, 3.
 12 Schande. לִגְנִי schimpflich.

גוּנִיאַ *gr. f.* (γωνία) Winkel.

גְּנִיאַ *(Jes 1, 29)* 1. גְּנִיאַהּ טְעוּתָא. גְּנִיאַהּ דְּמַטְעוּתָא.

גְּנִיבָא *a. m.* Dieb.

גְּנִיבָהּ *h. f.* Gestohlenes.

גְּנִיבָהּ *h. f.* Diebstahl (heimliche Aneignung fremden Besitzes).

גְּנִיבוֹת *h. f.* 1. Diebstahl; 2. Betrug. גְּנִיבוֹת ג' דַּעַת Vorspiegelung falscher Tatsachen.

גְּנִיבוֹתָא *a. f.* dass.

בֵּית גְּנִיזָה *pers. f.* Aufbewahrung. גְּנִיזָה Schatzhaus.

גְּנִיחוּתָא *a. f.* Stöhnen.

גִּינִין 1. גִּינִין, s. גִּינִין.

גִּינִין *(jPea 20^a, Ed. pr. גְּנִינִין)* 1. גִּינִין *h. m. pl.* der schlechteste Bestandteil des Mahlgutes (Unkrautsamen?).

גִּיזָר (Nu 34, 11) Genezareth.

גוּבְכָא (Jud 4, 18) *gr. m.* (vgl. γαυβάκης) Filzdecke.

גִּנָּן *h. Hi.* גִּנָּן beschützen.

גִּנָּן *a., ipf. 3 pl.* יִגְנֹן Sac 8, 4 dass. *Aph. pf.* אִגְנִין Gen 7, 17, *ipf. 1 sg.* אִגְנִין 2K 20, 6, *pt. f.* מִגְנָא Jes 4, 5 dass.

גִּנָּן *h. m.* Gärtner.

גִּנְנָא *a. m.* dass.

גִּנְנָא *a. m.* 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גִּנְנִים, גִּנְנִים, גִּנְנִים *gr. m.* (vgl. γένος) vornehm.

גִּנְסָא *a. f.* (γένος) Geschlecht, Familie.

גִּנְסָא, גִּנְסָא *gr. m.* (γενέσια) 1. Geburtstag; 2. Tag des Regierungsantritts; 3. (γένος) Adel.

גִּנְסוּמָרִי, גִּנְסוּמָרִי *gr. m.* (δυσχιστήριον) Nagelmesser.

גִּנְסָרָא 1. גִּנְסָרָא.

גִּנְסָתָא *gr. f.* (vgl. γένος) Geschlecht.

גִּנְסָתָא (?) *a. m., pl. c. s.* גִּנְסָתָא Mi 1, 16 (MS פִּנְסָתָא) Flügel.

גִּנְתָא (Gen 2, 8) *a. f., pl.* גִּנִּין Est II 1, 1, *c. s.* גִּנִּיכֹן Am 4, 9 Garten.

גִּנְתָּא *gr. m.* (vgl. Γότθος) Gete.

גִּנְתָּא *gr. f.* (Γοτθία) Getien.

גִּנְתָּי *gr. m.* Gete.

גִּס *h. m.* 1. dick, groß, übermäßig. גִּס רֹחַ Hornvieh. גִּס רֹחַ hochmütig; 2. s. גִּס (?).

גִּסָא *a. m.* groß, umfangreich. גִּסָא unmaßig.

גִּסָא *a. m.* 1. *pl.* גִּסָין Jes 60, 4 Seite, Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. *pl.* d. גִּסָין Lv 3, 4 Lende.

גִּסָא *gr. m.* (γάλα) Schatz.

גִּסָה *h.* rülpfen.

גִּסָתָא *h. f.* Überhebung.

גִּסָתָא *a. f., ind.* גִּסָתָא Koh 7, 8 dass.

גִּסְמָרִית I *gr. f.* (γάστρα), *pl.* גִּסְמָרִית 1. große Schale; 2. Nachtgeschirr; 3. verstümelter Körper, Torso.

גִּסְמָרִית II *gr. f.* (κάστρα) 1. Lager; 2. Ortsname.

גִּסְמָרִין *gr. m.* (κασσίτερος) Zinn.

גִּסְמָרִיתָא *a. m.* Einwohner von Casiotis in Ägypten.

גִּסְסָא *h. s.* גִּסְסָא.

גִּסְסָא *a.* sich zu Tische legen. S. auch גִּסְסָא essen.

גִּסְסָא *h. m.* Seite, Arm.

גִּסְסָא s. גִּסָא.

גִּסְסָא *gr. m.* (γαιός), *pl.* גִּסְסָין 2S 18, 14 Wurfspiels.

גִּסְסוּמָרִי *gr. f.* (ἐξώστρα) Balkon, Empore.

גִּסְסוּמָרִי *lat. m.* (capsus), *pl.* גִּסְסוּמָרִי Jes 10, 32 (in margine) Wagen.

גִּעָא *a., pt. pl.* גִּעָין 1S 6, 12 brüllen.

גִּעָא *h. m.* 1. Sehnsucht; 2. Eigensinn.

גִּעָעָא *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken.

גִּעָעָא *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken; 3. sich eifrig beschäftigen.

גִּעָעָא *a. m.* גִּעָעָא ג' דְּמִיָא Wasserfall.

גִּעָה *h.* brüllen.

גִּעָלָא *h. m.* 1. Reinigen eines Geschirrs durch Ausbrühen; 2. גִּעָלָא בִּיעָלָא abgetriebene Eier.

נְעוּרִיתָא *a. f.* Anschreien.

נְעִיָה *h. f.* Stöhnen.

נְעִילָה *h. f.* Verabscheuung.

נְעִיתָא *a. f.* Brüllen.

נַעַל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen.

Ni. durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

נַעַל *a. Pa. pt. pass.* מְנַעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אֶתְנַעַלו Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

נִנְעַר (Hebraismus) *a., ipf.* 3 *m. sg.* נִנְעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

נִנְעָרָה *h. f.* Schelten, Drohen.

נִנְעֵשׁ *h.* 1. rauschen, dröhnen; 2. sich räufern. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

נִנְעֻמִּין Ortsname.

נִנְיָ *h. m., du.* גְּפִים 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. גְּפִפוֹ allein.

נִנְיָא (Dt 4, 17) *a. m.* 1. *c. s.* גְּפִיָה Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadtor; 4. Kakophemie für נִנְיָא.

נִנְיָא *s.* נִנְיָא II.

נִנְיָה *h. f.* eine Art Umzäunung.

נִנְיָה *h. m.* 1. Umarmung; 2. Umschließung.

נִנְיָה *a. m.* dass.

נִנְיָי *gr. m.* (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

נִנְיָי מִנְפֵּל (jSabb 14^a) 1. מִנְפֵּל.

נִינְיִין (SchemR 31) 1. נִינְיִין (?) *gr. m.* (πηγίον) Bach.

נִנְיָן *h. m.* 1. Weinstock; 2. עֵמֶר נִנְיָן Baumwollenstaude, Baumwolle.

נִנְיָנָא (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* נִנְיָן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. עֵמֶר נִנְיָנָא Baumwollenstaude.

נִנְיָנָא *בֵּית נִנְיָנִין* Ortsname.

נִנְיָנִין *h. m.* 1. Fenchel; 2. Cordia Myxa [Löw].

נִנְיָן *gr.* (vgl. ῥύπος) *Pi.* mit Gips bestreichen.

נִנְיָן *gr. m.* (ῥύπος) Gips.

נִנְיָן *h. Pi.* 1. einschließen; 2. umarmen. *Pu.* eingeschlossen werden.

נִנְיָן *a. Pa.* נִנְיָן (Dalm. Gr. 32S f.) Gen 29, 13, *c. s.* נִנְיָן Gen 33, 4, 3 *pl. m.* נִנְיָן Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoß legen.

נִנְיָן *h. Pi.* schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

נִנְיָן *a. Pa.* schwefeln.

נִנְיָן *h. f.* Schwefel.

נִנְיָנָא (Gen 19, 14) *a. f.* dass.

נִנְיָן *h. f.* Trester (von Oliven, Sesam usw.).

נִנְיָן *a. f.* dass.

נִנְיָן *s.* נִנְיָן.

נִנְיָנָא *s.* נִנְיָנָא.

נִנְיָנָא *gr.* Ägypten (Αἴγυπτος).

נִנְיָן *h. m.* 1. Funke; 2. נִנְיָן Gips; 3. weißer Lehm (?).

נִנְיָן *a. m.* dass.

נִנְיָן *s.* נִנְיָנָא.

נִנְיָן *h. m.* 1. stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. נִנְיָן Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. נִנְיָן Nichtjude, welcher die sieben noachidischen Gebote angenommen hat.

נִנְיָן (?) *a. m., pl.* נִנְיָן Hos 12, 12 (Soc 59 נִנְיָן) Haufe.

נִנְיָן *gr. tr.* (τῶν) dann, nämlich.

נִנְיָן *a. Pa.* 1. *pf.* נִנְיָן Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schleudern. *Itpa. pf.* אֶתְנִנְיָן 1 S 13, 4, *ipf.* 2 *pl.* אֶתְנִנְיָן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem., angreifen; 2. geschleudert werden; 3. in Leidenschaft entbrennen.

נִנְיָנָא *s.* נִנְיָנָא.

נִנְיָן *a.* wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

נִנְיָן *h. m.* Art von Aussatz.

נִנְיָן *h. m.* 1. großer Tonkrug; 2. Socke; 3. Ortsname.

נִנְיָן *a. m., ind.* נִנְיָן Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Tonkrug.

נִנְיָן *a. m.* Räuber.

נִנְיָן (Dt 28, 27) *a. m.* Art von Aussatz.

גְּרִיטָא *a. f.* Nordwind.

גְּרִיבֵל *a.* kueten, rollen.

גְּרִיבָא *a. m., ind.* גְּרִיבֵן Lv 21, 20 mit einer Art Aussatz behaftet.

גְּרִיבָתָא *a. f.* abnorme Länge des männl. Gliedes.

גְּרִיבָתִין *h. m.* mit langem Schamgliede.

גִּיגָא *a. Pa.* erregen. *Itpa.* erregt werden.

גִּיגָא *gr. m.* (γύργαθος) Weidengeflecht.

גִּיגָא *gr. m.* dass.

גִּיגָאָא *s.* גִּיגָאָא.

גְּרִיבָתָא *a. f.* Brunnen.

גְּרִיבָאָא *s.* גְּרִיבָאָא.

גְּרִיבָאָא (BerK 79) *gr. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher. *L.* גְּרִיבָאָא(?).

גְּרִיבָתָא *a. f.* eine Mückenart.

גְּרִיבָא *h. m.* Rauke (*Eruca sativa*).
גְּרִיבָא 'ג' wilde Rauke (nach Löw
viell. *Diplotaxis viminea*).

גְּרִיבָאָא *a. m.* dass.

גְּרִיבָאָא *a. m., pl. d.* גְּרִיבָאָא Gen 15, 21 Girgesäer.

גְּרִיבָאָא *gr. m.* (γογγυλίς) eine Möhrenart (*Daucus carota*).

גְּרִיבָאָא *gr. m.* (ὄργανον) Orgel. 'ג' טְבֵלָא
eine Art Trommel (oder Pauke).

גְּרִיבָאָא *gr. m.* männl. Personenname (Γερβ-
γίος).

גְּרִיבָאָא *h. m.* Schlemmer.

גְּרִיבָאָא *h.* 1. schlürfen; 2. abbeeren, beeren-
weis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.

גְּרִיבָאָא *a.* Körner erhalten, körnig werden.

גְּרִיבָאָא *h. m.* 1. Beere, Körnchen.

גְּרִיבָאָא *a. m., pl.* גְּרִיבָאָא Jes 17, 6
1. Beere, Körnchen; 2. zusammen-
geschrumpfte Olive.

גְּרִיבָאָא *a. m., ind.* גְּרִיבָאָא Est II 1, 3
Brunnen(?).

גְּרִיבָאָא *h. m.* gierig, Schlemmer.

גְּרִיבָאָא *a. m., f. d.* גְּרִיבָאָא Thr 1, 11
dass.

גְּרִיבָאָא *h. f.* Freßgier.

גְּרִיבָאָא *h. f.* Honigklee (*Melilotus alba*).

גְּרִיבָאָא *h. f.* Gurgel.

גְּרִיבָאָא (1 K 7, 46) *a. f.*
1. Erdkloß, Scholle; 2. ein als Medizin
gebrauchtes rötliches Pulver; 3. bSukk
26, 9 l. גְּרִיבָאָא.

גְּרִיבָאָא *gr. m.* (vgl. γύργαθος) Korb-
macher.

גְּרִיבָאָא *gr. f.* (γύργαθος) 1. Flecht-
werk, Korb; 2. geschwürige Wund-
fläche.

גְּרִיבָאָא *h.* 1. schaben, kratzen, kämmen;
2. (das Gewebe vom Webstuhl) ab-
schneiden. *Pi.* abkratzen. *Hitp.* sich
abkratzen.

גְּרִיבָאָא *a.* 1. dass.; 2. erregen, rege machen.

גְּרִיבָאָא *h. m.* 1. Abschaben, Ausradieren;
2. Franse, Zotte.

גְּרִיבָאָא *a. m.* 1. Abschaben;
2. Franse; 3. Stumpf.

גְּרִיבָאָא *gr. m.* (γέρδιος) Weber.

גְּרִיבָאָא *h. m.* Stumpf. 'אִישׁ גְּרִיבָאָא
bar.

גְּרִיבָאָא I *a. m.* dass.

גְּרִיבָאָא II *a. m.* eine Art Brot.

גְּרִיבָאָא l. גְּרִיבָאָא.

גְּרִיבָאָא *gr. m.* (γέρδιος) Weber.

גְּרִיבָאָא *gr. m.* (γέρδιος), *pl.* גְּרִיבָאָא
2 S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.

גְּרִיבָאָא *lat. m.* (Gordianus)
eine Goldmünze.

גְּרִיבָאָא *gr. f.* (vgl. γέρδιος) Gewebe,
Faden.

גְּרִיבָאָא *h. m.* aus Gurdal (Weinsorte).

גְּרִיבָאָא *a.* abreißen. *Pass.* abgerissen
werden.

גְּרִיבָאָא l. גְּרִיבָאָא *gr. m.* (γέρδιος)
Richtplatz.

גְּרִיבָאָא I *gr. m.* (γέρδιος) Weber.

גְּרִיבָאָא II *a. m.* kahlköpfig.

גְּרִיבָאָא (Jud 16, 14) l. mit MS גְּרִיבָאָא
s. גְּרִיבָאָא.

גְּרִיבָאָא l. גְּרִיבָאָא *gr.* (Γεραριτική) Bezirk
von Gerar.

גְּרִיבָאָא *h.* *Pi.* reizen, erregen. *Hitp.*
1. sich erregen, eifersüchtig werden:

2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leidenschaft haben für.

גְּרָה *h. f.* 1. Samen von Johannisbrot; 2. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6—0,7 Gramm); 3. das Wiedergekäute. גְּרָה מַעֲלָה Wiederkäufer.

גְּרוֹגְרוֹת männl. Personennamen.

גְּרוֹגְרָה *h. f.* getrocknete Vollfeige.

גְּרוֹדָא Ortsname.

גְּרוֹי *s.* גְּרוֹי.

גְּרוֹמִין *s.* גְּרוֹמִין.

גְּרוֹמִיתָא *a. f.* kleiner Kuchen.

גְּרוֹן *h. m.* 1. Kehle, Schlund; 2. männl. Personennamen.

גְּרוֹנָא *a. m., c. s.* גְּרוֹנָא Jes 58, 1 dass.

גְּרוֹס *h. m., pl.* גְּרוֹסִין, גְּרוֹסוֹת Gräupner.

גְּרוֹסָא *a. m.* dass.

גְּרוֹסָא *s.* גְּרוֹסָא.

גְּרוֹךְ *h. m.* Schößling, Reis.

גְּרוֹפָה *h. f.* dass.

גְּרוֹפִיתָא *a. f.* dass.

גְּרוֹשׁ *h. m.* Verstoßer (des Weibes).

גְּרוֹשִׁין *s.* גְּרוֹשִׁין.

גְּרוֹת *h. f.* 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.

גְּרָאָא *a. m.* Amphibienart.

גְּרוֹן טוֹרָא דְּגִ' Dt 27, 11 Berg Garizim.

גְּרוֹמִיתָא, גְּרוֹמִי *gr. f.* (γάρισμα?) Nachtisch, Leckereien.

גְּרוֹרִיקִי (?) *gr. m.* (vgl. ζωρρεϊον?) Käfig.

גְּרוֹמִי, גְּרוֹמָא *gr. f.* (γρομῆ) Gerümpel.

גְּרִי *h. m.* einer Proselytenfamilie angehörig.

גְּרִיבָא *a. m.* Trockenmaß (Sea).

גְּרִיבָה Straße oder Platz in Tiberias.

גְּרִיד *h. m.* 1. Dürre, Trockenheit; 2. dürrer Boden.

גְּרִדָא *a. m.* 1. dass.; 2. allein, bloß, ohne Zusatz.

גְּרִידָה *h. f.* Abschaben.

גְּרִידוֹתָא *a. f.* Reibung (beim Coitus).

גְּרִינָא *a. m.* 1. ein Trockenmaß (Sea); 2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriw besäen kann.

גְּרִימִי *l.* גְּרִימִי.

גְּרִיס *h. m.* 1. Weizengrütze; 2. Grützensgericht.

גְּרִיסָא *a. m., pl. d.* גְּרִיסָא Est II 3, 8 (MS גְּרִיסוֹא) dass.

גְּרִיסִין *s.* גְּרִיסִין.

גְּרִיסָנָא *a. m.* Grützensgericht.

גְּרִיעוֹתָא *a. f.* Nachteiliges.

גְּרִיפָה *h. f.* Wegscharren (von Asche).

גְּרִיפָה *h. f.* dicker Brotkuchen.

גְּרִיפָתָא (Ex 29, 23) *a. f., pl.* גְּרִיפִין Lv 7, 12. 13 dass.

גְּרִיכָה *h. f.* 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepptau Genommenwerden; 3. *l.* גְּרִידָה.

גְּרִישׁ *h. m., pl.* גְּרִישִׁין Grütze.

גְּרַל *h. Hi.* Los werfen.

גְּרַם *h.* veranlassen. *pt.* גְּרוֹם vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho. pt. f.* מְגַרְמָתָא Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.

גְּרַם *a., pl. f.* 3 *pl. m.* גְּרַמוֹ Jes 3, 9 1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermahlen.

Aph. befestigen.

גְּרַם *h. m.* Veranlassung.

גְּרַם *h. m.* 1. Knochen; 2. Stärke; 3. Umschreibung des *pron. refl.* z. B. גְּרַמִי mich.

גְּרַמָא (Gen 2, 23) *a. m.* 1. Knochen; 2. Wesen. גְּרַמָא כָּל eben dies; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גְּרַמִיה sich selbst.

גְּרַמָא *a. m.* Veranlassung.

גְּרוֹמִי, גְּרוֹמִי (bBabB 89^b) *gr. m., pl.* (vgl. γρομῆα) Trödler, Altwarenhändler.

גְּרַמִטִין *gr. m.* (γραμματοῖον) Abschrift, Dokument.

גְּרַמִידָא (Jud 3, 16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.

גְּרַמִיתָא *a. f.* Knöchelchen.

גֶּרְמָנִיָּא (Ez 27, 14) 1. = גֶּרְמָנִיָּא;
2. = גֶּרְמָנִיקָא.
גֶּרְמָנִיָּא *gr.* Deutschland (Γερμανία).
גֶּרְמָנִי *gr. m.* 1. Germane; 2. männl.
Personenname (Γερμανός).
גֶּרְמָנִיקָא *gr.* Germanicia, Stadt und
Bezirk in Commagene (Γερμανική).
גֶּרְמָסִין *gr. m.* (γράμμος) Skrupel (1, 137
Gramm).
גִּירָא *gr. m.* (ρούρνα) Bassin, Trog.
גִּירֹן *gr.* männl. Personenname (Γέρων).
גִּירֹנָא *gr. m.* steinig.
גִּירֹנִי *gr.* männl. Personenname (Γερόν-
τιος).
גרם *h. Pi.* zerreiben, Grütze machen.
גרם *a.* 1. *pt. pl.* גֶּרְסִין Est II 3, 8
lernen, sich Kenntnisse aneignen;
2. einen bestimmten Ausdruck (Les-
art) gelernt haben (lehren); 3. *s.* גֶּרְם.
Pa. Aph. zermalmen, Graupen machen.
גרסא I (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen,
Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).
גרסא II *a. m., c. s.* גֶּרְסָה Lev 2, 16
Weizengrütze.
גרסי *h. m.* Grütznier.
גרסינא, גֶּרְסִנָּא *a. m.* Erwerb.
גרע *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.*
1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.*
Abschlagszahlung leisten.
גרע *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.*
גרע 2 S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen
erhalten.
גרע *h. m.* Haarscherer.
גרענא *a. m.* Kern.
גרעניא *h. f., pl.* גֶּרְעִינִין 1. dass.; 2.
Dattelnkern.
גרעניגטא 1. גֶּרְעִינָא.
גרָה *h.* 1. wegscharren, wegräumen;
2. verjagen. *Pi.* dass.
גרָה *a., pt. pl.* גֶּרְפִּין Est II 3, 8 dass.
Itpe pt. מִתְגֶּרֶה Est II 3, 8 wegge-
scharrt werden. *Itpalp.* dass.
גרָה *h. m.* שְׁלָרְעִי ג' Nachtgeschirr.
גרפא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).

סֶגְרִפִּנָּא *s.* גֶּרְפִּנָּא.

גרצא *a. m.* Aufeinanderhäufen(?).

גרקא *pers. m.* unreife Frucht.

גרָה *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fort-
schleppen, rücken; 3. mitschleppen,
angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.*
1. geschleppt werden. *pt.* גִּנְרָה auf
dem Boden schleifend; 2. gesägt wer-
den. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.*
1. sich winden; 2. demütig um Ver-
zeihung bitten.

גרָה *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit
reizen; 3. 1. גִּרָה. *Pa.* 1. *pf.* גִּרָה Jud
8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appetit
reizen; 3. *pt.* מִגְרָה DtII 33, 20 ab-
sägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגֶּרֶה Jer
22, 19 geschleppt werden.

גרָה (bBz 24^b Ar.) *h. m.* eine Art
Fangschlinge.

גרָה I *a.* גִּנְבָה beiläufig.

גרָה II *a. m.* Nahrung, welche das
wiederkäuende Tier heraufbringt.

גרָה *a. m., pl. d.* גֶּרְרִיָּא 2 K 13, 15
Pfeil.

גרריקן 1. גֶּרְרִיקִין *gr.* Bezirk von Gerar
(Γεραριτικόν).

גרשא *a. m.* Weizengrütze.

גרש *h., pt. pass. f.* גִּרְשָׁה Geschiedene.
Pi. 1. verstoßen; 2. scheiden, einen
Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden
werden.

גרש I *a. Pa.* 1. scheiden, verstoßen;
2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.

גרש II *a.* 1. ziehen; 2. führen.

גרתיקון *gr. m.* (γρητικόν) Kreide.

גרשורא *a. m.* Balken.

גרשורא (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.

גרשור *h. m.* Stange zum Messen der
Wassertiefe.

גרשורא *a. m.* 1. einer der die Wasser-
tiefe mißt; 2. Schatzgräber.

גרשור *h. m.* Brettergestell.

גרשור *h., pt. pass.* גִּרְשִׁים beregnet. *Ho.*
mit Regen versehen sein.

גָּשֶׁם *h. m.* Regen. הַגֶּשֶׁם der Winterregen. גָּשֶׁם natürlich bewässertes Feld.

גִּשְׁמָא, גִּשְׁמָא *a. m.* 1. *c. s.* גִּשְׁמָא Est II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung von „selbst“.

גִּשְׁמָא (?) *a. m.* Türangel. S. גִּשְׁמָא.

גִּשְׁמָא (Koh 1, 7) *pers. m.* Siegelring.

גִּשְׁמָא *gr. m.* (γασάπη) haariger Stoff.

גִּשְׁמָא, גִּשְׁמָא *pers. m.* 1. grobes Weizenmehl; 2. Baumwollenpflanze und Stoff daraus(?).

גִּשְׁרָא *h.* eine Brücke schlagen.

גִּשְׁרָא *a.* dass.

גִּשְׁרָא *h. m.* Brücke.

גִּשְׁרָא *h. m.* Brückenwärter.

גִּשְׁרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גִּשְׁרָא Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.

גִּשְׁשָׁא *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hilpa.* 1. mit einander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.

גִּשְׁשָׁא *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.

גִּשְׁשָׁא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.

גִּשְׁשָׁא בֵּת das kurze Ende des Hebers.

גִּשְׁשָׁא *x. m.* Türschwelle.

גִּתָּא *h. f.* 1. Kufe, Weinkelter (selten Ölkelter); 2. Zeit des Weinkelterns; 3. kufenartige Vertiefung.

גִּתָּא *gr. m.* (Γότθος) Gete.

גִּתָּא *gr. m.* (Γότθος) Gete.

גִּתָּא *gr.* (Γοτθία) Getien.

גִּתָּא *h. f., pl.* גִּתָּא Winzerin(?).

גִּתָּא *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. ד als Zahlzeichen = 4.

ד I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, ד Ex 16, 8, מִדֵּי Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. ד Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs; 6. דִּלְאֵי Ex 21, 11 ohne; 7. der von. דִּבְרֵי יַעֲקֹב Nu 23, 22 B. die vom Hause Jakobs.

ד II (= דִּין) *a.* דִּין איי wo finden sie?

ד I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. דִּבְרֵי Lv 26, 27, דִּבְרֵי אֶת־בְּרֵי־לֵבָי Lv 26, 44 trotzdem. דִּבְרֵי Gen 2, 23 deshalb. דִּבְרֵי Jer 5, 7, דִּבְרֵי־אֵלֶיךָ Est II 5, 14, דִּבְרֵי 1. welche denn? 2. wo? דִּבְרֵי Gen 3, 13 was da?

ד IIa. Ruf der Kameltreiber.

דִּבְרֵי *h. Hi.* 1. zerfließen; 2. zerfließen lassen.

דִּבְרֵי *a.* 1. fließen; 2. sich ängstigen.

דִּבְרֵי *a. m., ind.* דִּבְרֵי Lv 15, 2 samenflüssig. S. דִּבְרֵי.

דִּבְרֵי *a. m.* Betrübnis, Angst.

דִּבְרֵי *a. m.* dass.

דִּבְרֵי *a.* betrüben.

דִּבְרֵי *h.* besorgt sein.

דִּבְרֵי *a.* dass.

דִּבְרֵי *h.* fliegen, schweben.

דִּבְרֵי *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.

דִּבְרֵי s. דִּבְרֵי.

דִּבְרֵי, דִּבְרֵי (viell. דִּבְרֵי) *a. m.* eine Vogelart.

דִּבְרֵי *gr. m.* (διάταγμα) Verordnung.

דִּבְרֵי (falsch דִּבְרֵי) *gr. m.* (διὰτρητον) durchbrochenes Glas.

דִּבְרֵי *gr.* (διαμειπτον) abwechselnd.

דִּבְרֵי (VajR 19) 1. דִּבְרֵי.

דִּבְרֵי (?) *gr. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.

דִּבְרֵי (jAbz 45^b) 1. דִּבְרֵי, s. דִּבְרֵי.

דִּבְרֵי *gr. m.* (διοικητής) Schatzmeister.

דאט (für דתא) *a. Aph.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* *תְּדַאֲיִת* Gen 1, 11 sprossen lassen, hervorbringen; 2. *s.* רָאָה.
 דִּיאַתִּימֹן (falsch דִּיאַתִּימֹן) *gr. tr.* (διεθέμην) ich vermachte.
 דִּיאַתִּיקִי *gr. f.* (διαθήκη) Testament.
 דִּיב *s.* דִּיב.
 דִּב *h. m.* Bär.
 דִּזֹּב (Jes 11, 7) *a. m., ind.* דִּזֹּב 2S 17, S, *pl.* דִּזֹּבִין 2K 2, 24 dass.
 דבא *a. Pa.* auflauern.
 דִּבָּא *s.* טָבָא.
 דִּבֵּב I *h.* 1. tropfen; 2. ausspichen(?).
 דִּבֵּב II *h., pt. pass.* דִּבֵּבִיב feindlich.
 דִּבֵּב *a.* tropfen.
 דִּבְבָּא *a. m.* ד' בַּעַל *pl. c. s.* דִּבְבָּא Nu 10, 35 Feind.
 דִּיבְבָּא (Koh 10, 1) *a. m., pl. d.* דִּיבְבָּא Jes 7, 18 Fliege.
 דִּבְבוּתָא *a. f., ind.* דִּבְבוּ Gen 3, 15, Thr 1, 2 Feindschaft.
 דִּבְבִּתָּא *a. f., c. s.* דִּבְבִּתִּי Mi 7, 10 dass.
 דִּבְדִּבְנִית *h. f.* zusammengeschrumpfte Weinbeere.
 דִּבָּה *h.* überfließen.
 דִּבָּה *h. f.* 1. Verleumdung; 2. übel berüchtigte Frau.
 דִּבּוּבָא *s.* דִּבְבָּא.
 דִּבּוּנָא *s.* דִּבְבוּנָא.
 דִּבּוּק *h. m.* 1. Zusammenhalten; 2. Lösung; 3. Bindemittel, Klebstoff.
 דִּבּוּקָא *a. m., ind.* דִּבּוּק 1K 7, 30 Zusammenfügung.
 דִּבּוּר *h. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. דִּבְבוּר die Gottesrede (Gott).
 דִּבּוּרָא (Ez 1, 25) *a. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. die Gottesrede (Gott); 3. *pl.* die zehn Gebote.
 דִּבּוּרָה *h. f., pl.* דִּבּוּרִים Biene.
 דִּבּוּרִיתָא *a. f.* dass.
 דִּבֵּחַ *a., pt.* דִּבַּח Ex 20, 24 schlachten, opfern. *Pa. pf.* דִּבַּח Gen 46, 1, *ipf.* 1 *pl.* נִדְּבַח Ex 5, 8 dass.
 דִּבְחָא *a. m.* 1. *c.* דִּיבַח Ex 12, 27, *pl.*

דִּבְחִין Gen 46, 1 Schlachtopfer; 2. Passahfest.
 דִּבִּי וִיֵּאֲרֵן ד' (bSabb 91a) 1. דִּבְיָאֲרֵן, *s.* בְּיָאֲרֵן.
 דִּבְיָאֵל Schutzengel der Perser.
 דִּבְיוֹנִים *h. m. pl.* Exkremente.
 דִּבְיָלָה *h. f.* Kuchen aus gepressten Feigen.
 דִּבְיָלָתָא (Jer 40, 10), דִּבְלָתָא *a. f., c. s.* דִּבְיָלָתִי Jud 9, 11, *pl.* דִּבְלִין dass.
 דִּבְיָקָה *h. f.* 1. Zusammenhaften; 2. Anhänglichkeit.
 דִּבְיָר *h. m.* 1. das Allerheiligste; 2. Bezeichnung der Thora; 3. Ortsname.
 דִּבְיָרָא *a. m.* 1. Wort; 2. Cant 1, 11 die Gottesrede (Gott).
 דבלא (Jes 34, 4) 1. נִבְלָא (so MS).
 דִּבְלָא, דִּבְלָא *a. m.* ein Kraut(?).
 דובלי (bBer 40^b) ד' תַּאֲזִיבִי auf Platanen gepropfte Feigen(?).
 דִּבְלֹל *h. m.* hervorragendes Ende.
 דִּבְלִל *h., pt. pass.* מִדְּבָלִל dürftig.
 דִּבֵּק *h.* 1. ankleben, anhängen; 2. zusammenkleben, verbinden. *Ni.* sich anschließen. *Pi.* 1. zusammenkleben; 2. zum Anschluß auffordern. *Hi.* ankleben. *Hitp.* sich verbinden.
 דִּבֵּק *a., ipf.* 3 *m. sg.* דִּבֵּק Gen 2, 24, Dt 13, 18 anhängen, ankleben. *Pa.* zusammenkleben, sämig machen (von Gemüse). *Aph.* 1. *pf.* אִדְבִּיק Gen 31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke schmieden. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אִדְבִּיקָמוֹן Dt 4, 4 sich anschließen. *Itpa.* dass.
 דִּבֵּק *h. m.* 1. Bindemittel, Leim; 2. Zusammenhang, Halt; 3. Folge.
 דִּבְבָּא (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.
 דִּבֵּר *h.* *Ni.* sich unterhalten. *Pi.* 1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.
 דִּבֵּר *a., pf.* 3 *f. sg.* דִּבְרַת Gen 16, 3, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* דִּבְרוּנוֹנִין Am 9, 2 1. leiten, führen, fortführen; 2. nehmen, holen. *Pa. pf.* דִּבֵּר Gen 31, 18.

ipf. 3 *m. pl. c. s.* יִדְּבֹנוּנֵנוּן Jes 14, 2,
Aph. 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itp.*
pf. 3 *f. sg.* אֲדַבְּרֶת Gen 12, 15, *pt.*
 מְדַבֵּר 2 K 2, 10 1. geführt werden;
 2. sich schleppen. *Itpa. pt. pl.* מְדַבְּרִין
 Dt 33, 3 dass.
 דְּבַר *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דְּבַר אֶחָד euphem.
 für Götzendienst, Aussatz, Schweiß etc.
 דְּבַר *h. m.* Seuche.
 דְּבַר *h. m.* דֵּה' die Gottesrede (Gott).
 דְּבַר *h. m.* Führer.
 דְּבָרָא (2K 9, 20) *a. m., pl. c. s.*
 דְּבָרִיוֹן Jud 5, 20 Leitung.
 דְּבָרָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.
 דְּבָרָה *h. f.* Ausspruch. עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת
 die zehn Gebote.
 דְּבֻרָא *a. m.* Lauf, Strömung.
 דְּבֻרָתָא *a. f.* dass.
 דְּבֻרִיתָא *a. f.* Führerin.
 דְּבֻרִיתָא *a. f., pl. d.* דְּבֻרִיתָא Dt 1, 44
 (falsch דְּבֻרִיתָא Jud 14, 8) Biene.
 דְּבָרָן *h. m.* 1. Sprecher; 2. geschwätzig.
 דְּבָרָנָא *a. m.* dass.
 דְּבָרָתָא I *a. f.* 1. Nu 31, 11 Beute;
 2. *c.* דְּבָרָתָא Ex 33, 23 Zug, Einherziehen.
 דְּבָרָתָא II *a. f.* Pest.
 דְּבַשׁ *h. m.* Bienenhonig, auch דְּבַשׁ
 דַּתְּלִיחִים Dattelhonig.
 דְּבַשׁ שֶׁלֹּאֵתָאִינִים ד' Feigenhonig.
 דְּבַשׁ *h. Hi.* in Gährung übergehen.
 דְּבַשָּׁא (Jud 14, 8), דְּבַשָּׁא *a. m., ind.* דְּבַשׁ
 Gen 43, 10 Honig.
 דְּבַשָּׁן *h. m.* 1. Honig; 2. Honigkuchen.
 דְּבַשָּׁנִיתָא *a. f.* honigartig.
 דְּבַשָּׁקָא *s.* דְּבַשָּׁקָא.
 דְּבַשָּׁתָא Ortsname.
 דָּג *h. m.* Fisch. שָׁמֶן דָּגִים Tran. כִּי דָּגִים
 Fischbehälter.
 דָּגָה *h. f.* Fische.
 דְּגוּגִיתָא (Am 4, 2) *a. f.* Fischerbarke.
 דְּגוּלָּה *h. m.* List.
 דְּגוּן *h. m.* Aufhäufen.

דְּגוּנָא (?) *a. m.* Getreide.
 דְּגוּזָר *s.* דְּגוּזָר.
 דְּגוּזָא *a. m., pl.* דְּגוּזִין Ex 8, 10 Haufe.
 דְּיֻטְסִים (Est II 2, 8, MS דְּיֻטְסִי
 דְּיֻטְסִים).
 דְּיֻגְרָה *h. f.* Brüten.
 דְּגַל I *h. Ni.* in Abteilungen geteilt sein.
Hi. eine Flagge hissen.
 דְּגַל II *h. Pi.* betrügen. *Hi.* dass.
 דְּגַל *a. Pa.* lügen, betrügen.
 דְּגַלָּה *h. m.* Fähnlein, Trupp.
 דְּגַלָּא *a.* Panierstange.
 דְּגַלָּא *a. m.* Lügner.
 דְּגַלְוִיתָא *a. f.* Falschheit.
 דְּגִלוּם 1. דְּלָגִים *gr. m.* (δολιγός) heftige
 Schmerzen habend.
 דְּגִלָּתָא (Gen 2, 14) Tigris.
 דְּוִנְמָא *gr. m.* (δείγμα) 1. Beispiel, Exempel;
 2. Merkmal, Marke;
 3. Aussehen.
 דְּוִנְמַטְרִין 1. דְּוִנְמַטְרִין *s.* דְּוִנְמַטְרִין
gr. m. (δεικματήριον) Bild.
 דְּוִנְמַטְרִין (MidrTeh 118, 12) 1. דְּוִנְמַטְרִין
s. דְּוִנְמַטְרִין.
 דְּגָן *h. m.* Getreide.
 דָּגָן *a. Itpa.* aufgespeichert werden.
 דְּגָנָא *a. m.* Getreide.
 דְּגוּן *gr. m.* 1. (δύρονος) doppelt, zweimal;
 2. (δύωνον) mit zwei Winkeln.
 דְּיֻטְסִים 1. דְּיֻטְסִים.
 דְּיֻגְרָה *a., pl. pass.* דְּיֻגְרָה Ex 16, 14 (MS
 דְּיֻגְרָה) 1. aufhäufen; 2. brüten(?);
 3. springen(?). *Itp.* *pf.* 3 *m. pl.*
 דְּיֻגְרָה Thr 1, 20 sich krümmen.
 דְּגִשׁ *h. Hi.* deutlich aussprechen, betonen.
 דָּר *h. m.* 1. weibliche Brust; 2. Brustdrüse,
 Zitze; 3. Hahn (an Geschirren);
 4. die konvexe Seite der Milz.
 דָּרָא *a. m., pl.* דָּרִין Jes 32, 12 (MS
 דָּרִין), *d.* דָּרִיא Cant 8, 1 dass.
 דָּרָא *a. Pa.* führen. *Itpa.* sich bewegen.
 דְּרָבָא *a. m., pl.* דְּרָבִין, דְּרָבִין Fliege.
 דָּרָה *h. Pi.* führen. *Hitpa.* sich bewegen.
 דְּרִינָא 1. דְּרִינָא, *s.* דְּרִינָא.

יִדְכִי *gr. f., pl.* יִדְכָאֵת (διαδοχή) sich ablösende Wache.

יִדְמוֹס *gr. m.* (δίδυμος) doppelt.

יִדְנִים *h. m. pl.* arabischer Nomadenstamm.

יִדְנִין *(jRhS 58^a) gr. m.* (δαδίων) 1. Kienfackel; 2. Kiefer (*Pinus Halepensis*).

יִדָּה *s.* יָדָה.

יִדָּה *a.* *Aph.* matt werden.

יִדָּה *h.* *Hi.* rot werden lassen(?).

יִדְהָ *(Gen 2, 12) a. m., ind.* יִדְהָ *Ex* 25, 24 Gold.

יִדְהִבָּנָה *(Est II 3, 11, nicht MS) a. m.* Goldwert.

יִדְהִי männl. Personennamen.

יִדְהִי *h. m.* Goldarbeiter.

יִדְהִינָה *a. m.* dass.

יִדְהִיבָּת Ortsname.

יִדְהִי *h.* matt, dünn sein.

יִדְהִי *(jAbZ 41^b) l.* יִדְהִי *gr. m.* (οὐρη-
ρὸν) Nachtgeschirr.

יִדְהִינָה *a. m., ind.* יִדְהִי *Jes* 55, 2 (*Soc* 59
יִדְהִי = יִדְהִי) fett.

יִדְהִינָה *a. f.* dass.

יִדְהִי *s.* יִדְהִי.

יִדְהִי *a.* fett sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* יִדְהִינָה *Jes* 43, 24 fett machen. *Itpe. pf.* 3

f. sg. יִדְהִינָה *Jes* 34, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְהִי *Jes* 34, 7 fett werden.

יִדְהִינָה *a. m.* Fettigkeit.

יִדְהִינָה *a. m., f. d.* יִדְהִינָה *Ez* 32, 6 fett.

יִדְהִינָה *a. f.* fett.

יִדְהִינָה *a. f.* Dünger.

יִדְהִי (?) *a.* als fett ansehen.

יִדְהִי *s.* יִדְהִי.

יִדְהִי *s.* יִדְהִי.

יִדְהִי *a. m.* Tragstange.

יִדְהִי I (= יִדְהִי) *a.* 1. dieser. יִדְהִי — יִדְהִי die (Ansicht) des einen — die (Ansicht) des andren; 2. welcher.

יִדְהִי II *gr. tr.* (δύο) zwei.

יִדְהִי I *a., imp. pl.* יִדְהִי *Jer* 48, 17 traurig

sein. *Itpe.* Schmerz empfinden, sich betrüben.

יִדְהִי II *a.* ausschauen.

יִדְהִי *a.* 1. fließen; 2. *ipf.* 3 *f. sg.* יִדְהִי *Lv* 15, 25 Blut-, Samenfluß haben.

יִדְהִי *h. m.* Bär.

יִדְהִי I (*Jes* 11, 7) *a. m.* dass., *s.* יִדְהִי.

יִדְהִי II *a. m., c. s.* יִדְהִי *Lv* 15, 3 Blut-, Samenfluß.

יִדְהִי (*Lv* 15, 4) *a. m.* mit Fluß behaftet.

יִדְהִי *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Unruhe sein.

יִדְהִי *a. m.* Tiegel.

יִדְהִי *h. f. pl.* dass.

יִדְהִי *h. f.* Fischerbarke.

יִדְהִי *s.* יִדְהִי.

יִדְהִי *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2. Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* יִדְהִים Freundschaft, Liebe.

יִדְהִי *a. m.* Vatersbruder.

יִדְהִי (*Mi* 3, 3) *a. m., pl.* יִדְהִי, *c.* יִדְהִי *Ex* 16, 3, יִדְהִי Kessel.

יִדְהִי *a. m.* Aufregung.

יִדְהִי männl. Personennamen.

יִדְהִי *h.* traurig sein. *pt. pass.* יִדְהִי traurig. *Ni.* betrübt werden. *Hi.* betrübt machen.

יִדְהִי *h. f.* menstruierende.

יִדְהִי (*jAbz* 40^d, *jSabb* 14^d יִדְהִי) l. יִדְהִי, *s.* יִדְהִי.

יִדְהִי *h. m.* Kummer.

יִדְהִי (*LvJI* 15, 3, MS יִדְהִי) l. יִדְהִי, *s.* יִדְהִי.

יִדְהִי (*יִדְהִי*) *h. m.* Kummer.

יִדְהִי (*Gen* 42, 38, *Jes* 35, 10) *a. m.* dass.

יִדְהִי *Ni. pf.* יִדְהִי abgespült, weg-gewaschen werden. *Hi. pf.* יִדְהִי abspülen, waschen. *Ho. pf.* יִדְהִי abgespült werden.

יִדְהִי *a. Aph.* abspülen.

יִדְהִי *h. m.* Hirse (*Panicum miliaceum*).

יִדְהִי *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

הָוִיָּא *a. m., c. s.* הָוִיָּא Gen 35, 18
Kummer, Betrübnis.

הָוִיָּא *a. m., ind.* הָוִיָּא 1K 20, 43, *pl.* הָוִיָּא
Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.

הָוִיָּא *a. m.* 1. Knaul. הָוִיָּא sein
eigenes Werk; 2. Eimer.

הָוִיָּא *h.* stoßen, zerstoßen. *Ni. Pu.* zer-
stoßen werden.

הָוִיָּא *a., pt.* הָוִיָּא Nu 11, 8 stoßen, zer-
stoßen. *Pa.* dass.

הָוִיָּא *a. f.* Mörser.

הָוִיָּא *s.* הָוִיָּא.

הָוִיָּא *s.* הָוִיָּא.

הָוִיָּא *a. Aph.* הָוִיָּא spulen, (Garn) win-
den(?). *Itpe.* הָוִיָּא geschöpft werden.

הָוִיָּא *a. m., ind.* הָוִיָּא Jes 40, 15 (*Soc*
59 *דוּל*), *pl.* הָוִיָּא Est II 1, 3 (*MS* הָוִיָּא)
1. Schöpfemer; 2. künstliche Be-
wässerung.

הָוִיָּא *a. m.* הָוִיָּא (*Garn?*).

הָוִיָּא *a., pt.* הָוִיָּא verdächtig sein.

הָוִיָּא (?) männl. Personenname.

הָוִיָּא *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. ver-
rufenes Weib; 3. Todesengel.

הָוִיָּא *a. f.* üble Nachrede.

הָוִיָּא (*bBabB 90^b*) 1. רָו.

הָוִיָּא I *h. m.* Wachs.

הָוִיָּא II weibl. Personenname (*s.* הָוִיָּא).

הָוִיָּא *gr.* männl. Personenname (*Δοσί-
θεος*).

הָוִיָּא *h. m.* Makel, Schimpf.

הָוִיָּא *a. m., s.* הָוִיָּא.

הָוִיָּא I *h. m.* Makel.

הָוִיָּא II *h. m., pl.* הָוִיָּא 1. Seite. הָוִיָּא
durch Operation der Bauchwand

geboren; 2. Rippe; 3. Wand; 4. הָוִיָּא.

הָוִיָּא *h. m.* Stein, welcher den Ver-
schlußstein des Felsengrabes festhält.

הָוִיָּא *a. m.* dass.

הָוִיָּא I *a., pt.* הָוִיָּא Hb 1, 15, *imp. pl.*
הָוִיָּא Jes 66, 10 frohlocken.

הָוִיָּא II *a.* hineinstecken.

הָוִיָּא *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. ge-
nau, sorgfältig tun; 3. genau nehmen;

4. beweisen. הָוִיָּא es beweist
nicht für jenen. *Pa.* הָוִיָּא 1. fein-
machen, zerkleinern; 2. genau, sorg-
fältig verfahren; 3. genau nehmen.
Aph. pf. הָוִיָּא, *אָוִיָּא*, 3 *f. sg.* הָוִיָּא
Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* הָוִיָּא
Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren;
2. schauen. *S.* הָוִיָּא, הָוִיָּא.

הָוִיָּא *h. m.* Hornhauttrübung im Auge.

הָוִיָּא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.*
1. genau; 2. gerade, nur. — הָוִיָּא
הָוִיָּא nur (für diesen Fall gilt
dies), aber (für jenen) nicht. הָוִיָּא
הָוִיָּא (הָוִיָּא) הָוִיָּא die erste (letzte)
Regel (von zweien, aus welchen für
einen besonderen Fall Schlüsse zu
ziehen) ist genau zu nehmen.

הָוִיָּא *s.* הָוִיָּא.

הָוִיָּא *a. m.* Schluß aus Pressung des
Wortlautes einer Mischna.

הָוִיָּא Ortsname.

הָוִיָּא *a. m.* sorgfältig.

הָוִיָּא *h.* wohnen. *Pi.* הָוִיָּא 1. wohnen lassen;
2. durch die auf dem Feld über-
nachtende Herde düngen. *Hi.* wohnen
lassen. *Hitp.* gedüngt werden.

הָוִיָּא I *a., pf.* 1 *sg.* הָוִיָּא Gen 32, 4, *ipf.*
3 *m. sg.* הָוִיָּא Lv 25, 35 wohnen, be-
wohnen. *Pa.* הָוִיָּא 1. aufstellen; 2. durch
die auf dem Felde übernachtende
Herde düngen; 3. הָוִיָּא Ps 129, 3 1.
הָוִיָּא, *s.* הָוִיָּא.

הָוִיָּא II *a. Pa.* הָוִיָּא 1. herumziehen, hau-
sieren; 2. einholen. *Itpa.* eingeholt
werden.

הָוִיָּא *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. aus-
gestopfter Sack, Balg.

הָוִיָּא *h. m., pl.* הָוִיָּא Geschlecht, Gene-
ration, Zeitalter. הָוִיָּא für immer.

הָוִיָּא *h. m.* eine Eidechsenart.

הָוִיָּא *pers. m.* הָוִיָּא Richter. הָוִיָּא
(höherer) Gerichtshof.

הָוִיָּא *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung,
Ortschaft; 3. Perle (*jSanh 2S^a* הָוִיָּא

נאות 1. (דור) קנאות 4. Eingeweide-wurm(?); 5. Last, Bürde(?); 6. בית דורא (?) Ortsname.

הדורא s. דור.

הדש h. 1. treten, dreschen; 2. verachten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt sein; 4. Beischlaf vollziehen. Pi. treten. Pol. s. דשש.

הדש a., pf. 3 pl. c. s. דשוהי 2K 7, 17 1. treten, zertreten; 2. dreschen; 3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt sein. Hpe. ipf. 3 f. sg. תתדש Jes 24, 3, 3 pl. ידרשון Jer 48, 26 Or 1474 (Or 2375 ידרשון), inf. אתדשא Jes 22, 5, zertreten werden. Aph. verachten. Pol. s. דשש.

הדשא a. m. 1. Treten, Dreschen; 2. Gewohnheit.

הדש männl. Personennamen.

הדש h. m. fettes Land.

הדח h. f., pl. הדיח gemauerte Zisterne. דחא (Koh 10, 18, Or 2375 הדיח, Or 1302 הדיח) a. f. menstruierendes Weib.

הדיח a., pf. 3 m. sg. c. s. הדיח Nu 35, 20 1. stoßen; 2. aufheben, hintersetzen. Aph. wegstoßen. Hpe. weggestoßen werden.

הדח a. Pa. ipf. 2 m. pl. יתדחון, inf. מידחא Dt 15, 14 spenden.

הדיח h. 1. wegstoßen, verstoßen. pt. pass. דיח eilig; 2. verlegen; 3. verdrängen. Ni. 1. aufgehoben, abgestellt werden; 2. abgewiesen werden; 3. nachgeben, sich stoßen lassen. Hi. 1. wegstoßen, eilig wegbringen; 2. zurückweisen.

הדיח a. m. Hochmut, Stolz.

הדיח h. m. Zurückweisung.

הדיח a. m. Scherz, Heiterkeit.

הדיח a. m., ind. דיח Dt 28, 66, דיח Dt 20, 8 furchtsam.

הדיח h. f. pl. Tischplatten.

הדיח h. m. Gedränge, Haufen.

הדיח (Ez 27, 17) 1. ריחוש s. ריחוש.

הדיח f. ריחוש EchR Peth 1. ריחוש (so Ausg. Pes.), pl. m. ריחון VajR. 33 1. ריחון, s. ריחון.

הדיח h. f. 1. Stoßen; 2. Beseitigung. Widerlegung (von Argumenten).

הדיח (Dt 7, 21) a. m. 1. furchtbar; 2. ehrwürdig.

הדיח a. f., ind. דיח Gen 28, 17 1. Ehrfurcht; 2. pl. f. דיחון Jes 66, 20 Cod Soc 59 (Or 2211 דיחון) furchtbares Tier.

הדיח a. f., ind. דיח Jon 1, 10 (MS דיח) Furcht, Ehrerbietung.

הדיח s. דיח.

הדיח h. f. Niederstoßen.

הדיח a. m., ind. דיח 1K 8, 64 eng.

הדיח a. 1. lachen; 2. spotten, verlachen. Pa. dass.

הדיח a. m. Spott.

הדיח a., pf. 3 f. sg. דיח Gen 18, 15, ipf. 3 m. sg. ידח Jer 10, 7 fürchten. Pa. Furcht einflößen.

הדיח a. m. Vogelscheuche.

הדיח (jMaasSch 56^b) 1. דיחון s. דיחון.

הדיח a. f. 1. דיח Ex 15, 16 B. Furcht, Angst; 2. Ehrfurcht; 3. ind. דיח Dt 32, 18, pl. דיחון Ex 20, 19 Gottheit.

הדיח h. m. Hirse (*Panicum miliaceum*).

הדיח a. m. dass.

הדיח h. drücken, drängen. Pi. dass.

הדיח (Thr 2, 2, MS דרס) a. dass. Pa. dass.

הדיח h. f. Druck, Quetschung.

הדיח h. stoßen, treiben. pt. pass. דיח eilig. Ni. sich beeilen.

הדיח a., pt. pass. pl. דיחון Est II 8, 13 treiben. Hpe. sich beeilen.

הדיח h. drängen.

הדיח h. m. Bedrängnis.

הדיח a., pf. 3 f. sg. דיח Nu 22, 25 1. drängen, zwingen; 2. inständig

bitten; 3. beeilen. *Itpe. pf. 3 f. sg.*
 אֶדְחִיקֶנּוּ Nu 22, 25 gedrückt werden.
 דָּחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.
 דִּחְקָא *a. m., pl. c. s.* דִּחְקֵיהוֹן Jud 2, 18
 Bedränger.

דִּחְקָא (Ex 3, 9, MS דִּחְקָא), דִּחְקָא *a. m., ind.* דָּחַק Ex 6, 7 1. Gedränge; 2. Drängen, Drücken; 3. Bedrängnis. Not.

דִּחְקֵיהוֹן *a. f.* Bedrängnis.

דָּחַשׁ *s.* דָּחַשׁ.

דִּחְקָא *gr. f.* (διάταγμα) Edikt.

דִּחְקָא *gr. m.* (διάταξις) Dekret.

דִּי I (Est II 1, 1) *a.* 1. welcher; 2. daß, weil; 3. Einführung eines Genetivs. דִּי מָבֵר da ja.

דִּי II (= דִּי אֵין) *a.* denn wenn. לֹא דִּי אֵין nur. דִּי אֵין אֵין sonst. דִּי אֵין אֵין לֹא כִּתְחִלָּה wenn er es getan hat, ja (ist die Handlung gültig), im voraus aber (vor der Tat), nein (ist sie nicht erlaubt). דִּי אֵין אֵין אֵין auch wenn er es getan hat, ist es ungültig.

דִּי III (= דִּי אֵין) *a.* daß sie.

דִּי (= דִּי אֵין) *a.* דִּי אֵין, דִּי אֵין, דִּי אֵין wo? (vgl. hebr. אֵין אֵין).

דִּי *h., c.* דִּי genug; דִּי ich habe genug; דִּי דִּי לֹא מִן הַדִּין לְהוֹיֹת פְּנֵדוֹן das durch ein Schlußverfahren Ermittelte darf nicht über das dem Schluß zugrunde Liegende hinaus gesteigert werden; דִּי würdig; דִּי soviel als, gemäß; דִּי um zu; דִּי damit, so daß; דִּי עד דִּי bis.

דִּי *lat. tr. m.* (dies) Tag.

דִּי (= דִּי אֵין) daß sie seien.

דִּי אֵין *s.* דִּי אֵין.

דִּי אֵין *s.* דִּי אֵין.

דִּי *a. m.* Weißfluß.

דִּי (Jes 11, 6) *a. m.* Wolf.

דִּי *a. m.* Schmerz.

דִּי *a., c. s.* = Possessivpron. דִּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.), דִּי Est II 1, 4 mein, דִּי dein.

דִּי *h. f.* Geier.

דִּי (?) *a.* Aph. דִּי schwach machen.

דִּי *a. m.* matt, blaß.

דִּי *h. m.* dass.

דִּי (GenJI 25, 33) *a.* (= דִּי אֵין) von dieser.

דִּי *h. f., pl.* דִּי Tinte.

דִּי *gr. tr. m.* (δύο) zwei.

דִּי *h. m.* Schwäche, Kummer.

דִּי *a. m.* dass.

דִּי *gr. m.* (διαβήτης) Heber.

דִּי *gr. f.* (διζυγία) Zweigespann.

דִּי *gr. f.* (διάταγμα) Anordnung.

דִּי *gr. f.* (δίατα), *pl.* דִּי 1. Wohngemach; 2. Stockwerk.

דִּי *gr. m.* (διאתρητον) Becher mit Glasnetzarbeit.

דִּי 1. דִּי *gr. m.* (διαντρον) Doppelhöhle.

דִּי *gr. m.* (δίδυμος) Doppelpfeiler (an den Ecken).

דִּי (jSchebi 37^b Ausg. Krot.) 1. דִּי (?).

דִּי (?) *gr. m.* (ζημία) Strafe.

דִּי *gr. f.* (δημόσιον) 1. öffentliches Bad; 2. Ortsname (Emmaus).

דִּי 1. דִּי *gr. m.* (ροδόμυρον) Rosenöl.

דִּי *s.* דִּי.

דִּי *a. m.* Streit.

דִּי *gr. m.* (ιστάριον) Querholz (am Webstuhl).

דִּי *gr. m.* (viell. δίστεμος) zweischneidig.

דִּי *gr.* Lydda (Λιδόπολις).

דִּי *gr. m.* (δίσκος) erhabenes Bild.

דִּי (*דִּי*) *gr. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דִּי *gr. m.* (διπλοῖ) Duumviri.

דִּי *gr. m.* (διπλόστων) doppelter Säulengang.

דִּי *s.* דִּי.

דִּי *gr. m.* (διπρόσωπος) mit zwei Gesichtern.

דִּי *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. Her-

leitung, Beweis (durch Pressung des Wortlauts eines Gesetzes); 3. Erwiesenes.

דיקנא *gr. m.* (εἶκων), *pl.* דיקנאות Bild, Ebenbild.

דיור *h. m.* Wohnung, Herberge.

דיור *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Einwohner.

דיורא *a. m.* 1. Beisasse; 2. Proselyt; 3. Gastwirt.

דיורא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דיורין (jSanh 26^b) 1. דיגין, s. דיגא.

דיותא 1. דייתא.

דיותא (Jer 38, 18) *a. f.* Tinte.

דיותמין s. דיאתמין.

דיותקא *pers. f.* Familie.

דיח 1. דהית, s. דות.

דייטא *gr. f.* (δίατα) 1. Zimmer; 2. Stockwerk; 3. Name eines römischen Gefängnisses in Cäsarea.

דיאטיגמא (Est II 8, 13), דיאטיגמא (Est II 9, 14) *gr. f.* (διάταγμα) Befehl, Edikt.

דייטריטון s. דיטריטון.

דיך (Gen 37, 19, Jud 6, 20) *a. m.* (vgl. bibl. aram. דִּיכִי) jener.

דיקא *a. m.* Stachel(?).

דיקה *h. f.* Zerstoßen.

דיקון (NuJII 32, 16) 1. דירון, s. דירא. דייל (= דִּי ל) *a., c. s.* Umschreibung des Possessivpron. דייל Nu 3, 13, דייל Ex 13, 8 wegen.

דייל Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit. דייל Gen 4, 15 daß nicht.

דיילא *a.* 1. (= דִּיאֵן לֹא) denn, wenn nicht; 2. (= דִּיאֵן אֵין לֹא) dies, wenn nicht; 3. (= דִּיאֵן לֹא) Jes 6, 2 Soc 59 damit nicht.

דיילא *a. m.* 1. Aufwärter, Diener; 2. Beamter.

דיילא (jPes 32^c) 1. דיילא.

דיימה *h. f.* üble Nachrede.

דיין (Gen 5, 1) *a. m.* dieser. דיין — דיין dieser — jener. דיין hier. דיין Dt

29, 21, Jud 18, 3 so. דיין, דיין, דיין deshalb. דיין Lv 10, 17 was denn?

דיין Jes 66, 1, דיין, דיין welcher?

דיין *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlußfolgerung ziehen (*a minori ad majus*).

דיין 1. gerichtet, bestraft werden; 2. gefoltert werden; 3. beurteilt werden.

דיין *rechten, streiten, disputieren.*

דיין *a., pf. 3 m. sg. c. s.* דיין Gen 30, 6,

דיין *3 m. sg.* דיין Dt 32, 36, 1 *sg.* דיין

Gen 18, 21, *inf.* דיין Ex 18, 13 1. rich-

ten, bestrafen; 2. Recht verschaffen;

3. sein Recht verfechten, Prozeß

führen; 4. Zeugen verhören; 5. fol-

gern. דיין מנה ומנה folgere daraus in

allen Stücken; דיין באותו folgere daraus u. laß es (im übrigen)

an seinem Platze. דיין *streiten.*

דיין *3 m. sg.* דיין Ex 30, 32, *inf.*

דיין Jes 33, 14 gerichtet, bestraft

werden. דיין 1. dass.; 2. pro-

zessieren.

דיין *h. m.* 1. Gericht, Prozeß, Rechts-

sache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil;

4. Schlußfolgerung. דיין מן דיין

Kriminalstrafen werden nicht auf

Grund eines Schlußverfahrens ange-

nommen. דיין וְהָיָה דיין die Verhandlung

kann wieder beginnen. דיין מן דיין

das Resultat einer Folgerung. דיין

הוא דיין dasselbe gilt. דיין בית דיין

Gerichtshof, Gelehrtenkolleg. דיין

מדת דיין göttl. Eigenschaft der (strengen) Gerechtig-

keit. דיין 1. Kläger; 2. Gegner.

דיין *h. m.* Richter.

דיין (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Pro-

zeß; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechts-

sache; 4. Strafe.

דיין (Dt 17, 9) *a. m.* Richter.

דיין weibl. Personennamen.

דיין männl. Personennamen.

דיין (דיין?) *a. m.* Grütze.

ריוס (Est II 3, 1) *lat.* männl. Personenname (*Divus?*).

ריוסם (Est II 3, 1) viell. Entstellung von Jesus.

ריועבר (= ריוע עבר) *s.* רי II.

ריועה *h. f.* 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand; 4. Bewußtsein.

ריועתא (Gen 3, 19, MS ריועתא) Schweiß.

ריוצא *a. m., ind.* ריוצן Jer 32, 13 Freude. Entzücken.

ריוצא (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart.

ריוצא *h. f.* 1. Freude; 2. Schild.

ריוצותא *a. f.* Freude, Entzücken.

ריוצתא *a. f.* Stechen im Auge.

ריוצתא *a. f.* Gazellenart.

ריוקא *pt. f.* v. *a.* רוקא. רוקא die Mischna drückt sich ebenso genau aus.

ריוקא *pt. pass. f.* v. *a.* רוקא die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf.

ריוקינתין *gr. m.* (ὕακινθιον) Hyazinth, ein Edelstein.

ריוקינתיון *gr. m.* (ὕακινθιον) hyazinthfarben.

ריור *h. Pi.* Hürden aufstellen. *Hitp.* mit Hürden versehen sein.

ריור *h. m., pl.* רירור, רירור 1. Hürde, Stall; 2. Schuppen; 3. = רר Kranz.

ריור *h. m.* Wohnung.

ריור *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt.

ריור (Ex 15, 13) *a. m., ind.* ריר Jes 31, 4, *pl.* רירון, רירון, *c. s.* רירנות Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall.

ריור *a. m., ind.* ריר Ex 25, 11 (MS ריר) Kranzleiste.

ריור *a. m.* Wohnung, Herberge.

ריור *a. m.* 1. *ind.* ריר Dt 23, 8 Beisasse, Mieter; 2. Proselyt; 3. Hausierer.

ריור *a. m., c. s.* רירי Gen 41, 47, *pl. c. s.* ריריהון Jes 32, 19 Bewohner.

ריורה *h. f.* 1. Wohnung. בית ריורה

Wohnhaus; 2. Kornwurm; 3. l. ריורה, *s.* ריורא.

ריורתא *a. f.* Proselytin.

ריוש *h. m.* 1. Dreschen, Treten; 2. Drusch.

ריושא *a. m., c. s.* ריושה Dt 25, 4 dass.

ריושא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* ריוש Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.

ריושא *a. m.* Drescher.

ריושה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.

ריוה I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.

ריוה II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.

ריותא (Lv 11, 14), ריותא *a. f.* Geier.

ריותוכוס 1. ריותוכוס *gr. m.* (διδόχος?) Nachfolger, *s.* auch ריודכי.

ריותיקא, ריותיקי *gr. f.* (διαθήκη) 1. Testament; 2. Disposition.

ריותן (= ריושן) Volksname.

ריות *gr. m., s.* ריוכס.

ריות *h. m.* zerknirscht, elend.

ריוח *h. Pi.* zermahlen, vernichten.

ריוח *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* ריוחי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben.

Pa. ipf. 3 *m. sg. c. s.* ריוחינה Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären; 3. Reinheitsgesetze ausüben.

Aph. erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* ריוחו Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgetan werden.

ריוחא (MidrTill 48, 4) 1. ריוחא, *s.* ריוח (?).

ריוחוד *h. m.* Zerknirschung.

ריוח *x. m.* ein Untersatz (für Kochtöpfe).

ריוח (jSchebi 35^d) 1. ריוח (so Ven.). ריוחא 1. ריוחא.

ריוחא (Gen 17, 14), ריוחא *a. m.* männliches Wesen.

ריוחודא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei. *S.* ריוחודא.

ריוחודא *a. f., c. s.* ריוחודא Lv 12, 5 Reinheit.

דְּבִיאָ (Ex 25, 39), דְּבִיאָ (Lv 10, 10) *a. m., ind.* דְּבִי Ex 25, 11, *f. d.* דְּבִיתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.

דְּבִיאָ *a. m., pl.* דְּבִיבִין Lv 16, 12 fein zermahlen.

דְּבִין (TosKelBabB V S) 1. דְּבִין.

דְּבִינָא *a. m.* eingedenk. דְּבִרְנָא Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דְּבִירָא Thr 1, 7, mit Verbalendung דְּבִירִית 1. דְּבִירִית (Gramm. S. 284) Thr 1, 9.

דְּבִירִיתָא *a. f.* Totenbeschwörung.

דְּבִדָּה *h.* zermalmen. *Pilp.* דְּבִדָּה dass.

דְּבִדָּה *a.* zermalmen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmt werden.

דְּבִקְמָא, דְּבִקְמָא *gr. f.* (δεῖγμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.

דְּכִן *h.* 1. דְּכִן.

דְּכִן *a.* 1. דְּכִן.

דְּוִקִּים *s.* דְּוִקִּים.

דְּוִקִּין *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung der Priester auf der Tribüne; 3. *s.* דְּבִין.

דְּוִקִּין *x. m., c.* דְּוִקִּין Ez 42, 12 dass.

דְּוִקִּים *h.* 1. zerstoßen; 2. schwächen.

דְּוִקִּים, דְּוִקִּים, דְּוִקִּים *gr. m.* (δοῦξ, δοῦκας), *pl.* דְּוִקִּים Cant 6, 8 (MS דְּוִקִּין!) Haupt der Militärmacht der Provinz.

דְּוִקִּים *gr. m.* (δόκος) Balken.

דְּוִקִּים *gr. m.* (δοχός) Behälter.

דְּוִקִּים, דְּוִקִּים *gr. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.

דְּוִקִּים, דְּוִקִּים (דְּוִקִּים) 1. דְּוִקִּים *gr. m.* (δίσχιοςτος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).

דְּוִקִּים *gr. m.* (vgl. ταξέωτης?) Amtsdienner.

דְּוִקִּים *gr. f.* Würde eines Dux.

דְּוִקִּים *s.* דְּוִקִּים.

דְּוִקִּים *s.* אחים.

דְּוִקִּים *a., inf.* דְּוִקִּים Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. דְּוִקִּים

דְּוִקִּים wer erwähnte dies? was hat es in diesem Zusammenhang zu tun?

Aph. pf. דְּוִקִּים Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* דְּוִקִּים Gen 40, 14, *pt.* דְּוִקִּים Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itpe. pf.* דְּוִקִּים Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.

דְּוִקִּים *a. m.* 1. *ind.* דְּוִקִּים Gen 1, 27, *pl.* דְּוִקִּים Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דְּוִקִּים Nu 28, 13 Wider; 3. Sproß. דְּוִקִּים Ortsname. דְּוִקִּים (Ex 12, 14) *a. m.* Erinnerung, Andenken.

דְּוִקִּים *h. m.* bockartig, unzüchtig.

דְּוִקִּים *a. f., ind.* דְּוִקִּים 1 K 14, 28 Ort. דְּוִקִּים *s.* דְּוִקִּים.

דְּוִקִּים *h. m.* arm, dürftig.

דְּוִקִּים *a.* 1. welcher nicht, daß nicht; 2. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne; 3. = דְּוִקִּים (דְּוִקִּים).

דְּוִקִּים *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* דְּוִקִּים Ex 2, 16 schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itpe.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.

דְּוִקִּים *a. m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.

דְּוִקִּים *a. m., ind.* דְּוִקִּים Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).

דְּוִקִּים *s.* דְּוִקִּים.

דְּוִקִּים 1. דְּוִקִּים.

דְּוִקִּים *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.

דְּוִקִּים *a. dass.* *Pa.* springen lassen, überspringen.

דְּוִקִּים männl. Personenname.

דְּוִקִּים *h. m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. gestielte Geschwulst.

דְּוִקִּים I *h.* schwächen, verringern. *Pass.* schwach, dürftig werden.

דְּוִקִּים II *h.* locker machen. *Pass.* 1. lose herabhängen; 2. locker werden, abgelöst sein.

דְּוִקִּים I *a.* arm werden, zugrunde gehen.

דלדל II *a. Pass.* gelöst werden.
 דלדלות *h. f.* Dürftigkeit.
 דלה *h.* 1. schöpfen; 2. herausziehen.
Hi. 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen. *Ho.* hinaufgezogen werden.
 דלווא *s.* דלוא.
 דלוב *s.* דלכא.
 דלוג *h. m.* Hüpfen.
 דלוחא *a. m.* Furcht.
 דלוחאי *a. m.* dass.
 דלועין *h. f. pl.* Kürbisse, *s.* דלעת.
 דלות *h. f.* Armut, Dürftigkeit.
 דלוחא *a. f.* Bewässerung.
 דלח *a.* 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. *Aph.* verwirren, beunruhigen.
 דילטור *gr. m.* (δηλᾶτωρ) Angeber, Spion.
 דילטורא, דילטורא *gr. f.* (δηλατορία) Angeberei.
 דלי *h. m., pl.* דליות, דליות Schöpfeimer.
 דלי בית Ortsname.
 דלי *h. m.* Wassermann, Sternbild im Tierkreis.
 דליה *h. f.* Schöpfen.
 דליל *h. m.* dünner Faden.
 דילא *a. m.* dünn, spärlich.
 דליקה *h. f.* Brand.
 דליקתא *a. f.* 1. Ex 22, 5 dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname (bibl. Tabera).
 דלית *h. f., pl.* דליות 1. Zweig; 2. auf Bäume emporlaufende Weinranke.
 דלכנ, דלכנ *a.* (= דל לא כין) denn, wenn es nicht so wäre.
 דלל *h. Hi.* דלל dünn, spärlich machen (lichten, durch Ausreißen eines Teils eng stehender Gewächse). *Pu. pt.* dürrig, undicht. *Palp. s.* דלדל.
 דלל *a.* spärlich, arm sein. *imp.* דל ziehe ab. *Itpe.* sich arm zeigen. *S.* דלדל.
 דלם 1. דלם.
 דלמא *a.* 1. Gen 50, 15 vielleicht. דלמא

aber vielleicht (gilt eher folgendes).
 דלמא וא דלמא — מי אמרין — sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht; 3. es sei denn.
 דלמא *gr. f.* (δράμα) Ereignis, Geschichte.
 דילמא (?) (jKil 32^d) ein Gewand.
 דלמטיקא *gr. m.* (δελματική) langes Gewand.
 דילניה (jBabMez 8^c) n. Krauß: *dilinea*, doppelreihiger Halsschmuck (?).
 דלם, דלום *gr. m.* (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.
 דלסקום *gr. m.* (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.
 דלעת *h. f., pl.* דלועין. דלעת Kürbis (*Cucurbita Pepo*).
 דלף *h.* tropfen.
 דלף *a.* dass.
 דלף *h. m.* das Tropfen der undichten Decke im Hause.
 דלף *a. m.* dass.
 דלף *h. f.* בית דלף Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).
 דלפנא *a. m.* triefäugig.
 דלפין, דולפין (דלפן) *gr. m.* (δελφίς) Delphin.
 דלפני, דולפני, (דלופני) *gr. f.* (δελφική), *pl.* דלפניקיות dreibeiniger Tisch.
 דלפק *x. m.* Verschnittener.
 דלפקס 1. דלפקס.
 דלק *h.* 1. brennen, in Flammen aufgehen; 2. verfolgen (?). *Ni.* verbrannt werden. *Hi.* anzünden.
 דלק *a., pt. f. sg.* דלקא 2S 22, 9, *pl.* דלקן Est II 8, 15 brennen. *Aph.* 1. *pf.* דלק Ex 22, 5 anzünden; 2. verfolgen (?). *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* דלקא Jer 51, 30 verbrannt werden.
 דלק *h. m.* Brennmaterial.
 דלקטור 1. דלקטור *gr. m.* (δηληγᾶτωρ) Delegierter.

דִּלְקָת *h. f.* Fieber.

דִּלְרָא *gr. f.* (διάρροια) Diarrhöe.

דִּלְתָּ *h. f., pl.* דִּלְתִּין der vierte Buchstabe des hebr. Alphabets.

דִּלְתָּ *h. f., pl.* דִּלְתוֹת Türflügel, Tür.
du. דִּלְתִּים Doppelflügel.

דִּלְתָּ *a. f.* dass.

דִּלְתוֹת (Prov 19, 14) 1. יִרְתוֹתָא.

דָּם *h. m.* 1. Blut, *pl.* דָּמִים vergossenes, gesprengtes Blut; 2. Menstruation; 3. Leben.

דָּמָא (Gen 9, 4) *a. m., ind.* דָּם Dt 19, 13
1. Blut; 2. Ex 22, 2 vergossenes Blut, Blutschuld; 3. Leben; 4. Blutsverwandter; 5. Kongestion.

דָּמָא *a.* 1. *pl. sg.* דָּמִיָּה Gen 5, 3 B., 1. דָּמִי, *pl. m.* דָּמִן Jes 1, 10 ähnlich sein, gleichen. דָּמִי אֶלֶּא לָהּא dies ist eher ähnlich jenem Falle (Einführung eines Dilemmas). דָּמִי דִּיכִי wem gleicht dieser Fall? (wie ist es vorzustellen?); דָּמִי דָּמִי — דָּמִי דָּמִי sind denn die beiden Fälle gleich? dort — hier —; 2. sich vorstellen, denken; 3. schweigen (vgl. דָּמָם). *Pa.*

1. *ipf.* 2. *m. pl.* דָּמִן Jes 40, 25 vergleichen, gleichstellen; 2. *pl.* דָּמִי דָּמִי Jes 45, 9 denken, glauben. *Itpe. Itpa.*
1. verglichen werden, gleichen; 2. in der Gestalt von . . . erscheinen.

דָּמָא männl. Personenname.

דָּמִי *s.* דָּמִי.

דָּמִי (Jud 17, 5) *a. m. pl.* Abbilder (Teraphim).

דָּמִי *h. m. pl.* דָּמִי 1. Abenddämmerung; 2. Morgendämmerung.

דָּמִי *h., pl. pass.* betäubt, bewusstlos.

דָּמִי *a., pl. pass.* dass.

דָּמִי *h. f.* zusammengeschrumpfte, rosinenartige Weinbeere.

דָּמִי männl. Personenname.

דָּמִי *h.* 1. ähnlich sein, gleichen; 2. ver-

gleichen. *Ni.* 1. verglichen werden;

2. gleich scheinen. *Pi.* 1. vergleichen;

2. einen Analogieschluß machen;

3. eine Meinung haben. *Pu.* דָּמִי אֶנִי es scheint mir.

דָּמִי Ortsname.

דָּמִי *a. m.* Bild.

דָּמִי *a. m., ind.* דָּמִי Cant 5, 2 Schlaf.

דָּמִי *a. m., ind.* דָּמִי 1 K 18, 27 Soc 59 schlafend.

דָּמִי 1. דָּמִי.

דָּמִי *h. m.* Mischung, Teruma-Mischung.

דָּמִי *h. f., pl.* דָּמִי Bild, Abbild, Ebenbild.

דָּמִי *a. f., c.* דָּמִי Dt 5, 16 dass.

דָּמִי *gr.* männl. Personenname (Δομετιανός).

דָּמִי *h. m.* 1. Zweifelhafte, d. h. Früchte, von denen zweifelhaft ist, ob sie verzehnetet; 2. Name eines Mischnatraktates.

דָּמִי männl. Personenname.

דָּמִי *a. m.* Ähnlichkeit, Analogie.

דָּמִי in Analogie mit einem anderen Fall.

דָּמִי (Cant 5, 2) *a. m.* Schläfer.

דָּמִי *a. m., ind.* דָּמִי Est II 1, 9 schlafend.

דָּמִי *a. f., c.* דָּמִי Koh 5, 11 Schlaf.

דָּמִי *h. m. pl.* Kaufpreis, Wert.

דָּמִי (Jes 55, 1) *a. m. pl., c. s.* דָּמִי Nu 20, 19 dass.

דָּמִי *a. m.* Ähnlichkeit.

דָּמִי (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen;

2. entschlafen (sterben). *Itpe.* entschlafen.

דָּמִי (Koh 5, 11), דָּמִי *a. m.*
1. Schlaf; 2. Lager.

דָּמִי *a. f.* das Entschlafen.

דָּמִי 1. דָּמִי?

דָּמִי *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ab-

lassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp. s.* דָּמִי.

דָּמִי *s.* דָּמִי.

דָּמִי 1. דָּמִי *lat. m.* (domine) Herr.

דימוניק *gr. f.* (δαμονική?) etwas zum Gottesdienst der Perser Gehörendes.

דימוס I *gr. m.* (δημος) 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. Gefängnis.

דימוס II *gr. m.* (δημόσιος) öffentlich.

דימוס *lat. m.* (*dimissus*) entlassen, freigesprochen.

דימוס Ortsname.

דומוס (דימוס) *gr. m.* (δόμος) Schicht von Steinen.

דמסא (Koh 2, 8 Or 2377) *gr. m.* (δημόσιον), *pl. d.* רמסא Koh 2, 8 l. רמסא öffentliches Bad.

דימוסאות *gr. m.* (δημόσια), *pl.* דימוסאות 1. öffentlich, dem Staat angehörend; 2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad; 5. öffentl. Platz.

דימוסין *gr. m.* (δημόσιον) 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.

דימסית *gr. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort (Emmaus).

דימוסיונה *gr. m.* (δημοσίωνης) Steuerpächter.

דימוסיונים *gr. m.* dass. (viell. auch Steuerpächter).

דמסקוס *gr.* Damaskus (Δαμασκός).

דמע *h.* Tränen vergießen. *Pi.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100 : 1 vermischen und so zu דמע machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.

דמע *a., ipf.* 3 *f. sg.* תדמע Jer 13, 17 tränen, weinen.

דמע *h.* 1. Tränen; 2. Priesterabgabe, Teruma (2 Mos 22, 28).

דמעא *a. m.* 1. Tränen; 2. *c. s.* דמעא Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe, Teruma.

דמעא *h. f.* Träne.

דמעתא (Ma 2, 13) *a. f., pl.* דמעין Jer 13, 17, דמעין, *d.* דמעתא Est II 1, 3 1. Träne; 2. eine Augenkrankheit

(Tränen der Augen); 3. *c.* דמעת Dt 22, 9 Priesterabgabe, Teruma.

דמקא Ortsname.

דמר *a. Itpa.* erstaunt sein, sich wundern.

דמשק Ortsname (Damaskus).

דמשקא (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.

דמת *a. f.* Aderlaß.

מן קדמת דנא *a. m.* dieser, diese. Koh 1, 9 vor diesem, vorher. כדנא *so.*

דנא *a. m.* großer Krug.

דנב Ortsname.

דנבא (דנבא) *a. m., c. s.* דנביה Ex 4, 4 Schwanz.

דיננאה *s.* דיננאה.

דונגר l. דונגר.

סינרדא *s.* דינידא.

דנרנא *h. f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?

דנא = דנא.

דנא = דנא.

דנח (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).

דנחיתא *lat. m. pl.* (*donativa*) Geldgeschenk von Feldherren an die Soldaten.

דינמוס *gr. m.* (δυνατός) fähig.

דנכו männl. Personenname.

דינמית *gr. f.* (δύναμις) Macht, Fähigkeit.

דנן (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese.

דנן Gen 32, 4 *so.* דנן ודנן

Gen 43, 10 nun zweimal. דנן

Nu 11, 20 warum denn?

דינסימית *gr. m.* (δανειστής) Wucherer, Gläubiger.

דנק *a. Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תדנקין Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.

דנקא *gr. m.* (δανάκη) 1. Silbermünze, der sechste Teil eines Denars; 2. ein Sechstel.

דנקי männl. Personenname.

דינר *gr. m.* (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 25 Silberdenar. 1 Sela (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provinzialsela (Stater) =

6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Knuternuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

הַיִּנְרָא *gr. m., pl. הַיִּנְרִין* 2K 5, 5 dass.

הַדּוֹסָא *gr. männl. Personenname* (Δοσίθεος).

לְסַנְגִּים (JMaasSch 52^d, MS Rom) *lat. m.* (vgl. *duo signa*) eine Marke oder Münze mit doppeltem Gepräge.

רֶסֶפֶס (?) *x. m.* Sänfte, s. רֶסֶפֶס.

רֶסֶקָא *gr. m.* (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. טֶסֶקָא.

רֶסֶקֶא *gr. f.* 1. (δισάκκιον) Doppelsack. אוֹסֶקֶנִיתָא s. דּוּסֶקֶנִיתָא.

רֶסֶקוֹס *gr. m.* (δίσκος), *pl.* רֶסֶקוֹסִים 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personenname.

רֶסֶקִילִינָא *lat. f.* (*disciplina*) Unterweisung.

רֶסֶקֶרִי *gr. m.* (δισκάριον) 1. Schüssel; 2. Tischplatte.

רֶסֶקֶרְתָא, רֶסֶקֶרְתָא *x. f.* 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

רֶסֶתוֹר *pers. m.* Tuch, Handtuch.

רֶסֶתָא *gr. männl. Personenname* (Δοσίθεος).

רֶסֶתָא *pers. m.* 1. Portion; 2. l. רֶשֶׁתָא.

רֶסֶתָא (Jud 3, 22) *pers. m.* Handhabe, Griff.

רֶסֶתָא (Est II 6, 10) 1. רֶסֶתָא (so MS).

רֶסֶתוֹר *pers. m.* Pacht.

רֶשֶׁבֶר *a. s.* רֶשֶׁבֶר.

רֶשֶׁבֶר (= רֶשֶׁבֶר) *a., ipf. 3 pl. c. s.* רֶשֶׁבֶר (= רֶשֶׁבֶר) Na 3, 12 schütteln.

רֶשֶׁבֶר *a.* zermalmen, zerkleinern.

רֶשֶׁבֶר *a. m., ind.* רֶשֶׁבֶר Ex 16, 14, רֶשֶׁבֶר Lv 13, 30, *pl. d.* רֶשֶׁבֶר Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

רֶשֶׁה *s.* רֶשֶׁה.

רֶשֶׁתָא *a. f.* Meinung.

רֶשֶׁת *h. Pi.* erdrücken(?). *Ni.* umkommen.

רֶשֶׁת *a., pf. 3 m. pl.* רֶשֶׁתוֹ Jes 43, 17 erlöschen. *Aph.* auslöschen.

רֶשֶׁת *a.* verdächtig sein.

רֶשֶׁת *a.* einstecken, einsetzen. *Pa. pf.* רֶשֶׁת Gen 30, 38 dass. *Itpe.* gestochen werden.

רֶשֶׁת *h. m.* Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רֶשֶׁת.

רֶשֶׁת *h. f.* 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Sinn; 4. Ansicht. רֶשֶׁת רֶשֶׁת Geiz. רֶשֶׁת רֶשֶׁת Freigebigkeit; 5. Hunger.

רֶשֶׁתָא (1K 7, 14) *a. f., pl.* רֶשֶׁתָא 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. רֶשֶׁתָא רֶשֶׁתָא ist wirklich deine Meinung zu sagen? (רֶשֶׁתָא) — רֶשֶׁתָא רֶשֶׁתָא denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit). רֶשֶׁתָא רֶשֶׁתָא לֹא das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn). רֶשֶׁתָא רֶשֶׁתָא du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

רֶשֶׁת *h. m.* 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte; 3. Blatt (eines aus zwei Teilen zusammengenähten Gewandes).

רֶשֶׁת (Ex 26, 16) *a. m.* dass.

רֶשֶׁת *s.* רֶשֶׁתָא.

רֶשֶׁתָא *gr. m.* (δισκήτης) Zirkel.

רֶשֶׁתָא *a. m., ind.* רֶשֶׁתָא Makel, Tadel.

רֶשֶׁתָא (Dt 2, 23 B.) 1. רֶשֶׁתָא.

רֶשֶׁתָא *gr. m.* (δισπλά) das Doppelte.

רֶשֶׁתָא *gr. f.* 1. (δισπλόστον) רֶשֶׁתָא doppelter Säulengang; 2. רֶשֶׁתָא דִּפְלוֹפּוֹטִירִין *gr. m.* (δισπλοποτήριον) Doppelbecher; 3. (διδουλοι) Duumviri.

רֶשֶׁתָא *gr. m.* (δισπλωματάριον) Behältnis für wertvolle Gegenstände.

רֶשֶׁתָא *gr. m.* (δισπλοῦν) Verdoppelung.

רֶשֶׁתָא *gr. m.* (δισπλόστον) doppelter Säulengang.

רֶשֶׁת *h.* befestigen. *Pi.* zwingen.

רֶשֶׁת *a. Pa.* zwingen.

רֶשֶׁתָא *a. m., pl.* רֶשֶׁתָא Wand.

רֶשֶׁתָא *gr. f.* (δάφνη) Lorbeer.

רֶשֶׁתָא *a. m.* Scherge.

דַּפְנִי *gr.* Ortsname (Daphne).
 דַּפְנִיתָא *a. f.* Rippe, Wand.
 דַּפּוּס דַּפּוּסָא *gr. m., pl.* דַּפּוּסִין, דַּפּוּסִית *gr. m., pl.* דַּפּוּסִין 1. (τύπος) Form, Modell; 2. GenJII 49, 11 l. רַפּוּס.
 דַּפּ *a. Pa.* anklopfen.
 דַּפְקָא *a. m.* Puls, Pulsader.
 דַּפְקָנִין (Tos Erub XI 11) l. בְּרַקְנִין (?)
 דַּפְרָא *gr. f.* (δίφορος), *pl.* דַּפְרִין, דַּפְרִיִּית, דַּפְרִיִּית zweimal Frucht tragend.
 דוּפּוּרִין (BerR 18) l. גְּרִיפּוּרִין *gr. m.* (δρεπούριον) Ehescheidung.
 דַּיְפּוּרִסָּא *gr. m.* (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.
 דַּיְפְרָצִי *gr. m.* dass.
 דַּיְפְשָׁא (?) *x. m.* Graben(?).
 דַּפְתִּי Ortsname.
 דַּפְתִּיָּא *gr. m.* (διφθέρα), *pl.* דַּפְתִּיָּוֹת, דַּפְתִּיָּין 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.
 דַּבְצִיָּא (bBech 8^b) l. וְדַבְצִיָּא *a. m.* Küchlein.
 דַּצִּיךְ (Prov 6, 22) l. רַגְלִיךָ, s. רַגְלִיָּא.
 דַּצִּיָּין (Jes 66, 10 Ar., MS דַּצִּיָּין) *a. m. pl.* Freude.
 דַּצִּיךְ עַדְשׁ בִּאחַבְבַּיְיָ Abbreviatur zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.
 דַּק *h. m.* 1. dünn, fein, zart, klein.
 דַּקָּה קְלִיָּא קְלִיָּא Kleinvieh; 2. s. דַּק.
 דַּקָּא *a. m.* dünn, fein, klein. *pl. d.* דַּקָּא Dünndarm.
 דַּקָּא I (Jes 40, 15) *a. m.* Spreu.
 דַּקָּא II (Lv 21, 20) *a. m.* Hornhauttrübung.
 דַּקָּא (falsch דַּקָּא) *gr. tr.* (δέκα) zehn.
 דַּקָּא *gr. m.* (δόκος) Balken.
 דַּקְדָּק *h. m.* 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit; 4. (spät) Grammatik.
 דַּקְדִּיקָא *a. m., pl.* דַּקְדִּיקִין Cant 5, 13 dass.
 דַּקְדִּיקָא *s. דַּקְדִּיקָא.*

דַּקְדִּיקָא *s. דַּקְדִּיקָא.*
 דַּקְדִּיקָא *a. m.* Pulver.
 דַּקְדִּיקָא (jMoK 81^b) l. דַּקְדִּיקָא.
 דַּקְדִּיקָא *a. f.* Werg.
 דַּקָּה *h. f.* kleiner Raum.
 דַּקְלָא I *a. m.* 1. Korb (aus Palmbast); 2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).
 דַּקְלָא II *a. m.* 1. Abspülung; 2. Kessel.
 דַּקְלָא *a. m., c. s.* דַּקְלָא Jes 30, 14 Zerstoßenes, Trümmer.
 דַּקְלָא *h. m.* Bohrer, Pfriemen, Meißel.
 דַּקְלָא (= דַּקְלָא) *a. m.* Korb (aus Palmbast).
 דַּקְלָא *gr. f.* (δικη) 1. Recht, Rechtssache; 2. Strafe.
 דַּקְלָא *gr. m.* (δικαιον) Recht. מְבַע דַּקְלָא Genugtuung fordern für jemand.
 דַּקְלָא *a. f., pl.* דַּקְלָא (?) 2S 17, 19 Dattel(?).
 דַּקְלָא *a. m., ind.* דַּקְלָא Ex 32, 20 1. zerstoßen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.
 דַּקְלָא Ortsname.
 דַּקְלָא *h. f.* 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.
 דַּקְלָא *a. f.* 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.
 דַּקְלָא *h. m.* 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*); 2. l. דַּקְלָא.
 דַּקְלָא *a. m.* 1. *pl.* דַּקְלָא Ex 15, 27 Dattelpalme; 2. Palmbast.
 דַּקְלָא *a. m.* Korbmacher.
 דַּקְלָא *gr. m.* (δικολόγος) Advokat.
 דַּקְלָא *gr. männl.* דַּקְלָא, דַּקְלָא Personennamen (Diokletian, Διοκλητιανός).
 דַּקְלָא (jBer 6^d Ausg. Lehm., Ven. דַּקְלָא) *gr. m.* (δικολλίς?) zweizinkige Hacke(?).
 דַּקְלָא (jSabb 5^a) l. דַּקְלָא *s. דַּקְלָא.*
 דַּקְלָא *h. m.* Palmgärtner.
 דַּקְלָא *a. m.* Korbmacher.

דיקומני (irrig דיקימני *lat. m. pl. (decumani)* Dekumanen, Soldaten der zehnten Legion.

דקנא (Lv 13, 30) *a. m., ind. דקן* Lv 13, 29 Bart.

דוקני (TosKel BabM VII 9) 1. דוקני.

דוקני (jMaas 51^a) 1. mit MS Serillo דקני, דקני (Löw), s. דקן, דקני.

דוקניא 1. דוקניא.

דקנא *a. m.* bärtig.

דקניר *gr. m.* (δουκνύριος) ein Beamter.

דקנתיא *a. m.* aus Dekunta.

דקק *h.* dünn, klein sein. *Pi.* zerstoßen, zerreiben. *Ho. pt.* dünn. *Pilp.* דקק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. *Hitpalp.* zermalmt werden, zerfallen.

דקק *a., ipf.* 3 *m. pl.* דקקין Mi 1, 7 zermahlen. *Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* דקק Ex 30, 36 dass. *Palp.* דקק 1. zermahlen; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. *Itpa. pt.* דקק Jes 30, 14 zermalmt werden. *Itpalp.* 1. *ipf.* 3 *pl.* דקקין Na 3, 10 dass.

דקקא (jRhS 55^b) 1. דקקא (?).

דקק *h.* 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. *Pi.* dass.

דקק *a.* durchbohren, erstechen.

דקק *h. m.* 1. Spitzhacke; 2. Pfahl; 3. דקקים ein Heilmittel.

דקקא, דקקא *a. m.* dass.

דיקקטים 1. דיקקטים.

דקוריא (jMaasSch 55^b) 1. דקריא, s. דקורי. דקוריין *gr. m.* (δεκουρίων) 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.

דקור, דקור *gr. m.* (δίκρανον) 1. Gabel; 2. Stange mit Gabelspitze.

דקקנא, דקקנא *gr. m.* dass.

דקקניתא *gr. f.* dass.

דיקקטים 1. דיקקטים.

דקתא *a. f.* feine Wergflocken.

דור *gr. m.* (δορά) Haut, Fell.

דרא *a. m.* 1. *ind. דר* Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. דרי זי Zahnfleisch.

דרא (bPes 56^a) 1. mit MS München דרא.

דרא I (Ex 32, 20) *a.* worfeln.

דרא II *a.* tragen. *Itpe.* herbeikommen.

דראבונא *x. m.* Türhüter.

דראן *h. m.* Stachel am Ochsenstecken.

דראן *x. m.* 1. Anführer; 2. Türhüter.

דרג *h. Hi.* stufenförmig machen.

דרגא, דרגא (Est II 1, 2) *a. m., pl.* דרגין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.

דרגי? דרגיב, דרגי.

דרגון, דרגון (?) דרגין *gr. m.* (δρουγος) Regiment.

דרגש *x. m.* Lagerstatt (Fußbank?).

דרגשין *x. m., pl.* דרגשין Ez 23, 41 Lagerstatt.

דרר 1. דרר (?).

דררא (?) *a. m.* Gaumen.

דררא *pers. m.* Hefe.

דררג *a.* tropfen lassen.

דררגור *h. m.* 1. Korb (?); 2. weibl. Kopfputz.

דררדיא männl. Personennamen.

דררדיא *gr.* Landschaft in Moesien (Δαρδανία).

דררדס, דררדס *x. m.* Socke.

דררדס *a. m., pl. c. s.* דררדסון Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.

דרר *h. Pass.* sich wälzen.

דרר *h. m.* eine Distelart, bes. die blasse Flockenblume (*Centaurea pallascens*).

דרר *a. m.* dass.

דרה *h. f.* Perle.

דרו *gr.* männl. Personennamen (Δῶρος).

דרוד *h. m., pl.* דרודות Kelterer.

דרום *h. m.* 1. Süden; 2. Südjudäa.

דרומא (Dt 34, 3) *a. m.* dass.

דרומא *a. m.* aus Südjudäa.

דרומי *h. m.* 1. südlich; 2. Südjudäer.

דרומיא *a. m.* dass.

דרומתא Ortsname.

דרום s. דרסא.

דרעא a. m. Arm.

דרעקת Ortsname.

דרור h. m. 1. Freiheit; צפור דרור freifliegender Vogel; 2. s. דורא.

דרוש h. m. Schrifterklärung.

דרושא a. m. Vortragender von Schrifterklärung.

דורמא l. דומטא gr. m. pl. (δώρατα) Geschenke.

דרי (?) (= אדרי) a. m. pl. Tenne.

דוריה gr. f. (δωρεά), pl. דוראות Geschenk.

דוריה gr. f. (δέβριον) zilizischer Mantel.

דריך l. דרוך.

דריקה h. f. Keltern.

דריסה h. f. Treten.

דרישה h. f. 1. Forschen, Fragen; 2. Kreuzverhör; 3. Schriftauslegung.

דרה h. 1. treten, gehen; 2. keltern.

Ni. 1. getreten werden; 2. gekeltet werden.

Hi. 1. leiten; 2. gehen lassen.

דרה (Dt 1, 36) a., ipf. 3 f. sg. תדרוה

Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. überwinden.

Pa. pt. pl. מדרבין Jes 28, 27

dreschen. Aph. inf. אדרבא Jes 28, 28,

c. s. אדרכותה Jer 51, 33 1. dreschen;

2. führen; 3. einholen.

דרה h. com. 1. Weg; 2. Reise; 3. Art und

Weise, Methode. כדרבו wie gewöhnlich.

ד' ארץ 1. gute Sitte; 2. vernünftig;

3. weltliche Beschäftigung; 4. Bei-

schlaf; 5. Name eines Traktates.

דרבא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art

und Weise.

דרבא a. m. 1. Dreschen;

2. Dreschzeit.

הרבאות 1. (von ar. הרבא) h. f. pl.

Trester; 2. l. דירבאות, s. דירבי.

דרבון gr. m. (δραβόνος), pl. דרבנות

persische Münze.

דרבון (jKil 27^a) l. ירבון (?).

דרבמונא gr. m. (δραχμή) Drachme.

דרולמוסא gr. f. (ἀνδρολομός) Menschen-

pest.

דרם h. Hi. sich südwärts wenden. Ho.

pt. מדרם nach Süden gelegen, der Sonne ausgesetzt.

דרם a. Aph. dass.

רומילום l. דרומילום, s. רומילום.

דרמבא gr. m. (δρούμαχος) Lanzenkämpfer.

דרמינון (jSehebi 37^b) l. רדמיון.

דרומוס gr. m. (δρόμος) 1. Wettlauf;

2. Rennbahn.

דרומוס l. דרומוס.

דרמבאות l. דרמבאות, s. דרמבא.

דרמסקי gr. m. Damaszener.

דרמסקוס gr. Ortsname (Damaskus, Δαμασκός).

דרמסקנא, דרמסקנא gr. m. (δαμασκηνά),

pl. דרמסקנאות, דרמסקנאות damaszenische

Pflaume.

דרמשק Ortsname (Damaskus).

דרן h. m. Wurm, Made, Parasit.

דרנא a. m. dass.

דרונא gr. m. (δώνον), pl. דורונות,

דורונות 1. Geschenk; 2. Speisopfer.

דרינון (jSabb 4^c nach Levy) l. דרינון.

דרניקוס l. דרניקוס.

דרם h. 1. treten, stampfen; 2. nieder-

drücken (des Messers beim Schlach-

ten); 3. mit den Klauen ergreifen;

4. Futter ins Maul stopfen. Ni. zer-

treten werden.

דרם (Thr 2, 5) a. dass.

דרסא, דרסא a. m. eine Münze (ein

Drittel einer Ma'a).

דרסא, דרסי gr. männl. Personennamen

(Δροσος).

דרסה h. f. Aufdrücken des Messers.

הדרסה (?) h. f. Gepreßtes (?).

דרסן h. m. Ort, wo Felle getreten (ge-

stampft) werden, vor dem Lohen der-

selben.

דרסתי s. דוסתי.

דרע a., pf. 1 sg. דרעית Koh 2, 5 (MS

דרעית) säen.

דרעא a. m., ind. דרע Cant 1, 14 (MS

נָע) 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommen-
schaft.
נָעָא (Nu 6, 19) *a. f., c.* נָעָא Ex 6, 6
1. Arm; 2. Bug.
נָעָא *gr. m.* (δρύφακτον) Behältnis.
נָעָא *x. m.* Zimt.
נָעָא *a.* sprengen, streuen.
נָעָא *gr. m.* (δροῦρτος) Regiment.
נָעָא *gr. f.* (τροχητή) 1. trockene
Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.
נָעָא *gr. m.* (διρέκτος) grade.
נָעָא 1. דורקן.
נָעָא, נָעָא *gr. m.* (δράκων) eine
Schlangenart.
נָעָא *a. m.* 1. Anlaß, Berührung mit;
2. Verlust(?); 3. 1. נָעָא.
נָעָא *gr. f.* (διῶροια) Durchfall.
נָעָא *h.* 1. forschen, fragen; 2. Schrift
auslegen; 3. Auslegung vortragen.
נָעָא *h.* 1. gedeutet werden; 2. vor-
getragen werden.
נָעָא *a.* 1. *inf.* נָעָא Jud 5, 9 Schrift
auslegen; 2. vortragen. *Ilpe.* ausgelegt
werden.
נָעָא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
נָעָא Ortsname.
נָעָא *h. m.* Ausleger, Vortragender.
נָעָא *h. m.* eifrig im Forschen.
נָעָא דורשני (bSabb 65^a) 1. דורשני, s. נָעָא
und נָעָא.
נָעָא (Ex 27, 9) *a. f., pl. d.* נָעָא Ex
8, 9, נָעָא 1. Hofraum, Vorhof; 2. Hof-
gebäude; 3. s. נָעָא.
נָעָא *gr.* männl. Personennamen (Δωρό-
θεος).

נָעָא *a. m.* streitsüchtig.
נָעָא *h. m.* Kraut.
נָעָא (Dt 15, 17) *a. m.* Tür, Tor.
נָעָא *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
נָעָא 1. נָעָא.
נָעָא 1. נָעָא.
נָעָא *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide
geben; 2. von Fettasche reinigen.
Hitp. 1. saftig, stark werden; 2. als
Fettasche weggeräumt werden.
נָעָא *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
נָעָא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
נָעָא *pers. m.* Ehrengeschenk.
נָעָא *a. m.* Hafer oder andere Ge-
treideart.
נָעָא (Est I 1, 6) 1. נָעָא.
נָעָא 1. נָעָא.
נָעָא *a. Pa. Po. ipf.* 1 *sg. c. s.* נָעָא
Jes 63, 6, *Aph.* dass. *Palp. pt. pass.*
נָעָא Jes 14, 19 taumeln. *Italp.*
pt. נָעָא Jes 19, 14 Soc 59 dass.
נָעָא 1. נָעָא.
נָעָא *a. m.* Drescher.
נָעָא *f.* Name eines weibl. Dämons.
נָעָא (jSchek 49^b) 1. נָעָא, s. נָעָא.
נָעָא *pers. f.* menstruirendes Weib.
נָעָא *a.* (= נָעָא) da du, der du.
נָעָא *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Religion.
נָעָא *a. f.* dass.
נָעָא (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
נָעָא *pers. m.* Gesetzeskundiger,
Richter.
נָעָא s. S. 92^a.
נָעָא s. נָעָא.
נָעָא *gr. m.* (δευτέρως) Mischna.

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alpha-
bets. ה als Zahlzeichen = 5.
ה, ה, ה *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
etwa? 2. ob. אם — ה ob — oder.

ה, ה, ה *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
etwa? הָא Gen 4, 7 nicht wahr?
2. ob. אם — הָא Nu 13, 19 ob — oder.
ה, ה, ה *h.* bestimmter Artikel.

הֵן (Dt 1, 10) *a.* (= הָא) siehe! וְהֵן und doch. הֵלִיכִי Ex 2, 9 da hast du. וְהֵתַנְּנוּ und doch lehren wir (in der Mischna). וְהֵכָתִיב und es steht doch geschrieben.

הָא I (= הָא) *a. f.* diese, dieses. הָא כְּדֵאִיתָּא וְהָא כְּדֵאִיתָּא dieses, wie es ist, und jenes, wie es ist (die beiden in Rede stehenden Fälle haben nichts mit einander zu tun). הָא מִנִּי wer (wessen Meinung) ist dies?

הָא II 1. Gen 3, 22, Jer 4. 13 siehe! הָא und doch; 2. ach!

הָא 1. Name des fünften hebr. Buchstabens; 2. Name eines Wurmes; 3. הָא הָא männl. Personennamen.

הָאֲדָנָא *a.* jetzt.

הִשְׁמָעָא *h. f.* Hören.

הָאִי, הָאִי *s.* הָאִי.

הָאִי (Est II 1, 3) *a.* wie.

הָאִי *a. m.* jener.

הָאִי *s.* הָאִי.

הָאִי (Dt 4, 6) *a. c. pl.* diese.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglaubigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.

הָאִי *s.* הָאִי.

הִתְאַמְּנָא (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!

הִתְאַמְּנָא (Ex 2, 23) *a. c. pl.* jene.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.

הָאִי *a. s.* הָאִי.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* Bringen, Herbeiführen. Vgl.

הִתְאַמְּנָא.

הָאִי *s.* הָאִי.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.

הִתְאַמְּנָא *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.

הִתְאַמְּנָא *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.

הִתְאַמְּנָא *a. m.* Glut.

הָאִי (Gn 11, 4) *a.* wohlan.

הָאִי männl. Personennamen.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* Hinblicken, Beobachten.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.

הָאִי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.

הָאִי l. הָאִי.

הִתְאַמְּנָא 'תְּפִלַּת ה' Bezeichnung eines Gebets.

הִתְאַמְּנָא *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.

הִתְאַמְּנָא *a.* ja, dann.

הָאִי *h. Pi.* dörren. *Hi.* dampfen.

הָאִי *a. Pa.* 1. Eitles tun, töricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Itpa.* betört werden.

הָאִי *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.

הָאִי *a. m.*, הָאִי הָאִי Koh 1, 2 dass.

הִתְאַמְּנָא *a. f.*, *ind.* הָאִי Koh 1, 2 Eitelkeit.

הִתְאַמְּנָא *a. m.* der erste Magen (Netzmagen) der Wiederkäuer.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).

הִתְאַמְּנָא *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.

הִתְאַמְּנָא *s.* הִתְאַמְּנָא.

הִתְאַמְּנָא *a. m.* Finsternis.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. 'תְּפִלַּת ה' Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung gibt.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.

הִתְאַמְּנָא, הִתְאַמְּנָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.

הָאִי *a.*, *pt.* הָאִי Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von אָנָּה, *pt.* מִיָּנָה Jes 27, 8 dass.

הָאִי *h. m.* Gedanken, Geflüster.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.

הִתְאַמְּנָא *h. f.* Grenzenziehen.

הַגְּדָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung; 2. Erzählung; 3. nicht gesetzliche religiöse Belehrung; 4. Liturgie der Passahnacht.

הַגְּדִים *gr. männl. Personennamen* (Ὁγδοος).

הַגְּדִיר *h. m.* (für הַקֶּדֶשׁ) Weihung für das Heiligtum.

הַגָּה *h.* 1. sinnen; 2. aussprechen, lesen. *Ni.* gelesen, ausgesprochen werden. *Pi.* öffnen, bloßlegen(?). *Hi.* Zaubersprüche murmeln.

הַגָּה *h. f.* ein dorniges Kraut (eine Art Alhagi).

הַגָּה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken; Studium.

הַגִּין *s. חֲגִין.*

הַגִּיר *h. m.* (für הַקֶּדֶשׁ) Weihung an das Heiligtum.

הַגִּיהָ *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnen.

הַגִּיזָה *h. m.* dass.

הַגִּיזָה *a. m., c. s.* הַגִּיזָה Thr 3, 62 (Ausg. Ven. מְלֻגִּיזָהוּ, MS מְלֻגִּיזָהוּ) dass.

הַגִּלְשָׁה *h. f.* Veröffentlichung.

הַגְּמוּנָה *gr. m.* (ἡγεμονία), *pl.* הַגְּמוּנִים 1. Statthalter (*praeses provinciae*); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt. הַגְּמוּנָה *gr. m., pl.* הַגְּמוּנִים Est II 8, 7 dass.

הַגְּמוּנָה *gr. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalterwürde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungsbezirk.

הַגֵּן *h., pt. pass. m.* הַגֵּנָה *f.* הַגֵּנָה passend, tauglich, würdig. *Hi. pt. pl. f.* מְהֻנָּה jKeth 25^b 1. מְהֻנָּה *Pu. pt. m.* מְהֻנָּה dass.

הַגֵּן *a. Pu. pt. pass. m.* מְהֻנָּה, מְהֻנָּה tauglich, würdig.

הַגֵּן *gr. m.* 1. (ἀγκύρα) Krümmung, Rand; 2. (ὄγκινος) Widerhaken, Anker, Ballaststein.

הַגֵּן *gr. m.* (εὐγενής) Dromedar.

הַגֵּן *gr. m., pl. c.* הַגֵּן Jes 60, 6 dass.

הַגְּמוּנָה 1. הַגְּמוּנָה(?).

הַגְּמוּנָה *gr. m.* (εὐγενής) edel.

הַגְּמוּנָה *gr. f.* (εὐγενείας) edle Abkunft.

הַגְּמוּנָה *h. f.* Schlagen.

הַגְּמוּנָה *h. f.* Ausbrühen mit heißem Wasser.

הַגְּמוּנָה *h. f.* Verschließen.

הַגְּמוּנָה, הַגְּמוּנָה Landstrich in Arabien.

הַגְּמוּנָה *a. m.* Einwohner von Hagra, viell. Muhammedaner.

הַגְּמוּנָה *h. m.* Losen.

הַגְּמוּנָה *h. f.* dass.

הַגְּמוּנָה (jNed 36^e) *h. m.* (Verdrehung von הַקֶּדֶשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַגְּמוּנָה *h. f.* Abseitslenken des Schlachtmessers.

הַגְּמוּנָה Ortsname.

הַגְּמוּנָה *s. הַגְּמוּנָה.*

הַגְּמוּנָה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הַגְּמוּנָה (Est II 2, 7, MS הַגְּמוּנָה) *a. f., pl.*

הַגְּמוּנָה ein dorniges Kraut (eine Art Alhagi).

הַגְּמוּנָה (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הַגְּמוּנָה הַגְּמוּנָה das ist ein und dasselbe; 2. hallo!

הַגְּמוּנָה *a. f.* הַגְּמוּנָה Est II 1, 1. 7 einander.

הַגְּמוּנָה, הַגְּמוּנָה (Jes 11, 11 Soc 59) Indien.

הַגְּמוּנָה (Jer 13, 23), הַגְּמוּנָה *a. m.* Inder.

הַגְּמוּנָה, הַגְּמוּנָה(?) הַגְּמוּנָה steiler Absturz bei Jerusalem.

הַגְּמוּנָה *h. m.* 1. Treten; 2. durch das Treten des Geflügels zugefügter Schaden.

הַגְּמוּנָה *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הַגְּמוּנָה *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehrerbietung.

הַגְּמוּנָה I *a. m.* ausgezeichnet.

הַגְּמוּנָה II *a. m.* 1. Gewinde; 2. Dünndarm (der das Gekröse umkreist);

3. steiler Abhang; 4. *s.* הַגְּמוּנָה.

הַגְּמוּנָה *h. f.* Rückkehr.

הַגְּמוּנָה *h. f.* Verführung.

הַגְּמוּנָה *h. f.* Abspülung.

הַגְּמוּנָה *a.* 1. הַגְּמוּנָה mit, zu. הַגְּמוּנָה

während; 2. לְהַרְי in der Richtung auf.

הָרִיָּא *a.* בְּהָרִיָּא, לְהָרִיָּא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הָרִיָּב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS חֲרִיָּב) Adiabene.

הָרִיָּבָא *a. m.* aus Adiabene.

הָרִיָּה (פֶּרֶה) *h. a. f.* 1. 'ה' ein Raubvogel (Weihe); 2. männl. Personennamen.

הָרִיָּט *gr. m.* (ἰδιώτης), *f.* הָרִיָּטִית *pl. m.* הָרִיָּטוֹת 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הָרִיָּטָא *gr. m., ind.* הָרִיָּט Gen 28, 17, *pl.* הָרִיָּטִין *dass.*

הָרִיָּכָא *s.* דִּירוּכָא 1. הָרִיָּכָא.

הָרִיָּכִין (= הַנְּדִיכִין) *gr. m. pl.* (ἡνιοχία) Wagenrennen.

הָרִין (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הָרִיָּב 1. הָרִיָּב, הָרִיָּב.

הָרִיָּב *a. com.* jener da.

הָרִיָּבָא *a. f., ind.* הָרִיָּבָא Est II 1, 8; 3, 8, MS הָרִיָּבָא 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הָרִיָּבָא *h. f.* Anzünden.

הָרִים *a. Pa. pf.* הָרִים 1K 18, 33 1. zertheilen, zerstückeln; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הָרִם *h. m.* Fußschemel.

הָרִם 1. הָרִם.

הָרִמָּא *pers. m., pl.* הָרִמִּין Est II 8, 15 Stück, Glied.

הָרִימָא (SchirR 1, 11) Eigenname(?).

הָרִנָּא *s.* הָרִנָּא.

הָרִם *h. Pi.* treten.

הָרִם 1. *pl.* מְהָרִם jPea 15^d 1. מְקַלֵּם *s.* קַלֵּם; 1. 1. הָרִם.

הָרִם *h. m.* Myrte (*Myrtus communis*).

הָרִים (Est II 3, 1) männl. Eigenname (viell. nur Variante zu הָרִם).

הָרִפָּא *a. m., pl.* הָרִפִּין Lv 23, 40 1. Myrte; 2. Myrtenzweig.

הָרִפָּה *h. f.* 1. Myrtenzweig; 2. Beiname der Esther.

הָרוּסָא (jSabb 8^a) 1. הָרוּסָא.

וִיָּרִי, הָבָאָה, מְרַסָּב מֵרַסָּב, מְרַסָּב מֵרַסָּב vom zweiten Zehnten.

הָרִיָּב *h.* treiben, stoßen. *pt. pass.* הָרִיָּב *eilig, rasch.*

הָרִיָּב *a. dass.*

הָרִיָּב *s.* הָרִיָּב.

הָרִיָּב *a.* hineinstoßen, eindringen, befestigen. *Aph. dass.* *Itp.* hineingezwängt, befestigt werden.

הָרִיָּב I *h., pt. pass.* הָרִיָּב (?) rund (?).

הָרִיָּב II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הָרִיָּב herrlich. *Pi. dass.* *Hitp.* ausgezeichnet werden.

הָרִיָּב I *a. pf.* 1 *pl.* הָרִיָּבָא Thr 3, 42

1. zurückkehren; 2. wiederholt tun; 3. Buße tun. *Pa.* 1. herumgehen;

2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מְהָרִיָּב Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben;

2. wiederholen; 3. entgegen, antworten; 4. herumtragen. *Itp. Itp.*

1. zurückgehen; 2. herumgehen.

הָרִיָּב II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* מְהָרִיָּב Lv 19, 15 auszeichnen.

הָרִיָּב *h. m.* Schmuck, Pracht.

הָרִיָּב *a.* nachher, dann.

הָרִיָּב *gr. tr.* (ὕδωρ) Wasser.

הָרִיָּב I *s.* הָרִיָּבָא.

הָרִיָּב II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.

הָרִיָּב *a.* dünne Stange, Leiste.

הָרִיָּבָא *h. f.* פַּת ה' eine geringere Brotart (kaum הָרִיָּבָא mit Gerste (*Hordeum*) gemischt).

הָרִיָּבָא *gr. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

הָרִיָּבָא *h. f.* Schönheit, Schmuck.

הָרִיָּבָא *s.* הָרִיָּבָא.

הָרִיָּבָא *gr. m.* hadrianisch.

הָרִיָּבָא *gr. m.* hadrianisch.

הָרִיָּבָא *gr. männl.* Personennamen ('Αδριανός).

הָרִיָּבָא 1. הָרִיָּבָא.

הַרְוֹלִים *gr. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הַרְנָא *a. m.* Kreis, Rundung. ה' הַרְנָא rings herum.
הַרְנָא *a. m.* Wortbrüchiger.
הַרְנִיָּאל Name eines Engels.
הַרְנִיָּתָא *a. f.* Wortbrüchige.
הַרְס *x. m.* Münze ($\frac{1}{3}$ Maa, $\frac{1}{18}$ Denar).
הַרְקֹן, הַרְקֹן *gr. m.* (ὕδραυλος) wasser-süchtig.
הָהָה *h.* ach! o weh!
הָהָה *a. m.* Name einer Made.
הָהוּא (Gen 15, 18), הָהוּא *a. m.* 1. *pl.* הָהוּא Ex 2, 23 jener; 2. ein gewisser.
הָהִיא (Dt 7, 5), הָהִיא *a. f.* jene.
הָהֵן, הָהֵן *a. com.* dieser.
הָהֵן = הוּא.
הָהֵן = הִיא.
הוּ *h.* wehe!
הוּ *a. m.* jener.
הוּא, הוּ *h. m., f.* הִיא, הֵי, *pl.* הֵם, הֵן 1. er; 2. dieser. הֵן נִשְׁמָע נִשְׁמָע nur wenn.
הוּא (Gen 13, 1), הוּא *a. m., f.* הִיא Gen 12, 19, הֵי, *pl. m.* אֲנִי Gen 6, 3, *f.* אֲנִי Gen 6, 2 er.
הֵוָה (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהוָה Gen 18, 18, יְהוָה Ex 22, 24, יְהוָה Cant 7, 14 1. יְהוָה *imp. sg. m.* יְהוָה Ex 23, 7, *f.* הֵוָה Nu 5, 19, *inf.* מְהוּה Gen 10, 8, מְהוּה Nu 30, 7 1. sein, existieren, werden. הֵוָה אֲמִינָה ich hätte sagen können; 2. verweilen, Anstoß finden. בָּהֶן הֵוָה er machte da-gegen Einwände. הֵוָה folglich.
הֵוָה *s.* הֵי.
הוּאִיל *h. a.* הוּאִיל da ja.
הוּבָרָא *a. m.* Vernichtung.
הוּבָרָא *a. m.* Untergang.
הוּבָרָא (Jes 7, 23) *a. m. pl.* ein Dorn-strauch.
הוּבָרָא (BerR 49) 1. הוּבָרָא.
הוּבָרָא *h. m. pl.* Horoskop.
הוּבָרָא *h. m.* das sich Ziemende, Schick-lichkeit. כְּהוּבָרָא recht.
הוּרָא *h. m.* Pracht, Herrlichkeit.

הוּרָא *a. m.* dass.
הוּרָא *h. f.* 1. Bekenntnis; 2. Einge-ständnis (Anerkennung einer Forde-rung); 3. Danksagung; 4. die zweite der drei letzten Benediktionen des 18-Gebetes; 5. 1. הוּרָא, *s.* הֵרָה.
הוּרָא (Jos 7, 19, MS אוּרָא) *a. f. ind.* dass.
הוּרָא (Jes 11, 11 Soc 59) Indien.
הוּרָא *h.* Abteilung des Hallel (Ps. 136).
הוּרָא *s.* הוּרָא.
הוּרָא *h. f.* Unglück.
הוּרָא *s.* הֵרָה.
הוּרָא *h.* ach!
הוּרָא *a. m.* Flechtwerk (Reuse?).
הוּרָא *h.* wehe!
הוּרָא *a. (pl. v. הוּרָא)* folglich.
הוּרָא *h. f.* 1. Sein, Wesen, Bestand; 2. Verhehlung; 3. Erörterung.
הוּרָא *h. m.* Muster, Beweis.
הוּרָא *gr. f.* (εὐχέρεια) Bereitwilligkeit.
הוּלָא *h.* lustig sein. *Pol.* הוּלָא ver-lachen.
הוּלָא (Jes 60, 6, MS תוּלָא) midiani-tischer Stamm.
הוּלָא *h. f.* 1. Tragen, Bringen; 2. Vor-wärtsbewegen des Schlachtmessers.
הוּלָא *h. f.* Torheit, Tollheit.
הוּן *h. m.* 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft. לְהוּן nach meiner Fähigkeit, gemächlich.
הוּן *a. m.* dieser.
הוּנָא, הוּנָא *a. m.* 1. Vermögen; 2. Fähig-keit, Kraft.
הוּנָא *a. m.* Becken.
הוּנָא männl. Personenname.
הוּנָא, הוּנָא *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; 2. Übervorteilung.
הוּפָאָה *h. f.* Erscheinung, Offenbarung.
הוּפָאָה *a. f., c.* הוּפָאָה Jud 5, 4 dass.
הוּן *h. m.* Blättchen am Palmzweig.
הוּנָא *a. m.* 1. dass; 2. Spitze; 3. Strauch-art, zu Hecken verwandt; 4. Orts-name.
הוּנָא *h. f.* 1. Hinaustragen. ה' הַמָּת

Leichenbegängnis. ה' הַנֶּפֶשׁ Ableben;
2. Hervorbringen, Treiben; 3. Aus-
gabe; 4. Hinausgehen.

הוֹצֵל Ortsname.

הוֹצֵן *h. m.* roher Flachsstengel.

הוֹק *s.* הוֹק.

הוֹקֶה *h. f.* Aufhängen.

הוֹרֶה *h. f.* Herunterbringen.

הוֹרֶה *h. m., pl.* הוֹרִים Erzeuger, Eltern.

הוֹרֶה *h. f.* 1. Erzeugerin; 2. Schwanger-
schaft.

הוֹרֶה *h. f.* 1. Belehrung; 2. Ent-
scheidung; 3. Lehramt; 4. *pl.* הוֹרִיּוֹת
Name eines Mischnatraktates.

הוֹרִיּוֹת *a. f.* Belehrung.

הוֹרִיּוֹת *a. f.* dass.

הוֹשֵׁקָה *h. f.* Hinreichen, Hinlangen.

הוֹשֵׁן *h. m.* roher Flachsstengel, *s.* הוֹצֵן.

הוֹשָׁעָה *h. f.* Befreiung.

הוֹשָׁעָה männl. Personennamen.

הוֹשָׁעָה (Est II 3, 8) *a. m.* 1. Bach-
weide, Myrte des Laubhüttenfestes;
2. ה' יוֹמָא דְּרָה' יוֹמָא der 7. Tag des
Laubhüttenfestes.

הוֹתָא *a. f.* Verderben.

הוֹתִיאוֹם *gr.* (εὐθώς) *sogleich.*

הוֹזָה *h. f.* Sprengung.

הוֹזָה *h. f.* 1. mutwilliges Handeln;
2. Gebrauch des Stammes הוֹז im bibl.
Text.

הוֹזָה *h. f.* Sprengung.

הוֹזָה *h. f.* 1. Gedenken, Erwähnen;
2. Mahnung an einen Schuldner;
3. Erwähnung des Regens in der 2.
Benediktion des 18-Gebets; 4. Aus-
sprechen des Gottesnamens; 5. das
Tetragramm.

הוֹמָה *h. f.* Überführung falscher Zeugen.

הוֹמָה *h. f.* 1. Bestimmung eines
Dinges zu einem bestimmten Ge-
brauche. 2. Vorladung.

הוֹמָה *a. f.* Vorladung.

הוֹמָה *a. f., pl.* הוֹמִי 1. ein dorniges
Kraut (*Alhagi Maurorum*); 2. Bündel.

הוֹק *h. m.* Beschädigung, Schaden.

הוֹקָה *a. m.* dass.

הוֹר *pers.* tausend.

הוֹרָה *s.* הוֹרָה.

הוֹרִיהָ *h. f.* Erhaltung (am Leben).

הוֹרִיּוֹת *h. m.* 1. definitiver Entscheid;
2. Entscheidung über den Ausbruch
des Aussatzes; 3. Zustand nach der
Entscheidung.

הוֹרִיּוֹת *h. f.* Mischung, Durchrühren.

הוֹרִיּוֹת *h. f.* 1. Gutestun; 2. das Ge-
lübde, etwas Gutes zu tun; 3. Zu-
rechtmachen, Putzen.

הוֹרִיּוֹת *h. f.* Eintauchen.

הוֹרִיּוֹת *h. m.* Gleiten.

הוֹרִיּוֹת *h. m.* Tünche.

הוֹרִיּוֹת *h. m.* Pflaster.

הוֹרִיּוֹת *h. f.* 1. Stoßen; 2. Stoß, Quet-
schung.

הוֹרִיּוֹת *h. f.* 1. Beugung, Biegung;
2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen
(der Majorität Folgen); 4. Ausstrecken.
הוֹרִיּוֹת, הוֹרִיּוֹת *gr. m.* (ατελής) frei, un-
verheiratet.

הוֹרִיּוֹת, הוֹרִיּוֹת *gr. m.* 1. (καρδυσίς) Kara-
wanserei, Bazar; 2. (ἀθλιος) unglück-
lich.

הוֹרִיּוֹת *h. f.* Warmhalten der Speise
für den Sabbat.

הוֹרִיּוֹת (?) *x. m.* Riedgras, Binse.

הוֹרִיּוֹת *h. f.* Ausdruck für prophetische
Rede.

הוֹרִיּוֹת *h. m.* Vorbereitung.

הוֹרִיּוֹת *gr. f.* 1. (ἵτριον) Nudeln(?);
2. eine Kürbisart.

הוֹי Buchstabe He.

הוֹי *a.* 1. *f.* (= הוֹי) sie; 2. wehe!

הוֹי *a.* siehe! הוֹיִךְ da hast du. הוֹי
Koh 10, 1, הוֹי Cant 8, 1 wie.

הוֹי, הוֹי *a.* 1. welcher? 2. wo? הוֹי, הוֹי

הוֹי, הוֹי 1. welcher? 2. wo? *f.* הוֹי, הוֹי

הוֹי, הוֹי welche? הוֹי (= הוֹי) (=

על הוֹי) auf welchen Fall (bezieht sich) dies?

הוֹי, הוֹי (Ru 4, 6, Est II 1, 1), הוֹי

2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.) *a. m.* (= הָרִין) dieser, jener. הָיָנִי (= הָיָא) das ist. הָאִי קָאִי was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).

הָיָא (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. הָיָא הָיָא das ist dasselbe.

הָיָא *a.* schnell! auf!

הָיָא *h.* wie?

הָיָא *h. f., pl.* הָיָנִי ein dorniges Kraut (eine Art *Allagi*). [Diese Art, bei der die Zweige andauern, unterscheidet sich von הָיָמָא, bei der nur die Wurzel andauert. Löw.]

הָיָמָא *a. f.* dass.

הָיָמָא (Est II 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. הָיָמָא לִיָּה *a.* wo ihm? wo findet er es? was hat er zu schaffen?

הָיָמָא (Jer 13, 23) *a. m.* Inder.

הָיָמָא (Est II 6, 10), הָיָמָא (Est II 8, 7, MS הָיָמָא, korrigiert in הָיָמָא) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? הָיָמָא לִיָּה *a.* wo ihm? wo findet er es? *b)* was hat es zu schaffen?

הָיָמָא *a.* dann.

הָיָמָא (= הָיָמָא הָיָמָא) *a.* welcher ist?

הָיָה *h.* sein, werden, geschehen. *pt.* הָיָה 1. gewöhnlich; 2. existierend. הָיָה אֲוִמָּר (הָיָה) du mußt zugeben. *Pi.* 1. werden lassen; 2. verfügen über.

הָיָה männl. Personennamen.

הָיָה (Est II, 1, S), הָיָה (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. הָיָה Est II 1, 1, הָיָה wie (Conj.); 3. wie?

הָיָה (Jer 3, 2, MS אִיָּה; Jes 49, 21, MS אִיָּה) *a.* 1. wo? הָיָה אִיָּה worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt? 2. הָיָה קָאִי überall wo; 3. wohin.

הָיָה *a.* הָיָה wie.

הָיָה *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!

הָיָה (Est II 1, S) *a.* wie? wie nun?

הָיָה *a.* wie?

הָיָה *h. m.* 1. Palast; 2. das Tempelhaus; 3. das Heilige im Tempel (im Gegensatz zum Allerheiligsten).

הָיָה (1 K 6, 3) *a. m., c. s.* הָיָה Gen 49, 11 dass.

הָיָה (Cant 8, 1) *a.* הָיָה קָאִי, הָיָה קָאִי Cant 7, 6, Koh 11, 5 wie.

הָיָה *h.* wie?

הָיָה *a.* wo? הָיָה wohin? הָיָה woher? הָיָה *a.* 1. so; 2. o wie!

הָיָה *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch הָיָה) welche denn?

הָיָה *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.

הָיָה *l.* הָיָה.

הָיָה *s.* הָיָה.

הָיָה (Gen 45, 26) *a.* *Ha.* von אָמֵן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt. pass.* מְהִימָה Gen 21, 7 (MS מְהִימָה, *d.* מְהִימָה Dt 7, 9 glaubwürdig. *Itaph. ipf.* 3 *m. pl.* יְהִימָה (Gramm. S. 304) Gen 42, 20.

הָיָה *s.* הָיָה.

הָיָה (jBabK 4^b) 1. מְהִימָה.

הָיָה *a. f., ind.* הָיָה Dt 32, 20 Treue. הָיָה auf Treue, wahrlich! הָיָה *h. f.* stetig, beständig.

הָיָה *h.* ja.

הָיָה (*הָיָה*) *a.* (= אִין) wenn.

הָיָה *h. m.* ein Flüssigkeitsmaß (Hin), ein Sechstel des Bath.

הָיָה (Ex 30, 24) *a. m.* dass.

הָיָה? (bPes 37^a) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.

הָיָה (*הָיָה*) *a.* (= הָיָה) das ist. הָיָה תָּנָא קָאִי ist er nicht derselben Meinung wiedererstgenannte Tannäer?

הָיָה — הָיָה das ist ein und dasselbe. הָיָה Ortsname.

הָיָה *a. com.* jener.

הָיָה (= הָיָה) *a., ipf.* 3 *m. sg.* הָיָה Dt 20, 6 gehen.

הָיָה (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; הָיָה וְהָיָה hier und dort. הָיָה hierher. הָיָה, מִן הָיָה

מִהֵרָא von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz הָתָם in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.

הִכָּאָה *h. f.* Schlagen.

הִכָּאָה (הכחא) *a. m.* Schramme.

הִכָּדִין (Est II 3, 8) *a. 1.* so. הִכָּדִין deshalb; 2. jener.

הִכָּה *s.* הִכָּה.

הִכְחָשׁ *h. m.* Widerspruch.

הִכְחָשָׁה *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.

הִכִּי (Est II 1, 1; 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. הִכִּי trotzdem. הִכִּי deswegen. הִכִּי בָּתָר nachher. הִכִּי הֲשִׁתָּא ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?) הִכִּי נָמִי so verhält es sich wirklich. הִכִּי כֵּל so viel. הִכִּי לְהִכִּי während dessen. הִכִּי לְהִכִּי dazu.

הִכָּה *h. f.* Schlagen.

הִכִּל *a.* also, demnach.

הִכִּין (Jes 51, 6, Cant 1, 1) *a. 1.* so. הִכִּין (= הִכִּין הָיָא) so ist es; 2. ein solcher.

הִכִּין *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbat oder Feiertag.

הִכְנִיָּה *l.* הִכְנִיָּה.

הִכְנִיָּה *h. f.* Verstecken (von Zeugen).

הִכִּן *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.

הִכְנָה *h. f.* dass.

הִכְנִסָה *h. f.* 1. Hineinbringen. הִכְנִסָה הִכְנִסָה אֶת־הִכְנִסָה Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.

הִכֵּר *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. הִכֵּר פְּנִים Parteilichkeit.

הִכְרָא *a. m.* dass.

הִכְרָה *h. f.* Erkennung.

הִכְרָה *gr. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הִכְרַע *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satzteil.

הִכְרַעָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Ent-

scheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הִכְשֵׁר *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הִכְשֵׁרָא *a. m.* dass.

הִכְשֵׁרָה *h. f.* Tauglichkeit.

הִכְשֵׁרוֹת *h. f.* dass.

הִל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהִל *a.* dort; *b.* ferner.

הִלָּה *a.* הִלָּהָה Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19, לְהִלָּה 1. weiterhin. לְהִלָּהָה (1. מִהִלָּהָה) Gen 35, 21 jenseits von; 2. ferner.

הִלָּא I männl. Personennamen.

הִלָּא II *a.* hallo!

הִלָּא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהִלִּי Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מִהִלָּן Jes 7, 13 müde machen.

הִלְבְּשִׁישָׁא *l.* הִלְבְּשִׁישָׁא, *s.* dasselbe.

הִלָּה *h. m.* dieser.

הִלְוָה *h. f.* Ausleihen.

הִלְוִי, הִלְוִי *a.* o daß doch!

הִלְוִיָּה *h. f.* Geleiten.

הִלְוָה *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הִלְוָהָ *a. m.* dass.

הִלְוָה *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הִלל im Bibeltext.

הִלְוָה (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הִלְוִי *x.* hallo.

הִלְוִי *h. m., f.* הִלְוִיָּה jener.

הִלְוִי *gr. m.* (κηλός) Truhe, Kiste.

הִלְוָה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הִלְוָהָ *h. f.* eine Eidechsenart.

הִלְוָהָ (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הִלְוִיָּה *a.* hallo!

הִלְוִיָּה *a.* dass.

הִלְוִיָּה *h. f.* Gehen, Gang.

הִלְוִיָּהָ *a. f.* dass.

הִלְוִיָּהָ *a. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הִלְוִיָּהָ *a. pl. com.* jene.

הִילִיסְטוֹן *gr. m.* (ἡλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הֵלֵךְ *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.* führen, bringen. *Hütp.* sich fortbegeben.

הָלַךְ *a. Pe. s.* הָיָה *Pa. pf.* הִלְךָ *Gen* 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Itpa.* wandeln.

הֹלֵךְ *h. m.* Wanderer, Reisender.

הֶלֶכָה *a. m.* eine Art Steuer.

הֶלֶכָה (*Gen* 15, 16; 45, 5, *Jud* 18, 3, *Jes* 57, 3) *a.* hierher. וְהֵלָכָה — הֵלָכָה hin und her.

הֶלֶכָה *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, gültiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הֵלֶכֶךְ *h.* deshalb.

הֶלֶכְשִׁישָׁא *gr. m.* (ἐλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הֶלֶכְתָּה (*2K* 11, 14) *a. f., c.* הֶלַכְתָּ *Ex* 21, 9, *pl.* הֵלְכִין, הֵלְכִין, הֵלְכִין *Koh* 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמַאי הֶלֶכְתָּה für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. וְהֵלֶכְתָּה כְּנִתְיָהּ וְהֵלֶכְתָּה und die Rechtsentscheidung ist gemäß der Meinung von.

הֵלֵל männl. Personennamen.

הָלַל *h. Pi.* loben. *Hütp.* sich rühmen.

הָלַל *h. m.* das Hallel (*Psa* 113—118).

הָלַל *Ps* 113. 114. הָלַל וְהָלַל Ps 113. 114. הָלַל וְהָלַל Ps 136.

הָלַל *h. pl. c.* diese.

הִלֵּם *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschließen. *Hi.* ankleben.

הִלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

הִלְמוֹנָה *a. m.* dass.

הִילְמוֹ (*PesR* 23) 1. מִילְכִי, s. לָקָא.

הִילְמוֹ *gr. f.* (ἄλμη) Salzlake.

הִלְךָ *a. h.* לְהִלְךָ 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.

הִלְכָה I *h. f.* über Nacht Liegenlassen.

הִלְכָה II *h. f.* Murren.

הִלְכִי *gr.* weibl. Personennamen ('Ελένη).

הִלְכִי *gr.* männl. Personennamen ('Ελενος).

הִלְכִי *a.* hallo!

הִלְכִיתָ *h. f.* Mästen der Tiere durch Stopfen.

הִלְכִיתָ *gr. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.

הִלְכִישָׁא 1. הִלְכִישָׁא.

הִלְכִיתָ (*Denominativ v. הִלְכִיתָ*) *h.* 1. die Fasern der Vorhaut entfernen; 2. Speise in den Schnabel stopfen.

הִלְכִיתָ *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen (?).

הִלְכִיתָ *h. f.* umhegter Raum. S. אֶלְכִיתָ.

הִלְכִישָׁא *h. f.* Verspätung.

הִלְכִיתָ I *a.* 1. *pt. pl.* הִלְכִיתָ *Jer* 5, 22 lärmten, tosen.

הִלְכִיתָ II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ultaph.* übersehen werden.

הִלְכִיתָ s. הִלְכִיתָ.

הִלְכִיתָ בֵּית ה' הִלְכִיתָ Ortsname.

הִלְכִיתָ, הִלְכִיתָ *a. m.* Meder.

הִלְכִיתָ (הִלְכִיתָ?) männl. Personennamen.

הִלְכִיתָ Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

הִלְכִיתָ *h.* 1. aufgeregt sein, lärmten; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.

הִלְכִיתָ *a.* versengen.

הִלְכִיתָ (DtII 27, 15) 1. הִלְכִיתָ, s. הִלְכִיתָ.

הִלְכִיתָ *a. pl. com.* sie.

הִלְכִיתָ *h. m.* lärmende Menge.

הִלְכִיתָ *a. m., ind.* הִלְכִיתָ *Jes* 13, 4, הִלְכִיתָ *1S* 14, 16 dass.

הִלְכִיתָ *a. f.* Trupp.

הִלְכִיתָ (*BerR* 45) 1. הִלְכִיתָ.

הִלְכִיתָ, הִלְכִיתָ *x. f. pl.* eine Art Kräuter. S. auch הִלְכִיתָ.

הִלְכִיתָ *h. f.* Getöse, Lärm.

הִלְכִיתָ *a. m.* verwirrt.

הִלְכִיתָ *x. m.* Gürtel der Priester.

הִלְכִיתָ (*Ex* 39, 29) *x. m.* dass.

הִלְכִיתָ (*jSabb* 10°) 1. הִלְכִיתָ *gr. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הַמִּזְנוֹס *gr. m.* (ῥιμόνος) Maulesel.
הַמִּזְנוֹס *gr. m.* (ῥιμόνος) Maultier.
הַמִּצְתָּה *s.* הַמִּצְתָּה.
הַמִּיתָה *h. f.* Tötung.
הַמִּלְטָה *a. m.* zur Aufnahme
des Balkenkopfes bestimmte Fuge(?).
הַיִּמְלָתָה *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).
הַמֶּם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.
הַמֶּם *a. Pa. pt. pl.* מְהַמֵּמִין Jes 14, 23
1. verwirren; 2. kehren, wegfegen.
Itpā. ipf. 2 *m. pl.* תַּתְּהַמְמוּן Dt 14, 1
sich Einschnitte machen.
הַמְקָהָה *h. f.* Verwirrung.
הַמְקָתָה *a. f., c.* הַמְקָתָה Am 8, 6 (MS
הַמְקָתָה) Kehrlicht.
הַמְנִי *h.* (= מֵן), z. B. הַמְנִי von mir.
הַיִּמְיָה *gr. m.* (ῥιμά), *pl.* הַיִּמְיָה Est II
1, 8 (MS הַיִּמְיָה) ein Flüssigkeitsmaß,
ein halber Sextarius.
הַמִּזְנָה *s.* הַמִּזְנָה.
הַיִּמְיָה *Ortsname.*
הַמִּזְנָה *gr. f.* (δμόνοια) Über-
einstimmung, Vereinigung.
הַמְנִיָּה *gr. m.* (vgl. μανικῆς) Hals-
oder Armband.
הַיִּמְנוֹן *gr. m.* (ῥιμός) Lobgesang.
הַמִּזְנָה *männl. Personennamen.*
הַמְנִיָּה *x. m.* eine Art Gabel.
הַמֶּם *a. Pa.* sich bedenken.
הַיִּמְסִי *gr. f.* (ῥιμός) halb.
הַיִּמְסִי (SchemR 38) 1. הַמְתִּסְמוֹן *gr. m.*
(ἀμείστος) Amethyst(?).
הַמְקָתָה *h. f.* 1. Zerfließen;
2. Fäulnis.
הַמֶּם *gr. m.* (ῥιμός) dritter Magen
der Wiederkäuer; 2. Magen der
Menschen.
הַמְסִיָּה *gr. m.* dass.
הַמְסִיָּה *h. f.* Teigmachen.
הַמִּצָּה *a. m.* Fett auf dem Magen.
הַמְרָהָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הַמְרָהָה *h. f.* Wechsel.
הַמְרָהָה *h. f.* Erweichung.

הַמְרָהָה *gr. männl. Personennamen* ("Ομηρος).
הַמְשָׁכָה *h. f.* Herbeileiten.
הַמְתָּה (Gen 14, 5) Ortsname (bibl. Ham).
הֵן I *h. pl. c.* sie.
הֵן II *h.* 1. siehe! 2. הֵן — הֵן sei es
daß — sei es daß; 3. ja.
הֵן *a.* wenn.
הֵן I *a. m.* dieser.
הֵן II *a.* wo? wo. הֵן הֵן da, wo. הֵן הֵן
überall, wo. הֵן הֵן wohin? הֵן הֵן
woher?
הֵן *gr. tr.* (ἐν) eins.
הֵן *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הֵן הֵן Jer
31, 25 angenehm sein, nützen. הֵן
es gefällt mir. *Aph. pf.* אֵהֵן Hb 2, 18
(MS אֵהֵן) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.*
2 *sg.* אֵהֵן Gen 49, 4 Nutzen haben;
3. Wirkung haben. *Itpē. ipf.* 1 *pl.*
נִתְהֵן Gen 37, 26 genießen, sich Nutzen
verschaffen.
הַנְּאָה *h. f.* 1. Einrede; 2. *s.* הַנְּאָה.
הַנְּגָה *s.* הַנְּגָה.
הַנְּגָה *a. m.* Einwohner von Hagara
in Arabien.
הַנְּדָה *x. m., pl.* הַנְּדָה Linsenwicke
(*Vicia Ervilia*).
הַנְּדָה *a. m.* indisch, Inder.
הַנְּדָה *gr. m.* (ῥιμός) Cichorie (*Ci-
chorium Intybus*).
הַנְּדָה *h. m.* indisch.
הַנְּדָה *pers.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הַנְּדָה *pers. m.* Verhältnis.
הַנְּדָה (Est II 8, 13, nicht MS) *gr. f.*
(ῥιμός) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הַנְּדָה 1. הַנְּדָה *gr. m.* (ῥιμός)
Wagenlenker.
הַנְּדָה *s.* הַנְּדָה.
הַנְּדָה (GenJI 10, 10), הַנְּדָה (Koh
2, 5), הַנְּדָה (Est II 1, 14) *gr. f.* (ῥιμός)
Indien, indisch.
הַנְּדָה *gr. m.* Inder.
הַנְּדָה *gr. männl. Personennamen* (ῥιμό-
κός, gräzisiertes הַנְּדָה, wie derselbe
Gelehrte eigentlich heißt. Löw.)

הַנְדִּיקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).
הִנָּה *h.* siehe.
הִנָּה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* genießen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.
הִנְהִיגָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.
הִנְהִיגָה *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.
הִנְהִיגָה *h. m.* 1. Hinlegen; 2. Stehenlassen.
הַנוּמָא (ל. הַמוּנָא?) *gr. m.* (vgl. *ὕμναος*) Hochzeitsgesang.
הִנּוּן (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.
הִנְחָה *h. f.* Ruhen.
הִנְחָה *h. f.* 1. Niederlegen; 2. Preisreduktion.
הַנְחִיתָא *s.* הַנְחִיתָא.
הַנְטִין (PesR 26) 1. וְקִטּוֹן.
הִנִּי *Ortsname.* בֵּית ה' הִנִּי.
הִנִּי (Est II 5, 13, MS הִנִּי) *a. pl. c.* diese.
לָמָּה הִנִּי לָמָּה לִי? warum sind alle diese Fälle notwendig?
הִנְיָה *h. f.* 1. Nutzen; 2. Nutznießung; 3. Annehmlichkeit.
הִנִּין *a. f. pl.* sie.
הַנִּינְתָא, הַנִּינְתָא *a. f., ind.* הַנִּינְתָא Jer 16, 19 Nutzen, Nutznießung, Genuß.
הִנְיָה *a. pl. com.* jene.
הִנְיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
הַנְכָתָא (Levy). כְּהַנְכָתָא NuJI 31, 23 (MS כְּהַנְכָתָא) 1. כְּהַנְכָתָא, *s.* כְּהַנְכָתָא.
הִנָּה (= הִימָן) *gr.* (vgl. *ὕμναος*) Hochzeit.
הִנּוּס (jSabb 5^c) *gr. m.* (ὄνος) Esel.
הִנְיָה *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). יוֹם ה' der zweite Tag des Passahfestes.
הִנְיָה *h. f.* dass.
הִנְיָה *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.
הִנִּין *gr. m.* (ἐννέας) eine Münze, $\frac{1}{3}$ eines Sesterz, $\frac{1}{36}$ eines Denar.
הִנִּין *h. m.* Hervorleuchten lassen.
הִנְיָה *h. f.* Hervorsprießenlassen, Treiben.

הַנְיָבוֹ Ortsname.
הִנָּק *männl. Personennamen.*
הַנְיָבִין (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk(?).
הִסָּב *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.
הִסָּבָה *h. f.* dass.
הִסָּבָה *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.
הִסָּגָר *h. m.* Einschließung eines Aussätzigen.
הִסָּגָרָה *h. f.* dass.
הִסָּה *h.* schweigen.
הַסּוּקִים (jSanh 26^a) 1. הַסּוּקִים.
הִסָּחָה *h. m.* Abwendung. בְּהַ' הִסָּחָה ohne daß man daran denkt.
הִסָּחָה *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הַסּוּחֹת Gesetze, die הִסָּחָה betreffen.
הִסָּחָה *a. m.* dass.
הִסָּחָה *gr. f.* (ἄστα) Speer.
הַסָּחָה *pers.* wirklich.
הַסָּחָה *lat. f. pl. (histrice)* Pantomimen(?) oder 1. הַסָּחָה (πόστρα) Rednertribüne, Forum.
הִסָּחָה *s.* הִסָּחָה.
הִסָּחָה 1. הִסָּחָה.
הִסָּחָה *h. m.* Abwendung. בְּהַ' הִסָּחָה ohne daran zu denken.
הִסָּחָה, הִסָּחָה *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.
הִסָּחָה *a. m.* dass.
הִסָּחָה *a. f., ind.* הִסָּחָה Thr 1, 18 dass.
הִסָּחָה *h. m.* Heizen.
הִסָּחָה *h. f.* dass.
הִסָּחָה *h. f.* Abnehmen.
הִסָּחָה *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).
הִסָּחָה *h. f.* Verführen.
הִסָּחָה *h. m.* הַ' פְּנִים Verbergen des Antlitzes, Ungnade.
הִסָּחָה *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עֵבֶר.

העֲדָאָה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stößigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.

הַעֲרָפָה *h. f.* Zuwachs, Überschuß.

הַעֲלִיָּה, הַעֲלִיָּה *h. f.* 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Herausbringung (der Lose aus der Urne).

הַעֲלִים *h. m., pl.* הַעֲלִימוֹת Vergessen.

הַעֲלִמָה *h. f.* dass.

הַעֲמָדָה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.

הַעֲנֵק *h. m.* Beladen des frei zu lassenden Sklaven.

הַעֲרָאָה *h. f.* unvollständige geschlechtliche Berührung.

הַעֲרָב *h. m.* Untergang (der Sonne).

הַעֲרָבָה *h. f.* 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הַעֲרִיָּה *s.* הַעֲרָאָה.

הַעֲרָכָה *h. f.* Abschätzen.

הַעֲרָמָה *h. f.* Überlistung. Umgehung.

הַפִּין *l.* חֲפִין, *s.* חָף.

הַפְּטָקוֹס, הַפְּטָקוֹס *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter).

הַפְּטָרָה *h. f.* 1. Schlußrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.

הַפִּיָּךְ, הַפִּיָּךְ *a.* rücklings.

הַפִּיָּכָה *a. m.* verkehrt.

הַפִּיָּכָה *h. f.* Verkehrtheit.

הַפִּיָּכֻתָּה *a. f.* dass.

הַפִּיָּכֻתָּה *a. f.* dass.

הַפִּיָּכֻתָּה (Dt 29, 22, Jes 13, 19) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung.

הַפִּיָּךְ *h.* 1. umwenden, umkehren; 2. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. *Ni.* 1. zerstört werden; 2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren; 2. verdrehen. *Hitp.* 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.

הַפִּיָּךְ (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.*

1. *pf.* אֶתְהַפֵּךְ Lv 13, 3, *inf.* מִתְהַפֵּךְ Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְהַפֵּכֶת Ho 7, 8, *pt. f.* מִתְהַפֵּכָה Gen 3, 24 B umgewandt werden.

הַפֵּךְ *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.

הַפְּכָא (הַפְּכָא) *a. m.* Verkehrtheit.

הַפְּכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandlung; 2. Zerstörung.

הַפְּכָנָה *a. m.* verkehrt.

הַפְּכָכָן, הַפְּכָכָן *h. m.* unbeständig.

הַפְּלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äußerung; 3. Gebrauch des Wortes פֶּלֶא.

הַפְּלָגָה *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifung.

הַפְּלָגָה *h. f.* Teilung.

הַפְּסָדָה *h. m.* Schaden, Verlust.

הַפְּסָדָה *a. m.* dass.

הַפְּסָקָה *h. m.* Unterbrechung.

הַפְּסָקָה *h. f.* 1. Aufhören; 2. Unterbrechung; 3. Unterbrechungssabbath (vgl. Meg III 4).

הַפְּקָנָה *l.* הַפְּקָנָה.

הַפְּקָעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.

הַפְּקָקָן *h. m.* fallsüchtig.

הַפְּקָרָה *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הַפְּקָרָה *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.

הַפְּרָה *h. m.* Auflösung (von Gelübden, Eiden).

הַפְּרָה *h. f.* dass.

הַפְּרָכָה *gr. m.* (ὕπαρχος) 1. Statthalter; 2. *s.* הַפְּרָכָה.

הַפְּרָכָה *gr. f.* (ὕπαρχία) Präfektur.

הַפְּרָכּוֹס *gr. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. *l.* הַפְּרָכּוֹס (ἵπποδρόμος) Rennbahn.

הַפְּרִיקָי (Est II 8, 9) *gr.* Afrika (Ἀφρική).

הַפְּרָשׁ *h. m.* Unterschied.

הַפְּרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).

הַפְּשֹׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.

הַפְּשֻׁטָה *h. f.* dass.

הַפְּשָׁר *h. m.* Wärmen.

הַפּוֹתִיקִי *gr. f.* (ὑποθήκη) Unterpfand.

הַפְּתָקִים *s.* הַפְּתָקוֹס.

הַפְּזָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יָצַב.

הַפְּזָה *h. f.* Rettung.

הַפְּזָלָפוֹנִי 1. weibl. Personennamen, *s.* פְּזָלָפוֹנִית; 2. Ortsname.

הַפְּנָעָה *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.

הַפְּנָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte); 3. Text (der Mischna).

הַפְּתָה *h. f.* Anzünden.

הַקּוֹבִטָיוֹן *gr. m.* (ἀκκουβίτον) Ruhepolster.

הַקְּבִילָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.

הַקְּדָשׁ *h. m., pl.* הַקְּדָשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.

הַקְּדָשָׁא *a. m., c.* הַקְּדִישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.

הַקָּהָה *h. f.* Aderlaß.

הַקָּמָר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).

הַקְּטָרָה *h. f.* dass.

הַקֵּיף *s.* הַקֵּיף.

הַקָּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.

הַקְּמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.

הַקְּנָהָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, *s.* אִשְׁתָּהָא.

הַקָּרָה *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schuld.

הַקָּפָה *a. m.* Umzäunung.

הַקְּפָהָה *h. f.* Aufbrausen.

הַקְּפָהָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenausgang.

הַקְּצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.

הַקְּצָה *h. f.* Spalten, Auftun.

הַקָּר *h. m.* 1. Hervorquellen. בְּאֵר 1. frische Quelle (Gegensatz: Zisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.

הַקְּרָהָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הַקְּרִיב; 3. zum Angriff Heranrücken.

הַקְּרִיָּה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.

הַקְּשָׁה *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine der hermeneutischen Methoden: Analogieschluß.

הַקְּשָׁא *a. m.* dass.

הַקְּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.

הַר *h. m., pl.* הָרִים, הַרִים 1. Berg, Gebirge. הַר הַבַּיִת der äußerste Vorhof des Tempels; 2. hervorragende Person.

הָרָא *a. Aph.* reizen.

הַרְבָּה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 Haben.

הַרְבִּית 1. הרבית.

הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.

הַרְגָּה *h.* töten. נִי. getötet werden.

הַרְגָּה *h. m.* Mörder, Wegelagerer.

הַרְגָּה *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert. הַרְגִּיז (*Bech VI 6*) 1. אֶבֶז.

הַרְגָּלָה *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הַגְּרָל Losen.

הַרְגִּינִין *gr. m.* (ῥύγιον) bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).

הַרְגָּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.

הַרְגָּתָא *a. f., c.* הַרְגָּתָא Thr 1, 20 Zittern.

הַרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.

הַרְדּוּבָלָה 1. הַרְדּוּבָלָה.

הַרְדּוּסָה *x. m.* Begattung der Vögel.

הַרְדּוּף *gr. m.* (ποδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

הַרְדָּם *s.* הַרְדָּם.

הורדוס (Est II 3, 1), הורדוס männl.

Personenname (Ἡρώδης).

הורדוס s. הרדוס.

הורדוסיות *gr. f. pl.* eine Art Tauben
(vgl. Ἡρώδης).

הורדוס *x. f.* Gefängnis (?).

הורדופני, הרדופני *gr. m.* (πόδωδαν) Oleander.

הרה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwängert werden.

הרהון *h. m.* Pfand.

הרהון *gr. m.* (οὐρητόν) Nachtopf.

הרהור *h. m.* 1. Nachdenken; 2. unreine Phantasien; 3. schlimme (nachteilige) Gedanken.

הרהורא (*bibl.* תרהר) *a. m., c.* הרהור Nu 15, 39 dass.

הרהור I *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes, Schlechtes (von jemand) denken.

הרהור II (= חרתור) *h.* fieberkrank machen.

תרהר *a., pt.* מרתהיר Dt 29, 17 nachdenken.

תרוחא *a. m.* Gewinn.

תרוחה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohlstand, Bequemlichkeit.

תרוחיס *h. m. pl.* Leidenschaft.

הרובונית s. ארובונית.

הרויפא, הרופותא *x. m. f.* ein bitteres Kraut.

הרוק *x.* verwahren.

הרויקי *x. m. pl.* גי' ה' Gewahrsam.

הרחצה *h. f.* Waschen, Baden.

הרחק *h. m.* 1. Entfernung. אדות' *a.* ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmaßregel.

הרחקה *h. f.* dass. wie 2.

הרשבה *h. f.* Fruchtbarkeit.

הרי s. siehe.

הרי *h. m.* Eigentümlichkeit.

הריגה *h. f.* Tötung durchs Schwert.

הריון *h. m.* Empfängnis.

הריעה *h. f.* Freudengeschrei.

הריפה *h. f.* עין הריפת 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.

הריפות *h. f. pl.* Grütze.

הריקא s. תריקא.

הרית (GenJI 10, 11, MS חריות) 1. תרוב.

הרף s. תרף.

הרפב *h. m.* auf der Schulter Tragen.

הרפבה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

הרפנה *h. f.* Zunicken.

הרפינוס, הרפינס *gr.* männl. Personenname (Ἀρχινος).

הרקה *h. f.* 1. Wegschaffen, Entfernen; 2. Abheben der Priesterabgabe; 3. Erhebung.

הרמוצה s. רמץ.

הורמזי *pers.* 1. Ormuzd, Ahuramazda, Prinzip des Guten im Parsismus; 2. Ortsname; 3. *m. f.* Personenname.

הורמזי Ortsname.

הורמנא, הרמנא *pers. m.* 1. Befehl; 2. s. קהרמנא.

הורמיני (Jer 51, 27, MS חורמיני) *gr.* (Ἀρμενία) Armenien. S. ארמיניא.

הורמניא *pers. m.* Autorisation.

הורנא 1. הרנא *a. m.* Malve.

הורנוא *a. m.* 1. Name eines Vogels (Fischreier?); 2. eine Parasitpflanze (*Loranthus Acaciae*. Löw).

הורוניזת *lat. m. pl.* (*hirnea*) eine Art Schüssel.

ווינדיק 1. ה' טיאנוס. הרנירק (jGitt 45^d) וינדיק.

הרס *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2. durchbrechen; 3. s. תרס.

הרס *h. m.* Zerstörung.

הרס Ortsname (Charax, Stadt in Medien).

הרוקטא *pers. m.* Bauernschuh.

הרוסן 1. הרסן (jTer 48^a).

הרסנא *a. m.* eine Fischart.

הרעה I *h. f.* schlechtes Handeln.

הרעה II *h. f.* Lärmbblasen.

הרף *h. m.* עין הרף Augenblick.

הַרְפָּה weibl. Personennamen.

הַרְפָּנָא Ortsname.

הַרְפָּתָא pers. m. Begegnis.

הַרְפָּזָה, הַרְפָּזָה h. f. 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.

הַרְקָה h. f. Verfaulen.

הַרְקָה h. m. Sieben des Mehls.

הַרְקָה h. f. dass.

הַרְקָלִיפּוֹלִים gr. Ortsname (Ἡρακλίοπολις).

הַרְקָנִים gr. männl. Personennamen (Ἰρκανός).

הַרְשָׁא h. f. Vollmacht.

הַרַת s. רַת.

הַרְתָּא (ל. הַרְתָּא. Löw) a. f. Streit.

הַרְעָא h. m., pl. הַרְעָאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.

הַרְשָׁה h. m. 1. Erreichen; 2. ה' יד Vermögen, Mittel.

הַרְשָׁה h. f. dass.

הַרְשָׁלָה h. m. 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מְשָׁלִים über-schriebenen Psalmen.

הַרְשָׁלָה h. f. weise Überlegung.

הַרְשָׁמָה h. f. הַרְשָׁמָה Achtgeben.

הַרְשָׁב h. m. Zurückgabe.

הַרְשָׁה h. f. dass.

הַרְשָׁבֹן h. m. Ersatzleistung.

הַרְשָׁבָה h. f. Entfernung, Wegräumung.

הַרְשָׁבָה h. f. הַרְשָׁבָה לְשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.

הַרְשָׁרָה h. f. früh Aufstehen, zeitige Arbeit.

הַרְשָׁתָה Name eines Gerichtssengels.

הַרְשָׁתָה h. f. 1. Zerstörung; 2. volles Abrasieren.

הַרְשָׁתָה h. f. Hinüberreichen.

הַרְשָׁתָה h. f. 1. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen; 2. frühe Morgenstunde.

הַרְשָׁתָה h. f. 1. הַרְשָׁתָה Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.

הַרְשָׁתָה h. f. Wegwerfen.

הַרְשָׁתָה h. f. Vollendung.

הַרְשָׁתָה Name eines Gerichtssengels.

הַרְשָׁתָה h. f. 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שָׁמַד.

הַרְשָׁמָה h. m. Erlaß.

הַרְשָׁמָה h. f. dass.

הַרְשָׁמָה h. f. Gebrauch des Wortes שָׁמַד.

הַרְשָׁפָה h. f. Abreiben, Glätten.

הַרְשָׁפָה h. f. Erniedrigung.

הַרְשָׁפָה h. m. Überfluß.

הַרְשָׁקָה, הַרְשָׁקָה h. f. 1 Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.

הַרְשָׁקָה h. f. Berührenlassen (zweier Flüssigkeiten).

הַרְשָׁקָה h. f. 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes הַרְשָׁקָה.

הַרְשָׁרָה h. f. Wurzelschlagen.

הַרְשָׁתָה (Est II 6, 13) a. jetzt. הַרְשָׁתָה — הַרְשָׁתָה bald — bald. (יש לומר) — wenn schon (gesagt werden muß) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?

הַרְשָׁתָה, הַרְשָׁתָה h. f. Prostration.

הַרְשָׁתָה h. f. יד Heimsuchung.

הַרְשָׁתָה, הַרְשָׁתָה (KohR 1, 5) l. מְשָׁתִיקָן, s. גְּשָׁתִיקָן.

הַרְשָׁתָה l. הַרְשָׁתָה a. f. Einwand.

הַרְשָׁתָה h. f. Abschlagen, Enthauptung.

הַרְשָׁתָה h. f. Anfang.

הַרְשָׁתָה h. m. Pu. pt. מְהֻרָּקִים geschmolzen.

הַרְשָׁתָה l. הַרְשָׁתָה.

הַרְשָׁתָה h. f. Wurmfraß.

הַרְשָׁתָה a. 1. dort, in jenem Falle. הַרְשָׁתָה darauf fußt er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babyloniens gesprochen).

הַרְשָׁתָה h. f. Anordnung.

הַרְשָׁתָה h. m. 1. Erlaubnis; 2. Freilassung. Lösung von Gelübden.

הַרְשָׁתָה a. m. dass.

הַרְשָׁתָה, הַרְשָׁתָה h. f. Verwarnung.

הַרְשָׁתָה h. f. 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.

הַרְשָׁתָה h. f. Lärm blasen.

1

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו als Zahlzeichen = 6.

ו, ו, ו *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

וּא (= אָבָא) männl. Personennamen.

וּא *s.* וּא.

וּא *a.* ach, o weh!

וּאָלָה Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

וּאָל *s.* וּל.

וּא *s.* וּא.

וּאָה *a. m.* 1. gewiß; 2. speziell.

וּא *s.* וּא.

וּא *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

וּא *a. m.* dass.

וּאָה *h. m., f.* וּאָה, וּאָה, וּאָה
1. gewiß, sicher; 2. speziell; 3. Gewißheit, Tatsache. וּאָה sicherlich, in der Tat.

וּא *a.* dass.

וּאָה *s.* וּאָה, וּאָה.

וּא *s.* וּא.

וּא *a.* ei! ha!

וּאָה *a.* 1. ah! 2. und doch.

וּא (= וּאָה) *a.* und er.

וּא *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

וּא *a. m., pl.* וּאָה Ex 38, 28 dass.

וּא *a. f., pl.* וּאָה Est II 3, 8 (MS וּאָה)
Gans, *s.* וּאָה.

וּאָה (?) *h. m.* männliches Glied(?).

וּא (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

וּא *a. m.* Wehklage.

וּאָה (= וּאָה) *s.* וּאָה.

וּאָה (bSabb 94^a) 1. וּאָה, וּאָה.
s. וּאָה.

וּא *s.* וּא.

וּאָה Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

וּאָה (jDem 22^b) 1. וּאָה.

וּאָה 1. וּאָה.

וּאָה Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

וּאָה *s.* וּאָה, וּאָה.

וּאָה *s.* וּאָה.

וּאָה *h. m., pl.* וּאָה, וּאָה Kind, Junges.
וּאָה zweiter Grad der Unreinheit.

וּאָה (Gen 40, 20) *a. m., ind.* וּאָה Gen 11, 30 1. Kind; 2. Geburt. וּאָה Gen 40, 20 Geburtstag; 3. Ex 13, 2 Mutterleib.

וּאָה *h. f.* geburtsfähig(?).

וּאָה *s.* וּאָה.

וּאָה *a.* es schickt sich.

וּאָה *gr. m.* (βουλευτής) Senator.

וּאָה *gr. m.* (βῆλον), *pl.* וּאָה Vorhang.

וּאָה *gr.* männl. Personennamen (Ουάλης, Valens).

וּאָה *gr. m.* (οὐνοδικτᾶριος) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).

וּאָה *a.* (= וּאָה) und sie.

וּאָה Fluß in Babylonien.

וּאָה *a.* (= וּאָה) und wir.

וּאָה *a.* Itpe. befleckt werden.

וּאָה *h. f.* 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation; 3. Begleiterscheinungen der Menstruation.

וּאָה *a. f.* dass.

וּאָה Ortsname.

וּאָה *h. f.* Weib mit regelmäßiger Menstruation.

וּאָה *s.* וּאָה.

וּאָה *h. m.* Versammlung. וּאָה
1. Lehrhaus; 2. Tempel.

וּאָה *a. m.* dass. וּאָה Lehrhaus.

וּאָה *h. f.* Bestimmung, Festsetzung.

וּאָה *h. m., pl.* וּאָה, וּאָה Zugabe, Hinzufügung.

וּאָה *a. m.* Zusammenkunft.

וּאָה (Cant 5, 14) 1. וּאָה.

ווקלטא (jSabb 10^a Ausg. Krot.) 1. **בְּבִקְלָסָה** s. **בְּבִקְלָסָה**.
זקתא 1. וקתא.
זָרָר *x. m.* (vgl. ῥόδον) 1. Rose; 2. rosen-
 ähnliche Blüte; 3. rosafarben; 4. Tal(?).
זָרְדָּא (Cant 2, 1) *x. m.* (vgl. ῥόδον)
 1. Rose. **זָרְדִּי בֵּי** Rosenplatz; 2. rosa-
 farben.
זָרְדִּימוּס *gr.* männl. Personenname (Εὐρύ-
 δημος).
זָרְדִּין männl. Personenname.
זָרְדִּנָּא *x. m.* **בֵּי ר'** Rosengarten.
זָרְדִּינָּא *gr. m.* (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch;
 2. Ortsname.
זָרְדִּינָּאָה *a. m.* aus Wardina.
זָרְדִּינוֹן *gr. m.* (ῥόδινον) Rosenöl.
זָרְדִּין *h. m. pl.* die Schlagadern des
 Halses.
זָרִיר *h. m.* weißer Fleck im Auge.
זָרְזִנָּא *a. m.* Küchlein.
זָרְשָׁבָא (**זָרְשָׁבָא**?) *x. f.* Frauengurt.
זָרְשָׁט *h. m.* 1. Speiseröhre; 2. enge Öff-
 nung.
זָרְשָׁטָא *a. m.* dass.
זָרְ *a.* (= **זָרְ**) und du.
זָרְא *a. f.* eine Vogelart.
זָרְיָא = **זָרְיָא**.

זָרְ *h. m.* Verzichtleistung.
זָרְנָא s. **זָרְנָא**.
זָרְק *h. m.* tüchtig, hervorragend,
 fromm.
זָרְקָא *a. m.* Mehlspeise.
זָרְקָא *a. m.* Ader.
זָרְקִינָּא, **זָרְקִינָּא**, **זָרְקִינָּא** *gr.* Ortsname (Βι-
 θυνία, Bithynien in Kleinasien).
זָרְקִינָּא *gr. m.* (Βιθυνιακός) bithynisch.
זָרְס *gr.* (εὐθέως) sogleich.
זָרְק *a. Pa. pt.* **זָרְקָא** 1K 19, 11 Ar MS
 (Targ. MS **זָרְקִין**) zerschmettern.
זָרְק *gr. m.* 1. (ἐκτική) Schwindsucht;
 2. (ἐκτικός) schwindsüchtig.
זָרְ *h.* reichlich sein. *Ni.* vogelfrei
 werden. *Pi.* 1. mehr tun, ein Übriges
 tun; 2. nachsichtig sein, auf sein
 Recht verzichten; 3. Platz machen
 (auf dem Beete). *Hitp.* 1. gelöst
 werden, Durchfall bekommen; 2. vogel-
 frei werden.
זָרְ *a. Pa.* Nutzen bringen. *Itpa.*
 Durchfall bekommen.
זָרְוֹן *h. m.* Rest.
זָרְוֹן *h. m.* 1. freigebig; 2. nachsichtig.
זָרְנָא *a. m.* dass.
זָרְשָׁ s. **זָרְשָׁ**.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr.
 Alphabets. ז als Zahlzeichen = 7.
זָב *h. m.* Wolf.
זָבָה *h. f.* Wölfin.
זָבָא *a. m.* 1. Granne; 2. Zweig.
זָבִיטָא s. **זָבִיטָא**.
זָבִר s. **זָבִר**.
זָבִרָא *h. f.* diese.
זָבִר *h. m.* 1. am Weiß- oder Blutfluß
 leidend; 2. *pl.* **זָבִיר** Name eines
 Mischnatraktates.
זָבִר (*jTaan 64^b*) 1. **זָבִירָא** (so Ven.).

זָבִר *a.* schenken.
זָבִירָא, **זָבִירָא** männl. Personenname (Ab-
 kürzung von **זָבִירָא**).
זָבִירָא *h. m.* Fliege. **זָבִירָא** (so auch
 im Targum) Fliegenbaal.
זָבִירָא *h. f.* eine Art Fliege.
זָבִירָא (?) *a. m.* Eidechsenart.
זָבִיר Ortsname.
זָבִירָא *a. m.* Geschenk.
זָבִירָא (*jTer 45^b*) 1. **זָבִירָא** (?).
זָבִירָא *h. m.* Schlachten.

זבול *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel;
3. Name des vierten Himmels.

זבול *h. m.* (Verdrehung von זבוח) heidnische Festfeier.

זבולא *l.* זבולא.

זבונא *a. m., ind.* זבון Lv 25, 42 1. Kauf;
2. Börse; 3. Ware.

זבונא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.*
Käufer.

זבורא *a. m.* 1. Biene; 2. Bienenstich.

זבורית *h. f.* Erhöhung (Seele) im Boden
eines Gefäßes. Löw.

זבורית *h. f.* steinichtes Land.

זבוריתא, זבוריתא *a. f.* weibliche Biene.

זבות *h. f.* Weißfluß.

זבונא (bMoK 28^b) *l.* זבונא(?).

זבח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.*
dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden;
1. geopfert werden.

זבח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer,
bes. Mahlopfer (an Festen); 3. *pl.*

זבחים Name eines Mischnatraktates.

זבחא *a. m.* dass.

זביר, זבירא männl. Personennamen.

זביתה *h. f.* Schlachtung.

זבילא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.

זבילא *a. m.* Grabscheit.

זבילא *a. m., c.* זבין Gen 17, 12 1. Ware;
2. Kauf; 3. *pl. c. s.* זבינוהי Lv 25, 16
B. Kaufpreis, Geld; 4. Börse.

זביתא (זביתא) *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.

זבל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung
von זבח) den Götzen opfern. *Ni.*
Hilp. gedüngt werden.

זבל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.

זבל *h. m.* Dünger: בֵּית הַזְּבָלִים ein Acker,
der gedüngt wird. מֵי זְבָלִים Jauche.

זבלא *a. m., ind.* זיבל 2 K 9, 37, Est II
1, 3 dass.

זבל *h. m.* einer der düngt.

זבלון *x. m.* triefäugig(?).

זבלינא *a. m.* ein immergrüner Baum,
s. מבלינא.

זבלת *h. f.* Düngerhaufen.

זבן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּזְבֹּן Lv 25, 14
kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יִזְבֵּן Ex
21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.*
תִּזְבְּנָן Lv 25, 23 verkauft werden.

זבירתא *a. f.* Biene.

זוג *gr. m.* (ζεύγος), *pl.* זוגים, זוגות

1. Paar. זוגות die Paare der Schrift-
gelehrten. זוג Genosse, Gegenstück;

2. Gattin; 3. Schere; 4. grade Zahl.

זוגא (Est II 7, 10) *gr. m.* (ζεύγος), *ind.*

זוג 2 K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Ge-
spann. זוג זוג Gattin; 2. Wechsel-

kleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Schere;

6. Beiname einer Person.

זג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle,
Klingel.

זגא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10,
MS זוגא) *a. m.* 1. Schelle;

2. Kern.

זגא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.*
stützen.

זגא II *s.* קגא.

זוגא *gr.* männl. Personennamen (Ζύγος).

זוג *h. m.* Glasmacher, Glasbläser.

זוגא *a. m.* dass.

זוגד, זוגד männl. Personennamen.

זוגד *h.* festhalten(?).

זוגדן, זוגדן, זוגדן (1. זוגדן, זוגדן?) *x. m.*
mit ungleichen Paaren (z. B. Augen-
brauen).

זוגיתא *a. f.* Glas, Glasware.

זוג *h.* klar machen.

זוגא Name eines Engels.

זוגיתא *a. f.* Glasgefäß.

זוגא 1. זוגא.

זוגא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. אֶפְרוֹזִיקָה
die Plejaden.

זוג *h. m., pl.* זוגות Frevel, vorsätzlich
begangene Sünde.

זוגא, זוגא *a. m., ind.* זוג Dt 29, 17,
c. s. זוגהו Jes 1, 6 Soc 59, 1. Über-

mut, Frechheit, Gewalttat; 2. Über-
kochen, Leidenschaft.

זוגא, זוגא *s.* זוגא, זוגא.

זה *h. m.* dieser. **זהו** (= **זה הוא**) das ist. **זהו אי** welcher ist?
זהב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.
זהב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).
זהבי *h. m.* Goldschmied.
זהה *h. Hi.* für stolz erklären.
זהה, זהה *a. Pa.* stolz machen.
זהה *s. זה.*
זהוב *h. m.* Goldmünze.
זהות *h. m.* stolz.
זהותה *a. m.* 1. dass.; 2. Stolz.
זהים, זהים *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.
זהומתא *a. f.* Schmutz, Rost, s. **זהומתא**.
זהורא *a. m.* Glanz, Pracht.
זהורא *s. זהורא.*
זהורית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.
זהוריתא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* **זהורי** Gen 49, 11 dass.
זהרא *a. m.* Glanz.
זהימא *a. m.* schmutzig.
זהינא *a. m.* übermütig.
זהיר *h. m.* 1. vorsichtig; 2. sorgsam.
זהירא *a. m., ind.* **זהיר** Koh 11, 9 (MS **זהיר**) bedacht, achtsam.
זהירות *h. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.
זהל *s. זחל.*
זהם *h.* häßlich riechen, schmutzig sein, *pt. pass.* **זהום** schmutzig. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen, mit Schmutz bestreichen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.
זהם *a.* schmutzig sein. *Pu.* verunreinigen. *Itp.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.
זהמא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.
זהמא ליסמרון 1. **זהמא** 1. **זהמא** 1. **זהמא** 1.
זהמה (**זהמה**) *h. f.* Schmutz.

זהממא *a. m.* Bestreichung der Pflanzen mit Schmutz.
זהמי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).
זהר I *h. Ni.* vorsichtig sein. *Hi.* warnen. *Ho.* verwahrt werden, ein Verbot erhalten.
זהר II *h. Pi.* glänzen machen.
זהר *a.* warnen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* **זהר** Ex 18, 20 einschärfen; 2. warnen. *Itp.* 1. dass.; 2. *pf.* **זהר** Ez 33, 4 sich warnen lassen, sich in acht nehmen.
זהר II *a. pt. pass. pl.* **זהרין** Cant 5, 10 glänzen. *Aph.* 1. *pf.* **זהר** Jes 9, 1, *ipf.* 2 *sg.* **זהר** Ex 18, 20 B., *pt. m.* **זהר** Sac 9, 15, *f.* **זהר** Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen.
זהרא (Ez 8, 2, MS **זהרא**), **זהרא** *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* **זהרין** Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) ein Edelstein.
זהרא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.
זהרא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.
זהרא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.
זהרא *a. m.* Grundsteuerbeamter(?).
זה *h. f.* dies ist. **זה זה** — **זה זה** das ist dasselbe wie jenes. **זה זה** aneinander.
זה *a. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Schiff; 4. Beiname einer Person.
זהב *h.* fließen, tropfen.
זהב *h. m.* 1. Weißfluß (des Mannes); 2. Blutfluß (des Weibes).
זהבא *a. m.* dass.
זהבן *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschließt.
זהב *gr. Pi.* **זהב**, **זהב** 1. verbinden, paaren; 2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen; 4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* gepaart werden. *Htp.* 1. sich verbinden, sich zusammengesellen; 2. verheiratet werden; 3. angreifen.

זוג *gr. Pa.* זױג verbinden, paaren. *Itpa.* sich verbinden.

זוג *h.* durchsichtig, glasartig sein.

זוג *a.* dass.

זוג *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.

זױג *gr. m.* (vgl. ζευρος) Paarung, Heirat.

זוגא (Ex 39, 26) *a. m.* 1. *pl.* זױגן Ex 28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.

זוגיא (Est II 1, 3) *a. f.* Glas.

זוד *h. Hi.* mutwillig handeln.

זוד *a. Aph. ipf.* זױד Ex 21, 14 (MS (יִרְשַׁע) dass.

זויד 1. זױר, s. זױר.

זוד *a. Pa.* זױד verproviantieren. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אָנױנדו Jos 9, 4 1. sich verproviantieren; 2. ein Bündel schnüren, Gebund binden.

זודא *a. m., pl.* זױדן Gen 42, 25 1. Reisekost; 2. Reisesack; 3. *pl.* זױדן Sterbekleid.

זודא *a.* stolz sein.

זױג *gr. m.* 1. Verbinden, Paarung, Verheirathung; 2. Genosse, Ehegenosse.

זווע 1. זױע, s. זױע.

זז *h.* von der Stelle rücken, weichen. *Hi.* fortbewegen.

זז *a.* weichen. *Aph.* schütteln.

זז *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.); 2. Zuz, Gewicht (= $\frac{1}{100}$ Litra = 3,6 gr.).

זזא (1 S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. 1. זזא oder זזא.

זזין (Ex JII 28, 19 für מִרְקָן) *x. m.* Name eines Edelsteins.

זזח I *h.* erhaben, stolz sein.

זזח II *h.* unbeständig sein. *Hi.* weichen machen, zu anderer Meinung bewegen.

זזח I *a.* hochgemut sein.

זזח II *a.* weichen, unbeständig sein. *Aph. pt.* מְזִיחַ Jer 50, 23 (MS מְזִיחַ) bewegen.

זזחא *a. m., pl. c.* זזחלי Mi 7, 17 (MS (זזחלי) Gewürm.

זזחלין *h. m. pl.* fließendes Wasser.

זזחא *a. m.* zart, klein, jung, kurz.

זזחז *h. m.* 1. Beutel am Fischnetz(?); 2. Auswurf des Meers.

זזחי *a. m.* 1. der Jüngere; 2. männl. Personennamen.

זזחז *a. Pass.* klein erscheinen.

זזחזא *a. m., ind.* זזחז Cant 4, 9 1. jung, klein; 2. männl. Personennamen.

זזחז *h. f.* Winkel. זזחז Spitze des Winkels.

זזחזא *a. f., ind.* זזחז Ez 42, 3 (MS זזחז), 1 K 7, 4 (MS זזחז), זזחז, *pl. d.* זזחזא Ex 25, 26 dass.

זזל *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* זזל verächtlich; 2. verschwenderisch sein. *Hi.* 1. billig werden, im Preise fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.

זזל I *a.* 1. billig sein; 2. gering-schätzen. *pt.* זזל verächtlich. *Aph.* billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt werden.

זזל II *a.* spinnen(?).

זזל *h. m.* billig.

זזלא *a. m.* dass.

זזלאא *a. m.* Knäuel.

זזלל *h. f.* dass.

זזמא männl. Personennamen.

זזן *h.* 1. nähren, füttern. זזן seine Augen weiden. *Ni.* gefüttert, genährt werden. *Hi.* ernähren.

זזן *a., pf.* זזן Gen 47, 12 1. ernähren; 2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe. pf.* אֶתְּנוּ, אֶתְּנוּ, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּנוּ Gen 41, 40, 3 *m. pl.* יִתְּנוּ Ho 9, 2 genährt werden.

זזנה *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn des Gesetzes für Priesterehen.

זזנין männl. Personennamen.

זזע I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen; 2. aufgeregt werden. *Pilp.* זזע erregen, erschüttern. *Hitpalp.* זזע 1. erregt werden, zittern; 2. sich empören.

ווע II *h. Hi.* schwitzen.

ווע I *a. 1. ipf. 3 m. pl.* זועען Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* וע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph. ipf. 1 sg.* זאיע Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp. ipf. 3 f. sg. c. s.* תוּעִיעִיה Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *Italp. pf.* יוּדעִיעִי Jes 12, 1, *ipf. 3 m. sg.* יוּדעִיעִי Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.

ווע II *a. Pa.* (*Aph.?*) schwitzen.

וועה, וועה, וועה *h. f.* Unwetter, Erdbeben.

וועפא 1. וועפא.

ווער Ortsname (Zoar).

וועתא *a. f. 1.* Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* וועתה Dt 2, 25 (MS וועתה) Furcht.

וועה *h. s.* וועה.

וועה *a. 1. ipf. 3 m. sg.* וועה Jes 17, 13 schelten; 2. *s.* וועה.

וועק *a. Pa.* וועק aufblasen.

וועקא 1. וועקא (Löw).

ווער I *h.* abweichen.

ווער II *h. Ho.* ausgedrückt werden.

ווער I *a, imp. pl.* ווער Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf. 3 pl.* ווער Gen 19, 3 einkehren.

ווער II (= צור) *a. Pa.* ווער rollen.

ווער III *a.* zurückhalten.

ווער *h. m.* Blütenkrone(?).

ווער *h. m.* mit rollenden Augen.

וועריי *s.* וועריי.

וועתא *s.* וועתא.

וועא, וועא *a. m. 1.* Granne; 2. Zweig.

וועהא (*Thr* 3, 33, nicht MS) *a. m. 1.* Stolz; 2. stolz.

וועה *h. Hi.* für stolz erklären.

וועה *h. 1.* fließen, *pt. pl.* וועהן fließen des Wasser; 2. ergießen. *Hi.* fließen lassen.

וועה I *a. 1. pt. pl.* וועהן Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* וועהן Est II 1, 2 (nicht MS) fließen lassen. *Aph.* ausfließen lassen.

וועה II *a.* glänzen.

וועה *h. m.* die noch flügellose Heuschrecke.

וועה *a. m., ind.* וועה 1. dass.; 2. *pl.* וועהן Mi 7, 17 Geschmeiß, Gewürm.

וועה (*Am* 4, 9, *Jer* 51, 27) *a. m.* dass.

וועה (*Dt* II 32, 34) 1. וועה *s.* וועה.

וועה *h. m.* stolz.

וועה *gr.* (ζηθι) zur Gesundheit!

וועה *gr. tr.* (ζητα) der griechische Buchstabe Zeta.

וועה *s.* וועה.

וועה 1. וועה.

וועה (*irrig* Lesarten וועה BerR 32, וועה BerR 38) *gr. m.* (ζητητός) vogelfrei.

וועה (*VajR* 20 וועה, *BemR* 4 וועה) *gr. m.* (ζητημα) Makel, Vergehen.

וועה *gr. männl.* Personennamen (Ζητης).

וועה männl. Personennamen.

וועה *a. m.* Wolf.

וועה *h. f. 1.* Weisfluß (beim Manne); 2. Blutfluß (beim Weibe).

וועה *h. f.* dass.

וועה *a. f.* dass.

וועה *a. m.* frech, Bösewicht.

וועה *h. m.* Frechheit, Bosheit.

וועה *a. m.* frech.

וועה *a. f., ind.* וועה Ez 24, 7 Bosheit.

וועה (*jabZ* 41^a) 1. גועה.

וועה (*Est* II 1, 1) *a. m.* frech.

וועה (*Dt* 29, 18, *Hb* 1, 3) *a. f.* Frechheit.

וועה (?) *a. m.* Glanz.

וועה *a. f., c. s.* וועה Ez 24, 6 Schmutz.

וועה (*Ez* 1, 13) *a. m., c.* וועה Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.

וועה *a. m.* Bewahrtes, Schatz.

וועה *h. m. 1.* Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.

זִינָה *a. m., ind.* זין Sac 6, 13, *c. s.* זיך
Nu 27, 20 dass.

זִינָה männl. Personenname.

זִין *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg ziehen; 2. Krönchen auf die Buchstaben setzen.

זִינָה *a. m.* 1. *c. s.* זִינָה Ex 21, 10 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen auf die Buchstaben setzen; 4. Verwaltung.

זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Nah 2, 11 Zittern.

זִינָה *h. m.* Fälschung.

זִינָה *a. m.* dass.

זִינָה *a. f., c. s.* זִינָה Est II 1, 7 Glanz.

זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Sac 10, 3 glänzend, vornehm.

זִין *h. m.* 1. Milbe, Kriechtthier; 2. Name eines Vogels; 3. Gesims, Ausbau.

זִין *a. m.* 1. 1K 6, 5 Gesims, Ausbau; 2. Wurm; 3. männl. Personenname (Zízo bei Josephus. Löw).

זִינָה Ortsname.

זִינָה *a. m.* Nasenloch, Schnauze.

זִינָה 1. זינָה.

זִין *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = $\frac{1}{100}$ Litra).

זִין *h. Pi.* זִין bewaffnen. *Pu.* bewaffnet sein. *Hitp.* sich rüsten.

זִין *a. Pa. pt. pass. pl.* מְזִינִין Gen 49, 19 bewaffnen. *Itpa. pt. pl.* מְזִינִין Jo 2, 9 (MS מְזִינִין 1. מְזִינִין) gerüstet sein.

זִין Buchstabe Zajin.

זִינָה *a. m., ind.* זִין Gen 41, 44, Jes 22, 6 Waffe.

זִינָה *pers. m.* Schaden, Verlust.

זִינָה s. זִינָה.

זִינָה (NuJI 5, 21 Bas.) s. זִינָה.

זִינָה *h. m.* Zittern.

זִינָה *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Unwetter; 2. זִינָה Jes 21, 3, *ind.* זִינָה Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23, Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. s. זִינָה.

זִינָה I *h. f.* 1. Schweiß; 2. Saft.

זִינָה II *h. f.* Aufregung.

זִינָה I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiß.

זִינָה II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS an beiden Stellen זִינָה) *a. f., c. s.*

זִינָה Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.

זִינָה *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.

זִינָה *h. Pi.* 1. fälschen, betrügen; 2. als falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht sein.

זִינָה *a.* 1. *Pa. inf.* מְזִינָה Jer 8, 8 fälschen; 2. s. זִינָה.

זִינָה s. זִינָה.

זִינָה (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten (cf. syr. זִינָה).

זִינָה *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes Dokument.

זִינָה s. זִינָה.

זִינָה männl. Personenname.

זִינָה *a. m.* Fälscher.

זִינָה *a. f.* Fälschung.

זִינָה (Ex 2, 3 B.) s. זִינָה.

זִינָה (*זִינָה*) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoß.

זִינָה *a. m.* dass.

זִינָה *h. f.* Verpflichtung.

זִינָה *a. f., pl.* זִינָה Blitz.

זִינָה *h. m., pl.* זִינָה 1. Rand, Kranzleiste; 2. Dolde; 3. eine Hand voll, s. זִינָה; 4. Zugabe.

זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Ex 25, 11 Rand, Kranzleiste.

זִינָה (= זִינָה) *a. m.* klein (Beiname verschiedener Männer).

זִינָה *a. m.* Kelterpresse.

זִינָה *h. f.* Zirkus.

זִינָה *h. m.* 1. Zweige Abschneiden; 2. männl. Personenname.

זִינָה *h. m.* 1. Anspornen; 2. männl. Personenname.

זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Lv 11, 37 Säen, Saat.

זִינָה *h. m., pl.* זִינָה 1. Olive; 2. Ölbaum (*Olea europea*). זִינָה olivengroß (Maßbestimmung). זִינָה Olivensaft

(*amurca*); 3. (übertragen) Ausfluß des Öls aus der Olive.

יִיתָא (Gen 8, 11), יִיתָא *a. m.* 1. Olive; 2. Ölbaum; 3. Name einer Seifenpflanze (*Limoniastrum monopetalum* Boiss. u. *L. Guyonianum* Coss. Löw).

זייתיה (jPes 29^d) 1. יִיתָא.

יָךְ *h. m.* klar, rein, durchscheinend.

יָכָא *a., ipf.* 1 *pl.* נָכִי Gen 44, 16 unschuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* יָכָא (= נָכָה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben; 3. würdig sein; 4. überwinden; 5. Barmherzigkeit üben. *imp.* כִּי בִי gib mir ein Almosen. *Pa.* 1. reinigen; 2. *pt. sg. m.* מְכַוֵּי Ex 34, 7 straflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* וְכִיָּא Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig erklären, Recht auf einen Besitz geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden, straflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen. יָכָא *a. m., pl.* וְכִין Kehricht, Wegzuräumendes.

יָכָא (= נָכָה) *s.* יָכָא.

יָכָה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* וְכִי Dt 19, 13, וְכִאי unschuldig, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.

יָכָהָא *a. m., c.* וְכָהָא Gen 20, 5 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.

יָכָה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst haben; 2. Recht bekommen (obsiegen); 3. verdienen, würdig erfunden werden; 4. berechtigt sein; 5. erlangen, Besitz ergreifen; 6. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen, rechtfertigen; 2. erlangen, erwerben; 3. Verdienst schaffen; 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hitp.* 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden; 2. sich rechtfertigen.

יָכָהִית *h. f.* Glas, Kristall. *pl.* וְכָהִית Glaswaren.

יָכָהִיתָא *a. f.* dass.

יָכָר *h. m.* männlich.

יָכָר *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei. יָכָרָתָא *a. f., ind.* יָכָרָו Lv 20, 27, Jes 8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.

יָכָרִים *h. m. pl.* Totenbeschwörung.

יָכָרִין *a. m. pl.* dass.

יָכָר *h. f., pl.* וְכָרִית 1. Gerechtigkeit, gute Tat; 2. Verdienst; 3. Vorteil, Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.

יָכָרָא (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit, gute Tat; 2. Recht; 3. Heilstat.

יָכִי I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.

יָכִי II männl. Personenname (Zacharja?).

יָכִיהָ *h. f.* Besitzergreifung, Eigentumsrecht.

יָכִיכָא *a. m.* rein.

יָכִירָה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken; 2. Rezitation.

יָכִירָתָא *a. f.* Rutenbesen.

יָכִירָה *h.* klar sein. *Pi.* פִּילָר. klären, läutern.

יָכִיר *h.* gedenken, beachten. *pt.* וְכָר eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.* 1. in Erinnerung bringen; 2. anführen, zitieren.

יָכִיר *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe; 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.

יָכִיר *h. m.* Gedenken, Erinnerung.

יָכִירָן *h. m., pl.* וְכִירָנִית 1. Gedächtnis; 2. Bibelstellen, in denen vom Gedenken Gottes die Rede ist; 3. Teil des Musaphgebetes für Neujahr.

יָכִירָת *h. f.* 1. männliches Geschlecht; 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4. Hahnentritt (im Ei).

יָכִירָתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. וְכִירָתָא jSabb 14^d (vgl. jAbZ 40^d) 1. וְכִירָתָא.

יָכִירָן *h. m.* mit gutem Gedächtnis begabt. וְכִירָן *h. m.* Schlemmer.

יָכִירָא *a.* fließen.

יָכִירָא, יָכִירָא *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.

יָכִירָא *h.* tropfen, triefen.

יָכִירָא *a., pt. pl. f.* וְכִירָן Thr 1, 16 dass.

וְלִדְקֹן *a. m., ind.* dünnbärtig.
 וְלִה *h. f.* Verächtlichkeit.
 וְלוֹחֵץ *a. m.* Sprenger.
 וְלוֹעֵץ *a. m., ind.* Jer 19, 1 Krug.
 וְלוֹךְ *h. m.* Sprengen.
 וְלוֹקֵץ *l.* וְלוֹקֵץ.
 וְלוֹתָא (Thr 1, 8) *a. f.* 1. Geringschätzung;
 2. niedriger Preis.
 וְלוֹלֵץ *a. m.* Geringschätzung.
 וְלוֹלֵץ *a. m.* Schlemmer, Verschwender.
 וְלוֹלֵץ *a. m.* gefräßig, unmäßig.
 וְלִה *h.* fließen, überschwemmt sein.
Pi. sprengen.
 וְלִה *a., inf.* מְלוֹחַ Jes 30, 14 1. sprengen, ausgießen; 2. sich ergießen. *Itpe.* sich ergießen. *Aph.* 1. ausgießen lassen; 2. Durchfall bewirken.
 וְלִה *h. m.* Sprengung.
 וְלִחָא *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.
 וְלוֹטָא *s.* וְלוֹטָא.
 וְלִי männl. Personennamen.
 וְלוֹלֵץ *a. m.* 1. gering, verächtlich; 2. billig.
 וְלוֹיֵץ *h. f.* Sprengen, Ausgießen.
 וְלוֹקָא *a. m.* Glanz.
 וְלוֹ I *h. Hi.* הוֹל Ho. billig werden.
Pilp. וְלוֹ verachten, geringschätzen.
 וְלוֹ II *h. Pilp.* וְלוֹ verschwenden. *Pass.* ausgegeben werden.
 וְלוֹ I *a.* verächtlich sein. *Palp.* וְלוֹ 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen. *Itpalp. pt. f.* מְלוֹלֵץ Koh 9, 16 (MS מְלוֹלֵץ) geringgeschätzt werden.
 וְלוֹ II *a. pt.* וְלוֹ Dt 21, 20 verschwenden.
 וְלוֹ *h. m.* unmäßig.
 וְלוֹ *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.
 וְלוֹ *a.* tropfen. *Pa.* וְלוֹ Hb 2, 15 (MS וְלוֹ) tropfen lassen, ablaufen lassen.
 וְלוֹ *h. m.* Sprengung.
 וְלוֹתָא *a. f.* Korb.

וְלוֹ *gr. m.* (ζωός) Brühe.
 וְלוֹ *gr.* (vgl. ζήναι) *Pa.* וְלוֹ eine Geldstrafe auferlegen. *Itpa.* וְלוֹ bestraft werden.
 וְלוֹ, וְלוֹ *gr. m.* (ζέμα, ζωός) Beize zum Färben der Wolle.
 וְלוֹ *s.* וְלוֹ.
 וְלוֹ *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratsschlag, Tücke.
 וְלוֹ *h. m.* Gebiß.
 וְלוֹ *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.
 וְלוֹ männl. Personennamen.
 וְלוֹ *a. m.* blau.
 וְלוֹ *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute.
 וְלוֹ בְּעַל הַמְּלוֹרָה Centurio; 3. männliches Glied.
 וְלוֹ *a. f.* Gesang.
 וְלוֹ *h. m.* Planen.
 וְלוֹ *a. m.* Kastagnette.
 וְלוֹ *gr. f.* (ζωός) Brühe.
 וְלוֹ *gr. f.* (ζήναι). *pl.* וְלוֹ, Geldstrafe.
 וְלוֹ *gr. m.* (vgl. ζήναι). *pl.* וְלוֹ, Geldstrafe.
 וְלוֹ *a. m.* böser Anschlag.
 וְלוֹ *h. m.* falsches Zeugnis.
 וְלוֹ *a. m.* 1. *ind.* וְלוֹ Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* וְלוֹ 1S 9, 13 Gast; 3. männl. Personennamen.
 וְלוֹ *a. m.* Gesang.
 וְלוֹ *h. f.* Beschneiden des Weins.
 וְלוֹ, וְלוֹ *gr. f.* (ζωός) Brühe.
 וְלוֹ *a. m.* ein immergrüner Baum. *S.* וְלוֹ.
 וְלוֹ וְלוֹ *gr. m.* (ζωάδυστρον) Schöpflöffel.
 וְלוֹ I *h.* Übles sinnen. וְלוֹ ein (hinterlistiger. vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pv. pt.* מְלוֹ von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

Zeuge überführt werden. *Hitp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.

זָמַם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.

זָמַם I *a.* *Itpe. imp. pl.* אֶתְּזַמְּמוּ (MS אֶשְׁתַּמְּמוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Itaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.

זָמַם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.

זָמַם I *h. m.* falsches Zeugnis.

זָמַם II *h. m.* Maulkorb, Nasenring.

זָמַם II (Cant 1, 10) *a. m.* Maulkorb, Nasenring.

זָמַן *h. Pi.* 1. einladen; 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hitp.* 1. begegnen, zusammentreffen; 2. ein Zusammentreffen verabreden.

זָמַן *a., pt. pass.* זָמִין bereit, s. זָמִינָא.

Pa. pf. זָמַן Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תִּזְמֶנִּי 1S 16, 3 1. bestellen; 2. vorbereiten; 3. einladen; 4. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern; 5. l. זָמַם.

Itpa. pf. 3 *pl.* אֶזְמְנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl. m.* יִזְמְנוּ Nu 10, 3 (vgl. Dalm. Gramm. S. 251) 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.

זָמַן *h. m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. זָמַן *wenn*; 2. Festzeit; 3. Segensspruch beim Eintritt eines Festes.

זָמַן (Gen 2, 23) *a. m. (f.), c.* זָמַן Dt 16, 6 (MS זָמַן) 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זָמַן zuweilen. זָמַן Nu 14, 22 zehnmal. זָמַן — זָמַן bald — bald. זָמַן מִשְׁכֵּן Lv 1, 1 Stifths- hütte.

זָמַר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. singen, besingen. 2. singend lesen.

זָמַר II *h.* *Hi.* blau machen.

זָמַר *a.* singen. *Pa. inf.* זָמַר Koh 2, 5 dass.

זָמַר *h. m.* 1. Gesang; 2. Lied.

זָמַר *h. m.* Musiker, Sänger.

זָמַר *a. m., pl. d.* זָמַר Koh 2, 5 (MS זָמַר) dass.

זָמַר *a. m.* 1. *c.* זָמַר Gen 4, 21 Soc 84, Or 2228 זָמַר Musik; 2. *pl.* זָמַר Est II 5, 15 Gesang; 3. männl. Personennamen.

זָמַר *a. m., ind.* זָמַר Koh 2, 5 dass.

זָמַר *gr. m.* 1. *pl.* זָמַרִין Est II 1, 2 (σμάραγδος) Smaragd; 2. mons Smaragdus, Gebirgszug zwischen Nil und Rotem Meer, südöstlich von Theben.

זָמַר *h. f.* Gesang.

זָמַרְתָּ *a. f., pl. d.* זָמַרְתָּ Koh 2, 5 (MS זָמַרְתָּ) Spielerin.

זָמַרְתָּ Name eines Volkes.

זָמַרְתָּ *gr. f.* זָמַרְתָּ *pl.* זָמַרְתָּ, זָמַרְתָּ, זָמַרְתָּ *pl.* זָמַרְתָּ, זָמַרְתָּ Gürtel.

זָמַר *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* זָמַרְתָּ Gen 38, 24 huren.

זָמַר *a. m.* 1. *c. s.* זָמַר Gen 1, 11 Geschlecht. Art; 2. *pl.* Spezereiarthen.

זָמַר *a. m., pl.* זָמַרְתָּ Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.

זָמַר *h. m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.

זָמַר *h. Pi.* 1. ausschneiden; 2. an jemand vorüberkommen(?).

זָמַר *gr.* weibl. Personennamen (Ζηνοβία).

זָמַרְתָּ *a. m.* Bewohner von Ζιζυρίς (Landschaft an der Ostküste von Afrika).

זָמַרְתָּ *x. m.* 1. Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS זָמַרְתָּ) 1. זָמַרְתָּ, s. זָמַרְתָּ.

זָמַרְתָּ 1. זָמַרְתָּ *pers. m.* Kerkermeister.

זָמַר *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.

זָמַרְתָּ Ortsname.

זָמַרְתָּ 1. זָמַרְתָּ.

זָמַרְתָּ (NuJI 5, 21) 1. קִינְיָמָה (so MS).

זָמַרְתָּ *h. m. pl.* Unzucht, Buhlerei.

זָמַרְתָּ *h. m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.

זָמַרְתָּ *h. f.* Unzucht, Buhlerei.

זָמַרְתָּ (Ho 4, 11) *a. f., c. s.* זָמַרְתָּ Gen 38, 24 dass.

זָנַע *h. Pass. אֶזְנַע, pt. pl. מִזְנִין* (= *מִזְנִין*) sich schütteln.
זָנָה *h. 1. verabscheuen; 2. Ekel erregen. Pi. Hi. verwerfen.*
זֶמֶר *gr. f. (ζώνη) Gürtel.*
זִנְיָה (GenII 14, 2 MS) 1. *inf. לִזְנוּהָ.*
זִנְיָה *a. f. Hurerei.*
זִנְיָה (Dt 23, 19, Jo 4, 3) **זִנְיָה** I *a. f. Hure.*
זִנְיָה *gr. f. (ζώνη) Gürtel, Schurz.*
זִנְיָה *gr. männl. Personenname (Ζήνων).*
זִנְיָה *gr. m. (ζώνιον) Gürtel.*
זִנְיָה *h. a. m. pl. Taumellolch (Lolium temulentum).*
זָנַע *h. Pi. 1. ausspritzen; 2. verschmachten lassen; 3. verschmachten. Hi. tropfen, gießen.*
זִנְיָה *s. פִּזְנִין.*
זִנְיָה *gr. m. (ζωνάριον). pl. זִנְיָה Est II 8, 15 Gürtel.*
זִנְיָה *gr. m. (ζωνήριον) Gürtel, Schürze.*
זִנְיָה *gr. männl. Personenname (Ζήνωνος).*
זִנְיָה *s. זִנְיָה.*
זִנְיָה *s. זִנְיָה.*
זִנְיָה *a. m. pl., c. s. זִנְיָה Gen 8, 21, זִנְיָה Gen 46, 34 Jugendzeit.*
זִנְיָה *a. m. Schrecken.*
זִנְיָה *s. זִנְיָה.*
זִנְיָה *h. f. Bewegung, Erregung.*
זִנְיָה *pl. c. זִנְיָה für Ex 24, 5. 11 überlieferte Variante von נָעַר und אֶזְנַע.*
זִנְיָה *a. m., pl. זִנְיָה Cant 6, 5 Jüngling.*
זִנְיָה *s. זִנְיָה.*
זִנְיָה (Gen 44, 23) *a. m. 1. klein, wenig. זִנְיָה — זִנְיָה Ex 23, 30 allmählich. פִּזְנִין Gen 26, 10 beinahe. פִּזְנִין זִנְיָה Ru 2, 7 nur ein wenig; 2. Beiname verschiedener Männer.*
זִנְיָה *a. f. c. זִנְיָה Lv 25, 16 Kleinheit.*

זָנַע *h., pt. pass. זִנְיָה zornig.*
זָנַע *h. m. Zorn.*
זָנַע *h. 1. heftig sein; 2. zürnen.*
זָנַע *a. 1. heftig sein; 2. zürnen.*
זָנַע *h. m. 1. Heftigkeit; 2. Zorn.*
זָנַע *a. m. 1. Sturm; 2. Zorn.*
זָנַע *x. m. 1. Safran (Crocus sativus); 2. Cant 5, 14 (Or 1302 im Text nur זָנַע, darüber geschrieben זָנַע) Name eines Edelsteins.*
זָנַע *h. schreien.*
זָנַע *a., pf. 3 pl. זָנַע Ex 14, 10 dass.*
זָנַע *h. f. Geschrei.*
זָנַע (Ex 12, 4) *a., pf. 3 f. זָנַע 2S 7, 19 (MS זָנַע) 1. klein, wenig sein; 2. gering sein; 3. Schmerz empfinden (= זָנַע); 4. pf. זָנַע 2S 15, 16 zurückhalten. Aph. 1. pf. זָנַע Nu 11, 32, ipf. 2 pl. זָנַע Jer 29, 6 klein machen; 2. klein werden, klein sein. Hpe. kleiner gemacht werden.*
זָנַע *h. f., pl. זָנַע 1. Borste; 2. Augenbraue.*
זָנַע *a. m. Verpichen.*
זָנַע (Est II 1, 8, MS זָנַע) *a. einige.*
זָנַע *h. Pu. pt. זָנַע verpicht.*
זָנַע *h. m. Kropf.*
זָנַע *a. m., c. s. זָנַע Lv 1, 16 dass.*
זָנַע *a. f. dass.*
זָנַע *gr. Ortsname (Ζεφύριον).*
זָנַע *h. verpichen.*
זָנַע *a. dass.*
זָנַע *h. f. Pech.*
זָנַע *h. m. Pechbereiter.*
זָנַע *a. f. pl. זָנַע Augenbraue.*
זָנַע (Ex 2, 3) *a. f., ind. זָנַע und זָנַע Jes 34, 9 Pech.*
זָנַע *s. זָנַע.*
זָנַע *a. m. 1. pl. זָנַע Jos 9, 4 Schlauch; 2. pl. זָנַע 2S 3, 34 Kette, Fessel.*
זָנַע *h. m. aufrecht. זָנַע זָנַע aufrecht (auch Targ. Ho 11, 7 זָנַע זָנַע).*

זקף *h. m.* Henker.

זקף *a. m.* Schwelle.

זקף *h. m.* Funken.

זקף *a. m.* 1. *pl.* זקפין Hb 3.4 dass.;
2. kleiner Schlauch.

זקף *a. m.* Filtrierapparat.

זקף *h. m.* Posten.

זקף (Est II 2, 7 MS זקף) *a. m.*
1. Pfahl; 2. Henkung; 3. aufrecht.

זקף *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.

זקף *a. f., pl. c. s.* זקפתהון Thr 3.63
1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Aufstellen.

זקף *h. f.* Springen.

זקף *a. f.* dass.

זקף *a. f.* Chamäleon (?).

זקף *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden;
2. alt machen, als alt ansehen. *Ni.*
Htp. 1. alt werden; 2. gehörig be-
raten sein(?).

זקף *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden;
2. alt machen.

זקף *h. m.* 1. alter Mann; 2. Großvater,
Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.

זקף *h. m.* Bart. זקתהון Schamhaar.

זקף *a. m.* aufgeschwollen.

זקף *h. f.* Greisenalter.

זקף *h. f.* 1. alte Frau; 2. Großmutter,
Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.

זקף *h. f.* Greisenalter.

זקף *a. f.* dass.

זקף *a. f.* dass.

זקף *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben;
3. als Anleihe betrachten. *Ni.* 1. sich
aufrichten, aufgestellt werden; 2. als
Darlehn betrachtet werden. *Hi.* auf-
richten.

זקף *a.* 1. *imp. sg. m.* זקף Dt 3, 27 auf-
stellen, aufheben; 2. aufrechtstehen;
3. *pl.* זקפו Est II 7.10 (nicht MS)
aufhängen, henken. *Htp.* 1. *pf.* 3 *f.*
sg. זקפית Gen 37, 7 sich aufrichten;
2. gehängt werden, gehenkt werden.
Aph. aufrichten.

זקף *a. m.* 1. Est II 2, 7 Pfahl;
2. Henkung; 3. Daumen(?).

זקף *a. m., ind.* זקף Erhebung. Stolz.

זקף *a. f.* Aufrichten, Erheben.

זקף I *h. Pi.* schmelzen, läutern. *Pu.*
pt. זקף geläutert.

זקף II *h.* 1. binden, fesseln; 2. ver-
pflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten,
sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. an-
greifen (mit jem. anbinden); 4. bei-
wohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbin-
den, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* ver-
pflichtet werden, gebunden sein.
Htp. 1. sich verpflichtet halten; 2.
sich kümmern, Sorge tragen um . . ;
3. sich anschließen; 4. sich heften
an (um zu schädigen).

זקף I *a.* *pt. pass. m. pl.* זקפין Cant
1, 11 läutern, reinigen. *Pa. ipf.* זקף
Ma 3.3 Soc 59, *pt. pass.* זקף Cant
1, 11 dass. *Htp.* gereinigt werden.

זקף II *a., pt. pass. pl.* זקפין Jes 60, 11
1. fesseln; 2. verpflichten. *Htp.* 1.
beihohnen (geschlechtlich); 2. teil-
nehmen.

זקף *h. m.* Schlauchhändler.

זקף *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen;
2. entschieden werden.

זקף *a.* *Htp.* sich schnellen, stürzen.

זקף *a. f., ind.* זקף Koh 12, 11, *pl.*
זקף Koh 12, 11 Ochsenstachel.

זקף *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nicht-
priester; 3. Feind; 4. Ausgestoßener.

זקף I *a. m.* dass.

זקף II *a. m.* Übelkeit(?).

זקף (Ex 32, 20, MS זקף) *a.* worfeln.

זקף(?) *h. m.* Futter (eines Schuhs).

זקף *a.* füttern. *Htp.* überlaufen(?).

זקף *h. f.* 1. Untersatz(?); 2. PesR
35 l. זקף(?).

זקף *h. m.* Weinrebe.

זקף *a. m.* Name eines zweigreichen
Baumes oder Strauches.

זקף I *h. m.* Stärke. Kraft(?).

נָרַד II *h. m.* 1. abgehauener Ast; 2. Name eines Baches; 3. s. נָרַב;
4. l. נָרַר, s. נָרַה.
נָרַד I (= נָרַז) *h.* Macht üben(?).
נָרַד II *h. Pi.* Zweige abschneiden.
נָרַד *x. m.* Harnisch. Rüstung.
נָרַד 1. נָרַד.
נָרַד I *h.* 1. worfeln. zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Ni.* zerstreut werden.
Pi. 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.
נָרַד II *h.* übel tun.
נָרַד *h. f.* 1. Arm, Oberarm, Vorderbein; 2. (bildl.) Gewalt. בְּנָרַד mit Gewalt.
נָרַד (Gen 8, 22), נָרַד (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.
נָרַד Ortsname.
נָרַד *h. f.* 1. Laienstand; 2. von priestertlichen Funktionen ausschließende Eigenschaft als Nichtaronide.
נָרַד *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.
נָרַד *a. Pa. pf.* נָרַד Gen 14, 14, *pt. pass.* מָרַד (l. מָרַד) Nu 32, 21 B. 1. gürteln, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Itpa. ipf.* מָרַד 1. מָרַד Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.
נָרַד *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel; 2. Stärke(?) s. נָרַד.
נָרַד *a. m., pl.* נָרַד Gen 3, 7 Gurt.
נָרַד *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gesträuch.
נָרַד *a. m.* dass.
נָרַד *a. m.* Tropfen.
נָרַד *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.
נָרַד *h.* überfließen.
נָרַד *h. m.* Gladiator.
נָרַד *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.* 1. aufgehen lassen; 2. sich färben; 3. ostwärts gehen.
נָרַד *h. f.* Überfließen. Überkochen.
נָרַד *h. m.* Grützenart.

נָרַד *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.
נָרַד *h. m.* Ausringen. נָרַד beim Ausringen des Flachses abfließendes Wasser.
נָרַד *h. m.* 1. rüstig. schnell; 2. sorgsam.
נָרַד *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* נָרַד Jes 5, 27 (*MS* נָרַד) Gurt.
נָרַד *h. f.* Rüstigkeit. Eifer.
נָרַד *a. f.* dass.
נָרַד *h. f.* Aufgang (der Sonne).
נָרַד *h. f.* Saat. Säen.
נָרַד *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.
נָרַד (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall(?).
נָרַד *a. m.* Niesen.
נָרַד 1. נָרַד Ortsname.
נָרַד *a. Pass.* stolzieren.
נָרַד *a. f., ind.* נָרַד Jes 4, 6 Unwetter.
נָרַד *a. m.* Übelkeit(?).
נָרַד *a. m.* Schlauch.
נָרַד *pers. m.* Arsenik.
נָרַד *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Koitus).
נָרַד (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* מָרַד Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* מָרַד Lv 11, 37 gesät werden.
נָרַד *h. m.* 1. Samen, Saat. *pl.* נָרַד, נָרַד Feldsaat; 2. Zeit der Aussaat; 3. Nachkomme, Geschlecht; 4. *pl.* נָרַד die erste der sechs Ordnungen der Mischna.
נָרַד *a. m., ind.* נָרַד Lv 27, 16 1. Samen. Saat. נָרַד בֵּית Nu 20, 5 Saatfeld. בֵּית נָרַד Nu 11, 7, נָרַד בֵּית Lv 11, 35 ein einzelnes Samenkorn; 2. Nachkomme. Geschlecht.
נָרַד *a. m. pl.* (zweiter Plural zu נָרַד, נָרַד) 1. Sämereien; 2. gesäte Gewächse.
נָרַד *a. f., pl.* נָרַד Gen 4, 10 Familie.
נָרַד *a. Pa.* Geschwulst. Entzündung verursachen(?).
נָרַד *a. m.* Geschwulst. Entzündung(?).

וֶרֶק *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.
וֶרֶק (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מִוֶּרֶק Jes 51, 20 (MS מִוֶּרֶק) hinwerfen. *Itpe. pf. 3 pl.* אֶוֶרְקוּ Nu 19, 13 ausgeschwenkt werden.
וֶרוּקְפָּה *c. s.* וֶרוּקְפָּה LvJI 1, 16 MS, 1. nach LvJI 11, 13 וֶרְקָתָה *s.* וֶרְקָתָה.

וֶרְקָתָה *s.* וֶרְקָתָה.
וֶרֶר *h.* 1. *s.* וֶרֶה 2. *s.* וֶר II.
וֶרְרָה *h. f.* Weibdorn (*Crataegus Azarolus*).
וֶרְרָה *a. f.* dass.
וֶרֶת I *h. f.* der kleine Finger.
וֶרֶת II *h. f.* Spanne.
וֶרְתָּה (Ex 39, 9), וֶרְתָּה *a. f.* dass.
וִיתוּס (falsch וִיתוּס, וִיתוּס *gr. m.* (ζῆθος) ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Alphabets. ח als Zahlzeichen = 8.
חַיִּיתָה 1. חַיִּיתָה *a. f.* Butter.
חֵב *pl.* חֵבִין (Tos Kil III 15) 1. חֵיָן, *s.* חֵיָן.
חָבָה *h.* verbergen. *Pi. pt.* מַחְבִּי EchR. Peth. 1. מַחְבֵּר, *s.* חָבֵר. *Hi.* verbergen. *Ni. Hitp.* sich verbergen.
חָבָה *a.* verbergen. *Pa. dass. Itpe. Itpa. pt. f.* מִתְחַבֵּה Thr 1, 3 (nicht im MS) 1. sich verbergen; 2. bedeckt, versteckt werden.
חָבָה *a. m.* 1. Busen; 2. Name eines Vogels; 3. *s.* חֵיָה.
חָבַב *h. Pi.* 1. lieben, lieblosen; 2. lieb machen.
חָבַב *a. Pa. pf. 3 m. sg. c. s.* חֲבִיבִנּוּ Dt 33, 3 1. lieben, lieblosen; 2. lieb machen. *Itpa. pf. 3 f. sg.* אֶתְחַבֵּב 1S 15, 1 eng verbunden sein, hängen an jem.
חָבָה *h. f.* Liebe.
חָבָה weibl. Personenname.
חָבוּבָה *a. m., c.* חָבוּב Mi 6, 7 Liebling.
חָבוּט *h. m.* Klopfen.
חָבוּל 1. חָבִיל.
חָבוּלָה I (Koh 7, 28, MS חָבִילָה!) *a. m.* 1. *ind.* חָבוּל Lv 19, 28 Wunde; 2. Unrecht, sittlicher Makel.

חָבוּלָה II *a. m.* Zins.
חָבוּלָה *h. f.* Pfand.
חָבוּלָה (Ex 22, 24) *a. m.* Zins.
חָבוּצָה *a. m.* Preßdatteln.
חָבִיר *h. m.* Verbindung, Zusammenfügung.
חָבִירָה *a. m.* dass.
חָבוּרָה *a. m.* Zauberer.
חָבוּרָה *h. f.* Beule.
חָבוּרָה *h. f.* Gesellschaft, Verein.
חָבוּרָה *a. f., ind.* חָבוּרָה Ex 12, 46 dass.
חָבוּרָה *a. f.* Beule.
חָבוּשׁ *h. m.* eine Apfelart.
חָבוּשָׁה *a. m.* dass.
חָבוּשָׁה, חָבוּשָׁה *a. m.* Gefangenschaft.
חָבַט *h.* 1. schlagen, zerschlagen; 2. niederdrücken; 3. stoßen. *Ni.* gestoßen werden. *Pi.* niederdrücken. *Hitp.* sich niederwerfen.
חָבַט *a., ipf. 2 m. sg.* תִּחְבֹּט Dt 24, 20, *pt. pl. m.* תִּחְבֹּטוּ Jes 28, 27 schlagen, klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestoßen werden.
חָבַט *h. m.* 1. Stoß, Verletzung durch Stoß; 2. Besatz (des Schuhs)?
חָבַטָה *a. m.* 1. Stoß, Schlag; 2. Oliven schlagen; 3. zum Schlagen reife Olive.
חָבַטָה *s.* חָבַטָה.

חָבַשָׁה *h. f.* Schlagen.

חָבִי männl. Personennamen.

חָבִי *pl.* חֲבִיִּים EchR Einl. 1. חֲבָרִים, s. חָבָר.

חָבִיב *h. m.* lieb, teuer.

חָבִיבָא (Gen 44, 30) *a. m.* 1. *ind.* חָבִיבָא Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder; 3. männl. Personennamen.

חָבִיבָא 1. חָבִיבָא.

חָבִיבֻתָא *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חָבִיבִי männl. Personennamen.

חָבִיבֻתָא *a. f.* 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.

חָבִינָא *a. m., pl. c.* חָבִינִי Koh 10, 20 MS, Cant 2, 14 (MS חָבִינִי) Schlupfwinkel.

חָבִינָה *h. f.* Vorratskrug.

חָבִיסָא I *a. m.* Knüttel.

חָבִיסָא II *a. m.* Magen.

חָבִיל (Est II 5, 1, MS חָבֵל) *a.* wehe!

חָבִילָא I *a. m.* Verlust, Schaden.

חָבִילָא II *a. m.* Bündel.

חָבִילָה *h. f.* 1. Verbindung; 2. *pl.* חָבִילִין חָבִילָה Bündel; 3. Band; 4. Pfändung; 5. Haufe.

חָבִיץ *h. m.* süße Mehlspeise.

חָבִיצָא *a. m.* 1. dass.; 2. 1. חָבִיצָא.

חָבִיר, s. חָבָר.

חָבִירָא *a. m.* düster.

חָבִירָא *a. m.* Genosse, s. חָבָרָא.

חָבִירָה *h. f.* Genossin.

חָבִירוֹת s. חָבָרוֹת.

חָבִישָׁה *h. f.* Einsperrung.

חָבִישָׁתָא *a. f.* dass.

חָבִית *h. f., pl.* חָבִיֹּת Vorratskrug.

חָבִיתָא *a. f.* dass.

חָבַל I *h.* verderben, verletzen. *Ni.* verletzt werden. *Pi.* verletzen. *Hitp.* verderbt werden.

חָבַל II *h.* Pfand nehmen. *Ni.* verpfändet werden.

חָבַל III *h. Pi.* kreisen, Wehen haben.

חָבַל I *a.* verderbt handeln. *Pa.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* חָבִילוֹ Gen 6, 12 verderben.

pt. pass. מְחַבֵּל Dt 23, 2 B. mit entferntem männl. Glied; 2. *ipf.* 2 *pl.* מְחַבְּלוֹן Dt 4, 16 dass.; 3. zugrunde gehen. *Itpe. Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְחַבֵּל Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.

חָבַל II *a. Pa.* Wehen haben.

חָבַל *a. h.* wehe!

חָבַל *h. m.* 1. Strick, Meßschnur; 2. Besitztum.

חָבַל I *h. m.* Schaden.

חָבַל II *h. m.* Geburtswehe.

חָבַל s. חָבִיל.

חָבָלָא *a. m.* Schaden, Verderben, Garaus.

חָבָלָא I *a. m., pl.* חָבָלִין Jer 22, 23 Geburtswehen.

חָבָלָא (2S 8, 2, MS עֲרֹבָא) II *a. m.* 1. *pl. c. s.* חָבָלָהָא Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. יָמָא חָבִיל Ortsname.

חָבָלָה *h. f.* 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.

חָבָלָה *h. f.* Zerstörung.

חָבָלָתָא *a. f., ind.* חָבָלָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.

חָבָלָתָא *h. f.* Verderberin.

חָבָנָא *a. m.* träge.

חָבָנָוֹתָא *a.* träge (*Adv.*).

חָבָנָוֹתָא *a. f.* Trägheit.

חָבַס *h.* zerstoßen. *Ni.* zerstoßen werden.

חָבַס *a.* dass.

חָבַסָא *a. m.* Quetschung.

חָבַץ *h. Pi.* Brei einrühren.

חָבִצָא *a. m.* 1. Quarkkäse; 2. s. חָבִיצָא; 3. s. חָבִיצָא.

חָבִצָלָה *h. f.* (nach dem Syr. Herbstzeitlose (*Colchicum*). Löw.) nach Tg. Cant 2, 1 Tazette (*Narcissus Tazetta*).

חָבַק *h.* umarmen, umschlingen. *Pi.* *Hitp.* dass.

חָבַק *a. Pa. pl. f.* מְחַבְּקָא 2K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.

חָבַק *h. m.* 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Satteltgurt.

חבר *h.* 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. *Pi.* 1. verbinden, zusammenschließen; 2. beschwören, bezaubern. *Ni.* verbunden werden. *Pu.* verbunden sein. *Hitp.* 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.

חבר *a. Pa.* 1. *pf. pass.* **חָבַרְךָ** Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. *Hpa. pf.* **אֶתְחַבֵּר** Nu 25, 3 sich verbinden.

חֵבֶר *h. m.* 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חֵבֶר *h. m.* 1. Verbindung, Gesellschaft. **חֵבֶר עִיר** Gemeindeverband. **חֵבֶר נֹאֲלָקִי** Doppelsack; 2. Zauberei.

חֵבֶר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).

חֶבְרָא *a. m.* dass.

חֶבְרָא *a. m., c. s.* **חֶבְרִיא** Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. **נָכַר לְחֶבְרִיא** Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חֶבְרָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲבַרְבַּר *a.* dunkel machen.

חֲבַרְבַּר *h. m.* eine Eidechsenart.

חֲבַרְבְּרָא *a. m.* dass.

חֲבַרְבְּרָא (GenII 19, 11, MS **חֲוֹרִירָא**) *a. m. pl. d.* weißer Star.

חֲבֵרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.

חֲבֵרָה(?) *a. m.* Gesellschaft(?).

חֲבֵרוֹת *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.

חֲבֵרִיתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Chaberim).

חֲבֵרְתָא *a. f., c. s.* **חֲבֵרְתָא** Ex 11, 2, *pl. c. s.* **חֲבֵרְתִי** Jud 11, 37 Soc 59 (*in pausa*) Genossin.

חָבַשׁ *h.* 1. fesseln, gefangen nehmen; 2. satteln, rüsten; 3. nahe aneinandersetzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe aneinandergesetzt werden. *Hi.* nahe aneinandersetzen. *Hitp.* gefangen werden.

חָבַשׁ *a.* fesseln, fangen. *Htp.* gefesselt werden.

חָבֵשׁ *h. m.* eine Apfelart(?).

חֲבָשָׁה *h. f.* Satteln.

חֲבָשָׁה Ortsname.

חֲבָתָא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִיתִין *h. m. pl.* Tiegelgebäck des hohepriesterlichen Speisopfers.

חֵג *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חֵגָא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* **חֲגִגִין** Ex 15, 20 Reigen; 4. Personenname.

חֵגָא *s.* **חֲגִיתָא**.

חֲנָב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.

חֲנָבָא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.

חֲנֻגָּה *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.

חֲנֻגָּה *a., ipf.* 2 *m. sg.* **חֲנֻגָּה** Dt 16, 15, 3 *m. pl.* **חֲנֻגָּה** Ex 5, 1, *pl. pl.* **חֲנֻגָּה** 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.

חֲנֻגָּה *s.* **חֲנֻגָּה**, **חֲנֻגָּה**.

חֲנֻגָּה *h. f.* Festfeier.

חֲנֻגָּה *a. m. pl., c.* **חֲנֻגָּה** Cant 2, 14 Kluft.

חֲנֻגָּה *h. m.* Gurt.

חֲנֻגָּה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.

חֲנֻגָּה *h. m.* Heuschreckenart.

חֲנֻגָּה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲנֻגָּה (Sac 12, 11) *a. m., incl.* **חֲנֻגָּה** Lv 21, 18 lahm.

חֲנֻגָּה *h. f.* Umzäunung. **חֲנֻגָּה** Ortsname.

חֲנֻגָּה *h. f.* Lahmheit.

הַגֵּל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.

הַקָּסָא *a. m.* Klippschliefer (*Hyrax syriacus*).

הָקַר I *h.* umbinden, gürtен. *Pi.* dass.

הָקַר II *h.* stolpern, hängen bleiben.

Hi. dass. *Hitp.* lahm werden.

הָקַר I *a.* umbinden, gürtен.

הָקַר II (2S 4, 4, MS אֶתְהַקֵּר) *a.* hinken.

Pa. pt. מִתְהַקֵּר 2S 19, 27 dass. *Aph. pt.*

מִתְהַקֵּר Est II 1, 2 (MS מִתְהַקֵּר!) dass.

Itpe. pf. אֶתְהַקֵּר 2S 4, 4 gelähmt werden, hinken.

הָקַר *h. m.* lahm (auf einem Fuß?).

הָקַר Ortsname.

הָקַרָא 1. Gen 16, 14 Ortsname (Sur, Bered); 2. männl. Personennamen.

הָקַרָא *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. הָקַר פֹּטֹטֹת stotternd.

הַתְּרִיבָא *a. f.* Lahmheit.

הַתְּרִיבָא *a. f.* Fest.

הָדַר *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.

הָדַר (Gen 1, 5) *a. m., f.* הָדַרָא Ex 30, 10 eins. ein, einzeln, einzig. כָּל הָדַר וְהָדַר

ein jeder. הָדַר — הָדַר Ex 17, 12 der

eine — der andre. הָדַרָא Ex 30, 10 einmal.

הָדַר מִן עֶקְרָא Gen 14, 20 ein

Zehntel. עַל הָדַר תִּרְיֶן Ex 22, 3 doppelt.

עַל הָדַר מֵאָה Gen 26, 12 hundertfach.

הָדַר הָרִשִׁית הָדַר הָרִשִׁית Tag der Woche.

הָדַר לְהָדַר Gen 12, 14 sehr. הָדַרָא Gen 13, 6 zusammen,

zugleich.

הָדַר, הָדַרִי (Ex 1S, 9, Dt 2S, 63) *a., pf.*

3 *pl.* הָדַרִי Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.*

הָדַרִי Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.*

3 *m. sg.* יִתְהַדֵּר Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.*

אֶתְהַדֵּינָן Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest

feiern. *Aph.* erfreuen.

הָדַרָא *a. m., pl.* הָדַרִי Mutterbrust.

הָדַרָא *a. m.* Punkt, Spitze. הָדַרָא הָדַרָא der Vorsprung des Schildknorpels.

הָדַרָא Zauberwort.

הָדַרָא (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.

הָדַר *h. Pi.* 1. schärfen. zuspitzen; 2. scharfsinnig machen. *Hitp.* הָדַרִי schärft werden.

הָדַר *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft, schlagfertig (in der Diskussion). *Itpe.* הָדַרִי scharfsinnig behandelt sein.

הָדַרָא *h. f.* scharfe Seite, Schneide.

הָדַרָא *s.* הָדַרָא.

הָדַרָא *a.* 1. ei! 2. *s.* הָדַרָא.

הָדַרָא *h. m.* 1. Schnitt; 2. Spitze, Zacke; 3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

הָדַרָא *h. m.* 1. Schnitz. הָדַרִי Dt II 18, 10, Lv II 19, 26 Aruk (MS הָדַרִי) 1. הָדַרִי עֵינָן.

הָדַרָא *h. f.* Freude, Vergnügen.

הָדַרָא *s.* הָדַרָא.

הָדַרָא *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הָדַרָא *h. m.* 1. Wiederherstellung, Erneuerung; 2. erstes Sichtbarwerden der Mondscheibe nach dem Neumond; 3. neue Auslegung, neues Gesetz; 4. Neuerung.

הָדַרָא *h. f.* gebaute Zisterne.

הָדַרָא *a. m.* Neues.

הָדַרָא *a. f., ind.* הָדַרָא Gen 31, 27, הָדַרִי Jes 32, 14. *c. s.* הָדַרָא

Jes 60, 21, *pl.* הָדַרִי 1. Freude, Vergnügen; 2. Hochzeitsgesellschaft; 3.

s. הָדַרָא.

הָדַרָא *a. m., ind.* הָדַרִי Est II 1, 3 (MS הָדַרִי) 1. Freude, Vergnügen.

הָדַרָא *a. m., ind.* הָדַרִי Dt 16, 15, Est II 8, 15, *f.* הָדַרָא Est II 8, 15

1. fröhlich; 2. hell.

הָדַרָא (Ex 29, 26) *a. m., pl. d.* הָדַרָא

Lv 9, 21 Brust.

הָדַרָא (Jer 51, 27) Adiabene (Landschaft).

הָדַרִי Ortsname.

הָדַרָא *a. m.* scharfsinnig.

הָדַרָא *a. m.* elf.

הָדַרָא 1. הָדַרָא.

הָדַרָא *h.* weichen, ablassen.

הָדַרָא *h. f.* 1. Ablassen; 2. Gebrauch des Stammes הָדַר.

הרם *ipf.* יתרם (DtJI 25, 9, MS יתרם)

1. יתרם s. יתרם.

הרם *a. m.* elf.

הרם *a. m.* elfter.

הרם *a. f.* elf.

הרם *h.* eindringen. *Pi.* hineinzwängen.

Hitp. sich eindringen.

הרם *a. Pa.* hineinzwängen.

הרם *h. m., pl.* תרם 1. ein stachlichter Nachtschatten (*Solanum sanctum*); 2. Füllsel, Ausfüllung.

הרם (Mi 7, 4) *a. m.* 1. dass.; 2. s. תרם.

הרם männl. Personenname.

הרם *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauts.

הרם Ortsname.

הרם Flußname (Tigris).

הרם s. הרם.

הרם s. הרם.

הרם *h. m.* 1. Kammer; 2. Teil der weibl. Scham (Uterus).

הרם s. הרם.

הרם *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern; 2. wieder tun; 3. etwas Neues machen.

Hitp. 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.

הרם *h. m.* neu, frisch.

הרם *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen; 3. Ortsname.

הרם *a. Pa. pt.* מחדת Cant 5, 10 (MS מחדת) 1. erneuern, wiederherstellen; 2. Neues machen. *Itpa. inf.* אתחדת Dt 32, 12 erneuert werden.

הרם (Ex 1, 8) *a. m., ind.* חדת Nu 6, 3. *f. d.* חדת Dt 22, 8. חדת neu.

הרם *a. f., c. s.* חדת Lv 13, 55 Neuheit.

הרם *a. m.* Neuling.

הרם s. הרם.

הרם *a. Pa. pf.* הרם Gen 3, 11, *imp.* הרם Gen 29, 15, *JI* herzählen, verkündigen. *Itpa. pf.* אתחדת (Dalm. Gr. 338) Gen 27, 42 erzählt werden. *Aph.* zeigen.

הרם *a. m., pl. d.* הרם Gen 10, 17 eine Völkerschaft.

הרם *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Nachteil bringen. *Pi.* für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden; 2. sich schuldig machen. הרם sein Leben verwirken; 3. verantwortl. sein; 4. Schaden leiden, Unglück haben.

הרם *a., pf.* הרם Lv 4, 23, *ipf.* 3 *m. sg.* הרם Lv 4, 22, *pt.* הרם 1S 19, 5, *inf.* *c. s.* מחדת Nu 15, 27 1. מחדת schuldig sein, sich verschulden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* מחדת Dt 25, 1 für schuldig erklären, verurteilen; 2. schuldig machen, zur Sünde verleiten. *Itpa.* 1. *pf.* אתחדת Ex 4, 26 schuldig befunden werden, verurteilt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אתחדת Nu 17, 3 sich verschulden.

הרם I *h. m.* Schuld. הרם בעל Gläubiger. שטר הרם Schuldschein.

הרם II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Gezweig; 3. Rand, Saum.

הרם *a. m., c. s.* הרם Ex 10, 17. *pl. c.* הרם Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde; 3. Sündenstrafe.

הרם (Gn 20, 9, MS הרם) 1. הרם.

הרם *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung; 2. pflichtmäßiges Opfer; 3. Urteil, Verurteilung; 4. s. הרם.

הרם *h. m.* Verschwender.

הרם *h. m.* Zauberer.

הרם (Ez 15, 7) *a. f., c.* הרם Lv 4, 3, *c. s.* הרם Lv 5, 6 1. Pflicht; 2. Schuld; 3. Nachteiliges.

הרם *a.* einen Kreis ziehen.

הרם *a. f.* Kreis.

הרם *h. m.* Punkt, Spitze.

הרם *a.* 1. zusammenfügen, schließen; 2. *imp.* הרם Ez 17, 2 Rätsel aufgeben. *Aph.* verknüpfen.

הרם (Jud 14, 14, Ez 17, 2). הרם

a. f., pl. חֲדָן Nu 12, 8, חורדאן 1 K 10, 1 1. חורדאן (MS) (מְתִלִּין) Rätsel.

חורש *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat.

חורש ראש הח' der erste Montagstag.

חורח *h. Pi.* חורח anzeigen.

חורזא *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.

חורזא *h. m.* Seher.

חורז *h. m.* Aussehen. Gestalt.

חורזי *בִּי ח'* Ortsname.

חורח *h. m.* Distel.

חורחא *a. m., pl.* חורחין Jes 34, 13 dass.

חורט *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf.* חורטא Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.

חורט *s.* חורטין.

חורט *h. m.* 1. Faden (bei der Milz die Gefäße des Hilus, bei den Hoden die Samenstränge, bei der Wirbelsäule das Rückenmark); 2. Strahl; 3. Linie.

חורטא (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl.* חורטין Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.

חורטם *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.

חורטמא *a. m.* dass.

חורטרת *h. f.* Höcker, Buckel.

חורי männl. Personenname.

חורי (Gen 3, 1), חוריה *a. m., ind.* חורי Ex 7, 5, *pl.* חורין Nu 21, 6, חורין Dt 32, 32 Schlange.

חוריתא (= חוריתא) *a. f.* Unterweisung.

חורח *h.* kratzen, reiben.

חורח I *a.* dass. *Pi. Aph.* rüuspfern.

חורח II *a.* lachen, scherzen. *Pa. pf.* 1 *sg.* חורחית Gen 18, 15, *pt.* חורחית Gen 21, 9, חורחית Gen 19, 14 B. lachen, verlachen.

חורחא *a. m., ind.* חורח Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.

חורח *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חורח I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten. *Ho.* niedergelegt werden.

חורח II *h.* *Hitpol.* beruhigt sein.

חורח I *a., pf.* 3 *sg.* חורח Jer 7, 20. *ipf.* 3 *m. sg.* חורח Dt 32, 26 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Itpa.* tanzen.

חורח II *a.* süß, ruhig sein(?). *Pa.* versüßen(?).

חורח III (חורח) *Aph.* 1. verzeihen; 2. verzichten auf. *Itpe.* entweiht werden.

חורח I *h. m., pl.* חורחות Sand, sandiger Boden.

חורח II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).

חורח III *h. m.* 1. profan, gemein. חורח חמורח Halbfeiertag; 2. *pl.* חורח Name eines Mischnatraktates.

חורחא *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.

חורחא *lat. f. (villa)* Landgut(?).

חורח (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.

חורחא *h. m.* krank.

חורחא I *h. f.* Übel.

חורחא II *h. f.* Tanz, Reigen.

חורחא III *h. f.* 1. Sandgegend; 2. Dünenland.

חורחא *s.* חורחא.

חורחא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* חורחא 1 K 6, 7 Bohrer. Meißel.

חורחא *h. m.* Zange.

חורחא *h. m.* leidend.

חורחא *a. f.* 1. Sandebene; 2. Name eines Sees; 3. *s.* חורחא.

חורח *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.

חורח *h. m.* Hitze.

חורחא (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.

חורחא *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.

חורחא *a. m.* gewalttätig.

חורחא *h. m.* Essig.

חורח I *h. m.* Ton.

חורח II *h. m.* 1. Erschwerung; 2. קל

שְׁלֹסֶלֶת *Schluss a minori ad majus*;
 3. Perle, Amulett.
 הוֹמָרָא *a. f., pl.* הֶמְרִין 1. Ring;
 2. Kugel; 3. runder Stein; 4. Blasen-
 stein; 5. Knoten; 6. Amulett.
 הוֹמָשׁ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des
 Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.
 הוֹמָתָא *a. f.* Mauer.
 הוֹנָא *h. m.* 1. schonen, Erbarmen haben;
 2. Sorge tragen, beschützen.
 הוֹנָא *a., pf.* חָסָם *Ex 12, 27, ipf. 3 m. sg.*
 חָסָם *Ex 12, 23* schonen. *Pa.* gnädig
 sein, Erbarmen üben. *Aph. ipf. 1 sg.* אָחִים
 Ma 3, 17 (MS אָחִים) Erbarmen üben.
 הוֹפֵן *h. m.* 1. ungehechelter Flachs;
 2. Stärke.
 הוֹפֶר *h. m.* Mangel.
 הוֹיָא *h.* abreiben, scheuern.
 הוֹיָא *a.* dass.
 הוֹיָא *h. m.* Strand, Ufer.
 הוֹיָא *a. m., pl. c. s.* חוֹיָהוֹן 1 K 7, 33
 (MS חוֹיָהוֹן) Zapfen.
 הוֹיָהָא *s.* חוֹיָהָא.
 הוֹיָהָא *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.
 הוֹיָהָא *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand
 voll.
 הוֹיָהָא *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen;
 3. Scheidung herstellen.
 הוֹיָהָא *a.* dass.
 הוֹיָהָא *h. m.* 1. draußen befindlich. בְּחוּץ
 מִבְּחוּץ *draußen, auswendig: לְחוּץ*
 hinaus; 2. außer, ausgenommen.
 הוֹיָהָא *h. m.* Steinhauer.
 הוֹיָהָא *h. f.* 1. draußen befindlich; 2.
 fremd. הוֹיָהָא לְאֶרֶץ das Ausland (außer-
 halb Palästinas).
 הוֹיָהָא Ortsname.
 הוֹיָהָא *h. f.* Matte, Decke.
 הוֹיָהָא *s.* חוֹיָהָא.
 הוֹיָהָא *h.* runden, wölben, höhlen.
 הוֹיָהָא *a.* durchgraben. *Pa.* eingraben.
 הוֹיָהָא gravieren.

הוֹיָהָא *h. m., pl.* הֶמְרִין 1. Gesetz, Regel.
 Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.
 הוֹיָהָא *h. m., pl.* Sprossen einer Leiter,
 Stufen.
 הוֹיָהָא *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.
 הוֹיָהָא *h.* weiß, klar sein, hell scheinen.
Pl. klar machen, nachweisen. *Pa.*
 הוֹיָהָא *es ist nicht erwiesen. Hitp.*
 klar gemacht werden.
 הוֹיָהָא *a., ipf. 3 f. pl.* יִהְיוּ Gen 49, 12
 weiß, hell sein. *Pa.* 1. *ipf. 3 m. pl.*
 יִהְיוּ Nu 5, 7 weiß machen, reinigen,
 bleichen; 2. klar machen, beweisen.
 הוֹיָהָא אָלָא *aber das Richtige ist*
 wie. *Aph.* 1. weiß machen; 2. be-
 schämen. *Itpe.* 1. weiß werden; 2. *imp.*
f. sg. אֶתְהוֹיָהָא Jer 4, 14 (MS הוֹיָהָא) sich
 reinigen.
 הוֹיָהָא *a.* sehen.
 הוֹיָהָא (bSanh 95^a) 1. הוֹיָהָא.
 הוֹיָהָא *h. m.* 1. Loch. Höhle; 2. Augen-
 höhle.
 הוֹיָהָא (2 K 12, 10) *a. m., pl. d.* הוֹיָהָא
 1 S 14, 11 dass.
 הוֹיָהָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* הוֹיָהָא
 Ex 4, 6, הוֹיָהָא 1. weiß; 2. aussätzig;
 3. (von Feigen) grün; 4. 1. הוֹיָהָא.
 הוֹיָהָא *a. m., pl. d.* הוֹיָהָא Dt 2, 12
 Horit (Höhlenbewohner).
 הוֹיָהָא *h. m.* Stiefsohn.
 הוֹיָהָא *h. f.* Stieftochter.
 הוֹיָהָא *a. f.* dass.
 הוֹיָהָא (?) *h. m., pl.* לַחֲרֹלֶט (s. חֲרֹלֶט).
 הוֹיָהָא *h. m.* eine Hornhauttrübung.
 הוֹיָהָא *a. m., pl.* Blindheit.
 הוֹיָהָא *a.* hinter. לְחוּצָה *dass.*
 הוֹיָהָא *h. m.* Fischer (Beiname eines
 Gelehrten).
 הוֹיָהָא *h. m., pl.* בְּן חוֹיָהָא 1. frei, nicht
 versklavt; 2. ohne Hypothek.
 הוֹיָהָא *a. m., pl.* בְּרַת הוֹיָהָא Ex 21, 2 dass.
 הוֹיָהָא *a. m.* anderer.
 הוֹיָהָא *a. m.* weiß.
 הוֹיָהָא *a. f., ind.* הוֹיָהָא andere.

חֲרִיטָא *a. f.* feines Weizenmehl.
 חֲרִיטָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.
 חֲרִיטָא *a. m.* ein anderer.
 חֲרִיטָא *a. f.* andere.
 חֲרִיטָא (jAbZ 42^a) 1. חֲרִיטָא, s. חֲרִיטָא.
 חֲרִיטָא *a. f.* andere.
 חֲרִיטָא *h. m.* Winter.
 חֲרִיטָא *h. m.* Loch, Höhle.
 חֲרִיטָא *h. m., pl.* חֲרִיטָא Dickicht, Wald.
 חֲרִיטָא *a. f.* Loch, Höhle.
 חֲרִיטָא *a. f.* Ortsname.
 חֲרִיטָא *h. m.* 1. leiden, Schmerz empfinden;
 2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. be-
 denken.
 חֲרִיטָא *a., pf.* חֲרִיטָא 1S 24, 6 1. ängstlich,
 bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph.*
 חֲרִיטָא Dt 32, 11 dass.
 חֲרִיטָא *h. m.* 1. Dickicht; 2. Gefühl.
 Sinneswahrnehmung.
 חֲרִיטָא *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.
 חֲרִיטָא *h. m.* Brustschild des Hohen-
 priesters.
 חֲרִיטָא *h.* zurückschrecken, verabscheuen.
Pi. Ekel erregen.
 חֲרִיטָא *h. m., pl.* חֲרִיטָא Verpackung von
 Datteln (aus Palmblättern).
 חֲרִיטָא (?) *h. f.* dass.
 חֲרִיטָא *h. m., pl.* חֲרִיטָא 1. Siegel;
 2. Verschluss; 3. Stempel (der Teil
 des Stieles, der an der Frucht sitzt);
 4. Haut um den Kern einer Frucht;
 5. (bildl.) Unschuld.
 חֲרִיטָא *a. m., ind.* חֲרִיטָא Est II 5, 1
 Siegel.
 חֲרִיטָא *h. f.* dass.
 חֲרִיטָא (Gen 29, 10) *a., ipf.* 3 *m. sg.* חֲרִיטָא
 Lv 13, 3 sehen, erkennen. חֲרִיטָא
 läßt uns betrachten! *pt. act. m.* חֲרִיטָא
 Gen 49, 3, *f.* חֲרִיטָא Dt 21, 17 gebüh-
 rend, würdig; *pt. pass.* חֲרִיטָא Lv 5, 10
 dass. *Pa. Aph. ipf.* 1 *sg.* חֲרִיטָא Gen
 41, 28 zeigen, offenbaren. *Itpe. pf.*
 חֲרִיטָא Dt 33, 2 B., *inf.* חֲרִיטָא Jud

13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt wer-
 den; 3. tauglich werden. *Ittaph. pf.*
 3 *m. sg.* חֲרִיטָא Lv 14, 35. *ipf.* 3 *m.*
sg. חֲרִיטָא Ex 13, 7, *f.* חֲרִיטָא Gen 9, 14
 1. gezeigt werden; 2. gesehen werden;
 3. sich zeigen; 4. *ipf.* 2 *pl.* חֲרִיטָא
 Gen 42, 1 einander ansehen.
 חֲרִיטָא *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hinein-
 schieben (brennende Späne zwischen
 Scheite) (? viell. חֲרִיטָא).
 חֲרִיטָא *h. m.* Brust.
 חֲרִיטָא (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חֲרִיטָא Gen
 24, 16, *pl.* חֲרִיטָא Nu 12, 6, חֲרִיטָא 1. Aus-
 sehen, Erscheinung, Gesicht; 2. חֲרִיטָא
 חֲרִיטָא Ebene Mamre.
 חֲרִיטָא 1. חֲרִיטָא oder חֲרִיטָא.
 חֲרִיטָא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.
 חֲרִיטָא *h. m.* Gesicht.
 חֲרִיטָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung.
 Wunder; 2. Seher.
 חֲרִיטָא *h. m.* 1. Befestigung; 2. Fest-
 halten.
 חֲרִיטָא (Cant 6, 5, MS חֲרִיטָא) *a. rings.* חֲרִיטָא
 חֲרִיטָא rings um.
 חֲרִיטָא, חֲרִיטָא *a. m., ind.* חֲרִיטָא Ex 25, 33.
 1. Apfelbaum; 2. Apfel.
 חֲרִיטָא *h. f.* Aussehen.
 חֲרִיטָא (= חֲרִיטָא) *a. f.* 1. Aussehen,
 Farbe; 2. Vision; 3. Wartturm.
 חֲרִיטָא *h. f.* Flechte, eine Art Ausschlag.
 חֲרִיטָא *h. f.* dass.
 חֲרִיטָא *a. m., ind.* חֲרִיטָא Lv 22, 22 an
 Flechten leidend.
 חֲרִיטָא 1. חֲרִיטָא, s. חֲרִיטָא.
 חֲרִיטָא *h. m.* 1. *pl.* חֲרִיטָא Vision; 2. חֲרִיטָא.
 חֲרִיטָא *a. m., pl. c.* חֲרִיטָא Koh 11, 9
 (MS חֲרִיטָא) Blick.
 חֲרִיטָא *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.
 חֲרִיטָא (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke;
 2. zartes Gras; 3. zottig.
 חֲרִיטָא *a. m.* Beil(?).
 חֲרִיטָא *h. m.* Schwein.
 חֲרִיטָא (Lv 11, 7) *a. m.* dass.
 חֲרִיטָא *a. m.* Schweinehirt.

תִּיבָה I *h. f.* Sau.

תִּיבָה II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe; 3. Herumgehen.

תִּיבָה *a. f.* Sau.

תִּיבָה *h. f.* Front, Vorderseite.

תִּיבָה *s. תִּיבָה.*

תִּיבָה *s. תִּיבָה.*

תִּיבָה *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s. תִּיבָה* Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.

תִּיבָה *h.* abkneipen. *Hi.* dass.

תִּיבָה *a.* dass.

תִּיבָה *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogendiener; 3. Gerichtsdienner.

תִּיבָה *a. m.* dass.

תִּיבָה *h. f., s. תִּיבָה.*

תִּיבָה *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken, befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken; 2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen, überzeugt sein, halten für; 4. *תִּיבָה* *לְ* verdanken, als Verdienst anrechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten werden; 2. gehalten werden für; 3. überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest werden; 2. sich ermutigen.

תִּיבָה *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in Besitz nehmen. *תִּיבָה תִּיבָה* er hatte Kopfschmerz. *Pa.* fest machen, befestigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz nehmen, ergreifen; 2. mutig sein; 3. halten für; 4. *תִּיבָה* *לְ* verdanken, als Verdienst anrechnen. *Itpe. Itpa.* 1. hangen an, festhalten; 2. gelten für.

תִּיבָה *h. m.* Band, Umgürtung.

תִּיבָה *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.

תִּיבָה *a. m.* Annahme, Mutmaßung.

תִּיבָה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen; 2. Besitzergreifung; 3. Annahme, Präsumtion. *בְּתִיבָה* *שׁ* unter der Voraussetzung, daß; 4. angenommener Tatbestand.

תִּיבָה *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2. Annahme.

תִּיבָה *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren.

תִּיבָה *יְהוָה* ändere deine Ansicht! *תִּיבָה* die Verhandlung kann wieder beginnen; 3. wieder werden, wieder tun; 4. (auch mit *בָּ*) bereuen, Buße tun. *Pi.* herumgehen. *Hi.* 1. dass. *תִּיבָה* *עַל* *תִּיבָה* betteln; 2. zurückgeben, erwidern; 3. rückgängig machen; 4. wiederherstellen; 5. wiederholen, von neuem tun; 6. wiedereinsetzen.

תִּיבָה *a.* 1. herumgehen, umkreisen; 2. umkehren; 3. wiederholen; 4. bereuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zurückgeben; 3. *pt. pl. תִּיבָה* Am 9, 9 (MS *תִּיבָה*) sieben(?). *Aph. pf. תִּיבָה* 2 K 2, 5, *ipf.* 3 *m. sg. תִּיבָה* Ho 10, 2 1. herumgehen, umringen; 2. rollen; 3. *pt. pl. c. תִּיבָה* Gen 49, 8 wenden, umkehren, *pt. pass. pl. תִּיבָה* Gen 9, 23 rücklings; 4. zurückgeben, erwidern; 5. zurückführen. *Itpe. pt. pl. f. תִּיבָה* Ez 1, 12 sich umwenden.

תִּיבָה *a. m.* 1. Gerte, Rute; 2. Kleie.

תִּיבָה *s. תִּיבָה.*

תִּיבָה *h. f.* 1. Herumgehen; 2. Rückkehr; 3. Rückgabe; 4. Umwenden.

תִּיבָה *h. m.* eifrig, geschäftig.

תִּיבָה *a. m., pl. תִּיבָה* Umgebung.

תִּיבָה *a. f.* dass.

תִּיבָה *h. m.* Weißdorn (*Cra-*

toegus Azarolus).
תִּיבָה *h. f., pl. תִּיבָה* Lattich (*Lactuca sativa*).
תִּיבָה *h. m.* Befestigung, Schnalle.

תִּיבָה *h. m.* Befestigung, Schnalle.

תִּיבָה (bGitt 70^a) 1. תִּיבָה, *s. תִּיבָה.*

תִּיבָה (Jes 14, 19) 1. יְהוָה (*so* MS) *s. יְהוָה.*

תִּיבָה *h. m.* Sünde.

תִּיבָה I *h.* fehlen, sündigen. *Pi.* 1. entschuldigen; 2. säubern. *Hi.* sündigen machen.

תִּיבָה II *h. Pi.* Wohlleben genießen. *Hitp.* 1. sich gütlich tun; 2. sich

freundlich zeigen: 3. sich vertraulich benehmen.

חָטָא I *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* **יָחַטִּי** Ez 18, 20, *pt. pl. m.* **חָטָן** Ex 5, 16 fehlen, sündigen. *Pa.* sündigen machen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* **יָחַטִּי** Est II 4, 11 (nicht MS) sündigen machen. *Itpe.* versucht werden.

חָטָא II *a.* zart sein. *Pa.* besänftigen, überreden. *pt. pass.* verzärtelt.

חָטָא (*Sac* 3, 2) *s.* **יָחַטָא**.

חָטָא *a. m.* Reihe, Linie.

חַטָּאָה (18 10, 27) *a. m.*, *ind.* **חַטָּאָה** Dt 19, 15, *c. s.* **חַטָּאָה** Gen 4, 7, *pl.* **חַטָּוֹן** Lv 19, 29 Sünde.

חַטָּאָה *a. m.* Sünder.

חַטָּאָה *a. m.*, *pl. c. s.* **חַטָּאָה** Ex 34, 9, **חַטָּאֵיהֶן** Lv 16, 16 Sünde.

חַטָּאת *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חַטָּאתָא *s.* **חַטָּאתָא**.

חָטַב I *h.* abschneiden, abhauen. *Pi.* auskratzen.

חָטַב II *h.* wegreißen.

חָטַב I *a.* abhauen.

חָטַב II *a. pf.* 2 *sg. m.* **חָטַבְתָּ** Dt 26, 17 erwählen.

חָטַב III *a.* sticken(?).

חָטַבָּא *a. m.* 1. Stickerei(?); 2. 1. **רָבָבָא**.

חָטַבָּה *h. f.* Fällen, Abschneiden.

חָטָה *h. f.*, *pl.* **חָטִים** Weizen (*Triticum*).

חַטָּה 1. **חָטָה**.

חַטָּאָה *a. m.* der Ausgrabende.

חַטָּוֶרֶת *h. f.* Höcker, Buckel.

חָטִי I *h. m.* Reinigung.

חָטִי II *h. m.* Üppigkeit, Wohlleben.

חָטִינָא *a. m.* dass.

חַטְוִלִים Ortsname.

חַטְוָא *a. m.*, *ind.* **חַטְוָא** Jud 9, 24 Raub.

חַטְוָא *a. m.*, *pl.* **חַטְוָוִין** Gen 6, 11, 13, Ob 5, 28 22, 50 Soc 59 Räuber.

חַטְוִרְתָּא *a. f.*, *ind.* **חַטְוִרְתָּא** Jes 30, 6 Höcker (des Kamels).

חַטְוִתָּא 1. **חַטְוִתָּא**.

חָטַט *h.* 1. graben; 2. ausgraben; 3. durchgraben. *Pi.* 1. dass.; 2. scharren. *Ni. Hitp.* ausgegraben werden. *Hitpol.* geschliffen, poliert werden. *Pilpel.* **חָטַטְט** graben.

חָטַט *a.* graben, bohren. *Pa.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* **חָטַטוּ** Gen 3, 7, *pt. pl. f.* **חָטַטְנָא** Ez 13, 8 nähen.

חָטַטְנָא *h. m. pl.* Geschwüre.

חָטַטְנָא *a. m. pl.* dass.

חַטְטִין (*SchirR* 7) 1. **חַטְטִין**, *s.* **חָטִי**.

חָטִי *h. m.* Sünde, Schuld.

חָטִיָּא, **חָטִיָּא** *a. m.* Sünder.

חַטִּיבָה I *h. f.* Abschneiden, Fällen.

חַטִּיבָה II *h. f.* Gegenstand der Erwählung.

חַטִּיבָתָא *a. f.* Erwählung.

חָטִיָּה *h. f.* Sünde.

חָטִיבָה *h. f.* Aushöhlen, Auskratzen.

חַטְטִיבָה, **חַטְטִיבָה** (?) *a. m.* Schild(?).

חָטִין, **חָטִין** *h. f. pl.* Schneidezähne.

חַטִּיבָה *h. f.* Abschaben.

חַטִּיבָתָא *a. f.* ein Raubvogel.

חַטִּיבָתָא *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.

חָטִם *h. m.* Nasenring.

חָטַף *h.* 1. fortreißen, rauben; 2. eilig austheilen. *Hitp.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.

חָטַף *a.*, *ipf.* 2 *m. pl.* **חָטַפְנָא** Jud 21, 21.

pt. pl. **חָטַפְנָא** Est II 1, 2, *inf.* **מְחַטֵּף**

Est II 1, 1 1. fortreißen, rauben;

2. zerreißen; 3. Gewalt antun, eine Schriftstelle pressen. *Itpe.* weggerissen werden. *Pa. pt. pl.* **מְחַטֵּפִין** Est II 1, 2

(MS **חָטַפְנָא**) fortreißen.

חָטַפָּא (Jon 3, 8), **חָטַפָּא** (Ez 45, 9) *a. m.*

Raub, Gewalttat.

חָטַפָּה *h. f.* Abschaben.

חַטִּיבָתָא *a. f.* ein Raubvogel.

חָטַר *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.

חַטְרָא (Nu 17, 21) *a. m.* 1. Stab. Rute.

הַטָּרָא Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*?) 2. הַטָּרָא Mi 2, 12, pl. הַטָּרִין Nu 32, 16 (MS הַטָּרִין) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.

הַטָּרָא a. m. streifig(?).

הַטָּרָא h. f. Höcker, Buckel.

הַטָּאָה (Ex 29, 36) a. f., pl. c. s. הַטָּאָה (!) Nu 18, 8 Sündopfer.

הַטָּאָה a. f., pl. הַטָּאָה Ex 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenерnte; 3. Warze; 4. pl. הַטָּאָה Körner (des Ringknorpels).

הַי h. m. 1. lebend. lebendiges Wesen; 2. kräftig. gesund; 3. in natürlichem Zustand. roh; 4. (vom männl. Glied) im Erektionszustand; 5. (von der Haut) ohne Oberhaut; 6. (vom Wein) ungemischt.

הַי (Lv 13, 14) a. m., ind. הַי Ex 12, 9 dass. pl. d. הַי Gen 2, 9 Leben. הַי bei deinem Leben. לְהַי Ru 3, 13 Glück zu!

הַי (Gen 5, 3) a., ipf. 3 m. sg. הַי Gen 3, 22, inf. הַי Ez 18, 9 Soc 59, pf. הַי Dt 8, 3 1. leben; 2. genesen. Pa. ipf. 3 m. sg. c. s. הַי 2K 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am Leben erhalten. Aph. ipf. 2 m sg. הַי Ex 22, 17, inf. הַי 2S 8, 2, הַי Jes 38, 16 (MS הַי) wieder beleben, leben lassen, auferwecken.

הַי männl. Personennamen.

הַי h. m., f. תַּיִבָּה 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. böseartig.

הַי (Gen 18, 23) a. m., f. d. הַי 1. schuldig; 2. Sünder.

הַי (?) h. f. Vorrat.

הַי (Est I 8, 15, Est II MS 8, 15 הַי) a. m. Kopfschmuck(?).

הַי a. f. Rätsel.

הַי h. 1. leben; 2. gesunden, heil werden. N. zum Leben erweckt werden. Pi. Hi. 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.

הַי h. f. 1. lebendig; 2. Tier, Wild;

3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. pl. הַי eine Engelklasse.

הַי h. m. 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.

הַי a. m. 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.

הַי a. f. Schuld.

הַי a. m. Kraft.

הַי h. f. Lebensunterhalt.

הַי (Jes 38, 13) a. f., ind. הַי Ex 23, 29, pl. הַי 1. Tier; 2. הַי NuJI 35, 11 (MS) Lebensunterhalt.

הַי a. f. 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoß.

הַי h. m. Nährarbeit.

הַי h. m. Schneider.

הַי a. m. dass.

הַי h. m. Riedgras, Binse.

הַי h. m. pl. 1. Leben. הַי עולם ewiges Leben. הַי שעה zeitliches Leben. הַי bei deinem Leben; 2. Erhaltung des Lebens. הַי נפש Lebensbedürfnis.

הַי a. f. Sack.

הַי h. m. Gaumen.

הַי h. m. Stotterer.

הַי a. Pa. 1. stärken; 2. inf. הַי Nu 4, 23 Kriegsdienst leisten. Hpa. 1. gestärkt werden; 2. pf. 3 m. pl. הַי Nu 31, 7 sich scharen.

הַי h. m., pl. הַי 1. Heer; 2. Stärke, Gesundheit.

הַי h. m. 1. Raum zwischen der inneren und äußeren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.

הַי a. m. dass.

הַי (Gen 31, 29), הַי a. m., ind. הַי Ex 32, 11. pl. d. הַי Ex 12, 41, הַי 1K 15, 20, c. s. הַי Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. הַי der Beweis

jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. s.

תָּלָא und תָּלִיא.

חִלָּה *h. f.* Stärke(?).

חִלּוּתָא, חִלּוּתָא *a. m., c. s.* חִלּוּתָא

Cant 8, 4 (MS חִלּוּתָא) 1. Stärke;

2. Kriegsmacht, Heer.

חִלְלָה *s. חָלַל* I.

חִלְשָׁא *s. חָלַשׁ*.

חִלְתָּ (Ez 27, 18) Ortsname.

חִלְתָּ *h. f.* Schilfart.

חִמָּא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).

חִמָּה *h. f.* Zorn.

חִמְרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חִמָּה *h. m.* legitime Verwandtschaft.

חִמָּה *h. m.* Schonung.

חִמָּה *a. m., ind.* חִמָּה Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.

חִפָּא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.

חִפָּה I *s. חָפַת*.

חִפָּה II *h. f.* 1. bloß eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments); 2. *s. חָפַה*.

חִפְּנִי *h. m.* aus Chaipha.

חִיץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.

חִצָּה, חִצָּה *h. f., pl.* חִצָּאוֹת 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.

חִצָּה *s. חִצָּה*.

חִצּוֹן *h. m.* 1. außenbefindlich; 2. außerkanonisch; 3. unverheiratet.

חִצּוֹנָא *a. m.* Außenposten.

חִצּוֹנִי *h. m.* Häretiker.

חִקָּה *h. m.* Busen, Schoß.

חִקָּה *a. m., c. s.* חִקָּה 2S 12, 3 (MS חִקָּה) dass.

חִקָּה *h. f.* ausgehöhlter Fels.

חִרּוּם *h. m.* Absperrung.

חִרּוּף *h. m.* Schmähung.

חִרּוּפָא *a. m.* dass.

חִרּוּתָא *h. f.* Freiheit.

חִרּוּתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חִרּוּ Gen 40, 16 Vornehmheit.

חִרְיָא Ortsname.

חִרְרָא (Dt 15, 17) 1. mit MS חִרְרָא, *s. חִרְרָא*.

חִרְרָא. חִרְרָא *ח.* פּוּם (Ex 14, 9) Ortsname (bibl. Pi Hachiroth).

חִשָּׁה *h. f.* Dickicht.

חִשּׁוּתָא *a. f.* Sinnen.

חִשּׁוּתָא *a. f., c.* חִשּׁוּתָא Mi 3, 12 dass.

חִתָּה der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.

חִתָּא, חִתָּא *a. f.* 1. חִתָּא Gen 1, 20, *c.* חִתָּה Gen 3, 19 lebendiges Wesen;

2. חִתָּא 2S 23, 11 Dorf; 3. *s. חִתָּא*;

4. Ex 1, 19 (MS חִתָּא) Hebamme;

5. Wöchnerin.

חִתָּה *h. m.* Gaumen.

חִתָּה *a. m., c. s.* חִתָּה Ho S, 1 dass.

חִתָּה *a. Pa.* warten, harren.

חִתָּה 1. חִתָּה.

חִתָּה I *h. Pi.* angeln.

חִתָּה II *h. Pi.* warten, harren.

חִתָּה *h. f., pl.* חִתָּה Angel.

חִתָּה *h. m.* eine Hautkrankheit (Krätze?).

חִתָּה *h. m.* Pacht.

חִתָּה *h. m., pl.* חִתָּה Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.

חִתָּה *a. m.* dass.

חִתָּה *a. m.* Schramme.

חִתָּה *a. m., pl.* חִתָּה Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.

חִתָּה *a. m.* einer, der gelehrt sein will.

חִתָּה *a. f., c.* חִתָּה Ex 35, 25 (MS חִתָּה) Gelehrsamkeit, Weisheit.

חִתָּה *a. f., c.* חִתָּה Ex 35, 25 weise. חִתָּה männl. Personennamen.

חִתָּה 1. חִתָּה.

חִתָּה *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.

חִתָּה *a. m.* 1. dass.; 2. *s. חִתָּה*.

חִתָּה *h. f.* Pacht, Pachtsumme.

חִתָּה *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen; 2. zaudern. *Pi.* räusporn. *Hitp.* sich reiben.

חִתָּה *a. Itpe.* sich reiben.

תבד *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2. Heiserkeit(?); 3. Heimsuchung.
 תבדית 1. חכמית.
 תבד *h.* 1. weise sein; 2. kennen. *Hi.* 1. weise werden, Gelehrter werden; 2. weise machen; 3. klügeln. *Hitp.* weise werden.
 תבד (1K 5, 11), תבד(?) *a.* 1. *pf.* 3 *pl. m.* תבדו Ex 15, 8, weise, gelehrt sein; 2. *ipf.* 1 *sg.* תבדו Koh 7, 23, *pt. pl.* תבדו Gn 2, 9 kennen, wissen; 3. können; 4. beiwohnen; 5. klar, erwiesen sein. *Pa.* 1. weise machen, belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* תבדו Gen 27, 36 (MS תבדו), 3 *pl.* תבדו Ex 15, 8 (MS תבדו) überlisten, listig handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.* תבדו Jes 29, 16 1. תבדו kennen, verstehen. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. s.* תבדו Gen 45, 14, תבדו Ez 3, 2 erkennen lassen. *Itpe.* erkannt werden. *Itpa.* 1. weise werden; 2. sich beraten; 3. erkannt werden; 4. *ipf.* 1 *pl.* תבדו Ex 1, 10 überlisten.
 תבד *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter, Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.
 תבד *h. f.* 1. *fem.* von תבד; 2. Hebamme.
 תבד *h. f.* Weisheit.
 תבד männl. Personenname.
 תבדית *h. f.* verständig.
 תבדית *a. f., ind.* תבדית Ex 35, 26, *c. s.* תבדית Dt 4, 6 Weisheit, Gelehrsamkeit.
 תבד *gr. f.* (ἔχιδνα) Otter.
 תבד *gr. m.* 1. schlangenähnlich, hinterlistig; 2. *s.* תבד.
 תבד *gr. f.* (ἔχιδνα) Otter.
 תבד *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.* verpachten. *S.* תבד, תבד.
 תבד *a.* dass.
 תבדית (jMoK 80^b) 1. תבדית, *s.* תבדית.
 תבדית *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten.
 תבדית 1. תבדית.

תבדית (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.
 תבד 1. תבד (jNed 39^c) 1. תבד;
 2. תבד (jAbZ 40^d) 1. תבד, *s.* תבד.
 תבד *a. m.* 1. Ex 2, 12 Sand; 2. Vogel Phönix.
 תבד I (תבד) *a. m.* Körnchen, Kügelchen.
 תבד II *a. m., c.* תבד Num 6, 3 Essig.
 תבד III *a. m.* Saft.
 תבד(?) *a. m.* süß.
 תבד (Lev 10, 10) *a. m.* gemein, profan. תבד ח' דמועד Halbfieiertag.
 תבד I *a.* 1. sanft, süß sein; 2. *s.* תבד III. *Pa.* süß machen. *Itpe.* süß werden.
 תבד II *a.* krank sein.
 תבדית weibl. Personenname.
 תבד *h. m.* Milch. תבד ותרב Verbot, betreffend das Zusammenkochen von Fleisch und Milch. תבד מ' Molken (Buttermilch?). תבד ג' eine Pflanze (Ornithogalum). תבד ח' Eiweiß.
 תבד גוש Ortsname.
 תבד *h.* 1. Milch geben; 2. melken. *Ni.* gemolken werden.
 תבד *a.* dass.
 תבד *h. m.* das zum Essen verbotene Fett.
 תבד *a. m., ind.* תבד Ex 3, 8 1. Milch; 2. Eiweiß, Saft.
 תבד männl. Personenname.
 תבד *h. m.* Eiweiß.
 תבד *a. m.* dass.
 תבדית (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum von *Ferula galbaniflora*.
 תבד *h. m.* milchig.
 תבד *h. m.* fettig.
 תבד *h. m.* Wurzel von Ornithogalum(?). *S.* תבד.
 תבדית *a. m.* Epheu (*Hedera helix*).
 תבד *h. f.* Galbanum, (von *Ferula galbaniflora*).
 תבדית *a. f.* 1. Ex 30, 34 (B. תבדית) dass.; 2. Epheu (*Hedera helix*).

חֲלָגֻלָּה, חֲלָגֻלָּה *h. f.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

חָלַד *h.* graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. aushöhlen.

חָלַד *a.* erdfarbig werden(?).

חֶלֶד *h. a.* 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.

חֹלֶדָּא (*Lv* 11, 29) *a. m.* 1. Blindmull; 2. Wiesel.

חֶלְדָּה *h. f.* 1. Blindmull; 2. Wiesel; 3. weibl. Personenname.

חֲלָדָה *h. f.* Stecken (des Schlachtmessers zwischen Speise- und Lufröhre).

חֶלְדִּין (*BerR* 37) Heldua in Phönizien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).

חֲלֹדִיתָא *a. f.* Rost, Schimmel.

חָלָה *I h.* krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.

חָלָה *II* sanft, süß sein. *Pi.* 1. süß machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.

חָלָה *h. f.* 1. Teighebe; 2. Kuchen. חֲלוֹת תּוֹדָה Dankopferkuchen (*Lv* 7, 12); 3. Wabe; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲלֹדָה *h. f.* 1. Rost, Schimmel; 2. Rau- und Rissigwerden der Haut; 3. 1.

חֲלִידָה *gr.* (χαλίδιον) Täfelchen.

חֲלוּזָא, חֲלוּזָא *a. m., c. s.* חֲלוּזָא *Est* II 1, 3, *pl. c. s.* חֲלוּזָוִי *Est* II 6, 11 Busen des gegürteten Gewandes.

חֲלוּם *h. m.* eingerührte Speise.

חֲלוּם *s.* חֲלֵמָה.

חֲלֹטִין *a. m., pl.* Entscheidung. חֲחֹטִין, חֲחֹטִין *Lv* 25, 23 endgültig, gänzlich.

חֲחֹטִיתָא *a.* endgültig.

חֲלוּי *h. m.* 1. Süßmachen; 2. Besänftigung.

חֲחֹלִי *h. m.* 1. Entweihung חֲחֹלִי Schändung Gottes durch Verhalten, das auf sein Gesetz ein falsches Licht wirft; 2. Auslösung von Geheiligtem; 3. Verlust der Priesterwürde.

חֲחֹלִי *h. m.* 1. hohl; 2. Höhlung.

חֲחֹלִיָּא *a. m.* Entweihung.

חֲחֹלִים *h. m., pl.* חֲחֹלִימוֹת Traum. חֲחֹלִים *(א"ש)* Traumdeuter.

חֲחֹלִין *h. m., pl.* חֲחֹלִינֹת 1. Fenster; 2. Luke.

חֲחֹלִין Ortsname.

חֲחֹלִיָּא *a. m., ind.* חֲחֹלִיָּא *Nu* 18, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.

חֲחֹלִיָּא *h. m.* dass.

חֲחֹלִיָּתָא, חֲחֹלִיָּתָא *a. f.* dass.

חֲחֹלִיָּה *h. m.* 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.

חֲחֹלִיָּה *a., c. s.* חֲחֹלִיָּה *Jes* 43, 3, חֲחֹלִיָּה *Jud* 15, 2, חֲחֹלִיָּה *1K* 21, 2 anstatt.

חֲחֹלִיָּא *a. m.* 1. *c. s.* חֲחֹלִיָּה *Lev* 27, 10 Tausch, Eingetaushtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. חֲחֹלִיָּה מִסִּתְּבָרָא חֲחֹלִיָּה nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. *pl. c.* חֲחֹלִיָּה, *c. s.* חֲחֹלִיָּה *Est* II 6, 1 anstatt.

חֲחֹלִיָּה *h. m.* Stärkung.

חֲחֹלִיָּה Ortsname.

חֲחֹלִיָּה *h. f.* die durch Vollzug der חֲחֹלִיָּה frei gewordene Witwe.

חֲחֹלִיָּה *h. m.* 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3. Meinungsverschiedenheit.

חֲחֹלִיָּה *h. m.* 1. glatt; 2. leer.

חֲחֹלִיָּה *h. m., pl.* חֲחֹלִיָּה, חֲחֹלִיָּה 1. Unter- gewand, Hemd; 2. eine Art Verband; 3. Reihe, Schicht.

חֲחֹלִיָּה *a. m.* dass.

חֲחֹלִיָּה *h. f.* 1. Untergewand; 2. חֲחֹלִיָּה חֲחֹלִיָּה Bohnenart.

חֲחֹלִיָּה *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* חֲחֹלִיָּה (*MS* חֲחֹלִיָּה) *Est* II 1, 3, *pt. pl.* חֲחֹלִיָּה *Est* II 6, 11 gürteten.

חֲחֹלִיָּה *a. m.* Lende.

חֲחֹלִיָּה *h. m.* 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart; 4. schneckenartige Verzierung; 5. eine Augenkrankheit (Lidddrüsenentzündung?).

חֲלֹזָנָא *a. m.* 1. Purpurnuschel;
2. eine Augenkrankheit; 3. Heuschreckenart.

חֲלֹחֹל *h. m.* Durchdringung (v. Gift).

חֲלֹחֹלִית *h. f.* Ränke(?).

חֲלֹחֹלֶת *h. f.* Mastdarm.

חֲלַחַל *h.* 1. höhlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.

חֲלַחֵל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.

חֲלַחֵלָה *h. f.* Zittern.

חֲלַחֲלוּחִין *h. m. pl.* eine Platterbsenart (Lathyrus?).

חֲלֹחֹלָתָא (Koh 1, 17); חֲלַחֲלוּתָא *a. f.* böser Anschlag.

חֲלַט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. ein Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgültig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgültig erklären.

חֲלַט *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* חֲלַט 2S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgültig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgültig erklären. *Itpe.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.

חֲלַטָא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluß.

חֲלַטְנִית *h. f.* gänzliches Aufhören. 'לח' für immer.

חֲלַטָא 1. חֲלַטְנִית.

חֲלִי *h. m.* Krankheit. חֲלִי מַעֲיָם Dysenterie.

חֲלִיאָא *a. m., ind.* חֲלִיאָא Ez 3, 3 süß.

חֲלִיאָא *a. m.* Krankheit.

חֲלִיאָא I (Jud 14, 14), חֲלִיאָא *a. m., ind.* חֲלִיאָא Jud 14, 18 1. Süßes, Süßigkeit (Most); 2. Saft.

חֲלִיאָא II *a. m.* 1. Wirbel; 2. (bei der Gurgel) Ringknorpel. חֲלִיאָא בֵּר Knorpel der Luftröhre.

חֲלִיָּה *h. f.* 1. *pl.* חֲלִיָּות Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Wirbel der Wirbelsäule; 3. Schutt, aufgehäuften Erde.

חֲלִיָּה *h. f.* Schmuck.

חֲלִיָּא *a. m., ind.* חֲלִיָּא Lev 21, 20 augenkrank (mit Hornhautfleck, der bis in die Pupille reicht).

חֲלִיָּטָא *a. m.* eingerührte Speise.

חֲלִיָּטָה *h. f.* 1. Halsband; 2. eingerührte Speise; 3. endgültiges Urteil.

חֲלִיָּטָרָא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.

חֲלִיָּטָתָא *a. f.* 1. *pl. d.* חֲלִיָּטָתָא Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* חֲלִיָּטָתָא 2S 13, 6 eingerührte Speise.

חֲלִיל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.

חֲלִילָא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* חֲלִילָא Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.

חֲלִילָה *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.

חֲלִילָה *h.* fern sei es!

חֲלִים (Jer 29, 24) Ortsname.

חֲלִיָּמָא *a. m.* gesund, wiederhergestellt.

חֲלִיָּמָה *h. f.* Pflanzennamen (s. חֲלִיָּמָת).

חֲלִיָּה *h. m.* Binse.

חֲלִיָּה *h. m., pl.* חֲלִיָּוֹת Messer.

חֲלִיָּא männl. Personennamen.

חֲלִיָּוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.

חֲלִיָּין *h. m. pl.* 1. Austauschung; 2. frischer Trieb.

חֲלִיָּין *h. m.* Schleife, Schlinge.

חֲלִיָּצָה *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.

חֲלִיָּצָתָא *a. f.* dass. wie 2.

חֲלִיקָא *h. m.* glatt.

חֲלִיקוֹסָתָא 1. חֲלִיקוֹסָתָא.

חֲלִיקוֹפָרָא *h. m.* aus dem zypriischen Σόλοι(?).

חֲלִישָׁא *a. m., ind.* חֲלִישָׁא Jo 5, 2 (MS חֲלִישָׁא, *f.* חֲלִישָׁא Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.

חֲלִישׁוֹת *h. f.* Schwäche.

חלישותא (Ho 7, 9, MS חלשותא) *a. f.* dass.

חלייתא *a. f.* süß.

חלייתא *s. חליתא.*

חלך *1. חלד.*

חלל *h.* 1. aushöhlen. *pt. pass.* חלול hohl; 2. verwandeln. *Ni.* 1. נחלל ausgehöhlt, herausgetrennt sein; 2. נחול entheiligt, gemein werden. *Pi.* 1. profanieren, entweihen; 2. ungültig machen; 3. auslösen (von heiligen Dingen). *Pu.* 1. gemein (entheiligt) werden; 2. lose sein. *Hi.* החיל 1. anfangen; 2. profanieren, entheiligen; 3. wechseln. *Hitp.* 1. entweilt werden; 2. an Durchfall leiden. *Pilp.* *s. חלחל.*

חלל *a.* 1. *pt.* חלל Jes 10, 15, *pt. pass.* *c.* חלל Ex 27, 8 aushöhlen, bohren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* חלת Ez 22, 26, 3 *m. pl.* חלו Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt. pass. f.* חליתא Lev 21, 14 profanieren; 4. waschen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* חלית Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl.* מחללין Ma 1, 12 (MS מחלין) entweihen; 3. auslösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.* 3 *m. sg.* חלל Lev 1, 9 waschen, scheuern. *Aph. pf.* אחיל Lev 19, 8, *ipf.* 2 *m. sg.* תחיל Lev 18, 21; *pt. pass. f.* מחלל Lev 21, 7 entweihen, dem allgemeinen Gebrauch übergeben. *Itaph. ipf.* 2 *m. sg.* תתחל Lev 21, 9 entweilt werden. *Palp.* *s. חלחל.*

חלל *h. m.* 1. Erschlagener; 2. Entweihter (vom Priesterdienst Ausgeschlossenener); 3. Höhlung (z. B. in der reifen Dattel zwischen Schale und Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חלל *a. m., pl.* חללין Ez 28, 13 1. Höhlung, Öffnung; 2. freie Luft; 3. Geheimnis; 4. verborgener Schatz.

חללה *h. f.* 1. Entweilte (für den Priester verbotene Frau); 2. Tochter aus der Ehe mit einer solchen.

חלם *I h.* träumen.

חלם *II h.* gesund sein. *pt. pass.* חלום gesund.

חלם *I (Gen 37, 5) a.* träumen. *Aph. pt. pl. m.* מחלמין Jer 29, 8 träumen lassen.

חלם *II a.* gesund sein. *pt. pass.* חלים gesund, heil. *Pa.* ganz machen, fest-schließen.

חלמא (Gen 37, 6), חלמא *a. m.* Traum. חלמא *a. m.* 1. *ind.* חלים Dt 13, 4 Träumer; 2. Traumkundiger.

חלמה (חלמה) *h. f.* 1. Naht; 2. Lehm. חלמה *h. f.* Malve (*Malva rotundifolia*). חלמון *h. m.* Eidotter.

חלמונא *a. m.* dass.

חלמות, חלמית *h. f.* Malve (*Malva rotundifolia*).

חלמיש Ortsname.

חלונא (DtJ I 28, 42 MS) 1. חלונא.

חלסית *h. f., pl.* חלסאות Kies, Sand. חלסאות בית Sandgrube(?).

חלך *h.* 1. vorübergehen; 2. ändern, wechseln. *Ni.* 1. verwechselt werden; 2. einem Nachfolger Platz machen. *Pi.* vertauschen. *Hi.* 1. tauschen, wechseln; 2. junge Triebe bekommen, wieder ausschlagen; 3. zweideutig reden. *Ho.* מחלפת השטה die Ordnung (der dissidentierenden Lehren) ist verwechselt. *Hitp.* vertauscht werden.

חלך, חלך (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen, verschwinden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יחלך Lev 27, 10 vertauschen. מחלפה שטחיה die Meinung von N. N. widerspricht sich selbst; 2. auf und ab gehen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אתחלפת Jes 1, 7 verwechselt werden, verwandelt werden. *Schaph. s.* שלחך.

חלך *I h. m.* 1. Rute, Zweig (der Weide); 2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חלך *II h. m.* Gegenteil.

חלך (Gen 4, 25), חלף, חלף *a.* anstatt. חלך Gen 20, 16 dafür daß, weil.

חלפא *a. m., pl. c. s.* חלפנא Est II 3, 8

Weide. חֶלְפָּה אֲדָמָה Blüten von *Juncus odoratus* (*Schönanthum*).

חֶלְפָּה *h. m.* frischer Trieb.

חֶלְפָּה männl. Personenname (חֶלְפָּה).

חֶלְפָּה *a. m., c.* חֶלְפָּה Dt 23, 10 l. חֶלְפָּה Tauschwert, Erlös.

חֶלְפָּה *gr. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חֶלְפָּה *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personenname.

חָלַץ *h.* 1. gürtlen; 2. ausziehen. entblößen; 3. das Schuhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חָלַץ vom Mann gebraucht, חָלַץ von der Frau gebraucht). *pt. pass.*

חָלַץ die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe: 4. verlassen. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürtlen, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden: 2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürtlen.

חָלַץ *a., pt.* חָלַץ 2S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חָלַץ Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חָלַץ *h. f. du.* Lenden.

חָלַץ I *h.* 1. teilen. zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חָלַץ a. verschieden; b. verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hüf.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חָלַץ II *h. Hi.* 1. glatt machen, ebnen; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten.

חָלַץ *h. m.* glatt. leer. חָלַץ אֶצֶל leer weggehen.

חָלַץ I *h. m.* Teil, Anteil.

חָלַץ II *h. m.* Glätte.

חָלַץ *lat. m.* 1. (*alec. allec*) Bodensatz der Fischbrühe; 2. s. חָלַץ.

חָלַץ *a. m., ind.* חָלַץ Dt 14, 27 Teil.

חָלַץ (חָלַץ) *a. m., pl. d.* חָלַץ Mi 3, 3 1. Stück; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Maß.

חָלַץ *a. f., pl. c. s.* חָלַץ Mi 2, 4 (MS חָלַץ) Feld.

חָלַץ, חָלַץ *gr. f.* (ἀλιε) Speltgrütze.

חָלַץ *h. f.* Teil, Verteilung.

חָלַץ *h.* schmeicheln.

חָלַץ *h.* abzählen.

חָלַץ *a., ipf.* 3 *m. sg.* חָלַץ Jes 2, 11 1. schwach sein, erschlaffen; 2. schwinden; 3. *pt. pass.* dünn, scharf; 4. ausziehen; 5. entrichten. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. dünn machen; 3. ausziehen. *Itp.* schwach werden.

חָלַץ *h. m.* 1. Los; 2. Schilf, Rohr.

חָלַץ *h. m.* schwach, krank.

חָלַץ *a. m., ind.* חָלַץ Dt 28, 44 dass.

חָלַץ (Jes 40, 23) *a. m.* Schwäche.

חָלַץ *a. m., ind.* חָלַץ Sach 11, 13 (1. חָלַץ) Niederlage. חָלַץ Archiv.

חָלַץ (Ho 7, 9), חָלַץ *a. f., c. s.* חָלַץ 1K 12, 10 Schwäche.

חָלַץ *h. f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חָלַץ (Dt 34, 6), חָלַץ *a. f.* 1. *ind.* חָלַץ Jes 2S, 1, *pl. d.* חָלַץ Nu 21, 20, Jes 40, 4 Tal; 2. Scheidung; 3. s. חָלַץ.

חָלַץ I weibl. Personenname.

חָלַץ II *a. f., c.* חָלַץ Est II 8, 15 (MS חָלַץ) (Est I Druck חָלַץ) Scheide.

חָלַץ *a. f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. eine Art Bienenkorb.

חָלַץ *h. f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חָלַץ (falsch חָלַץ) *a. f.* dass.

חָם I *h. m.* warm. heiß. *pl.* חָם 1. heißes Wasser; 2. warme Quellen.

חָם II *h. m.* Schwiegervater.

חָם *a. m., c. s.* חָם Gen 3S, 13 dass.

חָם s. חָם.

חָמַם (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חָמָי Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa. Aph.* 1. zeigen; 2. l. אָחָמִי v. חָמָה das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden, erscheinen.

חָמָה männl. Personennamen (חַמְיָאֵל).

חֲמָאָה *h. f.* Butter.

חֲמָאָתָא *a. f.* dass.

חָמַד I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hitp.* Gefallen haben.

חָמַד II (viell. חָמַר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.

חָמַד *a., pt. pl.* חָמְדִין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חָמְדָא Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְמִיד Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* מִתְחַמְּדִין Est II 1, 2 dass.

חָמְדָא *a. m.* Lust.

חֲמִידָה *h. f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.

חֲמִידָתָא (Na 2, 10) *a. f.* Begehren, Lust.

חָמָה *h. f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.

חָמָה *h. f.* 1. Hitze. חֲמָה חֲמָה Sommer; 2. Sonne; 3. Fieber.

חָמוּד *h. m.* 1. Lust, Begehren; 2. Begehren nach Beischlaf.

חָמוּדָא *a. m.* gierig.

חָמוּדִין *a. m. pl.* Begehren.

חֲמוּדָתָא *a. f., ind.* חֲמוּדָא Jud 5, 30 Lust, Begehren.

חָמוּם *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechtslust; 2. Aufregung; 3. s. חָמָם.

חָמוּם *h. m.* hitzig, zornig.

חָמוּם *h. m.* Gewalttat.

חָמוּעָא *a. m.* Säuern.

חָמוּץ *h. m.* dass.

חָמוּצָא *a. m.* Scham.

חָמוּצָתָא *gr. f.* (χλαμύς?) ein Gewand.

חָמוּק *h. m.* rundes Holz.

חָמוּר *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell, Bock.

חָמוּר *h. m.* schwer, gewichtig, streng.

חֲמוּרָה *h. f.* Eselin.

חֲמוּרָתָא s. חֲמוּרָתָא.

חֲמוּתָא *h. f.* Schwiegermutter.

חֲמוּתָא *a. f., c. s.* חֲמוּתָה Ru 2, 18 (MS Lücke) dass.

חָמַט I *a.* niedersinken. *pt. pass.* חָמִיט Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.* niederwerfen. *Aph.* dass.

חָמַט II *a.* *Itpe.* Ausschlag bekommen.

חֲמוּמָא (Lev 11, 30) *a. m.* eine Lurchart (Chamäleon?).

חֲמֻטָה *h. f.* eine Kuchenart.

חֲמֻטִין, חֲמֻטִין *h. m.* ein Mittel zur Konservierung von Getreide.

חֲמֻטְרָא, חֲמֻטְרָא *x. m. pl.* Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*)(?).

חֲמֻטָתָא *a. f.* Dunkelheit.

חֲמֻדָתָא (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.

חֲמֻטָה *h. f.* eine Kuchenart.

חֲמִלָה *h. f.* grober Überwurf.

חָמִיָא *a. m., ind.* חָמִים 1S 21, 7 heiß, warm. *pl.* חֲמִימִין 1. heißes Wasser; 2. warme Quellen. חֲמִיָא חֲמִיָא frisches Brot.

חֲמִימָה *h. f.* Hitze.

חֲמִימָתָא *a. f.* dass.

חֲמִימָתָא (bGitt 69^b) l. חֲמִיָתָא.

חֲמִינָא l. חֲמִיָא.

חֲמִיסָר *a. m.* fünfzehn.

חֲמִיסְרָאָה *a. m.* fünfzehnter.

חֲמִיעָא (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.

חֲמִירָא I *a. m.* gewichtig, schwer.

חֲמִירָא II *a. m.* 1. Ex 12, 15 Sauerteig; 2. Gesäuertes.

חֲמִישָׁאָה (Nu 7, 36) *a. m., f. d.* חֲמִישָׁתָא Lev 19, 25 der Fünfte.

חֲמִישָׁי *h. m.* dass.

חֲמִישָׁיָה (חֲמִישָׁיָה) *h. f.* Apfelart(?).

חֲמִישָׁיָה *h. f.* Fünftel.

חֲמִיתָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).

חֲמִילָה *h. f.* Mitleid haben.

חֲמִלָה *h. f.* Überwurf.

חָמָם *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden.

Pi. Hi. 1. wärmen; 2. ein heißes Bad bereiten. *Ho.* gewärmt werden.

Hitp. 1. sich wärmen, warm werden; 2. ein heißes Bad nehmen; 3. zornig werden.

הָמָם *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* הָמָם *Dt* 19, 6, *pt. f.* הָמָה *Ex* 16, 21 1. הָמָם warm sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* מְהַמְמִין *Ho* 7, 7 erwärmen. *Aph.* אֶחָדִים 1. erwärmen; 2. erhitzen. erregen. *Itpe.* *Itpa. pf.* אֶתְהַמְּם *Est* II 5, 10 (nicht MS) 1. sich wärmen, warm werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְהַמְּמוּ *Dt* 19, 1 zornig werden; 3. *pf.* 3 *f. sg.* אֶתְהַמְּמַת *Cant* 8, 5 brünstig werden.

הָמָם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz; 2. s. הָמָם.

הָמָן *h. m.* Sonnensäule.

הָמָם *h. m.* Gewalttat.

הָמָם I *h.* Gewalt üben, Unrecht tun. *Ni.* vergewaltigt, bedrückt werden.

הָמָם II *h. Pi.* zerkratzen.

הָמָם *a.* Gewalt üben. *Itpe.* אֶתְהַמְּם *Gen* II 7, 21, MS richtig אֶתְהַמְּם, s. הָמָם. **הוּמָם** *gr. m.* (ἡμισ) 1. halb, Hälfte; 2. halbleinen(?).

חַמִּיסִין 1. חַמִּיסִין *lat. m. pl. (semmissis)* einen halben As wert.

חַמִּסָּן *h. m.* gewalttätig.

חַמִּסָּר *a. m., f.* חַמִּסָּרִי fünfzehn.

חַמִּסָּרָה *a. m.* der Fünfzehnte.

חָמַע (*Ex* 12, 34) *a.* sauer werden. *Pa.* säuern. *Aph. pt. pass. f.* מְהַמְּעָה *Ex* 12, 19 1. säuern; 2. gären machen.

חַמְצָא, חַמְצָא *a. m.* Essig.

חָמִין *h.* Gewalt üben.

חָמִין *h.* sauer werden. *Pi.* 1. säuern. 2. gären lassen; 3. hinziehen. *Hi.* 1. säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht sauer werden. *Hitp.* sauer werden.

חָמִין *a. Pa.* beschämen. *Aph.* 1. dass; 2. schlecht werden.

חָמִין *h. m.* Gesäuertes.

חָמִין Ortsname (Emesa).

חַמְצָא *a. m.* 1. Essig; 2. Fettschicht auf dem Magen.

חַמְצָא, חַמְצָא *a. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).

חַמְצָאָה *a. m.* Bewohner von Emesa.

חָמִין *h. m.* habgierig.

חַמְצָנִין *h. m. pl.* Gesäuertes.

חָמֶר I *h.* 1. aufhäufen, aufladen; 2. schwer wiegen. *Hi.* schwer machen. *Ho.* erschwert werden.

חָמֶר II *h.* rösten, versengen. *Ni.* verbrannt werden.

חָמֶר III *h. Pi.* Esel treiben.

חָמֶר I *a.* aufhäufen, aufladen. *Pa.* 1. *pt. pass. f.* מְהַמְּרָה *Jes* 17, 1 in Schutthäufen verwandeln; 2. aufhäufen. *Aph.* Erschwerungen auferlegen. *Itpa. pf.* אֶתְהַמְּרַר *Jes* 17, 9 in Schutthäufen verwandelt werden.

חָמֶר II *a.* glühen. *Aph.* dass.

חָמֶר *h. m.* Eseltreiber.

חָמֶרָה (*Gen* 9, 21) *a. m., ind.* חָמֶר *Nu* 6, 3 Wein.

חָמֶרָה (*Ex* 21, 35) *a. m.* 1. Esel; 2. Gestell, Bock; 3. חָמֶרָה *ד'* ein Fisch.

חָמֶרָה I *a. m.* gebräunt(?).

חָמֶרָה II *a. m.* Eseltreiber.

חָמֶרָה (*Gen* 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חָמֶרָה *a. m.* 1. schwer, wichtig; 2. Beschwerung, Fußgestell; 3. Summe, Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6. Knoten; 7. חוֹמְרָה *Est* II 3, 3 1. חוֹמְרָה (so MS).

חָמֶרָה *h. f.* Eselherde.

חָמֶרָה *a. f.* Eselin.

חָמֶרָה *a. f.* Eselherde.

חָמֶרָה s. חוֹמְרָה.

חָמֶשׁ *h. m., f.* חָמֶשֶׁה fünf. *pl.* חָמֶשִׁים fünfzig.

חָמֶשׁ *h. Pi.* durch fünf teilen.

חָמֶשׁ (*Ex* 26, 9) *a. m., f.* חָמֶשֶׁה *Gen* 15, 25, *d.* חָמֶשֶׁה חָמֶשֶׁה fünf. חָמֶשׁ עָשָׂר

Lev 27, 7, חָמֶשׁ עָשָׂר *Gen* 5, 10,

חָמֶשֶׁת עָשָׂר *Ex* 16, 1 fünfzehn. *pl.*

חָמֶשִׁין *Ex* 26, 5 fünfzig.

חָמֶשׁ *a. m., c. s.* חוֹמֶשֶׁה *Nu* 5, 7 Fünftel.

הַמְשִׁיָּה *h. f.* eine Apfelart(?).

הַמְשִׁיתָא *a. f.* Zahl von fünf.

הַמְשִׁיתָא *a. f.* der fünfte Tag der Woche, Donnerstag.

הַמַּת *a. Pa. Aph.* zornig machen.

הַמַּת Ortsname (Hamat).

הַמַּת Name eines Dämons.

הַמַּת *a. מַחְמַת* wegen. דְּ מַחְמַת Est II 7, 10 weil.

הַמַּת *h. f., pl. מַחְמַת* 1. Schlauch; 2. Beutel.

הַמַּתָּא *a. f., c. s. הַמַּתִּיהָ* Dt 27, 23 Schwiegermutter.

הַמַּתָּא (Gen 27, 44) *a. f.* 1. *ind. מַחַם* Dt 29, 27, *c. s. מַחַת* Dt 32, 24, *c. s.*

מַחַת Nu 25, 11, *חִמְתָּהוּן* Zorn; 2. Gift.

הַמַּתָּא *a. f.* Fieber; 2. Therme (Name mehrerer palästinischer Ortschaften).

הַמַּתָּא (Cant 1, 7, MS הַמַּתָּא) *a. f.* Hitze.

הַמַּתָּאָה *a. m., pl. d. מַחְמַתֵּי* Gen 10, 18 1. *מַחְמַתֵּי* Bewohner von Hamat.

הַמַּתִּי *a. f.* Name einer Pflanze (*Ammi copticum*?).

הַמַּתִּין Ortsname.

הַמַּתִּנָּה *a. m.* zornig.

הַן *h. m.* 1. Gunst; 2. Anmut.

הַנָּה (Est II 5, 1) *a. m., ind. הַן* Sac 6, 14 dass.

הַנָּה *a.* lagern, wohnen.

הַנָּה I (הַנָּה) *a. m., c. s. תַּנְיָה* Jes 40, 11 Busen, Schoß.

הַנָּה II männl. Personennamen (הַנְנִיָּה).

הַנָּה *a. Pa. inf. תַּנְנָה* Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.

הַנְנִין *a. m.* 1. *pl. תַּנְנִין* Ex 15, 29 Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmarkt (Opferfest).

הַנְנִיָּה *a. m., c. s. תַּנְנִיָּה* Thr 5, 15 dass.

הַנְנִיָּתָא *a. f.* Musikinstrument.

הַנְנִיָּתָא *a. m.* dass.

הַנְנִיָּקָא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).

הַנְיָה *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.

הַנְיָה männl. Personennamen (הַנְנִיָּה).

הַנְיָהָה *a. m.* Krämer.

הַנְיָהָה *a. m., c. s. תַּנְיָהָה* Thr 5, 15 (MS תַּנְנִיָּה) Tanz.

הַנְיָהָה (תַּנְיָּה?) männl. Personennamen.

הַנְיָהָה *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung; 3. Erziehung.

הַנְיָהָה *h. m.* gnädig.

הַנְיָהָה *h. m.* Bittgebet.

הַנְיָהָה *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.

הַנְיָהָה *h. m.* Krämer.

הַנְיָהָהָה *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht(?).

הַנְיָהָהָה *a. m. pl.* Gottlosigkeit.

הַנְיָהָהָה *a. m.* Erwürger, Mörder.

הַנְיָהָהָה *h. f., pl. תַּנְיָהָהָה* 1. Kaufladen; 2. Werkstatt; 3. Wirtschaft.

הַנְיָהָהָה *a. f., pl. d. תַּנְיָהָהָה* Jer 37, 16 (MS *in margine*) dass.

הַנְיָהָהָה *h.* 1. Frucht ansetzen; 2. einbalsamieren.

הַנְיָהָהָה *a., inf. מַחְנִיָּה* Gen 50, 2 einbalsamieren.

הַנְיָהָהָה *h. m.* Knospenbildung.

הַנְיָהָהָה *a. m.* Einbalsamierer.

הַנְיָהָהָה *h. f.* Knospenansatz.

הַנְיָהָהָה *a. f., pl. תַּנְיָהָהָה* Weizen.

הַנְיָהָהָה (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.

הַנְיָהָהָה *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.

הַנְיָהָהָה *a. m.* Erzieher.

הַנְיָהָהָה *h. f.* Beinamen. תַּנְיָהָהָה Be-nennung durch Angabe der Vorfahren.

הַנְיָהָהָה *h. m. du.* Gaumen und Mundboden.

הַנְיָהָהָה männl. Personennamen (Ανιλαῖος).

הַנְיָהָהָה männl. Personennamen.

הַנְיָהָהָה männl. Personennamen.

הַנְיָהָהָה *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.

הַנְיָהָהָה *a. m.* Gottloser.

הַנְיָהָהָה *a. m.* Halsfessel.

הַנְיָהָהָה *h. f.* Erdrosselung.

הַנְיָהָהָה *h. f.* Speer.

הַנְיָהָהָה *a. f.* Niederlegen, Ruhen.

הנחת Ortsname.

חנך *h. Pl.* 1. gewöhnen. erziehen. dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pa.* eingeweiht werden.
חנך *a., ipf.* 3 *m. sg. c. s.* **חָנַךְ** Dt 20,4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* **חָנְכוּ** 1 K 5,63 einweihen; 2. gewöhnen. erziehen.

חֲנֻכָּה *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חֲנִיכָא *a. m. pl.* 1. Gaumen und Mundboden; 2. ein Abszeß im Munde.

חֲנֻכָּתָא *a. f., c.* **חֲנֻכָּתָא** Nu 7,10, Cant 3,11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חֲנָם *h.* 1. umsonst. unentgeltlich; 2. grundlos.

חֲנִמְאָל männl. Personennamen.

חֲנָמֵל (bibl.) *h. m.* Käfer.

חָנָן *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. lieblosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hütp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hütpo.* sich beruhigen.

חָנָן *a., pf.* **חָנָן** (1. **חָנָן**) Gen 33,5, *ipf.* 1 *sg.* **חָנָן** Ex 33,19, *imp. pl. c. s.* **חָנְנוּ** Jud 21,22 begnaden. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* **חָנְנוּ** Est II 8,3, *pt. m.* **חָנְנוּ** Gen 42,21, Est II 5,1 um Erbarmen flehen.

חָנָן 1. männl. Personennamen; 2. 1. **חָנָן**. **חֲנָנָא** (Ex 22,26). **חֲנָנָא** *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חֲנָנָא männl. Personennamen.

חֲנִסְנִסָא *a. m.* 1. *pl. d.* **חֲנִסְנִסָא** Jes 3,19 Schleier(?); 2. *pl. c. s.* **חֲנִסְנִסָא** Lev 26,30 verächtliche Bezeichnung der Sonnensäulen.

חָנֵּה *h.* schmeicheln, heucheln. *Hi.* dass.

חָנֵּה *a.* schmeicheln. heucheln. *Aph.* dass.

חָנֵּה *h. m.* 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.

חֲנָפָא *a. m., f.* **חֲנָפָא** Jes 10,6 1. **חֲנָפָא**, *pl.* **חֲנָפָא** Jes 9,16 dass.

חֲנֻכָּה *h. f.* Ruchlosigkeit.

חֲנֻכָּתָא (Jer 23,15) *a. f.* dass.

חָנַק *h.* 1. würgen, erwürgen; 2. sich ärgern. *Ni.* erwürgt werden. *Pi.* 1. erwürgen; 2. einquetschen.

חָנַק *a., pt. pl.* **חָנְקוּ** Est II 1,3 erwürgen. *Itpa. pf.* **חָנְקוּ** 2 S 17,23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.

חָנַק *h. m.* Erdrosselung.

חֲנָקָא, **חֲנִיקָא** *a. m., pl.* **חֲנִיקָא** Jer 27,2 Halsfessel.

חָם *h.* וְשָׁלוֹם חָם Gott behüte!

חָם (Gen 44,7) *a.* mit folgendem לְ, Gott behüte! fern sei es von.

חָסָא I *a. m.* 1. Lattich, Salat (*Lactuca sativa*); 2. s. **חָסִיא**.

חָסָא II männl. Personennamen.

חָסֵד I *h.* fromm, liebevoll sein.

חָסֵד II *h. Pi.* beschimpfen.

חָסֵד *a.* beschämt werden. sich schämen. *Pa. pf.* **חָסֵד** 1 S 17,36 schmähen. *Itpa.* 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.

חָסֵד *h. m.* Gnade. Gunst.

חָסֵד I *a. m.* 1. Gen 39,21 Gnade, Huld; 2. männl. Personennamen (**חָסֵדָה**).

חָסֵד II (Gen 34,14) *a. m.* Schmach.

חָסֵדָה *a. m.* liebevoll.

חֲסִדוּתָא, *c. s.* **חֲסִדוּתָא** (Cant 7,6) 1. **חֲסִדוּתָא** (so MS).

חָסֵדִי männl. Personennamen (**חָסֵדִיָּה**).

חָסֵד *h. m.* Schmähung.

חָסֵדָא *a. m., pl.* **חָסֵדָא** Jes 37,3 Schmach, Schmähung. *pl.* **חָסֵדָא** Schamteile.

חָסֵדָא (Est II 2,8, MS **חָסֵדָא**) *a. f.* anmutig.

חָסֵדָה I *h. f.* dass.

חָסֵדָה II *h. f.* zum Aderlaß geöffnete Vene.

חֲסוּחַ (SchemR 2) 1. **חֲסוּחַ**.

חָסוּחַ *a. m.* 1. *ind.* **חָסוּחַ** Jer 30,11 Verschonung; 2. **חָסוּחַ** Ez 16,47 weniger.

חֶסֶלָא *a. m.* Tat.
 חֶסֶם *h. m.* Maulkorb.
 חֶסֶם I *h. m.* Verschluss.
 חֶסֶם II *h. m.* 1. Schneide; 2. Ver-
 härting, harte Schicht.
 חֶסֶמִית *s. מְחֶסֶמִית*.
 חֶסֶר *h. m.* Mangel.
 חֶסֶת *h. f.* 1. Felsenvorsprung, ge-
 schützter Ort; 2. Verschönerung.
 חֶסְחֹן 1. חֶסְכֹן.
 חֶסְחֹם *h. m.* Ohrknorpel.
 חֶסְחֹסָא *a. m., ind.* חֶסְחֹם Am 3, 12
 (MS חֶסְחִים) dass.
 חֶסְחֹסֶת *h. f.* Knorpelmasse.
 חֶסְחַף (DtJII 32, 11) 1. חֶסְחָף, *s. חֶסְפָּר*.
 חֶסֶא *pl. f.* חֶסֶיִן GenJI 41, 3. 19, 1.
 חֶסֶיִן, *s. חֶסֶיָא*.
 חֶסֶד *h. m.* fromm.
 חֶסֶדָא *a. m., ind.* חֶסֶד Dt 33, 8, *pl.*
 חֶסֶדִין Est II 3, 8 1. dass.; 2. *f.* חֶסֶדָא
 Est II 2, 8 anmutig.
 חֶסֶדָה *h. f.* 1. *f.* von חֶסֶד fromm; 2.
 Storch.
 חֶסֶדֹתָה *h. f.* Frömmigkeit.
 חֶסֶדֹתָא *a. f., c. s.* חֶסֶדֹתָה Cant 3, 6
 dass.
 חֶסֶיָא *a. m., pl. f.* חֶסֶיִן Gen 41, 19
 mager, gering.
 חֶסֶל *h. m.* eine Heuschreckenart.
 חֶסֶלָא (Jes 11, 8) *a. m.* entwöhntes
 Kind.
 חֶסֶמָה I *h. f.* 1. Verbinden des Maules.
 חֶסֶמָה II *h. f.* Härtung.
 חֶסֶן *s. קַאליחֶסֶן*.
 חֶסְנָא *a. m., pl.* חֶסְנִין Dt 28, 23
 stark.
 חֶסְנָה *h. f.* Behältnis.
 חֶסְסָא *a. m.* eine Linsenart?
 חֶסְסָה *h. f.* Knorpel.
 חֶסֶר *s. חֶסֶר*.
 חֶסֶרָא (חֶסֶרָא) *a. m.* 1. *ind.* חֶסֶר Est II
 3, 8, *pl. f.* חֶסְרִין Gen 41, 3 mangel-
 haft, unvollständig; 2. *ind.* חֶסֶר 1K
 11, 22 entbehrend.

חֶסֶרֹתָא *a. f., c.* חֶסֶרֹתָא Dt 28, 48, Am
 4, 6 Mangelhaftigkeit.
 חֶסֶת *h. f.* 1. *pl.* חֶסֶתֹת Lauchart; 2.
s. חֶסֶת.
 חֶסֶךְ *h.* zurückhalten. *pt. pass.* חֶסֶךְ
 entbehrend. *Pi.* schonen.
 חֶסֶךְ *a.* 1. abziehen; 2. *pf.* 1 *pl.* חֶסֶכְנָא
 Jes 26, 12 (MS חֶסֶךְ) abmagern,
 trocken, dürr werden.
 חֶסְפָּא (חֶסְפָּא) *a. m.* Verminderung, Ab-
 nutzung.
 חֶסְכֹן *h. m.* Schonung, Sparen.
 חֶסְכְּנָא *a. m.* ein wenig.
 חֶסֶל *h.* ein Ende machen.
 חֶסֶל *a.* 1. aufhören, fertig, vorüber
 sein; 2. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* חֶסֶלְתִּיהָ 1S
 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife
 bringen; 4. *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* חֶסֶלְתִּיהָ
 Dt 28, 38 vertilgen. *Aph.* 1. endigen;
 2. *pt. m.* מִחֶסֶל 1K 7, 26 enthalten.
Itpe. pf. אֶתְחֶסֶל Gen 21, 8 entwöhnt
 werden.
 חֶסֶם I *h.* 1. die Schnauze zubinden, einen
 Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Ver-
 schluß, Abschluß machen. *Ni.* mit
 einem Maulkorb versehen werden.
Hitp. mit einem Verschluss, Abschluß
 versehen werden.
 חֶסֶם II *h.* härten. *Pi.* dass. *Hitp.* hart
 werden.
 חֶסֶם I *a.* einen Maulkorb anlegen, zum
 Schweigen bringen. *Itpe.* zugeschnürt,
 zum Schweigen gebracht werden.
 חֶסֶם II *a.* härten. *Itpe.* gehärtet wer-
 den.
 חֶסֶם III *a.* *Itpe.* neidisch werden.
 חֶסֶם IV 1. חֶסֶם.
 חֶסְמָא Beiname eines Rabbinen.
 חֶסְמָנָא *m.* Volksname.
 חֶסֶן I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* חֶסְנִין Am
 2, 6 mächtig werden; 2. Besitz er-
 greifen, sich bemächtigen. *Pa. imp.*
pl. חֶסְנִינֵי Jes 35, 3 stärken. *Aph.* 1.
 stärken: 2. *pf.* אֶחְסֶן Gen 49, 24 Be-

sitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. *Itpa.* 1. *pf.* אָתְּחַסֵּן Gen 43, 31 sich Gewalt antun; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְחַסְּנוּ Nu 34, 13 (MS אֶתְחַסְּנוּ) sich bemächtigen.

סון II (= תִּסְל) *a.* *Aph.* entwöhnen. *Itpa.* 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.

הַסָּנָה *a. m., c. s.* הוֹכְנִיָה Cant 5, 16 Stärke. Recht; 2. *pl. d.* הוֹסְנִיָה Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.

חֲסָרָה *a.* *Pa.* zerstoßen(?). *Itpa. pf.* אֶתְחַסְּרָה Est II 6, 12 l. אֶסְתַּחֲרָה (so MS), *s.* סָחָר.

חֲסָפָה *a. m.,* 1. *ind.* חֲסָה Lev 11, 33. 2S 5, 20 Ton; 2. Scherbe; 3. Schande.

חֲסָפָה Ortsname.

חֲסָפְנִיתָה *a. f.* 1. Schuppe; 2. raue Haut.

חָסַר, חָסֵר *h.* fehlen, mangeln. *Pi. Hi.* 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig tun. *Pu. pt.* מִחָסֵר ermangelnd. מִחָסֵר kleingläubig. מִחָסֵר nicht vollständig bekleidet (vom Priester). *Hitp.* Verlust haben.

חָסַר *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּחָסֵר Dt 5, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. *Pa.* 1. entbehren lassen, fehlen lassen; 2. *pt. f.* מִחָסֵר Lev 13, 51 zehren. מִחָסֵר חֲסוּרֵי מִחָסֵר sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.

חָסַר *h. m.* 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger. *minus*; 4. defektiv geschriebenes Wort.

חָסַר (Jes 10, 32 Soc 59) *a.* weniger.

חָסַר *h. m.* 1. Verminderung; 2. Sparsamkeit.

חָסֵרֹן *h. m.* 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

חָסֵרֹנָה *a. m.* Mangel, Verlust.

חָסֵרֹנָה *a. m., c. s.* הוֹסְרִיָה Dt 15, 5 Not, Mangel.

חָרָה *h. m., pl.* חָרִין 1. Zapfen, Stift am

Schloßriegel; 2. Zahn am Schlüssel; 3. Sallee, Webflocken(?).

חָרָה (חָרָה) *a. m., pl. c. s.* חָרִיחוֹן 1K 7, 33 Zapfen.

חָרָה *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִחָרֵץ Ex 10, 5 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass. pl.* מִחָרֵץ Ex 26, 32 überziehen, bedecken. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְחַרְצֵנוּ Gen 7, 19, 1K 15, 45 bedeckt werden.

חָרָה (Ex 26, 14) *a. m.* 1. Decke, Bedeckung, Bedachung; 2. Überzug, Haut.

חָרָה *h. m. pl.* dass.

חָרָה *h.* 1. bedecken, darüberbreiten; 2. beugen, krümmen(?). *Pi.* 1. bedecken, überziehen; 2. beschützen; 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.

חָרָה *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.

חָרָה בֵּית חָרָה dass.

חָרָה *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2. Füllung (Seitenleiste eines Stuhles).

חָרָה *a. m., c.* חָרָה Ex 38, 19 Überzug.

חָרָה לְסוּטוֹת (jBez 62^a) l. חָרָה לְסוּטוֹת הַפּוֹל.

חָרָה *a. m.* Prellstein.

חָרָה חָרָה *a. f.* Grind, Ausschlag.

חָרָה *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.

חָרָה *h. f.* 1. Graben, Vertiefung, Höhle; 2. Erdfrucht.

חָרָה *h. f.* Erdfrucht.

חָרָה *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Ausbuchtung.

חָרָה *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch des Wortes חָרָה.

חָרָה *a. m.* schuppenlose Fischart.

חָרָה (BerR 53) *h. f.* Befreiung, Freiheit.

חָרָה *h. f.* Käfer.

חָרָה *a. f.* dass.

חָרָה *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.

חָרָה *h. m.* Eile.

חָרָה *a. m.* 1. barfuß; 2. חָרָה l. חָרָה.

חָרָה *h. f.* das Nehmen einer Handvoll.

חֲפִיסָה *h. f.* Sack.

חֲפִיסָתָא *a. f.* dass.

חֲפִיפָה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Abreibung, Reinigung (des Haarkopfes).

חֲפִיפְתָא *a. f.* 1. לֹב ח' Niedergeschlagenheit; 2. Abreibung.

חֲפִיפָה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2. Gebrauch des Wortes חֲפִיפָה.

חֲפִירָה *h. f.* 1. Graben; 2. Erdfrucht.

חֲפִישָה *h. f.* Suchen, Aufstöbern.

חֲפִיתָא *a. f.* eine Fischart.

חֲפִן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit der Hand gegriffen werden.

חֲפִן *a.* dass.

חֲפִן (Tos. BabM IX 14) *h. m.* Abreiber. Andere Lesart חֲפִן, s. dass.

חֲפִנָא *a. m., c. s.* חֲפִנָה Koh 4, 6, *pl.* חֲפִנִין Koh 4, 6 (MS חֲפִנִין!), *c. s.*

חֲפִנִין Ex 9, 8 1. die beiden hohlen Hände; 2. was beide Hände fassen.

חֲפִנִים *h. du.* dass.

חֲפִס *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. 1. חֲפִס.

חֲפִרָה *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich anstrengen(?).

חֲפִרָה *a., imp. pl.* חֲפִרָה Jer 25, 34 (Jer 6, 21 וְחֲפִרָה = וְחֲפִרָה v. חֲפִרָה) bedecken. *Po. Itpo.* חֲפִרָה, חֲפִרָה, *pt.* חֲפִרָה Dt 32, 11, חֲפִרָה sich zur Bedeckung breiten. *Palp.* חֲפִרָה dass.

חֲפִרָה *h. f.* eine Art Ausschlag.

חֲפִרָה *h.* verlangen, begehren.

חֲפִרָה *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache; 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.

חֲפִרָה *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez. der Gegenstand, den man beim Schwur in die Hand nimmt.

חֲפִרָה *a. m.* eine Hülsenfrucht.

חֲפִרָה *h.* graben.

חֲפִרָה I *a., pf. pl. m.* חֲפִרָה Gen 26, 15, *ipf.* 2 *sg.* חֲפִרָה Dt 23, 14 1. graben, vergraben; 2. erspähen.

חֲפִרָה II *a.* sich schämen.

חֲפִרָה *h. m.* Grabmachen.

חֲפִרָתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.

חֲפִרָתָא (JII Dt 14, 18 MS) *a. m.* eine Art Fledermaus.

חֲפִשָה *h.* nachspüren, aufsuchen.

חֲפִשָה *a. Pa.* dass.

חֲפִשָה *h. Pi.* befreien. *Pu.* befreit werden.

חֲפִשָה *h. m.* frei.

חֲפִשִיתָה *h. f.* Freiheit.

חֲפִשִיתָה, חֲפִשִיתָה *a. f.* Rost(?).

חֲפִתָה *h. f.* Saum des Gewandes.

חֲפִתָה *h.* säumen (vom Gewand). *Pi.* dass.

חֲפִתָה *a.* 1. säumen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.

חֲפִתָה *a. f.* Saum des Gewandes.

חֲפִתָה *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft. *בֵּית חֲפִתָה* Köcher.

חֲפִתָה *a.* ausstechen, auspicken, stochern.

חֲפִתָה *h.* behauen, ausmeißeln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschossen werden.

חֲפִתָה *a.* 1. *pt. pass. m. d.* חֲפִתָה Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* חֲפִתָה Jes 51, 1 ausgehauen sein.

חֲפִתָה *h. m.* Steinhauer.

חֲפִתָה *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. חֲפִתָה); 4. Ableger.

חֲפִתָה *a. m.* 1. *pl.* חֲפִתָה Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. חֲפִתָה.

חֲפִתָה *h. m.* eine Dattelart.

חֲפִתָה *a., ipf.* 2 *m. sg.* חֲפִתָה Dt 24, 19 schneiden, mähen.

חֲפִתָה *a. m.* Schnitter.

חֲפִתָה (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.

חֲפִתָה *a. m.* eine Dattelart (s. חֲפִתָה).

חֲפִתָה Ortsname.

חֲפִתָה *h.* 1. teilen, trennen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen. halbieren.

חֲפִתָה *a. m.* Steinhauer.

חֲפִתָה *a. m.* 1. Dreifuß(?); 2. Hunds-

zahn (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.
 חֲצוּבָה *h. f.* dass.
 חֲצוּדָה (Jer 9, 21, Am 9, 13) *a. m.* Schnitter.
 חֲצִי *h. m.* Teilen, Abteilen.
 חֲצוּף *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.
 חֲצוּצָר *a.* Trompete blasen.
 חֲצוּצְרֵת *h. f.* Trompete.
 חֲצוּצְרֵתָא *a. f., pl. חֲצוּצְרֵין* Nu 10, 2 dass.
 חֲצוּת *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht; 3. Mittag.
 חֲצִי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.
 חֲצִיבָה (Jes 51, 1) *a. m.* behauener Stein.
 חֲצִיבָה *h. f.* Behauen.
 חֲצִינָה (Jer 10, 3) *a. m.* Axt.
 חֲצִיפָה *a. m., pl. c. חֲצִיפִי* Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.
 חֲצִיץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.
 חֲצִיצָה *a. m.* Steinchen, Kies.
 חֲצִיצָה *h. f.* Trennung. *pl. חֲצִיצִין* Gesetze, die חֲצִיצָה betreffend.
 חֲצִיר *s. חֲצִיר*.
 חֲצִיר *h. m.* 1. Porree (*Allium porrum*); 2. Gras.
 חֲצִירָא *a. m.* dass.
 חֲצִלִין (jMaasr 52^a) 1. בעלִין (so Ven.), *s. בָּעַל*.
 חֲצָנָה *h. m.* 1. *pl. פִּשְׁתָּן חֲצָנִי* Flachs-bündel; 2. *d. חוֹצְנֵי* Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).
 חֲצָה *h. Hi.* frech handeln.
 חֲצָה *a. Pa. pt. pl. מְחַצֵּץ* Ez 13, 6, *Aph.* dass.
 חֲצָפָה *a. m., ind. חוֹצֵף* Jer 3, 3 Frechheit.
 חֲצִפָּה männl. Personennamen.
 חֲצִין *h.* 1. scheiden, trennen; 2. Trennung verursachen; 3. eine Scheidung herstellen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.
 חֲצִין *a. Pa. pt. pl. c. מְחַצֵּץ* Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern. abschießen.

חֲצִין *h. m.* Zwischenraum, Verschlag.
 חֲצָצָה *a. m.* Sand, Kies.
 חֲצִצֵר *s. חֲצוּצָר*.
 חֲצִצְתָּא *a. f.* Entscheidung, Urteilspruch(?).
 חֲצִר *l. חֲצִיר*.
 חֲצִר I *h. f., pl. חֲצִירוֹת* 1. Hof; 2. Privatbesitz; 3. Vorraum.
 חֲצִר II *h. m.* Leberlappen (*Lobus caudatus*).
 חֲצִירָא I (Ex 29, 13) *a. m.* dass.
 חֲצִירָא (?) II *a. m.* Gras.
 חֲקָה *h. f.* Verordnung, gottesdienstl. Handlung.
 חֲקָה *h. Pi.* nachahmen.
 חֲקוּלָה männl. Personennamen.
 חֲקוּקָה Ortsname.
 חֲקוּקָה *a. m.* Einwohner von Chikkok.
 חֲקוּרָה *h. m.* Ausforschung.
 חֲקִיקָה *h. f.* Ausgrabung.
 חֲקִירָה *h. f.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Verhör in bezug auf Zeit und Ort.
 חֲקִילָה (Gen 2, 5) *a. f., ind. חֲקִיל, חֲקִל* Gen 25, 27, *pl. d. חֲקִילָתָא* Ex 8, 9, Gen 14, 8, חֲקִלִין Jer 32, 43, (חֲקִלִין) 1. Feld; 2. Landgut.
 חֲקִלָּה *a. m.* 1. Bauer; 2. ungebildeter Mensch.
 חֲקִקָה *h. m.* Vertiefung.
 חֲקִקָה *h.* 1. aushöhlen; 2. eingravieren, schreiben; 3. Gesetze geben. *Ni.* ausgehöhlt werden.
 חֲקִקָה *a., pt. pass. חֲקִיקָה* Cant 2, 17 eingraben. *Ipe.* eingegraben werden.
 חֲקִרָה *h.* forschen, spähen, prüfen. *Ni.* ausgeforscht werden.
 חֲקִרָה *a., inf. מְחַקֵּר* 2S 10, 3 dass.
 חֲקִרָה *h. m.* Erforschung. חֲקִרָה unzählbar, unergründlich.
 חֲקִרָה *a. m.* Untersucher.
 חֲקִרָה (2S 5, 7). חֲקִרָה *a. m.* (ἀκρα) Festung. Burg.
 חֲקִרָה *a. m.* Untersucher, Kritiker.
 חֲרִי I *s. חֲרִי*.

חר II s. אחר.

חַרָּא *a. m.* ח' יומא חרָּא (יִּוְמַא חֶרְא?) am folgenden Tag.

חַרָּא *a.* glühen. *Pa.* schüren.

חַרָּא *a. m.* frei.

חַרְבַּ *h.* 1. öde sein; 2. zerstören. *Ni.* zerstört werden. *Hi.* zerstören. *Ho.* zerstört werden.

חַרְבַּ, חַרְבַּ Jes 17, 9 (MS חַרְבַּ) *a., pf.* 3 *sg. f.* חַרְבַּת Jes 9, 18, Ez 26, 2, *ipf.* 3 *sg. f.* חַרְבַּת חַרְבַּ Jes 34, 10 1. wüste sein; 3. verwüsten, zerstören. *Aph.* 1. *pf.* אַחְרִיב Est II 1, 1 verwüsten, zerstören; 2. *ipf.* 1 *sg.* אַחְרִיב Jes 42, 15 Soc 59 austrocknen. *Itpe.* zerstört werden.

חַרְבַּ *h. m.* 1. wüste; 2. trocken.

חַרְבַּ *h. f., pl.* חַרְבּוֹת 1. Schwert; 2. Pflugschar.

חַרְבָּ (Gen 3, 24) *a. m., ind. (in pausa)* חַרְבַּ Gen 34, 26 Schwert.

חַרְבָּ (Dt 28, 22) *a. m.* 1. Trockenheit; 2. Entzündung(?).

חַרְבָּ *a. m., f.* חַרְבָּ Ez 26, 19 (MS חַרְבָּ), *pl.* חַרְבִּין Est II 3, 8 verwüstet.

חַרְבָּ *a. m., ind.* חַרְבַּ Ez 29, 10 Verheerung, Wüste.

חַרְבָּ *h. f.* Messer.

חַרְבָּ *h. f.* Trümmer, Ruine.

חַרְבּוֹתָא *a. f., c. s.* חַרְבּוֹתָא (so Or 2211, Cod Soc 59 חַרְבּוֹתָא) Jes 49, 19 Zerstörung.

חַרְבּוֹתָא *a. m.* Ausschlag.

חַרְבָּ *h. m.* Zerstörung.

חַרְבָּ, חַרְבָּ (Jes 34, 11) *a. m.* Zerstörung.

חַרְבּוֹתָא 1. חַרְבּוֹתָא.

חַרְבָּ *a. f., ind.* חַרְבָּ Lev 26, 31, *pl. d.* חַרְבָּתָא Ma 1, 4 Trümmer.

חַרְבָּ *a. m.* Sonnenstäubchen.

חַרְבָּ *h. m.* Heuschrecke.

חַרְבָּ (Lev 11, 22) *a. m.* Heuschrecke.

חַרְבָּ *h. m. pl.* bitteres Kraut.

חַרְבָּ *a. f., c.* חַרְבָּ Dt 32, 25 Schrecken.

חַרְבָּ *h.* zittern. *Hi.* 1. erzittern; 2. zittern machen, schrecken.

חַרְבָּ *h. f.* Angst.

חַרְבָּ *h. m.* Dornechse (*Stellio vulgaris*).

חַרְבָּ *a. m.* dass.

חַרְבָּ *h. m.* 1. Senf (*Sinapis alba*);

2. s. חַרְבָּ.

חַרְבָּ *a. m.* dass.

חַרְבָּ *h. m.* senfartig (Weinsorte).

חַרְבָּ *gr. f.* (χαράδρα?) Gießbach.

חַרָּ *h.* glühen. *Pi.* in Glut bringen.

חַרָּ s. חַרְבָּ.

חַרְבָּ *h. m.* 1. Johannisbrot (*Ceratonia siliqua*); 2. eine Bohnenart; 3. Ortsname.

חַרְבָּ *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Ortsname.

חַרְבָּ *a. m., ind.* חַרְבָּ Dt 13.18. Jes 17, 9, Ha 1, 4 verwüstet, öde.

חַרְבָּ *a. m.* Zerstörer.

חַרְבּוֹתָא *h. f.* Johannisbrotbaum (*Ceratonia siliqua*).

חַרְבּוֹתָא *a. f.* dass.

חַרְבָּ *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2. Bibelstellen vergleichend.

חַרְבָּ (Tos Teh VIII 6) l. חַרְבָּ, s. חַרְבָּ.

חַרְבָּ *a. m.* angeröstetes Fleisch.

חַרְבָּ *h. m.* eine Lathyrusart.

חַרְבָּ *h. m.* plattnäsig.

חַרְבָּ *h. m.* Zorn.

חַרְבָּ (Ez 27, 23) Ortsname (Harran).

חַרְבָּ *h. m.* mit Essig angemachtes Fruchtmas (am Pesachabend).

חַרְבָּ *h. m., pl.* חַרְבּוֹתָא Grabeisen.

חַרְבָּ *h. f.* zur Ehe bestimmt.

חַרְבָּ *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische versehen.

חַרְבָּ. *pl.* חַרְבָּ Dt II 18, 10 (MS חַרְבָּ עֵינִין) 1. חַרְבָּ *a. m.* *pl.* Gaukler.

חַרְבָּ *h. m.* freigelassener Sklave.

חַרְבָּ *a. m. pl.* Freiheit.

חַרְבָּ *a. f.* Zauberei.

חַרְבָּ *h. f.* 1. *pl.* חַרְבָּ Palmzweig:

2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3. Schwärze; 4. s. חריות.
 חריותא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. l. חריותא; 3. c. s. חרותי Jes 60, 21, l. חריותי (so MS), s. חריותא.
 חריותא *a. f.* Schwärze.
 חריו *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2. aufreihen, ordnen; 3. zwei Schriftstellen vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
 חריו *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. aufreihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei Schriftstellen vergleichen. *Aph.* stechen machen.
 חריון *a. m.* Dornstrauch.
 חריון *a. m.* stachlig.
 חרחר *l.* חרחר.
 חרחרבין *h. f., pl.* חרחרבין Mannstreu (*Eryngium creticum*).
 חרחרו *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das zum Reinigen der Pflugschar bestimmte Eisen des Ochsensteckens.
 חרחרו *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank, Streit.
 חרחרו (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
 חרחרל *h. m.* Lathyrusart(?).
 חרחר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten; 3. Fieber haben.
 חרחר *a.* entzünden.
 חרס *h.* ausmeißeln. *Hi.* einschneiden, aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
 חרס *a., inf.* מחרט Cant 5, 4 bereuen.
 חרטה *h. f.* Bereuen.
 חרטום I *h. m.* Zauberer.
 חרטוב II *h. m.* Maul, Schnabel.
 חרטומא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalenschnabel (-spitze).
 חרי *h. m.* ein Gebäck. S. חררה.
 חריא *a. m.* Exkremeute.
 חריב *h. m.* trocken (vom Brot).
 חריונים *h. m. pl.* Exkremeute.
 חריו *h. m.* Dorn(?).
 חרימא *a. m., ind.* חרים Lev 21, 18 spaltnäsig.
 חרין *a. m. pl.* Exkremeute.

חריןא *a. m.* anderer.
 חריןא *a. m.* Streit.
 חריןא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
 חריץ *h. m.* 1. Saflor, Saflorsamen (*Carthamus tinctorius*); 2. gefärbte Baumwolle.
 חריץא *a. m.* 1. *pl.* חריץ Jos 5, 2 scharf; 2. scharfsinnig; 3. gangbar; 4. männl. Personenname.
 חריץא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluß.
 חריץ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben, Grube; 3. der Hilus der Niere.
 חריץא *a. m.* dass.
 חריצה *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 l. חריצה (so Ausg. Konst.), s. חרצא.
 חריצותא 1. l. חריצותא; 2. חריצות 1K 3, 6 l. חריצות (so MS), s. חריצותא.
 חריק *a.* an Stelle von. חריק.
 חריר *h. m.* Nadelöhr.
 חריש *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.
 חרישה I *h. f.* Pflügen.
 חרישה II *h. f.* 1. Schweigen; 2. Taubheit, Taubmachen.
 חרישה III *h. f.* Dickicht.
 חרישותא I *a. f.* Taubheit.
 חרישותא II *a. f.* Dickicht.
 חריית *l.* חריית.
 חרף *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hitp.* versengt werden.
 חרף *a.* 1. *pt. pass.* חריף Jer 6, 29 (MS חרר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חרפת Jes 9, 18 (MS חרפת) ange-sengt sein. *Pa.* versengen. *Itpe.* versengt werden.
 חרף *h. m.* absichtliche Abwandlung von חרם Bann.
 חרף *h. m.* 1. *pl.* חרפין Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.
 חרפא (Gen 26, 5) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.
 חרלא *a. m.* Lathyrusart.

חרם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen;
2. bannen, in den Bann tun.

חרם II *h. h.* 1. s. חרום; 2. Netze machen (fischen?).

חרם *a. Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַרְמוּ Lev 27, 28, *pl.* יִחְרְמוּ 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen;
2. (auch *Pa.*?) bannen, in den Bann tun. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִחְתְּרוּ Lev 27, 29 geheiligt werden.

חרם I *h. m.* 1. Tempeleigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird;
3. Bann, Exkommunikation.

חרם II *h. m.* 1. Fischnetz; 2. Fischerplatz (Fischteich?).

חרם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewalttätiger.
חֲרָמָא (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Gebanntes).

חֲרָמָא *a. m., c. s.* תְּרָמְיָה Hb 1, 15 Netz.
חֲרָמָא (Nu 14, 45) Ortsname.

חורְמַיִנִי (Jer 51, 27) Armenien, s. אֲרַמֵּינִי.

חֲרָמָא *a. m.* 1. *ind.* חורְמֵן Gen 49, 17 grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.

חֲרָמָא *a. m., f.* חֲרָמִיתָא ein anderer.

חֲרָמָא *a. m.* auf Dornsträuchern wachsender Schmarotzer (*Cuscuta*?).

חרנית s. ארונית.

חרם *h. m.* 1. Ton; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.

חרם *h. m.* Töpfer(?).

חֲרָסָא *a. m., ind.* חֲרָסָא Dt 28, 27 Ausschlag, Krätze.

חֲרָסָא *a. m.* männl. Personenname.

חֲרָסָא *a. m.* Ausschlagsart.

חֲרָסָא *h. f.* 1. Lehm; 2. שֶׁעַר ח' Name eines Tores von Jerusalem.

חֲרָסָא *h. m.* 1. Tongeschirr, Tontopf; 2. Nachtgeschirr.

חֲרָסָא *a. f., pl.* חֲרָסָתָא Schuppe.

חֲרָסָא *h. m.* Verstümmelung von חֲרָם.

חֲרָסָא I *h., pt. pass.* חֲרָסָא streng. *f.* חֲרָסָא zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähen,

lästern. *Hitp.* 1. geschmäht werden;
2. ernst werden(?).

חֲרָסָא II *Hitp.* erstarrt (winterlich) sein.

חֲרָסָא *a. Pa.* 1. *inf.* חֲרָסָא 1S 13, 20 schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.* früh sein.

חֲרָסָא *a. m.* 1. Schärfe, Schneide; 2. Scharfsinn.

חֲרָסָא (חֲרָסָא) *a. m., pl.* חֲרָסָא Koh 11, 2 (nicht MS) frühzeitig.

חֲרָסָא *h. f.* Schmähung, Schmach.

חֲרָסָא *a. f.* Grind, Schorf.

חֲרָסָא, חֲרָסָא *a. f.* 1. (einjähriges) Lamm; 2. weibl. Personenname.

חֲרָסָא *a. f.* Schmähung, Schande.

חֲרָסָא (JlDt 14, 18) l. mit MS חֲרָסָא.

חֲרָסָא *a. f., pl.* חֲרָסָא Gen 33, 19 Lamm.

חֲרָסָא *h.* 1. eingraben, einschneiden; 2. bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.

חֲרָסָא *a.* dass.

חֲרָסָא *h. m.* Einschnitt.

חֲרָסָא I (Dt 33, 11, MS חֲרָסָא) *a. m., pl.* חֲרָסָא Ex 28, 42 B. Lende.

חֲרָסָא II *a. m., pl. c.* חֲרָסָא Jos 11, 8 Graben.

חֲרָסָא *h. m., pl.* חֲרָסָא 1. Kern der Weinbeere; 2. Stein einer Frucht.

חֲרָסָא *h. f.* dass.

חֲרָסָא (auch חֲרָסָא) *a. f.* Kern, Stein einer Frucht.

חֲרָסָא *h. m.* Verstümmelung von חֲרָם.

חֲרָסָא *h.* mit Einschnitten versehen. *Pi.* knirschen.

חֲרָסָא *a.* 1. mit Einschnitten versehen;
2. *pt. pl.* חֲרָסָא Est II 3, 8 knirschen. *Itpe.* dass.

חֲרָסָא, חֲרָסָא *a. m.* 1. Kerbe, Zacke; 2. Verzierung.

חֲרָסָא I *h.* eine Höhlung machen.

חֲרָסָא II *h. Pi.* befreien.

חֲרָסָא III *h. Pilp.* חֲרָסָא erhitzen.

חֲרָסָא I *a.* durchlöchern. *Pa. pf.* חֲרָסָא Lev II 15, 3 ausströmen lassen.

חרר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph.* dass.
Itpa. pf. 3 *f. sg.* אֶתְחַרְרֵנּוּ Lv 19, 20
 frei gelassen werden.
 חָרַר III *a., pf.* חָרַר Ez 15, 4 brennen,
 sengen. *Pa. pf.* חָרַר Jer 6, 29, *ipf.*
 2 *m. sg. c. s.* תִּתְחַרְרֶנָּה Ez 4, 12 1.
 תִּתְחַרְרֶנָּה 1. rösten; 2. Glut machen.
Itpe. pf. אֶתְחַרְרֵנּוּ Est II 5, 1 (MS אֶתְחַתֵּנּוּ!)
 versengt werden. *Itpalp.* dass.
 חָרַר IV *a. Pa.* einen Aschenkuchen machen.
 חָרַר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.
 חָרָא (1K 7, 23, Ez 4, 12, MS חָרָא)
a. m., pl. חָרָן 1. Aschenkuchen; 2.
 Klumpen.
 חָרָה *h. f.* 1. Aschenkuchen; 2. Haufen;
 3. Klumpen; 4. Eisenerz.
 חָרַשׁ *h. f.* 1. s. חָרָס; 2. männl. Per-
 sonenname.
 חָרַשׁ I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen.
Ni. gepflügt werden.
 חָרַשׁ II *h. Pi.* taub, stumm machen.
Hi. 1. dass.; 2. taub, stumm sein.
Hitp. taub, stumm werden.
 חָרַשׁ I *a.* pflügen.
 חָרַשׁ II *a.* taub, stumm sein. *Itpe.*
ipf. 3 *pl. f.* יִתְחַרְשֻׁן Mi 7, 16 Or 1474
 taub, stumm werden.
 חָרַשׁ III *a.* ein Dickicht bilden.
 חָרַשׁ IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.*
 מִתְחַרְשִׁין Ez 13, 20 bezaubern, bannen.
 חָרַשׁ *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personen-
 name.
 חָרַשׁ s. חוֹרֵשׁ.
 חָרַשׁ *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.
 חָרַשׁ *h. m.* 1. taub; 2. taubstumm.
 חָרָשׁ (Ex 4, 11) *a. m.* dass.
 חָרָשׁ *a. m., ind.* חָרַשׁ (!) Dt 18, 10, *pl.*
c. חָרָשׁ Ex 7, 11 Zauberer.
 חָרָשׁ I (Dt 19, 5), חָרָשׁ I (Mi 3, 12)
a. m. Wald.
 חָרָשׁ II *a. m.* Luftröhre(?).
 חָרָשִׁית *a. f.* Zauberei.
 חָרָשִׁין (Na 3, 4), חָרָשִׁין (Mi 5, 11) *a. m.*
pl., c. s. חָרָשָׁה Na 3, 4 Zauberei.

חָרָשִׁית *a. f.* Zauberin.
 חָרָשָׁא *a. m.* Zauberer.
 חָרָשָׁא *a. f., ind.* חָרָשָׁא Ex 22, 17
 Zauberin.
 חָרַת *h.* eingraben.
 חָרַת *a., pt. pass. pl.* חָרַתִּין Lv 19, 28 dass.
 חָרַת *h. f.* Schwärze, Tinte.
 חָרְתָּא I *a. f.* 1. dass.; 2. דְּאֶרְגִּין!
 Ortsname.
 חָרְתָּא II *a. f.* Streit.
 חָרְתָּא *a. f.* freie Frau.
 חָרְתָּא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.
 חֲשִׁיפָה *h. f.* Entblößen.
 חֲשֵׁךְ *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.
 חֲשָׂא *a.* stille sein, schweigen.
 חֲשָׂא *c. s.* חֲשִׂיה (EchR I 16) 1. נְחִישִׂיה,
s. נְחֲשָׂא.
 חֲשַׁב *h.* 1. denken, beabsichtigen; 2. vor-
 zeichnen. *Pi.* 1. nachdenken, be-
 trachten; 2. achten; 3. berechnen,
 zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden,
 geschätzt werden; 2. gezählt, mitge-
 rechnet werden; 3. rechnen; 4. für
 etwas gehalten werden; 5. geachtet
 sein, sich als vornehm gebärden.
 חֲשַׁב *a., pf.* 2 *m. pl.* חֲשַׁבְתִּין Gen
 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass.*
pl. חֲשִׁבִין Jes 53, 3 halten, achten,
 schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יִחְשַׁב
 Lv 25, 52, *pt.* מִחְשִׁיב Jer 26, 3 1. er-
 sinnen, planen; 2. berechnen. *Itpe.*
ipf. 3 *m. sg.* יִתְחַשְּׁבֻּם Lv 17, 4 1. er-
 sonnen, geplant werden; 2. berechnet
 werden; 3. für etwas gehalten werden.
 חֲשַׁבָּא *a. m., pl. d.* חֲשַׁבָּא Jes 33, 8
 (MS חֲשִׁיבִי) Rechner.
 חֲשַׁבּוֹן *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft;
 2. Genauigkeit.
 חֲשַׁבָּנָא *a. m., c.* חֲשַׁבָּנָא Ex 30, 12 1.
 Berechnung, Messung; 2. Zahl.
 חֲשַׁבָּנִי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer
 Völkerschaft (bibl. Zamzumim).
 חֲשָׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.*
 im Verdacht sein.

חָשַׁד *a.* verdächtigen. *Pu. Aph.* dass. *Itpe.* im Verdacht sein.
 חָשִׁי(?) *h. m.* verdächtig.
 חָשֵׁד *h. m.* Verdacht.
 חֲשָׁדָא *a. m.* dass.
 חֶשֶׁה *a.* schweigen.
 חֲשׂוֹי männl. Personennamen.
 חֲשׂוּב *h. m.* Berechnung.
 חֲשׁוּד *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.
 חֲשׁוּכָא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חֲשׁוּד Am 5, 20 finster; 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חֲשׁוּד 2S 13, 4 (MS חֲשׁוּד) mager, elend.
 חֲשׁוּפָה *h. f., s.* חֲשִׁיפָה.
 חָשִׁי *h. m.* 1. geheim; 2. verschwiegen. בְּחָשִׁי 1. leise; 2. im geheimen.
 חָשִׁי *a.* 1. בְּחָשִׁי 1K 19, 12 leise; 2. בּוֹחָשִׁי Jes 26, 16 im geheimen.
 חָשִׁי *a. m.* Thymian (*Thymus*).
 חֲשִׁיבָא *a. m.* angesehene Person, *s.* חָשֵׁב.
 חֲשִׁיבוּתָא *a. f.* 1. Wert; 2. Ehrung.
 חֲשִׁיכָא *a. m., pl. d.* חֲשִׁיכִיָא Am 8, 6 1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürftig.
 חֲשִׁיכָה *h. f.* Dunkelwerden.
 חֲשִׁיפָה *h. f.* Binsenart.
 חֲשִׁיקָא *a. m., pl. f.* חֲשִׁיקִין Jud 5, 11 ausgerüstet.
 חֲשִׁיקָה *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חֲשַׁק.
 חֲשִׁיךְ *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.
 חֲשׁוּד *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* חֲשׁוּבוֹת Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pu.* 1. *pt.* *pl. f.* מְחַשְׁכֵּן Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln tun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מְחַשְׁדֵּךְ 1S 17, 16 bei Nacht tun, spät sein. *Itpe.* finster werden.
 חֲשִׁכָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲשִׁכוּתָא *a. f., c.* חֲשִׁכוּת Dt 28, 65 Dunkelheit.
 חֲשִׁכְתָא *a. f.* Dunkelheit.
 חָשַׁל *h. Pi.* zertrümmern.
 חֲשַׁל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. zerquetschen; 3. planen. *Pa.* planen.
 חֲשַׁלָא (Ez 27, 17, MS יְחֻשָׁא) *a. m.* geschälte Gerste.
 חֲשַׁלָא *a. m.* Schmied.
 חֲשַׁלְתָא *a. f.* Zerquetsches.
 חֲשִׁמוֹנִי 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS an beiden Stellen חֲשִׁמוֹנִי) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.
 חֲשַׁמְלָא (Ez 8, 2) Engelname.
 חֲוָשָׁן (Ex 28, 4) *a. m., c.* חֲוָשֶׁן Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.
 חָשַׁק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.
 חָשַׁק *a., ipf.* i *sg.* אֶחָשֶׁק 2S 9, 27 satteln, rüsten.
 חָשַׁר *h.* sieben, ausstreuen.
 חָשַׁר *a.* dass.
 חָשַׁשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.
 חָשַׁשׁ (*s.* חֲוָשׁ) *a.* 1. *pf.* חָשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *pf.* חָשׁ Cant 2, 9 nachsinnen; 4. zischeln. *Itpe.* krank werden. *Palp.* 1. leiden; 2. sich sorgen.
 חֲשַׁשָּׁא (Koh 2, 25) *a. m.* Besorgnis.
 חֲשַׁתָא Kanal in Babylonien.
 חֲתָא *a., inf.* מְחַתִּי Jes 30, 14 weg-scharren. *Pa. Aph.* schüren.
 חֲתָאָה *a. m., pl. d.* חֲתָאִי Gen 15, 20 Hittiter.
 חֲתָה I *h.* scharren. *Pi.* schüren.
 חֲתָה II *h.* sich eckeln. *Pi.* abscheulich machen.
 חֲתָי *h. m.* Scharren, Schüren.
 חֲתִיךְ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. (später) Ablösung der Vorhaut; 3. Urteil.
 חֲתוּכָא *a. m.* dass.
 חֲתוּל *h. m.* Katze.

התולא *a. m., pl.* התולין Jes 13, 22 dass.

התום *h. m.* 1. Schluß, Unterschrift; 2. Schlußformel im Gebet.

התומא *a. m.* Unterzeichner.

התון *h. m.* 1. Verschwägerung; 2. Heirat.

התונא *a. m.* dass.

חיתמא (jSanh 22^c) 1. חִטְמָא.

חתיה *h. f.* Wegscharren, Schüren.

חתיקה *h. f.* 1. Schneiden; 2. Stück, Scheibe (von Fleisch); 3. Geschwulststück der Gebärmutter.

חתימה *h. f.* 1. Siegelung, Unterschrift; 2. Verschuß, Verstopfung; 3. Schlußformel eines Gebetes.

חתימותא, חתימתא *a. f., c.* חֲתִימַת Cant 3, 8 Besiegelung.

חתירה *h. f.* Durchbohrung, Loch.

חתירתא *a. f.* dass.

חתיית *h. f.* Schrecken.

חתך *h.* 1. schneiden, abschneiden; 2. unterbrechen, innehalten; 3. verordnen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. bestimmt werden. *Pi.* 1. zerschneiden; 2. ausgraben; 3. bestimmen. *Pu.* geschnitten werden.

חתך *a. Pa.* dass. *Itpa.* abgeschnitten, bestimmt werden.

חתך *h. m.* Schnitt.

חתם *h.* 1. siegeln, unterzeichnen; 2. schließen, verstopfen; 3. die Schlußbenediktion sprechen. *Pi.* 1. mit einem Siegel versehen; 2. mit Zeugenunterschrift versehen lassen.

Ni. Hitp. versiegelt, unterzeichnet werden.

חתם *a., ipf.* 3 *pl.* יִחְתְּמוּ Jer 32, 44, *pt. pass.* חָתְּמִים Lv 15, 3 dass. *Pa.* verschließen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* מִתְחַתְּמִת Cant 3, 8, *pt. pl. m.* מִתְחַתְּמוּ Est II 8, 15 verschlossen, versiegelt werden, sich einschließen.

חתך *h. Hitp.* sich verschwägern.

חתך *a. Pa.* verschwägern. *Itpa. imp.* 2 *pl. m.* אֲתִחְתְּנו Gen 34, 9 sich verschwägern.

חתך *h. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam; 3. Bezeichnung des Kindes, an dem die Beschneidung vollzogen werden soll.

חתך (Ex 4, 25) *a. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam.

חתנה *h. f.* Vermählung.

חתנות *h. f.* 1. Verschwägerung; 2. Vermählung. בֵּית חַתְּנוֹת Hochzeitsgemach.

חתנותא *a. f.* dass.

חתך *a.* wegreißen.

חתך *h.* durchbohren, eine Öffnung machen.

חתך *a., imp.* חָתַר Ez 12, 5 dass. *Itpe.* 1. durchbohrt werden; 2. *pf.* 1 *sg.* אֲתִחְתְּרִי Ez 12, 7 sich eine Öffnung machen.

חתך Ortsname.

חתךא *a. f.* Loch.

חתך *h.* zerbrechen. *Ni.* sich demütigen.

ט

ט der neunte Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ט' als Zahlzeichen = 9.

טאב *s.* טויב.

טאטא *h.* kehren.

טאטא *a.* dass.

טאטא *a. m.* Besen.

טאטיתא *a. f.* dass.

טאטרון, טאטרון *gr. m.* (θέατρον), *pl.* טאטרויות Theater.

טאל *pt. pl.* מטאלין (jSabb 9^a) 1. מְטָאָלִין.

טַאָגִים (Num 13, 22) Stadt in Unter-ägypten (Távis, bibl. Zoan).

טב *a.* 1. sehr, viel; 2. עין Ortsname.

טב *h. m., c. s.* טבו Art, Wesen.

טבא (Gen 50, 20) *a. m.* 1. gut; 2. wert;

3. Vornehmer; 4. יומא טבא Lv 23, 11

B. Festtag; 5. männl. Personennamen.

טבא *a. m.* 1. *c. s.* טבהון 1S 16, 23

Art, Wesen; 2. *c. s.* טבהון Gen 37, 2

(MS רַבְהוֹן) Ruf.

טבבו (jMaasSch 52^d) 1. טביות.

טבאנ (Cant 5, 14, Or 1302 אהלמה,

darüber פרוווג) 1. טבאז *gr. m.* (τόπαζος) ein Edelstein, Topas.

טבאית, טבאית *a.* gut.

טבִּיקִי *pers. m.* in der Pfanne gebrauchtes Fleisch.

טבוואות (SchirR Anf) 1. טבאית.

טבִּיהָ *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Name eines schlimmen Windes.

טבִּיהָ *a. m.* dass.

טבול *h. m.* 1. Eintauchen, Baden; 2. die Handlung, durch deren Vollzug der betreffende Gegenstand der Pflicht der Priesterabgabe unterliegt.

טבולא *a. m.* Eintauchen, Baden.

טבוסה (jSabb 7^d, Ven. טבוסה) 1. טבקה.

טבויען *h. m. pl.* Verfall (ohne Rückerstattungspflicht).

טבור, טבור *h. m.* 1. Nabel; 2. Zentrum.

טבורא *a. m.* Nabel.

טבורייה (jKil 31^c) 1. טיבוריה. *s.* טבורא.

טבות *a.* gut.

טבותא *a. f., pl.* טבון Ex 34, 6 Güte, Gunst.

טבוא (Lv 11, 5) *a. m.* Klippschliefer (*Hyrax Syriacus*).

טבה *h.* schlachten, kochen.

טבה *a.* schlachten, kochen. *Pa.* dass.

טבה *h. m.* 1. Opferfleisch; 2. Schlachtfest.

טבה *h. m.* Schlächter, Koch.

טבהא (1S 9, 23. 24, MS טבהא!) *a. m.* dass.

טבהא *a. m.* Schlachtung.

טבהא *a. m.* Schlachtfest.

טבהא *a. f., pl.* טבהן 1S 8, 13 Köchin.

טבי 1. männl. Personennamen; 2. ט' קפר Ortsname.

טבי männl. Personennamen (Tobia).

טביא (Dt 14, 5) *a. m., pl.* טבין Est II 1, 2, *d.* טביא (1. טביא) 2S 2, 1S Gazele.

טביומי männl. Personennamen.

טביה *h. f.* 1. Schlachtung; 2. Verdauung(?).

טבילה *h. f.* 1. Eintauchen; 2. rituelles Baden; 3. rituelle Badeeinrichtung.

טבילתא, טבילתא *a. f.* dass.

טביעה *h. f.* 1. Untersinken, Ertrinken; 2. *s.* טביעות.

טביעות *h. f.* ט' עין Eindruck, den jemand bekommt.

טביעותא *a. f.* עינא *dass.*

טבית 1. טבות.

טביתא, טביתא *a. f.* 1. Gazelle; 2. weibl. Personennamen.

טבל *h.* 1. eintauchen; 2. ein rituelles Bad nehmen. יום טבול derjenige, der zwar das vorgeschriebene Reinigungsbad genommen hat, aber erst mit Sonnenuntergang rein wird; 3. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Ni.* 1. eingetaucht werden; 2. der Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiß nehmen. *Pu. s.* טבל. *Ho.* eingetaucht, gereinigt werden.

טבל *a., ipf.* 3 *m. sg.* יטבול Lv 4, 6 1. ein rituelles Bad nehmen; 2. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiß nehmen. *Aph.* eintauchen (von der vorgeschriebenen Reinigung von Geräten).

טבל *h. m.* Früchte, die der Zehntenabgabe schon unterliegen, von denen dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

טבלא *a. m.* dass.

טבלא I (Cant 1, 1), טבלה *gr. m.* (τάβλα, ταβούλιον) Handpauke.
 טבלא II *gr. f.* (τάβλα) *pl.* טבלאות, טבליות 1. Tafel, Brett; 2. Schreibtafel; 3. Tisch.
 טבלא III, טבל' männl. Personennamen (Τάβλος).
 טבלאר *gr. m.* (ταβελλάριος) Kourier. Läufer.
 טבע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.
 טבע *a., pf.* 3 *f. sg.* טבעת 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, Gestalt geben. *Pa. pf.* 2 *sg.* c. s. טבעתנן Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.* versinken lassen. *Itp.* *pf.* 3 *m. pl.* אטבעו Ex 15, 9 eingetaucht werden.
 טבע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.
 טבעא, טבעא *a. m.* 1. c. s. טבעה Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.
 טבעון Ortsname.
 טבעוני *h. m.* Einwohner dieses Ortes.
 טבענא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.
 טבעני *h. m. s.* טבעוני.
 טבעת *h. f., pl.* טבעות 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. Ringknorpel; 4. After.
 טבריא, טבריה, טביריא *gr.* Ortsname (Τιβεριάς).
 טביראָא *gr. m.* aus Tiberias.
 טביריט *gr. m.* (θεωρητής) Zuschauer.
 טביריט, טביריאט *gr.* männl. Personennamen (Τιβέριος).
 טבירני *gr. m.* aus Tiberias.
 טבירניט, טבירינוט *gr.* männl. Personennamen (Τιβερίνος).
 טביר *pt.* מטביר (jJom 42^c Ar.) *gr.* (vgl. ταυρεία) peitschen.

טברירי (Pes 191^b Ar.) 1. טברירי.
 טבת (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).
 טגא, טוגא *lat. f.* (toga) Toga, Mantel.
 טגמטין *gr. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.
 טג *gr.* (vgl. τήγανον) *Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.
 טג *gr. Pa.* dass.
 טגנ, טיגנ, טיגני, טיגנן *gr. m.* (τήγανον) 1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen; 3. ein Folterinstrument.
 טיגנא 1. טיגנא.
 טיגרוט, טיגרס *gr. m.* (τίγρις) Tiger.
 טדי männl. Personennamen (Θαδδαῖος?).
 טער *ט* ein Tor im Tempel.
 טהור *h. m.* gesetzlich rein.
 טהר *h.* gesetzlich rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden. *Hitp.* sich reinigen.
 טהר *a.* 1. gesetzlich rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein. *Pa.* für rein erklären.
 טהרא *a. m.* Reinheit, Leerheit.
 טהרא s. טהרא.
 טהרה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes. *pl.* טהרות Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.
 טוא *a., pt. pass.* טוי Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *pt. pass. f. d.* מטותא gebraten (auch von Eiern). *Itp.* geröstet, gebraten werden.
 טוב *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.* 1. gut, schön machen; 2. passend machen, zubereiten, putzen; 3. einen bösen Traum zum Guten wenden. *Hitp.* verbessert werden.
 טוב *a.* 1. *pf.* טוב Dt 15, 16, *pt.* טאב 1S 16, 23 gut, gütig sein; 2. sich

wohl fühlen. *Pa.* טַיִב, *Aph.* אֲטִיב, *inf.* אֲטַב
 אֲטַב Sach 12, 4 (MS אֲטַב v. יֵטֵב)
 Gutes tun. S. יֵטֵב.
 טוב *h. m.* 1. gut. יוֹם טוֹב Festtag. כִּי
 טוֹב vgl. Gen 1, 4 heller Tag. עֵץ טוֹב
 Wohlwollen, Freigebigkeit; 2. Edler,
 Vornehmer.
 טוב *h. m.* Gutes, Güte.
 טובָא *a. m.* 1. c. טוב Gen 45, 18 Gut,
 Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טובֵי
 2K 5, 5, c. s. טובָה Dt 33, 29 Heil!
 4. viel; 5. sehr.
 טובָה *h. f.* 1. Güte, Gunst. עֵין טוֹבָה
 Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung.
 טוֹבָהָ gegen Entgelt; 3. טוֹבָתָו
 a. umsonst; b. wider Willen.
 טובִי *h. m.* männl. Personenname.
 טובִינָא *a. m.* vergnügt, glücklich.
 טובִלִין *h. m. pl.* eine Baumart.
 טובִלָן *h. m.* Bader.
 טובִנְיָא Ortsname.
 טובִתָא *a. f.* 1. *pl. d.* טובִתָא Jud 5, 26
 (MS טִבְתָא) Glück; 2. Güte.
 טוֹה *h.* spinnen. נִיִּי gesponnen werden.
 טוֹהֵר *h. m.* 1. Reinheit; 2. Mittelfläche
 (des Altars).
 טוֹוִי *h. m.* gesponnen.
 טוֹוָא s. טַפָּא.
 טוֹוִיג (falsch טוֹוִיג) *pers. m.* fröhliche
 Gesellschaft, Zechgesellschaft.
 טוֹחַ I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1.
 stoßen; 2. Coitus ausüben.
 טוֹחַ II *h.* bestreichen, überziehen. *pt.*
pass. טוֹחַ 1. verborgen; 2. unkennt-
 lich. *Ni.* überstrichen, angeklebt
 werden. *Hi.* 1. überziehen, bestrei-
 chen; 2. Schimpfreden ausstoßen.
 טוֹחַ *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden
 ausstoßen.
 טוֹחַ *h. m.* Schuß, Schußweite.
 טוֹחָה s. טַחָה.
 טוֹמ *h.* tut! (Hornstoß).
 טוֹמְלִיתָא *a. f., pl. d.* טוֹמְלִיתָא Traube
 der Nachlese im Weinberg.

טוֹמְלִיתָא *h. f.* 1. Kopfschmuck (der Frauen);
 2. *pl.* Stirnkapseln, Phylakterien.
 טוֹמְלִיתָא (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוֹמְלִין (!)
 Est II 8, 15 Or 2377 dass.
 טוֹי *h. m.* Gespinst.
 טוֹיָא *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2.
 VajR 25 (Ar טוֹיָא) ein Tier(?).
 טוֹיָה *h. f.* Spinnen.
 טוֹל *h. Pi.* טוֹל 1. umhergehen, sich
 ergehen; 2. gehen lassen.
 טוֹל *a., ipf.* 2 *m. pl.* תִּטּוּלוּן Jer 50, 11
 schreiten(?). *Pa.* טוֹל 1. umhergehen,
 wandern; 2. wegtreiben; 3. führen;
 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen.
 טוֹלָפ. *s.* טַלְפָּל.
 טוֹלָא s. טַלָּא.
 טוֹם *h.* verstopfen, anfüllen.
 טוֹם *a.* dass. *Itpe.* angefüllt werden.
 S. תָּמַם.
 טוֹנָא *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis;
 3. 1. טוֹלָא.
 טוֹם *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen.
 lassen, fliehen lassen.
 טוֹם *a., pf.* 1 *sg.* טָסִית Est II 1, 3 1.
 טָסִית, *pt. pl.* טָסִין Est II 1, 2 fliegen.
Pa. fliegen lassen.
 טוֹסִין (SchemR 15) 1. טוֹסִין *gr. m. pl.*
 (θεός) Götter.
 טוֹס *gr. m.* (ταύς) Pfau.
 טוֹסָא (Est II 1, 2), טוֹסָא *gr. m., pl.*
 טוֹסִין Est II 1, 2 dass.
 טוֹעִי (Prov 1, 32) 1. טוֹעִי *a. f.* Irrtum.
 טוֹעֵן *h. m.* Belastung, Verpflichtung.
 טוֹה *a., ipf.* 3 *m. pl.* טוֹפֵן Gen 49, 12
 1. überströmen; 2. ertrinken; 3.
 emporkommen. *Pa.* 1. fließen lassen,
 schwimmen machen; 2. das Über-
 fließende in eine Rinne leiten. *Aph.* 1.
pf. אֲטִיר Dt 11, 4 überströmen, fließen
 lassen; 2. ertränken. *Itpa.* nach allen
 Seiten umherschweifen.
 טוֹפָא *a. m.* 1. Kanal; 2. 1. טוֹפָא.
 טוֹפָה *h. m.* gemeine Platterbse, Kicher-
 ling (*Lathyrus sativus*).

טופה (PeaV 3) *h. m.* nach Krauß Bewässerungsmaschine(?). S. טופה.
 טופיתא (Hi 28, 7) l. טרפיתא.
 טופנא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.
 טופת. בית ט' (= בית נטופה) Ortsname.
 טוק *s.* פרוש.
 טור 1. טור ש'מעון Ortsname; 2. *s.* טיר.
 טורא I (Ex 3, 12), טורא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. l. טירא.
 טורא II (= טירא) *a. m.* Reinheit. Klarheit, blauer Himmel.
 טורא III *a. m.* ein Kraut.
 טוורד *pt.* מוטוורד (jJom 42^c) l. מוטוורר *s.* טברר.
 טורח *h. m., pl.* טרחות Mühe, Plage.
 טורין (bSabb 98^b) l. טריי, *s.* טריי.
 טורוס *gr.* Gebirgsname (Ταῦρος).
 טוש *s.* טוס.
 טוש *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen. *Pilp.* טשטש 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlammten. *Hitpalp.* beschmutzt werden, blind werden (vom Spiegel).
 טוש I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpē.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.
 טוש II (= טשא) *a.* *Aph.* verbergen. *Itpē.* verborgen werden.
 טנת *a.* nüchtern, mit leerem Magen.
 טתא *a.* streichen.
 טתאָה *a. m.* Ölkuchen.
 טתב *h. m.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.
 טתבנאָה *a. f.* Tau, Nebel.
 טתול *h. m.* Milz.
 טתולא *a. m.* dass.
 טתון *h. m.* Mahlen.
 טתונא *a. m.* Müller.
 טתור *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.
 טתורין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.
 טתרא *a. m.* Fettaustrich.
 טתרא (טתרא) *a. m.* Ölkuchen.
 טתרינא *h. f.* 1. Mahlen; 2. (bildl.) Beischlaf.

טתריין *h. m. pl.* grobes Mahlgut.
 טתלא *a. m.* Milz.
 טתן *h.* 1. mahlen; 2. reiben. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.
 טתן *a., pl.* טתין Nu 11, 8 mahlen.
 טתן *h. m.* das Mahlen.
 טתנה *h. f.* Mühle, Mühlstein.
 טתף *pt. pass.* טתוף l. טתום.
 טתר *a.* den Mastdarm drücken.
 טט *x.* zwei.
 טטלפוש Ortsname.
 טימוס (Thr 1, 19, nicht in MS). טימס *gr.* männl. Personennamen (Τίτος).
 טימורא (Prov 9, 17) l. טימורא.
 טימין l. טימין.
 טינג *a.* schlagen, belästigen.
 טינגונן, טינגונן *gr. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.
 טינאָה, טינאָה *gr. m.* (θέατρον) Theater.
 טינאָה *gr. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).
 טינאָה, טינאָה *gr. m.* (τετράμouλον) Viergespann.
 טינאָה *gr. m.* (ἡθητήρ) Seiher.
 טינאָה, טינאָה l. טינאָה.
 טינאָה, טינאָה *pl.* טינאָה *gr. f.* (τετράπouλον) viertorige Halle.
 טינאָה *s.* טינאָה.
 טינאָה (falsch טינאָה) *gr. m.* (θέατρον) Theater.
 טיב *h. m.* Art und Weise. טיב וְטִיבֵי welche Bewandtnis hat es damit?
 טיבא *a. m., f. ind.* טיבא Am 9, 4 (MS טיבא) gut.
 טיבנא *a. f. ind.* טיבנא Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohltat.
 טינאָה (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind; 4. l. טינאָה.
 טינאָה l. טינאָה (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.
 טיב *h. m.* Melioration (eines Feldes).
 טינאָה *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
 טינאָה *a. m.* Gehen.

מאונס s. הרניק.

מאונא s. מאונא.

מא h. m. Anstrich.

מא h. f. Anstreichen.

מא h. m. 1. Lehm; 2. Kot.

מא a. Pa. mit Lehm überstreichen.

מא l. מאונא.

מא h. m. 1. Spaziergänger; 2. Müßiggänger.

מא a. m. dass.

מא a. m. eine Weinsorte.

מא (Ex 1, 14) a. m. 1. Lehm; 2. Schmutz.

מא h. f. Feuchtes.

מא l. מאונא gr. m. (ιδανον) veilchenfarben.

מא (Jd 15, 15) s. מאונא.

מא a. m. Vogel.

מא a. m. Fliegen, Flüchten.

מא h. f. Flucht.

מא a. m. stolz (flatterhaft?).

מא a. m. Araber.

מא a. f. Arabersitte.

מא a. f. Araberfrau.

מא h. m. ein Stückchen.

מא h. m. Untersatz des Kochherdes.

מא (מא) a. m. 1. Kanal; 2. männl. Personennamen.

מא a. m. Überschuß.

מא a. Pa. aus dem Vogelflug weissagen. Aph. מא solche Weissagung anstellen.

מא s. מא.

מא h. m. Beobachtung von Vögeln betreffs Weissagung.

מא a. m. dass.

מא h. f. 1. Gehöft; 2. Umfriedigung; 3. s. מא.

מא a. m. Vertreibung, Verbannung.

מא h. m. pl. dass.

מא h. m. 1. Entreibung; 2. Verwirrung.

מא a. m. Geheimnis.

מא Tet, Name des neunten hebr. Buchstaben.

מא gr. m. (von τάξις) Ausrüstung.

מא pers. m. Thronessel.

מא gr. f. (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.

מא gr. (von τάξις) angeordnet sein.

Pi. 1. anordnen; 2. ausstatten, ausrüsten.

מא gr. (von τάξις) Pa. 1. anordnen; 2. pt. pass. מא Est II 6, 10 ausstatten, ausrüsten.

מא gr. m. (τείχος) Mauer, Wall, Damm.

מא gr. m. dass.

מא, מא (Est II 1, 8 Or 2377), מא (ebenda Or 2375), מא gr. m. (τάξις) Ordnung.

מא gr. m. (ταξείδιον) Anordnung.

מא gr. m. (ταξιδιώτης) Beamter.

מא gr. m. f. (τάξις) 1. Ordnung, Aufstellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.

מא (Est I 2, 12) l. מא.

מא h. m., pl. מא Tau.

מא (Dt 32, 2) a. m. dass.

מא, מא (Jd 9, 36) a. m. Schatten. מא Jes 9, 1 Todesschatten.

מא (= מא) a. aufheben.

מא, מא h. m., pl. מא Fleck. Flicker.

מא gr. m. (τύλη), pl. מא Polster.

מא 1. gr. m. dass.; 2. a. m. Einwohner von Tela.

מא h. flicken. Pi. dass. Pu. geflickt sein.

מא h. m. 1. pl. מא Lamm; 2. der Widder des Tierkreises; 3. s. מא.

מא a. m. s. מא.

מא h. m. Kindischkeit.

מא I (DtJI 7, 14) l. מא (so MS) = מא, s. מא.

מא II (NuJI 6, 24) l. מא (so MS). s. מא.

מא h. m. feucht.

מא a. m. Scherz.

מא a. m. Bedrucker.

טלומא, טלומיא *a. m.* 1. Bedrückung;

2. Bedrückter.

טלופחא *a. m.* 1. *pl.* טלופחין Gen 25, 34

Linse (*Errum Lens*); 2. Untersatz der Ölmühle.

טלח *a. Aph. pt.* מַטְחָה GenJI 32, 31

(auch MS) hinken. *S.* טלע.

טלטל *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung, Exil; 3. Herabhängendes.

טלטל *a. m.* 1. *c.* טלטל Jes 22, 17

Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2. *pl.* טלטלן Thr 3, 45 (nicht MS)

Heimatloser, Exiliierter; *pl. d.* טלטלן Jes 3, 21 Nasenring.

טלטל *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. ver-

bannen: 3. טַעַת *ט* verwirren. *Palp.* fortgetragen werden. *Hülpalp.* 1. sich

bewegen. *pt.* מטלטל beweglich; 2. verwirrt werden.

טלטל *a.* 1. bewegen, schütteln, forttragen.

pt. pass. מטולטל Gen 4, 12 unstät,

pl. מטלטלן bewegliches Gut; 2. ver-

bannen. *Italp.* *pf.* 3 *m. pl.* מטלטלן

Thr 4, 14, *ipf.* 2 *pl.* מטלטלון Dt 28, 63

1. bewegt werden, beweglich sein.

pt. מטלטל beweglich; 2. verbannt

werden, answandern.

טלי *gr. m.* (τὺλη) Polster(?).

טליא *a. m.* 1. *ind.* טלי (טלה) zart, jung;

2. *pl.* טלון Est II 1, 3 1. טלון *d.* טליא

Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 (טליא!))

Knabe; 3. Lamm; 4. männl. Personen-

name.

טליא *a. m.* Fleck.

טליותא *a. f.* 1. *c. s.* טליותא Est II 2, 7

Jugend; 2. GenJII 49, 1 1. טליותא

(so Ausg. Ven. 1548).

טלימן Ortsname.

טלית *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehren-

mantel. Amtskleid.

טליתא *a. f.* dass.

טליתא (Est II 2, 8; טלייתא! Est II 2, 7).

טליתא *a. f., ind.* טליא, *pl.* טליתן

(טליתן) Est II 1, 3 Mädchen.

טלייתא (jNed 38^a) 1. טליא, *s.* טליא.

טלל *h., pt. pass.* טלול 1. mit Tau ver-

sehen; 2. hangend (vom Tropfen).

טלל I *a. Pa. pf.* טליל 1 K 6, 9, *pt. pl.*

m. מטללן Est II 1, 2 1. bedecken;

2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* מטלל Ex

40, 21 bedecken; 2. schützen.

טלל II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen,

scherzen.

טלל *a. m., c.* טלל (טלל) Gen 19, 8,

Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung,

Decke.

טלל *s.* טלל.

טלם *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, über-

vorteilen. *Pa.* dass.

טלמא, טלמא *a. m., pl.* טלמין 1 S 17, 17

Laib (Brot).

טלמא *a. m.* Bäcker.

טולמסין *gr. tr.* (ἐτόλμυσεν) er wagte,

erkühnte sich.

טלני (Koh 2, 5, Or 2375 טלני, Or 2377

טלני) *a. m. pl.* Nachtdämonen.

טלניתא (GenJI 49, 1) 1. nach JII

טלניתא.

טלנס 1. טלנס(?).

טלע I *a. Aph. pt.* מטלע Gen 32, 31

hinken. *Itpe.* lahm werden.

טלע (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.*

ausgezogen werden.

טלף *a. Aph. pt. f. pl.* מטלפן Lv 11, 3

Spaltklauen haben.

טלף *h. m., pl.* מטלפין Klaue, Huf.

טלף *a. m.* 1. *pl.* טלפין Lv 11, 3 Spalt-

huf, Spaltklaue; 2. *s.* טלף.

טלברא (jSchek 51^a) 1. mit Ausg. Ven.

טלברא.

טלך *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.*

טלך Thr 2, 1 (MS רמא) dass. *Itpe.*

טלך, geworfen werden.

טלך *gr. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.

טלריתא (1 K 2, 5) *lat. f.* (talaris) die

den Knöchel umfassende Sandale.

טלש *a. m.* Weißdorn (*Crataegus Aza-*

rolus).

טָמֵא *h.* gesetzlich unrein sein. *Pi.*

1. verunreinigen; 2. für unrein erklären. *Ni. Hitp.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.

טָמְאָה *a.* gesetzlich unrein sein. *Pa. inf.* *c. s.* **טָמְאוּתָה** (**טָמְאוּתָה**) *MS* **טָמְאוּתָה** *Mi* 2, 10 1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.

טָמֵא *h. m.* gesetzlich unrein.

טָמָא (= **טָמְאָה**) *a. m.* Knochen, Gebein.

טָמֵא (= **טָמְאָה**?) *a. m.* **טָמֵא גַּי** Haus der Trauernden.

טָמְאָה *a. m., c.* **טָמֵי** *Nu* 5, 2 unrein.

טָמְאָה *h. f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.

טָמְאוּתָה (*Jes* 30, 22) *a. f., ind.* **טָמְאוּתָה** *Lv* 20, 18 B. unreine Frau.

טָמְדוּרָא (?) Ortsname.

טָמוּעָא *a. m.* Untergang (der Sonne).

טִימוּק (*jDem* 22^b) 1. mit Ausg. Ven. **טִימוּק**.

טָמוּרָא *a. m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.

טָמוּרְתָא (*Koh* 10, 20, *MS* **טָמִירוּתָא**) *a. f.* Verborgenheit.

טָמְמוֹם *h. m.* 1. Stoßen (beim Kneten des Teigs); 2. 1. **טָמְמוֹם**.

טָמְמוֹם *h. m.* mit unsichtbaren (unter der Haut verborgenen) Geschlechtsorganen.

טָמְמָם *s.* **טָמָם**.

טָמְמָם *s.* **טָמָם**.

טִימָא *gr. f.* (**τιμή**), *d.* **טִימִיתָא**, *pl.* **טִימִין** 1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. *jAbZ* 42^d

1. **טִיגִי** *gr. f.* (**τύχη**) Gottheit.

טִימִי (*KohR* 9, 7) 1. mit Ausg. *Pes.* **טִימִי** männl. Personenname (**טִימִעוֹן**).

טוּמִיא (*DtJII* 27, 15) 1. **טוּמְרָא**.

טָמִיוֹן, **טָמִיִּין** *gr. m.* (**ταμειον**) Schatz, Fiskus.

טָמִינָה *h. f.* 1. Warmstellen (von Speisen); 2. Platz dafür.

טוּמְקוֹן, **טָמְקוֹן** *gr. m.* (**ταμνακόν**) dem Fiskus gehörig, Krongut.

טָמִירָא *a. m., ind.* **טָמִיר** *1S* 10, 23 verborgen.

טָמִירוּתָא (*Koh* 10, 20) *a. f.* Verborgenheit.

טָמָם *h.* verstopfen. *Pilp.* **טָמְמָם** 1. dass.; 2. stoßen (beim Kneten des Teigs). *Hitpalp.* zusammengeknetet werden.

טָמָם *a., pf.* 3 *pl. c. s.* **טָמוּנִין** (1. **טָמוּנִין**) *Gen* 26, 15, *ipf.* 2 *m. pl.* **טָמוּנוֹן** *2K* 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp. pf.* **טָמְמָם** *Jd* 3, 22 verschließen, verstopfen. *Itpalp. ipf.* 3 *m. pl.* **טָמְמָנוֹן** *Jes* 32, 3 verschlossen werden.

טָמֵן *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verborgen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.

טָמֵן *a.* dass.

טוּמוֹם *gr. m.* (**τόμος**), *pl.* **טוּמוֹסִין**, **טוּמוֹסִת** 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.

טִימָם, **טִימוֹם**, **טָמְסָא** *gr. m.* (**τίμησις**) Abschätzung, Steuer.

טָמַע *h.* *Ni.* versinken, verschwinden.

טָמַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* **טָמְעִי** *Thr* 2, 9 (*MS* **טָמְעִי**) untersinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.

טָמְעָא *a. m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.

טוּמְפִּין *gr. m.* (**τομπίον**) Topas.

טָמִיקָא *gr. m.* (**ταμνακόν**) Fiskus, Staatseigentum, *s.* **טָמְקוֹן**.

טָמֵר *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* **טָמִירָה** *Ex* 2, 12, *imp.* **טָמִיר** *Est* II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa. pf.* **טָמֵר** *Gen* 35, 4.

Aph. pf. 3 *f. sg. c. s.* **טָמִירָה** *Ex* 2, 2 verbergen. *Itpe. pf.* **טָמֵר** *Gen* 3, 5 sich verbergen, versteckt werden. *Itpa.*

pt. f. **טָמִירָה** *Cant* 2, 14 dass.

טָמִירָא *a. m.* Versteck.

טומריא (Abadim) l. טימסא.

טמטש *a.* eintauchen. *Pa. imp. f. sg.*

טמישי *Ru* 2, 11 *Or* 1302 *dass. Itpa.*

Itpa. eingetaucht werden.

טמטש *a. m.* 1. Eintauchung; 2. EchR

1, 17 l. m. Ausg. *Pes.* דמטשא.

טון *gr. tr. (τῶν)* der (*Gen. Plur.*).

טנא *a. m.* Eifersucht.

טנא *gr. m. (ταινία)* Würmchen (Kiemenfanne der Fische).

טנבורא *x. m.* Laute, Gitarre.

טנדרו *pers.* selbender, zu zweien.

טנדס *gr. m. (τένδα)* Zelt.

טנוף *h. m.* Schmutz.

טנופא *a. m.* *dass.*

טנופא *h. f.* 1. *dass.*; 2. Minderwertiges.

טני *h. m.* Büchse.

טנים Ortsname.

טנן *h.* feucht sein. *Pi.* aufeuchten.

טנן I *a. Pa.* anfeuchten.

טנן II *a.* eifern.

טננא (*Est* II 7, 4, nicht *MS*) *a. m.* 1. Eifer; 2. Eifersucht.

טננותא *a. f.* *dass.*

טונס *gr. m. (δόναξ)* Schilf (*Phragmites communis*).

טונס *gr.* Ortsname (Τύνης).

טונס *gr. m. (θύννος)* Thunfisch (*Thynnus thynnus*).

טורנוס l. טוננוס.

טנה *h. Pi.* beschmutzen. *Pa.* beschmutzt sein.

טנה *a. Pa. ipf. 1 sg. c. s.* אַטנעניון *Cant* 5, 3 l. אַטנעניון *dass. Itpa. pf.*

3 *m. pl.* אַטנעניון *Thr* 4, 14 *Or* 2377 beschmutzt werden.

טנרא *a. m.* 1. *Ex* 17, 6 Fels. Stein; 2. Verhärtung.

טס *h. m.* 1. Platte; 2. eine Vorrichtung zum Fischfang.

טסא *a. m., pl.* טסין *Nu* 17, 3 Metallplatte.

טסבלא l. טסבלא.

טיסברא *gr. m. (θησαυρός), pl. c.* טיסברא

Koh 2, 5 *Or* 2377. טסברא *Or* 2375 Schatz, Schatzkammer.

טיסגי *gr. m. (πιδόνν)* Brei aus Gerstengrütze.

טיסקא *pers. m.* Beutel, Tasche.

טיסקא *gr. m. (τάξις)* 1. Grundsteuer; 2. l. דסקא.

טיגא *a., ipf. 3 m. pl.* יטען *Ex* 34, 16

1. irre gehen; 2. irren, mißverstehen;

3. vergessen; 4. Götzendienst treiben;

Aph. 1. *ipf. 3 m. sg.* יטעי *Dt* 27, 18

verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzten

machen; 4. vergessen machen. *Itpa.*

1. getäuscht werden; 2. vergessen,

nicht gewußt werden.

טיגה *h.* 1. irren; 2. vermissen(?); 3.

versehentlich eine Auslassung (einen

Fehler) machen (beim Lesen oder

Schreiben). *Hi.* täuschen, zum Irrtum

verleiten. *Ho.* getäuscht werden.

טיעניא *a. m., pl. c.* טעניי *Jos* 2, 6 Last.

S. טענא.

טיעות *h. f.* 1. Irrtum; 2. Götze.

טיעותא *a. f.* 1. *ind.* מעו *Jes* 19, 14

Irrtum; 2. *pl. d.* טענותא *Dt* 28, 36

Götze.

טיעימה *h. f.* Prüfen.

טיעינה *h. f.* Aufladen.

טיעיתא (*Na* 3, 4) *a. f.* Buhlerin.

טעם *h.* kosten, schmecken, genießen,

verspüren. *Hi.* 1. zu kosten geben;

2. annehmbar, einleuchtend machen.

טעים (*Is* 14, 24) *a.* *dass. Aph. imp. c. s.* אַטעמני *Gen* 25, 30 zu kosten

geben. *Itpa.* gekostet werden.

טעם *h. m.* 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund,

bes. biblische Begründung; 3. Sinn-

abschnitt; 4. (später) Akzentzeichen.

טעמא *a. m., ind.* טעים *Nu* 11, 8. *c. s.*

טעמיה *Nu* 11, 8. 1. Geschmack; 2.

Wille, Befehl; 3. Meinung. זלטעמך

nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn.

טאל ט' מן שאל nach d. Grund der Trauer

fragen = Beileid bezeugen.

טעמא *a. m.* Ratgeber.

טען I *h.* 1. beladen, aufladen; 2. tragen; 3. Klage erheben; 4. einmahnen; 5. geltend machen; *pt. pass.* טעין mit einer Pflicht behaftet. *Ni.* 1. beladen werden; 2. angeklagt werden; 3. verpflichtet sein. *Hi.* 1. aufladen; 2. zu tragen.

טען II *h.* *Ni.* schwer krank sein.

טען I *a., imp. m. pl.* טעוני Gen 45, 17, *inf. c. s.* טענהון Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden; 4. aufheben; 5. bringen. *Aph.* beladen, davontragen. *Itpe. pf.* 1 *pl.* טענא Thr 5, 5 1. טענא aufgeladen, getragen werden.

טען II *a. Pa. pt. pass. pl.* טענין 1S 14, 13 durchbohrt. *Itpe. pf.* טענא 2S 12, 15 schwer krank sein.

טענא *a. m., c.* טעון 1S 16, 20, *c. s.* טענה Ex 23, 5 Last.

טענה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

טענהא *a. f.* dass.

טעק *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, bedrängt werden.

טף *h. m.* Kinder.

טף I (1S 3, 3) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תטף Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יטף Jes 42, 3 auslöschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* יטפין 2K 4, 2 Soc 59 in marg., *Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

טפא II *a. Aph.* 1. fließen, schwimmen; 2. überschweben, fließen lassen.

טפא III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

טפא IV *a.* verschließen. *Pa.* dass.

טפא *a. m., ind.* טף Tropfen.

טפה *Ni.* נטפה (Soph V 7) 1. נטפה, *s.* נטף.

טפה *h. f., pl.* טפין Tropfen.

טפוח *h. m.* Klopfen, Klatschen.

טפוחא *a. m.* Handbreite.

טפוחא *a. m.* Klopfer.

טפוי(?) *h. m.* ein kleines Insekt.

טפול *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

טפו *h.* springen, hüpfen.

טפו *a.* dass. *Pa. inf.* טפוא Koh 3, 4 dass. טפות (Hi 5, 16) 1. טפית, *s.* טפא IV.

טפוא *a. m.* Klippschliefer (*Histrion syriacus*). *S.* טפוא.

טפה *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gären, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gärung verursachen, feucht machen.

טפה *a., pf.* 1 *sg.* טפחית 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fuße aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* מטפה Jes 41, 7 breitschlagen.

טפה *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite(?). טפא (טפית) *gr. m.* (τάπης), *pl.* טפיות Teppich, Decke.

טפף *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

טפי *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

טפי *h. m.* Kanne mit engem Hals.

טפיה *h. m.* 1. Kanne; 2. Kanne (worin Vögel nisten); 3. eine Mißgeburt; 4. gemeine Platterbse, Kicherling (*Lathyrus sativus*).

טפיה *h. f.* durch Schlagen Glätten.

טפילה *h. f.* Unterhaltungspflicht.

טפילה *h. f.* Anhang, Nebensache.

טפינא *a. m.* Überschuß.

טפיה *h. f.* Wulst.

טפיהא *a. f.* Überschuß, reichliches Maß.

טפל *h.* 1. bestreichen, aufstreichen, überziehen; 2. hinzufügen; 3. pudern. *Ni.* 1. angefügt werden; 2. sich anschließen. *Pu. pt.* mit Anhang (großer Familie) versehen. *Hitp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

טפל *a.* bestreichen, bekleben, belegen. *Itpe.* 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

מבול *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. Nebensache; 3. Überzug.
 מבול *h. m., pl.* מְבֻלִין kleine Kinder.
 מבולא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personennamen.
 מבולא, מבולא *a. m., c.* מְבֻלָּה Jer 43, 9 1. Tünche; 2. Tinktur.
 מבולא *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang. Nebensache; 3. Überzug.
 מבולאח *s.* מְבֻלְאָח.
 מבב *h.* *Pi.* klettern.
 מבב *a.* *Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* מְבַבִּים Gen 34, 22, 1 *pl.* מְבַבִּים Gen 34, 23 willfährig sein.
 מבבס, מבבס *gr. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formel.
 מבבס *gr. m.* (τύπος) dass.
 מבבס *gr. m.* 1. (κάβα) Kasten, Truhe; 2. (τάπητ) Decke.
 מבבסס *l.* מְבַבְּסִים.
 מבבסס *gr. f.* (τάπητ), *pl.* מְבַבְּסִין Jer 38, 11 Decke.
 מבבס *x. m.* Hofbeamter.
 מבבס *x. m., pl. c. s.* מְבַבְּסִין Na 3, 17 1. מְבַבְּסִין dass.
 מבב *h., pt. pass.* מְבַבִּין gehäuft, reichlich.
 מבב *s.* מְבַבִּין II.
 מבב (?) *h. m.* Hinzufügung(?).
 מבב *a. m.* Platte. מְבַבִּין Brot, das auf einer heißen Platte gebacken wird.
 מבב *a. m.* 1. *pl. c. s.* מְבַבְּרִין Dt 21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34 ein Gewürz (*Unguis odoratus*).
 מבב Ortsname.
 מבב *l.* מְבַבִּין.
 מבב *h.* *Pa.* als töricht verschrien werden. *Hitp.* 1. töricht werden; 2. sich töricht benehmen.
 מבב *a.* töricht sein. *Pa. imp. sg.* מְבַבִּי Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen.
 מבב *Itpe.* 1. dumm werden; 2. *pf.* 1 *pl.* מְבַבִּים Nu 12, 11, 1 K 8, 47 sich töricht benehmen.

מבב *h. m.* dumm, töricht.
 מבב (Lv 26, 41, Est II 5, 1) *a. m.* dass.
 מבב *h. f.* Torheit, Dummheit.
 מבב (Dt 28, 28) *a. f.* dass.
 מבב *h. f.* dumm.
 מבב (?) *a. f.* zweite Schicht.
 מבב *a. f., ind.* מבב Jes 40, 12, *pl.* מבב Tropfen.
 מבב *l.* מְבַבִּין *pers. m.* Hilfsmittel, List.
 מבב *pers. m.* vier.
 מבב *s.* מְבַבִּין.
 מבב *gr. m.* (vgl. τάξις) 1. Anordnung, Verhältnis; 2. Damm.
 מבב *gr. m.* (vgl. τάξις). *c.* מבב 2 K 16, 15 Anordnung.
 מבב *gr.* (vgl. τάξις) *Pu. pt.* מְבַבִּין ausgerüstet.
 מבב *gr.* (vgl. τάξις) *Pu.* 1. *pt. pass.* מְבַבִּין 1 K 6, 7 ordnen; 2. *pf.* מבב Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen; 3. besetzen, einfassen; 4. *pf.* מבב 2 K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen (vgl. τάξις Auflage, Steuer). *Itpe. pt. pl.* מְבַבִּין Jes 13, 17 (MS מְבַבִּין) geschätzt werden.
 מבב *gr. m.* (τάξις), *c.* מבב Nu 2, 3, *pl. c. s.* מְבַבִּין Nu 2, 17 Reihe, Schlachtordnung.
 מבב *gr. m.* (ταξιότης), *pl.* מְבַבִּין jEr 21^b (Ausg. Ven. מְבַבִּין) Garnisonssoldat.
 מבב *gr. f.* (τάξις) Schlachtordnung.
 מבב *gr. f.* (τείχος) Mauer.
 מבב *a.* 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen; 4. *pt. m. pl.* מבב Cant 3, 8 geben.
 מבב *handeln, verhandeln.*
 מבב (PesR 10) *l.* מְבַבִּין.
 מבב, מבב *gr. m.* (τριβόλος) Dreschschlitten.
 מבב *gr. m.* (τριβων) abgetragener Mantel.
 מבב *gr. m.* (τριβουνος) Militärtribun.

טרבנת (jMeg 75^b) Ortsname.

טַרְגָּא *lat. m.* (*targa*) Schild.

טַרְגִּינֹס, טַרְגִּינֹס (jSuk 55^b) *gr. männl.*

Personenname (Τραϊανός).

טַרְגֹּל 1. טַרְגֹּל.

טַרְגִּימָא (*טרונימא*) *gr. m.* (τράχημα)

Naschwerk.

טַרְיֹן *gr. m.* (τρίγωνος) 1. dreieckig; 2.

dreifach (viell. zu 1. טַרְיֹן); 3. 1. טַרְיֹן.

טַרְיֹנָא *gr. m.* dass.

טַרְגִּנָא *s.* טַרְכִנָא.

טַרְגִנָא (Est II 1, 3), טַרְגִנֹנָא (Est II 8, 15) *pers. m.* Palast.

טַרְגִיס, טַרְגִיס *gr. m.* (τράγος) eine Graupenart.

טַרַד *h.* 1. treiben, vertreiben; 2. umrühren; 3. verwirren; 4. *pt.* טַרִיד beschäftigt; 5. verschließen. *Ni.* 1. verstoßen werden; 2. verwirrt werden. *Hi.* unruhig machen.

טַרַד *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טַרִדֹנֹן Nu 14, 45 1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טַרִיד beschäftigt; 3. verschließen. *Ite.* 1. vertrieben werden; 2. verwirrt werden; 3. verschlossen werden.

טַרְדָא *a. m.* Beschäftigung.

טַרְדָא *a. m.* Belästigender.

טַרְנָא *נָחַל ט.* Ortsname.

טַרְנָא *a. m.* eine Gurkenart.

טַרֹן (1. טַרִין?) *a. m.* 1. geworfen; 2. beschäftigt.

טַרְפָא, טַרְפָא *a. m.* ein Terephakundiger.

טַרְפִי (Ps 1, 3) 1. טַרְפִי, *s.* טַרְפִי.

טַרְקִינִן 1. טַרְקִינִן, *s.* טַרְקִינִן.

טַרֹ *pers., pt. pass.* טַרִי gestickt.

טַרְוָא *pers. m.* Prachtgewand(?).

טַרְוִינָא *pers. m.* Waffenaufseher(?).

טַרַה *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.* belästigen.

טַרַה *a., ipf.* 3 *m. s.* טַרַה Koh 10, 15 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1. belasten; 2. belästigen, drängen. *Ite.* ermüdet werden.

טַרַה *h. m.* arbeitsam.

טַרְחָא, טַרְחָא *a. m., c. s.* טַרְחִיכֹן Dt 1, 12 Mühe, Belästigung.

טַרְחֹת *h. f.* 1. dass.; 2. Last.

טַרְחֹתָא *a. f., c.* טַרְחֹת Koh 10, 15 dass.

טַרְחֵן *h. m.* belästigend.

טַרְחִנָא *a. m.* dass.

טַרֹט *gr. m.* (θυροειδής?) 1. länglichviereckig; 2. schmal, geschlitzt (blinzeln?).

טַרִיט *gr. m.* (τρίτη) Drittel.

טַרְטָא *x. m.* 1. eine Kopfbedeckung; 2. männl. Personenname.

טַרְטַט. *ipf.* יַרְטַט (TosKel BM 6, 1) 1. יַרְטַט, *s.* יַרְטַט(?).

טַרְטִיאות 1. 1. טַרְטִיאות *s.* טַרְטִיאות; 2. 1. טַרְטִיאות *s.* טַרְטִיאות.

טַרְטִיטִין (SchemR 36) 1. טַרְטִיטִין, *s.* טַרְטִיטִין.

טַרְטִימָר *gr. m.* 1. (τρίτημοριον) eine kleine Münze; 2. Gewicht (1/2 Litra).

טַרְטִין 1. טַרְטִין.

טַרְטִין *gr.* 1. (vgl. τρυτάνη) rittlings sitzen; 2. טַרְטִין (Siphre Nu 86) 1. טַרְטִין, *s.* טַרְטִין.

טַרְטִירִי (jMaas. sch. 55^b) 1. טַרְטִירִי, *gr.* (?) männl. Eigennamen (vgl. Τάτραπος?).

טַרְטִיני, טַרְטִיני *gr. f.* (τρυτάνη) Schnellwage.

טַרְטִי. *ipf.* יַרְטִי (Tos. Kel. BM 6, 1) 1. יַרְטִי, *s.* יַרְטִי(?).

טַרְטִיטָא *lat. m.* (*craticula*) Bratrost.

טַרְטִיטֹר. *pt.* מַטְטִיטֹר (MidrTill 93) 1. טַרְטִיטֹר, *männl.* Personenname.

טַרְטִי *a. m.* Erschütterung, Stoßen.

טַרְטִי, טַרְטִי *a. m.* 1. טַרְטִי Tinte; 2. Ortsname.

טַרְטִי *a. m.* Brand (Krankheit).

טַרְטִי *lat. f.* (*turris*?) Turm.

טַרְטִי (gedeutet τρία) drei.

טַרְטִין. יֹם ט' (MegTaan 12) vgl. τρυπανία.

טַרְטִין. בַּט' (Siphre Nu 31, 10) 1. טַרְטִין.

מריין (?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr. (מריין) l. ססטרטיון *lat. m. (sester-tium)* von Sestertien.

מריחותא *a. f.* Mühe.

מריס *מ' בר יסס* (jSabb 6^a) l. מריסא.

מרינא *gr. m. (Τραιανός)* trajanisch.

מרינא *a. m.* Korb.

מרינוס *gr.* Kaiser Trajan (Τραιανός).

מרינסקי, מרינסקי *pers.* ein persisches Fest.

מריפה *h. f.* 1. ein nicht rituell ge-tötetes Tier; 2. ein Tier mit leta-lem Leibesfehler; 3. Fälle von Te-repha; 4. Gesetze über Terepha.

מריפה *h. f.* 1. Wegreißen; 2. Laubdach.

מריפון *gr.* männl. Personennamen (Τρύ-φων).

מריפוטא *a. f.* 1. ein nicht rituell ge-tötetes Tier; 2. Terepha.

מריפוטא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreißen.

מריקא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Ge-fängnis.

מריקא *a. m. pl.* eine Wespenart.

מריקאקונטא *gr. tr. (τριάκοντα)* dreißig.

מריט *gr. f. (θρίττα)* 1. Fischart (*Clupea alosa*), eingesalzen verwendet; 2. Fisch-paste.

מריטא *gr. f.* 1. dass.; 2. (ίτριον) Nu-deln(?).

מריטא *a. f.* bewegliches Gut.

מריטא *l.* מריטא *l.* מריטא.

מריטא *gr. m. (vgl. παραχή)* Verleumder.

מריטא *gr. m. (τρόχος)* Rad(?).

מריטא (Dt 3, 13, MS מריטא) *gr. (Τρά-χων)* Trachonitis (bibl. Argob).

מריטא *pers. m.* Palast (Est II MS stets מריטא).

מריטא *s.* מריטא.

מריטא *gr. m.* Anhänger Trajans.

מריטא *gr.* männl. Personennamen (Kaiser Trajan, Τραιανός).

מריטא *gr. m. (vgl. παραχή)* Verleumder.

מריטא (falsch מריטא) *gr. f. (παραχή)* Verleumdung.

מריטא *l.* מריטא.

מריטא *gr. m. (vgl. τράσσω)* rühren) Mörtel (aus Kalk und Sand).

מריטא *gr. m. (τρώξιμος)* Cichorie (*Cichorium Jutibus*).

מריטא *s.* מריטא.

מריטא Ortsname.

מריטא *gr. f. (τοῦρα)*, *pl.* מריטא Schwadron, Schar.

מריטא *gr. m. (τρίμυα)* Getränk (Mus?) aus Zerriebenem.

מריטא *gr. m. (τρομητά)* weich gekocht.

מריטא *l.* מריטא *gr. m. (τρομητός)* Zitterton.

מריטא *gr. m. (τόρμεντον)* Wurf-maschine.

מריטא, מריטא *gr. m. (τρίμυα, τριμύσιον)* 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwiser.

מריטא (BerR 88) *l.* מריטא.

מריטא (MidrTill. 13) *l.* מריטא *gr. m. (τόλμησις)* Kühnheit.

מריטא *s.* מריטא.

מריטא *gr. m. (τίρω)* Rekrut, Neuling.

מריטא *gr. m. (τύραννος)*, *pl. d.* מריטא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.

מריטא *gr. m. (τύραννος)* 1. Fürst; 2. grausam.

מריטא *s.* מריטא.

מריטא I *gr. f. (τυραννία)*, *c. s.* מריטא NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.

מריטא II *gr. f. (τιρωνία)* 1. Rekruten-aushebung; 2. Rekrutensteuer.

מריטא (EchR Peth.) *l.* מריטא.

מריטא *gr. m. (τόρνος)* Drehscheibe, Drechselbank.

מריטא *gr.* männl. Personennamen (τύ-ραννος), Verdrehung von Τερέντιος. מריטא T. Ρούφος.

מריטא (?) *a.* durchsuchen.

מריטא *gr. m. (θύρεος)* Türbalken (zum Verriegeln).

מריטא *a. m.* 1. aus Tarsus oder Tarent;

2. Kunstweber; 3. (τορεύς?) Metallarbeiter.

טרכי *h. m.* dass.

טרכיא *l.* טרכיא, *s.* טרכיא.

טרכין (TosEr 11, 16) *l.* טרכין, *s.* טרכין.

טרכין *s.* טרכית.

טרכס *gr.* 1. Tartessus (Ταρτησσός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.

טרכס *lat. f.* (tressis) Münze (3 As).

טרכקל *gr. m.* (τρισκελής) dreibeiniger Sessel, Tisch.

טרכקל *gr. m.* (καρταλος) Korb; 2. *lat. m.* (craticulum) Netzwerk.

טרכקל *l.* טרכקל.

טרכ *I h.* 1. zerreißen; 2. wegreißen; 3. wegschleudern; 4. zerrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. glätten; 7. Terepha machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* 1. verworfen werden; 2. verletzt, Terepha werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerrissen werden; 2. weggeworfen werden; *Hi.* 1. Terepha werden; 2. für Terepha erklären. *Hitp.* herumgeworfen werden.

טרכ *II h.* *Ni. Pu.* verwirrt werden.

טרכ *III h.* *Hi.* treiben, hervorbringen.

טרכ *I a.* 1. wegreißen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* טרכי Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für Terepha erklären; 6. protestieren. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* טרכי 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* טרכי Jes 13, 16, *pt. pass.* טרכי 2S 20, 12, *pl.* טרכי Jes 51, 20 Soc 59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. Terepha sein.

טרכ *II a. Pa.* beunruhigen. *Itpe. Itpa.*

pt. f. טרכי Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

טרכ *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

טרכ *h. m.* Blatt.

טרכ *a. m., c.* טרכ Gen 8, 11, *pl. c.* טרכ Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. טרכי Nasenflügel; 5. בית טרכ *l.* בית טרכ (= בית טרכ) Ortsname.

טרכ *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

טרכ *s.* טרכי.

טרכ *gr. männl.* Personennamen (Τρύφων).

טרכי *gr. f.* (τράπεζα, τραπέζιον) Tisch.

טרכי (BemR 4 טרכי) *gr. m.* (τραπέζιτης) Wechsler.

טרכ *h. f.* Muttermund.

טרכ (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

טרכ *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönizien.

טרכ *gr.* Ortsname (Τρίπολις).

טרכ (jBabM 9^c) *l.* טרכי.

טרכ *h.* klettern.

טרכ *a.* trippeln, promenieren.

טרכ *gr. m.* (τραπέζιτης) Wechsler.

טרכ *gr. m.* (τροπαικός) eine Münze (1/2 Denar).

טרכ (LevJI 11, 19; DtJI 14, 1S ערפא, JII דרבא) *l.* ערכא (so MS an beiden Stellen).

טרכ *x. m.* דרבא ט' Zwerchfell. ט' דרבא Herzbeutel oder Herzfett.

טרכ *a. f., c.* טרכ Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

טרכ *h.* mischen, umrühren.

טרכ *a.* 1. schlagen, beißen, stechen; 2. mischen; 3. verschließen. *Pa.* beißen.

טרכ *I a. m.* Verschluss.

טרכ (Koh 10, 11) *II a. m.* Schädigung.

טרכ *gr. m.* (Τούρκος) Türke.

טריקטא *lat. f. (tracta)* Teiglage.
 טרוקטא *gr. f. (τροχική)* 1. trockene Frucht; 2. nicht menstruierendes Weib.
 טאריקי *בט' (SchemR 11)* 1. קטאדיקי.
 טרקניא *(Ex 39, 12), טרקין gr. m. (ἀν-θράκιον)* ein Edelstein, Türkis.
 טרקלילא *gr. m. (περικνήμιον)* 1. *pl.* טרקלילין 1S 17, 6 Beinschiene; 2. 1. טרקלינא.
 טרקלינא *(Est II 7, 8) gr. m. (τραπεζίον)* 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. Gesellschaftszimmer; 4. 1. טרקלרין.
 טרקלרין *gr. m. (τορκελλάριον)* Kelter.
 טרוקניא *(bBer 37^b)* 1. טרקטא.
 טרקסא *gr. m. (θριγκός)* 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

טרוקסימון *gr. m. (τροχίσμιον)* 1. roh eßbar; 2. Zichorie (*Cichorium Intybus*).
 טרקרין 1. טרקלרין.
 טרכוש *s.* טרכוש.
 טרוקיתקא *(Ps 35, 3)* 1. טרוק יתי.
 טרש *a.* 1. zerhämmern; 2. verschließen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.
 טרש *h. m.* Felsen, Steinblock.
 טרשא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.
 טרשא *a. m.* aus Tarent(?).
 טורתוק 1. טכתק, *s.* טכתקא.
 טשא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen. *Itpe.* sich verbergen. *Aph.* verbergen.
 טשטא *a. m.* Schlamm.
 טשטקא *pers. m.* großer Kessel.
 טשטש *s.* טוש.
 טשיטא *a. f.* Aufbewahrtes.

י der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. " als Zahlzeichen = 10.
 יא *a.* (= יא) wohin.
 יא *a.* (= יא) es sei.
 יא *s.* יא.
 יא *(יא?)* Ortsname.
 יאור *h. m.* 1. Strom; 2. Nil.
 יאורא *a. m.* Kanal.
 יאת *h.* recht.
 יאת *(Dt 27, 8)* *a.* dass.
 יאתא *a. f.* 1. Rechtlichkeit; 2. *s.* יאתא.
 יאתא *a. m., ind. יא Gen 39, 6, 2S 23, 8, f. יא Gen 29, 17, pl. m. יא Cant 3, 7 (MS יא), f. יא Gen 29, 17, יא Ru 4, 20, d. יא Jer 6, 2(4)* 1. schön; 2. *f.* יא Est II 3, 11 (nicht MS) passend, ziemend.
 יאתא *a. f.* Schönheit.
 יאתא *(2S 20, 26, nicht MS)* *a. m.* Jaiäer.

יאתא (?) *a. f.* Schönheit.
 יאל *h. s.* הויל.
 יאנא 1. jKil 2S^e ויאנא (Ausg. Ven. יאנא) 1. יאנא; 2. jKidd 66^a יאנא 1. יאנא (so Ausg. Ven.).
 יאש *h.* *Hitp.* verzweifeln.
 יאש *a. Pa. inf.* יאש Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. *Itpa.* איתאש, איתאש ver-zweifeln.
 יב *a. s.* יב.
 יבא (= יב) *s.* יבא.
 יבב *h. Pi.* jammern, klagen.
 יבב *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* יבבון Nu 10, 7 1. lärmern; 2. jubeln; 3. lärmern machen. *Itpa.* dass.
 יבבא *(LevJI 15, 19)* 1. יבבא (so MS).
 יבבא *h. f.* Alarmblasen.
 יבבוא *a. f., c.* יבבוא Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.

יִבְבִּי (LevJI 15, 19) l. יִבְבִּי, יִבְבִּי s. יִבְבִּי.
 יִבְבִּתָּא (Nu 10, 7) a. f. Lärm.
 יִבֵּר a. untergehen. Pa. zugrunde richten.
 יִבְדָּנָא a. m. Untergang.
 יִבּוֹל h. m. Ertrag.
 יִבּוֹלָא a. m., c. יִבּוֹל Dt 33, 14 dass.
 יִבּוֹם h. m. Vollzug der Schwagerehe.
 יִבּוֹסָאָה a. m., pl. d. יִבּוֹסָאָה Gen 15, 21 Jebusiter.
 יִבְחוּשׁ h. m. ein Insekt.
 יִבְיָמָא a. m. Schwager.
 יִבְיָשָׁא a. m., ind. יִבְיָשׁ Dt 28, 27 trocken.
 יִבֵּל I h. Pi. Auswüchse abschneiden.
 יִבֵּל II h. Hiph. tragen, bringen.
 יִבֵּל a. Pa. Aph. imp. pl. אוֹבִילוֹ Gen 42, 19 tragen, bringen. Ittaph. ipf. 3 sg. יִתּוֹבֵל Jes 39, 6 gebracht werden.
 יִבְלָא a. m. 1. pl. יִבְלִין Thr 3, 48, c. יִבְלִי Jes 44, 19 (MS בְּלִי) Bach; 2. Hundszahn (*Cynodon Dactylon*); 3. Gras.
 יִבְלָא a. m. Widder.
 יִבְלוּנָה (jSchebi 36^d) l. גִּבְלוּנָה.
 יִבְלִיתָּ h. f. ein Brei von *Cynodon*blättern, als Kitt benutzt.
 יִבְלָנָא a. m., ind. יִבְלָן Lv 22, 22 mit Warzen behaftet.
 יִבְלָתָּ h. f. 1. Warze; 2. Auswuchs an Bäumen.
 יִבָּם h. m. 1. Schwager, Bruder des Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung der Witwe verpflichtete Bruder eines kinderlos Verstorbenen.
 יִבֵּם h. Pi. die Schwagerehe vollziehen. Hitp. vom Schwager geheiratet werden.
 יִבֵּם a. Pa. imp. יִבֵּם Gen 38, 8, Itpa. dass.
 יִבְמָא, יִבְמָא a. m., c. s. יִבְמָה Dt 25, 5 Schwager.
 יִבְמָה h. f. 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. pl. יִבְמוֹתָּ Name eines Mischna-traktates.

יִבְמוֹתָּ h. f. Vollzug der Schwagerehe.
 יִבְמָתָּא a. f., c. s. יִבְמָתִיָּה Dt 25, 7 Schwägerin.
 יִבְנָה Ortsname.
 יִבַּע Pa. imp. f. sg. יִבְעִי Sac 9, 9, l. יִבְבִּי s. יִבְבִּי.
 יִבְבָּא (Gen 32, 22) Flußname (Jabbok).
 יִבְרוּתָּ h. m. Alraun (*Mandragora officinarum*).
 יִבְרוּתָּא a. m., pl. יִבְרוּתִין Gen 30, 14 dass.
 יִבֵּשׁ a. trocken sein. Pi. trocknen.
 יִבֵּשׁ a., pf. 3 f. sg. יִבְיָשָׁה Gen 5, 14 trocken sein, trocken werden. Pa. pf. יִבְיָשָׁה Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יִבְיָשׁ, ipf. 1 sg. יִבְיָשָׁה Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. Itpa. ausgetrocknet werden.
 יִבֵּשׁ h. m. trocken, gedörrt.
 יִבְשָׁא (Jud 6, 37) a. m., ind. יִבְשָׁה Trockenheit.
 יִבְשָׁה h. f. trockenes Land.
 יִבְשָׁנִי h. m. regenloses Land.
 יִבְשָׁתָּ h. f. trockene Früchte, Gemüse.
 יִבְשָׁתָּא (Ex 15, 19) a. f. trockenes Land.
 יִגְרִי (jDem 22^d) l. יִגְרִי.
 יִגְרִיָּא Ortsname.
 יִגְוֹן h. m. Kummer.
 יִגּוֹרָא a. m. Steinhaufe.
 יִגְעָא h. m. Mühe, Arbeit.
 יִגְעָה h. f. dass.
 יִגְוֹן männl. Personennamen.
 יִגַּע h. Mühe haben, arbeiten. Pi. bemühen, belästigen. Hi. dass. Hitp. sich abmühen, müde sein.
 יִגַּע h. m. angestrengt, belästigt.
 יִגַּע h. m. Mühe.
 יִגְרָא a. m., ind. יִגְרָ Gen 31, 47, pl. יִגְרִין Ho 12, 12 Steinhäufen.
 יִגְרִי Ortsname.
 יִדָּ h. f. 1. du. יָדָיָם Hand, Arm, Vorderfuß. יָדָיָם, יָדָיָם Handrücken: 2. pl. יָדוֹתָּ Henkel, Stiel; 3. Macht; 4. Teil; 5. du. יָדָיָם Name eines

Mischnatraktates; 6. **זֵית יָד** Armel.
עַל יָד sofort. **עַל יָד** *a.* durch; *b.* anstatt,
für; *c.* bei, mit; *d.* in bezug auf. **עַל יָד**
ratenweise, stückweise.

יָדָא (Ex 21, 24) *a. f., ind.* **יָד** Dt 9, 26
1. Hand; 2. Vorderfuß; 3. *pl.* **יָדַי**
Gn 34, 22 Seite; 4. **מִן יָד מִיָּד** Thr
1, 2 (MS **יָד מִן**) sofort; 5. **עַל יָד**
וְעַל יָד wegen, für. 5. *c. s.*
עַל יָד Ma 1, 11 Soc 59 durch. **עַל יָד**
weil. **יָד** *zu.* **יָד** Ex 4, 13,
יָד Nu 36, 13 durch. **יָד**
Gen 9, 5 von.

יָדָא *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* **יָדָא** Lv 5, 5
bekennen. *Aph.* 1. *pf.* 2 *sg.* **יָדָא**
Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. *ipf.*
3 *pl.* **יָדָא** Gen 48, S, 2S 22, 32 Soc
59, *pt. c. pron.* 1 *sg.* **יָדָא** 2S 16, 4
loben, preisen; 3. danken. *Itpa.* be-
kennen.

יָדָא Ortsname.

יָדָא *h. Hi.* **יָדָא** 1. bekennen; 2. an-
erkennen, loben; 3. danken. *Hitp.*
bekennen.

יָדָא vorsichtige Schreibung für das
Tetragramm.

יָדָא I männl. Personenname (**יָדָא**).

יָדָא II, **יָדָא** *h. m.* Name eines fabel-
haften Tiers.

יָדָא *h. m.* Liebling, Geliebter.

יָדָא *h. f.* Auserlesenes.

יָדָא *h. f.* Erkennen, Innewerden.

יָדָא *a. f.* dass.

יָדָא *s. יָדָא*.

יָדָא *h.* 1. wissen, erkennen. **יָדָא** ge-
wiß, unzweifelhaft; 2. geschlechtl. Um-
gang pflegen. *Hi.* bekannt machen.
Ni. bekannt gemacht werden. *Ho.*
dass. *Hitp.* 1. dass.; 2. sich bekannt
machen.

יָדָא (Gen 4, 1) *a., ipf.* 2 *m. sg.* **יָדָא**
Gen 13, 13, *imp. sg.* **יָדָא** Gen 20, 7,
inf. **יָדָא** Koh 1, 17 1. wissen, kennen,
erfahren; 2. beschlafen. *Pa.* kund

tun. pt. pass. **יָדָא** Bekannter. *Aph.*
pf. **יָדָא** Gen 41, 39, **יָדָא**, 1 *sg.* **יָדָא**
Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* **יָדָא** Ex 10, 20
dass. *Itpe. pf.* **יָדָא** Ex 21, 35,
יָדָא (?) bekannt gemacht werden.
S. **יָדָא**.

יָדָא *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

יָדָא (BerR 50 Ar.; Ausg.
Konst. **יָדָא** 1. **יָדָא** *s.*
יָדָא).

יָדָא Ortsname.

יָדָא *h.* ach! au!

יָדָא (Gen 25, 6) *a., ipf.* **יָדָא** (*targ.* nur
יָדָא, *s.* **יָדָא**), *imp. sg.* **יָדָא** Gen 30, 26,
יָדָא 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe.*
pf. **יָדָא** Ex 4, 25 gegeben werden.
יָדָא *a. m.* Last.

יָדָא *a. f., c.* **יָדָא** 1. **יָדָא**.
Koh 5, 10 Gabe, Geschenk.

יָדָא *a.* Judäa.

יָדָא *a. m., pl.* **יָדָא** Ex 2, 13, *f.*
יָדָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer;
2. Jude.

יָדָא *gr. m.* (*ιουδαϊκός*) jüdischer
Richter.

יָדָא 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יָדָא *h. m., f.* **יָדָא** jüdisch, Jude.

יָדָא weibl. Personenname.

יָדָא (EstR 3, 7) 1. **יָדָא** (*so* Ausg.
Pes.), *s.* **יָדָא**.

יָדָא *s.* **יָדָא**.

יָדָא *h. m.* übermütig, stolz.

יָדָא *a. m., ind.* **יָדָא** Hab 2, 5 dass.

יָדָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָדָא *h. Hitp.* sich brüsten.

יָדָא *a. Itpe.* dass.

יָדָא *a. m.* 1. *pl.* **יָדָא** Thr 4, 7, Cant
7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7
in marg. **יָדָא**) Edelstein; 2. Über-
hebung.

יָדָא (*jKidd 65°*) 1. wie jJeb 3^b **יָדָא**,
s. **יָדָא**.

יָדָא *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jubel-
jahr.

יובל Flußname.

יובלָא, יובלָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוד, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יודה, יודא, יודא männl. Personennamen (Juda).

יודא *a. m.* 1. jüdisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54^c) 1. יודייה, *s.* יודי.

יודנה, יודנא, יודנא männl. Personennamen.

יודן (Est II 7, 5) 1. mit MS יִדָן.

יודני männl. Personennamen.

יודפאָה *a. m.* aus Jodaphat.

יודפת Ortsname.

יודפא *s.* יודפא.

יודחא, יודחא männl. Personennamen (יִדְחָן).

יודקא 1. männl. und weibl. Personennamen; 2. eine Heuschreckenart.

יודקני männl. und weibl. Personennamen.

יודקן männl. Personennamen.

יודם *h. m.* Genealogie.

יודרה *h. f.* Gebälerin.

יודין 1. חורין, *s.* חורין.

יודמן männl. Personennamen.

יום *h. m., pl.* יָמִים 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit; 5. *pl.* יָמֹת Zeit. — *c. s.* יָמֹו בֶּן, יָמֹו von demselben Tage. יום טוב Feiertag.

יִמָּא (Ex 8, 18) *a. m., pl.* יָמִין Gen 8, 10, (*syr.*) יָמִין 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name des Mischnatraktates vom Versöhnungstag (יִמָּא רַבָּא). בֶּת יִמָּא, בֶּר יִמָּא von demselben Tage; יִמָּא טָבָא Lv 23, 11 B. Feiertag; יָמִין יִמָּא Gen 41, 9 heut.

יִמָּחָרָא *a. m.* morgen, am folgenden Tage.

יִמָּנא (= יִמָּא דָּנא) *a. m.* heut.

יִנָּא *h. m.* Schlamm.

יִנָּא *h. m.* Taube.

יִנָּא (Gen 10, 4) 1. männl. Personennamen; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יִנָּא (Gen 8, 11) *a. m., pl.* יִנָּא Cant 5, 12 Taube.

יִנָּאָה *a. m., pl. d.* יִנָּאָה Jo 4, 6, 1 S 2, 1 1. griechisch; 2. Griechen.

יִנָּה *h.* 1. *f.* Taube; 2. männl. Personennamen; 3. *s.* יִנָּם.

יִנָּי *h. m.* schlammig. *S.* גִּיָּי.

יִנָּי *h. m., f.* יִנָּיִת griechisch.

יִנָּית (Est II 2, 7, MS יִנָּיִת!) *a. griechisch.*

יִנָּקָה *h. f.* Sprößling, Trieb.

יִנָּתא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.

יִסָּא, יִסָּה männl. Personennamen (יִסָּה).

יִסָּי, יִסָּיה männl. Personennamen (יִסָּה).

יִסָּם (Est II 3, 1) 1. דִּיִּסָּם (so MS).

יִסָּר 1. männl. Personennamen; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).

יִסָּי *h. m.* Schönheit.

יִסָּיִל Engelname.

יִסָּיִת *h. f.* Herumläuferin.

יִסָּר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.

יִסָּרה *h. f.* בֵּית הַיִּסָּרֶה Töpferei.

יִסָּר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.

יִסָּדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.

יִסָּרה *h. m.* 1. Frühregen (Herbstregen); 2. Zeit des Frühregens.

יִסָּרה *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung in der Erde zum Backen.

יִסָּרה *h. f.* Wurf.

יִרָם 1. (Prov 18, 11) 1. יָרֹם, *s.* יָרֹם; 2. יִרָם קָנָן (Prov 23, 29) 1. יִרָם קָנָן sie werden geschwärtzt(?).

יִרָן *h. m.* früherer Zustand, Alter.

יִרָן *h. m.* Redlichkeit.

יִרָתא *a. m.* ein Sternbild.

יִרָתאָה *a. m.* aus Jotaphat.

יִרָת *h.* mehr. בִּיִּרָת besonders.

יִרָת *a.* יִרָת מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.

יִרָתָה *h. f.* Übersüssiges. יִרָתָה Leberlappen (*Lobus caudatus*).

יִן *h. Pu. pt. f.* מִיִּנָּת(?) wohl versehen.

יִן *a.* אִיִּין, אִיִּין (bSanh 106^a)?

יָוֹף *a.*, *ipf.* 2 *sg.* יָוֹף Dt 15, 6, *pt.* יָוֹף 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* יָוֹף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.

יָוֹפִי (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.

יָוֹפִיָּה *a. f.* Darlehen.

יָוֹק (jKidd 65^c) Flußname (jJeb 3^b זורוק).

יָחֵא *a.* *Aph. pf.* יָחֵא Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* יָחֵא Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.

יָחַד *h. Pi.* 1. einigen, ausschließlich richten auf; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מִיָּחַד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hütp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).

יָחַד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מִיָּחַד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein (mit jemand).

יָחַד *h. m.* 1. Einheit; 2. Alleinsein zu zweien; 3. יָחַדִּים ausdrücklich.

יָחַדָּה *s.* יָחַדָּה.

יָחֹל *h. m.* Hoffnung.

יָחֹם *h. m.* Abstammung, Stammbaum.

יָחֹסֶה *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.

יָחֹף *h. m.* Barfüßigkeit.

יָחֹפֶה *a. m.* barfuß.

יָחֹר *h. m.* Schoß von Fruchtbäumen.

יָחַט *h. Hi.* Fehlgeburt haben.

יָחָטָה *a. m., ind.* יָחַט Jes 14, 19 Fehlgeburt.

יָחָטָה (Sac 3, 2, MS יָחָטָה) *pers. m.* Teufel.

יָחִיד *h. m., f.* יָחִידָה 1. einzeln; 2. Privatmann. בֹּרַי הַיָּחִיד Zisterne im Privatbesitz; 3. einzig; 4. Hervorragender.

יָחִידָה (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יָחִידָה

(יָחִידָה) Gen 22, 2, *f. ind.* יָחִידָה Jud 11, 34 dass.

יָחִידָהָ *a. m., ind.* יָחִידָה Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.

יָחִידָה *h. m., f.* יָחִידָה 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.

יָחַל *h.* (vgl. חוּל) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.

יָחַם *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen(?). *Hütp.* brünstig werden.

יָחַם *a. Pa. inf. c. s.* יָחַמוּהוּ Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מִיָּחַמוּ Gen 30, 38 brünstig werden.

יָחָמָה (Hb 2, 15, MS יָחָמָה) 1. יָחָמָה *v.* יָחָמָה *a. f.* Gift.

יָחַמוֹר *h. m.* eine Antilopenart.

יָחַמוֹרָה (Dt 14, 5) *a. m.* dass.

יָחַן *s.* יָחַן.

יָחֹנֶן *h. m., pl.* יָחֹנֶנִּים eine Pflanze.

יָחֹנֶנִּים *a. m.* dass.

יָחַם *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hütp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יָחַם *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmer Stande erheben. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְיָחַסוּ Nu 1, 18 1. אֶתְיָחַסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יָחַם *h. m.* legitime Abstammung; 2. *s.* יָחַם.

יָחַסָהָ *a. f.* legitime Abstammung.

יָחַף *h. Hütp.* barfüßig sein.

יָחַף *a., pf.* 3 *pl.* יָחִיפוּ Dt 8, 4 barfuß, sohlenlos sein. *Pa.* dass.

יָחַף *h. m.* barfuß.

יָחַף *h. m.* 1. Barfüßigkeit; 2. Fußschmerzen, Entzündung der Hufe(?).

יִחְפָּא *a. m., ind.* יִחְיֶה 2S 15, 30 barfuß.

יִטָּא (= אָטָא) 1. אָטָא.

יִטָּב *a., ipf.* יִיטָב ("יִטָּב") Gen 12, 13 gut, wohl sein. *Aph. pf.* אִיטָּיב Gen 12, 16, 3 *f. pl.* אִיטָּיבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אִיטָּיבָא, *inf.* אִיטָּבָא Sac 12, 4 1. Gutes tun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. *Ittaph. pt.* מְיִטָּבִיב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgetan werden.

יִטְּרָא Ortsname. S. יִדְּרָא.

יִטְּרָא *a. m.* 1. *ind.* יִטְּרָא Jud 20, 38 Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon.

יִטְּסָא (jSabb 6^a) s. מְרִיס.

יִטְּתָא Permutation (אָתְּ בֵּשׁ) von מִנָּא.

יִיְיָ Abkürzung des Tetragramms.

יִי *a.* 1. o! 2. s. בְּיִי.

יִיָּא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יִהָא) s. הָנָא.

יִיאִשׁ *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Verzichtleistung.

יִיאִשָּׁא *a. m.* dass.

יִיבָא *a.* (= יִהִי בָהּ) es verhält sich damit.

יִידָא s. לִידָא.

יִיחֻדָּא *a. m., c.* יִיחֻד Thr 3, 28 Einheit.

יִיחֻרָא s. יִחֻרָא.

יִיעֻל (jKil 32^b) 1. יִיעֻל (so Ven.), s. עֻלָּל.

יִימָא (Nu 9, 21) *a.* bei Tage.

יִימָר männl. Personennamen.

יִין *h. m., pl.* יִינֻת Wein.

יִכֹּל *h.* können, vermögen.

יִכֹּוֹל *h. m.* 1. möglich; 2. vielleicht. כִּיכֹּוֹל möglicherweise. כִּיכֹּוֹל gleichsam.

יִכָּח *h.* Hī. הוֹכִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hītp.* rechten.

יִכָּח *a.* *Aph.* אִיכָּח Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. *pt. pass.* מִלְּתָא es ist ausgemachte Sache. *Itpa. inf.*

אִיכָּחָא Koh 9, 3 (MS אִיכָּחָא), *pt. pl.* מְיִכָּחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מְיִכָּחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. *Ittaph.* 2

f. sg. אִיכָּחָא Gen 20, 16 gerechtfertigt werden.

יִכִּיל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf.* 3 *pl.* יִכִּילוֹ Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִכִּוֹל Ex 10, 5, *pt.* יִכִּיל Nu 22, 37 1. können, vermögen; יִכִּיל לֵית es ist unmöglich, daß; 2. überwältigen.

יִכָּל s. אָכָל.

יִכָּלָא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht.

יִכֻּלִּינִי (EstR 1, 3) 1. יִכֻּלִּינִי *lat. m. pl.* (Joviani) Ehrenlegion des Diokletian. יִכָּלָא *a. f.* Vermögen, Macht.

יִכְנִי *a. m.* Name eines fabelhaften Vogels.

יִכְרוּתָא (jSabb 14^d) 1. יִכְרוּתָא (so Ausg. Ven.).

יִלָּא (Lev 11, 30) *a. m.* Eidechsenart (?).

יִלְדָּא *h.* gebären, erzeugen. יִלְדִּיִּי seine Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2. entstehen, zustande kommen. *pt.* נִוֹלֵד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1. Geburtshilfe leisten, entbinden; 2. erziehen. *Hi.* zeugen.

יִלְדָּא *a., pf.* 3 *f. sg.* יִלְדִּית Gen 16, 1, *ipf.* 3 *f. sg.* מְלִידָא Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Geburtshilfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). *Aph. pf.* אִוִּלִּיד Gen 5, 3 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְּיִלְדִּית Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְּיִלְדוּ Lv 25, 45 Kinder bekommen.

יִלְדָּא *h. m.* Kind, Knabe.

יִלְדָּה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2. Schößling.

יִלְדֻתָּא *h. f.* Jugend, Jugendalter.

יִלְדֻתָּא *a. f.* dass.

יִלְדֻתָּא *a. f., c. s.* יִלְדֻתָּא Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.

יִלְדֻרָא *h. m.* Geborner.

יִלְזָא *a. m.* Klagender (Schakal).

יִלְיָא *a. m.* בֵּיתָא יִלְיָא Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.

יְלִידָתָא (Lev 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebärende.

יָלִיל *h. m.* Kundschafter.

יָלִילָא *a. m.* dass.

יָלִין 1. *s.* יָלִין; 2. *s.* יָלִין.

יָלִךְ *s.* יָלִךְ.

יָלִל I *h. Pi.* auskundschaften.

יָלִל II *h. Pi.* jammern.

יָלִל I *a. Pa.* auskundschaften.

יָלִל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יָלִלָתָא Est II 5, 1,

pt. pl. מִיָּלִלִין Est II 1, 2 jammern,

klagen. *Aph. imp.* יָלִילִי Jes 23, 14,

ipf. 3 *pl.* יָלִילִין Jer 47, 2 dass. *Palp.*

pt. pl. מִיָּלִילִין Est II 1, 2 (Druck

מִיָּלִילִין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יָלִלָה *h. f.* Jammer, Klage.

יָלִלָתָא *a. f., ind.* יָלִלָתָא Est II 5, 1 1.

יָלִלָתָא, *c.* יָלִלָתָא Jer 25, 36 dass.

יָלֵךְ *a., pt.* יָלֵךְ Est II 1, 1 1. gewohnt

sein, pflegen; 2. lernen. *S.* יָלֵךְ.

יָלִפָּא *a. m.* Schiff, Floß.

יָלִפְנָא *a. m.* Lehre.

יָלִתָא weibl. Personenname.

יָם *h. m., pl.* יָמִים 1. Meer, See. הָיָם

הַיָּם das große Meer (Mittelmeer),

יָם הַמֶּלַח das Salzmeer (Totes Meer);

2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most);

3. Becken der Ölmühle.

יָמָא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יָמֵימָא Gen

49, 13 Meer.

יָמָא *a., ipf.* 2 *sg.* יָמֵימָא (viell. *Aph.?*)

Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* יָמֵימָא

Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m.*

sg. יָמֵימָא Ex 20, 7 schwören.

יָמֵימָרִים, יָמֵימָרִים *gr.* männl. Personen-

name (λαυβρῆς, Mamre).

יָמָה *h. f.* Blutfluß.

יָמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.

יָמִיר männl. Personenname.

יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.

יָמִינָא *a. f.* 1. Nu 20, 17 rechte Hand;

2. bei der Rechten! 3. männl. Per-

sonenname.

יָמִים (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.

יָמִימָא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יָמִימָא Ex

29, 18 Tageszeit.

יָמִין *h. Pa. pt.* יָמִינָא 1. rechtsliegend:

2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte tun:

2. rechts stehen.

יָמִין *s.* יָמִין.

יָמִים *s.* יָמִים.

יָמִירִים *gr.* männl. Personenname (λαυβρῆς).

יָמָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* הָיָמָא Nu 32, 7.

יָמִינָא Ex 20, 20 drücken, übervor-

teilen.

יָמָה *h. Hi.* הָיָמָה dass.

יָמִינָרִים *gr.* (λαυβρῆς) 1. männl. Per-

sonenname; 2. Monatsname.

יָמִין Name des Messias (vgl. Ps 72, 17).

יָמִין *a. pl.* sie, diese.

יָנוּקָא (Cant 8, 1), יָנוּקָא (Thr 2, 11 Or

1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling;

3. männl. Personenname.

יָנוּקָתָא *a. f.* Mädchen.

יָנִי männl. Personenname (יָנִי).

יָנִיבָא, יָנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.

יָנִים (יָנִים) *gr.* männl. Personenname

(λανῆς).

יָנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler),

s. יָנִיקָא.

יָנוּמִילִין *gr. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.

יָנִים *s.* יָנִים.

יָנִים 1. יָנִים *gr. m.* (ἔβεος) Ebenholz.

יָנֵךְ *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren.

pt. מִיָּנֵךְ TosOhal. XIV 9 1. מִיָּנֵךְ.

יָנֵךְ *a., pt. pl.* יָנֵךְ Cant 8, 1 saugen.

Pa. Aph. ipf. 3 *f. sg.* תִּינֵךְ Gen 21, 7.

pt. pl. f. מִיָּנֵךְ 1S 6, 7, *d.* מִיָּנֵךְ

Gen 33, 13 säugen.

יָנֵךְ (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנֵךְ Jud

8, 20, יָנֵךְ 1S 15, 3, *pl. d.* יָנֵךְ Gen

33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2.

Jüngling; 3. Schößling.

יָנֵקָתָא *a. f., c. s.* יָנֵקָתָא Jer 13, 27

Jugend.

יָנֵקָא *a. m., pl. d.* יָנֵקָא Jes 3, 4 (MS

יָנֵקָא) jugendlich, kindisch.

יִנְקָתָא (יִנְקָתָא) *a. f., ind.* Jer 2, 23
(MS יִנְקָא) Kamelstute, s. אִנְקָא.

יִם (יִם), 1. יִם *ipf. Pa. v.* אִם es
heile! wohl bekomms!

יִםא männl. Personenname (יִםא).

יִסד *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1.
gründen; 2. begründen, erweisen.
Hitp. gegründet werden.

יִסד *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass.
Itpa. *Ittaph.* gegründet, angeordnet
werden.

יִסוד *h. m., pl.* יִסודות Grundlage, Funda-
ment.

יִסוד *h. m.* Anordnung.

יִסודא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage,
Fundament; 2. s. אִסְדָּא.

יִסופא *a. m.* Aufhören, Schwinden.

יִסור *h. m.* Züchtigung, Leiden.

יִסורא I *a. m., pl.* יִסורין Jes 53, 8 dass.

יִסורא II *a. m.* יִסורין Jes 42, 22 Bande,
Kerker.

יִוסטא männl. Personenname (Ἰούστος).

יִוסטִינִי, יִוסטִינִי *gr.* männl. Personen-
name (Ἰουστινός).

יִסי (jPes 29^c) Endivie (*Cichoria*
Jntybus).

יִסין, יִסין, יִסין männl. Personenname
(יִסין).

יִסם *h. Hitp.* erblinden.

יִסמין *lat. m.* Jasmin (*Jasminum*).

יִסף *h. Hi.* הוסיף vermehren, hinzufügen.
Nitpo. גִּתּוּסָף hinzugefügt, vermehrt
werden.

יִסף *a. Aph. pf.* אִוּסִי Gen 8, 10, *ipf.*
3 *pl.* יִסְפִּין Jer 31, 11 Soc 59 1. ver-
mehren, hinzufügen; 2. wiederum tun.
Ittaph. ipf. 3 *f. sg.* תִּתּוּסִיף Nu 36, 3
vermehrt, hingefügt werden.

יִסר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt
werden.

יִסר I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אִיִּסֵּר Est II 1, 3
(MS אִיִּסֵּר) binden. S. אִסֵּר.

יִסר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.

יִסתיניא l. יִסתיניא.

יִעא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.*
יִעֵי hervorkommen lassen.

יִעא *a. m.* Schaufel.

יִעד *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe
bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.

יִעד *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen;
2. verwarnen. *Itpa.* verwarnt werden.

יִעדוּת Ortsname.

יִעוד *h. m.* zum Weibe Bestimmen.

יִעט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.

יִעידה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen;
2. Zusammentreffen, Begegnung.

יִעידה II *h. f.* Bezeugung.

יִעל *h. Hiph.* הוֹעִיל nützen. S. הוֹעִיל.

יִעל *h. m.* Steinbock (*Capra bedu*).

יִעלא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. עֵלָא
(jNed 37^d, Ausg. Ven. עֵלָא, jMaaser
52^a פִּילָא) l. פִּילָא.

יִעלה *h. f.* weiblicher Steinbock.

יִען *h. (bibl.)* weil.

יִענא *a. m.* habgierig.

יִענה *h. f.* Vogel Strauß.

יִעה *h. Pi.* ermüden.

יִעין *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat
pflegen. *Hitp.* sich beraten.

יִעין *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתִּיעִינוּ
Jud 19, 30 sich beraten.

יִעק *a. Itpa.* bedrängt werden.

יִער *h. m.* Wald.

יִערא (Ex 2, 3) *a. m.* Dickicht, Gestrüpp.

יִערתא, יִערתא *a. f., c.* יִערת Cant 4, 11
Honigseim.

יִפה *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken;
2. verbessern. יִפָּה כּוֹנֵן Vorrecht ver-
leihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit
כּוֹנֵן) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. ver-
schönt werden; 2. verherrlicht werden.

יִפָּה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3.
freundlich; 4. wert; 5. häßlich. יִפָּה
Vorrecht. עֵין יִפָּה Freigebigkeit.

יִפָּה יִפָּה דַּעַת יִפָּה schlechter Geschmack
(dessen, der sich nicht eckelt). יָדִים יָפוּת
gierig zufahrende Hände. בְּיָפָה teuer
(gut im Sinne des Verkäufers).

יָפִי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.
 יָפַח *h. m.* schnaubend.
 יָפִיּוֹת *h. f.* Schönheit.
 יָפִיפָה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.
 יָפִיפּוֹת *h. f.* Schönheit.
 יָפִיפָה *h. 1. f.* schön; 2. Engelname.
 יפֵּע *h. Hi.* הוֹפִיעַ 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.
 יפֵּע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.
 יָצָא *h. 1.* heraus-, hervorgehen. כִּי־יֵצֵא *h.* gleichwie. יֵצֵאת הַחוּץ feile Dirne.
 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. יָצָא יָדֵי פ' gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.* 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschließen; überleben.
 יָצָא *s. יָצִי.*
 יָצַב *h. Ni.* נָצַב stehen.
 יָצַב *a. Pa.* befestigen, begründen.
 יָצֵהר (*bibl.*) *h. m. 1.* Öl; 2. Personenname.
 יָצוּל *h. m.* Deichsel am Pflug.
 יָצוּעַ *h. m.* Polster, Lager.
 יָצוּק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.
 יָצִיאה *h. m. 1.* Herausgehen; 2. Aufgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.
 יָצִיב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.
 יָצִיבָא *a. m. 1. pl. d.* יָצִיבָא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יָצִיב Sac 14, 9 feststehend.
 יָצִיבָה *h. f.* Stehen.
 יָצִיעַ *h. m.* Anbau eines Hauses.
 יָצִיקָה *h. f.* Gießen.
 יָצִיר *h. m. 1.* Gebilde; 2. *l.* נָצִיר.
 יָצִירָה *h. f. 1.* Erschaffung; 2. Töpferei.
 יצע *h. Hi.* הִצִּיעַ 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.

יָצַע *a. Pa. Aph.* dass.
 יָצַח *h. Pi.* entmutigen.
 יָצַח *a., pf. 2 sg.* יָצִיפָתָה Jes 57, 11, *ipf. 3 sg.* יָצַח 1S 9, 5, *pt. pl.* יָצִיחִין Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.* יָצַח Jer 31, 11 (*MS* יָצַח), *Ita.* dass.
 יָצַח männl. Personenname.
 יָצַח (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.* יָצַח Wehe!
 יָצַק *h.* gießen. *Hi.* הִצִּיק dass. *Ho.* הִצִּיק gegossen werden. *pt.* מוֹצֵק fest.
 יָצַר *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.
 יָצַר (*Am* 4, 13) *l.* צָר (so *MS*), *s.* צָר.
 יָצַר *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. הַטּוֹב הַרָּע, 'guter, böser Trieb.
 יָצַרָא (*Gen* 8, 21) *a. m.* טָבָא, 'רָבִישָׁא, 'טָבָא dass.
 יָצַר *s. יָצִיר.*
 יָצַת *h. Hi.* הִצִּיתָ anzünden. *Ho.* הִצִּיתָ angezündet werden.
 יָצַח männl. Personenname.
 יָצַח *h. Pi.* aushöhlen.
 יָצַח *h. m. 1.* Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
 יָצַח *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
 יָצַח *a., pt.* יָצַח Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf. 1 m. sg.* אוֹתֵרִית *אֲתֵרִית* Dt 9, 21 anzünden. *Ita.* in Flammen stehen. *Itaph. ipf. 2 m. s.* תִּתְנוֹקֵר Lv 6, 23 verbrannt werden.
 יָצַח *h. m.* Brand, Verbrennung.
 יָצַח *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
 יָצַח (*Gen* 7, 23) *a. m.* dass.
 יָצַח *h. f.* Brennen, Brand.
 יָצַח יָצַח *a. f., c.* יָצַח יָצַח Jes 33, 14 Verbrennen.
 יָצַח יָצַח (*Lv* 10, 6) *a. f., pl. d.* יָצַח יָצַח Nu 17, 2 Brennen, Brand.
 יָצַח *gr. m.* (ὠκεανός) Mittelmeer.
 יָצַח *h. m. 1.* schwer; 2. vornehm.
 יָצַח *a. m. 1. c.* יָצַח Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יָצַח יָצַח Nu 22, 15 gehrt, vornehm.

א. f. Würde.

יקמין (Tos BabB III 4) l. קמין.

יְקִיטִי gr. f. (οἰκουμένη) bewohnte Erde.

יְקִנָּה gr. m. (εἰκὼν) Bild.

יְקִיטִין s. יְקִיטִין.

יְקָר h. schwer sein. Pi. ehren. Pu. geehrt werden. Hi. 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. Ho. dass. wie Hi. 2.

יְקָר a. 1. pf. 3 f. pl. יְקָרָה Gen 48, 10 schwer sein; 2. pf. 3 f. sg. יְקָרָה 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen.

Pa. 1. ipf. 1 sg. אֶיְקָר 1S 2, 30, inf. יְקָרָה Nu 24, 11 ehren; 2. pf. 1 sg. יְקָרָה Ex 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. pf. 2 sg. יְקָרָה Jes 43, 23 schenken. Aph. אוֹקֵר 1. ehren; 2. beschenken. Itpa. 1. ipf. 1 sg. אֶתִּיקֵר Ex 14, 17 sich verherrlichen; 2. pf. 3 sg. אֶתִּיקֵר Ex 7, 14 (MS אֶתִּיקֵר) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. pf. 2 sg. אֶתִּיקֵרָה 43, 4 geehrt werden.

יְקָר h. m. 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.

יְקָרָה a. m. 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.

יְקָרָה (Ex 16, 7) a. m. 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.

יְקָרָה h. f. Würde.

יִקָּשׁ h. Ni. נִקְשָׁה gefangen werden.

יִקָּשׁ (Tos Bech V 9) l. קִישָׁן.

יָרָא h. fürchten. pt. pass. יָרָאָה gefürchtet. Ni. gefürchtet werden. pt.

יָרָא furchtbar. Hitp. 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.

יָרָא h. m. fürchtend, יָרָא שְׁמַיִם gottesfürchtig.

יָרָא a. Aph. inf. אוֹרָאָה Mi 6, 4 lehren.

יָרָאָה h. f. 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. pl. יָרָאוֹת Gottheit, Götze.

יָרְבֵּנוּ h. m. gemeiner Gänsefuß (*Chenopodium album*)?

יָרְבֵּנוּ a. m. dass.

יָרַד h. 1. herabsteigen, herabfallen.

יָרַד עַד לְחַיֵּי jemanden bis aufs Blut peinigen. עוֹלָה וְיֹרֵר (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen. pt. pass. יָרַדָּה niedriggestellt (im Ansehen, Wert). Hi. 1. erniedrigen, herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen. יָרַד מִלְּפָנֶיךָ er läßt unberücksichtigt; 4. fließen lassen, nassen.

יָרֵדָה h. f. Fluß.

יָרֵדָה (Dt 26, 17), יָרֵדָה a. m. Jordan.

יָרֵדָה (SchemR 23) l. יָרֵדָה(?).

יָרָה h. 1. hervorschießen; 2. werfen.

Hi. 1. werfen, schießen; 2. lehren, unterweisen.

יָרֹאֵר h. m. ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).

יָרֹד h. m. eine Augenkrankheit (Staar).

יָרֹדָה l. יָרֹדָה.

יָרוֹק h. m. 1. gelb, grün; 2. blaß.

יָרוֹקָה a. m. 1. ind. יָרוֹק Lv 13, 49 gelb, grün; 2. d. יָרוֹקָה Nu 22, 4 Kraut, Laub.

יָרוֹקָה h. f. 1. Grünes. שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם ein Wassergewächs. יָרוֹקָה הַמֹּר Eselsgurke (*Ecballium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

יָרוֹקָה a. m., pl. יָרוֹקָה 2K 4, 39 (MS יָרוֹקָה) Kraut, Gemüse.

יָרוֹקָה a. f. gelblicher Edelstein.

יָרוֹר h. m. 1., pl. יָרוֹרִין, יָרוֹרִין Schakal.

יָרוֹרָה (Jer 2, 24) a. m., pl. יָרוֹרִין Jes 13, 22, Mi 1, 8, יָרוֹרִין Schakal.

יְרוּשָׁלַיִם Ortsname (Jerusalem).

יְרוּשָׁלַיִם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa), יְרוּשָׁלַיִם (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59) a. dass.

יְרוּשָׁלַיִם a. m. 1. jerusalemisch; 2. Jerusalemer.

יְרוּשָׁלַיִם h. m. dass.

יְרוּתָה (2S 14, 7) a. m. Erbe.

יְרוּתָה s. יְרוּתָה.

יָרֵחַ h. f. Mond.

יָרֵחַ h. m. 1. Monat; 2. יָרֵחַ Ortsname.

יֶרְחָא *a. m., ind.* יֶרְחָא Dt 33, 14 1. *d.* יֶרְחָא 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat. יֶרְחָא רִישׁ Nu 28, 14 Neumond. יֶרְחָא דְּעִבְרָא Koh 2, 7 Or 2377 Schaltmonat.

יֶרְחִינָא *a. m.* Berechner des Mondlaufs.

יֶרִי ein Zauberwort.

יֶרִי *h. m.* Jahrmarkt.

יֶרִידָא *a. m.* dass.

יֶרִידָה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.

יֶרֶה *h. f.* Wurf.

יֶרְדִּינוֹן (*jDem* 22^b, Ven. וּרְדִינוֹן) 1. יֶרֶדִינוֹן

יֶרֶה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.

יֶרֶשֶׁתָא (*Ex* 26, 2) *a. f.* Vorhang.

יֶרֶךְ *h. f., du.* יֶרְכִים, *pl.* יֶרְכֹת 1. Oberschenkel. בֶּרֶךְ הַיָּדָא Kopf des Oberschenkels; 2. Seite; 3. gerader Strich; 4. (euphemistisch) Zeugungsglied.

יֶרְכָא (*Ex* 1, 5) *a. f., ind.* יֶרֶךְ Nu 5, 22, *pl.* יֶרְכֵן *Ex* 28, 42, יֶרְכִין, *c. s.* יֶרְכִהוֹן Cant 7, 2, יֶרְכֹנוֹן 1. Oberschenkel.

יֶרְכָא קֶפֶי Kopf des Oberschenkels; 2. Seite; 3. (bildl.) Geburtsfähigkeit.

יֶרְכֹנוֹן *s.* יֶרְכָא.

יֶרְכִין (*DtJl* 34, 6, MS וּרְכִין oder וּרְכִין) 1. יֶרְכֵן, *s.* יֶרְכָא.

יֶרְמוֹדָא Flußname.

יֶרְמִיא (*Erach* 5, 1, andere Lesarten יֶרְמִיא, יֶרְמִיא, יֶרְמִיא) weibl. Personennamen.

יֶרְקָא 1. יֶרְקָא.

יֶרְקָא *lat. m.* (*virus*) Gift.

יֶרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benachteiligt werden.

יֶרַע *a. Pa.* verzagt machen. *Itpe.* verzagen.

יֶרְעִינָה (*יֶרְעִינָה*) *h. f., pl.* יֶרְעִינָן eine zum Waschen dienende Pflanze.

יֶרַק *h. Hi.* הוֹרִיק 1. blaß sein, blaß werden; 2. blaß machen; 3. glänzen machen; 4. הוֹרִיק פָּנִים trotzig sein.

יֶרַק I *a. Aph.* blaß werden.

יֶרַק II *a.* ausspucken.

יֶרַק *h. m., pl.* יֶרְקֹת Kraut. גִּנְהָא Gartengemüse. שְׂדֵהָא Feldgemüse.

יֶרְקֹת תְּמוֹרָא *s.* יֶרְקֹת תְּמוֹרָא

יֶרְקָא (*Dt* 11, 10) *a. m., pl.* יֶרְקֹנוֹן 2K 4, 39 dass. יֶרְקָא דְּקָלִיא *Salsola Kali?*

יֶרְקָא *a. m., pl. f.* יֶרְקָן Lv 14, 37 gelb, grün.

יֶרְקָן *h. m.* 1. Gelbsucht oder Blässe (Anämie); 2. Getreidekrankheit (Faulbrand).

יֶרְקֹנָא (*Dt* 28 22, MS יֶרְקֹנָא) *a. m.* 1. dass.; 2. Würzwein; 3. *s.* יֶרְקָא.

יֶרְקָמִי (יֶרְקָמִי) *m.* Name eines Engels.

יֶרְקָא (*Dt* 28, 22), יֶרְקָנָא *a. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit (Faulbrand).

יֶרְקָנָא *a. m., ind.* יֶרְקָן *Ex* 28, 17 ein gelber Edelstein.

יֶרְקָרִיא (*Lv* 11, 15) *a. m.* Name eines Vogels.

יֶרְקָרִיק *h. m.* 1. grün, gelb; 2. blaß.

יֶרְקָתָא *a. f.* ein Edelstein.

יֶרַשׁ *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.* 1. vererben, zum Besitz geben; 2. vertreiben.

יֶרֶשָׁה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.

יֶרֶת (*Nu* 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶרֶת Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen. *Aph.* vererben, zum Besitz geben.

יֶרֶתוֹתָא *a. f.* Erbbesitz.

יֶרֶתָא *a. f., ind.* יֶרֶתָא Nu 24, 18, *c. s.* יֶרֶתָא *Dt* 2, 12 dass.

יֶרְאֵל *m.* 1. Israel; 2. Israelit.

יֶרְאֵלִי *h. m., f.* יֶרְאֵלִית Israelit.

יֶשֶׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben; 2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen; 2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern.

יֶשֶׁב *Ni.* bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen; 2. beruhigt sein. *pt.* מְיֻשָּׁב 1. sitzend;

2. Gelehrtenschüler. *Hi.* 1. setzen, sitzen lassen; 2. einsetzen. *Hitp.*

1. besetzt, bevölkert werden; 2. beruhigt werden (mit דַּעַת, נַפֵּשׁ); 3. gesättigt werden.

יֵשֵׁב *a. Itpa.* beruhigt werden.
 יִשְׂרָבֵּל männl. Personennamen.
 יִשְׂרָבֵּל männl. Personennamen (יִשְׂרָבֵּל).
 יִשְׂבֵּל *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.
 יִשְׂבֵּל(?) *h. m. pl.* Ballaststeine(?).
 יִשְׂבֵּל 1. männl. Personennamen; 2. absichtlicher Ersatz für יִשְׂבֵּל.
 יִשְׂבֵּל *h. f.* Erlösung, Hilfe.
 יִשְׂמֵל *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.
 יִשְׂמֵל *a. Aph. pf.* אוֹשִׁיט Ex 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Ittaph. pt. f.*
 אוֹשִׁיט Ez 2, 9 ausgestreckt werden.
 יִשְׂבֵּל *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.
 יִשְׂוִין *s. יִשְׂוִין.*
 יִשְׂמֵל männl. Personennamen.
 יִשְׂמֵל *h. m.* alt, ehrwürdig.
 יִשְׂמֵל 1. männl. Personennamen (Ismael); 2. das Arabervolk; 3. (später) Islam.
 יִשְׂמֵל *h. m.* Araber.
 יִשְׂן *h.* schlafen.
 יִשְׂן *h. m.* schlafend.
 יִשְׂן *h. m.* alt.
 יִשְׂן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben.
Pu. aufgehoben werden. *Ni.* alt sein.
Hilp. 1. alt werden; 2. dass. wie *Pu.*
 יִשְׂע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* הוֹשִׁיעַ Hülfe erhalten.
 יִשְׂף *a. Aph.* anblasen, anfachen.
 יִשְׂפָה *h. f.* Jaspis.
 יִשְׂר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen. *Pu.*
pt. מִישֵׁר grade; 2. *s. אִשֵּׁר.*
 יִשְׂר *a. s. אִשֵּׁר.*
 יִשְׂר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יִשְׂרָה freiwilliges Opfer.
 יִשְׂרָה *a. m.* dass.
 יִשְׂרָה *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.
 יִשְׂרָה *a. f.* sittliches Urteil.
 יָת (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs.
c. s. יָתִי, יָתִיד, יָתִיד Nu 5, 21 usw. mich, dich. *f. יָתִיד, יָתִיד* Dt 18, 8, *pl.* יָתִיד jener.

יָתִיד (Gen 19, 30) *a., ipf. 3 m. sg.* יָתִיד Lv 13, 46, *imp. sg.* יָתִיד Gen 35, 1
 1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa. 1. ipf. 1 sg.* יָתִיד Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2. beruhigen. *Aph. pf.* אוֹתִיד, אוֹתִיד, 1 *sg.* אוֹתִיד Lv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa. 1. pf. 3 f. sg.* אוֹתִיד Jer 6, 8, *ipf. 2 sg.* אוֹתִיד Jes 62, 4 bewohnt werden; 2. beruhigt werden. *Ittaph. 1. pf.* אוֹתִיד Gen 20, 1 sich als Fremdling niederlassen; 2. *pf. 3 f. pl.* אוֹתִיד Ez 26, 19 (MS אוֹתִיד) bewohnt werden; 3. beruhigt werden.
 יָתִיד *a. m., pl. c.* יָתִיד Ex 23, 31 Bewohner.
 יָתִיד *h. f., pl.* יָתִיד 1. Pflöck; 2. Mächtiger; 3. *pl.* יָתִיד erhabene Stellen im Wege (Trittsteine?).
 יָתִיד *a. m.* Beisasse.
 יָתִיד *a. m.* Wohnstätte.
 יָתִיד *h. m.* ein Rühreisen(?).
 יָתִיד *h. m.* 1. Waise, vaterloses Kind; 2. Tier, dessen Mutter bei der Geburt verendete.
 יָתִיד *a. m.* dass.
 יָתִיד *h. f.* dass.
 יָתִיד *h. m.* Hinzufügung.
 יָתִיד *a. m.* 1. dass.; 2. Hinzugefügtes.
 יָתִיד *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes kleines Insekt.
 יָתִיד *a. m.* dass.
 יָתִיד *a. m., f. ind.* יָתִיד (1. יָתִיד) Lv 16, 22 B., *d.* יָתִיד Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.
 יָתִיד *s. יָתִיד.*
 יָתִיד *s. יָתִיד.*
 יָתִיד *a. m.* 1. *ind.* יָתִיד Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. יָתִיד Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermäßig; 4. sehr.
 יָתִיד *s. יָתִיד.*
 יָתִיד *h. Pi.* zur Waise machen. *Hilp.* verwaist werden.

יְתֵמָא *a. m., ind.* יתם Dt 27, 20, *pl.* יתמין Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.
יְתֵמָתָא *a. f.* Waise.
יְתִינִיא (GenJI 10, 2) 1. יתניא (so MS).
יְתֵר *h. Pi.* hinzufügen. *Hi.* 1. übrig lassen; 2. hinzufügen. *Ni.* übrig bleiben. *Pu.* überschüssig sein. *Hittaph.* übrig gelassen werden. *S.* יתר.
יְתֵר *a., pf.* 3 *f. sg.* יתרת Ex 36, 7 übrig bleiben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* יתרת Ex 36, 7 B. dass.; 2. hinzufügen. *Aph.* *pf.* **אִיתֵר** Gen 21, 25, **אִיתֵר** übrig lassen, Überfluß haben lassen. *Itpa.* **אִיתֵר** 1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt werden. *Ischtaph.* **אִשְׁתִּיתֵר** übrig-gelassen werden. *S.* יתר.

יְתֵר *h. m.* 1. Überschuß habend; 2. überzählig; 3. *plene* geschrieben.
יְתֵר (?) *a.* יתר מן Ru 3, 12 (MS יתיר) mehr als.
יְתֵר I *h. m.* Bogensehne.
יְתֵר II *h.* mehr.
יְתֵר *a.* dass.
יְתֵרָא *a. m., ind. f.* יתרא Ex 26, 12 B. übrig.
יְתֵרָא *a. m.* 1. *pl.* יתירין Jud 16, 7 Seil; 2. Bogensehne; 3. die flache Seite des Labmagens.
יְתֵרוֹן *h. m.* 1. Vorzug, Unterschied; 2. Hinzufügung; 3. Überfluß.
יְתֵרְנָא *a. m.* Nutzen, Gewinn.

ב

ב 1. der elfte Buchstabe des Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 20.
ב *h.* wie, gemäß. **בְּמוֹת** (auch mit Suff.) wie. **בְּךָ** — **ב** wie — so. **בְּעִין**, **בְּגוֹן** nach Art von. **בְּנִגְדָּא** entsprechend. **בְּדִי**, **בְּדִי** s. **בְּדִי** **בְּלָפִי** gegen hin, gegenüber. **בְּמָה** 1. wie viel, wie lange, wie sehr?; 2. wie viel; 3. viel. **בְּשֵׁ** 1. während, so lange als; 2. als; 3. wann, wenn. **בְּמִשְׁ** von dann ab, wann. **לְבָשׁ** dann, wann. **בְּךָ**, **בְּךָ** — **שֵׁ** wie — so. **בְּדִרְךָ** **שֵׁ** **בְּמִשְׁ** wie. **בְּמִשְׁ** **שֵׁ** **בְּמִשְׁ** auf die Weise, wie. **בְּלָפִי** dem gegenüber, dass. **בְּאַל** als ob.
ב (Dt 23, 25) *a.* wie. **בְּעִין** Dt 33, 28, **בְּגוֹן** nach Art von. **בְּ** — **בְּ** s. **בְּ** so — wie. **בְּכַפּוֹם** Lv 25, 52 gemäß. **בְּל** **בְּלָקְבִיל** Rut 4, 4, **בְּל** (richtiger **בְּלָקְבִיל**) gegenüber, entsprechend. **בְּלָפִי** Koh 7, 9 gegen hin, gegen. **בְּמָה** 1. Gen 47, 5 (richtiger **בְּמָה**) wie viel? wie lange?; 2. Cant 4, 1 wie sehr; 3. viel. **בְּךָ**, **בְּךָ** Ex 12, 9, **בְּךָ** Gen 39, 18 1. als, wenn; 2. wie

das, was. **בְּךָ** — **בְּךָ** Ex 1, 12, **בְּךָ** wie — so. **בְּךָ** wie. **בְּךָ** Koh 5, 15 (MS **בְּךָ**) dementsprechend dass.
בְּךָ (Dt 5, 3) *a.* hier. **בְּךָ** Gen 22, 5 bis hier. **בְּךָ** Gen 37, 17 von hier. **בְּךָ** Ex 2, 12 hierhin und dort-hin. **בְּךָ** — **בְּךָ** Ex 17, 12 von dieser. von jener Seite. **בְּךָ** es gibt, ist. **בְּךָ** Est II 1, 9 es gibt, ist nicht.
בְּךָ *h.* Schmerz empfinden, schmerzen. *Hi.* Schmerz verursachen.
בְּךָ *a., pt.* **בְּךָ** 1S 22, 8, **בְּךָ** *pl. d.* **בְּךָ** Ez 34, 4 Soc 59, 1. **בְּךָ** dass. *Pa.* **בְּךָ** Schmerzen bereiten.
בְּךָ *h. m.* Schmerz. **בְּךָ** 1. Herzeleid; 2. Magenleiden, Leibweh.
בְּךָ *a. m., c.* **בְּךָ** Jes 65, 14 1. dass. **בְּךָ** Leibweh; 2. Wunde. *S.* **בְּךָ**.
בְּךָ *h.* hier. **בְּךָ** von hier, von jetzt ab. **בְּךָ** **בְּךָ** von beiden Seiten. **בְּךָ** bis hier. **בְּךָ** nachher. *S.* auch **בְּךָ**.

קָאן *a. dass.* מָקָאן, מָקָן Est II 1, 1; 5, 1
von hier. קָאן — קָאן hier — dort. S.
auch קָן.

פֶּאָר *pers. m.* Esel.

פֶּאָר *h., pt. pass.* פֶּאָר häßlich.

פֶּאָתָא *a. f.* Schelten.

כָּבָא *a. Pa.* פֶּכִי auslöschen.

כָּבָא *a. m.* Excrement, Mistfladen.

כָּבָא *a. m.* 1. Geröstetes; 2. Hautpustel.

כָּבָא I *a. m.* 1. *pl.* פֶּבִין Gen 3, 18 Dorn-
strauch; 2. *s.* כָּבָא; 3. *s.* קָבָתָא.

כָּבָא II *a. m.* Kufe, Kanne.

פֶּכִיָּא *s.* פֶּכִיָּא.

כָּבָא *a. Pa.* rösten.

כָּבָאָא *a. m. s.* כָּבָא.

כָּבָר *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehren-
geschenk geben; 3. reinigen, fegen.
Pu. geehrt werden. *Hi.* 1. beschwer-
lich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer
machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hütp.*
1. geehrt werden; 2. sich erheben;
3. gefegt werden.

כָּבָר I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.

כָּבָר II *a. Aph.* erzürnen.

כָּבָר *s.* כָּבָר.

כָּבָר I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.

כָּבָר II *h. m. f.* Leber. 'וִיתֵר הֵכ' אֶצְבַּע
Leberlappen (*Lobus caudatus*).

כָּבָרָא (Ex 29, 13) *a. f.* dass.

כָּבָה *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.

כָּבֹד *h. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Be-
zeichnung für Gott.

כָּבֹד *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.

כָּבִי *h. m.* Löschen.

כָּבוּי (bEr 29^b) 1. פֶּכִי, *s.* פֶּכִיָּא.

כָּבֹל I Ortsname.

כָּבֹל II *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.

כָּבוּם *h. m.* Waschen (von Kleidern).

כָּבוּסָה *h. f., s.* כָּבִיסָה.

כָּבוּשׁ *h. m.* 1. Unterwerfung; 2. De-
mütigung; 3. Aufstieg.

כָּבוּשָׁא *a. m.* 1. Pressung; 2. *pl. c. s.*
כָּבוּשִׁיחוֹן Ex 27, 10 Überzug, Belag.

כָּבִיָּא *a. m.* Mistfladen.

כָּבִינָה *h. f.* Überwurf der Frauen.

כָּבִינָתָא *a. f., pl. d.* כָּבִינָתָא Jes 3, 23
dass.

כָּבִיסָה *h. f.* 1. Waschen; 2. Waschwasser;
3. Waschmittel.

כָּבִיר *h. m.* viel, groß. כָּבִיר 'יָמִים hoch-
betagt.

כָּבִישָׁה *h. f.* Betreten.

כָּבִישָׁתָא *a. f., ind.* כָּבִישָׁא 1S 6, 12 (MS
(כָּבִישָׁא), *pl.* כָּבִישִׁין Jes 40, 3 (MS כָּבִישִׁין)
gebahnter Weg.

כָּבִיתָא *a. f.* Rundung.

כָּבִקָב *h. m.* Schale.

כָּבַל *h.* fesseln, binden. *Pu.* gebunden
sein.

כָּבַל *a., pt. pass. pl. f.* כָּבִילִין Koh 12, 4
dass. *Pa. pt. pass.* מְכַבֵּל gebunden.
unfruchtbar.

כָּבַל *h. m.* Fessel, Knöchelring.

כָּבִלָא *a. m., pl.* כָּבִלִין Thr 3, 7 dass.

כָּבֵן *h.* umhüllen. *Pi.* dass.

כָּבֵן *a., pt. pass.* כָּבִינָא Ez 27, 1S, 1.
כָּבִינָא dass. *Pa.* dass.

כָּבִינָה *s.* כָּבִינָה.

כָּבִם *h., pt. pass.* כָּבִים Wäscher (von Kleidern).
Pi. waschen. *Pu. Hütp.* gewaschen
werden.

כָּבִם *h. m.* Waschung.

כָּבִסָא, כָּבִסָא *a. m.* 1. Datteltraube.
2. Hoden.

כָּבַע *s.* כָּבַע.

כָּבַר *h.* sieben (mit dem Getreidesieb).
Ni. gesiebt werden.

כָּבַר *a. Pa.* schwefeln.

כָּבַר *h.* längst.

כָּבַר (Jer 3S, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14)
a. dass.

כָּבִרָה *h. f.* Getreidesieb, Schwinge.

כָּבִרִיתָא, כָּבִרִיתָא *a. f.* 1. Schwefel;
2. Ortsname; 3. 1. כָּבִרִיתָא.

כָּבִשׁ *h. m.* Schaf.

כָּבִשָׁה *h. f.* dass.

כָּבַשׁ *h.* 1. niederdrücken, pressen. *pt.*
pass. כָּבוּשׁ (von der Vorhaut) ange-

drückt; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten; 4. unterwerfen; 5. einlegen.
pt. pl. **כְּבוּשִׁין** Eingemachtes; 6. ebnen, pflastern; 7. vergewaltigen. *Ni.* 1. niedergedrückt werden; 2. unterwürfig sein; 3. vergewaltigen. *Pi.* 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern; 4. knacken (von Nüssen). *Hi.* einnehmen. *Hitp.* unterworfen werden.

כָּבַשׁ (Nu 32, 42), **כָּבִישׁ** *a.* 1. *pf.* 2. *m. sg.* **כָּבִישְׁתָּ** Ex 9, 17, *ipf.* **יִכְבוֹשׁ** Mi 7, 19 niederdrücken, niedertreten, unterwerfen; 2. *imp. pl.* **כָּבִישׁוּ** Jes 40, 3 Soc 59, *pt. pass. f.* **כָּבִישָׁא** Nu 20, 19 ebnen, pflastern; 3. vergewaltigen; 4. *ipf.* 2. *m. sg.* **תִּכְבוֹשׁ** Dt 22, 1, *inf.* **מִכְבֵּשׁ** Lv 20, 4 zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. *Pa.* 1. *ipf.* **כִּבִּישׁ** Gen 49, 15 unterwerfen; 2. *pt. pass. m. pl.* **מִכְבֵּשִׁין** Ex 27, 17 belegen, pflastern. *Itpe.* 1. *ipf.* 2. *f. sg.* **תִּתְכַּבֵּשׁ** Nu 32, 22 unterworfen werden; 2. *pf.* 3. *m. pl.* **אֶתְכַבֵּשׁוּ** Gen 4, 5 sich senken (vom Blick).

כָּבַשׁ *h. m.* 1. Pressung; 2. Eingelegtes; 3. Landungssteg; 4. Aufstieg; 5. Mauerbrecher.

כָּבָשָׁא *a. m.* 1. Pressung, Preßgewicht; 2. *c.* **כִּיבָשׁ** Jes 66, 1 Soc 59 Fußschemel; 3. Schwängerung. **כִּי כָבָשָׁא** nur durch den Regen bewässertes Feld; 4. *d.* **כִּיבָשָׁא** 2S 20, 12, *pl. ind.* **כָּבִישִׁין** Jes 40, 3, *d.* **כָּבִישָׁא** Ri 20, 45 gebahnter Weg, Straße; 5. *d.* **כָּבָשָׁא** Ez 45, 4 geebener Platz; 6. *ind.* **כָּבֵשׁ** 1K 7, 30 (MS **מִכְבֵּשׁ**) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כְּבוּשִׁין *h. m.* Geheimnis.

כָּבִשָׁן *h. m., pl.* **כָּבִשְׁנוֹת** Ofen für Töpfer. Glasmacher, Kalkbrenner.

כָּבִשְׁנָא *a. m.* eine Taubenart.

כָּבִשְׁתָּ *h. f.* Eingelegtes.

כָּבִישְׁתָּא *s.* **כָּבִישְׁתָּא**.

כָּנָא *s.* **כָּנָא**.

כָּנְנָא (bBer 58^a) 1. **כָּנְנִי**, *s.* **כָּנְנָא**.

כָּךְ *a.* 1. **כֹּךְ** Ex 17, 11 als, wenn; 2. **כִּיד** Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. **כֹּךְ** Ex 12, 9 wie, als; 4. **כָּךְ** wie das, was.

כָּךְ *h. m.* 1. großer Krug; 2. bauchig.

כָּדָא *a. m., pl. d.* **כָּדָא** Ri 7, 18 Krug.

כָּדָא *a.* so.

כָּדַב *a., pt. pl.* **כָּדָבִין** Hos 4, 2 1. mit MS **כָּדָבִין**, *s.* **כָּדָא**. *Pa.* 1. *ipf.* 2. *pl.* **תִּכְדָּבוֹן** Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3. *f. sg.* **תִּכְדָּבַת** Gen 18, 15 leugnen; 3. zum Lügner machen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3. *pl.* **יִתְכַדְּבוּן** Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.* 3. *sg.* **יִתְכַדֵּב** 2K 4, 16 Soc 59 sich als lügenhaft erweisen.

כָּדָא, **כָּדָבָא** *a. m., pl.* **כָּדָבִין** Ri 16, 10, Hos 7, 13 Lüge.

כָּדָבָא *a. m., pl. d.* **כָּדָבָא** Jes 30, 9 lügenerisch.

כָּדָבָא (?) *a. m.* Lüge.

כָּדָבָתָא *a. f.* dass.

כָּדָד *h.* bauchig sein.

כָּדָד *h. m.* Krugmacher.

כָּדָה (jJom 44^d) 1. **כָּדָה**, *s.* **כָּדָא**.

כָּדָה (Ri 5, 9) *a.* (= **כָּדָהָא**) 1. jetzt. **כָּדָה עַד כָּדָה** Thr 3, 50 (MS **עַד כָּדָה**) bis jetzt, **כָּדָה מִן כָּדָה** von jetzt ab, **כָּדָה** Ri 5, 8 Soc 59 dann, wann, **כָּדָה עַד כָּדָה** bis dann, wann; 2. als er.

כָּדָם *h. m.* Gerät mit Haken (zum Herausziehen des in den Brunnengefallenen Eimers).

כָּדָוִן (Est II S, 7 Or 2377; Or 2375 **כָּדָוִן**) *a.* (= **כָּדָהָאִין**) jetzt. **כָּדָוִן עַד כָּדָוִן** bis jetzt. **כָּדָוִן מִן כָּדָוִן** von jetzt.

כָּדָוִר *h. m.* Ball, Kugel.

כָּדָוִרָא *a. m.* dass.

כָּדָוִרָת, **כָּדָוִרָתָא** *h. f.* dass.

כָּדִי I *a.* (= **כָּדָהָא**) 1. nur so, zwecklos. **כָּדִי כָּדִי** um nichts; 2. als, wenn sie.

כָּרִי II *a.* (= כָּרִי—רִי) als, wenn. מְכָרִי *da ja.*
כָּרִי *h.* 1. genügend; 2. würdig.
כָּרִי so viel nötig ist für. לְ כָּרִי so viel
nötig ist, um zu. שֵׁ כָּרִי sodaß, damit.
כָּרִי so lange als, bis.
כָּרִי *a.* würdig.
כָּרִי *a. m., pl. d.* כָּרִי Jes 30, 9 (MS
כָּרִי) Lügner.
כָּרִי (?) *h. f.* kleiner Krug.
כָּרִי (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. כָּרִי
1K 22, 20 auf diese Weise. כָּרִי
2S 23, 4 von da ab.
כָּרִי *h. f.* kleiner Krug.
כָּרִי *h. m.* ein Edelstein.
כָּרִי (beides Num JI 34, 8 Ven.
1591) 1. כָּרִי, s. כָּרִי.
כָּרִי (Siphre Dt 204 Ven. 1545;
Jalk. Sch. I 923 Salon. 1526 נְדָרִי)
1. כָּרִי, s. כָּרִי.
כָּרִי, כָּרִי, 1. כָּרִי,
כָּרִי, s. dass.
כָּרִי s. כָּרִי.
כָּרִי *h.* anspannen. *Pu. pt.* unterjocht,
dienstbar.
כָּרִי *a.* so.
כָּרִי Est II 1, 2 (nicht MS) *a. m.* kleiner
Krug.
כָּרִי (Gen 32, 4) *a.* so.
כָּרִי 1. כָּרִי.
כָּרִי (jSabb 8^b) 1. כָּרִי, s. dass.
כָּרִי *h.* 1. *Hitp.* geschleudert werden
(v. Ball); 2. s. כָּרִי.
כָּרִי *a.* hier, s. כָּרִי.
כָּרִי *a., pf.* 3 *f. sg.* כָּרִי Dt 34, 7, 3 *f. pl.*
כָּרִי Gen 27, 1 1. כָּרִי 1. trübe wer-
den; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe
machen, blenden; 2. *pf.* כָּרִי 1S 3, 13
n. d. Hebr., 1. כָּרִי (so MS). *Aph. pf.*
2 *f. pl.* כָּרִי Ez 13, 22 trübe
machen, traurig machen. *Itpa. pf.* כָּרִי
Ez 13, 22 traurig gemacht werden.
כָּרִי *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig
sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. matt-
farbig werden.

כָּרִי s. כָּרִי.
כָּרִי *h. f.* Trübung (der Augen).
כָּרִי *a. f.* Schelten.
כָּרִי *a. f.* Trübung (der Augen).
כָּרִי *a., pt.* כָּרִי Cant 7, 9 vermögen.
כָּרִי *h.* *Hitp.* 1. Priesterdienst üben.
2. das Priestertum erhalten.
כָּרִי *h. m.* Priester. כָּרִי Hoher-
priester. כָּרִי gewöhnlicher
Priester. כָּרִי 1. Leviticus;
2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).
כָּרִי (Lv 1, 7) *a. m., ind.* כָּרִי Lv 20, 9
1. Priester; 2. männl. Personennamen.
כָּרִי (NuJI 31, 23 Ausg. Ven.) 1.
כָּרִי, s. כָּרִי.
כָּרִי *h. f.* 1. Priestertum; 2. Priester-
schaft.
כָּרִי *h. f.* 1. Priestertochter; 2. Priester-
frau.
כָּרִי *a. f.* Priestertochter.
כָּרִי (Ex 29, 9) *a. f.* Priestertum,
Priesterdienst.
כָּרִי *a.* brennen, glühen. *Itpa.* versengt
werden.
כָּרִי s. כָּרִי.
כָּרִי (Ex 21, 25) *a. m.* Brandmal, Brand-
wunde.
כָּרִי *h. m.* 1 *pl.* כָּרִי Dornstrauch; 2. Orts-
bezeichnung.
כָּרִי *h. m.* 1. Schwere. כָּרִי
Ernst; 2. Webebaum.
כָּרִי 1. כָּרִי.
כָּרִי s. כָּרִי.
כָּרִי *h. m.* Wäscher.
כָּרִי *h. m.* 1. *pl.* כָּרִי hohe Kopf-
bedeckung; 2. Schildknorpel (am
Halse); 3. *pl.* כָּרִי auf der Erde
hochgeschichtete Getreidehaufen.
כָּרִי *a. m.* 1. *pl.* כָּרִי Lv 8, 13 (Ex
28, 40 קָרִי) Kopfbedeckung der
Priester; 2. Schildknorpel.
כָּרִי *a. m.* Blutverlust bei der Geburt.
כָּרִי (Sach 14, 15) *x. m., pl.*

פודנן Jes 66, 20. פודנן männl. Maul-
tier, Maulesel.
פודנתא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maul-
tier, Maulesel.
פוח *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt wer-
den; 2. sich verbrennen, verbrühen.
Pi. Hi. brennen, ausbrennen.
פוחן *s.* פהן.
פוחן *h. m.* Richten, Lenken.
פוח *x. m.* kleiner Krug.
פוחא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.
פוחא פוחא פוחא *männl. Personen-*
name. פוחא פוחא *Ortsname.*
פוחא *h. f.* von Kozeba herrührend.
פוחא Beiname eines Mannes.
פוחא פוחא *x. f.* kleiner Krug.
פוח *s.* פהן.
פוחא I *a. m., c.* פוח Cant 1, 9 Kraft.
פוחא II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Ei-
dechsenart.
פוחא *a. m.* eine Vogelart.
פוחל *h. m.* Augenschminke.
פוחלא *s.* פחלא.
פוחלא *h. f.* Schminkerin der Augenlider
(auch als Beruf).
פוח *h. m.* unbekannte Säugetierart.
פוח *h. f.* Fenster.
פוח *h. m., pl.* פחים 1. Höhlung; 2. Schiebe-
grab (stollenartig in den Felsen ge-
triebene Grabhöhle).
פוחא *a. m.* ein feineres Gebäck (in
Ringform?).
פוחב *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.
פוחבא *a. m.* 1. *pl. d.* פוחבא Gen 1, 16
Stern; 2. Planet Merkur.
פוחבא פוחבא (Jes 14, 12 (MS פוחבא) Planet Venus.
פוחבא *h. f.* Planet Venus.
פוחבא *a. f., c.* פוחבא Jer 7, 8 (MS
פוחבא) dass.
פוחבא *a. m.* Spinne; 2. Spinnweb.
פוחבא *l.* פוחבא.
פוחבא *h. f.* Riechkugel (von *Mala-*
bathrum).
פוחל *h.* messen. *Pilp.* פחל 1. unterhalten,

versorgen; 2. (vom Haar) pflegen,
nicht abschneiden; 3. Haarwuchs be-
kommen. *Hitpalp.* versorgt werden.
פוח I *a., pf.* 3 *pl.* פוח Ex 16, 18 messen.
Aph. ipf. 3 *pl.* פוחל Jes 27, 8 dass.
Itpe. pf. פוחל Jes 40, 12. פוחל *pt.*
פוחל Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.
פוח II *a.* eine Regel aufstellen.
פוח III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. פחלא.
פוחא *s.* פחלא.
פוחא *h. f., pl.* פוחא Niere.
פוחא *a. f., 1. ind.* פוחא, *pl.* פוחא Lv
3, 4 dass.; 2. Hode.
פוחא *h. m.* Schmucksache des Weibes.
פוחא I *h. m.* künstlich überreif gemachte
Masse von Früchten.
פוחא II *h. m., pl.* פוחא (פוחא, bibl.
פוחא) Götzenpriester.
פוח *h. Pi.* פוח 1. grade machen; 2. genau
machen; 3. bestimmen, angeben; 3.
richten, beabsichtigen, פוח 1. die
Aufmerksamkeit richten; 2. andächtig
sein. *Pu. pt.* פוח 1. grade; 2. genau;
3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.*
פוח zurechtstellen, bestimmen. *Ho.*
pt. פוח zurechtgestellt, bestimmt.
Hitp. 1. grade gemacht werden; 2. sich
bereiten; 3. beabsichtigen. *Pil.* פוח
feststellen, begründen. *Pul. pt.* פוח
zurechtgestellt.
פוח *a. Pa.* פוח 1. grade machen; 2. *ipf.*
2 *m. pl.* פוחא (Dalm. Gr. 329) Num
34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. rich-
ten. פוחא die Aufmerksamkeit
richten; 4. beachten. *pt. pass.* פוחא,
פוחא, *pl.* פוחא Est II 1, 2 grade, ge-
nau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl. f.*
פוחא 1S 6, 12 (MS פוחא) grade
zielen; 2. *pt. pass. pl.* פוחא Ex 26, 5,
Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend.
Itpe. zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich
stellen; 2. beabsichtigen, sich an-
schicken.
פוחא *s.* פחא.

בִּנְגֵר *pers. m.* Tafelmeister, Truchseß.
 בִּנְיָה *h. f.* 1. Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit; 2. Andacht.
 בִּנְיָוֶתָא *a. f.* dass.
 בִּנְיָן (?) *h. m. f.* Stütze(?). *S.* בְּנוֹן.
 בִּנְיָם *h. m.* das breite Ende der Getreideschaukel.
 בִּנְיָתָא *a. f.* Absicht.
 בִּנְיָתָא *a. m., pl. d.* בִּנְיָתָא *Ex* 9, 32 nach I. Löw Emmerweizen (*Triticum dicoccum*). *S.* בִּנְיָתָא.
 בִּס *h. m. f., pl.* בִּסוֹת 1. Becher; 2. Vertiefung. בֵּית הַבִּסוֹת zweiter Magen der Wiederkäuer (Netzmagen).
 בִּס, *imp. v.* נָבַס, *s.* dass.
 בִּסְלָתָא *a. f.* Lanzette zum Aderlassen.
 בוּסְקִין (Midr. Teh. 1, 6) 1. בּוּסְקִין.
 בִּסְתָא *a. f.* Becher.
 בּוּג *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.
 בּוּג *a. m. s.* בָּבָג.
 בּוּפָח *h. m.* ein Kochherd (für nur einen Topf), auch als Backofen dienend.
 בּוּפְיָא *a. m.* eine Fischart.
 בּוּפִיָּה (jKeth 31^d) 1. בִּיפִיָּה, *s.* בָּבָה.
 בּוּפִיתָא *a. f.* Mistfladen.
 בּוּפִיתָא (bBabM 73^b) 1. בִּטְפִיתָא, *s.* בּוּפִיתָא.
 בּוּפֶר I *h. m.* Stühngeld.
 בּוּפֶר II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia*).
 בּוּפֶשׁ *h. m.* Gefäß zum Oliveneinweichen.
 בּוּפֶת *h. m., pl.* בּוּפֶתִין Block, in der Mauer befestigter Tragbalken des Baugerüsts.
 בּוּפֶתָא *s.* בּוּפִיתָא.
 בּוּץ *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* zusammenschrumpfen machen.
 בּוּר *h. m.* Getreidemaß (364, 41).
 בּוּר *a. Pa.* בּוּר fischen.
 בּוּר *h. m.* Schmelzofen.
 בּוּרָא *a. m.* 1. Dt 4, 20, 1K 8, 51 dass.; 2. weibliche Scham(?).
 בּוּרָא *a. m., c.* בּוּר Lv 27, 16 Getreidemaß.
 בּוּרָא *a. m.* Fisch.
 בּוּרָה *h. f.* Stamm. *S.* קוּרָה.

בּוּרָה *s.* בּוּרָה.
 בּוּרִיתָא *a. f.* ein Kor voll. *S.* בּוּרָא.
 בּוּרֶךְ 1. בּוּרֶךְ.
 בּוּרֶם *h. m.* Wein- (Obst-)Gärtner.
 בּוּרְנֶק *pers. m.* Speiseort.
 בּוּרְתָא *h. f.* Stamm.
 בּוּרְתָא *h. f.* 1. Bienenkorb; 2. Feigenkuchen in Gestalt eines solchen.
 בּוּרְתָא *a. f.* dass.
 בּוּרְתָא *a. f.* Stamm. *S.* קוּרְתָא.
 בּוּשׁ *h. m.* Spindel (mit Haken).
 בּוּשׁ (Gen 10, 6) Äthiopien.
 בּוּשָׁא 1. בִּישָׁא, *s.* dass.
 בּוּשָׁאָה *a. m., pl. d.* בִּישָׁאָה *Zeph* 2, 12 1. Äthiopier; 2. Neger.
 בּוּשִׁי *h. m.* 1. Äthiopier; 2. Neger; 3. (vom Wein) dunkelfarbig.
 בּוּשִׁים *h. f.* dass.
 בּוּשִׁיתָא *a. f.* dass.
 בּוּשֶׁר *h. m.* 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
 בּוּשֶׁתָּא *s.* בּוּשֶׁתָּא.
 בּוֹתָא *a.* (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), *c. suff.* בּוֹתִיָּה *Ex* 10, 14 wie, gemäß.
 בּוֹת Ortsname.
 בּוֹתָא *a. f.*, 1. *c.* בּוֹתָא *Gen* 8, 6, *pl. ind.* בּוֹתָא *1K* 6, 4, *c.* בּוֹתָא *Gen* 7, 11, *d.* בּוֹתָא *Ct* 2, 9 (בּוֹתָא!) Öffnung, Fenster; 2. 1. בּוֹתָא.
 בּוֹתָאָה *a. m.* Samaritaner.
 בּוֹתָב *h. m.* das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
 בּוֹתָנָן *h. m.* Schreiber.
 בּוֹתָנָתָא *h. f., pl.* בּוֹתָנָתָא Dattel.
 בּוֹתִי *h. m., f.* בּוֹתִיתָא Samaritaner. Zuweilen ist בּוֹתִי nur Censurlesart für גּוֹי.
 בּוֹתִירִין (?) *Dt* 31, 43 Ortsname.
 בּוֹתֶל *h. m.* Wand.
 בּוֹתֶרָתָא *h. f.* Kapital.
 בּוֹתֶרָתָא (*Ez* 41, 18) *a. f., pl.* בּוֹתֶרָתָא *Ez* 41, 18 dass.
 בּוֹתֶשׁ *h. m.* 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.

פִּנּוּב *h.* 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* **פִּנְּוּב** (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).

פִּנּוּב *a. Pa.* dass.

פִּנְּוּב *h. m.* Lüge.

פִּנְּוּבָא (?) *a. m.* ein Längenmaß.

פִּנְּוּבָא *a. m.* Lügner.

פִּנּוּ *h.* sich scheuen, genießen.

פִּנּוּ *a.* dass.

פִּנְּוּב (Gen 38, 5) Ortsname.

כּוּר (?) *a. Itpe.* grausam sein.

כַּחַ *h. m.* 1. Kraft, Stärke. **כַּחוּ** unmittelbare Wirkung. **כַּחַ** **כַּחַ** mittelbare Wirkung; 2. Recht.

כַּחַ *s.* **כּוּחַ** II.

כַּחַד *h. Ni.* vertilgt werden. *Pi.* ableugnen. *Hi.* vertilgen.

כַּחַד *a. Itpa.* vertilgt werden.

כַּחַדָּא (Gen 13, 6) *a.* zusammen.

כַּחַל *h. m.* Augenschminke.

כַּחַח (**כַּחַח**?) *h.* sich räuspern, husten.

כַּחַשָּׁא *a. m.* abgemagert.

כַּחַשָּׁתָא *a. f.* Abmagerung.

כַּחַל *h.* die Augenlider mit *Stibium* schminken. *pt. pass.* **כַּחַל** (vom Auge) glänzend (wie infolge von Umränderung durch Schminke).

כַּחַל *a. 1. pf. 3 f. sg.* **כַּחַלַת** 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. *Itpe.* geschminkt werden.

כַּחַל *h. m.* Euter.

כַּחַלָּא *a. m.* dass.

כַּחַלָּא (Est II 1, 3) *a. m.* 1. Augenschminke. **כַּחַלָּא דְּכַ** Augenschminkebüchse. 2. eine schwarze Steinart.

כַּחַלִּי *h. m.* 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. Cant 5, 14 (Or. 1302 **כַּחַלִּי** **כַּחַלִּי** Edelstein von dieser Farbe).

כַּחַלִּין *h. m. pl.* schwarze Steinart.

כַּחַשׁ I *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* **כַּחַשׁ** mager. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürrig machen.

כַּחַשׁ II *h.* täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. als Lügner (Lüge) erweisen; 2. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erwiesen werden. *Hitp.* sich widersprechen.

כַּחַשׁ I *a.* abmagern. *Aph.* mager, dürrig machen. *Itpe.* mager, dürrig werden.

כַּחַשׁ II *a. Aph.* als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpa.* als Lügner erwiesen werden.

כַּחַשָּׁא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.

כַּחַשְׁטִיט (bAbZ 39^a, MS München (כַּחַשְׁטִיט) 1. **כַּחַשְׁטִיט**, *s.* dass.

כִּי *h.* 1. dann, wam; 2. so; 3. denn; 4. **כִּי** denn etwa?

כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäß; 2. als, wenn; 3. so. **כִּי נָן** (= **כִּי נָן**) so wir; 4. so daß; 5. denn? (Jes 14, 19 MS **כִּי** statt **כִּי**, Jes 23, 3 MS **כִּי** statt **כִּי**).

כִּי *gr. tr.* (χί) der griechische Buchstabe Chi.

כִּי *a.* (= **כִּי**, **כִּי**) wie jenes.

כִּי *a. m.* Häßlichkeit.

כִּי *a. m., pl. c. suff.* **כִּי** Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. *S.* **כִּי**.

כִּיד 1. **כִּיד**, *s.* **כִּיד**.

כִּידוֹן *h. m.* 1. Wurfspieß; 2. (bibl.) männl. Personennamen.

כִּידוֹר männl. Personennamen.

כִּידָה *h. m.* 1. trübe, dunkel; 2. matt.

כִּידוֹן *h. m.* Priesterornat.

כִּידוֹן (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.

כִּידוֹן *h.* sofort. **כִּידוֹן** 1. sobald als; 2. nachdem. **כִּידוֹן** da ja.

כִּידוֹן (Est II 3, 10) *a.* **כִּידוֹן** 1. als; 2. da ja. **כִּידוֹן** nachdem.

כִּידוֹן *a. m.* 1. *pl. f.* **כִּידוֹן** Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* **כִּידוֹן** zuverlässig; 3. *pl. ind.*

כִּידוֹן Gn 42, 11 redlich.

כִּידוֹן *a. m.* Vernunft.

כִּידוֹנָא *a. f.* Vernunft.

בינייתא (Mi 3, 9, MS בְּיִנְיָתָא *a. f.* Gradheit.

ביור *h. m.* Stuckbekleidung der Wand(?).

ביורא *a. m., pl. c.* בְּיֹרִי 2S 7, 2 dass.

ביור *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.

ביורא (Ex 30, 1S) *a. m.* dass.

ביח *s.* בָּחַח.

ביח *h. m.* ausgeworfener Schleim.

ביל *h. m.* Feldmesser.

בילא *a. m.* Maß.

בילה *s.* בִּלָּה.

בילוי *x. m.* Beil.

בילותא *a. f.* Maß.

בימה *h. f.* Siebengestirn.

בימתא *a. f., ind.* בִּימָא Am 5, 8 dass.

בין *h. s.* בֵּין.

בין *a. s.* בֵּין.

ביני *a.* (= בֵּין היא) 1. so ist es; 2. ist es so?

ביס *h. m., pl.* בִּיסִין 1. Beutel; 2. Hodensack.

ביסא I *a. m.* 1. *c. suff.* בִּיסָךְ Dt 25, 13 dass.; 2. בִּי בִיסִי Netzmagen der Wiederkäuer; 3. *s.* בִּישָׂא.

ביסא (?) II *a. m.* Dornkraut.

ביסא *a. m.* Holz. S. בִּיסָא.

ביסתא *a. f.* Beutel.

ביעור *h. m.* Häßlichkeit.

ביף *s.* בִּיף.

ביפא *a. m.* Demütigung.

ביפא I *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein).

ביפא II *a. m., c.* בִּיף Ex 14, 30 Ufer.

ביפה *h. f.* Stein.

ביפתא *a. f.* Ufer.

ביצד *a.* auf welche Weise?

כיר *h. Pi.* כִּיר mit Stuck bekleiden(?).

כירה *h. f.* Kauf.

כירה *h. f., du.* (hebr.) כִּירִים Lv 11, 35 ein tragbarer Kochherd.

כירה I *h. f.* Graben.

כירה II *h. f.* Gastmahl.

כירוקא *a. m.* Garbe.

כרִיא *s.* כִּרְיָן.

כריר *s.* כִּרִיר.

כיש *a.* כִּיש כִּיש Klingen der Münze im Krug.

כישא *a. m.* 1. Gebund; 2. Bausch(?).

כך *h. so.* כֵּךְ וְכֵךְ 1. so und so; 2. so und so viel. כֵּךְ דָּבֵכְךְ 1. dazu; 2. deshalb. לְכֵיכֵךְ daher. כֵּךְ אַחֵר nachher. שְׁלֵכֵךְ weshalb. הִלְכֵךְ deshalb.

כפא (Jud 15, 19, MS כִּפָּא) *a. m., pl. c.*

כפי (!) Koh 12, 3 1. Backenzahn; 2. Zahn. כפא דִּאֶקְלִידָא Schlüsselbart.

כפא *a. m., pl. d.* כּוּפְּיָא Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. stollenartig in den Felsen getriebene Grabhöhle; 3. Hütte.

כפפא *gr. m.* (κακκάβη) Topf.

כפריתא 1. כְּפִרְיָתָא.

כפי (?) *m.* 1. Kern; 2. 1. כִּפִּי.

ככלא *gr. m.* (κυκλάς) Purpurstreifen am Kleide.

ככלא *gr. f.* (κίχλη) Krammetsvogel.

ככלין *gr. m.* (κοχλίον) Schnecke, Spirale.

כוכליר *gr. m.* (κοχλιδριον) Löffel.

ככלן (Gen 25, 25 Sab, MS כְּנָלִים, II כְּנָלִין, JII כְּנָלִין, *s.* כָּלִן).

כבר *h. m.* 1. Laib Brot; 2. Talent (Gewicht); 3. Jordanebene.

כברא (Ex 25, 39) *a. m., pl.* כְּבָרִין Ex 38, 25 Talent (Gewicht).

כבריתא *a. f.* Honigseim.

כל = וְכָל, *s.* וְכָל.

כל *h. m.* 1. alles; 2. jeder; 3. ganz.

כל שְׁהוּא קָלִי irgendetwas, von jeder Art. קָלִי שְׁכֵן um so viel mehr. קָלִי שְׁכֵן überhaupt. לֹא הָכֵל מִמֶּנּוּ er ist nicht berechtigt.

כל (Gen 16, 12) *a. m., c.* כָּלִי Gn 7, 21, כָּל Gn 1, 12, *c. suff.* כָּלִי Gn 25, 25 dass. כָּלִי הָאֵל alles dies.

כל עֲמָא Est II 1, 1, כָּלִי עֲלֵמָא jeder-mann. כָּל מִדְּעָם Dt 23, 11, כָּל מִיִּי Est II 2, 9 irgendetwas, alles. כָּל

כָּל הָיָא so oft als. כָּל הָיָא überall,

wo. **כָּל דָּבָר** *gr. m.* (Χαλδαίος) Magier.
 um so viel mehr. **כָּל קָבֵל** Ru 4, 4 vor,
 in Gegenwart. **כָּל קָבֵל** Koh 5, 15
 (MS **קָבֵל**) dementsprechend wie, s. **כָּ**.
כָּלָא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* **כָּלוּ** 1S 6, 10, *ipf.*
 Gn 23, 6 B. zurückhalten; 2. ver-
 scheuchen. *Aph.* verscheuchen. *Itpe.*
 1. *pf.* **אֶתְּכָלִי** Gen 8, 2 zurückgehalten
 werden; 2. sich hindern lassen.
כָּלָא II *a.* *Aph.* 1. *pf.* **אֶתְּכָלִי** 2S 22, 14
 lärmern, schreien, donnern; 2. *pt.* **מִכָּלִי**
 Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen.
כָּלָא III *a.* 1. zu Ende gehen; 2. zu
 Grunde gehen. *Pa.* zu Grunde richten.
כָּלָא IV *a.* vertrauen.
כָּלְאָה I *a. f. ind.* Vernichtung.
כָּלְאָה II *a. m.* Gewahrsam.
כָּלְאָב (bibl.) männl. Personennamen.
כָּלְאִים *h. m. du.* 1. Mischung zweier
 Gattungen; 2. Name eines Mischna-
 traktats.
כלב *h. Pi. Hi.* heften, nicht kunstgemäß
 nähen.
כלב *h. m.* Hund. **כָּלֵב הַמַּיִם** Fischart
 (*Hemichromis sacra?*).
כָּלֵבָא (Ex 12, 7) *a. m., ind.* **כָּלֵב** Jes
 66, 3 Soc 59 Hund.
כלבא 1. **כָּלֵבָא**, s. dass.
כָּלֵבָא *a. m., c. suff.* **כָּלֵבָיָה** 1S 13, 20, *pl.*
d. **כָּלֵבָיָא** (!) Ri 9, 48 Praet. Axt.
כָּלֵבָה *h. f.* Hündin.
כלבורא (jEr 20^d, Ausg. Ven. **כלבורא**)
 1. **כָּלֵבָיָא**.
כלבית 1. **כָּלֵבִית** *gr. f.* (βολβίτις) kleiner
 Tintenfisch.
כָּלְבוֹס I *gr. m.* (κάλπος) Krug, Urne.
כָּלְבוֹס (?) II *x. m.* 1. Zange; 2. zangen-
 förmiger Nagel.
כלבוס 1. Tanch. Balak 13, 1. **כָּלִינוֹס**;
 2. bBabK 100^b, 1. **כָּלְבוֹס**.
כלובסין s. **כלופסין**.
כָּלֵבֶת *h. f.* Haken(?).
כָּלֵבֶתָא *a. f.* Hündin. **כָּלֵבֶתָא** besondere
 Art von Stichen.

כָּלְדָּא *gr. m.* (Χαλδαίος) Magier.
כלידא s. **כָּלִידָא**.
כָּלִידִי *gr. m.* (Χαλδαίος) Magier.
כָּלִידִין (jPes 29^d) *gr. m. pl.* (χυλῶδες?)
 ausgekochter Saft.
כלידין (BerR 89) 1. **כָּלִידִין** *gr. m.* (χυλῶδες)
 Schmuck.
כָּלִידִין *gr. m.* (χυλιδάριον) Halsband.
כָּלֵה s. **אֶתְּכָלִי**.
כָּלֵה I *h.* (= **כָּלָא**) zurückhalten, ver-
 scheuchen. *pt.* **כָּלֵה עוֹרָב** Krähen-
 scheuche. *pt. pass.* **כָּלֵי** zurück-
 gehalten, sich enthaltend.
כָּלֵה II *h.* aufhören, zu Ende sein. *Pi.*
 1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* ver-
 tilgt. *Hitp.* vertilgt werden.
כָּלֵה *h. f., pl.* **כָּלֵה** 1. Schwiegertochter;
 2. Braut; 3. s. **כָּלֵהָא**.
כָּלֵה (**כָּלֵה**?) *h. f.* 1. mit Vorhängen
 umschlossenes Bett; 2. Vorhang.
כלו *h.* (= **כָּלָא**) als ob.
כלו (DtJI 29, 37) 1. **כָּלֵי**, s. **כָּלֵהָא**.
כלוב *h. m.* Käfig.
כָּלוֹב *h. m.* Axt.
כלוט (jSabb 11^b) 1. **כָּלוֹט**, s. **כָּלוֹטָא**.
כָּלִי *h. m.* 1. Vollendung; 2. Vertilgung.
כָּלִיל *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit.
כָּלִים *h.* 1. irgend etwas; 2. etwa?
כָּלִים (Koh 1, 9, MS **כָּל**) *a.* dass.
כָּלִימָר *h.* das will sagen.
כָּלִי *h. m., pl.* **כָּלִים** 1. Gefäß; 2. Be-
 hälter; 3. Gerät; 4. *pl.* **כָּלִי הָרֶם** Thon-
 geschirr; 5. Gewand. *pl.* **כָּלִים** Name
 eines Mischnatraktats.
כָּלִי *gr. tr.* (χιλίοι) tausend.
כִּלִּי (BerR 51) ein Tier
 mit feinen Fühlhörnern.
כָּלִיא *gr. f.* (κοιλία) Ausbauchung.
כָּלִיכָה *h. f.* Korb, Korbgeflecht.
כָּלִידָא (Gn 44, 2) *gr. m.* (χάλιε) 1. Becher;
 2. Blumenkelch (Blüte).
כָּלִידָוִן *gr. tr.* (χυλιδῶν) von tausenden.
כָּלִיה *h. f.* Vertilgung.
כָּלִיהָ s. **כָּלֵהָא**.

כילין (jBer 6^d) 1. בִּילוֹן, s. dass.
 כיליונין (EchR I 4 Ar.) 1. mit Ausg. Pes.
 בּוֹלְיוֹנִים, s. בּוֹלְיוֹנִים.
 כיליות (BerR 28) 1. בִּילְיוֹת, s. בִּילוֹן.
 כִּלְיוֹת *h. f. pl.* Nieren.
 כִּלְיוֹתָא *a. f.* Vertrauen.
 כליכה 1. כִּלְיָה, s. dass.
 כִּלִּיל *h. m.* (bibl.) Ganzopfer.
 כִּלְלָא *a. m.* 1. Ex 29, 6, *pl.* בִּלְלִין, *d.*
 כִּלְלִיָּא Ri 8, 16, בִּלְלִין Kranz, Krone;
 2. Kronenabgabe. כִּלִּיל מִלְכָּא Honig-
 klee.
 כִּלְלִיָּה *a. m.* Eintreiber der Kronen-
 steuer. Vgl. neusyr. *kilkā*, Maclean 133.
 I. Löw.
 כִּלְסִין *h. m. pl.* Frucht der *Prosopis*
Stephaniana.
 כוליר 1. 1. כּוֹבְלִיר, s. dass.; 2. 1. כִּבְלִין,
 s. dass.
 כִּלְרִכִּין *gr. m. pl.* (χλιαρχος) Chiliarch.
 כִּלְרִכִּין כל ירקן (JalkSch I 944) 1. כִּלְרִכִּין.
 כִּלְיָה *gr. f.* (χολή) Zorn.
 כִּלְיָתָא s. כּוֹלְיָתָא.
 כִּלְךָ *h.* (= כִּלְךָ לָךְ) wende dich doch
 endlich.
 כִּלְךָ *h. m.* Seidenabfall (vgl. neusyr.
kilkā). I. Löw.
 כִּלְכָּא *a. m.* dass.
 כִּלְכָּא *x. m.* Speicher.
 כִּלְכָּא 1. כּוֹלְכָא, s. dass.
 כִּלְכּוֹל *h. m.* 1. Versorgung; 2. Haar-
 wuchs.
 כִּלְכִּיד *gr. m.* (χαλκίς) eine Art Häring.
 כִּלְכִּידָא *gr. m.* dass.
 כִּלְכִּית *gr. f.* (χαλκίς) Eidechsenart.
 כִּלְכִּל s. כּוֹל.
 כִּלְכִּלָּה *h. f.* 1. Korb für Früchte; 2.
 Fruchternte.
 כִּלְכּוֹס *gr. m.* (χαλκοῦς?) ein Kupfer-
 grün. Ob zu lesen כִּלְכּוֹס χλωρός?
 כִּלְל *h.* 1. vereinigen, zusammenfassen,
 einschließen; 2. eine Regel aufstellen.
 נִי. in einer Regel enthalten sein. *Pi.*
 bekränzen, krönen. *Pu. pt.* מְכַלְל mit

eingeschlossen. *Ho. pt.* מְכַלְל vollendet,
 vervollständigt.
 כלל 1. כִּלְל, s. dass.
 כִּלְל *a.* vereinigen. *Pa.* 1. *imp. pl.* כִּלְלוּ
 Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen.
Aph. krönen. *Ita.* 1. gekrönt werden;
 2. Hochzeit haben. *Schaph. ipf.* 2 *m.*
sg. c. suff. תִּשְׁכַּלְלֶנָּה Gen 6, 16 voll-
 enden. *Ischtaph. pf.* 3 *m. pl.* אִשְׁתַּכַּלְלוּ
 Gen 2, 1 vollendet werden.
 כִּלְל *h. m., pl.* כִּלְלִים, כִּלְלִיּוֹת 1. All-
 gemeines. כִּלְלִי im allgemeinen; כִּלְל
 וּפְרָט Allgemeines und Besonderes (eine
 der Regeln zur Eruiierung des Rechts
 aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Prin-
 zip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe.
 כִּלְלָא *a. m., pl.* כִּלְלִין 1. Allgemeines;
 2. Prinzip, Regel. מְכַלְל daraus (aus
 dem ganzen Inhalt) folgt.
 כלם *h. Ni.* beschämt sein. *Hi.* beschämen,
 tadeln. *Ho. pt.* beschämt.
 כלם *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְלִים 1S 1, 16
 beschämen. *pt. pass.* מְכַלֵּם beschämt.
Ita. ipf. 3 *f. sg.* תִּתְכַלֵּם Nu 12, 14
 beschämt werden, sich schämen.
 כִּלְמָא 1. כִּלְמָא.
 כִּלְמָה *h. f.* Schande.
 כלמו (DtJI 29, 4) 1. כִּלְמָא, s. כִּלְמָא.
 כִּלְמִי 1. כִּלְמִי, s. כִּלְמָא.
 כִּלְמוֹס *gr. m.* (χλαμύς) Soldatenmantel.
 כִּלְמָתָא (Ex 8, 12, MS קִלְמָתָא) *a. f., pl.*
 כִּלְמִין Laus.
 כִּלְן *gr. m.* (χλαίνα) Mantel.
 כִּלְן *gr. m.* (καλόν) schön.
 כילן 1. בִּילִין, s. בִּילוֹן.
 כילון *lat. m.* (cilo) Mann mit oben
 spitzem Kopf.
 כִּלְיִידִין, כִּלְיִידִין *gr. m.* (χλανιδιον) leichtes
 Obergewand.
 כִּלְיִיתָא *a. f.* Anemone (I. Löw).
 כִּלְיִנוֹס *gr. m.* (χαλινός) Zügel, Zaum.
 כִּלְיִנֹס כִּלְיִנָּא (1K 6, 4 Soc 59; Or
 2210 כִּלְיִנָּא) *gr. m.* (κολόνα), *pl. h.*
 כִּלְיִנָּא Pfahl, Stütze.

כילום (jSabb 10^b) (?).
 כולסא (bSabb 154^b) 1. בולסא, s. בולוס.
 כליסים (Tos. Kil. V 25) s. אבסלן.
 כליסרקין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545
 כל ירקין JalkSch I 944; כלים רקים
 1. פילירכין, s. dass.
 בלעס *a. pass.* sich ekehn.
 בלפי *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in
 der Richtung auf. בלפי ש dem gegen-
 über, dass.
 בלפי (Koh 7, 9) *a. dass.* בלפי לפי nach
 welcher Richtung?
 בלופוס (PesR 23) 1. פלנרופוס *gr. m.*
 (φιλάνθρωπος) menschenfreundlich.
 בלקיד s. בליד.
 בלקודקה (SchirR 4, 8) *gr. f.* (λεκτικιον)
 Sänfte.
 בלקטור *gr. m.* (λίκτωρ) Liktor (Straf-
 vollzieher).
 בלקטורין (falsch VajR 23 כטורין) *gr.*
m. (χαρακτήριον) Bild.
 בלקן *gr. m. pl.* (χαλκός) Kessel.
 בלקים (כולקים) *gr.* Ortsname (Χαλκίς).
 בלקוס *gr. m.* (χολικός für μεταχολικός)
 trübsinnig.
 בלריה (TosBk 7) 1. תבל דיה.
 בלתא *a. f.* 1. *c. suff.* בלתיה Gn 11, 31
 Schwiegertochter; 2. *pl.* בלן Jer 7, 34,
 בלן Braut; 3. *ind. pl.* בלה, *pl.* בלי Be-
 zeichnung der öffentlichen Rechts-
 belehrungen vor dem Passah- und
 Hüttenfeste in Babylonien.
 בלתא (בלתא?) *a. f.* 1. mit Vorhängen
 umschlossenes Bett; 2. Vorhang.
 בם *דיבם* mit *Suff.* s. דיבםא.
 בםא *a.* בםא ד Gn 13, 16 wie. בםא
 o wie, s. במה.
 בםה *h.* בםה ש wie.
 בםה *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie
 viell!; 3. viel. בםה עד bis wann?
 בםה על אהת בםה ובםה um wie viel mehr.
 בםה (Gn 47, 8), richtiger בםה *a. dass.*
 בםה על תד בםה ובםה um wie viel mehr.
 בםהין *h. m. pl.* Trüffeln.

בםהין *a. m. pl. dass.*
 בםות, בםות (auch mit *Suff.*) *h.* wie.
 בםות ש wie das, was.
 בםון *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).
 בםונא (Jes 28, 25) *a. m. dass.*
 בםונא s. בםנא.
 בםאי *gr. tr.* (χαμαί) zur Erde.
 בםה *pers. m.* säuerliche Zukost.
 בםה *pers. m.* säuerliche Zukost.
 בםלגית *h. f.* eine Tierart.
 בםם *h. m.* Knebel.
 בםן *a.* wie viel?
 במן *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* ver-
 borgen aufstellen, auflauern lassen.
 במן (Ex 21, 13) *a., ipf.* במן Gn 49, 17
 auflauern. *Pa. pt.* במן Thr 3, 10
 dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf.*
c. suff. אתבמוניהון Hos 7, 6 sich auf
 die Lauer legen.
 במן *h. m.* hinterlistig.
 בםנא (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m., c. s.*
 בםנא Jos 8, 13 Praet. 1. Auflauerung;
 2. Hinterhalt.
 בםנה *h. f.* dass.
 בםנון *h. m.* dass.
 בםנו *gr. f.* (χαμέσση?) Frauensattel(?).
 בםנא *a. f. ind.* בםנא Nu 35, 20, *pl. c.*
 בםנא 1K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinter-
 halt.
 בםם *h.* verbergen.
 בםם 1. בםם.
 בםםא *a. m.* Verborgeneheit.
 בםםאות *h. f. pl.* in Gruben verborgene
 Getreidehaufen(?).
 בםסת (Lv 25, 26) *a.* genug für. ד בםסת
 Nu 35, 18 genug, dass.
 בםנא (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.
 בםר I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.*
 dass. *Ni.* zusammenschrumpfen (nach
 innen einstürzen(?)).
 במר II *h. Pi. Hi.* das Netz auswerfen.
 במר III *h. Ni.* (v. רתמים) rege werden.
 במר I *a.* 1. warm machen, dünsten;
 2. zusammenschrumpfen.

בְּנִישְׁתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* בְּנִישְׁתָּא Gn 1, 10, בְּנִישְׁתָּא Lv 11, 36 Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. בְּנִישְׁתָּא Ri 5, 9 Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne בית) *pl. d.* בְּנִישְׁתָּא Mi 7, 11 Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde; 5. Vertretung der Gemeinde (oberster Gerichtshof). S. auch בְּנִישְׁתָּא.

בְּנִי *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden.

בָּנָם *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). *pt. pass. f.* בָּנוּסָה geehelicht; 3. eingehen, kleiner werden; 4. zurücktreten. **בָּנוּם** eingebogen. **בְּנִי** *Ni.* 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu.* aufgehängt sein. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden.

בָּנָם *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln.

בְּנִיָּה *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigungsstätte.

בְּנִיָּתָא *h. f., pl.* בְּנִיָּתָא 1. Sammlung, Versammlung. בְּנִיָּתָא *a.* Versammlungshaus (Synagoge), *b.* Speicher; 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. בְּנִיָּתָא הַגְּדוֹלָה die große Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's).

בְּנִיָּתָא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge).

בְּנִיָּתָא *a., pf. c. suff.* בְּנִיָּתָא Thr 3, 16 beugen. *pt. pass.* בְּנִיָּתָא gebeugt. *Itpe. pf. 2 sg.* אֶתְבְּנִיָּתָא 2 K 22, 19 sich demütigen.

כְּנִיָּה (jNed 37^d) 1. כְּנִיָּה. s. dass.

כְּנִיָּה Eigenname einer Person, eines Volkes und Landes.

כְּנִיָּתָא (Gn 12, 6) *a. m.* Kanaaniter, Phönizier.

כְּנִיָּתָא *h. m.* dass.

כְּנִיָּה *h. Ni.* sich verbergen.

כְּנִיָּה *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe.* 1. *pt. pl.* מִתְבְּנִיָּתָא Cant 8, 7 (MS *מִתְבְּנִיָּתָא*) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden.

כְּנִיָּה *h. f. m., du.* כְּנִיָּתָא 1. Flügel, Schwinge; 2. die beiden Flügel der Lunge; 3. Achsel, Schulter; 4. Arm, Hand; 5. die beiden Teile der Doppelflöte; 6. Zipfel, Ende; 7. Spitze, Ecke. כְּנִיָּתָא לְכְּנִיָּתָא aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. הַכְּנִיָּתָא תַּחַת כְּנִיָּתָא unter die Fittige Gottes bringen (ins Judentum einführen). רָאָה כְּנִיָּתָא אָבִיו das vom Vater berührte Weib berühren.

כְּנִיָּתָא *a. f.* 1. *du.* כְּנִיָּתָא 1 K 6, 24, *pl. c. suff.* בְּנִיָּתָא Lv 1, 17, כְּנִיָּתָא Mal 3, 20 Flügel; 2. *pl. c.* כְּנִיָּתָא Dt 22, 12 Zipfel; 3. Arm; 4. Schoß. כְּנִיָּתָא Dt 14, 13 eine Vogelart.

כְּנִיָּתָא I (Gn 4, 21) *a. m.* ein Saiteninstrument.

כְּנִיָּתָא II *a. m.* Jujubenbaum (*Zizyphus Spina Christi*).

כְּנִיָּתָא *h. Hitpa.* sich versammeln.

כְּנִיָּתָא *a.* 1. *ipf. 2 m. sg.* הַכְּנִיָּתָא Dt 28, 39 sammeln, versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf. 1 sg.* אֶתְכְּנִיָּתָא Ez 11, 17 dass. *Aph. pf.* אֶתְכְּנִיָּתָא Ex 35, 1 dass. *Itpe. 1. pf.* אֶתְכְּנִיָּתָא Gn 25, 8 sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אֶתְכְּנִיָּתָא Gn 49, 1 sich versammeln.

כְּנִיָּתָא (Ex 34, 22) *a. m.* Einsammeln, Ernte.

כְּנִיָּתָא *a. f.* 1. *ind.* כְּנִיָּתָא Jes 1, 4, *pl.* כְּנִיָּתָא Gen 17, 16, *c.* כְּנִיָּתָא Gen 35, 11; 48, 4 Haufe, Menge; 2. Versammlung. כְּנִיָּתָא בית Synagoge; 3. Synagoge. 4. *d.* כְּנִיָּתָא Ex 16, 2 Gemeinde; 5. Volksvertretung. כְּנִיָּתָא רַבְתָּא Cant 6, 5 die Volksvertretung zur Zeit Esra's. S. כְּנִיָּתָא.

כְּנִשְׂרָא *x. m.* Nabel.

כְּנִתָּא *a. f.* 1. 1K 17, 31 Gestell; 2. Ge-
kröse; 3. Mastdarm.

כְּנִתָּא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כְּנִתָּא *a. m., pl. d.* כְּנִתָּא (l. כְּנִתָּא) Ex
9, 32 Emmerweizen (*Triticum dicoccum*).

כְּנִתָּא *gr. f.* (κάνης) Rohrgeflecht.

כְּסָא I *a., pt. pass.* כְּסִי 1S 3, 1; 21, 3,
d. כְּסִיָּא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.,*
כְּסִיָּא Gn 38, 15 verhüllen, bedecken,
zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* גְּכָסִי Gn 47, 18
verbergen. *Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* כְּסִיָּא Dt
22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.*
כְּסִיָּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich
verbergen.

כְּסָא II *a.* zurechtweisen.

כְּסָא (Gn 40, 11) *a. m.* (im Targ. auch
f.), *pl.* כְּסִין Becher. כְּסָא בִּי der zweite
Magen der Wiederkäuer(?).

כְּסָא *h. m.* כְּסָא abnehmender Mond.

כְּסָא *h. m., pl.* כְּסִיָּא, כְּסִיָּא 1. Stuhl.
כְּסָא בֵּית Abtritt; 2. Untersatz.

כְּסִיָּא *x. m.* Koriander (*Coriandrum
sativum*).

כְּסִיָּא *x. f.* dass.

כְּסִיָּא *gr. m.* (ὀξύραρον) saure Fisch-
brühe.

כְּסִיָּא *a. m., l. pl. d.* כְּסִיָּא Gn 11, 28
Babylonier. S. כְּסִיָּא.

כְּסִיָּא *h., pt. pass.* כְּסִיָּא verbüllt. כְּסִיָּא
blind. *Ni.* verborgen, verschwunden
sein. *Pi.* 1. bedecken; 2. verhüllen;
3. verheimlichen. *Pu. pt.* מְכָסָא ver-
hüllt, verborgen. *Hitpa.* 1. verborgen
sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כְּסִיָּא *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כְּסִיָּא *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung,
Deckel.

כְּסִיָּא *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כְּסִיָּא
Est II 6, 10 (MS כְּסִיָּא) Gewand;
3. Verborgenes.

כְּסִיָּא *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.*
כְּסִיָּא (l. כְּסִיָּא) Thr 3, 61 Be-
schämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסִיָּא *h. f., pl.* כְּסִיָּא Bekleidung.
כְּסִיָּא הלילה Nachtkleid.

כְּסִיָּא (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass.; 2. *c.*
כְּסִיָּא Gn 20, 16 Verhüllung.

כְּסָא *h.* 1. beschneiden, verschneiden;
2. abschneiden. *Pi.* dass.

כְּסָא *a., ipf.* 2 *m. sg.* תְּכַסֵּךְ Lv 23, 3
dass. *Pa.* dass.

כְּסִיָּא (SchirR 6, 11) 1. כְּסִיָּא
gr. m. (κουστωδιανός) Wachtposten.

כְּסִיָּא s. כְּסָא I.

כְּסִיָּא (Ex-JI 22, 8) 1. כְּסִיָּא, s. כְּסִיָּא.

כְּסִיָּא (Ex-JI 9, 31) 1. כְּסִיָּא, s. dass.

כְּסִיָּא *h. f.* Verhüllung.

כְּסִיָּא *h. m.* 1. tōricht; 2. Sternbild Orion.

כְּסִיָּא *a. m.* 1. tōricht; 2. *d.* כְּסִיָּא
Am 5, 8 (MS כְּסִיָּא) Orion.

כְּסִיָּא Ortsname.

כְּסִיָּא *a. f.* Scham, Sichschämen.

כְּסִיָּא I *a. f.* Bedeckung.

כְּסִיָּא II *a. f.* Koralle.

כְּסִיָּא (?) *x. m.* Band(?).

כְּסִיָּא *h. m.* Abreiben, Ausreiben.

כְּסִיָּא s. כְּסָא.

כְּסִיָּא s. כְּסָא.

כְּסִיָּא (?) männl. Personennamen (Zer-
reißer?).

כְּסִיָּא *h., pt. pass.* כְּסִיָּא mit unregel-
mäßiger Lende.

כְּסִיָּא *h. m., pl.* כְּסִיָּא Lende.

כְּסִיָּא I *a. m.* dass.

כְּסִיָּא (Am 5, 8) II *a. m.* das Stern-
bild Orion. S. כְּסִיָּא.

כְּסִיָּא III *a. m.* gehäufelte Erde (zwi-
schen den Ackerfurchen).

כְּסִיָּא (Sach 7, 1) Name des neunten
Monats.

כְּסִיָּא *a. m., pl. d.* כְּסִיָּא Gn 10, 14
ein Volksstamm.

כְּסִיָּא *h. f., pl.* כְּסִיָּא nach I. Löw
Emmerweizen (*Triticum dicoccum*).

כְּסִיָּא *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züch-
tigen.

כָּסְנָא *a. m.* Lehm, Kot.

כִּיסָבָא (bSabb 138^b) *s.* כֶּסֶךְ.

כֶּסְנִיָּא (*sing.* כֶּסֶם J. Löw.) *a. m. pl.* 1. *ind.* כֶּסְנִין 1K 14, 3 (MS בִּיסְנִין) geröstete Körner; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. כֶּסְנִין) vertrocknete Krumen.

כֶּסְנִין *h. m. pl.* dass.

כִּיסָנִית (jPes 37^b Ausg. Krot.; Ausg. Ven. 'כִּיסָנִי) 1. כֶּסְנִין.

כֶּסֶם *h.* 1. mit den Vorderzähnen kauen; 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Pilp.* 1. kauen; 2. reiben.

כֶּסֶם I *a.* dass. *Aph.* kanen lassen. *Palp.* reiben.

כֶּסֶם II *a.* *Aph.* tadeln.

כֶּסִּיקְטָא *gr. f.* (ἐξιστης), *pl.* כֶּסִּיקְטָאות (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Maß (Sextarius), etwa 1/2 Liter.

כֶּסֶסְטָא *gr. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Ausbau, Balkon.

כֶּסֶךְ *h. Hi.* 1. blaß werden, hell werden; 2. geringer werden; 3. beschämen.

כֶּסְרִי *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. beschämt werden.

כֶּסֶר *כסופים* (Siphre Dt § 13) 1. nach Siphre Num § 92 כֶּסִּיפִים *gr. m.* (ψηφιστης) Rechner(?).

כֶּסְרִי *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.

כֶּסְרִי *h. m.* Silberarbeiter.

כֶּסְרָא I (Gn 47, 8) *a. m., ind.* כֶּסְרִי Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.

כֶּסְרָא *a. m., nabat.* für כֶּסְרָא, *s.* dass.

כֶּסְרָא *pers. m.* Trester (von Datteln, Sesam).

כֶּסְרִיאַס *gr. m.* (ξίφιας) Schwertfisch (*Xiphias gladius*).

כֶּסְרִי *pers. m.* Trester (von Datteln, Sesam).

כֶּסְרָתָא *a. f.* Geldkasten.

כֶּסְרִיאַס (bChull 66^b) 1. כֶּסְרִיאַס, *s.* dass.

כֶּסְרָא (Hiob 18, 13) 1. כֶּסְרִיאַס, *s.* dass.

כֶּסְרִיאַס *gr. f.* (ἐξοπία) Verbannung.

כֶּסֶת *h. f., pl.* כֶּסֶתות 1. Kissen, Polster; 2. Fleischpolster.

כֶּסֶתָא (Gn 42, 27) *a. f., pl.* כֶּסֶין Häcksel.

כְּעוּם (bSabb 62^b) 1. כְּעִים, *s.* dass.

כְּעִירוּת *h. f.* Häßlichkeit.

כְּעָא *a. m.* ein feineres Gebäck.

כְּעָע *h.* ein Geräusch machen.

כְּעָע *a.* dass.

כָּעַן *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. מְכָעַן Jes 9, 6 von jetzt ab. עַד כָּעַן Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.

כָּעַס *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.

כָּעַס *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.

כָּעַס *h. m.* Zorn, Ärger.

כָּעָא *a. m.* dass.

כָּעָר *h., pt. pass.* כָּעִיר 1. häßlich; 2. unpassend. *Pu. pt.* מְכֻעָר dass. *Hitpa.* häßlich erscheinen.

כַּעַר *a. Pa. pt.* מְכַעַר, *f.* מְכַעָרָא Nah 3, 6 (MS *Aph.* מְכַעָרָא) häßlich.

כָּף *h. f.* 1. *du.* כַּפִּים Handfläche. כָּף מְלֵא Handvoll. כָּף נִשְׂיָאָת כַּפִּים Erhebung der Hände (beim Priestersegen); 2. Handschuh; 3. Fußsohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. kleiner Kuchen; 7. Palmzweig; 8. Schamhügel (*Mons Veneris*); 9. *pl.* כַּפּוֹת, כַּפִּין Löffel, Kelle, Schale; 10. Wagschale; 11. Buchstabe כ; 12. 1. כָּף.

כָּף *h. m.* 1. Fels; 2. Ufer.

כָּפָא *s.* כִּיפָא.

כָּפָא *a. m., pl.* כַּפִּין 1. Handfläche; 2. Gebund; 3. Schale. כָּפָא מְוִהָא Hirnschale; 4. Schulter(?); 5. der griechische Buchstabe κάππα.

כָּפָא *a. m.* Schale, Deckel.

כָּפָא *a.* 1. *pl.* 3 *f. sg.* כָּבַת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. *Aph.* dass. *Itpe.* umstürzen, einfallen.

כָּפָה *h.* dass. כָּפִי טוֹבָה undankbar. *Ni.*

1. umgestürzt werden; 2. *pt.* נִכְפָּה besessen (epileptisch).

כֶּפֶה *h. f., pl.* כֶּפֶין 1. Palmzweig; 2. Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter Raum (Gefängniszelle); 5. Bogentor; 6. Kopfbedeckung der Frau; 7. Wellenberg. כֶּפֶת הַיָּרֵדִין eine Ingredienz des Räucherwerks; 8. (bSabb 67^a) 1. כֶּבֶה, *s.* כֶּבֶה.

כֶּפֶת *h. m.* Riese.

כָּפֹר I *h. m.* Reif.

כָּפֹר II *h. m.* Becher, Schale.

כִּפּוּי (bEr 29^b) 1. כֶּפֶי, *s.* כֶּפֶי.

כָּפֹר *h. m.,* meist *pl.* כְּפֹרִים Sühne, Versöhnung. מְחַסֵּר כְּפֹרִים ein Aus-sätziger, dessen Reinigung zwar begonnen hat, aber noch nicht (durch Darbringung der vorgeschriebenen Opfer) vollendet ist. יוֹם כָּפֹר Versöhnungstag (am 10. Tischri).

כְּפֹרִי *a. m., pl. d.* כְּפֹרִיָּא Ex 29, 36 dass. יוֹמָא דְכְּפֹרִיָּא Lv 23, 27 Versöhnungstag.

כְּפֹרִי I *a. m.* Reif.

כְּפֹרִי II *a. m.* Becher, Schale.

כְּפֹרִי III *a. m., pl.* כְּפֹרִין Cant 4, 13 Cyperblume (*Lawsonia*).

כְּפֹרִי *a. (Inf. Pa. v. כפר II)* בֵּית כְּפֹרִי Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnestätte, das Allerheiligste im Heiligtum.

כְּפֹרֶת *h. f.* Deckel der Bundeslade. בֵּית הַכְּפֹרֶת das Allerheiligste.

כְּפֹרֶתָא (Ex 25, 17, MS כְּפֹרֶתָא) *a. f.* dass.

כְּפֹת *h. m.* Fessel.

כְּפֹתָא (?) *a. f.* Mistfladen. *S.* כּוֹפִיתָא.

כֶּפֶה *h. m.* Riese.

כֶּפֶיָּא *a. m.* Mistfladen.

כֶּפֶיָּה *h. f.* Umstürzen.

כֶּפֶיל *h. m., c.* כֶּפֶל, *du.* כְּפֶלִים das Doppelte.

כֶּפֶילָא *a. m.* dass.

כֶּפֶילָה *h. f.* Verdoppelung (des Erbes).

כֶּפֶילָתָא (Gn 23, 19) *a. f.* Doppeltes (Be-

zeichnung des Grundstückes, welches Abraham als Erbbegräbnis erwarb).

כְּפִיָּא *s.* כְּפִיָּא.

כְּפִים *h. m.* 1. eine Art großer Ziegel (Binder?); 2. 1. כְּפִים, *s.* כֶּף.

כְּפִיָּה I *h. f.* Bücken.

כְּפִיָּה II *h. f.* 1. Geflecht, Korb; 2. Gefängnis.

כְּפִיָּתָא *a. f.* dass.

כְּפִירָה *h. f.* Ableugnung.

כְּפִישָׁה *h. f.* Gefäß mit eingebogenem Rand.

כְּפִיתָה *h. f.* Binden.

כְּכַפֵּי *h. m.* Schale.

כָּפַל I *h.* verdoppeln. *pt. pass.* כְּפֹל doppelt. *Ni.* verdoppelt werden. *Hi.* doppelt machen. *Ho.* mit Verdoppelungen versehen.

כָּפַל II *h.* kümmern. *Ho.* sich kümmern. sich mühen.

כָּפַל I *a., pt. pass.* כְּבִיל Ex 28, 32 Ausg. Berl., Cant 8, 7 (MS כְּפֹל) doppelt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* אֶתְּכִפְלוּ Jes 38, 12 verdoppelt werden; 2. sich zusammen-tun.

כָּפַל II *a. Itpe.* sich kümmern.

כָּפַל *s.* כְּבִיל.

כְּכָלָא *a. m.* das Doppelte.

כְּכָלָא *a. m.* Lende.

כְּכָלָה (Jes 40, 4) *a. m.* Unebenes.

כְּכָלָה *h. f. pl.* unreife Datteltaube(?). *S.* כְּכָלָה.

כַּפְלוֹן (BerR 59; Ausg. Konst. סִילוֹן) 1. כְּפִלּוֹן, *s.* dass.

כַּפְלִין (jNidd 50^a) 1. כְּפִלּוֹן, *s.* כְּפִלּוֹן.

כַּפְלִיסִין (jPea 20^a) 1. כְּפִלּוֹסִין.

כָּפֵן *h., pt. pass.* כְּפֹן hungrig.

כָּפֵן I *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּפִינָה Gn 41, 55, *impf.* יִכְפֵּן hungern. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. suff.* אֶכְכְּנֶה Dt 8, 3 hungern lassen.

כָּפֵן (?) II *a.* krümmen.

כְּכָנָא I (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger, Hungersnot.

בפנא II (Jes 58, 7 Soc 59, Am 8, 11)

a. m., ind. בפין Am 8, 11 hungrig.

בפניזת h. f. pl. unreife Datteltraube.

בפניתא a. f. dass.

בפס a., pl. pass. f. pl. בפסון Est II 1, 16.

1. בפיתן. s. בפית.

כפע Hi. pt. מכפע BerR 28 Ar., 1.

מכפע, s. מכע.

כפך h. 1. beugen, krümmen. pt. pass.

כפוך gekrümmt, krumm; 2. krumm

werden; 3. umstürzen; 4. zwingen.

Ni. 1. gebeugt, gebogen werden; 2.

umgebogen werden.

כפך a. 1. pf. פך Est II 1, 6 (MS Or.

2377 כך), pl. act. כפוך Jes 58, 5, pt.

pass. f. כפיכא Est II 5, 1 beugen,

biegen; 2. umstürzen. Pa. inf. כפכא

Ez 17, 6 (MS כפכא) dass.

כפכיתא s. כפכיתא.

כפך I h. verleugnen, ableugnen. pt. כפך

Gottesleugner. Hi. zum Leugner

machen.

כפר II Pi. sühnen. Hitpa. gesühnt werden.

כפר I a. 1. abwischen; 2. pt. m. pl. כפרין

Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. Pa. ab-

wischen. Itpa. 1. ipf. 3 f. sg. כתבפר

Est II 3, 8 weggetilgt werden.

כפר II a. Pa. ipf. יכפר Lv 5, 18 sühnen.

Itpa. pf. 3 m. pl. אתכפרו Ex 29, 33

gesühnt werden.

כפר h. m., pl. כפרין Dorf.

כפרא I, כפרא a. m. 1. pl. c. s. כפרניהון

Nu 32, 41 dass. 2. Ortsname.

כפרא II a. m. כדורי Kupfergrün(?).

כפרא I a. m. Sühngeld.

כפרא (Gn 6, 14) II a. m. Asphalt.

כפרא III a. m. Blütenrispe der Palme.

כפראה a. m. vom Dorfe, ländlich.

כפרה h. f. Sühne.

כפרוסאה gr. m. (v. Κύπρος) Einwohner

von Cypern.

כפרה, כפרא Ortsname.

כפרה h. m. 1. vom Dorfe, Dörfler;

2. Cyprenser(?).

בפרי Ortsname.

בפרן h. m. Ableugner.

בפרין s. בפרא.

בפרנות h. f. Ableugnung.

בפרתא s. בפרתא.

כפש h., pt. pass. כפוש eingebogen. Ho.

pt. מכפש niedergedrückt.

כפשנא s. כפשנא.

כפת h. binden, fesseln. Ni. gebunden

werden. Pi. zusammenbinden. Pu. pt.

מכפת gebunden.

כפת I a., pf. c. suff. כפתיה Cant 1, 13

dass. Pa. 1. inf. כפתא Cant 7, 5 dass.;

2 pf. כפית Nu 17, 23 reifen.

כפת(?) II a. Itpe. kümmern. S. אכך II.

כפת h. m. Band, Fessel, Kette.

כפתא I, כפתא a. m. 1. dass.; 2. Fesse-

lung.

כפתא II a. f. Mistfladen.

כפתא a. f. Korb, Schwinge.

כפתא a. f. 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2

(MS כפתא, Jer 20, 3 (MS כיפתא) Ge-

fängniszelle; 3. Bogenort(?).

כפתה h. f. Band, Verschnürung.

כפתור h. m. Knauf.

כפזתא, כפזתא gr. f. (ἐξωστρα) Bal-

kon, Empore, Erker; 2. 1. כפזתא.

כפזתא lat. f. (castra) Kriegslager.

כר h. m., pl. כרים Polster, Matratze.

כאר pers. m. Esel.

כרא a. m., pl. כרין Thr 2, 21 dass.

כרא I a., ipf. יכרי Ex 21, 33 graben.

Itpe. gegraben werden.

כרב a. 1. pflügen; 2. 1. כרב.

כרבא a. m. Pflügen. כרבא gepflügtes

Feld.

כרבא, כרבא gr. m. (κράβη) Kohl.

כרביתא (bBabK S5^a Ar.) 1. כרביתא, s.

dass.

כרביל lat. (vgl. cribrum) sieben.

כרבילא, כרבילא gr. m. (χοραύλης) Flöten-

bläser.

כרבילה h. f. Kamm des Hahns.

פּרָבֶלְתָּא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel(?).

פּרָבֶק *(?) a.* schreien.

פּרָנָא (Koh 2, 15) *a. m.* Kopfsteuer.

פּרָדוּ Ortsname.

פּרָדוּטָא *gr. m.* (χειριδωτός), *ind.* פּרָדוּט 1S 2, 18, *pl.* פּרָדוּטִין Jer 7, 18 Ärmelkleid.

פּרָנְבָאָת (Siphre Num § 158) 1. פּרָנְבָאָת, *s.* פּרָנְבָאָת.

בּוּרְדִּי (bPes 40^b) *s.* בּוּרְדִּי.

פָּרָה I *h.* graben.

פָּרָה II *h.* häufen.

פָּרָה III *h.* *Hi.* bewirten.

פָּרָה *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.

פָּרָהָא *a. m.* Krankheit.

פָּרָהָנָא *a. m.* dass.

פָּרֹב *gr. m.* (κράμβη) Weißkohl (*Brassica oleracea, var. capitata*).

פָּרֹב *h. m.* Kerub.

פָּרֹבָא *a. m., pl.* פָּרֹבִין Ex 25, 18 dass.

פָּרֹבָא *a. m., c.* פָּרֹב Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).

פָּרֹבְתָא *gr. f.* (κρῶβύλος?), *pl. c.* פָּרֹבֶת Sach 14, 20 (MS פָּרֹרֶת) Federbusch.

פָּרֹז *gr. m.* (κήρυξ?) Ausrufer, Herold.

פָּרֹזָא *gr. m., ind.* פָּרֹז Ex 36, 6 dass.

פָּרְוִיאָא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).

כְּרוּיָא (jPes 30^a) im Text zu streichen.

פָּרֹבָא *a. m.* 1. Darm. כְּ' קְטִינָא s. Dünndarm. כְּ' עָבִיא s. Dickdarm; 2. Herumwandern; 3. *s.* פָּרֹבָאָת.

פָּרֹבִיתָא (?) *a. f.* Händlerin.

פָּרֹשִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.

פָּרֹת *h. m.* Scheidung.

פָּרֹז *gr.* (vgl. κηρύσσω?) öffentlich ausrufen. *Hi.* dass.

פָּרֹז *gr.* (vgl. κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.*

פָּרֹזִין Jon 3, 7, 3 *pl.* אֶכְרִיזֵין Gen 41, 43B.,

pl. pl. מְכַרְזִין Est II 6, 9 dass.

פָּרוּז *gr. m.* (κρῶσσός) Krug.

פָּרֹזָא *a. m.* eine Art Heuschrecke(?).

פָּרֹזָא (LevJI 11, 22; MS כְּרוּבָא),

פָּרֹזָא *a. m.* eine Heuschreckenart. Vgl. אֶרְבֹּבִיטָא.

פָּרֹזִילָא *a. m., pl. c. suff.* פָּרֹזִילָא Cant 1, 8 (MS פָּרֹזִילָא) Viehhüter, Hirt.

פָּרֹזִים Ortsname.

פָּרֹזִינִין, פָּרֹזִימִין *gr. m. pl.* (ράπισμα) Fischbrühe mit Lupinen.

כְּרוּנִיתָא (bBabM 40^b) 1. פָּרֹזִינִיתָא, *s.* dass.

כְּרָה *h.* *Hi.* nötigen, zwingen.

כְּרָה *h. m.,* mit *Suff.* z. B. כְּרָהִי, *על כְּרָהִי* trotz meiner, widerwillig, gezwungen.

כְּרָהָא *a. m.,* mit *Suff.* כְּרָהָךְ 2S 2, 16 dass.

כְּרָשִׁיסָא *gr. m.* (χάρτης) Dokument (Blatt).

כְּרִי *gr. tr.* (χαίρε) Heil dir!

כְּרִי I *gr. m.* (χείριος) Sklave.

כְּרִי II *gr. m.* (κύριε) Herr (?).

כְּרִי *h. m., pl.* פָּרִים Kөрnerhaufe.

כְּרִיא I *a. m., pl.* פָּרִין, פָּרִין dass.

כְּרִיא II *a. m.* Brunnen.

כְּרִיא III *a. m.* leidend, gering.

כְּרִיא IV *s.* כְּרִיאָתָא.

כְּרִיאָתָא *h. f.* Graben (einer Grube).

כְּרִיאָתָא *a. m.* krank.

כְּרִיאָתָא (bSabb 10^a Ar) 1. כְּרִיאָתָא, *s.* כְּרִיאָתָא.

כְּרִיאָתָא *a. f.* Leiden.

כְּרִיאָתָא 1. כְּרִיאָתָא, *s.* dass.

כְּרִידָא *h. m.* Wirbel (im Wasser) (?).

כְּרִידָא *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.

כְּרִידָא *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.

כְּרִידָתָא *a. f.* Gebund.

כְּרִיסָא *a. f., pl.* פָּרִיסָא, פָּרִיסָא, *c. suff.* פָּרִיסָהִין Thr 1, 16 Or 1377 Bauch,

Leib. *S.* פָּרִיסָאָתָא.

כְּרִיסִיתָא (Kel XX 1) 1. כְּרִיסִיתָא, *s.* dass.

כְּרִיעָה *h. f.* Knien.

כְּרִיעָא *s.* כְּרִיעָאָתָא.

פּרִישָׁה *h. m. f., pl.* Porree (*Allium porrum*).
פְּרִית *h. f.* 1. dass. (?); 2. *s.* פֶּרֶת.
פְּרִית (1S 30, 14) Ortsname.
פְּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schließung (eines Bundes); 5. Entschcheidung (?).
פְּרִיתוֹת *h. f.* Ehescheidung.
פְּרִיתָנוֹן *s.* פְּרִיתָנוֹן.
פְּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.
פָּרַךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. unwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pl.* מְכוּרָךְ vereinigt.
פָּרַךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. **פָּרַךְ וְיָפְתָא** (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* פָּרִיקָא Dt 2S, 52, *f. ind.* פָּרִיקוּ Nu 13, 2S umringen, ummauern; 4. umkehren. **פָּרַךְ וְתָגִי** kehre die Mischnasätze um. *Pu.* 1. *pf.* פָּרִיךְ 1K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Ilpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.
פָּרַךְ *h. m., pl.* פָּרָכִים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwicklung. **פָּרַךְ אֶתָּה** auf einmal (ohne Unterbrechung).
פָּרַךְ *h. m., pl.* פָּרָכִין Stadt.
פָּרָא *a. m., ind.* פָּרַךְ 1. פָּרַךְ Nu 24, 21, 2S 20, 19, *pl.* פָּרָכִין Nu 13, 19 dass.
פָּרַב *h.* mit Einfassung versehen.
פָּרַבָּה *gr. m.* (κερκίς) Webstab (zum Festschlagen des Gewebes).
פָּרַדְוִינוֹן 1. כרכדיינון.
פָּרַדְוִין *gr. m.* (καρχηδών, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.
פָּרַבּוֹ *h. m.* Einfassung (um den Altar).
פָּרַבּוֹ (?) Ortsname.
פָּרַבּוֹם *h. m.* Safran (*Crocus*).
פָּרַבּוֹר *h. m.* Tanz, Sprung.

פָּרַסְלָכְנוֹן 1. (jKil 27^a) כורכי לבנון. כורכי *s. dass.*
פָּרַכִּיא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.
פָּרַכִּיתָא (?) *a. f.* kreisrund.
פָּרַכְם I *gr.* (vgl. χαλκωμα) ehern machen.
פָּרַכְם II *h.* 1. gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.
פָּרַכּוֹם *gr. m.* (χαράκωμα) Palisadenwerk, Belagerungswall.
פָּרַכּוֹמָא I *gr. m.* (χαράκωμα), *pl.* פָּרַכּוֹמִין Dt 20, 20 (MS פָּרַקּוֹמִין) dass.
פָּרַכּוֹמָא II *gr. m.* (χαλκωμα) Erzmasse.
פָּרַכְמָא *a. m.* Safran (*Crocus*).
פָּרַכְמִישָׁא, **פָּרַכְמִישָׁא** (?) *x. m.* Blei.
פָּרַכְמִית, **פָּרַכְמִית** weibl. Personennamen.
פָּרַכְם 1. פָּרַכְם, *s.* פָּרַכְם.
פָּרַכּוֹם 1. פָּרַכּוֹם, *s.* dass.
פָּרַכְסוֹן *gr. m.* (κέρκωψ, κερκωπιζων) verschmitzter Mensch.
פָּרַכְסִין (jBabM 8^c) 1. פָּרַכְסִין (so *Ausg.* Ven.), *s.* dass.
פָּרַכְדִּי 1. כורכי.
פָּרַכְדִּי *s.* פָּרַכְדִּי.
פָּרַכְדִּין *a. f., pl.* פָּרַכְדִּין Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.
פָּרַכְשָׁא *a.* 1. schütteln; 2. nicken.
פָּרַכְשָׁא *a. m.* Mastdarm.
פָּרַכְשָׁתָא I *a. f.* dass.
פָּרַכְשָׁתָא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.
פָּרַכְשָׁתָא *a. f.* Wiesel.
פָּרַכְתָּא *a. f.* umfriedigtes Land.
פָּרַכְתָּא *a. f.* Bündel.
פָּרַם *h.* 1. aufhäufen; 2. 1. פָּרַם.
פָּרוֹם *gr. m.* (κορώνη) Seekrähe.
פָּרַם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.
פָּרַמָא *a. m.* 1. *ind.* פָּרַם Ex 22, 4, *pl.* פָּרַמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.
פָּרוֹמָא, **פָּרוֹמָא** *gr. m.* (χρῶμα) פָּרוֹם Ex 2S, 20 ein Edelstein.
פָּרַמִי Ortsname.

בְּרִמְיָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.
בְּרִמְלָא Name eines Gebirges.
בְּרִמְלָא *a. m.* 1. Jes 29, 17 dass.;
 2. 1S 27, 3 Ortsname.
בְּרִמְלִי *h. m.* vom Karmel.
בְּרִמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des
 öffentlichen Bereichs, welche nicht
 als Privatbereich (im Sinne des Sabbat-
 gesetzes) anzusehen ist.
בְּרִימְיָא *gr. m.* (χειρομάνικον) Hand-
 fessel.
בְּרִמְשָׁא *x. m.* eine Baumart (Zizyphus?).
כרמת (TosMen IX 10) 1. **בְּמִרְתָּ**, s. dass.
בְּרִן *a.* **בְּרִן יוֹמָא הַדִּין** Lv 23, 28 an dem
 Tage selbst. **יְתָ בְּרִן יוֹמָא** Ez 24, 2
 diesen Tag selbst.
בְּרִנְבָּא *gr. m.* (χερνιβιον), *pl. h.* **בְּרִנְבָּאות**,
a. **בְּרִנְבָּא** Gefäß für Wasser.
בְּרִנְבֹּא (bBabB 91^a) männl. Personen-
 name.
כרנבי (EchR 3, 42) 1. **אֲנִבְדִּי**, s. **הֲנִבְדָּא**.
כרם (Hi 6, 5) s. **בְּרִם**.
כְּרִם *h. f., pl.* **כְּרִיסוֹת** Bauch, Bauch-
 wand. **כְּ הַכְּרִימִית** der erste Magen
 der Wiederkäuer (Pansen), nach baby-
 lon. Erklärung Magenmund.
כְּרִסָּא *a. f.* 1. *pl.* **כְּרִסוֹן**, **כְּרִסוֹן** dass., s.
כְּרִיסָּא; 2. **כְּרִסָּא** BerR 68 1. **רְכִסָּא** (so
 Ausg. Konst.), s. dass.
כְּרִיסוֹ **אֲרִגְרָאן** (jBabK 3^c) 1.
כְּרִיסוֹאֲרִגְרָא *gr. m.* (vgl. χρυσόαργυρον)
 Erheber der Gewerbesteuer.
כְּרִיסָּא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* **כְּרִיסָּא** Gen
 41, 40, *pl. c. suff.* **כְּרִיסוֹתָהוֹן** Ez 26, 16
 Stuhl; 2. Abtritt.
כְּרִיסוֹנִיּוֹת (SchirR 2, 2) 1. **כְּרִיסוֹנִיּוֹת** *gr.*
f. pl. (χρυσόαργυρον) Gewerbesteuer.
כְּרִיסוֹן **אֲוִלּוֹכִיכּוֹן** 1. **אֲוִלּוֹן** **כְּרִיסוֹן**.
m. (δλόχρυσον) ganz golden.
כְּרִיסוֹנִיּוֹת *gr. f.* (χαριστάων) Wage des
 Archimedes.
כְּרִיסִין (Tos Neg. V 14) 1. **כְּרִיסִין**, s. dass.
כְּרִיסָּא (bSanh 5^a) 1. **כְּרִיסָּא**.

כְּרִיסוֹלָכּוֹן *gr. m.* (χρυσολάχανον) Melde
 (Atriplex?).
כְּרִיסָּא (?) *h. m.* Zwerchfellentzündung.
כְּרִיסָּא.
כְּרִיסוֹנִין (jSabb 7^b, Ausg. Ven. **כְּרִיסוֹנִין**)
 1. **כְּרִיסוֹנִין**, s. dass.
כְּרִיסָּא (?) männl. Personennamen.
כְּרִיסָּא *gr. männl. Personennamen* (Κρίσπος).
כְּרִיסָּא *gr. m.* (κράσπεδον) *c.* **כְּרִיסָּא**
 Nu 15, 38, *pl.* **כְּרִיסָּא** Nu 15, 38
 Quaste (Schaufaden).
כְּרִיסָּא männl. Personennamen (Κρίσιδης?).
כְּרִיסָּא *h. f.* eine Heuschreckenart.
כְּרִיסוֹת **כְּרִיסוֹת** **כְּרִיסוֹת** (jNed 38^a, Ausg.
 Ven. **כְּרִיסוֹת** **כְּרִיסוֹת** *gr.*
 (πρός τιμα?) zur Auszeichnung. —
 Anders unter **כְּרִיסוֹת** und **כְּרִיסוֹת**.
כְּרִיסָּא *h. m.* dickbauchig.
כְּרִיסָּא *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.*
 1. niederbeugen, betrüben; 2. die
 Wagschale sinken machen; 3. den
 Ausschlag geben; 4. ausgleichen.
כְּרִיסָּא (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen,
 niederknien; 2. niedersinken. *Aph.*
 1. *inf.* **כְּרִיסָּא** Jud 11, 35 niederbeugen,
 betrüben; 2. abwiegen; 3. entschei-
 den. *Itpe.* abgewogen werden.
כְּרִיסָּא *h. f.* 1. *du.* **כְּרִיסָּא** Unterschenkel
 (mit Fuß); 2. *pl.* **כְּרִיסָּא** Beine (eines
 Tisches oder Lagers); 3. Stößel eines
 Mörsers.
כְּרִיסָּא *a. f.* 1. *pl. d.* **כְּרִיסָּא** Lv 1, 13 Unter-
 schenkel (mit Fuß); 2. Fuß; 3. *sg. d.*
כְּרִיסָּא (!) Est II 1, 2, *pl.* **כְּרִיסָּא**
 Fuß (eines Tisches oder Lagers).
כְּרִיסָּא *a.* *Itpe.* anschwellen(?).
כְּרִיסוֹנָא (jKil 27^a, Ausg. Ven. **כְּרִיסוֹנָא**),
 s. **כְּרִיסוֹנָא**.
כְּרִיסָּא *x. m.* Sellerie (*Apium gra-*
veolens).
כְּרִיסָּא *x. m.* dass.
כְּרִיסָּא (Est II 8, 15, MS **כְּרִיסָּא**) *gr. m.*
 (κάπρασος) 1. feines Linnen; 2. eine
 Flachsart(?).

בְּרוֹבְסֵלָה *gr. m.* (χειρόψελλον) Armband.
בְּרָצָא *a. m.* Spulwurm.
בְּרָצְיוֹנָה *gr. f.* (χαριστῶν) Wage des Archimedes.
בְּרָקוֹם *gr. m.* (χαράκωμα) Palisadenwerk, Belagerungswall.
בְּרָקוֹמָא (1S 26, 5) *gr. m., pl.* בְּרָקוֹמִין Dt 20, 20 dass.
בְּרָפֶס (?) *l.* 1. בְּרָפֶס. (TosKil. I 1)
כָּרָר I *h. Pilp.* בְּרָכָר sich hin- und herwenden, Umschweife machen.
כָּרָר II (= קָרָר) *h. Pilp.* בְּרָכָר Lärm machen.
בְּרָשָׂא *gr. m.* (καρχαρίας) Hai (*Squalus carcharias*).
בְּרָשִׁינְתָא (?) *a. f., pl.* בְּרָשִׁינִין Erdklöße (?).
בְּרָשְׁנָא (?) *männl. Personennamen.*
בְּרָשְׁנָה *h. f., pl.* בְּרָשְׁנִין Linsenwicke (*Vicia Ervilia*).
בְּרָשְׁתִּינָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird (Fledermaus?).
בְּרַת *h.* 1. abschneiden, abtrennen. *pl. pass.* שְׂבָחָה בְּרֹת mit abgeschnittenem oder fistulösem Gliede; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. **בְּרַת בְּרַת** eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden. *Inf.* **הַבְּרַת** göttliche Bestrafung durch zeitigen Tod; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausgerottet.
בְּרַת *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.
בְּרַת *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* בְּרֹתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.
בְּרִתָּא *a. m., pl.* בְּרִיתֵין Nu 11. 5 (MS בְּרִיתֵין) Porree (*Allium porrum*).
בְּרִיתֵין *h. m.* Kreter.
בְּרִיתֵין *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.
בְּרִיתֵין *a. m.* lauchfarbener Edelstein.
בְּרִיתֵין *gr. m.* (vgl. πρῶσινος) lauchfarben.

בְּרִיתֵין *s.* בְּרִיתֵין.
בְּרִיתֵין *h. m.* 1. Kaldäer; 2. kaldäisch.
כְּשֵׁשׁ *h. Pilp.* בְּשֵׁשׁ anstacheln.
כְּשֹׁף *h. m.* Zauberei.
כְּשִׁירָא (2K 6, 2, MS שְׁרִי) *x. m., pl.* בְּשִׁירִין, *c. suff.* בְּשִׁירֹוּהָ Cant 1, 17 (MS בְּשִׁירֹוּהָ) Balken.
כְּשִׁירָא *h. f.* Flaum.
כְּשִׁירָא *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).
כְּשִׁירָא *a. f.* dass.
כְּשִׁיט *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּכַשִּׁיט Jos 1, 8 schön handeln.
כְּשִׁיל *h. m.* das größere Beil.
כְּשִׁילָא *a. m., pl.* בְּשִׁילִין Jer 46, 22 (MS בְּשִׁילִין) dass.
כְּשִׁיר *h. m.* בְּשִׁירָה 1. (nach dem Gesetz) tauglich, gebrauchsfähig; 2. fähig; 3. tugendhaft.
כְּשִׁירָא *a. m.* dass.
כְּשִׁירָא *a. f.* Geschicklichkeit.
כְּשִׁיט *h. m.* Schütteln.
כְּשִׁיר Ortsname.
כְּשִׁל *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.
כְּשִׁל *a. Aph.* straucheln machen.
כְּשִׁלִין *h. m.* Straucheln.
כְּשִׁמָּא *s.* גְּשִׁמָּא.
כְּשִׁי (bSabb 23^a MS) 1. קְטָף, *s.* dass.
כְּשִׁי *h. Pi.* zaubern.
כְּשִׁי *h. m., pl.* בְּשִׁימִין Zauberei.
כְּשִׁי *h. m.* Zauberer.
כְּשִׁי *h. m., f.* בְּשִׁימִינִי dass.
כְּשִׁי *a. f., pl.* בְּשִׁימִין Ez 27, 24 (MS בְּשִׁימִין) Mantel.
כְּשִׁי *h.* (nach dem Gesetz) tauglich, gebrauchsfähig sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären; 3. veranlassen. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hilpa.* sich als tauglich zeigen.

כָּשֶׁר (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.*
 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m.* *pl.*
אֶכְשְׁרוּ 1S 17, 8 (fehlt MS) für tauglich halten, erklären. *Ipe.* tauglich werden, sein.
כָּשֶׁר *s.* **כְּשִׁיר**.
כֶּשֶׂרָא (*pt.* v. **כָּשֶׁר**) *a. m.* 1. *ind.* **כְּשִׁיר** Nu 20, 5, *pl.* **כְּשִׁירִין** Nah 3, 12 tauglich; 2. *ind.* **כָּשֶׁר** Gen 34, 7 recht. *S.* auch **כְּשִׁירָא**.
כֶּשֶׂרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohntheit; 2. Emsigkeit.
כֶּשֶׂרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).
כְּשִׁירוֹת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit; 2. Geschicklichkeit.
כְּשִׁירוֹתָא *a. f.* dass.
כֶּשֶׂרֶתָא *a. f.* ein wohlriechendes Gewächs (*Costus*).
כֶּשֶׁשׁ *h.* *Palp.* **כֶּשֶׁשׁ** schütteln. klopfen.
כֶּשֶׁשׁ *a.* *Aph.* *Palp.* dass.
כֶּשֶׁתָא *x. m.* *s.* **כֶּשֶׂרֶתָא**.
כַּת *h. f., pl.* **כְּתוֹת** Abteilung. Gesellschaft.
כְּתָא *a. f., pl.* **כְּתִין** dass.
כְּתָא *a. m., pl. c.* **כְּתִי** Lv 25, 5 Nachwuchs (Getreide, das aus den ausgefallenen Körnern des Vorjahres wächst).
כְּתָא *pers. m.* eine Zukost. *S.* **כְּתָה**.
כְּתָב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben. *Ni.* geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben. ausgehoben werden.
כְּתָב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* **כְּתָבוֹב** Dt 27, 3 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.*
כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.*
כְּתִיבִי Cant 5, 10 Hagiographen. *Ipe.*
כְּתִיבִי (*Est* II 8, 9, MS **כְּתִיבִי**) geschrieben werden.
כְּתִיב *h. m., pl.* **כְּתִיבִין** 1. Schrift (Schreibschrift); 2. geschriebener Wortlaut; 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben, Schriftstück, Buch. *pl.* **הַקְדָּשׁ** **כְּתִיבִי** (כְּתִיבִי) heilige Schriften; *b.* die Hagiographen; 4. Reskript, Edikt.

כְּתִיבִי (*Ex* 32, 16) *a. m., pl. c.* **כְּתִיבִי** Jes 58, 6 dass.
כְּתִיבָה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.*
כְּתִיבוֹת Name eines Mischnatraktats.
כְּתִיבָנָא *a. m.* Schreiber.
כְּתִיבָתָא *a. f.* Eheverschreibung.
כְּתִיבוֹב *h. m.* 1. Geschriebenes (in der Bibel). *pl.* **כְּתִיבִים** *a.* Schriftstelle; *b.* die Hagiographen (der dritte Teil des alttestamentlichen Kanon).
כְּתִיבָא *a. m.* dass.
כְּתִיבָא *a. m.* Schreiber.
כְּתִיבָה *s.* **כְּתִיבָה**.
כְּתִיבָת *h. f.* Schrift (Schreibweise).
כְּתִיבָנָא (*Gen* 37, 3) *a. m.* Untergewand, Leibrock; 2. **כְּתִיבָנָא** *כ'* obere Haut der Lunge (*Pleura pulmonalis*).
כְּתִיבָתָא *a. f.* dass.
כְּתִיבָת *h. f.* dass.
כְּתִיבָא (*bBabM* 3S^b) 1. **כְּתִיבָא**.
כְּתִיבָא *pers. m.* eine Zukost (aus Quark, Salz und verschimmeltem Brot).
כְּתִיבָתָא *pers. m.* dass.
כְּתִיבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.
כְּתִיבָנָא *s.* **כְּתִיבָנָא**.
כְּתִיבָשׁא *a. m.* Zerstoßenes, wunde Stelle.
כְּתִיבָשׁא *h. f.* Zerstoßen.
כְּתִיבָת *h. m.* 1. Zerstoßenes; 2. wunde Stelle; 3. Lappen.
כְּתִיבָתָא *a. m.* wunde Stelle.
כְּתִיבָתָא *a. m., pl.* **כְּתִיבָתִין** 2K 19, 29 Nachwuchs. *S.* **כְּתִיבָתָא**.
כְּתִיבָתָא *a. m.* 1. *c.* **כְּתִיבָתָא** Lv 1, 15, *pl. c.*
כְּתִיבָתָא Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.
כְּתִיבָתָא *a., pt. pass. pl.* **כְּתִיבָתִין** Jes 1, 18 Soc 59 beflecken.
כְּתִיבָתָא *h. m.* Fleck.
כְּתִיבָתָא (*Jer* 2, 22) *a. m.* dass.
כְּתִיבָתָא *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.
כְּתִיבָתָא *h. m.* Flachsarbeiter.
כְּתִיבָתָא *a. m.* 1. *ind.* **כְּתִיבָתָא** Dt 22, 11 Flachs; 2. Linnen.

בְּתַנָּא *a. m.* Leinenhändler.
 בּוֹתְנִין (jMaasSch 54^d, Ausg. Ven.) בּוֹתְנִין
 1. בּוֹתְנִין, *s. dass.*
 בּוֹתְנִיאָם 1. בּוֹתְנִיאָם.
 בְּתִיתָא *a. f.* Leibrock.
 בְּתָה *h. f., pl.* בְּתָפִים, בְּתָבוֹת, Schulter.
 בְּתָה *h.* belasten. *Pl.* aufladen, tragen.
 כְּתָה *a. Pa.* aufladen, tragen.
 כְּתָה *h. m.* Lastträger.
 כְּתָפָא *a. m.* dass.
 כְּתָפָא (Nu 7, 9) *a. f., c.* כְּתָה Gen 9, 23,
pl. כְּתָפִין Ex 25, 7 Schulter.
 כְּתָפִי Ortsname.
 כְּתָר *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מְכַתֵּר *ge-*
 krönt.

כְּתָר *a. Pa. ipf. 3 m. pl.* יְכַתְּרוּן Jes 42, 4,
pt. מְכַתֵּר Mi 5, 6 harren.
 כְּתָר *h. m.* Krone.
 כְּתָרָא (Jer 45, 9) *a. m.* dass.
 כְּתַשׁ *h.* 1. zerstoßen (insbes. vom Zer-
 quetschen der Oliven); 2. klopfen.
Ni. zerstoßen werden. *Pa. pt.* dass.
Hitp. sich streiten.
 כְּתַשׁ *a.* 1. *pt. pass.* כְּתִישָׁא Ex 27, 20
 (MS כְּתִישָׁא) zerstoßen; 2. schlagen.
Pa. streiten. *Itpe.* geschlagen werden.
Itpa. sich streiten.
 כְּתַת *h. Pi.* stoßen, zerstoßen. *Pu. pt.*
 zerstoßen.
 כְּתַת *a. Pa.* dass. *Itpa.* zerstoßen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr.
 Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30;
 3. Kennzeichen der Prekativform des
 Verbs, z. B. לֵימָא er möge sagen.
 ל *h.* 1. zu, für; 2. gleich.
 ל *a., c. s.* לָךְ Gn 37, 10 zu, für. מֶלֶךְ
 1. Dt 2, 10 B seit; 2. Gen 4, 26 zu
 (vor dem Infinitiv bei Verben, welche
 eine Negation enthalten).
 לֹא *h.* 1. nicht; 2. nein. וְלֹא — לֹא weder
 — noch. בְּלֹא ohne.
 לֹא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. וְלֹא
 etwa nicht? לֹא — לֹא weder — noch.
 בְּלֹא Nu 35, 22, וְלֹא Ex 21, 11 ohne.
 הֲלֹא Gn 4, 7 nicht wahr?
 לֹא männl. Personennamen (אַלְיָוִינִי).
 לָאָה *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden.
Ni. ermüden.
 לָאָה *a. s.* לֹא.
 לֹא (2K 2, 10), לֹאָ *a. h.* 1. nicht;
 2. *pl.* לֹאָוין Verbot.
 לֹא (= לֹא הִי) *a.* wahrhaftig.
 לֹאָ (Jer 12, 5 W) *a., pf. 3 pl.* לֹאָו
 Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden.

pt. pass. לֹאָ Dt 25, 18 B. ermüdet.
Itpe. ermüden.
 לֹאָכִין (VajR 30) 1. לֹא תִכִּין, *s. כֶּסֶם.*
 לֹאָכְסָא (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte
 Glosse, 1. לֹאָכְסָא, *s. מְכַרֵּךְ.*
 לֵב *h. m., pl.* לְבוֹת 1. Herz; 2. Magen;
 3. Brust.
 לֵבָא (Gn 8, 21) *a. m., ind.* לֵב Dt 28, 66,
pl. לְבוֹת, לְבוֹתִין, *d.* לְבוֹתִיא 1K 8, 3 (MS
 לְבוֹתִיא) 1. Herz. 2. לֵבָא im Sinne von;
 2. Magen. עַל־לֵבָא רִיקָנָא auf leeren
 Magen.
 לְבוֹתָא *s.* לְבוֹתָא.
 לֵבָא (bPes 42^b) 1. לֵבָא.
 לֵבָא (bMoK 11^a) (?).
 לֵבָא *h. m., pl.* לְבוֹתִין Herz.
 לֵבָא *h., pt. pass.* לְבוֹת 1. umgebunden;
 2. durchlöchert zur Herausnahme des
 Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.*
 1. umbinden; 2. erregen.
 לְבוֹתָא *a. m., ind.* לְבוֹתָא Hab 3, 1 Soc 59 Herz.
 לְבוֹתָא *h. m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.
 לְבוֹתָא *a. m.* 1. dass.; 2. wollige Seite
 des Stoffs.

לֹאֲזוּנִיקָם 1. לֹאֲזוּדָקֶס, לֹאֲזוּדָקֶס, לֹאֲזוּדָקֶס.
 לֹבָה *h. Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen.
Hilp. angefacht werden.
 לֹבֹד *h. m.* eng verbunden.
 לֹבֹם *h. m.* Beunruhigung.
 לֹבִי *h. m.* Anfachung.
 לֹבִין (bSanh 106^a) 1. לֹבִין(?).
 לֹבִין *h. m.* 1. Weißmachen, Reinigung.
pl. לֹבִיִּים Reinigung (nach Men-
 struation); 2. Ziegelstreichen.
 לֹבִיָּה *a. m.* ziegelsteinartig, viereckig.
 לֹבִיָּה Bezeichnung der samarita-
 nischen Schrift.
 לֹבִיָּה *h. f.* Weihrauch.
 לֹבִיָּה (Ex 30, 34) *a. f.* dass.
 לֹבִיָּין (Tosf Kil III 12) 1. חֲלִיָּין, s. חֲלִיָּין.
 לֹבִישׁ *h. m.* Gewand, Kleid.
 לֹבִישׁ (2 K 5, 5 Soc 59) *a. m.* 1. *pl.*
 לֹבִישִׁין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter(?).
 לֹבוֹה (jSchebi 35^a) 1. נִתְּוָה.
 לֹבִיָּה *gr. m.* (λαβίς?) Rand, Einfassung.
 לֹבִיָּה *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt
 werden.
 לֹבִיָּה *h. m.* Beunruhigung.
 לֹבִיָּה *h. m., pl.* לֹבִיָּים Löwe.
 לֹבִיָּה *h. f.* Löwin.
 לֹבִיָּה *a. m.* Filz.
 לֹבִיָּה *h. f., pl.* לֹבִיָּים Ziegel, Backstein.
 לֹבִיָּה (Gn 11, 3) *a. f., pl.* לֹבִיָּין Ex
 5, 7, לֹבִין dass.
 לֹבִישׁ s. לֹבִישׁ.
 לֹבִישׁ *h. f.* Anziehen, Kleiden.
 לֹבִישׁ *a.* ergreifen.
 לֹבִישׁ *h.* sprossen lassen.
 לֹבִישׁ I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.*
 sprossen.
 לֹבִישׁ II *a., ipf.* 1 *pl.* גַּלְבִּלָה Ex. II
 14, 13 lärmern.
 לֹבִישׁ *a. m., pl.* לֹבִישִׁין Gn 40, 10 Sproß.
 לֹבִיָּה (?) Ortsname. S. לֹבִיָּה.
 לֹבִיָּה (*h. f.* eine Art Trauben.
 לֹבִיָּה (Pesikt 110^b) 1. לֹבִיָּה, vgl.
 לֹבִיָּה II (?).
 לֹבִיָּה *lat. m. (libellarius)* Schreiber.

לֹבִיָּה *lat. m., pl. d.* לֹבִיָּה Est II 9, 23
 (nicht MS) dass.
 לֹבִין I *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. dass.;
 2. Ziegel brennen; 3. glühend machen.
Pu. glühend gemacht werden.
 לֹבִין II *h. Pi.* reinigen. *Pu. pl.* gereinigt.
Hi. 1. weiß werden; 2. weiß machen;
 3. beschämen.
 לֹבִין *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig
 machen; 2. mit Lehm bestreichen.
 לֹבִין *h. m.* 1. weiß; 2. das Weiße im
 Auge. לֹבִיָּים weiße Gewänder; 3.
 baumlos. לֹבִין שָׂדֶה ein Feld mit Ge-
 treide oder Hülsenfrüchten ohne
 Bäume; 4. (bei Feigen) grün.
 לֹבִיָּה *a. m.* dass.
 לֹבִיָּה *a. m., ind.* לֹבִין Gn 30, 37 Weiß-
 pappel (*Populus alba*).
 לֹבִיָּה s. לֹבִיָּה.
 לֹבִיָּה *h. f.* Mond.
 לֹבִיָּה 1. Libanon; 2. (bildl.) Tempel.
 לֹבִיָּה *h. f.* Weißes.
 לֹבִיָּה *h. f.* dass.
 לֹבִין (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.
 לֹבִיָּה *gr.* (λίβανος) Libanon.
 לֹבִיָּה *gr. m.* (κέβης) Kessel, Becken.
 לֹבִיָּה *gr. m.* (λευκόν) weiß.
 לֹבִיָּה *lat. f. (libra)* Pfund.
 לֹבִיָּה 1. לֹבִיָּה, s. לֹבִיָּה (?) Flußname.
 לֹבִיָּה *gr. m.* (ἀλαβάρης) Haupt der
 Juden in Alexandria.
 לֹבִיָּה *gr. f.* (λιβυρνή), *pl.* לֹבִיָּין
 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.
 לֹבִיָּה 1. לֹבִיָּין.
 לֹבִיָּה *gr. m.* (λιβυρνική), *pl. d.* לֹבִיָּין
 Jes 3, 22 (MS לֹבִיָּין) liburnisches
 Gewand.
 לֹבִישׁ *h.* anziehen, anlegen (vom Unter-
 gewand); 2. bekleiden. *Pu. pl.* be-
 kleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.
 לֹבִישׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* לֹבִישׁ Gn 38, 19,
ipf. יִלְבֹּשׁ Lv 6, 3 anziehen, bekleiden.
 לֹבִישׁ 1. *pf. c. s.* אֶלְבִּישׁוּ Gn 3, 21
 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.

לְבָשָׁא *a. m., c. s.* לְבָשִׁיהּ Gn 39, 12. 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.

לְבָתָא *a. f.* Flamme.

לִנְאָא *gr.* männl. Personennamen (Λόγος).

לִנְאָא *s.* לִנְאָא.

לִנְאָא *h. m.* worfeln.

לִנְטֹן, לִנְטֹן *gr. m.* (ληγάτον) Legat.

לִנְאָא *gr. m.* (λαγός) Hasenfell.

לִנְיֹמָא *h. f.* 1. Verschlucken, Genießen; 2. Genuß.

לִנְיֹמָתָא *a. f.* dass.

לִנְיֹנִי *gr. m.* (λεγεών), *pl.* לִנְיֹנִי, לִנְיֹנִי 1. Legion, Truppe; 2. Soldat.

לִנְיֹנִי *gr. m., pl.* לִנְיֹנִי Ez 30, 9 dass.

לִנְיֹן (jSanh 20^c) 1. לִנְיֹן (?), *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *h.* 1. stottern; 2. spotten.

לִנְיֹן *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten.

Pass. verspottet werden.

לִנְיֹן *h. m.* Stammeln.

לִנְיֹן *h. f., pl.* לִנְיֹן Portulak (*Portulaca oleracea*). *S.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *a. m.* Verschlucken. *h.* לִנְיֹן soviel der Mund faßt.

לִנְיֹן (BemR 2) 1. לִנְיֹן, *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *gr. m.* (λάγηνος) Krug.

לִנְיֹן *gr. m., pl.* לִנְיֹן Thr 4, 2 (nicht MS) dass.

לִנְיֹן *gr. m.* (λινέα), *pl.* לִנְיֹן Jes 28, 25 (MS) (לִנְיֹן) Furchen.

לִנְיֹן *gr. f.* (λάγηνος) Krug.

לִנְיֹן *gr.* männl. Personennamen (Λόγος).

לִנְיֹן *gr. m.* (λογιστής) Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לִנְיֹן *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *lat. m.* (v. ludi) Gladiator.

לִנְיֹן *lat. m.* (v. ludi) dass.

לִנְיֹן *a. m., c. s.* לִנְיֹן 2S 20, 5 Scheide.

לִנְיֹן *gr. m.* (λάδανον) Ladanum.

לִנְיֹן *h. m.* aus Laodicea.

לִנְיֹן *gr.* Ortsname (Λαοδίκεια).

לִנְיֹן *lat. m.* (ludarius) Gladiator.

לִנְיֹן *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *a. Schaph. pf.* לִנְיֹן verbrennen.

Ischtaph. 1. *pt. f.* לִנְיֹן Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.

לִנְיֹן *h. m.* Flamme.

לִנְיֹן *a. m.* dass.

לִנְיֹן *a. m., pl. d.* לִנְיֹן Gn 10, 13 Lehabäer.

לִנְיֹן *h. f.* Flamme.

לִנְיֹן *a. f.* dass.

לִנְיֹן *h. m.* Studium.

לִנְיֹן (Thr 3, 62, nicht MS) 1. לִנְיֹן, *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *a. m., ind.* לִנְיֹן Na 3, 3 Flamme.

לִנְיֹן *h.* glühen, brennen. *pt. pass.* לִנְיֹן gierig. *Pi.* 1. glühen; 2. verbrennen.

לִנְיֹן *a.* verbrennen.

לִנְיֹן *h. m. pl.* Täuschung.

לִנְיֹן *a., ipf.* לִנְיֹן Jes 42, 4 (MS) (לִנְיֹן) müde werden. *Aph. pf.* 2 *pl.* לִנְיֹן

Mal 2, 17 (MS) (לִנְיֹן) müde machen.

Schaph. pf. לִנְיֹן müde machen. *pt. pass.*

לִנְיֹן Gn 25, 29 ermüdet. *Ischtaph. pf.* לִנְיֹן Gn 47, 13 ermatten.

לִנְיֹן *h. Hilt. pt.* לִנְיֹן Ohrenbläser.

לִנְיֹן *a.* nur.

לִנְיֹן *a. Aph. pf.* לִנְיֹן 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.

לִנְיֹן *a., pf.* 3 *pl.* לִנְיֹן 2S 20, 2 sich anschließen, begleiten. *Pa.* begleiten.

Aph. pf. 3 *pl.* לִנְיֹן Gn 12, 20 dass.

לִנְיֹן *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *s.* לִנְיֹן, *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן Libyen.

לִנְיֹן *a. m., pl. d.* לִנְיֹן Nah 3, 9 aus Libyen.

לִנְיֹן *h. m.* dass.

לִנְיֹן *h. m.* 1. Weißes; 2. Ziegelmasse.

לִנְיֹן *s.* לִנְיֹן.

לִנְיֹן *h. m., pl.* לִנְיֹן ein Flüssigkeitsmaß (0.505 Liter).

לִנְיֹן (Lv 14, 10) *a. m.* dass.

לִנְיֹן Ortsname (Lydda).

לִנְיֹן Lydien.

לִנְיֹן männl. Personennamen.

לִנְיֹן *a. m., pl. d.* לִנְיֹן Gn 10, 13 Lyder.

לוראה (לֹדְאָה?) *a. m.* aus Lod (Lydda).
 לוֹדִי (לֹדִי?) *h. m., f.* לודית dass.
 לֹבְדָקֵן *l. d. q. n.* (GnJII 32, 15) 1. לֹבְדָקֵן, s. לֹבְדָקָא.
 לוֹי *I h., pt. pass.* לוֹי begleiten. *שם לוֹי* Name mit näherer Bestimmung (Beiwort). *Pi.* 1. zugesellen; 2. geleiten. *Hi.* das Geleit geben. *Hilp.* 1. sich zugesellen; 2. sich geleiten lassen.
 לוֹה *II h.* leihen (von jemand). *Hi.* (jemandem) leihen.
 לוֹ *I h. Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.
 לוֹ *II h. Hi.* Übles reden.
 לוֹ Ortsname.
 לוֹ *h. m.* Mandelbaum, Mandel. לוֹ שָׁל die „Mandel“ der Wirbelsäule (Steißbein).
 לוֹנָא *a. m., ind.* לוֹ Gn 30, 37 dass.
 לוֹח *h. Pu. pt.* מְלוֹחַ als Tafel geformt(?).
 לוֹחַ *h. m., pl.* לוֹחִים, לוֹחוֹת Tafel, Brett.
 לוֹחָא (Ex 26, 16) *a. m., pl.* לוֹחִין *c.* לוֹחִין Ex 31, 18, לוֹחִין dass.
 לוֹחָא *s.* לוֹעָא.
 לוֹחָתָא (Hos 11, 4) *s.* לוֹחָא.
 לוֹט *h. m.* Mastix.
 לוֹט *h.* verfluchen.
 לוֹט *a., pf.* לוֹט Lv 20, 9, *c. s.* לוֹטְנִי (!) 1K 2, 8 (MS לוֹטְנִי), *imp.* לוֹט Nu 22, 6 verfluchen. *Itp. pt. pl.* מְלוֹטִין Mal 3, 9 verflucht werden. Vgl. לוֹטְט.
 לוֹטָא (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לוֹטָא) *a. m.* Fluch.
 לוֹטִין *h. m. pl.* geheime Künste, Zauberei.
 לוֹטִם *h. m.* ein Gewürz (*Ladanum?*).
 לוֹטְתָא *a. f., c. s.* לוֹטְתִיה 2S 16, 12 (MS לוֹטְתִיה) Fluch.
 לוֹי (Gn 30, 34), לוֹי *a. h.* o daß doch!
 לוֹי *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes Levi; 2. männl. Personennamen.
 לוֹיָא *a. m., ind.* לוֹי GnJI 1S, 8 (MS לוֹיָא) *Dickmilch* (nach dem Arab. Biestmilch).
 לוֹיָה *I h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft; 3. Levitenamt.

לוֹיָה *II h. f.* 1. Geleit, Begleitung; 2. Karawane.
 לוֹיָטִם *gr.* männl. Personennamen (Λεῦτῆς).
 לוֹיָאנוֹם *lat.* männl. Personennamen (*Libianus*).
 לוֹיָתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Karawane.
 לוֹיָתֵן (Ct S, 2) *h. m.* sagenhafter Fisch.
 לוֹכִיד *s.* לוֹכִיד.
 לוֹל ein Zauberwort.
 לוֹל *h. m.* 1. kleine Öffnung, enger Raum; 2. Scheideneingang des Weibes; 3. Öffnung (im Hause); 4. Zwischenraum zwischen Altar und Altaraufgang.
 לוֹל שְׁלֵתֶרְנָגוֹלִים Hühnerstall.
 לוֹלָא *a. m.* dass.
 לוֹלָם (Sifre Dt 51) 1. לוֹלָם.
 לוֹלָאוֹת *h. f. pl.* Schleifen.
 לוֹלֵב *h. m.* 1. Zweig, Sproß; 2. junger Palmzweig (für das Hüttenfest); 3. Schraube der Olivenpresse.
 לוֹלֵבָא *a. m., pl.* לוֹלֵבִין Lv 23, 40. 1. Zweig; 2. junger Palmzweig.
 לוֹלֵבָא (?) männl. Personennamen.
 לוֹלֵגִין אוֹ לִי (Tos. Kel. B.K II 3) 1. לוֹלֵגִין.
 לוֹלֵב *s.* לוֹלֵב *II.*
 לוֹלִין לוֹלִין (bAbZ 1S^b) 1. לוֹלִין.
 לוֹן *h. Hi.* לוֹן murren, sich auflehnen. *Hilpal.* לוֹן dass.
 לוֹע *h. m.* 1. Kiefer, Backenknochen; 2. Backen.
 לוֹעָא (Dt 1S, 3) *a. m.* dass.
 לוֹף *h. m.* 1. ein Zwiebelgewächs; 2. לוֹף, השְׁמוֹת eine wilde Abart davon; 3. (TosKel. Bab. b. IV 8) 1. לוֹב.
 לוֹף *a.* verbinden.
 לוֹפִי (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.
 לוֹפִי 1. לוֹפִי.
 לוֹפִין (bBab 44^a) 1. לוֹפִין.
 לוֹפִתָא *a. f.* Verbindung.
 לוֹץ *h.* spotten. *Hi.* לוֹץ verspotten. *Hilpol.* לוֹץ spotten.
 לוֹיָקָה *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos Libykos in Ägypten.

לִּזְקָנִי *gr. m. pl.* (λευκόν) weiß.
לִּזְקָן *gr. m.* (λευκόν) weiß (v. weißen
Hautflecken).

לִּשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.
לִּשׁ *a., pt. pass.* לִּישׁ *Nu* 11, 5 dass.

Pa. pt. pass. f. מְלִיץֶשָׁא *Jes* 9, 4 hin
und her gezogen, beschmutzt.

לִּית (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מְלִית *Ex*
11, 5 von.

לִּיֵּן(?) *a.* weichen.

לִּבְּנֵי *s.* לִּבְנֵי.

לִּוֹת *h. f.* böse Nachrede.

לִּח *h. m.* 1. feucht; 2. frisch.

לִּחְדָּא (Gn 12, 14) *a.* sehr. גַּד לִּחְדָּא
Gn 27, 34 gar sehr.

לִּחָה *h. f.* Feuchtigkeit.

לִּחֹד (Gn 18, 5) *a.* 1. besonders; 2. nur.
c. s. בְּלִחֹדוֹהִי *Lv* 13, 46 er allein.

לִּחְשָׁא (GnJI 30, 32) *a. m.* schwärz-
lich(?).

לִּחְתָּא (Hos 11, 4, MS לִּחְתָּא) *a. f.*
Backenseil (am Joch des Ochsen).

לִּחִי *h. m., du.* לִּחְיִים 1. Kiefer, Backen-
knochen. פֶּרֶק שֶׁל לִּחִי Gelenkkopf des
Unterkiefers; 2. Backe; 3. das Backen-
seil (am Joch des Ochsen); 4. das
Backenstück am Helm; 5. Latte,
Pfahl; 6. der Lenkgriff am Pflug.

לִּחְיָא *a. m.* 1. *pl. d.* לִּחְיָתָא *Ho* 11, 4
(MS לִּחְיָתָא) dass.; 2. Latte. Pfahl;
3. *pl.* לִּחִי ein Fanggerät.

לִּחְנִי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohl-
auf! *S.* חֲנָא.

לִּחְיָה *h. f.* Lecken.

לִּחְיָה *h. f.* Magd.

לִּחְיָתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2.
Kebsweib.

לִּחְשָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen;
3. üble Nachrede; 4. Besprechen
(Zaubern).

לִּחְשָׁתָא *a. f.* Flüstern.

לִּחְתָּתָא *a. f.* 1. Festung; 2. *c.* לִּחְתָּת *Nu*
21, 15, Dt 2, 9 Ortsname (bibl. Ar).

לִּחְדָּא *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לִּחְדָּא *a., pf.* 3 *sg. f.* לִּחְדָּתָא *1K* 18, 38
(MS לִּחְדָּתָא, so auch Soc 59) 1. auf-
lecken; 2. verzehren. *Pa. ipf.* 3 *sg.*
יִלְחִיד *Mal* 3, 19 Or. 1474 (Soc 59 יִלְחִיד),
pl. יִלְחִידוּ (Dalm., Gr. 251) *Jes* 49, 23
Soc 59 1. ablecken, auflecken; 2. *pt.*
מְלִיץֶשָׁא *Nu* 22, 4 verzehren.

לִּחְלִיָּה *h. m.* Feuchtigkeit.

לִּחְלִיָּתָא *a. m.* Saft.

לִּחְלִיָּתָא *h. f.* Frische, Jugendkraft.

לִּחְלִיָּתָא *a. f.* Saft, Brühe.

לִּחְלִיָּדָא *h. m.* Lecken.

לִּחְלִיָּה *h. Pass.* feucht werden.

לִּחְלִיָּה *a.* feucht machen, fließen machen.

לִּחַם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammen-
fügen. *Hitpa.* streiten.

לִּחֶם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.

לִּחְמָא (Gn 3, 19) *a. m., ind.* לִּחִים *Ex*
16, 29 1. Brot; 2. Speise.

לִּחְמִי *h. m.* aus Bethlehem.

לִּחְמִיָּתָא *h. f.* eine Art Gebäck.

לִּחֵץ *h.* drücken.

לִּחֵץ *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. knistern;
3. besprechen (durch Zaubersprüche).

Ni. durch Einflüsterung veranlaßt
werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen;
3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.

לִּחֵץ *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch
Zaubersprüche). *Pa. pt. pl.* מְלִיץֶשָׁא
2S 12, 19 dass. *Ilpe.* durch Be-
sprechung geheilt werden.

לִּחְשָׁא *a. m., pl. c. s.* לִּחְשָׁהוּ *Ex* 7, 11
Besprechung, Zauberei.

לִּחַת *h. Hi.* lechzen.

לִּחַת *a. Aph.* dass.

לִּחְתָּא *a. f.* Mitte der Fußsohle oder
des Fußrückens.

לִּחְשָׁא *a., pf. c. s.* לִּחְשָׁה *Gn* 5, 29 (MS
לִּחְשָׁה) *Nu* 23, 8 (MS לִּחְשָׁה), *pt.*
לִּחְשָׁא *Koh* 7, 22 (MS לִּחְשָׁא) verfluchen.

לִּחְשָׁמָא *a. m., ind.* לִּחְשָׁמָא *Gn* 37, 25 ein
Gewürz (*Ladanum*?).

לִּחְשָׁתָא *a. f.* Fluch.

לִּחְטָא *a. Pa. pf.* 3 *pl.* לִּחְטָא (Dalm.,

(Gr. 317, 327) Ri 9, 27 (MS לטו), *pt. pass. pl. c. s.* מְלַטְטֵם Gen 12, 3, *inf. c. s.* לְטַטְטֵהּ Dt 23, 5 verfluchen. *Itpe.* verflucht werden.

לְטִים *h. m. pl.* Geheimkünste.

לֹטְנִים *gr. männl. Personennamen* (Διοκλητιανός).

לְטִישָׁה *h. f.* Schärfen, Schleifen.

לְטִימָא *gr. f.* (λατομία) Steinbruch.

לֹטְסָא *l. לֹטְסָא* s. רְדוֹסָא.

לְטוֹר (*falsch* לְטוֹר) *gr. m.* (δῆτωρ)

Anwalt.

לְטָרָא *gr. f.* (λίτρα), *pl.* לְטָרִין לְטָרָא Pfund.

לְטָרְגָּה *gr. f.* (λειτουργία) Frone, Leistung für den Staat.

לֹטְרִין, לֹטְרָא *gr. m.* (λουτήριον) Badewanne.

לְטָרָא *gr. f.* (λίτρα) Pfund.

לְטִשׁ *h.* abschleifen, glatt machen.

לְטִשׁ *a. dass.*

לִי. לִיָּהּ *l. לִיָּהּ* s. לִיָּהּ.

לִי = לִיָּהּ, *s. לִיָּהּ*.

לִיָּהּ *a.* wohin.

לִיָּהּ männl. Personennamen.

לִיָּהּ *a. f. c.* לִיָּהּ Gn 31, 42 1. Mühe; 2. Erarbeitetes; 3. Erzürnendes (Sünde).

לִיָּהּ (jKil 31^c) *l.* לִיָּהּ.

לִיָּהּ *s. לִיָּהּ*.

לִיָּהּ (= לִיָּהּ) *s. לִיָּהּ*.

לִיָּהּ *h. f.* Geburt.

לִיָּהּ (Ex 4, 14) *a. m.* Levit.

לִיָּהּ *h. f.* üble Nachrede.

לִיָּהּ *h. f.* 1. Feuchtigkeit; 2. Eiter.

לֹטְטוֹר *gr. m.* (δῆτωρ) Anwalt.

לִיל (Tos. BabB I 4) *l.* לִיל.

לִיל *h. m., pl.* לִילִין, לִילִין Nacht.

לִילִין I *a. m.* dass.

לִילִין II *a. m.* Wehklage.

לִילִין *h. m.* Nacht.

לִילִין *l. גְּמָרְתָּ לִי* s. גְּמָרְתָּא.

לִילִין (Nu 9, 21) *a.* nachts.

לִילִין (Gn 1, 5) *a. m., pl.* לִילִין Ex 24, 15 Nacht.

לִילִית *h. f., pl.* לִילִין Name eines weiblichen Dämons.

לִילִיתָא *a. f., pl.* לִילִין Jes 34, 14 dass.

לִילִין *h.* übernachten. *III.* 1. über Nacht behalten; 2. über Nacht stehen lassen.

Hitpol. הִתְלוֹנֵן Zuflucht nehmen.

לִיָּהּ, לִיָּהּ *s. לִיָּהּ*.

לִיָּהּ *h. f.* Übernachten. בֵּית לִיָּהּ Schlafzimmer.

לֹטְטִי *gr. männl. Personennamen* (Λεόντιος).

לִיָּהּ *a. f.* Mutterleib.

לִיָּהּ *s. לִיָּהּ*.

לִיָּהּ männl. Personennamen (Elieser).

לִיָּהּ *a. f.* Mühe, Arbeit.

לִיָּהּ *h. m.* Spötter, Ausgelassener.

לִיָּהּ *a. m.* dass.

לִיָּהּ *h. f.* Spott, Ausgelassenheit.

לִיָּהּ (Koh 7, 4, MS לִיָּהּ) *a. f.*

c. לִיָּהּ Koh 2, 2 (MS לִיָּהּ) dass.

לִיָּהּ I *h. m.* Löwe.

לִיָּהּ II Ortsname.

לִיָּהּ III *h. m.* Teig.

לִיָּהּ (Ex 12, 39) לִיָּהּ *a. m. c. s.* לִיָּהּ Ex 12, 34 dass.

לִיָּהּ *h. f.* Kneten.

לִיָּהּ *a. f.* dass.

לִיָּהּ (Nu 5, 8), לִיָּהּ (= לִיָּהּ) *a. es*

gibt nicht, es ist nicht. c. s. לִיָּהּ

Nu 24, 17, לִיָּהּ Gn 37, 30, לִיָּהּ

Gn 31, 2. לִיָּהּ = לִיָּהּ =

לִיָּהּ.

לִיָּהּ (Gn 49, 9, Ez 19, 2) *a. m.* Löwe.

לִיָּהּ *x. m.* Lack.

לִיָּהּ (Ex 2, 12) *a.* hierher. *S.* לִיָּהּ.

לִיָּהּ I *a. m.* Rühren.

לִיָּהּ II (Est II 1, 9; 2, 8) *a.* (= לִיָּהּ)

es gibt hier nicht, es ist hier nicht.

לִיָּהּ *h. Ni.* eingenommen werden, ge-

fangen werden.

לִיָּהּ *a.* ergreifen. *pt. pass.* לִיָּהּ Est II 1, 8 fassend. *Itpe. pf.* אֶתְלִיָּהּ Koh 7, 27 (MS אֶתְלִיָּהּ) ergriffen werden.

לִיָּהּ (bSanh 106^a Ar.)?

לִבֵּן *h.* deshalb. לִבֵּן *h.* dass. S. לִבֵּן.

לִבֵּן *a.* zusammenrühren.

לכלב *s.* לכלב.

לִבֵּן *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לִבֵּן *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische;

2. Schmutz; 3. weibl. Personennamen.

לִבֵּן *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken.

Pass. 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לִבֵּן *a., pt. pass.* לִבֵּן 1. verdickt; 2. gesättigt.

לכנון *s.* לִבֵּן.

לִבֵּן *gr. m.* (λεῦκος) eine Fischart.

לִבֵּן *gr.* männl. Personennamen ('Αλέξανδρος).

לִבֵּן *gr.* (λοξόν) schräg, in der Diagonale.

לִבֵּן *h. m.* Kiefernadelwolle. sog. Holz-
wolle. I. Löw.

לִבֵּן *a. f.* Bolzen(?).

לִבֵּן *h. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch.

לִבֵּן eine Art des Haarscheerens
(treppenförmig); 2. Julian.

לִבֵּן *gr.* männl. Personennamen (Ἰουλιανός).

לִבֵּן *lat. m.* (nummus) Münze.

לִבֵּן (IS 12, 21, Jes 2, 22) *a. m.* nichts.

לִבֵּן (NuJI 24, 24) *lat. f.* (Liburnia)
Liburnien.

לִבֵּן Buchstabenname.

לִבֵּן *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrift-
text) erschließen. *pt. pass.* לִבֵּן ge-
wöhnt. *Ni.* gelehrt werden. *Pi.*
1. lehren. לִבֵּן זכות על zum Vorteile
jemandes aussagen. לִבֵּן חובה על zum
Nachteil jemandes aussagen; 2. aus
einer Schriftstelle herleiten; 3. ver-
binden, zusammenlegen. *Pa. pt.* לִבֵּן
erfahren. *Hitp.* sich üben.

לִבֵּן *h. m.* 1. erschließend; 2. erschlossen;
3. gewöhnt.

לִבֵּן *s.* לִבֵּן.

לִבֵּן *h.* nichts.

לִבֵּן *h. m.* 1. Lernen; 2. Zensurlesart
f. לִבֵּן; 3. Gewohnheit, Gewöhn-
liches; 4. *pl.* לִבֵּן Gestell, Einfassung.

לִבֵּן *h. m.* schielend(?).

לִבֵּן *h. f.* Studium.

לִבֵּן *h.* murmeln, murren.

לִבֵּן *gr. f.* (λιμὴν) Hafen.

לִבֵּן *gr. m.* (νοῦμίσιον) eine kleine Münze.

לִבֵּן *gr. m.* (λάμος?) Hund.

לִבֵּן *gr. m.* (λαμπάς) Fackel.

לִבֵּן *gr. m.* (vgl. λαμπαδός) dass.

לִבֵּן *x. m.* (provenc. limaça) Schnecke.

לִבֵּן 1. לִבֵּן.

לִבֵּן *lat. m.* (ludio) Gassenkehrer.

לִבֵּן *s.* לִבֵּן.

לִבֵּן (falsch לִבֵּן) *gr. f.* (λίνα) Schnur.

לִבֵּן *gr. f.* (λόγχη), *pl.* לִבֵּן
Lanze.

לִבֵּן *x. m.* ein Kleidungsstück.

לִבֵּן *gr. m.* (ληστής) Räuber.

לִבֵּן *x. f.* ein Kleidungsstück.

לִבֵּן *gr. f.* Räuberei.

לִבֵּן *gr. f.* (ληστεία) dass.

לִבֵּן *gr. f.* dass.

לִבֵּן SchirR 6, 4 (?).

לִבֵּן 1. לִבֵּן.

לִבֵּן *gr. m.* (ληστής), *pl.* לִבֵּן Ri 5, 11
Räuber.

לִבֵּן *gr.* rauben.

לִבֵּן *gr.* männl. Personennamen (Ἰου-
στος).

לִבֵּן, לִבֵּן. לִבֵּן *s.* לִבֵּן, לִבֵּן.

לִבֵּן *h. f., pl.* לִבֵּן 1. Kiefer, Backen-
knochen; 2. Backe.

לִבֵּן (Mi 4, 14) *a. f.* 1. *c. s.* לִבֵּן 1K
22, 24 (MS לִבֵּן), *c.* לִבֵּן Jes 23, 28
dass.; 2. *s.* לִבֵּן.

לִבֵּן *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.

לִבֵּן *a. Itpa. pt.* לִבֵּן Gn 27, 12 (Hab
1, 10 לִבֵּן) dass.

לִבֵּן *a. m., ind.* לִבֵּן Jer 20, 8, Ez
22, 4 (לִבֵּן Jer 20, 7) Gespött.

לִבֵּן *h.* spotten. *Hi.* dass.

לעג *a. Pa. pt. pl.* מלעגין Jer 8, 18 dass.
Aph. dass.

לעג *h. m.* Spott.

לעגא *a. m., ind.* לעג Jer 20, 8 Kimch.
(MS לעיב) dass.

לעז *h. m., pl.* לעזות Fremdsprachiger
(Griechen).

לעזא *a. m.* dass.

לעזנים *h. m. pl.* eine Meldenart (*Atriplex*).

לעז *h.* 1. eine fremde Sprache (bes. Griechisch) reden; 2. üble Nachrede führen. *Hi.* dass.

לעז *h. m.* 1. fremde Sprache (bes. Griechisch); 2. Sprache; 3. Nachrede.

לעזר männl. Personennamen (Eleazar).

לעט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken lassen.

לעי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, studieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לעינא Thr 5, 5 (MS לעינא) ermüden. *Aph.* müde machen. *S.* לאי.

לעי (א לעי) männl. Personennamen.

לעימה *h. f.* in den Mund stecken.

לעינים *s.* לעינים.

לעיסה *h. f.* Brei (Gekautes).

לעיסתא *a. f.* dass.

לענה männl. Personennamen.

לענה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.

לענתא *a. f.* dass.

לעס *h.* kauen.

לעס *a., inf.* מלעס Koh 12, 3 dass.

לפא *a. Aph.* schichten.

לפאדא *gr. m.* (λοπάς) 1. Schüssel, Pfanne; 2. Gericht.

לפוד (Tos. Bech V 9) 1. לפיו.

לפופא *a. m.* Verbindung.

לפפא *gr.* (λεπτά) einzeln, *s.* קטלפפא.

לפיד *h. m.* Fackel.

לפידא *a. m.* dass.

לפיו (?) *h. m.* mit starken Augenbrauen.

לפישטו (Tanch. Bub. Ber. 24) 1. בלקשיגין.

לפיך *h.* deshalb. *S.* כך.

לופני *lat.* männl. Personennamen (*Jovianus*).

לפלוג *h. m.* Sekret des Auges.

לפלופא *a. m.* Gewickeltes (vom Krautkopf).

לפס *gr. m.* (λοιπάς) Steuer (eigentlich Steuerrückstand).

לפס *gr. m.* (λεπίς) Schuppe.

לפס *gr. m.* (λοπάς), *pl.* לפסין Pfanne, Tiegel.

לפסא *gr. m.* dass.

לפסון *gr. m.* (λαπάνη) Ackersenf (*Sinapis arvensis*).

לפף *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2. wickeln (vom Säugling). *Pu. pl.* umwickelt.

לפה *a. Pa.* 1. *pf.* לפי Ex 36, 10 verbinden; 2. *pf.* 1 *sg.* לפיית Thr 2, 22 einwickeln, wickeln; 3. formen. *Ita. ipf.* יתלפה Ex 28, 7 1. verbunden werden; 2. eingewickelt werden.

לפפא *gr. m.* (λοπάς) Schüssel, Pfanne.

לפקה (LvJI 1, 16 Ar., MS ורופיה) *s.* ורופא.

לופר לופיר (?) *gr. m.* (ληπτήρ) Häscher. *ליפרום s.* מקרולפרום.

לפת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden. *Pi.* würzen.

לפת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden. *Itpe.* als Würze verwendet werden.

לפת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.* לפתות Saatrübe (*Brassica rapa*).

לפתא (Ru 3, 8) *a. f.* Saatrübe.

לפתותא (Tanch. Ekeb 7) 1. לפתותא (Dupl. zu לפת), *s.* פתותא.

לפתם, לפתן I *h. m.* Mann mit unten spitzem Kopf.

לפתן II *h. m.* Zugemüse.

לפתנא *a. m.* dass.

לץ *h. m.* Spötter, Leichtsinziger.

לצוי ליצוי (bBabB 75^b) ?

לצות *h. f.* 1. Spöttelei, Leichtsinzig; 2. Belästigung.

לקא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לקו Ex 5, 14 geschlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לקי 2 K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.*

לָקַח Gn 41,6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶלְקִי Lv 26, 21 schlagen; 2. *inf.* אֶלְקָה Dt 25, 2 Prügelstrafe erteilen. לוקיבוס 1. לוגולוֹטִיס *gr. m.* (λογοκλέπτης) Plagiator.

לָקַח *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לָקִי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מִלְקָה geschlagen, leidend.

לָקַח *h. m., pl.* לָקוּחוֹת Käufer.

לָקַח *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.

לָקַח *h. m., pl.* לָקוּטוֹת Getreidesammler (bei der Nachlese).

לָקַח *h. m.* Sammlung. ל' עֲצָמוֹת Sammlung der Gebeine einer Toten, zur definitiven Bestattung.

לָקוּטָא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).

לָקוּטָא *a. f.* 1. *c. s.* לָקוּטָהוּ Dt 32, 32 (MS רְבוּטָהוּ) Geschlagenwerden, Züchtigung; 2. Anomalität.

לָקַח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.

לָקַח *a. Itpe.* geheiratet werden.

לָקַח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.

לָקַח *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. ablesen, pflücken; 3. Nachlese halten; 4. ausreißen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. (Futter) auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen; 3. (zu voller Entblößung der Eichel) die Reste der Vorhaut entfernen; 4. durch Stopfen Geflügel füttern. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.

לָקַח *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לָקִיט *מְלָקִיט* 1K 7, 19 zusammenfalten; 3. *inf.* מְלָקִיט

Ex 16, 26 auflesen. *Pa.* 1. *pf.* לָקִיט Gn 47, 14, *ipf.* 2 *sg.* הִלָקֵט Lv 19, 9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מְלָקִיטִין Est II 3, 8 genießen. *Aph.* (Futter) auflesen lassen.

לָקַח *h. m.* 1. Nachlese (von der Ernte nach Lv 19, 9); 2. Zusammenfalten. לָקֵטָא *a. m.* 1. Lv 19, 9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.

לָקוּטָא (EchR 1, 1) 1. לָקֵטָא.

לָקֵטָא, לָקֵטָא 'ל' Ortsname.

לָקוּטֵנְטוֹס *lat. m.* (*locotenens*) Stellvertreter.

לָקֵטִיקָא *lat. f.* (*lectica*) Sänfte.

לָקִיחָא *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.

לָקִיט *h. m.* Sammler, Aufleser.

לָקֵטָא *a. m.* Getreidesammler (Armer).

לָקִיחָא *h. f.* Einsammeln.

לָקִישׁ *h. m.* 1. spät; 2. Spätsaat; 3. männl. Personennamen.

לָקִישׁ (Ho 6, 3) *a. m.* 1. *ind.* לָקִישׁ Dt 11, 14 Spätregen; 2. *pl. d.* לָקִישִׁא Gn 30, 42 Spätling.

לָקִישִׁיתָא *a. f., c.* לָקִישִׁיתָא Gn 30, 42 Spätwerfen (der Schafe).

לָקוֹן *gr. m.* (λευκόν) Name einer Münze. לָקוֹן *s.* לָקוֹס II.

לָקֵנָא (Ri 6, 38, MS לָקֵנָא), לָקֵנָא, לָקֵנָא *gr. f.* (λεκάνη) Becken.

לָקֵנִי (bChull 63^a) *h. m.* eine Vogelart.

לָקֵנִיָא *a. m.* aus Lykaonien (Λυκαονία).

לָקֵנִיָתָא, לָקֵנִיָתָא *gr. f.* (λεκάνη) Becken.

לָקֵנִיקוֹס *gr. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.

לָקוֹס I *gr. m.* (λύκος) Wolf.

לָקוֹס II, לָקִיס *gr.* männl. Personennamen (Λούκιος, Loukās).

לָקַק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.

לָקֵרָא *gr.* männl. Personennamen (Λοκρός).

לָקַשׁ *h. Hi.* 1. spät tun; 2. verzögern, verspäten.

לָקַשׁ *a. Pu.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.

לורטיא 1. לורטיא.

לָרַע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb.
מָלַרַע Gn 1, 7 dass. *S.* רַע.

לָשׁוֹן *h. c., pl.* לְשׁוֹנוֹת 1. Zunge; 2. Sprache;
3. Ausdruck, Redeweise. לְ נָקִי *decente*
Redeweise (Euphemismus). לְ הָרַע
üble Nachrede. לְ יָחִיד *Singular*,
Plural. לְ נִקְבָּה, לְ זָכָר *Masculinum*,
Femininum; 4. Streifen, Zapfen. לָשׁוֹן
וְסֵם Meerbusen.

לְשִׁישִׁית *h. f.* eine Pflanzenart.

לְשָׁהָה *h. f., pl.* לְשָׁכוֹת 1. Kammer (im
Heiligtum); 2. Schatzkammer, Schatz
(des Tempels).

לְשָׁהָתָא *a. f., c.* לְשָׁפֶת Jer 35, 4 dass.

לְשִׁשֶׁת *h. f.* Auswurf.

לְשִׁשֶׁתָּא *a. f.* Rotz, Schaum.

לָשׁוֹן *h. Hi.* üble Nachrede führen.

לָשׁוֹן *a. Aph.* dass.

לְשָׁנָא *a. m., ind.* לָשׁוֹן Ex 4, 10 1. Zunge;

2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck.

לְ מַעֲלָא *nachlässige Redeweise.* לְ קַלְלָא

Euphemismus. לְ בִישָׁא üble Nach-

rede. לָשׁוֹן תְּלִיתִי Verleumdung.

לְתָא *a. m.* Schicksal(?).

לְתִיתָה *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).

לְתָהָה *h. m.* ein Trockenmaß (ein halbes
Kor).

לְתָהָה *h.* anfeuchten (Getreide).

לְתָהָה *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr.
Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.

מָ *h. a.* 1. *s.* מֶן; 2. als מָן gedeutet.
מָ *s.* מָה, מָא.

מָא (Ex 32, 21) *a.* was? מָדִין Lv 10, 17,
מָא Gn 3, 13 was denn? מָאָה

Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. לְמָא

Gn 31, 27 warum? לְמָא דְנָן Gn 25, 32

warum denn? בְּמָא Ct 4, 1 wie sehr?

בְּמָא Gn 13, 16, בְּמָא דְ Gn 17, 23 wie.

מָא Ex 12, 16 das, was. מָא Gn 28, 17

o wie. *S.* מָה, מָא, מָי.

מְאָבְבָא *a. m.* Blühen, Treiben.

מָאָר *h.* sehr. מָאָר מָאָר gar sehr.

מְאָרִים *h. m.* der Planet Mars.

מָאָה *h., pl.* מְאֹתֵים hundert. מְאֹתֵים zwei-
hundert.

מָאָה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מְאֹתֵים Ex 18, 25
hundert. מָאָה Nu 1, 35 (MS מְאֹתֵים) zwei-
hundert. מָאָה תְּלָת Nu 1, 23, מָאָה תְּלָת

dreihundert.

מָאָם (jAbZ 44^d) 1. מָאָם, *s.* מָאָם.

מָאָן (מְאֹאֵן) *h. m.* Eheweigerung eines
unmündig verheirateten Mädchens.

מָאָן (TosBabB V 6) ein Mittel
zur Verfälschung des Honigs.

מָאָם *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.

מָאָם *a. m.* dass.

מָאָר *h. m., pl.* מְאֹרֹת 1. Licht; 2. Leucht-
körper; 3. Lichtöffnung. מְאֹרֹת עֵינַיִם

1. Augenlicht; 2. blind.

מְאֹרֹת *h. m.* Ereignis, Begebenheit.

מְאֹרֹת *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild
dieses Namens.

מְאֹרֹת *s.* מְאֹרֹת.

מְאֹרֹת (Est II 1, 2), MS מְאֹרֹת, *s.* יָדָה.

מָאָם (KohR 9, 13), *s.* מָאָן.

מָאָם *s.* מָאָם.

מָאָן *a. m. pl. ind.* Wasser. *S.* מְאֹאֵן.

מְאֹרֹת *h. f.* Verachten.

מְאֹרֹת *a. f.* Verächtlichkeit.

מְאֹרֹת männl. Personennamen.

מְאֹרֹת *s.* מְאֹרֹת.

מְאֹרֹת (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.

מְאֹרֹת (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden.

Pa. ipf. 2 *sg.* תְּמַאֲרֵךְ Jes 25, 5 (MS

תְּמַאֲרֵךְ) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.*

1 *sg.* תְּמַאֲרֵךְ Jes 13, 11 (MS תְּמַאֲרֵךְ) dass.

מַאְכוּלֶת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm, Wurmfraß.

מֵאָכֵל *h. m., pl.* מֵאָכְלוֹת Speise.

מִאֲכֹלֶת *h. f.* Schlachtmesser.

מֵאֲלָלָא *a. m., pl. c.* מֵאֲלָלָא Nu 14, 6 Kundschafter.

מָאֵם (*Gn 18, 30*) *a.* wie wenn? vielleicht.

מִמָּל *s.* מָמָל.

מִאֲמָרָא *h. m., pl.* מִאֲמָרוֹת Wort. Rede.

מִאֲמָרָא *a. m., c.* מִאֲמָר Ct 5, 13 (MS מִימָר) dass. S. מִימָרָא.

מֵאֵן *s.* מֵן.

מֵאֵן *h. Pl.* מֵיֵאֵן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.

מֵאֵנָא *a. m., pl. c.* מֵאֵנִי Dt 1, 41 (MS מֵנִי) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäß; 3. Gewand.

מֵאֵם *h.* verachten. *pt. pass.* מֵאֵם verächtlich, widerlich. *Nl.* verachtet, verächtlich werden.

מֵאֵם *a.* dass. *pt. pass.* מֵאֵם widerlich. *Itpe.* verächtlich werden.

מֵאֵם *h. m.* Verachtung.

מֵאֵסָא *a. m.* Arzt.

מֵאֵסִיָא (*EchR 3, 45*) *a. m. pl.* Verächtliche. S. מֵאֵם.

מֵאֵפָה *h. m.* Gebackenes.

מֵאֵפִיָא *a. m., c.* מֵאֵפִי Lv 2, 4 dass.

מֵאֵפֶל *h. m.* Dunkelheit.

מֵאֵפִלִיָה *h. f.* dass.

מֵאֵרָא *a. m., s.* מֵרָא.

מֵאֵרָה *h. f.* 1. Verwünschung. Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.

מֵאֵרֻזָה *h. f.* Hacke.

מֵאֵרִי *s.* מֵרָא, מֵרִי.

מֵאֵרִיסָא *a. m.* Pächter.

מֵאֵרִעָא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מֵעֵרִעָא.

מֵאֵשְׁכֵן *h. m.* mit großen Hoden versehen.

מֵבְנִי männl. Personennamen.

מֵבְהִתָנָא *a. m.* Schande verursachend.

מֵבֹאָה *a. m.* Zugang, Gasse.

מֵבֹג männl. Personennamen (= מֵבְנִי).

מֵבֹי *h. m., pl.* מֵבֹאוֹת 1. Zugang, Flur; 2. Sackgasse.

מֵבֹל *h. m.* Sintflut.

מֵבֹלָא (*Hb 3, 6*) *a. m.* dass.

מֵבֹעַ *h. m.* Quelle.

מֵבֹעֵא *a. m., pl.* מֵבֹעֵין Ex 15, 27, מֵבֹעֵן dass.

מֵבֹרָא *a. m.* Fährmann.

מֵבֹחֶרָא *a. m., c.* מֵבֹחֶר Ex 15, 4 Ausgewähltes.

מֵבִינָא (*Jes 14, 22*) *a. m.* Kehrbesen.

מֵבִלְבִּלְתָא *a. f.* vermischt (in bezug auf die Farben).

מֵבִלְיָנָא (*Ct 3, 9*) *a. m.* ein immergrüner Baum.

מֵבִלְעָתָא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.

מֵבִנָּה, מֵבִנָּה *a. m.* Kehrbesen.

מֵבִסִּמָא (*jMaasr 52^a*) 1. מֵבִסִּמָא.

מֵבִסִּרָנָא *a. m.* Verächter.

מֵבִעָה *h. m.* wer die Feldfrucht eines andern nimmt, selbst oder durch sein Vieh.

מֵבִעֵרָא *a. m., ind.* מֵבִעֵר Jes 30, 14 Feuerstätte.

מֵבִעִיר *h. m.* wer das Feld des andern durch sein Vieh schädigt.

מֵבִירָא *a. m.* Fähre.

מֵבִירָא *a. m.* Fährmann.

מֵבִירַחַת *h. f.* eine Frau, die ihren Gatten vom Erbe ausschließt.

מֵבִירָא *s.* מֵבִירָא II.

מֵבִירַחַתָא *a. f.* 1. Karawane; 2. Ortsnamen(?).

מֵבִישְׁתִּירָנָא *a. m.* das Erkennen.

מֵבִיתָא *s.* מֵבִיתָא.

מֵבִיתָא *a. f.* 1. Übernachten; 2. מֵבִיתָא Gn 42, 27 Nachtherberge.

מֵבִיתָתָא (*Jes 1, 8*) *a. f.* dass.

מֵבִיבָא *s.* מֵבִיבָא.

מֵבִיבָה *h. f.* 1. Einforderung (einer Schuld); 2. Einsammlung (von Almosen).

מֵבִיבָא 1. מֵבִיבָא.

מִנְיָא *a. m.* Alaun.

מִנְבִּילָה männl. Personenname.

מִנְבִּית *h. f.* Einsammlung (von Almosen).

מִנְבִּיתָא (2K 23, 25) *a. f.* Eintreibung (von Steuern).

מִנָּה *h. m.* eine Schilf- oder Binsenart.

מִנָּה *h.* zerfließen machen, auflösen.

Hitpal. הִתְמַנֵּם zerfließen.

מִנְיָא *a. m.* Saft, Auflösung.

מִנָּה *h. m.* gute Frucht.

מִנְיָא *a. m., pl.* מִנְיָנִין Dt 33, 14 1. dass.; 2. Kostbarkeit.

מִנְדוּנִי *h. m.* aus Megiddo.

מִנְדֵּל *h. m.* 1. *pl.* מִנְדֵּלִים, מִנְדֵּלוֹת Turm; 2. Taubenturm; 3. Schrank; 4. Ortsname.

מִנְדֵּלָא *a. m.* 1. Gn 11, 4 Turm; 2. Ortsname (auch מִנְדֵּלָא).

מִנְדֵּלָא *a. m.* aus Magdala.

מִנְדֵּלָה *h. f.* Amme.

מִנְדֵּנִין *s.* מִנְדָּא.

מִנְדָּתָא *a. f., c.* מִנְדָּת Ho 11, 4 (MS מִנְדָּת) Leitung.

מִנָּה *s.* מִנָּה.

מִנּוֹב *h. m.* Getreidebesen (wohl mit Busch am Ende zur Scheidung von Körnern und groben Strohstücken).

מִנּוֹד *h. m.* Ausbreiter (Holzstange?).

מִנּוּסָא *a. m., pl.* מִנּוּסִין Ez 13, 19 (MS מִנּוּסִין) Speise. *S.* מִנְיָסָא.

מִנּוּפָה *h. f.* 1. Verschuß, Deckel; 2. verschlossenes Gefäß(?).

מִנּוּפָתָא *a. f., c.* מִנּוּפָת Nu 3, 15 dass.

מִנּוֹר *h. m.* 1. Nachbarschaft; 2. Untersatz des Kochherdes.

מִנּוֹרָא *l.* מִנּוֹרָא.

מִנּוֹרָה I *h. f.* Nachbarschaft.

מִנּוֹרָה II *h. f.* 1. Magazin; 2. Wasserbehälter; 3. Fach.

מִנּוֹרִי *מִנּוֹרִי* כְּפָר מִנּוֹרִי Ortsname.

מִנּוֹרָת *s.* מִנּוֹרָה II.

מִנּוֹרָתָא *l.* מִנּוֹרָתָא.

מִנּוּשׁ *x. m.* Magier.

מִנּוּשָׁא *x. m.* dass.

מִנְיָתָא (?) *a. f.* Messer zum Wollscheeren.

מִנְיָרָא *a. m., pl. c.* מִנְיָרִי 2S 12, 31 Axt.

מִנְיָתָא *a. f., c.* מִנְיָת Nu 21, 12, *pl. d.* מִנְיָתָא 1S 14, 4 Furt.

מִנְיָב *s.* מִנְיָב.

מִנְיָה *h. f.* Zerfließenmachen.

מִנְיָד *h. m.* Prediger.

מִנְיָא *s.* מִנְיָא.

מִנְיָתָא (?) *a. f., c.* מִנְיָת Nu 21, 12 (MS מִנְיָת) 1. Furt; 2. Paß; 3. *s.* מִנְיָתָא.

מִנְיָסָא *a. m.* Speise.

מִנְיָתָא *a. f.* Überhebung.

מִנְיָרָא *a. m., pl. c. s.* מִנְיָרָה Dt 1, 7 Nachbar.

מִנְיָרָתָא *a. f.* Nachbarschaft.

מִנְיָרָתָא *a. f.* Nachbarin.

מִנְיָל *h. m.* 1. Sichel; 2. krummes Messer.

מִנְיָלָא (Dt 16, 9) *a. m.* Sichel.

מִנְיָלָא *a. m.* Sekret, Ausfluß.

מִנְיָלָב *h. m., pl.* מִנְיָלָבִים 1. Peitsche; 2. Peitschenhieb.

מִנְיָלָבָא *a. m.* dass.

מִנְיָלָה *h. f.* 1. Buchrolle; 2. Schrift; 3. das Estherbuch; 4. Name eines Mischnatraktates. מִנְיָלָת תַּעֲנִית Verzeichnis der Tage, an welchen nicht zu fasten.

מִנְיָלָנָא *s.* מִנְיָלָנָא.

מִנְיָלָנָא *a. m.* der ins Exil führt.

מִנְיָלָסָא *gr. m.* (μοχλός), *pl. d.* מִנְיָלָסָא 1K 7, 50 Riegel.

מִנְיָלָתָא *a. f., c.* מִנְיָלָת Jer 36, 2 Buchrolle.

מִנְיָג *s.* מִנְיָג.

מִנְיָרָא *h. m., pl.* מִנְיָרָוֹת Räucherwerk.

מִנְיָרָתָא *l.* מִנְיָרָתָא (jKeth 33^b) רִין מִנְיָרָתָא *s.* מִנְיָרָתָא.

מִנְיָ (Nu 11, 5, Est II 1, 1) *a.* umsonst.

מִנְיָ עַל מִנְיָ dass. מִנְיָנָא Ex 20, 7 zu Nichtigem.

מִנְיָ *h. m., pl.* מִנְיָנִים Schild. מִנְיָנִים Bezeichnung der ersten Benediktion des Achtzehngebets.

מַגְנָא *a. m., pl. מַגְנִין* 1 K 10, 17 (MS) *מַגְנִין* dass.

מַגְנָא *a. m., pl. d. מַגְנִיָּא* Est II 1, 9 Lagerstatt.

מַגְנִי (bPes 107^a) 1. מַגְנִי, s. מַגְנָא.

מַגְנִיָּא *a. m.* häßlich. S. נָנָא II.

מַגְנִיָּה *בֵּית מ' Ortsname.*

מַגְנִיָּמִין s. במַגְנִיָּמִין.

מַגְנִיָּת *gr. m. (μάγνατον), pl. מַגְנִיָּת* (מַאגְנִיָּת) 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen.

מַגְסִי *gr. m. (μαγίς)* Schlüssel.

מַגְסִיָּא *gr. m. (μέγιστος)* Großer.

מַגְסִיָּטֵר *gr. m. (μαγιστήρ)* Haushofmeister.

מַגְסִיָּטֵרָא, מַגְסִיָּטֵרָא *gr. m. (μαγιστηριανός), pl. מַגְסִיָּטֵרִי* Est II 9, 3 (nicht MS) Vornehmer.

מַגְסִיָּת männl. Personenname.

מַגְסִיָּתָא (Nu 7, 55) *gr. f. (μαγίς), pl. d. מַגְסִיָּתָא* Nu 4, 7 Schlüssel.

מַגְע *h. m., pl. מַגְעוֹת* Berührung.

מַגְעוֹרִיתָא *a. f.* Drohen, Schreien.

מַגְף *h. m.* Verschleißer.

מַגְפָּה *h. f.* 1. Plage, Seuche; 2. Wunde.

מַגְפִּין *h. m.* Beinschienen.

מַגְפָּתָא *a. f.* Plage.

מַגֵּר *a. Pa.* 1. *ipf.* מַגֵּר Gn 49, 17 niederwerfen, stürzen; 2. vernichten. *Ita.* vernichtet werden.

מַגְרָאוֹת (MidrTeh 12, 1) 1. נַמְסָאוֹת, s. נַמְסָא.

מַגְרָתָא *h. f.* Instrument zum Abkratzen der Haut (Striegel).

מַגְרָתָא *a. f.* dass.

מַגְרָה *h. f.* kleine Säge.

מַגְרָפִיתָא *h. f.* Gerät zum Zusammenscharren.

מַגְרָפִיתָא *a. f., pl. d. מַגְרָפִיתָא* Nu 4, 14 dass.

מַגְרִיף *h. m.* Gerät zum Zusammenscharren (Hacke mit breitem Eisen).

מַגְרִיפָּה *h. f.* 1. dass.; 2. eine Art Orgel.

מַגְרִיפִין (PesK 34^b) 1. מַגְרִיפִין, s. מַגְרִיפִין.

מַגְרָתָא *h. f.* ein Tier, bei dessen Schlachtung das Messer „abgelenkt“ wurde.

מַגְרָתָא (falsch מַגְרָתָא) *a. f.* dass.

מַגְרִיפִין *gr. m. (μάγειρος), pl. מַגְרִיפִין* Koch.

מַגְרִיפִין *gr. m. (μάγειρεῖον)* Küche.

מַגְרָתָא 1. מַגְרָתָא.

מַגְרָתָא 1. מַגְרָתָא.

מַגְרָשָׁא *h. m.* Weidebezirk einer Ortschaft.

מַדְ (=*מָד*) *a.* 1. Dt 9, 28 da, weil; 2. Gn 48, 15 seit; 3. von dem Ausspruch des.

מַדָּא *a. m.* Ehrenkleid.

מַדָּאָה *a. m.* Meder.

מַדָּאָתָא *a. f.* Tribut.

מַדָּבָרָא *a. m.* Leiter, Führer(?) מַדָּבָרָא (bMkat 12^b, zweifelhafter Text) Leuchte, vgl. מַדְוִיָּה.

מַדָּבָרָא (Ex 27, 1) *a. m.* Altar.

מַדָּבָרָא *h. m.* Steinschicht.

מַדָּבָקָא *a. m., c. מַדָּבָק* 1 K 7, 29, MS

מַדָּבָק 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c.*

מַדָּבָקִי 1. מַדָּבָקִי Ez 13, 18 Gelenk.

מַדָּבָרָא *h. m.* 1. Redner; 2. der vordere Teil der Zunge.

מַדָּבָרָא *h. m., pl. מַדָּבָרָת* Wüste, Triftland.

מַדָּבָרָא (Ex 3, 1) *a. m., pl. מַדָּבָרָת* Ct 2, 14 (MS מַדָּבָרָא) dass.

מַדָּבָרָא *a. m., pl. c. מַדָּבָרִי* Ct 1, 8 Leiter, Führer.

מַדָּבָרִי *h. m.* zur Wüste gehörig. *pl. f.*

מַדָּבָרִיתָא *h. f. pl.* Vieh, das auf dem Triftland übernachtet.

מַדָּבָרָא (Est II 4, 1, MS מַדָּבָרָא) *a. m.* Leiter.

מַדָּבָרִיתָא *a. f.* Aufführung, Verhalten.

מַדָּבָרָתָא *h. f.* Ausspruch, Rede.

מַדָּבָרָתָא *a. f.* dass.

מַדָּבָרָתָא Ortsname.

מַדָּרָא *h. m.* messen. *Ni.* gemessen werden.

Pi. ausstrecken.

מִדָּה *h. f.* 1. Maß; 2. Strafmaß; 3. Norm; 4. Schriftdeutungsart; 5. den Schriftdeutungsarten entsprechende Auslegung; 6. Art und Weise; 7. Eigenschaft. מִדַּת הַדִּין *a.* das strenge Recht; *b.* Zivilprozeß (in Geldangelegenheiten). מִדּוֹת Name eines Mischnatraktats.

מִדּוֹן *a. m., c. s.* מִדּוֹנָא Est II 6, 1 (MS מִדּוֹנָא) Schmerz, Kummer.

מִדְּוָה *h. m.* Monatsfluß (der Menstruierenden).

מִדּוֹךְ *h. m.* Stößel.

מִדּוֹכָא *a. m.* Mörser.

מִדּוֹכָה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.

מִדּוֹכִיָּא *a. m.* dass.

מִדּוֹכְתָא (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.

מִדּוֹלָא *a. m.* Schöpfen.

מִדּוֹנִי (jPea 17^d) 1. מִדּוֹנִי.

מִדּוֹר *h. m., pl.* מִדּוֹרוֹת, מִדּוֹרִים Wohnung.

מִדּוֹרָא *a. m., c.* מִדּוֹר Dt 33, 27, *c. s.*

מִדּוֹרָה Jes 30, 33 dass.

מִדּוֹרָה *h. f.* Feuerung.

מִדּוֹרִי (bBech 44^b) *s.* מִדְּרָא.

מִדּוֹרְתָא *a. f.* Feuerung.

מִדּוֹרְתָא *a. f.* Peitsche.

מִדּוֹרְשָׁא *a. m.* Schuh.

מִדּוֹי Medien.

מִדְּיָא (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. כָּל מִדְּיָא alles. מִדְּיָא לֹא nichts; 2. etwa?

מִדּוֹרִיא *gr. m.* (μόδιος), *pl.* מִדּוֹרִיֹּת Modius (Getreidemaß).

מִדְּרִיָּה *h. f.* Messen.

מִדְּרִית *s.* מִדְּיָא.

מִדְּרִיָּה *h. m.* Meder.

מִדְּרִין (Lv 10, 17) *a.* was denn? warum?

מִדְּרִין *h. m.* Streit.

מִדְּרִין Volksname (Midian).

מִדְּרִינְתָא (Nu 10, 29) *a. m., f. d.* מִדְּרִינְתָא Nu 25, 6 Midianiter.

מִדְּרִינָה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Großstadt.

מִדְּרִינִי *h. m.* Midianiter.

מִדְּרִינְתָא (Gn 23, 16, MS מִדְּרִינָה) *a. f.*

1. *ind.* מִדְּרִינָא Jes 10, 13 Land; 2. Großstadt.

מִדְּרִיָּא (Jes 30, 24, MS מִדְּרִיָּא) *a. m.* Wurfgabel.

מִדְּרִינְתָא (Est II 3, 8, MS מִדּוֹרְתָא) *a. f.* Reinigung.

מִדְּרָא, מִדְּרָא (= מִדְּרָא-ל) *a. m.* Besitztum.

מִדְּרָא I *a. m.* Hütte des Feldhüters.

מִדְּרָא II *a. m.* Absorbieren(?).

מִדְּרָא (jSchebi 33^c) 1. מִדְּרָא.

מִדְּרָא, מִדְּרָא *h. f.* Kürbisfeld.

מִדְּרָא *a.* etwas.

מִדְּרָכָא *a. m.* Schlafen.

מִדְּרָן *h. m.* Knoten.

מִדְּרָא *a. m.* Bündel.

מִדְּרָחָא (Gn 13, 14), מִדְּרָחָא *a. m.* Aufgang (der Sonne), Osten.

מִדְּרָחָא *h. m.* Erkenntnis.

מִדְּרָחָא I *a. m., ind.* מִדְּרָחָא Ex 31, 3, 1S 25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.

מִדְּרָחָא II *a. m., pl. m.* מִדְּרָחָא (1. מִדְּרָחָא?) Dt 1, 13. 15 bekannt.

מִדְּרָחָא (Nu 22, 38) *a.* etwas. כָּל מִדְּרָחָא Dt 23, 10 irgendetwas. מִדְּרָחָא—לֹא Gn 22, 12 nichts.

מִדְּרָחָא *h. m.* 1. Flugbrett(?) der Bienen; 2. Vogelfalle.

מִדְּרָחָא *h. m., pl.* מִדְּרָחָא 1. eigentl. Duft (Verunreinigung ohne unmittelbare Berührung); 2. in diesem Grade der Unreinheit befindlicher Gegenstand.

מִדְּרָחָא *h. m.* dünn.

מִדְּרָחָא *h. m.* Erde, Lehm.

מִדְּרָחָא *h. m.* abschüssig machen.

מִדְּרָחָא *a. m.* Wohnung.

מִדְּרָחָא *a. m.* 1. Abfluß; 2. bJom 23^a 1. מִדְּרָחָא(?).

מִדְּרָחָא *h. f.* 1. Stufe; 2. Terrassenland.

מִדְּרָחָא (1S 14, 4) *a. f.* Name eines Felsabhanges.

מִדְּרָחָא *h. m.* Abhang.

מִדְּרָחָא *a. m., ind.* מִדְּרָחָא Mi 1, 4 dass.

מִדְּרָחָא (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfgabel.

מִדְרָא *a. m., c.* מִדְרָה Dt 2, 5 B. Treten.
מִדְרָם *h. m., pl.* מִדְרָסוֹת 1. Druck (als
verunreinigend); 2. durch Druck ver-
unreinigter Gegenstand.

מִדְרָק 1. מִדְרָקָא.

מִדְרָתָא (jBer 6^a) 1. מִדְרָתָא, *s.* מִדְרָא.

מִדְרָשׁ *h. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת 1. Schriftforschung
(besonders juristische); 2. Schriftdeu-
tung; 3. Vortrag von Schriftdeutungen;
4. Sammlung von Schriftdeutungen.

מִדְרָשׁוֹת *pl.* מִדְרָשׁוֹת Lehrhaus.

מִדְרָשָׁא *a. m., c.* מִדְרָשׁ (Ct 2, 4),
Koh 7, 5 dass.

מִדְרָשָׁה *h. f.* Gedroschenes.

מִדְרָתָא *a. f., c.* מִדְתָּה Koh 10, 5 1. Art
und Weise; 2. Eigenschaft.

מִהָּ *h.* 1. was? מִהָּ דְּכָרִים אָמְרוּרִים
worauf bezieht sich dies? לָמָּה
מִהָּ weshalb? מִהָּ נִפְשָׁהּ was ist
deine Meinung? מִהָּ — אַף was (be-
deutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas.
מִהָּ שֵׁי das, was.

מִהָּ *a.* 1. was? מִהָּ אֲנִי קִימִין wobei
stehen wir? 2. wie? לָמָּה weshalb?
כָּמָּה (Gn 47, 5, MS כָּמָּה) 1. wie viel?
2. viele; 3. wie. *S.* מָה.

מִהָּ, מִהָּה *h., pl.* מִהָּה abgenützt. *Ni.*
abgenützt werden. *Pi.* auflösen.

מִהָּ *a. Ilpe.* aufgelöst, verdünnt werden.
מִהָּגִיטוֹת (jKeth 25^b) 1. מִהָּגִיטוֹת traja-
nisch. I. Löw.

מִהָּדוֹרָא *a. m.* Wiederholung.

מִהָּדוֹרָא *a. m.* Hausierer.

מִהָּ *h.* was ist es? wie?

מִהָּ (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.

מִהָּלָא *a. m.* Beschneider.

מִהָּלָתָא I *s.* מִהָּלָתָא.

מִהָּלָתָא II *a. f., pl.* מִהָּלָתִין, מִהָּלָתִין Mehl-
sieb.

מִהָּלָתָא *h. f.* Verwirrung.

מִהָּלָתָא *a. f.* dass.

מִהָּט *h.* schneuzen (einen Docht).

מִהָּ *a.* was ist?

מִהָּר Name einer Gegend.

מִהָּרֹת *h. f.* Eile.

מִהָּל *h.* beschneiden.

מִהָּל *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein)
verfälschen.

מִהָּלָל Ortsname.

מִהָּלָה *h. m.* Weg, Reise.

מִהָּלָתָא *a. m., c.* מִהָּלָה Gn 31, 23 dass.

מִהָּלָתָא (Ex 4, 25, MS מִהָּלָתָא; Ez 16, 16,
MS מִהָּלָתָא) 1. Beschneidung. בְּיִ מִהָּלָא
Beschneidungsfest; 2. beschnittenes
Glied.

מִהָּמֹר *h. m., pl.* מִהָּמֹרֹת Tiefe, Grund.

מִהָּמֹרָא *a. m.* dass.

מִהָּן *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23^a) 1. מִהָּ.

מִהָּבִיבָתָא (Dt 29, 22, MS מִהָּבִיבָתָא) *a. f.*
Umkehrung (v. Sodom).

מִהָּבִיבָתָא *a. m.* Verderbter.

מִהָּר *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen lassen.

מִהָּר *h.* eilig.

מִהָּרָא *a. m., pl. c.* מִהָּרָי Ex 22, 16
Brautpreis.

מִהָּרָה *h.* בָּמָּ eilig, bald.

מִהָּרָקָא *pers. m.* Verzeichnis.

מִהָּבִיבָתָא Volksname.

מִהָּבִיבָתָא *a. m., f. d.* מִהָּבִיבָתָא Ru 4, 5
(MS מִהָּבִיבָתָא), *pl. d.* מִהָּבִיבָתָא Gn 19, 37
Moabiter.

מִהָּבִיבָתָא *h. m.* dass.

מִהָּבִיבָתָא *h. f.* hereingebracht. gleich-
gemacht(?).

מִהָּבִיבָתָא *a. m.* Untergang.

מִהָּבִיבָתָא *a. m.* Last.

מִהָּבִיבָתָא *a. f.* dass.

מִהָּ *h. m.* Weiches.

מִהָּ *a. Aph.* zerfließen machen. *Pal.*
מִהָּ *Ital.* zerfließen.

מִהָּרָא *a. m.* מִהָּרָא וְנִיבָתָא Dirnenvermieter.

מִהָּרָתָא *h. f.* Magazin.

מִהָּ (= מִהָּר) *a.* tauchen.

מִהָּרָא Bezeichnung der vorletzten Bene-
diction im Achtzehngebet.

מִהָּרָעִים, מִהָּרָעִית Ortsname.

מִהָּרָא *a. m., pl.* מִהָּרָעִין Koh 2, 8 (MS

מִהָּרָעִין, מִהָּרָעִין) Wagschale, Wage.

מודע *h. m.* Merkmal.
 מודעא *a. f. ind.* Protesterklärung.
 מודעי *h. m.* aus Modiim.
 מודעת *h. f.* Freund.
 מוהביתא *a. f.* Gabe.
 מוהביתא *a. f.* dass.
 מוהי absichtliche Veränderung von מוטי.
 מוהל *h. m.* Ölschaum (*amurca*).
 מוהר *h. m., pl.* מוהריות Brautpreis.
 מוהרא *a. m.* dass. S. מוהרא.
 מוהרין(?) *pers.* ein persisches Fest.
 מוהרני 1. מוהרני *pers. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.
 מוהל (= מובל) *s.* יבל.
 מווא *I a. m.* Spreu.
 מווא II *a. m.* eine Hand voll.
 מוואל *a. m.* Garn.
 מוואל *a. m., pl.* מוואלן Lv 19, 36, d.
 מוואל Jes 40, 12 Wagschale.
 מוואתא *a. f.* Schuld.
 מוואפנא *a. m.* Gläubiger.
 מוה *h. m.* 1. Gehirn; 2. Knochenmark.
 מוהא *a. m., c. s.* מוהד Dt 28, 35 dass.
 מוהא *a. m.* dass.
 מוהל *s.* מוהל.
 מוהק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).
 מוט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hilp.* wanken, sinken. *Pilp.* מוטמט dass.
 מוט *a., ipf.* 3 *sg. f.* תמוט Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen. *Itpe.* gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.
 מוט *h. m.* größere Tragstange.
 מוטב *h. m.* 1. gut; 2. besser.
 מוטא *h. f.* kleinere Tragstange.
 מוטניא (BerR 44) 1. מלכיא.
 מוי (Ct 8, 7, MS מוי) *a. m.* Wasser. S. מיא.
 מויד *h.* sinken. *Ni. pt.* נמויד niedrig. *Hi.* gering machen.
 מויד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מוכו (Ri 5, 4, MS מוכו) sinken; 2. niederlegen. *Aph.*

1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מוכה.
 מויד *h. m.* Werg, Fasern.
 מוכס *h. m.* Zolleinnehmer.
 מוכסא *a. m., pl.* מוכסין Ri 5, 11 dass.
 מול *h.* gegenüber. מול פנים gegenüber der Vorderseite.
 מול *h.* 1. beschneiden. *pt.* מול be-schnitten; 2. einen Saum machen. *Ni.* מול beschnitten werden.
 מול *a. Itpal.* אַתְּמוּל abgeschnitten werden.
 מולא *a. m.* Vermögen.
 מולא *h. f., pl.* מולאים, מוליות(?) Maultier.
 מולא *a. m.* maultierartig(?).
 מולגיה (VajR 12) 1. מלגיה.
 מולד *h. m.* Geburt. מולד לְבָנָה Er-scheinen des Jungmonds.
 מולדא *a. m.* 1. Erscheinen des Jungmonds; 2. männl. Personennamen.
 מולדתא *a. f.* Hebamme.
 מולה *h. f., pl.* מולאות Maultier.
 מוליד *h. m.* Erzeuger.
 מוליי *s.* מלוא(?)
 מוליתא *a. f., pl.* מולין, מולין Maultier.
 מולך Name eines kanaanitischen Gottes.
 מולתא *s.* מוליתא.
 מום *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.
 מום *h. Ho.* הוּמָם Makel bekommen.
 מומא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.
 מומיתא *a. f.* Kopflaus(?).
 מומר *h. m.* Abtrünniger (Zensurlesart für מַשְׁמֵד).
 מומתא (Nu 5, 21) *a. f., ind.* מוטי Nu 5, 21, *c. s.* מומתיה Jos 2, 17 Pr. Eid.
 מון (Est II 7, 5, MS מן) *a.* wer?
 מוניגי *a. m. pl.* Fischbrühe(?).
 מוסף *h. m.* 1. Ansatz, Verengerung; 2. Zugabopfer der Sabbate und Feiertage; 3. das dem Zugabopfer entsprechende Gebet.
 מוספא *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugabopfergebet.
 מוסר *h. m.* Zucht.
 מוסרה *h. f.* Strick, Fessel.

מועד *h. m.* bezeugt — ein als gefährlich bekanntes Haustier, für dessen Schaden voller Ersatz zu leisten ist.

מועד *h. m., pl.* מועדות, 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חול המועד Wochentag des Festes. מועד קטן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. סדר מועד der die Festtage behandelnde Teil der Mishna.

מועדא *a. m., pl. d.* מועדיא Lv 23, 2 Fest. חולא מועדא Wochentag des Festes.

מועדא בריה דמועדא Tag nach dem Fest.

מועדא *a. m.* wankend.

מועט *s.* מעט.

מופת *h. m.* Wunder.

מופתא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.

מוץ *a.* saugen.

מוץ *h. m.* Spreu.

מוצא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.

מוצא *h. m.* Ausgang. מוצאי שבת Abend nach Vollendung des Sabbat.

מוצא Ortsname.

מוצק *h. m.* Mittelpunkt.

מוק *a. Pa.* מוק verhöhnen. *Aph., pl. f.* מוקא 2 K 19, 21 (MS מעיקא) dass.

מוק *pers. m.* Halbstiefel.

מוקא *pers. m., pl.* מוקין Est II 9, 15 dass.

מוקר *h. m.* Feuerherd. בית המוקר 1. Herdplatz; 2. Therme.

מוקרא *a. m.* 1. dass.; 2. l. מוקרא.

מוקמנא *a. m.* Zustand.

מוקמתא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz(?).

מוקרא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.

מוקרא II *a. m.* Ehre.

מוקש *h. m.* Fallstrick.

מור *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.

מור *a. Aph.* dass.

מור (= אמור) *s.* אמר.

מור *h. m., pl.* מורות Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*

מורא (Ex 30, 23, MS מירא) *a. m.* dass.

מורא *h. m.* Furcht, Ehrfurcht.

מוראא *a. m.* dass.

מורג, מורג *h. m., pl.* מורגים Dreschschlitten.

מורגא *a. m., ind.* מורג Jes 41, 15, *pl. c.* מורגי Jes 28, 27, *d.* מורגא 2 S 24, 22 dass.

מורג *h. m., pl.* מורדות Senkung, Abhang.

מורח *h. f.* Rasiermesser.

מורט *h. m.* Kahlköpfiger.

מוריא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.

מוריג *h. m.* Gaumen.

מוריגא *a. m., c. s.* מוריגיה Thr 4, 4 (MS מוריגיה) dass.

מוריות *h. f.* Feigenpflücken.

מוריה Ortsname (Stätte des Tempels von Jerusalem).

מוריגא *a. m.* Gesetzlehrer.

מוריפת ein Zauberwort.

מוריקא (Ct 4, 14) *a. m.* Saflor (*Carthamus tinctorius*).

מוריקא (bBabM 47^b) l. קרוקא.

מוריקאא *a. m.* Saflorpflanzer.

מוריאתא *a. f.* Rechtslehre.

מורם *s.* רום.

מורן (BabB I, 6) *h. m.* Speicher (runder Taubenschlag?).

מורן *gr. m.* (μαῦρος) der Schwarze (eine Fischart).

מורגא I *a. m.* Made.

מורגא II *a. m., pl.* מורגין Jes 41, 19 Esche (*Fraxinus oxycarpa*).

מורגית *h. f.* 1. Stab (aus Eschenholz); 2. Speer.

מורגיתא *a. f.* 1. *pl.* מורגין Jes 60, 13 (MS מורגין) Esche; 2. Stab davon; 3. 1 S 13, 22 Speer.

מורע (jJom 45^e) l. קל רע.

מוריאתא *a. f.* Myrrhe.

מוש *h.* weichen. *Ni. pl. pl. f.* נמושות נמשות Nachlesende.

מוש *a.*, *pf. c. s.* מִשֵּׁה Gn 27, 22 betasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אֲמִשְׁנִי Jo 16, 26 betasten lassen.

מושב *h. m.*, *pl.* מוֹשְׁבוֹת Sitz.

מושיע *h. m.* Helfer.

מות *h.* 1. sterben; 2. erschlaffen (vom männl. Glied). *Hi.* töten. *Ho.* getötet werden.

מות *a. s.* מִית.

מות *h. m.* Tod.

מותא (Ex 9, 3) *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* מות Ex 5, 3 B Seuche.

מותבא *a. m.*, *c.* מוֹתֵב Ex 12, 40 1. *pl.* מוֹתְבִין Est II 1, 2, (MS מוֹתְבִין) Sitz; 2. Wohnen; 3. *pl. c. s.* מוֹתְבִיהוֹן Ex 10, 23 Wohnort.

מוֹתְבִיתָא *a. f.* Lage.

מוֹתְבִין *s.* מוֹתְבֵא.

מותן *h. m.* Seuche, Epidemie.

מוֹתְנָא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.

מוֹתֵר *h. m.* 1. *pl.* מוֹתְרוֹת Überrest; 2. überflüssig.

מוֹתְרָא *a. m.* 1. Ex 16, 23 dass.; 2. *ind.* מוֹתֵר Koh 2, 13 Vorzug.

מוֹבֵה *h. m.*, *pl.* מוֹבְחוֹת Altar.

מוֹבְלָא *a. m.* Matte.

מוֹבְנָא *a. m.* Verkäufer.

מוֹבְנָנָא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.

מוֹנֵן *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden. *Pi.* mischen.

מוֹנֵן *a.*, *pt. pl.* מוֹנִין Est II 1, 7 mischen. *Pa. pt. pl.* מוֹנִין Jes 65, 11 dass. *Aph.* dass.

מוֹנֵן Volksname.

מוֹנֵן *h. m.* 1. Mischwein; 2. Temperament.

מוֹנָא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Mischbecher.

מוֹנָא בַת מוֹנָא תְּמָרָא eine Vogelart.

מוֹנָא Ortsname.

מוֹהָ *h.* was ist dies?

מוֹהָ *h. m.* Sprengender (Priester).

מוֹהָ *h.* was ist dies?

מוֹנָא (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer, Mundschenk.

מוֹנְדָה *h. f.* Behältnis für Reisekost.

מוֹנְדָה *h. f.* 1. Türpfoste; 2. Pfastenschrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11, 13—21). בֵּית הַמוֹנְדָה Kapsel der Pfastenschrift.

מוֹנְדָתָא *a. f.* Belebungsmittel.

מוֹנְדָתָא *a. f.*, *ind.* מוֹנִי 1S 1, 9 (fehlt MS) Türpfoste.

מוֹנְדָתָא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct 8, 3 Pfastenschrift.

מוֹן *h. m.*, *pl.* מוֹנוֹת Speise, Nahrung.

מוֹנָא *a. m.*, *ind.* מוֹן Dt 24, 6 (MS מוֹן) dass.

מוֹנִיתָא (BerR 4S) 1. מוֹנִיתָא.

מוֹנִפָא *a. m.* Gläubiger.

מוֹנִפִיתָא *a. f.* Darlehn.

מוֹנִפִיתָא (Dt 2S, 20) *a. f.* Drohung.

מוֹר *h. m.* Verband.

מוֹרָה *h. f.* Preßbalken. S. auch מוֹנְדָה.

מוֹ *h.* *Hitpalp.* הִתְמַמֵּן erschüttert sein.

מוֹ *a.* *Itpalp.* אִתְמַמֵּן dass.

מוֹחִילָה *h. f.* Ablaufsrinne (f. d. Dachwasser an der Hauswand).

מוֹ Ortsname.

מוֹנָא *a. m.* Haar.

מוֹנָא (?) Ortsname. S. מוֹנְדָה.

מוֹנְדָה *h. f.* Mischung.

מוֹדֵר *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.

מוֹדֵק *h. m.* 1. schädigend; 2. böser Geist.

מוֹדֵקָא *a. m.*, *pl.* מוֹדֵקִי Koh 2, 5 böser Geist.

מוֹדֵקָתָא (1 K 1S, 32, MS מוֹדֵקָתָא) *a. f.* Graben.

מוֹדֵעָא *a. m.* Dämon (eigentl. der zittern macht).

מוֹלֵן *h. m.* 1. *pl.* מוֹלֹת Sternbild, bes. des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.

מוֹלָא *a. m.*, *pl.* מוֹלֵיָא Koh 7, 15, מוֹלֵתָא 2 K 23, 5 dass.

מוֹלָא *s.* מוֹדֵלָא II.

מוֹלָא *a. m.* Vermögen.

מוֹלָג *h. m.* Gabel. S. מוֹלְגָן.

מוֹמוֹטִין *h. m. pl.* Belustigung.

מוֹמוֹר *h. m.*, *pl.* מוֹמוֹרִים Psalm.

מִזְמוֹרָא *a. m.* Psalm.
 מִזְמָנָא *a. m.* Zeit.
 מִזְמָנָא *a. m.* Einladender.
 מִזְמָסִיא *s.* מִזְמוֹסִיא קלמפוטצע.
 מִזְמָרָא *a. m., pl. d.* מִזְמָרִיא 1 K 7, 50
 Lichtputze.
 מִזְמָתָא *a. f., pl. c. s.* מִזְמָתְהוֹן Thr 3, 60
 Anschlag.
 מִזְנוֹן (Kel XVI 1) 1. מִזְנוֹן.
 מִזְנוּתָא *a. f.* Darlehn.
 מִזְנוּתָא *a. f.* Aufwärtsstellung (der
 Haare beim Striegeln gegen den
 Strich).
 מִזְרִי I *h.* verdorben sein (v. Eiern).
 מִזְרִי II *h.* spinnen. *Pi.* dass.
 מִזְרִי *h. m., pl.* מִזְרוֹת Sternbild.
 מִזְרָה *h. m.* Wurfabel.
 מִזְרָח *h. m.* Osten.
 מִזְרָחִי *h. m.* östlich.
 מִזְרוֹרִים *h. m. pl.* Sternbild (?).
 מִזְרוֹן *s.* מִזְרוֹן.
 מִזְרוֹק *h. m.* Schwenkschale.
 מִזְרוֹקָא *a. m.* 1. *pl. d.* מִזְרוֹקִיא Ex 38, 3
 Schwenkschale; 2. Arterie (Schlagader).
 מִזְחָא I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei
 machen. *Pa. ipf.* מִזְחָא בִּירִידָה Koh 8, 4
 (MS מִזְחָא) verwehren, verhindern.
Itpe. ipf. יִתְמַחִי Ex 22, 1; 2 S 11, 15
 geschlagen werden.
 מִזְחָא II *a., inf.* מִזְחָא Ex 17, 14 weg-
 wischen. *Pa.* als erprobt hinstellen.
Itpe. 1. *pt. f.* מִזְחָא 2 K 21, 13 weg-
 gewischt werden; 2. erprobt, erfunden
 sein; 3. verdünnt werden.
 מִזְחָא III *a., pt.* מִזְחִי Ex 28, 32, *pl.* מִזְחִין
 Jes 19, 9 weben.
 מִזְחָא (Jes 19, 10, MS מִזְחָא) 1. מִזְחָא, *s.*
 מִזְחָא.
 מִזְחָה *h. f.* Einspruch.
 מִזְחָה *h. m.* Schlupfwinkel.
 מִזְחָה (Pea VII 2) *h. m.* Verborgenes.
 מִזְחָוָה *h. f., pl.* מִזְחָוִאי 1. Schlupf-
 winkel; 2. verborgene Sünde.
 מִזְחָבָטָא (Jes 28, 27), מִזְחָבָטָא *a. m.* Stock.

מִזְחָבָל *h. m.* Verderber.
 מִזְחָבָלָא *a. m.* dass.
 מִזְחָבָלָא *a. f.* Gebälerin.
 מִזְחָבָתָא *h. f.* Platte (zum Backen der
 תְּבִיתִים im Tempel).
 מִזְחָגָר *h. m.* Halsseil (des Zugochsen)?
 מִזְחָרָא *a. m.* lahm (?).
 מִזְחָה I *h. Pi.* מִזְחָה (auch mit בִּידָה) ver-
 wehren.
 מִזְחָה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.*
 aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben,
 abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.*
 1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag
 geben. *Ho. pt.* מִזְחָה erprobt.
 מִזְחָזָא *h. m.* Zeichengebung.
 מִזְחָזָא *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.
 מִזְחָזָא *a. m., pl. c. s.* מִזְחָזָאי Nu 22, 39
 1. Marktort; 2. Stadt; 3. Bezirk;
 4. Ortsname.
 מִזְחָזָה *a. m.* 1. *pl. d.* מִזְחָזָאי Est II
 5, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.
 מִזְחָזִי *h. m.* dass.
 מִזְחָזָנָא *a. m.* dass.
 מִזְחָזִי *h. m.* Abreiben.
 מִזְחָזִי *a. m., ind.* מִזְחָזִי Ho 3, 4 Orakel-
 mittel.
 מִזְחָזָא (bBabB 39^b) 1. מִזְחָזָא.
 מִזְחָזָה *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. las-
 zive Putzsache.
 מִזְחָזָא *a. m., ind.* מִזְחָזָה Nu 31, 50
 dass.
 מִזְחָזָל *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.
 מִזְחָזָלָא *h. f.* dass.
 מִזְחָזָנָא *a. f.* Anzeigen. בִּר מִזְחָזָנָא Anzeiger
 der Feldgrenzen.
 מִזְחָזָא *a. m.* Huld.
 מִזְחָזִי (GnJI 16, 5 Ar.) 1. מִזְחָזִי, *s.* מִזְחָזִי?
 מִזְחָזָא *h. m.* Abstreicher.
 מִזְחָזָר *s.* מִזְחָזָר.
 מִזְחָזָרָא *a. m., ind.* מִזְחָזָר Lv 13, 3 Weißes.
 מִזְחָזָרִי *s.* מִזְחָזָרִי.
 מִזְחָזָרָא *s.* מִזְחָזָרָא.
 מִזְחָזָשָׁא *h. m.* 1. Leiden. מִזְחָזָשָׁא Kopf-
 schmerz; 2. Leidender; 3. Zweifel.

מחזיתא *a. f.* 1. *c.* מחזית Jes 15, 5
Abhang; 2. Niedergang.

מחזורא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus
von Sonne und Mond; 3. (später)
Gebetsritual für die Feste.

מחזוריתא *a. f.* Rückkehr.

מחזיא *a. m., ind.* מחזי Lv 13, 32 An-
blick.

מחזירא *s.* מחזורא.

מחזית *h. f.* Spiegel.

מחזיתא *a. f., pl. c.* מחזית Ex 38, 8 dass.

מחא *a.* einen Brei machen(?).

מחט I *h.* schneuzen (den Docht).

מחט II *h.* Fehlgeburt haben.

מחט *h. f., pl.* מחטים Nadel.

מחטא *a. m., pl.* מחטין, *d.* מחטיא Jes
3, 22 (MS מחפאי) dass.

מחטבה *h. f.* Fällen (von Bäumen).

מחטפא *a. m., pl.* מחטפין Est II 6, 11
eine Pferdezierat.

מחטרא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.

מחי *gr. tr.* (μοιχα) buhle!

מחיא *a. m., ind.* מחי Ex 28, 32 Weber.

מחיה *h. f.* Vertilgung.

מחיה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. rohe Haut-
stelle; 3. מחית (BerR 7) 1. מחית, *s.*
חיה.

מחילא(?) *a. m.* Bündel.

מחילה *h. m.* Verzeihung.

מחיצה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Ab-
teilung.

מחיצותא *a. f.* dass.

מחיצתא *a. f., pl. d.* מחיצאי Ez 41, 6,
c. מחיצת Ez 41, 26 (MS מחיצת) dass.

S. מחצתא.

מחיקה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.

מחיר *h. m.* Kaufpreis.

מחיתא *a. f.* Gewebe.

מחיתא *a. f.* Einspruch.

מחיד(?) *a.* lachen.

מחיצא(?) *a. m., pl. d.* מחיצאי Jes 3, 22
laszive Zierat. *S.* מחטא.

מחל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. *Ni.*
1. erlassen werden; 2. verziehen werden.

מחל *a.* dass.

מחלה *h. f.* Krankheit.

מחלה *h. f., pl.* מחלות, מחלים Höhlung.

מחלוקת *h. f., pl.* מחלוקות 1. Trennung;
2. Streit.

מחלוקתא *a. f.* Abteilung.

מחלייתא *a. f.* Süßigkeit.

מחלף *h. m., pl.* מחלפים Messer.

מחליץ *h. m.* Griff zum Ziehen einer
Walze.

מחלצא *a. m.* dass.

מחלת Name eines weibl. Dämons.

מחלתא *a. f., pl. c.* מחלי Jes 2, 19.
Höhlung.

מחמדתא *a. f.* Kostbarkeit.

מחמיא *a. m.* Anblick.

מחמקא (Ex 12, 19 B) *a. m.* Gesäuertes.

מחמץ *h. m.* Gärbassin des Walkers.

מחמת *s.* חמת.

מחנה *h. m., pl.* מחנות Lager.

מחפא *a. m., c. s.* מחפיה Jes 63, 9 Er-
barmen.

מחסומית *h. f.* Schneide.

מחסור *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.

מחסורא *a. m.* dass.

מחסוריתא *a. f.* Mangelhaftigkeit.

מחסיא *m.* מחסא Ortsname.

מחפורת *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabe-
nes.

מחפורתא *a. f., pl.* מחפורין Ze 2, 9 dass.

מחפזנא *a. m.* Schande bereitend.

מחפזת *h. f.* (?).

מחץ *h. m.* Schöpfgefäß.

מחץ *h.* zerschmettern.

מחצב *h. m.* Steinbruch.

מחצבא *a. m., pl. d.* מחצבאי Ri 3, 19
dass.

מחצה *h. f.* Hälfte.

מחצית *h. f.* Hälfte.

מחצלת *h. f., pl.* מחצלות Matte.

מחצלתא *a. f.* dass.

מחצרא *a. m.* Trompetenbläser.

מחצתא (1 K 6, 6) *a. f., c.* מחצת 1 K
6, 15 Abteilung, Gemach. *S.* מחיצתא.

מחק *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. abstreichen, abschaben. *Ni.* abgerieben, weggetilgt werden. *Pi.* abreiben, abschaben.

מחק *a., ipf.* **מְחֹק** Nu 5, 23 wegwischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt, weggetilgt werden.

מחק *h. m., pl.* **מְחָקִים** radierte Stelle.

מחק *h. m.* Abstreicher.

מחקא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Abstreichung; 3. Papyrusschreibmaterial (?).

מחר *h. m.* morgen.

מחרא *a. m., ind.* **מָחַר** Dt 6, 20, **לְמָחַר** morgen. **מִחְרָא דְּמָחַר** übermorgen.

מחרו *h. m., pl.* **מִחְרוֹזוֹת** Schnur zum Aufreihen.

מחרזא *a. m.* Brandwunde.

מחרש *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm(?).

מחרשת Ortsname.

מחרת *h. f.* morgen. **מִחְרָתִים** übermorgen.

מחרתא Ortsname.

מחשבת *h. f., pl.* **מִחְשְׁבוֹת** 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht. **בְּעַל מִחְשְׁבוֹת** ränkevoll.

מחשבתא *a. f., pl. c.* **מִחְשְׁבֵּת** Gn 6, 5, *c. s.* **מִחְשְׁבֵּתִיה** Jer 49, 20 dass.

מחתותין (KohR 12, 5) 1. **מִחוּתִּינִין**, *s.* **מחותיתא**.

מחתא I(?) *a. m.* Senkung.

מחתא II (Ct 4, 7) *a. f.* Fehlerhaftes.

מחתא III *a. f., ind.* **מָחַא** Ex 8, 15, *c.* **מַחַת** Dt 28, 59, *pl.* **מָחַן** Dt 28, 59, **מִחְתָּן** 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.

מחמה *h. f.* Kohlenpfanne.

מחתיא (Nu 17, 11) *a. f., pl. d.* **מִחְתִּיָּא** Nu 4, 14 dass.

מחתיא (Jos 7, 5) *a. m.* Abhang.

מחפרת *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch; 2. Öffnung.

מחפרתא (Ex 22, 1) *a. f.* dass.

מטא *a., pt.* **מָטַי** Nu 34, 8 1. gelangen, ankommen; 2. reichen, treffen; 3. ein-

treffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* **אֶמְטִאוּ** Lv 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.* **אֶתְמַטִּי** Nu 23, 15 sich wohin begeben.

מטאמא *a. m.* Besen.

מטבח *h. m., pl.* Schlachtungen. **בֵּית הַמִּטְבָּח** Schlachthof.

מטבחא *a. m., pl.* dass. **בֵּית מִ' מטבח** Schlachthof.

מטבע *h. m., pl.* **מִטְבְּעוֹת** 1. Münze; 2. Formel, Typus.

מטבעא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. m.* dass.

מטבריטי (PesR 121^a) 1. **מְטָרִיטִי**.

מטה *h. f.* Knöchel am Flügelende.

מטה *h. f.* 1. Lager, Bettstelle; 2. Bahre.

מטה *h.* 1. unten **לְמִטָּה**, dass.; 2. euphem. *f.* oben.

מטה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.

מטהרת *h. f.* Becken mit Wasser für rituelle Reinigungen.

מטואתא *a. f.* Spinne.

מטולת (**מְטֻלְתָּ**) *h. f.* 1. Bleiwage; 2. Schuppe(?); 3. Stück Zeug.

מטול (Est II 1, 8) *a., c. s.* **מִטְּוִלְתִּיה**, **מטול** wegen. **מטול** (Est II 1, 7), **מטול** (Ct 4, 13) deswegen. **מטול** Est II 1, 7 weil, damit. **מטול** Est II 3, 2 weshalb?

מטולא *a. m.* 1. *ind.* **מטול** Nu 4, 15 Last; 2. *ind.* **מטול** Dt 10, 11 Zug.

מטותא *a. f.* Bitte. **בְּמִטְוִי, בְּמִטְוִי** bitte!

מטחן *h. m.* Ölmühle.

מטחחא *a. f.* Lende(?).

מטטרון, **מטטרון**, **מטטרון** *gr. m.* (μπατρων) 1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter; 2. Bezeichnung eines bestimmten Engels.

מטכסא, **מטכסא** *gr. m.* (μεταξα). *pl.* **מטכסין** 1. Rohseide; 2. rohseidenes Gewand; 3. 1. **מטכסא**.

מטלא *a. m., ind.* **מטל** 1S 17, 6 Stange.

מטלא *a. m., c.* **מטל** Ma 1, 1 Soc 59, 2K 9, 25 Ausspruch.

מטלולא *a. m.* Bedachung.

מטלונית *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.
 מטלונתא *a. f.* 1. Schwere; 2. Werfen.
 מטלולין *h. m. pl.* bewegliches Gut.
 מטלולין *a. m. pl.* dass.
 מטליא *x. m.* ein Kraut.
 מטליה *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.
 מטלית *h. f., pl.* מטליות, מטליות dass.
 מטליתא *a. f.* 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte für das Hüttenfest.
 מטלון *gr. m.* (μέταλλον) Bergwerk (als Strafort).
 מטלנא *a. m.* 1. *pl. c.* מטלני Nu 33, 1 Zug, Reise; 2. Last.
 מטלניות *s.* מטלית.
 מטלענא *a. f.* Hinken.
 מטלן *h. f.* Lappen.
 מטלחא *a. f., c.* מטלחא Lv 23, 43, *pl.* מטלון Gn 33, 17, *d.* מטלחא Lv 23, 42 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte für das Hüttenfest.
 מטמוט *h. m.* Gebrauch von מוט.
 מטמון *h. m.* 1. *pl.* מטמונים Schlupfwinkel, Bergungsort; 2. Schatz.
 מטמונית *h. f., pl.* מטמוניות 1. dass.; 2. Schatz.
 מטמוץ *h. m.* Sonnenuntergang.
 מטמוץא *a. m.* dass.
 מטמועיתא *l.* מטעמיתא.
 מטמורא *a. m., pl.* מטמורין Jer 41, 8 Schatz.
 מטמוריתא *a. f., pl. d.* מטמוריתא 1 S 23, 23 Versteck.
 מטמט *s.* מוט.
 מטמעא *a. m., pl.* מטמעי שמשא Sonnenuntergang.
 מטן *h.* unten.
 מטע *h. m.* Pflanzung.
 מטעה *h. f.* dass.
 מטעיתא *a. f., ind.* מטעיתא Lv 21, 7 Verführerin, Hure.
 מטעקא I *a. m.* Speise.
 מטעקא II *a. m., f.* מטעקא Hb 1, 16 schmackhaft.
 מטעקיתא *a. f.* Kosten.

מטעקת *h. f.* dass.
 מטעקת *h. f.* 1. Hülle, Tuch; 2. Handtuch.
 מטעקיתא *a. f.* Tropfen.
 מטעקיתא (?) *x. m.* Vergeltung.
 מטקסא *s.* מטקסא.
 מטר *h. m.* Regen.
 מטר *h.* Hi. regnen lassen.
 מטר *a., Aph. pf.* אֶמְטֵר Gn 19, 24 dass.
 מטרא (Gn 2, 5) *a. m.* Regen.
 מטראדא *a. m.* Jagdspieß.
 מטראדא *a. f.* dass.
 מטראדי (ל. מוֹסְרָדִי, vgl. *pers. musrad*, der erste Monat des Jahres. I. Löw). Lagarde, Semitica 1, 63.
 מטראד *h. m.* Jagdspieß.
 מטראין *gr. f.* (μήτρα) Gebärmutter.
 מטראנא *lat. f., pl.* מטראנות (*matrona*) vornehme Frau.
 מטראנית *gr. f., pl.* מטראניות dass.
 מטראניתא *gr. f., pl.* מטראנינן dass.
 מטראניאט (Siphr. Dt 204) *l.* טְרַמְנִיאוֹת, טְרַמְנִיאוֹת.
 טְרַמְנִיאוֹת *s.* טְרַמְנִיאוֹת.
 מטראנא *l.* טְרַמְנִיאוֹת, *s.* טְרַמְנִיאוֹת.
 מטראפולין *gr. f.* (μητρόπολις) Hauptstadt.
 מטראפוסא *s.* מטראפוסא.
 מטראקא *a. m.* Peitsche.
 מטראקא *gr. f.* (μετρητής) ein Maß.
 מטראקא (Dt 18, 8) *a. f.* 1. Wache; 2. Wachtmannschaft; 3. Gewahrsam; 4. Nachtwache; 5. Beobachtung.
 מי *h.* 1. wer? 2. jemand. מִי der, welcher.
 מי *a.* denn?
 מי = מִי, *s.* מִי.
 מי I (= מִיָּא הִיא) *a.* was ist es?
 מי II (= מִיָּא הִיא) *a.* was? מִיָּא weshalb? מִיָּא das, was.
 מיָּא (Gn 16, 7) *a. m. pl., ind.* מִיָּא Dt 8, 7, *c. s.* מוֹדֵי Nu 20, 8, מִיָּא, מִיָּא Ex 7, 19, מִיָּא Wasser. מִיָּא בְּנֵי מִיָּא Wasserwürmer.
 מיָּאן *s.* מיָּאן.

מִיָּאִים s. מִיָּאִים.
 מִיָּאִשָּׁא s. מִיָּאִשָּׁא.
 מִיָּבֵלָא l. מִיָּבֵלָא.
 מִיָּד h. sofort.
 מִיָּד a. dass.
 מִיָּדָא Ortsname.
 מִיָּהָא a. jedenfalls.
 מִיָּהוּ a. allein, aber.
 מִיָּהוּ גedeutet als מִיָּהוּ, s. מִיָּהוּ.
 מִיָּוֶן h. m. Gurt.
 מִיָּחָא a. m. Mehlbrei(?).
 מִיָּחָם h. m. eine Art Kochkessel.
 מִיָּט h. m. Wanken.
 מִיָּטָב h. m. Bestes.
 מִיָּטָבָא a. m. dass.
 מִיָּכָאָל Engelname.
 מִיָּכָה I h. f. Gebrauch von מִיָּכָה.
 מִיָּכָה II männl. Personennamen.
 מִיָּכִילָן l. מִיָּכִילָן, s. מִיָּכִילָתָא.
 מִיָּכִילָא (Gn 40, 17) a. m. 1. Speise;
 2. l. מִיָּכִילָא, s. מִיָּכִילָתָא.
 מִיָּכִילָתָא a. f. dass.
 מִיָּלָא a. מִיָּלָא von selbst.
 מִיָּלָדָה h. f. Hebamme.
 מִיָּלָה h. f. 1. Beschneidung; 2. Be-
 schneidungsglied.
 מִיָּלָה h. m. 1. Ohrläppchen; 2. Lippenwulst.
 מִיָּלָתָא I a. f. ein Gewächs, woraus man
 Besen macht.
 מִיָּלָתָא II a. f., ind. מִיָּלָא Ct 3, 8 Be-
 schneidung.
 מִיָּם h. m. pl. 1. Wasser; 2. Flüssigkeit,
 Saft. מִיָּם רִאשׁוֹנִים, אַחֲרֵיכֵן, אַחֲרֵיכֵן
 das Händewaschen vor, während, nach
 der Mahlzeit מִיָּ תֵּלָב Molken (oder
 Buttermilch). מִיָּ רִגְלִים Harn. מִיָּ בֵּית הַמִּים
 Abtritt. Aus dem Gehirn ins Auge
 tretendes Wasser soll den grauen Star
 veranlassen.
 מִיָּוֶם (מִיָּוֶם) gr. (μαρουμας) Fest von
 Majuma, Hafenstadt von Gaza.
 מִיָּמִים (BerR 45 Ar) l. תָּמוֹם.
 מִיָּמָרָא (Gn 3, 8) a. m. 1. Wort, Rede;
 2. Person; 3. מִיָּמָרָא Nu 11, 23 B.

Gott (als in der Welt redend oder
 handelnd). מִיָּמָר das will sagen.
 מִיָּן h. m., pl. מִיָּנִין 1. Gattung, Art;
 2. Häretiker. מִיָּנִין ähnlich wie.
 מִיָּנָא a. m. 1. pl. c. מִיָּנִי Koh 2, 5
 Gattung; 2. Häretiker.
 מִיָּנָה a. m. Häretiker.
 מִיָּנָי l. מִיָּנָי, s. מִיָּנָי.
 מִיָּנִיקָא (מִיָּנִיקָא) a. m. Kind, Knabe.
 מִיָּנִיקָתָא (מִיָּנִיקָתָא) a. f. Mädchen.
 מִיָּנִיתָא h. f. Häresie.
 מִיָּנִיקָה h. f. Säugamme.
 מִיָּנִיקָתָא h. f. Säugen.
 מִיָּנִיקָתָא a. f. dass.
 מִיָּנִיקָתָא s. מִיָּנִיקָתָא.
 מִיָּנִיקָא a. m., ind. מִיָּנִים Jes 10, 1 Be-
 drückung.
 מִיָּנִיקָא (Est II 8, 15, MS מִיָּנִיקָא) l.
 מִיָּנִיקָא.
 מִיָּנִיקָתָא a. f. Säugen.
 מִיָּנִיקָתָא h. f. 1. Sauger (zum Entnehmen
 von Flüssigkeiten aus Geräten);
 2. Säugamme; 3. Schutzvorrichtung
 (am Türflügel).
 מִיָּנִיקָתָא a. f., pl. d. מִיָּנִיקָתָא Gn 33, 13
 Säugende, Säugamme.
 מִיָּסָן (jGitt 43^b) l. תָּמָסִן I. Löw.
 מִיָּסָרָא a. m. Bündel.
 מִיָּסָרָתָא a. f. dass.
 מִיָּעֵלָא s. מִיָּעֵלָא.
 מִיָּעֵלָא a. m. Eingehen. מִיָּעֵלָא שְׁמֵשָׁא
 Dt 23, 12 Sonnenuntergang.
 מִיָּקָר h. m. 1. kühlend, abkühlend;
 2. sich abkühlend.
 מִיָּץ h. m. Saft.
 מִיָּצָה h. f. Knoten (eines Stengels).
 מִיָּרָא (Ex 30, 23) a. m. Myrrhe.
 מִיָּרִיגָא h. m. teilweises Einheimsen der
 Gartenfrüchte.
 מִיָּרִיתָא h. m. Abstreichen, Glattmachen.
 מִיָּרִיֶּן Ortsname.
 מִיָּרִיקָא h. m. 1. Abreibung, Politur;
 2. Coitus.
 מִיָּרִירָא h. m. Bittermachen.

מִירִי 1. s. אָרָא; 2. GnJI 12, 6, MS מִירִי *pt. Aph.* v. אָרָר Fluch aussprechen.

מִירְתָּא *a. f., ind.* מִירַת Jes 49, 26 (MS מְרִית) Most.

מִישׁ *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis australis*); 2. die Frucht dieses Baums.

מִישָׁא Ortsname.

מִישָׁא männl. Personennamen (מִישָׁאָל).

מִישְׂרָא *a. m., c.* מִישְׂרָא Lv 4, 12 (MS מִישְׂרָא) Ausgießen.

מִישׁוֹר *h. m.* Ebene.

מִישָׁן Ortsname.

מִישְׁנִי *h. m.* aus Meschan.

מִישַׁר *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.

מִישְׂרָא (Gn 35, 8) *a. m.* Ebene, Fläche. S. מִשְׂרָאָא.

מִישְׂרָא *a. m.* Beet.

מִית (Gn 5, 20) *a., ipf.* יָמוּת Ex 21, 18, *pt.* מָאִית Gn 50, 5, מִיִּית sterben. *Aph. ipf.* 2 *sg.* תָּמִית Gn 42, 37 töten.

מִיתָא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.

מִיתָה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מִיתוֹת Arten des Todes (der Todesstrafe).

מִיתָה הָאֲמוּרָה בתורה der als göttliche Strafe im Gesetze genannte Tod.

מִיתְבוֹתָא *a. f.* Bewohnen.

מִיתוּתָא *a. f.* Tod.

מִיתְנָא *a. m.* Verstorbener.

מִיתָר *h. m.* Seil.

מִיָּה *h. m.* niedrig, gebeugt.

מִיָּה *a., pt.* מִיָּה 1. niedrig; 2. abgenützt; 3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itpe.* gebeugt werden.

מִיָּהָר *h. m., pl.* מִיָּהָרוֹת 1. Palmzweig; 2. Kehrbesen.

מִיָּהָרָה *h. f.* dass.

מִיָּהָרָה *a. f.* Halsband.

מִיָּהָרָה *h. m., pl.* מִיָּהָרוֹת Sieb.

מִיָּהָרָה Ortsname.

מִיָּהָשׁ *h. m.* Presse.

מִיָּהָרָה *a.* (= מִן כֹּד הָיָא) da.

מִיָּהָרָה *h.* mehr als genug.

מִיָּהָרָה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde;

4. Beule. *pl.* מִיָּהָרָה Name eines talmud. Traktats.

מִיָּהָרָה *h. f.* Brandwunde.

מִיָּהָרָה *a. m., pl.* מִיָּהָרָה 2 K 23, 7 Vorhang(?).

מִיָּהָרָה(?) *h. m.* Instrument zum Geraderichten.

מִיָּהָרָה *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung des sechsten Himmels.

מִיָּהָרָה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter, Zwinger.

מִיָּהָרָה *a. f., c.* מִיָּהָרָה Ri 5, 11 Aufenthaltsort.

מִיָּהָרָה Ortsname.

מִיָּהָרָה *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel; 3. Schlag.

מִיָּהָרָה *a. m.* dass.

מִיָּהָרָה *h. f.* Schlägel.

מִיָּהָרָה *h. f.* 1. Gebeugtsein; 2. Armut.

מִיָּהָרָה *a. f.* eine Art Boot.

מִיָּהָרָה *h. m.* Augenschminkstift. מִיָּהָרָה Behälter dafür.

מִיָּהָרָה *a. m.* dass.

מִיָּהָרָה *a. f.* dass.

מִיָּהָרָה *a. m.* 1. *ind.* מִיָּהָרָה Lv 13, 20 niedrig; 2. *pl.* מִיָּהָרָה Jes 57, 15 gebeugt.

מִיָּהָרָה (Est II 2, 20; Koh 10, 6, MS מִיָּהָרָה) *a. f.* Gebeugtheit.

מִיָּהָרָה *a. f.* 1. *ind.* מִיָּהָרָה Dt 25, 14 Maß; 2. Schale, Becken; 3. Eigenschaft; 4. Auslegungsnorm; 5. normgemäße Gesetzesdeutung; 6. Name eines Midrasch zu Exodus.

מִיָּהָרָה *h. f.* Verkaufen.

מִיָּהָרָה *h. Hi.* הִיָּהָרָה beugen. *Ni.* הִיָּהָרָה zerdrückt werden.

מִיָּהָרָה *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* מִיָּהָרָה Hb 3, 6 niedrig werden; 2. niedrig machen. *Pa. inf.* מִיָּהָרָה Ct 2, 6 niederdrücken. *Itpe.* niedergedrückt werden.

מִיָּהָרָה *a. m., pl.* מִיָּהָרָה Am 6, 7 (מִיָּהָרָה) 2 S 17, 28) Polster.

מכל (Mech. Mischp. 13) 1. מבל.
 מְבַלָּה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name eines Engels.
 מְבַלְלָתָא Ortsname.
 מְבַמְוֹרֶת *h. f.* Fischernetz.
 מְבַמְסִים Ortsname.
 מְבַמְר *h. m.* Fischernetz.
 מְבַמְרָא *a. m.* Warmmachen.
 מוֹבְנָה *gr. f.* (μυχανή), *c. s.* מוֹבְנִי Est II 1, 2 (MS מוֹבְנִי) Räderwerk.
 מְבַנֵּם (*מְבַנֵּם*?) *h. m.* 1. Einheimsen; 2. Eingehemstes.
 מְבַנְסָא *a. m., pl.* מְבַנְסִין Lv 6, 3 Beinkleider der Priester.
 מְבַנְסִים *h. m. du.* dass.
 מְבַנְשָׁתָא *a. f.* Zusammenfegen.
 מְבַסֵּם *h.* verzollen.
 מְבַסֵּם *h. m., pl.* מְבַסְסָאֵת Grenzzoll.
 מְבַסָּא *a. m.* dass.
 מְבַסָּא *a. m.* Zolleinnehmer.
 מְבַסִּין *gr. m. pl.* (μύζα) Früchte vom Brustbeerbaum (*Cordia Myra*).
 מְבַסָּה *h. m., pl.* מְבַסְסָאֵת Decke.
 מְבַסְסִינִים l. מְבַסְסִינִים.
 מְבַסְסִימָא *lat.* männl. Personenname (*Maximus*).
 מְבַסֵּן *a. Pass.* אֶתְמַבְסֵּן gezüchtigt werden. S. בָּסֵן.
 מְבַסְנָא *a. m.* Züchtiger.
 מְבַסְנִיתָא *a. f.* Züchtigung.
 מְבַסְסִין l. מוֹבְסִין, s. מְבַסָּא.
 מְבַסִּין (Jelamd. Nu 23, 10 Ar)?
 מְבַסָּה (jSukk 53^b) l. מְבַסָּה.
 מְבַסָּה = מְבַסָּה, s. כְּפַל II.
 מְבַסָּה *h. f.* Doppelhöhle.
 מְבַר *h.* verkaufen. נִי. verkauft werden.
 מְבַר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.
 מְבַר *h. m.* Verkauf. מ' טוב vorteilhafter Verkauf.
 מְבַר *h. m.* Bekannter.
 מְבַרָא *a. m., c. s.* מְבַרְיָה 2K 12, 6 dass.
 מְבַרִין (jChall 58^a)?
 מְבַרִין *gr. m.* (μαχαίριον) Messer.
 מְבַשּׁוּל *h. m.* Anstoß.

מְבַשְׂרִין *h. m. pl.* 1. was tauglich macht; 2. was fähig macht; 3. Name eines talmudischen Traktats.
 מְבַשֵּׁר *h. m.* Zauberer.
 מְבַשֵּׁר (?) *a. m.* Zauberei.
 מְבַשְׂפָּה *h. f.* Zauberin.
 מְבַתָּב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift. Annonce.
 מְבַתָּב *h. m.* Griffel.
 מְבַתָּבָא *a. m.* dass.
 מְבַתָּבָא *a. m.* Schrift.
 מְבַתְוֹתָא (bSabb 110^b) s. בְּתוֹתָא(?).
 מְבַתָּם (TosSabb XVII 8) l. מְבַתָּב.
 מְבַתֵּשׁ *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle; 3. ein Folterwerkzeug.
 מְבַתֵּשָׁא *a. m., pl. c.* מְבַתֵּשִׁי Dt 28, 61 Plage, Wunde.
 מְבַתֵּשֶׁת *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.
 מְבַל *h. m.* zerreibbar.
 מֵיל *gr. m.* (μίλιον), *pl.* מֵילִין 1. römische Meile (nahezu 1.5 Kilom.); 2. Meilenstein.
 מֵילָא *gr. m.* dass.
 מֵילָא *gr. f.* (μυλωνή) Wolle. S. מֵילָת.
 מֵילָא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.* voll werden.
 מֵילָא *a., inf.* מֵילָאֵת Ex 18, 18 füllen. *Pa.* 1. *imp.* מֵילָא Gn 44, 1 dass.; 2. einsetzen; 3. מ' עַל לֵב Gn 34, 3 trösten. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְמֵילָאֵת Gn 6, 11 gefüllt, voll werden.
 מֵילָא *h. m.* voll.
 מֵילָא s. מֵילָא.
 מֵילָא (*מֵילָה*) *gr. m.* 1. (μίλιον) Kessel; 2. s. מֵילָא.
 מֵילָא *a. m., c. s.* מֵילָאֵה Dt 33, 16 Füllung, Fülle.
 מֵילָא *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommenheit; 3. Erstlingsgabe.
 מֵילָא I *h. m., pl.* מֵילָאִין Ware;
 מֵילָא II *h. m.* Granne. S. מֵילָעִין.
 מֵילָאֵד *h. m.* Engel.
 מֵילָאֵבָא *a. m., pl. d.* מֵילָאֵבָא Gn 19, 1 Engel.

מליצה s. מליצה.

מליח *h. m.* 1. eingesalzen; 2. Eingesalzenes (bes. Fisch).

מליה *h. f.* reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).

מליהא *a. f., pl.* מלין Dt 23, 26 (MS (דמלין) dass.

מולים s. מולא.

מולין 1. מולין od. מולין.

מליסא s. מליסא.

מליצה *h. f.* Gleichnisrede.

מליקה *h. f.* Einkiteipung (des Halses des Opfervogels).

מולאר, מוליר, מולירון *gr. m.* (μολιρίον) Kochmaschine (äbnl. dem Samowar?).

מלישות (Tos. Neg. IV 10) 1. מלישות.

מליתא (Nu 18, 27, MS מליתא) *a. f.* 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe vom Wein.

מליתא (2S 5, 9, MS מליתא), מליתא *a. f.* 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.

מליה *h.* was liegt dir daran? מליהונות שאל Berechnungen von Gleichgültigem.

מליה I *h.* König sein, herrschen. *Hi.* zum König machen.

מליה II *h.* *Ni.* 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.

מליה I *a. inf.* מליה Gn 37, 9 König sein, herrschen. *Aph. pf.* 2 *sg.* אמליכתא 1K 3, 7 zum König machen.

מליה II *a.* 1. *pf.* מליה Jes 14, 27 beschließen; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אמליכנה Nu 24, 14 raten. *Pa.* beraten. *Aph. pf.* 3 *sg. f. c. s.* אמליכתיא Jos 15, 18 (MS מליכתיא) beraten. *Itpe. pf.* אמליה 1K 12, 6, *pt. pl.* מליכין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.

מליה *h. m.* König. מליה דאמון Dämon einer Augenkrankheit.

מליח (Ex 1, 8) *a. m., ind.* מליח Mi 2, 13, *pl.* מליכין Ex 1, 8 König.

מליח (2S 15, 12, MS מליח) *a. m.* Berater.

מליח (Jer 49, 7) *a. m., ind.* מליח Jes 14, 27, *pl.* מליכין Jes 25, 1 Rat.

מליה *h. m.* Königin.

מליכית *h. f., pl.* מליכית 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מליכית Gottes-herrschaft. מליכית die röm. Regierung; 2. Erwähnung der Gottesherrschaft; 3. Gebet mit Erwähnung der Gottesherrschaft.

מליכיתא (Gn 49, 10) *a. f., pl.* מליכין Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.

מליכין, מליכין männl. Personennamen.

מליכין *gr. f.* (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.

מליכין, מליכין *a. m.* Rat.

מליכין *gr. f.* (μολοχή) Corchorus (Jute)-stengel.

מליכין (1K 11, 19) *a. f.* Königin.

מליכין *a. f.* Rat.

מליכיתא (Spr 11, 14) 1. מליכיתא *a. f.* dass.

מלי I *h.* 1. zerreiben; 2. einrühren; 3. heften, säumen. *Ni.* gerieben werden.

מלי II *h.* *Pi.* reden.

מלי *a., Pa. pf.* מלי Nu 12, 2 reden. *Itpe. 1. pf.* אמלי Gn 16, 13 geredet werden; 2. sich unterreden.

מלי *h. m.* Naht, Saum.

מלי I *a. m.* 1. Glühkohle, 2. s. מלי.

מלי II *a. m., c.* מלי Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.

מלי *a. m.* Kundschafter.

מליה *a. f.* Reden.

מליה *h. m.* Ochsenstecken.

מליה *h. m.* Krume.

מליה *a. m.* dass.

מליה s. מליה.

מליה *gr. f.* (μελίμηλα) Quitte (*Cydonia vulgaris*).

מליה *x. m.* Musselin.

מליה *gr. m.* (μίλιον) Kessel.

מליה *gr. m., pl.* מליה (μέλαν) Schwärze, Tinte.

מליה *gr. m.* (μέλαινα) schwarz, unglücklich.

מִלְכָּנִי 1. מלניא.

מִלְנִיָּה *gr. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.

מִלְסָא *(2S 5, 9) x. m.* Topf.

מִלְעִין *h. m. pl.* Grannen (der Ähre).

מִלְפָּא *a. m., pl.* מִלְפִּין Jes 50, 4 Lehrer.

מִלְפָּן *s.* מִלְפָּפון.

מִלְפָּנָא *a. m.* Lehrer.

מִלְפָּפון *gr. m.* (μηλοπέπων),
pl. מִלְפָּפונות Zuckermelone (*Cucumis Melo*).

מִלְפָּפֻנָּא *gr. m.* dass.

מִלְק *h.* einkneipen (den Hals des Opfer-
vogels). *Ni.* eingekneipt werden.

מִלְק *a., ipf.* יְמִלֹק Lv 1, 15 dass.

מִלְקוּט *h. m.* Behälter (der die Exkremente
des dreschenden Ochsen aufnimmt).

מִלְקוּשׁ *h. m.* Spätregen (Aprilregen).

מִלְקוּשָׁא *(Dt 32, 2) a. m.* dass.

מִלְקוּת *h. f., pl.* מִלְקוּתִית Bestrafung (mit
40 weniger einem Geißelhieb).

מִלְקוּתָא *a. f., c.* מִלְקוּת 2S 7, 14 dass.

מִלְקָהָ *h. f.* Zange.

מִלְקָחִים *h. f. du.* 1. dass.; 2. Lichtputze.

מִלְקָט *h. m.* Kneipzange.

מִלְקָטָא *a. m.* Lichtputze.

מִלְקָטָה *h. f.* 1. Kneipzange; 2. *pl.*
מִלְקָטוֹת Lichtputze.

מִלְרִיָּא *lat. m., pl.* (*millarii sc.*
ludi?) eine Art römischer Volks-
belastigung.

מִלְשִׁין *h. m.* Verleumder.

מִלְשִׁנָּא *a. m.* dass.

מִלְשִׁינוּתָא *a. f.* Verleumdung.

מִילָתָא *I gr. m.* (μίλτος?) eine Mineral-
farbe.

מִילָתָא *II gr. f.* 1. (μῆλωτή) Wolle; 2.
Borsten im Pansen der Wiederkäuer;
3. *s.* מִילָא.

מִילָתָא *gr. f.* (μῆλωτή), *ind.* מִילָא Gn
49, 11, מִילָתָא Thr 2, 21, *pl.* מִילָתִין
Wolle.

מִילָתָא *a. f.* 1. *pl.* מִילָין Nu 23, 19, Dt
22, 14 Wort; 2. Sache, Ding; 3. Ader-
laß; מִדְּאִסוּתָא מ' Heilmittel.

מִלְתָּהָ (*bibl.*) Kleiderkammer.

מִלְתָּרָה, מִלְתָּלָא *gr. f.* (μέλαθρον), *pl.*

מִלְתָּרִיּוֹת, מִלְתָּרָאוֹת Querbalken.

מִם *h. m., pl.* מִמִּין Name des Buch-
staben *m*.

מִמון *h. m., pl.* מִמוֹנוֹת Geld, Vermögen.

מִמוֹנָא *a. m., ind.* מִמון Ex 21, 30 dass.

מִמוֹתָא *a. m.* Tod.

מִמוֹר *h. m.* Gesponnenes.

מִמוֹרָא (*Dt 23, 3*), מִמוֹרָא *a. m.* aus ver-
botener Vermischung stammend.

מִמוֹרָה *h. m.* dass.

מִמוֹרִית *h. f.* 1. Erzeugung von Kindern
aus verbotener Vermischung; 2. Rechts-
stellung von Menschen solcher Her-
kunft.

מִמוֹרִי *h. m.* zu den Kindern verbotener
Vermischung gehörend.

מִמוֹרִתָא *h. f.* weibliches Wesen aus ver-
botener Vermischung stammend.

מִמוֹרִתָא *a. f.* dass.

מִמְחָה *h. m.* bewährt.

מוֹמִיקָה (*jSabb 5^b*) 1. מוֹמִיקָה.

מִמְיָקָנָא *a. m.* spottend.

מִמְיָקָנוּתָא *a. f.* Spott.

מִמְיָתָא *a. f.* Hornmohn (*Glaucium*).

מִמְכָּר *h. m.* Verkauf.

מִמְכַּתָּא 1. מִמְכַּתָּא, *s.* מִמְכָּא.

מִמָּל *h. m.* 1. Rollstein der Ölmühle;
2. männl. Eigenname.

מִמָּלָא *a. m.* 1. Metallerg; 2. Ortsname.

מִמָּלָהָ *s.* מוֹלָהָה.

מִמָּלָלָא *a. m., ind.* מִמָּלָל Ex 4, 10 Rede.

מִמָּנָה *h. m.* Vorgesetzter.

מוֹמִים, מוֹמִים *gr. m.* (μῖμος), *pl.* מוֹמִיִּין
Geberdenkünstler, Possenreißer.

מִמְסָדָא *h. m.* Mischung.

מִמְצָאָא Ortsname.

מִמְצָקָא *h. m.* Wurmfräß.

מִמְרָא *h. m.* 1. widerspenstig. מִמְרָא
יְקוֹן מִמְרָא *s.* מִמְרָא ein der Majorität sich nicht unter-
werfender Rechtslehrer; 2. männl.
Personenname.

מִמְרוֹ *a. f.* eine Heilmittelpflanze.

מנהומיתא *a. f.* Brüllen.
 מנהרה *a. m.* Tageslicht.
 מנהרותא (bNed 38^b Ar.) 1. מנהרותא.
 מנו (= מן הוא) *a.* wer ist?
 מנהרטי (Pesikta 191^b) 1. מנהרטי.
 מנהריתא *a. f.* Stellvertretung.
 מנהוד *h. m.* Schütteln (des Kopfes).
 מנהח *h. m.* Ruhe.
 מנהחה *h. f.* dass.
 מנהי *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechtslehrer).
 מנהיג *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.
 מנהיגא *a. m.* häßlich.
 מנהולין (BerR 5) 1. מנהולין.
 מנון *h. m.* Herr, Befehlshaber(?).
 מנונא (DtJII 8, 3) 1. מנונא.
 מנוס *h. m.* Flucht.
 מנוסה *h. f.* Zufluchtsort.
 מנורה *h. f.* Lampenträger, Leuchter.
 מנהקנא absichtliche Veränderung von מנהקנא, *s. נהק*.
 מנהא *a. m.*, 1. *ind.* מנהא Gn 8, 9 Ruheplatz; 2. Neigen (des Tags).
 מנהא *h. f.* 1. Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit des Nachmittagsopfers.
 מנהא männl. Personennamen.
 מנהריתא *a. f.* Tüchtigkeit.
 מנהחש *h. m.* Zeichendeuter.
 מנהחש *a. m.*, *ind.* מנהחש Dt 18, 10 dass.
 מנהחש (Lv 2, 1) *a. f.* 1. *pl. c. s.* מנהחש Nu 29, 39 Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit desselben.
 מנהחש, מנהחש, מנהחש *lat. f.* (moneta)
 1. Münze, Geld; 2. Münzstätte;
 3. Prägung; 4. Ruf; 5. Macht.
 מנהחש *gr. m.* (μαντίλιον) Handtuch.
 מנהחש *a. m.* 1. Bewachung.
 מנהחש *x. m.* Leibrock (des Hohenpriesters).
 מנהחש 1. מנהחש, *s. מנהחש*.
 מנה männl. Eigenname. *S. מנה*.
 מנה (= מן איהו) *a.* wer ist?
 מנה I (Ez 45, 12) *a. m.*, *ind.* מנה Ez 45, 12, *pl.* מנה 1K 10, 17, Jes 7, 23,

Jer 32, 9 (MS מנה) Mine (Geldwert [= 100 Silberdenare], Gewicht).
 מנה II *a. m.* Vorgesetzter.
 מנהי männl. Personennamen.
 מנהי männl. Personennamen.
 מנה *h.* 1. woher? 2. bes. aus welcher Schriftstelle? 3. woraus?
 מנה *h. m.* 1. Zahl; 2. Zählung, Abstimmung.
 מנה *a. m.*, *ind.* מנה Gn 34, 30 dass.
 מנה *h. m.* Fächer.
 מנה, מנה, *gr. m.* (μανιάκιον), *pl.* מנה Halsband, Armband.
 מנה *s. מנה*.
 מנהי männl. Personennamen.
 מנה Ortsname.
 מנה (Gen 41, 42 B) *gr. m.* (μανιάκης) Halsband, Armband.
 מנה *h. f.* Abzug, Verminderung.
 מנה (= מנה לן) *a.* woher haben wir?
 מנה *gr. m.* (μονομάχος) Gladiator.
 מנה (NuJI 26, 9 Ar., MS מערע) 1. מנה, *s. מנה*.
 מנה (Gn 29, 4) *a.* woher? מנה Jos. 2, 4 Praet. woher.
 מנהי männl. Personennamen.
 מנהי מ' פסקאות (SiphreNu 45) 1. מנהי, *s. מנהי*.
 מנה *h.* zurückhalten. *Ni.* sich abhalten lassen. *Hi.* auseinanderhalten.
 מנה (Gn 30, 2) *a.* zurückhalten. *Ite. ipf.* מנה Ex 5, 11 zurückgehalten werden.
 מנה *h. m.* Schloß, Verschuß. בית המנהי Loch für den Schloßriegel.
 מנה *h. m.*, *pl.* מנה, מנה Schuhl.
 מנה *h. f.* Fächer.
 מנה (PesR 17) 1. מנה.
 מנה *gr. m.* (μονοπώλης) privilegierter Händler oder Handwerker.
 מנה *gr.* Ortsname (Μέμφις).
 מנה die Finalbuchstaben im hebr. Alphabet.
 מנה *a. f.* Reinlichkeit.

מִנְקָטָא *a. m.* Halter (ein Schmuckband).

מִנְקִיֹּת *h. f. pl.* Röhren.

מִנְקֻרוֹתָא (bAbZ 30^a) 1. מִנְקֻרוֹתָא.

מִנְרָתָא (Ex 25, 31) *a. f.* Lampenträger, Leuchter.

מִנְשֵׁא männl. Personennamen.

מִנְשֵׁא männl. Personennamen.

מִנָּה *h. f.* 1. Anteil; 2. Abgabe; 3. Bedingung. *בְּמִנָּה לְ, שְׁ, עַל מִנָּה לְ, שְׁ* unter der Bedingung, dass. *עַל מִנָּה לְ* um zu. *בְּמִנָּה בֵּין, עַל מִנָּה בֵּין* 1. unter dieser Bedingung; 2. trotzdem.

מִנְתָּהָ *a. f.* 1. 2S 6, 19, *pl. c. s.* מִנְתָּהָ Anteil, Portion; 2. Abgabe; 3. Bedingung. *בְּמִנְתָּהָ לְ, עַל מִנְתָּהָ לְ* unter der Bedingung, dass. *עַל מִנְתָּהָ בֵּין* unter dieser Bedingung.

מִנְתָּהָ *gr. f.* (μινθα) Minze (*Mentha sativa* oder *silvestris*).

מִס *h. m., pl.* מִסִּים Steuer, Tribut.

מִסָּא *a. m., pl.* מִסִּין Gn 49, 15 dass.

מִסָּא *a., pt. pass. f.* מִסָּא Nu 5, 21, *inf.* מִמָּסָא 2S 17, 10 zerfließen, schwinden.

Pa. Aph. inf. מִמָּסָאָה Nu 5, 22 schwinden machen. *Ite. ipf.* 3 *pl.* יִתְמָסוּן Lv 26, 39 erweicht werden, schwinden. *Illaph.* אִתְמָסִי dass.

מִסָּא *a. m.* Brodschieber (für den Backofen).

מִסָּה *gr. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מִסְאָבָא *a. m., ind.* מִסְאָב Lv 5, 2 unreinigt, unrein. S. מִסְאָבָא.

מִסְאָבָא *a. m.* Zerfließen.

מִסְאָבָא *a. m.* 1. Schuh, s. מִסְאָבָא; 2. jDem 21^d 1. מִסְאָבָא, s. מִסְאָבָא.

מִסְאָבָא s. מִסְאָבָא.

מִסְאָבָא *a. f.* Wage.

מִסְבָּ *h. m.* Polster (beim Essen).

מִסְבָּא *a. m.* Nehmen. מִסְבָּ אִפִּין Bevorzugung. מִסְבָּ וּמִסְבָּ, c. s. מִסְבָּהוֹן מִסְבָּהוֹן Jes 9, 4 Nehmen und Geben (Handel).

מִסְבָּה *h. f.* 1. Tafelrunde, Mahl; 2. Wendelgang.

מִסְבָּה *h.* (auch *a.*) *m.* Tischgenoss, Gast.

מִסְבִּיתָא *a. f.* Weinschenkerin.

מִסְבֵּדָא *h. m.* dichter Busch (von Gesträuch).

מִסְבֵּלָא *a. m.* Last.

מִסְבֵּלָה (jSabb 10^a) 1. מִסְבֵּסָה, s. מִסְבֵּסָה.

מִסְבֵּעָא *a. m., ind.* מִסְבֵּעָא Lv 25, 19 Sättigung.

מִסְבֵּתָא (Ez 41, 7) *a. f.* Wendelgang.

מִסְבִּיָּא *a. m., ind.* מִסְבִּיָּא Gn 30, 30 (MS מִסְבִּיָּא) Menge.

מִסְבִּנָּא *a. m., c.* מִסְבִּנָּא Jes 5, 24 (MS מִסְבִּנָּא) Größe.

מִסְבִּרָא *h. m.* Verschluss, Schloß.

מִסְבִּרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Kerker.

מִסְבִּרָתָא *h. f.* Rand.

מִסָּה *gr. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מִסָּה *h. f.* Versuchung.

מִסָּה *gr.* (v. μέσον) halb sein.

מִסָּה *h.* zerfließen. Nī. vergehen. Pi. vergehen machen. Hi. zerfließen machen.

מִסְבִּדָּא *a. m.* Zeuge.

מִסְבִּיָּא *h. m.* Labmagen.

מִסְבִּיָּא (jBabB 13^b) 1. מִסְבִּיָּא *a. m. pl.* Geschwätz.

מִסְבִּיָּא *a. m., pl.* מִסְבִּיָּא Verhüllung. Schleier.

מִסְבִּיָּא *h. m.* dass.

מִסְבִּיָּא *h. m.* Last.

מִסְבִּיָּא *a. m.* Verschluss, Stöpsel.

מִסְבִּיָּא *h. f.* Feuerbrand.

מִסְבִּיָּא s. מִסְבִּיָּא.

מִסְבִּיָּא *a. f., c.* מִסְבִּיָּא Jer 48, 5 1. Aufstieg, Aufsteigen; 2. Stufe.

מִסְבִּיָּא (?) *a. f.* dass.

מִסְבִּיָּא *h. m., pl.* מִסְבִּיָּא Auslieferer. Denunziant.

מִסְבִּיָּא *h. f.* 1. Überlieferung, Tradition; 2. insbes. Überlieferung des Schrifttextes.

מִסְבִּיָּא *a. f.* dass.

מסותא *a. f.* 1. Bad. מ' ב'י Badeanstalt;
2. מסותיה. מ'טו (VajR 28) 1. מ'נ'תיה וז'נ'תיה.
s. וז'נ'תיה.

מסחא *a. m., pl. d.* מסחיא Est II 1, 3
(MS מסחיא). S. מסחרא.

מסחואתא *a. f.* Badeanstalt.

מסחית *h. m.* Ausquetscher.

מסחקא (1S 17, 6) *a. m.* Visier (am
Helm)(?).

מסחרא *a. m., pl. d.* מסחריא Est II 1, 3
Veranstalter von Trauermahlzeiten.

מסחקא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.

מסחובא *x. f.* Estrade, Platt-
form, gemauerter Sitz.

מסחוא *x. f., pl.* מסחואות dass.

מסחוא (Jes 30, 11, MS אסחוא), 1.
אסחוא, s. סחא.

מסחור *h. m.* Schlag.

מסחירי *gr. f.* (μαστιχη) Mastix.

מסחירין (falsch מסחורין) *gr. m.* 1. (μυστή-
ριον) Geheimnis; 2. BerR 50 l. ר'ין מסחירי.

מסחירני 1. מנסחירני, s. מנסחירני.

מסחירקון *gr. m.* (μυστηρικόν) geheim.

מסחירא *gr. f.* Moesien (Μυσία).

מסחובא *a. f.* Alter.

מסחיא 1. מסיחא.

מסחיה *h. f.* Verzagen.

מסחיק *h. m.* Olivenlese (-abstreifen).

מסחיק *h. m.* Erheber von Steuern.

מסחיקא *a. m.* dass.

מסחיקה *h. f.* Olivenlesen (-abstreifen).

מסחיקתא *a. f., c.* מסחיקת Jes 15, 5 Auf-
stieg.

מסחיה *h. f.* 1. Übergabe; 2. Aushebung.

מסחית *h. m.* Steinhauer.

מסחית *h. m.* Verlockender (zum Götzen-
dienst). S. סחית.

מסחד I *h.* (Wein) mischen.

מסחד II *h.* (Metall) gießen.

מסחד *h. m.* Mischtrank.

מסחד *h. m.* Vorhang.

מסחד I *h. f.* Gußbild.

מסחד II *h. f.* Gewebe.

מסחדיא (Dt 15, 11) *a. m.* arm.

מסחדיא *a. f., ind.* מסחדיא Dt 8, 9 Armut.
מוסחין (מוסחין), מוסחד *gr. m.* (μόσχος)
Moschus.

מסחן *h. m.* arm.

מסחן *h.* arm machen. *Pass.* arm werden.

מסחן *a., pt.* מ'מסחן 1S 2, 7 arm machen.

Pass. pf. 3 *pl.* א'ת'מסחן 1S 2, 5, *ipf.*

י'ת'מסחן Lv 25, 47 arm werden.

מסחן *h. m.* gefährlich erkrankt.

מסחקת *s.* סחק.

מסחק *h. f.* 1. Gewebe; 2. Lehrsatz;

3. *pl.* מסחקתיות Lehrabschnitt (Traktat).

מסחקא *a. f.* Lehrabschnitt.

מסחליא, מסחליא, s. סחליא.

מסחלסא *a. m.* (arab.) Kamm.

מסחיה *h. f.* מ' א'ין Steinplatte(?).

מסחמס *gr. m.* 1. (σημισσιν) ein
halber Ass (der 4S. Teil eines Silber-
denars); 2. 1. סחמס.

מסחמס *s.* סחמס.

מסחמס *s.* סחמס.

מסחמסה *h. f.* Erweichung, Fäulnis, De-
generation.

מסחמסה (Ez 43, 14, MS מסחמסה) *a. f.*
Absatz, Terrasse.

מסחמרות, מסחמרים *h. m., pl.*
1. Nagel; 2. eine (pilzförmige?)
Geschwulst.

מסחמרה *h. m.* benagelt.

מסחמרה *a. m., pl.* מסחמרין Jes 41, 7 Nagel.

מסחמרה *a. m.* benagelt.

מסחמרה (Ez 43, 14) *a. f.* Absatz, Terrasse.

מסחין (falsch מיסחין) *gr. m.* (μέσον) Mitte.

מסחא (Gn 14, 23) *a. m.* Schuh.

מסחא (Jes 13, 12), מסחא *a. m.* ge-
läutert.

מסחיה *h. f.* 1. Seiher; 2. Sieb; 3. Ge-
seihetes.

מסחין *h. m.* gestopft(?).

מסחיתא *a. f.* Korb.

מסס I *h. Ni.* 1. zerfließen; 2. verzagen.

Hi. zerfließen machen. *Pilp.* מ'סס

1. *pt. pass.* מ'סס *f.* מ'סס zerfließen,
verunstaltet. *Hitpalp.* zerfließen.

מס II *h. Pilp.* stärken.

מס I *a. Itpe.* verzagen. *Palp.* מסם
1. zerfließen machen, Durchfall ver-
ursachen; 2. zerdrücken. *Itpalp.* 1.
verzagen; 2. zerdrückt werden.

מס II *a. Pilp.* stärken.

מסא *a. m.* Ochsenstecken.

מסא *gr. m.* (ἄσος) Magen.

מסוטולא *gr. m.* (μεσόστουλον) Raum
zwischen zwei Säulen.

מסע *h. m., pl.* מסעות 1. Wanderung,
Reise; 2. Station.

מסע *s.* נסע.

מסעה *h. f., pl.* מסעיות Feuersignal.
S. משואה.

מספד *h. m.* Klage.

מספדא *a. m., ind.* מספד Gn 50, 10
dass.

מספדת *s.* מספדת.

מספוטמא *gr. f.* Mesopotamien (Μεσο-
ποταμία).

מספא *a. m.* Scheu.

מספס *lat. m.* (vgl. *sepes?*) Zaun.

מספק *h. m.* Zweifel, Verdacht.

מספר *h. m.* 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.

מספרא *a. m., ind.* מספר Nu 8, 7 Scher-
messer.

מספרים *h. m. du.* Schere.

מספרת *h. f.* Schermesser. מ' של פָּרָקִים
(zweiteilige) Schere.

מסק *h.* abstreifen (Oliven).

מסקא *a. m.* Anhöhe.

מוסיקין *gr. m. pl.* (μουσικός) Sänger.

מוסקון *gr. m.* (μόσχος) Moschus.

מסקנא (Nu 34, 4, MS מסקנא) *a. m.*
1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe;
4. Ausgang, Ende.

מסקתא *a. f.* Hinaufsteigen.

מסר *h. m.* Säge.

מסר *h.* 1. übergeben, überliefern. מסר
נָפְשׁוֹ אָתְּ sich aufopfern; 2. lehren;
3. ausliefern. נִי. überliefert werden.

מסר I (Gn 39, 8) *a.* dass. *Itpe. pf.* אֶתְּמַסֵּר
Ex 21, 13 überliefert werden.

מסר II *a., pt.* מסר Jes 41, 13 sägen,
zersägen. *Pu. pt. pass. pl. f.* מִמְּסָרָן
1K 7, 9 (MS מִמְּסָרָן) dass.

מסרא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* מִסְרִין 1K
7, 9, מִסְרִין 2S 12, 31 Säge.

מסרפי Familienname.

מסרבנא (Jes 65, 2, MS סִרְבָּנָא) *a. m.*
widerspenstig.

מסרדי (bAbZ 11^b) *s.* מוטרדי.

מסרהבא *a. m.* voreilig, verwegen.

מסרהבאית *a.* voreilig.

מסרהבא *a. m.* voreilig, verwegen.

מסרהד *h. m.* Gurt (des Lasttiers).

מסרהלה *h. f.* Name eines Krauts.

מסרוק *h. m.* Kamm.

מסרוקא *a. m.* dass.

מסריתא (Lv 2, 5) *a. f.* Pfanne.

מסרה *h. m.* Gurt (des Lasttiers).

מסרק *h. m., pl.* מסרקות 1. Kamm;
2. gezählter Ansatz, Krone.

מסרקא *a. m.* dass.

מסרת *h. f.* Pfanne.

מסרתא (Jes 30, 11), מסרתא *a. f. c.*
מסרת Mi 6, 4 Überlieferung.

מסת *h.* genug, so viel als.

מסת (Ex 36, 5) *a.* genug. *c. s.* מִסְתָּהוּן
Jer 49, 9 (MS מִסְתָּהוּן) genug für sie.
בְּמִסְתָּ 1. Lv 12, 5 nach Maßgabe;
2. genug.

מסתוריתא *a. f.* Garnwinde (Spule?).

מסתרא *a. m.* 1. Genüge; 2. genug.

מסתראיס *gr. m.* (μισθωσις) Verpachtung.

מוסתקי (bBez 33^b) 1. מִסְדָּקִי *a. m. pl.*
gespaltene(?).

מסתר *h. m.* Geheimnis.

מסתרא *a. m.* dass.

מסתירין *gr. m.* (μυστήριον) Geheimnis.

מָעָא *s.* מָעָתָא.

מָעָא *a. m., pl.* מָעִין Nu 5, 22, Jes 48, 8,
מָעִין 1. Eingeweide; 2. Mutterschoß;
3. Leib.

מָעָדָא *a. m.* 1. Handlung; 2. Be-
arbeitung.

מָעָדָנָתָא *a. f.* Erwerbung.

מַעְבָּה *h. m.* dichtgedrängt, dick.

מַעְבֹּרָה *h. f.* Fähre.

מַעֲבָט *h. m.* Kelterkufe.

מַעְבוֹת (EchR 4, 19) 1. מַחְבִּיזוֹת, *s.* מַחְבָּא (?).

מַעְבָּר *h. m.* Getreidegabel.

מַעְבְּרָא, מַעְבְּרָא *a. m.* 1. *c.* מַעְבֵּר Gn 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. *c.* מַעְבֵּר Jes 30, 32 Vorübergehen.

מַעְבְּרָה *h. f.* Furt.

מַעְבְּרָמָא *a. f.* 1. Furt; 2. Teilung; 3. Durchgangsstelle.

מַעְגִּיל *h. m.* Walze.

מַעְגִּילָה *h. f.* dass.

מַעְגָּל *h. m.* Umringung.

מַעְדָּא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger. *S.* עָדָא.

מַעְדָּן I *h. m., pl.* מַעְדָּנִים Knoten.

מַעְדָּן II *h. m., pl.* מַעְדָּנִים Leckerbissen.

מַעְדָּר *h. m.* 1. Gäthacke; 2. Pflugschar.

מַעְדָּרָא *a. m., ind.* מַעְדָּר Jes 7, 25 dass.

מַעְדָּה *h. m. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* מַעְדָּן eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* מַעְדָּת Geld; 4. ein Gewicht.

מַעְדָּה *h. m., pl.* מַעְדָּת, מַעְדָּת, מַעְדָּת 1. Leib; 2. Inneres. מַעְדָּת 1. Eingeweide; 2. Kerngehäuse.

מַעְדָּה *h. m.* 1. Ausschließung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.

מַעְדָּמָא *a. m.* dass.

מַעְדָּן (I. Löw) *h. m. pl.* ein Küchenkraut. *S.* לְעֵינִים.

מַעְדָּא *s.* מַחְזָא.

מַעְדָּן *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.

מַעְדָּאָה *a. m.* aus Maon.

מַעְדָּנִי *h. m.* dass.

מַעְדָּנָא *s.* מַעְדָּנָא.

מַעְדָּא (Ex 35, 26) *a. m., ind.* מַעְדָּא Ex 25, 4 Ziegenhaar.

מַעְדָּבָה *h. f.* Estrich (auf dem Dach und im Hause).

מַעְדָּלָא *a. m.* Spinner.

מַעְדָּלָא *a. m.* Spindel.

מַעְדָּלָא *a. m.* Gespinnst.

מַעֲטָה *h. pt., p.* מַעֲטָה gering, klein. *Pi.* 1. wenig machen; 2. verringern; 3. ausschließen. *Pu. pt.* מַעֲטָה wenig. *Hi.*

wenig machen. *Hitp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.

מַעֲטָה (= מַעֲטָה) *h. m.* wenig. מַעֲטָה 1. verkleinernde Ausdrucksweise;

2. weniger umfassender Ausdruck.

מַעֲטָה *a. Pa.* ausschließen. *Itpe.* verringert werden.

מַעֲטָה *h.* wenig.

מַעֲטָן *h. m.* zum Mürbewerden aufgehäufter Olivenhaufe.

מַעֲטָנָא *a. m.* dass.

מַעֲטָפָה *h. f.* Mantel.

מַעֲטָה *s.* מַעֲטָה.

מַעֲטָה *h. m.* Oberkleid des Hohenpriesters.

מַעֲטָה *a. m., c.* מַעֲטָה Ex 28, 3 dass.

מַעֲטָה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines Mischna-traktats.

מַעֲטָן *h. m., pl.* מַעֲטָנוֹת 1. Quell; 2. Ausfluß; 3. Zeugungskraft; 4. Geburtsorgan des Weibes; 5. männl. Personenname.

מַעֲטָנָא *a. m.* 1. *ind.* מַעֲטָן (I. Lev 11, 36 B. Quell; 2. Stuhlgang.

מַעֲטָנָא *a. m.* Leib, Inneres.

מַעֲטָה *s.* מַעֲטָה.

מַעֲטָה (Jes 51, 13, MS מַעֲטָה) *a. m., pl.* מַעֲטָה Nu 10, 9 Bedränger.

מַעֲטָה *h. f.* Grube.

מַעֲטָהָא *a. f.* Bedrängnis.

מַעֲדָה *h.* zerdrücken, erdrücken. *Pi.* 1. zerdrücken; 2. niederdrücken; 3. dämpfen (v. d. Stimme). *Hitp.* zerdrückt, gedrückt werden.

מַעֲדָה *a.* dass. *Pa.* dass.

מַעֲלָה *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.

מַעֲלָה *a.* dass.

מַעַל I *h. m.* Veruntreuung.

מַעַל II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מַעְלָא *a. m.* Eingang. מַעְלֵי שְׁמֶשׁא Sonnenuntergang. מַעְלֵי שַׁבָּתא Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מַעְלָה *h. m.* 1. גָּשָׁן מ' den Rauch in die Höhe treibend, Name einer Pflanze; 2. מַעְלָה אַדְמִים Aufstieg von Adum-mim (Name einer Straße).

מַעְלָה *h. f.* 1. Stufe; 2. Stiege; 3. Terrasse; 4. Bevorzugung, höherer Grad.

מַעְלָה *h.* oben. לְמַעְלָה, מִלְמַעְלָה oben. וּלְמַעְלָה und weiterhin, und von da ab. שְׁלַמְעָלָה oberer (von Gott). כְּלָפִי מַעְלָה vor Gott.

מַעְלָה *h. m.* vorzüglich.

מַעְלִיא *a. m., pl.* מַעְלִי Thr 4, 9 (MS (מַעְלִי) dass.

מַעְלִיּוּתָא *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מַעְלָל *h. m.* Tat.

מַעְלָלָא I *a. m.* dass.

מַעְלָלָא II *a. m.* Eingang.

מַעְלָן *h.* oben. לְמַעְלָן dass. כְּלָפִי מַעְלָן vor Gott.

מַעְלָנָא (Nu 4, 26, MS (מַעְלָנָא) *a. m.* 1. Eingang; 2. *pl. c.* מַעְלָנִי Dt 11, 30 Untergang (der Sonne).

מַעְלַת *a. m.* מ' קרא Ortsname.

מַעְמַד *h. m.* stehend.

מַעְמַד *h. m., pl.* מַעְמַדוֹת 1. Aufstehen; 2. Anwesenheit; 3. מ' אֲנָשִׁי Standmannschaft im Tempel (bestellte Teilnehmer an der Opferhandlung).

מַעְמִיד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unterstützt; 2. Gestell, Stütze.

מַעְמֶק *h. m.* Tiefe.

מַעְמָקָא *a. m., pl. c.* מַעְמָקִי Gn 49, 25 dass.

מַעְנָה *h. f.* Pflügelänge, Abteilung im Felde für das Pflügen (s. Dalman, ZDPV 28, 27 ff.).

מַעְנָה *h. m.* Antwort.

מַעְנָנָא *a. m., ind.* מַעְנִין Dt 18, 10, *pl.* מַעְנִינִין Ri 9, 37 Wolkendeuter.

מַעְסָה *h. f.* Mehlbrei.

מַעְסָרָא (Dt 26, 12) *a. m.* Zehnter.

מַעְפּוֹרָתָא *h. f., pl.* מַעְפָּאוֹת 1. Hülle; 2. Mantel.

מַעְפָּר *h. m.* eine Art Getreidegabel.

מַעְפָּרִיא *a. m.* der Mann des Mantels(?).

מַעְפָּרָתָא *h. f.* Hülle.

מַעְפָּרְתָא *a. f., ind.* מַעְפָּרָא 1K 20, 38 dass.

מַעְצָד *h. m.* ein kleineres Beil.

מַעְצוֹר *h. m.* Hindernis.

מַעְצָרְתָא (Nu 18, 27) *a. f., pl. d.* מַעְצָרִיא Jes 16, 10 Kelter.

מַעְקָה *h. m.* Brustwehr, Geländer.

מַעְקוּצִיּוּתָא *a. f.* Stich.

מַעְרָב *h. m.* Westen.

מַעְרָבָא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.; 2. (von Babylonien aus) Palästina.

מַעְרָבָה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS (מַעְרָבָה) *a. m.* 1. westlich; 2. Westländer.

מַעְרָבִי *h. m.* dass.

מַעְרָבָלָא *a. m.* Strudel.

מַעְרָה *h. f.* 1. Höhle; 2. Kammer eines Felsengrabes.

מַעְרֶה *h. m.* Nudelholz, Wellholz.

מַעְרוּכָא *a. m.* dass.

מַעְרוּקָא *a. m.* Flüchtling.

מַעְרָךְ *h. m.* Anordnung.

מַעְרָכָה *h. f.* Holzstoß (zum Brennen).

מַעְרָעָא *a. m., 1. ind.* מַעְרַע Ex 12, 16 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunfts-ort(?).

מַעְרָקָא *a. m., pl. d.* מַעְרָקָא Jer 48, 19 Flüchtling.

מַעְרָתָא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.

מַעְשָׂה *h. m., pl.* מַעְשִׂים 1. Handlung; 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis, es geschah, daß; 4. Erzählung.

מַעְשָׂר *h. m., pl.* מַעְשָׂרוֹת Zehnter. *pl.* מַעְשָׂרוֹת Name eines Mischnatraktats.

מַעְשֵׁר 1. zweiter Zehnt; 2. Name eines Mischnatraktats.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* dass. S. מַעְשָׂרָא.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* Stärkung.
 מַעְשָׂרָא *a. f., ind.* מָעָא 1S 2, 36 (MS מָעָא), *pl.* מָעִין Ex 30, 13, מָעִין 1. eine Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.
 מַעְשָׂרָא *h. m.* ein Insekt(?).
 מַעְשָׂרָא *a. f., c. s.* מַעְשָׂרָא Jes 49, 19 Verwüstung.
 מַעְשָׂרָא *gr. m.* (μάππα) 1. Tuch; 2. Handtuch; 3. Fahmentuch.
 מַעְשָׂרָא *h. m.* Blasebalg.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* dass.
 מַעְשָׂרָא *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine; 3. Wurf.
 מַעְשָׂרָא (KohR 8, 11) *h. m. pl.* Verstoßung(?).
 מַעְשָׂרָא *h. m.* Verhauchung. מַעְשָׂרָא Verdruß, Verzweiflung.
 מַעְשָׂרָא (TosBabB II 17) 1. מַעְשָׂרָא, s. פּוּחַ.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* 1. *c.* מַעְשָׂרָא Thr 5, 10 Hauch; 2. מַעְשָׂרָא Verhauchen der Seele, Verdruß.
 מַעְשָׂרָא *a. f., c.* מַעְשָׂרָא (נָפֶשׁ) Dt 28, 66, Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).
 מַעְשָׂרָא *h. m.* 1. der die Gemeinde entläßt; 2. der die מַעְשָׂרָא im Gottesdienst vorträgt.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* Entlassung.
 מַעְשָׂרָא *a. f.* Geschiedene.
 מַעְשָׂרָא (bBabB 67^b) 1. מַעְשָׂרָא.
 מַעְשָׂרָא *h. m.* 1. wunderbar; 2. vorzüglich; 3. ein Minderjähriger, der ein Gelübde deutlich ausdrücken kann.
 מַעְשָׂרָא *h. f.* 1. Fall; 2. Sturz.
 מַעְשָׂרָא *h. f.* abnorme Geburt.
 מַעְשָׂרָא *a. f., c.* מַעְשָׂרָא Ez 31, 13 1. dass.; 2. Ruine; 3. Einsturz.
 מַעְשָׂרָא *a. m., c.* מַעְשָׂרָא (רַמְשָׁא) Dt 23, 12 Einbruch (des Abends).
 מַעְשָׂרָא *a. f., ind.* מַעְשָׂרָא Dt 28, 56 Bequemlichkeit, Wohlleben.

מַעְשָׂרָא (Jer 2, 16) *gr.* Memphis (Μέμφις).
 מַעְשָׂרָא *a. f., c.* מַעְשָׂרָא Jer 47, 3 Schreiten.
 מַעְשָׂרָא *h. f.* Hobel; 2. Axt(?).
 מַעְשָׂרָא *a. f.* dass.
 מַעְשָׂרָא *h. m., pl.* מַעְשָׂרָא Matte.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* dass.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* Ausgang. מַעְשָׂרָא Ex 34, 22 Jahresausgang. מַעְשָׂרָא Sabbatsausgang (nach Schluß des Sabbats).
 מַעְשָׂרָא *a. m.* 1. Ausgang; 2. *pl. c. s.* מַעְשָׂרָא Nu 33, 2 Auszug; 3. Entleerung.
 מַעְשָׂרָא *a. f.* 1. *c.* מַעְשָׂרָא Ex 21, 7 (MS מַעְשָׂרָא) Ausgehen; 2. Hervorgehen; 3. Ausgabe.
 מַעְשָׂרָא *a. f., c. s.* מַעְשָׂרָא Dt 23, 14 Exkrement. מַ' בִּי Öffnung des Mastdarms.
 מַעְשָׂרָא *h. m.* Stein der Ölmühle.
 מַעְשָׂרָא (?) *gr. m.* (φερνή), *pl. c.* מַעְשָׂרָא ExJI 22, 16 (MS מַעְשָׂרָא) Brautpreis.
 מַעְשָׂרָא *a. f.* Quaste(?).
 מַעְשָׂרָא s. מַעְשָׂרָא.
 מַעְשָׂרָא *gr. m.* (v. πόρος) listig.
 מַעְשָׂרָא *a. f.* Stein der Ölmühle.
 מַעְשָׂרָא *h.* מַ' nach rückwärts.
 מַעְשָׂרָא *a. f.* Öffnung.
 מַעְשָׂרָא *h. m.* Gelenk.
 מַעְשָׂרָא *h. f.* Genick, Halswirbelsäule.
 מַעְשָׂרָא *a. f.* Sichhinstrecken.
 מַעְשָׂרָא *h. m.* 1. Eingang (der Stadt); 2. Halsöffnung (des Gewandes).
 מַעְשָׂרָא *h. m., pl.* מַעְשָׂרָא Schlüssel.
 מַעְשָׂרָא *h. m.* Graveur.
 מַעְשָׂרָא I *a. m., c.* מַעְשָׂרָא Ez 29, 21 Öffnen.
 מַעְשָׂרָא II *a. m., c.* מַעְשָׂרָא Jes 22, 22 Schlüssel.
 מַעְשָׂרָא *h. m., pl.* מַעְשָׂרָא Schwelle.
 מַעְשָׂרָא *h.* finden. *pt. pass.* מַעְשָׂרָא 1. vorhanden; 2. häufig. *Ni.* 1. gefunden werden. *pt.* מַעְשָׂרָא Grab einer

gefundenen Leiche; 2. sich finden, sich ergeben. **אם תמצא לומר** wenn du sagen willst. **כשתמצא לומר** so daß du sagen mußt. **Hi.** 1. treffen lassen; 2. zukommen lassen.

מצא I *a.* vermögen, können. *Itpe.* **אמצִי** dass. *Aph.* finden lassen.

מצא II *a.* 1. auspressen; 2. saugen. *Pa.* säugen. *Itpe. ipf.* **יתמצִי** Lv 1, 15 ausgepreßt werden.

מצב *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. Besatzung.

מצבא *a. m., c.* **מצב** Jes 5, 2 Pflanzen, Pflanzung.

מצבה *h. f.* Standsäule, Malstein.

מצבה *h. f.* Aufstellung.

מצביה *s.* **מצוביה**.

מצבתא *a. f., c.* **מצבת** Mi 1, 6 (MS **גַּצְבַּת**) Pflanzung.

מצדה *h. f.* Netz.

מצדתא (Ex 27, 4) *a. f.* 1. *pl.* **מצדן**, **מצדתן** Jes 19, 8 (MS **מצדן**), Koh 7, 26 Netz; 2. *c.* **מצדת** 1S 24, 1, *pl. c.* **מצדי** Ez 7, 7, *d.* **מצדתא** Jer 48, 41 Festung.

מצה *h.* auspressen. *Pi.* 1. dass.; 2. gründlich erörtern. *Htp.* 1. ausgepreßt werden; 2. völlig zu Ende gebracht sein.

מצה *h. f.* 1. ungesäuertes Brot (für das Pesachfest); 2. rohes Fell.

מצהר *x. m.* Gesicht.

מצובה (?) *h. f.* 1. Gestell, Aufstellung(?); 2. **פי מ'** Ortsname.

מצוביתא *a. f.* 1. Stäbchen des Webkamms(?); 2. Rohrstab.

מצוגא *a. m.* Ranke.

מצודה *h. f.* 1. Netz (für Säugetiere, Vögel, Fische); 2. Fangapparat; 3. Fang, Beute; 4. Warte.

מצודניות (Tos. Bech V 3) 1. **מצודניות**, *s.* **מצורן**.

מצודתא *a. f.* 1. *pl.* **מצודין** Koh 9, 14 (MS **מצדותן**) Netz; 2. *pl. d.* **מצודתא** Ri 6, 2 (MS **מצדותא**) Festung.

מצוה *h. f.* 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.

מצוי *h. m.* 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung; 3. Ende; 4. Zurückgebliebenes.

מצוינא *a. m.* Streitsüchtiger(?).

מצולה *h. f.* Tiefe.

מצולת *h. f.* Abfall.

מצולתא *a. f.* Tiefe.

מצוינא *a. m.* Mitte.

מצופה *h. f.* Warte(?).

מצוצא *a. m.* ein Tier (Sauger).

מצוק *h. m.* Säule (Bez. der Frommen).

מצורן *h. m.* fließend, triefend.

מצורע *h. m.* Aussätziger.

מצורעא *a. m.* dass.

מצות *h. f.* Streit.

מצותא *a. f.* 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.

מצותא *a. f.* 1. Gn 13, 7 Streit; 2. Ex 17, 7 Ortsname (Meriba).

מצח *h. m.* Stirn.

מצחא *a. m.* dass.

מצטבא 1. **מצטבא**.

מצטבא, **מצטבא** *gr. f.* (μαστιχη) Mastix.

מצטבא *gr. m.* (μυστρον) Löffel, Kelle.

מצורא *a. m.* Streitsüchtiger.

מציא Zauberswort.

מציהא *h. f.* 1. Finden; 2. Fund.

מציהא *a. f.* Fund.

מציות (Tos. Kel. BabM I, 7) 1. **מציות**.

מציה *h. f.* Auspressung.

מציעא *a. m.* 1. *ind.* **מציע** Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.

מציעא (Ex 26, 28) *a. m., f. d.* **מציעא** 1K 6, 6 mittelster.

מציעותא *a. f.* Mitte.

מציעא *a. m.* blinzelnd(?).

מציעה *h. f.* Aussaugung der Beschneidungswunde.

מציק *h. m.* Bedrucker.

מציקא *a. m.* Gewaltiger.

מצלה *h. f.* Schelle.

מצלגא *a. m.* Kastagnette.

מצלתא *a. f., c.* **מצלת** 1S 13, 21 Gabel.

מצמתא *a. m.* Erblühen, Aufgehen.

מִצְמֵץ s. מִצֵּץ.

מִצְנָפֶת *h. f.* Kopfbedeckung des Hohenpriesters.

מִצְנָתָא (Ex 28, 37) *a. f.* dass.

מִצָּע *h. m., pl.* מִצְעוֹת Lagerstatt.

מִצֵּע *h. Pi.* 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. *Hitp.* sich in die Mitte stellen.

מִצֵּע *a.* in der Mitte sein. *Pa.* 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. *pl. pass.* מִמְצָע in der Mitte befindlich.

מִצְעָא *a. m.* Mitte.

מִצְעָא *a. m.* als Lager dienendes Polster.

מִצְעָאָה *a. m.* mittelster.

מִצְעָד (Tos. Kel. BabB I 7) 1. מִצְעָד.

מִצְעָד *h. m.* Schritt.

מִצְעָא (Spr 29, 13) *a. m.* mittlerer (wohlhabend?).

מִצְעָר *h. m.* gering.

מִצְעָה Ortsname.

מִצְעָא (Jos 11, 3) Ortsname.

מִצְפֵּית *h. f.* metallnes Mundstück (eines Instruments).

מִצֵּץ *h.* 1. aussaugen; 2. einsaugen. *Pilp.* 1. aussaugen; 2. durchspähen.

מִצֵּץ *a.* saugen; 2. ausdrücken.

מִצֵּק (?) *h.* gießen.

מִצֵּר I *h.* spinnen.

מִצֵּר I *a.* dass.

מִצֵּר II *h.* als Grenze angeben.

מִצֵּר II *a.* dass. *Itpe.* sich recken(?).

מִצֵּר I *h. m., pl.* מִצְרִים 1. Enge; 2. Grenze.

מִצֵּר II *h. m.* 1. verdrießlich; 2. beschränkt.

מִצְרָא I *a. m., pl.* מִצְרָאֵי Grenze. 'ב' מ' Grenznachbar.

מִצְרָא II *a. m.* Seilbrücke.

מִצְרָאָה (Ex 2, 14) *a. m.* Ägypter; ägyptisch.

מִצְרִי I *h. m.* dass.

מִצְרִי II *h. m.* aus Reiseru geflochten.

מִצְרָאֵי s. מִצְרָא.

מִצְרָאָה *a. m.* an der Grenze wachsend.

מִצְתוֹתָא *h. f.* Vernehmen.

מִקָּ s. מוֹק.

מִקְבָּא *a. m., pl.* מִקְבֵּי Jer 10, 4 Hammer.

מִקְבִּי (Meg. Ant. Or. 2377) 1. מִקְבִּי männl. Personennamen.

מִקְבִּיל *h. m.* gewinnend (auf Tradition begründet?).

מִקְבִּלָּא *a. m.* der für sich gewinnt.

מִקְבִּלָּוֹתָא *a. f.* Gewinnen.

מִקְבֵּן *h. m.* Mann mit hammerförmigem Kopf.

מִקְבֵּת *h. f.* Hammer.

מִקְדָּה s. מִקְדֶּה.

מִקְדָּח *h. m.* Bohrer.

מִקְדֹּן (Est II 1, 2, MS מִקְרֹן), מִקְדֹּן *gr. m.* (Μακεδών) 1. Macedonier; 2. macedonisch.

מִקְדֹּנָא, מִקְדֹּנָא *gr. m., pl.* מִקְדֹּנִין Est II 8, 15 (MS מִקְרֹנִין) dass.

מִקְדֹּנָה *gr. m., pl. d.* מִקְדֹּנָאֵי 1S 2, 4 (MS מִקְדֹּנָאֵי) Macedonier.

מִקְדֹּנִיָּה *gr.* Macedonien (Makedonia).

מִקְדָּשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel in Jerusalem. מִקְדָּשׁ הַמִּקְדָּשׁ dass.

מִקְדָּשָׁא, מִקְדָּשָׁא *a. m., ind.* מִקְדָּשׁ Ex 25, 8 dass. מִקְדָּשָׁא, מִקְדָּשָׁא, c. s. מִקְדָּשׁ Lv 19, 30 B. dass.

מִקְדָּשָׁתָא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtumsdirne.

מִקְבָּא *a. m., pl.* מִקְבֵּי Jes 44, 12 Hammer.

מִקְבָּה *h. m., pl.* מִקְבֹּת, מִקְבֹּת, מִקְבֹּת Wasserbassin, rituelles Bad. *pl.* מִקְבֹּת Name eines Mischnatraktats.

מִקְנָא *a. m.* 1. *ind.* מִקְנֵי 1K 10, 25 Schar; 2. *pl. d.* מִקְנָאֵי Jes 22, 11 Wassersammlung, Teich.

מִקְוָם *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. bestimmter Ort (Heiligtum); 3. מִקְוָם Bezeichnung für Gott; 4. מִקְוָם אֹתוֹ die weibl. Scham. מִקְוָם שׁ 1. da, wo; 2. dann, wenn.

מִקְוָמָא l. מִקְוָמָא, s. מִקְוָמָא.

מִקְרָה *h. m.* Einfassung.

מִקְרָה *h. m.* Quelle.

מקור *h. m.* Meißel (zum Schärfen des Mühlsteins).

מקורא *a. m.* Schnabel.

מקושא *a. m.* Klopfer (an eine Metallplatte zum Versammeln der Gemeinde?).

מקות *קסלופנסין* מ' פנסין (KohR 1, 10) *l.* קסלופנסין. *s.* קסלופנסוס.

מקווא *a. m.* Verschnittener.

מקווא *a. m.* eine Baumart.

מקווא *a. f.* Aderlaß.

מקח *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.

מקטא *a. m.* in der Haut Gehaltenes.

מקטא (Jes 1, 8, MS *מקטא*) *a. m.* Gurkenfeld. *מ' בר* männl. Personenname.

מקטורין, מקטורין *lat. m.* (*amictorium*) Brustbinde.

מקרה *h. f.* Scherbe, zerbrochenes Tongefäß.

מוקסין *lat.* Name des röm. Possenreißers (*Maccus*).

מקמא *a. m., c. s.* *מקמא* Dt 6, 7 Aufstehen.

מקמא *a. f.* Gegenstand.

מקל *h. f. m., pl.* מקלות Stab.

מקלה *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מקלה Thr 2, 10 (MS *מקלה*) dass.

מקלוט *h. m.* Behälter (zum Auffangen der Exkremente von Tieren). *מקלוט* *S.*

מקלופין (NuJI 6, 4), *l.* מקלופין, *s.* מקלופא.

מקלט *h. m.* Zuflucht.

מקליעתא *a. f.* Zopf.

מקלין (מקולים) *gr. m.* (*μάκελλον*) 1. Fleischladen; 2. Laden.

מקלעה *h. f.* Geflecht.

מקמא *a. m., c.* מקם 1 K 10, 5 Stand.

מקמא *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache; 3. Kampfplatz(?).

מקיננא (Pes. 191^b) *l.* קניני.

מקנה *h. m.* Viehbesitz.

מקניתא *a. f.* Bündel von Rohr(?).

מוקס *gr. m.* (*μωκός*), *pl.* מוקסין, מוקסות Beinkleid.

מקסוטירין *gr. f.* (*μαξωτήρ*), *pl.* מקסוטירין

Sach 4, 12 (MS *אסקריטון*) Ausgußrohr.

מקנה *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.

מקפה *h. f.* Brei.

מקפנא *a. m., pl. c. s.* מקפניכון Nu 33, 55 Umringung.

מקצה *h. m.* 1. gesonderter Raum, besonders Trockenplatz für Feigen und Feigenmenge auf diesem Platz; 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten Gebrauche Bestimmtes; 4. außer Gebrauch stehend; 5. *l.* מקצוצ.

מקצוצ *h. m., pl.* מקצועות 1. Feigenmesser; 2. Matte zum Feigentrocknen(?).

מקצוצ *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein; 3. abgesonderter Raum (Feigentrockenplatz); 4. Vorrat.

מקצת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.

מקצתא *a. f., c.* מקצת Gn 47, 2 Teil.

מקק *h.* *Ni.* faulen, verderben. *Hi.* faulen machen. *Hitpalp.* מתמקמק mürbe werden (durch Leiden).

מקק I *a.* *Itpalp.* אתמקמק 1. verfaulen; 2. verschmachten.

מקק II *a.* *Itpa.* 1. *pf.* אתמקק 1 K 17, 21, 2 K 4, 35 sich schütteln(?). *Itpalp.* אתמקמק dass.(?).

מקקא *a. m.* Bücherwurm(?).

מקקא *a. m.* Schütteln.

מקר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.

מקר *a. m.* Gehirn(?).

מקרא *h. m., pl.* מקראות 1. Ruf; 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers; 5. Schriftstudium.

מקרה *h. m.* Zufall.

מקרול *h. m.* gerundet.

מקרין *a. m.* Bibellehrer.

מקריל (?) *h. m.* auf die Bibel begründet(?).

מקרולאפרוס, מקרולפרוס *gr. m.* (*μακροέλαφος*) schlank und schnell.

מקרין *lat.* (*Macrinus*) Name eines röm. Kaisers.

מקרו *h. m.* gehört.
 מקרוס *s.* מקרוין.
 מקרוס *gr. m.* (μακρός) groß.
 מקרעת(?) *a. m.* Lappen, Fetzen.
 מקרעת *h. f.* Teigstück.
 מקרעתא *a. f.* bodenfestes, unbewegliches Gut.
 מקרתא *a. f., c.* מקרת 1 K 7, 2 (MS (מקררת) Kühlung.
 מקשא *a. m.* der Einwände zu machen liebt.
 מקשא, מקשיות, מקשאות *h. f., pl.* מקשא Gurkenfeld.
 מקשא *s.* קשא.
 מקשא *h. m.* Einwand machend.
 מקשא I (Jes 1, 8, MS (מקשא) *a. m.* Gurkenfeld.
 מקשא II *a. m.* Einwand machend. S. קשא.
 משקיפתהון (DtJII 29, 6) 1. *s.* משקיפתה.
 מר 1. *s.* אמר; 2. *s.* מרא.
 מר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres Kraut.
 מר *a.* במר in Vertauschung, anstatt.
 מרא *h. s.* מרה II.
 מרא I *a. Aph.* zornig machen. *Itpe.* 1. widerspenstig werden; 2. zornig werden.
 מרא II *a. Aph. pt. pl.* ממרן Sach 12, 10 bitter machen. S. מרר.
 מרא I *a. m., ind.* מר, *c.* מרי Ex 15, 3, מר, *c. s.* מרה, מרה Ex 21, 24, *pl.* [מרן] *c.* מרי Gn 4, 20 Herr. מרי Gläubiger. מרי ביתא Hausherr. מרי Ehebreicher.
 מרא II *a. f., pl.* מרין Grabscheit.
 מרא *gr. m.* (μαρός), *pl.* מורים töricht, dumm.
 מרא *h. f.* Kropf (des Vogels).
 מרא *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מראות Arten des Aussehens; 2. Betrachten.
 מרא *h. f.* Spiegel.
 מראית *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.

מראנא *s.* מורנא.
 מראשית *h. f. pl.* Kopfende.
 מרבה 1. מרבה.
 מרבה *h. m.* 1. viel; 2. מ' בגדים der durch Anlegen der vier hohepriesterlichen Gewänder bestellte, nicht gesalbte Hohepriester; 3. reichlich.
 מרבויעיתא *a. f., c. s.* מרבויעיתא Lagerstatt.
 מרבוניא *a. m.* 1. Zögling, Kind; 2. Sproß.
 מרבוניא *a. m.* Erzieher.
 מרבוניתא *a. f.* Erzieherin, Amme.
 מרבית I, מרבית *h. f., pl.* מרביות, מרביות Zweig.
 מרבית II *h. f.* Bewässerung.
 מרבית III *h. f.* Schicht, Lage.
 מרביתא *a. f.* Zweig.
 מרביתא *a. f.* Erzieherin, Amme.
 מרביצי (GnJII 14, 14) 1. מרביצי.
 מרבה 1. מרבה.
 מרבה *h. f.* Bewässerung.
 מרבויתא *a. f., c. s.* מרבויתא Est II 1, 3 (MS (מרבויתא) Lagerstatt.
 מרבויתא *a. f.* dass.
 מרג *a., pf.* 3 *pl. c. s.* מרגה 2S 6, 6 herabstoßen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תתמרג Dt 19, 5 gestoßen werden.
 מרגאן Ortsname.
 מרגא *a. m.* Ruhe.
 מרגא *a. m., pl.* מרגאן eine Art Messer.
 מרגאות *s.* מוגראות.
 מרגא *a. m.* aufbrausend.
 מרגלא *gr. m.* (μαργέλιον), *pl.* מרגלון Thr 4, 1, מרגלון Jes 54, 12 (MS (מרגלון) Edelstein.
 מרגלא *a. m.* Gewohnheitsspruch.
 מרגלות *h. f. pl.* Fußende.
 מרגלית *gr. m.* (μαργαρίτης) Edelstein.
 מרגלית *x. f.* (vgl. μαργαρίτιον), *pl.* מרגליות 1. Perle; 2. Edelstein.
 מרגליתא, מרגליתא *x. f., pl.* מרגלון, מרגלון Jes 54, 12, *c. s.* מרגליתא Ho 2, 15 dass.

מַרְנֻלְתָּא *a. f. pl.* Fußende.

מַרְנָנָא *gr. m.* (μαρνα), *pl.* מַרְנָנִין 1K 12, 11 (MS מורננן) Peitsche.

מַרְנָנִיתָא *gr. f.* (vgl. μαρναρῆτις) 1. Perle; 2. Köstliches.

מַרְנָנִין? (Tos. Ohal. XVIII 12) *h. m. pl.* eine Art Hütte.

מַרְנָשׁ *h. m., pl.* מַרְנָשׁוֹת Lärm.

מָרַד I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.

מָרַד II *h.* fließen (vom Auge).

מָרַד I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מָרְדּוֹ Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Ilpe.* dass.

מָרַד *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.

מָרְדָּא (2K 11, 14) *a. m.* dass.

מָרְדָּא *a. m., pl.* מָרְדִּין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.

מִרְדָּא (Jes 17, 6, MS מָרְדָּא) l. מָרְדָּא (?).

מָרְדָּא I *a. m.* Name eines Vogels.

מָרְדָּא (?) II *a. m.* Peitsche.

מָרְדָּה *h. m.* Brotschieber.

מִרְדָּה l. מָרְדָּה, s. מָרְדָּא.

מָרְדּוֹ Name eines Vogels.

מִבֵּית מָרְדּוֹת *h. f.* Züchtigung. מִבֵּית מָרְדּוֹת (im mosaischen Gesetze nicht angeordnete) Züchtigungsgeißelung.

מָרְדּוֹתָא (1S 20, 30) *a. f., c.* מָרְדּוֹת 2S 7, 14 dass.

מָרְדִּיא *a. m.* Pflug.

מָרְדִּיא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).

מָרְדִּין *pers. m.* Todesstrafe.

מָרְדִּיתָא *a. f.* Furche.

מָרְדִּכִי männl. Personennamen.

מִרְדִּיתִיָּה (ExJI 21, 19, MS מורניתיה) l. מוֹרְנִיתִיָּה, s. מוֹרְנִיתָא.

מָרְדֵּעַ *h. m., pl.* מָרְדֵּעִים Ochsenstecken (beim Pflügen).

מָרְדֵּעַת *h. f.* Decke.

מָרְדֵּעַתָא *a. f.* dass.

מָרְדֵּקָא *pers. m.* tot, abgestorben.

מוֹרָה *gr. m.* (μωρός) töricht.

מָרָה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle;

3. Gallenblase; 4. Gift; 5. Ortsname.

מָרָה II *h. f.* Widerspenstigkeit.

מָרָה I *h.* widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. widerspenstig machen; 3. erzürnen, erregen.

מִרָה II *h. Hi.* mästen.

מִרְהָבִיא *a. m.* Übermut.

מָרְוָא *a. m.* eine Art Majoran (*Origanum Maru*).

מָרְוָא (Na 3, 14, MS מָרְוָא) *a. m.* Angefeuchtetes (?). S. מָרְוֶתָא.

מָרְוֶד *h. m.* rebellisch, Rebell.

מָרְוֶדָא *a. m.* 1. *ind.* מָרְוֶד Dt 21, 18. Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מָרְוֶד Gn 16, 12 Wildesel.

מָרְוֶדָא *a. m., ind.* מָרְוֶד Nu 14, 18, c. s. מָרְוֶדָה Thr 1, 5 (MS מָרְוֶדָה) Widerspenstigkeit.

מָרְוֶדִין *h. m.* fließend, triefend.

מָרוֹחַ *h. m.* מָרוֹחַ אֶשֶׁךְ (Lv 21, 20) Mann mit einer oder keiner Hode (auch andere Deutungen).

מָרוֹחָה *h. m.* Kahlkopf.

מָרְוֶיא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מָרְוֶי Lv 10, 9 berauschend, Berauschendes.

מָרְוֶיתָא s. מָרְוֶיתָא.

מָרוֹם *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.

מָרוֹמָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.

מָרוֹן *h. m.* כִּבְנֵי מָרוֹן (RhS I 2) l. כִּבְנֵימָרוֹן. s. נִימָרוֹן.

מָרוֹן 1. Ortsname; 2. s. מָרְיוֹן.

מָרוֹנָה *a. m.* Einwohner von Meron.

מָרוֹנִי *h. m.* dass.

מָרוֹעָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.* Krankheit.

מָרוֹעָה I *h. f.* Laufen.

מָרוֹעָה II *h. f.* Unterdrückung.

מָרוֹקָא I *a. m.* Abreiber (aus Ton?).

מָרוֹקָא II *a. m.* safranfarben(?).

מָרֹר *h. m.* 1. bitter; 2. eine bittere Lattichart; 3. eine Lattichart (viell. *Lactuca saligna*).

מְרוּרָא *a. m.* 1. *c.* מְרוּר 1S 15, 32 (MS מְרוּר) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.

מְרוּרָה *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.

מְרוּשָׁא (?) *a. m.* Becken.

מְרוּתָא *h. f.* Herrschaft.

מְרוּתָא (1S 9, 17) *a. f., c.* מְרוּתָא Ex 18, 10 dass.

מְרוּתָא *a. f.* dass.

מְרוּבָא *h. m.* 1. Ablaufsrinne am Dach; 2. eine Art, den Mantel zu tragen.

מְרוּבָא *a. m.* Rinne.

מְרוּבְלָא *s.* מְרוּבְלָא.

מְרוּבְנָא *pers. m.* Präfekt.

מְרוּזָא *h. m., pl.* מְרוּזָא Hammer.

מְרוּזָא *s.* מְרוּזָא.

מְרוּזָא *a. m.* Hammer.

מְרוּזָא *a. m.* 1. Gelage; 2. Jer 16, 5 Trauermahl; 3. Veranstalter von Trauermahlen (?).

מְרוּזָא *a. m., pl.* מְרוּזָא Koh 2, 8 Ablaufrinne.

מְרוּזָא *h. m.* 1. Gelage; 2. Trauermahl.

מְרוּזָא *s.* מְרוּזָא.

מְרוּזָא, מְרוּזָא (?).

מְרוּזָא *a. f.* Hammer.

מְרוּזָא *h. m.* 1. reiben, zerreiben; 2. abreiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben werden; 2. geglättet werden. *Pu.* *Hilpa.* geglättet werden.

מְרוּזָא *a. Pu.* glätten.

מְרוּזָא *a. m., pl. c. s.* מְרוּזָא Gn 26, 26 (MS מְרוּזָא) Freund.

מְרוּזָא *a. m., pl.* מְרוּזָא Est II 1, 3 barmherzig.

מְרוּזָא *h. m., pl.* מְרוּזָא 1. Baden; 2. (privates) Warmbad. *בֵּית מְרוּזָא* Badeanstalt.

מְרוּזָא *h. m.* Entfernung.

מְרוּזָא *a. m., ind.* מְרוּזָא Dt 27, 15 verabscheut.

מְרוּזָא (Koh 11, 3, MS מְרוּזָא) Name des achten jüdischen Monats.

מְרוּזָא *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Ortsname.

מְרוּזָא *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pl.* ausgerauft, kahl.

מְרוּזָא *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* מְרוּזָא Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Ilpe.*

1. *pf.* מְרוּזָא Ez 29, 18 kahl gemacht werden; 2. sich kahl machen. *Pal.*

מְרוּזָא 1. ganz kahl machen; 2. ganz ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.

מְרוּזָא *a. m., ind.* מְרוּזָא Lv 21, 5, Jes 15, 2 Glatze.

מְרוּזָא *a. m.* Ausgerupftes.

מְרוּזָא *a. m.* 1. Scharpie, Fetzen; 2. Mantel.

מְרוּזָא *h. m.* gerupfter Vogel.

מְרוּזָא *x. f.* eingesalzener Fisch(?).

מְרוּזָא *lat. m.* aus Mauretanien.

מְרוּזָא *lat. f.* Mauretanien in Nordafrika (*Mauretania*).

מְרוּזָא (GnJf 10. 7. MS מְרוּזָא) *lat.* Stammvater der Mauretanier (*Mauretinus*).

מְרוּזָא (bJom 77^a) 1. מְרוּזָא.

מְרוּזָא *s.* מְרוּזָא.

מְרוּזָא *s.* מְרוּזָא.

מְרוּזָא männl. Personenname.

מְרוּזָא *h. m.* Dämon.

מְרוּזָא (Ct 5, 14, Or 1302 שוהם, darüber בלור צחפי) Name eines Edelsteins.

מְרוּזָא *h. f.* Streit.

מְרוּזָא ein Zauberwort.

מְרוּזָא 1. מְרוּזָא.

מְרוּזָא *h. f.* Widerspenstigkeit.

מְרוּזָא *h. m.* übermütig.

מְרוּזָא *gr. m.* Einwohner von Mareotis (*Mapeōtis*).

מְרוּזָא *h. m.* Aufständischer.

מְרוּזָא weibl. Personenname.

מְרוּזָא (?) *h. f.* Anhöhe.

מְרוּזָא (מְרוּזָא) männl. Personenname.

מְרוּזָא *gr.* männl. Personenname (*Ma-piuv*).

מְרוּזָא (Siphra zu Lv 22, 29) 1. מְרוּזָא.

מוֹרִיִּים *lat. m. (muries)* Fischbrühe.
 מְרִיעָא *a. m., pl. d.* מְרִיעָא Ez 34, 4 krank.
 מְרִיעוֹת *h. f.* Geselligkeit.
 מְרִיצָה *h. f.* Grabeisen.
 מְרִיקָה *h. f.* Abwaschung (Abreibung).
 מְרִיקָה *h. f.* eine Art Ton.
 מְרִירָא *a. m., pl.* מְרִירִין Ex 15, 23 bitter.
 מְרִירָא *a. m., ind.* מְרִיר Ez 3, 14 (MS מְרִר) Bitterkeit.
 מְרִירָה *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.
 מְרִירוֹת *h. f.* Bitteres.
 מְרִירוֹתָא *a. f., ind.* מְרִירוֹ Nu 5, 24 Bitterkeit.
 מְרִירִי Name eines Dämons.
 מְרִירְתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְרִירְתָּה Koh 12, 6 (MS מְרִירְתָּה) Galle; 2. Gift.
 מְרִישׁ *h. m., pl.* מְרִישוֹת Balken (in der Mauer).
 מְרִישָׁא (Hb 2, 11) *a. m.* dass.
 מְרִיתָא *a. m., ind.* מְרִית Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.
 מֵרֵךְ *h. Hitp.* zerfließen.
 מֵרֵךְ *a. Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* מֵרֵכְרֵךְ Dt 19, 5 (MS מֵרֵכְרֵיךְ) gestoßen werden.
 מֵרֵךְ *h. m.* Zerfließen.
 מֵרֵכֶב *h. m.* Sattel.
 מֵרֵכָא (Lv 15, 9) *a. m.* dass.
 מֵרֵכָה *h. f.* 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).
 מֵרֵכָה *h. f.* Pfropfen.
 מֵרֵכְבָּנָא *a. m., c. s.* מֵרֵכְבָּנִיה 1 K 22, 34 Wagenlenker.
 מֵרֵכְבָּתָא *a. f.* 1. *pl. c.* מֵרֵכְבָּת Hab 3, 5 Wagen; 2. Sattel.
 מֵרֵכֹב *s.* מֵרֵכֹבָּה.
 מֵרֵכֹל *x. m.* Priesteroberer (ein Tempelbeamter).
 מֵרֵכֹף *h. m.* Gestell (eines Instruments) (?).
 מֵרֵכֶיָא *a. m., pl.* מֵרֵכֶיָּן (?) 1. Tränktrug; 2. Trinkgefäß (?).
 מֵרֵכֶל *s.* מֵרֵכֹל.

מָרוֹס 1. *l.* מָרוֹס; 2. *s.* מָרוֹס.
 מְרָמָה *h. f.* Trug.
 מְרָמְהוֹ 1. מְרָמְהוֹ *x. m.* Majoran (*Origanum Majorana*).
 מְרָמָטָא *gr. m.* (vgl. *μορματός*) Schrecken.
 מְרָמָס *h. m.* Getretenes.
 מְרָמוֹצִי (KohR 6, 12)?
 מְרָמָצָתָא *a. f., pl. d.* מְרָמָצָתָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).
 מְרָמָרָא *gr. m.* (μάρμαρος) *pl.* מְרָמָרִין Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.
 מְרוֹן *s.* מְרוֹן.
 מְרִינוֹס *s.* מְרִינוֹס.
 מְרוֹנוֹס (PesR 21) 1. מְרוֹנוֹס.
 מְרִינוֹס *gr.* männl. Personennamen (*Μαρῖνος*).
 מָרוֹס *gr. m.* (ἡμερος) zahm.
 מְרוֹס *gr. m.* (μυρός) töricht.
 מָרֵס *h. Pi.* 1. zerdrücken; 2. zerrühren.
 מָרַס *a.* 1. *pt. pass.* מָרַס Lv 21, 20 zerdrücken (von den Hoden); 2. zerrühren.
 מָרָסָא *a. m.* Eiterbeule.
 מָרָסָן *h. m.* grobe Kleie.
 מָרָסָתָא *a. f.* Unterdrückung.
 מָרַסִּינְטוֹן *gr. m.* (μυρσινάτον) Myrtenöl.
 מָרַע (1 K 14, 1) *a., pf.* 2 *sg.* מָרַעָתָא Jes 14, 10 erkranken, krank sein.
Pa. pt. pass. 1. krank gemacht; 2. *f.* מָרַעָא Jer 14, 17 böseartig. *Aph. pf.* אָמַרַע Dt 29, 21 krank machen. *Itpe. pf.* אָתַמַרַע 1 K 14, 1 (MS מָרַע) krank werden. *Itpa. pf.* אָתַמַרַע 2 S 13, 6 sich krank machen, sich krank stellen.
 מָרַע *h. m.* מָרַעִיב lebensgefährlich krank.
 מָרַעִי I *a. m., pl.* מָרַעִין Ex 23, 25 Krankheit.
 מָרַעִי II *a. m., ind.* מָרַעִי Gn 45, 1 krank.
 מָרַעִי (?) *a. m.* Weideplatz.
 מָרַעִה *h. m.* Weide.
 מָרַעִיתָא *a. f.* Krankheit.

מַרְעִיָּא *a. m.* Mist.
 מַרְעִילָא *s.* מַרְעִילָא.
 מַרְעִית *h. f.* Weideplatz.
 מַרְעִיתָא *I a. f., ind.* מַרְעִי Est II 4, 1
 (MS מַרְעִי) dass.
 מַרְעִיתָא *II a. f.* 1. Krankheit; 2. *c.*
 מַרְעִית Ct 2, 5 (MS מַרְעִית) krank;
 3. Koh 5, 12 (MS מַרְעִיתָא) schlimm.
 מַרְעִילָא *a. m.* Satteltasche (zum Beladen
 des Esels).
 מַרְעִישָׁת *s.* מַרְחִישָׁת.
 מַרְפֵּא *h. m.* Heilung.
 מַרְפֵּא *h. m.* Arzt.
 מַרְפִּיד *x. m.* Wohnung.
 מַרְפִּיתָא (?) *a. m.* eine Fruchtart.
 מַרְפִּים *l.* מַרְפִּים.
 מַרְפֶּס *h. m.* Getretenes.
 מַרְפֶּסֶת *h. f.* Gang, Galerie.
 מַרְפֶּק *h. m.* Ellbogen.
 מַרְפֶּקָא *a. m., pl. c.* מַרְפֶּקִי Ez 13, 15
 (MS מַרְפֶּקִי) dass.
 מַרְץ *h. Ni.* eilig sein.
 מַרְצוּמִי (Koh 6, 12)?
 מַרְצֵעַ *h. m.* Pfriemen.
 מַרְצֵעָא *a. m.* (Ex 21, 6) 1. dass.;
 2. Riemen.
 מַרְצוּגָא *gr. m.* (σαρσόνιον) Sack.
 מַרֵּק *h.* abreiben, abwaschen. *Ni.* ge-
 reinigt werden. *Pi.* 1. glätten; 2. til-
 gen, entfernen; 3. vollenden. *Ho.*
 entfernt werden.
 מַרֵּקָא *a.* 1. *imp. pl.* מַרֵּקוּ Jes 21, 5
 abreiben; 2. tilgen. *Pa.* 1. glatt
 machen; 2. tilgen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְמַרֵּק
 Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. be-
 strichen werden. *Itpa. pf. f.* מִתְמַרֶּקָא
 Ct 3, 6 bestrichen werden.
 מַרְקָא *a. m.* verdünnt(?).
 מַרְקָה *h. f.* 1. eine Art Ton; 2. jBez
 60^d *l.* מַרְקָח.
 מַרְקוּעָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. eine Art
 Dünnbrot.
 מַרְקוּשׁ *s.* מַרְקוּשׁ.

בֵּית הַמַּרְקָחִים *h. m.* Salbe, Parfüm.
 Parfümladen.
 מַרְקָחָת *h. f.* dass.
 מַרְקָחָתָא *a. f.* dass.
 מַרְקוּלִים *lat.* (Mercurius) Herme (in der
 Form eines Steinhäufens).
 מַרְקוּעָא *s.* מַרְקוּעָא.
 מַרֵּר *h. Pi. Hi.* bitter machen, Leiden
 bereiten. *Hitp.* bitter werden. *Hitpalp.*
 מִתְמַרְמֵר sich erbittern.
 מַרֵּר *a.* 1. *pf.* מַרֵּר Jes 38, 17 bitter
 sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* מַרֵּרָת 1 S 30, 6
 betrübt sein. *Pa. ipf.* 2 *pl.* מִתְמַרְרִין
 Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. *Aph.*
 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְמַרְרוּ Ex 1, 14 (MS אִמְרוּ)
 bitter machen; 2. betrüben, erbittern.
Itpa. pf. 3 *pl.* אִתְמַרְרוּ Gn 49, 23 sich
 erbittern, streiten. *Palp.* מַרְמֵר be-
 trüben.
 מַרֵּר *h. m.* Bitterkeit.
 מַרְרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) *a. m.*
ind. מַרֵּר Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitter-
 keit; 2. Bitteres. *pl.* מַרְרִין Ex 12, 8
 bittere Kräuter. בְּמַרֵּר Ez 21, 11
 bitterlich.
 מַרְרִיתָא *a. f.* bitteres Kraut.
 מַרְרִיתָא *a. f.* 1. *c. s.* מַרְרִיתָא Dt 32, 32
 (MS מַרְרִיתָא) Bitterkeit, Bosheit;
 2. *c. s.* מַרְרִיתָא Koh 12, 6 Galle.
 מַרְרִישָׁא *a. m.* Kante.
 מַרְרִישָׁתָא *a. f.* Mörser.
 מַרְרִישָׁתָא *a. m.* Name einer Bohnenart(?).
 מַרְרִיתָא *s.* מַרְרִיתָא u. מַרְרִיתָא.
 מַרְרִיתָא *a. f.* 1. *c.* מַרְרִיתָא 1 K 17, 17 Herrin;
 2. weibl. Personennamen.
 מַרְרִיתָא *a. f., c.* מַרְרִיתָא Dt 32, 33 Galle.
 מַרְרִיתָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.
 מַרְרִיתָא *a. m.* Topf, Tiegel.
 מַרְרִיתָא *a. m.* Vorratsraum.
 מַרְרִיתָא *pers. m.* Bleiglätte.
 מַרְרִיתָא *h. m.* Vorratsraum.
 מַרְרִיתָא *h. m.* Faustschlag.
 מַשָּׂא *h. m., pl.* מַשָּׂאוֹת 1. Tragen:
 2. Nehmen. מַשָּׂא וּמָתָן Handel, Verkehr.

משוא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit.
 משוא פנים Bevorzugung.
 משואה *h. f.* Feuersignal.
 משוי *h. m.* Last.
 משורה *h. f.* ein Maß.
 משטר *h. m.* Schlag.
 משימה *h. f.* Einsetzung.
 משלה *h. f.* Umzäunung.
 משא I *a., pf. c. s.* משייה Gn 27, 22
 (MS משייה) betasten. S. מוש, מוש.
 משא II *a.* abwaschen. *Aph.* auswaschen.
 משא Ortsname.
 משאלה *h. f.* Bitte.
 משאר *a. m.* Rest.
 משאר *I h. f.* dass.
 משאר II *h. f.* Backtrog.
 משב *a. m., c.* משב Jer 6, 29 Blase-
 balg.
 משב *a. m.* der Scheidung vollzogen
 hat.
 משבחה *a. f.* Geschiedene (Frau).
 משבר *h. m.* Gebärstuhl.
 משבחה *a. f.* verwirrter, fehlerhafter
 Lehrsatz.
 משג *(jShek 50°)* l. משוגא, s. שוג.
 משרה *a. f.* Senden.
 משה männl. Personenname.
 משה *h., pl.* משהוין ein wenig.
 משואה *h. f.* Wüste.
 משוב *(bBech 44^b)* l. משגבו.
 משוח *h. m., pl.* משוחות Feldmesser.
 משוחה *a. m.* dass.
 משוט *h. m.* Steuerruder.
 משומ *a. m., ind.* משוט Ez 27, 29
 dass.
 משוך *h. m.* der durch Vorziehen des
 Vorhautsrestes das Abgeschnittene
 ersetzt hat.
 משופית *a. f.* Blasen.
 משורח *a. f.* Springen.
 משוט *h. m., pl.* משוטות tastend, lang-
 sam herbeikommend.
 משה I *h.* salben (von zeremonieller
 Salbung). N. gesalbt werden.

משח I *a., pf. 2 sg.* משהחא Gn 31, 13
 dass. *Itpe. pl. pl.* מתמשחין Am 6, 6
 sich salben.
 משח II *h. Hi.* ausmessen, zeichnen.
 משח II *a., ipf. 3 pl.* ימשחון Dt 21, 2
 messen (von Längenmaß).
 משחה I (Ex 29, 7) *a. m., pl.* משחין
 Est II 6, 11 Öl.
 משחה II *a. m., ind.* משח Mi 2, 5 Messen.
 משחביב (Jes 34, 4)?
 משחה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl. הר המשחה
 der Ölberg.
 משחית *h. f.* Gerät zum Schleifen.
 משחית Name eines Engels.
 משחון (jJeb 9^d) Ortsname.
 משחנה *a. m.* 1. Kien; 2. s. משחא.
 משחתא (Ex 26, 8) *a. f., pl.* משחין Nu
 13, 32 B. Maß, Länge.
 משח *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
 משחה *a. m., pl.* משחין Nu 11, 32
 dass.
 משחה *a. m.* 1. c. משח 2K
 18, 17, *pl.* משחין (l. משחין) Nu
 11, 32 B. Ausbreitung.
 משחית *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
 משחיה *h. f.* Abspülung.
 משוח *(Gn 14, 14) a. m., ind.* משויב
 Dt 3, 3 Entrommener.
 משוחתא (Ob 17, MS שוחתא) *a. f.* Rettung.
 משה *h. m.* 1. gesalbt. משה
 Hoherpriester; 2. Messias.
 משה *a. m.* 1. 1S 24, 6 Gesalbter;
 2. Gn 49, 10 Messias.
 משה I *h. f.* Salbung.
 משה II *h. f.* Seil, Schnur.
 משהות *h. f.* Hohepriesterwürde.
 משהתא *a. f.* Seil, Schnur.
 משיט *h. m.* Griff.
 משיכה *h. f.* 1. Ansichnehmen, Ergreifen;
 2. Ziehen.
 משילא *a. m.* Bitte.
 משיפה *h. f.* Salbe.
 משיחא Beinamen einer Person.
 משך *h. m.* 1. ziehen. לב משך erquickten.

pt. pass. מִשְׁוֹךְ einer, dessen Vorhaut — nach der Beschneidung — wieder vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen, ergreifen; 3. wegziehen; 4. leiten (Wasser); 5. abgeleitet werden. *Ni.* 1. sich ziehen; 2. sich hinziehen; 3. abgeleitet werden. *Hi.* 1. leiten; 2. an sich ziehen; 3. langziehen.

מִשָּׁךְ *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen, sich ausdehnen; 3. an sich ziehen. *Ite.* 1. sich ziehen lassen, angezogen werden; 2. sich entziehen.

מִשְׁכָּה (?) *a. m.* Ausdehnung.

מִשְׁכָּה (Lv 13, 22), מִשְׁכָּה *a. m., ind.* מִשָּׁךְ Nu 31, 20 1. Haut; 2. Fell.

מִשְׁכָּב *h. m., pl.* מִשְׁכָּבוֹת 1. Lager; 2. Beischlaf.

מִשְׁכָּבָה (Lv 15, 4) *a. m. dass. pl.* מִשְׁכָּבִין, *c.* מִשְׁכָּבִי Nu 31, 17 Beischlaf.

מִשְׁכוֹכִית *h. f.* Leithammel.

מִשְׁכוֹכִיתָא *a. f. dass.*

מִשְׁכוֹן *h. m., pl.* מִשְׁכוֹנוֹת Pfand.

מִשְׁכוֹנָה (Ex 22, 25), מִשְׁכוֹנָה *a. m. dass.* מִשְׁכִּי. מִשְׁכִּי *Ortsname.*

מִשְׁכָּלָהָא *a. f.* Becken.

מִשְׁכֵּן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet werden.

מִשְׁכֵּן *a. dass. Pass.* gepfändet werden.

מִשְׁכֵּן *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.

מִשְׁכָּנָה (Ex 26, 1) *a. m., c.* מִשְׁכֵּן Lv 1, 1 Wohnung; 2. Zelt; 3. Ortsname.

מִשְׁכָּנוֹתָא *a. f.* Verpfändung.

מִשְׁכָּנִי *Ortsname.*

מִשְׁכָּנָה *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Verpfändungsurkunde.

מִשַּׁל *h.* 1. vergleichen. מִשַּׁל מִשַּׁל ein Gleichnis anwenden; 2. herrschen. *Ni.* verglichen werden. *Hi.* zum Herrscher machen.

מִשַּׁל *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch; 3. allegorische Erklärung.

מִשְׁלַחַת *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.

מִשְׁלַחַת *h. f.* Geschiedene, geschieden Gewesene.

מִשְׁלִיא (1 S 2, 13, MS מִשְׁלִיא, *i.* מִשְׁלִיא) *a. m., pl.* מִשְׁלִין, מִשְׁלִין Gabel.

מִשְׁלִית *h. f.* mehrzinkiger Haken.

מִשְׁמֹד *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).

מִשְׁמֹדָא *a. m. dass.*

מִשְׁמֹדוֹת *h. f.* Abtrünnigkeit.

מִשְׁמֹהִיג *Ortsname.*

מִשְׁמֹמֹטָא *a. m.* Räuber.

מִשְׁמֹשׁ *h. m.* Fühlbares.

מִשְׁמֹמֹטָא *a. m., c.* מִשְׁמֹמֹט Ze 2, 9 Schlupfwinkel.

מִשְׁמָעָה *h. m., pl.* מִשְׁמָעוֹת 1. Hören, Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Erweisung aus dem Wortlaut; 4. Gehorchen.

מִשְׁמָעָה *a. m.* 1. *c.* מִשְׁמָעָה Jes 11, 3 Hören; 2. Gehör, Ohr.

מִשְׁמָעָתָה *a. f.* 1. *c. s.* מִשְׁמָעָתָה 1 S 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.

מִשְׁמָר *h. m., pl.* מִשְׁמָרוֹת Wache, Dienstabteilung (im Tempel).

מִשְׁמָרָה *h. f., pl.* מִשְׁמָרוֹת 1. Nachtwache; 2. Vorbeugungsmaßregel.

מִשְׁמָרָה *h. f.* Seiher.

מִשְׁמֵשׁ *s.* מִשְׁמֵשׁ.

מִשְׁמֵשׁ *s.* מִשְׁמֵשׁ.

מִשְׁמֵשׁ *h. m.* Substanz, Wesen.

מִשְׁמֵשְׁנָה *a. m., c. s.* מִשְׁמֵשְׁנָה Nu 11, 28 Diener.

מִשְׁמֵשְׁנִית *h. f.* alles betastend.

מִשְׁנָה *a. m.* Pflugdeichsel.

מִשְׁנָה (Ct 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez. Lehren) der Rechtstradition; 2. traditionelles Recht; 3. Sammlung der Rechtssätze; 4. der einzelne Rechtssatz.

מִשְׁנָה *h. m.* 1. Wiederholung. מִשְׁנָה תוֹרָה Deuteronomium; 2. Vizekönig.

מִשְׁנָה *h. m.* Mischnalehrer.

מִשְׁנָה *h. m.* 1. verändert; 2. unnatürlich.

מִשְׁנִיאוֹתָא (falsch מִשְׁנִיאוֹתָא) *a. f.* Verschiedensein der Augen (Schielen).

מִשְׁנִית *h. f.* Fels, Felswand.

מִשְׁנִיתָא *a. f. dass.*

מִשְׁעָבוּ *h. m.* mit langen Hoden versehen.
 מִשְׁעָבָה *h. f.* Stab.
 מִשְׁפָּחָה *h. f.* Familie.
 מִשְׁפָּט *h. m.* 1. Recht; 2. Bestrafung.
 מִשְׁפִּי (BerR 38) 1. מִסְתִּיָּא.
 מִשְׁפָּךְ *h. m., pl.* מִשְׁפָּכִים Trichter.
 מִשְׁפָּא *a. m., c.* מִשְׁפָּךְ Dt 3, 17 Er-
 gießung, Wasserablauf.
 מִשְׁפָּלָה *h. f.* Korb.
 מִשְׁפָּשׁ *h. m.* Öffnung.
 מִשְׁקָא *x. m.* (vgl. μόσχος) Moschus.
 מִשְׁקָא (?) *a. m.* Schale.
 מִשְׁקָה *h. m.* Getränk, Flüssigkeit.
 מִשְׁקוֹל *h. m.* Gewicht.
 מִשְׁקוֹלָה *h. f.* Bleilot, Senkblei.
 מִשְׁקוֹלָתָא (Jes 44, 13) *a. f.* dass.
 מִשְׁקוֹף *h. m.* Oberschwelle.
 מִשְׁקוֹפִיתָא *a. f., ind.* מִשְׁקוֹפִי Ex 21, 25
 Schlag.
 מִשְׁקָא *a. m.* 1. Lv 11, 34 Getränk;
 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.
 מִשְׁקִיצָתָא *a. f.* Greuel (Götze).
 מִשְׁקָל *h. m., pl.* מִשְׁקָלוֹת Gewicht.
 מוֹשְׁקוֹן *gr. m.* (μόσχος) Moschus.
 מִשְׁקָרָא *s.* מִשְׁקָרָא.
 מִשָּׁר *s.* מִישָׁר.
 מִשְׁרָא *s.* מִישָׁרָא.
 מִשְׁרָה *h. f.* 1. Eintunken; 2. Waschteich.
 מִשְׁרִינְיָא Ortsname.
 מִשְׁרוּעִיָּתָא (1S 14, 4) *a. f., pl.* מִשְׁרוּעִין
 Jer 23, 12 steiler Abhang.
 מִשְׁרִיָּא *a. m., ind.* מִשְׁרִי Dt 1, 33, *c. s.*
 מִשְׁרָנָא 2K 6, 8 Aufenthaltsort. *c. s.*
 מִישְׁרָךְ (1. מִשְׁרָךְ) בית Nu 24, 4 B.
 Wohnort.
 מִשְׁרִיתָא (Nu 11, 32), מִשְׁרִיתָא *a. f., ind.*
 מִשְׁרִי Gn 32, 2, *pl.* מִשְׁרִין Gn 32, 10
 1. Lager; 2. Trupp.
 מִשְׁרִשָּׁא männl. Personennamen.
 מִשְׁרָה *h. f.* Mittel zum Ausreißen des
 Haars.
 מִשְׁרָתָא *h. m.* Diener.
 מִשֵּׁשׁ *h. Pilp.* מִשְׁמֵשׁ 1. betasten; 2. massie-
 ren; 3. prüfen; 4. daherschreiten.

מִשֵּׁשׁ *a. Pa. pf. 2 sg.* מִשִּׁיתָא Gn 31, 34
 betasten. *Palp. ipf. 1 pl.* נִמְשֵׁשׁ Jes
 59, 10 (MS נִמְשֵׁשׁ) tasten, betasten.
 מִשְׁשָׁא (Thr 2, 14, MS מִשְׁשָׁא) *a. m.*
 Wesentliches, Wirkliches.
 מִשְׁשָׁתָן (KohR 7, 19) 1. מִשְׁשָׁתִּית (?) *h. f.*
 trinken machend. *S.* שְׁתָּה.
 מִשְׁתָּאֵלָא *a. m., ind.* מִשְׁתָּאֵל Jes 3, 2
 Orakelbefrager.
 מִשְׁתָּה *h. m.* 1. *pl.* מִשְׁתָּהוֹת Trinkgelage.
 Mahl; 2. Hochzeit.
 מִשְׁתָּהוּיָא *a. m.* Grundfeste.
 מִשְׁתָּהוּקָא *a. m.* Schweigen.
 מִשְׁתָּהוּמָא *a. f.* Mahl, Hochzeitsmahl.
 מִשְׁתָּהוּתָא *s.* מִשְׁתִּיתָא I.
 מִשְׁתִּי (EchR Peth) *a. m. pl.* sechs
 machend, zu sechsen (?).
 מִשְׁתִּיָּא (1S 25, 36) *a. m.* 1. *c. s.* מִשְׁתִּיךְ
 Ex 23, 25 Getränk; 2. *ind.* מִשְׁתִּי Gn
 26, 30 Trinkgelage, Mahl.
 מִשְׁתִּיתָא *h. f.* Fundament, Grundfeste.
 מִשְׁתִּיתָא I *a. f.* dass.
 מִשְׁתִּיתָא II (Ri 16, 13) *a. f.* Gewebe.
 מִשְׁתִּימָה (jEr 26^d) 1. מִשְׁתִּימָה *a. m.* Heber.
 מֵת *h. m.* 1. tot, Toter; 2. (vom männl.
 Glied) schlaff. מ' מִצָּה Toter, der
 irgendwo gefunden wurde, mit dessen
 Bestattung man sich befassen muß.
 מֵתָא *a. f., pl.* מֵתָן Ortschaft, Stadt.
 מֵתָאִים *h. m.* Verzweigung.
 מֵתָאִמָּה *h. f.* Doppelzahn, Backzahn (?).
 מֵתָבֵן *h. m.* Aufbewahrungsort für
 Häcksel.
 מֵתָבָרָא (Ex 1, 16) *a. m.* Geburtsstuhl.
 מֵתָבָרָא *a. m.* Brandung.
 מֵתָג *h. Pi.* zäumen.
 מֵתָגָא *h. m.* Zaum.
 מֵתָנָא *a. m.* dass.
 מֵתָנָרָא (KohR 3, 14, Ausg. Pes. *המתנדר*)
 1. mit MS D. חֲמֵתָא דְנָדָר.
 מֵתָבֵבָה *a. f., c.* מֵתָבֵבָה Ri 5, 11 Aufenthalt.
 מֵתָנֵחַ *h. m.* Spannen, Ausspannen.
 מֵתָוִיָּא (מֵתָוִיָּא) *a. m., c. s.* מֵתָוִיָּה Ct
 7, 11 (MS מֵתָוִיָּה) Sehnsucht.

מתוך *h.* ש' מ' da, weil.

מתוכלתא *s.* מתכלתא.

מתולא *a. m.* Gleichnisdichter.

מתון *s.* מתן.

מתון männl. u. weibl. Personennamen.

מתונא *a. m.* feucht.

מתוק *h. m.* 1. süß; 2. feuchter Boden.

מתח *h.* spannen, ausspannen. *Pi.* dass. *Ni.*

1. ausgespannt werden; 2. על נמתח

zur Geißelung an die Säule ge-

stellt werden; 3. sich spannen. *Hitp.*

sich spannen.

מתח (Thr 2, 4) *a., pt.* מתח Mi 2, 5 dass.

Pa. Aph. dass. *Itpe.* ausgespannt

werden.

מתחא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock;

3. Bogensehne.

מתחלא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.

מתחא *a. f.* Ausdehnung, Länge.

מתיו (jOrl 61^a) 1. מיתון.

מתי *h.* wann? ממתי von wann?

מתיך (bSanh 14^a) 1. מתיך *s.* מתא.

מתי männl. Personennamen

(מתיה).

מתיבתא I *a. f., c. s.* מתיבתא Ct 7, 3

Rechtsschule.

מתיבתא II *a. f.* Einwand.

מתיבה *h. f.* Überlegung.

מתיבות *h. f.* Langsamkeit.

מתיקא *a. m., pl. f.* מתיקן Ct 2, 5 süß.

מתיקה *h. f.* Süßigkeit.

מתקא (1K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguß;

2. *ind.* מתק 1K 7, 16 gegossenes Bild.

מתבונת *h. f.* Betrag, Maß.

מתכות *h. f.* Guß.

מתכותא *a. f.* dass.

מתאכלי (bBabB 86^a) 1. מוסבלי? *a. m.*

pl. Bündel(?).

מתכלתא *a. f.* 1. Becken;

2. Gericht.

מתכת *h. f.* Guß, Metall.

מתכתא *a. f.* 1. *ind.* מתכת Ex 32, 4

Metallguß; 2. *ind.* מתכת Dt 9, 12,

Ri 17, 3 gegossenes Bild.

מתל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מתל

Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* מתלון

Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph.*

pt. מתל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen.

Itpe. ähnlich werden, gleichen.

מתלה *a. m., c. s.* מתלה Nu 23, 7 Gleich-

nis, Sinnspruch.

מתלא *a. m.* 1. *ind.* מתל Dt 28, 37

Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.

מתלא *a. m., pl. d.* מתליא Nu 21, 27

Gleichnisdichter.

מתליהא *a. f.* Sinnspruch.

מתן I *h., pt. pass.* מתן langsam, vor-

sichtig. *Hi.* 1. warten; 2. achten auf.

vorsichtig sein.

מתן I *a.* 1. warten, erwarten; 2. vor-

sichtig sein. *pt. pass. pl.* מתנין Ct 5, 12

vorsichtig. *Aph.* dass.

מתן II *h.* feucht werden, weich werden.

Hi. dass.

מתן II *a.* feucht sein.

מתון *gr. m.* (μίτος) Faden.

מתן *h. m.* Geben.

מתנא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personen-

name.

מתנא, מתנא *a. m.* Strick.

מתנה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.

מתניא *a. m.* Mischnalehrer.

מתניא *a. m. pl.* Hüfte.

מתניה männl. Personennamen.

מתנים *h. m. du.* Hüfte.

מתנינא *a. m.* Mischnalehrer.

מתניתא *a. f.* 1. traditionelles Recht;

2. Sammlung desselben.

מתנן (Nu 21, 33) Ortsname (bibl. Basan).

מתנתא *a. f., pl. c. s.* מתנתכון Nu 18, 29

1. Gabe; 2. Abgabe.

מתסמיס *gr. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.

מתק *h.* 1. süß werden, süß sein; 2.

saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süß machen;

2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.* süß

machen. *Hitp.* 1. süß werden; 2. be-

ruhigt werden.

מתק *a.* saugen. *Itpe.* süß werden.

מתקולתא *a. f. 1. c. מתקולת* 2K 21, 13 Gewicht; 2. Bleilot.
 מתקל *a. m., ind. מתקל* Jes 8, 14 Anstoß.
 מתקל (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.
 מתקנתא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.
 מתר *h. m.* erlaubt.
 מתר *a. m.* Schürholz.
 מתרנמן *h. m.* Dolmetscher.
 מתרנמנא *a. m., ind. מתרנמן* Gn 42, 23 dass.

מתרותא *a. f., c. מתרות* Nu 6, 3 (MS (מתרות) Einweichung(?).
 מתרבתא *a. f., ind. מתרבא* Lv 21, 7 Verstoßene, Geschiedene.
 מתרמרמותא (?) *a. f.* Verwerfung(?).
 מתורין, מיתורין *gr. m.* (μεθόριον) Grenzgebiet.
 מתרצתא *a. f.* recht geordneter Lehrsatze.
 מתשע *h. m.* Zahl von neun.

נ

נ 1. vierzehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.
 נ (= נאנא) *a.* ich.
 נ *h.* ich bitte! doch.
 נ *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.
 נאנא (EchR 4, 8) l. נאנא *gr. m.* (γαράτης) schwarzer Agtstein(?).
 נננא *s.* נננא.
 נאר *h. m.* kleiner Schlauch.
 נאה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich schmücken; 2. sich vergnügen.
 נאה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.
 נאה *h. f.* Vorzüglichkeit.
 נאה *h. m.* schön.
 נאוסה Ortsname.
 נאוף *h. m.* Ehebruch.
 נאויץ *h. m.* Schmähung.
 נאוצא *s.* גיאוצא.
 נאה *s.* ניה.
 נאמאה *a. m.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.
 נאלא *s.* נלא.
 נאמן *h. m.* zuverlässig, insbes. in bezug auf die Entrichtung von Hebe und Zehnten.
 נני *s.* נני.
 נאף *h., pl.* נואף Ehebrecher. *Pi.* ehebrechen. *Hi.* zum Ehebruch verhelfen.

נאף *a. Pa. pt. pl. מנאפין* Thr 2, 15 ehebrechen.
 נאפון (jSabb 11^d) l. כאפון, *s.* אפון.
 נאץ *h. Pi.* schmähen. *Hitp.* geschmäht werden.
 נאק *s.* נהק.
 נאקה *h. f.* Stöhnen.
 נאקה *s.* נקה.
 נאקתא *s.* נקתא.
 נאתה *s.* נעתה.
 נכא *s.* אנכא.
 נכא *h. Pi. Hitp.* weissagen.
 נכא *a. Itpa. pt. pl. מתנבן* Nu 11, 25^d dass.
 נבג *a.* hervorkommen.
 נבגא *a. m.* Trieb, Zweig.
 נבגא *s.* אנבג.
 נובדיקוס *s.* לובדיקוס.
 נבה *h. Pi.* aufflammen machen.
 נבול 1. Name einer Gottheit; 1. Name eines Berges.
 נבואה *h. f.* Weissagung, Prophetie.
 נבואתא, נבואתא *a. f., ind. נבואה* Gn 15, 1 dass.
 נבוב *h. m.* hohl.
 נכוז *x. m.* Herrschaft.
 נבול *h. m.* 1. Häßlichmachen. נבול הפה häßliche Rede. נ' המת Leichenschändung; 2. Kakophemie für Verehrung eines Götzen.

נְבוֹלָא *a. m.* verworfener Mensch.
 נְבוֹרִיאָ *a. m.* Ortsname.
 נְבוֹתָא *a. f.* Weissagung, Prophetie.
 נְבוֹאָ *a. m.* Los.
 נְבוֹבִימָא *pers. m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.
 נְבוֹתָא *x., f. pl.* Jer 40, 5 (MS) (מְנִינָן) Geschenk.
 נְבָה *h.* bellen.
 נְבָה *a., inf.* מְבַח Ex 11, 7, Jes 56, 10 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.
 נְבָחָן Name eines Götzen.
 נְבָטָ (Jes 60, 7) Name einer Völkerschaft.
 נְבַט *h. Pi.* einen Blick tun. *Hi.* 1. blicken; 2. sichtbar machen.
 נְבָטָ *a.* emporkommen.
 נְבָטִי *h. m.* Nabatäer.
 נְבָטִיאָ *a. m.* dass.
 נְבִיאָ *h. m.* Prophet.
 נְבִיאָ (Gn 20, 7) *a. m.* dass.
 נְבִיאָה *h. m.* Prophetin.
 נְבִיאָוֹתָ *h. f.* Prophetie.
 נְבִיאָוֹתָ *a. f., c.* נְבִיאָוֹתָ Ex 14, 31 dass.
 נְבִיאָתָא (Ex 15, 20) *a. f.* Prophetin.
 נְבִיָהָ *h. f.* Laub.
 נְבִיָתָ *Ortsname.*
 נְבִיָתָא *a. f.* Prophetie.
 נְבִילָהָ *h. f.* 1. Leichnam, Aas; 2. ein von selbst verendetes Tier; 3. ein Tier, dessen Schlachtung nicht rituell war.
 נְבִילָתָא *a. f., ind.* נְבִילָהָ Lv 7, 24, *c. s.* נְבִילָתָהָ Dt 28, 26 Leichnam, Aas.
 נְבִירָו (?) Ortsname.
 נְבַלָ I *h.* abfallen (von Laub und Früchten). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur נְבַלָהָ werden.
 נְבַלָ II *h. Pi.* schänden. נְבַלָ פִּיֹו hässliche Reden führen. *Hitp.* sich verächtlich machen.
 נְבַלָ *a.* verächtlich werden. *Pa. pt.* מְנַבֵּילָ Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.
 נְבַלָ *h. m.* welk.

נְבַלָ *h. m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.
 נְבַלָהָ (Gn 4, 21) *a. m.* Harfe.
 נְבַלָהָ *a. m.* Webstuhl.
 נְבַלָהָ *s.* נְבִילָהָ.
 נְבַלָהָ I *h. f.* Häßliches, Obszönität.
 נְבַלָהָ II *h. f.* Untergang.
 נְבַלָוֹתָ *h. f.* Häßliches.
 נְבַלָתָהָ Ortsname.
 נְבַלָתָהָ I *a. f.* Häßliches.
 נְבַלָתָהָ II *a. f., ind.* נְבַלָהָ Jes 34, 4 (MS) (נְבַלָהָ) abfallende Feige.
 נְבַעָ *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
 נְבַעָ *a. 1., pt. pl.* נְבַעָן Gen 26, 19 B. dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
 נְבַעָהָ *s.* נִנְעָהָ.
 נְבַרָ *h.* wüblen.
 נְבַרָ *s.* נִזְבַרָ.
 נְבַרָאָ *a. m.* Bast am Grunde der Palmzweige.
 נְבַרָאָ *s.* נִנְרָאָ.
 נִבְרִיּוֹתָ (jErub 23^a) 1. עִירֻבֹו (?).
 נִבְרִיאָ (Hi 18, 9) 1. פִּיבְרִיאָ.
 נִבְרִיָתָ *h. f.* Teich.
 נִבְרִיקֹוסָ (jKil 31^e) 1. נִבְרִיקֹוסָ.
 נִבְרִישָתָ *h. f.* Leuchter.
 נִבְרִישָתָא (Ze 1, 12) *a. f.* dass.
 נִנְבָ *h. m.* 1. trockner Boden; 2. Süderland Palästinas.
 נִנְבָ I *h.* trocken sein. *pt. pass.* נִנְבָ trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben. *Hitp.* trocken werden.
 נִנְבָ II *h. Hi.* nach Süden gehen.
 נִנְבָ, נִנְבוֹבָ, נִנְבוֹ *a., pf.* 3 *pl.* נִנְבוֹ Gn 8, 13 trocken werden. *Pa. inf.* נִנְבָהָ Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken werden.
 נִנְבָהָ *a. m.* Trockenheit.
 נִנְבָהָ *h.* נִנְבָהָ 1. gegenüber, an; 2. entsprechend.
 נִנְדָ I *h. Pi.* geißeln.
 נִנְדָ II *h. Hi.* הִנְדָיָ ausagen, bezeugen. *Ho.* bezeugt werden.

נָנַד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נָנַדוּ Gn 37, 28 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. weg-
raffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.*
נָנַדוּ Ct 7, 5 geißeln; 5. *pt. pl.* נָנַדוּ
Dt 33, 22 fließen; 6. *pt. pl.* נָנַדוּ
Jes 30, 24 dahinwandern, gehen;
7. *pf.* 3 *pl.* נָנַדוּ Jer 6, 4 schwinden.
Pa. geißeln. *Aph.* geißeln lassen.
Htp. 1. *ipf.* יִתְנַדֵּד Jes 34, 11 ge-
zogen werden; 2. *pf.* 3 *pl.* f. אֶתְנַדְּדוּ
Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. ge-
geißelt werden; 4. *pf.* אֶתְנַדְּדוּ Gn 35, 29
davonziehen, sterben; 5. *imp. pl.* אֶתְנַדְּדוּ
Ex 12, 21 ausziehen; 6. weggerafft
werden; 7. *pt. pl. m.* מִתְנַדְּדִין Jes 44, 3
sich ergießen.

נָנַדָא *I a. m.* Geißelung.

נָנַדָא *II a. m.* 1. *pl.* נָנַדִין Jes 41, 18
Steppe (?); 2. *pl.* נָנַדִין Jes 44, 4,
נָנַדִין Jes 30, 25 Fluß; 3. Zug,
Ziehen.

נָנַדָא 1. נָנַדָא.

נָנַדָא *a. m.* 1. Zieher, Schlepper;
2. Führer; 3. Geißel; 4. männl. Per-
sonenname.

נָנַדָתָא *a. f.* Leithammel.

נָנָה *h. Hi.* הִנִּיחַ 1. scheinen lassen;
2. korrigieren. *Ho. pt.* מָנָה korri-
giert.

נָנָה *a.* dunkel werden.

נָנָהָא *(Jes 14, 12) a. m.* 1. Glanz;
2. Planet Venus; 3. *pl.* נָנָהָא 1.
Morgenlicht; 2. Anbruch des Kalender-
tags (Abend).

נָנָהָא *pers. m.* Vorderseite.

נָנָב *h. m.* Trocknen.

נָנָבָא *a. m.* trocken.

נָנָד *h. m.* Führer.

נָנָדָא *a. m., pl.* נָנָדִין Ri 2, 16 dass.

נָנָדָא *a. m.* Zweigende.

נָנָשָא *a. m.* Becher.

נָנָן *h. m.* Melodie, Musik.

נָנָנָא *a. m., c.* נָנָן Ez 26, 13 dass.

נָנָתָא *a. f. pl., ind.* נָנָן Gn 25, 3

1. Inseln, Küstenländer; 2. Insel-
bewohner.

נָנָה *h.* stoßen. *Pi.* dass. *Hi.* stoßen
machen. *Htp.* einander stoßen.

נָנָה *a., ipf.* יָנַח Ex 21, 28 dass. *Pa.*
dass. *Aph.* s. גִּיחַ.

נָנָהָא *a. m., ind.* נָנָה Ex 21, 29 stößig.

נָנָחֵן *h. m., f.* נָנָחֵת stößig.

נָנָחָא *a. m.* dass.

נָנָיָא *a. m.* trocken.

נָנִיד *I h. m.* hinfällig, sterbend.

נָנִיד *II h. m.* Fürst, Führer.

נָנִידָא *a. m.* 1. *ind.* נָנִיד Ex 25, 18 ge-
trieben (von Metallarbeit); 2. Strö-
mung; 3. *c.* נָנִיד Ru 1, 1 (MS נָנִידִי!)
Leitung; 4. *pl. d.* נָנִידָא Ru 1, 1 (MS
נָנִידָא) Leiter; 5. *l.* נָנִידָא.

נָנִידוּתָא *s.* נָנִידוּתָא.

נָנִידָתָא *a. f.* Beschwörung.

נָנִיחָא *h. f.* Stoßen.

נָנִיחָא *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Akzent.

נָנִיחָא *a. f.* Saiteninstrument.

נָנִיכָא *h. f.* Stoßen.

נָנִיכָא *a. m.* lang.

נָנִידוּתָא *a. f.* Länge.

נָנִישָא *a. m.* stößig.

נָנִישָא *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch von
נָנָשׁ.

נָנִימִי *פּוֹנֵנִן נִימִי (Est II 3, 13) s.* בּוֹנִי.

נָנִן *h. Pi.* spielen (auf Saiten).

נָנִן *a. Pa. pt.* מָנַנִין 2K 3, 15 dass.

נָנָא *a. m.* Mulde, Vertiefung.

נָנִינִי *s.* בּוֹנִי.

נָנִינִיר Ortsname.

נָנִם *h.* essen.

נָנִם *a.* dass.

נָנִסְטָרִי *gr. m. (ὀνυχιστήριον) Nagelmesser.*
S. נָנִסְטָרָא.

נָנַע *h.* 1. berühren; 2. eintreffen;
3. נָנַע בְּעֵדוּתוֹ er hat Interesse an
seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מָנַנֵּעַ aus-
sätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen;
2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Be-
rührung kommen. *Htpa.* behaftet sein.

נגע *a.* berühren. *Pa. pt. pass.* מְנַעַע aussätzig. *Aph.* berühren machen. *Itpa. pf.* אֶתְנַעַע Jes 6, 1 aussätzig werden.

נגע *h. m.* Hautkrankheit, Aussatz. *pl.* נִגְעִים 1. Arten des Aussatzes; 2. Name eines Mischnatraktates. שִׁיר שְׁלֹנְגָעִים Psalm 91.

נִגְעָה *h. f.* 1. Nachteil(?); 2. 1. נִגְעָה.

נָגַח *h.* stoßen. *Ni.* gestoßen werden. *Pi.* stoßen machen. *Hitp.* sich stoßen.

נָגַח *a., ipf.* יִגְחַף Ex 21, 35 dass. *Pa.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְנַגְּחוּ Jer 13, 16 sich stoßen.

נָגַח *h. m.* Plage, Seuche.

נָגַח *h. Pi.* sägen.

נָגַח I *a.* 1. lang sein; 2. *pt. pl.* נִגְרִין Jes 5, 6 (MS נִגְרִין) fließen.

נָגַח II *a., pt.* נָגַח Jes 10, 15 (MS נָגַח) sägen.

נָגַח III *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* נִגְרַת Jon 2, 7 (MS נִגְרַת) verriegeln.

נָגַח *h. m.* Riegel. בֵּית הַנָּגַח Riegelloch.

נָגַח *h. m.* 1. Tischler, Zimmermann; 2. (Est II 3, 1, MS נָגַח) männl. Personennamen.

נָגַח *h. m.* Tierbehälter(?).

נָגַח *a. m.* Riegel.

נָגַח *a. m.* 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.

נָגַח *a. m.* Länge.

נָגַח *a. m.* 1. Jes 44, 13 *ind.* נָגַח Ex 35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Meister, Künstler; 3. נָגַח טוֹרָא Lv 11, 19 Wiedehopf.

נָגַח *h. f.* Tischlerarbeit, Zimmerarbeit.

נָגַח *a. f., c.* נָגַח Ex 31, 5 Kunstfertigkeit.

נָגַח männl. Personennamen.

נָגַח *h.* drängen. *pt.* נִגְשׁ Aufseher.

נָגַח *h.* nahen. *Ni.* dass. *Hi.* herbeibringen.

נָגַח *a. m.* stößig.

נָגַח I (2K 9, 33) *a.* 1. spritzen; 2. aussprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg.* יָדִי Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen.

Itaph. ipf. יִתְרִי Nu 31, 23 gesprengt werden.

נָדָא II *a.* 1. sich abtrennen; 2. verbannt sein. *Pa.* 1. *pf.* נָדִי Est II 6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann legen.

נָדָא *h.* 1. freiwillig tun; 2. einen bestimmten Gegenstand geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hitp.* dass.

נָדָא *a. Pa. pt. pl.* מְנַדְבִין Jes 13, 2 freiwillig tun. *Itpa.* einen bestimmten Gegenstand geloben.

נָדָא männl. Personennamen.

נָדָא *h. f.* 1. freiwillige Gabe; 2. freiwilliges Opfer.

נָדָא *a. f.* Freiwilligkeit.

נָדָא *x. m., pl.* נִדְבָכִין 1. Steinlage, Schicht; 2. Steinplatte; 3. Mauer; 4. männl. Personennamen.

נָדָא *x. m., ind.* נִדְבָךְ Hag 2, 15 dass.

נָדָא *x. f.* Name eines heidn. Festes.

נָדָא (Lv 7, 16) *a. f., c.* נִדְבָת Dt 16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).

נָדָא *h.* 1. erschüttern; 2. lose sein; 3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.* erschüttert werden. *Pilp.* schütteln, schaukeln. *Hitpalp.* sich bewegen.

נָדָא *a., pf.* 3 *f. sg.* נִדָּת Est II 6, 1 weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.* מְנִיד Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.*

1. *pf.* 3 *pl.* אֶתְנִידוּ Est II 6, 1 (nicht MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.

נָדָא *a. f.* Weichen.

נָדָא *h. Pi.* in den Bann tun. *Pu. pt.* מְנִידָה Gebannter. *Hitpa.* in den Bann getan werden.

נָדָא *h. f.* 1. Menstruation (bez. Beobachtung derselben); 2. Menstruierende; 3. Name eines Mischnatraktates.

נָדָא *h. m.* 1. Absonderung; 2. Bann.

נָדָא *a. m.* 1. Bann.

נָדָא *a. m.* Heuschreckenart.

נָדָא *a. m.* Aussteuer.

נח *h. Hi.* verführen (zum Götzendienst).
Ni. Ho. 1. verführt werden; 2. verstoßen werden.
 נח *a., inf. c. s.* מִדְּחָה 2 K 4, 27 Soc 59 wegstoßen. *Itpa.* weggestoßen werden.
 נירא *s.* נִירָא.
 נִירָא *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.
 נִירָא *h. m.* Olivenart.
 נִירָא *a. m., pl. d.* נִירָא (jSabb 7*)?
 נִירָא *h. m.* Tausendfuß.
 נִירָא *a. m.* dass.
 נִירָא *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Mißgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).
 נִירָא *h. m.* Scheide.
 נִירָא *a. m., c. s.* נִירָא 1 S 17, 51 (MS לִירָא) dass.
 נִירָא *s.* נִירָא.
 נִירָא *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.
 נִירָא *h.* duften.
 נִירָא *a., pt.* נִירָא Ct 4, 10 dass. *Itpa.* wehen.
 ניר I *h. Hi.* abschüssig machen.
 ניר II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.
 ניר I *a. Pa. pf.* נִיר Gn 29, 3 (MS נִירָא) herabwälzen. *Aph.* dass.
 ניר II *a., ipf.* יִיר Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.
 נִירָא *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl.* נִירָא Name eines Mischnatraktats.
 נִירָא (Lv 7, 16) *a. m.* dass.
 נִירָא *h. m., f.* נִירָא, נִירָא im Übermaß Gelübde aussprechend.
 נִירָא l. נִירָא.
 נִירָא *a. f., c. s.* נִירָא (l. נִירָא) Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.
 נִירָא *a.* wir.

נח *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְנִיחוּ 1 S 7, 2 sich sammeln, sich anschließen.
 נח *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.
 נח *a.* 1. führen; 2. *pf.* 3 *pl.* נִחְגוּ Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f.* מִתְנַחֵא Ru 7, 7 bräuchlich sein.
 נח *h. m.* Leitung.
 נח *a. f.* 1. *ind.* נִחְמוּ Jes 5, 29 (MS נִחְמוּ) Knurren; 2. Brausen.
 נח *Ortsname.*
 נח (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. נח (סִי) blind.
 נח männl. und weibl. Personenname.
 נח *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personenname.
 נח *a. (ipf. v. נִחְמוּ)* es sei. נח wenn auch.
 נח *h. m.* Klage.
 נח männl. Personenname.
 נח *h. f.* Stöhnen, Seufzen.
 נח *a. m.* Schreien (des Esels).
 נח männl. Personenname.
 נח *h. Pi.* leiten.
 נח *a.* sieben.
 נח *h.* 1. knurren (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.
 נח *a.* 1. *ipf.* יִנְחוּ Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf.* 1 *sg.* נִחְמוּ Jes 38, 13, *pt. pl.* מִנְחָמוֹן Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַחֲמוּ Ez 24, 23 (MS תִּתְנַחֲמוּ) stöhnen.
 נח *a. m.* 1. Brot; 2. (bildl.) Beiwohnung.
 נח *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.
 נח *a. f.* dass.
 נח *a. f., c. s.* נִחְמוּ Sac 11, 3 (MS נִחְמוּ) dass.
 נח *a. f.* Verkehrtheit.
 נח *h.* schreien (v. Esel).

נָהַק *a.* schreien. *Pa.* dass.

נָהַר *h.* *Hi.* erleuchten.

נָהַר I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten.

pt. pass. נָהִיר 1. leuchtend, heiter;

2. sich Erinnernd. *Pa. pt. pl.* מְנַהֲרִין

Ot 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph.*

ipf. יִנְהַר Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itpe. ipf.*

2 *f. sg.* תִּתְנַהֲרִין Jes 60, 5 hell werden,

erleuchtet werden.

נָהַר II *a.* *Itpa.* als Strom fließen.

נָהַר *h. m., pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת Strom.

נְהָרָא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נְהָרִיא

Ex 8, 1 dass.

נְהָרָא *a. m.* Licht.

נְהָרְבֵּל Ortsname.

נְהָרְבֵּלָא *a. m.* aus Neharbel.

נְהָרְעָא Ortsname.

נְהָרְעָא *a. m.* aus Nehardea.

הִי דִּי נֹו 1. הָהֵנוּ dieses ist. הָהֵנוּ

1. הָהֵנוּ welcher ist?

נֹו Ortsname.

נֹוָא *h. m.* Schönheit.

נֹוָא *a. m., ind.* נֹוָא Thr 2, 15 (MS

נֹוָא) dass.

נֹוב Ortsname.

נֹוב *h.* *Hi.* sich bewegen.

נֹובָא *a. m., ind.* נֹוב Hos 8, 7 Frucht.

נֹובָלָא *h. f.* 1. Fallfrucht; 2. unvoll-

kommenes Gegenbild.

נֹובר *a.* wühlen.

נֹוֶה *h. m.* 1. Glanz; 2. Planet Venus.

נֹוֶר *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen

sein.

נֹוֶר *a.* 1. *pt.* נֹוֶר 1K 14, 15 sich be-

wegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf

schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מְנִיר Lv 26, 6

aufscheuchen; 2. *ipf.* יִנֵּר Ze 2, 5

schütteln. *Itpe.* weggescheucht werden.

נֹוֶר *h. m., pl.* נֹוֶרוֹת kleiner Schlauch.

נֹוֶרָא (1S 19, 13) *a. m.* dass.

נֹוֶה *h.* *Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.*

1. schmücken; 2. preisen. *Hitp.* sich

schmücken, eitel sein.

נֹוֶה I *h. m.* schön.

נֹוֶה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נְאוֹת

Trift; 3. Ortsname.

נֹוֶה *h. f.* Wohnung.

נֹוֶה *h. m.* Brauch. בְּנֹוֶה in der Regel.

נֹוֶל *h. m.* Verunstaltung, Entstellung.

נֹוֶלָא *a. m., c.* נֹוֶל Thr 3, 51 (MS נֹוֶל)

dass.

נֹוֶז *h.* zwirnen(?).

נֹוֶז *a.* dass.

נֹוֶה *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni.*

pf. נִנְוָה ruhig werden, sich erholen.

Hi. 1. *pf.* הִנִּיחַ beruhigen; 2. *pf.* הִנִּיחַ

1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurück-

lassen, verlassen. *Ho. pf.* הִנִּיחַ hin-

gelegt werden.

נֹוֶה *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נָחַת Gn 8, 4 zur

Ruhe kommen, sich niederlassen.

נָפֶשׁ נָפֶשׁ sterben; 2. *pf.* נָח Gn 2, 2

ruhen. *Aph.* 1. *ipf.* יָנִיחַ Dt 25, 19

Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ipf.*

1 *sg.* אָנִיחַ Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.*

אָנַח, *imp.* אָנַח (!) Ex 32, 10 lassen.

Itpe. pf. אָנַח, אָנַח 1. annehmbar

sein. אָנַח es mag auf sich beruhen;

2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt

werden, sich erholen.

נֹוֶה *h. m.* 1. beruhigt. נָפֶשׁ נָפֶשׁ ge-

storben; 2. sanft; 3. gut; 4. Ruhe.

נֹוֶט *a.* *Aph.* aufschrecken.

נֹוֶטָא *gr. m.* (ναύτης), *pl.* נֹוֶטִין Schiffer.

נֹוֶטָא *a. m.* Nabatäer.

נֹוֶטָא *a. m.* Bewohner des Nomos

Neut in Ägypten.

נֹוֶטִי *h. m.* dass.

נֹוֶי *h. m.* Schönheit.

נֹוֶי Ortsname.

נֹוֶה (Meil. III 8) *h. f.* Schmuck, Schön-

heit. *S.* נְבִיָּה.

נֹוֶךְ *h. m.* Ohrknorpel?

נֹוֶל *h.* häßlich werden. *Pi.* verunstalten.

Pu. pt. häßlich.

נֹוֶל I *a.* häßlich, unansehnlich werden.

Pa. verunstalten. *Itpe.* häßlich werden.

נול II *a.* weben.

נולא *a. m.* 1. *c.* נול Jes 38, 12 (MS נחל) Gewebe; 2. Webstuhl.

נולא *a. m.* 1. Weber; 2. männl. Personenname (?).

נול- *h. m.* 1. soeben Entstandenes; 2. erst später Kommendes.

נוליתא *a. f., ind.* נולי Est II 5, 15 Misthaufen.

נום I *h.* sagen.

נום II *h.* *Hütpalp.* התנמנם einschummern.

נום *a.* schlummern. *Palp.* נמנם *Italp.* dass.

נומיתא *a. f.* Schlummer.

נון Buchstabe Nun.

נונא *a. m., pl. c.* נוני Ex 7, 21 Fisch. נונא (bGitt 69^b) 1. נניא.

נונה *h. Pass.* התנונה hinschwinden.

נוני *a. Itpa.* dass.

נום *h.* fliehen.

נוום *gr. m.* (ναός) Tempel.

נוע *h. Pilp.* נענע schütteln.

נוע *a.* sich bewegen. *Palp.* נענע schützen.

נוף *h. Hi.* הניף 1. schwingen; 2. wedeln (mit dem Fächer). *Pilp.* נפנף hin- und herbewegen. *Hütpalp.* hin- und herbewegt werden. *Hütpal.* התנוף 1. sich empor-schwingen; 2. sich hin- und herbewegen.

נוף *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph. imp. pl.* אנפו Jes 13, 2 schwingen. *Itpal.* אתנוף sich hin- und herbewegen.

נוף Ortsname (Memphis).

נוף *h. m.* Wipfel.

נופא *a. m., c. s.* נופיה 2 K 19, 30 dass.

נופד *h. m.* ein Edelstein.

נופת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub.

נוץ *h. Hi.* הניץ 1. blühen; 2. glänzen; 3. sprossen machen.

נוץ *a.* blühen. *Aph.* 1. pf. אנץ Nu 17, 23 blühen; 2. glänzen.

נוצה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.

נוצה *h. f.* Mist.

נוציציא *a. m.* Schwungfeder.

נוצרי (נצרי) *h. m.* 1. Nazarener; 2. Christ.

נוקד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

נוקל *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

נויר *s.* ניר.

נורא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer. נורא Kultusstätte der Feueranbeter.

נורה *h. f.* asiatischer Hahnenfuß (*Ranunculus asiaticus*).

נורי männl. Personenname.

נוריתא *a. f.* asiatischer Hahnenfuß (*Ranunculus asiaticus*).

נורי *h. m.* Nabatäer.

נותר *h. m.* Übriggebliebenes, insbes. über die vorgeschriebene Zeit zurückgebliebenes Opferfleisch.

נוה *h. Hi.* הנה sprengen. *Ho.* gesprengt werden.

נוה *a.* brüllen, anschreien.

נוהא *a. m.* Anschreien.

נופא *a. m., c.* נוף Koh 7, 5 (MS טב) Tadel.

נו *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?)

נוה *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.

נוי *a. m. pl.* Körner (einer Schote).

נויר *h. m.* Gericht, Speise.

נויהותא *a. f.* Anschreien.

נויה (NuJI 5, 28, MS וויה) 1. וויה, *s.* וויה.

נויה Entstellung von נזיר.

נויפה *h. f.* Verweis.

נויפוחא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis, Drohung.

נויק Entstellung von נזיר.

נויק *h. m.* Beschädigung. *pl.* נויקין Name einer Mischnaordnung und des dieselbe beginnenden dreiteiligen Mischnatraktats.

נויר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam; 3. Name eines Mischnatraktats.

נוירא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.

נִירָה *h. f.* Enthalttsamkeit.

נִירוֹת *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.

נִירוֹתָא *a. f., ind.* נִירוֹ Nu 6, 2 Nasirat.

נִיִּיתָא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.

נָל *h.* fließen. *Pi. Hi.* fließen lassen.

נָל *a.* fließen.

נָלָא *a. m.* fließendes Wasser.

נָם *h. m.* Ohrring.

נָן I *h.* drohen, Verweis geben.

נָן I (Gn 37, 10) *a.* dass. *Itpe.* Verweis erhalten.

נֹק II *h. Hi.* הִיִּק beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.

נֹק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.*

מִנְזִין Jer 12, 14 (MS מִנְזִין) schädigen.

Aph. ipf. יִנְזִיק Gn 26, 11 dass. *Itpe.*

Ittaph. beschädigt werden.

נֹק, נֹק *h. m.* Schaden, Beschädigung.

נֹקָא (Ex 24, 11) *a. m.* dass.

נֹר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen, zum Nasiräer machen.

נֹר *a.* 1. *ipf.* יֹר Nu 6, 3 sich enthalten;

2. *ipf.* יֹר Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.*

ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.

נֹר *h. m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.

נֹרָא *a. m., c. s.* נֹרִיָּה Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.

נָח männl. Personennome. נָחִי die Noachiden, alle Menschen.

נָחִי männl. Personennome.

נָחָה *h.* leiten.

נָחוּם männl. Personennome.

נָחוּם *h. m.* Tröstung.

נָחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* נָחוּמִין Sach 1, 13

dass.; 2. männl. Personennome.

נָחוּמִי männl. Personennome.

נָחוּמָה, נָחוּמָה, נָחוּמָה männl. Personennome.

נָחוּשָׁא *h. m.* Wahrsagen, Zaubern.

נָחוּשָׁא *h. f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.

נָחוּתָא *a. m.* Herabsteigender. נָחוּתָא Seefahrer.

נָחִיל *h. m.* Schwarm, bes. Bienen-schwarm.

נָחִילָא *a. m.* dass.

נָחִילָה (?) *h. f.* Erbteil.

נָחִיצָה *h. f.* Antreibung, Drängen.

נָחִיר *h. m.* Öffnung.

נָחִירָא *a. m.* Nasenloch, Nase, Nüster.

נָחִירָא נָחִירָא Nasenflügel.

נָחִירָה *h. f.* 1. Tötung durch Halsstich; 2. Bluterguß.

נָחִיתָא *a. f.* Herabkommen.

נָחַל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.

נָחַל *h. m.* Bachtal, Talbach.

נָחַלָא (Nu 13, 23) *a. m.* dass.

נָחַלָה *h. f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.

נָחַם *h. Pi.* trösten. *Ni. Htup.* 1. sich trösten; 2. bereuen.

נָחַם *a. Pa. pf.* נָחַם Gn 50, 21 dass.

Itpa. pf. אֶתְנַחֵם Gn 24, 67, 2 S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.

נָחַמָה *h. f.* Tröstung.

נָחַמָה männl. Personennome.

נָחַמָה *h. m.* Bader.

נָחַמָה, נָחַמָה männl. Personennome.

נָחַמָה *a. f., pl. d.* נָחַמָה (l. נָחַמָה) 2 S 23, 1 Tröstung.

נָחַמָה (Thr 5, 7, MS נָחַמָה) *a.* wir.

נָחַר I *h.* 1. durchbohren, durch Halsstich töten; 2. aus einer Öffnung fließen lassen. *Pi.* durchbohren.

נָחַר II *h. Pi.* 1. schnauben, anschnauben; 2. sich schneuzen.

נָחַר I *a.* durch Halsstich töten.

נָחַר II *a.* schnauben, anschnauben.

נָחַרָא *a. f.* Schnauben, Wut.

נָחַשׁ *h., pt.* נֹחַשׁ Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.

נָחַשׁ I *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* נִנְחִשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.

נחש II *a. Aph.* verkupfern.

נחש *h. m.* 1. Schlange. הנחש הקדמוני die Schlange des Paradieses; 2. eine Augenkrankheit (Lidderüsenentzündung); 3. Stengelansatz einer Zwiebel.

נחש *h. m.* 1. Wahrsagerei; 2. Omen, Vorbedeutung.

נחשא I *a. m.* dass.

נחשא II männl. Personennamen.

נחשא (Gn 4, 22) *a. m.* Kupfer, Erz.

נחשא *a. m., pl. d.* נחשיא Wahrsager, Zauberer.

נחשול *h. m.* 1. Sturm; 2. stürmisches Meer.

נחשולא *a. m., ind.* נחשול Jon 1, 4 dass.

נחשירפן (Gn 25, 27) *pers. m.* Jäger.

נחשתן (2 K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangeneidols im Tempel.

נחת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph. pf.* אָחַת Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Itpe. herabkommen. *Itaph. pf.* אִתַּחַת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נחת *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. בְּנַחַת 1. bequem; 2. ruhig. נַחַת רֹיחַ Beruhigung, Behagen.

נחתום *h. m.* Bäcker.

נחתומא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נחתומרא *x. m.* Bäckerladen.

נחתמא *a. f., c.* נחתת Ex 16, 13 (MS נַחַת) Herabfallen.

נשא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נשה *h.* 1. neigen, sich neigen. דַּעַת נוֹשָׂה die wahrscheinliche Annahme; 2. sich ausstrecken; 3. spannen; 4. vorziehen (vom Vorhang). *Hi.* 1. neigen machen, beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* נִשָּׂה geneigt, gebeugt.

נשוא männl. Personennamen.

נשולא s. נטל.

נזור *h. m.* Überfluß.

נזור *h. m.* tropfend.

נטופא (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נטופא *נ.* בית Ortsname.

נטופתא, נטופתא *a. f.* Tropfen.

נטופתי *h. m.* aus Netopha.

נטורא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נטוש *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נוטי *lat. m. pl. (notus)* bekannt.

נטיה *h. f.* Ausspannen.

נטילא *a. m.* schwer.

נטילת *h. f.* 1. Aufheben. נְטִילַת יָדַיִם das rituelle Abspülen der Hände; 2. Nehmen. נָ' רֶשֶׁת das Nehmen der Erlaubnis; 3. Abnehmen. נְטִילַת נְשָׁמָה Tötung.

נטילתא *a. f.* rituelles Händewaschen.

נטיעה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Setzling; 3. Aufspannen.

נטירא *a. m., ind.* נטיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נטירה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נטירותא *a. f.* Bewachung.

נטישא *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נטל *h.* 1. aufheben; 2. die Hände rituell abspülen (eigentl. mit נִדְיוֹ); 3. nehmen, wegnehmen; 4. das Haar (mit der Schere) kürzen. *Ni.* 1. abgespült werden (von den Händen). 2. genommen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, gießen. הַטִּיל מַיִם Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. הַטִּיל שְׁלוֹם Frieden stiften. *Ho. pt.* מָטַל 1. gelegt; 2. versehen.

נטל *a. 1. imp.* טול Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נָטַל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מָטַל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נָטוּל Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* הִנְטִילוּ Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מְנַטִּילָהוֹן Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מְנַטִּילָא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אָמַיל Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Itpe.* 1. genommen werden; 2. *pf.*

אֶתְנִיל 2K 9, 25 erhoben (ausgesprochen) werden. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְנַלֵּל Nu 24, 7 erhoben werden; 2. *ipf.* יִתְנַלֵּל Nu 23, 24 sich erheben.

נָטַל I *a. m.* Schwere.

נָטַל II *gr. m.* (ἀντλίον) Becken. Vgl. אָנַטַל.

נִטְלִיתָא (Hi 14, 30) 1. מִלְטִיתָא.

נִטְמִי *lat. m.* (notissimus) das Bekannteste.

נָטַע *h.* 1. pflanzen; 2. einschlagen (von Zeltpflöcken), errichten (ein Zelt). *Ni.* bepflanzt werden.

נָטַע *h. m.* Pflanzung. נָטַע בֵּית נָטַע dass.

נָטַף *h.* 1. tropfen. *pt. pl.* נֹטְפִין Tropfwasser, Regenwasser; 2. tropfen lassen; 3. (von der Nase) herabhängen. *Ni.* 1. überfließen, ablaufen; 2. Überfluß erhalten. *Pi.* triefen. *Hi.* tropfen lassen.

נָטַף *a.* 1. tropfen; 2. senken(?). *Pa.* *Aph.* tropfen lassen.

נָטַף *h. m.* herabhängend.

נָטַף *a. m.* Tropfendes.

נָטַף *a. m.* wohlriechendes Harz.

נִטְפָאוֹת (MidrTeh 48) 1. נִיטְפָאוֹת, *s.* נִיטְפָאוֹת.

נִטְפָא *pers. m.* Naphthasalbe.

נָטַר *h.* 1. bewachen; 2. nachtragen.

נָטַר *a.* 1. *pt. pl.* נֹטְרִין Nu 3, 38 bewachen; 2. *pf.* נָטַר Gn 27, 41 bewahren, aufbewahren; 3. *pt.* נָטַר Gn 3, 15 nachtragen; 4. *pf. pl.* נֹטְרִין Dt 33, 9 beobachten, innehalten; 5. erwarten. *Pa.* bewachen. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְנַטֵּר Ho 12, 14 bewacht werden; 2. bewahrt werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְנַטְרוּן Jer 3, 5 nachgetragen werden.

נָטַר (1S 28, 2) *a. m.* Wächter.

נָטַרָא *a. m.* Beschützer.

נָטַרֹן *gr. m.* (νίτρον) Natron.

נוֹטָר 1. *gr. m. pl.* (νοτάριος) Notar, Schreiber; 2. *lat. m.* (notoria sc. epistola) Anklageschrift.

נוֹטָרִיקוֹן *gr. m.* (νοταρικόν) Andeutung von Wörtern durch ihre Anfangsbuchstaben.

נָטַשׁ *h.* 1. ausstrecken; 2. verlassen. *Pi.* verlassen. *Ni. Pu.* gelöst sein.

נָטַשׁ *a.* 1. verlassen; 2. wegbringen; 3. *s.* נָטַשׁ.

נָטַשָׁא *a. m.* Mist.

נִיא *h. m.* Schönheit, Aussehen(?).

נִיאב (jNaz 51^c) 1. שְׂאוֹב.

נִיאוב (BemR 10) 1. שְׂאוֹב.

נִיאור *s.* נִיאור.

נִיב *h. m.* שְׂפָתַיִם Oberlippe.

נִיבָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נִיבֻזָּהי Jo 1, 6 Beißzahn; 2. Sehne(?).

נִיהוּ *a. m., f.* נִיהִי er ist. *pl.* נִינְהוּ sie sind.

נִיהוּמִתָּא *a. f., ind.* נִיהוּמִי Jes 5, 29 (MS (נִיהוּמִי) Knurren.

נִיהוּרָא *a. m., ind.* נִיהוּר Gn 6, 16 1. Licht; 2. Lichtöffnung.

נִיהֵלָא *a. mir.* נִיהֵלָה, נִיהֵלָן, נִיהֵלָה, נִיהֵלָה dir, ihm, uns, ihnen.

נִי *s.* נִי.

נִיטְמָאָה *a. m.* Bewohner des ägyptischen Bezirks Neut.

נִינְלִי männl. Personennamen.

נִיטְמָא *a. m.* Schläfer.

נִיטְמָתָא *a. f.* Schlummer.

נִיטְמָתָא (?) Beiname eines Denars.

נִיחָא *h. m.* Ruhe.

נִיחָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. sanft, gelind; 2. angenehm, gut; 3. annehmbar; 4. Annehmlichkeit.

נִיחָא (2S 14, 17) *a. m.* 1. Ruhe; 2. Gemächlichkeit. בְּנִיחָא Gn 33, 14 langsam; 3. Beruhigung; 4. gut.

נִיחָה *h. f.* 1. Ruhe; 2. Beruhigung.

נִיחָתָא (Est II 8, 13) *a. f.* 1. Beruhigung; 2. Sanftmut.

נִימָא *a. m.* schlafend.

נִימָא (jNaz 51^c) 1. נִימָה, *s.* נִימָה.

נִינְ *h. m.* Sprößling.

נִינְהוּ *a.* sie sind.

נינוה Ortsname (Ninive).

ניינו (Mech. Ex 15, 2 Ausg. Konst.)

1. אָנוּ, s. נֹה (?).

ניסה *h. f.* Flucht.

ניסן Name des ersten jüdischen Monats (April).

ניע *h. m.* Schleim.

ניעא (ניעא) *a. m.* Brust.

ניעור *s.* עור.

ניעור *h. m.* Ausschütteln.

ניץ *s.* גֵּץ.

ניצוץ *h. m.* 1. *pl.* ניצוצות Funke; 2. Tropfen.

ניצוצא *a. m., c.* ניצוץ Jes 1, 31 Funke.

ניצור männl. Personennamen.

ניר *h. m., pl.* נִירוֹת Papier.

ניר *h.* urbar machen. *Polal pt.* מְנוֹנֵר urbar gemacht.

ניר I *h. m.* 1. Urbarmachen; 2. Neubruh.

ניר II *h. m.* Webschaft.

ניר *a., inf.* מְנֵר 1S 8, 12 urbar machen.

נירא I *a. m., c. s.* נִירִיה 1S 8, 12 Neubruh.

נירא II *a. m.* 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Webschaft. בֵּית נִירָא Schafsvorrichtung am Webstuhl.

נירוק *h. m.* flüssig.

נכא *a. Pa.* abziehen. *Aph.* schädigen. *Itpe.* Schaden leiden.

נכד *h. m.* Nachkommenschaft.

נכה *h. Pi.* abziehen. *Hi.* schlagen. *Ho. pt.* מָכָה geschlagen, behaftet.

נכה *h. m.* נֶכֶה רָגִלִים lahm.

נכילא *s.* נְכִילָא.

נכון *h. m.* 1. fest; 2. bereit.

נכוסא *a. m.* Schlächter.

נכוש *h. m.* Jäten.

נכורא *a. m.* grausam.

נכוריא *a. f.* Grausamkeit.

נכי *h. m.* Abzug, Abgezogenes.

נכיה (jKidd 66^b) 1. נִכְיָה *h. f.* Rechtfertigung (?).

נכיה *h. f.* Abzug.

נכיא *a. m.* dass.

נכיתא *a. f.* dass.

נכיל *a.* hinterlistig sein. *Pa.* 1. *pf. pl.* נְכִילוֹ Nu 25, 18 arglistig planen; 2. hintergehen.

נכילא *a. m., ind.* נְכִיל Jer 17, 9 hinterlistig.

נכיליתא *a. f., ind.* נְכִילוֹ Ex 21, 14 Hinterlist.

נכיתה *h. f.* Biß.

נכלא *a. m., ind.* נָכַל Ma 1, 14, Hos 12, 8 Soc 59, *pl.* נְכָלִין Mi 6, 12, *c. s.* נְכָלִיהוֹן Nu 25, 18 B. Hinterlist, Ränke.

נכלא *a. m.* hinterlistig.

נכס *h.* schlachten.

נכס *a. m., ipf.* 2 *sg.* תִּכּוּס Dt 17, 1 schlachten. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְנַכֵּס Lv 19, 6 geschlachtet werden.

נכס *h. m., pl.* נִכְסִים Besitz, Güter.

נכסא *a. m., pl. d.* נִכְסָא Dt 8, 17 1. dass.; 2. Viehherden.

נכסתא (Gn 31, 54) *a. f.* 1. Schlachtung; 2. Schlachtvieh, Opfer. נִכְסֵי קֶדְשִׁיא Lv 3, 1 Mahlopf.

נכפה *h. m.* epileptisch (besessen).

נכר I *h. Hi.* 1. kennen, erkennen; 2. bekannt machen; 3. beiwohnen. *Ni. Ho.* erkannt werden.

נכר II *h. Pi.* als fremd behandeln.

נכר I *a. Aph.* erkennen. *Itpa.* erkannt werden.

נכר II *a. Pa.* als fremd behandeln.

נכרא *a. m., ind.* נִכְרִי Dt 17, 15, *f. d.* נִכְרִיתָא Lv 10, 1 fremd, nichtjüdisch.

נכרי *h. m., f.* נִכְרִית dass.

נכש *h. Pi.* jäten. *Hi.* 1. schlagen; 2. beißen; 3. beißen lassen.

נכש *a. Pa.* 1. beißen; 2. jäten. *Aph.* schlagen.

נכת *a., pt.* נִכְתָּה Nu 21, 9 beißen. *Pa. pf.* 3 *pl.* נִכְתּוּ Nu 21, 6 dass.

Aph. beißen lassen. *Itpe. ipf.* יִתְנַכֵּת Nu 21, 8 gebissen werden.

נכתמא *a. m.* Deckel.

נכתתא *a. f.* Wucher.
 נאלא *a. m.* Alpdücken.
 נילוס (Sac 14, 16, MS ניוס) *gr.* Nil (Νεῖλος).
 ניקא *gr. f.* (νήμα), *pl.* נִימין Koh 4, 12 (MS נִימין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. שְׁלֵמִים Blutegel; 4. Haar.
 נמה *h.* sprechen.
 נמוך *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.
 נימולין (jJeb 9^b) 1. נִמְלִין, *s.* נמלה.
 נמורא *a. m., ind.* נמור Gn 30, 32 gesprenkelt.
 נמסא *a. m.* Filzdecke (I. Löw).
 נמי *a.* auch.
 נומי *gr. f.* (νομή) Geschwür.
 נמינה *h. f.* Zerfließen.
 נמיה *h. f.* Marder.
 נמיסה *h. f.* Zerfließen, Mutloswerden.
 נמירי Ortsname.
 נמך *h.* Hi. beugen, erniedrigen.
 נמל *gr. m.* (λιμήν) Hafen.
 נמלה *h. f., pl.* נִמְלִין Ameise.
 נמנומא *a. m.* Schlummergerät.
 נמנם *s.* נים II.
 נמנם *s.* נים.
 נים I, ניםוסא, ניםוסא, ניםוסא (1S 2, 13) *gr. m.* (νόμος), *pl. c. s.* נִמְסִיהֶן Lv 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen(?).
 ניםוס II *gr. m.* (vgl. νομός) Weidetier(?).
 ניםוס III *gr.* männl. Personennamen. S. אַבְנִימוֹס.
 ננס *h. m.* verfault.
 ניםוסות *gr. f.* (νόμος) Gesetz.
 ניםוסות 1. נִימְסִיֹּת, *s.* ניםוסא.
 ניםוסים (AbRNath 31) (?).
 נמפי *gr. f.* (νύμφη) Braut, junge Frau.
 נמפון *gr. m.* (νυμφαῖον) öffentliche Brunnenanlage.
 נמק *h. m., pl.* נִמְקִים Faulfleck.
 ניםוק *gr. m.* (νομικόν) Gesetzeskunde.
 נמר *h. m.* 1. Panther (*Felis pardus*); 2. (auch נִימִין) Ortsname.
 נמר *h. Pi.* dem Pantherfell ähnlich, d. h.

fleckig machen, etwas stellenweis tun.
Pu. pt. נִמְקִר gesprenkelt.
 נמר (Jes 11, 6) *a. m., pl.* נִמְרִין Ct 4, 5 (MS נִמְרִים) Panther (*Felis pardus*).
 נמרה *h.* נִימִין Ortsname.
 נמרי *h. m.* aus Nimrin.
 נמירי Ortsname.
 נמריר *h. m.* pantherartig.
 נמירון *gr. f.* (νομήριον) Soldatentrupp.
 נומקין *pers. m. pl.* Kissen.
 ניםורת (jPes 31^b, MS Leyden ניםורה) 1. נִימִירון.
 נן *a.* wir.
 נינגי *s.* נִינְגִי.
 נני *männl. Personennamen.*
 נני *pers. f.* Mutter.
 נניא *gr. f.* (λίνα) Hanfseil.
 נניא *a. m.* Fenchelmerke (*Ammi*).
 ננס *gr. m.* (νάννος), *f.* נִנְסֵת 1. Zwerg; 2. zwergförmig, klein; 3. männl. Personennamen.
 ננסא *gr. m.* dass.
 ננעא *a. m.* Minze (*Mentha sativa*).
 נניפי (Ct 4, 5) *gr. f.* 1. (νύμφη) Braut; 2. junge Frau; 3. Schwiegertochter.
 ננקי Zusammenstellung der mittleren Buchstaben der Inschrift von Dan 5, 25 (mit Spaltung des letzten Wortes).
 נם *h. m., pl.* נִסִּין 1. Flagge; 2. Wunder.
 נסא *a. m., pl.* נִסִּין Ex 17, 15 1. Wunder; 2. Erhebung, Erhabenheit.
 נסא männl. Personennamen (נִסְאֵל).
 ניסא (Jes 20, 6, MS נִיסא) *gr. m.* (νήσος) Insel.
 נסא I *h.* Hi. הִסָּא signalisieren.
 נסא II *h.* Ni. sich verheiraten.
 נסא I *a.* erheben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נִסִּיָּא Dt 28, 56 erheben; 2. *pf.* 3 *pl.* נִסִּיָּא Nu 14, 22 versuchen, prüfen.
 נסא *Aph.* prüfen. *Itpa.* 1. erhoben werden; 2. *pf.* אֶתְנִסִּי Est II 5, 1 (fehlt im MS) geprüft werden.
 נסא II *a.* nehmen.
 נסב *a.* 1. nehmen; 2. נִסְבִּי (Gn 17, 36)

2. hollen; 3. Gn 4, 19 heiraten; 4. *ipf.* אָפּי Gn 32, 21 (MS אָפּי *paus.*) gnädig aufnehmen; 5. *ipf.* 2 *sg.* אָפּי תִּסְבּוּהִי Lv 19, 15 B. bevorzugen; 6. אָפּי וְיָהּב. נִסְבּ unterhandeln; 7. אָפּי נִפְשׁ sich erholen. *Aph.* 1. bringen; 2. *pf.* 3 *pl. c. s.* אָפּי וְיָהּב. נִסְבּ Sach 3, 5 (MS אָפּי וְיָהּב.) verheiraten; 3. versetzen. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְּנִיבִי Nu 35, 18 genommen werden; 2. אָפּי וְיָהּב. נִסְבּ gnädig aufgenommen werden; 3. אָפּי וְיָהּב. נִפְשׁ sich erholen; 4. sich verheiraten; 5. verheiratet werden.

נִסְבָּא (Ez 17, 5) *a. m.* Setzling.

נִסְבָּתָא *a. f.* Gabe.

נִסָּה *h. Pi.* 1. erheben; 2. prüfen. *Hitp.* geprüft werden.

נִסְחָא *a. m.* Vertreiber.

נִסְחָה *h. m.* Libation.

נִסְחָה (Nu 4, 7) *a. m.* dass.

נִסְחָה *h. f.* Sägespäne.

נִסְחָה *a. f.* eine Pflanze.

נִסָּח *h. Hi.* הִסִּיחַ entfernen. הִסִּיחַ מִן nicht denken an.

נִסָּח *a., pf.* 3 *sg. c. s.* נִסְחִיחַ Ri 14, 9 entfernen. *Pa. Aph.* dass. אָפּי וְיָהּב. נִסָּח nicht denken an. *Itpe.* entfernt werden.

נִסָּח *Pa. pt.* מִנְסַח (Prov 29, 21) 1. מִתְּנִיבִי, *s. אָפּי וְיָהּב.*

נִסְחָא *arab. f.* Exemplar, Kopie, Lesart.

נִסְחָה *a. m.* männliche Dattelblüte.

נִסְחָה *a. m.* Fürst.

נִסְחָה *a. m., c.* נִסְיב Nu 31, 41, *c. s.* נִסְיבִּהוּ Nu 31, 40 Abgabe.

נִסְבָּתָא *a. f.* Gabe.

נִסְיבָא *a. m., pl.* דְּחִלְבָא Quark.

נִסְיֹן *h. m., pl.* נִסְיֹנוֹת Prüfung, Versuchung.

נִסְיֹנָא *a. m., pl.* נִסְיֹנִין Est II 5, 1 dass.

נִסְיֹנָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten.

נִסְיֹנָא *a. m.* (νησιώτης) Inselbewohner(?)

נִסְיֹן *h. m.* Fürst.

נִסְיֹה *h. f.* Spenden.

נִסְיֹם *gr. m.* (νόσος) Betrübniß.

נִסְיֹם *gr. m.* (vgl. νόσος) 1. *pl.* נִסְיֹן Gn 40, 6 mißmutig; 2. *ind.* נִסְיֹם Koh 5, 16 (MS נִסְיֹן) Mißmut, Betrübniß; 3. Leid.

נִסְיֹה *h. f.* Fortziehen.

נִסְיֹתָא (Ex 17, 7) Ortsname (bibl. Massa).

נִסָּה I *h.* schmelzen.

נִסָּה II *h. Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni. Hitp.* gespendet werden.

נִסָּה *a., pt. pl.* נִסְכִּין Ct 4, 15 (MS נִסְכִּין) spenden. *Pa. pf.* נִסְכִּיחַ Gn 35, 14 dass.

Itpa. pf. אָתְנַסְכִּיחַ Nu 28, 7 gespendet werden.

נִסָּה *h. m.* Spende, bes. götzendienerische (Libation).

נִסְכָּא I *a. m., c. s.* נִסְכִּיחַ Nu 28, 7 dass.

נִסְכָּא II *a. m.* Weben(?).

נִסְכָּא III *a. m.* gegossenes Metall(?), vgl. אָנְסָכָא.

נִיסָל 1. בִּיסֵּל *lat. m.* (bisellium) Sessel.

נִסְנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נִסָּם *gr.* (vgl. νόσος) mißmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תִּנְסָם (Dalm. Gr. 328 f.)

2 K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַסְסֹן Gn 45, 5 sich beunruhigen.

נִסָּע *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. הִסִּיעַ מִן nicht denken an. *Ho.* entfernt werden.

נִסָּע *a. dass. Aph.* entfernen. אָפּי וְיָהּב. נִסָּע nicht denken an.

נִסָּע *h. m.* Zug, Wanderung.

נִסָּח *h. Hi.* 1. erheben, *s. מִסָּח*; 2. zu einem Schluß kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden.

נִסָּח *a.* (für *pf.* *s. סָלַק*), *ipf.* 1 *sg.* אָסַק Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen.

Aph. pf. אָסַק Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen;

2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. benennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Itaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְסַק Lv 6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.

נָסַר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.

נָסַר *a.* dass. *Pa.* dass.

נָסַר *h. m.* 1. Brett; 2. Bohle.

נָסַרָא *a. m.* 1. *pl.* נָסַרִין 1 K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נָסַרוֹי Est II 3, 8 (nicht MS)?

נָעַא (Nu 17, 23, MS נִיעַא) *a.* Blüten treiben. *Aph ipf.* נִיעִי Nu 17, 20 dass.

נָעַא *a. m.* Brust.

נָעוּא *a. m., pl. c. s.* נָעוּוֹי Gn 49, 12 Keltertrog.

נָעוּה *h. f.* dass.

נָעוּרִים *h. m. pl.* Jugend.

נָעוּרַת *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.

נָעוּרַתָא *a. f., c.* נָעוּרַת Jes 1, 31 (MS נָעוּרַת, Cod. Soc. 59 נָעוּרַת) dass.

נָעוּלָה *h. f.* 1. Verschließen; 2. Schlußgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).

נָעִים *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.

נָעִמָא *a. m.* dass.

נָעִמָה *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.

נָעִמָתָא *a. f.* 1. *c.* נָעִמַת Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.

נָעִץ *h. m.* Loch.

נָעַל *h.* 1. verschließen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).

נָעַל *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.

נָעַל *h. m.* Schuh.

נָעֻלָא (Lv. II 11, 22, MS נַפּוּלָא) *a. m.* Heuschreckenart.

נָעַם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.

נָעֻמָה weibl. Personenname.

נָעֻמִית *h. f.* Vogel Strauß.

נָעֻמִיתָא *a. f.* בַּת נ' Lv 11, 16, *pl.* בָּנַת נָעֻמִין (נָעֻמִין) Jes 43, 20, *d.* נָעֻמִיתָא Thr 4, 3 l. נָעֻמִיתָא dass.

נָעֻמִן 1. männl. Personenname; 2. Name eines Planeten.

נָעֻנָא *s.* נָעֻנָא.

נָעֻנֹעַ *h. m.* Schütteln.

נָעֻנָעָא *a. m.* Minze (*Mentha sativa*).

נָעֻנֹעַ *s.* נֹעַ.

נָעַץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.

נָעַץ *a., pl. pass.* נָעִץ Gn 28, 12 dass.

נָעֻצִין *h. m.* ein Dornstrauch (Saadja: *sidr* = *Zizyphus Spina Christi*).

נָעֻצִיָא *a. m., pl. d.* נָעֻצִיָא Jes 7, 19 dass.

נָעַר I *h.* schreien (v. Esel).

נָעַר II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.

נָעַר III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hitp.* sich entfernen.

נָעַר I *a.* wach sein.

נָעַר II *a. Pa.* 1. schütteln; 2. ausleeren.

נָעַר *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.

נָעֻרָה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12^{1/2} Jahren).

נָעֻרֹת *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12^{1/2} Jahren.

נָעֻרֹתָא *a. f.* Schreien (des Esels).

נָעֻרִן Ortsname.

נָעֻתָא *a. f.* Geschwulst.

נָפָא *a. Pa.* Mehl sieben.

נָפָה *h. Pi.* dass. *Pu. pl.* מְנָפָה gesiebt.

נָפָה *h. f.* Mehlsieb.

נָפִיחַ *h. m.* Aufachen.

נָפֹל *h. m.* 1. Abfallen; 2. Niederfallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.

נָפֹלָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

נָפַח *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.* anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.

נָפַח *a.* 1. Gn 2, 7 blasen; 2. *pl. pass.* נָפִיחִין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pl.*

נָפַח Jes 54, 16 Soc 59 anfauchen; 4. *ipf.* 3 *pl.* יִפְחוּ. Nu 5, 27 anschwellen; 5. verhauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. wegblasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אִפְחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.* אִפְחָא 1S 2, 33 verhauchen machen; 2. anfauchen (?). *Ilpe.* 1. angefaucht werden; 2. anschwellen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַפְּחוּ. Koh 12, 5 anschwellen. *Ittaph.* dass.

נִפְחָא *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. großer Umfang.

נִפְחָא *h. m.* Schmied.

נִפְחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m., pl.* יִנְפְחוּ Jer 6, 29 dass.

נִפְחָא *a. m.* großer Umfang.

נִפְטָא *h. Pi.* schlagen (Baumwolle oder Wolle).

נִפְטָא *x. m.* Naphta.

נִפְטָא, נִפְטָא (Est II 1, 3) *x. m.* dass.

נִפְטָאָא *a. m.* Naphtahändler.

נִפְטָאָס *gr.* männl. Personenname (Νεόφυτος?).

נִפְיָא *a. m., pl.* נִפְיָן, נִפְיָן 1. Mehlsieb; 2. eine Fischart.

נִפְיָרָא *x. m.* ein Hofbeamter.

נִפְיָחָא *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.

נִפְיָלָא *h. m.* Riese. בֶּן הַנִּפְיָלִים 1. Dämon; 2. Salamanderart (Skink).

נִפְיָלָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.* נִפְיָלֵהוּן Jes 13, 10 Orion.

נִפְיָלָא II *a. m.* Frühgeburt.

נִפְיָלָהָא *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.

נִפְיָצָהָא *h. f.* Zerschmettern.

נִפְיָקָא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פְּנִיקָא) 1. פְּנִיקָא.

נִפְיָשָא *a. m., pl.* נִפְיָשִׁין Est II 6, 10 viel, groß.

נִפְיָתָא *a. f.* Sieb.

נִפְלָא *h.* 1. fallen; 2. unterliegen (im Kampf); 3. anheimfallen; 4. sich ereignen. *Ni.* daneben fallen. *Hi.* 1. zu

Fall bringen; 2. abortieren. *Hilp.* sich niederwerfen.

נִפְלָא *a., ipf.* יִפּוּל Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יִפּוּל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Ilpe.* einfallen.

נִפְלָאָא *h. m.* Frühgeburt.

נִפְלָאָא *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* נִפְלָאָא.

נִפְלָאוֹתָא *h. f. pl.* Wunder.

נִפְלָהָא *h. f.* 1. Abfall; 2. Aussaat.

נִפְלָיָא *gr. f.* (νεφέλη) Wolke(?).

נִפְּוִלָיָהָא, נִפְּוִלָיִין *gr.* Sicheim, jetzt Nablus (Νεάπολις).

נִפְּוִרָא *s.* נוֹרָא.

נִפְּסָא *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נִפְּסָא *a. Pa.* dass.

נִפְּוִסָא *lat. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נִפְּסָאָא *a. m.* Wollschläger.

נִפְּעָא *h.* einflößen. *Hi.* einhauchen.

נִפְּעָאָא, *Pa. pl.* מִנְפֵּעַ Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.

נִפְּרָא *h. Pi.* treiben lassen.

נִפְּרָאָא *a. Pa.* schwingen.

נִפְּרָאָא, נִפְּרָאָאָא *a. f.* Schwinge.

נִפְּרָץ *h.* auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).

נִפְּרָץ *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* נִפְּרָצָתָא Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נִפְּרָץ Jes 44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נִפְּרָצוּ Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl. f.* מִנְפְּרָצִין Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs). *Aph.* losreißen. *Itpa. imp. sg. f.* אֲתִנְפְּרִי Jes 52, 2 sich abschütteln.

נִפְּוִרָא *lat. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נִפְּוִרָאָא *a. m.* סִמָּא רְגִי Abortivmittel.

נִפְּוִרָאָא *a. m.* Flachsschwinger.

נִפְּקָא *h.* ausgehen.

נִפְּקָא (Gn 8, 7) *a., ipf.* יִפּוּק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נִפְּקָא יְדֵי חוּבָהּ seine Pflicht tun. נִפְּקָא מִן בֵּין sich

unterscheiden. **נָפֵק מִן לַ** angehen, Bedeutung haben für. *pt.* **נָפִיק** 1S 23, 22 durchtrieben(?). **נָפִיק בְּ** ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* **אֶפִּיקַת** Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. **לְאַפִּיקִי** um auszuschließen. *Ittaph. ipf.* **יִתְפֵּק** Ex 22, 5 herausgeführt werden.

נָפֵקָא *a. m.* 1. Ausgehender; 2. Angebot.

נָפֵקָא *a. m.* 1. Exkrement; 2. Gesims, Vorsprung(?).

נִפְקִיתָא *a. f.* 1. Aufwand, Ausgabe; 2. Unterschied.

נִפְקִיתָא *a. f., pl. d.* **נִפְקִיתָא** 1K 6, 6 (MS **נִפְקִיתָא**) Gesims.

נִפְקִיתָא *a. f.* **נִפְקִיתָא בְּרָא** Gn 34, 31 Hure. **נִפְר** Ortsname.

נִפְיִוְרָא *s.* **נִפְיִוְרָא**.

נִפְרִוָא *x. m.* Leopard(?).

נִפְשׁ *a., pf.* 3 *pl.* **נִפְשׁוּ** Ex 1, 7 viel werden, viel sein. *Aph. pf.* **אֶפִּישׁ** Gn 17, 6 viel machen, vermehren.

נִפְשׁ *h. m.* aufatmend, ruhend.

נִפְשׁ *h. f., pl.* **נִפְשׁוֹת** 1. Seele. **בֵּית הַנִּפְשׁ** Anfang des Verdauungskanal. **נִפְשׁ רָעָה** Mißgunst; 2. Leben. **דִּינֵי נִפְשׁוֹת** Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke. **נִפְשׁ בְּעַל** sorgsam; 5. Absicht. **אִם נִפְשֶׁךָ לֹאמַר** wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Appetit; 8. Grabdenkmal. **נִפְשׁוֹתָא** Kenotaph; 9. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.

נִפְשָׁא (Gn 1, 20) *a. f., c.* **נִפְשׁ** Dt 27, 25, *pl. c.* **נִפְשָׁת** Lv 21, 11 1. Seele. **נִפְשׁ** Mißgunst; 2. Leben; 3. Person.

נִפְשָׁא *אֶפִּישׁ* Mißgunst; 2. Leben; 3. Person. **נִפְשִׁי** *אֶפִּישׁ* Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabdenkmal; 5. Aufatmung, Erholung.

נִפְשָׁא *a. m.* leerer Raum, Leere.

נִפְתָּאָה *a. m.* Nabatäer.

נִפְתָּוְחָאָה *a. m., pl. d.* **נִפְתָּוְחָאָה** Gn 10, 13 aus dem Norden Ägyptens(?).

נִפְן *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. **נִפְן גִּי**

ein Engel. **הַחֶלֶב גִּי** Vogelmilch (*Ornithogalum*)(?).

הַנֵּץ *s.* **נִיץ**.

נִצָּא *a. m., ind.* **נִיץ** Gn 40, 10, *pl. d.* **נִצְנִיא** 1K 6, 6 Blüte.

נִצָּא (Lv 11, 16) *a. m.* (auch **נִבֵּר**) ein Raubvogel (Habicht).

נִצָּא I *a., pt. pl. m.* **נִצָּן** Gn 41, 23 mager sein.

נִצָּא II (Gn 31, 36) *a. zanken.* *Pa. inf.* **נִצָּאָה** Koh 3, 7 (MS **נִצָּאָה**) *dass.* *Itpe. pf.* 3 *pl.* **אֶתְנִיצִאוּ** Lv 24, 10 sich zanken.

נִצָּא *a. m., s.* **נִצְיָא**.

נִצָּאָה *a. m.* Zänker.

נִצַּב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. einsetzen. *Pa. pt. pass. f.* **מִנְצָבָא** Jer 2, 7 *dass.* *Aph. inf.* **אֶנְצָבָא** 1S 13, 21 (MS **אֶנְצָא**) einsetzen. *Itpe.* eingesetzt sein.

נִצְבִּיא *a. m., c. s.* **נִצְבִּיָּה** Ez 17, 5 Setzling.

נִצְבִּיא *a. m.* Pflanzen.

נִצְבִּיתָא *a. f., ind.* **נִצְבָּא** Gn 21, 33 Pflanzung.

נִצָּה *h.* *Hitp.* sich zanken.

נִצּוּחַ *h. m.* Lobpreis.

נִצּוּחַ *h. m.* Sieger.

נִצּוּחָא *a. m.* *dass.*

נִצּוּי *h. m.* Zanken.

נִצּוּלָה *h. f.* Abgefallenes.

נִצּוּלָת *h. f.* Abfall.

נִצּוּק *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נִצּוּרָא *a. m., pl.* **נִצּוּרִין** Jes 44, 13 Klammer(?).

נִצַּח *h.* *siegen.* *Ni.* besiegt werden. *Pi.* 1. besiegen; 2. preisen.

נִצַּח *a.* 1. *pt.* **נִצַּח** Est II 1, 3 aufschließen; 2. *pt. pl.* **נִצַּחִין** Ex 32, 18 siegen. *Pa.*

pt. pl. **מִנְצַחִין** Ct 4, 4 besiegen. *Aph.* spielen(?). *Itpe.* 1. *pf.* **אֶתְנִצַּח** Ez 19, 11

sich hervortun; 2. besiegt werden.

נִצַּחַ *h. m.* siegreich.

נִצַּח *h. m.* Dauer.

נָצְחוֹן *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.

נִצְחָנָא *a. m.* siegreich.

נִצְחָנָא (Ri 7, 18) *a. m., c.* נִצְחָן Dt 33, 29 Sieg.

נִצְחָנָה Ortsname.

נִצְחָנִיתָא *a. f.* Siegen.

נִצְיָא *a. m.* 1. Blüte; 2. Sproß, Gewächs.

נִצְיָא *a. m.* Graben.

נִצְיָב *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נִצְיָבָא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נִצְיָבִין (Ez 27, 23) Ortsname.

נִצְיָנָא *a. m.* Graben.

נִצִּיר *h. m.* Rute.

נִצַּל *h.* zergehen. *Ni.* entrinnen. *Pi.* berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen (z. B. vor Unreinheit). *Ho.* gerettet werden.

נִצַּל *a.* retten. *Aph. ipf.* נִצִּיל Jes 31, 5 (MS נִצִּיל) *dass. Itaph.* gerettet werden.

נִצַּל *h. m.* Zerfließendes (bei der beginnenden Zersetzung der Leiche).

נִצְמִין (Jes 44, 13) 1. mit MS נִצְוִרִין, s. נִצְוִרָא.

נִצְנִין *s.* נִצָּא.

נִצְנִין *s.* נִצִּין.

נִצְנִין *s.* נִצִּין.

נִצֵּעַ *s.* נִצֵּץ.

נִצֵּץ *a., pf.* 1 *sg.* נִצִּיצִית Jes 38, 14, *ipf.* 3 *pl. f.* נִצִּצְפָן Jes 29, 4 zirpen. *Pa. pt.* מִנִּצִּיר Jes 38, 14 *dass.*

נִצְפָּה *h. f.* Kappernbusch (*Capparis spinosa*).

נִצֵּץ *h.* blühen. *Pilp.* נִצִּנֵּץ 1. glänzen, erglänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten. *S.* נִיץ.

נִצֵּץ *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מִנִּצִּנֵּץ Ez 1, 7 glänzen. *S.* נִיץ.

נִצְצָא *a. m.* נִצְרָא ein Raubvogel (Habicht).

נִצֵּר *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נִצֵּר *a.* zirpen.

נִצֵּר I *h. m.* Grille.

נִצֵּר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigenname.

נִצְרָא *a. m.* 1. Rute, Schoß; 2. Korb aus Ruten.

נִצְרָפִי *נִצְרָפִי* christliches (?) Versammlungshaus.

נִצְרָת Ortsname.

נִקָּא *s.* נִקִּי.

נִקָּב *h.* 1. durchbohren; 2. durchdringen. *pt. pass.* נִקְיֹב durchlöchert; 3. lästern. *Ni.* durchbohrt werden. *Pi.* anbohren. *Pu.* angebohrt werden.

נִקָּב (2K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa. dass. Itpe.* durchbohrt werden.

נִקָּב *h. m.* Loch. בֵּית הַנִּקָּב hintere Öffnung am Beinkleid. צָרִיךְ לְנִקָּבִי er muß seine Notdurft verrichten.

נִקְבָּא, נִקְבָּא *a. m., pl.* נִקְבִּין Ez 28, 13 *dass.*

נִקְבָּה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נִקְבָּה *h. f., pl.* נִקְבִּין 1. Durchlöcherung; 2. Öffnung, בֵּית נִקְבָּה Gegend des Afters.

נִקְבֻּת *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.

נִקְבֻּתָא *a. f., pl.* נִקְבִּי 1. *dass.*; 2. Höhlung.

נִקְבֻּתָא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נִקֵּד I *h.* 1. stechen, beunruhigen; 2. Punkte machen. *Ni.* Punkte bekommen, gesprenkelt werden.

נִקֵּד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.

נִקֵּד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אֶתְנִקֵּדא Ez 16, 4 gereinigt werden.

נִקְדָּה *h. f.* Punkt.

נִקְדֻּד 1. נִקְרוּס.

נִקְדִּימֹן נִקְדִּימֹן *gr.* männl. Personennamen (Νικόδημος).

נִקָּה *h. f.* Kamelweibchen.

נִקָּה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft lassen. *Pu. pt.* מִנִּקָּה rein.

נִקֻּד *h. m.* gesprenkelt.

נִקֻּד *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Gebäckart.

נִקֻּסְאִין *a. m. pl.* Leute gemischter Herkunft.

נקי *h. m.* Reinigung.

נקוסא männl. Personennamen.

נקר *h. m.* 1. Olivennachlese (durch Abschlagen); 2. Verwundung.

נקופא *a. m.* dass.

נקור *h. m., pl.* נקורות Schärfer (von Mühlsteinen).

נקור *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.

נקורא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.

נקושא *a. m., c.* נקוש Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.

נקו *h. Hi.* zur Ader lassen.

נקו *a. Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.

נקט I *h. Pi.* reichen.

נקט II *h.* 1. sich verdrießen, sich ekeln; 2. Verdruss erregen.

נקט *a.* 1. *pf.* 3 *sg.* נקטת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen; 2. sammeln. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* נקטו Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auflesen, nehmen; 3. halten.

נקיטא *gr. m.* (νικητής) Sieger.

נקטמון *gr. m.* (ὄνος κατ' ὄμωον) Eselsfigur.

נקי männl. Personennamen.

נקי *a. Pa. pt. pl. m.* מנקן Jes 1, 25 reinigen. *Itpa.* gereinigt werden.

נקי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell; 4. leer. נקיה לשון Euphemismus. פת

נקיה Weißbrot.

נקי II *h. m.* Lamm.

נקיא *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נקי 1K 15, 22 ledig, frei.

נקיד Engelname.

נקידא *a. m.* rein, klar.

נקיון s. גיקון.

נקיון *h. m.* Reinheit, Klarheit.

נקיות *h. f.* 1. dass.; 2. Straflosigkeit.

נקיט *h. m.* sich ekelnd.

נקימה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.

נקלזם, נקלזים *gr. m.* (von Νικόλαος) eine Art Datteln.

ניקלוגוס 1. ניקלוגוס *gr. m.* (δικολόγος) Anwalt.

נקיק *h. m.* Felsenspalt.

נקירא s. נקידא.

נקירה *h. m.* Picken.

נקירתא *a. f.* Höhlung.

נקלה, נקלי *gr. f.* (ἀνάκωλος) Unter- gewand.

נקליטין *gr. m. pl.* (ἀνάκλιτον) Lehne.

נקם *h.* sich rächen.

נקם *a., ipf.* 2 *sg.* תקום Lv 19, 18 dass. *Itpa.* Rache zu erfahren bekommen.

נקמה *h. f.* Rache.

ניקומי *gr.* männl. Personennamen (Νικόμαχος).

נקמן *h. m.* rachsüchtig.

נקמתא *a. f., pl. c. s.* נקמתהון Thr 3, 60 Rache.

ניקון *gr. m.* (νίκων) Mauerbrecher.

נקוניא s. נקניקא.

נקניקא *gr. f.* (λουκάνα) Fleischwurst.

ניקנור *gr.* männl. Personennamen (Νικάνυρ).

נקים männl. Personennamen.

נקע *h. m.* Vertiefung.

נקר I *h.* 1. stoßen, schlagen; 2. beunruhigen. *Pi.* 1. stoßen; 2. Oliven abschlagen (bei der Nachlese); 3. abhauen. *Hi.* 1. aneinanderstoßen lassen; 2. vergleichen. *Ho.* aneinandergebracht werden.

נקר II *h. Ni.* rund gemacht sein. *Hi.* 1. rundmachen; 2. rund gehen lassen; 3. umringen; 4. in Rechnung setzen (als Kredit). *Ho.* 1. rund gemacht sein; 2. ummauert sein.

נקר *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.

נקר I *a., pt. pass. f.* נקיפא Dt 21, 6 stoßen, schlagen, erschlagen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. pt. f.* מתנקפא Est II 4, 13 (nicht MS) sich stoßen.

נקר II *a. Aph.* 1. *pf.* 2 *pl.* נקיפתון Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תקפון Lv 19, 27 rund machen; 3. unter Kredit verkaufen.

נָשָׂא *a. m.* מִן נָשָׂא, *pl.* מִן נָשִׁים *Mensch.*
נָשָׂא *בר* jemand.

נָשָׂא *a.* vergessen. *Itpe. ipf. 2 sg.* תִּשְׁכַּח
Dt 9, 7 dass. *Aph. 1. pf. c. s.* אֶשְׁכַּח
Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten
lassen, vergessen; 2. vergessen machen.

נָשָׂא *a. f.* (sg. gewöhnl. אִתָּתָא, *pl. d.* נְשִׂאֵי
Frau. נְשִׂאֵי בֵּי הַבַּיִת Haus der Eltern der Frau.

נָשָׂא *h.* wehen. *Pi. Hi.* 1. dass.;
2. wehen lassen.

נָשָׂא *a., pf. 3 sg. f.* נִשְׁבַּת *Jes 40, 7, pt. pl.*
נִשְׁבָּו *Dt 32, 2 dass. Pa. pt. f.* מְנִשְׁבָּא
Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen lassen.

נָשָׂא *h. m.* Schlinge zum Fangen (Netz?).
נָשָׂא *a. m.* dass.

נִשְׁדָּו *pers. m.* Ammoniak.

נָשָׂא *h. m.* נִיד הָגָ' Hüftnerv.

נָשָׂא *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.*
vergessen machen.

נִשְׁבַּת *h. f.* Spreu.

נִשְׁוֶרָה *a. m.* Krume.

נָשָׂא *a.* abziehen, enthäuten.

נָשָׂא *a. m.* נִידָא דְנִידָא Gn 32, 32 der Hüftnerv.

נָשָׂא *h. f.* Beißen.

נָשָׂא *h. f.* Abfallen.

נָשָׂא *h. f. pl.* 1. Frauen; 2. Name einer
Abteilung der Mischna. *S.* אִשָּׁה.

נָשָׂא *h. f.* Atemzug.

נָשָׂא *h. f.* Blasen.

נָשָׂא *h. f.* 1. Küssen, Kuß; 2. ge-
schlechtl. Berührung.

נָשָׂא *h. f.* Küssen, Anhänglichkeit.

נָשָׂא *Ortsname.*

נָשָׂא *a. f.* Kuß.

נָשָׂא *h. f.* Abfallen.

נָשָׂא *h.* 1. beißen; 2. ausleihen gegen
Rückgabe mit Zuschuß; 3. aneinander-
stoßen. *Pi.* beißen. *Pu.* gebissen werden.

Hi. 1. beißen lassen; 2. aneinander-
stoßen lassen; 3. Zins zahlen(?).

נָשָׂא *h. m.* 1. Zinsnahme; 2. Zins.

נָשָׂא *h. m., f.* נִשְׁכָּנִית bissig.

נָשָׂא *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.*
abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.

נָשָׂא *a. Aph.* herauswerfen.

נָשָׂא *h.* atmen.

נָשָׂא *a. Pa.* aufatmen. *Itpe.* genesen.
Itpat. אֶנְשָׁתָם (?) atmen.

נָשָׂא *h. m.* Salbe, welche das Wachstum
der Haare hindert.

נָשָׂא *a. m.* Atemzug.

נָשָׂא *h. f.* Lebenshauch, Seele.

נָשָׂא (Gn 2, 7) *a. f., pl.* נְשָׁמוֹת dass.

נָשָׂא *I h.* blasen.

נָשָׂא *II h.* gleiten.

נָשָׂא *I a.* blasen. *Itpe.* angeweht werden.

נָשָׂא *II a.* gleiten. *Itpat.* אֶנְשָׁתָה dass.

נָשָׂא *h. m.* Dämmerung (morgens und
abends).

נָשָׂא *a. m.* dass.

נָשָׂא *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen.

Pu. sich berühren. *Hi.* berühren lassen.

נָשָׂא, נָשָׂא (Gn 29, 11) *a.* 1. küssen;
2. berühren. *Pa. inf.* נִשְׁקָא Gn 31, 28
küssen.

נָשָׂא *h. m.* Rüstung, Waffen.

נָשָׂא (bGitt 43^b) *a. m. pl.* eingebranntes
Zeichen.

נָשָׂא *a. f.* Kuß.

נָשָׂא *h.* abfallen, herausfallen. *Pi.* ab-
reißen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.

נָשָׂא *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.

נָשָׂא *h. m.* Herabfallendes.

נָשָׂא *h. m.* Geier, Adler.

נָשָׂא *a. m.* 1. Dt 14, 12 dass.; 2. Name
einer Gottheit.

נָשָׂא *a. m.* Abfallendes.

נָשָׂא (MidrTeh 78, 45) *a. f.* eine Vogel-
art(?).

נָשָׂא (Esr 4, 7) *pers. m.* Brief.

נָשָׂא (jEr. 25^a) 1. נִשְׁשָׁנִית (?), s. נִשְׁשָׁנִית (?).

נָשָׂא (bSabb 134^a) 1. מְנִשְׁתָּה s. נִשְׁשָׁנִית.

נָשָׂא *gr. m.* (ναρθήκιον) Behältnis.

נָשָׂא *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen
lassen.

נָשָׂא (?) Name eines heidnischen Festes.
S. נִשְׁכָּנִית.

נְתַחַח *h. m.* Zerlegen.

נָחַח *h. Ni.* 1. abspringen; 2. spritzen.

Pi. 1. springen; 2. springen machen.

Hi. 1. springen machen; 2. abschlagen; 3. deutlich aussprechen. *Ho.* abgeschlagen werden.

נָחַח *a., pt. pl. f.* נָחַחַח Dt 1, 44 abspringen.

Pa. umherspringen machen. *Aph.* abschlagen.

נְחָחָה männl. Personennamen.

נְחָחָה (?) männl. Personennamen.

נָחַח *h. Pi.* zerlegen.

נָחַח *a. Pa.* wegreißen.

נָחַח *h. m.* Stück.

נְחָה männl. Personennamen (נְחָה).

נָחַח *h. m.* Pfad.

נְחָחָה *a. f.* dass.

נָחַח *h. m.* Heiligtumssklave.

נְחָחָה *a. m.* 1. dass; 2. männl. Personennamen.

נְחָחָה *a. m.* Heiligtumssklave.

נְחָחָה *h. f.* 1. Geben; 2. Anlegen.

נְחָחָה *h. f.* Gebot betreffend die Heiligtumssklaven.

נְחָחָה *h. m.* Heiligtumssklave.

נְחָחָה *h. f.* Niederreißen.

נְחָחָה *h. f.* 1. Losreißen; 2. Aufreißen.

נָחַח *h. Hi.* 1. schmelzen; 2. gießen.

Ni. Ho. sich auflösen, schmelzen.

נָחַח I *a. Pa. Aph. ipf. 2 sg. m.* נָחַח Ex 25, 12 1. schmelzen; 2. gießen.

נָחַח II *a.* schaden.

נָחַח *a.* geben.

נָחַח *h.* 1. geben; 2. an die Hand geben, er-
geben; 3. legen, anlegen; 4. richten. *Ni.*

Ho. 1. gegeben werden; 2. gelegt werden.

נָחַח *a., nur impf.* נָחַח Ex 21, 4 u. *inf.*

נָחַח Dt 15, 10 dass. *S.* נָחַח.

נָחַח männl. Personennamen.

נָחַח *h.* niederreißen. *Ni. Ho.* niedergerissen werden.

נָחַח *h.* 1. losreißen, ausreißen; 2. von sich geben. *Ni.* 1. losgerissen werden; 2. sich lösen, sich wandeln; 3. haar-
krank werden. *Pi.* 1. losreißen; 2. protestieren.

נָחַח *a. Pa.* 1. losreißen; 2. auflösen, verändern. *Aph. imp. c. s.* נָחַח Jer 12, 3 (MS נָחַח) dass. *Itpa. pf.* נָחַח Koh 4, 12 1. abgelöst werden, weggenommen werden; 2. verändert werden.

נָחַח *h. m.* Kopfflechte (Haarschwund).

נָחַח (Lv 13, 30) dass.

נָחַח *h. Hi.* 1. lösen, losmachen; 2. er-
lauben; 3. preisgeben; 4. wegwerfen, exilieren. *Ni. Ho.* 1. losgemacht werden; 2. erlaubt werden.

נָחַח *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* נָחַח Dt 28, 40 (MS נָחַח) abfallen; 2. *ipf.* נָחַח Lv 13, 41 ausfallen. *Pa.* 1. *pt.* נָחַח Jes 1, 30 (MS נָחַח) fallen lassen, abwerfen; 2. fallen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* נָחַח Ru 2, 16 (MS נָחַח) fallen lassen, abwerfen.

נָחַח *h. m.* Natron (mineralisches Laugensalz).

נָחַח *a. m.* 1. Jer 2, 22 dass.; 2. Lv 19, 10 B. Abfall.

נָחַח *h. Ni.* sich losreißen. *Hi.* 1. ausreißen; 2. schwächen.

נָחַח *a.* ausreißen.

ם

ם der 15. Buchstabe des hebr. Alphabets. ם als Zahlzeichen = 60.

סאב *h. Pu. pt.* מְסֹאֵב verunreinigt. *Hithp.* unrein werden.

סאב I *a. Pa. ipf.* מְסֹאֵב Lv 13, 3 1. unrein machen; 2. für unrein erklären; 3. *pf.* מְסֹאֵב Gn 31, 13 schänden. *pt. pass.* מְסֹאֵב Lv 13, 11 unrein. *Itpa.*

pf. אֶסְתָּאֵב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.

קָאב II s. קיב.

קָאָה *h. f., pl.* קָאִין, קָאוֹת Maß (dritter Teil des Ephra) für Trockenenes und Flüssiges. קָאָה בֵּית קָאָה Feld von einem Sea (Aussaat).

קָאוֹכָא *a. m.* Unreinheit.

קָאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.

סאט s. סאט.

קָאמָא *gr. m.* (ἄσημος) Silber.

קָאמָא *a. m.* Granne.

קָאמָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* קָאָה 2 K 7, 1, *pl.* קָאִין Ex 16, 36, קָאִין Gn 18, 6, קָאִין Maß für Trockenenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

סאמא (EchR 1, 15) 1. קָחוּתָא.

קָב (= קָב) *a.* nehmen.

קָבָא (Gn 14, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Großvater; 4. männl. Personenname; 5. קָבָר Ortsname.

קָבָא *h.* saufen.

קָבָא *a., pt.* קָבִי Dt 21, 20 dass. *Pu.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.

קָבָא s. קָבִין.

קָבָא *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden.

Pi. 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.*

קָבָא 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.*

übertragen werden. *Po.* umringen.

Pu. 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.

קָבָא *a. Aph.* herumgehen.

קָבָא *h. f.* 1. Gebrauch von קָבָא; 2. (später) Ursache.

קָבָלִים (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.

קָבוֹיָתָא, קָבוֹיָתָא *a. f.* Schenkwirtin.

קָבוֹד *h. m.* Verflechten.

קָבוֹלָא *a. m.* Lastträger.

קָבוֹרָא I *a. m., c. s.* קָבוֹרָא Ez 19, 5 Hoffnung.

קָבוֹרָא II *a. m.* Aderlaß.

קָבוֹרָא, קָבוֹרָא *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.

קָבוֹתָא *a. f.* Greisenalter.

קָבָטָא, קָבָטָא *gr.* männl. Personenname (Σαββατίος).

קָבָטִין *gr.* Name eines Flusses (σαββατεῖον).

קָבִיב *h. m.* rings. *f. pl.* קָבִיבוֹת Umgebung.

קָבִיכָא *a. m.* Dickicht.

קָבִילָה *h. f.* Gebrauch des Stammes סבל.

קָבִין *h. m. pl.* feine Kleie.

קָבִיסקָא *x. m.* Alraun.

קָבִיטָא *a. m.* satt.

קָבִיבָא *h. Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* verflochten sein, sich verwickeln.

קָבִיבָא *a.* verflechten. *Pu.* umgarnen.

קָבִיבָא *h. m.* Netz.

קָבִיבָא *h. m.* Netzverfertiger.

קָבִיבָא, קָבִיבָא *a. m., pl. d.* קָבִיבָא Jes 3, 18 Haarnetz (Kopfbedeckung der Frauen).

קָבִיבָא *a. m., pl. d.* קָבִיבָא Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.

קָבִיבָא *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

קָבִיבָא, קָבִיבָא Name eines Sees (Semechonitis).

קָבִיבָא *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

קָבִל *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.

קָבִל I *a., pt.* קָבִיל Gn 4, 23 dass.

קָבִל II *gr.* (vgl. קָבִלִּינֹת) *Pu.* Ehepfand geben.

קָבִל *h. m.* Lastträger.

קָבִלָה *h. f.* Last, Arbeit.

קָבִלִּין *h. m.* Tragen.

קָבִלִּינֹת *gr. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).

סבולת *gr. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.

סבולתא (Ri 12, 6 Or 1471, Praet. סבולתא) *s.* שבלתא.

סבנתא, סבנתא, סבנתא *gr. f.* (σάβανον) Leintuch.

סבגין *gr. m.* (σεβέννιον) Palmbast.

סבס *a. Pa.* aufhäufen.

סבסטי *gr.* Ortsname (Samariten, Σεβαστή).

סבסטוס *gr. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname der röm. Kaiser).

סבע *a., ipf. 2 sg.* תסבע Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf. 1 sg.* תסבע Jer 31, 14, *Aph. ipf. 3 sg.* יסבע Jes 58, 11 (MS סבע) satt machen, sättigen.

סבעא *a. m., c.* סבע Dt 33, 23 satt.

סבעא (Gn 41, 29), סבעא *a. m.* Sättigung, Fülle.

סבק *lat. m.* (sebacus) Talglicht.

סבר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* סבור meinend;

2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen;

2. סבר פנים freundlich sein.

סבר I *a.* 1. *pt.* סבר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf. 1 sg.* סברית Gn 45, 11

(MS סברית) meinen. *pt. pass.* סביר

1. Gn 37, 8 meinend; 2. gedenkend;

3. *pt. pl.* סברין Thr 3, 25 (MS סברין) hoffen.

Pa. 1. *pf. 1 sg.* סברית Gn 49, 18

hoffen. *Aph.* 1. hoffen; 2. hoffen

machen; 3. סברין אפין freundlich sein,

sich jemd. zuwenden; 4. aufklären.

Itpa. 1. hoffen; 2. einleuchten; 3. *pt.*

סבתר GnJII 49, 17, 1. סבתר mit

cod. Vat., s. סתר.

סבר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* סברך Dt 1, 31

aufladen, tragen; 2. *inf.* סברא Dt

1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* סברותך

1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* סבר 2 S

23, 4 (MS סבר) hoffen. *Itpo. pt. pl.*

סברין Ez 39, 9 sich versorgen.

סבר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.

סבר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. סבר פנים

פיות freundlich.

סברא *a. m.* 1. *ind.* סבר Ru 1, 12

(fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* סבר

Gn 31, 2, ס' אפין Miene, Angesicht.

סברא *a. m., ind.* סבר Lv 19, 32 (MS

סבר) Kundiger.

סברא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS סברא) Ver-

stand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung;

3. Vernunftgrund.

סברון *h. m.* Hoffnung.

סברותא *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand;

2. Hoffnung.

סברוסי I סברוסי.

סברותא *a. f.* Hoffnung.

סברית *lat. f.* severianisch (Severianus).

סבריקון *gr. m.* (σουβρικόν) Obergewand.

סנא I *a.* gehen. *Aph. pt. pl.* מנסן Jer

8, 6, *Itpe.* dass.

סנא II s. סני I.

סגיד, סגיד (Gn 24, 26) *a., ipf. 2 sg.*

תסגיד Ex 20, 5 sich niederwerfen.

סגדא *a. m.* Götzenbild.

סגדותא *a. f.* dass.

סגדא *a. f., ind.* סגדא Lv 26, 1 Götzen-

dienst.

סגודא *a. m.* Verehrung.

סגידא *a. m., pl. c. s.* סגידותן Jes 5, 13

Menge.

סגידא 1. סגידא.

סגולא *a. m.* Traube.

סגול *h. m.* Pein, Elend.

סגופא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.

סגורא *a. m.* Verschluss.

סגותא *a. f.* Menge.

סני I (Lv 13, 39) *a.* 1. größer werden;

2. *pt. f.* סניא (l. סניא) Lv 13, 57 B.

mehr werden, zunehmen; 3. viel sein;

4. genügen. *Pa. imp.* סני Nu 14, 17

groß machen. *Aph. pf.* סני Dt 1, 10

1. viel machen; 2. mehr machen;

3. groß machen; 4. viel haben. *Itpe.*

sich vermehren.

סני II *a., pf. c. s.* סניתה Est II 3, 3

(MS סנייתיה) 1. סנייתיה.

סני *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr,

viel. S. סניא.

סְנִיָּא *I a. m. 1. ind. סְנִי* Gn 32, 12 Menge. *לְסִנִּי* Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.

סְנִיָּא *II a. m. 1. Gang, Lauf; 2. Abhandlung.*

סְנִיָּא (NuJII 22, 24) *1. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא *a. m., ind. סְנִי, סְנִיָּא* Nu 32, 1, *pl. סְנִיָּאִין* Nu 21, 15 *1. viel; 2. groß.*

סְנִיָּאִיתָ *I a. f., c. סְנִיָּאִיתָ* Lv 11, 42 (MS סְנִיָּאִיתָ) Menge, Fülle.

סְנִיָּאִיתָ (?) *II a. f., c. סְנִיָּאִיתָ* Mi 7, 4 (MS סְנִיָּאִיתָ) Umzäunung.

סְנִיָּאִיתָ *a. f. Verehrung.*

סְנִיָּאִיתָ *a. f., c. סְנִיָּאִיתָ* Lv 11, 42 Menge, Fülle.

סְנִיָּא *s. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא *a. viel, sehr.*

סְנִיָּא (?) *a. m. Zweig.*

סְנִיָּא *s. סְנִיָּא.*

סְנִיָּאִיתָ *s. סְנִיָּאִיתָ I.*

סְנִיָּא *a. m., ind. סְנִיָּא* Lv 13, 44 aussätzig.

סְנִיָּא *h. f. 1. Einschließung; 2. Gebrauch von סְנִיָּא.*

סְנִיָּאִיתָ *a. f., ind. סְנִיָּאִיתָ* Lv 13, 2 B. Aussätz.

סְנִיָּא *h. Pi. aufhäufen, zurücklegen. Pu. zu eigen sein.*

סְנִיָּא *I a. Pa. dass.*

סְנִיָּא *a. m. Knolle von Cyperus rotundus.*

סְנִיָּא *pt. מְסִנִּיָּאִיתָ (ExJI 26, 28) 1. גְּלָל, s. גְּלָל.*

סְנִיָּא *h. m. kugelförmig.*

סְנִיָּא *a. m., pl. f. סְנִיָּאִיתָ* Ez 1, 7 dass.

סְנִיָּא *h. f. Besitztum.*

סְנִיָּא *lat. m. pl. (sigillaria) Bilderfest.*

סְנִיָּא *lat. m. pl. (saeculares) Säkularfeier.*

סְנִיָּא *a. f. Besitztum.*

סְנִיָּא *a. f., pl. סְנִיָּא* eine Binsenart.

סְנִיָּא *gr. m. pl. (σάγματα) Decken.*

סְנִיָּא *1. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא (BerR 50) *gr. m. (σάγιον) Soldatenmantel.*

סְנִיָּא *h. m. Fürst. סְנִיָּאִיתָ* Priesterhaupt (nach dem Hohenpriester).

סְנִיָּא *a. m., c. סְנִיָּא* Jer 52, 24 dass.

סְנִיָּא. סְנִיָּא Ortsname.

סְנִיָּא (GnJI 27, 28, MS סְנִיָּא) *1. סְנִיָּא, s. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא *a. m. aus Kephars Segana.*

סְנִיָּא *x. f. pl. Korb.*

סְנִיָּא *gr. m. (σίγνον), pl. סְנִיָּאִיתָ* 1. Redeweise; 2. Lösungswort; 3. Fahne.

סְנִיָּא *lat. m. pl. (signarii) Fahnen-träger.*

סְנִיָּא *gr. m. (σάτος) dicker Mantel.*

סְנִיָּא *s. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא *1. סְנִיָּא, s. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא *a. 1. viel sein; 2. sich mehren. Aph. 1. vermehren; 2. viel haben.*

סְנִיָּא *a. m. Menge.*

סְנִיָּא *a. f. dass.*

סְנִיָּא *h., pt. pass. סְנִיָּא* gequält. *Pi. quälen. Hülfp. sich quälen.*

סְנִיָּא *a. quälen. Pa. inf. סְנִיָּא* Nu 30, 14 dass. *Itpa. inf. אֶסְנִיָּא* Koh 1, 13 gequält werden.

סְנִיָּא *h. schließen. Ni. geschlossen sein. Hi. ausliefern, verraten. Ho. pt. מְסִנִּיָּא* eingeschlossen.

סְנִיָּא *a., pt. pass. f. סְנִיָּא* Ct 1, 9 umschließen. *Aph. ipf. c. s. סְנִיָּא* Lv 13, 5 *1. zuschließen; 2. einschließen. Itpe. 1. ipf. 3 f. sg. סְנִיָּא* Nu 13, 14 eingeschlossen werden; 2. verschlossen werden; 3. aussätzig werden.

סְנִיָּא *h. m. Schloß.*

סְנִיָּא (Ps 1, 3) *1. סְנִיָּא, s. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא (BerR 8 Ausg. Konst.)?

סְנִיָּא Engelname.

סְנִיָּא *1. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא *h. m. Regenguß.*

סְנִיָּא *a. m. dass.*

סְנִיָּא (Tos. Bech V 12) *1. סְנִיָּא.*

סְנִיָּא *h. m. Block (zum Fesseln).*

סְנִיָּא *a. m. dass.*

סְנִיָּא *a. m. Verfertiger von Blöcken.*

סְנִיָּא *lat. f. (esseda) Wagen.*

סְנִיָּא Ortsname.

סְדוּמִי *h. m.* 1. Sodomit; 2. sodomisch.
סְדוּק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.
סְדוּר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung;
 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Portion;
 6. Abschätzung; 7. ein Teil der Mühle;
 8. (später) allgemeines Gebetsritual für
 Wochentage, Sabbath, Hauptgebete der
 Festtage, Kasualien.
סְדוּרָא *a. m., ind.* **סְדוּר** Nu 28, 2 1. Ordnen;
 2. Ordnung; 3. Reihenfolge.
סְדִיָּא *a. m.* **בֵּי ס'** 1. Kopfkissen; 2. zu
 Häupten.
סְדִין *x. m.* (vgl. σινδών) 1. leinenes
 Tuch; 2. leinenes Gewand.
סְדִינָא *x. m., pl.* **סְדִינִין** Thr 2, 20 dass.
סְדִינָא s. **סְדִינָא**.
סְדוּמִין (jBabB 13^c) 1. **סְדוּמִין**, s. **סְדוּמִי** (?).
סְדִן *x. m.* 1. Holzblock; 2. Sykomorenstumpf;
 3. Ambos; 4. Töpferscheibe.
סְדִנָּא *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mühlrad;
 3. Jer 18, 3 (MS **סְדִנָּא**) Töpferscheibe;
 4. Masse; 5. (auch **סְדִנָּא**) Instrument bei
 der Verfertigung von Dattelwein(?).
סְדִנָּא *lat. m.* (*essedra*) Wagen.
סְדוּנִים (Tos. Kel. BabB VII, 10) 1. **סְדוּנִים**,
 s. **סְדוּנִין**.
סְדִסִּים (Siphre Dt 234), 1. **סְדִסִּין**.
סְדִק *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten werden;
 2. beschnitten werden. *Pi.* spalten,
 zerreißen.
סְדִק *a.* 1. *pt. pass.* **סְדִיק** Lv 11, 7 spalten.
Pa. 1. dass.; 2. *pf. c. s.* **סְדִיקוֹנָא** 2 K
 2, 12 (MS **סְדִיקוֹנָא**) zerreißen.
סְדִק *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.
סְדִקָּא *a. m., pl.* **סְדִקִּין** 1 K 11, 30 Fetzen,
 Lappen.
סְדִקִּי *gr. f.* (σιτικός) 1. Getreidemarkt
 (Getreidechan); 2. Getreidehändler.
 Nach I. Löw zu lesen **סְדִקִּי** 1. sara-
 zenischer Getreidehörer; 2. Platz, wo
 er feilbietet.
סְדִקִּית *gr. f.* Getreidehändlerin. Nach
 I. Löw 1. **סְדִקִּית** sarazenische Getreide-
 höckerin.

סְדִקִּית *h. f.* spitzig.

סְדִקִּים 1. **סְדִקִּים**.

סְדִר *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen.
Pi. 1. ordnen; 2. eine Abschätzung
 vornehmen (behufs Belassung des zum
 Leben Nötigen). *Pu.* geordnet sein.
Hi. 1. ordnen; 2. die Reihenfolge
 feststellen.

סְדִר *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* **סְדִרִית**
 Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine
 Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.*
 2 *sg.* **סְדִרִית** Ex 21, 1 in Ordnung vor-
 legen. *Itpa.* geordnet werden.

סְדִר *gr. m.* (σουλδάριον) 1. Tuch; 2. Kopf-
 tuch.

סְדִר (bJom 85^a) 1. **סְדִר**.

סְדִר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge;
 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung
 eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.
סְדִרָּא *a. m.* 1. Ordnung; 2. Ex 28, 17
 Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Er-
 klärung eines Lektionsabschnitts;
 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.

סְדִרָּא (Ru 3, 15, MS **סְדִרָּא**!) **סְדִרָּא**
gr. m. (σουλδάριον) 1. Tuch; 2. Kopf-
 tuch.

סְדִרָּא 1. **סְדִרָּא**.

סְדִרָּא (SchemR 42) 1. **סְדִרָּא**.

סְדִרָּא *h. m.* Ordner (von Tradi-
 tionen).

סְדִרָּא *a. m.* dass.

סְדִר *h.* *Pi.* mit Zeugen versehen.

סְדִר *a.* *Pa.* *Aph. ipf.* 2 *sg.* **סְדִרִית** Dt
 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum
 Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Itaph.*
pf. **סְדִרִית** Ex 21, 29 bezeugt werden.

סְדִרָּא (Dt 19, 18) *a. m., ind.* **סְדִרִית** Lv
 5, 1 Zeuge.

סְדִרָּא (?) *a. m.* Zeugnis.

סְדִרָּא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis;
 2. *pl. d.* **סְדִרָּא** Dt 6, 20 Bezeugung;
 3. Beweis.

סְדִר *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).

סְדִרָּא (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.

סְהָרֹן *h. m.* mondformige Zierat(?).
 סְהָרֹנָא *a. m., pl. d.* סְהָרֹנִיָּא Ri 8, 26
 dass.
 סְהָרְנָא *a. m.* dass.
 סוּא *h. m.* Korb.
 סוּאָא *a. m.* Unreinheit.
 סוּאָבוּתָא *a. f.* dass.
 סוּאָבְתָא *a. f., c.* סוּאָבְתָא Lv 5, 3, *c. s.*
 סוּאָבְתָּהּ Lv 5, 3, *pl. c.* סוּאָבְתָא Koh 9, 8
 1. Unreinheit; 2. Unreines.
 סוּאָר *s.* סוּר.
 סוּב *s.* סוּף.
 סוּבָב *h. m.* 1. Reifen; 2. Umgang des
 Brandopferaltars.
 סוּבְרָא (Ex 27, 5, MS סוּבְרִיאָא) *a. m.*
 dass.
 סוּבִין *h. m. pl.* Ränder(?).
 סוּבִין (Tos. Kel. BabM. V 6), *s.* סוּפִין.
 סוּבְרָא I *a. m.* Last.
 סוּבְרָא II *a. m.* Hoffnung.
 סוּג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.*
 סִיגִי dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.
 סוּג II *h. Hi.* סִיגִי verrücken.
 סוּג *a., pt. pl.* סִיגִין Ho 2, 8 umzäunen.
Pa. pf. 3 pl. סִיגִי Ct 7, 3 (MS סִיגִין) als
 Umzäunung ziehen.
 סוּג *h. m.* Korb (Kasten?).
 סוּגָא *a. m.* eine Vogelart.
 סוּגָה *h. f.* Umfriedigung.
 סוּגָר *h. m.* Halseisen, Kette.
 סוּד *h.* 1. tüncchen; 2. Kalk auflegen
 (zur Entfernung von Haaren). *Pi.*
 dass. *Pu.* getüncht werden.
 סוּד *a., ipf. 2 sg.* תְּסוּד Dt 27, 2 dass.
 סוּד I *h. m.* Fundament.
 סוּד II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.
 סוּדְנִי *h. m.* Schwätzer(?).
 סוּחַ *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. er-
 zählen.
 סוּחַ *a.* sagen, anreden.
 סוּחָא *a. m.* Geschwätz.
 סוּחָתָא (Jes 5, 25, MS סוּחָתָא) *a. f.*
 Unrat.
 סוּחִי *h. m.* Schwimmer.

סוּחַר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.
 סוּחַ *h. Hi.* הָסִיט bewegen, erschüttern.
Ni. bewegt werden.
 סוּחַ I *a., pf.* סָחַת Thr 2, 8 bewegen. *Aph.*
pf. אֶסִיט dass. *Itpe.* scheu werden.
 סוּחַ II *a., pf.* סָחַת Koh 2, 15 (MS כָּטָא)
 abtrünnig sein.
 סוּחְדָּה *s.* סוּחְדָּה.
 סוּחָה *h. f.* 1. die des Ehebruchs Ver-
 dächtige; 2. Name eines Mischna-
 traktats.
 סוּי *a.* begehren. *Aph.* sich sehnsüchtig
 wenden.
 סוּי *h. m.* Korb.
 סוּרָא (Prov 23, 29, Bibl. R. Bomb. I
 סוּרָא) (?) 1. סוּרָא *a. m.* Geschwätz.
 סוּדָּה I *h.* bestreichen, einölen, salben (pro-
 fan), *pt. pass.* סוּדָּה mit Öl bestrichen.
Ni. גָּסַף gesalbt werden. *Hi. pt.* מְסִיךְ
 1. מְנִיךְ, *s.* יָנִיךְ.
 סוּדָּה II *h. Pilp.* סָכַסְדָּה 1. anstoßen; 2. an-
 sengen.
 סוּדָּה *a., ipf. 2 sg.* תְּסוּדָּה Dt 28, 40 Ausg.
 Merx (Cod. Soc. 84 Lücke, B. תְּסוּדָּה)
 bestreichen. *Itpe. ipf. 3 sg.* יִתְסַדָּה Ex
 30, 32 gestrichen werden.
 סוּדָּה *h. m.* Zweig.
 סוּכָא *a. m., c. s.* סוּכִיָּה Ez 31, 3 dass.
 סוּכָה *h. f.* Gezweig.
 סוּכּוֹ Ortsname.
 סוּכִיָּא *a. m.* aus Socho.
 סוּכַר (כְּפַר) עֵין ס' Ortsname.
 סוּכְתָּא *a. f., ind.* סוּכָא Jes 17, 6 Zweig.
 סוּל *h. m.* Stachel, Gerte.
 סוּלָא *a. m., ind.* סוּל NuII 19, 2 dass.
 סוּלָתָא *h. f., pl.* סָלָתוֹת 1. Weizengries;
 2. Gebäck (Speise) davon.
 סוּלָתָא (Gn 18, 6, MS סוּלָתָא) *a. f., ind.*
 סוּלָתָא Ex 29, 2 dass.
 סוּם I *h. Pi.* סָיַם 1. kennzeichnen; 2. genau
 bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen.
Hilp. 1. genau bezeichnet werden;
 2. beendet werden.
 סוּם II *h. Ni.* נָסוּם blind werden.

סִים I *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תָּסִים Lv 19, 14
 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.*
 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau be-
 merken; 3. schließen. *Aph.* vorlegen.
Itpa. 1. genau bezeichnet werden;
 2. geschlossen werden.
 סִים II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סִימוּ
 Ct 5, 7 (MS סִמִּי) blind machen.
 סִימָא (tradit. Aussprache סִימָא) *h. m.*,
pl. סִימִין Blinder.
 סִימָא *a. m.*, *pl.* סִימִין Jes 29, 18 (MS
 סִימִין) dass.
 סִימָה *h. f.* Blinde.
 סִימָה *h. m.* Ring oder Schlinge am
 Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.
 סִימָתָא *a. f.* Mal.
 סִינָא *a. m.*, *c.* סִינִי Mi 7, 10 (MS סִינִי) Kot.
 סִוּנִיתָא l. סִנִּיתָא, s. סִנִּיָא.
 סִוּם *h. m.* Name eines bitteren Krauts.
 סוּם. אִסִּינָא (bPes 4^a) s. אִסִּינָא.
 סוּם *h. m.* Pferd.
 סוּסָא *a. m.*, *pl. c. s.* סוּסוֹתָי 2 K 5, 9
 Soc 59 dass.
 סוּסָלָא *h. m.* ein heuschreckenähnliches
 Insekt, viell. Gottesanbeterin (*Mantis*
religiosa).
 סוּסָה *h. f.*, *pl.* סוּסִיּוֹת Stute.
 סוּסָמִי *gr.* Ortsname (Samaria, Σεβαστή).
 סוּסָא I (Ex 15, 1) *a. m.*, *pl.* סוּסָן Gn
 49, 17, סוּסָתָן Pferd.
 סוּסָא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).
 סוּסִיתָא, סוּסִיתָה Ortsname (Hippos).
 סוּעַ *h. s.* סוּעַ.
 סוּעַ *a.* 1. *ipf.* יָסוּעַ Lv 14, 42 (MS יָשׁוּעַ),
 s. יָשׁוּעַ; 2. s. סוּעַ.
 סוּעָרָנָא s. סוּעָרָנָא.
 סוּרַי *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pa. pt. f.*
 מְסִיפָה Spätfeige. *Hitp.* Spät reife er-
 halten. *Pal.* סוּפָה völlig vertilgen.
 סוּרַי *a.* 1. *ipf.* יָסוּרַי Lv 26, 20 ein Ende
 nehmen, schwinden; 2. vernichten;
 3. *pf.* סָרַי Thr 4, 11 vollenden. *Pa.*
 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסִיפִין 1 K
 14, 10 (MS מְסִיפִין) schwinden; 3. ein

Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אִסִּיר
 Dt 32, 22, אִסִּיר Ze 1, 3 vernichten.
 סוּרַי *h. m.* Schilf (nur in סוּרַי Schilfmeer).
 סוּרַי *h. m.* Ende. אִלָּא — סוּרַי דָּבָר
 nicht nur — sondern auch. סוּפִי תְּאֵנִים
 die letzten Feigen. סוּפּוֹ לְ
 סוּפִי קִיטָא (Gn 49, 9) *a. m.* dass.
 Mi 7, 1 (MS סוּפִי קִיטָא) die letzten (Feigen)
 des Sommers. סוּפִיָּה *c. part.* zuletzt.
 סוּפָא *a. m.*, *ind.* סוּף Dt 1, 1 Schilf (nur
 in סוּף).
 סוּפָה *h. f.* Ende.
 סוּפִין *h. m.* Schwert.
 סוּפִינָא *a. m.*, *c. s.* סוּפִינָה 2 S 21, 16 dass.
 סוּפִתָא Ortsname.
 סוּפִרַי *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibelschreiber;
 3. Bibellehrer; 4. Gelehrter; 5. Ge-
 lehrter der Zeit Esras. *pl.* סוּפִרַים
 Name eines nachtalmud. Traktats.
 סוּרַי *h. m.* geschichteter Haufe.
 סוּרַי *h.* aufhäufen.
 סוּרַי *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.*
 1. entfernen; 2. abtrünnig machen.
Ho. beseitigt werden.
 סוּרַי *a.* untersuchen. *Pa.* סִיר dass.
 סוּרַי *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt;
 3. schlimme Natur; 4. Bösertiger.
 סוּרַי Name eines Tempeltors.
 סוּרַי Ortsname.
 סוּרָאָה *a. m.* aus Sura.
 סוּרַי *h. m.* Gitter.
 סוּרַי (?) *h. f.* Name eines Krauts.
 סוּרִיָּאָל Engelname.
 סוּרִינָא *a. m.* Gitter.
 סוּרִס *h. m.* eine Pflanze (?).
 סוּרִיקִין s. סוּרִיקִין.
 סוּרִתָא Ortsname.
 סוּתַי *h. Hi.* הִסִּיתַי verlocken, locken.
Ni. verlockt werden.
 סוּתַי *h. m.* Verlockung.
 סוּתַי *h. m.*, *pl.* סוּתוֹת Kleid.
 סוּתַי *a.* 1. *ipf.* יָסוּתַי Lv 14, 8 (MS יָסוּתַי)
 schwimmen; 2. baden. *Aph. imp. pl.*
 אִסְחוּ Gu 18, 4 baden, waschen.

סח *h. m.* Schwimmen.

סחא (Ez 47, 5) *a. m.* dass.

סחי *h. m.* dass.

סחוס (irrig gekürzt aus סחוס I Löw)
h. m. Ohrknorpel.

סחופא *a. m.* Umstoßen.

סחור *a.* סחור סחור Lv 5, 15 rings herum.

סחורה *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl.
Personenname.

סחורתא (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel;
2. Ware.

סחיתא (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.

סחט *h.* auspressen.

סחט *a.* dass.

סחיא *a. m.* Schwimmer.

סחיצה *h. f.* Auspressen.

סחינא *a. m.* Schwimmer.

סחיתא Ze 1, 17, MS סחיתא) *a. f.* Unrat.

סחן *a. Aph.* umfassen.

סחף *h.* 1. niederwerfen, verheeren;
2. zerren. *Hitp.* verheert werden.

סחף *a.* 1. niederreißen; 2. stürzen;
3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren.
Itpe. 1. *pf.* אסחף Est II 6, 12 ge-
stürzt werden; 2. verheert werden.

סחק *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סחק
reichlich. *Pi.* verlachen.

סחר *h., pt.* סחר סחר Hausierer, herum-
ziehender Händler.

סחר *a.* 1. *ipf.* יסחר Nu 34, 4 (MS יסחר)
im Kreise herumgehen; 2. Handel
treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.*
מסחרין Thr 1, 6 (MS מסחרין) umher-
gehen. *Aph.* 1. *pf.* אסחר Ex 13, 18
wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.*
מסחר Nu 36, 7 sich wenden, wandern;
3. *pf.* 3 *pl.* אסחרו Gn 37, 25 sich
zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.*
מסחרון Jos 6, 3 umringen. *Itpe.* 1. *pf.*
אסחר Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.*
אסחר Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit
lagern.

סחרן *h. m.* Händler.

סחרנות (Ex 7, 24) *a.* um — herum.

סחרנותא *a. f., c. s.* סחרנותא Ex 32, 22
(Druck סחרותא) Umgebung.

סחרין *a. m. pl.* 1. *c. s.* סחרין Lv
25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.

סחרתא Ortsname.

סט *h. m.* Biegung (zwischen Griff und
Sichel).

סטא (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.*
3 *sg. f.* תסטי Nu 5, 12 untreu werden.
Aph. 1. *inf. c. s.* אסטיה Nu 22, 23
ablenken; 2. *pt. pass.* מסי Jes 58, 6
Soc 59 beugen (das Recht).

סטיבס *gr. m.* (στυβάς) Ruhebett.

סטרא weibl. Personenname.

סטרין *gr. m.* (στάδιον) Rennbahn.

סטה *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.

סטומתא *a. f.* Siegel.

סטותא *a. f., c. s.* סטותיה Koh 2, 15
Abweichung.

סטטיונר *gr. m.* (στατιονάριος) Wach-
soldat.

סטא, סטיא (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.

סטוי *gr. m.* (στοά, στοά), *pl.* סטיון
1. Säulenhalle; 2. Fußboden.

סטיון (Tos. Kel. BabM II 8) 1. סטיון, s.
סטיו.

סטף *h. m.* mit rissiger Haut(?).

סטיתא *a. f.* Treulose.

סטטון *gr. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.

סטבת *gr. m.* (στακτή) dass.

סטיבס 1. סטיבס.

סטלא *gr. f.* (σίτλα) Wassereimer.

סטם *a.* siegeln.

סטן *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, ver-
klagen.

סטן *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אסטנא Sac
3, 1 verklagen; 2. verführen.

סטיון *gr. m.* (σιτώνης), *pl.* סטיונות Ge-
treidehändler.

סטן *h. m.* Widersacher, Satan.

סטנא (סטנא) *a. m., ind.* סטן Nu 22, 22
dass.

סוטינא *gr. m.* (σάτιν), *c. s.* סוטיניהון
 Jes 21, 8 (MS (סוטינאון), 1. סוטיניהון
 Streitwagen.
 סטנא (Gn 26, 21, MS שטנא) biblischer
 Name eines Brunnens.
 סיטני (Tanch Schoph. 2) 1. שוטר, s.
 שוטר.
 סיטם 1. טיטם.
 סיטם *gr. m.* (ισάτις) Waid (eine Farb-
 pflanze).
 סיטוסמא *gr. f.* (σιτισμός) Nahrung.
 סטר *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von
 überreifen Früchten).
 סוטר 1. סוקרטי.
 סטר *h.* mit der flachen Hand schlagen.
Pi. dass.
 סטר I *a.* zerstören.
 סטר II *a. Aph.* ausbreiten.
 סטר *a. m., c.* סטר Ex 13, 20 1. Seite;
 2. Rand.
 סטר *a. m.* Lohm.
 סטר *a. m.* etwas Anderes.
 סטרמיוס *gr. m.* (στρατηγός) Befehls-
 haber (*comes militum*).
 סטרמיט *gr. m.* (στρατιώτης) Soldat.
 סטריות (Tanch Pikk. 3) 1. סטריות, s.
 סטרין.
 סטרמוסין (KohR 3, 9) 1. mit Ausg. Pes.
 סטרומטין.
 סטרומטין *gr. m. pl.* (στρώματα) Bett-
 polster.
 סטרנליא, סטרנריא *gr. f.* (Σατουρνάλια)
 römisches Fest.
 סיא I *h. f.* eine Thymianart.
 סיא II *h. f.* Versammlung.
 סיאור *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse Natur.
 סיאור *a. m.* dass.
 סיאור s. שעור.
 סיב I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.* סיבית Gn
 18, 12 alt sein. *Ite.* alt werden.
 סיב קמלפי (Jalk. Ps. 90, 1) 1. סיב, קמלפי,
 s. קבק.
 סיב (BerR 78) 1. סיבת s. סיב.
 סיב *h. m.* Faser, Bast.

סיבא I *a. m.* dass.
 סיבא II *a. m., ind.* סיב Gn 25, 8 1. alt;
 2. Greis; 3. angesehener Mann; 4. Ge-
 lehrter.
 סיבא *a. m.* schmutzig.
 סיבא *a. m., c. s.* סיבא 1 K 14, 4 Greisen-
 alter.
 סיבא *h. f.* graues Haar.
 סיבא *a. f.* 1. *ind.* סיבא Gn 15, 15
 Greisenalter; 2. graues Haupt.
 סיבא *a. f.* 1. *c. s.* סיבא Gn 44, 29
 graues Haupt; 2. graues Haar; 3.
 Greisenalter. *pl.* סיבא Gn 44, 20
 dass.; 3. Würde eines Gelehrten.
 סיג *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles Me-
 tall; 3. Blütenstaub (?).
 סיג *h. s.* סוג.
 סיג *a. s.* סוג.
 סיג *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.
 סיג *a. m., ind.* סיג Mi 7, 4 (MS סיג)
 dass.
 סיג *a. m.* Zweig (?).
 סיד *h. s.* סוד.
 סיד *a. s.* סוד.
 סיד *h. m.* 1. Kalk; 2. ein Enthaarungs-
 mittel.
 סיד *h. m.* 1. Kalkbrenner; 2. Kalk-
 bewerfer.
 סידא (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.
 סידא (Gen 37, 9) *a. m.* Mond.
 סידא (?) *a. m.* aus Siwa (?).
 סידא *a. m., c.* סידא Mi 7, 4 Ein-
 friedigung.
 סיד *h. m.* Tüncchen.
 סידא *a. m.* Erschütterung, Schrecken.
 סיד *h. m.* Schluß.
 סידא *a. m.* dass.
 סיד (Est II 8, 9) Name des 3. Monats
 (Juni).
 סיד *h. m.* Hilfe.
 סידא *a. m.* dass.
 סידא *a. m., pl. c.* סידא Am 8, 2 Spät-
 ling, Spätfeigen.
 סיד *h. m.* männl. Eselsfüllen.

סִיחָא *a. m.* Schwimmer.
 סִיחָה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.
 סִיחָה *h. f.* Rede.
 סִיחון männl. Personennamen.
 סִיט *h. m.* 1. ein Längenmaß (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. *s.* סִט.
 סִיטָא(?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.
 סִיטנא. כְּסִיטנא (Tos. Kel. BabM II 9) 1. כְּסִיטנא.
 סִיטוסִימָה *gr. f.* (σιτισμός) Nahrung.
 סִיכָה *h. f.* (profanes) Salben, Ölen.
 סִימא (ExJl 32, 20) 1. סִימָא, *s.* סִימָתָא.
 סִימָה *h. f.* Schatz.
 סִימִינָא *a. m.* eine Rohrrart.
 סִימָא *a. m.* Schatz.
 סִימָתָא *a. f., pl.* סִימָן Gn 43, 23 dass.
 סִינָא I *a. m., c.* סִין Jes 10, 6 Kot.
 סִינָא II *a. m.* eine Kopfbedeckung.
 סִינָא *a. m., c. s.* סִינִיָה Dt 25, 9 Schuh, Sandale.
 סִינִי 1. Name des Berges der Gesetzgebung; 2. Bezeichnung eines kenntnisreichen Gesetzeskundigen.
 סִינְקִי *h. m.* aus Sijan.
 סִיס *h. m.* Faser.
 סִיסָא *a. m., pl. d.* סִיסָא NuJl 15, 38 dass.
 סִיסִי, סִיסִי männl. Personennamen.
 סִיסִיָא *a. m.* Unzufriedenheit.
 סִיסִין I *a. m. pl.* Kamillentee (*Matricaria Chamomilla*).
 סִיסִין II 1. Ortsname; 2. männl. Personennamen.
 סִיסם *x. m.* Teakholz (I. Low).
 סִיסנָא *a. m.* Dattelerise.
 סִיסרָא männl. Personennamen.
 סִיע *h. Pi.* helfen, unterstützen.
 סִיע *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* סִיעָא (I. סִיעָא) Koh 2, 9 dass. *Itpa.* 1. *pt. pl.* סִיעִיָּעִין Mi 4, 14 sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.
 סִיעָא *a. m.* Gesellschaft.
 סִיעָא *a. m., c. s.* סִיעָאָה Thr 4, 17 (nicht im MS) Hilfe.

סִיעָא (Lv 26, 37, MS סִיעָאָה) *a. m.* Hilfe.
 סִיעָה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.
 סִיעָהָא *a. f., pl.* סִיעָן Nu 24, 24 dass.
 סִיעָתָא *a. f.* Hilfe.
 סִיף *h. m.* Schwert.
 סִיפָא, סִיפָא I *a. m., c. s.* סִיפָה Gn 27, 3 dass.
 סִיפָא II *a. m.* Ende.
 סִיפָא *x. m.* Apfel.
 סִיפָא *a. m.* 1. *pl. c.* סִיפִי Dt 4, 32 Ende; 2. *pl. c.* סִיפִי Mi 7, 1 Spätfrucht.
 סִיפָא *a. m.* Schwertträger.
 סִיפִיתָא *h. f.* Spätfrüchte (von Feigen, Datteln).
 סִיקָא (ExJl 7, 19) 1. קִיסִיָא mit Cod. Vat., *s.* קִיסָא.
 סִיר *h. m.* Topf.
 סִירָא I *a. m.* Panzer.
 סִירָא II männl. Personennamen.
 סִירָא *a. m.* Untersucher, Spion.
 סִירָא, סִירָה I *h. f., pl.* סִירִית Dornbusch.
 סִירָה II *h. f.* 1. Einfriedigung; 2. Iris des Augapfels.
 סִירוב *h. m.* Ablehnung.
 סִירוג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des Flechtens (mit Übersprungung des Mittelgliedes).
 סִירוח *h. m.* Übelriechendes.
 סִירוי *h. m.* Entartung.
 סִירוס *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Umkehren (der Ordnung).
 סִיריָה *h. m.* Verbrennen.
 סִירָתָא *a. f., pl.* סִירִין Jes 34, 13, סִירִין, סִירִין Dornbusch.
 סִיתָא (Lv 22, 28) *a. f.* Mutterschaft.
 סִיף *gr. m.* (ἀδισ) Bruder.
 סִיפָא (später auch *h.* סִיף) *a. m.* Summe, Zahl.
 סִיפָא I *a.* summieren.
 סִיפָא II *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* סִיפִיתָא Nu 24, 17 schauen; 2. hoffen. *Pa. pf. c. pron.* סִיפִיָּעִין Hb 2, 1 (MS סִיפִיָּעִין), *pl.* סִיפִיָּעִין Jes 17, 13 (MS סִיפִיָּעִין) ausschauen,

erwarten. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶסְתַּיֵּא *Gn* 18, 16 ausschauen; 2. hoffen, lauern.
 סָכַח *h.* schauen.
 סָכַח *h. f.* 1. Laubhütte; 2. Hütte des Hüttenfestes. *pl.* סָכַח 1. Hüttenfest (vom 15.—21. Tischri); 2. Name eines Mischnatraktats.
 סָכַח (Jes 21, 6, MS סָכַח) *a. m.* Späher, Wächter.
 סָכַח *h. m.* Hoffnung.
 סָכַח *a. m.* dass.
 סָכַח *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
 סָכַח I *h. f.* Glas.
 סָכַח II *h. f.* überhängend, hervorragend.
 סָכַח *a. m.* 1. Verstand; 2. Verständiges.
 סָכַח *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
 סָכַח *a. m., c.* סָכַח *Ex* 5, 8 B., סָכַח *Ex* 5, 18 B. dass.
 סָכַח *h. m.* Gefährdung.
 סָכַח *h. m.* Qual, Elend.
 סָכַח (bAbZ 29*) 1. סָכַח.
 סָכַח (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
 סָכַח 2 (2K 17, 30) dass.
 סָכַח *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau; 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.
 סָכַח *h. m.* סָכַח בְּכִי בְּכִי (eigentl. Sonne schauend).
 סָכַח *a. m.* 1. Schauender; 2. KohR 9, 18 l. mit Ausg. Pes. סָכַח.
 סָכַח *h. m.* Hoffnung.
 סָכַח *h. m.* Messer.
 סָכַח (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
 סָכַח I *h. Pi.* סָכַח, *Po.* סָכַח 1. decken, bedecken; 2. eine Bedachung machen. *Pu.* bedacht sein. *Hi.* dass. הִיָּסָד רָגְלוֹ seine Notdurft verrichten. *Hitp.* *Hitpo.* bedeckt werden.
 סָכַח II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.* סָכַח umschnüren, in ein Netz stecken.
 סָכַח *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סָכַח.
 סָכַח *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
 סָכַח *a. m.* dass.

סָכַח *h. f.* dass.
 סָכַח *h.* *Hitp.* סָכַח 1. betrachten; 2. nachdenken.
 סָכַח I *a. Aph.* סָכַח 1. belehren; 2. einsichtig sein. *Itpa. inf.* סָכַח *Gn* 3, 6 einsichtig werden; 2. *pt.* סָכַח *Nu* 21, 9 betrachten, beachten.
 סָכַח II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* סָכַח *Gn* 31, 28 töricht handeln. *Itpa. pf.* 1 *sg.* סָכַח 2S 24, 10 töricht sein.
 סָכַח *a. m.* töricht, Tor.
 סָכַח *a. m.* Einsicht.
 סָכַח *a. f.* dass.
 סָכַח סָכַח *gr. m.* (σχολαστικός) Advokat.
 סָכַח *a. m., ind.* סָכַח *Gn* 41, 33 verständig.
 סָכַח *a. f., ind.* סָכַח *Ex* 31, 3 Einsicht.
 סָכַח *h.* summieren. *Hi.* 1. übereinstimmen; 2. meinen.
 סָכַח *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph. pt.* סָכַח *Ct* 8, 13 zustimmen, übereinstimmen. *Itpe.* beschlossen werden.
 סָכַח *a. f.* Beschluß, Bestimmung.
 סָכַח *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet. *Hitp.* in Gefahr geraten, gefährdet sein.
 סָכַח *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* סָכַח 2S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.
 סָכַח Ortsname.
 סָכַח *h. f.* Gefahr. סָכַח נְפֻשׁוֹת Lebensgefahr.
 סָכַח Ortsname.
 סָכַח, סָכַח Ortsname.
 סָכַח (BerR 19) 1. סָכַח, s. סָכַח.
 סָכַח 1. סָכַח.
 סָכַח *a. f., c.* סָכַח *Thr* 5, 9 (MS סָכַח) Gefahr.
 סָכַח s. סָכַח.
 סָכַח *a. m.* dumm.
 סָכַח (?) *a. f.* Koralle.

סְכָּסֶךְ I s. סוּךְ II.
 סְכָּסֶךְ II s. סְכָּךְ II.
 סְכָּסָנָא a. m. dumm.
 סְכָּךְ h. quälen. *Pi. Hi.* dass.
 סְכָּךְ a. dass.
 סכר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingeeengt werden(?).
 סכר a. *Pa.* 1. verstopfen; 2. 1. סְכָּר. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶסְתַּכְרוּ Gn 8, 2 verstopft werden. *Itpa.* dass.
 סְכָּר h. m. Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).
 סְכָּרָא, סְכָּרָא a. m. 1. Jes 19, 10, MS סִיכְרָא (סְכָּרָא?) Verstopfung, Damm; 2. Verschluss, Schloß.
 סְכָּרָא Ortsname.
 סְכָּתָא a. f., *pl.* סְכָּין Dt 23, 14 1. Dorn; 2. Pflöck; 3. Pflugschar; 4. Münzstempel.
 סָל h. m. Korb.
 סָלָא (Gn 40, 17) a. m. dass.
 סָלָא h. *Pi. Hi.* in die Höhe bringen.
 סָלָא a. *Aph.* verachten, verwerfen.
 סָלָא *lat. f.* (*sella*) Sessel.
 סָלָא s. סָלָתָא.
 סָלְבוּנָא a. m. ein Teil der weibl. Kleidung.
 סָלְוִיתָא, סָלְוִיתָא a. f. Korb.
 סָלְוִיָּן 1. סָלְוִיָּן.
 סָלֵךְ h. 1. zurückzucken; 2. (von der Nase) vorspringend, aufgestülpt. *Pi.* Unzucht treiben (zwischen Weibern).
 סָלֵי s. סָלֵי.
 סָלֵיָא a. m. 1. *pl. d.* סָלֵיָא Ct 2, 2 Dorn; 2. Verletzung durch Dornen.
 סָלֵיָא s. סָלֵיָא.
 סָלוּלָא (AbZ II 7) 1. סָלֵיָא.
 סָלוֹן h. m. Dorn.
 סָלוֹנִי *gr.* männl. Personenname (Σιλουανός).
 סָלוֹךְ h. m. 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.
 סָלוֹקִיָא *gr.* Ortsname (Σελεύκεια).
 סָלוֹתָא a. f. Unrat.
 סָלַח h. verzeihen. *Ni.* verziehen werden.
 סָלַח a., *pt.* סָלַח Ex 34, 7 dass. *Pa.* 1. *ipf.*

2 *pl.* תִּסְלַחֲנוּ Nu 18, 1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סָלַחָא Jes 55, 7 verzeihen.
 סָלַתָא 1. סָלַתָא.
 סָלִי s. סָלִי.
 סָלִי h. m. Wachtel.
 סָלִי (Ex 16, 13, MS סָלִי) a. m. dass. סָלִיָּן (*jMaaser.* 52*) 1. סָלִיָּן.
 סָלִיָּה h. f. 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.
 סָלִיָּחָא a. f., c. סָלִיָּחָא Jer 8, 15 Verzeihung.
 סָלִיָּחָא a. f., c. סָלִיָּחָא Jer 14, 19 (MS סָלִיָּחָא) dass.
 סָלִיָּה h. m. 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.
 סָלִיָּה h. f. Körbchen.
 סָלִיָּה, סָלִיָּה *lat. m. pl.* (*solea*) Sandale.
 סָלִיָּה *lat., pt.* מְסָלִיָּה nur mit Sohle versehen.
 סָלִיָּה a. m. Mangold (*Beta vulgaris*).
 סָלִיָּה s. סָלִיָּה.
 סָלִיָּה a. f. Nachgeburt.
 סָלִיָּה (?) männl. Personenname.
 סָלִי I h. springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben (zwischen Weibern). *Pilp.* סָלִיָּה erheben. *pt. pass.* מְסָלִיָּה bevorzugt.
 סָלִי II h. *Pilp.* סָלִיָּה kräuseln, Locken machen.
 סָלִיָּה h. m., *pl.* סָלִיָּה 1. Leiter, Stiege. סָלִיָּה, סָלִיָּה ägyptische, tyrische Leiter (verschiedene Arten der Leiter). סָלִיָּה Tyrische Leiter (Küstenstraße südlich von Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.
 סָלִיָּה (Gn 28, 12, MS סָלִיָּה) a. m. dass. סָלִיָּה männl. Personenname.
 סָלִיָּה *gr. f.* (σαλαμάνδρα) Salamander.
 סָלִיָּה *gr. m.* (vgl. ελμινθος) Kornwurm. סָלִיָּה LvJI 26, 10 MS, 1. סָלִיָּה vom Kornwurm gefressen.
 סָלִיָּה *gr. m.* (σωλήν), *pl.* סָלִיָּה 1. Rinne, Rohr, Wasserleitung; 2. Strahl; 3. Harn.

סִילּוֹן *gr. m.* (σελλίον) Sessel.

סִלְאָנָה *a. m.* Schlacke.

סִילְנִי *gr. männl. Personennamen* (Σιλανός).

סִלְסִיל I *h. m.* Vorzug, Auszeichnung.

סִלְסִיל II *h. m.* Kräuseln (des Haars).

סִלְסִילָה *a. m., pl.* סִלְסִילִין Jer 6, 9 hochhängender Zweig.

סִלְסִילָה *h. f.* feingewebter Stoff.

סִלְסִילָה *h. f.* Korb.

סִלְעָה *h. m.* 1. Fels, Stein; 2. ein Gewicht; 3. eine Münze (= 4 Denare).

סִלְעָה *ו' צוּרֵי* tyrischer Sela. סִלְעָה *ו' מְרִינָה* Provinzialsela (1/3 des tyrischen Sela); 4. Geld; 5. Schuppe (?).

סִלְעָה *a. m., pl.* סִלְעִין Gn 20, 16 eine Münze (s. oben).

סִלְעָה *h. m.* Heuschreckenart.

סִלְעָה *a., pt. pass. f.* מְסִלְעָמָה Na 3, 11 verderben. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִסְתְּלַעְמוּ Ob 16 Soc 59 vernichtet werden.

סִלְעָמוּתָה *a. f.* Vernichtung.

סִלֵּה *h. Pi.* verdrehen.

סִלֵּה *a. dass. Itpe.* אֶסְתְּלִיִּי Est II 6, 10 (MS (אֶסְתְּלִיִּי) sich verdrehen.

סִלְפִּיד, סִלְפִּידָם, סִלְפִּינָגָם *gr. m.* (σάλπιγξ) Trompete.

סִלְפִּיתָה, סִלְפִּיתָה *gr. f.* (σάλπη) eine Fischart.

סִלִּיק, סִלִּיקָה *gr.* Ortsname (Σελεύκεια).

סִלֵּק *h.* beseitigen(?). *Pi.* 1. beseitigen, entfernen; 2. aufheben. *Pu.* entfernt sein, ausbleiben. *Hitp.* 1. sich entfernen; 2. sterben.

סִלֵּק I, סִלֵּק (Gn 19, 25) *a.* 1. *imp.* סִלֵּק Dt 32, 49, *ipf.* 1 *sg.* אֶסְקֵן Ex 32, 30 aufsteigen. סִלֵּק לִדְעִיָּה meinen; 2. begegnen; 3. gelingen; 4. heilen. *Pa. pf.* 2 *sg.* 1. סִלֵּקְתָּה Gn 49, 9 entfernen; 2. *imp.* סִלֵּקֵךְ Ri 3, 19 aufhören; 3. entlassen. *Aph. pf.* אֶסְקֵן Lv 9, 17 aufsteigen lassen, darbringen. *Itpa. pf.* אֶסְתְּלֵךְ Gn 12, 8 sich entfernen. S. נִסְקֵךְ.

סִלֵּק II s. שִׁלֵּק.

סִלְקָה *a. m.* Mangold (*Beta vulgaris*).

סִלְקוּתָה *a. f.* Speisesack (?).

סִלְקֻמֶרֶן s. דִּלְקֻמֶרֶן.

סִילְקִי *בס' jBabM 11^a l.* בְּסִילְקִי *gr. f.* (βασιλική sc. ὁδός) Landstraße.

סִלְקִי 1. l. פִּילְקִי; 2. l. פִּלְקִי.

סִילְקִיָּה *gr.* Ortsname (Σελεύκεια).

סִלְקִינִדִּית, סִלְקִינִדִּית 1. שִׁלְקִינִי (I. Löw).

סִילְקִיס 1. *gr.* männl. Personennamen (Σελεύκος); 2. s. סִילְקִיָּה.

סִילְקִיסִיתָה *x. f.* Bukett.

סִילְקִירִיאוֹת *gr. f.* (vgl. σηρικαριος) Seidenweberei.

סִלְרִיָּה *gr. m.* (σελάριον) Sessel.

סִלְרִין *gr. m.* (σαλάριον) Lohn.

סוֹלֶת I *gr. f.* (ψιλωθρον) ein Mittel zum Haarvertilgen.

סוֹלֶת II s. סוֹלֶת.

סוֹלֶת *h. Pi.* Weizengries machen, aussieben. *Pa.* ausgesiebt sein.

סוֹלֶת *h. m.* Griesbereiter.

סוֹלֶת *a.* Späne machen. *Pa.* dass.

סוֹלֶתָה I *a. f.* Dornrute.

סוֹלֶתָה II *a. m.* Span, Bast.

סוֹלֶתָה, סוֹלֶתָה *a. f.* Korb.

סוֹלֶתָה *a. f.* Kehricht(?).

סוֹלֶתָה s. סוֹלֶתָה.

סוֹלֶתָנִית, סוֹלֶתָנִית *h. f.* eine eingesalzene Fischart (Ährenfisch, *Atherina*).

סוֹלֶתָנִיתָה *a. f.* dass.

סִמָּה I *h. m., pl.* סִמָּה, סִמָּה 1. Pulver, Spezerei; 2. Farbstoff; 3. Medizin. *pl.* Reagentica zur Feststellung des Menstrualblutes. סִמָּה *ו' תִּיִם* Heilmittel; 4. הַמָּוֶת *ו'* Gift.

סִמָּה II *gr. m.* (σῆμα) Lampenruß.

סִמָּה *a. m., pl.* סִמָּה, סִמָּה Jer 46, 11 (MS סִמָּה) 1. Pulver; 2. Medizin. סִמָּה *ו' דְּמָלָה* Schlafmittel (*Narcoticum*); 3. סִמָּה *ו' דְּבָלָה* Hauptsache; 4. Gift; 5. männl. Personennamen.

סִמָּה I *gr. m.* (ἄσημον) Silber.

סִמָּה II *gr. m., pl.* סִמָּה, סִמָּה (Jer 4, 21, MS סִמָּה) (σημαῖα) 1. Feldzeichen; 2. Bildsäule.

סמא *h.*, *pt.* סמא blind, *pt. pass.* סמוי
1. geblendet, blind; 2. unsichtbar gemacht. *Ni.* 1. erblinden; 2. geblendet werden. *Pi.* 1. blenden; 2. als blind ausgeben. *Hitp.* blind werden.

סמא *a.*, *pt. pl.* סמן Ze 1, 17 (MS סמן)
blind sein. *Pa.* 1. blind machen;
2. wegwischen, streichen. *Itpe. pf.*
3 *pl. f.* אסתמן Est II 5, 1 erblinden.

סמאל Name des Anklägerengels.

סמאל *a. m.*, *c. s.* סמאלה Jon 4, 11
(Soc 59 סמאלה) links. S. סמאל.

סמזון *gr.* Name eines Flusses (Σαβ-
βάτιον).

סומבך l. סבך *lat. m.* (sebaceus) Talglicht.

סמירא *gr. m.* (σεμίδαλις) Weizengries.

סמרה l. סמרה.

סמך *h. m.* Blüte.

סמךר *a. m.*, *ind.* סמךר Jes 18, 5 dass.

סמךקום l. סמךקום.

סמירא *gr. f.* (σεμίδαλις) griesähnliches
Präparat (?).

סמה (jKeth 31^d) l. סינה, s. סינה.

סמה s. סמא.

סמוי *h. m.* Blenden.

סמך *h. m.* 1. nahe; 2. fest.

סמך *h. m.*, *pl.* סמוכות Stütze. ס' ה'רנלים
Lappenpolster amputierter Beine.

סמוכן *h. m. pl.* benachbarte Stellen der
Schrift, zur Auslegung der einen nach
der anderen benützt.

סמוקא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.

סמוקא *a. m.*, *ind.* סמוק Gn 25, 25 dass.

סמוקיד männl. Personennamen.

סמוקא *a. m.* rot.

סמוחא *a. f.* Blindheit.

סמסא *a. m.* Geschwür (Furunkel?).

סמסא *lat. f.* (semita), *pl.* סמסאות 1.
Pfad; 2. Gasse.

סמי *gr.* männl. Personennamen (Σίμων).

סמאי *a. m.* 1. *pl.* סמן Jes 42, 16 Soc 59
blind; 2. männl. Personennamen.

סמית *h. f.* Blindheit.

סמיתא (Dt 28, 28, MS סמיתא) *a. f.* dass.

סמיקה *h. f.* 1. Anlehnung; 2. Aneinander-
rücken; 3. Handaufstimmung (beim
Opfer, bei der Ordination); 4. Stütze.

סמיתא *a. f.* dass.

סמיון *gr. m.* (σημείον) Zeichen.

סמך Name des 15. Buchstabens im
hebr. Alphabet.

סמך *h.* 1. stützen; 2. anlehnen; 3. dicht
machen; 4. nach dem daneben Ge-
nannten auslegen; 5. die Hand auf-
stemmen (beim Opfer, bei der Ordi-
nation). *pt. pass.* סמך 1. nahe; 2. stark,
fest. *Ni.* 1. angelehnt werden; 2. ordi-
niert werden. *Pi.* stützen. *Hi.* fest-
machen. *Hitp.* sich lehnen.

סמך *a.*, *ipf.* סמך Ex 29, 10 1. stützen;
2. sich stützen; 3. nahe bringen; 4. or-
dinieren. *pt. pass.* סמך 1. *pl.* סמין

Nu 2, 12 nahe; 2. stark, fest. *Pa.*

1. fest machen; 2. Sicherung geben.

Aph. 1. eine Stütze beibringen; 2. fest-

machen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אסתמו Gn

18, 4 sich stützen.

סמך *a. m.* 1. Ex 38, 27 Unterlage;

2. Est II 1, 4 Lager.

סמך *a. m.* 1. *ind.* סמך Gn 2, 18 Stütze;

2. Zuverlässigkeit.

סמך *a. m.*, *c. s.* סמיה Jer 52, 21

Dicke.

סמך Name eines Sees (Senechonitis).

סמך *gr. f. pl.* (συμμαχία?), *ind.* סמך

Ez 17, 23 Hilfstruppen.

סמך *a. m.*, *c. s.* סמך 2S 22, 3 Stütze.

סמך *gr.* männl. Personennamen (Συμ-

μαχος).

סמך *h. m.*, *pl.* סמלים abgetragene

Kleider (?).

סמך *h. m.* Bild.

סמך (Nu 20, 17) *a. m.* linke Hand.

סמך *h. m.* Jochzapfen (?).

סמך männl. Personennamen.

סמך, viell. zu lesen סמך *x. m.*

arabischer Jasmin (Jasminum sambac).

סמך *h. f.* Eidechsenart (Gecko?).

סמיתא *a. f.* Eidechsenart (Gecko?).
 סמקן(?) *h. m., pl.* סמקניות, *s.* סם.
 סמקניו *a. m. pl., s.* סמא.
 סמונ *gr.* männl. Personenname (Σίμων).
 סמו *gr.* (vgl. סימן) *Pi.* bezeichnen. *Pu.* *pl.* gezeichnet.
 סמו *gr. Pa.* Zeichen (Omen) geben.
Itpa. mit Zeichen versehen sein.
 סמין *gr. m.* (σημείον?), *pl.* סימנין 1. Zeichen; 2. Kennzeichen, insbes. der Geschlechtsreife; 3. Halsgefäße des zu schlachtenden Tieres (Lufttröhre und Speiseröhre); 4. Vorzeichen; 5. Siegel; 6. *pl.* סימניות דיakritisches Zeichen; 7. Marke.
 סמנא *gr. m., pl.* סימנין dass.
 סמנא *gr. m.* (σημεῖον), *pl.* סומנין Jes 28, 25 (MS סמנין) Grenzzeichen.
 סמנטור *gr. m.* (σημντωρ) Anführer.
 סמנטורין *gr. m.* (σημαντήριον) Siegel.
 סימונא *gr.* Ortsname (Σιμωνιάς).
 סמנירא (jSabb 8^b) 1. סמלוניו, *s.* סמלון.
 סמנום, סמנים.
 סמם (jSchek 48^d) 1. מַמְסָמָם, *s.* מָסָם.
 סמים *lat. m. (semis)* 1. ein halber As; 2. ein Halbwisser.
 סימירקון *gr. m.* (σημορικόν) halbseiden.
 סמפולינא 1. סמפירינא.
 סמפון I *gr. m.* (συσφώνια) Doppelflöte.
 סמפון II *gr. m.* (σύσφωνον), *pl.* סמפונות
 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument;
 3. Kodizill; 4. stillschweigende Voraussetzung.
 סמפון III *gr. m.* (σίφων), *pl.* סמפונות
 1. Röhre; 2. Bronchie; 3. Bronchialverzweigung.
 סמפונא *gr. m.* (σίφων) 1. dass.; 2. Leberrohr (Gallenkanal).
 סומפונא, סומפונא *gr. f.* (συσφώνια) Doppelflöte.
 סמפניא (Midr. Teh. 12)?
 סמפורא *a. m., pl.* סמפורין Jes 41, 15 (so MS Lond.; Soc 59 סמפורין) Spitze.

סמפירינא, סמפירינא, סמפירינא *gr. m.* (σαπφείρινον) Saphir.
 סמא *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יסמקון Gn 49, 12 rot sein; 2. rot werden. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מַסְמָקוּ Ex 26, 14 rot machen; 2. beschämen; 3. *pf.* 3 *pl.* סמיקו Thr 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.
 סמקא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.
 סמקא *a. m.* 1. *ind.* סמק Lv 13, 30 dass.; 2. (vom Wein) hellrot.
 סמקי Ortsname.
 סמקי männl. Personenname.
 סומקינו (PesR 29) 1. וּמְקָרִיבו.
 סמקנא *a. m., ind.* סמקן Ex 28, 17 ein roter Edelstein.
 סמקנותא *a. f.* Röte.
 סמקריא *a. m.* bräunlich, rötlich.
 סמר *h. Pi.* 1. Nägel einschlagen; 2. anageln. *Pu. pt.* mit Nägeln beschlagen.
 סמר I *a. Pa.* dass.
 סמר II *a. Itpe. imp.* אַתְּמַר Ex 23, 21 sich hüten, sich in Acht nehmen.
 סמרא *a. m.* Bewohner eines ägyptischen Bezirks.
 סמרקוס *gr. m.* (σαμαρδακος) Gaukler.
 סמרטוט *h. m.* Lumpen.
 סמרטוטא *a. m.* dass.
 סמרטי *s.* סמרטי.
 סמרטיא 1. סמרטיא.
 סמרטיקי *gr. f.* Samarien (Σαμαρειτική).
 סמרמורת *s.* צמרמורת.
 סמרון *gr. tr.* (σήμερον) heute.
 סמרוסי 1. אברוסי.
 סמתורא, סמתירא *a. m.* 1. blutstillendes Mittel; 2. Pflaster, Schminke.
 סמתר *a.* ein blutstillendes Mittel auflegen.
 סמתרא *s.* סמתרא.
 סין *s.* סיני.
 סנא *h. m.* Brombeerstrauch (*Rubus discolor*).
 סנא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סנו Gn 37, 8 hassen; 2. häßlich sein. *Pa. pt.* מַסְנָא Hasser.
 סנאה männl. Personenname.

הַסָּנָא *a. m.* Haß.

הַסָּנָא *a. m., pl. c. s.* סָּנְאוּהִי Dt 7, 10
Hasser, Feind.

הַסָּנְאָתָא *a. f., ind.* הַסָּנָא Nu 35, 20 Haß,
Feindschaft.

הַסָּנְבָא (?) *gr. f.* (συμβάν) Zufall.

הַסָּנְבָטִיּוֹן *gr.* Flußname (Σαββάτιον).

הַסָּנְבִישִׁין (ל. סָּנְבִישִׁין), *s.* סָּנְבִישִׁין.

הַסָּנְבֹזֶל *gr. m.* (συμβολή) Beitrag zu ge-
meinsamer Mahlzeit.

הַסָּנְבִירִי Ortsname.

הַסָּנְבִירִין *gr. m. pl.* (σιγγουλάριοι) Garde-
reiter.

הַסָּנְיִגוֹר *gr. m.* (συνήγορος) Anwalt, Ver-
teidiger.

הַסָּנְיִגְרָא *gr.* männl. Personennamen (Συν-
ήγορος).

הַסָּנְיִגְרִיא *gr. f.* (συνήγορία) Verteidigung.

הַסָּנְיִגְרִים (jSanh 28^d) 1. הַסָּנְיִגְרִין.

הַסָּנְיִגְרִין *gr. m.* 1. (συνήγορος) Verteidiger,
Verteidigung; 2. 1. הַסָּנְיִגְרִין.

הַסָּנְיִגְרִיתָא *gr. f.* Verteidigerin.

הַסָּנְיִגְרִתָּא *gr. f.* dass.

הַסָּנְיִדִּיא *gr. f.* (συνοδία) Begleitung.

הַסָּנְיִדִּיּוֹת *h. f. pl.* ein dem Portulak ähn-
liches Kraut.

הַסָּנְדָל *gr. m.* (σάνδαλον) 1. Sandale;
2. Fußbeschlagn; 3. Unterlage; 4. See-
zunge (*Solea vulgaris*); 5. eine Miß-
geburt in Gestalt dieses Fisches
(*Foetus compressus*).

הַסָּנְדָלָא *gr. m., pl.* הַסָּנְדָלִין Jes 11, 15 Sandale.

הַסָּנְדָלִיּוֹן, הַסָּנְדָלִיּוֹן 1. הַסָּנְדָלִיּוֹן *gr. m.* (vgl.
Σαβδονύχιον) ein Edelstein.

הַסָּנְדָלִיּוֹן *gr.* Engelname (Συνδάελφος).

הַסָּנְדָלִיּוֹן *gr. m.* (σανδαλάριος) Sandalen-
verfertiger.

הַסָּנְדִּיקִים, הַסָּנְדִּיקִים *gr. m.* (σύντεκνος)
Gevatter, der das Kind bei der Be-
schneidung auf den Knien hält.

הַסָּנְדִּיקִים 1. הַסָּנְדִּיקִים.

הַסָּנְדִּיקִי *gr. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* הַסָּנְדִּיקִי, הַסָּנְדִּיקִי
הַסָּנְדִּיקִי, *aram.* הַסָּנְדִּיקִי Tribunal,
Kollegium.

הַסָּנְדִּיקִי *gr. m.* tapfer.

הַסָּנְדִּיקִי *gr. m.* (vgl. συνέδριον) Mitglied
des Tribunals.

הַסָּנְהִי *h. m., pl.* הַסָּנְהִי, הַסָּנְהִי Brombeer-
strauch (*Rubus discolor*).

הַסָּנְהִירִין, הַסָּנְהִירִין (Ct 4, 1) *gr. f.* (συνέδριον)
1. *pl. hebr.* הַסָּנְהִירִי, *aram.* הַסָּנְהִירִין
Tribunal; 2. Name eines Mischna-
traktats.

הַסָּנְהִי *h. m.* Hasser.

הַסָּנְהִיָּתָא (Dt 21, 15) *a. f.* gehaßte (Frau).

הַסָּנְהִיָּתָא *h. f.* Schwalbe.

הַסָּנְהִיָּתָא (Jer 8, 7) *a. f.* dass.

הַסָּנְהִיָּתָא *a. m.* Mangel (?).

הַסָּנְהִיָּתָא *h. f.* Faustschlag.

הַסָּנְהִיָּתָא *a.* blenden.

הַסָּנְהִיָּתָא *h. m. pl.* Blindheit.

הַסָּנְהִיָּתָא *a. f.* Helm.

הַסָּנְהִיָּתָא, הַסָּנְהִיָּתָא *a. f.* Haß, Feindschaft.

הַסָּנְהִיָּתָא (?) *a. m.* Nabatäer.

הַסָּנְהִיָּתָא *h.* schmähen.

הַסָּנְהִיָּתָא *h. m.* Wächter.

הַסָּנְהִיָּתָא *a. m.* dass.

הַסָּנְהִיָּתָא *gr. f.* (σύνθημα) Einrichtung.

הַסָּנְהִיָּתָא *gr.* (συντόμως) kurzweg.

הַסָּנְהִיָּתָא *h. m.* (vgl. סָּנְהִיָּתָא) Seite, Hüfte.

הַסָּנְהִיָּתָא *h.* nachtragen.

הַסָּנְהִיָּתָא, הַסָּנְהִיָּתָא *gr. m.* (συνδωρ) Ratsherr.

הַסָּנְהִיָּתָא *a. f.* Besoldung des Wächters.

הַסָּנְהִיָּתָא *lat. m. pl.* (senatoria) Senatoren-
kleidung.

הַסָּנְהִיָּתָא *a. f.* Wächteramt.

הַסָּנְהִיָּתָא (Sed. Ol. R. 30) 1. הַסָּנְהִיָּתָא (?).

הַסָּנְהִיָּתָא I *a. m.* Brombeerstrauch (*Rubus*
discolor).

הַסָּנְהִיָּתָא II *a. m.* 1. häßlich, schlecht;
2. Schlechtigkeit.

הַסָּנְהִיָּתָא III *a. m.* ein Darm.

הַסָּנְהִיָּתָא (Koh 9, 1, MS הַסָּנְהִיָּתָא) *a. f.*
Haß, Feindschaft.

הַסָּנְהִיָּתָא *a. f.* dass.

הַסָּנְהִיָּתָא (viell. = שָׁנִין) *h. m. pl.* Zapfen.

הַסָּנְהִיָּתָא *h. m.* 1. Ansatz; 2. Stütze; 3. Keil
oder Spannholz der Säge; 4. Ergänzung.

סְנִיפָא *a. m.* dass.

סִינְרָאָה *a. m.* aus Syene stammend.

כְּנָן *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern.
Hilp. geläutert werden.

כְּנָן *a.* dass. *Pu.* dass.

כְּנָסִין I. כְּנָסִין, *s.* כְּנֹס.

כְּנָסִין *h. m.* 1. Dattelispe; 2. männl.
Personenname.

כְּנָסָא *a. m.* dass.

כְּנָף *h.* zusammennehmen.

כְּנָף *a.* *Itpa.* zusammenkommen.

כְּנִיפֹון *s.* כְּנִיפֹון II.

כְּנִפָר *h. m.* Flosse, Floßfeder.

כְּנִיפִירִינון *s.* כְּנִיפִירִינון.

כְּנִיפָתָא Ortsname.

כְּנִק *h.* drücken. *Pi.* dass.

כְּנִק *a.* *Pa.* erdrücken(?).

כְּנִקְתָּרוֹן I. כְּנִקְתָּרוֹן.

כְּנִקְלִטֹון, כְּנִקְלִטֹון *gr. m.* (σύγκλητος)
Ratsherr.

כְּנִקְלִטֹון *gr. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.

כְּנִקְלִיטִיקֹון *gr. m.* (συγκλητικός) Rats-
herr.

כְּנִקְלִטֹון I. כְּנִקְלִטֹון, *s.* כְּנִקְלִטֹון.

כְּנִקְלִיטִיקֹון I. כְּנִקְלִיטִיקֹון, *s.* כְּנִקְלִיטִיקֹון.

כְּנִקְתָּרוֹן, כְּנִקְתָּרוֹן *gr. m.* (συγκάθετος)
Beisitzer (eines Gerichtshofs).

כְּנָר *h. m.* Leibgurt.

כְּנָרָא I. כְּנָרָא.

כְּנִינָא *gr. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.

I. Löw vermutet כְּנִינָא, *s.* כְּנִינָא II.

כְּסָא *h. m.* Holzwurm.

כְּסָא I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.

כְּסָא II *a. m.* Granne.

כְּסִנְיָא (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.

כְּסִנְיָא *s.* כְּסִנְיָא.

כְּסִינְיָא (bJeb 64^b) I. כְּסִינְיָא?

כְּסִמָּא *gr. m. pl.* (σύσσημα) verabredete
Zeichen.

כְּסִמְגֹון *x. m.* eine Konifere?

כְּסִרְטָא, כְּסִרְטָא *gr.* männl. Personen-
name (Σώστρατος).

כְּסִרְטֹון *gr. m.* (σίσιρπον) zottiger
Rock.

כְּעָר *h.* 1. stützen, helfen; 2. speisen.
Pi. helfen.

כְּעָר *a.* 1. *imp. pl.* כְּעִידֹון Gn 18, 5 stützen,
stärken; 2. speisen. *Pa. imp. pl.* כְּעִידֹון
Ct 2, 5 (MS כְּעִידֹון) helfen. *Itpa. inf.* 3
pl. יִכְתְּעִידֹון Jes 5, 6 gestützt werden.

כְּעָר *h. m.* Zypergras (*Cyperus longus*).

כְּעָר *h. m.* Stütze, Hilfe.

כְּעָרָא *a. m.* 1. *c.* כְּעִידֹון Lv 26, 26 dass.
c. s. כְּסִעְרִי Gen 31, 42 B. zu Hilfe;
2. *c. s.* כְּעִידֹון Ru 2, 14 (fehlt im MS)
Speise.

כְּעָרָא *a. m., pl. c. s.* כְּעִידֹון Lv 20, 5
Helfer.

כְּעָרָה *h. f.* Mahlzeit.

כְּעָרָא *a. m., c.* כְּעִידֹון Ri 5, 23 (MS כְּעִידֹון)
Hilfe.

כְּעָרָא (2S 11, 8, MS כְּעִידֹון) Mahl-
zeit.

כְּעָרָא *a. f.* Stütze, Stärkung.

כְּעִירָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.

כְּעִירֹון männl. Personenname.

כְּעִירָא *a. m., c.* כְּעִירֹון Mi 7, 4 (MS
כְּעִירֹון) Heimsuchung.

כְּעִירָא *a. f.* Unrat.

כְּעִל (?) *h. m.* Medizin.

כְּעָר I *h.* heimsuchen.

כְּעָר II *h.* stürmen (vom Meer). *Pi. Hi.*
wegwehen. *Pu.* weggeweht sein.

כְּעָר I *a., inf.* כְּעִירֹון 1 K 9, 12 (MS
כְּעִירֹון!) nachsehen, untersuchen. *Aph.*
ipf. 1 *sg.* כְּעִירֹון Lv 26, 16 heimsuchen.
Itpe. ipf. 3 *sg.* יִכְתְּעִירֹון Nu 16, 29 heim-
gesucht werden.

כְּעָר II *a. Itpe. pf.* כְּעִירֹון 2 K 6, 11
beunruhigt werden.

כְּעָרָא (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.

כְּעָרָא (Nu 16, 29, MS כְּעִירָא) *a. m.*
Heimsuchung.

כְּעָרָה *h. f.* Sturmwind.

כְּעָרָה *h. f.* Haar.

כְּעָרָא (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.

כְּעָרָא *a. m., ind.* כְּעִירֹון Gn 27, 11 be-
haart.

סְעֶרְתָּא *a. f., pl.* סְעָרִין Nu 5, 15 Gerste.
 סֶף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Becken;
 3. 1. פֶּס.
 סָפָא *a. m., pl. d.* סָפִיא Ex 12, 7
 1. Schwelle; 2. Pfoste.
 סָפָא *a.* 1. *inf.* מְסָפִי Ex 27, 3 sammeln;
 2. reichen; 3. zuerteilen; 4. umkom-
 men. *Aph.* reichen. *Itp.* sich fürchten.
 סָפָא *a. m., pl.* סָפִין Steinlage.
 סָפֹג *gr. m.* (σπόγγος) 1. Schwamm;
 2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.
 סָפֹג *gr.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen;
 2. abtrocknen; 3. an sich ziehen, sich
 zuziehen. *Pi. Hi.* dass. *Hitp.* 1. ab-
 getrocknet werden; 2. sich abtrocknen.
 סָפֹג *gr. m.* Abtrocknen.
 סָפֹגְנִין *gr. m. pl.* lockeres Backwerk.
 סָפֹגְנִית *gr. f.* locker gebacken.
 סָפֹד *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt
 werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.
 סָפֹד *a., pf.* 3 *pl.* סָפְדוּ Gn 50, 10 dass.
Aph. pf. אֶסְפִּיד Thr 1, 18 (MS הֶסְפִּידוּ)
 1. Totenklage anstimmen; 2. Klage-
 feier abhalten; 3. an die Brust schlagen
 (als Ausdruck der Klage).
 סָפְדָא (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a. m.*
 Klage.
 סָפְדָא *a. m., pl. d.* סָפְדִיא Koh 12, 5
 Klagesänger.
 סָפְדִין *h. m.* dass.
 סָפְדָנָא *a. m.* dass.
 סָפָה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen;
 3. weggraffen. *Ni.* weggerafft werden.
 סָפָה *h. f., pl.* סָפִיות Rand.
 סָפָא *a. f.* Lippe.
 סָפֹג *gr. m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.
 סָפֹגְנִית(?) *h. f. pl.* spät reifende Trauben.
 סָפֹף *h. m.* Spätfrucht(?).
 סָפֹן I *h. m.* 1. Vermögen, Kraft;
 2. Vorrat.
 סָפֹן II *h. m.* 1. Zusammenschlagen
 der Hände; 2. Vereinigung.
 סָפֹקָא *a. m.* 1. *c.* סָפֹק Jer 31, 1 (MS
 סָפֹק) Darreichung; 2. Überfluß.

סָפֹר *h. m.* 1. Erzählung; 2. *pl.* סָפֹרִין
 Aufzählung.
 סָפֹרָא *a. m.* Haarschneiden.
 סָפֹרָה *h. f.* Zahl.
 סָפֹרָא Ortsname.
 סָפֹת l. סָפִיות, s. סָפָה.
 סָפָה I *h. Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.*
 sich anschließen.
 סָפָה II s. סָפָה.
 סָפָה *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
 feld).
 סָפָה *h. f.* Schuppenflechte (bei Aus-
 satz).
 סָפָטָא *x. m.* Schachtel, Kasten.
 סָפָטִין *gr. m.* (σπαθίον) ein kleines
 Schwert.
 סָפִי אֶסְפִּינָתִין l. ס' סִיפִינִים סִיפִי.
 סָפָא *a. m.* Furcht.
 סָפִידָא (Est II 6, 11, MS הֶסְפִּידָא) Klage.
 סָפִידָה *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
 felde).
 סָפִידָה *h. f.* Schiff.
 סוּפִינוּס (jBer 13^a) l. סִיפִינוּס *gr.* männl.
 Personennamen (Σεβήρος).
 סָפִינָתָא *a. f., pl.* סָפִינִין Dt 25, 65 Schiff.
 סָפִיק *s.* סָפִיק.
 סָפִיקָא *a. m.* 1. Zweifelhafte; 2. Zweifel.
 סָפִיקָא *a. m.* Vermögen, Fähigkeit.
 סָפִיקָה *h. f.* dass.
 סָפִיר *h. m.* Saphir.
 סָפִיר (Ct 5, 14 Or 1302) *a. m.* dass.
 סָפִיר *h. m.* eine Wickenart (I. Löw:
Vicia Narbonensis).
 סָפִירָא *a. m.* Abgeschorenes(?).
 סָפִירָה *h. f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.
 סָפִירֹת *h. f.* Schreiben.
 סָפֶל *h. m.* 1. Schale, Schüssel; 2. 1.
 סָפֶסֶל.
 סָפֶלָא *a. m.* dass.
 סָפֶלָא *a. m.* Kern.
 סָפֶלִינִי *gr. m.* (σπλήνιον) Pflaster.
 סָפֶמָא *a. m., ind.* סָפֶם Lv 13, 45 (MS
 שָׁפֶם) Schnurrbart.
 סָפֶן *h.* achten.

ספן I *a.*, *pf.* 1 *sg.* ספנית Est II 7, 10 (nicht MS) achten.

ספן II *a.* befruchtet werden(?).

ספן III *a.* *Itpe. ipf.* יספנן LvII 6, 21 gereinigt werden.

ספן *h. m.* Schiffer.

ספון *gr. m.* (σάπων) Seife.

ספנא(?) *a. m.* verborgener Ort.

ספנא *a. m., pl. d.* ספנא Jo 1, 5 Schiffer.

סופני (Tos. BabK VIII 18) 1. סונכי.

ספונא *s.* סומפונא.

ספסור *h. m.* Spätfelge.

ספסופה Ortsname(?).

סופסטה, סופסטה *gr. m.* (σοφιστής) Gelehrter.

ספסירא *pers. m.* Makler.

ספסירותא *pers. f.* Makeln.

ספסל *gr. m.* (συσέλλιον) Bank, Sessel.

ספסלא *gr. m.* 1. dass.; 2. Gefäß.

ספסר 1. *s.* סור; 2. *s.* ספסר.

ספסוקא *pers. m.* Kleie mit Grobmehl.

ספסר *pers. m.* Makler.

ספסירא *gr. m.* (vgl. σαμψήρα) Schwert.

ספ *h. Pilp.* ספסר versengen.

ספ I *h. Pi.* 1. verabreichen, liefern; 2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum geben; 3. genügende Zeit haben. *Hitpa.* 1. versehen werden; 2. sich versehen.

ספ II *h. Pi.* (die Hände) zusammen-schlagen.

ספ III *h. Hitp.* in Zweifel sein.

ספ I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* ספיקו Thr 2, 11 überfließen; 2. *pf.* 3 *pl.* ספיקו Gn 24, 22 genug tun, genug sein, hinreichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יספקון Gn 24, 19 genug haben; 2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. genug geben, liefern; 2. *ipf.* יספיק Sac 10, 10 (MS יסופק) genügen. *Po. pf.* סופיק Dt 2, 7 genug geben, liefern. *Itpa. inf.* אסתפקא Koh 4, 16 1. mit MS אסתפקא, *s.* ספקר.

ספ II *a.*, *pf.* 3 *pl.* ספיקו Thr 2, 15

(MS ספיקו!) (die Hände) zusammen-schlagen.

ספ III *a. Pa.* 1. Zweifel veranlassen; 2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מספקא Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.

ספק *h. m.* Genüge.

ספק *h. m., pl.* ספקות 1. zweifelhaft; 2. Zweifelhafte; 3. Zweifel.

ספקא *a. m.* dass.

סיפקא *s.* ספוסקא.

סופקא 1. סיתקא.

ספקטור 1. סקפקטור.

ספיקולא, ספקולא *gr. f.* (σπέκουλα) 1. Anhöhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst; 3. Todesstrafe.

ספקלטור, ספיקלטורא *gr. m.* (σπεκουλάτωρ) Scharfrichter.

ספקלי (KohR 9, 18) 1. ספיקולא(?).

ספיקליא (jBer 13^e) 1. ספיקולא(?).

ספיקלרית *gr. f.* (σπεκλάριον) *pl.* ספיקלריות Spiegel.

ספקנא *a. m.* Genüge.

ספיקריא *s.* ספיקליא.

ספר I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* erzählen.

ספר II *h. Pi.* scheren, abscheiden. *Hitp.* sich scheren lassen.

ספר *a. Pa. pf.* ספר Gn 41, 14 scheren.

ספר *s.* סופר.

ספר *h. m.* Haarschneider, Barbier.

ספר *h. m.* Grenze.

ספר *h. m.* Zählen.

ספר *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch. בית הספר Schule.

ספרא (Ex 17, 4) *a. m., ind.* ספר Gn 5, 1 1. dass.; 2. Name der tannaitischen Erklärung des Leviticus; 3. *pl.* ספרי Name der tannaitischen Erklärung von Num. und Deut.

ספירא *gr. f.* (σφαίρα) Ball.

ספירא *gr. f.* (σπίρα) Abteilung Soldaten.

ספרא *a. m., c.* ספר Gn 49, 13 (MS ספר) Ufer, Küste.

סָפֵר (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber;
2. Bibellehrer; 3. Schriftgelehrter;
4. männl. Personennamen.

סָפֵר (Est II 6, 11) *a. m.* Haarschneider,
Barbier.

סִפְרוֹנִים l. סִפְרָנִים *gr. m.* (σφραγίς) Siegel.

סִפְרוֹתָא *a. f.* Amt des Kinderlehrers.

סִפְרִיתָא *a. f.* Verderben.

סִפְרָנָא *a. m.* Schreiber.

סִפְרִינוֹן *gr. m.* (σαπφείρινος) Sapphir.

סִפְרָקִין s. סִפְרִיקִין.

סִפֵּת *h.* ein Stück nehmen, stückweise
nehmen.

סִפְתָּא (Ex 26, 4) *a. f., pl.* סִפְתָּן Lv 5, 4,
c. סִפְתֵּי Mal 2, 7 Soc 59 1. Lippe;
2. Rand.

סִפְתָּקָא *pers. m.* stark.

סִינִיָּא (Midr. Teh 9) 1. סִינִיָּא.

סִק *h. m.* Gewand aus grobem Stoff.

סִקָא I *a. m., c. s.* סִקָא Gn 42, 35 1. Ge-
wand aus grobem Stoff; 2. Sack.

סִקָא II s. סִקִּי.

סִקָּא (Dt 28, 42) *a. m.* ein Insekt.

סִקֵּב *a. Pa.* drücken.

סִקָּבָא *a. m.* Drücken, Gedränge.

סִקָּבָא *a. m.* verwundet.

סִקִּבְטָרִין l. סִקִּבְטָרִין, s. אֲנִסְטָרִין.

סִקָּבֵל s. קָבֵל.

סִקָּבָנָא *a. m.* verwundet.

סִקִּבֵּם l. סִקִּבֵּם.

סִקֵּד *a. Aph.* anstacheln. Vgl. אֲקָתָא.

סִקִּיָּוִי s. פִּטְרִי 'ס' (KohR 9, 18) 1. סִקִּיָּוִי.

סִקִּיָּא *a. m.* Ungemach.

סִקִּיָּא *a. m.* rote Farbe.

סִקִּוֹת s. סִקִּוֹת (Tanch. Misch.) 1. כְּמוֹ 'ס'.
נִסְקֵם.

סִקִּיָּא *gr. f.* (σκούτέλλα) Schüssel.

סִקִּיָּא (Sophr XIII 6) 1. סִקִּיָּא.

סִקִּיָּא *h. m.* 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.

סִקִּיָּא *h. f.* Steinigung.

סִקִּיָּא *lat. m.* (siciarius) Wurstmacher.

סִקִּיָּא *h. f.* Schauen, Blick.

סִקִּל *h.* steinigen. *Ni.* gesteignet werden.
Pi. entsteinen.

סִקִּל *a. dass.*

סִקִּלָא *a. m.* Ungemach.

סִקִּילָא *gr. f.* (σκληρα) Leiter.

סִקִּילָא *a. m., pl.* סִקִּילֵי Polieren.

סִקִּילִיָּן *gr. m.* (σήμεριον) geheimes Ge-
mach.

סִקִּילִיָּן s. סִקִּילִיָּן.

סִקִּילִיָּן *x. f.* Faustschlag.

סִקִּילִיָּן l. סִקִּילִיָּן.

סִקִּילִיָּן *gr. m.* Gastgeschenk(?).

סִקִּילִיָּן *x. m.* Spielmarke(?).

סִקִּילִיָּן l. סִקִּילִיָּן.

סִקִּילִיָּן *gr. m.* Maß.

סִקִּילִיָּן l. סִקִּילִיָּן *gr. m.* (σήμεριον) Maß.

סִקִּילִיָּן (BerR 41) *gr. m. pl.* (I. Löw:
vgl. σκόλιος) Gewundenheit. Tücke.

סִקִּילִיָּן *a. m.* aus Sakassana.

סִקִּילִיָּן Landschaft in Persien.

סִקִּר *h. Hitp.* 1. zustoßen; 2. zustoßen
lassen.

סִקִּר *a., pf. c. s.* סִקִּרָא Nu 24, 10 (MS
שִׁקִּרָא) zusammenschlagen. *Pa.* 1. dass.;
2. übertragen. *Ita. inf.* אֲסִקִּרָא Gn
43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich
ereignen, zustoßen; 3. zustoßen lassen.

סִקִּרָא l. סִקִּרָא.

סִקִּרָא l. סִקִּרָא.

סִקִּרָא *gr. m.* (ἐσκέπτω) Protokoll-
führer.

סִקִּרָא *gr. m.* (συκοφαντής) falscher
Ankläger.

סִקִּרָא s. סִקִּרָא.

סִקִּרָא *gr. f.* (σκεπαστή) Sänfte.

סִקִּרָא *h. f.* Unterschwelle.

סִקִּרָא (1S 5, 4) *a. f., pl. d.* סִקִּרָא
2 K 18, 16 1. Oberschwelle; 2. Unter-
schwelle; 3. Pfosten.

סִקִּר I *h.* rot färben. *Pi.* schminken.

סִקִּר II *h.* *Ni.* angeschaut werden.

סִקִּר III *h.* *Ni.* stürzen, springen.

סִקִּר I *a.* schauen. *Itpe.* dass.

סִקִּר II *a. Pa. pt.* סִקִּר DtJI 8, 5, 1.
סִקִּר, s. סִקִּר.

סִקָּר *gr. m.* (σικάριος) 1. Bandit; 2. Geraubtes.
 סִקָּרָא *a. m.* rote Farbe (Schminke).
 סִיקָּרָא *lat. m.* (*securis*) Beil.
 סִקְרִידוֹן *gr. m.* (σῆκρητον) geheimer Beschluß.
 סִקְרִידִין *lat. m. pl.* (*scordisci*) eine Art Schuhe.
 סִקְרִיָּא *lat. f.* (*scortea*) Leder, Fell.
 סִקְרִיָּי *gr. m. pl.* (σηκητάριοι) Schreiber.
 סִקְרִינִית *h. f.* umhergaffend.
 סִקְרִיקוֹן I *gr. m.* roter Farbstoff.
 סִקְרִיקוֹן II *gr. m.* (σικαρικόν) Räuberwesen, bes. das darauf bezügliche Gesetz.
 סִקְרִתָּא *a. f.* eine rote Farbe.
 סִר. סָרָאפִים *s.* סָרָאפִים.
 סָרָא *a. m.* Fürst.
 סָרָא *s.* סָרִי.
 סִרָּב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen; 2. in jemd. dringen.
 סִרָּב I *a. Pu. pf.* סָרִיב Nu 20, 21 1. sich weigern; 2. widerspenstig sein.
 סִרָּב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* סָרִיב Thr 3, 11 krumm machen.
 סִרְבָּא *a. m., pl.* סָרְבִין Jes 1, 6 Soc 59 widerspenstig.
 סִרְבִּיט (סָרְבוּט) *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.
 סִרְיבטִין (bNed 42^a) 1. סִרְיבטִין.
 סִרְבֵּל *h. Pass. pt.* מִסְרָבֵּל eingehüllt, beleibt sein.
 סִרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מִסְרָבֵּלִין Na 2, 5 einhüllen, beleibt machen.
 סִרְבֵּל *h. m.* 1. dicker Mantel; 2. Beinkleid.
 סִרְבֵּלָא *a. m.* dass.
 סִרְבֵּלָא *gr. m.* (σῦβουλον) Schuhzeug.
 סִרְבֵּי *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zudringlich; 3. Widerspenstigkeit.
 סִרְבֵּנָא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.
 סִרְבֵּנִיתָא *a. f., c. s.* סָרְבֵּנִיתָא Dt 31, 27 Widerspenstigkeit.

סִרְבֵּק *a., pt. pl. f.* מִסְרָבֵּקִין Jes 3, 16 zwinkern.
 סִרָּב *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen; 2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit Abwechslung, Unterbrechung); 3. umflechten. *Pa.* beflochten sein. *Hitp.* überflochten sein.
 סִרָּג *a.* umflechten. *Pa.* satteln.
 סִרָּג *h. m.* Flechtarbeiter.
 סִרְגֵּל *h. m.* Liniieren.
 סִרְגִּיד *h. m.* Zapfen (am Türschloß).
 סִרְגֵּל *h.* linieren.
 סִרְגֵּל *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.
 סִרְגֵּלָא *gr. f., pl.* סָרְגֵּלִין (σάργαρον) Wagen.
 סִרְד *h. m.* Siebmacher.
 סִרְדָּא *a. m., pl.* סָרְדִין 1. Drahtgeflecht, Drahtsieb; 2. Ex 38, 4 Gitter.
 סִרְדוּתָא *a. f.* Flechtwerk, Sieb.
 סִרְדִּיוֹט *gr. m.* (στρατιώτης), *pl.* סָרְדִּיוֹטִים 1. Soldat; 2. Feldherr.
 סִרְהָ *h. f.* Abweichen.
 סִרְהָ *h. Hi.* verderben, unwirksam machen.
 סִרְהֵב *h.* aufdringen.
 סִרְהֵב *a.* 1. *imp.* סָרְהֵיב Est II 6, 10 beeilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.
 סִרְהֵבָנָא *a. m.* widerspenstig.
 סִרְהֵבִיתָא *a. f.* Widerspenstigkeit.
 סִרְהֵוּקָא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.
 סִרְהֵוּבָא *a. m.* Eile.
 סִרְדִּי 1. סָרִיד.
 סִרְדִּיהָ 1. סָרִידָה.
 סִרְוָתָא *a. m., c. s.* סָרְוִיתָה Jo 2, 20, 1. mit MS סָרְוִיתָה, *s.* סָרְוִיתָה.
 סִרְוִיָּא *a. m.* aus Sarwa.
 סִרְוָכָא *a. m., ind.* סָרְוִךְ Thr 3, 39 (MS סָרִיךְ) Verdrehung.
 סִרְוִנְכִי *s.* סָרְוִנְכִי.
 סִרְוִק *a. m.* Hechler, Kämmer.
 סִרְוִקִיתָא *a. f.* Hecheln, Kämmen(?).
 סִרְוִתָא *a. f., c.* סָרְוִתָה Am 4, 10 Gestank.
 סִרְחָ I *h.* herabhängen. *pt. pass.* סָרְחָ herabhängend.

סָרַח II *h.* 1. verletzen; 2. verderben;
3. stinken; 4. sündigen. *pt. pass.* סָרוּחַ

1. verwesend, verdorben; 2. stinkend.
סָרוּחִים פְּיִים Abwässer; 3. Übeltäter.
Ni. stinkend werden, verwesen. *Hi.*

1. verletzen; 2. stinkend machen;
3. stinkend werden.

סָרַח I *a.*, *ipf.* 2 *sg.* סָרַחַת Ex 26, 12
herabhängen. *Pu.* herabhängen lassen.

סָרַח II *a.* 1. verwesen; 2 *pf.* 1 *sg.* סָרַחַת
2S 24, 17 sündigen. *Aph.* stinkend
machen.

סָרַח weibl. Personenname.

סָרַחַת (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.

סָרַחַת *a. m.* übler Geruch.

סָרַחַת *h. m.* 1. Verwesung; 2. Übeltat,
Sünde.

סָרַחַת *h. m.* Übeltat, Sünde.

סָרַחַת *h. m.* Sünder.

סָרַחַת *a. m.*, *ind.* סָרַחַת Gn 39, 23 Übel-
tat, Sünde.

סָרַחַת *a. f.* dass.

סָרַחַת *a. f.* dass.

סָרַחַת *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen;
2. tätowieren. *Ni.* *Htp.* zerkratzt
werden.

סָרַח *a. Pa. pt.* מִסָּרַחַת 1S 21, 14 kritzein.

סָרַח *h. m.* Streifen.

סָרַחַת *a. m.* 1. Ritz; 2. Einschnitt.

סָרַחַת Ortsname.

סָרַחַת *h. m.* Linieren.

סָרַחַת *gr. f.* (στράτα), *pl.* סָרַחַת, *aram.*
סָרַחַת Straße.

סָרַחַת *h. m.* Krebs (das Sternbild).

סָרַחַת *gr. m.* (συστόν) Schlämmung.

סָרַחַת (Jelammed. Ar.)?

סָרַח *a.* zehn (in den Zahlwörtern von
11—19).

סָרַח *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סָרַחוּ Ex 8, 10
stinken; 2. schlecht werden, verderben.
Aph. 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.*

סָרַחוּ Ct 1, 12 (MS סָרַחוּ) schlecht
machen, verderben. *Htp.* 1. verdorben
werden; 2. Verderben anrichten.

סָרַח *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.

סָרַחַת *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.

סָרַחַת *gr. f.* Syrien (Συρία).

סָרַחַת 1. סָרַחַת.

סָרַח *h. m.* Gitter.

סָרַחַת *a. m.* Geflecht, Netz.

סָרַחַת *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.

סָרַחַת *h. f.* Abwechslung.

סָרַחַת *a. f.* 1. *pl. d.* סָרַחַת Jer 48, 44
Geflecht, Netz; 2. Gitter.

סָרַח *h. m.* Geflecht.

סָרַחַת *h. f.* dass.

סָרַחַת (Dt 3, 9) Name eines Berges
(Hermon).

סָרַחַת *h. f. pl.* 1. Übelriechendes; 2. 1.
סָרַחַת, s. סָרַחַת.

סָרַחַת *a. f.* 1. dass.

סָרַחַת *h. f.* 1. Einritzen; 2. Ritz.

סָרַחַת *a. m.* Anklammern.

סָרַחַת *a. m.*, *pl. d.* סָרַחַת Jer 46, 4
Panzer.

סָרַחַת *h. m.*, *pl.* סָרַחַת Kastrat. סָרַחַת
Kastrat von Geburt. סָרַחַת ein
künstlich Kastrierter.

סָרַחַת (Jes 56, 3, MS סָרַחַת) *a. m.*
dass.

סָרַחַת *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.

סָרַחַת *a. m.* 1. *pl. c.* סָרַחַת Koh 12, 11
leer; 2. Taugenichts.

סָרַחַת s. סָרַחַת.

סָרַחַת *h. f.* Hecheln, Kämmen.

סָרַחַת I *a. f.* Kamm.

סָרַחַת II *a. f.* Leerheit.

סָרַחַת *h. m. pl.* ein Gebäck.

סָרַחַת *a. f.* Leerheit.

סָרַחַת 1. סָרַחַת, s. סָרַחַת.

סָרַח I *a.* anhängen, haften. *Pa. Htp.*
1. dass.; 2. ankleben.

סָרַח II (Thr 3, 9) *a.* verfechten, verkehren.
Pu. inf. סָרַחַת Thr 3, 3 (MS סָרַחַת)
dass.

סָרַח *h. m.* 1. Anhang; 2. Nachahmung.

סָרַח I *a. m.* 1. dass.; 2. Verwachsung;
3. Anhaftendes; 4. Nachahmung.

סַרְפָּא II *a. m., ind.* סַרְיָה Thr 3, 59
Verdrehung.

סרכא (SchirR 1, 1) 1. סַרְפָּא.

סַרְפָּא *a. m., pl. c. s.* סַרְכֹוְהִי Ex 5, 6
Befehlshaber, Fürst.

סַרְפֹונָא *a. m.* Verdrehung.

סַרְפָּא *a. m.* Befehlshaber, Fürst.

סַרְמָטִי *gr. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.

סַרְמָטִיָּא *gr. f.* Name eines Landes (Σαρματία).

סרמיטין 1. סַרְמִיטִין, *s.* סַרְמָס.

סרמיטין 1. סַרְמִיטִין, *s.* טַרְמִימָא.

סַרְמָטִי männl. Personennamen.

סִרְזֹון *gr. m.* (σῆρον) Unrat.

סַרְנָא *a. m.* Achse.

סַרְזֹונָא *a. m.* aus Serungin.

סַרְזֹונִין Ortsname.

סַרְנֹוקָא *a. m.* Ersticken.

סִרְזֹונִית *gr. f.* (Σειρήν) mythische Seejungfrau.

סַרְזֹונִי (*?* סַרְזֹונִי) *x. m.* Erstickung
(Diphtherie, Krupp).

סַרְנִק *a.* ersticken lassen.

סרם *h. Pi.* 1. kastrieren; 2. (einen Bibeltext) umstellen, verstellen. *Pu.* umgestellt werden. *Hilp.* 1. kastriert werden; 2. umgestellt werden; 3. zerstört werden.

סרם *a. Pa.* dass. *Ilpa.* zum Beischlaf unfähig werden.

סַרְסֹור *h. m.* Makler, Unterhändler.

סַרְסֹורָא *a. m.* dass.

סַרְסֹורִין *gr.* (συσσιτί) auf syrisch.

סַרְסִי *gr. m.* (σύρος) syrisch.

סַרְסִיָּא *gr. m.* dass.

סַרְסִיָּא *a. m.* Hausbeamter (Braumeister).

סַרְסִין *gr. m.* ein feines Gebäck.

סַרְסִר *h.* makeln, Unterhändler sein.

סַרְסִר *a.* dass.

סַרְסִרֹות *h. f.* Unterhandel, Vermittelung.

סַרְיָה *h. m.* Harz.

סַרְיָה *h. Pi.* mit Harz bestreichen.

סַרְפָּא, סַרְפָּא *a. m., pl. d.* סַרְפָּיָא Ez 1, 8
Seraph.

סַרְפָּנָם 1. סַרְפָּנָם.

סַרְפֹונָה (?) *x. f.* Name einer Bohnenart.
סַרְפָּס, סַרְפָּס *gr.* Name einer Gottheit
(Σάραπας).

סַרְקָה *h. m.* rote Farbe, Schminke.

סַרְקֹון. סַרְקֹון (jTaan 64^b) 1. סַרְקִין, *s.* סַרְקִין.

סַרְקֹון I *h. Pi.* rot färben.

סַרְקֹון II *h.* 1. kämmen; 2. hecheln.

סַרְקֹון III *h., pt. pass.* סַרְקֹון 1. leer, unfruchtbar; 2. unnütz.

סַרְקֹון I *a., pt. pass. pl.* סַרְקִין Jes 19, 9
(MS סַרְקִין) 1. kämmen; 2. hecheln.
Pa. dass.

סַרְקֹון II *a., s.* סַרְקִין. *Pa.* ausleeren.

סַרְקֹון 1. סַרְקֹון.

סַרְקֹון *h. m.* Leerheit, Unfruchtbarkeit.

סַרְקֹון אֵילֶן Baum ohne eßbare Frucht.

סַרְקָא *a. m., ind.* סַרְקֹון Ct 2, 3 dass.

סַרְקָאָה *x. m.* Sarazene.

סַרְקָאָה Ortsname.

סַרְקִיָּה *gr. f.* (σηρικὴ) Seidenweberei.

סַרְקִיָּה 1. סַרְקִיָּה.

סַרְקִיָּה *x. m.* Sarazene.

סַרְקִיָּה (EchR 1, 15) 1. סַרְקָאָה.

סַרְקִיָּה *a. f.* Kamm.

סַרְקִיָּה *gr. m.* (σηρικόν) seiden.

סַרְקָאָה *gr.* Ortsname (Ὀστρακάνη).

סַרְקָאָה *gr. m.* (σηρικάρσιος) Seidenspinner.

סַרְרֹון *h.* widerspenstig sein.

סַרְרֹון *h. f.* Würde, Amt.

סַרְרֹוןָה *a. f., c. s.* סַרְרֹוןָה Koh 11, 3
1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.

סַרְתָּא (= סַרְתָּא) *a. f.* Gerste.

סַתָּא (Jes 27, 8) *a. f.* Sea. *S.* סַתָּא.

סַתִּי (EchR 1, 15) 1. סַתִּיָּא.

סַתִּירֹאות (Ab. R. Nath. 31)?

סַתִּיָּה *h. m.* Winter.

סַתִּיָּה (Gn 8, 22) *a. m.* dass.

סַתִּיָּה *h. m.* Verschluss.

סַתִּיָּה *h. f.* Bibelabschnitt ohne neuen Zeilenanfang (mit Lücke in der Zeile).

סַתִּיָּה *h. f.* Winterfrucht.

סַתִּירֹון *h. m.* Zerstörer.

סַתִּירֹוןָה *a. m.* dass.

סַתִּירֹוןָה *a. f.* Zerstörung.

סחוט *h. m.* 1. Behauen; 2. Hauschutt.
 סחוט *h. f.* Verschließen, Verstopfen.
 סחוט *a. m.* Autor einer anonymen Tradition.
 סחוט I *h. f.* Verbergen.
 סחוט II *h. f.* Zerstören.
 סחוט 1. סחוט.
 סחוט *h.* 1. verschließen, verstopfen; 2. verbergen, unbestimmt lassen. *pt. pass.* סחוט ohne nähere Bezeichnung, anonym. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* verschlossen werden, verstopft werden.
 סחוט *a.* 1. *pt. pass. pl. f.* סחוט Ez 41, 16 verschließen; 2. anonym mitteilen. *Pa.* 1. verstopfen; 2. verbergen. *Itpa.* 1. *pf.* סחוט (1. סחוט oder *Itpa.* סחוט) Thr 3, 8 verschlossen werden; 2. hinfällig werden.
 סחוט *h. m.* 1. verschließend; 2. unbekannt, unbestimmt; 3. anonym.
 סחוט *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere Hinzufügung; 2. anonym.

סחוט *a.* spalten.
 סחוט *a. f.* Spalt.
 סחוט I *h. Pi.* verbergen. *Hi.* dass. *Hitp.* sich verbergen.
 סחוט II *h.* 1. niederreißen, umstoßen; 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hitp.* sich auflösen.
 סחוט I *a. Pa. pt. pl. f.* סחוט Jes 65, 16 verbergen. *Itpa. pt.* סחוט Koh 7, 12 sich verbergen.
 סחוט II *a., ipf. 2 pl.* סחוט Dt 7, 5 (MS סחוט), *inf.* סחוט Jer 1, 19 zerstören, niederreißen. *Pa.* auflösen, verwirren. *Itpa.* niedergerissen werden.
 סחוט *h. m.* 1. Verborgeneheit; 2. Geheimnis.
 סחוט (Dt 13, 7) *a. m.* dass.
 סחוט *h. f.* Verborgenes.
 סחוט männl. Personenname.
 סחוט *h. Pi. (Po.)* behauen. *Pa.* behauen werden.
 סחוט *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebräischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 70.
 ע *s.* ע.
 ע *s.* ע.
 ע *a. f.* Unheil.
 ע I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.
 ע II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.
 ע *s.* ע.
 ע I *a. m.* Gezweig.
 ע II *a. m.* 1. Schoß; 2. Busen (auch des Gewandes).
 ע *h. Pi.* dicht machen.
 ע *h. f.* Fieber.
 ע *a. f.* dass.
 ע *h.* 1. dienen, Dienst tun; 2. verehren (von einer Gottheit). *Ni.*

1. verehrt werden; 2. gegerbt werden; 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten, bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen. *Hitp.* ausgeführt werden.
 ע (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf. 1 sg.* ע Gn 32, 10 tun, machen, verrichten; 2. *inf.* ע Ex 31, 4 arbeiten, verarbeiten, zurichten; 3. *pt.* ע Gn 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen; 5. sich befinden; 6. sich verhalten. *Pa.* 1. *pt. f.* ע Gn 49, 15 hervorbringen; 2. bearbeiten. *Itpa.* ע, ע, *ipf.* ע Gn 29, 26 1. getan werden, gemacht werden; 2. werden; 3. *pf. 3 pl. f.* ע Dt 33, 17 geschehen. *Schaph.* *s.* ע.
 ע *h. m.* Sklave, Knecht.

עֶבֶד *a. m., ind.* עֶבֶד Gn 9, 25 1. Sklave, Knecht; 2. Anbeter.

עֵבֶדָּא *s.* עֵבֶדָּא.

עֵבֶדָּה *h. f.* der zur Entwicklung einer Pflanze nötige Raum.

עֲבֹדוֹת *h. f.* Knechtschaft.

עֲבֹדוֹתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.

עֲבָדָן *h. m.* Gerber.

עֲבִדְקָנָא *a. m.* dickbärtiger.

עֲבִדְתָּא *a. f., ind.* עֲבִידָה (1. עֲבִידָה) Gn 26, 14 B. erworbener Besitz.

עבה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.

עבֹר *h. m.* Bearbeiten, Gerben.

עֲבֹדָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opferdienst, Tempeldienst. ע' וְרָה Götzendienst, Götze (Name eines Mischnatraktats); 4. Opferdienstes- kommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.

עבֹז 1. עֲבֹז.

עֲבוֹט *s.* עֲבוֹט.

עֲבוֹט *h. m.* Pfand.

עֲבוּפָא *a. m., ind.* עֲבוּף Dt 12, 2 dicht- belaubt.

עֲבוּפָא *a. m.* dass.

עֲבוֹר *h. m.* 1. Reise; 2. Schwängerung, Schwangerschaft; 3. Einschaltung, Interkalation. עֲבוֹרֵשׁ הַחֹדֶשׁ Schaltmonat; 4. Einverleibtes; 5. Schwinden; 6. Ergehen.

עֲבוֹר I, עֲבוֹר *h. m.* Getreide.

עֲבוֹר II *h.* עֲבוֹר wegen, um — willen.

עֲבוּרָא *a. m.* 1. Schwängerung. *pl.* עֲבוּרִין Schwangerschaft; 2. *c.* עֲבוֹר 1S 20, 27 Einschaltung, Interkalation.

עֲבוּרָא (Gn 44, 1), עֲבוּרָא *a. m., c.* עֲבוֹר Gn 27, 28, עֲבוֹר Dt 23, 20 Getreide.

עֲבוּרָא *a. m.* 1. Reisender; 2. Übertragender.

עֲבוֹת *h. m., pl.* עֲבוֹתוֹת 1. Zugseil; 2. Lenkseil.

עֲבוֹת *h. m.* dichtbelaubt.

עבט *a. Itpe.* gepfändet werden.

עֲבֵט *h. m.* Traubenbehälter.

עֵבִי *h. m.* 1. Dicke; 2. dicke Stelle; 3. dick; 4. Ledersack.

עֲבִיָּא *a. m.* dick.

עֲבִיָּא *a. m.* 1. *c.* עֵבִי 1K 7, 46 Dichtigkeit, Dicke; 2. Bedeckung.

עֲבִידָה *h. f.* Handlung.

עֲבִידְתָּא *a. f.* 1. Lv 11, 32 Arbeit, Geschäft; 2. Ware; 3. Dienst.

עֲבִיט *h. m.* 1. Traubenbehälter; 2. Kamelsattel; 3. Nachtgeschirr.

עֲבִיטָא *a. m.* Kamelsattel.

עֲבִיָּצָא *a. m.* süße Mehlspeise.

עביר 1. עֲבִיר.

עֲבִירָה *h. f.* Durchgehen.

עֲבִירָה *h. f.* 1. Übertretung, Sünde; 2. insbes. Buhlei.

עֲבִירְתָּא *a. f., c.* עֲבִירִית Dt 23, 15 dass.

עֲבוֹסְטִי 1. קִבְּסִי.

עֲבִין *a.* erblassen.

עֲבִיָּא (Nu 31, 22, MS אֲבִיָּא) *a. m.* Zinn.

עֲבֹר *h.* 1. vorübergehen. עֲבוֹרִים וְשָׁבִים Passanten; 2. hingehen; 3. vergangen sein. עֲבוֹרֵי לְשָׁעָבֹר in der Vergangenheit; 4. vorangehen; 5. übertreten. *Ni.* übertreten werden. *Pi.* 1. überschreiten; 2. trächtig, schwanger werden; 3. einverleiben; 4. einschalten, interkalieren; 5. ergehen lassen. *Pu.* 1. beseitigt werden; 2. *pt.* schwanger; 3. *pt.* interkaliert. עֲבוֹרֵי שָׁנָה מְעַבְּרִית Schaltjahr. *Hi.* 1. vorübergehen; 2. vorüberführen; 3. beseitigen, entfernen. *Hitp.* 1. geschwängert werden, schwanger sein; 2. interkaliert werden; 3. einverleibt werden.

עֲבֹר (Gn 33, 3) *a., ipf.* יַעֲבֹר Dt 24, 5

1. vorübergehen; 2. einhergehen; 3. überschreiten, übersetzen; 4. überkommen, treffen; 5. übertreten. *Pa.*

1. übergehen; 2. hinüberführen; 3. beseitigen; 4. schwanger werden; 5. schwängern; 6. *pt. pl.* מְעַבְּרִין Ct 7, 5 interkalieren. שָׁנָה מְעַבְּרָתָא Schaltjahr.

Aph. pf. 3 *pl.* אֶעְבְּרוּ Ex 36, 6 1. vorüberführen, vorbeigehen lassen; 2. darbringen; 3. durchgehen lassen; 4. wandern lassen; 5. übertragen. *Itpe. inf.* אֶתְּעַבְּרָא Ez 47, 5 durchschritten werden. *Itpa.* 1. geschwängert werden; 2. besänftigt werden.

עֵבֶר s. עוֹבֵר.

עֵבֶר *h. m.* 1. Seite; 2. מֵעֵבֶר jenseits. עֵבֶר הַיַּרְדֵּן Ostjordanland.

עֵבְרָא (Ex 28, 26) *a. m.* 1. Seite, Gegend. מִתְּרֵין עֵבְרֵיהוֹן Ex 32, 15 von beiden Seiten; 2. לְעֵיבֶר Dt 30, 13, מֵעֵבְרָא לְ Nu 34, 5 jenseits.

עֵבְרָא (Ex 26, 28) *a. m.* Riegel.

עֵבְרָאָה I (Gn 14, 13) *a. m.* Hebräer.

עֵבְרָאָה II *a. m., pl. d.* עֵבְרָאִי Nu 27, 12 jenseitige Gegend.

עֵבְרָה *h. f.* Schwangere.

עֵבְרָה *h. f.* Zorn.

עֵבְרָה *h. f.* 1. Durchgehen; 2. Vorübergehen; 3. Aufhören.

עֵבְרָה s. עֵבְרִיָּה.

עֵבְרִי *h. m.* 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.

עֵבְרִין *h. m.* Übertreter.

עֵבְרִיָּא *a. m.* dass.

עֵבְרִית *h. f.* 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.

עֵבְרִת *h. f.* Schwangere.

עֵבֶשׂ *h. m.* eine Apfelfart(?).

עֵבְרָאָה s. עֵבְרָאָה.

עֵבְבוֹת *h. f.* Hinterbacken.

עֵנָה s. עֵינָה.

עֵנִיל s. עֵנִיל.

עֵנוֹל *h. m., f.* עֵנָלָה rund.

עֵנוֹל *h. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Preßstein der Kelter.

עֵנוֹלָא *a. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.

עֵנוֹנָא *a. m.* Ehehindernis für eine Frau, weil der Tod des Gatten nicht bewiesen ist.

עֵנִיבָאָה *a. m., pl. d.* עֵנִיבָאִי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.

עֵנִיל *h. m.* 1. Kreis; 2. männl. Personennamen.

עֵנִילָא *a. m., pl.* עֵנִילִין Ez 23, 24 Schild. עֵנִישָׂא *a. m.* stößig.

עֵנָל *h.* einen Kreis ziehen. *Ni.* rund werden. *Pi.* 1. rollen; 2. walzen; 3. einen Kreis ziehen. *Hi.* abrunden.

Hitp. 1. sich wälzen; 2. rund werden.

עֵנָל *a.* rund sein. *Pa.* 1. rund machen; 2. umwickeln. *Itpe.* rund sein.

עֵנָל *h. m.* Kalb.

עֵנָל *a.* בע' בְּעֵנָלָא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.

עֵנָלָא (Ex 32, 24) *a. m., ind.* עֵנָל Lv 9, 3 Kalb. עֵינָלָא Ex 28, 19 ein Edelstein.

עֵנָלָוֹלָת *h. f.* rund.

עֵנָלָה *h. f.* Kalbe.

עֵנָלָה Ortsname.

עֵנָלָה *h. f.* 1. Wagen; 2. ein Sternbild.

עֵנָלָתָא I (Dt 21, 4) *a. f.* weibl. Kalb.

עֵנָלָתָא II *a. f.* 1. *pl.* עֵנָלִין Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild; 3. Becken.

עֵנָם *h., pt. pass.* עֵנָם 1. gelähmt; 2. betäubt.

עֵנָם *a., pt. pass. pl. f.* עֵנָמִין Ru 1, 13 (fehlt im MS) betäubt.

עֵנָמָה *h. f.* Betrübniß.

עֵנָין *gr. m.* (ἄγκυρα) Anker.

עֵנָן *h.* 1. einschließen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.

עֵנָן *a., ipf.* 3 *pl.* יַעֲנִינוּ Jes 24, 22 (MS יַעֲנִינוּ), *pt. pass. pl.* עֵנִינִין Jes 42, 7 einschließen, zurückhalten. *Pa.* einschließen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). *Itpe.* eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).

עֵנָנָא (Jes 24, 22, MS עֵנָנָא) *a. m., c. s.* עֵנָנָהוּ Jes 42, 22 Einschließung. בית ע' Kerker.

עֵנָם *h. m.* Birne (*Pirus communis*).

עֵנָעַן *h.* wälzen.

עגנ *a.* wälzen.

עגרון *s.* אגרון.

עגרתא *s.* עוגרתא.

עד *h.* bis. עד אימתי? עד bis wann? עד bis wohin? עד כאן עד bis hierher. עד ש 1. als schon; 2. bis; 3. anstatt dass. עד שלא 1. als noch nicht; 2. bevor, ehe. עד כדי ש עד bis. עד כדי שלא עד so lange noch nicht, ehe.

עד (Lv 23, 16) *a.* bis. עד — מן Ex 22, 3 von — bis. עד לא Gn 2, 5 noch nicht. עד כען Gn 43, 28, עד השתא עד כדון עד כען עד bis jetzt. עד אמת Ex 10, 3 wie lange? עד כא Gn 22, 5 hierher. עד 1. Gn 29, 9 während; 2. Gn 29, 8 bis; 3. Nu 35, 12 ehe. עד מא Nu 24, 22 bis. עד לא Gn 45, 28, עד דלא עד ehe.

עד *h.* *m.* Beute.

עד *h.* *m.* 1. Zeuge; 2. Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an bibl. עדים Menstruation).

ערא (= הקרא) *a.* *f.* diese, das.

ערא (Gn 15, 17) *a.* 1. vorübergehen, hindurchgehen; 2. *ipf.* יערי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; 3. *inf.* מערי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. *Pa.* 1. *pf* 3 *sg.* *f.* עריאת Gn 4, 1 schwanger werden; 2. entfernen; 3. erbeuten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* מערי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; 2. aufheben; 3. schwanger werden. *Ittaph.* אפארא Lv 4, 31 entfernt werden.

עראה (Nu 31, 11) *a.* *m.*, *ind.* ערי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.

עראב (Lv 16, 8) *a.* *m.* 1. Los; 2. Anteil.

עראר (?) *h.* zerreißen (?).

ערא *s.* ערא.

ערה *h.* *Hi.* wegnehmen. *Ho.* weggenommen werden.

ערה I *h.* *f.* t. Versammlung; 2. Gemeinde.

ערה II *h.* *f.* Zeugnis.

ערא *a.* *m.*, *c.* *s.* עריה Ct 5, 11 Anteil. *S.* עראב.

ערה *h.* *m.* Empfängnis, Schwangerschaft.

עריא *a.* *m.*, auch *pl.* עריין, *c.* *s.* עריכי Gn 3, 16 dass.

ערוני *h.* *m.* *pl.* 1. Wohlleben; 2. Geschmeidigkeit.

עדור *h.* *m.* Behacken, Aushacken.

עדור *h.* *f.* 1. *pl.* עדיות Zeugnis; 2. *pl.* Name eines Mischnatraktats; 3. Zeichen der Jungfrauschaft.

עדי männl. Personennamen.

עדי *h.* *m.* Schmuck.

עדי *s.* עדאה.

עדי (= הקדי) *a.* *m.* *pl.* (?) diese.

עדי *h.* *a.* מלעד. ohne, außer.

עדי *h.* noch immer. עדן — לא noch nicht.

עדי *a.* dass.

עדין (GnJil 6, 6) 1. nach JI עדן = עדן, *s.* עדן.

עדנא *a.* *m.* Deckel.

עדנא *h.* *m.* freigebig(?) *S.* עדנא.

עדנא *a.* *m.* vorzüglicher, besser.

עדנא *h.* *f.* Umhacken.

עדנא weibl. Personennamen.

עדנא I *a.* *f.*, *c.* עדית Thr 2, 2 Schmuck.

עדנא II *a.* *f.* Beute.

עדנא (Lv 13, 6) *a.* *f.*, *ind.* עדנא (!) Lv 13, 2 Schorf.

עדל *h.* *m.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).

עדל *a.* *m.* dass.

עדלמא (Gn 38, 20) *a.* *m.* aus Adullam.

עדלירין *s.* עדלירין.

עדן *h.* *Pi.* 1. schmiegen, geschmeidig machen; 2. anmutig machen; 3. ergötzen. *Pu.* *pt.* wohlgepflegt. *Hi.* anmutig machen. *Hilp.* 1. geschmeidig werden; 2. sich ergötzen.

עדן *h.* Ortsname. עדן גן Paradies, Ort der Seligen.

עדן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. עדן גן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.

עדן *h.* *m.*, *pl.* עדנין Menstruation.

עדנא (Gn 38, 1) *a.* *m.* Zeit. עדן בעדן

Gn 24, 55 ein Jahr. **פֶּעֶרְן** Gn 18, 14
übers. Jahr. **הַעֲרָנָא** jetzt.

עָרַךְ *h.* überschießen, mehr sein. *Hi.*
mehr tun.

עָרַף *a., pt. pass.* **עָרַף** besser, vorzüg-
licher.

עָרָפָא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.

עָרַק *a. Pa.* andrücken.

עָרַק *h. m.* Wulst.

עָרָקִין (*bSanh 11a*) 1. **עָרָקִין**, *s.* **עָרָקִין**.

עָרָקִין (*Ez 27, 19, MS* viell. **עָרָקִין**) 1.

עָרָקִין, *s.* **עָרָקִין**.

עָרַר I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten.
Pi. hacken, behacken. *Ni.* gehackt
werden.

עָרַר II *h.* *Ni.* wegbleiben.

עָרַר I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

עָרַר II *a.* helfen. *Itpe.* Hilfe erhalten.

עָרַר *h. m., pl.* **עָרָרִים**, 1. Schaf-
herde; 2. (bibl.) Schar; 3. Hürde.

עָרַר *מְגִדֵּל עָרַר* Ortsname.

עָרָא (*Gn 32, 16*) *a. m.* dass.

עָרָא I *עָרָא*.

עָרָא *gr. f* (*ὕδριον*) kleiner Krug.

עָרָא *h. f., pl.* **עָרָאִין** 1. Linse (*Ervum*
Lens); 2. flache runde Wärmflasche;
3. Wagschale; 4. das Becken der Öl-
mühle.

עָרָא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.

עָרָא I *a. Pa.* schreien, lärmern.

עָרָא II *a.* abweichen. *Aph.* sich ver-
gehen. *Itpe.* Unrecht erfahren.

עָרָא *a. m., pl. d.* **עָרָאִין** Dt 2, 23 Iwwiter.

עָרָא *h. m., pl.* **עָרָאִין** Balken.

עָרָא 1. *s.* **עָרָא**; 2. *s.* **עָרָא**.

עָרָא (*Ex 32, 16*), **עָרָא** *a. m., ind.*

עָרָא *Ex 25, 6* 1. Tat, Werk; 2. Er-
eignis.

עָרָא (*Gn 33, 14* *Sab., MS* **עָרָא**)
a. f. Erarbeitetes.

עָרָא *h. m.* Reisender.

עָרָא (**עָרָא**) *h. m.* Fötus, Embryo.

עָרָא (*Ct 7, 3, MS* **עָרָא**) *a. m.* dass.

עָרָא I (*Nu 13, 23*) *a. f., pl.* **עָרָאִין**

Ez 17, 6, c. s. **עָרָאִין** Ho 14, 6 Soc 59
Zweig.

עָרָאִין II (*Gn 33, 14* *MS* **עָרָאִין**) *a. f.*
Zug.

עָרָאִין *a. f.* Zorn.

עָרָאִין *h.* einen Kreis ziehen.

עָרָאִין *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* **עָרָאִין** auf
Kohlen gebackener Kuchen; 3. *pl.*
עָרָאִין Bewässerungsgraben.

עָרָאִין *a. f., c.* **עָרָאִין** *Ez 17, 7* Be-
wässerungsgraben.

עָרָאִין *h. m.* Becken.

עָרָאִין *a. f., pl.* **עָרָאִין** auf Kohlen ge-
backener Kuchen.

עָרָאִין *h.* *Hi.* **הָעֵיד** 1. bezeugen; 2. als
stößig erklären (vom Stier). *Ho. pt.* **מוֹעֵד**
als stößig erklärt. *Pil.* aufrichten.

עָרָאִין *h.* noch. **וְלֹא עוֹד אֵלָּא** nicht nur,
sondern auch. **מְבַעֵד** während.

עָרָאִין (*Gn 7, 4*) *a.* 1. noch. **עָרָאִין** —
Gn 17, 5 nicht mehr; 2. *Gn 4, 25*
wieder. **בְּעוֹד ה'** während noch.

עָרָאִין *a. m.* Flock Wolle.

עָרָאִין (*Jeb 3c*) 1. **עָרָאִין**, *s.* **עָרָאִין**.

עָרָאִין *h. f.* Gurtband.

עָרָאִין *h. m.* Überschuß.

עָרָאִין *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren,
zerstören.

עָרָאִין *h. m.* Beugen, Krümmen.

עָרָאִין I *h. m.* Stärke.

עָרָאִין II *h. m.* eine Adlerart.

עָרָאִין *a. m.* 1. Schlange; 2. männl. Per-
sonennamen.

עָרָאִין *a. m., pl.* **עָרָאִין** Lv 22, 16 Vergehung.

עָרָאִין *a. m.* Kuabe (*arab.*).

עָרָאִין *a. m.* 1. Ex 4, 11 blind; 2. ein-
äugig; 3. Blindheit; 4. männl. Per-
sonenname.

עָרָאִין *h. f.* Krampf.

עָרָאִין *h. m., pl.* **עָרָאִין** Joch.

עָרָאִין (= **עָרָאִין**) *a., pt.* **עָרָאִין** Thr 1, 4, **עָרָאִין**
1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.*
hineinbringen. *Itpe.* sich hineinbegeben.
S. **עָרָאִין**.

עול *h. Pi.* **עוֹל** *unrecht handeln.*
 עוֹל *h. m.* Unrecht.
 עוֹלָם (Dt 32, 4) *a. m.* dass.
 עוֹלָם *a. m., pl. d.* **עוֹלָם** Ze 3, 5 (MS **עוֹלָם**) gottlos.
 עוֹלָם *a. m.* Säugling.
 עוֹלָה *h. f.* Mädchen.
 עוֹלָה *h. f.* Unrecht, Übeltat.
 עוֹלָה *h. f.* Ganzopfer.
 עוֹלָל *h. m.* Kind.
 עוֹלָלָה, עוֹלָלָה *h. f.* Nachlese (im Weinberg).
 עוֹלָלָה *a. f., pl.* **עוֹלָלָה** Ob 5 dass.
 עוֹלָם *h. m., pl.* **עוֹלָמִים**, **עוֹלָמוֹת** 1. Äon, Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt; 4. Ewigkeit. **לְעוֹלָם** 1. stets, auf immer; 2. immerhin; **מְעוֹלָם** jemals.
 עוֹלָמִית *h.* auf ewig, für immer.
 עוֹלָמִית *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtigkeit.
 עוֹמֵם *h. m.* Last.
 עוֹמֵק *h. m.* Tiefe.
 עוֹמֵר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
 עוֹמֵר II *h. m.* ein Hohlmaß ($\frac{1}{10}$ Epha).
 עוֹן *h. m., pl.* **עוֹנוֹת** Sünde. **עוֹן גָּלוּן** Verdrehung von εὐαγγελιον.
 עוֹנֵג *h. m.* Ergötzen.
 עוֹנֵה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde; 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte Zeit; 4. Zeit der ehelichen Pflicht; 5. 1. **עֵינָה**.
 עוֹנֵה II *h. f.* Faden, Strick.
 עוֹנִי (**עָנִי**) *h. m.* Armut.
 עוֹנִיָּה Ortsname.
 עוֹנִיָּה s. **עוֹנִיָּה**.
 עוֹנֵשׁ *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.
 עוֹנֵהָ I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. c. s. **עוֹנֵהָ** Ex 21, 10 (MS **עוֹנֵהָ**) Zeit der ehelichen Pflicht.
 עוֹנֵהָ II *a. f., pl. c. s.* **עוֹנֵהָ** Ho 10, 10, 1. **עֵינָה**, s. **עֵינָה**.
 עוֹף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *Pil.* **עוֹפֵף** flattern.

עוֹף II *h.* erschöpft sein.
 עוֹף I *a., ipf.* 3 *sg.* **עוֹף** Dt 4, 17 (nicht im MS) fliegen.
 עוֹף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.* **עוֹף** (wie von **עָפַף**) Ex 29, 9, *pl. pass.* **עוֹף** Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* doppelt legen, verdoppeln. S **עָפַף**.
 עוֹף *h. m.* 1. *pl.* **עוֹפּוֹת** Vogel; 2. Geflügel.
 עוֹפָּא (Gn 1, 20) *a. m.* dass.
 עוֹפָּא (Ze 1, 10) l. mit MS **עוֹפָּא**.
 עוֹפָּל ein Stadtteil von Jerusalem.
 עוֹפֵר *h. m.* Jüngling.
 עוֹפֵרֶת *h. f.* Blei.
 עוֹץ *a., pf.* 3 *pl.* **עוֹצוּ** Est II 7, 9 raten.
 עוֹק *a., pf.* 3 *sg.* **עֹקֶת** Gn 32, 7, 1 *sg.* **עֹקֶת** Gn 27, 46 1. eng sein; 2. bedrängt sein; 3. Angst haben. *Aph. pf.* 3 *pl.* **אֶעֱקֹוּ** Gn 49, 23 1. bedrängen; 2. quälen; 3. Angst haben. *Ipe. Itpa.* bedrängt sein.
 עוֹקָה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.
 עוֹקֵן *h. m. pl.* Sprossen einer Leiter, Stufe.
 עוֹקֵם *h. m.* Krümmung.
 עוֹקֵץ *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel; 4. Spitze der Brustwarze; 5. Schwanzwirbel. *pl.* **עֹקֵצִין** Name eines Mischna-traktats. **עוֹקֵץ עֹקֵרֶב** eine Pflanze.
 עוֹר *h., pt.* **עוֹר** wach, munter. *Ni.* 1. wachen, erwachen; 2. rege sein. *Hi.* reizen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.* **עוֹרֵר** 1. wecken; 2. Totenklage anregen. *Hilpal.* erweckt werden. *Pilp.* **עוֹרֵר** 1. drängen; 2. Totenklage anregen. *Hilpalp.* 1. aufgeregt werden; 2. gelockert sein.
 עוֹר *a., pt. f.* **עוֹרָה** Ct 5, 2 wecken. *pl.* **עוֹר** wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* **אֶעֱרִי** Sac 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein. *Pal.* (*Päl.*) **עוֹרֵר**, *ipf.* **יָעֵר** Jes 9, 11 rege machen, wecken. *Ipe.* **אֶתְעִיר** 1. *pf.* **אֶתְעִיר** Gn 41, 7 erwachen; 2. sich erregen. *Ittaph. pf.* 3 *pl.* **אֶתְעִירוּ**

Ct 7, 10 (MS **אֶתְעִירוּ**) erweckt werden.
Palp. **עָרַעַר** 1. hin- und herwerfen;
 2. gelockert sein.
עור *h. Pi.* **עֹר** blind machen.
עור *a. Pa. pt.* **מָעַר** Ex 23, 8 blind
 machen. *Itpa.* erblinden.
עור *h. m.* blind.
עור *h. m., pl.* **עוֹרוֹת** 1. Haut. Bei der
 Lunge **ע' הַפְּנִימִי** Wand der Alveolen,
ע' הַחִיצוֹן *Pleura pulmonalis*; 2. Fell.
ע' הַלֵּב Brustlatz.
עירא *a. m.* 1. Spreu; 2. Erwecken(?).
עירב *h. m.* Rabe.
עירבא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.
עירבא *a. f.* Rabenweibchen.
עירבתי. **בִּי ע'** Familienname.
עיון *h. m.* Blindheit.
עירף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.
עוֹשֵׁן *h. m.* breite Schneide der Zimmer-
 axt.
עישק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.
עוֹשֵׁר *h. m.* Reichtum.
ענת männl. Personenname.
עות *h. Ni.* **נָעוֹת** sich freuen(?).
עות *h. Pi.* **עָוֹת** 1. verkrümmen; 2. ver-
 derben. *Hitp.* 1. gekrümmt werden;
 2. verdorben werden.
עות *a. Pa.* **עָוֹת** 1. krümmen, beugen;
 2. *pt. pass. d.* **מְעֹתָא** Est 1, 1 (nicht
 MS) verderben.
עוֹתָא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.
עוֹתָא *a. m.* Verdorbener.
עוֹתָא(?) *a. m.* dass.
עוֹתָנִי. **כָּפַר ע'** Ortsname.
עו *h. m.* stark, hart. **עו פָּנִים** frech,
 schamlos.
עו *h. m., pl.* **עוֹים** Ziege.
עוּא *a. m.* 1. *ind.* **עו** Lv 22, 7, *pl.* **עוּן**
 Gn 15, 19 dass.; 2. **עוּא דְקַרְקָא** Dresch-
 schlitten; 3. **עוּא דִּימָא** ein gehörnter
 sagenhafter Fisch (Hornrochen?).
עוּא *a. m.* eine Adlerart.
עוּא Name eines gefallenen En-
 gels.

עוּאֹל (Lv 13, 8, Abänderung von **עוּאֹל**)
 dass.
עוב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen.
Hi. Entlassung bewirken. *Ni.* *Hitp.*
 verlassen werden.
עוב *a.* dass.
עוּבָא *pers. m.* Bote.
עזה *h. f.* Ziege.
עֶזָה, עֶזָה Name eines gefallenen Engels.
עוּבָה weibl. Personenname.
עוּזו *h. m.* gewaltig.
עוּזת *h. f.* Härte, Hartes. **ע' פָּנִים** Frech-
 heit, Schamlosigkeit.
עוּז *h. Hi.* stark machen. **עוּז פָּנִים** frech
 sein. *Hitp.* stark werden.
עוּז *a. Itpa.* stark werden.
עוּזִיל s. **עוּזֹאֵל**.
עוּי männl. Personenname (= **עוּרִיָה**).
עוּיָא (Lv 11, 13), **עוּיָא** *a. m.* eine Adler-
 art.
עוּיָאֵל männl. Personenname.
עוּיָה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.
עוּיָתָא *a. f.* Zuvermeidendes, Häßliches.
עוּיָז *a. m., pl. c.* **עוּיָי** Jes 7, 18 stark.
עוּיָתָא *a. f.* Härte. **עוּיָתָא לְבָא** Starr-
 sinn.
עוּיָתָא *a. f.* dass.
עוּיָא *a. m., ind.* **עוּל** Ex 35, 25 Ge-
 spinnst.
עוּיָה *h. f.* aufgebrochner Boden.
עוּל *a., pt. f.* **עוּלָא** Ex 35, 25 spinnen.
עוּלָא *a. m.* Gespinnst.
עום *a. Aph.* abkneipen.
עוק I *h.* aufbrechen, aufhacken.
עוק II *h.* festhalten.
עוק I *h. m.* Wulst.
עוק II *h. m.* aufgebrochener Boden(?).
עוּקָה *h. f.* dass.(?).
עוּקָתָא *a. f.* 1. *pl.* **עוּקָן**, *d.* **עוּקָתָא** Ex
 25, 24, **עוּקָן** Ring; 2. Öffnung des
 Mastdarms (After); 3. *pl. d.* **עוּקָיָא**
 Jer 40, 1 Fessel.
עור *h.* helfen.
עוּר *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.

עֲרָא männl. Personennamen.

עֲרֹר I. עֲרֹר.

עֲרֹר I. עֲרֹר.

עֲרֹה h. f. Hilfe.

עֲרֹה h. f. der innere Hof des jerus. Tempels. עֲרֹת הַנָּשִׁים der von den Frauen vorzugsweise benützte Tempelhof.

עֲרִיָּה männl. Personennamen.

עֲרִיר h. m. Weißdornart (*Crataegus Azarolus*).

עֲרִיר h. m. eine Schilfart.

עֲרִיתָא a. f., c. עֲרִית (I. עֲרִית) 1S 3, 3, pl. c. s. עֲרִיתִי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.) Heiligtumshof.

עֲטָא s. עֲטָא.

עֲטָה h. verhüllen, um sich hüllen.

עֲטִיָּה h. m. Verhüllen.

עֲטִיר I h. m. Bekränzen, Schmücken.

עֲטִיר II h. m. Entfernen, Trennen.

עֲטִישׁ h. m. Niesen.

עֲטִישָׁא a. m. aus Atuscha.

עֲטִי h. m. Verderben(?).

עֲטִין männl. Personennamen.

עֲטִין h. m. zum Mürbewerden hingelegte Olive.

עֲטִיָּה h. m. 1. Hülle, Umhüllung; 2. Gewand.

עֲטִיָּה I h. f. dass.

עֲטִיָּה II h. f. Verschmachten.

עֲטִירָא a. m. rauchend.

עֲטִישָׁה h. f. Niesen.

עֲטִל (männl. Personennamen) I. עֲטִיל(?).

עֲטִלָּא a. m. träge.

עֲטִלִּיתָא a. f. Trägheit.

עֲטִלִּי gr. m. (κατάλυσις) Karawanserei.

עֲטִלִּפָּא (Lv 11, 19) a. m. Fledermaus.

עֲטִלָּה h. m. dass.

עֲטִמָּא, עֲטִמָּא a. m., c. s. עֲטִמִּיה Est II 1, 2 Schenkel, Lende.

עֲטִין h. Oliven (zum mürbewerden) aufhäufen.

עֲטַעמָה (jSanh 20^c) I. מְטַעמָא, s. טַעַם.

עֲטִף I h. umnehmen, sich einhüllen.

Hitp. sich einhüllen in, anlegen (vom Mantel).

עֲטִף II h. matt werden, verschmachten.

Hitp. dass.

עֲטִף a., pt. עֲטִיף 1S 28, 14 umhüllen, verhüllen. Pa. pf. c. s. עֲטִפִּי Jes 61, 10 (MS עֲטִפִּי) verhüllen. Itpa. ipf. יִתְעַטֵּף Lv 13, 45 sich einhüllen.

עֲטִף h. m. Hülle, Umhüllung.

עֲטִפָּא a. m. 1. c. s. עֲטִפִּיה Ex 4, 6 Busen des Gewandes; 2. c. עֲטִיף Thr 2, 12 Busen des Menschen.

עֲטִר h. umkränzen, schmücken. Pi. 1. dass.; 2. krönen. Hitp. 1. geschmückt werden; 2. sich krönen, schmücken.

עֲטִר I a. umringen. Pa. bekränzen, schmücken. Itpa. pf. 3 pl. אֶתְעַטְרוּ Jo 2, 22 (MS אֶתְעַטְרוּ) geschmückt sein.

עֲטִר II a. 1. pf. 3 pl. עֲטְרוּ 1S 9, 7 aufhören; 2. entlassen; 3. abweichen. Pa. entfernen.

עֲטִר III a. rauchen.

עֲטִרָא a. m. Trennung.

עֲטִרָה h. f. 1. Kranz; 2. Krone; 3. Gesims; 4. Einfassung; 5. der wulstige hintere Rand der Eichel des männlichen Gliedes; 5. Ring um die Warze der weiblichen Brust.

עֲטִרוֹת, עֲטִרוֹת דְּבוּרָה (Ri 4, 5) Ortsname.

עֲטִרֹן h. m. Teer.

עֲטִרָנָא a. m. dass.

עֲטִשׁ h. 1. niesen; 2. Wind gehen lassen. Pi. Hitp. dass.

עֲטִשׁ a. dass.

עֲיָא (= חֲיָא) männl. Personennamen.

עֲיָבָא (Ex 19, 9) a. m. 1. Dunkel; 2. dunkle Wolke.

עֲיָבָא (= חֲיָבָא) a. m. schuldig.

עֲיָבָא (= פִּיבָא) a. m. Leiden.

עֲיָבָר s. עֲבָרָה.

עֲיָד h. m. Fest.

עֲיָדָא h. m. dass.

אֵירֶבְרָא *a. m., pl.* אֵירֶבְרָבִין Nu 11, 4
Mischvolk.

עִירָה *h. f.* Wollflocke.

עִירֹב *h. m.* Vermengung. ע' פְּרָשִׁיּוֹת
Vermengung von Schriftstellen. ע' תְּחֻמֵּינִי
(ideelle) Vereinigung der Sabbatsge-
biete. ע' חֲצֹרוֹת V. der Häuser eines
Hofes. ע' תְּבִשְׁלִין V. der Speisen-
bereitung vom Feiertag für den
Sabbat. *pl.* אֵירֹבִין Name eines Mischna-
traktats.

אֵירֹבָא I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* אֵירֹבִין
Dt 22, 9 Mischgattung.

אֵירֹבָא II *a. m., pl.* אֵירֹבִי שְׁמָשָׁא
Sonnenuntergang.

אֵירִי *h. m.* Ausgießen.

אֵירוּנִי *h. m.* Kleinstädter.

אֵירוּנִית *h. f.* Kleinstädterin.

אֵירוּצָא *a. m., ind.* אֵירוּצָא 1 S 6, 9 Zufall.

אֵירוּקָא *a. m.* Flucht.

אֵירוֹר *h. m.* Erwähnung eines Toten in
Verbindung mit anderen.

אֵירִי Ortsname.

אֵעִרִית *h. f.* ein zu Viehfutter verwandtes
Kraut.

אֵעִרְנִי *h. m.* Kleinstädter.

אֵעִרְנִיהָ? (jBabB 16^d) vgl. אֵאוּרְנִיהָ.

אֵעִרְנִית *h. f.* Kleinstädterin.

אֵעִרְנִיתָא *a. f.* Bast(?).

אֵעִרְרָה (jEr 26^d) ein Gerät zum Be-
feuchten, Spritze(?).

אֵעִתְּהָלוּ, אֵעִתְּהָלוּ Ortsname.

עֲכָב *h. Pi.* 1. verhindern; 2. die Wirkung
einer gesetzlichen Handlung aufheben;
3. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden;
2. verweilen.

עֲכָב *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* אֵעֲכִיבָת Jes 34, 16
verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* אֵעֲכִיבָת
Nu 11, 23 sich verweilen.

אֵעֲכָבָה *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Ver-
bleiben; 3. Überbleibsel.

אֵעֲכָבוּתִי *h. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

אֵעֲכָבָה *h. f.* dass.

אֵעֲכָבִיתָא *a. f.* 1. Spinne; 2. (jSabb 8^c)
1. אֵעֲכָבִיתָא.

אֵעֲכָבִיתָא *a. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

אֵעֲכָבָה *h. m.* Maus.

אֵעֲכָבָה (Lev 11, 29 B.) *a. m.* 1. *pl. c.*
אֵעֲכָבָה 1 S 6, 4 dass.; 2. Ortsname.

אֵעֲכָבָה, אֵעֲכָבָה Ortsname.

אֵעֲכָבָה *a. f.* Maus.

אֵעֲכָבָה Ortsname.

אֵעֲכָבָה *h. m.* 1. Verhinderung; 2. Auf-
hebung der Wirkung einer gesetz-
lichen Handlung; 3. notwendige Be-
dingung.

אֵעֲכָבָה *a. m.* 1. dass.; 2. Hinhaltung.

אֵעֲכָבִיתָא *h. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

אֵעֲכָבִיתָא I (Jer 17, 6) *a. f.* dass.

אֵעֲכָבִיתָא II (Jes 59, 5) *a, f.* Spinne.

אֵעֲכָבָה *h. m.* Hinterteil.

אֵעֲכָבָה *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Ver-
dauung.

אֵעֲכָבָה (BerR 71) 1. אֵעֲכָבָה.

אֵעֲכָבָה Abbreviatur für 1. אֵעֲכָבָה כּוֹכְבִּים
אֵעֲכָבָה Gestirndienst; 2. אֵעֲכָבָה כּוֹכְבִּים
אֵעֲכָבָה Sterndiener — aus Zensur-
rückichten in jüngeren Drucken
besonders für אֵעֲכָבָה זָרָה und גּוֹי,
גּוֹיִם, גּוֹיִם.

אֵעֲכָבָה *a. m.* aus Akko.

אֵעֲכָבָה *h. m.* Gewicht der Ölprese.

אֵעֲכָבָה *h. f.* Aufrühren.

אֵעֲכָבָה *h. Pu. pt.* angebrannt. *Hitpa.*
verzehrt werden, sich zersetzen.

אֵעֲכָבָה *a. Pa.* verzehren. *Itpa.* verzehrt
werden.

אֵעֲכָבָה *a. m.* ein Hohlmaß ($1/20$ eines
Kab).

אֵעֲכָבָה (jAbZ 39^c) 1. אֵעֲכָבָה s. אֵעֲכָבָה.

אֵעֲכָבִי männl. Personennamen.

אֵעֲכָבָה *gr.* (vgl. $\xi\chi\delta\nu\alpha$) *Pi.* umwinden(?).

אֵעֲכָבָה *gr. m.* ($\xi\chi\delta\nu\alpha$) Otter, Natter.

אֵעֲכָבָה, אֵעֲכָבָה *gr. m.* dass. אֵעֲכָבָה (un-
giftige) Hausschlange.

עֲכֵנְאִי männl. Personennamen.

עֲכָם *gr. m.* (ἐχίς) Otter, Natter.

עֲכִילו (BerR 98) 1. בָּסִילו, s. בָּסִיל.

עָכַר *h.* trüben. *pt. pass.* עָכִיר 1. trübe;
2. unglücklich. *Ni.* trübe werden.

עָכַר *a.* 1. trüben; 2. *pf.* 2. *pl.* עָכְרִיתִּי
Gn 34, 30 betrüben. *pt. pass.* עָכִיר
1. trübe; 2. unglücklich. *Itpe.* in's
Unglück gestürzt werden.

עֲכָשְׁבוֹנִיתָא *a. f.* eine Mundkrankheit.

עָכְשֹׁב *h. m.* eine Spinnenart(?).

עָכְשִׁי (= בָּשָׂהוּא עד, vgl. *a.* בָּדִין)
h. jetzt.

עָכְשְׁבוֹנִיתָא *s.* עָכְשְׁבוֹנִיתָא.

עַל *h.* 1. auf, über. עַלְךָ es liegt dir
ob; 2. gemäß. בָּעַל מִךָ mündlich.
בָּעַל כָּרְחוֹ gezwungen; 3. gegen; 4. zu,
für; 5. wegen. אַחַת בָּמָה וְכַמָּה
um wie viel mehr. עַל גַּב
1. auf, über; 2. neben, bei; 3. ver-
mittelst, durch; 4. wegen. עַל יָד
עַל יָדִי 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei,
mit. עַל שׁוֹם שׁ wegen. עַל שֵׁן
weil. עַל מִנְתָּ שׁ unter der Bedingung,
dass. אַף עַל פִּי שׁ obgleich.

עַל (Gn 18, 24) *a.* dass. עַלְךָ Gn 20, 7,
עַלְנָא Gn 43, 18, עַלְיָן Est II 3, 8. עַלִי
es liegt mir ob 2S 18, 11. מַעַל Gn
4, 14 von. מַעַל Gn 1, 7 oberhalb.
עַל מָה Dt 29, 23 weshalb? עַל בֵּין
Ex 20, 11 deshalb. עַלִיהוֹן Jer 8, 12
ihnen liegt es ob. עַל תִּדְּרִין Ex 22, 3
doppelt; 2. שׁוֹם עַל wegen. עַל עֶסֶק
Ex 18, 8 um willen. עַל יָדִי 1. wegen;
3. *c. s.* עַל יָדִיכֹן Ma 1, 11 durch; 3.
für. בָּעַל כָּרְחָךְ gemäß. *c. s.* עַל
1S 2, 16 trotz. עַל Dt 29, 22,
עַל Dt 23, 5 weil. עַל עֶסֶק עַל
Lv 27, 8 nach Maßgabe
dessen, dass. עַל מִנְתָּ עַל unter der
Bedingung, dass. אַף עַל גַּב ob-
gleich.

עָלָא *a., pt. pl. c.* עוֹלִי Koh 3, 11 (*hebr.*),
s. עָלָה. *Aph.* 1. abschätzen; 2. auf-

wiegen. *Itpa.* 1. erhaben sein; 2. er-
leichtert werden.

עָלָא männl. Personennamen.

עָלָה (Gn 14, 18) *a. m., ind.* עָלִי Dt 28, 1
1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster.

עָלַב *h.* bedrücken, schmähen. *pt. pass.* עָלוּב
unglücklich. *Ni.* sich bedrücken lassen.

עָלַב *a., pt. pass.* עָלִיב bedrückt, un-
glücklich. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* הִתְעָלִיב
1 K 12, 7 sich demütigen.

עָלָבוֹן *h. m.* Bedrückung, De-
mütigung.

עָלָבָנָא *a. m., ind.* עוֹלָבָן Ze 3, 12, *c. s.*
עוֹלָבָנִי Gn 29, 32 dass.

עָלָה *h.* 1. hinaufsteigen. עָלָה דָּעַת
in den Sinn kommen. עוֹלָה וְיִרְדָּה von
verschiedener Höhe (bald hoch, bald
tief); 2. angerechnet werden; 3. wach-
sen; 4. verschwinden. *Pt.* erhöhen,
erheben. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.*
לֹא מַעֲלִין 1. hinaufbringen, erhöhen.
וְלֹא מוֹרִידִין man beachtet nicht; 2 her-
vorbringen. הָעֵלָה הָמָה zornig werden.
ה' אֲרוּכָה ה' wohlgefällig sein. ה' הָן
verharschen, heil werden; 3. anrechnen,
kreditieren; 4. aufheben, aufgehen
lassen; 5. entfernen. *Hitp.* 1. er-
hoben werden; 2. gesteigert werden.

עָלָה *h. m., pl.* עָלִין Blatt.

עָלָה *h. f.* 1. Anlaß; 2. Vorwand;
3. Ränke.

עָלוֹי *a., c. s.* עָלִיךָ Ex 18, 14 auf, über.

עָלוֹי Nu 16, 26 von.

עָלוֹי *h. m.* Aloë (*Aloë vulgaris*).

עָלוֹי *h. m.* 1. Erhebung; 2. Abschätzung.
Wert.

עָלוֹא *a. m.* 1. Erhebung, Verbesserung;
2. Wert.

עָלוּלִיתָא *a. f.* Einrede.

עָלוּמִיא *a. m. pl., ind.* עָלוּמִין Jes 54, 6
Jugend.

עָלוּקָה *h. f.* Blutegel.

עָלוּקָתָא *a. f.* dass.

עָלָטָה *h. f.* Finsternis.

עַלִּי männl. Personennamen.

עַלִּי *h. m.* Stössel.

עַלְיָ *a. m.* Blatt.

עֲלֶיָּה *h. f.* 1. Hinaufsteigen; 2. hohe Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüglichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben; 6. Vagina des Weibes.

עֲלִיָּן *h. m.* 1. oberer; 2. höchster. דַּעַת עֲלִיָּוָה das Wissen Gottes; 3. oben-erwähnt; 4. erhaben, hoch; 5. das obere (Zeichen der Geschlechtsreife), die weibliche Brust.

עֲלִיּוֹתָ *a. f.* Höhe.

עֲלִי *h. m.* lärmend, übermütig.

עֲלִיָּה *h. f.* 1. Lärmen; 2. Frohlocken.

עֲלִיל *h. m.* augenscheinlich. בָּעֵר deutlich.

עֲלִיָּה *h. f.* 1. Handeln; 2. falsche Beschuldigung.

עֲלִילוֹת *h. f.* Wirklichkeit.

עֲלִילוֹתָ *a. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.

עֲלִיָּם *a. m.* stark.

עֲלִיָּם (Nu 4, 27) *a. m.* 1. Jüngling; 2. Knecht.

עֲלִימוּתָ *a. f., ind.* עֲלִימוֹ Gn 18, 12 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.

עֲלִימוּתָ *a. f.* Stärke.

עֲלִימוּתָ *a. f.* 1. *c. s.* עֲלִימוּתָהּ Jo 1, 8 Jugend. *pl.* עֲלִימִין Jes 54, 6 (MS עֲלִימִין) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau, Magd.

עֲלִיָּה *h. f.* Frohlocken.

עֲלִיָּה *h. f.* dass.

עֲלִיָּה (Ri 3, 22) *a. f.* Oberstock.

עֲלִיָּה *s.* אֲלִיָּהּ II.

עֲלֵל *h.* tätig sein. *pt. pass.* עֲלֵל gewöhnt, pflegend, geeignet. *Hitp.* mißhandeln.

עֲלֵל II *h.* hineingehen.

עֲלֵל I *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תִּעְלֵל (Dalm. Gr. 328 f.) Dt 24, 21 Nachlese halten.

עֲלֵל II *a., pf.* עָל Gn 7, 13, *f.* עָלָה Gn 18, 21, *ipf.* 2 *sg.* תִּיעֹל Gn 6, 18 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kommen; 3. Ex 17, 12 B. untergehen (v. d. Sonne); 4. beiwohnen. עָל

לְקָרְיָא וּנְפֹק לְקָרְיָא von Dorf zu Dorf gehen. *Pa. s.* עוֹל. *Aph. pf.* אָעִיל Ex 40, 21 1. hineinbringen; 2. bringen. *Ittaph. pf.* אָתַעֵל Lv 16, 27 1. hereingebracht werden; 2. gebracht werden. עֲלָלָא (Jes 30, 23) *a. m.* Ernteertrag, Getreide.

עֲלָלָא (Lv 25, 22) *a. f.* dass.

עָלָם *h.* verhüllen. *Hi.* verheimlichen. *Ni. Pa. Ho. Hütp.* 1. verborgen sein; 2. entschwinden.

עָלָם *a., imp. sg.* עָלָם Jos 1, 6 (MS עָלָם) mannhaft sein. *Pa. imp. sg.*

עָלָם Dt 31, 23 (MS אָלָם) Mannhaftigkeit beweisen; 2. stark machen.

Itpa. 1. stark werden; überwältigen.

עָלָם. בָּעָלָם (= בָּהָעָלָם) bei Verborgenbleiben.

עָלָם *h. m.* Jüngling.

עָלָמָא (Gn 9, 12) *a. m.* 1. *ind.* עָלָם Gn 9, 16 Ewigkeit. אֵילָה עָלָמָא (1. אֵילָה)

Gn 21, 32 B. ewiger Gott. לְעָלָם Ex 21, 6, עָלָמָא לְעָלָמִי Ex 15, 18 B.

auf immer. בָּעָלָמָא bloß. בֵּית עָלָם Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Weltzeit; 4. Welt.

רַבּוֹן עָלָמָא Ex 23, 17 B. Herr der Welt. לִי עָלָמָא jedermann.

עָלָמָה *h. f.* Mädchen, Jungfrau.

עָלָמִין Ortsname.

עָלָמַת (2 S 3, 16) Ortsname (bibl. Bachurim).

עָלָא (Gn 2, 22) *a. m.* Rippe.

עָלָעוֹר *h. m.* Sturm.

עָלָעוֹרָא (Jes 29, 6) *a. m.* dass.

עָלָעוֹרִיתָ *a. f.* dass.

עָלָעוֹרִיתָ (Est II 1, 16) 1. mit MS עָלָתָא.

עָלָעָל *h.* 1. treiben, wegwehen; 2. flügge werden(?).

עָלָעָל *a.* wegwehen.

עָלָה I *h. Pu.* verhüllt sein.

עָלָה II *h. Pu.* ohnmächtig werden. *Hütp.* הִתְעָלָה, הִתְעָלָהּ 1. erschlaffen; 2. ohnmächtig werden.

על *a. Pa.* erschlaffen.
על *h.* sich vergnügen.
על *h. f.* Frohlocken.
על *h. f.* Blutegel.
על *a. f.* dass.
על *h. m. pl.* Cichorie (*Cichorium Intybus*).
על (Ct 2, 9) *a. m. pl.* dass.
על *a. m. pl.* dass.
על *a. f., ind.* עלת Weinschöpfer(?).
על (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* על Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.
על (Lv 6, 2) *a. f., ind.* על Jes 40, 16 Soc 59, *pl.* על Gn 8, 20 Ganzopfer.
ע *h.* mit, bei. עם von.
ע (Dt 20, 9) *a.* dass. עם, *c. s.* עם Ex 8, 25 von.
ע *h. m.* 1. Volk; 2. Gemeinde (in der Synagoge). עם, *pl.* עם, *עמי* Ungelehrter.
ע (EstR Peth)?
ע (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עם Dt 32, 8 Volk. עם כל jedermann.
ע Ct 6, 5 die Ungelehrten.
ע Dt 29, 21 Nichtjude.
ע (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein, dunkel werden; 2. *pl.* עמי Jes 42, 3 glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.* 1 *pl.* עמי Jes 59, 11 betrübt sein.
ע *gr.* Ortsname (Εμμαους).
ע I *h.* 1. stehen. על עמד vor jmd. stehen, bedienen; 2. sich befinden. נצד ועמד er ist im Zustande der Gefangenschaft; 3. auftreten; 4. stehen bleiben; 5. stumpf werden; 6. gerinnen; 7. עמד kosten. *Hi.* 1. hinstellen; 2. anhalten lassen; 3. aufstellen, erzeugen; 4. gerinnen lassen; 5. על עמד an sich halten. *Pu. pt.* מעמד stehend.
ע II *h.* schätzen, annehmen. S. אמד
ע *h. m.* Abschätzung.
ע *h. m.* (viell. Anspielung an *syr.* עזר Taufe) s. עזר.

ע *gr. m.* (αἰς) Nachtgeschirr.
ע (jSabb 11^d) 1. ע.
ע *h. f.* Stehen.
ע *h. f.* Hinstellen.
ע *h., c.* לעמתי, *c. s.* לעמתי 1. neben; 2. entsprechend.
ע *h.* schwach werden. *Hi.* schwächen.
ע *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der Schriftrolle; 3. Mittelstück, Kern; 4. Strahl; 5. Stengel; 6. Pult; 7. ע השחר Morgengrauen.
ע *a. m., pl. d.* ע Ex 27, 10 1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft; 4. ע קרינתא Morgengrauen; 5. עבדא Ortsname.
ע s. עם.
ע *a. m., pl. d.* ע Dt 23, 4 Ammoniter.
ע *h. m.* 1. dass.; 2. ammonitisch.
ע *h. m., f.* עמק 1. tief; 2. hoch.
ע I *h. m.* Arbeitenlassen.
ע II *h. m.* Garbenbinden.
ע *a. m.* Wollhändler.
ע *a. f.* Finsternis.
ע *a. m.* Dunkelheit.
ע *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen; 3. Bestand; 4. Bezeichnung des Achtzehngebets.
ע *a. m.* arbeitsam.
ע *h. f.* Aufladen.
ע *a. m.* 1. *ind.* עמק Lv 13, 3 tief, hoch; 2. *ind.* עמק Ex 4, 10 unverständlich.
ע *a. m., c.* עמק Lv 13, 43 Tiefe, Höhe.
ע *ע* Ortsname.
ע *h. m.* Grünfutter.
ע (Am 2, 13) *a. m.* dass.
ע *h.* sich mühen, arbeiten. *Pi.* müde machen. *Hitp.* körperliche Übung machen.
ע *a. pf.* 2 *sg.* עמלתא Jon 4, 10 dass.
ע *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit; 2. Arbeitsertrag.

עמל *h. m.* sich mühend, arbeitend.
 עמיל *gr m.* (ἄμυλος) Stärkemehl.
 עמלא *a. m., ind.* עמל Gn 3, 17 1. Mühle, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.
 עמילה *gr. f.* (ἄμυλον) Stärkemehl.
 עמם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hitp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.
 עמם *a. Itpe. ipf.* 3 *pl.* יתעממו Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp. pf.* עמעם Jes 6, 10 (MS טממם) verdunkeln.
 עממא *a. m.* Nichtjude. *S.* עמא.
 עממי *h. m.* Nichtjude.
 עממא־תא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.
 עמם *h.* aufladen, belasten. *Pu. pt.* מַעֲמִים belastet.
 עמם *a.* zusammendrücken.
 עמסוני *gr. m.* aus Emmaus (s. עמאום)?
 עמסוניא *x. m.* dass.
 עמעום *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).
 עמעום 1. עמעום.
 עמעום *gr.* Ortsname (Ἐμμαοῦς).
 עמץ *h. Pi.* zudrücken (die Augen des Toten). *Hitp.* sich schließen.
 עמץ *a.* dass.
 עמק *h. Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.
 עמק *a. Aph. inf.* אַעמקא Jes 30, 33 (MS עמקא) tief machen.
 עמק *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.
 עמקא (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.
 עמקא I *a. m.* 1. *pl. d.* עמקא Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עמק Lv 12, 28 Hautmal.
 עמקא II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.
 עמקא (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.
 עמקאָה *a. m.* Talbewohner.
 עמקתא *a. f., c.* עמקות Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.
 עמקי *h. m.* aus Emek (Tiefländer).
 עמקון (Am 6, 4, andere Lesart עימקון),

viell. *pl. v. a. f.* עמקתא Tiefes (worein man tief sinkt).
 עמקון *h. m.* verkehrt, tückisch.
 עמקנא *a. m.* dass.
 עמר I *h. Pi.* Garben binden.
 עמר II *h. (bibl.) Hitp.* jemand als Sklaven benützen.
 עמר I *a. Pa.* Garben binden.
 עמר II *a.* wohnen.
 עמרא (Lv 13, 47) *a. m.* Wolle. עמר גפנא Baumwolle (*Gossypium vitifolium*).
 עמרא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
 עמרא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmaß ($1/10$ vom Ephā).
 עמרניתא *a. f.* Wolliges.
 עמרא Ortsname.
 עמרתן (= חמרתן) Ortsname.
 ענא (Lv 1, 2) *a. m.,* auch *pl.* ענין Kleinvieh. ענא בְּנֵי Ex 12, 21 B. Lämmer.
 ענא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תַּעֲנֶנְךָ Dt 20, 11 (MS תַּעֲנֶנְךָ), 2 *sg. c. s.* תַּעֲנִינָן 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itpe.* 1. *pt.* מְתַעֲנִי Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.
 ענא II *a. Pa. ipf.* 3 *pl.* יַעֲנוּ Gn 15, 13 1. *pt. pass. pl.* מַעֲנוּ Jes 53, 4, מַעֲנוּ Ez 16, 4516 quälen; 2. *pf. c. s.* עֲנֶיהָ Gn 34, 2 notzüchtigen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תַּעֲנוּן Lv 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.* 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt werden; 3. *ipf.* יתעני Lv 23, 29 sich kasteien, fasten; 4. *pt.* מתעני jSchebi 34^e l. מִתְפַּנֵּי, s. פנא.
 ענא III *a. Pa. pt. f.* מַעֲנִיא Ex 15, 21 (MS מַעֲנִיא) singen.
 ענא IV *a. Pa.* säumen, verzögern. *Itpa.* sich versäumen, hinziehen.
 ענב *h.* zusammenknüpfen, eine Schleife binden.
 ענב *a.* dass. *Itpe.* geknüpft werden.
 ענב *h. m.* 1. *pl.* עֲנָבִים Weintraube;

2. eine Augenkrankheit (Pupillenschwellung(?)).

עֲנָבָא *a. m., pl.* עֲנָבִין Gn 40, 10 Weintraube.

עֲנָבָה *h. f., pl.* עֲנָבוֹת, עֲנָבִים 1. Beere; 2. Korn.

עֲנָבּוּל *gr. m.* (εμβολον) Klöppel.

עֲנָבְתָא *a. f.* 1. Weinbeere; 2. eine Augenkrankheit, s. עֲנָב.

עֲנָבְתָא *a. f., pl.* עֲנָבִין Ex 26, 4 Schleife, Schlinge.

עֲנַנ *h. Pi.* 1. geschmeidig machen; 2. zum Vergnügen machen; 3. sich ergötzen. *Hütp.* 1. Vergnügen haben; 2. an Wohlleben gewöhnt sein.

עֲנַנ *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen; 2. sich ergötzen.

עֲנַר *h.* umbinden.

עֲנָה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.* 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch tun.

עֲנָה II *h. Ni.* 1. gequält werden; 2. sich demütigen. *Pi.* 1. quälen; 2. notzüchtigen; 3. עֲנָה אֶת הָרֵין das Urteil (rechtswidrig) verschärfen. *Pu.* gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hütp.* 1. leiden; 2. sich kasteien.

עֲנָה III *h. Pi.* singen.

עֲנָן *h. m.* sanft.

עֲנָבְתָא s. עֲנָבְתָא.

עֲנָנָה *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötzliches; 3. Melodie.

עֲנָנָה *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut; 3. s. עֲנָבָה (?).

עֲנָנִי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.

עֲנָנִי II *h. m.* eine Art Totenklage.

עֲנָנִי III *h. m.* Verschärfung (des Urteils).

עֲנָנִי I *a. m., c.* עֲנָנִי Thr 3, 19 (MS עֲנָנִי) Elend.

עֲנָנִי II (Jer 9, 19, MS עֲנָנִי) *a. m.* Klageged.

עֲנָנִי *h. m.* Wolkendeuterei.

עֲנָנִי *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עֲנָנִי *a. f.* עֲנָנִי ע' der mittlere Lungenlappen.

עֲנָנִי I. עֲנָנִי, s. עֲנָנִי.

עֲנָנִי I. עֲנָנִי.

עֲנָנִי *h. m.,* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עֲנָנִי *a. m., ind.* עֲנָנִי Nu 12, 3 dass.

עֲנָנִי *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עֲנָנִי (Ze 2, 3) *a. f.* dass.

עֲנִי *h. m.* 1. arm; 2. elend.

עֲנִי (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind.* עֲנִי Dt 16, 3 dass.

עֲנִי *a. m., ind.* עֲנִי Dt 16, 3 (MS עֲנִי) Armut.

עֲנִי (?) *a. m.* ע' רפּילא eine Pflanze.

עֲנִי *h. f.* Anschlingen.

עֲנִי *h. f.* 1. Anstimmen; 2. Gebrauch des Wortes עֲנָה.

עֲנִי s. עֲנִי.

עֲנִי *h. f.* Armut.

עֲנִי *a. f.* dass.

עֲנִי *h. m., pl.* עֲנָנוֹת 1. Angelegenheit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art und Weise.

עֲנָנִי *a. m., pl.* עֲנָנִין Ct 1, 11 1. Angelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen; 4. Art.

עֲנָנִי männl. Personenname.

עֲנָנִי *h. m.* Bündel.

עֲנָנִי *a. f., c. s.* עֲנָנִי Mi 2, 4 (MS עֲנָנִי) Klageged.

עֲנָנִי (jSot 16^d) 1. עֲנָנִי, s. עֲנָנִי.

עֲנָנִי *a. m., pl. d.* עֲנָנִי Gn 10, 13 eine Völkerschaft.

עֲנָנִי *h. m.* Wolke, Gewölk.

עֲנָנִי männl. Personenname.

עֲנָנִי *h. Pu. pt.* מְעֲנָנִי bewölkt. *Po.* עֲנָנִי Wolken deuten.

עֲנָנִי *a. Pa. inf. c. s.* עֲנָנִי Gn 9, 14 (MS עֲנָנִי) Wolken zusammenziehen.

Pä. pt. מְעֲנָנִי (Dalm., Gr. 328f.) Dt 18, 10 Wolken deuten.

עֲנָנִי (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.

עֲנָנִי *a. m., pl.* עֲנָנִין Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 עֲנָנִין) Wolkendeuter.

עֲנָנִי *h. m.* Zweig.

אָנפּא *a. m., ind.* אָנפּא Ez 17, 8 (MS אָנפּא!) Zweig.
אָנפּא *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, aus-
statten.
אָנפּא *h. m.* Aufladung, Ausstattung.
אָנפּא *h. m.* Halskette.
אָנפּא *a. m.* Hals.
אָנפּא, אָנפּא *a. m., pl. d.* אָנפּא Jes
3, 19 Halskette.
אָנפּא *h. f. pl.* unreife Weinbeeren.
אָנפּא *gr. m.* (ἀγκύλη), *pl.* אָנפּא Ez
40, 43 (MS אָנפּא) Haken.
אָנפּא *lat. m.* (encomma) Militärmaß.
אָנפּא *a. f.* Hals.
אָנפּא *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.
אָנפּא *a.* strafen. *Itpe.* bestraft werden.
אָנפּא *a. m.* Strafe.
אָנפּא Ortsname.
אָנפּא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* אָנפּא Ex
21, 10 Zeit der ehelichen Pflicht.
אָנפּא *a. m.* Lasterhafter.
אָנפּא *gr. f.* (ὥνη) Kaufbrief.
אָנפּא 1. אָנפּא *a. m.* aus En-Teena.
אָנפּא *a. m.* aus Antandros.
אָנפּא *a. m.* aus Anathot.
אָנפּא *h. m.* Gote.
אָנפּא *a. m.* aus Anat(?).
אָנפּא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אָנפּא Thir 2, 16
zusammenpressen; 2. pressen, drücken.
אָנפּא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.
אָנפּא *h. Pi.* pressen, zwingen.
אָנפּא *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Misch-
familie.
אָנפּא *h. m.* Name eines bittern Krauts.
אָנפּא *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.
אָנפּא *a. f.* 1. *pl. d.* אָנפּא Ex
18, 21 Dekade; 2. Einteilung in
Zehntel.
אָנפּא *s.* אָנפּא.
אָנפּא *h. m.* Most.
אָנפּא *a. m.* dass.
אָנפּא *s.* אָנפּא.
אָנפּא (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.
אָנפּא *s.* אָנפּא.

אָנפּא Ortsname.
אָנפּא *h. f.* eine Art Körner(?).
אָנפּא *h.* sich beschäftigen. *pt.* אָנפּא be-
schäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Hitp.*
1. sich beschäftigen; 2. als tägliche
Kost verwenden; 3. unabsichtlich sich
mit etwas beschäftigen; 4. streiten.
אָנפּא *a.* 1. *inf.* אָנפּא Koh 6, 8 sich
beschäftigen. *pt. pass.* אָנפּא Ct 1, 15
beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אָנפּא
Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20
streiten.
אָנפּא. אָנפּא (Spr 7, 18) 1. אָנפּא, *s.*
אָנפּא.
אָנפּא *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegen-
heit; 3. Streit.
אָנפּא *a. m., ind.* אָנפּא Gn 21, 11
1. Geschäft, Beschäftigung; 2. An-
gelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand;
5. אָנפּא Gn 26, 7, Ex 18, 8 wegen.
אָנפּא Dt 23, 5 weil.
אָנפּא *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich be-
schäftigend.
אָנפּא *a. Pa.* *ipf.* 2 *sg.* אָנפּא Dt 14, 22
verzehnten.
אָנפּא (Gn 5, 14) *a. m., f.* אָנפּא (Ex
27, 12) zehn. אָנפּא Gn 14, 20
ein Zehntel. *m.* אָנפּא, *f.* אָנפּא,
dreizehn. *pl.* אָנפּא Nu 1, 22 zwanzig.
אָנפּא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreide-
maß ($\frac{1}{10}$ eines Ephra).
אָנפּא I *a.* sich mühen.
אָנפּא II *a. Pa.* *pt. pass.* אָנפּא Ho 4, 13
eingehüllt, dicht.
אָנפּא *h. m.* Ermüdung(?).
אָנפּא *a. m.* Schimmeln.
אָנפּא *a. m., c. s.* אָנפּא Ct 1, 16 (MS
אָנפּא) Ct 2, 2 Laub.
אָנפּא *gr. m.* (ἀψή) eine Fischart.
אָנפּא (Spr 21, 25) 1. אָנפּא, *s.* אָנפּא I.
אָנפּא *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.
אָנפּא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in
Jerusalem.
אָנפּא *h. m. du.* Augenwimpern.

עפף *h.* umfliegen.

עפף *a. Pā.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יַעֲפֹפוּ Jes 2, 4 schmieden(?); 2. *pt. pass. f.* מִעֲפָפָא 1 K 19, S doppelt zusammenlegen.

עפֿף *h. m.* Gallapfel.

עפֿפֿא *a. m.* dass.

עפֿף *a.* mit Gallapfel behandeln.

עפֿק *a.* umarmen.

עפר *h. Hitp.* sich mit Staub bewerfen.

עפר *h. m., pl.* עֲפָרוֹת 1. Staub, Erde; 2. Tonerde.

עפרֿא *a. m., c.* עפר Lv 14, 15 dass.

עפרֿורֿית *h. f.* Staub.

עפרֿורֿיתֿן *a. f. pl.* Staub(?).

עפרֿיָא, עפרֿיָם Ortsname.

עפרֿנָא *a. m., ind.* יַעֲפֹרְן Ct 5, 14 (Or 1302 בִּרְקָן, darüber יַעֲפֹרְאן 1. יַעֲפֹרְן s. יַעֲפֹרְנָא).

עפש *h. Pi.* schimmelig werden. *Hitp.* dass.

עפש *a. Itpe.* dass.

עץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* עֵצִים Holzstücke, Brennholz. בֵּית הָעֵצִים Holzschuppen. עֵץ שָׁמֶן wohl ein harziger Baum (Kiefer?). עֵץ פֶּרוֹר Kochlöffel.

עצֿא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen, rechtswidrig vorenthalten.

עצֿא II *a.* holzig sein.

עצב I *h. Pi.* strecken, einrenken.

עצב II *h.* traurig sein. *Hi.* betrüben. *Hitp.* betrübt werden.

עצב *a., pt. pass.* עֲצִיב betrübt. *Itpe.* sich betrüben.

עצב *h. m.* betrübt. עֲצִב טֶפֶח knappe Handbreite.

עצב *h. m.* Betrübnis, Mühsal.

עצבֿא *a. m.* dass.

עצבֿה *h. f.* knappe Handbreite.

עצבֿה *h. f.* lederne Satteldecke.

עצבֿון *h. m., pl.* עֲצִבוֹנוֹת Mühsal, Schmerz. עֲצִבוֹנִית (BerR 63) 1. עֲכָבוֹנִית(?).

עצבֿים *h. m. pl.* Götzenbilder.

עצבֿתֿא *a. f.* lederne Satteldecke.

עצה I *h. f.* Rat, Plan.

עצה II *h. f.* 1. Stroh von Hülsenfrüchten; 2. Stauden.

עצה *h. m.* Schwanzbein.

עקים *h. m.* mächtig.

עצים *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung (Hoffungsvertrag); 3. עֲצוּמוֹ שְׁלִיֹם der Tag selbst.

עצֿימָה *h. f.* Besitz, Gut.

עצֿוצֿא 1. עֲצִיצָא.

עצֿור *h. m.* Verschließen.

עצֿורֿא *a. m.* 1. *ind.* עֲצֹר Jes 16, 10 Keltern; 2. *pl.* עֲצֹרִין Nu 6, 4 Trester.

עצֿורֿא *a. m.* 1. *ind.* עֲצֹר (GnJI 49, 11), *pl.* עֲצֹרִין Jes 16, 10 Kelterer; 2. Presser.

עצֿותֿא *a. f.* Bactrog, Backschüssel.

עצֿיָא (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpreßtes.

עצֿיָא *a. m.* Schwanzbein.

עצֿיבֿא *a. m.* betrübt.

עצֿיבֿה *h. f.* Betrübtheit.

עצֿיבֿותֿ *h. f.* Betrübnis.

עצֿיץ *h. m.* 1. Napf; 2. Blumentopf.

עצֿיצֿא *a. m.* dass.

עצֿירה *h. f.* Verschließen.

עצל *h. Hitp.* vernachlässigen, verabsäumen.

עצל *a. Itpe.* dass.

עצלֿ *h. m.* nachlässig, träge.

עצלֿותֿ *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.

עזֿלֿן *h. m., f.* עֲזָלִית träge.

עצֿם I *h.* stark werden. *Hitp.* 1. heftig streiten; 2. einen Vertrag schließen.

עצֿם II *h.* schließen (die Augen). *Hi.* dass. S. עֲמִץ.

עצֿם *h. m., pl.* עֲצָמוֹת 1. Knochen, Gebein; 2. עֲצָמִי ich selbst. לְעֲצָמִי für mich allein; 3. Besitz, Gut.

עצמוני (Tanch teze) 1. עֲכָבוֹנִית.

עצֿר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pi.* 1. zurückhalten; 2. sich versammeln.

עצֿר *a., pf.* 1 *sg.* עֲצִרִית Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.

עצרא *a. m.* Saft.

עצרת *h. f.* 1. Schlußtag eines Festes;
2. Pfingstfest.

עצרתא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עצרתכון Nu
25, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עצרין Kelter.

עצתא (Spr 16, 33) 1. ענתא.

עצתא *s.* עינתא.

עצא(?) *a.* bedrängen.

עצא *a. m.* 1. *ind.* עק Nu 22, 26 *eng*;
2. Bedrängnis.

עקב *h.* 1. auf dem Fuße folgen; 2. an
der Ferse fassen, die Geltung nehmen.

עקב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.

עקב *h. m.* ein Zaubermittel, welches
den Regen abhalten soll. *S.* עקב.

עקב *h. m., pl.* עקבין 1. Ferse; 2. (euphem.)
Hinterteil; 3. Fersenstück (an der
Sandale); 4. Nachtrab.

עקבא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl.*
c. עקבי Jes 10, 32 (MS עיקבי) Huf,
Klaue; 3. Ende; 4. Folge.

עקבא männl. Personennamen (עקביה).

עקבה *h. f.* Überbleibsel. *S.* עקבה.

עקביתא *a. f.* בעקבות unmittelbar vor
dem Kommen jemandes.

עקביא männl. Personennamen.

עקבתא *a. f.* Hinterteil.

עקד *h.* fesseln (durch Anbinden des
Unterschenkels eines Tiers an den Ober-
schenkel beim Vorderfuß). *Ni.* gefesselt
werden. *Pi. Hi.* gefesselt hinlegen.

עקד *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (s. o.); 2. auf
die Knie fallen. *Itp. pf.* אהעקד Mi
7, 20 Soc 59 gefesselt werden.

עקדא *h. f.* Bedrängnis.

עקוב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. *s.* עקב.

עקוד *h. m.* geringelt.

עקיל *s.* עקל.

עקולא *a. m.* Krümmung, Bucht.

עקום *h. m.* krumm.

עקום *h. m.* Krümmung.

עקומא *a. m.* Tücke.

עקון *gr. a.* (ἄρρεϊον) Behältnis.

עקור *h. m.* 1. Ausreißen; 2. Töten.

עקיש 1. *s.* עקש; 2. gekrümmt; 3. männl.
Personennamen.

עקיב *s.* עקב.

עקיבא *a. m.* Ferse.

עקיבא männl. Personennamen (עקביה).

עקירה *h. f.* Fesselung.

עקירייתא *a. f., c.* עקירות Mi 7, 20 dass.

עקיריתא *a. f., c.* עקירת Ct 1, 13 Soc 59
dass.

עקירמא *a. m.* krumm, verkehrt.

עקירמה *h. f.* Krümmung.

עקימותא *a. f., c.* עקימות Ho 7, 16 (MS
עקמות) Tücke, Verkehrtheit.

עקיסא *s.* עקיסא.

עקיפין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.

עקיצה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden
am Stiel.

עקיקא *a. m., ind.* עקיק Ct 5, 14 (Or
1302 פוגיה, darüber ערק) Achat.

עקירא *a. m.* kastriert.

עקירה *h. f.* 1. Ausreißen; 2. Wegnehmen;
3. Ausrotten.

עקל *h. Pu. pt.* מעקל gekrümmt.

עקל *h. m.* krummbeinig.

עקל *h. m.* 1. Korb für Oliven beim
Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.

עקלא *a. m.* Arming.

עקלגס *lat. m. (caliga)* Halbstiefel.

עקלגן *h. m.* krummbeinig.

עקלס *gr. männl.* Personennamen (Ἀκύλας).

עקלקיות *h. f. pl.* Tücke.

עקלתין *h. m.* gewunden, hinterlistig.

עקם *h.* krümmen. *pt. pass.* עקום krumm.

Pi. dass. *Pu. pt.* מעקם gekrümmt.
Hilp. sich winden, tückisch sein.

עקם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch
sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עקימו Jes 59, 5
krümmen.

עקמא *a. m.* verkehrt, tückisch.

עקמיות *h. f.* 1. Krümmung; 2. Tücke.

עקמומיתא *a. f.* 1. Krümmung; 2. *c.*
עקמומית Thr 2, 19 (nicht im MS)

Tücke.

עקמון *h. m.* Tücke.

עקמוּתָא *a. f.* Verkrümmung.

עקמון *1.* עוקמון.

עקמין *h. m.* Tücke.

עקמין *h. m.* tückisch.

עקמנָא *a. m.* dass.

עקמנות *h. f.* 1. Krümmung, Umweg;
2. Tücke.

עקמניָתָא *a. f.* Tücke.

עקמיתָא *a. f.* dass.

עקס *s.* עקץ.

עקח *h.* 1. umgehen; 2. hinterlistig sein.

עקה *a. Itp.* überlisten.

עקיפֿים (Siphre Dt 26) 1. קמפון.

עקץ *h.* 1. stechen; 2. sticheln; 3. die Frucht am Stiel abschneiden. *Ni.* einen Stich fühlen.

עקץ *a.* stechen.

עקץ *s.* עוקץ.

עקצָא *a. m.* 1. Spitze; 2. Schwanzende; 3. Stachel; 4. Winkel.

עקר *h.* 1. ausreißen; 2. wegnehmen; *pass. pt.* verrückbar, beweglich; 3. unfruchtbar machen. *Ni.* 1. ausgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar gemacht werden. *Pi.* 1. ausreißen, losreißen; 2. die Sehnen der Hinterfüße eines Tieres zerschneiden. *Hi.* unfruchtbar machen. *Hitp.* unfruchtbar werden.

עקרו *a., pf.* 3 *pl.* עקרו 2 K 3, 25 1. ausreißen; 2. zu Grunde richten. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּעֲקֶר Jos 11, 6 die Sehnen der Hinterfüße eines Tieres zerschneiden; 2. ausreißen; 3. wegnehmen. *Itp.* *pf.* 3 *sg. f.* אֶת־עַקְרָתָא Ez 19, 12 1. losgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar werden. *Itpa.* gelähmt werden (vom Pferde).

עקר *h. m.* unfruchtbar.

עקר *h. m.* 1. Wurzel; 2. Fingerwurzel; 3. eine Medizin; 4. Hauptsache. לֹא — כָּל עֵקֶר ganz und garnicht.

עקרא *a. m., pl. d.* עקראִי Mi 6, 2 (MS

עקראִי) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Hauptsache. מֵעַקְרָא anfänglich.

עקרא *a. m., ind.* עקר Dt 7, 14 unfruchtbar.

עקרב *h. m.* 1. Skorpion; 2. ein Sternbild des Tierkreises; 3. ein (wohl das Gewicht haltendes) Eisen am Balken der Ölpreße; 4. ein Teil des Gebisses des Pferdes.

עקרבָא *a. m., pl.* עקרבין Dt 8, 15 Skorpion. מִסְּקַרְבָּיִן Nu 34, 4 Name einer Örtlichkeit (Skorpionensteige).

עקרבָה Ortsname.

עקרבֿל, עקרבֿן *h. m.* Schriftfarn (*Ceterach officinarum*).

עקש *h.* verdrehen.

עקש *h. m.* ein Zaubermittel zum Abhalten des Regens. *S.* עקב.

עקש männl. Personenname.

עקשָׁא männl. Personenname.

עקשֿון *h. m.* mit verdrehten Händen(?).

עקתָא *a. f., c.* עקת Gn 42, 21, *pl.* עקוֹן Lv 10, 14 (עֲקָתוֹ) Bedrängnis, Drangsal.

ער *h. m.* wach.

ער *h. m.* Dränger.

ערא *I a. m.* dass.

ערא II *a. m., pl.* ערי, ערי Lorbeer (*Laurus nobilis*).

ערא III *a. m., ind.* ער Lv 11, 13 ein Raubvogel.

ערא I *a. Aph. pt. pl.* מַעֲרֵן Koh 11, 3 (MS מַעֲרַע) ausleeren.

ערא II *a. Itp.* 1. sich anhängen; 2. hängen bleiben.

עראי *s.* ערי.

ערב I *h.* sich verbürgen. *Pi.* 1. vermengen; 2. Sabbatsgebiete ideell vereinigen. *Pu. pt.* מְעֻרָב 1. gemengt; 2. als Bürge genommen. *Hitp.* vermengt werden.

ערב II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

מ' שמש *h. Pa. pt.* **מְעוֹרֵב** III *h. Pa. pt.* ein Uureiner, der noch den Sonnenuntergang abzuwarten hat, um rein zu werden. *Hi.* 1. abends tun; 2. sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne); 3. es Abend werden lassen.

עֲרֵב I *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf. c. s.* **עֲרִיבָנִין** Gn 30, 40 vermengen; 2. *pt. pass.* **מְעַרֵב** Gn 44, 32 verbürgt, Bürge; 3. Sabbatsgebiete ideell vereinigen. *Itpa.* 1. *inf.* **אֲתַעְרֶבָא** Jos 23, 7 sich vermengen; 2. sich einlassen; 3. vermengt werden.

ערב II *a. Pa. pt. pass.* **מְעַרֵב** Ct 2, 14 angenehm.

עֲרֵב III *a.* sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne). *Itpe.* dass.

עֲרֵב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes; 2. Breite. **שְׁתֵּי וְעֵרֵב** Kette und Einschlag, kreuz und quer.

עֲרֵב *h. m.* 1. *pl.* **עֲרָבִים** Abend. **בֵּין הָעֲרָבִים** am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. **עֵ שְׁבַת** Freitag. **עַ שְׁבִיעִית** das Jahr vor dem Sabbatjahr.

עֲרֵב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Ortsname.

עֲרֵב I *h. m.* Bürge.

עֲרֵב II *h. m.* angenehm.

עֲרֵב III *h. m.* gemengt.

עֲרֵב **שֶׁמֶן** parfümiertes Öl.

עֲרָבָא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

עֲרָבָא *a. m.* Bürge.

עֲרָבָא *s.* **עוֹרָבָא**.

עֲרָבָה *a. m., ind.* **עֲרָבִי** Jes 13, 20 Araber.

עֲרָבָה *a. m., pl.* **עֲרָבָאִין** Ct 1, 9 Mischling.

עֲרָבָב *h.* verwirren, stören.

עֲרָבָב *a.* 1. dass.; 2. vermischen. *Pass.* 1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

עֲרָבָה I *h. f.* 1. Weide; 2. Pappelweide (*Populus Euphratica*).

עֲרָבָה II *h. f.* Wüste, Steppe.

עֲרָבָה *s.* **עֲרִיבָה**.

עֲרָבו Ortsname.

עֲרָבוֹב *h. m.* Verwirrung, Unordnung.

עֲרָבוֹבָא, **עֲרָבוֹבָא**, **עֲרָבוֹבָא** *a. m.* 1. dass.; 2. Gemisch.

עֲרָבוֹבָתָא *a. f.* Vernachlässigung.

עֲרָבוֹלָא *a. m., c. s.* **עֲרָבוֹלָהוֹן** Mi 7, 4 Verwirrung.

עֲרָבוֹן *h. m.* 1. Unterpfand; 2. Anhängsel.

עֲרָבוֹנָא *a. m.* dass.

עֲרָבוֹתָא *h. f.* Bürgschaft.

עֲרָבוֹתָא *a. f.* dass.

עֲרָבוֹתָא *h. f. pl.* 1. Name des siebenten Himmels; 2. Ortsname.

עֲרָבִי *h. m., f.* **עֲרָבִית** Araber.

עֲרָבִיָא *gr. f.* Arabien (*Ἀραβία*).

עֲרָבִית *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

עֲרָבִית *h. f.* rabenartig.

עֲרָבֵל *a., pt. pass. pl.* **מְעַרְבְּלִין** Ex 14, 3 verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.* **מִתְעַרְבְּלִין** Jo 1, 18 verwirrt werden, gestört werden.

עֲרָבְלָא (Am 9, 9) *lat. m.* (*cribrum*) Getreidesieb.

עֲרָבְלָהָא *a. m., pl.* **עֲרָבְלָאִין** Ct 1, 9 (MS **עֲרָבָאִין**) Mischling.

עֲרָבְנִיתָא *a. f.* Bürgschaft.

עֲרָרֵב *s.* **עֲרִירֵב**.

עֲרָרְתָא *a. f.* 1. *pl.* **עֲרָרִין** Lv 23, 40 Pappelweide (*Populus Euphratica*); 2. (auch **עֲרָרְתָא**) Weidenfest (7. Tag des Hüttenfestes).

עֲרָרְתָא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

עֲרָרְתָא *a. f.* Bürgschaft.

עֲרָרָה *h.* schreien (v. Hirsch).

עֲרָרָל *a.* wälzen.

עֲרָרָה *h.* wegtreiben.

עֲרָרָא *a. m., ind.* **עֲרָרָה** Hos 8, 9 Wildesel.

עֲרָרְבָלָא 1. **עֲרָרְבָלָא**, *s.* **עֲרָרְבָלָא**.

עֲרָרְלָא *a. m.* Trüffel (*tuber*).

עֲרָרְלִין *gr. m. pl.* (*ἀρράριον*) Strümpfe.

עֲרָרְסָא 1. **עֲרָרְסָא**.

עֲרָרְסָקוֹם Ortsname.

עֲרֹדָּנָא *a. m., pl. d.* עֲרֹדָּנָא Ex 8, 1
Frosch.

ערה I *h. Pi.* ausleeren, gießen.

ערה II *h. Pi.* anschließen, auch von
beginnender geschlechtlicher Be-
rührung. *Pu. pt.* 1. angeschlossen;
2. anhangend. *Hi.* 1. anschließen;
2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben.
Hitp. sich anschließen.

עֲרוּב *h. m.* Gemenge.

עֲרוּבָא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.

עֲרוּגָה *h. f.* 1. Beet; 2. Reihe
(Flügel) der Lunge.

עֲרוּגִית *h. f.* Beet.

עֲרוּד *h. m.* eine Eidechsenart.

עֲרוּד *h. m., pl.* עֲרוּדוֹת Wildesel, *ind.*
עֲרוּד Gn 16, 12 Reg.

עֲרוּדָא *a. m.* dass.

עֲרוּדָתָא *a. f., ind.* עֲרוּדָא Jer 2, 24 (MS
עֲרוּדָא) Wildeselin.

עֲרוּהָ *h. f., pl.* עֲרוּוֹת 1. Blöße, Scham;
2. Incest. verbotene Verbindung;
3. zur Ehe verbotene Frau. בֵּית הָעֲרוּהָ
vorderer Hosenschlitz. שֵׁעַר בֵּית הָעֲרוּהָ
Schamhaar.

עֲרוּם *h. m.* 1. klug; 2. listig.

עֲרוּם *h. m., f.* עֲרֻמָּה nackt.

עֲרוּן *h. m.* Lorbeer(?).

עֲרוּקָא *a. m.* Flüchtling.

עֲרוּלָא *a. m.* Gazelle.

עֲרֻטָא *h.* entblößen. *Hitp.* sich ent-
blößen.

עֲרֻטָא *a. m.* dass. *Pass. imp.* אֲתֵּעֲרֻטָא Hb
2, 16 entblößt werden.

עֲרֻטָא *a. m.* nackt.

עֲרֻטָאָה *a. m., ind.* עֲרֻטָאָה Gn 3, 10
dass.

עֲרֻטָאָתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.

עֲרֻטָאָנָא *a. m.* nackt.

עֲרִי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegent-
lich; 2. *pl.* עֲרִיין ein Ansatz der
Pflugschar (Streibbretter?).

עֲרִי *a. m.* dass.

עֲרִיאָא *a. m.* eine Adlerart.

עֲרִיבָה *h. f.* 1. Trog. עֲרִיבָה הַרְגָלִים
Fußwaschbecken; 2. Fährboot.

עֲרִיבָה *h. f.* Blöße, Schamteile. S.
עֲרִיבָה.

עֲרִיבָה *h. f.* Anschließen.

עֲרִיבָא *a. m.* Brotkuchen.

עֲרִיבָה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen
(des Brotkuchens vor dem Backen);
3. Holzstoß.

עֲרִיבָוּתָא *h. f.* Ordnung, Wohlgesetztsein.

עֲרִימָא *a. m., ind.* עֲרִים Gn 3, 1 (MS
תְּכִים), 1 S 23, 23 1. klug; 2. listig.

עֲרִימָה *h. f.* 1. Getreidehaufen; 2. Haufen
von Zwiebeln, Feigen u. s. w.

עֲרִימוּתָא *a. f., c. s.* עֲרִימוּתִיָּה 1 K 2, 5
Schlauheit.

עֲרִימָתָא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.

עֲרִים I *h. m.* Weinstöcke mit Spalier.

עֲרִים II *h. m.* Pächter. S. אֲרִים.

עֲרִיסָא s. עֲרָסָא.

עֲרִיסָה *h. f.* 1. Kinderbett; 2. Wiege;
3. Trog.

עֲרִיסוּתָא *h. f.* Pachten. S. אֲרִסוּתָא.

עֲרִיפָה *h. f.* Brechen des Genicks.

עֲרִיץ *h. m.* Bedrucker.

עֲרִיקָא *a. m., ind.* עֲרִיק Jes 10, 18
flüchtig.

עֲרִירִי *h. m.* kinderlos.

עֲרִיטָא (Lv 20, 20) *a. f.* Blöße,
Scham.

עֲרֵךְ *h.* 1. zurechtmachen, ordnen.
עוֹרֵךְ הַדִּינִין Anwalt; 2. den Brot-
kuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.*
abgeschätzt werden.

עֲרֵךְ *a., pt.* עֲרִיךְ Jes 41, 25 herrichten,
formen. *Itp.* eingearbeitet werden
(in einen Brotkuchen).

עֲרֵךְ *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung.

pl. עֲרֵכִין Name eines Mischnatraktats.

עֲרֵכָאָה *gr. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.

עֲרֵכִי *gr. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.*

עֲרֵכָאוֹת 1. Regierungsgebäude,
Archiv; 2. Regierungsamt.

עֲרֵכֵל *Pass. pt. pl. f.* מִתְעֲרֵכֵלוֹת BerR 31

(Ausg. Konst. u. JalkSch. מתערטלות)

1. מתערקלות, s. ערקל.

ערל *h.* 1. mit einer Haut überziehen;

2. zur Vorhaut (für den Genuß verboten) machen.

ערל 1. ערל.

ערל *h. m.* unbeschnitten.

ערלא *a. m., ind.* ערל Gn 17, 14 dass.

ערלאה *a. m.* dass.

ערלה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuß von Baumfrüchten während der ersten drei Jahre eines neugepflanzten Baumes; 3. ein Fruchtbaum während dieser Periode; 4. Frucht von solchen Bäumen; 5. Name eines Mischna-traktats.

ערלה *h. f.* 1. Nichtbeschneidung;

2. Unbeschnittensein.

ערלה *a. f., c.* ערלה Ex 4, 25 Vorhaut.

ערם I *h.* aufhäufen.

ערם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig verfahren.

ערם *a. Aph.* listig verfahren *Itpe.*

1. klug werden; 2. hinterlistig verfahren.

ערמה *h. f.* Schlaueit, List.

ערמה *s.* ערימה.

ערמות *h. f.* Schlaueit.

ערמון *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).

ערמונא *a. m.* eine Schlangenart.

ערמות *h. f.* Hinterlist, Schlaueit.

ערמותא *a. f., c. s.* ערמותא 1 K 2, 5

(MS ערמותא) dass.

ערמותא *a. f.* Haufe.

ערנית *lat. f.* Beiname einer Art Schlüssel (vgl. *hirnea* Krug).

ערם I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.*

םערם eingerührt. *Hitp.* eingerührtsein.

ערם II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.

ערם III *h. Pi.* pachten. S. אָרם.

ערם *h. m., pl.* ערמות Lager, Bett.

ערסא I *a. m., pl.* ערסן, ערסן Häuserreihe.

ערסא II (Gn 48, 2) *a. m., pl.* ערסן, c. s. ערסא Ex 7, 28, ערסן 1. Bett, Lager; 2. Bahre.

ערסל *Pass. pt. pl. f.* מתערסלות (BerR 31, Ausg. Ven. 1545), 1. מתערקלות, s. ערקל.

ערסלא (Jes 24, 20) *a. m.* Wächterhütte, Wächterplatz.

ערסן *h. m.* Brei aus Gerstengrütze.

ערע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* ערעו Gn 32, 1

begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* תַּעֲרֶען Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* ערעא Nu

10, 2 eintreffen lassen, sammeln.

Itpa. inf. אַתַּעֲרֶעא 2 S 1, 6 sich ein-

stellen, eintreffen.

ערעור *h. m.* Einspruch.

ערעין *s.* ערעין.

ערעיתא (Koh 9, 11) *a. f.* Zufall, Be-

gegnis.

ערעיתא (Ex 23, 28) *a. f.* Wespe(?).

ערער I *s.* עור.

ערער II *s.* עור.

ערער III *h.* gurgeln.

ערער *h. m.* entblößt.

ערער *h. m.* Einspruch.

ערענא *a. m.* dass.

ערערין *s.* ערי.

ערך *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich beugen; 3. von hinten beiwohnen;

4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden

(vom Genick).

ערך *a.* dass.

ערשא *a. m.* Nacken.

ערפא (LvJI 11, 19; DtJI 14, 18)

a. m. eine Art Fledermaus.

ערפלא, ערפלא *a. m.* 1. ערפלא 2 S

22, 12, Est II 3, 3 dunkle Wolke;

2. Sprühregen(?).

ערפין Entstellung von ערפין.

ערפל *h. m.* dunkle Wolke.

ערץ *h. Hiph.* als furchtbar preisen.

ערציבנא *a. m.* eine Heuschreckenart.

ערצין absichtliche Entstellung von ערצין.

ערך *h.* anziehen.

עָרַק *a.*, *ipf.* 1 *pl.* נָעְרוֹק Ex 14, 25 fliehen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יַעְרִקוּ Dt 32, 30 in die Flucht schlagen. *pt.* *pass. pl. d.* מַעְרִיקָא Jer 48, 19 Flüchtling; 2. flüchten, in Sicherheit bringen. יַעְרִיק בֵּית עִירוֹקִי Am 2, 14 Soc 59 Zufluchtsort. *Aph.* in die Flucht schlagen.

עָרֶק *m.* Kasten.

עָרְקָא I *gr. m.* dass. S. עֶרְקָא.

עָרְקָא II *a. m.* Buxbaum (*Buxus sempervirens*)?

עָרְקָא *h. m., pl. d.* עֶרְקָאִי Gn 10, 17 ein Volksstamm.

עָרְקָבּ 1. עָרְקָבּ 1. עָרְקָבּ 1. עָרְקָבּ 1.

עָרְקָבּ *h. m.* Kniekehle, Kniegelenk.

עָרְקָבּ *h. m.* Kniekehle.

עָרְקִין Entstellung von חָרָם.

עָרְקִל *a.* verdrehen.

עָרְקָמָא *a. m.* Bucht.

עָרְקָתָא *ע' לְבָנָה* Ortsname.

עָרְקָתָא I *a. f.* 1. Blutegel; 2. Leberegel.

עָרְקָתָא II *a. f., c.* עָרְקָתָא Gn 14, 23 Riemen.

עָרָא I *h. Pilp.* עָרָא entblößen. *Hilpalp.* entblößt werden.

עָרָא II *h. Pi.* Einwand erheben. *Pilp.* dass.

עָרָא I *a. Palp.* עָרָא entblößen.

עָרָא II *a. Pa.* Einwand erheben.

עָרָא *h. m.* 1. Einwand; 2. 1. נָרָא.

עָרָא *a. m., ind.* עָרָא DtII 22, 14 dass.

עָרָשׁ *h. m.* Lager, Bett.

עָשָׂא *a. Pu.* veranlassen, zwingen.

עָשָׂב *h. m.* 1. Kraut. עָשָׂבִי הַשָּׂדֶה Feldkräuter; 2. Unkraut.

עָשָׂבָא *a. m.* dass. S. עֶסְבָּא.

עָשָׂה *h.* 1. tun, machen. *imp.* עָשָׂה Gebot, לא תַעֲשֶׂה Verbot des mos. Gesetzes; 2. berechnen; 3. verarbeiten. *Ni.* 1. gemacht werden, geschehen.

נַעֲשֶׂה es ist, als ob; 2. berechnet werden. *Pi.* zwingen. *Pu.* gezwungen werden. *Hi.* veranlassen.

עָשָׂו 1. männl. Personennamen; 2. Emblem für Edom oder Rom.

עָשָׂו *h. m.* Zwang.

עָשָׂוִר *h. m.* 1. Verzehnten; 2. Zehnt; 3. Zehntel.

עָשָׂרָא *a. m.* dass.

עָשָׂרָתָא *a. f.* Dekade. S. עֶסְרִיתָא.

עָשָׂה *h. f.* 1. Tun, Handlung; 2. Gebrauch von עָשָׂה.

עָשָׂרָה *a. m.* zehnter.

עָשָׂר *h. m., f.* עָשָׂרָה, עָשָׂרָה zehn. עָשָׂרִים zwanzig. *pl.* עָשָׂרִיתָא s. עָשָׂרָתָא.

עָשָׂר *a. m., f.* עָשָׂרָה zehn. לְעָשָׂרָה ein Zehntel. חֲדָא עָשָׂרִי, חֲדָא עָשָׂר elf. *pl.* עָשָׂרִין zwanzig. S. עֶסְרִין.

עָשָׂר *h. Pi.* verzehnten. *Ni.* *Hilp.* verzehntet werden.

עָשָׂר *a. Pa.* verzehnten. S. עֶסְרִין.

עָשָׂרִין *h. m.* ein Zehntel (vom Ephä).

עָשָׂרָא s. עֶסְרִיתָא.

עָשָׂרָתָא *h. f., pl.* עָשָׂרִיתָא Dekade.

עָשָׂרִיתָא *a. f.* die zehn.

עָשׂ I *h. m.* Sternbild des großen Bären.

עָשׂ II *h. m.* Motte.

עָשָׂא (Jes 50, 9) *a. m.* dass.

עָשָׂן *h. m.* Räuchern.

עָשָׂנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Burg; 3. Vorrat.

עָשָׂנִיתָא *h. f.* fester Grund.

עָשָׂנָא *a. m.* mächtig.

עָשָׂנִיתָא s. עָשָׂנִיתָא.

עָשָׂנָא *a. m.* 1. teuer; 2. verkehrt, tückisch(?).

עָשָׂר *h. m.* reich.

עָשָׂרִיתָא *h. f.* Reichtum.

עָשָׂן *h. m.* Rauch.

עָשָׂן *h. Pi.* beräuchern, räuchern. *Pu.* *pt.* מַעֲשָׂן räucherig geworden, geräuchert. *Hilp.* räucherig werden.

עָשָׂן *a.* stark, mächtig sein. *Pa.* *Aph.* stark machen. *Itpa.* sich stark zeigen, stark werden.

עָשָׂנָא *a. m.* Macht.

עָשָׂפָא *a. m., c. s.* עָשָׂפָא 1S 13, 20 (MS עָשָׂפָא) Zimmeraxt.

עֶשֶׂק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, übervorteilen.

עֶשְׂקָא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

עֶשֶׂר *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hilp.* reich werden.

עֶשֶׂשׁ *h. Itpe.* Kraftübungen machen.

עֶשְׂשִׁית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עֶשְׂשִׁיתָא (Ct 5, 14) *a. f.* Glaslampe.

עֶשֶׂת *a. Itpa. pf.* 2 *pl.* אֶתְעֶשְׂתוּן Ho 10, 13 ersinnen.

עֶשֶׂת *h. m., pl.* עֶשְׂתוֹת Barre, Klumpen.

עֶשְׂתוֹנִין (Jer 11, 19) *a. m. pl.* Gedanke, Sinnen.

עֶשְׂתוֹר männl. Personennamen.

עֶשְׂתְּרוֹת ע' קְרָנִים Ortsname.

עֶת *h. f., pl.* עֵתִים Zeit. לַעֲתָה 24 Stunden.

עֵתִים zuweilen. עֶתְמִי עֶרֶב Abendzeit.

עֶתָּא (?) *a. m.* dass.

עֶתָּא *a. f.* Ungerechtigkeit.

עֶתְרוֹתָא (Hi 3, 7) 1. אֶתְעֶרְתְּהוּן, s. עֵר.

עֶתֶד *h. Pu. pt.* bereitgestellt.

עֶתֶד *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* אֶתְרַנִּי Thr 3, 12, *pt. pass.* מַעֲמֵד Gn 28, 13 hinstellen;

aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אֶתְעֵמֵד Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hingestellt werden, bestimmt werden.

עֶתָּה *h.* jetzt. מֵעֵתָּה 1. von jetzt; 2. von hier, demnach.

עֶתֶבֶר *h. m.* Ziegenbock.

עֶתֶבֶר *h. m.* Reichtum.

עֶתֶד *h. m.* 1. Zukunft. לְעֶתֶד לְבָא in der messianischen Zukunft; 2. zukünftig. לְ עֶתֶד er wird künftig.

עֶתֶדָּא *a. m., ind.* עֶתֶד Dt 32, 35 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig. לְ עֶתֶד Koh 9, 12 er wird künftig.

עֶתִּיק *h. m.* alt.

עֶתִּיקָא I, עֶתִּיקָא *a. m., ind.* עֶתִּיק Nu 6, 3 dass.

עֶתִּיקָא II *x. m., pl. d.* עֶתִּיקָא Ez 41, 16 (MS אֶתִּיקָא) unbekannter Teil eines Bauwerks.

עֶתֶרָא *a. m. ind.* עֶתֶר Gn 49, 14 B., *pl. c.* עֶתֶרִי Koh 10, 6 reich.

עֶתֶרָה *h. f.* 1. Beten; 2. s. חֲתִירָה.

עֶתִּירוֹתָא *a. f.* Reichtum.

עֶתִּירָתָא *a. f.* Durchbohren.

עֶתֶק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (später) abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.* versetzt werden.

עֶתֶק (Thr 3, 4, MS עֶתֶק) *a.* altern. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* אֶתְעֶתְקוּן Dt 4, 25 lange verweilen, alt werden.

עֶתֶר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich werden. *Pa. pf.* 1 *sg.* עֶתֶרִית Gn 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.* 1. reich werden; 2. reich sein.

עֶתֶר *h. m.* zweizinkige Getreidegabel.

עֶתְרָא *a. m.* dass.

עֶתְרָא *a. m., ind.* עֶתֶר Dt 32, 13 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 80.

פִּיָּה s. פִּיָּה.

פִּיָּט s. פִּיָּט.

פִּיָּתָא s. פִּיָּתָא.

פִּיָּר *h. m.* Kopfputz. *pl.* פִּיָּרוֹת Perlen(?).

פִּיָּר *h. Pi.* verherrlichen. *Hilp.* 1. verherrlicht werden; 2. sich als vornehm zeigen.

פִּיָּרָא *a. m.* Perle(?).

פִּיָּרִי *a. m. pl.* Kleie.

פִּיָּתָא (Lv 19, 9, MS פִּתָּא) *a. f.* 1. Rand; 2. Haarecke; 3. Ackerecke. S. פִּיָּתָא.

פִּיָּבִי *gr.* Beiname einer Person (Φαβί, Fabius?).

פִּבְלָא *gr. m.* (φίβλα) Agraffe, Schnalle.

פִּנָּה *h. m.* Kinnlade. בֵּית הַפִּנָּה Zaum, Halfter.

פֶּנֶא *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiß.

פֶּנֶה *h. f., pl.* פְּנִים 1. reife Frucht;
2. entwickelte, aber noch saftlose
Feige; 3. reife weibliche Brust.
פְּנִי (פְּנִי) Ortsname.

פֶּנֶז *h. m.* Wurfgeschöß.

פֶּנֶזָא *a. m., pl. c. s.* פְּנִיזָא Ex 26, 9
dass.

פֶּנוּטִיה *s.* פֶּנוּטִיה.

פֶּנוּל *h. m.* Grenel, bes. über die vor-
geschriebene Frist zum Genuß be-
stimmte Opfergabe.

פֶּנוּלָא *a. m.* 1. *ind.* פְּנוּל Jes 65, 4.
c. פְּנוּל 1S 17, 46 (MS פֶּנֶר) dass.

פֶּנוּם *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung,
Ausbuchtung; 3. schadhaf, mit Makel
behaftet.

פֶּנוּרָא *a. m., c.* פְּנוּר Lv 26, 30, Jes
24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Nieder-
reißung.

פֶּנוּשׁ *h. m., pl.* פְּנוּשׁוֹת Wurfgeschöß.
פֶּנִּית בֵּית הַפִּי Behälter dafür.

פֶּנִּי *h. m., pl.* פְּנִיּוֹת Wurfgeschöß.

פֶּנַח *a.* begegnen.

פֶּנִּי (SchirR 3, 4) 1. פְּרִנִּי.

פֶּנִּי *gr. f.* (πήνη), *pl.* פְּנִינִי Quelle.

פֶּנִּיז *lat. m.* (pugio) Dolch.

פֶּנִּימָה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung,
Schadhaftheit; 3. konkave Seite (eines
Bogens).

פֶּנִּין (SchirR 1, 9) 1. פְּנִינָה, *s.* פְּנִינָה.

פֶּנִּינִיתָא *a. f.* Geschrei.

פֶּנִּיעָה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch
von פֶּנַע.

פֶּנִּיעָתָא *a. f.* Flehen.

פֶּנַל *h. Pi.* ein Opfer über die vorge-
schriebene Frist hinaus zum Genuß
bestimmen und dadurch verwerflich
machen. *Hitp.* auf diese Weise ver-
werflich gemacht werden.

פֶּנַל *a. Pa.* dass. *Itpe.* verwerflich
gemacht werden.

פֶּנֶלָא *a. m.* Rettich (*Raphanus sativus*).

פֶּנֶלָלָה *h. f.* kleine Rettichart.

פֶּינִים, פֶּיגִים *gr. m.* (πήφανον) Raute
(*Ruta chalepensis*).

פֶּנֶם *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. ver-
mindern, verringern. *Ni.* verletzt
werden.

פֶּנֶם *a.* dass. *Itpe.* verletzt werden,
schartig werden.

פֶּנֶם *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung,
Makel; 3. Entschädigung für Ver-
letzung.

פֶּנִּים, פֶּנִּים, פֶּנִּימָא *gr. m.* (πήμμα) Ge-
stell (des Lockvogels).

פֶּנֶמָא *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre);
2. Abnahme (des Mondes).

פֶּנֶמָא *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte;
2. Verletzung.

פֶּנֶמָטָא 1. פֶּנֶמָטָא.

פֶּנֶמָתָא *a. f., c.* פְּנִימָתָא 1S 13, 21 Scharte.

פֶּנִּי *h. Hi.* schreien.

פֶּנִּי (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.

פֶּנִּי, פֶּנִּינָה, *gr. m.* (πάρις) gewöhnlicher
Bürger. Privatmann.

פֶּנִּינָא *gr. m.* (πήφανον) Raute (*Ruta
chalepensis*).

פֶּנִּינִית *h. f.* Flehen.

פֶּנִּינִי *s.* בּוּגִינִי.

פֶּנִּינִיקָא *gr. m. pl.* (παριικά) bürger-
liche Kleidung.

פֶּנַע *h.* 1. treffen. *pt. pass.* פְּנִיעַ be-
sessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.*
1. betroffen werden; 2. besessen
werden. *Hi.* 1. angehen, bitten;
2. leiden(?).

פֶּנַע *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* פְּנִיעַ Ex 23, 4
Merx (MS Soc. פְּנִיעַ) dass.; 2. an-
gehen, *Aph.* angehen. *Itpe.* treffen.

פֶּנַע *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser
Dämon. שֶׁרֶשׁ פְּנִיעִים Psalm 91.

פֶּנֶגָא *a. m., ind.* פְּנִיעַ 1 K 5, 18 (MS
פְּנִיעַ) Begegnis, Unheil.

פֶּנֶגָה *h. f., pl.* פְּנִיעִין eine Frucht
(Pflaume?).

פֶּנַר *h. Pi.* zerstören, niederreißen.

פֶּנַר I *a. Pa.* 1. *inf.* פְּנִירָא Ex 23, 24

zerstören, niederreißen; 2. stören.
Aph. zerstören, verletzen. *Itpa. ipf.*
 3 *pl. f.* יִתְפַּגֵּן *Am* 9, 1 zerstört
 werden.

פג II *a. Pa. Itpa.* müßig gehen.

פג *h. m.* Halfter, Gebiß.

פג *h. m.* Leichnam.

פג *a. m., pl. c. s.* פִּגְיוֹן *Nu* 14, 32
 dass.

פג *a. m.* Schadenersatz.

פג *h. Ni. Hitp.* zusammentreffen,
 kämpfen.

פג *h. m.* Wurfgeschöß. פ' קפר Orts-
 name.

פג *a. f., pl.* פִּגִּין entwickelte, aber
 noch saftlose Feige.

פג 1. *s.* פג; 2. männl. Personen-
 name.

פג *gr. m.* (παιδαγωγός) Er-
 zieher.

פג *gr. f.* Erzieherin.

פג *gr. f.* (ποδάγρα) Podagra, Fuß-
 gicht, aber wohl auch andere Fuß-
 krankheiten.

פג *gr. m.* (vgl. ποδάγρός)
 dass.

פג 1. פוגרם *gr. m.* (ποδάγρός)
 gichtleidend.

פג *h.* 1. einlösen, loskaufen; 2. er-
 lösen. *Ni.* eingelöst werden.

פג *a. m.* Beil.

פג *h. f.* Erlösung.

פג *h. f.* Stirn.

פג *a. f.* dass.

פג *gr. m. pl.* (παῖδες) Kinder.

פג *h. f.* 1. Einlösung; 2. Gebrauch
 von פג.

פג männl. Personenname.

פג *h. m.* Lösegeld.

פג (b. Schabb. 66^b Ar.) 1. פוגמא.

פג *s.* פוגמא.

פג *a. m.* 1. Joch; 2. *c.* פג *1 K* 19, 21
 Gespann; 3. Pilug.

פג *h.* verwunden.

פג *a., pf.* 3 *sg. c. s.* פָּגַע *1 K* 20, 37
 (MS פָּדַע) dass.

פג (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.

פג *a. f.* dass.

פג *s.* קקו.

פג *gr. m.* (ποδόψελλον) Knöchel-
 ring.

פג *h. m.* Schmeer.

פג *a. m.* Mist.

פג 1. פוגית.

פג männl. Personenname.

פג *h. m., c. פי, pl.* פִּיּוֹת, פִּיּוֹת 1. Mund,
 Maul; 2. Schneide; 3. Seite; 4. Mutter-
 mund; 5. Öffnung; 6. Buchstabe Pe.
 פג mündlich. לפי gemäß. לפי ש'
 weil. לפי demgemäß. על פי wegen.
 על פי deshalb. על פי ש' ob-
 gleich. על פי trotzdem.

פג *a. m.* ein Insekt.

פג *a.* herumirren.

פג *h. m.* Gähnen.

פג *h. m.* Umherlaufen.

פג *h. Pi.* den Mund aufsperrn,
 gähnen.

פג *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia*
tinctorum).

פג *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.*
 1. dass.; 2. abschwächen, verlieren;
 3. abkühlen.

פג *a.* 1. *pl. pl. f.* פִּגִּין *Gn* 45, 16
 matt werden, wirkungslos sein; 2. er-
 kalten. *Pa. inf.* פִּגִּה *Thr* 3, 4 matt,
 wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg.*
f. הִפִּינִי *1 S* 1, 14 abkühlen. *Itpa.*
 sich erholen, sich ergötzen.

פג männl. Personenname.

פג *s.* פג.

פג I *h.* blasen. פ' נָפַשׁ פ' jemsds. Seele
 ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.*
 1. Blähungen haben; 2. aufregen.

פג II *h. Pi.* פִּיחַ mit schwarzer(?) Farbe
 anstreichen(?) *Pu.* schwarz(?) gefärbt
 werden.

פג *a.* 1. blasen, hauchen; 2. *s.* פג.

פּוּחָא *a. m.* Hauch, Wind.
 פּוּחָח *h. m.* Zerlumpter.
 פּוּחָר *h. m.* Töpfer.
 פּוּחָת *h. m.* ein Werkzeug.
 פּוּחָתָא *a. f.* Hauch.
 פּוּחִיפּר *männl.* Personennamen (als *φωτο-φóρος* gedeutet).
 פּוּחִיתָא *a. f.* großer Fisch (Wels?).
 פּוּחָך *h. m.* Augenschminke.
 פּוּכִיאִיה (1S 14, 16) 1. mit Ausg. Ven. 1518 סְכִנְיָא, s. סְכִנְיָא.
 פּוּל (?) *h. m.* בַּעַל הַפַּ' ein Tempelbeamter.
 פּוּל *h. m.* Saubohne (*Faba Vulgaris*).
 פּוּל מִזְרִי nach I. Löw: chinesische Heilbohne (*Vigna sinensis*).
 פּוּל I *a., pt. pass.* פִּיל Lv 14, 21 übergießen.
 פּוּל II *a. Pa.* spalten.
 פּוּלָא (2S 17, 28, MS פּוּלָא) *a. m.* Saubohne.
 פּוּלָא *x. m.* Bote.
 פּוּלָא (BerR 36) 1. פִּינוּלָא, s. פִּינוּלָא.
 פּוּלָח *h. m.* Diener.
 פּוּלוֹסוּת *h. m.* פִּלוֹסוּת (jBez 62^d, Ausg. Ven. חפֿ' לִסְוֹתָא 1. חפֿול סוֹתוֹת).
 פּוּם (Ru 2, 7) wohl, etwa.
 פּוּם *h. m.* Öffnung. לְפִימָה gemäß. פִּן. פּוּם deshalb.
 פּוּם *a. m., s.* פִּמָּא.
 פּוּמְבִידִיתָא Ortsname.
 פּוּמְבִידִיתָא *a. m.* aus Pumbedita.
 פּוּמְבִידִיתָא *a. m. pl.* Naht(?) Viell. zu lesen פּוּמְבִידִי *gr. m. pl.* (παρυφή) angewebter Saum.
 פּוּן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.
 פּוּנָה *h. f.* Wendung.
 פּוּנִין (jSchebi 39^a) 1. בִּפְנֵינִי, s. בִּפְנֵינִי.
 פּוּס *I h. Hi.* הָפִים 1. bezahlen; 2. unterscheiden; 3. lösen.
 פּוּס II *gr.* (vgl. *πείσις*) *Hi.* הָפִים besänftigen. S. פִּים.
 פּוּס I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פָּסוּ Ho 4, 8 (MS פָּסוּ) sich entweihen(?).
Aph. inf. אֶפְסָא Ma 2, 10 Soc 59 אֶפְסָא

pt. pl. מִפְסִין Ze 3, 4 (MS מִפְסִין) entweihen. S. פָּסוּ.
 פּוּס II *s.* פִּים.
 פּוּסרוֹס (jBer 13^c) 1. פְּרִיזוֹס *gr. m.* (περίοδος) Kreisgang(?).
 פּוּע *h. Hi.* einhauchen.
 פּוּע *a., pf.* 3 *sg. f.* פָּעַת Ri 5, 26 zer-schlagen.
 פּוּעִירָא männl. Personennamen.
 פּוּעֵל *h. m.* Werk.
 פּוּעֵל *h. m.* Arbeiter.
 פּוּעֵל I *a. m.* dass.
 פּוּעֵל II *a. m.* 1. Arbeit; 2. Arbeits-ertrag, Besitz.
 פּוּעֵתָא *a. f.* Beule.
 פּוּפִירָתָא (bErub 60^a) wohl zu streichen.
 פּוּץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* פּוּצִין aus-gehen. S. פָּצִין.
 פּוּק I *h. Hi.* herausgehen lassen.
 פּוּק II *h. Pilp.* פִּקְפֵּק 1. erschüttern, rütteln; 2. lose machen; 3. schwanken. *Pulp. pt.* schwankend. *Hitpulp.* erschüttert werden.
 פּוּק *a. Pulp.* פִּקְפֵּק rütteln. *Ilpulp.* erschüttert werden. S. נִפֵּק.
 פּוּק *h. m.* Stibium (als Heilmittel).
 פּוּקִי *a.* בִּפְ (= בָּאֶפְקִי) am Ausgang. פּוּקִי *a.* בִּפְ an Sabbatausgang, d. h. am Abend nach Sabbat.
 פּוּקֶסֶת *h. f.* Schminkerin (als Beruf).
 פּוּר *x. m.* Los. *pl.* פּוּרִים Losfest (am 14. und 15. Adar).
 פּוּרָא *x. m.* dass. *pl. d.* פּוּרִיא Est II 9, 26 (MS פּוּרִים) Losfest.
 פּוּרָא 1. פִּירָא.
 פּוּרִיתָא (NuJII 19, 15) 1. גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.
 פּוּרְתָא (2 K 4, 2, Soc 59 in marg. פּוּרְתָא) *a. f.* ein wenig. פּוּרְתָא פּוּרְתָא allmählich.
 פּוּרְתָא (Est II 9, 26) *a. f.* Unheil.
 פּוּש *h.* aufatmen.
 פּוּש I *a.* übrig bleiben.
 פּוּש II *a., pf.* 3 *pl. f.* פָּשִׁן Ct 6, 11

(MS פִּשְׁן), *pt. pl.* פִּישִׁין Ct 1. 16 (MS פִּשְׁן) sich vermehren.
 פוח (Tos. Kel BabM II, 12) l. קפוח.
 פִּתָּא *h. f.* Färberröte, Krapp.
 פִּתְּהָ *h. m.* Weite.
 פִּתְּהָ, פִּתְּתָה *h. f.* Türzapfenloch in der Schwelle.
 פִּתְּחָ *h. m.* Öffnung.
 פִּתְּחָתָה *h. f.* Schloßriegel.
 פִּתְּחָי *h. m.* Weite.
 פִּזָּ *h. m.* gediegenes Gold.
 פִּזָּא *a. m.* dass.
 פִּזְּזָא *a. m.* aus gediegemem Gold.
 פִּזְּזָא *h. m.* Zerstreuung.
 פִּזְּזָא I *h.* 1. eilfertig sein; 2. klirren.
Pi. dass.
 פִּזְּזָא II *h. Ho. pt.* מִזְּזָא gediegenes Gold.
 פִּזְּזָא, פִּזְּזָא *männl.* Personenname.
 פִּזְּזָא *a. m.* übereilt.
 פִּזְּזָא *a. f.* Übereilung.
 פִּזְּזָא absichtliche Entstellung von נִזְּזָא.
 פִּזְּזָא *h.* sich bewegen(?).
 פִּזְּזָא *gr.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.
 פִּזְּזָא *gr. f.* (vgl. ψήφισμα) Beschluß(?).
 פִּזְּזָא *gr. m.* (ψαλμός) Lobgesang.
 פִּזְּזָא *turan. m.* eine Art Socken.
 פִּזְּזָא, פִּזְּזָא *MidrTeh* 1S, 41) l. פִּזְּזָא.
 פִּזְּזָא *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* sich zerstreuen, zerstreut werden.
 פִּזְּזָא *a. Pa.* dass.
 פִּזְּזָא *a. m.* Stock.
 פִּזְּזָא I *h. m. pl.* נִזְּזָא Beschämung.
 פִּזְּזָא II *h. m.* Falle.
 פִּזְּזָא I *a. m., pl.* פִּזְּזָא Geringheit. פִּזְּזָא geringer Mensch.
 פִּזְּזָא II *a. m.* Falle.
 פִּזְּזָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אִזְּזָא (*JSanh* 20^b) l. אִזְּזָא; s. פִּזְּזָא.
 פִּזְּזָא *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken.
Ni. Pu. Hitp. sich ängstigen.
 פִּזְּזָא *a., pt.* פִּזְּזָא Dt 2S, 66 (MS פִּזְּזָא) sich fürchten. *Pa.* dass.
 פִּזְּזָא *a. m.* Furcht.

פִּתְּהָ *h. f.* dass.
 פִּתְּהָ *h. f.* dass.
 פִּתְּהָ (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.
 פִּתְּהָ *h. m.* Statthalter.
 פִּתְּהָ *a. m., pl.* פִּתְּהָ, *d.* פִּתְּהָ Meg. Ant. dass.
 פִּתְּהָ männl. Personenname (Töpfer).
 פִּתְּהָ *a. f.* Töpferei.
 פִּתְּהָ *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger; 3. s. פִּתְּהָ.
 פִּתְּהָ (Pes. 95^b) l. קִתְּהָ, s. קִתְּהָ.
 פִּתְּהָ *h.* überschäumen, ausgelassen sein.
 פִּתְּהָ *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.
 פִּתְּהָ *h. m.* Ausgelassener.
 פִּתְּהָ *h. m.* Ausgelassenheit.
 פִּתְּהָ *h. f.* dass.
 פִּתְּהָ *h., pt.* פִּתְּהָ zerlumpt gekleidet sein.
 פִּתְּהָ *a. m., ind.* פִּתְּהָ Jes 20, 2 zerlumpt.
 פִּתְּהָ (Est II, 3, 3 MS פִּתְּהָ) *a. m.* gleich.
 פִּתְּהָ *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaft; 3. gering.
 פִּתְּהָ *h. f.* Aushöhlung.
 פִּתְּהָ Ortsname.
 פִּתְּהָ (פִּתְּהָ?) *h. m.* weites Geflecht (für Kamellasten).
 פִּתְּהָ *h. Pi.* schwärzen. *Pu. pt.* מִפְּתָה geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt werden.
 פִּתְּהָ *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Ruß.
 פִּתְּהָ *a. m.* gleich sein.
 פִּתְּהָ *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.
 פִּתְּהָ *h.* zusammenquetschen.
 פִּתְּהָ *a.* dass.
 פִּתְּהָ (Jes 45, 9. MS פִּתְּהָ) *a. m.* 1. Ton; 2. Tonscherbe.
 פִּתְּהָ (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.
 פִּתְּהָ s. פִּתְּהָ.
 פִּתְּהָ *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern, verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. verringert, verkürzt werden. *Pi.* 1. verringern; 2. geringer

werden. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft werden.

פָּתַת *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.* 1. schadhaft werden; 2. weniger werden. *S.* פָּתִיתָא.

פַּתַּח *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zerbrochenes.

פָּתַח *h. m.* Verringerung, Minderweit.

פַּתְחָא *a. m.* 1. Verringerung, Minderwert; 2. Niedrigkeit.

פַּתְחָא *a. f.* 1. *pl.* פַּתְחִין Lv 14, 37 Grube, Fanggrube; 2. *pl.* פַּתְחִין Lv 21, 20 B., 1. פַּתְחִין.

פַּמָּא 1. פַּמִּית (GenJII 49, 22) 1. mit MS Par פַּכְרַת, s. פָּכַר; 2. *Pa. pt. f.* מַפְמִיא (bSabb 140^b) passend sein (vgl. ἐπιτήδειος?).

פַּמָּא männl. Personennamen.

פּוֹמָא *gr. m.* (φῶς), *pl.* פּוֹמִיּוֹת Licht.

פּוֹנְרִיּוֹס 1. פּוֹנְרִיּוֹס.

פַּתְרָה *h. f.* ein Edelstein.

פַּתְרָת *h. m.* Stiel (einer Feigenart).

פּוֹמָס *h. m.* Bereitung von Spezereien.

פַּמּוֹמָא *a. m.* dass.

פַּמּוֹמָא *a. m.* 1. Spitze; 2. das männliche Glied.

פַּמּוֹמָת *h. f.* Brustwarze.

פַּמּוֹר *h. m.* 1. Befreiung, Lösung; 2. Strafflosigkeit.

פַּמּוֹרָא *a. m.* 1. *pl.* פַּמּוֹרִין Dt 24, 1 Entlassung. פַּמּוֹר גַּט Scheidebrief; 2. *pl.* פַּמּוֹרִין Auswurf(?).

פַּמּוּט *h. Palp.* 1. פַּמּוּט schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken(?).

פַּמּוּט *a. Palp.* dass. פַּמּוּט.

פַּמּוּט *h. m.* schwatzhaft.

פַּמּוּטָא *a. m.* dass.

פַּמּוּטָא *a. m. pl.* Geschwätz.

פַּמּוּטָא (VajR 3, Ausg. Konst. פַּמּוּטָא) s. פַּמּוּטָא.

פַּמּוּנָא *gr. f.* (ὕπατα) Ära.

פַּמּוּט *h. m.* Schwätzer.

פַּמּוּט *h. m.* parfümiert.

פַּמּוּטָא *a. m., pl. f.* פַּמּוּטָא Gn 41, 2 fett, gemästet.

פַּמּוּטָא weibl. Personennamen.

פַּמּוּרָא *a. m.* 1. Ex 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.

פַּמּוּרָה *h. f.* 1. Entlassung; 2. Verschneiden, Sterben.

פַּמּוּשׁ *h. m.* Hammer.

פַּמּוּשָׁא (Jes 41, 7) *a. m.* dass.

פַּמּוּשָׁא *a. m.* Beinkleid.

פַּמּוּל *gr. m.* (πάτελλα) Schüssel(?).

פַּמּוּלָה *gr. f.* (πάτελλα), *pl.* פַּמּוּלָּוּת Korb.

פַּמּוּלֹן *gr. m.* (πέταλον) Goldplatte.

פַּמּוּלֹן, פַּמּוּלֹס (EchR 5, 18 פַּמּוּלִּים) *gr.* Ortsname (Ποτιόλοι).

פַּמּוּלִּין, פַּמּוּלִּין, פַּמּוּלִּין *gr. m.* (vgl. πάτελλα) Schüssel.

פַּמּוּט *h., pt. pass.* gemästet. פַּמּוּטָא ge-

gemästetes Geflügel. *Pi.* mästen, würzen.

Ni. sich mästen; 2. Spezereien mengen.

Pu. 1. mit Spezereien gemengt sein; 2. wohlschmeckend werden.

פַּמּוּט *a. Pa.* 1. *pt. pass.* פַּמּוּטָא Jes 30, 24 mästen; 2. besänftigen. *Itpa.* 1. *pf.*

פַּמּוּטָא Ri 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.

פַּמּוּט *h. m.* 1. Viehmäster; 2. Spezereikrämer.

פַּמּוּט *h. m.* Mastochs.

פַּמּוּטָא *a. m.* 1. Jer 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.

פַּמּוּטָא *gr. m.* (πτῶμα) Leichnam.

פַּמּוּטָה *h. f.* Spitze, Krönchen (einer Frucht).

פַּמּוּטָא *x. f., pl.* פַּמּוּטָא Est II 3, 8 Ausg. Ven. 1592 Klafter(?).

פַּמּוּטָא *x. m.* eine Art Minze.

פַּמּוּטָא, פַּמּוּטָא *gr. m.* (φωτεινός) glänzend.

פַּמּוּטָא, פַּמּוּטָא *gr. m.* (πίθος), *pl.* פַּמּוּטָא großer Tonkrug.

פַּמּוּטָא, פַּמּוּטָא *h. m.* 1. Spitze (am Kochherd zum Daraufsetzen des Topfes); 2. Fuß (eines Podiums).

פֿטפֿט s. פֿטפֿט.

פֿטפֿטניג *h. f.* geschwätzig.

פֿטקא *gr. m.* (πίττακιον) 1. Tafel, Schreibtafel; 2. Los, Geschick.

פֿטילקין 1. פֿטיקלין.

פֿטר *h.* 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). *pl. pass.* פֿטער 1. entbunden; 2. nicht straffällig. *Ni.* 1. sich verabschieden; 2. verschiden, sterben; 3. befreit sein. *Hi.* 1. entlassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlußlektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperrn.

פֿטר *a.* 1. sich verabschieden; 2. *ipf.* 3 *sg.* פֿטער *Ni.* Gn 43, 13 entlassen, fortschicken; 3. freilassen. *Pa. ipf.* 3 *sg.* פֿטער *Koh* 7, 26 (MS פֿטער) entlassen. *Aph.* 1. dass.; 2. sich verabschieden; 3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlußlektion (aus den Propheten) lesen. *Ilpe.* 1 *pf.* 3 *pl.* פֿטער *Gn* 44, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verschiden; 3. befreit sein.

פֿטר *h. m.* Erstgeborener.

פֿטרא *gr. m.* (πέτρα) Stein, Fels.

פֿטרא *a. m., pl.* פֿטרויות eine Art Pilze.

פֿטיריה *a. m. pl.* (vgl. πικρίδια I. Löw) eine Feigenart.

פֿטרוֹבולִי *gr. f.* (πατροβουλή) Ortsmagistrat.

פֿטרוֹבולִי *gr. m. pl.* (πατρόβαυλοι) Ratsherren.

פֿטרנִים 1. פֿטרנִס.

פֿטרֶנא *a. m.* mageres Lamm.

פֿטריִתא *a. f.* Abschied.

פֿטרוֹקא *gr. m.* (πρωκτός) Mastdarm.

פֿטרון (SchemR 15) 1. פֿטיִרון.

פֿטירין 1. דֶּפֿלוֹ פֿטירין *gr. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher.

פֿטרון *gr. m.* (πάτρων) Patron, Beschützer.

פֿטרֶנא *lat. f.* (patrona) Patronin, Beschützerin.

פֿטרֶנא *gr. männl.* Personennamen (Πέτρος).

פֿטרֶנאִילִינא *gr. m.* (πετροσέλινο) Petersilie.

פֿטרֶנאִס *gr. m.* (ἐπίτροπος) Vormund.

פֿטריִקִי *gr. männl.* Personennamen (Πατριτικός).

פֿטריִקִין *gr. m.* (πατρικόν) väterliches Erbteil.

פֿטשין (Tanch. Tazria' 9) 1. פֿסטין.

פֿי Buchstabe Pe.

פֿי s. פֿה.

פֿיאַרי s. פֿיאַרי.

פֿיאַה *h. f.* 1. Rand, Ecke; 2. Acker-ecke, die nach Lv 19, 9; 23, 22 den Armen zu überlassen ist (auch Name eines Mischnatraktates); 3. Schläfehaar; 4. Bartecke; 5. פֿ' נֶכְרִית falsche Haarlocke; 6. Einfassung, Spalier.

פֿיגה Flußname.

פֿיד *h. m.* 1. Picken; 2. Unglück.

פֿיה *h. Pa. pl.* פֿיגה mit Krapp gefärbt.

פֿיהי (Est II 3, S) *a. m.* Umherlaufen.

פֿיוט *h. m.* Unvernünftiger, Kind.

פֿיוט *gr. m.* (vgl. ποιητής) Dichtung.

פֿיילא 1. פֿלא.

פֿיוט *gr. m.* (vgl. πείσις) Besänftigung.

פֿיוטא *gr. m.* dass.

פֿיוֹתא *a. f.* Schönheit.

פֿיח *h. m.* Ruß.

פֿיחא *a. m., ind.* פֿיח Ex 9, S dass.

פֿיחה *h. f.* 1. Blasen, Blähung; 2. Ermüdigung. Nachlaß; 3. Verhauchen, Elend.

פֿיט *gr.* (vgl. ποιητής) *Pi.* פֿיט dichten.

פֿיטן, פֿיטנא, פֿיטנא *gr. m.* (vgl. ποιητής) Dichter.

פֿיל *h. m.* 1. Elephant; 2. Elfenbein.

פֿיל I *a. m., ind.* פֿיל 1 K 10, 22 dass.

פֿיל II *a. m., s.* פֿול I.

פֿיל III *a. m.* 1. Ritz, Spalte; 2. Hautschrunde.

פֿילי, פֿילי (Jes 51, 17, MS פֿילי) *gr. f.* (φιδλη), *pl.* פֿילין, פֿילין Am 6, 6 (MS פֿילין) Trinkschale.

פֿילי פֿוטירין (KohR 5, S) 1. פֿוטירין.

פִּילְרָא (KohR 3, 9, and. Lesart פִּילְרָא)
gr. m. (vgl. φιλῶν) Darbieter der
Trinkschalen, Schenk.

פִּילְתָא gr. f. (φύλλα), pl. פִּילְוֹן Trink-
schale.

פִּין (KelXI 4) l. חֲפִין, s. חָף.

פִּינוּת (jBikk 65^a) l. mit Ausg. Ven.
פִּוּנֹת, s. פִּוּנָה.

פִּינְחָם männl. Personennamen.

פִּוּנִיתִיָּה (jSanh. 30^c) l. פִּוּנִיתִיָּה von
פִּוּנִי gr. f. (ποινή) Strafe.

פִּים gr. (vgl. πείσις) Pl. besänftigen,
beruhigen, freundlich zureden. *Hilp.*
1. sich besänftigen lassen; 2. be-
sänftigt werden, befriedigt sein.

פִּים gr. Pa. 1. pf. פִּיַּים 1 S 24, 8 be-
sänftigen; 2. anflehen. *Itpa.* sich
besänftigen lassen.

פִּים h. m., pl. פְּסִוֹת 1. Los; 2. Scholle.

פִּיסָא (Est II 3, 7, nicht MS) a. m. Los.

פִּיסָא gr. m. (vgl. πείσις) Besänftigung,
gütliche Beilegung.

פִּיסָא (פִּיסָא?) a. m. Scholle.

פִּיסוֹן h. m., pl. פִּיסוֹנוֹת Handlanger.

פִּיסוּנָא gr. m. Bitte, Wunsch.

פִּיעוֹר h. m. Ausleerung.

פִּיקָא männl. Personennamen.

פִּיקָה h. f. 1. pl. פִּיקִין Knorpel.

פִּיקָה Knorpel des Nackenwirbels.

פִּיקָה פִּ' שְׁלִנְקָה Kehlkopf; 2. Wulst,

Ballen. פִּיקָה פִּיקָה ein Mensch

mit starkem Gesäß; 3. Kniescheibe;

4. Pfropfen; 5. Wirtel der Spindel;

6. pl. פִּיקוֹת Knauf; 7. Wanken.

פִּיקוֹן (TosBech V 4) h. m. klumpig.

Oder l. פִּיקוֹן פִּיקוֹן für פִּיקוֹן, s.

פִּיקָה.

פִּיר h. m. Graben, Grube.

פִּירָא I a. m. dass.

פִּירָא II a. m., bei Onkelos nur im Plural

פִּירִין Gn 1, 11 Frucht.

פִּירָה h. f., s. פִּירִי.

פִּירוֹן männl. Personennamen.

פִּירוּנָא a. m. Ersatz, Bezahlung.

פִּירוֹי h. m. Fruchtbarkeit.

פִּירוֹכִין (GnIII 37, 7, MS Paris. כְּרוֹכִין).

1. פִּירוֹכִין Garben. S. כְּרִיבָא.

פִּירוֹכִיתָא a. f. Grütze.

פִּירוֹכִיתָא a. f., pl. פִּירוֹכִין Lv 2, 11 dass.

פִּירוּעַ h. m. Entblößung.

פִּירוּעָא a. m. 1. c. פִּירוּעַ Nu 6, 5 Wachsen-
lassen des Haars; 2. freiwachsendes
Haar.

פִּירוּק h. m. Abbrechen.

פִּירוּקָא a. m. Auflösung, Widerlegung.

פִּירוֹר h. m. 1. Zerbröckeln; 2. Zer-
bröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei. עֶץ
הַפִּירוֹר Rührlöffel.

פִּירוּרָא a. m. Mehlbrei, Kleister.

פִּירוּשׁ h. m. 1. genaue Angabe. כָּפֹּ
ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung,
Erklärung.

פִּירוּשָׁא h. m. 1. c. פִּירוּשׁ Nu 30, 9 deut-
liche Aussprache, Ausspruch; 2. ge-
naue Angabe; 3. c. פִּירוּשׁ Ct 5, 11
Erläuterung.

פִּירְעִין h. m. 1. Zahlung; 2. Vergeltung,
Strafe.

פִּישוֹן 1. männl. Personennamen; 2. Gn
2, 11 Flußname.

פִּישִׁנָּא a. m. eine Bohnenart.

פִּישוֹן (jMaasSch 55^b) l. פִּישוֹן.

פִּדָּה h. m., pl. פִּדִים Krüglein, Flasche.

פִּדָּא a. m. Pfoste.

פִּכּוּרָא a. m. 1. Zerstörer; 2. männl.
Personennamen.

פִּכָּה h. Pl. schwinden machen.

פִּכָּה h. Pa. 1. dass.; 2. schwinden.

פִּכְחוּתָא a. f. etwas Schwaches, Dünnes.

פִּכֵךְ h. Pilp. פִּכְכֵךְ rieseln.

פִּכְסָמָא gr. m. (παζαμάς) Zwieback.

פִּכְסָם männl. Personennamen.

פִּכְכֵךְ s. פִּכֵךְ.

פִּכָּר h. Pl. niederreißen, zerstören.

פִּכָּר I a., pl. pass. פִּכְרִי zertrümmert.

Pa. inf. פִּכּוּרָא Koh 3, 3 (MS סִתְרָא)
niederreißen, zerstören. *Itpa.* nieder-
gerissen werden.

פָּכַר II *a.* falten (von den Händen). *Itpe.* verstrickt werden.
פָּלָא *h. Ni. pt.* נִפְלָא wunderbar. *Pi.* durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aussprechen; 2. untersuchen; 3. verspotten; 4. wunderbar, unverständlich sein. *Ho. pt.* מִפְּלָא 1. wunderbar; 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähriger, welcher ein Gelübde deutlich aussprechen kann. *S.* פָּלָה.
פָּלַח *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְּלִי Dt 24, 20 durchsuchen; 2. *pf.* 1 *sg.* פָּלִיתִי wegräumen, entfernen. *Aph.* 1. Spalten haben; 2. verspotten, lächerlich machen; 3. *pt.* מִפְּלִי Jes 9, 5 wunderbar machen.
פָּלֵא *h. m., pl.* פְּלָאִים, פְּלָאוֹת Wunder.
פָּלֵא männl. Personenname.
פָּלֵא *gr. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus Matabathrum*).
פָּלֵא *gr. f. sg.* (παλαιά) alt.
פָּלֵא *a. m.* Wunder.
פָּלְאִי (פָּלִי) Name eines Engels (Ri 13, 18).
פָּלְאָתָא *a. f.* Rätsel.
פָּלְבֵּל (?) *x.* blinzeln.
פָּלַח *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. entfernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen, achtlos sein; 4. überschreiten, übertreffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. hervorragend. *Hitp.* sich teilen.
פָּלַח *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. abweichend sein; 3. Teil erhalten. *pt. pass.* פָּלִי 1. geteilt; 2. abweichend; 3. *pl.* פָּלִיִּין Ho 11, 7 zweifelhaft. *Pa.* 1. *pf.* פָּלִיִּין Gn 15, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִפְּלִיִּין Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen, austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen; 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְפָּלִיִּין Gn 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפָּלִיִּין Nu 26, 53 geteilt werden; 4. zugeteilt werden; 5. *pf.* אֶתְפָּלִיִּין Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen. *Itpa.* dass.

פָּלַח *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.
פָּלֵא (Ex 25, 10) *a. m., ind.* פָּלֵא Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb; 3. eine Krankheit.
פָּלֵא *a. m.* streitsüchtig.
פָּלֵא *gr. m. h.* (φιλολογῶν) sich unterhaltend.
פָּלֵא *h. f.* Teilung.
פָּלֵא *h. f.* Abteilung.
פָּלֵא *h. f.* Streit.
פָּלֵא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.* פָּלֵא Gn 49, 23 Streit.
פָּלֵא (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. *S.* פָּלֵא.
פָּלֵא *gr. m.* (πέλαγος) Meer.
פָּלֵא 1. פָּלֵא.
פָּלֵא *gr. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.
פָּלֵא *x. m.* dass.
פָּלֵא (1 S 20, 20, MS פָּלֵא) *x. m.* Zielscheibe.
פָּלֵא *x. f.* (vgl. πάλλαξ), *pl.* פָּלֵאִים Keksweib.
פָּלֵא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.
פָּלֵא *lat. m.* (bardaicus?), *pl.* פָּלֵאִין Ri 14, 12 eine Art Mantel.
פָּלֵא *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. *S.* פָּלֵא.
פָּלֵא *gr. m.* (πρόεδροι, πάρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.
פָּלֵא *h. m.* Teilung.
פָּלֵא *h. m., c.* פָּלֵא Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.
פָּלֵא *a. m., ind.* פָּלֵא 2 S 6, 19 Teil, Portion.
פָּלֵא *s.* פָּלֵא.
פָּלֵא *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.
פָּלֵא *h. m.* Bezeichnung für Beten.
פָּלֵא *h. m., f.* פָּלֵאִית ein gewisser.
פָּלֵא *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.* פָּלֵא 1. Diener; 2. Feldarbeiter.
פָּלֵא *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.*

חַלְחַל Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* חַלְחַל Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* חַלְחַל Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* חַלְחַל Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.* 1. *pf.* חַלְחַל Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* חַלְחַל Jes 32, 17 betreiben. *Itpe.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* חַלְחַל Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* חַלְחַל Dt 21, 4 bearbeitet werden.

חַלְחַל *h. m.* 1. Stück; 2. Mühlstein.

חַלְחַל *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein.

חַלְחַל *a. m.* 1. *ind.* חַלְחַל Gn 4, 4 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* חַלְחַל Ze 1, 4 Diener.

חַלְחַל *h. m.* Gottesdienst.

חַלְחַל (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst; 4. Gn 22, 2 Ortsname (Moria).

חַלְחַל *a. f., c.* חַלְחַל Koh 5, 5 Bearbeitung.

חַלְחַל I *h.* auswerfen, ausspeien.

חַלְחַל II *h.* entrinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen.

חַלְחַל I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen.

חַלְחַל II *a., pf.* 3 *pl.* חַלְחַל Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen.

חַלְחַל 1. חַלְחַל, s. חַלְחַל.

חַלְחַל männl. Personennamen.

חַלְחַל männl. Personennamen.

חַלְחַל männl. Personennamen.

חַלְחַל (Tanch. Zaw 3) 1. חַלְחַל.

חַלְחַל *gr. f.* (πλατεία), *pl.* חַלְחַל Platz, Straße.

חַלְחַל männl. Personennamen.

חַלְחַל, חַלְחַל *gr. f.* (πλατεία), *pl.* חַלְחַל, חַלְחַל, *d.* חַלְחַל (Ct 3, 2, MS חַלְחַל) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. große Menge.

חַלְחַל *gr. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung.

חַלְחַל *gr. m.* (πολιτευόμενος) Stadtrat (decurio).

חַלְחַל (Thr 4, 1, MS חַלְחַל) 1. חַלְחַל. חַלְחַל, חַלְחַל *gr.* männl. Personennamen (Πλάτων).

חַלְחַל (Est II 2, 16) *gr. f.* (παλάτιον) Palast.

חַלְחַל, חַלְחַל *gr. m. pl.* (παλατινοί) Palastbeamte.

חַלְחַל *gr. m.* (πλάτανος) Platane (Bezeichnung des Heiligtums in Sichem).

חַלְחַל *gr. m. pl.* (πολιτικοί) Städter.

חַלְחַל *gr. m.* (πωλητήριο) Marktplatz.

חַלְחַל I, חַלְחַל *gr. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer.

חַלְחַל II *gr. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

חַלְחַל, חַלְחַל, חַלְחַל, חַלְחַל *gr. m. od f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude.

חַלְחַל *gr. m.* (πρατήρ), *pl.* חַלְחַל Händler.

חַלְחַל, חַלְחַל *gr. m.* (vgl. πρατήριον, πωλητήριο) Ware.

חַלְחַל *gr. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*).

חַלְחַל Ortsname.

חַלְחַל *a. f.* Auswurf.

חַלְחַל *gr.* (πολύ) viel.

חַלְחַל *gr. f.* (τύλη), *pl.* חַלְחַל, חַלְחַל Tor.

חַלְחַל *gr. f.* (παλαιά) alt.

חַלְחַל *gr. f.* (Ἀπουλία) Apulien.

חַלְחַל männl. Personennamen.

חַלְחַל *h. f.* Wunderbares.

חַלְחַל *a. m.* חַלְחַל Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges.

חַלְחַל *h. f.* Streit.

חַלְחַל *h. m.* entronnen, gerettet.

חַלְחַל *h. f.* Überrest.

חַלְחַל *gr. m.* (φολιάτον) wohlriechendes Salböl (aus Nardenblättern).

חַלְחַל weibl. Personennamen.

חַלְחַל *a. f.* Überrest.

חַלְחַל *h. f.* Rechtssache.

חַלְחַל I *gr. m.* (πυλεών) Portal, Torgebäude.

חַלְחַל II *gr. m.* (πιλίων) Filzhut.

חַלְחַל *gr. m.* (πάλλιον) Mantel.

ספד 1. פלד.

ספדא *a. f.* Sucherin, Lauserin. ספדא

ספדא *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.

ספדא *a.* spinnen.

ספדא *a. m.* 1. *c.* ספדא Dt 4, 3 Bezirk; 2. Spindel.

ספדא (jDem 24^a) 1. ספדא, *s.* ספדא.

ספדא *gr. m.* (πελεκύς) Beil.

ספדא *a. f.* Spindel.

ספד I *h. Pi.* beten. *Hitp.* *dass. Pilp.*

ספד 1. suchen, untersuchen; 2. scharfsinnig erörtern, disputieren.

ספד II *s.* ספד.

ספד I *a. Palp.* ספד disputieren.

ספד II *s.* ספד.

ספדא (jKil 27^a) *a. m.* eine kleine Zwiebelart.

ספדא (jNed 40^b) ein Kraut.

ספדא (jPes 30^a) eine säuernde Sache.

ספד *gr.* (vgl. πήλωμα) *Pu.* mit Schlamm bedeckt sein.

ספד *gr. Pa.* mit Schlamm bedecken.

ספדא *gr. f.* (πήλωμα) Schlamm.

ספדא *gr. f.* (πλουμίον) Flaum.

ספדא *gr.* männl. Personennamen (Παλαίμων).

ספדא *gr. m.* (πρλαμύς) eine Art Thunfisch (Thynnus sarda).

ספדא *gr. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter, Besorger.

ספדא *gr. m.* (διπλωματάριος) Sekretär. *S.* ספדא.

ספדא *gr. m.* (διπλωματάριον) Verhältnis.

ספדא 1. ספדא.

ספדא *gr. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.

ספדא *gr. m.* (πόλεμος), *pl.*

ספדא 1. Krieg; 2. Krieger.

ספדא *s.* ספדא.

ספדא 1. ספדא.

ספדא *gr. m.* (πριμόπιλος) der erste Centurio einer Legion.

ספדא *gr. m. pl.* (πλουμάκια) Flaumkissen.

ספדא *gr. m.* (πολέμαρχος), *pl.* ספדא (Est II 8, 7, MS ספדא) Feldherr.

ספדא *gr. m.* (πυλών) Portal, Torgebäude.

ספדא *gr. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus Malabathrum.

ספדא *gr. m.* (πλάνης) Planet.

ספדא 1. ספדא.

ספדא (Tanch. Zaw 3) 1. ספדא.

ספדא *a. m., ind.* ספדא, *f. d.* ספדא ein gewisser.

ספדא (bNed 55^b) 1. ספדא.

ספדא *gr. m.* (φάλλονης) Mantel.

ספדא *gr. m.* (πλάνης) Planet.

ספדא *gr. f.* (φιλονεικία) Zank.

ספדא *gr.* (vgl. πάσις) *Pu.* wegschleudern (?).

ספדא *s.* ספדא.

ספדא (falsch ספדא Ez 4, 10) *gr. m.* (φέλλις) 1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

ספדא *gr.* männl. Personennamen (Φίλος?).

ספדא *gr. m.* (πάσις, vgl. παλτόν πύρ = Blitz) ספדא Feuerschwingung.

ספדא *s.* ספדא.

ספדא I *gr.* Ortsname (Πηλούσιον).

ספדא II *gr. m.* pelusischer Stoff.

ספדא? (Tos. Ter. VII 16) Schrein(?).

ספדא *gr. m.* (jBez. 62^d, Ausg. Ven.

ספדא 1. ספדא.

ספדא *gr. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

ספדא *gr. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

ספדא *gr. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher, Betrüger; 2. betrügerisch.

ספדא *gr. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht, falsch.

ספדא *gr. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

ספדא(?) männl. Personennamen (oder 1. ספדא?).

ספדא *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.

ספדא *gr. m.* (φυλάσσω) Beschützer.

ספדא *gr.* Ortsname (Πηλούσιον).

פִּילֹסוֹפּוֹס, פִּילֹסוֹפּוֹס *gr. m.* (φιλόσοφος)

1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter;
3. Häretiker; 4. männl. Personennamen.

פּוֹלִיִּיקָא 1. פּוֹלִיִּיקָא.

פּוֹלִיִּיקָא *h. m.* Disputation, scharfsinnige Erörterung.

פּוֹלִיִּיקָא *a. m.* dass.

פּוֹלִיִּיקָא *gr.* männl. Personennamen (Φίλιππος).

פּוֹלִיִּיקָא I s. פּוֹלִיִּיקָא.

פּוֹלִיִּיקָא I s. פּוֹלִיִּיקָא.

פּוֹלִיִּיקָא II *h.* streuen.

פּוֹלִיִּיקָא II. *a., pt. pass.* פּוֹלִיִּיקָא Est II 4, 16 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.*

פּוֹלִיִּיקָא Est II 4, 1 sich bestreuen.

פּוֹלִיִּיקָא *h. m., pl.* פּוֹלִיִּיקָא Pfeffer.

פּוֹלִיִּיקָא *a. m., pl.* פּוֹלִיִּיקָא dass.

פּוֹלִיִּיקָא *h. m.* der scharfsinnig erörtert.

פּוֹלִיִּיקָא *h. f.* Pfeffer.

פּוֹלִיִּיקָא *a. f.* dass.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πολύπους) Gewächs in der Nase.

פּוֹלִיִּיקָא *h. Hitp.* erheben.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.

פּוֹלִיִּיקָא *gr.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf abschlagen, köpfen.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (vgl. πελέκυσ) Beilhieb.

פּוֹלִיִּיקָא, Variante zu אפּוֹלִיִּיקָא (Ech R 1, 1)
1. פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (ποικιλόν) buntes Gewand.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (φυλακή), *pl.* פּוֹלִיִּיקָא Wache, Gefängnis.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πελέκυσ) Beil.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πάλλαξ) Kebsweib.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (φολλάριον) eine Münze.

פּוֹלִיִּיקָא *h. Pi.* 1. aufsuchen; 2. durchgraben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. geöffnet; 2. durchgezogen. *Hitp.* sich wälzen.

פּוֹלִיִּיקָא *a. Itpa. ipf.* 3 *pl.* פּוֹלִיִּיקָא Mi 1, 10 (nicht im MS) sich wälzen.

פּוֹלִיִּיקָא *h. f.* Philistäa.

פּוֹלִיִּיקָא *a. m., pl. d.* פּוֹלִיִּיקָא Ex 13, 17 Philister.

פּוֹלִיִּיקָא *h. m.* dass.

פּוֹלִיִּיקָא (Gn 29, 3 פּוֹלִיִּיקָא) *a. m., c.* פּוֹלִיִּיקָא Gn

42, 27, *pl.* פּוֹלִיִּיקָא 1. Mund; 2. Mündung, Öffnung, Eingang; 3. Schneide. פּוֹלִיִּיקָא

Lv 25, 52, פּוֹלִיִּיקָא Ex 16, 18, פּוֹלִיִּיקָא weil gemäß. פּוֹלִיִּיקָא Lv 23, 8, פּוֹלִיִּיקָא weil

nach Maßgabe dessen, dass. פּוֹלִיִּיקָא demgemäß, deshalb. פּוֹלִיִּיקָא פּוֹלִיִּיקָא Nu

33, 7 Ortsname. פּוֹלִיִּיקָא פּוֹלִיִּיקָא Ortsname.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πομπείον) dass.

פּוֹלִיִּיקָא *a. m., pl.* פּוֹלִיִּיקָא eine Art Leuchter.

פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא (Ct 5, 4) *gr.* Orts-

name (Πανέας).

פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא (Ct 1, 15) *lat f.*

1. (familia) Dienerschaft; 2. l. פּוֹלִיִּיקָא.

פּוֹלִיִּיקָא (Siphre Dt 355) l. פּוֹלִיִּיקָא
gr. m. (ἐπιμελητής) Verwalter.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. m. pl.* (φεμινάλια) Beinkleider.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פּוֹלִיִּיקָא *h. (bibl.)* damit nicht.

פּוֹלִיִּיקָא *a.* 1. *pt. pass.* פּוֹלִיִּיקָא Dt 29, 17 sich wenden; 2. weggehen. פּוֹלִיִּיקָא

Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt;

3. die Notdurft verrichten. *Pa.* 1. *ipf.*

1 *sg.* פּוֹלִיִּיקָא Gn 24, 31, *pt. pass.*

פּוֹלִיִּיקָא Gn 14, 17 ausräumen, auf-

räumen; 2. wegschaffen, wegjagen;

3. befreien; 4. die Notdurft verrichten.

Aph. 1. *inf.* פּוֹלִיִּיקָא 2 S 3, 27 (MS

פּוֹלִיִּיקָא) wenden; 2. sich Zeit nehmen;

3. für die Erklärung freigeben. *Itpe.*

1. *pf.* פּוֹלִיִּיקָא Ex 2, 12 sich wenden;

2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft verrichten.

פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.

פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (φένאξ) Betrüger(?).

פּוֹלִיִּיקָא männl. Personennamen.

פּוֹלִיִּיקָא *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines Werkzeugs); 2. Hieb.

פּוֹלִיִּיקָא männl. Personennamen.

פגרה *lat. f. (funda), pl. פגרות Geldgurt.*

פגדיון *lat. m. (dupondius) eine Münze.*
פגדן I *gr. m. (ποντικόν sc. κάρυον), pl. פגדקין, פגדקאות Haselnuß (Corylus Avellana).*

פגדן II, פגדוק, פגדקא *gr. m. (πανδόκιον), pl. פגדקאות, פגדקין Herberge, Wirtshaus.*

פגדקאה *gr. m. (πανδοκος) Gastwirt.*

פגדקי *gr. m. dass.*

פגדקית *gr. f. 1. Gastwirtin; 2. Kupplerin.*

פגדקיתא (Jos 2, 1) *gr. f. dass.*

פגדקרין *gr. m. pl. (πόντικον κάρυον) Haselnuß.*

פגדורא, פגדורא *gr. f. (πανδοῦρα) ein Saiteninstrument (Mandoline).*

פגדורא (Est II 7, 9, MS פגדורא, Or 2377 פגדורא), פגדורא *gr. männl. Personennamen (Πάνθηρ).*

פגה *h. 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. Nl. 1. sich wenden; 2. verschleiden; 3. Muße haben; 4. Notdurft verrichten. Pl. 1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. Ho. pt. מַפְגָּה 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung offenstehend. Htp. 1. entfernt werden; 2. befreit werden.*

פגה *h. f. 1. Ecke. פגה אבן Eckstein; 2. 1. פוגה.*

פגותי (jDem 22^e) Personennamen (Παντίας?).

פגוי *h. m. 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.*

פגוי *h. m. Ausräumen, Reinigen.*

פגותא *s. פגותא.*

פגוקא (Ri 5, 22) *a. m. Jagen, Galoppieren.*

פגוקא *a. m. Verzärtelung.*

פגותא *x. m. Schutz.*

פגטי I *gr. männl. Personennamen (Παντίας).*

פגטי II *gr. (vgl. ἀπάντησις) 'לפ' (= לא־פגטי) entgegen.*

פגטיגון, פגטיגון *gr. m. (πεντάγωνον) 1. fünfeckig; 2. fünffach.*

פגטון קומים פ' PesR 18, 1, 1. פגטון *gr. m. (κόμης παλατίων) Palasthauptmann.*

פגטום *gr. (πάντως) jedenfalls. פ' es muß.*

פגטום *gr. kleinasiatische Landschaft (Πόντος).*

פגטום *gr. m. (ἀπάντησις) Erwiderung.*

פגטוםפגטום *gr. m. Bewohner des Distrikts Πεντάσχοινος in Egypten.*

פגטוםפגטום *gr. m. (vgl. Πενταπολίται) Bewohner der Πεντάπολις in Nordafrika.*

פגטקא *gr. männl. Personennamen (Πεντάκακος, Παντόκακος?).*

פגטירי *s. פגטירי.*

פגי *h. m. 1. Leere; 2. Muße; 3. Innerstes.*

פגוי I *a. m. 1. Gn 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. ind. פגי Koh 2, 10 (MS פגאי) Muße; 3. Flußname.*

פגוי II *a. m., ind. פגי Dt 24, 5 (MS פגי) frei, ledig.*

פגוי *a. m. Abtritt.*

פגוי *h. f. Wendung.*

פגותא *a. f. Muße.*

פגים *h. m. f. pl. 1. Gesicht. פ' של מטה Scham. פ' גלוי Frechheit. פ' גלה פ' ב' frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Fläche; 4. Schein; 5. Person; 6. Sinn, Auslegungsweise. לפגים*

1. vorher; 2. zum Schein. לפגי vor. מפגי wegen. מפגי weil. פגי 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.

פגים *h. m. Inneres, bes. Inneres des Tempels. פגים drinnen. מפגים von innen. לפגים nach innen, drinnen. לפגים לפגי im Allerinnersten. פגים innerhalb.*

פגמי *h. m. innerer.*

פגים *gr. Ortsname (Πανέας).*

פגיתא *a. f. Ecke.*

פג *a. Pa. pt. מַפְּגִיךְ* Ri 5, 22 jagen, galoppieren.

פִּינָא *gr. m. (πίναξ)* Schlüssel.

פִּנְלִיָּה *gr. f. (φενόλιον)* Mantel.

פִּנְיָמוֹן *gr. männl. Personennamen. S. פִּנְיָמוֹן.*

פִּנְיָן *gr. m. (πίννινον)* Steckmuschelwolle.

פִּינָה *gr. m. (φαινόλης)* Mantel.

פִּנָּה *gr. m. (φανός)* Laterne.

פִּנְאָה *gr. m. dass.*

פִּינוּסִין (Midr. Till. 19, 2) 1. פִּסְטִין.

פִּינוֹסוֹר (Tanch. Schopht.) 1. קוֹסְטוֹר *gr. m. (κούστως)* Wächter(?).

פג *h. Pi. verzärteln. Pu. pt. verweichlicht.*

פג *a. Pa. pt. pass. מַפְּגֵךְ* Dt 28, 54 dass. *Ita. ipf. 3 pl. יִתְפַּגְּקוּן* Dt 31, 20 sich gütlich tun.

פִּנְיָקְטִין (?) *gr. m. pl. (πάννυκτος)* Nachtfest(?).

פִּנְיָן männl. Personennamen.

פִּינְיָנָה *gr. f. Phönizien (Φοινίκη).*

פִּוּנְקִלִּין *gr. m. (πανούκλιον)* Spulfaden.

פִּנְאָה *gr. f. (πίναξ), pl. פִּינְאָהוֹת* 1. Tafel; 2. Buch.

פִּנְאָה *gr. m., c. פִּנְאָה* Ez 9, 2 dass.

פִּנְקִרִיסִין 1. פִּנְקִרִיסִין (?).

פִּוּנְרִיָּה *gr. f. (πονυρία)* Bosheit.

פִּנְרָתָה (Est II 1, 3, MS פִּנְרָתָה) 1. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) פִּנְרָתָה.

פִּנְרָתָה *a. m. Oberleder.*

פִּנְתִּירִי (Ex 28, 20) *gr. m. (vgl. πάνθηρ)* ein Edelstein.

פִּנְתִּירִי *gr. m. 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. פִּנְתִּירִי.*

פִּנְנָה männl. Personennamen.

פִּסְ I *h. m., pl. פִּסְיָן, פִּסְיָן, פִּסְיָן* 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.

פִּסְ II *h. m. 1. Fläche von Hand und Fuß; 2. Platte, Brett; 3. Scheidewand, Barriere.*

פִּסְ I *a. m. 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.*

פִּסְ II *a. m. Grabscheit. S. פִּסְתָּה.*

פִּסְתָּה *lat. f. (fossa)* Graben.

פִּסְתָּה *a. schreiten.*

פִּסְתָּה *h. Pi. 1. teilen, abreißen; 2. hindurchbrechen.*

פִּסְתָּה *a. 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. Pa. Aph. zerteilen.*

פִּסְתָּה *a. m., pl. פִּסְתָּה, פִּסְתָּה* Stück.

פִּסְתָּה *h. f. dass.*

פִּסְתָּה *h. verderben. Ni. Schaden haben, verlieren. Hi. 1. dass.; 2. beschädigen.*

פִּסְתָּה *a. 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. Aph. 1. Schaden haben; 2. schädigen.*

פִּסְתָּה (Jelammed. Wajjeze) 1. כְּרִיזָה, s. כְּרִיזָה.

פִּסְתָּה *h. sich ausbreiten.*

פִּסְתָּה *h. f. 1. Handteller; 2. Fußsohle.*

פִּסְתָּה *a. m. Stück.*

פִּסְתָּה *h. m. 1. untauglich; 2. illegitim.*

פִּסְתָּה *h. m. 1. Untauglichkeit, Makel; 2. Untaugliches, Abfall.*

פִּסְתָּה *h. m. 1. Aushauen, Abhauen; 2. Ausgehauenes.*

פִּסְתָּה *a. m. 1. Jes 51, 1 Weggeworfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59 פִּסְתָּה) Schlacke; 3. 2 S 22, 27 (Soc 59 פִּסְתָּה) Auswurf.*

פִּסְתָּה *a. m. 1. makelhaft; 2. verworfen.*

פִּסְתָּה s. פִּסְ I.

פִּסְתָּה *h. f. 1. Abfall; 2. Auswurf, Verworfenenes.*

פִּסְתָּה *h. m. 1. Bibelvers; 2. (später) Bibel.*

פִּסְתָּה *h. m. 1. Abteilung; 2. Spreizung; 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.*

פִּסְתָּה *a. m. Bibelvers.*

פִּסְתָּה s. פִּסְתָּה.

פִּסְתָּה s. פִּסְתָּה.

פִּסְתָּה *h. überspringen. Ni. lahm werden.*

פִּסְתָּה *h. m. lahm (auf beiden Füßen?).*

פִּסְתָּה *h. m. 1. Pesachlamm; 2. Pesachfest. pl. פִּסְתָּה Bez. eines Mischna-*

traktats. פסח הורות das Pesach aller Zeiten (im Unterschied von פ' מַצֵּרִים, dem ägyptischen Pesach). פ' ראשון 'פ' erstes Pesach (am 14. Nisan). פ' שני 'פ' Nachpesach (am 14. Ijjar). פ' ערב 'פ' der Rüsttag des Pesach.

פסחא (Nu 9, 2) *a. m.* dass. פ' עירא 'פ' Nachpesach.

פסחליזת *gr. f. pl.* (ἐπιστύλια) Architrav.

פסחילוס *gr. m.* (πάστιλος) Kügelchen.

פסחמא *gr. f.* (πίστωμα) Beglaubigung.

פסחון *gr. m.* (φοσσάτον) 1. Graben; 2. Armee.

פסחין פסחים *gr. f.* (πίστις) Treu und Glauben.

פסחקא *gr. m.* (πιστάκια) Pistazie.

פסחירין (KohR 2, 6) 1. פסחירין, s. פסחירין.

פסחא l. פסחית *gr.* (vgl. פסח) besänftigend.

פסחיה *h. f., pl.* פסחין 1. Zweiglein; 2. Blütenstiel.

פסחא *a. m.* Schaden.

פסחין *h. m.* Ausbreitung.

פסחא *a. m.* dass.

פסחיה *h. f.* Gebrauch von פסח.

פסחיל *h. m.* Götzenbild.

פסחילא *a. m.* 1. dass.; 2. untauglich, verworfen.

פסחיל I *h. f.* Meißel(?).

פסחיל II *h. f.* Abfall.

פסחלתא *a. f., pl.* פסחילן Ex 20, 22 Haustein.

פסחין *h. m.* Pfoste.

פסחין *gr. m.* (φασιανός) Fasan.

פסחין *gr. m.* dass.

פסחין männl. Personenname.

פסחיה פסחית *h. f.* Zaun, Scheidewand.

פסחיעא *a. m.* hervorstehend.

פסחיעא *h. f.* Schritt.

פסחיעתא *a. f.* dass. S. פסחיעתא.

פסחיקא *a. m.* 1. Teil; 2. Almosensammlung.

פסחיקה *h. f.* 1. Graben; 2. Abgetrenntes.

פסחיליה. פסחיליה כפ' (jPea 15°) l. פסחיליה.

פסחיקא Ortsname.

פסחיקתא *a. f.* 1. Festsetzung; 2. Abschnitt; 3. Name von Sammlungen von haggadischen Auslegungen der Schriftabschnitte für die Festtage und einige Sabbate.

פסח *a. Pa. pt. pl.* מַפְסְכִין Jes 33, 12 abschneiden.

פסחית *gr. f.* (ψυκτήρ) Kessel.

פסחיתא *gr. f., pl. d.* פסחיתא Ex 28, 3 dass.

פסח *h.* 1. aushauen; 2. untauglich machen; 3. für untauglich erklären.

Ni. 1. ausgehauen werden; 2. untauglich werden. Pi. behauen. Hi. verächtlich machen.

פסח *a.* 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen; 2. für untauglich erklären. Pa. behauen.

Aph. untauglich machen. Itp. 1. pf.

2 pl. אֶתְּפַסְחֵנּוּ Jes 51, 1 ausgehauen werden; 2. für untauglich erklärt werden, untauglich werden.

פסח *h. m.* eine Art Hacke.

פסח I *h. m.* Bild, Götzenbild.

פסח II *x. m.* Krämpfe.

פסח *gr. m.* (πάσσαλος) 1. Pflock; 2. Latte.

פסחיל *gr. m.* dass.

פסחלת *h. f.* 1. (gesetzliche) Untauglichkeit; 2. Makelhaftigkeit.

פסחילא *gr. m.* (φασίολος) eine Bohnenart (*Phaseolus vulgaris*, nach I. Löw unmöglich).

פסחילון (Jalk Ps. 10, 5) l. פסחילון(?).

פסחילן Ortsname.

פסחילוס פסחילוס *gr. m.* (ψελλός), pl.

פסחילים Stammler.

פסחילא(?), פסחילא(*x. f. pl.* eine Bohnenart.

פסחילתא *gr. f.* dass. S. פסחילא.

פסחילא *gr. m.* (ὀψωνάτωρ) Einkäufer für die Küche.

פסחילא *gr. m.* (ψαλτήριον) Zither.

פסחילא *gr. m.* (ἀψινθίτης) Wermutwein.

פסח I *h.* 1. zerteilen; 2. schaufeln; 3. schwinden. Ni. zerteilt werden.

Hi. verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zerreißen; 2. trennen, auflösen; 3. zuteilen. **פּוּס**.

פּסס II *h. Pilp.* **פּסס** sengen.

פּסס I *a. Palp.* **פּסס** auflösen, auseinanderzupfen. **פּוּס**.

פּסס II *a. Palp.* **פּסס** sengen.

פּסס I. **פּסס**.

פּסע *h.* schreiten, überschreiten. *Pi.* *Hi.* 1. einherschreiten; 2. spreizen; 3. weite Stiche machen.

פּסע *a., pt.* **פּסע** 2S 20, 5 schreiten. *Pa.* dass.

פּסעָתָא, פּסעָתָא *a. f., pl. c. s.* **פּסעָתָא** Jer 10, 22 Schritt.

פּספּוּן *s.* **פּספּוּן**.

פּספּוּן (1 K 5, 31, MS **פּספּוּן**) *gr. m.* (*ψηφος*) 1. allseitig geglätteter Stein; 2. Stein im Brettspiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis, Beschluß; 5. I. **פּספּוּן**.

פּספּוּן I *h. m.* Luke, kleine Türe.

פּספּוּן II *h. m.* Pfosten, Barriere.

פּספּוּן *s.* **פּספּוּן**.

פּספּוּן *s.* **פּספּוּן**.

פּספּוּן *gr. m.* (*ψηφίστης*) Rechner.

פּספּוּן *פּספּוּן* *פּספּוּן* *Pesikt.* 131^a (wohl *gr. tr.* *ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα*) wie sie handelten, handelte ich.

פּספּוּן *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. **פּספּוּן** I. **פּספּוּן** *Ni.* geteilt sein, zerrissen sein, reißen. *Pi. Hi.* 1. trennen; 2. unterbrechen. *Hilp.* 1. getrennt sein; 2. schielen.

פּספּוּן *a.* 1. *pt. pass.* **פּספּוּן** Dt 23, 2 abschneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. **פּספּוּן** *פּספּוּן* die Haphtara verlesen; 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später) für rechtsgültig erklären. *Pa. ipf.* 1 *sg.* **פּספּוּן** Hos 2, 6 trennen. *Aph.* 1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* **פּספּוּן** Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende machen. *Ilpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* **פּספּוּן**

Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden; 2. die Schlußmahlzeit halten (vor dem Versöhnungstag).

פּספּוּן *h. m.* 1. Stück, Bruchteil, 2. Trennungsakzent.

פּספּוּן *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Abschnitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.

פּספּוּן I. **פּספּוּן**.

פּספּוּן *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Festsetzung.

פּספּוּן Beiname eines Mannes.

פּספּוּן *h. f.* Spaltung, Gespaltensein.

פּספּוּן *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.

פּספּוּן *h. m., f.* **פּספּוּן** 1. bestimmend, urteilend; 2. Beiname Gabriels.

פּספּוּן *gr. m.* (*ψυκτήρ*) Kessel.

פּספּוּן, **פּספּוּן** *gr. m.* (*φασκία*), *pl. d.*

פּספּוּן Jes 3, 24 Binde, Gürtel.

פּספּוּן *h. f.* Abteilung.

פּספּוּן (2S 23, 8, MS **פּספּוּן**) *gr. m.* (*φάσκαλος*) Bündel, Fasces.

פּספּוּן (?) *h. m.* Abschnitt.

פּספּוּן *gr. m.* (*πισκίνη*), *pl.* **פּספּוּן** (= *πισκίνας*?), **פּספּוּן** Fischteich.

פּספּוּן I. **פּספּוּן**.

פּספּוּן Ortsname.

פּספּוּן *a. f.* Teil, Abteilung.

פּספּוּן *gr. m.* (*ψυκτήρ*) Kessel.

פּספּוּן I, **פּספּוּן** *a. m.* 1. *c.* **פּספּוּן** 1 K 18, 44 Soc 59 1. Handteller; 2. Fußsohle. **פּספּוּן** (I. **פּספּוּן**) Gn 37, 3 B. fußlanges Untergewand.

פּספּוּן II *a. f.* 1. Bissen; 2. Brot; 3. Fülle(?).

פּספּוּן *x. f.* Seite (eines Buches).

פּספּוּן *gr. m.* (*ψιδθιον*) Matratze.

פּספּוּן I. **פּספּוּן**.

פּספּוּן *gr. m.* (*πιστάκια*) Pistazie.

פּספּוּן I. **פּספּוּן**.

פּספּוּן *a., pt. pl.* **פּספּוּן** Est II 1, 2 (MS **פּספּוּן**) 1. blöken; 2. schreien.

פּספּוּן *h.* schreien. *Hi.* blöken.

פּספּוּן *h. m., pl.* **פּספּוּן** Kind.

פּספּוּן *s.* **פּספּוּן**.

פּספּוּן (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.

פּעיה *h. f.* Schrei.
 פּעיריה *h. f.* Entleerung des Mastdarms.
 פּעיתא *a. f.* Schreierin.
 פּעל *h.* arbeiten.
 פּעל *a. s.* פּוועלא, פּוועלא.
 פּעלא *a. m.* Arbeiter.
 פּעלע *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.
 פּעלעותא *a. f.* Arbeit.
 פּעלונם (BemR 4) 1. פּעלונים, *s.* פּעלון.
 פּעלעותא *a. f.* Arbeit.
 פעם *h. Pi.* stoßen, stören. *Ni.* gestört werden.
 פעם *h. f., pl.* פּעמיות 1. Tritt; 2. Mal.
 פּעם *zuweilen.* פּעמים *dass.*
 פועמים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פומעם) 1. פּעמים.
 פעע *h. Pilp.* פּעעע 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.
 פעע I *a., pf.* 3 *sg. f.* פּעע Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* *dass.*
 פעע II *a. Palp.* פּעעע finster machen.
 פּעעע *a. m.* Dunkelheit.
 פּעעענין *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?
 פּעעע *s.* פּעע.
 פּעעע *s.* פּעע.
 פּער *h.* 1. aufsperrn; 2. Entleerung haben. *Pi.* *dass.*
 פּער *a.* Entleerung haben. *Pa.* *dass.*
 פּיר *gr. f.* (παρυφή?) Saum.
 פּפא *gr. m.* 1. männl. Personennamen (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. פּפא נהר Ortsname.
 פּפאָה *a. m.* aus Pappa.
 פּפּי *gr. männl.* Personennamen (Πάππας, Πάππος).
 פּפּים *gr. männl.* Personennamen (Πάππας).
 פּפּיר, פּפּיר, פּפּירא *gr. m.* (πάπυρος) 1. Papyruschilf; 2. Papyruskorb.
 פּפּיריא *gr. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάπας).
 פּפּיריות *gr. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyruspalast.

פּפּיליאָן *gr. m.* (παπυλίων), *pl.* פּפּיליאָנען Zelt.
 פּפּילאָן *gr. m.* (πέπλον) Prachtmantel.
 פּפּולקסמאָן *gr. m.* (ὀποβάλλομα) Balsam.
 פּפּיאָני, פּפּיאָני *gr.* Ortsname (Ἐπιφάνεια).
 פּפּיאָני, פּפּיאָני *a. m.* aus Paphunia.
 פּפּוס *gr. männl.* Personennamen (Πάππος).
 פּפּוסדס (jBer 13^c) *s.* פּפּוסדס?
 פּפּוסיא (MidrSchem 5, 6) 1. פּפּוסים, *s.* פּפּוסים (?).
 פּפּיקין (RutR 1, 17) 1. פּפּיליאָן.
 פּפּיר *gr. m.* 1. (πάπυρος) Papyruschilf; 2. *pl. d.* פּפּיריא DtJI 26, 3, MS פּפּיריא, *s.* פּפּיר.
 פּפּירין (BerR 74) 1. פּפּירין.
 פּפּא *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Ipe.* gerettet werden.
 פּפּאלא *a. m.* gespaltene Datteln.
 פּפּא *a. Pa.* hell machen.
 פּפּאָה *a. m., pl. d.* פּפּאָה Lv 25, 36 offener Platz, Dorf.
 פּפּאָה *s.* פּפּאָה.
 פּפּאָה *s.* פּפּאָה.
 פּפּאָה *a. m.* 1. *pl.* פּפּאָה 2 K 3, 16 Wasserlauf; 2. Fundort; 3. *s.* פּפּאָה.
 פּפּאָה (Dt 2, 23, MS רפּיה) Ortsname.
 פּפּאָה *a. m., pl. c. s.* פּפּאָה Jos 13, 23 (Praet. פּפּאָה) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.
 פּפּאָה *h. f.* Jubel.
 פּפּאָה *a. m.* 1. *pl.* פּפּאָה Gn 31, 10 hellfarbig; 2. heiter, klar.
 פּפּאָה *a. m.* Bewohner eines freien Platzes, Dörfner.
 פּפּאָה *h. m.* 1. Pfoste, Pfeiler; 2. Türgewände.
 פּפּאָה *a. m.* 1. *pl. d.* פּפּאָה Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).
 פּפּאָה *h. f.* 1. Zerquetschung; 2. Verwundung.
 פּפּא *h. Ni.* sich spalten. *Pi.* spalten.
 פּפּא *pl.* gespalten. *Hi.* sich spalten.
 פּפּא *a.* spalten. *Ipe.* sich spalten.

פצם *a., pt.* פָּצִים Jer 22, 14 ausbrechen.
פוצמו (RutR Peth.) 1. mit MS D. פָּצְמוּ,
s. פָּחוּם.

פצע *h.* 1. quetschen, zerquetschen.
pt. pass. פָּצַע נֶפֶשׁ mit zerquetschten
Hoden; 2. spalten; 3. verwunden. *Ni.*
gequetscht, zerquetscht werden. *Pi.*
zerquetschen. *Hi.* 1. spalten; 2. sich
verbreiten.

פצע *a., pf.* 3 *sg. f.* פָּצַעַת Ri 5, 26 (so
Soc 59 in marg.; MS פָּעַת) 1. zer-
schlagen; 2. spalten. *Pa.* dass.

פצע *h. m.* 1. Wunde; 2. Übel.

פצעא *a. m.* dass.

פצעיל *h. m.* gespaltene Dattel.

פצעית (?) *h. f.* dass.

פצץ *h. Hupo.* הִתְפַּצֵּץ zerschmettert
werden.

פצר *a., pt.* פָּצַר 1S 15, 23 (MS פָּצַר)
verringern(?).

פצתא *a. f., pl.* פָּצִין 1. Los; 2. *pl.*
פָּצִין Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פצא Ortsname.

פקר *h.* 1. verordnen; 2. aufsuchen;
3. mustern; 4. vermissen; 5. beiwohnen.
Ni. aufgesucht werden, heimgesucht
werden. *Pi.* befehlen. *Hi.* 1. in Ver-
wahrung geben; 2. verwahren. *Htp.*
1. beauftragt werden; 2. heimgesucht
werden.

פקר *a.* aufbewahren. *Pa.* 1. *pf.* פָּקֵד
Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. be-
auftragen. *Aph.* 1. anordnen; 2. in
Verwahrung geben. *Itp.* aufbewahrt
werden. *Itpa.* 1. *pf.* אֶתְּפַקֵּד Nu 3, 16
angeordnet werden. *Itaph. pf.* אֶתְּפַקֵּד
Lv 5, 23 (MS viell. אֶתְּפַקֵּד) in Ver-
wahrung gegeben werden.

פקרה *h. f.* Aufbewahrung.

פקרון *h. m., pl.* פִּקְדוֹנוֹת aufbewahrtes
Gut, Depositum. **בצל הפקרון** der
Aufbewahrer, Depositar.

פקדוֹנא (Lv 5, 21, MS פִּקְדוֹנא) *a. m.*
aufbewahrtes Gut, Depositum.

פקדנא *a. m.* 1. Lv 5, 21 dass.; 2. An-
ordnung.

פקדתא *a. f.* Anordnung, letztwillige
Verfügung.

פקיד *h. m.* 1. Beauftragung; 2. *pl.*
פִּקְדִים Musterung. **חומש הפ'** das
vierte Buch Mosis.

פקידא *a. m.* 1. *pl. d.* פִּקְדִינא Lv 27, 34
Gebot; 2. *pl.* פִּקְדִין Musterung.

פקידאָה *a. m., pl. d.* פִּקְדִינאֵי Ez 23, 23
eine Völkerschaft.

פקיח *h. m.* פ' נָפֶשׁ Lebensrettung. *S.*
פָּקַח.

פקולִי *h. m.* Flachshechler(?).

פקולין s. פָּקֵלִין.

פקוסא *gr. m.* (vgl. πέκος) Entfernung
des Flaums.

פקועא *a. m.* Koloquinte (*Citrullus Colo-*
cynthis).

פקועה *h. f.* 1. Spalt; 2. aufgeschnittenes
Muttertier.

פקועה *h. f.* Koloquinte.

פקועתא *a. f.* Knäuel.

פקוקלת *h. f.* Verzweigung.

פקוקלתא *a. f.* dass.

פקוקרת *h. f.* dass.

פקותא *a. f., c. s.* פִּקְתִּיהַּ 1S 4, 18 der
untere Teil des Halses.

פקח *h.* öffnen. *Pi.* 1. dass.; 2. aufgraben;
3. Fürsorge treffen. *Ni.* *Htpa.* ge-
öffnet werden (von Ohr, Mund oder
Auge).

פקח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen.
Pa. 1. *inf.* פָּקַחַת Koh 3, 5 offen
legen, aufgraben; 2. verständig
machen. *Itp.* nüchtern werden.

פקח *h. m., f.* פִּקְחַת 1. sehend; 2. hörend;
3. klug.

פקחא *gr.* (vgl. ἀποκοτταβισμός?) aus-
werfen.

פוקמי (?) *x. f.* Lampe(?).

פקמיא *gr. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz,
Hefe.

פקמים *gr. m. pl.* dass.

פִּקֵּן *ipf.* יִפְקֵן Hi 21, 10 *Ausg. Ven.* 1518, l. mit Ar. יִפְקֵן, s. פִּקֵּן.
 פִּקֵּטָנִי (Tos. Bab B 5, 3) l. טוֹרְטָנִי.
 פִּקֵּר (= בִּזְבָּקִי) im *Ausgang*.
 S. פִּקֵּן.
 פִּקֵּיר *h. m.* Beamter, Fürst.
 פִּקִּידָה *h. f.* 1. Anordnung; 2. Untersuchung; 3. Gebrauch von פִּקֵּר.
 פִּקִּיחָא (Ex 4, 11, MS פִּתִּיחָא) *a. m.* sehend.
 פִּקְלִיָּא *x. m.* (φακίολιον) Kopfbinde.
 פִּקֵּיעַ *h. m.* 1. Docht; 2. Geißel; פִּקֵּיעַ בֵּית das lose Ende der Schleuder; 3. Bündel.
 פִּקִּיעָא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet; 2. kundig.
 פִּקִּיעוּת *h. f., pl.* פִּקִּיעוּת 1. Knäuel, Kugel; 2. s. פִּקֵּיעַ.
 פִּקִּיעִין Ortsname.
 פִּקֵּל *h. Pi.* abschälen.
 פִּקְלָא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.
 פִּקְלִטוּרִין (Ech R 1, 1, *Ausg. Pes.* פִּקְלִטוּרִין) 1. פִּקְלִטוּן *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.
 פִּקְלִין *h. m. pl.* 1. Samenkapseln vom Flachs; 2. s. פִּקְרִית.
 פִּקֵּם *h.* 1. Gebiß anlegen; 2. am Gebiß ziehen. *Pi.* dass.
 פִּיקֵּם *gr. m.* (φῦκος) rote Schminke (für die Wangen).
 פִּקֵּם I *gr.* (vgl. φῦκος) schminken.
 פִּקֵּם II *gr.* (πέκω) kämmen.
 פִּקֵּם III *gr.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den Flaum verlieren; 2. den Flaum entfernen.
 פִּקֵּם IV *h.* aufsperrn.
 פִּקֵּם *gr.* (vgl. φῦκος) schminken.
 פִּיקוֹם, פִּיקוֹם *gr. m.* (πέκος) feiner Flaum.
 פִּקוֹם (Sac 14, 10) *gr.* Name eines Turms (ἱππικός).
 פִּקוֹסִים(?) *h. m. pl.* Name einer ägyptischen Völkerschaft.
 פִּקְסוֹסִא *gr. m.* (πέκος) Flaum, Fäserchen.

פִּיקֵּסִים s. פִּיקֵּס.
 פִּקִּיטָנָא(?) *a. m.* Dungmasse(?).
 פִּקִּיטוֹן, פִּקִּיטוֹן *gr. m.* (πύεινον) Buchsbaum.
 פִּקֵּק *h.* 1. platzen, zerspringen; 2. abspringen; 3. spalten; 4. aufhören. *Pi.* spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zerschleießen; 3. brechen (den Marktpreis); 4. befreien (von einer Pflicht).
 פִּקֵּק *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pt. pl.* פִּקֵּקֵין Est II 1, 2 knarren, krachen; 3. aufhören. *Pa. pt.* מִפִּקֵּק Est II 1, 2 (MS מִפִּקֵּק) knarren lassen. *Aph.* 1. auflösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt machen. *Itpe. pf.* אֶתְפִּקֵּק Est II 3, 7 (nicht MS) durchbrochen werden.
 פִּקֵּק *h. m.* 1. Riß, Spalt; 2. Platzen, Springen; 3. Abgesprungenes.
 פִּקִּקָּא *a. m.* Geschwür an der Afterspalte.
 פִּקִּקִּיעוּת, פִּקִּקִּיעוּת *h. f., pl.* פִּקִּקִּיעוּת Knäuel.
 פִּקִּקִּיעוּת *a. f., pl. c.* פִּקִּקִּיעוּת 2 K 4, 39 (MS פִּקִּקִּיעוּת) Koloquinte (*Citrullus Colocynthis*).
 פִּקִּקִּיעוּת *a. f.* Herumgehen, Müßiggang.
 פִּקִּקִּיעוּן *h. m. pl.* Verstopfung.
 פִּקִּקִּיעוּת *a. f.* Schwankendmachen, Erschütterung.
 פִּקֵּק s. פִּיקֵּק und פִּקֵּק I.
 פִּקֵּק s. פִּיקֵּק.
 פִּקֵּק I *h.* verstopfen. *Pi. Pilp.* dass. *Hitp.* Hütalp. verstopft werden.
 פִּקֵּק II *h. Hitp.* 1. erschüttert werden; 2. lose werden. *Pilp.* s. פִּיקֵּק.
 פִּקֵּק *a.* verstopfen. *Itpe.* verstopft werden.
 פִּקֵּק *h. m.* 1. Verstopfung, Stöpsel; 2. Verschuß; 3. Knochen.
 פִּקֵּק *h.* zügellos werden. *Pi.* sich preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho. pt.* freigeben.
 פִּקֵּק *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben.

Itpe. 1. sich respektlos benehmen;
2. sich preisgeben.

פָּרִין *a. m. pl.* פ' אַfter.

פָּרִין *gr. m.* (φακίολιον) Kopfbinde, Binde.

פּוֹקְרִית *gr. f.* (ποκάριον) Wollflocke.

פָּקְרוּס *s.* פָּקְרוּס.

פָּקְרוּס *gr. m.* (ἐπικάρσιον) ein Untergewand.

פָּקְרוּסוֹת *gr. f.* dass.

פָּקְתָא *a. f.* Tal.

פָּקְתָא (EstR 1, 8) 1. mit Ausg. Pes.

אֲנָפְקָא

פָּר *h. m.* zwei- bis fünfjähriger junger Stier.

פָּרָא *h. m.* Wildesel.

פָּרָא I *a.* sprossen, treiben.

פָּרָא II *a.* laufen.

פָּרָא (?) *a. m.* Name eines Fisches.

פָּרָא I *gr.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus;
2. weniger.

פָּרָא II *gr.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.

פָּרָאֲדְרוֹן *gr. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.

פָּרָאֲרִיתִין (jJom 38^c) 1. פְּלֶהֶדְרִין.

פָּרָאֲרִיתִין (BerR 64) 1. פְּרִיסְרִיתִין.

פָּרָאֲרִיתִין (BerR 63) 1. mit Ausg. Konst.
פָּרָאֲרִיתִין.

פָּרָאֲרִיתִין *lat. m.* (*privata*), *pl.* פְּרִיבַטִּין, פְּרִיבַטִּין Privatbad.

פָּרָאֲרִיתִין *gr. f.* (φορβεία) Halfter.

פָּרָאֲרִיתִין *gr. m. f.* (πρόβατα) Schafe.

פָּרָאֲרִיתִין *pers. m.* Name eines Hofes am Tempel.

פָּרָא *h.* *Hi.* schießen (v. Kraut)?

פָּרָא I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.

פָּרָא II *a.* *Itpe.* sich ergötzen.

פָּרָאֲדָא, **פָּרָאֲדָא**, **פָּרָאֲדָא** *gr. m.* (vgl. παρακάθιον) 1. *pl.* פְּרִיבַטִּין verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung der göttlichen Thronstätte.

פָּרָאֲדָא (Tos. Ter III 16) 1. פָּרָא.

פָּרָאֲדָא 1. פְּרִיבַטִּין, *s.* פָּרָאֲדָא.

פָּרָאֲדָא 1. פְּרִיבַטִּין, *s.* פָּרָאֲדָא?

פָּרָאֲדָא (?) *h. m.* Schießen (von Kraut).

פָּרָאֲדָא *h. m. pl.* Hirse (*Panicum miliaceum*).

פָּרָאֲדָא *h. f.* Hühnchen.

פָּרָאֲדָא *a. f.* dass.

פָּרָאֲדָא *gr. f.* Phrygien (Φρυγία)(?).

פָּרָאֲדָא, **פָּרָאֲדָא** *pers. m.* Zirkel.

פָּרָאֲדָא, **פָּרָאֲדָא**, **פָּרָאֲדָא** *gr. m.* (φρατέλλιον) Geißel, Prügel.

פָּרָאֲדָא, **פָּרָאֲדָא**, **פָּרָאֲדָא** *gr. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.

פָּרָאֲדָא (Koh 5, 9) *gr. f.* (πραγματεία) 1. Geschäft, Handel; 2. Ware.

פָּרָאֲדָא *gr. f.* Händlerin.

פָּרָאֲדָא (Midr. Teh. 12, 5) 1. פְּרִיבַטִּין.

פָּרָאֲדָא (EstR Anf.) 1. פְּרִיסְרִיתִין.

פָּרָאֲדָא *s.* פָּרָאֲדָא.

פָּרָאֲדָא *gr. m.* (πύργος) Turm.

פָּרָאֲדָא (Tos. Ter. III 16) 1. פָּרָא.

פָּרָאֲדָא *pers. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).

פָּרָאֲדָא *gr.* männl. Personennamen (Παρήγορος).

פָּרָאֲדָא (DebR 2) 1. פְּרִיבַטִּין.

פָּרָא *h.* 1. trennen, sondern. *pt. pass.* פָּרָא einzeln; 2. zerteilen. *Ni.* sich trennen. *Pl.* 1. trennen, bes. getrocknete Feigen; 2. die Körner

(einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).

פָּרָא *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פָּרָא Jes 58, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben.

פָּרָא *pt. pass.* פָּרָא Jes 13, 14 (MS) (פָּרָא) in die Flucht treiben. *Itpe.*

1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.

פָּרָא *h. m.* einzeln.

פָּרָא I *h. m.* gesonderte Granatapfelkerne.

פָּרָא II *h. m.* Maultier.

פָּרָאֲדָא *gr. m. pl.* (παράδειγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.

פָּרָאֲדָא *h. f.* weibliches Maultier.

פרדוסם *gr.* (παράδοξος) auffallend, übermäßig.

פרדשכא *s.* פרדשכא.

פרדקתא *pers. m.* Müßiggänger.

פרדלם *gr. m.* (πάρδαλις) Pardel.

פרדימם (VajR 19)?

פרדן *h. m., f.* פרדגית Herumläufer.

פרדס *x. m., pl.* פרדסות Baumgarten.

פרדיסא *x. m., pl.* פרדיסין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פרדוסין) dass.

פרדסקא *gr. m.* (πυργίσκος, doch *s.* auch *pers.* פרדסקא), *pl.* פרדסקאות, פרדסקאות 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank; *s.* עדרסקא.

פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. פרדיסקי) 1. פרדסקין, *s.* פרדסקא.

פרדארון (SchemR 33) 1. פראדורן.

פרדשכא *pers. m.* vornehm.

פרדשכא *pers. m.* Geschenk.

פרדקתא *pers. f., pl.* פרדקתון Est II 6, 10 (MS פרדקתון) Erlaß.

פרה *h. f.* 1. junge, zwei- bis fünfjährige Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. Name eines Mischnatraktats.

פרה *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuß versprechen.

פורה (jBabK 3^a) 1. פורנה.

פרהקא *pers. m.* dichte Wolle.

פרהגנא *x. m.* ein Regierungsbeamter.

פרהדיא *pers. m.* מוהל.

פרהדרין *gr. m.* (προεδριον) Gerichtskolleg.

פרהי *pers. m.* vorsichtig sein.

פרהגנא *s.* פרהגנא.

פרהסיא *gr. f.* (παρρησία) Öffentlichkeit. 'בפ' öffentlich.

פרוא *gr. f., pl.* פרון Jes 49, 22 (Soc 59 פרון), wohl Plural zu פרוא.

פרוא *a. m.* Name eines Vogels.

פרואה *a. m.* aus Parwa(?).

פרובטה *l.* פרובטה.

פרוה männl. Personennamen.

פרוה *h. m.* Bewohner eines offenen Ortes.

פרוהא *a. m.* 1. fliegende Heuschrecke; 2. flatterndes Haar.

פרוטה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.

פרוטטה *l.* פרוטטה.

פרוטית *h. f.* eine Art Maultier.

פרוטרוט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.

פרוויטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.

פרוולא *x. m.* Stadtbezirk.

פרונים Name eines Landes.

פרוכי (BerR 45) 1. פרכי.

פרוקת *s.* פרקת.

פרוקתא *s.* פרקתא.

פרומא *s.* פרומא.

פרומאה *a. m.* Einbrecher.

פרונקא *pers. m.* Briefbote.

פרוס *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Hälfte der Vorbereitungszeit für ein Fest. פ' הַפְסָה 15 Tage vor Pesach; 4. Stück Brot.

פרוסה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.

פרוקא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.

פרור *s.* פירור.

פרון *pers. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.

פרורא *pers. m., pl. d.* פרוריא Ez 27, 25 (MS פרוריא) dass.

פרוש *h. m.* 1. abgesondert; 2. Phariseer.

פרותא *x. f.* Bezirk(?).

פרו *h., pl. pass.* פרוה Bewohner eines offenen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken(?).

פריוז *x. m.* 1. אנדרפתא Name eines Vogels; 2. männl. Personennamen.

פרובוטא *gr. m.* (vgl. πρεσβυτης) für die Gesandten bestimmt.

פרובוטא *gr. m.* (πρεσβυτης), *pl.* פרובוטין 1. Gesandter; 2. Propraetor.

פרובוטא *s.* פרובוטא.

פרובין (SchirR 1, 2, vgl. προσβείον) gr. m. Gesandter.

פרובול gr. m. (προσβολή) protokollarische Erklärung in bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbathjahr.

פרובולא gr. m. dass.

פרובולי gr. f. (προσβολή für προσβολή) Anklage.

פרובין gr. m. (προσβείον) Gesandtschaft.

פרונג (Ct 5, 14, MS שבו, Or 1302 תרשש, darüber אורק) x. m. Türkis.

פרונדאט lat. f. pl. (praesidia) Besatzung.

פרונדוגר gr. m. (προστάς) 1. Vorzimmer; 2. Vulva des Weibes.

פרונדון (Ru 4, 20) lat. f. pl. (praesidia) Besatzung.

פרונדנאט gr. f. (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פרונדיקי, פרונדקי gr. männl. Personennamen (Προσδόκιος).

פרונדור l. פרונדור.

פרול a. pass. rasen.

פרולא a. m. Eisen. טור פ' (טור) Name eines Berges.

פרום(?) x. auspressen(?).

פרומא I(?) x. m. eine Art Bier.

פרומא II gr. f. (περίζωμα), pl. פרומאות, פריומאטא 1. Gurt; 2. Schürze; 3. Verband.

פרוק männl. Personennamen.

פרה I h. 1. fliegen; 2. davonfliegen. Hi. 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פרה II h. 1. blühen; 2. ausbrechen (von Geschwüren). Hi. 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פרה I a. 1. pt. פרה Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. Pa. Aph. 1. pf. אפרה Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. wegjagen.

פרה II a. blühen. Aph. pf. 3 f. sg. אפרה Gn 40, 10 dass.

פרה h. m. 1. Blüte. פ' לכן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapital; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 5. junger Vogel.

פרהא a. m. 1. Jo 4, 1 (MS פרהא) die geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פרהא a. m. 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kaperstrauch (Capparis spinosa); 4. Kaperknospe.

פרהא a. m. פ' דלכא Herzklopfen.

פרחבילא s. פרה לכן.

פרחיה männl. Personennamen.

פרחיהא a. f. fliegender Vogel.

פרחיהא a. f. Vogel.

פרט h. 1. aufsperrern; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). Ni. 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. Pu. pt. abgetrennt.

פרט a. 1. pt. pl. פרטין Est II 3, 5 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פרט h. m. Abfall (im Weingarten nach Lv 19, 10).

פרט h. m. 1. Einzelnes, Spezielles; 2. פ' ל' mit Ausschließung von.

פרטא a. m. dass.

פרטא a. m. Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פרטא gr. m. (πειρατής) Seeräuber.

פרטא männl. Personennamen.

פרומגמא gr. f. (vgl. πρό του γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פרומאטא gr. m. (πρωτάτος) Vornehmer.

פרוטי gr. m. (πρώτος) erster.

פרוטי gr. f. (πρώτη) erste.

פרוטמי gr. f. (προτομή) Büste.

פרטום (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), l. פרתם, s. פרת.

פרוטומכוס gr. m. (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פרטסקא l. פרתסקא.

פֿלױז *h. f.* Floh.

פֿרוטקאטור (SchemR 37 Ausg. Konst.)

1. פֿרוטקטור *gr. m.* (προτεκτωρ) Leibgardist.

פֿרױט *gr. m.* (πατήριον) Bäckerladen.

פֿרױטא *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פֿרוטיתא (bSanh 96^b) 1. פֿרױטא.

פֿרױטא (EstII 1, 3 MS Kiss.) *lat. f.* (*porta*) Tür.

פֿרױ *h. m., pl.* פֿירות 1. Frucht; 2. Gemüse; 3. Brut; 4. Zinsen.

פֿארי *a. m. pl.* Kleie.

פֿרױ *a. m.* Läufer (kleines Kind)?

פֿורױ I *gr. f.* (φορείον), *pl.* פֿורױן Lager, Bettstelle.

פֿורױ II *gr. f.* (ὀπωρη) Baumfrucht, Obst.

פֿרױנא *a. m., pl.* פֿרױנױן Hühnchen.

פֿרױדא *a. m.* 1. *pl. c. s.* פֿרױדוהי Jes 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere; 3. männl. Personennamen.

פֿרױדא *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere, Körnchen; 3. einzelne Taube.

פֿרױדא männl. Personennamen.

פֿרױדא *a. f.* Herumläuferin.

פֿרױה *h. f.* Fruchtbarkeit.

פֿורױה (RutR 5, 12) 1. l. פֿורױה von פֿורױ *gr. f.* (φορά) Ertrag, oder l. פֿרױה, s. פֿרױ II; 2. l. פֿרױה weniger als es, s. פֿרא I.

פֿרױזא *a. m.* Garten.

פֿרױחא I *h. f.* Fliegen.

פֿרױחא II *h. f.* Ausbrechen (von Geschwüren).

פֿרױטא *a. m.* Münze, Kleingeld.

פֿרױטא *h. f., pl.* פֿרױטא dass.

פֿרױכא *h. f.* Zermalmen.

פֿרױמא *a. m.* Zerstücktes.

פֿרױמא *h. f.* Zerreißen, Spalten.

פֿרױום *gr. m.* (φόρημα) Sänfte.

פֿרױזא *gr. m.* dass.

פֿרױזא *gr. m.* (φορείον) dass.

פֿרױזא (Ct 1, 16, MS פֿרױזא), פֿרױזא *gr. m.* dass.

פֿרױסא *a. m.* Vorhang.

פֿרױסא *a. f.* Decke.

פֿרױע *a.* בֶּפֿ Dt 7, 22 eilig, rasch.

פֿרױעא *a. m.* Zahlung.

פֿרױעה I *h. f.* 1. Entblößen (des Haupts); 2. insbes. Entblößen der Eichel bei der Beschneidung (durch Aufreißen und Zurückschlagen des inneren Vorhautblattes nach dem Abschneiden des äußeren); 3. Gebrauch von פֿרע.

פֿרױעה II *h. f.* Bezahlung.

פֿרױפֿין *gr. m. pl.* (φορειάφοροι) Sänften-träger.

פֿרױץ *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet (auch von Früchten); 3. gewalttätig.

פֿרױצא *a. m.* 1. *pl.* פֿרױצין Est II 3, 8 (Ausg. Dav. חֲצוּצִין) Riß, Loch; 2. ausgelassen.

פֿרױצא *a. f.* Ausgelassenheit.

פֿרױקא *a. m., ind.* פֿרױק Ex 15, 2, *c. s.*

פֿרױקא *lv* 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.*

פֿרױקי Est II 6, 11 Erlöser.

פֿרױקא *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.

פֿרױקא *a. f., c.* פֿרױקא Dt 33, 29 (MS פֿרױקא) Genick.

פֿרױי l. פֿרױי.

פֿרױשא *a. f.* Ausbreitung.

פֿרױש *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*). [Nach I. Löw Mispel (*Mespilus germanica* L), dagegen חֲבוּשׁ Quitte].

פֿרױש (Dt 27, 8) *a.* deutlich.

פֿרױשא *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26 hervorragend; 3. *pl. f.* פֿרױשין Ex 33, 16 Wundertat; 4. männl. Personennamen.

פֿרױשא *h. f.* Absonderung.

פֿרױשא *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.

פֿרױשא *a. f.* Wundertat.

פֿרױשא *gr. f.* (φορεῖον) Bettstelle.

פֿרױ *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zermalmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen. *Hitp.* zermalmt werden.

פֿרױ I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen; 2. *pt. pass.* פֿרױ Thir 4, 8 (MS נָגַב)

vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.*
1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* פָּרְכָּא
Koh 3, 3 (MS סַמְרָא) zerstören;
3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt
werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶתְפָּרְכוּ Jes 24, 7
verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.*
zerstört werden(?).

פרך II *a. Pa. pl. pl.* מפרכין GnJII
37, 7, 1. mit MS Paris. מְפָרְכִין, s. פָּרְךָ.
Itpa. ipf. 3 *pl. f.* יתפרכן jChag. 77^e,
1. יתְפָּרְכֶן, s. פָּרְךָ.

פָּרְךָ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Ge-
walt, Mißhandlung.

פָּרְךָ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.

פָּרְכָּא *a. m.* Widerlegung.

פָּרְכָּא *a. m.* Götzenaltar.

פָּרְכָּא (jBabK 3^e) *gr. m.* (πάροχος)
Quartiermacher. S. אֶבְכָּנִי.

פָּרְכָּרְנָא (Par I 3) 1. פָּרְכָּרְנָא.

פָּרְכָּוָא *a. m., pl. d.* פָּרְכָּוָא Thr 4, 21
(nicht MS) aus פָּרְכָּוִי stammend.

פָּרְכָּוִי? (GnJII 10, 3) Name eines Landes
(Βαρκῆ?).

פָּרְכֻס I *gr. m.* (vgl. φῦκος) Aufputzen,
Schminken.

פָּרְכֻס II *gr. m.* (vgl. φρίξ) Zucken,
Zappeln.

פָּרְכֻסָּא *gr. m.* dass.

פָּרְכֻטָּא *gr. m.* (παπαχύτης) Übergießer
(Badediener).

פרכוטס (EchR 3, 6, MS Vat. מְגִירוֹס)
1. פָּרְכֻטָּס *gr. m.* (καρυκευτής) Kunst-
koch.

פרכיין (jAbZ 44^b) 1. פָּרְכוּ.

פָּרְכִיל, פָּרְכִיר *h. m.* Rebe.

פרוממכוס (Ar Jelammd.) 1. פְּרוֹמְמִיכֻס.

פרכונס (KohR 1, 8, MS D. מְתַבֵּל) s.
פרכוטס.

פָּרְכֻס I *gr.* (vgl. φῦκος) herausputzen,
schminken.

פָּרְכֻס II *gr.* (vgl. φρίξ) zappeln, zucken,
ausschlagen.

פָּרְכֻס *gr.* dass.

פָּרְכֻסִין *gr. m.* (πράξις) Geschäftsführung.

פָּרְכָּרְנָא *gr. m.* (παπαράγμα) außer
Kurs gesetzte Münze.

פָּרְכָּוִין, פָּרְכָּוִין *gr. m.* (περίχωρος)
Gebiet.

פָּרְכָּת *h. f., pl.* פָּרְכָּוִיִּת, פָּרְכָּוִיִּת Vorhang.

פָּרְכָּתָא (Ex 26, 31) *a. f.* dass.

פּוֹרְכָּתִי (GnJII 37, 7) 1. פּוֹרְכָּתִי von
פָּרְכָּתָא, s. פָּרְכָּתָא.

פִּירוֹלִין (falsch פִּירוֹלִין) *gr. m.* (βηρύλλιον)
ein Edelstein.

פָּרַם *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* ge-
spalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.*
aufgerissen, geschlitzt.

פָּרַם *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.*
zerstückelt werden.

פָּרְמָא *a. m.* Kleingeschnittenes.

פּוֹרְמָא (falsch פִּירוֹמָא) *lat. m.* (forma)
Larve.

פָּרְמָא *gr. f.* (παρμη) Schild.

פָּרְמָמִיָּא *gr. f.* (φορβειά) Halfter.

פָּרְמוֹטִין *lat. m. pl.* (parmatus) Be-
schildete.

פרמועה (jKil 27^a) *s. f.* eine Bohnen-
art(?).

פרמותה s. פרמועה.

פּוֹלִיפְּרוֹס 1. פּוֹלִיפְּרוֹס.

פָּרְמוֹקָא (1. פָּרְמוֹקָא?) *pers. m.* Beamter.

פָּרְמָקוֹס *gr. m.* (φαρμακός) Zauberer.

פָּרְמָשְׁתָּא (Est II 3, 1) männl. Personen-
name.

פָּרְמָשְׁתָּא *pers. m.* (ausgedehnt) männ-
liches Glied.

פָּרֹן, פָּרֹן *gr. m.* (φάρος) Leuchtturm(?).

פִּירֹן Ortsname.

פֹּרֵן *gr.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift
geben; 2. Kosten aufwenden(?).

פֹּרֵן *gr.* *Aph.* dass.

פֹּרֵן, פֹּרֵן *gr. m.* (φερνή) 1. Mitgift;
2. Brautgabe des Mannes.

פָּרְנָא, פָּרְנָא I *gr. m.* dass.

פָּרְנָא II *gr. m.* (φούρνος) Backofen.

פָּרְנָא, פָּרְנָא *gr. f.* (πόρνη) 1. Hure;
2. Schloßriegel (mit Löchern für die
Stifte des Schlosses).

פָּרָנָן (Est II 5, 1, MS **פָּרֻנָן**) *pers. m.*
Brokat.
פָּרָנָא *x. m.* ungemusterter Seidenstoff.
פָּרָנְדִּיסִין *gr.* Ortsname (Βρεντέσιον, Brindisium).
פָּרָנוֹס *gr. m.* (vgl. πρόνοος), *a.* **פָּרָנוֹס**
1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.
פָּרָנוֹק *h. m.* Ergötzen.
פָּרָנוֹקָא *a. m.* dass.
פָּרָנוֹס (Est II 1, 3, MS **פָּרָנוֹס**) *gr.*
männl. Personennamen (vgl. πορνικός?).
פָּרָנִי *gr. f.* (φερνή) 1. Mitgift; 2. Brautgabe des Mannes; 3. Dokument darüber.
פָּרָנִי *gr. f.* (πόρνη), *s.* **פָּרְנָא**.
פָּרָנִי *gr. f.* (φούρνος) Backofen.
פָּרָנִים (Siphre Dt 320) 1. **פָּרָנִים**, *s.* **פָּרָנִי**.
פָּרָנִיק *h. m.* Ergötzlichkeit.
פָּרָנִיתָא *gr. f.* (φούρνος) Backofen.
פָּרָנִי männl. Personennamen.
פָּרָנוֹס (BerR 68 Ausg. Konst.; JalkSch I 119 **פָּרָנוֹס**) 1. **פָּרָנוֹס** (?) *lal. m.* (torus) Polster.
פָּרָנוֹס *gr.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren, versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten. *Pass.* ernährt werden.
פָּרָנוֹס *gr., inf.* **פָּרָנוֹס** 2 S 7, 7 dass. *Pass. ipf.* **יְהִי פָּרָנוֹס** 2 S 9, 10 ernährt, gepflegt werden.
פָּרָנוֹס *gr. m.* Versorger, Vorsteher.*
פָּרָנוֹסָא *gr. m., ind.* **פָּרָנוֹס** Ez 34, 5 dass.
פָּרָנוֹסָא *gr. f.* 1. Ernährung, Unterhalt; 2. Bedarf.
פָּרָנוֹסָא *gr. f.* Gemeindeamt.
פָּרָנוֹסָא *gr. f., c. s.* **פָּרָנוֹסָא** Koh 11, 1 Unterhalt, Versorgung.
פָּרָנוֹסָא *gr. f., ind.* **פָּרָנוֹסָא** Gn 15, 2 dass.
פָּרָנוֹק *h. Pass.* sich ergötzen.
פָּרָנוֹק *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.
פָּרָנוֹקָא (DtII 28, 56) 1. **פָּרָנוֹקָא**.
פָּרָנוֹקָא *a. m.* Lappen.
פָּרָס I *h.* 1. teilen, trennen; 2. brechen

(das Brot mit der dazu gehörenden Benediktion). *Ni.* geteilt werden. *Hi.* den Huf gespalten haben. *Hilp.* geteilt werden.
פָּרָס II *h.* 1. ausbreiten; 2. vorziehen (den Vorhang); 3. die zum Schema gehörenden Benediktionen rezitieren. *Pi.* Menstruation haben. *Hi.* ausstrecken.
פָּרָס I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* **פָּרָסִין** EstII 3, 8 (MS **פָּרָסִין**) teilen, spalten; 2. *pt.* **פָּרָס** 1 S 9, 13 das Brod brechen (unter der dazu gehörenden Benediktion); 3. *ipf.* **יָפָרֹס** Lv 27, 9 abschätzen.
פָּרָס II *a.* 1. Ex 40, 19, *pt. pass. pl. f.* **פָּרָסִין** Ex 17, 12 B. ausbreiten, ausspannen; 2. Gn 13, 12 zelten. *Pa. inf.* **פָּרָסָא** Ex 26, 7 B. *pt. f.* **מָפָרָסָא** Thr 1, 17 (MS **פָּרָסָא**) dass. *Aph. 1. pt.* **מָפָרָס** Jes 25, 11 (MS **מָפָרִישׁ**) dass.; 2. ausstrecken.
פָּרָס III *gr.* (vgl. παρρησία), *pt. pass.* **פָּרָס** Est II 4, 8 bekannt machen. *Itpe. pf. 3 sg. f.* **אֶתְפָּרָסָא** EstII 8, 14 bekannt gemacht werden, bekannt werden.
פָּרָס *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine; 3. Hälfte der Vorbereitungszeit für ein Fest. **פָּרָס הַפֶּסַח** 15 Tage vor Pesach; 4. Stück Brod; 5. Portion, Zuteilung (in Geld oder Naturalien). **בֵּית הַפָּרָס** Grabort, (Feld, das ein zerstörtes Grab enthält).
פָּרָס *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.
פָּרָס (EstII 3, 1) männl. Personennamen (*Varus*?).
פָּרָס 1. Persien; 2. Zensurlesart für **אָדוֹם**, **רֹמִי** usw.
פָּרָסָא *gr. m.* (ἐφορος) Aufseher.
פָּרָסָא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang; 2. Netz.
פָּרָסָא II *a. m., ind.* **פָּרָס** 2 S 8, 2 Portion (in Geld oder Naturalien).

פֿאַר a. m. Entziehung. אָדערלאַז.

פֿאַר gr. m. (vgl. παβήσια) Bekanntmachung.

פֿאַר pers. m., pl. פֿאַר Jes 10, 32 Parasange (persische Meile).

פֿאַר a. m., pl. d. פֿאַר Ez 27, 10; 38, 5) Perser.

פֿאַר gr. f. (vgl. πρεσβευτής) Botschaft.

פֿאַר s. פֿאַר.

פֿאַר s. פֿאַר.

פֿאַר s. פֿאַר.

פֿאַר gr. f. (προσβολή für προσβολή) Anklage.

פֿאַר I K 7, 7 (MS פֿאַר!) gr. m. (προστάς) Vorhalle.

פֿאַר s. פֿאַר.

פֿאַר s. פֿאַר.

פֿאַר gr. m. (vgl. προστάς, προστάδος) Vulva des Weibes.

פֿאַר gr. m. Gestell.

פֿאַר l. פֿאַר, s. פֿאַר.

פֿאַר h. f. gespaltene Klaue.

פֿאַר pers. f., pl. פֿאַר Parasange (persische Meile = 5 1/2 km).

פֿאַר gr. m. (vgl. παβήσια) Öffentlichkeit.

פֿאַר (inf. v. פֿאַר) gr. f. (vgl. παβήσια) 1. Bekanntmachen; 2. Aufdecken.

פֿאַר s. פֿאַר.

פֿאַר gr. f. (προστατεία) Patronat.

פֿאַר (Est II 1, 3, Or. 2377 פֿאַר) gr. männl. Personennamen (Περισθένης).

פֿאַר l. פֿאַר.

פֿאַר פֿאַר (jSabb 7^d Ar., Ausg. Ven. פֿאַר מִקְלִין)?

פֿאַר (MidrTeh 17 Anf.) l. פֿאַר lat. m. pl. (pro quaestore)

Steuereinnahmer.

פֿאַר gr. (vgl. παβήσια) bekannt machen.

פֿאַר h. m. Perser.

פֿאַר a. m. ausgebreitet(?).

פֿאַר gr. (vgl. παβήσια) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. Pass. 1. bekannt sein; 2. preisgegeben werden.

פֿאַר gr., inf. פֿאַר Koh 12, 14 bekannt machen, offenbar machen. Pass. inf. אֶת־פֿאַר Koh 12, 13 offenbar werden.

פֿאַר I a. Pass. besteuert werden, taxiert werden.

פֿאַר II gr. (vgl. παβήσια) Pass. bekannt werden.

פֿאַר a. m., c. פֿאַר Lv 27, 2 (MS פֿאַר) 1. Abschätzung; 2. Wert.

פֿאַר h. f. Herumläuferin.

פֿאַר lat. m. (praesopus) Vorgesetzter.

פֿאַר פֿאַר פֿאַר (BerR 65) s. פֿאַר?

פֿאַר gr. m. (πρόσωπον) Gesicht.

פֿאַר gr. m. (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (Amygdalus persica).

פֿאַר gr. m. dass.

פֿאַר x. m. pl. Fangnetz.

פֿאַר pers. m. Untersuchungsakten.

פֿאַר pers. f., pl. c. s. פֿאַר Ri 5, 29 (MS פֿאַר) Dienerin.

פֿאַר a. f. 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. c. פֿאַר Dt 28, 35 Fußsohle.

פֿאַר h. m. großklaugig.

פֿאַר pers. m. 1. Gesandter; 2. pl. פֿאַר (bChull 141^b) s. פֿאַר.

פֿאַר I h. 1. entblößen; 2. die Eichel entblößen (bei der Beschneidung, s. פֿאַר); 3. sich entblößen (zur Verrichtung der Notdurft); Ni. sich entblößen. Pi. entblößen. Pu. pt. entblößt.

פֿאַר II h. das Haar frei wachsen lassen.

פֿאַר III h. 1. bezahlen; 2. einfordern. Ni. 1. sich bezahlen lassen; 2. פֿאַר מִן einfordern. Hitp. sich bezahlt machen.

פֿאַר I a. ipf. פֿאַר Nu 5, 18 entblößen.

פרע II *a.*, *pt. pass.* פריע Lv 13, 45 das Haar frei wachsen lassen. *Aph.* aufblühen lassen.

פרע III *a.* bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.* מן יתפרעו Gn 4, 15 vergolten werden;

2. *ipf.* 3 *pl.* מן יתפרעו Lv 26, 25 sich bezahlt machen von, einfordern.

פרע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht.

פרעה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Vergeltung.

פרעוש *h. m.* Floh.

פרענא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.* פראעניו Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel.

פרענות *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung; 2. Unglücksfall.

פרענותא (Lv 26, 25), פורענותא (Dt 32, 41) *a. f.* 1. Vergeltung, Strafe; 2. Bezahlung.

פרי *gr.* (vgl. πόρπη) befestigen. anheften.

פריא *gr. m.* (πόρπη), *pl.* פריין Ex 26, 6 Haken, Spange.

פריור *h. m.* Todeszuckung.

פריקא *a. m.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

פריקא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb.

פריקא *lat. f.* (vgl. *funda*) Nebenbeutel(?).

פריקסטוס *gr. m.* (πραιπόσιτος) Befehlshaber.

פרימסלה (jSchabb 8^b) 1. פרימסלה.

פרי *s.* פרי.

פרי *s.* פרי.

פריורא *gr. f.* (πορφύρα) 1. Purpurkleid; 2. Purpurtinte.

פריורא *gr. f.* (πορφύριον) dass.

פריורא *gr. m.* dass.

פריורא *a. f. pl.* Zukost (Gemüse).

פריורא, פריורא *gr. m.* (παράφερνα) 1. Zugabe zur Mitgift; 2. Zugabe zur Brautgabe.

פריורא *h. f., pl.* פריורא 1. Zukost; 2. Nebensache.

פרי *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. zunehmen; 3. ausarten. *Hi.* bitten. *Hitp.* ausarten.

פרי (2K 14, 13, MS פריט) *a.* 1. *pt. pl.* פריין Est II 3, 8 (MS פריין) durchbrechen; 2. ausarten.

פריא *a. m.* Riß, Loch, Lücke, Öffnung.

פריא *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall; 3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פריקא *s.* פריקא.

פריקא I *a. m.* Wasserlauf.

פריקא II *a. m.* Kern.

פרי *s.* פרי.

פריא *a. m.* Wein aus Trester.

פריקא *a. f., pl.* פריקא Nu 6, 4 Traubenkern (Trester).

פריקא *gr. m.* (πρόσωπον), *pl.* פריקא, פריקא 1. Gesicht; 2. Gestalt; 3. Bild.

פריקא *gr. m., pl.* פריקא Thr 4, 7 (in marg.) dass.

פרי *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen; 3. zurückziehen (vom Vorhang). *Ni.*

1. entfernt werden; 2. sich verrenken.

Pi. 1. ablösen, entfernen; 2. auseinandernehmen. *Pu. pt.* 1. abgeladen;

2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst werden; 2. auseinandergenommen werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פרי *a.* 1. *ipf.* פריין Lv 25, 25 einlösen; 2. *pf.* 2 *sg.* פריקא Ex 15, 13 erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen.

Pa. 1. *imp. pl.* פריקו Ex 32, 2 abnehmen; 2. *ipf.* פריקו Lv 1, 17 zerreißen, trennen; 3. widerlegen; 4. einlösen. *Aph.* abfallen machen. *Itpe.*

1. *pf.* 3 *sg.* פריקא Lv 19, 20 eingelöst werden; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* פריקא

Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken, einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* פריקא Ex 28, 28 B. getrennt werden; 2. *pt.*

פריקא Nu 10, 17 B. abgebrochen werden; 3. *ipf.* 3 *pl. f.* פריקא Jes

54, 10 Soc 59 wanken; 4. sich bewegen.

פָּרָק *h. m.* 1. Gelenk; 2. Wirbel;
3. Glied, Stück; 4. Abschnitt; 5. Zeit-
abschnitt, bestimmte Zeit; 6. Fest;
7. Reifealter; 8. Ladung; 9. פֶּרֶק אֲוֶנֶסִין

1. פֶּרֶק אֲוֶנֶסִין.

פָּרָקָא *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt;
3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt;
5. Reifealter.

פָּרָקָא *a. Pass.* אֶתְּ פָּרָקָא 1. auf den Rücken
fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פָּרָקְדָּא *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פָּרָקְדָּן *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פָּרָקְדָּן *h. m.* Platterbsenart, Kicherling
(*Lathyrus sativus*).

פָּרָקְדוּס *x. m.* Kuchenbäcker.

פָּרָקְדִּים *gr. m.* Kuchen.

פָּרָקוֹן *h. m.* Auslösung.

פָּרָקוֹנָא *a. m.* dass.

פָּרָקוּס *gr. m.* (vgl. φύκος) Ausputz.

פֶּרֶקוּטוּ (jAbZ 39^e) 1. מְרֹפְקִי *gr. m.*
(τροπική) Tag der Sonnenwende.

פָּרָקְטָא *gr. m.* (vgl. φρακτής) Kanal,
Graben.

פֶּרֶקְטָאן (Tanch. zu Dt 12, 29) 1.
פְּרֹטְרִיקְלִינִיּוֹן (*gr. m.* Vor-
saal(?)).

פָּרָקְטָא *x. m., pl.* פָּרָקְטָאן Ct 7, 5; Koh
2, 6 (MS פָּרָקְטָאן) Kanal, Graben.

פָּרָקְלָא *gr. m.* männl. Personennamen
(Πρόκλος).

פֶּרֶקוּלָא 1. פֶּרֶקוּלָא.

פָּרָקְלִיט *gr. m.* (παράκλητος) Anwalt,
Fürsprecher.

פָּרָקְלִיטָא *gr. m.* dass.

פָּרָקְלִימִן *gr. m. pl.* (περικνήμιον)
1. Gamasche; 2. Handschuh des
Falkoniers.

פֶּרֶקְלִינִין 1. פֶּרֶקְלִינִין.

פֶּרֶקְלוּס *gr. m.* männl. Personennamen
(Πρόκλος).

פָּרָקְמָא *s.* פָּרָקְמָא.

פָּרָקְמָא *s.* פָּרָקְמָא.

פֶּרֶקְמוּס 1. פֶּרֶקְמוּס.

פָּרָקְנָא *a. m.* 1. c. פָּרָקְנָא Ex 21, 30 (MS

פָּרָקְנָא) Auslösung; 2. c. s. פָּרָקְנָא Gn
49, 18 Erlösung.

פָּרָקְנוּתָא *a. f.* Erlösung.

פֶּרֶקוּנִים *s.* פֶּרֶקוּנִים.

פָּרָקוּנִין *gr.* Name einer Insel (Προ-
κόννητος).

פָּרָקִס *gr.* (vgl. φύκος) herausputzen.

פֶּרֶקִס *s.* פֶּרֶקִס.

פֶּרֶקִסִים (jAbZ 39^d) 1. פֶּרֶקִסִים.

פֶּרֶקִפִּי *gr. f.* (προκοπή), *pl.*

פֶּרֶקִפִּי Auszeichnung.

פָּרָקְתָא *a. f., c.* פָּרָקְתָא Dt 33, 29 Genick,
Halswirbelsäule.

פֶּרֶר I *h. Pi.* zerbröckeln. *Hi.* 1. brechen;
2. für ungültig erklären; 3. treulos
sein. *Ho. pt.* ungültig. *Pilp.* פֶּרֶר
1. zerbröckeln; 2. zerrühren.

פֶּרֶר II *h. Pilp.* פֶּרֶר zucken, sich hin-
und herbewegen, sich wälzen.

פֶּרֶר I *a. Aph.* ungültig machen. *Itpa.*
zerrühren. *Itpalp.* zerbröckelt werden.

פֶּרֶר II *a. Palp.* פֶּרֶר 1. zucken, sich hin-
und herbewegen, sich wälzen. 2. im
Todeskampf liegen. *pt.* מִפֶּרֶר GnJI
42, 21 Ar. (MS מִפֶּרֶר).

פָּרֶשׁ *h.* 1. ausbreiten; 2. die Bene-
diktionen vor und nach dem Schema
vortragen. *Pi.* ausbreiten. *S.* פָּרֶשׁ.

פָּרֶשׁ *a., pf.* 3 *pl.* פָּרֶשׁוּ Ri 8, 25 (פָּרֶשׁוּ
Praet.), *pt. f.* פָּרֶשׁא Thr 1, 17 aus-
breiten. *Pa. pt.* מִפָּרֶשׁ Jes 25, 11 dass.

פָּרֶשׁ *h.* 1. sich absondern; 2. sich ent-
fernen; 3. bestimmt aussprechen. *Pi.*
1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau
angeben; 4. deutlich aussprechen,
erklären. *Ni.* getrennt werden. *Pu.*
pt. מִפֶּרֶשׁ 1. genau (ausdrücklich) an-
gegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wun-
derbar. *Hi.* 1. absondern; 2. trennen.
Ho. pt. מִפֶּרֶשׁ wunderbar. *Hitp.* aus-
drücklich genannt werden, ausge-
sprochen werden.

פָּרֶשׁ *a.* 1. absondern; 2. *pt.* פָּרֶישׁ Jer
23, 28 scheiden; 3. sich absondern.

S. פרישא. *Pa.* 1. *pt. pass.* מפרש Ri 13, 18, *pt. pass. f.* מפרשא Dt 30, 11 absondern, trennen; 2. unterscheiden; 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. *inf.* פרשא Lv 22, 21, *ipf.* יפרש Lv 27, 2 deutlich, genau angeben; 6. *pf.* פריש Dt 1, 7 erklären. *Aph.* 1. *pf.* אפריש Gn 30, 40 absondern, fernhalten, scheiden; 2. *ipf.* יפריש Dt 28, 59 ausgezeichnet machen. *Itpa.* 1. *ipf.* יתפרש Dt 17, 8 abgesondert sein, sich trennen; 2. *pf.* 3 *pl.* אתפרשו Nu 1, 17 ausdrücklich genannt werden; 3. erklärt werden; 4. klar sein. *Ittaph.* *pf.* אתפרש Ex 29, 27 abgesondert werden.

פרש *h.* m. Reiter.

פרשא *a. m., pl. c. s.* פרשוהי Ex 14, 17 dass.

פרשא *a. m., c. s.* פרש Ri 3, 31, *c. s.* פרשיה 1 S 13, 20 (MS פרשיה) Ochsenstachel.

פרשא *a. m.* Ausscheidung.

פרשגא *pers. m., c.* פרשגן Jos 8, 32 Praet., Dt 17, 1 S (MS פתשגן) Abschrift.

פרשה *h. f., pl.* פרשיות 1. Abschnitt; 2. wöchentliche Gesetzeslesung; 3. Verzweigung. פרשת דרכים Kreuzweg.

פרשגא Ortsname.

פרשותא *a. m., c.* פרשות Gn 38, 14 Trennung. פ' עינים Gn 38, 14 Ortsname. פ' אורחא Ri 5, 16 (Soc 59 als Korrektur) Kreuzweg.

אשפרוע (?) *h. m.* Buchsbaum. S. פרשע.

פרשתא *a. f.* 1. פרשת אורחא Koh 10, 8 Scheideweg (MS פרשת אורחא); 2. *pl.* פרשין Abschnitt, bes. wöchentliche Gesetzeslesung.

פרשתבנא männl. Personenname(?).

פרת *h. Pi.* durchhecheln, schmähen.

פרת I *a. Pa.* durchhecheln, schmähen.

פרת II *a. Pu. pt.* מפרית Jes 14, 29 (MS מפריית) verwunden, beißen. *Itpe.* getrennt werden.

פרת 1. Gn 2, 14 Euphrat; 2. Ortsname.

פרתא *a. m.* Exkrement, Mist.

פרתא *a. m., c. s.* פרתיה Ct 7, 3 (MS פרתיה) Nabel.

פרתא *a. f.* junge Kuh.

פורתא *gr. f.* (πῆρη) Reisesack.

פרותיומא *gr. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.

פרתיוא *x. m., pl.* פרתיאין Est I 8, 15 (Est II MS פרתיאין) parthisch.

פרתונא *x. m., pl. d.* פרתונאי Est II 6, 9 Vornehmer.

פסג *s.* פסג.

פשוין *s.* פשוין.

פשוט *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. mit einfachem Erbrecht (nicht erstgeboren).

פשוט *h. m.* Ausstrecken.

פשוט *h. m.* einfacher Sinn.

פשוטא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wort-sinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.

פשווא *a. m.* lau.

פשווא *a. m.* Unebenheit(?).

פשווא *a. m.* eine Art Vogel.

פשח *h.* abreißen. *Ni.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פשח *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מפשחין Est II 3, 8 (MS מפשחין!) dass.; 2. *pf.* פשח 1 S 15, 33 zerreißen *Itpe.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פשט *h.* 1. ausstrecken; 2. grade werden; 3. ausziehen; 4. sich verbreiten; 5. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna).

Pi. 1. ausstrecken; 2. abnehmen.

Pu. pt. ausgestreckt. *Hitp.* sich ausstrecken, sich dehnen.

פשט *a.* 1. *pt. pass. f.* פשטיא Est II 5, 1 strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken, 3. sich ausstrecken; 4. grade machen; 5. erklären; 6. einfach rezitieren.

פשטא *a. m.* einfacher Wortsinn.

פשטא *a. m.* ein Kraut.

פֿשיחא *a. m.* abgerissener Zweig(?).
פֿשימא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade;
 2. einfach, klar.
פֿשימא II *a. m.* eine kleine Münze.
פֿשימא *h. f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.
פֿשימא *h. f.* das (einfache) Erbrecht
 des nachgeborenen Sohnes.
פֿשימא *a. f.* dass.
פֿשימא *h. f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.
פֿשימא *a. f.* dass.
פֿשיש (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D.
פֿשימא 1. mit Ausg. Ven. **פֿשיש**, *s.*
פֿשימא.
פֿשימא *s.* **פֿשימא**.
פֿשימא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.
פֿשל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammen-
 falten, zusammendrehen; 3. wenden,
 drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.*
 zurückgeworfen.
פֿשע *h.* 1. freveln, sich vergehen;
 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein.
Hi. sündigen machen.
פֿשע *a.* dass.
פֿשע *h. m.* Vergehung.
פֿשפּוּש *h. m.* 1. Untersuchung;
 2. Schlupfwinkel.
פֿשיפּס *s.* **פֿשיפּס**.
פֿשפּש *s.* **פֿשש**.
פֿשפּש *s.* **פֿשש**.
פֿשפּש I *h. m.* 1. Öffnung zum Durch-
 schlüpfen; 2. Luke, kleine Türe;
 3. Nische; 4. Wanze.
פֿשפּש II *h. m.* Schmelzen.
פֿשפּש *s.* **פֿשפּס**.
פֿשפּש männl. Personenname.
פֿשקא *s.* **פֿשקא**.
פֿשקא *x. m.* Rabe.
פֿשש *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* **פֿשש**,
 lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.*
 1. losmachen; 2. lau machen, mildern;
 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.*
 1. lau werden; 2. sich auflösen, zer-
 fallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich
 vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.

פֿשש *a.* 1. *pt.* **פֿשש** Ex 16, 21 sich
 auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen
 Zauber); 3. *pt.* **פֿשש** Gn 41, 15
 deuten; 4. *pt.* **פֿשש** Lv 11, 7 wieder-
 käuen; 5. *pt.* **פֿשש** Ex 16, 21 sich
 auflösen. *Pu.* 1. losmachen; 2. be-
 zahlen; 3. *pt.* **פֿשש** Gn 41, 15 deuten.
Ita. bezahlen.
פֿשש *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuen;
 2. *pl.* **פֿשש** Est II 3, 8, **פֿשש** Koh
 2, 8 laues Wasser; *c. s.* **פֿשש** Ri 7, 15
 Deutung.
פֿשש *a. m., ind.* **פֿשש** Gn 40, 8 Traumdeuter.
פֿשש *h. f.* Vergleich, Kompromiß.
פֿשוניא *s.* **פֿשוניא**.
פֿשוניא *a. f.* Vergleich.
פֿשש *a. m., c.* **פֿשש** Gn 40, 8 (MS
פֿשש) Deutung.
פֿשש I *h.* *Pilp.* **פֿשש** schmelzen.
פֿשש II *h.* *Pilp.* **פֿשש** untersuchen,
 durchsuchen.
פֿשש *a.* *Palp.* **פֿשש** dass.
פֿשש *h. f. pl.* Flachs, Leinen.
פֿשש *s.* **פֿשש**.
פֿשש *h. m.* Flachs.
פֿשש *h. m.* Flachsarbeiter.
פֿש *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.
פֿש (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot,
 Laib Brot; 2. Brot.
פֿש *a., ipf.* **פֿש** Jes 60, 5 (Soc 59
פֿש) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph. pf.*
פֿש Gn 26, 22 weit machen, erweitern.
פֿש (Lv 19, 9) *a. m.* äußerstes Ende,
 Rand. *S.* **פֿש**.
פֿש *a. m.* 1. *c. s.* **פֿש** Dt 13, 17,
pl. c. **פֿש** Est II 6, 9, **פֿש** Ct 3, 2
 (MS **פֿש**) offener Platz; 2. Weite.
פֿש *h.* plötzlich.
פֿש *a. f.* offener Platz.
פֿש *x. m.* Gewand.
פֿש (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort;
 2. Sache; 3. *ind.* **פֿש** Dt 24, 5
 etwas; 4. **פֿש** Dt 13, 16
 nach Kriegerrecht(?).

פתלתול *h. m. dass.*
 פיתום *gr. m.* (πύθων) Bauchredner.
 פתמנאי (DtJII 32, 33) 1. mit MS Lips.
 פתניא, *s. פתנא*.
 פתן (TosKelBabB IV 8) 1. פתן.
 פתן *h. m.* Otter.
 פתנא (Gn 49, 17) *a. m. dass.*
 פתונא *x. m., pl. d.* פתונאי Est II 6, 9
 (MS פרתונאי) Vornehmer.
 פותנק *x. m.* eine Art Minze.
 פיתום *gr. m.* (πίθος) großer Ton-
 krug.
 פתע *h.* plötzlich.
 פתפות *h. m.* Zerbrochenes.
 פתפת *s. פתת*.
 פתק *h.* aufbrechen, loslassen. *Pi. dass.*
Ni. losgelassen werden.
 פתק *a.* schleudern, werfen.
 פתק *gr. m.* (πιττάκιον) 1. Schreibtafel;
 2. Los, Geschick.
 פתקא *gr. m. dass.*
 פתקא (Est II 1, 8) *pers. m.* Bowle,
 Krug.

פתקא (bChull 31^a) 1. פתקא.
 פתר *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.
 פתר *a.* 1. dass.; 2. erklären; 3. *pt.*
pass. pl. פתריי Abgetragenes, Lumpen.
Pa. auflösen, erweichen.
 פתרא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.
 פתרא *gr. m.* (πίθριον) großer Krug.
 פתרון *h. m.* Deutung.
 פתרון *a. m. dass.*
 פתרון *lat. m.* (patera) Schale(?).
 פתנא *a. m. mager.*
 פתננותא *a. f.* Magerkeit.
 פתרום (Jes 11. 11) Name eines Landes.
 פתרוסא *a. m., pl. d.* פתרוסאי Gn 10, 14
 Bewohner von Pathros.
 פתשגן *pers. m., c.* פתשגן Dt 17, 18
 Abschrift.
 פתשגר (Est II 7, 10, MS תגן) *pers. m.*
 Zweiter (nächst dem König).
 פתת *h.* zerbrocken. *Pilp.* פתפת zer-
 schlagen. *Hitpalp.* sich zerschlagen.
 פתתא, פתתא *a. m.* 1. Stück Brot;
 2. Brot.

צ

צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr.
 Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.
 צאה *a. m.* schmutzig.
 צאה *h. Pi.* als Schmutz behandeln.
 צאה *h. f.* Schmutz.
 צאן *h. f.* Kleinvieh. צ' ברקל eisernes
 Gut, für dessen vollen Wert der In-
 haber demjenigen, der es ihm über-
 geben hat, haftbar bleibt.
 צאצאים *h. m. pl.* Sprößlinge.
 צאתא *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.
 צב I *h. m.* eine Eidechsenart (bes.
Monitor niloticus).
 צב II *h. m.* עגלת צב gedeckter Wagen.
 צבא (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.

צבא *a. m., pl.* צבין Jes 49, 22 gedeck-
 ter Wagen.
 צבא *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צבאות als
 Bestandteil des Gottesnamens, auch
 im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.
 צבא, צבי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יצבי Ex
 22, 17, *pt.* צבי Ru 3, 12 wollen,
 wünschen.
 צבה *h.* anschwellen. *Ni. dass. Pi.*
 anschwellen machen.
 צבוע *h. m.* Hyäne.
 צבועים Ortsname.
 צבור *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit.
 שְׁלִיחַ צ' der Abgeordnete der Gesamt-
 heit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.
 צבורא *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.

צְבוּרָא *a. m., pl. c.* צְבוּרֵי Koh 1, 7 Behälter.
 צְבוּתָא *a. f.* Wille.
 צָבָח *a. m.* ein wenig. S. צִבְחָה.
 צָבַח (Jes 10, 25) I. צְבָחָה.
 צָבַט *h.* anfassen.
 צָבִי I *h. m.* Pracht, Schmuck.
 צָבִי II *h. m., pl.* צָבָאִים, צָבִיִּים Gazelle.
 צָבִיָּה *h. f.* Gazellenweibchen.
 צָבִיוֹן *h. m.* Wille, Verlangen.
 צָבִיוּנָא *a. m., c. s.* צָבִיוּנִיהָ Est II 3, 3 dass.
 צָבִיטָה *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ' Henkel.
 צָבִינָא *h. m.* Wille.
 צָבִיעָה I *h. f.* Färben.
 צָבִיעָה II *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ' Henkel.
 צָבִירָה *h. f.* Aufhäufung.
 צָבִיתָא *a. f.* Schmuckgegenstand.
 צָבִיתָה *h. f.* Zange.
 צָבַע I *h.* färben. *pt. pass.* צָבוּעַ 1. farbig; 2. scheinheilig.
 צָבַע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.
 צָבַע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* צָבַע Lv 13, 6 eintauchen. *Itpa. ipf.* יִצְטַבַּע Ix 13, 58 eingetaucht werden.
 צָבַע II *a. Pa. pf.* צָבַע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).
 צָבַע *h. m., pl.* צָבָעִין 1. Farbe; 2. Farbigen.
 צָבַע *h. m.* Färber.
 צָבָעָא *a. m.* dass. מְגַדֵּל צָבָעָא Ortsname.
 צָבָעָא I *a. m., pl.* צָבָעִין Ri 5, 30 (MS צָבָעִין) Gn 49, 11 1. Farbe.
 צָבַע וְהוֹרִי Ex 25, 4 Karmesinfarbe; 2. Farbigen.
 צָבָעָא II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.
 צָבָעִין *s.* צָבַע, צָבָעָא.
 צָבַר *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.
 צָבַר *a., pf.* 3 *pl.* צָבְרוּ 2S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.
 צָבַר *h. m.* Haufe.
 צִבְרָא (Pes. Rabb. 16) 1. צִבְרָא.

צָבַת *h.* verbinden, sich gesellen.
 צָבַת *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Itpa.* sich gesellen.
 צָבַת I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.
 צָבַת II *h. f.* Zange.
 צָבָתָא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.
 צָבָתָא II (צָבָתָא?) *a. f., pl. c. s.* צִבְתָּהָ Ex 37, 23 Zange.
 צָבָתָא III *a. f.* Schmücken.
 צָבָתָא IV *s.* צִבְתָּהָ.
 צָד *h. m.* 1. *pl.* צָדִים, צָדִין Seite. מִן הַצָּד *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art. צָד וְהָ צָד *a.* auf welche Weise? צָד לְצָדִין *a.* auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.
 צָדָא I *s.* צָדִי.
 צָדָא II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.
 צָדָא III *a. Aph. Itpa.* spotten.
 צָדָא *h. Pi.* nach der Seite richten. *Ni.* entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.
 צָדָא I *a. Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.
 צָדָא II *a.* den Blick heften.
 צָדָא *a. m.* Seite.
 צָדִין *s.* צָד.
 צָדָה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.
 צָדָה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.
 צָדוּרִי (bSabb 102^b) 1. צָדוּרִי, *s.* צָדוּרָא.
 צָדוּק männl. Personennamen.
 צָדוּק *h. m.* Anerkennung als gerecht.
 צָדוּקָא Ortsname.
 צָדוּקָה *h. f.* Sadduzäerin.
 צָדוּקִי *h. m., f.* צָדוּקִית Sadduzäer.
 צָדוּתָא *a. f.*, 1. *ind.* צָדוּ Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צָדוּ Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.
 צָדוּתָא *s.* צָדוּתָא.
 צָדִי Buchstabenname.
 צָדִי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צָדִיתָא Lv 26, 34

verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יָצְדוּן Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צָדִיאוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶצְדִּי Lv 26, 31 (MS אֶצְדִּי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg.* c. s. אֶצְדִּינֶךָ Mi 6, 13 (Merx) in Schrecken setzen. *Itpe.* 1. *inf.* אֶצְמַדָּה Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.

צָדִיָּא *a. m.* 1. *f.* צָדִיָּא Gn 1, 2 öde; 2. eine Vogelart; 3. eine Heuschreckenart.

צָדִיָּא (GnJII 10, 9) 1. mit MS Paris. צָדִיָּא.

צָדִיָּא (2K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.

צָדִיָּה *h. f.* Gebrauch von צָדָה.

צָדִיָּתָא, צָדִיָּתָא (Jer 48, 18) *a. f., c. s.* צָדִיָּתִיָּה Jes 49, 19 Verheerung.

צָדִיק *h. m., f.* צָדִיקָה 1. gerecht; 2. fromm.

צָדִיקָא *a. m., pl. d.* צָדִיקָא Gn 49, 11, Ct 7, 13 dass.

צָדִיק *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.

צָדִיקָא *a. m., c. s.* צָדִיקָה Ri 4, 21 dass.

צָדִיקָא *der untere Teil der Schläfe(?).*

צָדִיק *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen

צָדִיק *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מְצַדֵּק Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.

צָדִיק *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.

צָדִיקָא *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צָדִיקָה *h. f.* 1. Milde, Barmherzigkeit; 2. Mildtätigkeit, Almosen.

צָדִיקָתָא *a. f., ind.* צָדִיקָה Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צָדִיקָה *h. m., f.* צָדִיקָתָא fromm, mildtätig.

צָדִיקָתָא *a. f.* 1. *ind.* צָדִיקָה Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.*

צָדִיקָתָא Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildtätigkeit, Almosen.

צָדִיקָא *x. m.* ein Gewand von grobem Gewebe.

צָדִיקָה *h. f.* Schwindel, Benommenheit des Kopfes.

צָדִיקָתָא *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.

צָדִיקָתָא *a. f.* ein Stück groben Stoffes.

צָדִיקָה *s. צָדִיקָה.*

צָהָה *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen; 2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho.* *pt.* glänzend.

צָהָה *a., pt. pass.* צָהָה zankend. *Aph.* 1. *pt. f.* מְצָהָה 1S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.

צָהָה *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.

צָהָה *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röte.

צָהָה (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre. צָהָה Dt 8, 15 B. Wüste.

צָהָה (?) *a. m.* Glanz.

צָהָה (Dt 2S, 48) *a. f.* Durst, Dürre.

צָהָה (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.

צָהָה *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.

צָהָה *h. f.* Zorn.

צָהָה I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.

צָהָה II *h. Pi.* wiehern.

צָהָה I *a.* glänzen.

צָהָה II *a.* jauchzen.

צָהָה *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.

צָהָה *h. Hi.* glänzend machen.

צָהָה *a.* klar sein.

צָהָה *a. m.* heller Fleck.

צָהָה *a. m.* Öl(?).

צָהָה *h. m. du.* Mittag.

צָהָה I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.

צוא II *a. Pa.* schreien.

צואה *h. f.* 1. Schmutz; 2. Kot; 3. Sekret der Nase; 4. Ohrenschmalz.

צואה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.

צואה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.

צואי *h. m.* schmutzig.

צואר *h. m.* Hals.

צוארא *a. m., ind.* צואר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צורא.

צובה (jEr 22^e) 1. תצובה.

צובע *h. m.* Farbe.

צוד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.

צוד *a.* 1. *pf.* צד Gn 27, 33, *ipf.* צוד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellen; 4. ergreifen. *Pa.* dass. *Itpe.*

אתצוד 1. gefangen werden, ergriffen werden. 2. *pf.* 3 *f.* אתצודת Jer 50, 24 (MS אתצודת) nachgestellt werden.

צורניתא (bMoK 20^b) 1. צורניתא.

צוה *h. Pi.* צוה 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* einer, dem befohlen ist. *Hitp.* anbefohlen werden.

צווי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוה.

צוה *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.

צוה *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מצוהין Ex 5, 8 (MS מצוהין) dass. *Aph.* 1. *pt. f.* מצוהתא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.

צוהה *h. f.* Schrei, Ruf.

צוהתא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צוהתא Gn 27, 34 Geschrei.

צוי (= צוא' *h. m.* schmutzig.

צום *h.* fasten.

צום *a., pf.* צם 2 S 12, 16 dass. *Pa.* dass.

צום *h. m., pl.* צומות Fasten, Fasttag.

צומא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צומין dass. צרפא צ רפא Versöhnungstag.

צומתא (jPea 16^a) 1. צמות, s. צמותא.

צומים 1. צמים.

צמיע 1. צומע.

צומת *h. m.* צ הדין ein Sehnenbündel am Sprunggelenk.

צונן *h. m.* kalt.

צוננא *a. m.* dass.

צוע *h. m., pl.* צועות Polster.

צוער *h. m.* Knabe.

צור *h.* 1. obenauf fließen; 2. zerfließen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberhinfließen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.

צור *a. Itpa. pt. f.* מצצופא NuJII 21, 20 1. mit MS Paris. מצצפא, s. צפא.

צופה *h. m.* Seher.

צופה *h. f., pl.* צופים Flocke(?).

צופים 1. Ortsname; 2. s. צפה I.

צוץ I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.

צוץ II *h. Hi.* הצוץ blicken, schauen. *Ho.* gesehen werden.

צוץ III *h. Pi.* צוץ piepen.

צוץ I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sy. f.* תצוץ Koh 12, 5 (MS תצוץ) hervorragen.

צוץ II *a. Aph.* schauen.

צוץ III *a. Pa.* צוץ 1. piepen; 2. zischen.

צוצי *h.* piepen.

צוצי *a.* dass.

צוצינא *a. m.* mit Haarschopf versehen.

צוציתא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.

צוצלת *h. f., pl.* צוצלן Ringeltaube.

צוצלתא *a. f.* dass.

צוצרתא Ortsname.

צוק I *h.* gießen.

צוק II *h. Hi.* ängstigen.

צוק *a.* sich ängstigen. *Aph.* dass.

צוק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.

צוקתא *a. f.* Drangsals.

צור I *h. m.* 1. Felsen; 2. Bezeichnung Gottes.

צור II *h. m.* Palmbast(?).

צור I *h.* wickeln, einwickeln.

צור II *h.* 1. bilden, formen; 2. malen, sticken. *Pa.* sticken. *Pu.* gestickt werden.

צור I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* *תָּצוּר* Dt 14, 25 einwickeln, zusammenwickeln; 2. *ipf.* 2 *sg.* *תָּצוּר* Dt 2, 19 belagern. *Pa.* falten.

צור II *a.* 1. *pf.* *צָר* Ex 32, 4 formen, bilden; 2. malen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* *מְצִירִין* Ex 25, 38 mit Bildwerk versehen, sticken; 2. malen. *Itpe. Itpa.* geformt werden.

צור Stadtname (Tyrus).

צורא *a. m.* Palmbast(?).

צִוְרָא (Gn 45, 14), *a. m.* Hals.

צוֹרָא *a. m., ind.* צוֹרִי 1 K 7, 14 (Soc 59 צוֹרִי) aus Tyrus.

צוֹרְבָא *a. m.* Gebrannter? (Beiname gewandter Rechtsgelehrter).

צוּרָה *h. f.* 1. Form, Aussehen; 2. צוּרַת הַפֶּתַח Türrahmen; 3. Gestalt; 4. Bild; 5. Ansehen; 6. Anstand.

צוּרִי *h. m.* aus Tyrus.

צוּרָה *h. m.* 1. Bedürfnis *הַרְבִּים צוּרָה* öffentliche Angelegenheit; 2. Notdurft; 3. Nötiges; 4. Beischlaf. *c. s.* *צָרְפוּ* 1. gänzlich; 2. nach seinem vollen Bedarf.

צורן Ortsname.

צוֹרְגִין *a. m. pl.* Haufen.

צוֹרְגָתָא (bSabb 136^a) *a. f. pl. d.* Trauerspeisen.

צוּרָה *h. m.* Lötter.

צוּרָתָא *a. f.* 1. *c.* צוּרַת Ex 26, 1 Form, Gestalt; 2. Bild; 3. Figur.

צוּת *h.* sich verbinden. *Hitp.* verbunden sein. *S.* צָבַת.

צוּת *h.* *Hi.* hören. *Pal.* herumhören(?).

צוּת *a., pt. pl.* צוּתִין Ct 8, 13 1. hören; 2. gehorchen. *Pa.* gehorchen machen(?).

Aph. 1. *pf.* אָצִית Dt 1, 45 hören;

2. *pf.* אָצִית Nu 13, 30 hören machen.

צוֹתָא *a. m.* Gesellschaft. *S.* צִבְתָּא.

צוֹתְנִית *h. f.* Horcherin.

צָח *h. m.* 1. hell; 2. Klarheit.

צָחָא *s.* צָחִי.

צָחוּנָא (Dt 8, 15) *a. m.* Dürre.

צָחוּק *h. m.* Lachen.

צָחוּר *h. m.* weiß, hell.

צָחוּתָא (Ex 17, 3, MS צָחוּתָא) *a. f.* Durst, Dürre.

צָחַח I *h. Pilp.* צָחַחַח 1. glätten; 2. polieren; 3. hell sein; 4. klar reden. *Pass. pt.* מְצָחַחַח poliert, gescheuert.

צָחַח II *h. Pilp.* צָחַחַח zerschneiden.

צָחַח *a., pt. pass. pl.* צָחַחִין Ct 5, 14 glänzen. *Palp. imp. pl.* צָחַחִינוּ Jer 46, 4 polieren.

צָחִי (Ex 17, 3, Ri 15, 18, MS stets צָחִי) dürsten. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶצְחִינוּ Jes 48, 21 (MS אֶצְחִינוּ) dürsten lassen.

צָחִיא (Jer 48, 18, MS צָחִיָּא) *a. m.* Dürre.

צָחִיָּא *a. f.* Durst.

צָחִקָה *h. f.* 1. Stinkendes; 2. eine Fischpaste.

צָחִקָתָא *a. f.* 1. *c. s.* צָחִקָתָהוּ Ez 23, 20 dass.

צָחִקָה *h. m.* 1. Glanz; 2. Glänzendes; 3. Tropfen.

צָחִקָתָא *a. m.* 1. *c.* צָחִקָתָא Na 3, 3 Glanz; 2. glänzend.

צָחִקָתָא *h. f.* Tropfen.

צָחִקָה *s.* צָחַח.

צָחִקָתָא *a. m., pl. f.* צָחִקָתָהוּ Jes 32, 4 deutlich, klar.

צָחַק *h. Pi.* scherzen, heiter sein.

צָחַק *a.* dass.

צָחִקָה *gr. m.* (στόμωμα) Stahl.

צָחִקָה *a. m.* Seite. *S.* סִטְרָא.

צָחִקָתָא *a. f.* Schmutz.

צִיב *h. m.* Faser.

צִיבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Astchen, Zweig.
 צִיבְחָד (Ru 2, 7, MS צִיב חד) *a. m.*
 ein wenig. צִיבְחָד צִיבְחָד 1. allmählich;
 2. wenig aufs mal.
 צִיבְחָד 1. צִיבְחָד.
 צִיבְתָא *a. f.* Zweig, Ästchen.
 צִיר *h. m.* Unterhalt.
 צִיר *a. bei.* לְצִיר Ex 19, 15 zu, bei.
 צִיר *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer;
 3. Vogelsteller.
 צִירָא *a. m., pl.* צִירִין Jes 33, 21 dass.
 צִירָא *a. m.* 1. *c. s.* צִירָה Gn 27, 30
 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wild-
 bret; 3. Nachstellen.
 צִירָא (LvII 11, 11) 1. *m.* MS
 צִירָהוֹן, *s.* צִירָא I.
 צִירָה I *h. f.* Jagen, Fangen.
 צִירָה II *h. f.* Reisekost.
 צִירָה Ortsname (Sidon).
 צִירָהָא *a. m., pl. d.* צִירָהָא Dt 3, 9
 aus Sidon.
 צִירָהָא *h. m.* dass.
 צִירָהָא *a. f.* Speise.
 צִירָהָא Ortsname.
 צִירָהָא *a. m.* aus Zajdan.
 צִירָהָא *h. m.* Fänger, Schmeichler.
 צִירָהָא Ortsname.
 צִירָהָא *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der
 Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merk-
 mal.
 צִירָהָא (2 K 23, 17) *a. m.* dass.
 צִירָהָא *h. m.* Bildwerk.
 צִירָהָא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk;
 2. *ind.* צִירָהָא Ex 27, 16 (MS צִירָה)
 Stickerei; 3. *pl.* צִירָהָא Ri 5, 10 mit
 Stickerei verzierter Stoff.
 צִירָהָא (Jes 18, 4 Ar., MS צִירָהָא),
 1. צִירָהָא.
 צִירָהָא *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen(?),
 vgl. צִירָהָא.
 צִירָהָא *a.* klar sein. *Itpe.* klar werden.
 צִירָהָא *a. m.* klar.
 צִירָהָא *a. f.* Klarheit.

צִירָהָא *h. f.* Faserin.
 צִירָהָא *h. Pi.* צִירָהָא 1. kenntlich machen;
 2. auszeichnen. *Pu. pl.* 1. kenntlich
 gemacht; 2. ausgezeichnet. *Hitp.*
 sich auszeichnen.
 צִירָהָא *a. Pa.* צִירָהָא kenntlich machen.
 צִירָהָא *h. m.* Gebund.
 צִירָהָא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.
 צִירָהָא *s.* צִירָהָא.
 צִירָהָא *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des
 Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.
 צִירָהָא I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech
 des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II
 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.*
 צִירָהָא Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel(?);
 6. *pl.* צִירָהָא NuII 24, 24 (MS צִירָהָא),
 1. סִיעֵן, *s.* סִיעֵתָא.
 צִירָהָא (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raub-
 vogelart.
 צִירָהָא *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufäden-
 quaste.
 צִירָהָא *a. m.* Piepen.
 צִירָהָא *h. f., pl.* צִירָהָא 1. Haarlocke;
 2. Schaufädenquaste.
 צִירָהָא *a. f.* 1. *c.* צִירָהָא Ct 5, 2 (MS
 צִירָהָא) dass.
 צִירָהָא *h. m., pl.* Zutat (zu Speisen).
 צִירָהָא *h. m.* geizig.
 צִירָהָא Ortsname.
 צִירָהָא I *h. m.* 1. Saft; 2. Lake, Fischlake.
 צִירָהָא II *h. m.* 1. Türzapfen; 2. *pl.* Wehen
 (der Gebärenden).
 צִירָהָא III *h. m.* Bote.
 צִירָהָא *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler;
 3. Sticker.
 צִירָהָא *a. m., ind.* צִירָהָא Ex 26, 36 Sticker.
 צִירָהָא I *a. m.* Lake.
 צִירָהָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* צִירָהָא Ex
 26, 19 Zapfen; 2. Türzapfen.
 צִירָהָא *a. m.* 1. Dt 28, 52 Bedrängnis;
 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.
 צִירָהָא (LvII 11, 17) 1. צִירָהָא?
 צִירָהָא *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.
 צִירָהָא *a. m.* Iris des Augapfels.

צירן *h. m., f.* צירנית *triefäugig.*

צירנא *a. m.* dass.

צירתא I *a. f.* Angst.

צירתא II *a. f.* Türzapfen.

צית *a.* לצית Ex 9, 8, על צית Ex 9, 22
gegen hin. עד צית Gn 11, 4 bis zu.

ציתא *a. m.* Hören

ציתנית *h. f.* Horcherin.

ציתורא (EchR 1, 5 MS) *gr. m.* (σαθρός)
hinfällig.

צל *h. m.* Schatten.

צלא *a. m.* dass.

צלא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt.*
pl. צלן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen).

Pa. imp. צלי Nu 21, 7 beten. *Aph.*
1. *ipf.* 2 *sg.* תצלי Dt 24, 17 neigen,
beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יצטלי

Jes 40, 20 wanken.

צלא II *a.* rösten.

צלא *a. m.* Fell.

צלאה *a. m., pl. d.* צולאי Mi 1, 5 (MS
צולאי) 1. צלאי (?) Lederhändler.

צלב *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt
werden.

צלב, צליב *a., pf.* 1 *pl.* צליבנן Est II
8, 13, *ipf.* יצלוב Gn 40, 19 dass. *Itpe.*

pf. אצטליב Dt 21, 24 gehenkt werden.

צלבחא *a. m.* Seeaal.

צלח *h. f.* Schatten.

צלח *h.* rösten, braten, *pt. pass.* צלחי
(auch von Eiern). *Ni.* geröstet werden.

צלחה *h., pt. pass.* מצלחה glänzend.

צלחה *a.* 1. glühen; 2. erglühen machen,
anzünden. *pt. pass.* מצלחה Ez 1, 7
glühend, feuerrot.

צלחוא *a. m., c.* צלחוב Na 3, 3 Flamme.

צלוב *h. m.* Pfahl, Kreuz.

צלובא 1. צליבא, *s.* dass.

צלוחא *a. m.* Stück.

צלוחית *h. f.* Fläschchen.

צלוחיתא *a. f., ind.* צלוחית Ex 16, 33
dass.

צלול *h. m.* klar.

צלולבא *a. m.* Ricinus.

צלוחתא *s.* צלוחתא.

צלוחתא *a. f., pl.* צלון (צלוחתין) 1. *ind.* צלו
Gn 18, 22, *c. s.* צלוחת Dt 10, 10 Gebet;

2. *ind.* צלו Gn 14, 22 Schwur; 3. Gelübde.

צלח *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass;

2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.*
gedeihen.

צלח *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יצלח Jos 1, 7,
Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יצלח)

Erfolg haben. *Pa. pf.* צלח Gn 22, 3
spalten. *Aph.* 1. *pt.* מצלח Gn 39, 2

Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen;

3. *pf.* אצלח Gn 24, 21 gelingen lassen.

צלחא *a. m.* Stück.

צלחתא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz,
Migräne.

צלי *h. m.* geröstetes Fleisch.

צליבא *a. m.* 1. Dt 21, 23 Schandpfahl;
2. Kreuz; 3. Gehenkter.

צליבה *h. f.* Henken, Kreuzigen.

צליבתא *a. f., c.* צליבת Thr 5, 13 (MS
צליבת) dass.

צליה *h. f.* Rösten.

צליל *h. m.* leer.

צלילא *a. m.* 1. klar; 2. leer.

צלון *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln;
2. Est II 5, 1 Ausg. Dav., 1. צלון,

s. צלוחתא.

צלונית (צלונית) *h. f.* Beterin.

צלל I *h.* versinken. *Hitp.* dass.

צלל II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären.

pt. pass. צלול klar. *Ni.* 1. klar
werden; 2. leer werden. *Pi.* 1. klar

machen, klären; 2. klar werden.

צלל III *h.* *Hi.* Schatten werfen.

צלל IV *h.* *Pilp.* קלצל klirren, klatschen.

צלל I *a.* klar werden.

צלל II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יצללן 1 S 3, 11
gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צלא Hb 3, 16

Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.*
dass.

צללפונית weiblicher Personenname (vgl.
צלפוני).

צלם *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.

צֶלֶם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue; 3. Götzenbild.
 צֶלְמָא *a. m.* 1. *c.* צֶלֶם Gn 1, 27, צִילָם Dt 4, 25, *pl. c. s.* צִלְמֵהוּ Dt 7, 5, *pl. d.* צִלְמֵנָא Gn 31, 19 dass.; 2. jKil 30^d 1. צִנְמָא.
 צִלְמוֹן *h. f.* ein Einzelter (eigntl. Figürchen).
 צִלְמוֹת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.
 צִלְמִין Ortsname.
 צִלְמָן *s.* צֶלְמָא.
 צֹלֵעַ *h.* hinken, straucheln. *pt.* צוֹלֵעַ Hinkender. *Pi.* dass.
 צֹלַע *h. m.* Straucheln, Fall.
 צֹלַע I, צֹלָעָה *h. f., pl.* צֹלְעוֹת 1. Rippe; 2. Seitengemach.
 צֹלַע II (Jos 15, 28, MS צֹלַע) Ortsname.
 צֹלָהָה *a. m.* Lederhändler.
 צֹלָה *h. Hi.* zum Schlag ausholen.
 צֹלָה *a. Aph.* dass.
 צֹלָה *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis spinosa*).
 צֹלְפוֹן Ortsname.
 צֹלְפָהָה *s.* צֹלְפָהָה.
 צֹלְצוֹל *h. m.* 1. Binde, Band; 2. schmaler Gürtel.
 צֹלְצוֹלָה *a. m.* dass.
 צֹלְצַל *h. m.* metallnes Becken, Zymbel.
 צֹלְצַל *s.* צֹלְצוֹל.
 צֹלְצָלָה *a. m.* 1. *pl.* צֹלְצָלִין 1 S 10, 5, צֹלְצָלִין dass.; 2. *s.* צֹלְצָלָה.
 צֹלֶק *a.* spalten. *Itpe.* gespalten werden.
 צֹלְקָת *h. f.* 1. Verschorfung; 2. verschorfte Wunde, Narbe.
 צֹלְקָתָה *a. f.* dass.
 צֹלְקָתָה (bBech 21^b) Ortsname(?).
 צָמָא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.
 צָמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* dass.
 צָמָא II *a. Pa.* erhören.
 צָמָא *h. m.* durstig.
 צָמָא *h. m.* Durst.
 צָמָהָה *h. f.* dass.
 צָמָאוֹן *h. m.* dass.

צָמַד *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.* verbunden werden.
 צָמַד *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.* צָמַדְתּוֹן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden; 3. *pt. pass. pl.* צָמַדְתּוֹן 1 K 19, 19 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen. *Itpe.* wiederhergestellt werden.
 צָמַד *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.
 צָמַדָה *a. m.* dass.
 צָמַדָהָה *a. m.* 1. *c.* צָמַדָה Am 7, 1 Sprossen; 2. *ind.* צָמַדָה Jes 40, 31 Sproß.
 צָמוֹק *h. m.* 1. Rosine; 2. getrocknete Olive.
 צָמוֹקָה *a. m., pl.* צָמוֹקִין Na 3, 12 dass.
 צָמוֹתָה *a. m.* 1. Einberufung; 2. Versammlung.
 צָמַח *h.* sprossen. *Ni. Pi.* dass. *Hi.* 1. dass.; 2. sprossen lassen, hervorbringen.
 צָמַח (Gn 2, 5) *a.* dass. *Pa.* 1. *inf.* צָמַחָה Ri 16, 22 dass.; 2. *ipf* 3 *sg.* *f.* צָמַחָה Dt 29, 22 sprossen lassen. *Aph.* 1. *pf.* צָמַחָה Ex 10, 5 sprossen; 2. *pf.* צָמַחָה Gn 2, 9 sprossen lassen.
 צָמַח *h. m.* mit kleinen Ohren versehen(?).
 צָמַח *h. m., pl.* צָמַחִין, צָמַחוֹת, צָמַחוֹת, צָמַחוֹת 1. Sproß; 2. Gewächs (am Körper), Pustel; 3. Name des Messias; 4. צָמַחָה Ortsname.
 צָמַחָה *a. m.* 1. *c. s.* צָמַחָה Gn 19, 25, *pl.* צָמַחוֹת Sproß; 2. Gewächs, Pustel; 3. *pl.* צָמַחִין Samenzwiebeln.
 צָמַחוֹת *s.* צָמַח, צָמַחָה.
 צָמַחָה *a. m.* צָמַחָה Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.
 צָמִיד *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefäßes), Deckel; 2. Schar; 3. gewöhnt; 4. Armband.
 צָמִידָה *a. m.* gewöhnt.
 צָמִיל *h. m.* volle Reife.
 צָמִירָהָה *a. f.* 1. Strangurie (durch Blasenstein); 2. hitzig.
 צָמִיתָה *h. m.* Verfall.

צמיתא *a. f.* Hören.

צמל *h. m.* volle Reife.

צמב *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.*

צמץ 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen, treffen; 3. knapp bemessen.

צמב I *a. Palp.* צמץ drängen. *Italp.*

אצמץמץ (falsch אצמטמטס) knapp haben.

צמב II *a. Palp.* צמץ verschleiern.

Italp. verschleiert sein.

צמם *h. m.* mit schwammgleichen Ohren behaftet.

צמץ *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.

צמצימצי weibl. Personennamen.

צמק *h.* zusammenschrumpfen. *Pi.* 1. zusammenschrumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschrumpfen.

צמק *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* einkochen.

צמר *h. m.* Wolle. צ' גפן Baumwolle.

צמר *h. m.* Wollhändler.

צמר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צמרר Schauer empfinden.

צמרא *a. m.* Hitze, Entzündung.

צמראא *a. m., pl. d.* צמראי Gn 10, 18 Zamräer.

צמרי *h. m.* dass.

צמרמרא *a. m.* (Blasenstein?)

צמרמורת *h. f.* dass.

צמרמרא *s.* צמירתא.

צמת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צמת *a.* zusammenziehen. *Po.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.

צנא I *a. m.* Korb.

צנא II (1S 14, 4, MS שנא) *a. m.* Fels.

צנברא *a. m.* aus Zinnabraj.

צנברי Ortsname (Sennabris).

צנה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צנים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צנה II *h. f.* 1. Kälte. צנה מות הצינה Winter; 2. *pl.* צנים Eisscholle.

צנה III *h. f.* Schild.

צנון *h. m., pl.* צנונות Rettich (*Raphanus sativus*).

צנוץ *h. m.* züchtig, fromm.

צנור I *h. m., pl.* צנורות 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Türschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl, Speichel.

צנור II *h. m.* 1. Haken; 2. Feuerhaken.

צנורא I *a. m.* 1. *pl. c.* צנורי Koh 1, 7 (MS צנורי) Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch der Tür; 3. Speichel.

צנורא II *a. m.* Haken.

צנורה *h. f.* dass.

צנורית *h. f.* dass.

צנוריתא *a. f.* Gabel.

צנוריתא *a. f., pl. d.* צנוריתא Nu 4, 14 dass.

צנינא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.

צנינא *a. m., ind.* צנינע Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.

צניעות *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.

צניעותא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.

צניפא (Est II 1, 3, MS צנופא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiedernd.

צנית I *h. f.* Korb.

צנית II *h. f.* Verhärtung an der Fußsohle.

צניתא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צנים *h., pt. pass.* צנים hart.

צנים *h. m.* Fels.

צנפא *a. m.* dass.

צנן *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.*

צנן kalt. *pl.* צנן kaltes Wasser. *Ni.* geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen;

2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu. Hitp.* abgekühlt werden, kalt werden.

צנן *a. dass. Itpe.* kalt sein.

צננא (bNaz 22^b). 1. צנפא.

צנע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten.

Hi. 1. dass.; 2. verborgen halten.

Ho. *pt.* wohlverwahrt, sauber.

צנע *a., pt. pass. צניעא* 1. verwahrt;

2. *pl. f. צניען* Ru 4, 1 züchtig, demütig;

3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heißen.

Aph. ipf. 2 sg. c. s. תצנענין Nu 17, 19

verwahren. *Itpe. pf. אצטבע* Ct 8, 2

(MS אצטבע) 1. verwahrt werden;

2. sich verbergen.

צנעא *a. m.* Verborgenheit. צנעא

Koh 12, 13 heimlich.

צנעה *h. f. dass. צע* heimlich.

צנה *h.* wiehern.

צנף *a.* 1. dass.; 2. *ipf. 3 pl. יצנפון*.

Jes 13, 22 (MS יצנפון) schreien (von verschiedenen Tieren).

צנפא *a. m.* 1. (Jes 17, 6, MS צנפא)

Wipfel; 2. *pl. צנפן* Zipfel.

צנחא I *a. f.* Kälte.

צנחא II *a. f.* Baumart mit hartem

Holz (Steinpalm?).

צנחרן *a. m., pl. צנחרין* Est II 1, 2

Röhre.

צעא *a. f., pl. צעין* Schlüssel.

צעא *pt. pl. צע* (Spr 3, 20) 1. רס; 2. s.

רס.

צעד *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.

צעדה *h. f.* Schritt.

צעיר *h. m.* 1. gering; 2. jung.

צעצעים *h. m. pl. (bibl.)* Bildwerk.

צעק *h.* schreien, klagen. *pt. ציעק* An-

kläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.*

נצעק Angeklagter.

צעק *a., pf. 3 pl. צעיקו* Ri 4, 3

schreien.

צעקה *h. f.* Anklage.

צער I *h., pt. צוער* klein, gering. *Hi.*

als gering betrachten. *Ho.* als gering

betrachtet werden.

צער II *h. Pi.* quälen. *Hitp.* 1. sich

grämen; 2. sich quälen.

צער I *a. Pa.* 1. *ipf. 2 sg. תצער* Est II

2, 5 geringschätzen, beschimpfen.

צער II *a. Pa. pt. תצער* Koh 7, 19

Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa* 1. *ipf.*

יצטער Koh 10, 9 sich grämen, sich

betrüben; 2. gequält werden.

צער *h. m.* 1. Schmerz; 2. צעלי תים

Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzens-

geld.

צערא *a. m.* 1. *ind. צער* Gn 3, 16

Schmerz; 2. Schande.

צערוותא *a. f.* Betrübnis.

צפא *a. Itp.* ausschauen.

צפא *a. m.* Reihe.

צפא *a. m.* Überzug.

צפד *h.* zusammenziehen.

צעפדינא, צעפדינא *a. m.* eine Krankheit

des Zahnfleisches (Skorbut?).

צפה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.*

צופה Späher, Seher; 2. voraussehen.

Pi. hoffen, erwarten.

צפה II *h. Pi.* überziehen. *Pu. pt.*

überzogen.

צפה *h. f.* dünne Platte, Blech(?).

צפוחא *a. m., c. צפוח* Ez 25, 6 Über-

mnt.

צפוי *h. m.* Überzug.

צפון *h. m.* Norden.

צפון *צ. בעל* (Nu 33, 7) Ortsname.

צפונא (Ex 26, 20) *a. m.* Norden.

צפוני *h. m.* nördlich.

צפור *h. m. und f.* 1. Vogel; 2. s. צפר.

צפורא s. צפרא.

צפורא *a. m.* aus Zippori.

צפורי I, צפורין Ortsname (Sepphoris).

צפורי II *h. m.* aus Zippori.

צפורי (bBer 8^a), vgl. צפורי.

צפור *h. m. f.* 1. Fingernagel; 2. Brech-

eisen, Spitzhaue; 3. eine Spezerei

(Teufelsklaue).

צפורני *h. m.* aus Zippori.

צפורת *h. f. צ' ב'רמ' Mannazikade*

(Tettigia orni)(?).

צפורתא *a. f.* Kolibri(?).

צפחת *h. f.* ein Mittel zur Verfälschung des Honigs.

צפיא *a. m.* Berghöhe. *S.* **צִפְיָה**.

צפירנא *s.* **צִפְרָנָא**.

צפיתית *s.* **צפחת**.

צפיה *h. f.* Abfließen (?).

צפירא (Lv 16, 9) *I a. m.* Ziegenbock.

צפירא *II a. m.* Geflecht (*s.* aber **צִפְרָא**).

צפירה *h. f.* 1. Rundung, geflochtener Rand; 2. Umweg (?).

צפירתא *a. f., c.* **צִפְרִית** Lv 4, 28 B. Ziege.

צפיתא *a. f.* Leuchter.

צפון *gr. m.* (σάπων) Seife.

צפן *h.* verbergen. *Hi.* offenbaren (?).

צפן *gr.* (vgl. σάπων) *Hi.* einseifen.

צפנת weibl. Personennamen.

צפעון *h. m.* giftige Schlange.

צפף *I h., pt. pass.* **צִפְפּוּ** gedrängt. *Pilp.*

צפפף sich drängen. *Hitpalp.* *dass.*

צפף *II h. Pilp.* **צִפְפּוּ** zwitschern.

צפף *I a. Palp. pt. pass.* **צִפְפּוּ** selten. *Itpalp.* 1. sich drängen; 2. knapp haben.

צפף *II a. Palp.* **צִפְפּוּ** zwitschern.

צפצפה *h. f.* eine Weidenart.

צפר *I a.* pfeifen.

צפר *II a.* flechten.

צפר *h. m.* **צַפֵּר** *s.* Schwertfortsatz des Brustbeins in der Herzgrube (?).

צפרא (Gn 19, 27) *a. m.* Morgen.

צפרא *I a. m.* Pfiff.

צפרא *II a. m.* 1. Geflecht; 2. Rundung.

צפרא *a. m., ind.* **צִפֵּר** Dt 4, 17 Vogel.

צפרדע *h. m.* Frosch.

צפרירא *a. m.* 1. Morgenzeit; 2. *pl.* **צִפְרִירֵי** Ct 4, 6 (MS **צִפְרִירֵי**) Morgendämon.

צפרתא *a. f.* 1. kleiner Vogel; 2. Kolibri (?).

צפת Ortsname (Safed).

צפתא *a. f., ind.* **צִפְתָּא** Jer 31, 11 Kummer.

צפתא *a. f.* Decke, Matte.

צוצרא *s.* **צִצְרָא**.

צר *I h. m.* Feind.

צר *II h. m.* 1. eng. **צַר** *s.* mißgünstig; 2. Angst.

צרא *a. m.* Zweig.

צרא (Est II 4, 1, MS **עֲרָא**) *a.* 1. zerreißen; 2. spalten. *Pa. dass.* *Itpe.* zerrissen werden, zerrissen sein.

צרב *I a.* verbinden. *Pa. dass.*

צרב *II a. Pa. inf.* **צִרְבָּא** Jes 6, 13 anbrennen, versengen.

צרבא *h. f.* Verbindung.

צרבא *h. f.* Verheilung.

צררא *a. m.* 1. eine Vogelart; 2. *l.* **צִרְרָא**.

צרה *h. f.* 1. Schnipsen (mit den Fingern), **אַצְרֵה** Mittelfinger; 2. *l.* **צִרְרָה**.

צרוב *h. m.* Goldschmied.

צרה *I h. f.* Nebenfrau.

צרה *II h. f.* Not, Leiden.

צרוך *s.* **צִרְכָּא**.

צרוך *h. m.* 1. Knoten; 2. Beutel; 3. *pl.* **צִרְרוֹת** Kiesel.

צרוךא *a. m.* Kiesel.

צרוךא Ortsname.

צרח *h.* schreien.

צרח *a. dass. Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* **צִרְחָתָן** Nu 24, 24 *l.* **יִסְתַּחֲקוּ** (?), *s.* **סחר**.

צרחא *a. m.* Unruhe.

צרי *h. m.* ein wohlriechendes Harz.

צריא *a. m.* Spalt.

צריד *h. m.* ungemischt, trocken.

צרידא *a. m.* 1. *dass.*; 2. *l.* **צִרְדָּא**.

צרידה Ortsname.

צריחא *a. m., c.* **צִרְיָח** Ri 9, 46 Saal.

צריך *h. m.* 1. nötig, erforderlich; 2. benötigt, erfordernd.

צריכא *a. m.* 1. *ind.* **צִרְיָה** Gn 16, 12 *dass.*; 2. fraglich (der Klarstellung bedürftig).

צריכא *a. f.* Mangel.

צריי *I h. m.* Alaun.

צריי *II h. m.* zeltartige Hütte. **גִּלּוֹת** *צ* (andere Lesart **גִּלּוֹת**) Ortsname.

צרייכא *a. m.* 1. *dass.*; 2. Ortsname.

צריפתא (Jer 2, 22, MS **בִּזְרִיתָא**) *a. f.* Alaun.

צָרִירָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2 K 9, 30
1. mit MS צָרִידָא.

צָרִיךְ *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein.
Ni. dass. *Hi.* für benötigt erklären,
verpflichten. *Ho.* 1. genötigt sein, be-
dürfen; 2. als nötig befunden werden.

צָרִיךְ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. ge-
nötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt
erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.*
תִּצְטָרְכִין Jes 60, 19 1. genötigt sein;
2. nötig haben.

צָרָא *a. m.* 1. *c.* צֹרֶךְ Koh 2, 5, *pl. c. s.*
צָרְכֶּךָ Dt 2, 7 Bedürfnis. צָרְכֶּיָהּ so
viel er bedarf, nach Bedarf; 2. Not-
durft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.*
צָרוֹךְ Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreißen; 2. reißen.

צָרַע *h.* *Hitp.* aussätzig werden.

צָרַע *a.* *Itpe.* dass.

צָרְעָה *h. f., pl.* צָרְעִים Horniß.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צָרַעְתָּא *a. f.* dass.

צָרַח *h.* 1. läutern; 2. lüten. *Pi.* 1. läutern;
2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld
in Großgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt
werden, verbunden werden.

צָרַח *a.* 1. *pt.* צָרִיחַ Jer 9, 6 läutern;
2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* מְצָרִיחַ Ma

3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.*

1. vereinigt werden; sich verbinden.

צָרְפָא *a. m.* Schmelztiegel.

צָרְפָא Name eines Gottes (Σεράπης).

צָרְפִית *h. f.* aus Zarphat.

צָרְפַת (Ob 20) Ortsname. Später: Frank-
reich.

צָרְצָר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Grille;
3. männl. Personenname.

צָרְצִירָא *a. m.* eine Vogelart, welche
sich mit fremden Federn schmückt.

צָרְצָרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammen-
wickeln; 3. binden, zusammenbinden.
Ni. zusammengepreßt sein.

צָרַר *a.* 1. *pt. pass.* צָרִיר Ex 12, 34
einwickeln; 2. *pf.* צָר Ex 32, 4 pressen.

Pa. pt. pass. pl. מְצָרִירִין Jos 9, 4 zu-
sammenbinden.

צָרָא *a. m.* 1. *c.* צָר Gn 42, 35 Bündel,
Beutel; 2. Geld; 3. Kiesel, Stein.

צָרָה *h. f.* Kiesel, Stein.

צָרְרִיָהּ Ortsname.

צָרְתָא *a. f.* Nebenfrau.

צָרְתָא *gr. m.* (σαθρός) hinfällig.

צִירְתָא (Dt II 28, 22) 1. mit MS צִירְתָא.

צָרְתָהּ *a. f.* Saturei.

צַהַת *a. Pa.* anzünden(?).

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des
hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen
100; 3. als Präfix (= קָא) er
lehrt. קָאמר er sagt.

קָא (Est II 5, 1, nicht im MS) = קָאִים,
s. קִים.

קָאִי (Est II 8, 15, MS קָאִי) = קָאִים,
s. קִים.

קָאִיהִי נִבְיָהּ ק' (bBabB 68^b) 1. נִבְיָהּ קָאִיהִי,
s. נִבְיָהּ קָאִיהִי.

קָאִת *h. f.* Pelikau.

קָאִתָּא (Lv 11, 18, MS קָאִתָּא) *a. f.* dass.

קָב *h. m.* 1. ein Hohlmaß (2,020 l.).
du קָבִים Doppelkab; 2. Holzkappe
für ein amputiertes Bein.

קָבָא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קָבָאִי(?) *a. m.* dass.

קָבָה *s.* קִיבָה.

קָבָה *h. f.* 1. Wölbung, Kuppel;
2. Bordell; 3. Zelt.

קָבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen
(ein amputiertes Bein).

קבול *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen; 2. Auffangen. **בֵּית קְבוּל** Behälter. **הַקֶּלַע קְבוּל בֵּית** die Pfanne der Schleuder.

קבולא *a. m.* dass.

קבולה *h. f.* Übernahme.

קבוס' *s.* קבוס'.

קבוץ *h. m.* 1. Versammeln; 2. Angesammeltes.

קבוץא *a. m.* 1. Knäuel; 2. Blütenknäuel der Palme; 3. *s.* קיָרָה.

קבורה *h. f.* Begräbnis.

קבוראה *a. m.* Totengräber.

קבורת *h. f.* Erhöhung am Oberarm (Biceps).

קבורתא (Gn 35, 20) *a. f.* Begräbnis.

קובסיות *gr. f. pl.* (κοπτή) gewürzte Klöße.

קוביטון, קוביטין *gr. m.* (ἀκκουβίτον) Sopha.

קבוטין *gr. m.* (κιβώτιον) Kasten.

קבוטר, קבוטר männl. Personennamen (*Capitolinus?*).

קובטרא *gr. m.* (κιβωτάριος) Kistenmacher.

קובטירה *x. f.* Geflecht, Seil.

קביא *a. m.* ein Hohlgefäß.

קביא *gr. f.* (κυβεία) Würfelspiel.

קוביה (jSabb 10^b) ein ungewöhnliches Webegerät.

קביל (Gn 28, 17) *a.* vor, gegenüber.

לְקָבִיל Ex 28, 27, *c. s.* לְקָבִיל Gn 33, 12, קָבִיל (לְקָבִיל) Ex 25, 37 B., מְקָבִיל Lv 5, 8 dass. *c. s.*

מְקָבִיל Gn 2, 18 entsprechend. קָבִיל דֵּי dementsprechend, wie.

קבילתא *a. f., c. s.* קבילתיה Ex 22, 22 Klage, Anklage.

קביוסטוס *gr. m.* (κυβευτής) Würfelspieler.

קביוסטיס *gr. m.* dass.

קביצא *a. m.* Bestimmung, Festsetzung.

קביעתא *a. f.* dass.

קביצה *h. f.* Sammeln.

קבל I *h. Pi.* 1. empfangen, erhalten; 2. aufnehmen, annehmen; 3. auf sich nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch mit פָּנִים) Höflichkeit erweisen, besuchen. *Hitp.* 1. angenommen werden; 2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קבל II *h.* klagen, anklagen.

קבל I *a.* (mit אָפִין) höflich behandeln, besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* יִקְבֹּל Lv 20, 17 erhalten, empfangen; 2. aufnehmen; 3. *pf.* יִקְבֹּל Gn 16, 11 annehmen, erhören; 4. *pf. 2 sg.* קְבִילָתָא Gn 3, 17 gehorchen; 5. übernehmen. *Itpa. pf.* אֶתְקַבֵּל Dt 33, 21 aufgenommen werden, angenommen werden. *Istaf.* entgegenkommen.

קבל II *a., ipf.* יִקְבֹּל Ex 22, 22 klagen, sich beklagen. *Pa.* dass.

קבל III *a., ipf.* יִקְבֹּל Jes 13, 10 finster werden. *Aph. pt.* מִקְבִּיל Am 5, 8 (MS מִקְבִּיל) verfinstern.

קבל *h.* gegenüber, widerspenstig.

קבל *a. s.* קָבִיל.

קבלא (Gn 15, 17) *a. m., ind.* קבל Ex 10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קבלא *a. m.* 1. *ind.* קבל Koh 5, 15 Aufpassen; 2. Gegenmittel.

קבלה *h. f.* 1. Auffangen; 2. Empfangen; 3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Propheten und Hagiographen; 5. (später) Geheimlehre, Mystik.

קבלותא *a. f.* Annahme.

קבלי 1. קבלי.

קבלין 1. קבלין, קבולין.

קובליים (jJom 39^d) 1. קובלים.

קבלן *h. m.* 1. Übernehmer (einer Verpflichtung, eines Baus); 2. verpflichteter Wächter; 3. Fehler.

קבלנא *a. m.* 1. Übernehmer (von Gütern); 2. Überlieferer.

קבלנא *a. m.* Entgegennahme (Beantwortung).

קבלנות *h. f.* 1. Übernahme (einer Verpflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קבלת s. קבולת.

קבלתא a. f., c. קבלת Koh 5, 15 (MS קבל) Aufnehmen, Fassen.

קבנאה a. m. Umwallung(?). Vgl.

אקניבנאה.

קבס gr. (vgl. κοτταβίζω) Pa. Erbrechen erregen.

קבסי l. קבסי.

קבסי? קבסי (jTaan 68^a) männl. Personenname.

קבוסת לו ק. קיבוסת (jSanh 30^b) =

לוגוקלפטוס gr. m. (λογοκλέπτης) Plagiator.

קבע I h. festsetzen. pt. pass. קבוע

1. feststehend; 2. fest bestimmt;

3. am Ort haftend, bodenfest. Ni.

1. bestimmt werden; 2. festgesetzt

werden. Pi. befestigen. Pu. pt. besetzt.

קבע II h. berauben.

קבע I a. 1. ipf. 2 m. sg. c. s. תבצענין

Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. Pu.

pt. pass. pl. תבצענין Est II 8, 15 be-

setzen. Itpe. eingesetzt werden.

קבע II a. berauben.

קבע h. m. 1. Festsetzung; 2. Fest-

gesetztes.

קבעא s. קבעא.

קבעא a. m. 1. Festsetzung; 2. Stellung,

Platz.

קבעתא a. f. dass.

קבץ h. Pi. sammeln. Ni. Hitp. ver-

sammelt sein.

קבץ h. m. Zusammenfügung.

קביר gr. m. (καπρός) 1. grobes Mehl;

2. daraus gebackenes Brot; 3. die

schlechteste Qualität der Butter.

קבר h. 1. begraben; 2. verwahren. Ni.

begraben werden. Pi. begraben.

קבר I a. 1. pt. pass. קביר Dt 33, 21

begraben. Pu. 1. pt. pl. מקברין Nu

33, 4 begraben. Itpe. pf. 3 sg. f.

אתקברת Gn 35, 8 begraben werden.

קבר II a. anschwellen.

קבר h. m., pl. קברים, קברות 1. Grab,

בית הקברות Gräberplatz; 2. Uterus

des Weibes.

קברא (Nu 19, 18) a. m. dass. בַּת קְבִירָא

ein Vogel.

קבריא, קבריאָל Flußname.

קברין h. m. Name eines Vogels(?).

קברניט 1. gr. m. (κυβερνήτης) Steuer-

mann; 2. bSot 13^a l. קְבִירָא(?).

קברניטא gr. m. dass.

קבתא (Nu 25, 8) a. f., pl. קבִי 1. Ge-

wölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.

קבותין s. קבוטין.

קדר h. schneiden, ausschneiden. Pi.

1. durchschneiden; 2. eindringen. Ni.

ausgeschnitten sein.

קדר a. dass.

קדה (Ex 27, 19) h. f. 1. Mutterzimt

(*Laurus Cassia*); 2. לְבָנָה ק' Dorn-

klee (*Calycotome villosa* Lmk) I. Löw.

קדוחא a. m. Durchlöcherer (von Perlen).

קדומא a. m. 1. Gn 25, 6 Osten; 2. ind.

קדום Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.

קדוש (Est II 5, 1) h. m. heilig. הַקְדוּשׁ

הוא Gottesbezeichnung.

קדוש h. m. 1. Heiligung. הַשֵּׁם ק' Heiligung Gottes durch Handlungen,

die ihn ehren; 2. Benediktion zur

Weihe eines Tages; 3. pl. קדוּשִׁין

Trauung und davon Name eines

Mischna-Traktats; 4. Ankündigung

(von Neumond oder Jubeljahr);

5. priesterliche Waschung von

Händen und Füßen; 6. Bereitung

des Reinigungswassers (durch Ein-

schütten der Asche von der roten

Kuh).

קדושא a. m. 1. Benediktion zur Weihe

eines Tages; 2. Trauung; 2. ind. קדושא

Ex 40, 30 priesterliche Waschung von

Händen und Füßen; 4. Recitieren

von Bibelstellen mit קדש.

קדושה s. קדשה.

קדר I h. 1. sich entzünden. Hi.

1. anbrennen lassen; 2. תִּבְשִׁילוּ הַקְדִּית

קדרי *h. m.* Kedarener, Beduine.

קדרינון *gr. m.* (κέδρινον) aus Zedernholz.

קדרום (Gn 6, 15) *gr. m.* (κέδρος) Zeder (Konifere).

קדריתא (Ct 1, 6, MS קדירתא) *a. f.* schwarz.

קדש *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen, weihen; 2. den Monat ankündigen; 3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten machen; 6. Hände und Füße waschen (v. d. Priestern); 7. das Reinigungswasser bereiten. *Pa. pt.* 1. getraut; 2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.* geweiht. *Hitp.* 1. geheiligt werden; 2. verboten werden.

קדש *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קדשה Ex 20, 11 heiligen, für heilig erklären, heilig halten; 2. trauen, eine Frau nehmen; 3. *pt. pl.* מקדשין Ex 40, 30 Hände und Füße waschen (v. d. Priestern); 4. die Weihebenediktion sprechen; 5. den Monat ankündigen. *Aph. ipf.* יקדיש Lv 27, 14 weihen. *Itpa.* 1. *ipf.* יתקדש Ex 29, 21 geheiligt werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יתקדשון Ex 19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen lassen.

קדש *h. m.* 1. Unzüchtiger, Hierodule; 2. der Israelite, der eine Sklavin heiratet.

קדשה *h. f.* 1. Hure, Hierodule; 2. die Israelitin, die einen Sklaven heiratet.

קדש *h. m.* 1. Heiligkeit. כתבי הקדש Hagiographen. לשון הקדש die hebräische Sprache; 2. Heiliges; 3. die Richtung des Tempels (in der Synagoge). קדשים Heiliges niederen Grades. קדש קדשים Hochheiliges.

קדשא *a. m.* 1. Heiligkeit. לבושי קדשא Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heiligtum. קודש קדשא Ex 26, 33 Allerheiligstes; 3. קדשא בריך הוא Est II 5, 1 Gottesbezeichnung.

קדשא *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring; 2. Name eines Fisches.

קדשה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung;

3. Name der dritten Benediktion des Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.

קדשין Ortsname.

קדשתא *a. f., c.* קדושת Lv 21, 9 Heiligkeit.

קהא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* קהה I K 14, 4 (MS קמה) stumpf werden; 2. erschaffen; 3. Menstruum haben; 4. herb sein.

קהא (?) II *a.* *Aph.* versammeln.

קקה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich ekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf machen. *Hitp.* stumpf werden.

קקה (?) II *h.* *Hitp.* sich vereinigen.

קקה *h. m.* 1. erschlaft; 2. dunkel.

קקהיתא (?) *a. f.* Versammlung.

קהל *h.* *Hi.* versammeln. *Hitp.* sich versammeln.

קהל *h. m.* Gemeinde.

קהלא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.

קהלה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.

קהלמנא *pers. m.* Vorgesetzter.

קו (= קום). *ipf.* 3 *sg. f.* תיקו (תקו) es bleibt stehen. 1 *pl.* ניקו (נקו) wir stehen.

קו *h. m.* Zone, Schicht.

קנא *a. m., pl.* קנין Jes 59, 5 Faden.

קוא *s.* קיא.

קוא *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. *s.* קהא.

קנאה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.

קוביטין *s.* unter 'קב.

קובעא *a. m., pl.* פובעין Ex 28, 40 Kopfbedeckung der Priester. *S.* פובעא.

קובעא Ortsname.

קובעמא *a. f.* Befestigung(?).

קוד *h. m.* eine Holzschüssel.

קודא *a. m.* dass.

קודם *h.* ק' ל' vor. ש' ק' ehe.

קודש *s.* קדש.

קנה I *h.* sammeln. *Hi.* 1. dass.; 2. als Tauchbad benutzen.

קנה II *h.* *Pi.* hoffen.

קוהא *s.* קוהא.

קווי I *h. m.* Ansammlung.

קווי II *h. m.* Hoffnung.

קוית männl. Personennamen.

קויתא *a. m., pl.* קויתין Sac 1, 8 (MS קתחין) eine Farbe von Pferden.

קויתא *a. m.* Herde.

קויתב *s.* קטבי.

קוית *h. f.* ein Maß.

קוית *h. m.* 1. Kindheit; 2. der Kleinste.

קול I *h. m., pl.* קולות 1. Stimme; 2. Schall.

קול *בית* 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.

קול II *h. m., pl.* קלין Erleichterung.

קולן *h. m.* 1. lärmend; 2. Sänger.

קולא (Am 3, 5) *a. m.* Falle, Klappnetz.

קולב *h. m.* 1. Axt; 2. Haken.

קום *h.* aufstehen. *Pi.* קים 1. bestätigen; 2. erfüllen. *Hilp.* 1. erhalten bleiben; 2. bestehen; 3. bestätigt werden, stehen; 4. sich erfüllen.

קום *a., pf.* קם Ex 20, 18 stehen. *pt. pass.* קים *a.* feststehend, gewiß; *b.* zukommend. *מה אנו קימין* wo stehen wir (was ist unser Fall)? *כי נן קימין* sondern so stehen wir (dies ist unser Fall).

2. *pf.* קם Gn 22, 3 aufstehen; 3. *ipf.* 3 *pl.* יקומון Nu 30, 12 bestehen bleiben; 4. abgestanden werden. *Pa.*

1. *pf.* קיים Nu 30, 15 bestätigen; 2. Dt 32, 8 feststellen; 3. *inf.* קימא Dt 8, 18 erfüllen; 4. *inf.* קימא Gn 6, 19 erhalten; 5. *ipf.* 2 *sg.* תקיים Dt 6, 13 schwören; 6. *pf.* קיים Gn 50, 5 schwören lassen; 7. Gn 28, 30 geloben. *Aph.*

1. *pf.* אקים Ex 40, 18, אקים aufstellen, hinstellen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אקים Dt 18, 18 einsetzen; 3. aufrechterhalten. *Pal.*

ipf. 3 *pl.* יקומון Jes 61, 4 (MS קממון) aufrichten. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תתקיים Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben bleiben; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תתקיים Gn 26, 28 bestätigt werden; 3. *pt.* מתקיים Nu 23, 19 sich erfüllen. *Ittaph. pf.* אתקם Ex 40, 17, אתקם aufgestellt werden.

קום *h. m.* Quark.

קומא *a. m.* dass.

קומה *h. f.* 1. Statur; 2. Manneslänge.

קומט *h. m.* 1. Falte, Runzel; 2. Pupille.

קומיתא *a. f.* geschimmelter, eingetrockneter Gerstenbrei.

קומין *h. m.* 1. eine Hand voll; 2. was die an den Handteller gedrückten Mittelfinger erfassen.

קומתא (Est II 1, 3) *a. f., ind.* קומא Jes 10, 33 Statur.

קרבן קום, קום, קום Entstellungen von קרבן.

קוניתא *a. f.* ein Kraut.

קונתא Entstellung von קרבן.

קונן *h.* Totenklage anstimmen. *pt. f. pl.* מקוננות Klageweiber.

קונעה *h. f.* Bezeichnung der Gattin (eigentlich ein Kleidungsstück der Frauen?).

קום *h. m.* Becher.

קוסא *s.* קסטא.

קוסימור *gr. m.* (κυσίωρ) Quaestor.

קוסי ק' פרפראן (Ech R 2, 22) 1. קוסימפוזין.

קוסם *h. m.* Wahrsager.

קוסרא *gr. m.* (καυσάριος) gebrechlich.

קוסת *h. f.* Wölbung(?).

קועא *a. m.* Kehle.

קועאה *a. m., pl. d.* קועאי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

קועד *ipf.* 3 *pl.* נקועדון (Spr 10, 30) 1. נעמר, *s.* נעמר.

קוף I Buchstabenname.

קוף II *h. m.* 1. Affe; 2. Beiname einer Person. *S.* קוף.

קופא *a. m., pl.* קופין 1 K 10, 22 dass.

קופא I *a. m.* 1. Stange; 2. Weinstock (auf Stangen?); 3. *s.* קפה.

קופא *a. m.* Nadelöhr.

קופאה *a. m.* Weinstock. *בית* קופאי 1. Ortsname; 2. Familienname.

קופה I (קפה?) *h. f.* Bodensatz, Geronnenes.

קופה II *s.* קפה.

קופיא (bBabB 73^a) *s.* אקנבאות.

קופתא *s.* קפתא.

קופינא *a. m.* die Stielöffnung des Hackeneisens.

קויז *h.* abschneiden.

קויז I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קצו Nu 13, 23 abschneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קויז II *a.*, *ipf.* 2 *pl.* תִּקְצוּן Lv 26, 15 Überdruß haben.

קויז *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קניז *h.*, *pt. pass.* קְנוֹץ stachelig. *Pi.* קניז Dornen entfernen. *Hilp.* von Dornen gereinigt werden.

קניז *h. m.* vollhaarig.

קוצה I *h. f.* Häkchen.

קוצה II *h. f.* eine Saflorart (I. Löw).

קוצות *h. f. pl.* Locken.

קוצם *s.* קוצה II.

קוק *h. m.* Pelikan.

קוקו Quaken.

קוקנא *a. m.* eine Vogelart (Kuckuck?).

קוקנא *a. m.* Blöcker, Schaf.

קוקין *gr. m.* (καυκίον) Schale, Pfanne.

קוקנא *a. m.* Wurm.

קוקיתא *a. f.* eine Vogelart (dem Kuckuck verwandt).

קוקלתא *s.* קוקלתא.

קוקנא *a. m.* Wurm.

קוקניתא *a. f.* Flasche, Krug.

קור *a.* kühlen.

קור I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קור II *h. m.* Kälte.

קורא I *a. m.* Palmkohl.

קורא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קורא *h. m.* 1. Steinhuhn; 2. Türklopfer(?).

קוראה (1S 26, 20, MS קוראה) *a. m.* Steinhuhn.

קורה I *h. f.* Abkühlung. קורת רוח Erquickung.

קורה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Preßbalken; 3. קורת הַחֲצִים Zielscheibe.

קורט *h. m.* 1. Tropfenförmiges; 2. Stückchen.

קורה *h. f.* Balken.

קורין (jPes 33^a) *h. m. pl.* Preßbalken(?).

קורנית *h. f.* Thymian (*Thymus capitatus*).

קורניתא *a. f.* dass.

קושם *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).

קושי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe; 2. Verhärtung.

קוא *a. m.* Baumwollenkern.

קואדור *gr. m.* (κῡαίστωρ) Quaestor.

קוא *a. Pa.* abrechnen.

קווה *h. m.* Krume, Stückchen.

קוי *h. m.* Abrechner.

קוומין *gr. m.* (κόσμιον) Schmucksache.

קוומיקון *gr. m.* (κοσμικόν) die Welt betreffend.

קוומוקרטור *gr. m.* (κοσμοκράτωρ) Weltherrscher.

קוומרין *gr. m.* (κοσμάριον) Schmuck.

קוקנא *a. f.* Schröpfkopf.

קתחא *a. m.*, *pl.* קְתַחִין Sac 1, 9 eine Farbe von Pferden. *S.* קתחא.

קטא I *a. m.* Katze(?).

קטא II *a. m.* Stück.

קטא I *a.* gewinnen.

קטא II *a.* abreißen.

קטב Name eines Dämons (Verderben).

קטבא dass.

קטבא *gr. tr.* (κατάβα) steige hinab.

קטבי *h. m.* eine Art Olivenpresse.

קטבליטון *gr. m.* (καταβλητόν) Schuldzahlung.

קטבולא, קטבולא *gr. f.* (καταβολή) Polster.

קטיגור *gr. m.* (κατήγωρ) Ankläger.

קטיגורא *gr. m.* dass.

קטיגוריא *gr. f.* (κατηγορία) Anklage.

קטריקי *gr. f.* (καταδικη) Verurteilung, Bestrafung.

קטאדיקוס *gr. m.* (κατάδικος) 1. Verurteilter; 2. (BemR 9) 1. קטליקוס, *s.* קטליקוס.

קטליקוס.

קטה *h.* abhacken.

קטה *gr. f.* (κοίτη), *pl.* קטיות 1. Lager; 2. Teppich.

קטה *h. f.* Spalt.

קטולא *a. m., ind.* קטול Jes 22, 5 Töten.
 קטולא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.
 קטולא *a. m. 1. ind.* קטול Gn 49, 6 Mord;
 2. Tötung, Tod.
 קטונתא Beiname eines Mannes.
 קטוצא *a. m.* Holzhacker.
 קטור *h. m. 1.* Abpflücken; 2. Abreißen.
 קטוצא *a. m., c.* קטור Ct 2, 12 Weg-
 raffung.
 קטוצא *a. m., pl.* קטוצין Ob 5 Winzer.
 קטוצא *a. m.* abgepflückte Traube.
 קטור (Est II 1, 3) Ortsname.
 קטורא *a. m. 1.* Knoten; 2. Gurt.
 קטורה weibl. Personennamen.
 קטותא *s.* קטיאתא.
 קטומא *gr. m.* (κτίσμα) Werk.
 קטומי *gr. f.* (καταζημία) Schaden.
 קטט *h.* Pilp. קטטט dünn schlagen.
 קטט I *a.* zanken. *Itpe. pf. 3 pl.* אֶתְקַטְטוּ Thr 4, 15 (MS כָּצוּ) dass.
 קטט II *a. Pa.* kleinmachen.
 קטטה *h. f.* Zank, Streit.
 קיטי *s.* קיטה.
 קיטיא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumis Chate,*
C. sativus).
 קיטילא *a. f., c.* קטילא Ru 1, 17 (Lücke
 im MS) Tötung.
 קיטנא *a. m. 1.* klein, kurz; 2. mager;
 3. männl. Personennamen.
 קיטניא *a. f.* Jugendzeit.
 קיטפא *a. m.* abgepflückte Traube.
 קיטפה *h. f. 1.* Abpflücken; 2. Überwurf.
 קיטתא *a. f.* Kloben.
 קטל *a. 1. inf.* מִקְטֵל Nu 35, 30 töten;
 2. abhauen. *Pa. inf.* קטלא Ex 17, 3
 töten, morden. *Itpe. inf.* אֶתְקַטְלוּ
 Ex 21, 15 getötet werden.
 קטלא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todes-
 strafe.
 קטלא, קטלה *gr. f.* (κατέλλα) Halskette.
 קטלינא *gr. m.* (κατάλυσις) Herberge, Chan.
 קטלון *gr. m.* (κατάλυσις) Einzelverkauf.
 קטליאקי (TosKelBm VIII 3) *gr. f.*
 (λεκτικιον?) Sofa(?).

קטלית *gr. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.
 קטלפטא *gr.* (κατά λεπτά) im Détail.
 קטליקוס *s.* קתליקוס.
 קטם I *h.* abrufen. *Ni.* abgerupft
 werden.
 קטם II *h.* mit Asche verdecken.
 קטם I *a.* abrufen.
 קטם II *a.* zu Asche werden.
 קטמא *a. m. 1.* Lv 1, 16 Asche; 2. *pl.*
 קטמי DtJII 25, 11 l. קטמי, *s.* קטנא.
 קטמיות *h. f. pl.* Asche.
 קטמום (jTaan 69^a) l. הטמום, *s.* טימום.
 קטמנא *a. m., pl.* קטמנין Sac 6, 3 asch-
 farben.
 קטן *h. Pi.* klein machen; *Hi. 1.* dass.;
 2. klein werden.
 קטן *h. m., f.* קטנה, *pl.* קטנים 1. klein;
 2. Kind; 3. unmündig (vor der Pubertät)
 (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr.
 Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr);
 4. *pl.* קטנים das kleine Bedürfnis
 (Harnlassen); 5. der Ort desselben.
 קיטון *gr. m.* (κοιτών), *pl.* קיטונות 1.
 Schlafzimmer; 2. Kammer.
 קטונא (Ct 3, 4) *gr. m., ind.* קיטון Est II
 2, 8 dass.
 קטנא *a. m. 1.* das schwächere Ende;
 2. Schweif; 3. קטנין גיית Schamglied.
 קטנות *h. f. 1.* Kleinheit; 2. Jugend;
 3. Kleingläubigkeit.
 קטנותא *a. f.* Jugend.
 קטנטין *gr. m.* (κταντής) Mörder.
 קטנים *h. m. pl.* eine Art Hülsenfrucht.
 קטנין *a. m. pl.* Hülsenfrüchte.
 קטנית *h. f., pl.* קטניות Hülsenfrucht.
 קטיסין l. קטיסין *gr. m. pl.* (πότης) Säufer.
 קטספא *a. m.* aus Ktesiphon.
 קטספון *gr.* Ortsname (Κτησιφών).
 קטע *h.* abhauen. *Pu. pt.* verstümmelt,
 verkürzt.
 קטע (Thr 1, 10 Ven. 1517) *a. 1.* dass.;
 2. verkürzen. *Itpe. ipf. 3 pl.* יִתְקַטְעוּ
 Koh 8, 13 (Ven. 1517 אֶתְקַטְעוּ) ver-
 kürzt werden.

קטץ *h. m.* Verstümmelter (ohne Fuß oder Hand).
קטע *h. m.* 1. Stück; 2. Abteilung.
קטעא *a. m.* Schnitt.
קטעא *a. m.* Holzhacker.
קטר *h. pt., pass.* kurz abgerissen. *Ni.* 1. kurz abgerissen werden; 2. zucken (von der Flamme). *Pi.* 1. pflücken; 2. abreißen; 3. um sich greifen (v. Feuer). *Pu. pt.* seiner Fähigkeit beraubt.
קטר *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* **קטרוף** Lv 25, 5 pflücken; 2. hinwegreißen. *pt. pass.* seiner Fähigkeit beraubt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* **אֶתְקַטְּיֹפֶת** Jer 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.
קטר *h. m.* 1. Balsam; 2. Balsambaum.
קטרא *a. m., ind.* **קטר** Gn 37, 25 dass.
קטרא (Lv 26, 5) *a. m.* Weinlese.
קטריס *gr. m.* (καταφρησ) abschüssig.
קטפנס *gr. f. pl.* (καταφορας) Schläge.
קטפנקטוס *gr. m.* (καταφρακτός) bepanzert.
קטקטון (VajR 15) *gr. m.* (κτακτιό) Schwindsucht.
קטר *h.* 1. dampfen, duften; 2. *pt. pass.* **קטור** dampfend (von unbedachtem Raum). *Pi. Hi.* räuchern.
קטר I *a.* *Aph. ipf.* **קטר** Ex 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.
קטר II *a., pf.* 3 *sg. f.* **קטרת** Gn 38, 28 binden, knüpfen. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* **מְקַטְּרִין** Ez 46, 22 verbinden; 2. *pt. pass.* **מְקַטְּרִין** geronnen (von gesäuerter Milch).
קטרי I *a. m.* 1. Rauch; 2. Nebel.
קטרי II *a. m.* 1. *pl. c.* **קטרי** Jes 7, 18, Verband; 2. *pl. c.* **קטרי** Est II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.
קטרי *h. m.* Riemen oder Holz zum Verschluss der Jochhaken.
קטריא *a. m.* dass.

קטריג *gr.* (κατηγορέω) auklagen. *Pass.* angeklagt werden.
קטריג *gr.* dass.
קטריגון (Midr. Teh 17, 3) 1. **קטריגין**.
קטרון I Ortsname.
קטרון II *h. m.* eine Art Walnuß.
קטריטון s. **קטריטון**.
קטריטון *gr. m.* (κτρίτων) ein Ethrogpräparat.
קטריטון *gr. m.* (κντρίτων) Hauptmann.
קטורי 1. **קטורי**.
קטוריטון *gr. m.* (καταβράκτης) Falltüre.
קטריקי 1. **קטריקי**.
קטריקא (Lv 16, 13, MS **קטריקא**) *a. f., c.* **קטריק** Ex 30, 1 Räucherwerk.
קיא *h. Hi.* **קיא** speien.
קיה *h. f.* 1. der Labmagen der Wiederkäuer; 2. Stück davon zur Käsung der Milch; 3. der Magen des Menschen.
קיה (Dt 18, 3) *a. f.* dass.
קיה (Am 6, 10) 1. mit MS **קיה**.
קיה *h. f.* Prostration.
קיה *h. f.* Schleife.
קיהא *a. m.* Sauer gewordenes. **קיהא** ק' דתמרא Weinkahm.
קיום *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.
קיימא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* **קיום** Nu 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* **קיום** Lv 5, 4 Eid.
קיימא *a. f.* 1. *c.* **קיימא** Nu 30, 14 Schwur.
קיהה *h. f.* 1. Gebrauch von קה; 2. *s.* קיהה.
קייטא (Gn 8, 22), **קייטא** *a. m.* Sommer.
קייטא 1. Tos Sanh V 1 l. **קייטא**, *s.* **קייטא** II; 2. jTaan 69^a l. **קייטא**, *s.* **קייטא** I (?); 3. Neg XI 7 l. **קייטא**, *s.* **קייטא**.
קייטא *a. m.* Feigenpflücker.
קילא *a. m.* leicht.
קילוני *h. m.* Rufer.
קיים *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. gültig.
קיימא *a. m., ind.* **קיים** Dt 32, 40 l. bestehend, beständig; 2. *pl.* **קיימין** Dt 9, 4

lebend. **קָנָא** Nu 14, 28 so wahr ich lebe.

קָנָא *a. m.* 1. *ind.* **קָנָם** Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* **קָנָם** Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* **קָנָם** Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* **קָנָמָא** Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* **קָנָמוּהִי** Dt 28, 54 Bund; 6. normale Zeit. **בֶּן קָנָמָא** (in hebr. Zusammenhang) völlig ausgetragenes (nach 9 Monaten) geborenes Kind.

קָמָא *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.

קָמָן *s.* **קָמָן**.

קָמָן (bBech 44^b) 1. **קָמָן**.

קָנָא (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.

קָנָא *h. f.* Klagelied.

קָנָא Ortsname.

קָנָא *s.* **קָנָא**.

קָנָא (jSanh 27^b) absichtliche Veränderung v. **קָנָא**, *s.* **קָנָא**.

קָסָא *a. m.*, *pl.* **קָסָין** Koh 12, 9 Ven. 15 17 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.

קָסָטור 1. **קָסָטור**.

קָסָטור *a. m.* hölzern.

קָסָט *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.

קָסָט *a. m.* Span.

קָסָט *h. f.* dass.

קָנָא Beiname einer Person (Wahrsager?).

קָסָא (**קָסָא**) *h. f.* Bodensatz. **קָסָא**.

קָסָא *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.

קָסָא *h. m.* 1. Sommer; 2. Sommerfrucht-
lese; 3. Sommerfrucht; 4. Nachkost
für den Altar (Opfer in der Zeit, in
welcher Pflichtopfer fehlen).

קָסָא *h. m.* Feigenpflücker.

קָסָא *h. f.* mit Sommerfrucht versehen.

קָסָא *s.* **קָסָא**.

קָסָא *h. m.* sommerlich.

קָסָא *s.* **קָסָא**.

קָסָא I *h. m.* Pelikan.

קָסָא II *h. m.* mit langen Hoden.

קָסָא III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).

קָסָא (Jon 4, 6) *h. m.* dass.

קָסָא (Jer 19, 7, MS **קָסָא**) *a. f.* Mist, Kot.

קָסָא *h. m.* Rand.

קָסָא *a. m.* Pechhändler.

קָסָא *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung;
3. Freundlichkeit.

קָסָא *h. m.* Striegeln.

קָסָא *h. m.* Gebälk, Bedachung.

קָסָא (**קָסָא**, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.

קָסָא (**קָסָא**?) mit zusammenschlagenden Knöcheln oder Knien.

קָסָא *gr. f.* (κίχλη) Drossel.

קָסָא *h. m.* 1. leicht. *f.* **קָסָא** der leichtere Fall. **קָסָא** *q. l.* Schluß *a minori ad majus*; 2. verdaulich; 3. gering; 4. nachlässig behandelt; 5. rasch.

קָסָא *a. m.* Erdscholle.

קָסָא *a. m.*, *c.* **קָסָא** Gn 3, 8 1. Stimme;
2. Schall. **קָסָא** *q. l.* Hall (göttliche Stimme); 3. neueste Nachricht (was man redet).

קָסָא *a. m.* Erleichterung.

קָסָא 1. VajR 15 1. **קָסָא**; 2. VajR 37 1. **קָסָא**.

קָסָא (**קָסָא**) *gr. f.* (κέλλα), *pl.* **קָסָא** Zelle.

קָסָא *gr. m.* (κόλλα) Leim.

קָסָא *q. l.* **קָסָא** (BerR 50) 1. **קָסָא**.

קָסָא I *a.*, *pl.* **קָסָא** Nu 21, 6 sengen, verbrennen.

קָסָא II *a.*, *ipf.* **קָסָא** Dt 25, 3 (MS **קָסָא**) verächtlich werden. *Aph.* *ipf.* **קָסָא** Dt 27, 16 verächtlich machen.

קָסָא *h. m.* Röster (von Ahren).

קָסָא *x. m.* Indigo (I. Löw).

קָסָא *gr. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.

קָסָא *a. m.* Axt. **קָסָא**.

קָסָא *a. m.* eine Art Harz.

קולבון *gr. m.* (κόλλυβον), *pl.* קולבונות Aufgeld, Agio.
 קולבון, קולבון *gr. m.* (κολοβός) verstümmelt.
 קלבנטרין *gr. m.* (κραββατόριον) Ruhepolster.
 קלבוש (?) *gr. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. S. קולב.
 קלכסם (PethEch Ar.) 1. קלכסם, s. קלירוס.
 קלכוסת *gr. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein (Beckenschaufel).
 קלכסמא *gr. f.* dass.
 קלכקרין *gr. m.* (κερβικάριον) Polster.
 קלכריא *gr.* Name einer Landschaft (Καλαβρία).
 קלנס *gr. m.* (καλιγᾶτος) gemeiner Soldat.
 קלנרפון *gr. m.* (κρεαγρεῖφνα, vgl. κρέαγρα) ein Eisen mit Löffel an dem einen Ende, mit Gabel am anderen (zum Gebrauch am Backofen).
 קלד *gr. Itpa.* (vgl. κλεις) eingeschlossen werden.
 קלידיקום (Mech Ex 17, 14) 1. קלידכום, s. פלידפין.
 קלד I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.
 קלד II *h.* verbrennen.
 קלד männl. Personennamen.
 קלד *h. f.* leicht.
 קלדון *gr. tr.* (κελεύων) befehlend.
 קלדח *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.
 קלדחא *a. m.* dass.
 קלדחא (Ez 27, 17) 1. קולדחא *gr. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näscherneien.
 קלדמית 1. קלדמית.
 קלדן *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.
 קלדנית *h. f.* Bordell.
 קלדס *gr. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.
 קלדסא *gr. m.* dass.
 קלדסם *gr. f.* (κέλευσις) Befehl.
 קלדע (1K 14, 3) 1. mit MS קלדע, s. קלדעא.

קלדח *h. m.* Abgeschältes, Rinde.
 קלדחא *a. m., c.* קלדח Gn 30, 37 Abschälen.
 קלדח *h. f.* ק' ראש Leichtsinns.
 קלדחא *a. f.* Geringschätzung.
 קלדחא 1. קלדחא.
 קלדח *h.* 1. sich ergießen; 2. gießen. *Pi.* 1. gießen, ergießen; 2. sich ergießen, herbeiströmen.
 קלדח *a. Pa.* abwerfen.
 קלדח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קלדחים, קלדחות Stengel (eines Krauts).
 קלדחא *a. m.* Stengel (eines Krauts).
 קלדחוסין (SchemR 43) 1. קלדחוסין *gr.* (καλή πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.
 קלדחח *h. f.* Kessel.
 קלדח *h.* 1. aufnehmen, einziehen. *pt. pass.* קלדחא *a.* ungespalten (von Klauen, Händen). *b.* zeugungsunfähig; 2. auffangen; 3. (einen Mörder) in die Freistatt aufnehmen; 4. angehen, anwachsen (vom Pfropfreis). *Pu.* aufgefangen werden.
 קלדח *a.* 1. aufnehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistatt aufnehmen. *Itpe.* eingesaugt werden.
 קלדחא *a. m.* Annahme.
 קלדחוסין, קלדחוסין *gr. m.* (κηλήτης) mit Hodenbruch behaftet.
 קלדחור s. קלדחור.
 קלדחור (jMeg 73^d) *gr. m.* (κλιντήρ) Lehnstuhl.
 קלדח *a.* 1. ein wenig; 2. קלדח langsam.
 קלדח *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קלדחות geröstete Getreidekörner.
 קלדח I (2S 17, 28) *a. m., c.* קלדח Lv 23, 14 geröstete Getreidekörner.
 קלדח, קלדח II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.
 קלדח III (Nu 21, 8) *a. m.* giftige Otter.
 קלדחופטרין *gr.* weibl. Personennamen (Κλεοπάτρα).
 קלדח *h. m.* Eingesogenes, Verschlungenes.

קליל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קליל קליל allmählich.

קלילא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קלילא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קליל Nu 21, 5 gering.

קלילותא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קלילו Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קליון *x. m.* Schildkrötenschale (?).

קוליס I *gr. m.* (κολιός) Grünspecht.

קוליס II *gr. m.* (κολίας) Netzmakrele (*Scomber colias*).

קליעה *h. f.* Geflecht.

קליעתא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קליען 1K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קליען) Verzierung (Skulptur).

קליפא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf. קליפה *h. f.* 1. Abschälen; 2. *pl.* קליפין Schale, Haut; 3. Schuppe.

קליה *h. f.* Krug.

קולית *gr. f.* (κωλή) Oberschenkelknochen.

קלל *h.* קלני, קלני? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). *Pi.* fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. ויקל ה'קל leichtfertig sein. *Hitp.* verflucht werden. *Pilp.* קלקל verderben. *Hitpalp.* 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.

קלל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קלית Gn 16, 5, *ipf.* יקל Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קלז Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תקיל Ex 22, 27 (MS תקיל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יקלון Ex 18, 22 erleichtern. *Itpe. pf.* יתקל Thir 1, 14 (MS יתקלי *Ittaph.* v. קלל) verringert werden. *Palp.* 1. *pt.* מְקַלֵּל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp. pf.* 3 *sg. f.* אֲתִקְלָלֶת Jer 49, 7 verdorben werden.

קולר 1. קולר.

קלל *h. m.* Krug.

קללל *a. m.* dass.

קללה *h. f.* Fluch.

קלם *a.* abschneiden.

קולום 1. קולום.

קולמוז *s.* קולמוס.

קולמוסא (Jes 3, 20) *gr. m. pl.* (καλαμίσ?) eine Putzsache der Frauen.

קלמין *gr. m.* (καλάμιον) Rohr.

קאלמין (BerR 50) 1. קלמין *gr. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קלמנטרין *gr. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.

קולמוס *gr. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קולמוסא *gr. m., ind.* קלמוס Ri 5, 14 dass.

קלמין *gr. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.

קלמתא (Ex 8, 12) *a. f., pl.* קלמין Läuse.

קלון *gr. m.* (καλόν) schön.

קולון ק' אבא männl. Personennamen.

קילון *gr. m.* (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.

קלנא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קלנא Lv 20, 18 Scham, Blöße.

קלנא Ortsname.

קלנדא, קלנדא *gr. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.

קלניא *gr. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קלנין, קלנין *gr. m. pl.* 1. (vgl. κολωνία) Scharen, Haufen(?); 2. *s.* קולן.

קלניתא *a. f.* eine Vogelart.

קלנימוס *gr. m.* männl. Personennamen (Καλώνυμος).

קלנינפי (falsch קלנינפי) *gr. f.* (καλή νύμφη) schöne Braut.

קלניתא (falsch קלניתא) *gr. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.

קאלוס *gr.* (καλώς) schön.

קלם *gr.* (vgl. καλώς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.

קלם *gr. Pa.* 1. *pt.* מְקַלֵּם Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קולסו, קולסין *gr. m.* (κόρυς), *pl.* קולסין 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קלם *gr.* (vgl. κοιλός) *Pu. pt.* מְקַלֵּם gebraten (vom Passahlamm) mit Hineinlegung der inneren Teile.

קילום männl. Personenname.
 קולום *gr. m.* (vgl. κωλική) Kolik (?).
 קולם *gr. m.* (καυλός) Stengel, Strunk.
 קולסם I *gr. m.* dass.
 קולסם II *gr. m.* (καρύς) 1. *ind.* קולם 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קולסין Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.
 קולסטנר *lat. m.* (quaestionarius) Scharfrichter.
 קולסטל *s.* קולסטל.
 קולסטיר *gr. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.
 קולסטיר *gr. m.* (claustrum, κλειστρον) eine Art Verschuß.
 קולסטיר *s.* קולסטיר.
 קוליסין Ortsname.
 קוליסם (EchR Peth) l. קולירם, *s.* קלירום.
 קוליסתא *gr. f.* (vgl. κόρυς) helmartige Kopfbedeckung.
 קולוסטר *s.* קולוסטר.
 קולוסקין, קולוסקין *gr. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.
 קולוסקום *gr. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.
 קולוסקין 1. קולוסטר.
 קלע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.
 קלע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אקלעא (1. אקלעא) 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.
 קלע *h. m.* 1. Segel; 2. Netz; 3. Vorhang; 4. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel. קלעין מן ה' innerhalb des heiligen Bezirks; 5. Schleuder; 6. Zelle.
 קלעא *a. m.* 1. *ind.* קלע Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קלעא Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.
 קלעא *a. m., pl. d.* קלעא 2 K 3, 25 Schleuderer.
 קלעילין (?) *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.
 קלה *h.* 1. abschälen; 2. ablösen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.

קלה *a.* dass. *Pa. pf.* קלה Gn 30, 37 *pt. pass.* קלה Ex 16, 14 B., קלה Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.
 קלה *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).
 קלפא, קלפא *a. m.* 1. *pl.* קלפין Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קלפין Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.
 קלפא *a. m.* Pergamentblatt.
 קלפא *gr. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.
 קלופטיר *gr.* weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).
 קלפי *gr. f.* (κάλη), *pl.* קלפיות Urne.
 קלפיתא *a. f.* Grind, Schorf.
 קלפונא *gr. m.* (καλλίφωνον) ein Instrument.
 קלפונא, קלפונא *gr.* männl. Personenname (σκολοπένδρα, Tausendfuß).
 קלופסין *gr. m. pl.* (κολυβάς) Speiseoliven.
 קלפוטיר *s.* קלפוטיר.
 קלק *a.* werfen. *Pa.* dass.
 קלקא *gr. m.* (vgl. κιλικία) Cilicier.
 קלקול *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.
 קלקולא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit; 3. Verdorbenes; 4. Dunghaufen.
 קלקין I *gr. m.* 1. (vgl. κιλικία) Cilicier; 2. (κιλικιον) Ziegenhaarstoff.
 קלקים II *gr. m. pl.* (κίκινος, *cincinnus*) zusammengerollte Haare.
 קיליקין *gr. f.* Cilicien (Κιλικία).
 קלקל *s.* קלקל.
 קלקל *s.* קלקל.
 קלקלא *s.* קלקלא.
 קלקלה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.
 קלקלן *s.* קלקלן.
 קלקלתא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קלקנתא.
 קלקנתום *gr. m.* (χαλκανθος) Kupfervitriolwasser.

קִמְנָטְרִיסִין *gr. m. pl.* (κομιντάρσιος) Anklageprotokoll.

קִמּוּלִיָּא *s.* קִמּוּלִיָּא.

קִימוּנִיָּא *lat. f.* (*Gemoniae*, sc. *scalae*) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.

קוּמִים *gr. m.* (κόμης) ein hoher Beamter.

קוּמוֹם *gr. m.* (κόμμι) Gummi.

קִמֶּע *h.* anbinden.

קִמְעָא *a.* ein wenig. קִמְעָא קִמְעָא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.

קִמְפּוֹן, קִמְפּוֹן *gr. m.* (κάμπος) 1. Spielplatz, Ringplatz; 2. öffentlicher Platz.

קוּמְפּרוּמִין *lat. m. pl.* (*compromissa*) Verabredung.

קִמֵּין *h.* mit den gegen den Handteller gedrückten Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.

קִמֵּין *a.* 1. *ipf.* יִקְמוּין *Lv* 2, 2 dass.; 2. schließen (vom Auge).

קִמְצָא *a. m.* 1. *c. s.* קִמְצִיָּה *Lv* 2, 2 eine Handvoll.

קִמְצָא (2S 18, 17, MS *בְּמִצָּא*) *a. m.* Grube.

קִמְצָא, קִמְצָא *a. m.* 1. *pl.* קִמְצִין *Nu* 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.

קִמְצִין *h. m.* zusammengekauert.

קִמְצִין *h. m.* habgierig.

קִמְצִר männl. Personennamen.

קִמְקוֹם, קִמְקוֹם *gr. m.* (κουκκούμιον) Kochkessel (Kanne?).

קִמְקוֹסָא, קִמְקוֹסָא *gr. m., pl.* קִמְקִיָּא *EstII* 1, 2 (MS *מִקְוֹסָא*) dass.

קִמְקוֹסָא *a. m.* eine Schlangenart.

קִמֵּר *gr.* (vgl. *καμάριον*) wölben.

קִמֵּר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קִמְרוּ *Thr* 2, 10 (nicht MS) gürteln.

קִמְרוּמִין, קִמְרוּמִין *gr. m.* (καμαρῶν) Gewölbes.

קִמְרוּן *gr. m.* (καμάριον) Wölbung.

קִמְתָּא *a. f.* 1. *ind.* קִמָּא *Ex* 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קִמָּא *Gn* 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.

קִן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar. *pl.* קִנים Name eines Mischnatraktates; 3. Kammer.

קִינָא *gr. f.* (κῶνος) Kegel.

קִנָּא I *a. m.* Geräusch.

קִנָּא II *a. m. c. s.* קִנִּיָּה *Dt* 32, 11 Nest.

קִנָּא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.

קִנָּא I *a., pl.* קִנָּאָה *EstII* 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.*

יִקְנִי *Nu* 5, 14 dass.; 2. *pf.* קָנִי *Nu* 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אִקְנִיאוּ

Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.

קִנָּא II (*Gn* 47, 22) *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.*

אִקְנִינִי *Sac* 13, 5 als Sklaven erwerben.

קִנָּא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).

קִנָּאָה *a. m., ind.* קִנָּא *Dt* 4, 24, קִנִּי dass.

קִנָּאָה *h. f.* Eifersucht, Neid.

קִנָּאָה *a. m.* eifervoll.

קִנָּאָה (*Nu* 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.

קִנָּאָה (*NuI* Bas. *Nu* 5, 15) 1. קִנָּאָה.

קִנֵּב *h. Pi.* abreißen, abkneipen.

קִנֵּב *a. Pa.* dass.

קִנָּבָא *a. m.* Abkneipen.

קִנְבִּיטוֹן 1. קִנְבִּיטוֹן.

קִנְבִּי 1. קִנְבִּי.

קִנְבִּים, קִנְבִּים *gr. m.* (κάνναβις) Hanf.

קִנְבִּיקָאוֹת *gr. f. pl.* (καννῖκα) ein Gebäck.

קִנְיִיָּי *gr. m.* (κυνηγός) Jäger, Tierkämpfer.

קִנְיִיָּי (*EstII* 1, 2, nicht MS) *gr. f.* (κυνηγία) Jagd, Tierkampf.

קִנְיִיָּין *gr. m.* (κυνήγιον) dass.

קִנְדָּא *gr. m.* (κονδός) kurz.

קִנְדִּיטוֹן *gr. m.* (κονδίτον) Würzwein.

קִנְדִּי זauberswort.

קנבתירין l. קלֶבֶטֶרִין, s. קֶלֶטֶרִין.
 קנס *a. Pa.* die Formel קֹנֶם anwenden.
 קנמא *a. m.* Zimt.
 קנמון *h. m.* dass.
 קנמנא *a. m., c.* קנָמֶן Ex 30, 23 dass.
 קנן *h. Pi.* nisten.
 קנן *a. Pa. ipf.* 3 *sg. f.* תִּקְבֵּין Jes 34, 15 dass.
 קנן *gr. m.* (κανοῦν) Rohrkorb.
 קינוניא *gr. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.
 קנס *gr.* (vgl. κῆνσος) Strafe verhängen.
 קנס *gr.* dass. *Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.
 קנס *gr. m.* (κῆνσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.
 קנסא *gr. m.* dass.
 קנסא *gr. m.* (κῆνσος) Verzeichnis.
 קנסא *a. m.* Holz, Span.
 קאנוסין (Vajk 33) l. קָאֵטִיסִין *gr. m. pl.* (πότης) Säufer.
 קנסין (EstR 1, 1) l. קֶנְסִין, s. קֶנְסִין.
 קניסור *gr. m.* (κῆνσωρ) Zensor.
 קנסורם *gr. m.* (κόθορνος) Stiefel.
 קינוף *gr. m.* (κωνωπεῖον) Bett mit Fliegennetz.
 קנופא *gr. m., pl.* קנופִין 2S 16, 22 dass.
 קנפון s. קֶמְפֹן.
 קנצטרא *gr. f.* (κινστέρινα) Zisterne.
 קנקל, קנקל *gr. m.* (κιγκλῖς, κάγκελλον)
 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster;
 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קֶלֶא.
 קנקל *gr. m.* dass.
 קנקלמון *gr. m.* (καγκελλωτόν) Gitterwerk.
 קנקן *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Pflugschar.
 קנקנא *a. m.* dass.
 קנקניתא *a. f.* ein Musikinstrument.
 קנקנתא *a. f.* Flasche.
 קנקנתוס s. קֶלֶנְתֹּס.
 קניקוס *gr. m.* (κυניκός) von der Hundswut befallen.
 קנירם *gr. m.* (κινάρα) zahme Artischocke (*Cynara scolymus*), auch wilde Artischocke (*Cynara syriaca*).

קונשוכריגין *lat. m. pl.* (consobrinus) Vettern.
 קנשקנין *x. m.* ein Gefäß, aus dem zwei trinken können.
 קנת *h. f.* Griff, Stiel.
 קנתא *a. f.* dass.
 קנתור (Tos. Kel. BabM IV 5) s. קֶנְטֶרָא.
 קנתל *gr. m.* (κανθήλια) Saumsattel.
 קנתן *h. m., f.* קֶנְתִּינִית eifersüchtig.
 קנתינר *x. m.* Hof.
 קנתר l. קֶנְתִּינֶר.
 קנתר *gr.* (κεντρών) sticheln, kränken.
Pass. gekränkt werden.
 קנתר *gr.* dass.
 קנתרין *gr. m. pl.* (vgl. κεντρών) Sticheleien, Kränkungen.
 קנתרן *gr. m.* streitsüchtig.
 קסגלגם *gr.* männl. Personenname (Γάιος Καλιγούλας).
 קסיד, קסידא, קסידא *gr. m.* (κασίς) Helm.
 קסדור, קסדור *gr. m.* (κυαίστωρ), *pl.* קסדוריות Quaestor.
 קסה *h. f.* Schale.
 קסומא *a. m.* Zauberer.
 קסותא *a. f., pl. d.* קסותא Ex 37, 16 Schale.
 קסט, קסטא, קסטא *gr. m.* (ἑεστής) 1. ein Maß; 2. Krug.
 קסטות *gr. f. pl.* (κίστη) Proviantkasten.
 קסטא (?) *gr. m.* Ort.
 קסטודיא *gr. f.* (κουστωδία) Wache.
 קסטודינום *gr. m.* (κουστωδιανός) Wächter.
 קסטיירין *gr. m.* (κασσίτερος) Zinn.
 קסטיא s. קֶסֶדָא.
 קסטלין *gr. m.* (καστέλλιον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.
 קוסטנטינא *gr.* Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
 קוסטנטינום *gr.* männl. Personenname (Κωνσταντίνος).
 קוסטינר *gr. m.* (κυαιστιωνάριος) Scharfrichter.
 קוסטור *gr. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.
 קסטרא *gr. m.* (κάστρα) 1. *pl.* קֶסֶטְרָאוֹת Lager, Festung; 2. Ortsname.

קסטוריא 1. קסטודיא.

קסטורן s. קסטרא.

קסטוריות s. קסטור.

קסטודינוס 1. קסטודינוס.

קוסטרפיון *gr. m. pl.* (κοσσοτράπεζοι)
Schmarotzer.

קסה *h. f.* 1. Handschuh; 2. Decke.
קסיוהא (Midr Teh 75, 4) 1. mit Buber
קיוהא.

קסוס (Ohal VIII 1) 1. קיסוס, s. קפוס.

קיסים (BerR 99) 1. קסידים, s. קסיד.

קסילופנוס 1. בקסילופנוס (?) *gr. m.*
(βηξιλόφανος) hochgetragene Leuchte.

קסם *h., pt.* קסם Zauberer, Wahrsager.
Pi. zaubern, wahrsagen.

קסם *a., pt.* קסם Dt 18, 10 zaubern,
wahrsagen.

קסם I *a. m.* 1. *pl.* קסמין Dt 18, 10
Zauberei; 2. Ausspruch.

קסמא (קסמא?) II männl. Personennamen.

קסמא *a. m., pl. d.* קסמאי Dt 18, 14
Zauberer, Wahrsager.

קסומא (Hb 3, 17) *gr. m.* (κῆνσυμα)
Steuer.

קסטנר 1. קסטנור.

קסם *h.* säuern. *pt.* קסם säuernder
Wein.

קסוס *gr. m.* (κισσός) Ephraim (Hedira
Helix).

קסוסא *gr. m.* dass.

קססה *h. f.* Erdscholle.

קסוסטבן (jBab M 10^e) 1. קסיבטון, s.
קסיבטא.

קסוסנין (jKeth 26^e) Ortsname.

קסם *h. m.* Steinchen(?).

קסר *gr. m.* (Καίσαρ) Cäsar, Kaiser.

קסרי *gr.* männl. Personennamen (Καίσα-
ρίων).

קסרי *gr. m.* aus Caesarea (Καيسάρεια).

קסרי *gr. m.* dass.

קסרי *gr.* Ortsname (Καيسάρεια sc.
Φιλίππου).

קסרי *gr.* Ortsname (Καيسάρεια).

קסרי *gr. m.* aus Caesarea.

קסריטון *gr. m.* (ἐξέρκίτος) Kriegsheer.

קסות s. קסטות.

קעילה 1. Ortsname; 2. s. קלעא.

קעילי *h. m.* aus Ke'ila.

קעק I *h.* lärmern.

קעק II *h.* 1. tätowieren; 2. nieder-
reißen, ausrotten. *Pass.* ausgerottet
werden.

קעק *h. m.* Tätowierung.

קערה *h. f.* Schlüssel.

קפא *h.* 1. *pt. pass.* קפוי obenauf
schwimmend; 2. dick werden, Satz
bilden. *Pi.* oben abnehmen. *Hi.*
gerinnen machen.

קפא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קפו Ex 15, 8
aufsteigen. *Aph.* aufsteigen machen.
Ilpe. aufsteigen.

קפא 1. Name des 10. Buchstaben im
griech. Alphabet (κάπα); 2. Zahl-
wert = 20.

קפא *a. m.* Aufstoßen (vom Magen).

קפד *h. Hi.* 1. genau nehmen; 2. ärger-
lich werden.

קפד *a.* genau nehmen. *pt. pass.* קפיד
genau nehmend. *Aph.* erzürnen. *Ilpe.*
1. *pf.* קפיד מ' Mi 2, 7 Merx, zusammen-
schrumpfen; 2. ärgerlich werden.

קפד *gr. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch;
2. Fleisch.

קפד *h. m.* Igel.

קפדא (Jes 34, 15). קפדא *a. m.* dass.

קפדא *gr. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch;
2. Fleisch.

קפדא. קפדא' NuJII 25, 8 genau(?).

קפדן, קפדן *h. m.* aufbrausend.

קפדנא *a. m.* dass.

קפדנות *h. f.* Aufbrausen.

קפדקנא *gr. f.* Kappadozien (Καππα-
δοκία).

קפדקנא *a. m.* aus Kappadozien.

קפד *h. f.* weicher Korb.

קפד s. קפא.

קפדא *a. m., pl.* קפדין Jes 34, 11
Ven 1517 Igel.

קפוי *h. m.* Bodensatz (Schaum?).
 קפול *h. m.* Zusammenfallen.
 קפולא *a. m.* Abkratzen.
 קפולאה *a. m.* Grabender.
 קפונית *gr. f.* (cf. *κέφαλος*) ein Seefisch (*Mugil cephalos*).
 קפויס männl. Personennamen.
 קפוי *h. m.* 1. Eule; 2. Meerkatze(?).
 קפופא (*Lv* 11, 17) *a. m.* Eule.
 קפוי *h. m.* Springen.
 קפוצי männl. Personennamen.
 קפו *h.* springen, hüpfen.
 קפו (*Ct* 2, 8, MS *קמט*) *a.* dass.
 קפיז *x. m.* ein kleines Maß.
 קפח *h.* 1. schlagen; 2. unterdrücken.
Pi. 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.
 קפח *a., pt. pl.* קפחין *Ho* 7, 1 schlagen, rauben, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.
 קפח *h. m.* schwächig.
 קפמאט *gr. f. pl.* (*κοπή*) gewürzte Klöße.
 קפיטולין *gr. m.* (*Καπετώλιον*) in Rom.
 קפוטקא *a. m., pl. d.* קפוטקאי *Gn* 10, 14 Kappadozier -(für bibl. Kaphtoräer).
 קפוטקאי (*Dt* 2, 23 B.) l. קפוטקאי *gr. f.* Kappadozien (*Καπαδοκία*).
 קפיטורין l. קפיטורין.
 קפיא, קפיא *a. m.* 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.
 קפיא *a. m.* Genaunehmen.
 קפידותא *a. f., c.* קפידות *Jes* 59, 1 Schlawenwerden.
 קפיפה *h. f.* Korb.
 קפיין *h. m.* Sprung.
 קפיצא *a. m.* dass.
 קפיצה *h. f.* 1. Zusammenziehung; 2. Übersprung.
 קפל I *h.* 1. zusammenfallen; 2. zurückziehen(den Vorhang). *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefallen. *Hitp.* zusammengefallen werden.

קפל II *h. Pi.* abkratzen.
 קפל I *a. Pa.* zusammenfallen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אַתְּקַפְלוּ *Jes* 38, 12 zusammengefallen werden.
 קפל II *a.* scharren. *Itp.* abgelöst werden.
 קפל *m. h.* Falte(?).
 קיפל, קיפלא *s.* קפלי.
 קפליה *h. f., pl.* קפליאות, קפליות Vorhänge-schloß.
 קפליא *gr. f.* (*κεφαλίς*), *pl.* קפליות Kapital.
 קפליא *gr. m.* (*κάπηλος*) Gastwirt.
 קפלאות *s.* קפליא.
 קפלוט, קפלוטא *gr. f.* (*κεφαλωτόν*) Kopflauch (*Allium sphaerocephalum?*).
 קפליטא, קפליטין *gr. m.* (*κεφαλίς*) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).
 קפליין, קפליא *gr. m.* (*καπήλιον*) Wirtshaus.
 קיפלום *gr. m.* (*κεφαλίς*) Kapital.
 קפליא, קפליא, קפליא Ortsname.
 קיפלום *s.* קיפלום.
 קופא *gr. m.* (*κόπανον*) Schlägel.
 קפנדיא *lat. f.* (*compendiaria*) Abschneideweg.
 קיפונם *gr.* männl. Personennamen (*Κωπώνιος*).
 קפס *h.* springen.
 קפס *gr. m.* (*κοπίς*) Hackmesser.
 קפסא, קופסא *gr. f.* (*κάψα*) Kasten.
 קפיטולין (*Mech. Beschall.* 24^b) l. קפיטולין *s.* dass.
 קפיין *h.* 1. zusammenziehen, schließen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.
 קפיא *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* אַתְּקַפֵּי *Dt* 15, 7 zusammenziehen, schließen; 2. springen. *Pa. inf.* קפא *Lv* 11, 21 springen. *Itp.* springen.
 קפלי *h. m.* Zusammenschluß.
 קפצה *s.* קפסא.
 קפיקטור l. קפיקטור.
 קפרא, קפרא Beiname einer Person.

קפראות (TosKelBabK III 11) 1. קרפדות,
s. קרפדא(?).

קרפרם, קפרים *gr. m.* (καππαρίς) 1. Kapern-
blüte; 2. Kapernfrucht (*Capparis*
spinosa).

קרפרוס *gr.* Name einer Insel (Κύπρος).

קרפריסין *gr. m. pl.* (nach Löw κρητίς,
vgl. syr. כפריסא) künstliche Schlag-
sahne (aus Absud von Seifenwurzel
und Zucker).

קרפש *h.* wegschnappen.

קרפש(?) *h. m.* ein Kleidungsstück.

קרפתא *a. f., pl.* קרפין Behältnis, Korb.

קרן *h. m., pl.* קרצין Ende, Endzeit.

קרא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.

קרא *a.* abbrechen, zerteilen (vom Brot).
Ite. 1. getrennt sein; 2. abgesondert
sein.

קראב *h., pt. pass.* קראב bestimmt. *Pi.*
hacken.

קראב *h. m.* Fleischer.

קראב *h. m.* Festsetzung.

קראבה *h. f.* 1. bestimmtes Maß; 2. Taxe.

קראדור *s.* קראדור.

קראה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert
sein.

קראה *h. f., pl.* קרצין bestimmte Zeit.

קראנע *h. m.* Abschneider.

קראנע *h. m.* Abschneiden.

קראנפה *h. f.* Trauer.

קראנצה *a. m.* Eunuch(?).

קראנצה *a. m.* Eidechsenart(?).

קראנצה *h. m.* abgeschnittenes Stück.

קראנצין *h. m. pl.* Schoten, Hülsen.

קראנציתא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קראנרא *a. m.* קראנרא bettlägerig.

קראנרא *a. f.* Festsetzung.

קראנרא *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. be-
stimmte Summe.

קראח *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella*
sativa).

קראח (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

קראחרא *s.* קראחרא.

קראיא *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Per-

sonenname (viell. besser Ländername
קראיא = Κασπία).

קראין Ortsname.

קראין *h. m.* Fürst.

קראיעה *h. f.* 1. Abschneiden des Stielendes
von Feigen; 2. so behandelte Feigen;
3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus*
Cassia); 5. *pl.* קראיעות jNed 38^a 1.
קראיעות, s. קראנע.

קראיעתא (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus*
Cassia).

קראיעה *h. f.* Zürnen.

קראיעה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen;
2. stiellose Preßfeigen; 3. Abteilung;
4. Absonderung (vom Besitz) 5. Fest-
setzung, Versprechen.

קראיעתא *a. f., ind.* קראיעתא Est II 1, 3 Maß.

קראיר *h. m.* Ernte.

קראירא *a. m.* krank.

קראירא *h. f.* Ernten.

קראיתא *a. f.* Stück.

קראע *h.* 1. abnehmen; 2. Feigen ent-
stielen. *Pi.* abtrennen.

קראח *h. Hi.* zürnen machen.

קראח Name eines Engels (Zorn).

קראפון *h. m.* Zürnen.

קראץ *h.* 1. abschneiden, abhauen;
2. Feigen entstielen; 3. festsetzen,
versprechen. *Ni.* 1. abgeschnitten
werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.*
abschneiden, abhauen.

קראץ *a.* 1. *inf.* קראץ Dt 19, 5 abschneiden,
abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.*
קראצו Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl.* קראצו Ex
34, 13 abschneiden, abhauen. *Ite.*
pf. 3 *pl.* קראצו Jes 46, 2 abgehauen
werden.

קראץ *h. m.* Abschneider.

קראץ *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück;
2. Schote, Hülse.

קראצה *a. m.* dass.

קראצה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Ab-
schneidung (vom Besitz durch eine
besondere Handlung); 3. Schnitt.

קצנצא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קצר I *h.* ernten.

קצר II *h. Pi.* kurz machen. *Hitp.* verkürzt werden.

קצר *a. Pa.* kurz machen. *Itpe. pf.*

קצר 2 K 19, 26 verkürzt werden.

קצר *h. m.* Walker.

קצר *h. m.* 1. kurz; 2. gering. קצר לב ungastlich, geizig.

קצרא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.

קצרא, קצרא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m., pl.* קצריא 1 S 13, 21 Walker.

קצרה *gr. f.* (κάστρον) Kastell. Burg.

קצרין Ortsname.

קצריה *h. f.* Melancholie(?).

קצרן *h. m.* Kürzer.

קצרקישון *s.* קסרקישון.

קצתא *a. m., ind.* קצת Nu 22, 41 Teil.

קקא *a. m.* 1. Pelikan; 2. 1. קועא.

קקבטון *gr. m.* (vgl. κακάβη) im Kochtopf bereitet.

קאקריסין 1. קקפרסין *gr.* (κακή πρᾶσις) Verkauf ohne Garantie.

קקויתא, קקויתא weibl. Personennamen.

קקולא *a. m.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*).

קקלא, קקלא 1. קקלא, *s.* קקלא.

קקיס (SchirR 3, 4) 1. קקיס *gr. tr.* (κάθιζε) setze dich.

קקופדיפטי *gr. m. pl.* (κακοπαιδευτοί) schlecht erzogen.

קקורא *gr. m.* (κοῦκουρον) Behälter.

קר *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.

קר *gr. f.* (κηρός) 1. Wachs; 2. Pech.

קרא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קרא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen. *Hi.* 1. dass.; 2. lesen lassen.

קרא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* קראי Ex 2, 7 rufen; 2. *pf.* קרא Gn 2, 20 nennen; 3. *pt.* קרא Dt 17, 19 lesen, rezitieren; 4. krähen (v. Hahn). *Itpe.* 1. *ipf.* קראי Gn 17, 5 genannt werden; 2. ge-

rufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.* קראי Bibellehrer.

קרא II *a.* *Itpe.* zufällig tun.

קרא *h. m.* 1. Bibelkundiger; 2. Bibellehrer.

קרא *h. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.

קראא *a. m.* dass. S. קריא.

קראא *a. m.* Bibelkundiger.

קראא *gr. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachs-
händler; 2. Pechhändler.

קרא *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden, geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.* 1. nahebringen; 2. darbringen, opfern; 3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.* aufnehmen. *Hitp.* dargebracht werden.

קרא, קריב (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen; 2. *ipf.* יקריב Nu 19, 11 berühren. *Pa.*

1. *pf.* יקריב Gn 48, 10 nahebringen; 2. versöhnen; 3. *ipf.* יקריב Lv 1, 14

darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph.* *ipf.* c. s. יקריב Lv 2, 8 B., *pt.* מקריב

Ma 2, 12 (MS מקריב) darbringen, opfern. *Itpa.* 1 *ipf.* 3 *sg. f.* תתקרב

Dt 25, 9 sich nähern, herantreten; 2. freundlich sein; 3. verwandt sein.

קרא *h. m., du.* קריבם Eingeweide.

קרא *h. m.* Krieg.

קרא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.

קרא *a. m., pl.* קריבין Eingeweide.

קרא *a. m.* Annäherung.

קרא *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.

קריבטין *gr. m. pl.* (κράββατος) Ruhebett.

קרב (Tos Kel BabB V, 17) eine Art Verband(?).

קרב *h. m., pl.* קרבנות Opfer.

קרבא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos 12, 2 Soc 59 Geschenk.

קרבא *gr. m.* (άρπασος) Baumwolle.

קרבא *a. f.* Krieg.

קרד *h. Pi.* striegeln.

קרד (קרד) *a.* sich festsetzen(?).

קרדא, קרדא *a. m.* Zecke.

קרדו (Gn 8, 4, MS קרדו) Ortsname (für bibl. Ararat, vgl. Γορδύνη).

קָרְדִּי *h. m.* aus Kardu.

קָרְדִּים *h. m., pl.* קָרְדִּמוֹת 1. Rodehacke; 2. Beil.

קִרְיָה eine Frucht. S. קִרְיָה.

קִרְדִּימָא (?) ein am Sabbat verbotener Ort.

קָרְדִּינָא *lat. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קָרְדִּינָטִים 1. קָרְדִּינָטִים.

קָרְדִּיקִים *gr. m.* (καρδιακός) 1. krankhaft aufgeregt; 2. krankhafte Aufregung.

קָרְדִּים *h.* behauen.

קָרְדִּן (*EchR* 1, 16) 1. mit Ausg. Pes. קָרְדִּן.

קָרְדִּינָא *lat. f.* Name einer Landschaft (*Cardunia*).

קָרְדִּינָא *lat. m.* aus Cardunia.

קָרְדִּים (falsch קָרְדִּים) *gr. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קָרְדִּים *gr.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).

קָרְדִּיקִים, קָרְדִּיקִים, קָרְדִּיקִים *lat. f. pl.* (*cor-ticea*) Rindenschuhe.

קָרְדִּינָא *lat. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קָרָה I *h. Hitp.* Pollution haben.

קָרָה II *h. Pi.* bälken, bedachen. *Pu.* bedacht sein.

קָרָה (*Ho* 11, 9, *Soc* 59 קָרָה) *a. f.* *ind., pl.* קָרָה Dt 9, 1 Ortschaft. S.

קָרָה, קָרָה.

קָרָה *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*)?

קָרֹב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קָרֹבָא *a. m.* Vorbeter.

קָרֹבָא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קָרֹבִים (?) Ortsname.

קָרִיָא *a. m.* Bibellehrer.

קָרִיָה *h. f.* Flaschenkürbis(?).

קָרִיָה, קָרִיָה s. קָרִיָה.

קָרִים *h. m.* 1. Kruste, Haut; 2. (bei der Milz) Fettkapsel.

קָרִיָם *h. m. pl., s.* קָרִיָם.

קָרִיָה *h. f.* קָרִיָה ein Stück von der Schale des Rohrs.

קָרִיָה *a. m.* Kneifender.

קָרִיָה, קָרִיָה *a. f.* Frosch.

קָרִיָה *a. m.* Frost.

קָרִיָה *a. m.* ein Gebäck.

קָרִיָה *gr. f.* (κηρός) Wachs.

קָרִיָה *gr. m.* (κρυσσός) Krug.

קָרִיָה *h., pt. pass.* מְקָרִיָה abgerundet.

קָרָה *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קָרָה *a.* kahl werden.

קָרָה *h. m.* kahlköpfig.

קָרָה *a. m.* 1. *ind.* קָרִיָה *Lv* 13, 40 (*MS* קָרִיָה) dass.; 2. Weber(?).

קָרָה *a. m.* Eis.

קָרָה *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קָרָה *a. f., c. s.* קָרָה *Lv* 13, 42 dass.

קָרִיָה (?) Ortsname.

קָרִיָה Ortsname.

קָרִיָה *a. m.* aus Karchina.

קָרִיָה *h. m.* kahlköpfig.

קָרִיָה *h. f.* Glatze am Hinterkopf.

קָרִיָה *a. f.* dass.

קָרִיָה *gr.* (ἀκρᾶτίζουαι) *Aph.* frühstücken.

קָרִיָה *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.

קָרִיָה *a. m.* eine kleine Münze.

קָרִיָה, קָרִיָה *x. m.* ein kleines Maß ($\frac{1}{64}$ eines Log).

קָרִיָה *gr. m.* (καταβολή) Unterlage, Polster.

קָרִיָה *gr.* Karthago, Stadtname (Καρτάγενα).

קָרִיָה *h. m.* Abzupfen.

קָרִיָה *a.* in kleine Stückchen teilen.

קָרִיָה, קָרִיָה *gr. m.* (κάρταλλος) Zweigkorb.

קָרִיָה *gr. f.* dass.

קָרִיָה *h.* abzupfen.

קָרִיָה *a. m.* Saflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).

קָרִיָה *a. m.* Kluger.

קָרִיָה *gr. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp; 2. *l.* קָרִיָה.

קרטם *gr.* (vg. κρήτη) mit Kreide abreiben(?).

קרטם *gr. m.* (κριτής) Richter.

קרטם, קרטם *gr. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קרטם *gr. m., pl. d.* קרטם Jes 3, 23 wohl zu lesen קרטם, s. קרטם.

קרטם *gr. m. pl.* (vgl. κράτης) 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.

קרטם *h.* springen, hüpfen.

קרטם *a.* dass.

קרטם *a. m. pl.* 1. Sprünge, Ritze; 2. Strichelung (als Verzierung).

קרטם *gr. m.* (κρητικόν) Kreide.

קרטם *x. m.* Schatz.

קרטם *gr. m.* קרטם (κόμης κουράτωρ) Oberbeamter der Finanzverwaltung.

קרי *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בעל קרי der Pollution gehabt hat. קריה Pollution haben.

קרי *gr. tr.* (κύριε) Herr.

קרי *gr. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit(?).

קרי I *a. m.* 1. Zufall; 2. c. קרי (ליליא) Dt 23, 11 Pollution.

קרי II, קריה *gr. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personennamen.

קרי III *x. m.* Wurm(?).

קרי *a. m., ind.* קרי Gn 47, 21 Ortschaft.

קריה (קריה?) *a. m.* Balken, Gerüst.

קריה I *a. m.* Dörfler.

קריה II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.

קריה *a. m.* Bibelkundiger.

קריה *h. f.* 1. Rufen. קריה הנקרי der Hahnenschrei; 2. Lesen, Rezitieren קריה die Rezitation des Schema.

קריה *a. m.* 1. f. קריה Gn 19, 20 nahe; 2. pl. קריה Dt 13, 8 verwandt.

קריה *h. f.* Nahen.

קריה *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.

קריה *a. f.* Gebrauch von קריה.

קריה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. pl. קריה Abteilungen von Gelesenem.

קריה *h. m., pl.* קריה Dörfler, Dummkopf. S. קריה I.

קריה *gr. f. pl., s.* קריה.

קריה *a. f., c.* קריה Dt 23, 11 (MS קרי) Pollution.

קריה *a. m., ind.* קריה Lv 13, 40 kahlköpfig.

קריה, קריה *gr. f.* (καρυωτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.

קריה *h. f.* Krustenbildung.

קריה (BerR 49) 1. קריה.

קריה *gr. m.* (κηρίον) Wachskerze.

קריה *a. m.* 1. bibelkundig; 2. Leser.

קריה *gr. m.* קריה (Κυρήνιος) Ortsname (vgl. Κυρήνιος).

קריה *gr. m.* (καίρος) Litze (am Webstuhl).

קריה *gr. männl.* Personennamen (Κύριος).

קריה *gr. m. pl.* (κουριώσαι) Späher.

קריה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreißen (des Kleides in der Trauer).

קריה *gr. m.* (καρυοπέριχα) Nektarineupfirsche. I. Löw.

קריה *a. m.* Morgendämmerung.

קריה *h. f.* Zusammenkneifen.

קריה (Ru 3, 14, Ven 1525 קריה) *a. f.* Morgendämmerung.

קריה *a. m.* 1. ind. קרי Na 3, 17 (MS קרי) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung(?).

קריה *a. f.* Kälte.

קריה *h. f.* Balken.

קריה *a. f.* dass.

קריה *gr. f. s.* קריה(?).

קריה *a. f., ind.* קריה Ho 11, 9 Soc 59, c. קריה Nu 24, 19, pl. קריה Ortschaft.

S. קריה, קריה.

קריה *gr. m.* (καρπούχιον) Wagen.

קריה *gr. m.* (κοράλλιον) Koralle.

קריה *h.* überziehen, eine Haut bilden. Hi. Haut bilden.

קריה (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 sg. קריה Ez 37, 6 dass.

קירוס (EstR 1, 13) l. mit Ausg. Pes. קירוס.
קָרְמָא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich,
Tapete.

קירומא (jSabb 14^a) l. קירוסא.

קָרְמָא *a. m.* eine Pflanze (*Hygophyllum simplex*?)

קָרְמִיד *gr. m.* (κεραμίδς) Dachziegel.

קָרְמִילִין *h. m. pl.* ein Gewächs.

קָרְמִטְסִין (SchemR 38) *gr. m.* (vgl.
χρῶμα, χρῶματος) ein Edelstein.

קָרְמִין Flußname.

קָרְמִית *h. f.* Schwaden (*Glyceria fluitans*
(L.) R. Br. OLZ 1916, 300. I. Löw).

Diese Art ist Palästina fremd. D.

קָרְמָנָא *a. m.* aus Karman stammend.

קָרְן *h. f., du.* קָרְנִים, *pl.* קָרְנוֹת 1. Horn;
2. Ecke, Spitze; 3. Winkel; 4. Strahl;

5. Kapital; 6. Stärke.

קָרְן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.

קָרְן (jKidd 64^a) l. קָרַץ.

קָרוֹן (BemR 20) l. קָרוֹז.

קָרוֹן *gr. m.* (κάβρον), *pl.* קָרוֹנוֹת, קָרוֹן
Wagen.

קָרְנָא *a. m.* 1. *c.* קָרְן Jos 6, 5, *pl. c. s.*
קָרְנוֹתֵי Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpf-

kopf (ein Horn, an dem man saugte);
3. *pl. c. s.* קָרְנֵי־הָאֵזֶן Ex 27, 2 Ecke;

4. *c.* קָרְן Lv 23, 28 (MS קָרְן) Macht;
5. Kapital.

קָרְנָא *gr. m.* (κάρινον) süßer Wein
(aus gekochtem Most).

קָרוּנָא l. קָרְנָא *gr. f.* (κρήνη) Quelle.

קָרְנוֹלָא *a. m.* Diagonale.

קָרְנוֹטִין (jKil 30^a) l. קָרְנוֹן.

קָרְיִי (Am 1, 5, MS קָרְיִי) *gr. f.* Name
eines Landes (Κυρήνη).

קָרְבִּית s. קָרְבִּית.

קָרְבִּין *gr. m.* (κρίβιν) Lilie.

קָרְנוֹס *gr. m.* (vgl. κορύνη) 1. Hammer;
2. Hammerschlag.

קָרְנָסָא (Jes 41, 7) *gr. m.* 1. dass.;
2. Fühlhorn.

קָרוֹסִין (BerR 72 Ven. 1545) l. קָרוֹסִין.
s. קָרוֹס.

קָרְנִין (BerR 58 Ven 1545; Konst.
1512 קָרְנִין) l. קָרְסִין, s. קָרְסִין.

קָרְנָא (GnJII 21, 15) l. קָרְנָא.

קָרְנוֹתָא (1 K 7, 16) *gr. f.* (κορωνίς). *pl.*
קָרְנוֹתָא 1 K 7, 16 Soc 59 Kapital.

קָרְסִין *gr. m.* (καίρος), *pl.* קָרְסִין (falsch
קָרוֹסִין) rechte Zeit

קָרְסִין *gr. m.* (κύριος) Herr.

קָרוֹס I *gr. m.* (καίριος) tödliche
Wunde(?).

קָרוֹס II *gr. m.* (καίρος) Litze (am Web-
stuhl).

קָרַס *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer
werden.

קָרַס *a., pl. pass.* קָרַסִין hart geworden.
Aph. sauer werden.

קָרְסוֹל *h. m., du.* קָרְסִילִים, *pl.* קָרְסִלוֹת
Sprunggelenk des Fußes.

קָרְסוֹס *h. m.* das Entfernen trockener
Reiser vom Baume.

קָרְסוֹט l. קָרְסִיל *gr. m.* (κάρταλλος)
Zweigkorb.

קָרוֹסְטִילִינוֹן *gr. m.* (κρυστάλλινον) Kristall.

קָרוֹסְטִימִיל *lat. m.* (*crustulinum*) eine
Art Birne.

קָרוֹסְטוֹר l. קָרוֹסְטוֹר.

קָרְסִיָא *a. m.* Sauerer.

קָרוֹסִיָא l. קָרוֹסִין, קָרוֹסִיָא.

קָרְסִיל I *a. m.* 1. *pl.* קָרְסִילִין Lv 11, 21,
Ez 47, 3 (Ven. 1517 קָרְסִילִין) Sprung-

gelenk des Fußes; 2. *pl. c.* קָרְסִילִי
Ri 1, 6 Praet. Daumen, große Zehe.

קָרְסִיל II *a. m., pl.* קָרְסִילִין Ho 9, 6
Dornstrauch.

קָרְסוֹלִכְנוֹן *gr. m.* (χρυσολάχανον) Garten-
melde (*Atriplex hortensis*).

קָרַס *h.* 1. trockene Reiser entfernen;
2. abfressen. *Pass.* abgeschnitten
werden. Vgl. bibl. קָרַסִים.

קָרַסִים *a. s.* קָרַסִים.

קָרְסָמָא *a. m.* Hieb.

קָרְסָף s. קָרְסָף.

קָרְסָפָא, קָרְסָפָד, קָרְסָפִי *gr.* männl. Per-
sonenname (vgl. Κρίσπος).

קרע *h.* zerreißen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni.* *Hilp.* aufgerissen werden.

קרע *a.* *Pa.* dass.

קרע *h.* *m.* 1. Zerreißen; 2. Riß; 3. Fetzen.

קרעא *a.* *m.* dass.

קורפיות (Kel IV 3) 1. קורפדות, *s.* קרפדא (?).

קרפדא *gr. m.* (κάλπις) ein Weingefäß.

קרפדא *x. m.* Maulwurf(?).

קרפטיא *gr. m.* (κράβατος) Ruhesitz.

קורפסא 1. קרפטיא.

קרפסא (Est II 8, 15) *gr. m.* (κάρπασος) feines Linnen.

קרפסינו *gr. m.* (καρπάσινον) aus feinem Linnen.

קרפיא *x. m., pl.* קרפיפות 1. Be-reich; 2. Weichbild.

קרפיא *x. m.* dass.

קרפתיא *a. f.* Lampe.

קרץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.

קרץ I *a.* kneifen.

קרץ II *a.* morgens tun, früh aufstehn.

קרץ *h. m.* 1. Teigstück; 2. Stück.

קרצא *a. m.* Stück. אכל קרצא, אכל קרצין, Lv 19, 16 verleumden.

קרצבא (?) *a. m.* Dornstrauch.

קרצול *h. m.* Sprunggelenk des Fußes. *S.* קרסול.

קרצום (?) Ortsname. *S.* קרניום.

קרציה *h. m.* Striegeln.

קרציוניא *gr. m.* (χαριστιών) Wage.

קרצטל *s.* קרסטל.

קרצין 1. קרציון.

קרצין *h. m. pl.* Locken.

קרצית *h. f.* ein Insekt.

קרצלא *s.* קרסלא.

קרצה *h.* kratzen, striegeln.

קרצה *a.* dass.

קרק (Est II 6, 10, MS קרין) Ortsname (Χάραξ).

קירקא 1. קירדקא.

קרקא *h. m.* 1. Magen des Vogels; 2. Magen des Menschen.

קרקאניא *a. m.* dass.

קרקאניא *a. m.* aus Karkuza.

קרקומא *s.* בִּרְקוּמָא.

קרקור *h. m.* Quaken.

קרקורא *a. m.* Krächzer.

בִּירְקוּמָא 1. קרקומניקא.

קרקין 1. קרובין.

קרקנין *a. m. pl.* Tanz.

קרקנות *gr. f. pl.* (vgl. κηρύκιον) Heroldsstab.

קרקניא Ortsname.

קרקס I *gr. m.* (κρίκος) Ring.

קרקס II *gr. m.* (κώρυκος) Ledersack.

קרקס, קררס *gr. m.* (κολοκασία) eßbare Araceae. (Wurzel von Nelumbo nucifera Gärtn. I. Löw).

קרקס, קרקסא, קרקסא *gr. m.* (κίρκος), *pl.* *h.* קרקסאות, *a.* קרקסון, זirkus.

קרקסא *gr. m.* (κρίκος), *pl.* קירקסון 1. Scheibe am Dreschschlitten; 2. Dreschschlitten.

קרקסאות 1. קרקסאות, *s.* קרקס.

קרקסיון *gr.* Ortsname (Κιρκήσιον).

קרקע *a., pt. pass.* מִקְרָקֶע bodenfest, unbeweglich.

קרקע *h. m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קרקעות Grundeigentum, Grundstück; 3. Fußboden; 4. קרקעית פתולה unaufgebrochener Boden.

קרקעא *a. m.* dass.

קרקעית *h. f.* Boden.

קרקפא *a. m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfbzahl.

קרקפאל *a. m.* (vgl. קרקפא und κεφαλος) Schädel.

קרקפתיא *a. f.* dass.

קרקר I *h.* gackern, schreien.

קרקר II *h.* 1. niederreißen; 2. zerren.

קרקר *a., pt. pl.* מִקְרָקֶרִין Est II 1, 2 krähen, brüllen.

קרקרית, קרקרית *h. f.* 1. Boden (eines Gefäßes, eines Netzes); 2. eine Art Schuh.

קקרות *h. f. dass.*

קקשא *s. קקשא.*

קקש *h. 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.*

קקש *a. dass.*

קקש *h. m. Klingel, Klapper.*

קקשתא *a. f., pl. קקשין dass.*

קר *h. Hi. 1. abkühlen; 2. kalt sein. Hitp. sich beruhigen.*

קר *a. kalt sein. Pa. pt. pass. מקורר kalt. Aph. 1. pt. מקר Jes 32, 2 kühlen; 2 kalt sein. Itpa. sich abkühlen.*

קר *lat. m. (carrarius) Wagenlenker, Fuhrmann.*

קרימון (*jSabb 14^c gr. m. (ἀκορίτης) Kalmuswein(?)*).

קרי *h. 1. gerinnen; 2. sich zusammenziehen. Hi. gerinnen lassen.*

קרי *a. 1. gerinnen; 2. fest werden; 3. gerinnen machen. Aph. Itpe. gerinnen.*

קרי *I h. m. Einhorn (Antilopenart).*

קרי *II h. m. Brett, Bohle.*

קרי *a. m. dass.*

קרי männl. Personennamen.

קרי *a. f., pl. קריינין Erdkloß.*

קרי (*Gn 34, 25) a. f., pl. d. קריינין* Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.

קרייני *gr. Karthago (Καρτάγενα).*

קרייני *gr. m. aus Karthago.*

קרייני *a. m. aus Kartu(?).*

קרייני *h. m. dass.*

קרייני *h. m. Kleinstädter.*

קרייני *a. m. Beiname eines Mannes.*

קרייני *s. קרייני.*

קרייני *s. קרייני.*

קרייני (*Thr 4, 2, nicht MS*), קרייני *gr. Konstantinopel (Κωνσταντινουπόλις).*

קרייני *h. f. 1. eine Münze; 2. ein Gewicht; 3. Lamm.*

קרייני *h. f., pl. קריינים Schuppe.*

קרי *h. m. 1. Stroh, dünne Halme; 2. Borste; 3. Härchen.*

קרי (*Ex 15, 7) I a. m. Stroh, dünne Halme.*

קרי *II a. m. Ältester, Vornehmer.*

קרי *a., ipf. יקרי Dt 15, 18 schwer sein. Pa. 1. schwer machen, Einwände erheben; 2. pf. 3 sg. f. קרייני Gn 35, 16 schwer haben. Aph. ipf. 1 sg. יקרי Ex 7, 3 hart machen, verstocken; 2. pf. יקרי Ex 13, 15 Schwierigkeiten machen; 3. קרייני sich verstocken; 4. Einwände erheben. Itpa. 1. schwer sein; 2. Einwände erheben; 3. Einwände erhoben werden.*

קרי *a. m. 1. Dattel; 2. Dattelpalme.*

קרי *h. Pi. schwer haben. Hi. hart machen, Erektion veranlassen. Hitp. 1. schwer haben; 2. sich hart machen.*

קרי *h. m. hart, schwer.*

קרי *h. f. Borste.*

קרי *s. קרייני I.*

קרי *h. m. Putz.*

קרי *a. m., c. קרייני Jes 49, 18 dass.*

קרי *h. m. Geburtsnot.*

קרי *a. m. Einwand.*

קרי *h. m. 1. Zusammenbinden; 2. Vereinigen.*

קרי *a. m. dass.*

קרי *h. f. Strohalm.*

קרי *I h. f., pl. קריינים Gurkenart (Cucumis chate).*

קרי *II h. f. Ähnlichkeit.*

קרי *I h. schießen.*

קרי *II h. Pi. putzen. Hi. herrichten. Hitp. sich putzen.*

קרי *I a. Itpe. geschossen werden.*

קרי *II a. Pa. 1. pt. pass. מקרייני Ho 6, 3 putzen; 2. geraderichten. Itpa. pt. f. מקרייני Jes 61, 10 sich putzen.*

קרי *h. m. Bogenschütze.*

קרי *I (Dt 1, 16) a. m., ind. קרייני Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit,*

Recht. **קשטא** **מִן קֶשֶׁטָא** Gn 42, 21 fürwahr, wahrlich, Gn 20, 12 in Wahrheit.

קשטא II (Est II 1, 3, MS **קֶשֶׁטִין**) *a. m.* Bogen.

קשטא III (Ps 61, 4) l. **קשקא**.

קשטנית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.

קשטא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. *ind.* **קֶשֶׁי** Ex 6, 9, *pl. f.* **קֶשֶׁיִן** Gn 42, 7 hart, schwer, schwierig.

קשטא *a. m.* Einwand.

קשטיות *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn; 3. Erektion.

קשטיותא *a. f., ind.* **קֶשֶׁי** Ex 1, 13 dass.

קשטא *a. m., ind.* **קֶשֶׁיט** Dt 32, 4 redlich, wahrhaft, gerecht.

קשטותא *a. f., c.* **קֶשֶׁיטות** Gn 20, 5 Redlichkeit, Gradheit.

קשטרה *h. f.* Zusammenbinden.

קשטש *h. m.* Strohhalbm.

קשטשא *a. m.* 1. *ind.* **קֶשֶׁיש** 1 K 2, 22 alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.

קשטיותא *a. f.* Greisenalter.

קשטיתא, **קשטיתא** *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern; 3. Einwand.

קשטקא *pers. m.* Ausbau.

קשקוש *h. m.* Behacken.

קשקישא *a. m.* dass.

קשקא männl. Personenname.

קשקש *h.* 1. klingeln; 2. rauschen; 3. schütteln; 4. behacken. *Pass.* sich schütteln.

קשקש *a.* 1. schütteln; 2. behacken.

קשקשין *h. m. pl.* Streu.

קש *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. beschließen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu.* *Ho.* zusammengebunden werden. *Ni.* *Hitp.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich anhängen.

קש *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk;

3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ordnung, Verband.

קשרתא *a. f.* Gürtel.

קש *h. Po.* **קוֹשֵׁש** dürre Kräuter sammeln.

קש I *a. Po.* 1. dass. *Hitpo.* bei sich dürres Kraut sammeln.

קש II *a., pf.* 1 *sg.* **קֶשֶׁיט** 1 S 12, 2 altern. *Pa.* dass.

קשט *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen; 3. männl. Glied.

קשת (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schießen. *Aph. ipf.* **יִקְשִׁיט** 2 K 19, 32 dass.

קשת *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein Sternbild des Tierkreises.

קשתא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.

קשתא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* **קֶשֶׁתִין**, *c.* **קֶשֶׁת** 1 S 2, 4 Soc 59, **קֶשֶׁן** Bogen; 2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. die Bogenseite des Labmagens; 4. Ortsname.

קשתיא *a. m.* dass.

קשתנית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.

קתא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.

קתא *a. f.* Stiel, Griff.

קיתבי l. **קוֹטְבִי**.

קתדרא *gr. f.* (καθέδρα), *pl.* **קתדראות** Lehnstuhl.

קתדרין *gr. m.* (καθέδριον) dass.

קתלא *a. m.* Kloß(?).

קתליקוס, **קתליקא**, **קתליקוס** *gr. m.* (καθολικός) Oberbeamter.

קיתון *gr. m.* (κύθων), *pl.* **קיתוניות** ein Trinkgeschirr.

קיתונא *gr. m.* dass.

קתרא *a. m.* Fels.

קתרוס *gr.* männl. Personenname (vgl. Κανθηράς).

קתרוס *gr. m.* (κέδρος) Zeder, Kiefer.

קתרוס (Jes 5, 12, MS **קתרוס**) *gr. m.* (κίθαρς) Zither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200. ריאניסו (Midr. Teh. 34) 1. mit Ausg. Konst. אַניסו, s. אַניס.

רֶאֱתָהּ *a. f.* Liebkosung.

רָאָה *h.* 1. sehen. רָאָה קָרִי Pollution haben. (נָדָה) רָאָתָהּ רָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאִי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הָרָאָה פָּנִים besuchen. *Ho.* הָרָאָה פָּנִים Besuch erhalten.

רָאָה (רָאָה) *I h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.

רָאָה *II h. m.* Exkrement. קְרֹפֶת הָרָאָה Kropf. רָאָה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.

רָאָה *I h. f.* Beweis.

רָאָה *II* männl. Personenname.

רָאָה *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.

רָאָה *a., ipf.* יָרָאָה Jes 52, 13 erhaben sein. *S.* רָאָה.

רָאָה *h. m.* Wildochse.

רָאָה *a. m.* dass.

רָאָה קָרִי *gr. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רָאָה *a. m.* Wildochse.

רָאָה (Tos. Abz. VII 8) שְׁבָרָאשׁ 1. שְׁבָרָאשׁ, s. Dalman, Orte und Wege Jesu 2100. *I.* Löw vermutet eine Ortschaft רָאָה oder אֶרֶץ רָאָה an Karmel. Aber Sykaminon an der Küste ist gemeint.

רָאָה? (Est II 9, 31, MS תַּעֲנִיתָהּ) *a. f.* Schreien.

רָאָה *h. m., pl.* רָאָה 1. Kopf. רָאָה Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. רָאָה הַשָּׁנָה *a.* Neujahr; *b.* Name eines Mischnatraktats; 4. Kapitel;

5. Höhe. רָאָה הַגֶּג Dachterrasse. רָאָה (aus רָאָה *I.* Löw) rücklings.

רָאָה *a. m.* Kopf.

רָאָה *h. m.* 1. erster. רָאָה רָאָה einer nach dem andern. רָאָה רָאָה am Anfang. *pl.* מִים רָאָה das Händewaschen vor der Mahlzeit; 2. der Anfangszeit angehörig.

רָאָה *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.

רָאָה *s.* רָאָה.

רָב *h. m.* 1. groß; 2. Herr; 3. *pl.* רָבִים Lehrer; 4. viel. רָבִים הַבָּיִת eine Zisterne im öffentlichen Besitz. רָבִי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda *I.* רָב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.

רָבִי (רָבִי) *a. m.* 1. *f. d.* רָבִי Gn 10, 12, רָבִי, *pl.* רָבִי Gn 12, 17, *pl. c. s.* רָבִי Gn 40, 2, רָבִי Thr 2, 9 groß; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1, *ind.* רָב Ex 7, 1 Berl. Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רָבִי Gn 4, 20, *pl.* רָבִי Meister, Lehrer.

רָבִי (n. d. übl. Aussprache) (= רָבִי) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רָבִי *a. m.* Mehrheit.

רָבִי *I a.* 1. Gn 21, 8, *pl.* רָבִי Gn 25, 27 groß werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* רָבִי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רָבִי Jes 49, 21 Soc 59 großziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* רָבִי Gn 12, 2 groß machen; 4. *pf.* רָבִי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* רָבִי Dt 23, 20 Zins geben. *Itpa.* 1. großgezogen werden; 2. *ipf.* רָבִי Lv 21, 10 groß gemacht werden;

3. *pf.* 3 *pl.* אֶתְרַבְיָא Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרַבִּי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.

רָבָא II *a., pt.* רָבִי Gn 21, 20 schießen.

רָבָא III *s.* אָרַב.

מִרְבַּב *h.* verdichten(?). *Pi. pt. f.* מִרְבַּבַּת Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מִרְכַּבַּת?

רָבַב *a.* groß sein. *Itpalp. pf.* אֶתְרַבֵּב, אֶתְרַבֵּב 1. *pt. pl.* מִתְרַבֵּבִין Nu 16, 3, *inf.* אֶתְרַבֵּבָא Ez 5, 15; *pt.* מִתְרַבֵּב 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* מִתְרַבֵּבָת Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* נִתְרַבֵּב Est II 8, 13 (MS מִתְרַבֵּב) groß tun; 2. *pf.* אֶתְרַבֵּב Ho 12, 4 sich groß beweisen (zur Form vgl. Dalman, Gramm. S. 329).

רָבַב *h. m.* 1. Fett (Talq?); 2. Fettfleck. רָב אָבֹהוּ = רָבִיבֹהוּ

רָבִיבָתָא *a. f., c.* רָבִיבַת Ez 16, 7 (MS רָבִיבָת) Myriade. S. רְבוּתָא.

רָבַג *h.* schichten(?).

רָבַד *h. m.* Ritz, Stich.

רָבְדָא *a. m.* dass. (von der Wunde, welche die Aderlaßblanzette verursacht).

רָבָה (= רַב אָבָא) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.

רָבָה *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. größer, vermehrt. מִרְבָּה בְּגָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.

רְבוּא *h. m.* Myriade.

רְבוּא *a. f. s.* רְבוּתָא.

רְבוּבָה I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.

רְבוּבָה II (viell. דְּרְבוּבָה) *h. f.* Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).

רְבוּי *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Viel-machen der Gewänder (zur Weihe des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.

רְבוּיָא *a. m.* Hinzufügung.

רְבוּן *h. m.* Herr.

רְבוּנָא *a. m., c.* רְבוּן Ex 23, 17 dass.

רְבוּנָתָא *a. f., c. s.* רְבוּנָתִי Gn 16, 8 Herrin.

רְבוּעַ *h. m.* Viereck, Quadrat.

רְבוּעָא *a. m.* dass.

רְבוּתָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit;

2. *c.* רְבוּת Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.*

רְבוּ Nu 18, 8 Auszeichnung.

רְבוּתָא II *s.* רְבִיתָא.

רְבִיתָא, רְבוּתָא *s.* רְבִיתָא.

רְבוּן (Lv 26, 8) *a. f., pl. ind.* רְבוּן Gn 24, 60 Myriade.

רְבִיָא (Gn 21, 8) *a. m., ind.* רְבִי Gn 37, 1 Knabe.

רְבִיָא *a. m.* eine Abart der Vigna sinensis. I. Löw.

רְבִיד *h. m.* Steinplatte.

רְבִידָה *h. f.* 1. Mehrung; 2. Größe.

רְבִיתָא *a. f., c. s.* רְבִיתִיה Gn 43, 32 Jugend.

רְבִיכָה *h. f.* Fingerührtes.

רְבִיכָתָא *a. f., ind.* רְבִיכָא Lv 6, 14 dass.

רַב אֲבִינָא = רְבִינָא רַב אֲבִין = רְבִין

רְבִיעַ I *h. m.* Balken.

רְבִיעַ II *h. m.* Viertel.

רְבִיעָא *a. m.* dass.

רְבִיעֵינָא (Nu 7, 30) *a. m., f. d.* רְבִיעֵינָא Lv 19, 24 vierter.

רְבִיעָה *h. f.* 1. Begattung (der Tiere); 2. Frühregen (Herbstregen).

רְבִיעֵינָא *a. f.* Lagern.

רְבִיעִי *h. m.* vierter.

רְבִיעִין (2S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musikinstrument.

רְבִיעִית I *h. f.* Lager, Schar.

רְבִיעִית II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musikinstrument.

רְבִיעֵינָא *a. f.* Frühregen (Herbstregen).

רְבִיצָה *h. f.* Lagern, Liegen.

רְבִית *h. f., pl.* רְבִיתִין Zins.

רְבִיתָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.

רְבִיתָא (Ru 2, 5, MS רְבִיתָא, רְבִיתָא I *a. f.* Mädchen.

רְבִיתָא II *a. f.* Aneinanderliegen.

רְבִיתָּ III Flußname.

רבל *a. Ipe.* gesiebt werden.

רַב אָמִי = רַבִּי.

רָבֵן *h. m.* Meister, Lehrer.

רַבָּא *a. m.* 1. *pl. c.* רַבָּנִי Gn 47, 6

Oberer; 2. Lehrer. רַבָּנָא unsre Lehrer.

רַבְנוּת *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit; 2. herrisches Wesen.

רַבְנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

רַבִּי männl. Personennamenname.

רַב אָסִי, רַב אָסָא = רַבִּי אָסִי.

רַבֵּעַ I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.* begattet werden. *Pi.* befruchten.

רַבֵּעַ II *h. Pi.* viereckig machen. *Pu. pt.* 1. viereckig; 2. auf vier Seiten behauen.

רַבֵּעַ I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* רַבְעַת Nu 22, 27 sich lagern; 2. begatten; 3. sich niederwerfen; 4. einfallen (von einem Hause). *Aph.* 1. lagern lassen, sich hinlegen lassen; 2. begatten lassen, paaren.

רַבֵּעַ II *a. Pa.* in vier Teile teilen. *pt. pass.* מַרְבֵּעַ Ex 27, 1 viereckig.

רַבֵּעַ *s.* רַבְעֵי.

רַבְעִיתָא (Est II 4, 1, MS רַבְעִיתָא) *a. m.* Viertel.

רַבְעִיתָא *a. m.* Viertel.

רַבְעִיתָא *h. f., du.* רַבְעִיתָא vierfach.

רַבְעִיתָא I *a. f.* Lagern.

רַבְעִיתָא II *a. f., c.* רַבְעִיתָא Ex 29, 40 Viertel.

רַבְעִיתָא *h. m.* vom vierten Jahre.

רַבְעִיתָא I *a. f.* Lager.

רַבְעִיתָא II *a. f., c.* רַבְעִיתָא 2 K 6, 25 Ven. 1517 Viertel.

רַבֵּץ I *h.* lagern. *Pi. Hi.* lagern lassen.

רַבֵּץ II *h. Pi. Hi.* besprengen. *Hitp.* besprengt werden.

רַבֵּץ *a. Pa.* besprengen.

רַבְצָל *h. m.* Gewürzbeutel.

רַבְצָן *h. m.* der liebt, sich hinzulegen.

רַבְקָא (Jer 50, 11) *a. m.* Mästung.

רַבְקָה *h. f.* Koppelung (von Rindern für das Dreschen).

רַבֵּב *s.* רַבֵּב.

רַבְרַבְתָּא *a. f.* Großtun.

רַבְרַבִּין *s.* רַבָּא.

רַבְרַבִּין *s.* רַבָּא.

רַבְרַבְתָּא *a. f.* Großtun.

רַבְתָּא *a. f.* Amme.

רַבְתָּא (2 K 1 S, 19) *a. m.* großmächtig.

רַבֵּב Ortsname.

רַבְצָא *a. m.* Erdscholle.

רַבֵּב *a., ipf.* 2 *sg.* תִּירוּבֵּי Dt 5, 20 (MS תִּירוּבֵּי) gelüsten, begehren. *Pa.* dass.

pt. pass. מַרְבֵּב Gn 2, 9 begehrenswert.

Itpa. Palp. Itpalp. dass.

רַבְצָא (Ez 24, 16, MS רַבְצָא) *a. m.*

1. Begehren, Lust; 2. Begehrtes.

רַבְצָא *a. m.* 1. Begehren; 2. *pl.* רַבְצָא

Koh 12, 11, *c. s.* רַבְצָא Thr 1, 10

Begehrtes.

רַבְצָא *a. m., ind.* רַבְצָא Gn 30, 42 am Fuß gefleckt.

רַבְצָא *a. m., pl. d.* רַבְצָא Thr 1, 18 Schütze.

רַבְצָא (?) *a. m.* Steinigung.

רַבְצָא weibl. Personennamenname (vgl. *bibl.*

רוּחַ הַרְגִיעַ).

רַבְצָא *a. m.* Lärm, Geräusch.

רַבְצָא *a. m., ind.* רַבְצָא Jes 22, 5 Unruhe.

רַבֵּץ *h. Hi.* erzürnen.

רַבֵּץ *a.* 1. *pf.* רַבֵּץ Gn 40, 2 zürnen;

2. zittern. *Aph.* 1. *pf.* אֲרַבֵּץ Lv 24, 11

zürnen; 2. *inf.* אֲרַבֵּץ Dt 4, 25 er-

zürnen; 3. zittern machen. *Itpa.* er-

zittern.

רַבֵּץ (Dt 9, 19) *a. m., ind.* רַבֵּץ Dt

9, 20, רַבֵּץ Koh 7, 3 (MS רַבֵּץ) רַבֵּץ

Zorn.

רַבֵּץ *h. m.* jähzornig, aufbrausend.

רַבְצָא *a. m.* dass.

רַבְצָא *h. f.* Zorn, Jähzorn.

רַבְצָא, רַבְצָא, רַבְצָא *a. f.* Zorn.

רַבֵּץ *a. m.* 1. Münze oder Gewicht, die ein vorgeschriebenes Maß nur eben überschreiten.

רְנִינָא *a. m., ind.* רְנִינָא Jer 51, 7 be-
gehrhenswert, köstlich.

רְנִינָתָא *a. f.* Begehren.

רְנִינָן Name eines mythischen Feuer-
stroms.

רְנִיל *h. m.* 1. behend; 2. geübt, ge-
wöhnt.

רְנִילָא *a. m., pl.* רְנִילִין Thr 2, 21 geübt,
gewöhnt.

רְנִילָה *h. f.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

רְנִימָתָא *a. f., c.* רְנִימָתָא Ru 1, 17 (Lücke
im MS) Steinigung.

רְנִיעָה *h. f.* Vertrag.

רְנִישָׁתָא *a. f.* Empfinden, Merken.

רְנִיל *h., pt. pass.* רְנִילָא gefesselt (durch
Zusammenbinden des Unterbeins und
Schenkels). *Hi.* 1. gewöhnen; 2. Samen-
erguß herbeiführen (durch Bei-
wohnung); 3. das Fell eines Tiers
von den Füßen her abziehen. *Hitp.*
sich gewöhnen.

רְנַל *a. Aph.* 1. gewöhnen, verleiten;
2. nach unten beugen. *Itpa.* sich
gewöhnen.

רְנַל *h. f.* 1. Fuß, Bein. רְנַלִּי פ' das
Kommen jemandes. רְנַלִּי חַי Harn.
רְנַלִּי לְדָבָר die Sache hat einen An-
haltspunkt; 2. Wallfahrtsfest.

רְנַלָא *a. f.* 1. Dt 19, 21, *ind.* רְנַלָא Dt
2, 5, רְנַלָא Gn 33, 14, *pl.* רְנַלִּין Lv 11, 23
Fuß, Bein; 2. Unterbein. רְנַלִּיָהּ,
רְנַלִּיָהּ um — willen; 3. Stößel eines
Mörser's(?); 4. *pl.* רְנַלִּין(!) Koh 3, 11
Ven. 1517 Wallfahrtsfest; 5. s. רְנַלָא.

רְנַלָא (bAbZ 22^b) 1. רְנַלָא.

רְנַלָאָה (Ex 12, 37) *a. m.* Fußsoldat.

רְנַלִּיתָא *a. m.* niedrig gestellt.

רְנַלִּית *h. f.* auf der Erde kriechender
Weinstock. S. רְנַלִּית.

רְנַם *h. m.* steinigen.

רְנַם *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* רְנַמִּין Lv 24, 16
steinigen; 2. schießen. *Pa. pt.* מְרַנֵּם
2 S 16, 6 werfen.

רְנַמָא *a. m.* Wurfstein.

רְנַן *h. Pi.* murren.

רְנַן *a. Itpa.* verleumden.

רְנַע *h. Hi.* sich hinundherbewegen,
sich rühren.

רְנַע *h. m.* Augenblick.

רְנַעָא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.*
dass.

רְנַף *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַנִּיפַת Jes
1, 2 erschüttert werden.

רְנַשׁ *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.*
wahrgenommen. *Hitpa.* herbeiströmen.

רְנַשׁ *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen;
3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* מְרַנֵּשׁ
Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen;
3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אֶתְרַנֵּשׁ
Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.*
אֶתְרַנֵּשׁ (!) 2 S 22, 8 beunruhigt
werden, erschüttert werden.

רְנַשָׁא *a. m.* Lärm.

רְנַתָא *a. f.* Verlangen.

רְנַת I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַנֵּי Dt 22, 7
pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְדּוּן Lv 26, 17
herrschen; 3. *inf.* מְרַנֵּי Lv 26, 18
züchtigen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרַנֵּי Am 6, 2
gepflügt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְרַדּוּן
Lv 26, 23, *imp. sg. f.* אֶתְרַנֵּי Jer 6, 8
gezüchtigt werden.

רְנַת III *a.* fließen.

רְנַת II *a. Pa.* Brot vom Backofen ab-
nehmen.

רְנַת *a. m.* frisch(?).

רְנַת s. הרַנַת.

רְדַד *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pu.*
pt. 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רְדַד *a.* 1. *pt. pass. pl.* רְדִידִין Nu 17, 3
(MS רְדִידִין) plattschlagen; 2. aus-
breiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רְדִידוּ Ex
29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken.
Itpa. plattgedrückt sein.

רְדַד *h. m.* Tuch.

רְדַדָא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רְדַד I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen.
Pi. züchtigen.

רְדַד II *h.* 1. Brot von dem Backofen

abnehmen; 2. Honig aus dem Bienenkorb nehmen.

ררה III *h. Pi.* ausbreiten.

ררופא *a. m.* Ranke(?).

ררופין *h. m. pl.* Sehnsucht.

ררזתא *lat. f. (rheda)* Wagen.

ררזא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines Engels.

ררזא *a. m.* Pflüger.

רריר *h. m.* dünnes Obergewand.

רררה I *h. f.* Herrschaft.

רררה II *h. f.* Abnehmen des Brots von dem Ofen.

רריוני (bNidd 67^a) *a. m. pl.* Gang(?).

ררים I. ררזים *h. m. pl.* Pflüger.

ררינן (Est II 6, 10, MS ררנין) I. ררדין *a. m. pl.* dünne Obergewänder(?).

ררניית *h. f.* zum Pflügen tauglich.

רריפא männl. Personennamen.

רריפה *h. f.* Verfolgung.

ררם *h., pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Betäubungsschlaf liegen.

ררם *a., pt. pass. pl.* ררמין Jes 15, 1 dass.

ררוטילון *gr. m.* (ρόδομυλον) mit Rosen angemachte Quittenmarmelade.

ררמילון *gr. m.* (ρόδομυρον) Medikament aus Rosen und Myrrhe.

ררניקוס *gr. m.* (ῥαδινός) schwächlig, lang.

ררוס *gr.* Ortsname (*Αραδος).

ררוסא *gr. m.* aus Arados.

ררוסא I. ררסם.

ררר *h.* 1. verfolgen; 2. vertreiben; 3. rasch fließen; 4. antreiben. *Ni.* verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

ררר *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* רררוך Dt 16, 20 verfolgen; 2. erstreben. *Itpe. ipf.*

רררוך Jes 17, 13 (Ven. 1525 רררוך) s. Dalm., Gr. 253) gejagt werden.

ררזא (Lv 2, 7) *a. f.* Pfanne.

רהב *h. Hi.* stolz machen. *Siph. s.* סרהב.

רהיב *a.* sich überheben, stolz tun.

Saph. s. סרהב.

רהבא *a. m.* Übermut.

רהבה = ארהבה *רב.*

רהוטא *a. m.* Läufer.

רהט *h. Hi.* den Hauptbalken legen.

רהט *a., pf.* 3 *sg. f.* רהטת Gn 24, 20, *pt.* רהיט Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* ארהטוהי Gn 41, 14 laufen lassen.

רהטא *a. m., pl. d.* רהטיא Ri 5, 28 Praet. Läufer.

רהטא, רהטא *a. m.* 1. *d.* רהטא 2S 18, 27 Laufen; 2. ein Brei.

רהטון(?) *x. m.* Soldatenabteilung.

רהטווא *a. m.* Läufer.

רהטא (Gn 30, 38, MS רטיא) *a. m. pl.* Tränkrinnen.

רהטים *h. m. pl.* dass.

רהיט *h. m.* Hauptbalken des Hauses.

רהיטני *x. f.* 1. Klammer; 2. Kneipzange für das Haar (oder Hobel?),

רהן *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet werden.

רהון *s.* רהון.

רוא (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken, sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* מרני Jes 55, 10 reichlich tranken; 2. *pt.* מרני Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.* ארניני Thr 3, 15 reichlich tranken. *Itpe. inf.* אתרנא Jes 5, 22 sich berauschen.

רוא *s.* רוא.

רוב *h. m.* Mehrheit.

רובא (1 K 14, 15) I. mit MS רובא.

רובד *h. m.* Terrasse, Plattform.

רובדא *a. m.* dass.

רובה *h. m.* Jüngling.

רובה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein süßer Brei.

רוביא *a. m., pl.* רובין Thr 5, 12 (MS רברבין) Jüngling.

רובע *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel Kab.

רוגלית *h. f.* 1. am Boden kriechender Weinstock; 2. Gang, Lauf.

רוגג *Flußname.*

רודה *h. m.* Instrument zum Abnehmen des Brots von dem Backofen.

רוה *h. Pl.* reichlich tranken. *Hitp.* getränkt werden.

רונ *a.* frohlocken.

רונן *h. m.* Vornehmer.

רנח *h.* sich ausweiten, sich verbreiten. *Pu. pt.* weitläufig. *Hi.* הרניח sich erleichtert fühlen; 2. Gewinn haben.

רנה *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken (vom Preise); 3. *imp.* רנה Jes 49, 20 Platz machen; 4. sich erleichtert fühlen. *Pu.* 1. *pt. pl.* מרניח Jer 22, 14 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.* 1. *inf.* ארנהתני Thr 3, 56 (MS רנהתי) weit machen; 2. *pt. pass.* מרנה 1 S 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen; 4. gewinnen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אנהרנה Gn 20, 17 genesen.

רוה *h. Hi.* הריח riechen.

רוח *a. Aph. pf.* אנה Gn 27, 27, ארים dass.

רונח *h. m.* geräumig, weit.

רונה *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeitraum; 3. Verlängerung.

רוח *h. f., pl.* רוחות 1. Wind; 2. Windei; 3. Luft; 4. Windrichtung, Richtung; 5. Geist, Gemüt; 6. Dämon.

רוחא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.* רוחין Windrichtung; 3. *pl. d.* רוחא Geist; 4. Dämon.

רוחא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz; 2. *pl. c.* רוחי Nu 35, 4 freier Raum; 3. *ind.* רנה Ex 9, 28 Befreiung; 4. Gewinn.

רוחה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden. רוחתא (Ex 8, 11 B.) *a. f.* Weite, weiter Raum.

רוטב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.

רוטמן *h. m.* murrend.

רוטננית *h. f.* Murren.

רניא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רניא *a. m.* trunken, Betrunkener.

רניה *h. f.* Berausung.

רנייתא *a. f., ind.* מי 2, 11 Rauschtrank.

רנייתא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS רנייתא) Rauschtrank.

רוכל *h. m.* Hausierer.

רוכלא *a. m.* dass.

רוכלה *h. f.* Umherziehen.

רום *h.* sich erheben. *Pal.* רוטם erheben, erhöhen.

רום *a., ipf.* ירים Dt 5, 14 dass., s. ראם.

Aph. 1. *pf.* ארים Ex 7, 20, *ipf.* ירים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itpe.* 1. *inf.* אהרמא Ez 1, 19

Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אהרים abgehauen werden. *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.*

אהרמא Gn 7, 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal. pf.* רוטם, רוטם,

pt. pass. מרמם (Dalm. Gr. 317. 327) Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben

werden, sich erheben. *Palp.* רוטם, רוטם erheben. *Itpalp.* sich erheben.

רוםא (Dt 33, 17) *a. m.* 1. Höhe. רוטם Ohrhöhe, Ohrknorpel; 2. Hoheit.

רומה Ortsname.

רומאטיקום *gr. m.* (ρευματικός) rheumatisch.

רוטמות *h. f.* Hoheit, Erhabenheit.

רוטמותא *a. f.* dass.

רוטנית I *h. f.* mürrisch.

רוטנית II *h. f.* Zanksucht.

רום *h. m.* Längenmaß (Stadium).

רוע *h. Hi.* הריע Lärm blasen.

רועה *h. m.* Hirt.

רופא *h. m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.

רוץ *h.* laufen.

רוצח *h. m.* Mörder.

רוק I *h. Hi.* הריק 1. ausleeren; 2. bewaffnen (?)

רוק II *h.* ausspeien. S. רנק.

רוק I *a. Aph.* 1. *pf.* אריק Gn 35, 14 ausleeren; 2. ausgießen. *Ittaph. ipf.*

יתרק Lv 21, 10 ausgegossen werden.

רוק II s. רָקַק.

רוק *h. m.* 1. Speichel; 2. TosBech IV 2 1. דוק.

רוֹק *h. m.* Junggesell, Unverheirateter.

רוֹקָא *a. m., pl.* רוֹקֵי Jes 40, 30 dass.

רוֹקָא *a. m.* Speichel.

רוֹקָא *a. m.* 1. Seihtuch; 2. Wasser zum Weinseihen.

רוֹקֵן *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.

רוֹקֵן *a., pf.* 3 *pl.* רוֹקֵנוֹ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. entziehen. *Pass. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְרוֹקֵינָהּ Thr 1, 1 ausgeleert werden.

רוֹקְעִינָהּ weibl. Personennamen.

רוֹר Ortsname.

רוֹשֶׁם *h. m.* Zeichen, Merkmal.

רוֹא *x. m., c. s.* רוֹהֵן Gn 49, 6 Geheimnis. רוֹאָ Ri 9, 31 Praet. insgeheim.

רוֹאָ *x. m.* ein kleines Maß.

רוֹאָ *a. Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.

אֶרְבּוֹנִית s. רְבּוֹנִית.

רוֹגֵר *pers. m.* Tagelöhner.

רוּחַ *h. Pu. pt.* leidtragend.

רוּאָ *a. m.* heftig.

רוּאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.

רוּת absichtl. Veränderung v. גִּיּוֹר.

רוּם (jMoK 80^c) 1. אֶרְוִים, vgl. אֶרְוִים II.

רוּיִקָא *pers. m.* Tagesbedarf.

רוֹק s. רָקַק.

רחב *h. Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erheitern.

רחב *h. m.* 1. freigebig; 2. habgierig.

רחבָא *a. m.* habgierig.

רחבָה *h. f.* offener Platz.

רחבה l. רַחְבָּהּ.

רחוב *h. m.* offener Platz.

רחובָא (Gn 19, 2) *a. m.* dass.

רחוּבָה(?) *h. f.* ein Hausgerät (Sessel?).

רחום *h. m.* Liebling.

רחומי männl. Personennamen.

רחומָהּ (Dt 21, 16) *a. f.* Geliebte.

רחוּץ (jSabb 11^d) 1. רָהוּץ.

רחוק *h. m.* entfernt, weit.

רחוק *h. m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.

רחוקָא *a. m.* 1. c. רָחוֹק Lv 12, 2 Absonderung (einer Menstruierenden); 2. ind. רָחוֹק Jes 1, 14 Greuel.

רחוש *h. m.* Bewegung.

רחוש *h. m.* Kochtopf.

רחושָא *a. m., ind.* רָחוּשׁ (Ez 27, 17, MS רָחִישׁ) Balsamöl(?).

רָחִיז (Ex 11, 5) *a. m., pl.* רָחִיז מְחִיז מְחִיז מְחִיז Mühle.

רָחִילָא 1. s. רָחִילָא; 2. *pl.* רָחִילָא Jes 66, 20 Or 2211 Reitkamel.

רָחִים *h. m. du.* 1. Mühle; 2. Olivenmühle. רָחִיז רָחִיז Handmühle. רָחִיז רָחִיז Eselmühle.

רָחִימָא (Dt 32, 12) *a. m.* Geliebter, Freund.

רָחִימָהּ (Koh 9, 1; Ven. 1517 רָחִימָהּ) *a. f.* Liebe.

רחיף s. רָחִיף.

רחיצָה *h. f.* 1. Waschen; 2. Baden.

רחיקָא *a. m., f. ind.* רָחִיקָא Nu 9, 10 fern, weit. מְרָחִיק Gn 22, 4 von fern.

רחישָה I *h. f.* Bewegung.

רחישָה II *h. f.* Gezweig.

רחישותָא *a. f.* dass.

רחל *h. f., pl.* רָחִלִּים Mutterschaf.

רחלָא *a. f., pl.* רָחִלִּין Dt 14, 4 dass.

רחם *h. Pi.* 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.

רחם, רָחִים (Gn 25, 28) *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.*

רָחִים Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen.

Pa. ipf. 2 *sg.* רָחִים Dt 7, 2; 13, 9

sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32

Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS

Soc überall Peal) lieben. *Itpa. ipf.*

רָחִים Gn 43, 28 Erbarmen erzeugt

werden.

רחם *h. m.* Geier (*Vultur percnopterus*)?

רחם *h. m.* 1. Mutterleib. רָחִים בֵּית הָרָחִים die weibl. Genitalien; 2. Scheide;

3. *pl.* רָחִים Barmherzigkeit, Erbarmen.

רַחֵם *a. m.* 1. Mutterleib; 2. *ind.* רַחֵם Gn 7, 7 Liebe. *pl.* רַחֲמִין Gn 6, 8 Barmherzigkeit.

רַחֵם *a. m., pl. c. s.* רַחֲמוּהִי Gn 26, 26 Freund.

רַחֲמוֹתָי *a. f., ind.* רַחֲמוּ Ez 23, 17 Liebe.

רַחֲמָן *h. m.* barmherzig.

רַחֲמָנָא (Ex 34, 6) *a. m.* 1. dass.; 2. Bezeichnung Gottes.

רַחֲמָנוּת *h. f.* Barmherzigkeit.

רַחֲמָנוּת *h. f.* dass.

רַחֲמָנִית *h. f.* barmherzig.

רַחֲמָתָא *a. f., ind.* רַחֲמָא Ho 11, 4, *c.* רַחֲמַת Hs 11, 8 Soc 59 Liebe.

רַחֵץ *h.* waschen. *Pi.* dass. *Pa. pt.* gewaschen.

רַחֵץ *a.* vertrauen. *pt. pass. pl.* רַחֲצִין Dt 32, 37 vertrauend. *Aph.* *ipf.* יִרְחִיץ 2K 18, 30 vertrauen machen.

Itpe. ipf. יִתְרַחֵץ Jer 17, 5 vertrauen. רַחֲצָא *a. m.* 1. *ind.* רַחֲצֵן Gn 34, 25 Sicherheit; 2. Zufluchtsort.

רַחֵק *h.* sich entfernen, fern sein. *Pi.* *Hi.* entfernen.

רַחֵק *a.* dass. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* רַחֲצֵקוּ Ex 8, 24 entfernen; 2. *pt. pass.* קִרְחַק Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen. *Aph.* 1. *pf.* אֶרְחִיק Ex 33, 7 entfernen.

2. sich entfernen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְרַחֵק Dt 12, 21 entfernt sein; 2. *imp. sg. f.* אֶתְרַחֲקִי Jes 54, 4 Soc 59 sich entfernen; 3. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַחֲקַת Jes 62, 12 Soc 59 verworfen werden.

רַחֲקָא *a. m.* Ferne.

רַחֵשׁ *h.* sich bewegen. *Pi.* dass. *Hi.* 1. bewegen; 2. Würmer hervorbringen.

רַחֵשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* יִרְחֲשִׁין Gn 1, 20 sich bewegen, wimmeln. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּרְחִישׁ Lv 20, 25 wimmeln lassen; 2. entstehen lassen. *Itpe. pf.*

אֶתְרַחֵשׁ Koh 4, 13 sich ereignen.

רַחֵשׁ *h. m.* Kriechtier, Gewürm.

רַחֲשָׁא (Gn 1, 26) *a. m., ind.* רַחֵשׁ Lv 5, 2 dass.

רַחֲשָׁא(?) *a. m.* Bewegung.

רַחֲשָׁתָא weibl. Personenname.

רַחַת *h. f.* Holzschaukel (zum Worfeln).

רחתת (jBer 14^b) 1. רַחַתָּת, s. אָתָא.

רַטֵּב *h., pt. pass.* saftig. *Hi.* 1. saftig werden, ergrünen; 2. grünen lassen.

רטב *a. Aph.* 1. feucht werden; 2. befeuchten.

רַטֵּב *h. m.* frische Dattel.

רַטֵּבָא *a. m.* 1. Flüssigkeit; 2. *c.* רַטֵּב Jes 65, 4 (MS רַטֵּב) Saft, Brühe; 3. Fett.

רַטֵּה *h.* auswinden.

רַטֵּב *h. m.* Gerät für den Vogelfang.

רַטֵּבָא *a. m., pl. c.* רַטֵּבִין Dt 18, 11 (MS רַטֵּבִין) Murmler (von Zaubersprüchen).

רַטֵּשׁ *h. m.* Ausgewandelter.

רטט *h. Pi.* hüpfen.

רטט *a. Pa.* zittern machen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַטֵּטָא Est II 5, 4 (nicht im MS) zittern.

רַטֵּא (Gn 30, 38) *a. m. pl.* Tränkrinnen.

רַטֵּבָא *a. m.* 1. *pl.* רַטֵּבִין Nu 6, 3 feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges Gras.

רַטֵּבִי männl. Personenname.

רַטֵּהָ *h. f.* Verband, Pflaster.

רַטֵּל *gr. m.* (λίτρα) Pfund.

רַטֵּן *h. m.* Läufer.

רַטֵּן *a., pt.* רַטֵּין Dt 18, 11 murmeln (Zauberformeln).

רַטֵּנָא *a. m., ind.* רַטֵּן Dt 18, 11 murmeln (von Zauberformeln).

רטע *h. Hi.* zittern.

רַטֵּבָא *a. m., c.* רַטֵּבִי Jes 65, 4 Brühe. S. רַטֵּבָא.

רַטֵּשׁ *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶרְטֹשְׁנוּן Lv 26, 44 verstoßen; 2. verlassen; 3. ausbreiten. *Pa. pf. c. s.* רַטֵּשְׁנָא Ri 6, 13 (MS *Pe.* רַטֵּשְׁנָא, *ipf.* 1 *sg.*

c. s. *אַרְטֶשְׁנָה* Ez 29, 5 (Soc 59 *Pe.* *אַרְטֶשְׁנָה*) verstoßen. *Aph. ipf.* 2 *sg.* c. s. *תִּרְטֶשְׁנָה* Ex 23, 11 (MS *Pe.* *תִּרְטֶשְׁנָה*) verlassen, liegen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg.* *תִּתְרֹשֵׁשׁ* Lv 26, 43 verlassen werden; 2. hingeworfen, verstoßen werden; 3. sich zerstreuen.

רִיָּאָה *h. f.* Lunge.

רִיב *h. m., pl.* *רִיבוֹת* Streit.

רִיבָּה *h. f.* Mädchen.

רִיבְתָּא *a. f.* dass.

רִידָא *a. m.* Herrschaft.

רִידָה *h. f.* Hinabsinken.

רִיוָא (Gn 29, 17) *a. m., ind.* *רִיו* Dt 21, 11 Aussehen.

רִיחַ *h.* riechen. *S.* *רוּחַ*.

רִיחַ *h. m., pl.* *רִיחוֹת* Geruch. *רִיחַ עֲוֹנָה* etwas einer unerlaubten Verbindung Ähnliches.

רִיחָא *a. m.* 1. Gn 27, 27 dass.; 2. *pl.* *רִיחָנִין* Spezerei; 3. bMeg 27^b 1. *רִתָּא*.

רִיחְתָּא *a. f.* Mühle.

רִיחִים *s.* *רִיחִים*.

רִיחְנִין *s.* *רִיחָא*.

רִיחְתָּנָא *a. m.* wohlriechend.

רִיכְאוֹת (KidrTill. 48, 4) 1. *בִּיבְאוֹת*, *s.* *בִּיב* (?).

רִים *a.* erheben. *S.* *רוּם*.

רִימָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.

רִימִין *h. m. pl.* Frucht des Zizyphus.

רִימְנִין *s.* *רִימָא*.

רִים *h. m.* 1. ein Längenmaß (Stadium); 2. Rennbahn.

רִים *h. m.* 1. *רִים עֵין* Augenwimper; 2. Augenlid.

רִיסָא *a. m., pl. c.* *רִיסִי* Koh 12, 2 (MS *רִיסִי*) dass.

רִיסָא *a. m.* *רִי* Gn 14, 17 Rennbahn.

רִיעַ *h.* sich gesellen.

רִיעַ *h. m.* Freund, Genosse.

רִיעַ 1. (EchR 1, 1) 1. mit MS Lond. *רִעָא*, *s.* *רָעָא*; 2. 1. *רָעֵעַ*, *s.* *רָעַע*.

רִיעוּתָא *h. f.* Freundschaft.

רִיעוּתָא *a. f.* Schadhafteigkeit.

רִיעָא *a. m.* Unrat.

רִיפִין *s.* *רִפְפוֹת*.

רִיפֶע Ortsname.

רִיפְתָּא *a. f., pl.* *רִיפִין*, *רִיפִין* Brot.

רִיצָה *h. f.* Lauf.

רִיקָא *a. m.* leer, Dummkopf.

רִיקִין *h. m., f.* *רִיקְנִית* leer.

רִיקְנָא *a. m., ind.* *רִיקִין* Gn 37, 24 dass.

רִיקְנוּתָא *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.

רִיקְנוּתָא *a. f., ind.* *רִיקְנוּ* Lv 26, 20, Jes 30, 7 dass.

רִיר *h. m.* 1. Speichel; 2. Flüssigkeit.

רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.

רִירָא *a. m.* 1. c. s. *רִירָה* 1 S 21, 14 Speichel; 2. Flüssigkeit.

רִישַׁ Name des Buchstaben *ר*.

רִישָׁא I *a. m.* 1. c. s. *רִישִׁי* Gn 40, 16 Kopf; 2. *pl.* *רִישִׁין* Dt 1, 13 Oberhaupt; 3. c. s. *רִישָׁה* Dt 11, 12 Anfang.

רִישָׁא II *a. m., c.* *רִישַׁ* Dt 32, 33 Gift.

רִישָׁא (= *רִישַׁ בֵּית אָבָא*) *a. m.* Familienhaupt(?). *S.* *רִשָּׁא*.

רִישִׁיתָא *a. f., c. s.* *רִישִׁיתָהוֹן* Nu 18, 12 Erstling.

רִישָׁנָא *a. m.* Machthaber.

רִךְ *h. m.* 1. sanft; 2. fein, dünn, zart.

רִכָּא, *רִכָּא* *altpers. m.* (*aryaka*) König.

רִכְבַּ *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen; 2. pfropfen; 3. befruchten. *Ho. pt.* 1. reitend; 2. gepfropft; 3. zusammengesetzt.

רִכְבַּ, *רִכְבִּי* *a.* 1. *pf.* 2 *sg.* *רִכְבִּיתָא* Nu 22, 30 reiten; 2. *ipf.* *רִכְבוֹב* Lv 15, 9 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* *אַרְכִּיב* Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren lassen; 2. *ipf.* 2 *sg.* *תִּרְכִּיב* Lv 19, 19 begatten lassen; 3. pfropfen.

רִכְבַּ *h. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm(?).

רִכְבָּא (Dt 24, 6; MS c. s. *רִכְבָּה*) *a. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm(?).

רָכַב (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.
 רָכַבָּנָא *a. m., pl.* רָכַבְנִין Ct 6, 8 (Or. 1302) Reiter.
 רָכַבָּא I *a. m., pl.* רָכֻבִין Dt 28, 35, רָכֻבִין Knie.
 רָכַבָּא II *a. m., c. s.* רָכֻבָּה Est II 1, 3 (MS רָכֻבָּה) Wagen.
 רָכַבָּה *h. f., pf.* רָכֻבִין 1. Knie; 2. knieförmige Biegung; 3. Stoß mit dem Knie.
 רָכֻבָּא *a. m.* Zartheit, Sanftmut.
 רָכֻבִין *h. m. pl.* leichte Speisen.
 רָכַן *h. m.* Niederbeugen.
 רָכֻנָא *a. m.* dass.
 רָכִיבָא *a. m.* 1. *pl.* רָכִיבִין Gn 33, 13 zart, weich; 2. *pf. f.* רָכִיבִין Lv 2, 14 dünn, fein.
 רָכִיבֻתָא *a. f., ind.* רָכִיבִי Dt 28, 56 Zartheit.
 רָכִילֻת *h. f.* Verleumdung.
 רָכִים Flußname.
 רָכַךְ *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa. pf.* אֶתְרַכֶּךְ (!) Ru 3, 8 weich werden.
 רָכַן *h. Pi.* niederbeugen. *Hi.* 1. dass.: 2. neigen, beugen.
 רָכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* niederdrücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אֶתְרַכֶּנִי 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אֶתְרַכֶּנִי Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf. 3 sg. f.* אֶתְרַכֶּנִּית Gn 24, 64 sich neigen: 2. verstoßen werden.
 רָכַם *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen: 2. stampfen lassen.
 רָכַם *Itpe.* verloren gehen.
 רָכַם *h. m.* Steinschutt, Estrich.
 רָכַסָא רָכַסָא *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* רָכָשָא.
 רָכָפָה (רָכָפָא) *h. f.* eine Farbpflanze (Wau, Reseda luteola, I. Löw).
 רָכַפְתָא *a. f.* 1. *c.* רָכַפַת Jer 51, 16 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.
 רָכָשָא (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdeart.
 רָם *h. m.* hoch, erhaben.
 רָמָא *a. m., pl. d.* רָמִיָא Dt 12, 2 dass.
 רָמָא I *a. 1.* Ex 15, 1 werfen, schleudern;

2. sich werfen; 3. Einwand erheben. *Pa. Aph.* 1. *pt. pl.* מִרְמֵן Ri 20, 16 (MS מִרְמֵן, auch Praet.) dass.; 2. fallen machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרַמִּי Gn 49, 17, *pl.* יִתְרָמוּן Jer 50, 30 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen, sich ereignen.
 רָמָא II *a. Pa.* betrügen.
 רֹמָא *gr.* Rom (Ρώμη).
 רֹמָאָה *gr. m., pl. d.* רֹמֵאִי Nu 24, 24 (bibl. Chittim), Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.
 רָמָאָה *a. m.* Betrüger.
 רָמָאָת *h. f.* Betrug.
 רָמָה *h. f.* Made.
 רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.
 רָמוּן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum (*Punica Granatum*).
 רָמוּנָא *a. m., pl. c.* רָמוּנִי Ex 28, 33 dass.
 רָמוּצָא *a. m.* Einfassung.
 רָמוּתָא *a. f., c.* רָמוּת Jer 48, 29 Hochmut.
 רָמוּ *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Pi.* deuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.
 רָמוּ *a., inf.* מִרְמוּן Jes 58, 10 (MS מִרְמוּן, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.
 רָמוּ *h. m.* Zeichen, Andeutung.
 רָמָה (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.
 רוּמִי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) *gr.* Rom (Ρώμη).
 רוּמִי *gr. m.* Römer, römisch.
 רָמִי (= רָב אָמִי) männl. Personennamen.
 רָמִי *h. m.* Betrüger.
 רָמִיָא *a. m.* dass.
 רָמִיָא *a. m.* Einwand.
 רָמִיָא *a. m.* verwerflich.
 רָמִיָת *h. f.* Betrug.
 רָמִיָתָא *a. f.* dass.
 רָמִיָה *h. f.* Zeichengeben.
 רָמָה *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).
 רָמָה *x. m., pl. d.* רָמִיָא Est II 8, 10 dass.

רַמְכָּא *x. m.* Herde(?).
 רומולוס *gr.* männl. Personennamen
 (Ρωμύλος).
 רַמֵּם *h., pt.* רָמַם hoch. *Pi.* erhöhen.
 רום *S.*
 רַמְנָא (Ct 7, 13, MS hebraisierend רִמְנָא)
a. m. 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.
 רומניא *gr.* Ortsname (Ρωμανία).
 רומנוס *gr.* männl. Personennamen
 (Ρωμανός).
 רימונקי 1. רימונקי.
 רַמֵּם *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.
 רַמֵּם *a.* dass.
 רומוס *gr.* männl. Personennamen (Ρώμος).
 רַמֵּם *h. m.* Kriechtier.
 רַמֵּץ *h. m.* glühende Asche.
 רַמֵּץ *h.* in glühende Asche legen.
 רמץ *I a. Pa.* Zeichen geben.
 רמץ *II a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* רַמְצִין Ex 28, 39 gemustert weben(?); 2. *pt. pass. pl. f.* מְרַמֵּצִין Ex 28, 4 einfassen.
 רַמְצָא *I a. m.* glühende Asche(?).
 רַמְצָא *II a. m.* Haken(?).
 רמז *a. Pa. pt. pl.* מְרַמְזִין Jes 5, 11 (Ven. 1525 מְרַמְזִין) den Abend verbringen.
 רמזא (Lv 23, 32), רַמְזָא *a. m., ind.*
 רַמֵּשׁ Gn 1, 8 Abend. רַמְזָא Gn 19, 34 gestern abend.
 רַמְשִׁית, רַמְשִׁית *a.* abends, gestern abend.
 רַמְתָּא *a. f.* 1. Ex 17, 9 Höhe, Anhöhe, Hügel; 2. Nu 23, 14. 28 Ortsname (Pisga, Peor).
 רַנָּא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.
 רונגר 1. רונגר.
 רָנָה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von רָנָה.
 רנן *h. m.* Gesang.
 רננא *a. m.* Meinung, Gesinnung.
 רנן *h. Pi.* murren.
 רנן *I a., pt. pl.* רַנְנִין 1 S 2, 24 (MS רַנְנִין) sinnen. *Pa.* dass.

רנן *II a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.
 רַנְנָה *I h. f.* üble Nachrede.
 רַנְנָה *II h. f.* Jubel, Gesang.
 רַנְנָתָא *I a. f.* 1. *c.* רַנְנָתָא Ez 36, 3 (MS רַנְנָתָא) Sinnen; 2. üble Nachrede.
 רַנְנָתָא *II a. f.* Gesang, Spiel.
 רונקי (Kel II 5) *x. m.* gebrühtes Gemüse?
 אַרְס *א.ר.ס.*
 רַסָּא *I a. m.* Spalt.
 רַסָּא *II a. m.* Tropfen.
 רַסְסִין *h. m. pl.* Zerstückeltes.
 רַסְסָא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.
 רַסְסָאָתָא *gr. f. pl.* (vgl. ῥίσκος) Fach(?).
 רַסְסָא *I a. m., pl. c.* רַסְסִי Dt 32, 2 Tropfen.
 רַסְסָא *II a. m.* 1. Spalt; 2. ein musikalisches Instrument.
 רַסְסִין *h. m. pl.* Grütze (aus Linsen).
 רַסְנָא *a. m., c. s.* רַסְנִיהָ Est II 6, 1 (nicht MS) Zaum.
 רַסֵּם *h., pt. pass.* zerstoßen. *Pi.* zerstoßen, zerschlagen. *Pu. Htp.* zerschlagen werden.
 רַסֵּם *I a., pt. pass.* רַסִּים Lv 22, 24 dass. (an den Hoden). *Htp.* zerstoßen werden.
 רַסֵּם *II a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.* מְרַסְסָא Jes 1, 6 triefen, eitern.
 רַסְפָּק *s.* דַּסְפָּק.
 רסכ *h. Pi.* zerstückeln.
 רסכ *a. Pa.* dass.
 רַסְקָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10 1. רַסְקָא.
 רַסְקָאָתָא 1. רַסְקָאָתָא.
 רַסְקָאָתָא *s.* רַסְקָאָתָא.
 רַסְקָאָתָא männl. Personennamen.
 רַסְקָאָתָא (Est II 6, 10, MS רַסְקָאָתָא) *x. m.* Landbezirk.
 רַע *רַע h. m.* 1. böse; 2. betrübt.
 רַעָה *Geiz.*
 רַע *a.* לְרַע Ez 1, 27 unten, unterhalb.
 מְלַרַע Gn 1, 7 dass. לְרַע מֵן.
 רַעָא *I a. pt.* רַעָי Gn 37, 2 weiden,

hüten; 2. *ipf.* 3 *pl.* יָרְעוּ Ex 34, 3 abweiden.

רָעָא II *a., pt. pl.* רָעוּ Nu 23, 23 gern haben, begehren, wollen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִרְעִי Lv 1, 4 wohlgefällig aufgenommen werden; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַעֲצָא Gn 34, 3 Wohlgefallen finden. *Aph. ipf. sg. f.* תִּרְעִי Lo 26, 34 B., *pl.* יָרְעוּ Lv 26, 41 B. abtragen, bezahlen.

רעא III *a. Itpe.* schadhaft werden.

רעב *h. Hi.* hungern lassen.

רָעֲבוּ *h. m.* Hunger.

רָעֲבָתָן *h. m.* heißhungrig, gefräßig.

רָעֲבָתָא *a. f.* Gefräßigkeit.

רעד *h. Hi.* schütteln.

רָעַד *a.* zittern. *Pa.* 1. zittern machen; 2. *ipf.* 3 *pl. c. s.* יִרְעִדוּנָן Na 3, 12 (MS יִרְעִדוּנָן) schütteln. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶתְרַעְדוּ Est II 1, 2 zittern.

רָעְדָה *h. f.* 1. Zittern; 2. *pl.* רָעְדוּ Par XI 2(?), s. רָעָלָה.

רועדיהו (Lv XI 11, 11) 1. mit MS רִמְבִּיחָן s. רָמָא.

רָעָה *h.* weiden.

רָעָא (Gn 24, 42) *a. m.* Wohlgefallen, Wille. רָעָא קָדָם er (Gott) will.

רעות *h. f.* Freundschaft.

רָעוּתָא I *a. f., c.* רָעִית Dt 12, 15 Wohlgefallen, Begehren.

רָעוּתָא II *a. f., c. s.* רָעִיתָה Est II 1, 19 (MS תְּבִירָתָא) Freundin, Genossin.

רָעוּתָא s. רִיעוּתָא.

רָעִי I *h. m.* Unrat, Stuhlgang. בֵּית הָרָעִי Nachtgeschirr.

רָעִי II *h. m.* Weidevieh.

רָעִיא (Jes 40, 11) *a. m., c.* רָעִי Gn 4, 2, *pl. d.* רָעִיא Ex 2, 17, רָעוּתָא, *c. s.* רָעוּתִי Gn 13, 8 Hirte.

רָעִיא (Gn 47, 4) *a. m.* 1. Weide, Futter; 2. Hütung; 3. s. רִיעִיא.

רָעִיָה *h. f.* Weiden.

רָעִינָא, רָעִינָא *a. m.* Gesinnung, Gedanke.

רָעִיתָא (Gn 29, 9) *a. f.* Hirtin.

רָעֵל *h., pt. pass.* verschleiert.

רָעֵל *a., pt. pl. f.* רָעֵלָן Jes 35, 3 beben.

רָעֵלָה *h. f.* 1. lose Latte; 2. Schleier.

רָעֵם *h. Hi.* lärmern, donnern. *Hitp.* murren.

רָעֵם I, רָעִים *a.* lärmern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אֶרְעִימוּ Nu 14, 36 unzufrieden machen. *Itpa. pf.* אֶתְרַעֲם Nu 21, 5 murren.

רעם II *a. Aph.* erheben. *Itpa.* großtun. S. רָאָם.

רָעָמָא *a. m., c.* רָעָם Jes 29, 6 Donner.

רָעַע I *h., pt. pass.* רָעִיעַ schadhaft, zerbrochen. *Pa. pt.* schadhaft. *Pilp. pf.* רָעַרַע schütteln. *Hitpo. Hitpalp.* 1. erschüttert werden; 2. schadhaft werden.

רעע II *h. Hi.* Böses zufügen.

רָעַע *a., pf.* 3 *sg. f.* רָעַת Ri 9, 53, *pt. pass.* רָעַע Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 59 zerschmettern, zerbrechen. *Pa. dass. Itpe.* erschüttert sein.

רָעָפִים *h. m. pl.* Glühsteine.

רָעִין s. רָעִין.

רָעִין s. רָעִין.

רעש *h. Hi.* erschüttern, schütteln.

רָעַשׁ, רָעִישׁ (! Est II 3, 3) toben, stürmen.

רפא *h. Pi.* heilen. *Hitp.* geheilt werden.

רָפָא *a.* schwach sein, schwankend sein. *pt.* רָפִי (vom Blut) leicht fließend. *Aph.* 1. lassen; 2. lose machen. *Itpe. Itpa.* 1. *imp. pl.* אֶתְרַפּוּ Hb 1, 5 geduldig sein; 2. nachlässig sein.

רָפְאוּת 1. רָפְאוּת.

רָפָה *h.* 1. nachlassen; 2. lose sein. *Pi.* 1. losmachen; 2. schwankend machen. *Pu. pt.* schwankend.

רָפוּאָה *h. f.* Heilung.

רָפוּי *h. m.* 1. dass.; 2. Heilungskosten.

רָפּוּקָא *a. m.* Hackender.

רָפַח *a.* angeschwollen sein.

רַפַּט *h. Pu. pt.* lose sitzend. *Hitp.* beben, wackeln.

רַפַּט *a. Itpe.* lose werden, entzwei gehen.

רָפּוּטוֹן *gr. m.* (ῥοφητόν) schlürffbar, weich.

רָפִיוֹן *h. m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schwebel.

רְפִיחַ (Dt 2, 23), רְפִיחַ Ortsname (bibl. Chazerim).

רוּפִילָא *lat. m. (rufilus), pl. רוּפִילִין* Ru 1, 2 Militärtribun?

רַפַּס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. טַרְפַּס.

רַפַּס *a., pf. 2 sg. רַפַּסְתָּא* Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf. 3 pl. f. יִתְרַפְּסוּ* Koh 12, 4 (MS יִתְרַפְּסוּ) sich nieder-senken.

רַפּוּס *gr. männl. Personennamen (Ρούφος).*

רַפּוּס *s. רופילא.*

רַפַּסָּא *a. m.* Erschütterung.

רַפְסוּדוֹת (Tanch. Beresch. 3) 1. אַפּוּפּוּדִין.

רַפַּסְתָּא *a. f.* 1. c. רַפַּסְתָּ Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.

רַפַּךְ *h.* schwanken, sich bewegen. *Pi.* *Po.* dass. *Pilp.* רַפְּרַךְ 1. zwinkern; 2. flattern. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.

רַפַּךְ *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.

רַפְּפוֹת *h. f. pl.* eine Art Luke.

רַפַּךְ *h. Hitp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פֶּרַקֵּךְ.

רַפַּךְ *a.* umgraben.

רַפְּקָא *a. m.* Umgraben.

רַפַּשׁ *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.

רַפַּשׁ *a.* dass. *Pa.* dass.

רַפַּשׁ *h. m.* Tritt.

רַפַּשָּׁא *a. m.* dass.

רַפַּשׁ *h. m.* Schlamm, Kot.

רַפַּת *h. f.* Stall.

רַפְתָּא *s. רִיפְתָּא.*

רַצָּא I *a. Pa.* begütigen. *Aph.* sich freundlich verhalten. *Itpa.* besänftigt werden. 1. aufzählen; 2. vortragen.

רַצָּא II *a. Aph.*

רַצֵּד *a.* belauern.

רַצָּה I *h.* wollen. *Pi.* begütigen, versöhnen. *Ho.* gesühnt sein. *Hitp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רַצָּה II *h. Hi.* 1. aufzählen; 2. vortragen.

רַצִּי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.

רַצּוֹן *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Wille, Absicht.

רַצְנָעָה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen; 3. Streifen (Landes).

רַצְנָעָתָא *a. f.* dass.

רַצִּיצָא (ל. רַצִּיצָא) *a. m.* Küchlein.

רַצַּח *h.* morden.

רַצַּח *a. Pa.* dass.

רַצְחָן *h. m.* Mörder.

רַצִּיחָה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.

רַצִּינָתָא *a. f.* Fäulnis.

רַצִּיעָה *h. f.* Durchbohrung.

רַצֵּם *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. *S.* רַצַּךְ.

רַצַּע *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.

רַצַּע *a. Aph. ipf. רַצַּעַךְ* Ex 21, 6 Jer dass.

רַצְעָן *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geißler.

רַצְעָנָא *a. m.* dass.

רַצַּךְ *h.* 1. zerdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. pflastern. *Pi.* pflastern.

רַצַּךְ *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. sich auf das Pflaster werfen.

רַצְפָּה *h. f.* Pflaster.

רַצְפּוֹת, רַצְפִּית *h. f.* eine Pflanze(?).

רַצְפָּתָא *a. f., c.* רַצְפָּת 2 K 16, 17 (MS רַצְפָּת) Pflaster.

רַצֵּן *h.* 1. erdrücken, zerdrücken; 2. niederdrücken; 3. erdrückend voll sein. *Pi. Hi.* dass.

רַצֵּן *a. Pa. pf. רַצֵּן* Thr 3, 16 dass.

רַק 1. *h.* nur; 2. *h. m.* rohes, ungebeiztes Fell; 3. s. רִיק.

רַקָּא *a. m., ind.* רִיק Jes 50, 6 Speichel.

רַקַּב *h.* faulen, verderben, verschimmeln. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.

רַקַּב *h. m.* Verwestes, Moder (von der vollständig zersetzten Leiche), Leichnam.

רַקְבָּא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfraß; 2. Jes 51, 8 Mottenfraß.

רַקְבָּא (Ho 5, 12, MS רַקְבָּא) *a. m.* Wurmfraß.

רִקְבָא (Gu 21, 14) *a. m.* Schlauch.
 רִקְבָה *h. f., pl.* רִקְבָאוֹת *dass.*
 רִקְבֻיָּתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
 רִקְבוֹן *h. m.* Fäulnis. *pl.* רִקְבוֹנוֹת *Faules.*
 רִקְבִיבִית *h. f.* *dass.*
 רקד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
 רקד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּד 2 S 6, 16 tanzen.
 רִקְדָא *a. m.* Tänzer.
 רִקְדָנָא *a. m., pl.* רִקְדָנִין 2 K 11, 13
 (MS רִדָנִין) *tanzend.*
 רִקְדִי *h. m.* Tanz.
 רִקוֹם *h. m.* Formung, Ausbildung.
 רִקוּץ *h. m.* Platte, Blech.
 רִקוּצָא *a. m., ind.* רִקוּץ Gu 30, 32 groß-
 fleckig.
 רִקִיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Be-
 zeichnung des zweiten Himmels.
 רִקִיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmels-
 gewölbe; 2. *pl. c.* רִקִיעֵי Ez 13, 15
 Decke.
 רִקִיק *h. m.* dünner Brotkuchen.
 רִקִיקָה *h. f.* Ausspeien.
 רִקֵם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden,
 formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. ge-
 stickt werden; 2. geformt werden.
 רִקֵם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
 רִקֵם (Dt 1, 19). ר' גִיאָה Ortsname
 (Kades Barnea).
 רִקְמָא (רִקְמָא) *a. m., ind.* רִקֵם Ez 27, 16
 Ven. 1517 bunter Stoff.
 רִקְמָתָא *a. f., pl. c. s.* רִקְמָתִיהָ Jer 13, 22
 bunter Fleck.
 רִיקְנִי *gr. f.* (ῥοκάνη) Hobel.
 רקע *h. Hi.* ausbreiten.
 רִקֵעַ *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt.*
pass. pl. מְרַקְעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.*
 ausspannen.
 רִקֵק *h.* speien.
 רִקֵק *a., ipf.* יִרוֹק Lv 15, 8 *dass.*
 רִקֵק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe;
 2. Pfütze, Sumpf.
 רִקְקָא *a. m.* *dass.*
 רִקֵת Ortsname.
 רִקְתָא *a. f.* (Hebraismus) Schläfe.

רִקְתָא *a. f.* 1. Ufer; 2. *s.* רִקְתָא.
 רִקְתָא (= רִקְעָתָא) *a. f.* Stück Zeug.
 רִבֵב *s.* רִבֵב.
 רִשׁ *h. m.* arm.
 רִשָא *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רִשִי
 Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass.*
pl. מְרִשֵן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.*
 2 *sg.* תִרְשִי Dt 24, 10 ausleihen;
 3. *ipf.* יִרְשִי 1 K 8, 31 (MS יִרְשִי) auf-
 erlegen.
 רִשָא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.*
 Schuldner.
 רִשָאָה *a. m., ind.* רִשִי Ru 4, 4 (Ven.
 1525 רִשָאִי) *berechtigt, mit Erlaubnis*
versehen.
 רִשָאָה *a. m.* Vogelsteller(?).
 רִשָה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevoll-
 mächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
 רִשִים *s.* רִשִם.
 רִשִים *h. m.* Zeichen, Mal.
 רִשִמָא *a. m., pl.* רִשִמִין Jes 10, 1
 (Ven. 1517 רִשִמִין) *Aufzeichnung,*
Schrift.
 רִשִמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung
 bedürftige Bibelstelle).
 רִשִון *h. m.* eine Heuschreckenart.
 רִשִוָא (Lv 11, 22) *a. m.* *dass.*
 רִשִשׁ *h. m., pl.* רִשִשוֹת 1. Grütznier;
 2. Drescher.
 רִשִשָא *a. m.* *dass.*
 רִשִשִין *h. m. pl.* Schollen.
 רִשִתָה *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. erlaubte
 Handlung; 3. Bevollmächtigung;
 4. Gewalt; 5. Bezirk, Gebiet.
 רִשִתָה (wohl = רִשִתָה) *h. f.* 1. Obrig-
 keit; 2. höchste Gewalt.
 רִשִתָא *a. f.* 1. *ind.* רִשִו Dt 12, 17
 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung;
 3. *ind.* רִשִו Ex 21, 8 B. Gewalt,
 Macht; 4. *ind.* רִשִו Dt 15, 2 Darlehen.
 רִשִו מְרִי *a.* Gläubiger; *b.* Schuldner;
 5. Bezirk, Gebiet.
 רִשִחָתָא *a. f.* eine natürliche Krank-
 heit. *S.* שִחָתָא.

רָשִׁי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis versehen; 2. verpflichtet.

רָשִׁיָּא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.* Gläubiger.

רָשִׁיעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.

רָשַׁל *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herabhängen. *Hitp.* erschlaffen.

רָשַׁל *a., pt. pl. f.* רָשַׁלְן Jes 35, 3 erschlaffen. *Pa. ipf. 2 sg.* תִּרְשַׁל Jos 10, 6 (MS *Aph.* תִּרְשַׁל) erschlaffen lassen. *Itpe. pf. 3 pl. f.* אֶתְרַשְׁלָא 2 S 4, 1 untätig sein, nachlässig werden.

רָשַׁם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.

רָשַׁם *a., ipf. 2 sg.* תִּרְשֹׁם Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt.* מִרְשָׁמִין Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf. 3 pl.* אֶתְרַשְׁמוּ Ez 27, 35 bezeichnet werden.

רָשָׂא *a. m.* 1. c. רוֹשֶׁם Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.

רָשַׁן *a. Pa. ipf. 1 sg.* אִירְשַׁן (?) Ex II 34, 26 Ven. 1591 vernichten.

רָשַׁע *h. Hi.* als schuldig erklären.

רָשַׁע *a. Aph. ipf.* יִרְשַׁע Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf. 2 pl.* תִּתְרַשְׁעוּן Jes 28, 22 gottlos sein.

רָשַׁע *h. m.* Frevler, Bösewicht.

רָשָׁע (Dt 13, 14 B.) *a. m.,* Bosheit, Frevel.

בְּרָשַׁע (Dt 18, 22) aus Bosheit.

רָשָׁעָה *h. f., pl.* רָשָׁעִיזוֹת Frevlerin.

רָשָׁעָה *h. f., pl.* רָשָׁעִיזוֹת dass.

רָשָׁעוּתָא *a. f.* dass.

רָשָׁף *h. m. (bibl.)* Flamme.

רָשָׁף *a. m.* dass.

רָשָׁף *a. m.* 1. בְּרָשָׁף רָשָׁף Haar-safran (die fertige Droge). I. Löw; 2. רָשָׁף Ct 4, 14 irrige Übersetzung von Narde (I. Löw).

רָשַׁשׁ *h.* zerstampfen.

רָשָׁשׁוּתָא *a. f.* Mörser.

רָשִׁישִׁין s. רָשִׁישִׁין.

רָשִׁת *h. f., pl.* רָשִׁתוֹת 1. Fischernetz; 2. Jägernetz.

רָתָא *a. m.* Knoten(?).

רָתָה *h., pt. pass.* נַחְשִׁיתָא nachsichtig, gut, (von Sachen) gütig. *Pi.* milde verfahren.

רָתוֹת *h. m.* Zittern.

רָתַח *h., pt.* רוֹתַח 1. siedend; 2. heiß. *Pu. pt.* dass. *Hi.* 1. heiß machen;

2. schäumen machen; 3. heiß werden.

רָתַח *a.* 1. siedend, heiß werden; 2. *inf.*

מִרְתַּח Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen.

Pa. Aph. 1. brodeln machen; 2. er-

hitzen; 3. *pt.* מִרְתַּח Koh 7, 9 (Ven.

1525 מִרְתַּח) aufbrausen.

רָתַחִין *a. m. pl.* siedendes Wasser.

רָתַחָא *a. m.* 1. Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.

רָתַחָה *h. m.* 1. aufbrausend; 2. brodelnd.

רָתַחָנָא *a. m.* dass.

רָתִיּוֹן *h. m.* Milde.

רָתִיקָה *h. f.* Schaum.

רָתִיקָא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.

רָתַךְ *h. Pi.* gießen (von Metall).

רָתַךְ (Gn 41, 43) *a. m., ind.* רָתַךְ Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* רָתַכִּין Ex 14, 7 Wagen.

רָתַכְאוֹת 1. רָתַכְאוֹת.

רָתַכְאוֹת 1. רָתַכְאוֹת.

רָתַם *h. m., pl.* רָתַמִּים Ginster (*Retama Roetam*).

רָתַמָּא (1 K 19, 4), *a. m.* dass.

רָתַתָּן *gr. m.* (vgl. *ῥάσ*) Triefkrankheit(?).

רָתַע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.

רָתַע *a., pf. 1 sg.* רָתַעִית Ct 2, 5 Ven. 1525 dass. *Aph.* 1. *pf.* אֶרְתַּע Thr

2, 3 (MS אֶרְתַּב) zurückbeben machen;

2. erbeben. *Itpe. pt.* מִרְתַּע Est II 1, 3

(MS מִתְרַתַּע) wallen.

רָתַף *h. Pi.* aufspeichern.

רָתַף *h.* anklopfen. *Hi.* dass.

רָתַף *a. m.* Umzäunung.

רָתַח *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.

רָתַח *a.* dass. *Pa.* zittern machen.

Aph. zittern.

רָתַחָה *h. m.* Zittern.

ש

ש. ש. ש.

שָׁאֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungs-saft; 3. böser Trieb. בֵּית שָׁאֹר Be-hälter für Sauerteig.

שָׂאת *h. f.* stumpfweißer Hautfleck (bei Aussatz).

שְׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.

שֶׁבֶת *h. f.* Haarnetz.

שָׂבַע *h.* satt sein. *Hi.* sättigen. *Pu. pt.* gesättigt.

שָׁבַע *a. Pa.* dass. S. קָבַע.

שֶׁבַע *s.* קָבַע.

שְׂבַע *a. m.* Sättigung.

שָׁבַם (Nu 32, 3, MS קָבַם) Ortsname.

שָׁבַב *a. Pa.* stark machen.

שָׂדֶה *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).

שָׂדֶה *h. m. f.* 1. Feld. תְּאֵינִים שָׂדֶה Feigenland. יָרֵק שָׂדֶה Gemüseland.

אֵילָן שָׂדֶה Baumländ. 2. Wildnis (als Beinamen wildwachsender Pflanzen).

שֶׁרָגְנָן (Schem R 38 Ausg. Konst.) l.

שֶׁרָגְנָן *gr. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.

שֶׁה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) *gr. sé* dich.

שָׁהָד *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. קָהָד.

שָׁהָדָא *a. m.* Zeuge.

שָׁהָדָא *a. f.* Zeugnis.

שָׁהָר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.

שִׁית *s.* שִׁית.

שֹׁךְ *h. m.* Zweig.

שֹׁכָא *a. m.* dass.

שֹׁכָה *h. f.* dass.

שָׁם *a.* legen, setzen. *Ilpe. ipf.* יָתַשָׁם.

Hg 2, 15 (MS יָתַסָם) gelegt werden. S. סָם.

שֹׁמֵה *h. f.* Gebrauch von שָׁם.

שֹׁמֵה *h. m.* Feind. שָׁל יִשְׂרָאֵל euphem. für Israel.

שָׁחַק *h. m.* Lachen, Scherzen.

שָׁחִינָא *a. m.* Schwimmer.

שָׁחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שָׁחַק.

שָׁחַק *h.* lachen. מִפְּחַ שִׁחָק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* 1. dass. 2. spielen. *Hi.* ausgelassen machen.

שָׁחָא *a.* irren.

שָׁטַם *h. Ni.* befeindet werden.

שָׁטַם *a.* befeinden.

שָׁטָן *s.* קָטָן.

שָׁטָן *h. m.* Satan.

שָׁטָנָא *a. m.* dass. S. קָטָנָא.

שָׁטָנָה (Gn 26, 21) symbol. Name eines Brunnens.

שִׂיָּא *a. m.* Schaf.

שִׂאֹר *h. m.* Sauerteig.

שִׂיבָה *h. f.* Greisenalter.

שִׁית *h.* reden, sprechen.

שִׁית *a.* dass.

שִׂיָּה *h. m.* Gewächs.

שִׂיחָה *h. f.* Gespräch.

שִׂימָה I *h. f.* Legen.

שִׂימָה II *h. f.* Schatz.

שִׁיעָר *h. m.* Haar.

שִׁירָה *h. m.* Verbrennung.

שִׁישָׁה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שִׁישׁ.

שִׂיתָא (Lv 22, 28, MS קִיתָא) *a. f.* weibliches Schaf.

שָׁכֹוּ *h. m.* Hahn.

שָׁכֹוִיָּה *h. f.* Henne.

שָׁכֹוִין (?) *h. m. pl.* Decken.

שָׁכִילָא *a. m.* Verständiges.

שָׁכִיר *h. m.* Tagelöhner.

שָׁכִירוֹת *h. f.* Miete.

שָׁכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. קָכַל.

שָׁכָלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.

שָׁכָלְתָנָא *a. m.* verständig.

שָׁכָר *h. m.* 1. Lohn; 2. Gewinn.

שָׁכַר *h.* mieten. *pt.* שֹׁכֵר Mieter. *Ni.* be-lohnt werden. *Hi.* 1. vermieten. *pt.* מִשְׁכִּיר

Vermieter; 2. Gewinn zukommen lassen. *Hitp.* gewinnen.
 שָׁלַם *h.* zurückzucken.
 שָׁלוּ *h. m.* Wachtel.
 שָׁמַל *h. m.* Linke.
 שָׁמַל *h. Hi.* 1. links setzen, beiseite setzen, sich zur Linken wenden; 2. Ungünstiges reden.
 שָׁמַלָּא *a. m.* Linke. S. שָׁמַלָּא.
 שָׁמַלְיָא *a. f.* dass.
 שָׁמַח *h.* fröhlich sein.
 שָׁמַח *h. m.* fröhlich.
 שָׁמְחָה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit. *pl.* שְׁמֻחוֹת Name eines talmud. Traktats (für אָבֵל רַבִּיתִי).
 שָׁמְלָה *h. f.* Mantel.
 שָׁמְלִי männl. Personennamen.
 שָׁמְמִיתָא *a. f.* Eidechsenart (Gecko).
 שְׁמִירוֹן *gr.* (σήμερον) heute.
 שָׁנָא *h.* hassen.
 שָׁנָא *s.* שָׁנָא.
 שָׁנְאָה *a. m.* Feind. S. שָׁנְאָה.
 שָׁנְאָה *h. f.* Feindschaft, Haß.
 שָׁנְאִיתָא *a. f.* dass.
 שְׁנִיגוֹר *s.* שְׁנִיגוֹר.
 שָׁאָא *s.* שָׁאָא.
 שְׁעוּרָה *h. f.* 1. *pl.* שְׁעוּרִים Gerste; 2. Ähre.
 שְׁעוּרְתָא *a. f.* dass.
 שְׁעִיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine Art Dämonen.
 שְׁעִיר 1. Landesname (Edom); 2. verhüllte Bezeichnung von Rom.
 שְׁעִיר *h. m.* 1. Haar; 2. Geäst.
 שֶׁר *h. Hi.* haarig sein, haarig werden.
 שְׁעָרָא *a. m.* Haar. S. שְׁעָרָא.
 שְׁעָרָה *h. f.* 1. das einzelne Haar; 2. Halm.
 שְׁעָרְנָא *s.* שְׁעָרְנָא.
 שְׁעָרְתָא *s.* שְׁעָרְתָא.
 שְׁפָה *h. f.* 1. *du.* שְׁפָתִים, *pl.* שְׁפָּוֹת, Lippe; 2. Rand; 3. Labis der weibl. Scham.
 שְׁפָמָא *a. m., ind.* שָׁפִם Lv 13, 45 Lippenbart (Schnurrbart?).
 שָׁפַק *s.* שָׁפַק II.

שְׁפָתָא *s.* שְׁפָתָא.

שָׁק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.
 שָׁקָא *a. m., pl.* שָׁקִין Est II 5, 1 dass. S. שָׁקָא.
 שָׁקַר *h. Pi.* schminken.
 שָׁקְרָא *a. m.* rote Farbe.
 שָׁר *h. m.* Fürst.
 שָׁרָא *a. m.* dass.
 שָׁרַג I *a.* ordnen.
 שָׁרַג II *a. Itpa.* sich verstricken. S. שָׁרַת.
 שָׁרְנָא *a. m.* Reihe, Schicht.
 שְׁרִייוֹן *s.* שְׁרִייוֹן.
 שָׁרַר *h. Pi.* übriglassen.
 שְׁרַגְנִין (Schem R 20. Ausg. Konst. שְׁרַגְנִין) 1. שְׁרַגְנִין *gr. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
 שָׁרַט *h.* kritzeln, einkratzen. *Pi.* zerkratzen.
 שְׁרַטוּט *h. m.* Linieren.
 שְׁרַטַּט *h.* linieren.
 שְׁרַטוֹן *gr. m.* (σούρις) Sandbank.
 שְׁרִיד *h. m.* Übriggebliebener.
 שְׁרִידָא *a. m.* dass.
 שְׁרִיטָה *h. f.* 1. Kritzellei; 2. Kratzung.
 שְׁרִיטָה *h. f.* Verbrennung.
 שְׁרָבָא (שְׁרָבָא) *a. m.* Verflechtung, üppiger Wuchs.
 שְׁרַע *h., pt. pass.* שְׁרַע mit einem abnorm entwickelten Körpergliede behaftet.
 שְׁרַע *a., pt. pass.* שְׁרַיע Lv 21, 18 (MS שְׁרַיע) dass.
 שְׁרַר I *h.* 1. verbrennen; 2. ein Ehrenfeuer anzünden. *Ni.* verbrannt werden.
 שְׁרַר II *h.* schlürfen.
 שְׁרַר I *a., ipf.* 1 *pl. c. s.* שְׁרַרֵּנִי Gn 11, 3 B. (MS שְׁרַרֵּנִי) brennen.
 שְׁרַר II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig werden.
 שְׁרַר I *h. m.* Seraph (eine Engelart).
 שְׁרַר II *h. m.* Saft.
 שְׁרַפָּא *a. m.* 1. *pl. d.* שְׁרַפָּא Sac 3, 7 (MS שְׁרַפָּא) Seraph; 2. brennend.
 שְׁרַפָּא *a. m.* Balsam.
 שְׁרַפָּה *h. f.* Blutfluß.
 שְׁרָק *h. m.* Schminke, rote Farbe.
 שְׁרָק *a.* schminken.
 שְׁרָרָה *h. f.* Herrschaft.

ש

ש 1. der einundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 300.

ש *h.* 1. welcher; 2. daß.; 3. damit; 4. weil. שְׁהוּא כָּל־irgend etwas, von jeder Art. S. שָׁל.

שָׁא *h.* 1. schöpfen. *pt. pass. pl.* שְׁאוֹבִין (מִים) Schöpfungswasser; 2. anziehen, einziehen; 3. empfangen. שְׁאוֹבֵת Magnet.

שָׂא *a.* anziehen. שְׂאוֹבֵת Magnet. שָׂא Ortsname.

שָׂא *a. f.* Schöpfen.

שָׂא *h. m.* Schöpfgerät.

שָׂא männl. Personennamen.

שָׂא *h. f.* Unterwelt, Totenreich.

שָׂא *a. m., ind.* שָׂא Nu 16, 30 dass.

שָׂא *h. f.* Schöpfen.

שָׂא *h. f.* 1. Frage. שְׂאֵלַת שְׁלוֹם Gruß; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.

שָׂא *a. f.* 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.

שָׂא *h.* 1. fragen. שְׂאֵל שְׁבִיב begrüßen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. *Ni.* 1. gefragt werden; 2. sich erbitten. שָׂאֵל die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. *Hi.* ausleihen (von Gegenständen).

שָׂא *a.* 1. *pf.* שְׂאֵל Gn 32, 29 fragen; 2. *pf.* 2 *sg.* שְׂאֵלָה Dt 18, 16 begehren, bitten; 3. *ipf.* 3 *pl.* שְׂאֵלִין Ex 11, 2 verlangen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׂאֵלִין Nu 11, 34, *pt. pl.* שְׂאֵלִין Nu 11, 34 B. begehren. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* שְׂאֵלִין Ex 12, 36 ausleihen. *Itpe.* 1. *pt.* שְׂאֵלִין Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen; 3. *inf.* שְׂאֵלִין 1S 20, 6 sich ausbitten; 4. *inf.* שְׂאֵלִין Ex 14, 2

(MS שְׂאֵלִין) sich erbitten lassen. S. שָׂל.

שָׂא *s.* שְׂאֵלִין.

שָׂא *s.* שְׂאֵלִין.

שָׂא I *a.* schnappen, lechzen.

שָׂא II *a.* 1. schöpfen; 2. entziehen.

שָׂא *h. Pi. pf.* שְׂאֵל übriggelassen, zurücklassen. *Pu. pt.* שְׂאֵל übriggelassen.

Hitp. שְׂאֵל zurückbleiben.

שָׂא I *a. Pa. pf.* שְׂאֵל übriggelassen.

Pali. dass. Aph. ipf. שְׂאֵל Dt 28, 54 dass. *Itpe.* 1. *pf.* שְׂאֵל Gn 7, 23 übriggelassen; 2. *pf.* 3 *pl.* שְׂאֵל

Nu 11, 26 zurückbleiben. *Itpa. pf.* שְׂאֵל übriggelassen.

שָׂא übriggelassen.

שָׂא II *a. Pa.* Beete machen.

שָׂא *h. m.* Rest.

שָׂא (Gn 45, 7) *a. m.* dass.

שָׂא *a. f., c.* שְׂאֵל Koh 3, 19 (MS שָׂא) Vorzug.

שָׂא *h. (imp. v. יָשַׁב)* bleibe untätig, unterlasse.

שָׂא, שָׂא *a.* sieben.

שָׂא I, שָׂא *a. m.* 1. Sabbat; 2. Woche.

שָׂא *h.* שְׂאֵל Est II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. S. שְׂאֵל.

שָׂא II *a. m., pl.* שְׂאֵלִין Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS שְׂאֵלִין) Ring.

שָׂא *a. m.* Span.

שָׂא (Nu 21, 1) *a.* gefangen führen.

Itpe. pf. שְׂאֵלִין Gn 14, 14 gefangen geführt werden.

שָׂא *h. Pi.* behauen.

שָׂא Ortsname.

שָׂא *h.* gefangen führen. *Ni.* gefangen weggeführt werden.

שָׂא *a. m.* 1. Glanz; 2. Ruhm.

שָׂא *a.* glänzend machen. *Pass.* 1. glänzen; 2. sich rühmen.

שָׂא *a. m.* Lobpreis.

שָׂא *a. m.* eine Art Fisch.

שבולת *h. f.* 1. Ähre. ש' שוּעַל nach I. Löw Kolbenhirse, (*Panicum italicum*), nach den Rabbinen Hafer. ש' גֶרֶד Narde; 2. Strömung.

שבוע *h. m., pl.* שבועות 1. Woche. הַבִּיבָה שבוע Festwoche einer Beschneidung; 2. Jahrsiebt.

שבועה *h. f.* Eid, Schwur.

שבועתא (Ri 21, 5) *a. f., ind.* שבועה Ex 17, 16 B. dass.

שבועתא (Lv 23, 16) *a. f., pl.* שבועין Lv 23, 15, שבועין Dt 16, 9 Woche. חַגֵּי שְׁבוּעֹת Dt 16, 10 Wochenfest, Pfingsten.

שבוקא *a. m.* Erlaß, Nachlaß.

שבוקא *a. m.* Erlaß, Verzeihung.

שבוקה absichtl. Veränderung v. שבועה.

שבוקין *h. m. pl.* Entlassung.

שבור *h. m.* Zerbrechen.

שבוש *h. m.* Verwirrung.

שבות *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe, rabbinisches Verbot.

שבותה absichtl. Veränderung v. שבועה.

שבזא *a. m., ind.* שבו Jes 5, 24 Moder.

שבזו (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein (bibl. Saphir).

שבח *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* 1. verbessern; 2. besser werden. *Hitp.* besser werden, gepriesen werden.

שבח *a. Pa. pf.* שִׁבַּח Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מְשֻׁבָּח Jer 49, 4 sich rühmen.

שבח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.

שבחא *a. m.* 1. Est II 8, 15 (MS שְׁבַחָא) dass.; 2. *c.* שִׁבַּח Ex 39, 28 B. Schmuck.

שבחתא *a. f.* Lobpreis.

שבט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.

שבט *h.* schlagen.

שבט I *a.* dass.

שבט II *a.* schwimmen, fliegen. כּוֹכָבָא

דְּשִׁבִּיט Meteor, Komet.

שבט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.

שבטא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שבטא Nu 18, 2, *c.* שִׁבְטָא Dt 29, 7 Volksstamm.

שבִי *h. m.* Gefangenschaft, Gefangene.

שבִי männl. Personennamen (שְׁבִי).

שבִי *a. m.* Gefangenführender.

שבִי I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שְׁבִי Dt 30, 3 (MS שְׁבִי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.

שבִי II *a. m., f. pl. c.* שְׁבִיִּת Gn 31, 26 Gefangener.

שבִיבא *a. m.* Flamme.

שבִיבון männl. Personennamen.

שבִיט *s.* שבט II.

שבִיל *h. m.* 1. Pfad; 2. בְּשָׁבִיל um — willen, wegen. שֵׁ בְּשָׁבִיל *a.* damit; *b.* weil.

שבִילא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בְּשָׁבִיל *h.* um zu.

שבִים *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.

שבִיסא *a. m., pl. d.* שְׁבִיסָא Jes 3, 18 (MS שְׁבִיסָא) dass.

שבִיעָא (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שְׁבִיעִיתא Lv 25, 4 siebenter.

שבִיעִי *h. m.* dass.

שבִיעִית Name eines Mischnatraktats.

שבִיץ *s.* שבִים.

שבִיקותא *a. f.* Verzeihung.

שבִירה *h. f.* Zerbrechen.

שבִירתא (Thr 1, 5 Ven 1517) *a. f.* Gefangenschaft.

שבִיתה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.

שבִלול *h. m.* Schnecke.

שבִלולא *a. m.* dass.

שבִלוליתא *a. f.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).

שבִליתא *a. f.* 1. *pl. d.* שְׁבִלִיָּא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שְׁבִלִין Zweig; 3. *d.* שְׁבִילִיתא Ri 12, 6 (Praet. שְׁבִילִיתא) Strom(?).

שבן *a., pf.* 1 *sg.* שבנית jAbZ 39^d (Ausg. Ven. שבנית) 1. תְּקִנִית, *s.* תְּקִין(?).

שֶׁבַע *a. m., f.* שֶׁבַעֲרִי siebzehn.

שֶׁבַעֲרִי *a. m.* siebzehnter.

שֶׁבַע *h. m., f.* שֶׁבַעֲרִי sieben. שֶׁבַע בְּנוֹת שֶׁבַע eine grüne Feigenart.

שֶׁבַע (Gn 47, 28) *a. m., f.* שֶׁבַעֲרִי Nu 23, 1, שֶׁבַעֲרִי sieben. שֶׁבַע עָרֵי Gn 37, 2; שֶׁבַעֲרִי Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שֶׁבַעֲרִי Gn 5, 31, שֶׁבַעֲרִי siebzig.

שֶׁבַע *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschwören.

שֶׁבַע *a. Itpe. pf.* אֶשְׁבַּע Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אֶשְׁבַּעֲרִי Ct 2, 7 (MS אֶשְׁבַּעֲרִי), *pt.* מִשְׁבַּע Ct 8, 4 beschwören.

שֶׁבַעֲרִי *a. m.* 1. Siebent; 2. eine grüne Feigenart.

שֶׁבַעֲרִי *h. Pi.* polieren.

שֶׁבַעֲרִי *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבַּעֲרִי Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg.* *c. s.* יִשְׁבַּעֲרִי Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שֶׁבַעֲרִי Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שֶׁבַעֲרִי Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שֶׁבַעֲרִי Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpe.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden; 3. *ipf.* יִשְׁבַּעֲרִי Lv 4, 20 erlassen werden, verzeihen werden.

שֶׁבַעֲרִי *a. m., pl. c. s.* שֶׁבַעֲרִי Lv 25, 5 Weinranke.

שֶׁבַעֲרִי *h.* 1. zerbrechen, שֶׁבַעֲרִי Quittung *pt. pass.* שֶׁבַעֲרִי mit gebrochenen Gliedmaßen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden. *Hilp.* sich zerbrechen (abschätziger Ausdruck für: sich wälzen).

שֶׁבַעֲרִי *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Knochenbruch. שֶׁבַעֲרִי Beinbruch; 3. Zerbrochenes, Bruchstück; 4. Zerknirschung; 5. *pl.* שֶׁבַעֲרִי gebrochener Ton (Staccato).

שֶׁבַעֲרִי 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung des Gesetzeslehrers Samuel.

שֶׁבַעֲרִי *a. m.* einfältiger.

שֶׁבַעֲרִי *a. m.* syrische Raute (*Peganum Harmala*).

שֶׁבַעֲרִי *h. m.* Getreidepreis.

שֶׁבַעֲרִי *a. f.* Einfalt.

שֶׁבַעֲרִי *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שֶׁבַעֲרִי Gn 19, 11 (MS שֶׁבַעֲרִי) Blindheit.

שֶׁבַעֲרִי *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.

שֶׁבַעֲרִי *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht, fehlerhaft.

שֶׁבַעֲרִי I *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg.* *c. s.* שֶׁבַעֲרִי Jer 20, 7 überreden, berücken. *Itpa.* 1. *pf.* 1 *sg.* אֶשְׁבַּעֲרִי Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁבַּעֲרִי Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.

שֶׁבַעֲרִי II *a. Pa.* Rankentreiben.

שֶׁבַעֲרִי *a. m., pl.* שֶׁבַעֲרִי Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.

שֶׁבַעֲרִי *a. m.* der Ranken abschneidet (Winzer).

שֶׁבַעֲרִי *h.* Zweige nehmen.

שֶׁבַעֲרִי *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.

שֶׁבַעֲרִי *h. f.* 1. Zweig; 2. Leimrute.

שֶׁבַעֲרִי *h. m. pl.* Ranken.

שֶׁבַעֲרִי *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שֶׁבַעֲרִי) Ranke, Zweig; 2. Strahl.

שֶׁבַעֲרִי *a. f.* Irrtum.

שֶׁבַעֲרִי *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שֶׁבַעֲרִי *a., pf.* 3 *pl.* שֶׁבַעֲרִי Ex 16, 30 dass.

שֶׁבַעֲרִי I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).

שֶׁבַעֲרִי II *h. f.* 1. Versäumnis; 2. Entschädigung für Versäumnis.

שֶׁבַעֲרִי *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עֶרֶב שֶׁבַעֲרִי Freitag. מוֹצָאֵי שֶׁבַעֲרִי Sonnabend. אַחֲרֵי שֶׁבַעֲרִי Sonntag.

שֶׁבַעֲרִי (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שֶׁבַעֲרִי Ex 31, 15, *pl. d.* שֶׁבַעֲרִי Ex 31, 12, *c. s.*

שֶׁבַעֲרִי Ho 2, 13 Soc 59 dass.

שֶׁבַעֲרִי *a. m.* Versäumniskosten.

שְׁבָתָא (Ex 31, 15, MS **שְׁבָתָא**) *a. m.* Feiern.
שְׁבָתָא *a. f.* Name des Dämons einer Krankheit (viell. Genickstarre).
שְׁבָתִי 1. männl. Personennamen; 2. Name des Planeten Saturn.
שָׂנָא *a. m., pl.* **שָׂאנִי** Ct 1, 17 (MS **שָׂאנִי**) (Teakbaum, *Tectonia grandis*. I. Löw).
שָׂנָא I *a.* erschrecken.
שָׂנָא II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren. *Aph.* 1. *pt. pl.* **מִשְׁנֵן** Ri 20, 16 (MS **מִשְׁנֵן**; *Praet.* **מִשְׁנֵן**) verfehlen; 2. irreführen.
שְׁנָה *h. f.* Irrtum.
שְׁנָה *a. f.* dass.
שְׁנָה *a. m., pl.* **שְׁנִינִי** Nu 17, 23 1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus communis*).
שְׁנִינָא (bGitt 69^b) 1. **שְׁנִינָא**.
שְׁנִינָא *a. m., ind.* **שְׁנִינָא** Dt 7, 23 Verwirrung, Tumult.
שְׁנִינָא *a. m.* Anführer.
שְׁנִינָא (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung, Tumult.
שְׁנִינָא *a. f.* (EstII 6, 1, nicht MS) dass.
שָׁח *h. Hi.* beachten, sich um etwas kümmern.
שָׁח *a. Aph.* 1. *pf.* **אֶשְׁחָה** Ct 2, 9 schauen; 2. sich um etw. kümmern, Rücksicht nehmen.
שְׁנִינָא *a. f.* Verwirrung, Tumult.
שְׁנִינָא *h. f., pl.* **שְׁנִינָא** Beischläferin.
שָׁח *h. Pi.* verbinden, zusammenfügen.
שְׁנִינָא *h. m. pl.* Zapfen(?).
שְׁנִינָא *a. m. pl.* dass.
שָׁח *h.* laufen. *Pi.* senden. *Hi.* überspringen.
שָׁח I *a., ipf.* 3 *sg. f.* **תִּשְׁחָר** Jer 13, 17 (MS **תִּשְׁחָר**) vergießen. *Pa.* 1. *pt. pass. f.* **מִשְׁחָרָא** Dt 28, 26 hinwerfen, werfen; 2. senden. *Aph.* 1. werfen; 2. überspringen.
שָׁח II *a., pt. pl.* **שְׁחָרִי** Ez 39, 9 heizen, Feuer anlegen. *Aph.* dass.

שָׁח *h. m.* Ausflug.
שָׁח (EstII 3, 1) männl. Personenname.
שְׁנָה *a. m.* Trester.
שְׁנִינָא *a. m.* 1. Ausläufer; 2. Hüftweh (Ischias, Hexenschuß).
שְׁנִינָא (?) *x. m.* Sekretär.
שָׁח *h.* wühlen.
שָׁח *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* **אֶשְׁחָרָא** Ex 23, 27 verwirren. *Itpe. pf.* **אֶשְׁחָרָא** EstII 6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* **יִשְׁחָרָא** Jer 25, 16 rasen.
שָׁח *a., ipf.* 3 *pl.* **יִשְׁחָרָא** Jer 25, 16 (MS **יִשְׁחָרָא**) rasen.
שָׁח *h. m.* Dämon.
שָׁח I *a.* 1. *pt.* **שָׁחִי** 1S 20, 20 Soc 59 werfen, schießen; 2. *inf.* **מִשְׁחָרָא** Lv 4, 12 (MS urspröngl. **מִשְׁחָרָא**) ausgießen; 3. ablegen; 4. *pt.* **שָׁחִי** Jes 10, 14 (MS **שָׁחִי**) wegwerfen. *Pa. pf.* **שָׁחִי** Ex 15, 1 (MS **רָמָא**) werfen. *Aph.* 1. *pt.* **מִשְׁחָרָא** 2S 16, 13 bewerfen; 2. vergießen. *Itpe.* 1. *ipf.* **יִשְׁחָרָא** Ex 19, 13 geworfen werden, geschleudert werden; 2. vergossen werden; 3. *pt.* **מִשְׁחָרָא** Dt 28, 49 rasch fliegen.
שָׁח II *a., pt. pass.* **שָׁחִי** Ez 27, 19 Ar. (MS **שָׁחִי**) spinnen.
שָׁח *a. m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.* **שָׁח** Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).
שָׁח *h. Ni.* vergewaltigt werden.
שָׁח (= **שָׁחָא**) *a. m.* Begünstigung.
שָׁח *h. f.* Kiste.
שָׁח *a. m.* ruhig.
שָׁח (Ez 16, 49) *a. m.* Ruhe.
שָׁח *h. m. pl.* Anhalten (wegen Heirat).
שָׁח *a. m. pl.* dass.
שָׁח (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.
שָׁח *a. m.* Ostwind.
שָׁח *a. m.* ruhig.
שָׁח *h. m.* dämonisch.
שָׁח *h. Pi.* wegen Heirat anhalten.

שָׁרַךְ *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* שְׂרוּכָת Jes 14, 7 ruhig sein, beruhigt sein. *Pa.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen.
 אֶשְׂרָכָא *a. m.* 1. müßig; 2. unfruchtbar.
 אֶשְׂרָכָא *s.* שְׂרָכָא.
 שָׂרַל *h. Pl.* zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden.
 שָׂרַל *a. Pa. ipf.* יִשְׂרִיל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אֶשְׂתַּדֵּל Gn 32, 24 sich bemühen; sich zu verschaffen wissen.
 שָׂרַף *h. Ni. Hitp.* von Brand betroffen werden (Getreide).
 שָׂרַף I *a. Itpe.* dass.
 שָׂרַף II *a. Itpe. pf.* אֶשְׂתַּרְיִי 1 K 18, 27 verfolgt werden.
 שָׂרַפּוֹן *h. m.* Brand des Getreides.
 שָׂרַפְנָא, שְׂרַפְנָא (Dt 28, 22), שְׂרַפְנָא *a. m.* dass.
 שָׂרַר *h. Hitp.* sich anstrengen.
 שָׂרַר I *a. Pa.* ringen. *Itpa. inf.* אֶשְׂתַּרְרִי Ct 6, 1 widersetzlich sein.
 שָׂרַר II *a. Pa. pf.* שָׂרַר Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden.
 שָׂרָא, שְׂרָא *a. m.* Garn.
 שָׂרָה *h. f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat, Wirbelsäule.
 שָׂרְתָא *a. f., pl.* שְׂרָרִין 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle.
 שָׂרְתָא *a. f.* Kasten.
 שָׂהָא *a.* 1. *pt.* שָׁהִי Gn 24, 21, *imp. pl.* שָׁהוּ Hb 1, 5 starren, erstarrt sein; 2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen.
 שָׂהָה *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen.
 שָׂהוּת *h. f.* geraume Zeit.
 שָׂהוּתָא *a. f.* dass.
 שָׂהוּתָא *a. f. pl.* Wüstenei.
 שָׂהָי *a. m.* 1. *ind.* שָׁהִי (Est II 3, 8, MS שָׁהִי) Verweilen; 2. Mal.

שָׂהָה *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten.
 שָׂהָר *a.* wach sein.
 שָׂוָא *h. m.* Lügenhaftigkeit.
 שָׂוָא *s.* שְׂבָא II.
 שָׂוָא I *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* שָׂוִיָּא Gn 43, 32 *imp. sg.* שָׂוִי Nu 21, 8 legen, setzen; 2. *pf.* שָׂוִי Ex 4, 11 B. machen; 3. billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מְשֻׁתָּוִי (Ez 1, 15, MS מְשֻׁתָּוִי) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein.
 שָׂוָא II *a. Itpe. pt.* מְשֻׁתָּוִי Jes 66, 2 unruhig sein.
 שָׂוָאָה *h. f.* Schöpfen. בֵּית הַשְּׂוָאָה Bezeichnung der Nachtfeier im Tempel am Hüttenfest.
 שָׂוָב *h.* 1. umkehren; 2. Buße tun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquickern; 3. widerlegen.
 שָׂוָב *h.* 1. ferner; 2. noch.
 שָׂוָבְרִית *h. f.* Herumtreiberin.
 שָׂוָבֶךְ *h. m., pl.* שְׂוָבְכוֹת 1. (viereckiger) Taubenschlag; 2. Hühnerhaus; 3. männl. Personennamen.
 שָׂוָבָא *a. m., c. s.* שְׂוָבְכָה Ho 11, 11, *pl. c. s.* שְׂוָבְכֵיהוֹן Jes 60, 8 Taubenschlag.
 שָׂוָבַע *h. m.* Siebent.
 שָׂוָבַר *h. m.* Quittung.
 שָׂוָרָא *s.* שְׂבָא.
 שָׂוָרְנִי *h. m.* der zu schießen liebt(?).
 שָׂוָה *h. m.* 1. gleich; 2. wert.
 שָׂוָה *h. Hi.* gleichmachen, gleichstellen.
 שָׂוָה *a., imp. pl.* שָׂוְהוּ Hb 1, 5 (MS שָׂוְהוּ) erstarren.
 שָׂוְוִיָּא *a. m., c. s.* שְׂוְוִיָּי Gn 49, 4 (MS שְׂוְוִי) Lager, Polster.
 שָׂוְוָה *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig).
 שָׂוָהָה *h.* sich bücken.
 שָׂוָהָה I *a.* dass.
 שָׂוָהָה II *a.* zerfließen, verschwinden.
 שָׂוָהָה ש' בְּנוֹת ש' (= בְּנוֹת שָׂבַע) eine grüne Feigenart.

שָׁח I *a.* grünen, treiben.
 שָׁח II *a.* vernichten.
 שֹׁחַת, שֹׁחָה *a. m.* Grube.
 שֹׁחָתָה *a. f.* Vernichtung.
 שָׁח *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen;
 3. abreiben, bestreichen.
 שָׁח I *a., pt. pl.* שָׁחִין Nu 11, 8 umher-
 schweifen; 2. *pt. pl.* שָׁחִין Jon 1, 13
 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. be-
 streichen. *Pal.* umherstreifen.
 שָׁח II *a., pf.* שָׁח Gn 25, 34 verachten.
Aph. pf. 2 *m. sg.* אֶשְׁחֲתֵנִי 2 S 12, 10
 dass. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְשַׁחֲמוּ 1 S 2, 30
 verachtet werden.
 שָׁח *h. m.* Geißel.
 שָׁחָא *a. m.* dass.
 שָׁחָה *h. m.* 1. Tor; 2. irrsinnig; 3. wild
 (Beiname von Pflanzen); 4. toll (von
 Hunden).
 שָׁחָתָה (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis.
 שָׁחָה *h. m.* Wert.
 שָׁחָה I *a. m., ind.* שָׁחָה Jes 16, 6 (MS
 שָׁחָה), *f.* שָׁחָה Gn 23, 15 Sab. (im
 MS nicht vokalisiert) 1. gleich, ent-
 sprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig.
 שָׁחָה (Gn 14, 5 B.) Ortsname
 (bibl. Schawe Kirjathajim).
 שָׁחָה II *a. m.* 1. *ind.* שָׁחָה Gn 15, 10
 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שָׁחָה Est II
 3, 8 (MS שָׁחָה) Wert.
 שָׁחָה (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שָׁחָה Gn
 49, 4, *pl.* שָׁחָה Am 2, 8 (MS שָׁחָה)
 Lager, Polster.
 שָׁחָה I *a. f., ind.* שָׁחָה Est II 3, 8
 (MS שָׁחָה) Wert.
 שָׁחָה II *a. f.* Wahnsinn.
 שָׁחָה Ortsname.
 שָׁחָה *a.* 1. verwandt sein; 2. zugänglich
 sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.
 שָׁחָה *a. f.* Dorn.
 שָׁחָה *m.* Lehrling.
 שָׁחָה *h. m. pl.* Boden (eines Gefäßes).
 שָׁחָה (Mi 1, 8) 1. mit MS שָׁחָה *s.*
 שָׁחָה.

שָׁחָה weibl. Personennamen.
 שָׁחָה *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt
 werden.
 שָׁחָה *a.* dass.
 שָׁחָה *h. m.* 1. Name; 2. שָׁחָה wegen.
 שָׁחָה *pl.* שָׁחָה weil.
 שָׁחָה *a. m. s.* שָׁחָה.
 שָׁחָה שָׁחָה Ortsname.
 שָׁחָה I *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
 שָׁחָה II *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abge-
 schätztes.
 שָׁחָה *a. m.* dass.
 שָׁחָה *h. f.* Mal (am Körper), Mutter-
 mal.
 שָׁחָה *h. f.* 1. Wächterhütte; 2. Finger-
 ring.
 שָׁחָה *h. m.* 1. das zum Essen erlaubte
 tierische Fett; 2. Saft, Kraft von
 Früchten und Getreide.
 שָׁחָה *h. f.* eine Knoblauchart.
 שָׁחָה *h. m.* 1. Hüter, Wächter. שָׁחָה
 שָׁחָה Türhüter; 2. Aufbewahrer.
 שָׁחָה *s.* שָׁחָה.
 שָׁחָה (2 K 7, 1) Ortsname (Samaria).
 שָׁחָה *a. m., pl. d.* שָׁחָה 2 K
 17, 27 (Ven. 1517 שָׁחָה) Samari-
 taner.
 שָׁחָה *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
 שָׁחָה *h. f.* Klippe, Strand.
 שָׁחָה *a. f.* dass.
 שָׁחָה (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Su-
 namitin.
 שָׁחָה Spottnamen für שָׁחָה.
 שָׁחָה *x. m. pl.* Spießbraten.
 שָׁחָה *h.* glätten.
 שָׁחָה *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* שָׁחָה Lv 14, 42
 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten;
 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe.*
pf. אֶתְשַׁחֵּעַ Lv 14, 43 getüncht werden.
 שָׁחָה *a. m.* Fels.
 שָׁחָה *a. m.* glücklich.
 שָׁחָה *a. f.* 1. *c.* שָׁחָה Ri 7, 15
 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שָׁחָה
 Dt 28, 37 Spottrede.

(? Samaria (Akkadian loan word = "merchant's apprentice" which
 goes back via Latin to Samaria-la - (Samaritan dialect word) =

שְׂבֹלֶת *h. m.* Schakal, Fuchs. שְׂבֹלֶת *s.* שְׂבֹלֶת.

שְׂוֹרֵר *h. m.* Torhüter, Pfortner.

שָׁן *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.

שָׁן I *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שָׁפִית *Dt* 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁוֹר *Dt* 28, 40 B einreiben, salben (*profan*); 4. weichen. *Pa.* einreiben.

שָׁן II *a., pt.* שָׁאִיף *Koh* 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.

שֹׁן *h. m.* glatt.

שׁוּפָה *h. f.* Hüfte(?).

שׁוּפֶט *h. m.* Richter.

שׁוּפִי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.

שׁוּפִין *h. m.* Feile.

שׁוּפִינָא (*Dt* 9, 21) *a. m.* dass.

שׁוּפֵעַ *h. m.* Überfluß.

שׁוּפָר *h. m., pl.* שׁוּפְרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Opferstock.

שׁוּפְרָא (*Ex* 19, 19) *a. m.* dass.

שׁוּפְתָא *a. f.* Zerriebenes.

שׁוּנְדָא *a. m.* Beifuß (*Artemisia*).

שׁוֹק *h.* *Hitpal.* gelüsten, begehren.

שׁוֹק *a., inf.* מְשׁוֹק *Ps* 74, 3 *Ven.* 1517, 1. מְשׁוֹחַ, *s.* שׁוֹחַ II.

שׁוֹק *h. m.* 1. Schenkel; 2. Unterschenkel.

שׁוֹק I *h. m., pl.* שׁוֹקִיּוֹת Begehren.

שׁוֹק II *h. m., pl.* שׁוֹקִים 1. Marktstraße; 2. Markt(Bazar).

שׁוֹקָא I *a. m.* Begierde.

שׁוֹקָא II (*Gn* 9, 22) *a. m., pl.* שׁוֹקִין 2 *S* 22, 43, שׁוֹקָאִין 1. Straße; 2. Markt.

שׁוֹקָא (*Ex* 29, 22, *MS* שׁוֹקָא) *a. m.* Schenkel.

שׁוֹקָה *h. m.* Trinkgeschirr.

שׁוֹקִי *h. m.* Berieselung.

שׁוֹקְמוֹ Ortsname.

שׁוֹקֶת *h. f.* Tränktrog.

שׁוֹר *a., ipf.* יִשְׁוֹר *Am* 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שׁוֹר *Ot* 2, 8 *Ven.* 1525 springen;

2. springen machen.

שׁוֹר *s.* שָׂרָא.

שׁוֹר *h. m., pl.* שׁוֹרִים *Stier.* בָּר Wildochs.

שׁוֹר *h. m.* Mauer.

שׁוֹרָא *a. m., c.* שׁוֹר *Gn* 49, 6 dass.

שׁוֹרָא *a. m., c. s.* שׁוֹרִיָּה *Ez* 16, 4 (*MS* שׁוֹרִיָּה) Nabel.

שׁוֹרָא *a. m.* Springer.

שׁוֹרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שׁוֹרֶת הַדִּין das strikte Recht.

שׁוֹרֶשׁ *h. m.* Wurzel.

שׁוֹרְתָא *a. f.* Reihe, Linie.

שׁוֹשׁ Ortsname.

שׁוֹשָׂא *a. m.* Süßholz (*Glycyrrhiza glabra*).

שׁוֹשְׁבִין *h. m.* Hochzeitsbeistand.

שׁוֹשְׁבִינָא *a. m., c. s.* שׁוֹשְׁבִינָה *Ri* 14, 20 dass.

שׁוֹשְׁבִינֹת *h. f.* Hochzeitsbeistandschaft.

שׁוֹשְׁבִינְתָא *a. f.* dass.

שׁוֹשְׁבָתָא *a. f.* Zweig.

שׁוֹשְׁטָא *a. m.* Führer (eines Bären).

שׁוֹשְׂבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

שׁוֹשְׂפָא *s.* שׁוֹשְׂפָא.

שׁוֹשְׁלָתָא *a. f., pl.* שׁוֹשְׁלִין, שׁוֹשְׁלֹן 1. Kette; 2. Familie. *S.* שׁוֹשְׁלָתָא.

שׁוֹשְׂמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).

שׁוֹשְׂמִנָא *a. m.* Ameise.

שׁוֹשֵׁן Ortsname (Susa).

שׁוֹשְׂנָא *a. m., ind.* שׁוֹשֵׁן *Ex* 37, 19 B., *c. s.* שׁוֹשְׂנָה *Nu* 8, 4, *pl. c. s.* שׁוֹשְׂנָה

Ex 25, 31 lilien(kelch)förmige Zierat.

שׁוֹשְׂנָה *h. f., pl.* שׁוֹשְׂנִים 1. kelchförmige

Blüte; 2. Rose; 3. Kopf eines Nagels.

שׁוֹשְׂנְתָא (*1 K* 7, 26 *Soc* 59) *a. f.* dass.

שׁוֹשְׂפָא *x. m., c. s.* שׁוֹשְׂפָה *Gn* 38, 18, *pl. d.* שׁוֹשְׂפָא *Jes* 3, 22 Mantel.

שׁוֹשְׂתָרִי Ortsname.

שׁוֹתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.

שׁוֹתָא II *a. f.* Netz.

שׁוֹתָא III *a. f.* Polster.

שׁוֹתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).

שׁוֹתִי (*JTer* 47^d) l. שׁוֹתִי, *s.* שׁוֹתָה.

שׁוֹתָר *a. Pass.* übrigbleiben. *S.* יָתָר.

שׁוֹב *s.* שׁוּב.

שָׁוַן *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.

שְׁוֹנָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.

שְׁוֹרִי *h. m.* aus Schesar. *S.* שְׁוֹרִי.

שְׁוִירָא *a. m.* Faden.

שָׁוַךְ *h.* verbrennen, bräunen.

שְׁוִירָא *männl.* Personennamen.

שָׁוַר *h.* zwirnen. *Pi.* mehrfach (aus mehreren Fäden) zwirnen.

שָׁוַר *a., pt. pass.* שְׁוֹרִי Ex 26, 1 dass.

שְׁוִירָא *a. m.* Faden.

שְׁוִירָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).

שְׁוִירָתָא, שְׁוִירָתָא (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.

שָׁחָא, שָׁחִי *a.* sich beugen.

שְׁחִיבָא *a., pt.* מְשַׁחֲבִיב Jes 34, 4 (MS מְשַׁחֲבִיב) zerfließen.

שָׁחַד *a., pf.* 2 *sg.* שְׁחִידָתָא Ez 16, 33 bestechen.

שְׁחָדָא *a. m.* 1. Ex 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.

שָׁחָה *h.* sich bücken.

שְׁחָהָא *a. m.* Grube.

שְׁחולִית, שְׁחולִית *h. f.* Abfall.

שְׁחומָא *a. m., ind.* שְׁחום Gn 30, 32 schwärzlich.

שְׁחוּץ *h. m.* stolz, eitel.

שְׁחור I *h. m.* eine Art Schere.

שְׁחור II *h. m.* 1. schwarz. *pl.* שְׁחורים schwarze Gewänder. שְׁחורֵי קְרָאשׁ Schwarzköpfige (= Menschen); 2. das Schwarze im Auge; 3. (bei Feigen) blau; 4. (bei Wein) rot.

שְׁחור *h. m.* Ruß.

שְׁחורָא *a. m.* Schwärze. בְּשָׁחור אֶפְיוֹ beschämt.

שְׁחור *s.* שְׁחָרָא

שָׁחוּ *h., pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.

שָׁחוּ *a.* schleifen.

שָׁחַח *h.* sich bücken.

שָׁחַט *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten;

2. töten. *Ni.* geschlachtet werden.

Hi. schlachten lassen.

שָׁחַט *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.

שָׁחִי *h. m.* Achselhöhle. בֵּית הַשָּׁחִי 1. dass.; 2. Ärmel.

שְׁחָיָא *a. m.* 1. dass. בֵּי שְׁחָיָא dass.; 2. Bücken.

שְׁחָיָה *h. f.* Bücken.

שְׁחִימָה *h. f.* Schlachten.

שְׁחִילָא *a. m.* Eimer.

שְׁחִימָא *a. m.* schwärzlich.

שְׁחִין *h. m.* Ausschlag.

שְׁחִינָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁחִין Ex 9, 9 dass.; 2. Hitze. *S.* שְׁחָנָא.

שְׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.

שְׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתָא Lv 13, 55 Abgenütztes.

שְׁחִיתָא *s.* שְׁחִיתָא.

שְׁחִיתָה *h. f.* Grube.

שְׁחִיתָתָא *a. f., ind.* שְׁחִיתָא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.

שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחול 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmaßen.

Pu. pt. lang herabhängend. *Hi.*

1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.

שָׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* *c. s.* שְׁחִלְתָּיָה Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.

שָׁחַלָא *a. m.* 1. Eierstock; 2. Trächtigkeit; 3. eine Ohrenkrankheit.

שָׁחַלָא *a. m.* Löwe.

שְׁחָלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*). שְׁחָלִים בְּפָרָא Ortsname.

שְׁחָלִין *s.* מַחְלִין.

שְׁחָלָנִית *h. f.* eine Heuschreckenart.

שְׁחָלָה *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).

שָׁחַם *a.* schwärzen.

שְׁחָמָא *a. m.* schwärzlich.

שְׁחָמָא *a. m.* dunkler Fleck.

שְׁחָמָתִית *h. f.* schwärzlich, dunkel.

שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.

שָׁחַן *a.* 1. *pt.* שָׁחַן 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מִשְׁחִין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מִשְׁחִין) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.

שָׁחָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Ausschlag; 2. Erhitzung.

שָׁחָא *x. m.* Stadthaupt(?).

שָׁחָא *h., pt. pass.* שָׁחָא 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.

שָׁחָא *a.* schleichen. *pt.* שָׁחָא Koh 1, 5, 1. mit MS שָׁחָא. *Pa.* 1. fließen lassen; 2. bewegen, drücken.

שָׁחָא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr(?).

שָׁחָא *h. f.* Auszehrung.

שָׁחָא, שָׁחָא (Lv 26, 16) *a. f.* dass.

שָׁחָא *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.

שָׁחָא *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.

שָׁחָא *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.

שָׁחָא *a. m.* Löwe.

שָׁחָא *h. f.* Prahlerei.

שָׁחָא *h. m.* stolz, eitel.

שָׁחָא *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.

שָׁחָא *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחָקוּ Ex 30, 36 zerreiben, zermahlen. *Aph.* Zermahlung anwünschen.

שָׁחָא *h. m.* 1. *pl.* שָׁחָא Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שָׁחָא abgenützte Kleider.

שָׁחָא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.

שָׁחָא *a. f., pl. ind.* שָׁחָא Jer 38, 11 abgenützte Kleider.

שָׁחָא I *h. Hi.* herabfallen lassen.

שָׁחָא II *h. Hi.* schwarz werden.

שָׁחָא I *a., pt.* שָׁחָא Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מִשְׁחָרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens tun.

שָׁחָא II *a. Aph.* schwarz werden.

שָׁחָא III *x. Pa. pf.* 1 *sg.* שָׁחָא Nu 16, 15 fronen lassen.

שָׁחָא *h. m.* Morgengrauen, früher Morgen.

שָׁחָא *a. m.* dass.

שָׁחָא *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).

שָׁחָא I *a. m.* dass.

שָׁחָא II *a. m.* geschwärzt.

שָׁחָא *h. f.* Schwärze.

שָׁחָא *a. f.* dass.

שָׁחָא *h. f.* dass.

שָׁחָא *h. f.* Schwärze, Häßlichkeit.

שָׁחָא *h. f.* Morgenzeit.

שָׁחָא *x. m.* Fronvogt.

שָׁחָא *h.* freilassen (einen Sklaven).

Pass. freigelassen werden.

שָׁחָא *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

שָׁחָא *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.

שָׁחָא *a.* verstümmeln.

שָׁחָא *h. m.* Grünfutter.

שָׁחָא *a. m.* Grube.

שָׁחָא (Am 7, 1, MS שָׁחָא) *a. m.* Grünfutter.

שָׁחָא *a. f.* Achselhöhle.

שָׁחָא. *c. s.* שָׁחָא (jBabM 11^d) 1. שָׁחָא, *s. שָׁחָא.*

שָׁחָא *a. Itpa. pt.* מִשְׁחָא Dt 28, 34 irrsinnig werden, unsinnig handeln.

שָׁחָא *h. Ni.* irrsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* irrsinnig werden.

שָׁחָא I *h. f.* 1. echte Akazie (*Acacia tortilis* u. *Seyal*); 2. Ortsname.

שָׁחָא II *h. f.* 1. *pl.* שָׁחָא Reihe, Zeile; 2. Deutung.

שָׁחָא *h. m.* Abspülen.

שָׁחָא *a. m., ind.* שָׁחָא Jer 12, 5 strömend.

שָׁחָא *h. f.* 1. Irrsinn, Wahnsinn; 2. Torheit.

שָׁחָא (Koh 2, 13), שָׁחָא *a. f.* dass.

שָׁחָא *a. f.* Verachtung.

שָׁחָא *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten, sich strecken.

שָׁחָא *a., pf.* 3 *pl.* שָׁחָא Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.*

אֶשְׁתַּחֲוִית Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
 שֹׁטֵחַ männl. Personennamen.
 שָׁטִי a. m., ind. שָׁטִי 1 S 21, 15
 1. wahnsinnig; 2. töricht; 3. wild.
 שְׁטִיָּה I a. f. Torheit.
 שְׁטִיָּה II a. f. Verachtung.
 שְׁטִיָּה h. m. 1. Unterlage; 2. Decke.
 שְׁטִיָּה a. m., pl. שְׁטִיָּהִין Nu 11, 32
 (MS שְׁטִיָּהִין) Schicht.
 שְׁטִיָּה h. f. Abspülen.
 שָׁטַח h. 1. überschwemmen; 2. weg-
 schwemmen; 3. abspülen; 4. übermäßig
 sein. Hi. abspülen, wegschwemmen. Ni.
 Ho. weggeschwemmt werden. Hitp.
 1. weggeschwemmt werden; 2. sich
 übergießen.
 שָׁטַח a. 1. pt. pl. שָׁטַחִין Jes 33, 21
 schwemmen, überschwemmen; 2. pf.
 שָׁטַח Lv 15, 11 abspülen; 3. über-
 häufen. Itpe. ipf. שָׁטַחִיָּה Lv 6, 21
 abgespült werden.
 שָׁטַח h. m. 1. Guß; 2. Abspülung.
 שָׁטַח h. m. abgezogene Haut, Fell.
 שָׁטַח I a. m. 1. Strömung; 2. Menge;
 3. Übermut.
 שָׁטַח II a. m. Haar.
 שָׁטַח a. 1. bestreichen; 2. ipf. 3 pl.
 שָׁטַחִין Jes 38, 21 auflegen.
 שָׁטַח a. m. 1. pl. שָׁטַחִין, שְׁטַחוֹת Schrift-
 stück; 2. Verzeichnis. (später) שְׁטַחוֹת
 Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
 שָׁטַח (Jer 32, 10) a. m. dass.
 שָׁטַח a. m. Bahn (eines Gestirns).
 שָׁטַח I a. f., pl. שָׁטַחִין Ex 25, 10
 echte Akazie (*Acacia tortilis* u. *Seyal*).
 שָׁטַח II a. f. 1. pl. שָׁטַחִין Jes 30, 8, Ct 1, 11
 Reihe; 2. Seitenleiste eines Ruhebetts.
 שִׁי (bSabb 67*) = שִׁיעַ, s. שִׁיעַ.
 שִׁיבָּה a. m., c. s. שִׁיבָּה Ex 12, 4
 Nachbar.
 שִׁיבָּה a. f. Nachbarschaft.
 שִׁיבָּה a. f., c. s. שִׁיבָּתָה Ex 3, 22
 Nachbarin.

שִׁיבָּה h. f. Zurückkehren.
 שִׁיד h. m. Dämon.
 שִׁיד a. m., pl. שִׁידִין Dt 32, 17 dass.
 שִׁידָה h. f. Dämonin.
 שִׁידָה a. f. dass.
 שִׁיָּה a. m. Schwimmen.
 שִׁיָּה a. f. Unterwelt.
 שִׁיד h. m. Rest.
 שִׁידָה a. m. dass.
 שִׁיבָּה a. 1. ipf. 1 sg. שִׁיבָּה Ex
 6, 6 entrinnen lassen; 2. inf. שִׁיבָּה
 Nu 35, 12, pt. שִׁיבָּה Dt 3, 3 ent-
 rinnen. Pass. ipf. שִׁיבָּה Dt 23, 16
 gerettet werden, entrinnen.
 שִׁיבָּה (Nu 35, 6) a. f. Rettung.
 שִׁיבָּה männl. Personennamen.
 שִׁיבָּה a. f. 1. ind. שִׁיבָּה Gn 45, 7
 gerettete Schar; 2. ind. שִׁיבָּה Ob 20
 Soc 59 Rettung.
 שִׁיבָּה h. m. pl. Judendorn (*Zizyphus*
vulgaris).
 שִׁיבָּה h. m. aus Schesar.
 שִׁידָה h. m. Grube, Zisterne.
 שִׁידָה a. m., pl. c. שִׁידָהִין Sac 14, 10
 (MS שִׁידָהִין) dass.
 שִׁידָה h. m. ausgeglühte (schwarze)
 Kohle.
 שִׁידָה a. m., pl. שִׁידָהִין Jes 44, 12
 dass.
 שִׁידָה Ortsname.
 שִׁידָה h. m. Schwimmer.
 שִׁידָה (Jes 25, 11) dass.
 שִׁידָה a. m. Umhergehen, Wanderung.
 שִׁידָה s. שִׁידָה.
 שִׁידָה a. m. Spalt(?).
 שִׁידָה (= שִׁאל) a. Pa. 1. verlangen; 2. fragen;
 3. entleihen; 4. ausleihen. Aph.
 ausleihen. Itpe. sich ausbitten (Auf-
 lösung eines Gelübdes nachsuchen).
 שִׁידָה männl. Personennamen.
 שִׁידָה Name einer Quelle.
 שִׁידָה a. m., ind. שִׁידָהִין Koh 2, 5
 dass.
 שִׁידָה Ortsname.

שִׁילִין *h. m. pl., s.* שִׁיר.
 שִׁמִּי männl. Personennamen (שִׁמְעון).
 שִׁן männl. Personennamen (שִׁשֶׁן).
 שִׁן Name des 21. Buchstabens.
 שִׁנָּא *a. m.* Urinieren.
 שִׁנָּה *h. f.* Schlaf.
 שִׁנְתָּא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
 שִׁנְעָא *a. m.* 1. *ind.* שִׁנְעָא Nu 19, 15
 Mörtel; 2. Spund.
 שִׁנְעָלִין (JMaasr 51^b) 1. שִׁנְעָלִין, *s.* שִׁנְעָלָא.
 שִׁנְתָּא *a. f.* Rede.
 שִׁיף *h. m.* geglättet, glatt.
 שִׁנְפָּא *a. m.* abgenutzt.
 שִׁנְפָּא *a. m.* (Hb 2, 11) 1. Brett;
 2. Verreibung.
 שִׁפָּא *a. m.* ein Gefäß.
 שִׁפָּה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שִׁפּוֹת Bast-
 decke, Flechtwerk.
 שִׁפּוֹפֶנֶר? (TosBech V 4) *s.* שִׁפּוֹפֶנֶר.
 שִׁפּוֹן *h. m.* Hafer (*Avena sativa*; aber
 vielleicht eher die wilde *Avena barbata*).
 שִׁיף *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
 שִׁנְצָא I *a. m.* dass.
 שִׁנְצָא II *a. m.* Flosse.
 שִׁנְצָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Ver-
 tilgung. *S.* שִׁנְצִיּוֹתָא.
 שִׁנְצִי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1
 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שִׁנְצִיָּה Dt
 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen;
 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.*
 אֶשְׁתִּנְצִי Gn 34, 30 vertilgt werden;
 2. beendigt werden, enden.
 שִׁנְצִיָּה *a. m.* Untergang.
 שִׁנְצִיּוֹתָא (2K 13, 19) *a. f.* dass.
 שִׁנְצִיּוֹתָא *a. f.* Schwaden, (*Glyceria*
fluitans), *s.* קרמית. I. Löw.
 שִׁנְרָא *s.* שִׁנְרָא.
 שִׁנְרָא *pt.* משיור (TosOhol XIV 9) 1.
 שִׁנְרָא *s.* שִׁנְרָא. *s.* שִׁנְרָא.
 שִׁנְרָא *h. m.* Gesang.
 שִׁנְרָא *a.* singen.
 שִׁנְרָא *h. m.* Reisender.
 שִׁנְרָא *h. m.* 1. Ring; 2. Armring;
 3. Halsband, Kette.

שִׁנְרָא *a. m., pl.* שִׁנְרִין Gn 24, 22, *c.* שִׁנְרִי
 Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
 שִׁנְרָא *a. m.* Rest.
 שִׁנְרָא *a. m., pl.* שִׁנְרִין Ct 1, 1 Lied.
 שִׁנְרָא *x. m., ind.* שִׁנְרָא EstII 8, 15 (MS
 שִׁנְרָא) Seide.
 שִׁנְרָה (EstII 6, 10) *x. m., pl.*
 שִׁנְרָא Ex 27, 19 (MS שִׁנְרָא) 1. Seide;
 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
 שִׁנְרָה *h. f.* Lied.
 שִׁנְרָה *h. f.* Karawane.
 שִׁנְרָא *a. m.* 1. *c.* שִׁנְרִי Thr 2, 19
 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
 שִׁנְרָא *h. m.* Dienst.
 שִׁנְרָא I *a. m., c.* שִׁנְרָא EstII 1, 2
 Ven. 1592 dass.
 שִׁנְרָא II *a. f., ind.* שִׁנְרִי Jer 2, 3 An-
 fang.
 שִׁנְרָא III (Gn 43, 25) *a. f., pl.* שִׁנְרִין
 Mi 5, 3 (Mx שִׁנְרִין) Mahl, Mahlzeit.
 שִׁנְרָא *a. f., c.* שִׁנְרִי Dt 16, 9 An-
 fangen.
 שִׁנְרִים *h. m. du.* Rest.
 שִׁנְרִין (NuJI 32, 3 Ven. 1591) 1. שִׁנְרִים.
 שִׁנְרָא (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
 שִׁנְרָא *a. f., c.* שִׁנְרִי Gn 37, 25
 Karawane.
 שִׁנְרָא *h. m.* Alabaster.
 שִׁנְרָא (EstII 1, 2) *a. m.* dass.
 שִׁנְרָא *a. m.* Glasgefäß.
 שִׁנְרָא männl. Personennamen.
 שִׁנְרָא *a. m.* Strick(?).
 שִׁנְרָא weibl. Personennamen (von
 שִׁנְרָא = שִׁנְרָא).
 שִׁנְרָא *a. f., ind.* שִׁנְרָא Mi 1, 8, *pl.*
 שִׁנְרָא Jes 40, 19 Kette.
 שִׁנְרָא *h. m.* späteste Feige.
 שִׁנְרָא *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Ab-
 zugskanal am Altar.
 שִׁנְרָא (Ex 21, 2) *a. m., f.* שִׁנְרָא Ex 26, 22
 sechs. שִׁנְרָא Gn 46, 18, שִׁנְרָא
 Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שִׁנְרִין Gn
 5, 15 sechzig.
 שִׁנְרִים *a. m., f.* שִׁנְרִי sechzehn.

שִׁתְסָרָא *a. m.* sechzehnter.

שָׁב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.

שָׁב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שָׁבוּ Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* יִשְׁבוּ Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שָׁבִיב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph. pf. c. s.* אִשְׁבִּיָּה 1 K 17, 19 legen. *Itpe. ipf. 3 pl. f.* יִשְׁמְכֶנּוּ Sac 14, 2 beschlafen werden.

שָׁב *h. m.* der untere Mühlstein.

שָׁבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.

שָׁבָה *h. f.* זָרַע שָׁבָת Samenerguß.

שָׁבָא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.

שָׁבָתָא *a. f., c. s.* שָׁבָתָה Lv 18, 20 Beilager.

שָׁבָתָא *a. f., c.* שָׁבָתָה Lv 15, 16 Erguß (von Samen).

שָׁבָן 1. שָׁבָן, *s.* שָׁבָן.

שָׁבָנָא *a. m., pl.* שָׁבָנִין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.

שָׁבָנָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.

שָׁבָנָתָא *a. f.* dass.

שָׁבוּן (jBabB 14^c) 1. שִׁחִין, *s.* שִׁיָּה.

שָׁבוּר *h. m.* berauscht.

שָׁבַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.

שָׁבַח *a., inf.* מִשְׁבַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl.* *c. s.* יִשְׁבְּחוּנָה Dt 4, 50 finden. *pt. pass.*

שָׁבִיחַ 1. antreffbar, sich befindend; 2. vorhanden; 3. gewöhnlich. *Aph. pf.*

אִשְׁבַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe. ipf.*

יִשְׁתַּבַּח Dt 17, 2 gefunden werden.

שָׁבָחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. Vergessenes (eine Armenabgabe, *s.* Dt 24, 19 ff.).

שָׁבָחָה *h. m.* vergeßlich.

שָׁבָחָה männl. Personenname.

שָׁבִיב *h. m.* מָרַע שָׁבִיב schwer krank.

שָׁבִיבָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁבִיב EstII 6, 1 liegend; 2. מָרַע שָׁבִיב schwer krank;

3. Koh 3, 4 entschlafen.

שָׁבִיבָה *h. f.* Liegen.

שָׁבִיחָה *h. f.* Vergessen.

שָׁבִיחָה *h. f.* Beruhigung.

שָׁבִינָא *pl. c. s.* שָׁבִינִי 2 K 4, 3, 1. mit MS שָׁבִיבָה, *s.* שָׁבָא.

שָׁבִינָה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.

שָׁבִינָתָא *a. f.* 1. Wohnen; 2. שָׁבִינָתָא Ex 17, 7 das (irdische) Wohnen Gottes. *c. s.* שָׁבִינָתִי (1. שָׁבִינָתִי Wohnung.

שָׁכַח *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.

שָׁכַל *h. Pi.* gleiten lassen(?).

שָׁכָלָה *h. m.* Vollendung.

שָׁכָלָה *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שָׁכָלָה 2 S 22, 8 Grundfeste.

שָׁכָלִי *h. m.* eine Vogelart(?).

שָׁכַלְלָה *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.

שָׁכַלְלָה *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* תִּשְׁכַּלְלֶנָּה Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּכַּלְלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.

שָׁכַח *h. Hi.* früh tun.

שָׁכַחִי *h. m.* 1. nach dem Nacken benannt; 2. nach Sichem benannt.

שָׁכַחִי *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.

שָׁכַחִי *h. m., f.* שָׁכַחִי Nachbar.

שָׁכַחִי *a.* 1. *pf.* שָׁכַחִי Ct 3, 10 (MS *Pa.* שָׁכַחִי) sich niederlassen; 2. sich setzen.

שָׁכַחִי 1. שָׁכַחִי *a. m.* Augenbraue, Stirnrand über den Augen.

שָׁכַחִי 1. שָׁכַחִי *a. m.* mit überhängender Stirnhaut.

שָׁכַחִי männl. Personenname.

שָׁכַחִי Ortsname.

שָׁכַחִי *h. m.* Lederarbeiter.

שָׁכַחִי *a. m.* Lederarbeiter.

שָׁכַחִי *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.

שָׁכַחִי *h. m.* Rauschtrank.

שָׁכַחִי *a. m.* dass.

שָׁכַחִי *pers. m.* Falkenjagd.

שׁוּרָה *h. f.* Trunkenheit.
 שׁוּרָה *h.* schütteln, schwenken.
 שׁוּרָה *a. dass.*
 שׁוּרָה *a. f.* Hautreiz(?).
 שׁוּ *h.* (= שׁוּ, zur Umschreibung des Genetivs benutzt und ursprünglich mit dem folgenden Wort verbunden) von. שׁוּ, שׁוּ mein, dein.
 שׁוּ I *a., pt.* שׁוּ, cf. שׁוּנָה Dt 14, 17 herausziehen.
 שׁוּ II, שׁוּ *a. 1. pt. pl.* שׁוּ Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph. 1. pf.* אֶשׁוּ Thr 2, 7 (MS שׁוּבָה) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itp. 1. ipf. 3 pl.* יִשְׁוּ Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.
 שׁוּהוּת *c. s.* שׁוּהוּתָה Thr 3, 65 1. mit MS שׁוּהוּתָה, s. שׁוּהוּתָה.
 שׁוּב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.
 שׁוּב *a. Pa. pt. pass. pl.* מִשְׁלֹבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefalt sein.
 שׁוּבָה *a. m.* Schnauze (eines Gefäßes).
 שׁוּבִיּוֹת, שׁוּבִין *h. f. pl.* Leitersprossen.
 שׁוּבִיקָה *a. m.* Blase.
 שׁוּבִיקָה *h.* Blasen erzeugen.
 שׁוּבִיּוֹת (jSot 18^a) 1. שׁוּבִיּוֹת.
 שׁוּבִישׁ *a.* durchlaufen.
 שׁוּבִי *h. m.* Schnee.
 שׁוּבִי *a. m.* ein Reinigungsmittel (Wurzel von *Leontice Leontopetalum?*).
 שׁוּבִי *h. m., pl.* שׁוּבִי Gerippe.
 שׁוּבִי (שׁוּבִי I. Löw) *a. m. 1. dass.; 2. Körper, Masse.*
 שׁוּבִי *ipf.* יִשְׁוּ Jes 10, 32, 1. שׁוּבִי (MS in marg. שׁוּבִי), s. שׁוּבִי.
 שׁוּבִי *h. 1. herausziehen; 2. fischen. Pi.* entfernen.
 שׁוּבִי *a. f., c. s.* שׁוּבִי Thr 3, 65 Müdemachen.
 שׁוּבִי *h., pt. pass.* מִשְׁלֹבִי brennend.
 שׁוּבִי *a.* verbrennen. *Pass. 1. pt. f.* מִשְׁלֹבִי Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.

שׁוּבִי (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.
 שׁוּבִי *h. f.* dass.
 שׁוּבִי *a. m.* dass.
 שׁוּבִי *a. f., c.* שׁוּבִי Ex 3, 2 dass.
 שׁוּבִי *a. m., pl. c.* שׁוּבִי Jes 8, 23 (MS שׁוּבִי) Verschmachten.
 שׁוּבִי *a., pt. pass.* מִשְׁלֹבִי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen. *Pass. pf.* אֶשְׁלֹבִי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.
 שׁוּבִי I *a. m.* müde.
 שׁוּבִי II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.
 שׁוּבִי *a. m. pl.* Ende.
 שׁוּבִי *h. m.* weichgewordene, leichtentkernte Olive.
 שׁוּבִי *h. m. 1. Entlassung; 2. Fortschickung. שׁוּבִי* die Entlassung (der Vogelmutter) vom Nest (Dt 22, 6f.).
 שׁוּבִי *a. m.* Gesandter.
 שׁוּבִי *h. m.* Anfassen.
 שׁוּבִי *a. f.* Ruhe.
 שׁוּבִי *a. m.* Embryo.
 שׁוּבִי *h. f.* Katarakt.
 שׁוּבִי *h. m. 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personennamen.*
 שׁוּבִי Ortsname.
 שׁוּבִי weibl. Personennamen.
 שׁוּבִי *h. m. pl.* Gekochtes.
 שׁוּבִי s. שׁוּבִי.
 שׁוּבִי *a. f., ind.* שׁוּבִי Thr 1, 5 Ruhe.
 שׁוּבִי (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שׁוּבִי Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum.
 שׁוּבִי Lv 4, 20 versehentlich. שׁוּבִי Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.
 שׁוּבִי *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.
 שׁוּבִי *a. 1. pf. 1 sg. c. s.* שׁוּבִי Ex 3, 12 senden. שׁוּבִי holen lassen; 2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שׁוּבִי Nu 22, 40 fortschicken, entlassen. *Aph. 1. pt.* מִשְׁלֹבִי Ex 8, 17 loslassen;

2. *pf.* שָׁלַח Nu 20, 28 ausziehen;
3. *ipf.* יָשַׁלַח Lv 1, 6 abziehen, ent-
häuten. *Itpe. pf.* 1 *sg.* אֶשְׁלַחֲךָ Ri 5, 7, *inf. c. s.* אֶשְׁלַחְךָ Ez 1, 14
Soc 59 gesandt werden; 2. aus-
gezogen werden.

שָׁלַח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weich-
gewordene, leicht entkernte Olive;
3. Breite (einer Stufe); 4. *pl.* שְׁלֵחִין
Bewässerungsrinnen. בֵּית הַשְּׁלֵחִין Be-
wässerungsland.

שֶׁלֶחָ *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.

שֶׁלֶחָ *a. m.* Fellzubereiter.

שֶׁלֶחָ *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.

שֶׁלֶחָ *h. m.* Tisch.

שֶׁלֶחָ *h. m.* Geldwechsler.

שֶׁלֶחָ *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen.

Pass. vertauscht werden.

שָׁלַח I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt
ausüben; 3. herrschen. *Pl.* beherr-
schen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.

שָׁלַח II *s.* שָׁלַח.

שָׁלַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* אֶשְׁלַחֲךָ Dt 15, 6
herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלַח Lv 20, 16
vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.*
3 *pl. c. s.* אֶשְׁלַחְךָ Am 4, 1 Gewalt ver-
leihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.

שָׁלַח *a. m.* 1. *pl. d.* שְׁלֵחָה Jer 51, 11
Schild; 2. Flecken.

שָׁלַח I *h. m.* gewaltiger Machthaber,
Herrscher.

שָׁלַח II *h. m.* Schildchen.

שָׁלַח I *a. m. ind.* שְׁלֵחוֹ Gn 49, 9
Herrscher.

שָׁלַח II *a. m.* Schildchen (ein Kopf-
putz der Frauen).

שָׁלַח *h. f.* Gewaltige.

שָׁלַח (Ri 6, 21, MS שְׁלֵחָה) Stab.

שָׁלַח *h. m.* Herrschaft, Gewalt.

שָׁלַח *a. m.* 1. *ind.* שְׁלֵחוֹ Gn 37, 8
Herrschaft; 2. *ind.* שְׁלֵחוֹ Ex 21, 20
Gewalt; 3. Machthaber.

שָׁלַח *h. f.* Herrschaft, Macht.

שָׁלַח (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

שָׁלַח (1. שְׁלֵחָה?) *a. f.* Bein (eines
Ruhebetts).

שָׁלַח I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe;

2. שָׁלַח מִן plötzlich, unverhofft;

3. plötzliches Verderben.

שָׁלַח II *a. m.* Bodensatz.

שָׁלַח *a.* ohne Arglist.

שָׁלַח (שְׁלֵחָה?) *a. m., pl. d.* שְׁלֵחָה
1 K 7, 28 (MS שְׁלֵחָה) Sprosse (einer
Leiter), Stufe.

שָׁלַח (שְׁלֵחָה?) *h. f., pl.* שְׁלֵחוֹת, שְׁלֵחוֹת
dass.

שָׁלַח *h. f.* Nachgeburt.

שָׁלַח *a. m., ind. f.* שְׁלֵחוֹ Jer 22, 21
ruhig.

שָׁלַח *a. f., ind.* שְׁלֵחוֹ Ez 16, 49
Ruhe.

שָׁלַח *a. f.* dass.

שָׁלַח *h. m., pl.* שְׁלֵחוֹת Bevollmächtigter.
שְׁלֵחוֹ Vorbeter.

שָׁלַח *h. f.* 1. Sendung, Botschaft;
2. Bevollmächtigung.

שָׁלַח (Est II 5, 8, nicht im MS)
a. f. dass.

שָׁלַח (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.,*
ind. שְׁלֵחוֹ Gn 24, 2 B., *c. s.* שְׁלֵחוֹ
Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שְׁלֵחוֹ)
mächtig, Machthaber.

שָׁלַח (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שְׁלֵחוֹ)
a. f. Herrscherin.

שָׁלַח *s.* שְׁלֵחוֹ.

שָׁלַח (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.*
Herrschaft, Reich.

שָׁלַח *h. m.* Embryo.

שָׁלַח (Koh 6, 3) *a. m.* dass.

שָׁלַח *s.* שְׁלֵחוֹ.

שָׁלַח *s.* שְׁלֵחוֹ.

שָׁלַח *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl;
2. Vollkommenheit.

שָׁלַח (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.

שָׁלַח *h. m.* Doppelsack für den Trans-
port zu Esel.

שָׁלַח *h. f.* Ausziehen.

שָׁלַח *h. f.* Sieden.

שְׁלִיקָתָא *a. f.* Gesottenes.
 שְׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.
 שְׁלִישִׁי *h. m.* 1. Dritter; 2. Dienstag.
 שְׁלִיטָא Ortsname.
 שְׁלִיטָא I *a. f.* Nachgeburt.
 שְׁלִיטָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.
 שֶׁלַח *h. Hi.* werfen. *Ho.* geworfen werden.
 שֶׁלֶךְ *h. m.* Reiher.
 שֶׁלָכָא 1. שְׁלָכָא.
 שְׁלֹכְתִי (bEr 53^b)?
 שֶׁלֶל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln. *Pilp.* s. שְׁלָשֶׁל.
 שֶׁלֶל II *h. Hitp.* beraubt sein.
 שֶׁלֶל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שְׁלֶבֶצִים ש' Eierstock.
 שְׁלָלָא *a. m.* Beute.
 שְׁלָם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.
 שְׁלָם שְׁלָם *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שְׁלִימָתָא Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שְׁלָמִין Gn 34, 21 (MS שְׁלָמָנִין) Sab. אִינוֹן שְׁלָם, 1. שְׁלָמָנִין friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְשַׁלְמִין Ex 20, 5 (MS *Aph.* מְשַׁלְמִין) vervollständigen; 2. *inf.* שְׁלָמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלִים Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אֶשְׁלָמָנִין Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁלִים Dt 20, 12 Frieden schließen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.
 שְׁלָם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.
 שְׁלָמָא *a. m., ind.* שְׁלָם Gn 6, 9, *f.* שְׁלָמָא Lv 4, 28, *pl.* שְׁלָמִין Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.
 שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁלָם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שְׁלָם Dt 20, 10 Friede; 3. Übereinstimmung. שְׁלָמָא zugegeben!
 שְׁלָמָא *a. m., pl. d.* שְׁלָמָא Gn 15, 19 eine Völkerschaft (Keniter).

שְׁלִמּוּתָא *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלִמְיָא (jSabb 8^b, Ausg. Ven. שְׁלִמְיָא?)
 שְׁלָמִין männl. Personenname.
 שְׁלָמָא *a. m.* vollkommen.
 שְׁלָמָא, שְׁלָמָא (für שְׁלָמָא) weibl. Personenname.
 שְׁלִמּוּתָא *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלִמּוּתָא 1. שְׁלָמָא.
 שְׁלָא (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer(?).
 שְׁלָא Ortsname.
 שְׁלָא (jAbZ 39^c)?
 שְׁלָא *h.* ausziehen, abziehen.
 שְׁלָא *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלֹף Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen; 2. *pt. pass.* שְׁלִיָּה Lv 22, 24 B. kastriert (durch Lösung der Hoden). *Pa. pf.* 3 *pl.* שְׁלִפּוֹ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִשְׁתַּלֵּף Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.
 שְׁלָא *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.
 שְׁלָפּוֹתָא *a. m.* Blase, Pustel.
 שְׁלָפּוֹתָא *h. f.* 1. Muttermund (Uterus); 2. Kropf; 3. (später) Harnblase.
 שְׁלָפּוֹתָא *a. m.* unreife Dattel.
 שְׁלָפּוֹתָא *a. m.* Blase, Pustel.
 שְׁלָצִין Ortsname(?).
 שְׁלָק I *h.* den Flaum verlieren.
 שְׁלָק II *h.* brühen, sieden. *pt. pass.* שְׁלֹק gesotten (auch von Eiern). *Ni.* gebrüht werden.
 שְׁלָק *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלֹק 2K 19, 26 (MS שְׁלֹק) verbrennen.
 שְׁלָק *h. m.* 1. Sieden, Brühen; 2. *pl.* שְׁלֹקוֹת Gesottenes; 3. שְׁלֹקוֹת בֶּן männl. Personenname.
 שְׁלֹקוֹנִית (irrig שְׁלֹקוֹנִית) *h. f.* Sudsalz (I. Löw).
 שְׁלֹקָא *a. m.* Härchen, Flaum.
 שְׁלָשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu. pt.* 1. dreifach; 2. gedrittelt; 3. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.

שָׁלַשׁ *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm; 4. (später) Durchfall.

שִׁלְשִׁיּוֹת *h. f.* die Wolfsmilchart *Crozophora tinctoria*, nach I. Löw. *שִׁלְשִׁית* *h.*

שָׁלַח *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhängen. *Pass.* 1. herabgelassen werden; 2. verkettet sein.

שִׁלְשָׁל *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שִׁלְשַׁלְתִּי Jos 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.

שֶׁלֶת *h. f.* 1. Kette; 2. Stammbaum. שֶׁלֶשׁ *a. f., pl.* שֶׁלֶשִׁין Ri 16, 21 (*Praet.* שֶׁלֶשִׁין), שֶׁלֶשִׁין Jes 40, 19 (MS שֶׁלֶשִׁין), שֶׁלֶשִׁין! Est II 1, 1 (MS שֶׁלֶשִׁין), שֶׁלֶשִׁין Est II 1, 3 *dass.*

שֵׁ *h. m., pl.* שְׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. שֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an, für. שֵׁם לְשָׁמָּה um der Sache willen (ohne selbstische Absicht); 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. שֵׁ שֵׁם *h.* wie; 7. männl. Personennamen (Sem).

שָׁמָּה (Gn 16, 13) *a. m.* 1. *c.* שָׁם Nu 25, 15, *c. s.* שָׁמָּה Gn 17, 5, שָׁמָּה Gn 5, 2, *pl.* שָׁמָּה Gn 2, 20 Name. 2. Ruf. שָׁם בֵּית Nu 14, 36 B. übler Ruf. שָׁם עַל שָׁם Est II 1, 2 wegen. שָׁם 1. im Namen von; 2. Est II 1, 2 weil.

שָׁמָּה (= שָׁמָּה) *h.* vielleicht.

שָׁמָּה *a. m.* schadhaft.

שָׁמָּה ein Zauberwort.

שָׁמָּה *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Pu. pt.* שָׁמָּה Abtrünniger. *Htp.* abtrünnig werden.

שָׁמָּה *a. dass.* *Ipa. ipf.* שָׁמָּה Ex 12, 43 abtrünnig werden.

שָׁמָּה *h. m.* Religionsverfolgung.

שָׁמָּה *a. m.* dass.

שָׁמָּה (שָׁמָּה) Name eines Dämons.

שָׁמָּה männl. Personennamen.

שָׁמָּה *s.* שָׁמָּה.

שָׁמָּה *h. m.* Ziehen.

שָׁמָּה *h. m.* langgezogen.

שָׁמָּה *a. m.* dass.

שָׁמָּה (Jo 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שָׁמָּה *a. f., ind.* שָׁמָּה Ez 23, 20 (MS שָׁמָּה) Buhlerin.

שָׁמָּה (jOrl 61^a) 1. שָׁמָּה.

שָׁמָּה *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personennamen.

שָׁמָּה *h. m.* Verkündigen.

שָׁמָּה *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שָׁמָּה 2 K 25, 11 (MS שָׁמָּה) Höriger, Diener.

שָׁמָּה *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שָׁמָּה (Ct 5, 10, MS שָׁמָּה) 1. שָׁמָּה, *s.* שָׁמָּה.

שָׁמָּה *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שָׁמָּה I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שָׁמָּה II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שָׁמָּה *h. m.* Bedienung

שָׁמָּה *a. m., c. s.* שָׁמָּה Gn 40, 13 Dienst.

שָׁמָּה *h. m.* Anhänger Schammaj's(?).

שָׁמָּה Name eines gefallenen Engels.

שָׁמָּה *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. ent-schlüpfen lassen; 3. ent-schlüpfen.

Ni. entgleiten, gleiten. *pl.* שָׁמָּה ge-löst. *Pi.* 1. locker, weit machen; 2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שָׁמָּה *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf.* 3 *f. sg.* שָׁמָּה Lv 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* שָׁמָּה

Ex 23, 10 (MS שָׁמָּה) unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* שָׁמָּה Lv 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* שָׁמָּה Dt

15, 2 erlassen (v. Schuld). *Ite.*

1. lose werden; 2. sich entziehen.

שָׁמָּה *h. f.* Erlassjahr.

שָׁמָּה *h. m. pl.* Weinranken.

שְׁמִטָּה (Dt 15, 1) *a. f., pl. c. s.* שְׁמִטָּה
Lv 26, 43 Erlaß, Erlaßjahr.
שְׁמִי 1. männl. Personennamen.
שְׁמִיָּא *a. m., pl.* (wie *ind.*) 1. Gn 1, 1
Himmel; 2. Bezeichnung für Gott;
3. *c.* שְׁמִי 1 K 6, 15 Ven. 1517
Höhe.
שְׁמִיָּא *a. m.* langgezogen.
שְׁמִיָּה *h. m., pl.* 1. Himmel. שְׁמִי קוֹרָה
Decke (im Hause); 2. Bezeichnung
für Gott. שְׁמִי בְּיָדֵי שְׁמִיָּה durch Gottes
Hand (auf natürliche Weise, nicht
durch Menschen).
שְׁמִיָּה *h. m.* 1. eine Münze; 2. *s.* שְׁמִי.
שְׁמִיָּה *a. m., pl. c. s.* שְׁמִיָּהּ Gn 4, 4
fett.
שְׁמִיָּה *h. m.* achter. שְׁמִיָּה עֶצְרַת der
achte Tag des Hüttenfestes.
שְׁמִיעָא (*שְׁמִיעָא*?) *a. m., pl. d.* שְׁמִיעָא
2 K 25, 11 Höriger.
שְׁמִיעָה *h. f.* Hören.
שְׁמִיעָתָא *a. f.* dass.
שְׁמִירָה *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunder-
barer Wurm zum Schneiden der Steine.
שְׁמִירָה *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant;
2. wunderbarer Wurm zum Stein-
schneiden.
שְׁמִירָה *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Be-
obachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spät-
traube.
שְׁמִירָה שְׁמִירָת, שְׁמִירָת, שְׁמִירָת weibl.
Personennamen.
שְׁמִירָה dass.
שְׁמִירָה *a. m.* Zwiebel (*Allium Cepa*).
שְׁמִירָה *h.* 1. verheert werden, öde werden;
2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.*
vertilgt werden. *Hitpo.* staunen.
שְׁמִירָה *a. m.* *Hitpo.* 1. *pf.* אֲשַׁמְרֶם 1 S 21, 14
geistesabwesend sein.
שְׁמִירָה *h. m.* geistesabwesend.
שְׁמִירָה *h. f.* Verödung, Öde.
שְׁמִירָה I *h. Pi.* abschätzen.
שְׁמִירָה II *h. Hi.* fett werden. *Hitp.* fest
werden.

שְׁמִירָה *a. m.* *Itpe.* fett werden.
שְׁמִירָה *h. m.* fett.
שְׁמִירָה männl. Personennamen.
שְׁמִירָה *h. m.* Name.
שְׁמִירָה *h. m.* Öl. *Pl.* שְׁמִירָה Ölarthen, Salben.
שְׁמִירָה שְׁמִירָה Fischtran.
(heiliges) Salböl. שְׁמִירָה שְׁמִירָה durch Rosen-
blätter parfümiertes Öl. שְׁמִירָה שְׁמִירָה ge-
reinigtes Öl. שְׁמִירָה שְׁמִירָה Würzöl.
שְׁמִירָה שְׁמִירָה Öl aus gesottenen Preß-
rückständen. *Pl.* שְׁמִירָה, שְׁמִירָה Ölarthen.
שְׁמִירָה שְׁמִירָה Öl aus aufgeweichten
Olivens. שְׁמִירָה שְׁמִירָה ungereinigtes
Öl.
שְׁמִירָה (Ri 3, 22) *a. m.* Fett.
שְׁמִירָה *a. m., ind.* שְׁמִירָה Gn 18, 8, 2 S
17, 29 Butter.
שְׁמִירָה *h. m., f.* שְׁמִירָה acht. שְׁמִירָה שְׁמִירָה
שְׁמִירָה שְׁמִירָה achtzehn. שְׁמִירָה שְׁמִירָה
Achtzehngebet.
שְׁמִירָה *a. f.* Fettigkeit.
שְׁמִירָה *a. f.* Fett.
שְׁמִירָה *a. m., pl. c. s.* שְׁמִירָה Gn
4, 4 (MS שְׁמִירָה) fett.
שְׁמִירָה *h.* 1: hören. שְׁמִירָה שְׁמִירָה gehorchen;
2. verstehen. שְׁמִירָה שְׁמִירָה soll ich etwa
(das Schriftwort) verstehen? *Ni.*
willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass;
2. tönen lassen.
שְׁמִירָה *a., ipf.* 2 *sg.* שְׁמִירָה Dt 32, 1
hören. שְׁמִירָה שְׁמִירָה gehorchen; 2. bedienen;
3. entnehmen. *Pa. pt. pl.* שְׁמִירָה
1 S 29, 5 ertönen lassen. *Aph.*
1. *pf. c. s.* אֲשַׁמְרֶה Dt 4, 36 ver-
künden; 2. ertönen lassen. *Itpe.*
1. *pf.* אֲשַׁמְרֶה 45, 16 gehört werden;
2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁמְעוּ Gn 49, 10 sich
unterwerfen, gehorchen.
שְׁמִירָה (*imp. v.* שְׁמִירָה). שְׁמִירָה die
tägliche Rezitation gewisser Gesetzes-
stücke (Dt 6, 4—9; 11, 13—21;
Nu 15, 37—41).
שְׁמִירָה *a. m.* 1. *c.* שְׁמִירָה Gn 29, 13 Ruf;
2. *c.* שְׁמִירָה 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.

שְׁמָעָא *a. m., c. s.* שְׁמָעִיָּה Jos 6, 27
 Praet., Ruf.
 שְׁמָעָא *a. m.* Diener.
 שְׁמָעוֹן männl. Personenname.
 שְׁמָעִי dass.
 שְׁמָעִיָּה dass.
 שְׁמָעָנָא *a. m.* Ruf.
 שְׁמַעְתָּן *a. f., pl.* שְׁמַעְתָּן (Cant 5, 10.
 MS שְׁמַעְתָּן) traditionelle Lehre, Lehr-
 tradition.
 שוּמְפוּזִין (SchemR 38 Ausg. Konst.) 1.
 שוּמְפוּזִין *gr. m.* (τοπάδιον) Topas.
 שְׁמִץ *h. m.* Nachrede, übler Ruf.
 שְׁמָצָא *a. m.* 1. übler Ruf; 2. Makel.
 שְׁמַר I *h.* 1. beobachten; 2. erwarten.
Pi. 1. beaufsichtigen; 2. verhüten.
Hitp. verwahrt sein.
 שְׁמַר II *h. Pi.* die Hefen beseitigen
 (vom Wein).
 שְׁמַר *a. Itpa.* אֶשְׁתַּמֵּר Jes 7, 4, 1. mit
 MS אֶשְׁתַּמֵּר, s. סַמַּר II.
 שְׁמַר *h. m.* Fenchel (*Foeniculum vulgare*
Mill.).
 שְׁמָרָא *a. m.* dass.
 שְׁמָרָא *a. m., c. s.* שְׁמָרִיָּה Jer 48 11
 Hefe.
 שְׁמָרָהָא *a. m.* Samaritaner.
 שְׁמָרִים *h. m. pl.* Hefe (bei Wein, Öl).
 שְׁמַרְקָע *x. m.* Trüffel.
 שְׁמַר *h. Pi.* 1. dienen, Dienst tun;
 2. bedienen; 3. (auch mit מְטָה) Bei-
 schlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich
 bedienen, benützen.
 שְׁמַר *a. Pa.* 1. *inf.* שְׁמָרָא Ex 28, 1
 dienen, Dienst tun; 2. *pf.* שְׁמָרָא Gn
 40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben,
 beschlafen. *Itpa.* sich bedienen.
 שְׁמַר *h. m.* 1. Diener; 2. männl. Glied.
 שְׁמַר *h. m. f.* Sonne. בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת
 nachmittags שְׁמַר רֹאֵה blind.
 שְׁמַרָא *a. m.* 1. Dt 4, 19 dass. שְׁמַרָא
 Freitag abends. שְׁמַרָא Lv 23, 5,
 שְׁמַרָא בֵּין שְׁמַרָא nachmittags; 2. Fieber-
 hitze.

שְׁמַרָא *a. m., pl.* שְׁמַרָא Jes 6, 2 Diener.
 שְׁמַרָא, שְׁמַרָא absichtliche
 Veränderungen von שְׁמַרָא.
 שְׁמַרָא *h. m., pl.* שְׁמַרָא Sesam (*Sesamum*
orientale).
 שְׁמַרָא, שְׁמַרָא (Est II 3, 7; 6, 1, nicht
 MS) männl. Personenname.
 שְׁמַרָא *h. m.* Majoran (*Origanum ma-*
jorana).
 שְׁמַרָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
 שְׁמַרָא *a. m. pl.* Röte (der Augen).
 שְׁמַרָא *a. m.* Ameise.
 שְׁמַרָא *a. f., pl.* שְׁמַרָא 1 S 8, 13
 Dienerin.
 שְׁמַר *a., pt. pass.* in den Bann getan.
Pa. in den Bann tun.
 שְׁמַרָא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שְׁמַרָא,
 Ausg. Ven. 1525 שְׁמַרָא) Bann; 2. Ge-
 banntes.
 שְׁמַרָא *h. m.* Anhänger Schammaj's(?).
 שְׁמַרָא *h. f.* schwärzlich.
 שְׁן *h. f.* 1. Zahn. *du.* שְׁנִים; 2. Zahnziehen;
 3. *du.* die Labien der weibl. Scheide;
 4. *du.* die Befestigungen des Mastdarms;
 5. Zacke; 6. *pl.* שְׁנִים Felsen.
 שְׁנָא *a. m.* 1. Ex 21, 24, c. שְׁן Dt 32, 24
 Zahn. שְׁן דְּפִיל Elfenbein. שְׁן דְּחַלָּב
 Milzhahn; 2. Schneidezahn; 3. *pl.*
 die Befestigungen des Mastdarms;
 4. *pl. c.* שְׁנִי Ob 3 Zacke, Spitze.
 שְׁנָא *a. f. s.* שְׁתָּא.
 שְׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern;
 2. שְׁנָא לָא es ist kein Unterschied.
 שְׁנָא מָאָּי was ist für ein Unterschied?
 3. ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שְׁנִי
 Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen
 Unterschied aufzeigen (zur Auflösung
 eines scheinbaren Widerspruches).
pt. pass. מְשַׁנֵּי Ex 33, 16 verschieden;
 3. *pt. pl.* מְשַׁנֵּי Ri 20, 16 (MS מְשַׁנֵּי)
 1. מְשַׁנֵּי, s. שְׁנָא. *Aph. pf.* אֶשְׁנִי Dt
 32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.*
 אֶשְׁתַּנֵּי Dt 32, 5 (MS אֶשְׁתַּנֵּי) sich ver-
 ändern; 2. sich verstellen.

שנא *a. m. s.* בִּרְשׁוֹן.

שנִדְפִין (= שֵׁן דְּפִיל) *a. m.* Elfenbein.

שנה I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna rezitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden; 2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen. *Hi.* Mischna rezitieren lassen.

שנה II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* מְשַׁנֶּה 1. geändert; 2. unnatürlich. *Hitp.* sich ändern.

שנה *h. f., pl.* שָׁנִים Jahr.

שנוי *h. m.* 1. Veränderung; 2. Außergewöhnliches.

שנויא I *a. m.* Antwort.

שנויא II *a. m., c.* שְׁנוֹי Jes 28, 11 Änderung, Veränderung.

שנון *h. m.* Einschärfung.

שנונית *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. ein Gewürz (Sison Amomum L. I. Löw).

שנוקא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Beängstigung.

שנותא *a. f.* 1. *ind.* שְׁנוֹ Ho 6, 10 (MS. שְׁנוֹ) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.

שנותא *s.* שְׁנוּתָא.

שני *h. m., f.* שְׁנִיָּה 1. zweiter; 2. zweiter Grad; 3. Montag.

שניא *a. m., ind.* שְׁנִי, שְׁנִי, *pl.* שְׁנִין Est II 3, 8 (MS. שְׁנִין) Anderes. שְׁנִי es ist kein Unterschied.

שנין *a., pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שְׁנִינוֹ Jer 51, 11 schärfen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֶשְׁתַּנִּינָת Ex 21, 15 geschärft werden.

שננא (Ri 3, 22, Praet. שְׁנָנָא) *a. m., c.* שְׁנָן Gn 3, 24 (MS. שְׁנָן) Klinge.

שננא *a. m.* mit großen Zähnen versehen.

שננא (אֶדְלָא) *a. m.* vegetabilisches Alkali.

שננים *h. m. pl.* Felsen.

שנן *a.* zusammengezogen sein. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.

שנן *h. m., pl.* שְׁנָנִים, שְׁנָנוֹת Zugschnur (zum Zusammenziehen).

שננא *a. m.* dass.

שנק *h. Pi.* erwürgen.

שנק *a. Pa.* 1. *pf.* שְׁנִיק Ex 14, 27, *inf. c. s.* שְׁנִיקוּתָהוֹן Ct 1, 9 dass.; 2. *pf.* 2 *pl.* שְׁנִיקָתוֹן Ma 1, 13 quälen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּנְקוּ Ct 1, 9 erwürgt werden; 2. ersticken.

שנרא (Est II 1, 2, MS. שְׁנִנְרָא) *a. m.* Katze.

שניתא *s.* שְׁנִיתָא.

שניתא *h. f. pl.* Zeichen, Kerben.

שסה *h. Pi.* hetzen.

שסוע *h. m.* 1. Zerreißen, Einreißen; 2. Zerrissenes (an den Klauen).

שסוע *h. Pu. pt.* zerrissen.

שסוע *a. Pa. pf. c. s.* שְׁסַעְנִי Thr 3, 11 zerreißen.

שסקא *x. m.* Mispel.

שספתא *x. m.* Lappen.

ש"ע, ש"ע"ט, ש"ע"ז *s.* Lex. d. Abbrev. *s. v.* שְׁעִמְנו.

שעא I *a. Pa.* glatt machen.

שעא II *a. Itpa. pf.* אֶשְׁתַּעִי Gn 24, 66, Ex 24, 3 erzählen.

שעבד *h., pt. pass.* מְשַׁעְבֵּד 1. unterworfen; 2. mit Hypothek belastet. *Pass.* unterworfen sein.

שעבד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׁעַבְדוּ Gn 12, 5 unterwerfen; 2. verpflichten. *Pass. ipf.* שְׁתַּעְבַּד Gn 25, 23 unterworfen werden, sich unterwerfen.

שעבד *h. m.* 1. Unterjochung, Dienst; 2. Belastung mit Hypothek.

שעבדא *a. m.* 1. *c. s.* שְׁעַבְדָּהוֹן Ex 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Verpflichtung.

שעבו *h. Pu. pt.* מְשַׁעְבּוֹ mit langen Hoden.

שעבוא *a. m.* Hode.

שעה *h. f.* 1. Zeit; 2. Stunde. בְּשֵׁשׁ שְׁעוֹת um sechs Uhr (mittags). אֶבֶן הַשְּׁעוֹת Sonnenuhr.

שעה *h. f.* Wachs.

שעולא *a. m.* 1. Jes 40, 12 hohle Hand; 2. Fußsohle.

שְׂעוּעִים *h. m. pl.* Platterbsenart (*Lathyrus Cicera*).
 שְׂעוּר *h. m.* Maß.
 שְׂעוּרָא *a. m.* dass.
 שְׂעוּתָא (Mi 1, 4, Merx שְׂעוּתָא) *a. f.* Wachs.
 שְׂעֻפְּיָא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) *x. m.* verbotenes Mischgewebe.
 שְׂעֻיָּא *a. m., ind.* שְׂעִיעַ Gn 27, 11 glatt.
 שְׂעִיעוּתָא *a. f., c.* שְׂעִיעוּת Gn 27, 16 Glätte.
 שְׂעִיתָא (Mi 1, 4, Merx שְׂעוּתָא) *a. f.* Wachs.
 שְׂעִל *h. m.* Tiefe(?).
 שְׂעוּלָא *a. m.* hohle Hand. S. שְׂעוּלָא.
 שְׂעֻם *h. m.* Kork.
 שְׂעוּמָא *h. m.* 1. Wahnsinn; 2. Wahnsinniger.
 שְׂעוּמוּתָא *a. m.* Wahnsinn.
 שְׂעוּמוּתִיתָא *a. f.* dass.
 שְׂעוּמָא *h., pt. pass.* מְשַׁעְמָא verwirrt, wahnsinnig. *Pass.* verwirrt werden.
 שְׂעוּמָא *a., pt. pl.* מְשַׁעְמָאִין Ho 9, 7 verwirren. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּעְמְמוּן Jer 4, 9 verwirrt werden.
 שְׂעוּמוּתָא *a. f., c.* שְׂעוּמוּת Dt 28, 28 Irrsinn, Wahnsinn.
 שְׂעוּן *a. Aph. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁעוּנִין Jes 55, 12 klopfen(?).
 שְׂעוּ *h. Pilp.* שְׂעֻשָׁע ergötzen. *Hitpalp.* sich ergötzen.
 שְׂעוּ *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׂעוּעוּ Thr 4, 7 glatt sein; 2. *pf.* שְׂעוּעַ Ez 13, 10 Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen; 4. schmeicheln. *Itpe. pf.* אֶתְשַׁעַע Lv 14, 43 bestrichen werden. S. שְׂעוּעַ.
 שְׂעֻפָּא *a. m., ind.* שְׂעֻף Gn 37, 25, שְׂעֻף Jer 46, 11 Balsam.
 שְׂעוּ I *h. Pi.* Pförtnerdienst leisten.
 שְׂעוּ II *h. Pi.* 1. abschätzen, berechnen; 2. annehmen.
 שְׂעוּ *a. Pa. pf.* 3 *pl. c. s.* שְׂעוּרוּהי Gn 26, 11 abschätzen, berechnen.

שְׂעוּ I *h. m.* Tor. בֵּית שְׂעוּ Torbau (Türwächterraum).
 שְׂעוּ II *h. m.* Marktpreis. בְּעֵל שְׂעוּ Ansetzer des Marktpreises.
 שְׂעוּרָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* Zinsen.
 שְׂעוּשׁוּעִים *h. m. pl.* Vergnügen, Zerstreuung.
 שְׂעוּשׁוּעִית (jKil 27^a) l. שְׂעוּשׁוּעִית, s. שְׂעוּשׁוּעִים.
 שְׂעוּשׁוּעַ *s. שְׂעוּשׁוּעִים.*
 שְׂעוּשׁוּעַת (GnJII 33, 4) l. שְׂעוּשׁוּעַת, s. שְׂעוּשׁוּעִית.
 שְׂעוּתָא (Ct 1, 14) *a. f., ind.* שְׂעוּתָא Ex 33, 5, EstII 3, 3, *pl.* שְׂעוּתָא, שְׂעוּתָא 1. kurze Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde. שְׂעוּתָא בְּשִׁית שְׂעוּתָא um sechs Uhr (mittags).
 שְׂפָא *s. שְׂפָא.*
 שְׂפָא *a. m. s.* שְׂפָא.
 שְׂפָא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.
 שְׂפָא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, abgießen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.
 שְׂפָא II *a.* abschüssig machen.
 שְׂפָאָא *a. m.* Weinküfer.
 שְׂפָדָא *h.* aufspießen.
 שְׂפָדָא *a., pt. pass.* שְׂפָדָא *Pa.* aufspießen.
 שְׂפָדָא *h.* 1. *pt. pass.* שְׂפָדָא glatt; 2. ruhig sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgießen. *Pi.* glätten, abhobeln. *Pu.* geglättet werden. *Hitp.* beruhigt werden, vernünftig werden (von Wahnsinnigen).
 שְׂפָדָא *h. m.* Bratspieß.
 שְׂפָדָא *a. m.* dass.
 שְׂפָדָא I *h. m.* Beurteilung.
 שְׂפָדָא II *h. m.* Albernheit.
 שְׂפָדָא *s. שְׂפָדָא.*
 שְׂפָדָא I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.
 שְׂפָדָא II *h. m.* Abschüssiges. שְׂפָדָא שְׂפָדָא Abfall des Schildknorpels.
 שְׂפָדָא (ExJII 16, 31) l. שְׂפָדָא, s. שְׂפָדָא.
 שְׂפָדָא *a. m., c.* שְׂפָדָא Nu 21, 15 (MS שְׂפָדָא) Erguß.
 שְׂפָדָאָא *a. m.* Weinküfer.
 שְׂפָדָאָא *a. m., gewöhnl. pl.* 1. *c. s.* שְׂפָדָאָא Ex 28, 33 Saum; 2. *c. s.* שְׂפָדָאָא Ex 19, 17 Fuß (eines Berges).

שפולין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שפולי מעים Labien der weiblichen Scham.
 שפוע *h. m.* 1. abschüssiger Teil; 2. Herabhängendes.
 שפועא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuß (eines Berges).
 שיפור (jMoK 81^b) *s.* שפוי I.
 שפופרת *h. f.* 1. Röhre; 2. Rohr des Glasbläfers; 3. Fernrohr; 4. Büchse; 5. Höhlung, Spalt; 6. Eierschale.
 שפוצא *a. m.* Ausbesserung.
 שפוצא *a. m.* 1. Horn (zum Blasen); 2. Behältnis für Geld.
 שפוצא *absichtliche Veränderung von שבוועה.*
 שפחה *h. f.* Magd.
 שפחת *h. f.* Magdstellung.
 שפט *h.* richten.
 שפטא *s.* שפטא.
 שפטנא *a. m.* albern.
 שפא *s.* שפא.
 שפא *a. m.* leer.
 שפא *a. m.* Abgenütztes, Geringes.
 שפא I *a. m.* ruhig.
 שפא II, שפא *a. m.* Ruhe, Beruhigung.
 שפית *h. f.* Vergleich.
 שפיותא *a. f.* dass.
 שפיתא männl. Personennamen.
 שפיתא *h. f.* Richten.
 שפיתא *h. f.* Ausgießen.
 שפיות *h. f.* 1. Vergießen; 2. Weggießen.
 שפיותא *a. f.* 1. Vergießen; 2. Guß (von starkem Regen).
 שפילתא (Dt 1, 7) *a. f.* Niederung.
 שפילנא *a. m.* eine Schlangenart.
 שפיר *a.* trefflich.
 שפיר *h. m.* Hautblase (des Embryo), das Abortivei. Vgl. שפיל.
 שפירא *a. m.* dass.
 שפירא *a. m., f. ind.* שפירא Gn 12, 14 schön.
 שפירותא *a. f., c.* שפירות Dt 28, 47 Fröhlichkeit.

שפיתא *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf das Feuer. שפיתא Topfstelle.
 שפך *h.* ausgießen. *pt.* שופכין Ausgußwasser. *Ni.* ausgegossen werden. *Pu. pt.* weggeschüttet.
 שפך *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שפכתיה Ez 24, 7 vergießen, ausgießen; 2. wegschütten. *Itpe.* 1. *ipf.* שפכתיה Dt 19, 10 vergossen werden; 2. *ipf.* שפכתיה Dt 12, 27 ausgegossen werden; 3. *pt.* שפכתיה 1 K 13, 3 weggeschüttet werden.
 שפכא *a. m.* 1. Ausgußrohr; 2. *ind.* שפך Nu 21, 15 Ausfluß.
 שפכני *h. m.* Olivenart.
 שפל *h.* *Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt werden. *Hitp.* vernachlässigen, unterlassen.
 שפל *a.* שפיל *a.* 1. sich neigen; 2. bis ans Ende verfolgen. *Aph. pt.* משפיל 1 S 2, 7 erniedrigen, niederdrücken. *Itpe. inf.* אשפתלא 1 S 2, 36 sich beugen.
 שפל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig; 3. nachlässig.
 שפלא *a. m.* dass.
 שפלה *h. f.* Niederung.
 שפלות *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut.
 שפלותא (Jer 49, 24) *a. f.* Erniedrigung.
 שפן ein Zauberwort.
 שפנינא (Lv 12, 6) *a. m.* Turteltaube.
 שפנר(?) *h. m.* mit dünnem Gesäß.
 שפע *h.* 1. reichlich fließen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen. *Pu. pt.* 1. luxuriös; 2. schräg, schief. *Hi.* 1. reichlich, im Überfluß geben; 2. überschießen lassen, schräg machen. *Hitp. pt.* schräg, schief.
 שפע *a.* reichlich fließen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.
 שפע *h. m.* Strom.
 שפעא *a. m., c.* שפע Jes 48, 18 dass.
 שפעא *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit, Stärke.

שָׁפָה *h.*, *pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.*
 שָׁפָה 1. abreiben, glatt machen;
 2. streicheln.
 שָׁפָה *a.*, *pf.* שָׁף Ex 32, 20 zerreiben,
 zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpe.*
 zermalmt werden.
 שָׁפָה *a.* *Pa.* ausbessern.
 שָׁפָה *a.* *m.* Ausbesserung.
 שָׁפָה *h.* *Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.
 שָׁפָה (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf.*
c. s. שָׁפָה Ex 30, 7 (MS אֶתְקַנְתִּיהָ)
 putzen. *Aph.* schön machen, putzen.
Itpe. pt. f. מִשְׁתַּפְּרָא Jer 2, 33 schön
 tun.
 שָׁפָה *h.* *m.* Liebliches.
 שָׁפָה *a.* *m.* 1. EstII 1, 3 Schönheit;
 2. *c.* שָׁפָה Ex 22, 4, *c. s.* שָׁפָה Nu
 18, 29 das Beste.
 שָׁפָה (EstII 6, 10, MS שִׁפְרָן Or 2377
 (שִׁפְרָן) *x.* Name eines Pferdes.
 שָׁפָה *x.* *m.* eine Art Trinkgefäß.
 שָׁפָה *a.* *m.* eine Fischart.
 שָׁפָה (Thr 2, 19) *a.* *m.* Morgen-
 grauen.
 שָׁפָה *h.* *Pu. pt.* verwickelt (? *s.* שָׁפָה).
 שָׁפָה *s.* שָׁפָה.
 שָׁפָה *h.* *m.* Rute (Leimrute).
 שָׁפָה *h.* *f.* dass.
 שָׁפָה *h.* auf den Herd setzen, kochen.
 שָׁפָה *a.* *m.* Griff.
 שָׁפָה *h.* *Pi.* abtrennen.
 שָׁפָה Ortsname.
 שָׁפָה (Ex 29, 22) *a.* *m.* 1. Schenkel;
 2. Bein, Fuß.
 שָׁפָה I *a.*, *pt. d.* שָׁפָה Gn 40, 5 Mund-
 schenk. *Aph. pf.* שָׁפָה Gn 29, 10
 tränken, zu trinken geben.
 שָׁפָה II *a.* hinfallen.
 שָׁפָה *h.* eifrig sein.
 שָׁפָה *a.* wachen. *Itpe.* sich bestreben.
 שָׁפָה *h.* *m.* 1. Mandel; 2. Mandel-
 baum.
 שָׁפָה *h.* *m.* eifrig, strebsam.
 שָׁפָה *h.* *Hi.* tränken, zu trinken geben.

שָׁקוֹד *h.* *m.* strebsam, eifrig.
 שָׁקוֹד *a.* *m.* Getränk.
 שָׁקוֹד *h.* *m.* Abschätzung.
 שָׁקוֹד *a.* *m.* Lastträger.
 שָׁקוֹד *h.* *m.* 1. Vertiefung; 2. Ein-
 senkung.
 שָׁקוֹד *a.* *m.* Verdeckung.
 שָׁקוֹד absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
 שָׁקוֹד *h.* *m.* Oberschwelle.
 שָׁקוֹד *a.* *m.* dass.
 שָׁקוֹד *a.* *m.* 1. *pl. c. s.* שָׁקוֹד Jer 4, 1
 Greuel; 2. *pl. c. s.* שָׁקוֹד Dt 29, 16
 (im MS beschädigt) Götze (Scheusal).
 שָׁקוֹד *h.* *m.* Ableugnen.
 שָׁקוֹד *h.* *m.* eine Art Krug.
 שָׁקוֹד absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
 שָׁקוֹד *a.* *f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* שָׁקוֹד
 1 K 10, 5 (MS שְׁקוֹד) Getränk.
 שָׁקוֹד *x.* *f.* eine Speise.
 שָׁקוֹד *h.*, *pt. pass.* gesenkt.
 שָׁקוֹד *a.*, *ipf.* שָׁקוֹד Ex 23, 12 ruhen.
Aph. ipf. 1 *sg.* שָׁקוֹד Jes 62, 1
 ruhen lassen.
 שָׁקוֹד *h.* *m.* Ruhe.
 שָׁקוֹד *a.* *m.*, *ind. f.* שָׁקוֹד Sac 1, 11
 ruhig.
 שָׁקוֹד (Gn 40, 5) *a.* *m.* Mundschenk.
 שָׁקוֹד *a.* *m.* 1. Tränken. שָׁקוֹד בֵּית
 Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung.
 שָׁקוֹד בֵּית Gn 13, 10 bewässertes Feld;
 3. *pl. d.* שָׁקוֹד Jes 32, 20 (MS שָׁקוֹד)
 Bewässerungskanal; 4. *pl.* שָׁקוֹד
 Getränke, Drogen.
 שָׁקוֹד *h.* *f.* Eifer, Fleiß.
 שָׁקוֹד *a.* *f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung;
 3. *c. s.* שָׁקוֹד Gn 40, 21 Amt des
 Mundschenkens.
 שָׁקוֹד *a.* *m.* eine Vogelart.
 שָׁקוֹד *s.* שָׁקוֹד.
 שָׁקוֹד *h.* *f.* 1. Einsinken; 2. Unter-
 gang (der Sonne).
 שָׁקוֹד *a.* *f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* שָׁקוֹד
 hypothekarische Eintragung.
 שָׁקוֹד *h.* *m.* Felsvorsprung, Halbgrotte.

שָׁקַף *a. m., c.* שָׁקַף Ri 7, 25 (Praet. שָׁקַף), Jes 10, 26 (MS שָׁקַף) dass.

שָׁקִים *h. m.* ein Mann mit Kopf ohne Hinterhaupt.

שָׁקִית *h. f.* Begehrlichkeit.

שָׁקִיתָא *a. f.* Tränktrog.

שָׁקִיתָא *a. f., pl.* שָׁקִין Koh 2, 5 Bewässerungsrinne(?).

שָׁקַל *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* שָׁקוּל gleichgeschätzt. *Pi.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שָׁקַל I *a.* schätzen.

שָׁקַל II *a.* 1. *inf.* מִשָּׁקַל Ex 23, 5 (MS מִשָּׁבַק) nehmen, abnehmen. שִׁטְפוֹן Nägel abschneiden; 2. bringen; 3. heiraten; 4. שָׁקַל וּשְׁתָּא, *pt. pl.* (שָׁקֵל וּשְׁתָּא) (Ven. 1525 וּשְׁתָּא וּשְׁתָּא) verhandeln. *Itpe.* genommen werden.

שָׁקַל *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbsekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Mischnatraktats.

שָׁקֵמָא *a. m., pl. d.* שָׁקֵמָא 1 K 10, 27, שָׁקֵמָן Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שָׁקֵמָה *h. f.* 1. *pl.* שָׁקֵמִים dass. בְּתוּלָה שָׁקֵמָה noch nie abgehauene Sykomore. בְּנוֹת שָׁקֵמָה Sykomorenstumpf. בְּנוֹת שָׁקֵמָה Sykomorenfrucht; 2. Ortsname.

שָׁקֵמוֹנָה Ortsname.

שָׁקֵמוֹנִי *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקַע *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen; 3. untergehen (v. d. Sonne). *Pi.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tief liegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Hitp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שָׁקַע *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tief liegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* שָׁקַעַא Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Itpe.*

1. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּכְעוּ Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקַח I *h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקַח II *h.* *Ni.* hinausschauen. *Hi.* 1. schauen, betrachten; 2. aufsteigen; 3. wölben.

שָׁקַח *a.* 1. *pf. c. s.* שָׁקַחְנוּ Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* שָׁקַח Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* שָׁקַחוּ Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* יִשְׁקַח 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen, schließen.

שָׁקַפָא *a. m.* Felsvorsprung. *S.* שָׁקִיפָא.

שָׁקַפָא (Ex 12, 7) *l.* שָׁקַפָא *a. m.* Schwelle.

שָׁקִין *h.* *Pu. pt.* abscheulich.

שָׁקִין *a.* *Pa.* 1. *inf.* שָׁקַנָא Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּשְׁקִינוּ Lv 11, 43 abscheulich machen, verunreinigen.

שָׁקִין *h. m.* Reptil (Greuel).

שָׁקַנָא (Lv 11, 10) *a. m., ind.* שָׁקִין Lv 7, 21 B. Greuel.

שָׁקַק *h. m.* Straße.

שָׁקַקָא *a. m.* dass.

שָׁקַר *h.* *Pi.* betrügen, lügen. *Hitp.* der Lüge überführt werden.

שָׁקַר *a.* *Pa. pf.* שָׁקַר Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁקַר Gn 21, 23, 1 *pl.* נִשְׁקַר Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שָׁקַר *h. m.* Lügner.

שָׁקַר *h. m.* Lüge.

שָׁקַרָא (Ex 20, 7) *a. m., ind.* שָׁקַר 1 S 12, 3 dass.

שָׁקַרָא *a. m., pl.* שָׁקַרִין Ze 3, 4 (MS שָׁקַרִין) Lügner.

שָׁקַרָה *a. m.* Lügner.

שָׁקַרְוָה *a. m.* dass.

שָׁקַרְן *h. m.* dass.

שָׁקַרְנָא *a. m.* dass.

שָׁקַשַׁק *h.* 1. befeuchten; 2. *l.* קִשְׁקֵשׁ.

שָׁקַתָא *a. f.* Straße.

שָׁרָא I *a.* 1. Gn 24, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. verzeihen; 4. (Trg. MS

stets *Pa.*) einwilligen. *Pa.* 1. lösen;
 2. *pf.* 3 *pl.* שְׂרִיאוֹ Gn 6, 1 anfangen;
 3. *pf.* שָׂרִי Jos 17, 12, Ri 1, 27. 35,
 1 *pl.* שְׂרִינֵא Jos 7, 7, *imp.* שָׂרִי Ri 19, 6
 (alles bei Praet.) einwilligen. *Itp.*
 1. gelöst werden; 2. *ipf.* יִשְׁתָּרִי Jes
 5, 27 sich lösen; 3. erlaubt werden.
Itpa. beginnen.
 שָׂרָא II (Ex 10, 14) *a.*, *pt.* שָׂרִי Gn 14, 13,
 Ex 18, 5 (MS שָׂרִי), *pt. pl.* שָׂרִין Nu
 2, 17 lagern, wohnen. *Aph. pf. c. s.*
 אֶשְׂרִינֵא Gn 2, 15 lagern lassen,
 wohnen lassen.
 שָׂרַב *h.* *Hitp.* verbrannt werden.
 שָׂרַב *a.* brennen. *Aph.* dass.
 שָׂרַב *h. m.* Sonnenglut, Hitze.
 שָׂרַבָּא (Gn 31, 40), שָׂרַבָּא *a. m.* dass.
 שָׂרַבַּב *h.* herabhängen lassen. *Pass.*
 herabhängen.
 שָׂרַבַּב *a.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* שָׂרַבְּבוּ
 Jer 38, 6 herablassen. *Pass.* 1. herab-
 kommen; 2. herabhängen.
 שָׂרַבַּט I *h.* geißeln(?).
 שָׂרַבַּט II *h.* in Blasen aufgehen lassen.
 שָׂרַבַּט *a.* steif machen.
 שָׂרַבִּים *h. m.* 1. Stab; 2. Zepter;
 3. Stiel.
 שָׂרַבִּטָא *a. m.* 1. *pl.* שָׂרַבִּיטִין 1 K 12, 11
 Stab; 2. Ranke.
 שָׂרַבִּינֵא *a. m.*, *pl.* שָׂרַבִּינֵי Ct 3, 9 Zypresse
 oder Wacholder (*Juniperus excelsa*).
 שָׂרַבְרוּבִיתָא *a. f.* Hitze (Trockenheit).
 שָׂרַג *a.* 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. *s.* שָׂרַג.
 שָׂרָנָא *x. m.* Lampe.
 שָׂרַגַּנָא *a.* überreden, verleiten. *Pass.*
 überredet werden.
 שָׂרַגוּשָׂא *x. m.* Löffel.
 שָׂרַגִּינֵא *a. m.* leicht verführbar.
 שָׂרָה I *h.* 1. einweichen; 2. auflösen;
 3. erlauben. *Ni.* aufgelöst werden.
 שָׂרָה II *h.* lagern, wohnen. *pt. pass.* שָׂרִי
 wohnend, wohnhaft. *Hi.* wohnen lassen.
 שָׂרוּבָא (Jes 35, 7, MS שָׂרַבָּא) *a. m.*
 Dürres.

שָׂרְנָל *x. m.* Überärmel.
 שָׂרוֹן Landschaftsname.
 שָׂרוֹנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) *a. m.*
 dass. (die Saronsebene).
 שָׂרוֹנִי *h. m.* aus Saron.
 שָׂרַט *a.*, *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁרַטוּן Jes 38, 21,
 1. *m.* MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁרַטוּן,
s. שָׂטַר.
 שָׂרִיא *a. m.* Erlaubender.
 שָׂרִיבָא *a. m.* heiß.
 שָׂרִיבִיתָא (?) *a. f.*, *c.* שָׂרִיבִית Dt 16, 9, Ho
 1, 2 (MS שָׂרִיבִית), *c. s.* שָׂרִיבִית 1 S 15, 17
 (Soc 59 שָׂרִיבִיתָא) Anfang.
 שָׂרִיחָא *a. m.*, *f. d.* שָׂרִיחָתָא Ho 7, 11
 (MS שָׂרִיחָתָא) ausgelassen.
 שָׂרִיוֹנָא, שָׂרִינָא *a. m.*, *ind.* שָׂרִין Ex 28, 32
 Panzer.
 שָׂרִיקָא *a. m.* Streifen.
 שָׂרִיקָא *a. m.* Abfluß.
 שָׂרִיקָא *a. m.* 1. fest; 2. feststehend.
 שָׂרִירָאִית *a.* sicher.
 שָׂרִירוּתָא *a. f.* Wahrheit.
 שָׂרִישׁ *s.* שָׂרִישׁ.
 שָׂרִיתָא *a. f.*, *c. s.* שָׂרִיתִי Gn 17, 8, *pl.*
 שָׂרִין, שָׂרִין Balken.
 שָׂרַבָּא *a. m.* (Est II 9, 16, MS סָרְבָּא)
 Rest.
 שָׂרַבְכָא *a. m.* Nest.
 שָׂרַבְכָתָא *a. f.* dass.
 שָׂרַנְקָא *s.* שָׂנוּקָא.
 שָׂרַנְקָא *s.* שָׂנַק.
 שָׂרַנְקָא *a. m.* eine Vogelart.
 שָׂרַע *a.* 1. herabhängen, herabfallen;
 2. niederlegen; 3. ablassen; 4. *s.* שָׂרַע.
 שָׂרַעֲתָא *a. f.* Abhang, Böschung.
 שָׂרַפְרָה *h. m.* Fußschemel.
 שָׂרַפְדָּה *h. f.* Blutfluß.
 שָׂרִין *h.* *Hi.* Reptile hervorbringen.
 שָׂרִין *h. m.* Reptil.
 שָׂרַצָא *a. m.* dass.
 שָׂרַצִּיפָא *a. m.* eine Fußbekleidung.
 שָׂרַק *h.* pfeifen, zischen.
 שָׂרַק I *a.*, *pf.* 3 *pl.* שָׂרַקוּ Thr 2, 15
 dass.

שָׁרַק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen;
 3. s. שָׁרַק. *Itpe.* ausgleiten.
 שָׁרַק s. שָׁרַק.
 שָׁרָא *a. m.* Abfluß.
 שָׁרָקוּתָא *a. f.* Pfeife.
 שָׁרָרֶק *h. m.* Bienenfresser (*Merops
apiaster*).
 שָׁרָרֶקָא *a. m.* dass.
 שָׁרָר, שָׁרָרָא *a.* festgeschlossen sein. *Pa.*
 festmachen. *Itpe.* fest werden.
 שָׁרָר *h. m.* Nabel.
 שָׁרַשׁ *h. Pi.* entwurzeln, ausrotten. *Hi.*
 Wurzel schlagen. *Hitpa.* Wurzel
 schlagen, eingewurzelt werden.
 שָׁרַשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שָׁרַשָּׁא Koh 3, 2
 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.*
 Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn
 bringen.
 שָׁרַשָּׁא, שָׁרַשָּׁא *a. m., pl. c. s.* שָׁרְשֻׁהִי
 Jes 53, 2 Wurzel.
 שָׁרְשֻׁרָא *a. m.* Strick.
 שָׁרְשִׁפָּא *a. m.* Schemel.
 שָׁרְשֻׁרָת s. שְׁלִשְׁלָת.
 שָׁרַת *h. m.* Dienen, Dienst.
 שָׁרְתוּנָא *h. m.* Spieß, Spitze.
 שָׁשׁ I *h. m.* Leinenstoff aus mehrfachem
 Faden. שָׁשׁ מְשֻׁנָּר Stoff aus be-
 sonders starkem (sechs- bis zwölf-
 fachem) Faden.
 שָׁשׁ II *h. m., f.* שָׁשָׁה sechs. *pl.* שָׁשִׁים
 sechzig.
 שָׁשִׁיתָא I *a. f.* Laterne.
 שָׁשִׁיתָא II *a. f.* Kuchen.
 שָׁשִׁד männl. Personennamen.
 שָׁשִׁת dass.
 שָׁתָא (Lv 25, 50) *a. f., ind.* שָׁנָא
 Lv 25, 53, *pl. d.* שָׁנִיָּא Lv 25, 50 Jahr.
 שָׁתָהּ בֶּרֶ Lv 12, 6 B. einjährig.
 שָׁתָא I, שָׁתִי (Gn 9, 21), אֲשָׁתִי (Ex
 34, 28, MS שָׁתִי) *a., pf.* 1 *sg.* שָׁתִיתִי
 Dt 9, 9, *imp. sg.* אֲשָׁתִי trinken. *Itpe.*
ipf. יִשְׁתִּיתִי Lv 11, 34 getrunken werden.
 שָׁתָא II *a., pt.* שָׁתִי Jes 19, 10 Soc 59,
ipf. 2 *sg. f.* תִּשְׁתֵּן Ri 16, 13 weben.

Pa. spulen, Kette machen. *Aph.* 1.
 dass.; 2. befestigen.
 שָׁתָא *a. m.* Trinker.
 שָׁתָה I *h.* trinken. *pt. pass.* שָׁתִי ange-
 trunken.
 שָׁתָה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.
 שָׁתָא *a. m.* Trinker.
 שָׁתוּמָא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.
 שָׁתוּף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.
 שָׁתוּק *h. m.* schweigsam.
 שָׁתוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.
 שָׁתוּקִי *h. m., f.* שָׁתוּקִית Kind mit un-
 bekanntem Vater.
 שָׁתוּסָא *a. m.* Sechstel.
 שָׁתוּתִים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst.
 1512) 1. גּוֹנְתִים, s. גּוֹנְתִי.
 שָׁתִי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).
 שָׁתִיָּא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.
 שָׁתִיָּא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.
 שָׁתִיָּה I *h. f.* Trinken.
 שָׁתִיָּה II *h. f.* Grund, Unterlage.
 שָׁתִיָּה אֶבֶן Stein im Allerheiligsten
 des Tempels.
 שָׁתִילָא *a. m., pl.* שָׁתִילִין Jer 31, 5
 (Soc 59 wohl שָׁתִילִין) Steckling.
 שָׁתִים *h. f. du.* zwei.
 שָׁתִיקָה *h. f.* Öffnen.
 שָׁתִיקָה *h. f.* Schweigen.
 שָׁתִיקוּת *h. f.* dass.
 שָׁתִיקוּתָא *a. f.* dass.
 שָׁתִיתָא (= שָׁתִיתָא) *a. f.* Speise aus
 Mehl von halbreifem Weizen oder
 von Linsenmehl.
 שָׁתִיתָאָה (Nu 7, 42) *a. m., f. d.* שָׁתִיתָא
 Ex 26, 9 sechster.
 שָׁתָד *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.
 שָׁתָד *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.;
 2. beschädigen(?).
 שָׁתָל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.*
 gepflanzt werden.
 שָׁתָל *a., pt. pass. f.* שָׁתִילָא Ez 17, 8
 pflanzen.
 שָׁתָל *a. m.* Setzling.
 שָׁתָלָא *a. m.* Gärtner.

שָׁתַם *h.* öffnen.
 שָׁתַם *a.* dass.
 שָׁתַן *h.* *Hi.* Harn lassen.
 שָׁתַן *a.* *Aph.* dass.
 שָׁתַן *h.* *m.* Harn.
 שָׁתַם *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.
 שָׁתַם *a.* *m.* Grund, Grundpfeiler.
 שָׁתַן *h.* *Pi.* verbinden, zusammenschließen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.
 שָׁתַן *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* מִשְׁתַּתֵּן *Ct* 1, 7 (MS מִשְׁתַּתֵּן) zugesellen. *Itpa.* 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אֶשְׁתַּתֵּן *Est* II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.
 שָׁתַן *h.* *m.* Genosse.

שָׁתַם *a. m., pl.* שָׁתַתֵּן *Jes* 1, 23 *Soc* 59 dass.
 שָׁתַתֵּן *h. f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.
 שָׁתַתֵּן *a. f., c.* שָׁתַתֵּן *Lv* 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.
 שָׁתַתֵּן *a. f., c. s.* שָׁתַתֵּן *Ma* 2, 14 Genossin.
 שָׁתַם *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.
 שָׁתַם, שָׁתַתֵּן (*Lv* 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen. 2. *pt. pl. f.* מִשְׁתַּתֵּן *Ez* 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.
 שָׁתַתֵּן *a. m.* schweigend.
 שָׁתַר *a. Pass.* אֶשְׁתַּר zurückbleiben.
 שָׁתַתֵּן I *h.* langsam fließen.
 שָׁתַתֵּן II *h., s.* שָׁתַתֵּן II.

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.
 תָּא *h. m.* Gemach.
 תָּא *a., f.* תָּא, *pl.* תָּא, *s.* תָּא.
 תָּאב *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.
 תָּאבָא *a. f., c. s.* תָּאבָא *Gn* 3, 16 (MS תָּאבָא) Begehren.
 תָּאבָא *gr.* männl. Personennamen (Θεόδωρος).
 תָּא *h. m.* Wildochse(?).
 תָּא *h. f.* Verlangen.
 תָּאבָא *h. f.* 1. Zwillingsschwester; 2. *pl.* Backzähne.
 תָּאבָא *h. m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
 תָּאבָא männl. Personennamen.
 תָּאבָא *gr. m.* (θέατρον) Theater.
 תָּאב I *a.* zurückkehren. *S.* תָּאב.
 תָּאב II *a., pt. pl.* תָּאבָא *Ho* 13, 5 (MS תָּאבָא) begehren.

תָּאבָא *a. m., ind. f.* תָּאבָא *Nu* 11, 6 sich ekelnd.
 תָּאבָא *h. f., s.* תָּאבָא.
 תָּאבָא *a. f., s.* תָּאבָא.
 תָּאבָא *h.* *Hi.* doppelt sein, sich entsprechen. *Pu.* dass. *Ho.* dazwischen gestellt werden.
 תָּאבָא *h. f., pl.* תָּאבָא 1. Feige; 2. Feigenbaum (*Ficus carica*). תָּאבָא תָּאבָא wilder Feigenbaum(?).
 תָּאבָא *a. m.* Rumpf.
 תָּאבָא *a. Pa.* 1. *pf.* 2. *sg.* תָּאבָא *Ez* 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.
 תָּאבָא *h. f.* Getreide.
 תָּאבָא *h. f.* Vermischung.
 תָּאבָא *a. m., c.* תָּאבָא *Jes* 30, 14 (MS תָּאבָא) Zerbrechen.
 תָּאבָא *h. f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.
 תָּאבָא *a. m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תָּאבָא *Am* 6, 6 (MS תָּאבָא), תָּאבָא *Ob* 12, 13 (*Soc* 59 תָּאבָא) Verderben, Unglück.

תבירותא *a. f., c.* תבירות Thr 3, 65 Zermalmung.
 תבל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.
 תבל *h. m.* 1. Würze, Gewürz. בית תבלין Gewürzkasten; 2. Lieblichkeit.
 תבל *h. Pi.* würzen. *Pa. pt.* gewürzt.
 תבלא (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.
 תבלא *a. m.* Gewürz.
 תבלול *h. m.* Vermischung.
 תבלול *h. m.* mit Hornhautfleck, der sich in die Pupille erstreckt.
 תיבלטרין 1. תיבלטרין *gr. m.* (φιβουλαι-
 τώριον) Kleid mit Fransen(?).
 תבליל *a. m.* Strick.
 תבללא *a. m.* Schnecke.
 תבלתא *a. f., pl.* תבלין Ähre.
 תבן *h. m.* Stroh, Häcksel. בית תבבן Häcksel-
 Häckselshuppen.
 תבן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.
 תבן *a. Ipe.* mit Stroh bestreut werden.
 תבנא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תבן Ez 13, 10 Stroh, Häcksel.
 תבגית *h. f.* Form, Modell.
 תבע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. ein-
 fordern. *Ni.* aufgefordert werden.
 תבע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְּבַע Gn 9, 5
 fordern; 2. mahnen; 3. auffordern
 (zur Ehe); 4. *inf.* מִתְּבַע Gn 25, 22
 erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תִּבְעִיהָ
 Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְּבְּעוּ
 Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.*
 fordern. *Itp.* untersucht werden.
 תבין 1. תבין *gr. m.* (θηβαϊκόν) von
 Theben.
 תבר *a.* 1. *inf.* מִתְּבַר Gn 19, 9 zer-
 brechen; 2. abbrechen; 3. *pt. pass.*
 תביר Lv 22, 22 verletzen; 4. *pt. f.*
 תִּבְרָא Lv 13, 55 B. böseartig. *Pa. pf.*
 תִּבְרָא Ex 9, 25 zerschmettern. *Itp.*
 1. *inf.* אֶתְּבְּרָא Jon 1, 4 Soc 59 zer-
 brochen werden; 2. *pf.* אֶתְּבַר Ex 22, 9
 verletzt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְּבְּרוּ
 Dt 20, 3 zusammenbrechen, sich

ängsten. *Itpa. pt. pl.* מִתְּבְּרִין Ex
 32, 18 zerschmettert werden.
 תִּבְרָא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zer-
 brechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Ver-
 derben, Unglück; 3. Widerspruch.
 תִּבְרָא *a. m.* Zerschmetterer (ein Gerät).
 תִּבְרָנִי *s.* תִּבְרָנִי.
 תִּבְרוּשׁ *lat.* Flußname (*Tiberis*).
 תִּבְרָתָא *a. f.* 1. Widerlegung; 2. Quittung.
 תִּבְשִׁיל *h. m.* gekochte Speise; Gericht.
 תִּבְשִׁילָא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.
 תִּנָּא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תִּנָּא)
 Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.
 תִּנְאֻלָּתָא *a. f., ind.* תִּנְאֻלָּה Jes 4, 4
 Besudelung.
 תִּנְדָּא *a. m.* 1. Stab; 2. Zepter.
 תִּנְלָא männl. Personennamen.
 תִּנְלַחַת *h. f.* Scheren, Abschneiden.
 תנר *h. Pi.* in Sold nehmen, dingen.
 תנר *a. Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתְּנֵר Dt
 21, 14 Handel treiben.
 תִּנָּר *h. m.* Streit.
 תִּנָּר *h. m.* Kaufmann, Händler.
 תִּנְרָא *a. m., ind.* תִּנָּר Gn 38, 2 dass.
 תִּנְרָא (Sac 14, 21, MS תִּנְרָא) *a. m.* Handel.
 תִּנְרָא *a. m.* Streit.
 תִּנְרוּתָא *a. f.* Handel.
 תִּנְרָנָא *a. m.* streitsüchtig.
 תִּנְרַתָּא *a. f.* Streit.
 תִּנְרָא *gr.* männl. Personennamen (Θεό-
 δωπος).
 תִּנְרָא *gr.* männl. Personennamen (Θεόδωπος).
 תִּנְרָא *a. m. pl., ind.* תִּנְרִין Ho 9, 14
 Brüste (des Weibes).
 תדיוטוס (Midr. Teh 9, 16)?
 תִּדְרָא *h. m.* beständig, dauernd.
 תִּדְרָא *a. m., f.* תִּדְרָא Nu 4, 16 dass.
 תִּדְרָא (Ex 28, 30) *a.* (auch בֵּת) immer,
 beständig.
 תִּדְמֹר (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).
 תִּדְמֹרָא *a. m.* Einwohner von Tadmor.
 תִּדְמֹרִי *h. m.* dass.
 תודורוס, תודורוס *gr.* männl. Personen-
 name (Θεόδωπος).

תָּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.
 תָּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תָּהָה Thr 1, 9
 (Ven. 1517 תָּהָה) bereuen.
 תָּהָא III *a.* riechen.
 תָּהָה I *h.* erstarrt sein.
 תָּהָה II *h.* bereuen.
 תְּהוֹם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.
 תְּהוֹמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.
 תְּהוּת *h. f.* Reue.
 תְּהוּתָא *a. f.* dass.
 תְּהִלִּים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalm-
 buchs.
 תְּהִיכְתָּא *a. f.* Verkehrtheit.
 תְּהִיכְנָא *a. m.* verkehrt.
 תְּהִיכְנוּתָא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Um-
 kehrung.
 תוּ (= תוּב) *a.* ferner, weiter.
 תוּ *s.* אָתָא.
 תּוּ *h. m.* Zeichen, Mal.
 תּוּא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.
 תּוּא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.
 תּוּא *a.* bereuen.
 תּוּאָה *h. f.* Anlaß (zu Schlimmem).
 תּוּאָר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.
 תוּב *a.* 1. *pf.* תָּב Gn 18, 33, *pt. pass.*
 תָּאִיב (*s.* תָּאִיבָא) zurückkehren; 2. *pf.*
 3 *f. sg.* תָּבַת Ex 4, 7 wieder werden;
 3. *ipf.* 1 *sg.* אָתוּב Gn 30, 31 wieder
 tun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אָתִיב
 Nu 25, 11, הָתִיב, אֹתִיב umkehren
 machen, wenden; 2. *ipf.* יָתִיב Nu
 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אָתִיבו
 Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung
 erheben. *Ittaph.* 1. *pf.* אָתִתָּב Gn
 42, 28, אֹתוֹתָב zurückgegeben werden,
 zurückgebracht werden; 2. wieder-
 hergestellt werden; 3. vergolten
 werden; 4. *pt.* מָתִתָּב Jes 53, 7 Ant-
 wort erhalten; 5. widerlegt werden.
 תוּב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.
 תוּב *h. m.* männliche wilde Feige.
 תוּבָא *a. m., c. s.* תּוּבִיָּה Jes 19, 14 Auswurf.
 תוּבָא Ortsname.
 תוּבָיָה Flußname.

תוּכָן *a.* ferner, wieder.
 תוּכְרוֹת *h. f. pl.* Zugschnur(?).
 תוּדָה männl. Personennamen (*s.* תָּדִי).
 תוּדָם *gr.* männl. Personennamen (Θεοδᾶς).
 תוּדָתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.
 תוּה *h. Pi.* Zeichen machen.
 תוּה (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken,
 sich entsetzen; 2. unruhig sein.
 תוּה *h. m.* Angst, Entsetzen.
 תוּהָא I (Gn 27, 33) *a. m.* dass.
 תוּהָא II *a. m.* Reue.
 תוּהָא Flußname.
 תוּהוּ *h. m.* Erstarrung, Öde.
 תוּהוּת *h. f.* Reue.
 תוּהוּתָא *a. f., c.* תְּהוּתָא Dt 28, 67 (MS
 תוּהוּת) Entsetzen.
 תוּחָלָת *h. f.* Hoffnung.
 תּוּי Flußname.
 תּוּיכְמִידָא l. תּוּכְכָּא *a. m.* Braten eines
 Tiers mit Hinzufügung der inneren
 Teile.
 תּוּךְ Ortsname.
 תּוּךְ *h. m.* Mitte.
 תּוּךְ *h. m.* 1. Innenseite, Inneres.
 תּוּךְ בָּהּ Braten eines Tiers mit Hin-
 zufügung seiner inneren Teile.
 תּוּךְ תּוּךְ Braten eines Tiers mit Hin-
 einlegen seiner inneren Teile; 2. תּוּךְ,
 תּוּךְ in, während. לְתוּךְ in.
 תּוּךְ כָּרִי innerhalb der Dauer von;
 3. מִתּוּךְ infolge. מִתּוּךְ שֵׁן da ja.
 מִתּוּךְ כֶּךְ deshalb.
 תוּךְ *h. Pi.* תּוּךְ die Mitte bilden.
 תּוּךְ schallnachahmendes Wort für das
 Geräusch von kochendem Gemüse.
 תוּךְ *s.* תוּב.
 תּוּךְ *a.* verletzen. *Ite.* beschädigt werden.
 תּוּכְכָּר *h. m.* Braten mit Hinzufügung
 der inneren Teile.
 תּוּכָא *a. m.* Schaden.
 תּוּכָהָ *h. f.* Zurechtweisung.
 תּוּכִיחָא *a. f., ind.* תּוּכִיחָא Mi 6, 2
 dass.
 תּוּלְדָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.

תולדות *a. f., c. s.* תולדותיה Est II 3, 3
(MS תולדותיה) Geburt.
תולדות *a. f.* 1. *pl. c.* תולדת Gn 5, 1
Entstehung; 2. Geschlecht.
תולדת *a. m.* תולדות *a. m.* kermesfarben, purpurn.
תולדת *h. f.* 1. Made, Wurm; 2. Wurm-
fraß.
תולדת (Dt 28, 39) *a. f.* dass.
תום *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
תומא *a. m., pl.* תומי Nu 11, 5 dass.
תמן *h. m.* Achtelmaß.
תומנתא *a. f.* dass.
תומרתא *s.* תמרתא.
תין *a.* ihr (= אתון).
תונא *a. m., pl. d.* תוניא Dt 32, 25
Gemach, Kammer.
תוספא *a. m.* aus Thosphia(?).
תוספת, תוספת *h. f.* 1. Hinzufügung;
2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition
zur Mischna.
תוספתא *a. f.* dass.
תועבה *h. f.* Abscheu, Greuel.
תועיבתא *a. f., ind.* תועיבא Lv 18, 22
dass.
תועלת *h. f.* Nutzen.
תוף *h. m., pl.* תפים Pauke.
תופין *a. m. pl., c.* תופיני Lv 6, 14 B.
eine Art Kuchen.
תופת Örtlichkeit bei Jerusalem.
תופאות *h. f. pl.* Unterarten.
תוקף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.
תור *h.* durchspähen.
תור *a. Pa.* תיר wecken.
תור I *h. m.* Stier, Ochs. ראש תור Aus-
läufer eines Grundstücks.
תור II *h. m.* Turteltaube.
תור III *h. m.* 1. Reihe; 2. Schnur, Seil.
תורא *a. m.* 1. *ind.* תור Lv 4, 3 Stier,
Ochs; 2. 2 K 12, 10 l. mit MS תורא.
תורא *a. m.* תורא eine unreine Fischart
(Rochen?).
תורא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur;
2. Rand.
תורא *a. m.* Ochsentreiber.

תורקלא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.
תורה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzsrolle;
3. heilige Schrift.
תוריתא *a. f.* Gestalt, Form.
תורן *h. m.* Mastbaum.
תורניתא *a. f.* Cypresse.
תורן I *h. m.* weibl. Scham.
תורן II *h. m.* das Wesentliche eines
Dokuments (die Ausfüllung des For-
mulars).
תורתא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Per-
sonenname; 3. תורתא ביי Ortsname.
תורתא *a. m.* aus Be Torta.
תושב *h. m.* 1. festsitzend; 2. תושב
Beisaß, auf israelitischem Gebiet
wohnhafter Nichtisraelit.
תות *a.* 1. *c. s.* תותיה Est II 1, 2 (MS
תותיה) unter; 2. anstatt.
תות *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeer-
baum (*Morus*).
תותא *a. m.* dass.
תותב *h. m.* eingesetzt. שן תותב fal-
scher Zahn.
תותבא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.*
תותבא Ex 22, 26 (MS תותבא), *pl.*
c. s. תותבא Jos 9, 13 Praet., Ge-
wand; 3. *d.* תותבא Ex 12, 45 Bei-
sasse.
תותבאות *a. f., c.* תותבות Gn 37, 1
Fremdlingsaufenthalt.
תותבתא I *a. f., c. s.* תותבתאון Ez 16, 3
(MS תותבתאון) dass.
תותבתא II *a. f.* 1. Buße; 2. Wider-
legung.
תותי *a.* 1. unter; 2. anstatt.
תותרא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte
Schafwolle.
תותרנית *h. f.* ohne Geruchsfähigkeit.
תותית *h. f.* Verwirrung, Wutanfall.
תוקטא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) l.
תוקיפא *a. m.* Hinterhalt.
תותב *h.* stecken, hineinstecken.
תותבולות *h. f. pl.* ausgesonnener Scherz
(Scheinkampf).

תחוב *h. m.* männliche wilde Feige.
תחום *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
תחומא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
תחות *a.* 1. *c. s.* תחותיה Lv 15, 10
 unter. **מתחות** Gn 1, 9 von unter;
 2. *c. s.* תחותה Gn 2, 21 anstatt.
תחנות *a. f.* eine Vogelart.
תחותי *a.* 1. unter; 2. anstatt. **ס. תחות**.
תחח *h., pt.* תוחח locker.
תחיה *h. f.* Auferstehung.
תחיתא *a. f.* dass.
תחל *h.* (v. תחלה) *Hi.* התחיל anfangen.
תחל *a. Aph.* dass.
תחלל *a. m.* unreife Dattel.
תחלואים *h. m. pl.* Krankheit.
תחלוסא *Deminutiv* von תחלי.
תחלי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
תחלפא männl. Personennamen.
תחם *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen
 bezeichnen.
תחם *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תתחם
 Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.*
 מתחמן Ex 28, 14 an den Enden an-
 bringen.
תחמדתא (Est II 1, 1, MS תחמדתא) *a. f.*
 Wohlgefallen.
תחמונדי *a. m., pl. c.* תחמונדי Mi 7, 3
 Gelüst.
תחמונדתא *a. f.* dass.
תחנה männl. Personennamen.
תחנינין (Est II 5, 1, MS תחננים) *a. m.*
pl. Flehen.
תחב *s.* תחב.
תחפנחס (Jes 30, 4) Ortsname.
תחרות *h. f.* Streit.
תחיותא (Hb 1, 3) *a. f.* dass.
תחש *h. m.* eine biblische, den Rabbi-
 nen unbekannte Tierart.
תחת *h.* unter.
תחתא *a.* לתחתא Dt 28, 13 unten,
 herunter.
תחתא (Jos 15, 19) *a. m.* unterer.
תחתון *h. m.* 1. dass.; 2. das untere

Zeichen der Geschlechtsreife, die
 Scham. **תת' וקן תת'** Schamhaar; 2. niedrig.
תתוניות *h. f. pl.* Hämorrhoiden.
תתית *h. f.* Untersatz.
תוטיני männl. Personennamen.
תו (= תהי) *s.* תהו.
תו (= וְתוּא) *s.* אַתָּא.
תואבון *h. m.* Begierde, Appetit.
תואה *h. f.* Wurzel vom Giftigen
 Hahnenfuß (*Ranunculus sceleratus*).
תובה *h. f.* 1. Kasten, Lade; 2. Arche;
 3. der Schrein für die Gesetzes-
 rollen in der Synagoge; 4. Wort.
תובותא *a. f.* 1. Ex 2, 3 (MS תיבתא)
 Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS תובתא)
 Arche; 3. der Schrein für die Gesetzes-
 rollen in der Synagoge. **עבר קמי ת'**
 (zum Vorbeten) vor die Lade treten.
תובתא *a. f., s.* תיבתא.
תיהא *a. m.* בת תיהא Saugrohr(?).
תיו Name des 22. Buchstaben im hebr.
 Alphabet.
תיובא *a. m.* Auswurf.
תיובתא *a. f.* 1. Ct 5, 5 Umkehr, Buße;
 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort;
 3. Widerlegung; 4. *pl. c. s.* תיובתהון
 Jer 5, 6 (Ven. 1517 תיובתהון) Entartung.
תיובתא *a. f., c. s.* תיובתיה Gn 3, 16
 Begehren.
תיום *h. m.* Zwilling.
תיומן *a. m., pl.* תיומן Gn 25, 14 dass.
תיומת *h. f.* Zwilling.
תיומתא *a. f.* dass.
תיאטרון *gr. m.* (θέατρον) Theater.
תיל *s.* תיל.
תיוק *h. m.* Knabe, Kind.
תיוקת *h. f.* Mädchen.
תיוק 1. תנוח, *s.* נוח.
תיוקתא (Ez 2, 10) *a. f.* Seufzen.
תיוקת (Ri 9, 10 Praet.) *a. f., pl.* תיוק
 Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum
 (*Ficus carica*).
תיקו (= תקו) *ipf.* 3 *f. sg. v.* קום) *a.*
 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.

תִּקְאָ I (Dt 22, 8) *a. m.* Geländer.
 תִּקְאָ II *s.* תִּיקָא.
 תִּיר *h. m.* wach.
 תִּיר *h. m.* Späher, Kundschafter.
 תִּירָא *a. m.* dass.
 תִּירָא *a. m.* Paar (Joch Ochsen).
 תִּירוּכִין (Thr 1, 1, nicht MS) *a. m. pl.*
 Verstoßung.
 תִּירוּסָא *gr. m.* Widerspenstigkeit.
 תִּירוּסָא *a. m.* Gradheit, Gerechtigkeit.
 תִּירוּשׁ *h. m.* Most.
 תִּישׁ *h. m.* Ziegenbock.
 תִּישָׁא *a. m., pl. d.* תִּישָׁא Gn 30, 34
 dass.
 תִּישָׁה *h. f.* Ziege.
 תִּישָׁה *h. f.* Schwäche.
 תִּפָּא *a. m.* Tisch.
 תִּכְבּוּסָתָא *h. f.* Waschung.
 תִּכְבְּרָא (1 S 25, 18) *a. m.* Braten
 eines Tiers mit Hinzufügung der
 inneren Teile. *S.* תִּנָּךְ.
 תִּכָּה *h. f., pl.* תִּכָּין Stich.
 תִּכֹּל *a., pf.* 1 *sg.* תִּכּוּלִית Gn 43, 14
 (MS תִּכּוּלִית), *pt. f.* תִּכְלָא Ex 23, 26
 kinderlos werden, kinderlos sein. *Pa.*
pt. f. מִתְכָּלָא 2 K 2, 19 kinderlos
 machen, töten. *Aph. ipf.* 2 *sg. m.*
 תִּתְכִּיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.*
 אִתְכִּילוּ Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.
 תִּכְלִיתָא (Ex 28, 28) *a. f., ind.* תִּכְלָא
 Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe;
 2. purpurblauer Stoff.
 תִּכְיָא *a. f.* בֵּיתָא Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. un-
 versehens.
 תִּכְיָהָ *h. f.* 1. unmittelbare Aufeinander-
 folge; 2. Verbindung.
 תִּכְנָא *a. m.* Zernager (Motte).
 תִּכַּל *a.* vertrauen.
 תִּכְלָא (תִּכְלָא) *a. m.* Kinderlosigkeit.
 תִּכְלָא I *a. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis;
 3. Schmerz.
 תִּכְלָא II *s.* תִּבְלִטְרִין.
 תִּכְלָא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.

תִּכְלִיתָא *a. f., ind.* תִּכְלוּ Jes 47, 8
 Kinderlosigkeit.
 תִּכְרִית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.
 תִּכְלָנָא *a. m.* Hoffnung.
 תִּכְלָתָא *h. f.* 1. purpurblaue Farbe;
 2. purpurblauer Stoff.
 תִּכְמִידָא? (PesR 23) eine Sabbatspeise.
 תִּכַּן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl.*
c. s. אִתְכִּינוּנָא Jes 48, 5 (MS אִתְכִּינוּנָא)
 dass.
 תִּכֵּם *a.* stampfen.
 תִּכְסִים *s.* מִכְסִים.
 תִּכְסִיתָא *a. f.* Hülle.
 תִּכְסִיתָא (?) *x. f.* Schar.
 תִּכְךָ *h.* 1. einander anschließen; 2. nach-
 einander treffen. *Hil.* anschließen.
 תִּכְךָ *a.* dass.
 תִּכְךָ *h. m.* ל' ת' unmittelbar nach.
 תִּכְרִיךָ *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbe-
 kleid.
 תִּכְרִיקָא *a. m.* 1. *pl.* תִּכְרִיקִין Ez 27, 16
 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.
 תִּכְשִׁים *h. m.* 1. Putz, Schmuck;
 2. schönes Gewand.
 תִּכְשִׁיתָא *a. m., pl.* תִּכְשִׁיתִין Ru 3, 3 dass.
 תִּכְתָּא *a. f., pl. d.* תִּכְתָּא Ex 28, 14
 Kette.
 תִּל *h. m., pl.* תִּלִּים 1. Haufen; 2. Stein-
 haufen.
 תִּלָּא *a. m.* 1. *ind.* תִּיל Dt 13, 17 dass.
 2. תִּל אֶרְזָא Ortsname.
 תִּלָּא *a. m.* eine Palmenart.
 תִּלָּא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תִּלָּן Dt 28, 66
 hängen, aufhängen; 2. sich stützen;
 3. erheben, (das Auge) aufheben;
 4. zwingen. *Aph.* אִתְלִי נִירָא Feuer
 anzünden. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְלִיוּ
 Est II 2, 23 gehenkt werden; 2. hin-
 gehalten werden; 3. sich erheben.
 תִּלָּא *h. m.* ת' אִילָן Frettchen(?).
 תִּלְבוּשׁ (תִּלְבוּשׁ) Ortsname.
 תִּלְנָא (Ex 4, 6 B.) *a. m.* 1. Schnee.
 תִּלְנָא *Dt* 3, 9 B. Hermon;
 2. Erkältung.

תלה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. anhängen, abhängig machen; 3. haften; 4. in der Schwebe halten. **אשם תלוי** Schuldopfer wegen zweifelhafter Vergehen; 5. erheben. **ני** 1. gehenkt werden; 2. abhängig gemacht werden; 3. sich an jemand hängen.

תלה *s.* תלח.

תלהא *s.* תלחא.

תלוי *h. m.* Aufhänger.

תלוי *h. m.* Erhebung.

תלוי *h. m.* Darübergeschriebenes.

תלול *h. m.* Warze.

תלולה *h. f.* Haufen, Erdhügel.

תלוליא *ת' דפֿלסטֿיג' Ortsname (Gath).*

תלולית *h. f.* dass.

תלות *h. f.* Darübergeschriebenes.

תלותא *a. f.* Drängen.

תלח *a.* sich spalten. *Itpe.* dass.

תלחא *a. m.* Stück.

תלי *h. m.* Aufhänger (Haken).

תליא *a. m.* dass.

תליה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.

תלים *h. m. pl.* Psalmbuch.

תליסר *a. m., f.* תליסרי dreizehn.

תלישה *h. f.* Abreißen.

תליתיתא (Gn 2, 14) *a. m., f. d.* בְּתִלִּיתִיתָא Nu 2, 24 an dritter Stelle.

תלל *a., pt. pass.* תליל erhaben.

תלס *h. Hi.* Furchen ziehen.

תלם *h. m.* Furche.

תלמא *a. m.* dass.

תלמא *gr. m.* (τολμηρός) verwegen(?).

תלמוד *h. m.* 1. Belehrung. **תלמוד לומר** die Belehrung (der Schrift) lautet; 2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium; 4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der Mischna; 6. (später) Bezeichnung von Schriftwerken, welche diese Erörterung mitteilen.

תלמודא (Ct 1, 2) *a. m.* dass.

תלמי männl. Personennamen.

תלמיד *h. m.* Schüler. **ת' חכם** Gelehrter.

תלמידא *a. m., pl. c.* תלמידי Nu 32, 14 B., 2 K 2, 15 Schüler.

תלמיון männl. Personennamen.

תלמיותא *a. m.* Furchenziehen(?).

תלמית (?) *h. f.* Furche.

תלמוסא *gr. m.* (τόλμησις) Kühnheit.

תולסין *gr. m. pl.* (θάλασσαι) Meerpurpur(?).

תלסים *gr. m.* (θαλασσιος) Seemann.

תלסר (Jes 37, 12) Ortsname.

תלע *h. Hi.* 1. wurmfräßig sein; 2. Würmer ablesen. *Ho.* wurmfräßig sein.

תלע I *a. Aph.* dass.

תלע II *s.* תלח.

תלעבא (Jes 28, 11, MS תולעבא) *a. m.* Spott.

תלש *h.* ausreißen, abreißen. *Ni.* losgerissen werden.

תלש *a., pt. pass.* תליש Ex 22, 31 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יתלש (l. יתלש) Sac 14, 4 losgerissen werden.

תלת (Gn 11, 15) *a. m., f.* תלתא drei.

תלת die drei. תלתין Ex 26, 8 dreißig.

תלתא dritter Wochentag (Dienstag).

תלת *a. Pu.* 1. *ipf.* 2 *sg. m.* תלתית Dt 19, 3 in drei Teile teilen; 2. *inf. c.* תלתות Gn 38, 24 zum dritten Male wiederholen.

תלתא *a. m.* 1. *d.* תלתא 2 K 11, 5 Drittel; 2. dreitägig; 3. dreijährig.

תלתול *h. m.* Warze.

תלתותא *a. f.* 1. *c.* תלתות Nu 15, 6 Drittel; 2. Dreijährigkeit.

תלתותא *a. f., c.* תלתות 1 S 20, 19 Verdreifachung. *S.* תלת.

תלתיכר *a. m.* dreizehn.

תלתסר (jMeg 74^a, Ausg. Ven. תלתסר) 1. תלסים.

תלתלים *h. m. pl.* Hügel.

תלתן *h. m.* Bockshornklee (*Trigonella Foenum graecum*).

תלתסר Ortsname.

תֵּם *h. m.* 1. unschädlich (nicht als stödig bekanntes Tier); 2. unversehrt.

תָּם *a.* dort.

תָּמָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תְּמִיהוֹן 2 S 15, 11 (Ven. 1517 (תְּמִיהוֹן) Unschuld; 2. *pl. d.* תְּמִיאָה Ex 28, 30 Bestandteil des hohepriesterl. Loses.

תָּמָא *a. m.* eine Vogelart.

תְּמִד *lat. m.* (*temetum*) Tresterwein.

תַּמֵּד *lat. Pi.* 1. Tresterwein aufgießen; 2. mischen. *Ni.* gemischt werden.

תִּמָּה *h.* sich wundern, staunen. *Hi.* Staunen erregen.

תִּמָּה I *a.*, *pf.* 3 *pl.* תִּמְהוּ Gen 43, 33 B., Hb 3, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִתְמְהוּ Ez 32, 10 Ven. 1517 dass. *Aph.* 1. *pt.* מִתְמָה Jer 12, 5 Ven. 1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.

תִּמָּה II *a. Pa.* verdünnen.

תִּמְקָה I *a. m.*, *ind.* תִּמָּה Est II 10, 1 Steuer(?).

תִּמְקָה II *a. m.* 1. *ind.* תִּימָה Jer 5, 30 Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.

תִּמְהוֹן *h. m.* Staunen.

תִּמְהֻתָּא *a. f.* 1. Staunenerregendes; 2. s. תִּמְהֻתָּא.

תִּמְזוּ (TosBech V 9) *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern. *S.* תִּמְזִיר.

תִּמְזוּ (Ct 1, 7) Name des vierten Monats.

תִּמְזוּזָא *a. m.* 1. Ez 8, 14 Ven. 1517 Name eines Abgotts; 2. männl. Personennamen.

תִּמְזִין (Jes 13, 21) *a. f. pl.* eine Tierart. תִּמְזִיןָה, תִּמְזִיןָה absichtl. Veränderungen v. תִּמְזִיןָה.

תִּמְזִיר *h. m.* Emporsteigen.

תִּמְזִירָא *a. m.* 1. Wimper; 2. Augenlid.

תִּמְזִירָה *h. f.* 1. Vertauschung; 2. Name eines mischn. Traktats.

תִּמְזִירָתָא *a. f.* 1. Wimper; 2. Augenlid.

תִּמְזִירָתָא *h. f.* 1. Unschädlichkeit; 2. Unversehrtheit.

תִּמְזִירָתָא *h. f.* sterbend.

תִּמְזִירָתָא *h. m.* 1. Schlüssel; 2. Sammelstelle für Naturalgaben an Arme; 3. *pl.* תִּמְזִירָתָא Vertiefung am Joch für den Nacken der Ochsen.

תִּמְזִירָתָא *a. f.* Abfall (von Bast).

תִּמְזִירָתָא 1. תִּמְזִירָתָא.

תִּמְזִירָתָא *h. m.* 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.

תִּמְזִירָתָא (Koh 10, 17) *a. m.* dass.

תִּמְזִירָתָא *h. m.* staunend.

תִּמְזִירָתָא *a. m.*, *f.* תִּמְזִירָתָא Est II 1, 3 (MS תִּמְזִירָתָא) dass.

תִּמְזִירָתָא *h. m.* makellos.

תִּמְזִירָתָא *a. m.* redlich.

תִּמְזִירָתָא *h. f.* Redlichkeit.

תִּמְזִירָתָא (Est II 8, 13) *a. f.* dass.

תִּמְזִירָתָא (Lv 9, 1) *a. m.*, *f. d.* תִּמְזִירָתָא Lv 25, 22 achter.

תִּמְזִירָתָא *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern. *S.* תִּמְזִירָתָא.

תִּמְזִירָתָא *h. f.* Verzweigung.

תִּמְזִירָתָא *h.* festhalten.

תִּמְזִירָתָא *a. Pa.* festhalten.

תִּמְזִירָתָא *h. f.* Kresse(?).

תִּמְזִירָתָא *a. f.*, *ind.* תִּמְזִירָתָא (Ct 2, 9, MS תִּמְזִירָתָא) dass.

תִּמְזִירָתָא (2S 3, 17) *a.* gestern.

תִּמְזִירָתָא s. תִּמְזִירָתָא.

תִּמְזִירָתָא *gr. m.* (θεμέλιος) Grundstein.

תִּמְזִירָתָא 1. תִּמְזִירָתָא *gr. m.* (θεμελίωσις) Fundament.

תִּמְזִירָתָא *h. Pi.* 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.

תִּמְזִירָתָא (Gn 2, 8) *a.* dort.

תִּמְזִירָתָא (Gn 5, 4), תִּמְזִירָתָא *a. m.*, *f.* תִּמְזִירָתָא Nu 29, 19 acht. *d.* תִּמְזִירָתָא die acht.

תִּמְזִירָתָא Gn 14, 14 achtzehn. *pl.*

תִּמְזִירָתָא Gn 35, 28 achtzig.

תִּמְזִירָתָא *a. m.* achtzehn.

תִּמְזִירָתָא *a. m.* achtzehnter.

תִּמְזִירָתָא s. תִּמְזִירָתָא.

תִּמְזִירָתָא Ortsname.

תִּמְזִירָתָא *h. f.* Zurückgebliebenes, Rest.

תִּמְזִירָתָא *h. Pi.* emporsteigen.

תָּמַר *h. m.* Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*).
 תָּמַרָא *a. m., ind.* תָּמַר Ct 2, 12 (MS תָּמַר) dass.
 תָּמַרָה *h. f.* 1. dass.; 2. palmenartiger Schoß (Knospe?).
 תָּמַרְהָ *h. f.* Rauchsäule.
 תָּמְרוּקָא *a. m.* Salben.
 תָּמְרוּרִים *h. m. pl.* Bitterkeit.
 תָּמַרְתָּא *a. f.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
 תָּנָא I *a. 1. pf.* תָּנָא 2S 20, 10 (MS תָּנָא) wiederholen, zum zweiten Mal tun; 2. als Rechtstradition mitteilen, lehren. תָּנִי *er lehrt*; תָּנִינוּ unsere Lehrer lehrten; תָּנִיָּא es ist gelehrt worden (Ausdrücke zur Einführung von Traditionen außerhalb der Mischna). תָּנִינוּ wir haben gelehrt (zur Einführung eines Mischnasatzes). *Pa. ipf.* 2 *sg.* תָּתִיבֵנוּ Dt 6, 7 erzählen, verkündigen. *Aph.* lehren. *Itpe. pf.* אָתָּנִי Gn 41, 32 (MS *Itpa.* אָתָּנִי) wiederholt werden. *Itpa.* erzählt werden.
 תָּנָא II *a. Pa.* verändern.
 תָּנָא III *a. Aph.* verabreden.
 תָּנָא *h. m.* Traditionskundiger.
 תָּנָאָה *a. m.* dass.
 תָּנָאָה *a. m.* 1. Bedingung; 2. Verabredung.
 תָּנִי *s.* תָּנִי.
 תָּנָאָה *a. m.* Erschöpfung, Schwäche.
 תָּנָה *h. Hi.* verabreden.
 תָּנִיָּא *a. m.* Traditionskundiger.
 תָּנִיָּא *a. m.* 1. Traditionskunde; 2. Gespräch; 3. Spottrede.
 תָּנִיָּה *h. m.* Ohrknorpel.
 תָּנִיר *h. m.* zylinderförmiger Backofen.
 תָּנִירָא *a. m., ind.* תָּנִיר Gn 15, 17 dass.
 תָּנַח אָתָּנַח *s.* אָנַח.
 תָּנַחוּם *h. m.* 1. *pl.* תָּנַחוּמִין Tröstung; 2. männl. Personennamen.
 תָּנַחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* תָּנַחוּמִין Gn 50, 21 Tröstung; 2. männl. Personennamen.
 תָּנַחוּמָתָא *a. f., pl. c. s.* תָּנַחוּמָתָא Jes 66, 11 (MS תָּנַחוּמָתָא) Tröstung.

תָּנִי *h. m.* Bedingung.
 תָּנִיָּא *s.* תָּנָא I.
 תָּנִיָּא *s.* תָּנָאָה.
 תָּנִין *h. m.* Drache.
 תָּנִיָּא *a. m.* 1. Ex 7, 9 dass.; 2. *pl. d.* תָּנִיָּא Gn 1, 21 dass.
 תָּנִיָּא (Gn 2, 13) *a. m., f. d.* תָּנִיָּתָא Ex 1, 15 zweiter. תָּנִיָּתָא Nu 2, 16 zuzweit.
 תָּנִיָּנוּתָא (Nu 10, 6) *a.* zum zweiten Mal.
 תָּנִיָּנוּתָא *a. f.* Wiederholung, zweites Mal.
 תָּנִיָּתָא (Jes 43, 2, MS תָּנִיָּתָא) *a. f.* ein zweites Mal.
 תָּנִיָּתָא (jMaasSch 55^b) 1. שְׁרִיתָא.
 תָּנִין *a. Pa. pt. m. pl. d.* תָּנִיָּנִיָּא Jes 7, 4 rauchen.
 תָּנִיָּא (Ex 19, 18), viell. תָּנִיָּא *a. m., ind.* תָּנִין! Gn 15, 17, Ri 20, 38 Praet., *c. s.* תָּנִיָּה Ex 19, 18 Rauch.
 תָּנִיָּפּוּלִין (EchR 1, 5) 1. תָּנִיָּפּוּלִין (Dittographie).
 תָּיִסְבָּרָא, תָּיִסְבָּרָא *gr. m.* (θησαυρός), *pl. h.* תָּיִסְבָּרִין, תָּיִסְבָּרִית, *a.* תָּיִסְבָּרִין, תָּיִסְבָּרִין Schatz.
 תָּסִיל *h. m.* eine Taubenart.
 תָּסִילָא *a. m.* dass.
 תָּסִיסָה *h. f.* Gähren.
 תָּסִס *h.* 1. gähren; 2. sprudeln.
 תָּסִס *a.* dass.
 תָּסִפּוּרָת *h. f.* Scheren.
 תָּסִפּוּרָתָא *a. f.* dass.
 תָּסִקּוּפָא *a. m.* 1. *pl. c.* תָּסִקּוּפִי Dt 22, 14 Ränke; 2. Schickung.
 תָּסִקּוּפָתָא *a. f., ind.* תָּסִקּוּפָא Ri 14, 4 Schickung, Geschick.
 תָּעָא *a.* irren. *Aph.* irre führen.
 תָּעַב I *h.* abscheulich sein. *Pi.* 1. verabscheuen; 2. für abscheulich erklären. *Pu.* verabscheut werden.
 תָּעַב II *s.* תָּעַב.
 תָּעַב *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אָתָּעַיְבָתָּ Ez 16, 52 abscheulich handeln.
 תָּעַבּוּרָא *a. m., ind.* תָּעַבּוּר Jes 9, 18 Grimm.
 תָּעָה *h.* irren.

תעלא *a. m., pl.* תעלין Thr 5, 15 Schakal, Fuchs.
 תעלפא *h.* Sternname.
 תענוג *h. m.* Vergnügen.
 תענית *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines Mischnatraktats.
 תעניתא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.*
 תעני Jo 1, 14 (MS תעני *pl.* תענין Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.
 תער *h. m.* Rasiermesser.
 תערובת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Verwechslung.
 תפא *a., imp.* תפי 2K 4, 38 auf den Herd setzen.
 תפא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.
 תפדי männl. Personennamen.
 תפוח *h. m.* 1. Apfel; 2. Zapfen (der Zypresse); 3. runder Haufen; 4. erhabene Stelle.
 תפוחא *a. m.* 1. *pl. c.* תפוחי Ct 2, 5 Apfel.
 תפוס *h. m.* Sattelbügel.
 תפוסה *s.* תפיסה.
 תפח *h.* schwellen, auftreiben. *pt. pass.*
 תפוח aufgetrieben (von einer Art der Wassersucht). *Ni.* anschwellen.
 תפח *a. dass.* *Ite.* genesen.
 תפי *h. m.* Kanne.
 תפיא *a. m.* Kochherd.
 תפינים *h. m. pl. (bibl.)* eine Art Kuchen.
 תפינין *s.* תופיניא.
 תפיסה *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen; 2. Besitztum; 3. Greifweite (innerhalb 4 Ellen).
 תפירתא *a. f.* Naht.
 תפישה *s.* תפיסה.
 תפל I *h.* albern reden.
 תפל II *s.* תפל.
 תפל *a. Itpa. pf. 3 pl.* אַתפלז Dt 1, 1 albern reden.
 תפל I *h. m.* 1. ungesalzen; 2. רוק תפל der Speichel eines, der seit vorigem Abend nichts gegessen hat.
 תפל II *s.* תפל.
 תפלז *s.* תבלז.

תפלה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernheit.
 תפלה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תפלין beim Gebet anzulegende Kapseln mit Gesetzesabschnitten.
 תפלהא *a. f.* Streit, Meinungsverschiedenheit.
 תפלות *h. f.* Albernheit.
 תפלתא *a. f., pl.* תפלין Ex 13, 16, Ct 8, 3 Gebetskapsel.
 תפנוג *h. m.* Vergnügung.
 תפנוקא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תפנוקי Gn 49, 20 Leckerbissen.
 תפנים Ortsname.
 תפס *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen; 3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* ergreifen werden. *Hi.* haften lassen.
 תפס *a., inf.* מתפוס Est II 3, 8 (MS מתפוס) ergreifen. *Ite. pt.* מתפס (Koh 11, 4, MS מתפס) ergreifen werden.
 תפף *a.* ausspeien.
 תפקיד *h. m.* 1. Heimsuchung, Begattung; 2. Befehl.
 תפקידא *a. m.* Deposit, in Verwahrung Gegebenes.
 תפקידתא (Dt 6, 1) *a. f.* Befehl.
 תפקן männl. Personennamen.
 תפר *h.* zusammennähen.
 תפר *a. dass.*
 תפר *h. m.* Naht.
 תפש *s.* תפס.
 תפשיתא *a. m.* Abspalten.
 תפשיתא *a. m.* Bestimmtheit.
 תפית *gr. m.* (τάπης) Teppich.
 תוצינוש l. תיצינוש *lat.* Name eines Flusses (Ticinus).
 תיק *gr. m.* (θήκη) 1. Scheide; 2. Verhältnis.
 תיקא *gr. m.* dass.
 תיקי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.
 תפתחתא *a. m.* rissiges Feld(?).
 תקה *h. f.* Maß.
 תקולא (Koh 9, 12, MS תקולא) *a. m.* Falle, Fallstrick.
 תקולתא *a. f.* Verderben.

תְּקוּמָה *h. f.* Bestand. ת' אֶבֶן Stein zur Verhütung des Abortierens.

תְּקוּמָתָא *a. f., ind.* תְּקוּמָה Lv 26, 37 dass.

תִּקְוָן *h. m.* 1. Verordnung, Einrichtung; 2. Verbesserung; 3. Ordnung.

תִּקְוָנָא *a. m.* 1. *c. s.* תְּקוּנָה Ex 28, 8 Befestigung; 2. *c.* תִּקּוֹן Ex 33, 6 Rüstung; 3. *pl. c.* תִּקְוִי Dt 22, 5 Putz, Schmuck.

תִּקּוּץ Ortsname.

תְּקוּפָה *h. f.* Sonnenwende.

תְּקוּפָתָא *a. f., c.* תְּקוּפָת Ct 1, 7 dass. תִּקֵּן (Gn 1, 31) *a.* recht.

תְּקִיעָה *h. f.* langanhaltender Stoß ins Horn.

תְּקִיעוֹתָא *a. f.* Hornblasen.

תְּקִיעָתָא *a. f.* 1. Benediktion mit Erwähnung des Hornblasens; 2. Tag des Hornblasens (Neujahr).

תִּקְיָא *a. m.* 1. *ind.* תִּקִּי Dt 1, 28 mächtig, stark. *pl. d.* תִּקְיָא Gn 14, 5 B. Volksname (bibl. Zuzim); 2. *c.* תִּקִּי Dt 28, 50 hart.

תִּקֵּל *h. Ni.* straucheln.

תִּקֵּל I *a., ipf.* יִתְקֵל Jes 31, 3 (MS *Itpe.* יִתְקִיל) dass. *Pa.* dass. *Aph. pf.* 2 *pl.* אֶתְקִילָתוֹ Ma 2, 8 zu Fall bringen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְקִיל Dt 7, 25 straucheln. *Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתְקֵל Dt 12, 30 (MS *Itpe.* תִּתְקִיל) zu Fall gebracht werden.

תִּקֵּל II *a., ipf.* יִתְקֵל Ex 22, 16 wägen, zuwägen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewogen werden.

תִּקְלָא I *a. m.* 1. *d.* תִּקְלָא Ex 10, 7, Lv 19, 14 Anstoß, Fallstrick; 2. Falle; 3. Verderben.

תִּקְלָא (Ex 38, 26) II *a. m.* Sekel (Gewicht u. Münze).

תִּקְלָה *h. f.* Anstoß, Verleitung zur Sünde.

תִּקְלָתָא *a. f., pl. c.* תִּקְלָת Jes 57, 14 Soc 59 Verderben.

תִּקְלָתָא *a. f., c. s.* תִּקְלָתָא Jes 50, 11 (Soc 59 תִּקְלָתָא) dass.

תִּקֵּן *h. Pi.* 1. anordnen, verordnen; 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. verordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.

תִּקֵּן *a. Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקֵנוּ Ex 16, 5, *pt. pass.* מִתְקֵן Dt 23, 13 zubereiten, herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְקֵן Dt 22, 5 (MS יִתְקֵן) ordnen, schmücken; 3. *pt. pass.* מִתְקֵן Ri 16, 26 Praet., befestigen; 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.* 1. *imp. sg.* אֶתְקֵן Gn 43, 16 zubereiten, ordnen; 2. *inf.* אֶתְקֵנָא Nu 10, 33 bereiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpa.* 1. bereitet sein; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְקֵנָת 1 K 2, 12, *ipf.* יִתְקֵן Jes 16, 5 befestigt sein; 3. *ipf.* יִתְקֵן Dt 22, 5 sich schmücken; 4. sich bessern.

תִּקֵּן *h. m.* richtige Ordnung.

תִּקְנָא *a. m.* 1. *ind.* תִּקֵּן Ex 18, 17, *pl.* תִּקְנֵן Gn 24, 67, *d.* תִּקְנָא Jos 21, 43 Praet. recht; 2. *ind.* תִּקֵּן Gn 41, 32 fest.

תִּקְנָה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.

תִּקְנָתָא *a. f.* dass.

תִּקַּע *h.* 1. stoßen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken; 5. (Zelt) aufschlagen. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.

תִּקַּע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְקַעֵן Nu 10, 5 ins Horn stoßen; 2. schlagen. *Itpe. ipf.* יִתְקַע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.

תִּקַּח *h.* sich bemächtigen.

תִּקַּח *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תִּקְיֻפוּ Gn 7, 19, *ipf.* יִתְקַח Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תִּקַּח Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תִּקַּח Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תִּקַּח Gn 4, 5 zornig

werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.*
 תִּקְרֶי Dt 1, 38 stark machen, stärken;
 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. fest-
 halten. *Aph.* 1. *imp. sg.* אֶתְקֶי
 Ex 4, 4 ergreifen, festhalten;
 2. fest anpacken; 3. stark machen;
 4. hart machen. *Itpa.* 1. *pf.* אֶתְקֶי
 Gn 48, 2 sich stark machen, sich an-
 strengen; 2. *pf.* אֶתְקֶי Ex 7, 13 hart
 werden.

תִּקְרָא (Nu 24, 8) *a. m.* 1. *ind.* תִּקְרֶי
 Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit;
 2. *pl. c.* תִּקְרֶי Dt 32, 13 fester Ort.

תִּקְרָאָה, תִּקְרָאָה (Gn 32, 20) *a. f.*,
ind. תִּקְרָאָה Jer 51, 59 Geschenk.

תִּקְרָה *h. f.* 1. Gebälk; 2. Balken.

תִּקְרָה *h. f.* Geschenk.

תִּקְרָה? (Siphre Dt 234) ein Kleidungs-
 stück.

תִּקְרָה *s. תִּקְרָה.*

תִּרָא *s. תִּרָא.*

תִּרָא I *a. Aph.* warnen.

תִּרָא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.*
 eingeweicht werden.

תִּרָא (Lv 3, 16) *a. m., c.* תִּרָא Lv 4, 8
 Fett.

תִּרְבוּת (EchR 1, 2 Ar.) 1. תִּרְבוּת
s. תִּרְבוּת.

תִּרְבוּ *s. תִּרְבוּ* Ortsname.

תִּרְבוּ *h. f.* 1. Zucht; 2. Zähmung;
 3. Art.

תִּרְבוּתָא *a. f.* dass.

תִּרְבוּתָא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.

תִּרְבוּתָא *a. f., c. s.* תִּרְבוּתָא (Ru 4, 16,
 MS תִּרְבוּתָא) Erzieherin.

תִּרְבוּתָא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.

תִּרְבוּתָא *a. m.* eine Art von Gelehrten-
 schülern.

תִּרְבוּ (Kel XXIV 5) 1. תִּרְבוּ.

תִּרְבוּ *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).

תִּרְבוּ *gr. m.* (θόρυβος) Lärm.

תִּרְבוּ *h. m.* 1. Hof; 2. תִּרְבוּ oberer
 Teil des Schlundes.

תִּרְבוּ *a.* den Hof in Ordnung bringen.
 תִּרְבוּתָא Ortsname.

תִּרְבוּתָא (*קְרוּב טור*) *h. m.* eine Kohllart.

תִּרְבוּ *h. Hi.* 1. zitronenfarbig machen;
 2. mit Zitronen füttern.

תִּרְבוּ *h. m.* Übersetzung, insbes. die
 aram. Übersetzung bibl. Bücher.

תִּרְבוּתָא *a. m.* dass.

תִּרְבוּ *h.* übersetzen, bes. im Gottes-
 dienst. *Pass.* übersetzt werden.

תִּרְבוּ *a.* 1. *pl. pl.* תִּרְבוּתָא EstII 3, 8
 dass.; 2. erklären.

תִּרְבוּתָא *s. תִּרְבוּתָא.*

תִּרְבוּתָא *s. תִּרְבוּתָא.*

תִּרְבוּתָא *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.

תִּרְבוּתָא *a. m.* 1. EstII 7, 5 dass.;
 2. Übersetzung.

תִּרְבוּתָא *x. m., pl.* תִּרְבוּתָא 1 K 5, 23
 Floß.

תִּרְבוּ *a. m.* Verrückter (*s. תִּרְבוּ*).

תִּרְבוּ männl. Personennamen (vgl. *Ti-*
ridates).

תִּרְבוּ I. תִּרְבוּ *gr.* männl. Personennamen
 (Θεοδωρίων).

תִּרְבוּ *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).

תִּרְבוּ *a. m. pl.* dass.

תִּרְבוּתָא *h. f.* tiefer Schlaf.

תִּרָא *h. Hi.* warnen.

תִּרְבוּתָא (*תִּרְבוּתָא*) *pers. m.* Zitronatzitrone
 (*Citrus medica cedra*). *S. תִּרְבוּתָא.*

תִּרְבוּ *h. m.* Löffel.

תִּרְבוּ *s. תִּרְבוּ.*

תִּרְבוּ *s. תִּרְבוּ.*

תִּרְבוּתָא *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priester-
 abgabe (vom Getreide); 3. *pl.* תִּרְבוּתָא
 Name eines Mischnatraktats.

תִּרְבוּתָא *h. f.* 1. Lärmblasen (mit dem
 Horn); 2. als technischer Ausdruck
 Tremolo.

תִּרְבוּתָא *a. m.* Durchbrecher.

תִּרָא *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.*
 entsetzt sein.

תִּרְבוּ *a. m., ind.* תִּרְבוּ Jes 44, 14 (MS
 תִּרְבוּ) eine Baumart.

תרח *a.* 1. *Ita.* אַתָּחַר (= אַתָּאָחַר) warten; 2. *pt.* מתריח jBabM 10^d, 1. mit Ausg. Ven. מְסִרִית, *s.* מְסִר.
תַּרְחָא männl. Personennamen.
תַּרְיָא *gr. f.* (τρίτη) Drittel (ein Gewicht).
תַּרְטָא 1. תַּרְטָאִיז, *s.* תַּאֲטָרִיז.
תַּרְטִימֶר *s.* תַּרְטִימֶר.
תַּרְיָ *a. m., f.* תַּרְתִּי 2. *S.* תַּרְיָ.
תַּרְיָא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.
תַּרִיד (j.Kil. 32^a) 1. תַּרִיד?
תַּרְיִכּוּתָא *a. f.* Vertreibung.
תַּרְיָן (Ex 26, 38) *a. m., f.* תַּרְתִּין Gn 32, 22 zwei. תַּרְיָן עַל חֵד תַּרְיָן Gn 2, 35, 3 doppelt. *c. s.* תַּרְיָהוּן Gn 2, 35, *f.* תַּרְתִּיחֵן Ez 23, 13 (Ven. 1517 תַּרְתִּיחֵן).
תַּרְיָא *Ex* 15, 27, *f.* תַּרְתִּי עֲסִר Gn 5, 8 zwölf.
תַּרְיָקִי *x.* ein medisches Fest.
תַּרְיָסֶר *a. m., f.* תַּרְיָסֶרֶי zwölf.
תַּרְיָסֶרָא *a. m.* zwölfte.
תַּרְיָעָא *s.* תַּרְיָעָא.
תַּרְיָא *a. m., pl.* תַּרְיָעִין Ex 23, 8 grade, redlich.
תַּרְיָאִית *a.* grade.
תַּרְיָצוֹת *a.* dass.
תַּרְיָצוֹתָא *a. f., c.* תַּרְיָצוֹת 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.
תַּרְיָצָא *a. f.* dass.
תַּרְיָקָא *gr. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.
תַּרְךְ *a. Pa. pf.* תַּרְיָךְ Gn 3, 24 vertreiben; 2. *imp.* תַּרְיָךְ Nu 23, 7 vertilgen. *Ita.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַתְרָכּוּ Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.
תַּרְכּוּנָא (Dt 3, 13) Landesname.
תַּרְכּוּנָתָא *s.* תַּרְכּוּנָתָא.
תַּרְכּוּסִים *lat. m.* (tergus?) Lederkasten.
תַּרְיָכּוּסִים 1. תַּרְיָכּוּסִים?
תַּרְכֶּם *h.* 1. die Priesterhebe entrichten; 2. entfernen.
תַּרְוָמָא *gr. m.* (θύρωμα), *pl.* תַּרְוָמִי Ez 27, 6 Türgewände.

תַּרְמוֹד 1. תַּרְמוֹד.
תַּרְמוֹרָא 1. תַּרְמוֹרָא.
תַּרְמִיז *gr. f. pl.* (τούρμα) Reiterabteilung.
תַּרְמִיל *h. m.* Lederschlauch (als Ranzien dienend).
תַּרְמִילָא *a. m.* 1. *c. s.* תַּרְמִילָא 1 S 17, 40 (MS תַּרְמִילָא) dass.; 2. *s.* אַרְמִילוֹס.
תַּרְמִל *h. m.* dass.
תַּרְמִל *h.* Schoten bekommen.
תַּרְמוֹס *gr. m.* (θέρμος) Lupine (*Lupinus termis*).
תַּרְמוֹסָא *gr. m.* dass.
תַּרְמָסֶר *gr. m.* (thermasarius) Bademeister.
תַּרְמָסֶרָא *gr. m.* dass.
תַּרְמָנָא 1. תַּרְמָנָא, *s.* תַּרְמָנָא.
תַּרְנָא *a. m., c. s.* תַּרְנָהוּן Jes 33, 23 Mastbaum.
תַּרְנָנָא *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus medica cedra*).
תַּרְנָגוֹל *x. m.* Hahn.
תַּרְנָגוֹלָא *x. m., c.* תַּרְנָגוֹל Est II 1, 3, *pl.* תַּרְנָגוֹלִין Est II 1, 3 dass.
תַּרְנָגוֹל (Frankolin, I. Löw.).
תַּרְנָגוֹלָתָא *x. f.* Henne.
תַּרְנָגוֹלָתָא *x. f.* dass.
תַּרְנוֹס *gr. m.* (θρόνος) Stuhl.
תַּרְנוֹסָא *gr. m.* (τορνοθήκη?) chirurgisches Besteck.
תַּרְסִי I *gr. m.* (θυρεός) Schild.
תַּרְסִי II *gr. m.* (θυρίς) Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens).
תַּרְסִי *gr. Hi.* Schild erheben, streiten.
תַּרְסִי *gr. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.
תַּרְסִי I (1 S 17, 7) *gr. m.* (θυρεός) Schild.
תַּרְסִי II *gr. m.* (θυρίς) Fenster.
תַּרְסִי *s.* תַּרְסִי.
תַּרְסִיתָא *gr. f.* ein schildförmiger Teil(?) der Sandale.
תַּרַע *h. Hi.* Lärm blasen (in Tremolo).
תַּרַע *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תַּרַע)

niederreißen; 2. verderben. *Pa.*
 1. *pf.* 3 *pl.* תָּרַעו Gn 49, 6 nieder-
 reißen; 2. zerschlagen; 3. verderben.
Ita. 1. *pf.* 3 *sg.* f. אֶתְרַעַת Jer 39, 2
 niedergerissen werden; 2. verderbt
 werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְרַעֲוּ (1. יִתְרַעֲוּ)
 Lv 11, 34 B. zerschlagen werden.
 תָּרַעַא I *a. m., ind.* תָּרַע Ex 22, 39
 Tür, Tor.
 תָּרַעַא II *a. m.* Marktpreis.
 תָּרַעַא *a. m., pl. d.* תָּרַעִיא 2 K 24, 14
 (MS תָּרַעִיא) Türhüter.
 תָּרַעֲוֵמָה *h. f.* Murren, Einrede.
 תָּרַעִיתָא *a. f.* 1. Denken, Sinnen;
 2. Ränke.
 תָּרַעֲמוּתָהּ *a. f., c. s.* תָּרַעֲמוּתָהּ Nu
 17, 25 (MS תָּרַעֲמוּתָהּ) Murren.
 תָּרַעֲמָנָא *a. m.* mürrisch.
 תָּרַעֲמָתָא *a. f., pl. c.* תָּרַעֲמָתָא Ex 16, 12
 dass.
 תָּרַעֲטָא (1 K 11, 27) *a. f.* Riß, Ein-
 sturz.
 תָּרַי *h. Hi.* verderben.
 תָּרַי *a. Aph.* schändlich handeln.
 תָּרַפָּא *a. m.* Scham.
 תָּרַפָּה *h. f.* 1. dass. בֵּית ת' weibl.
 Scham; 2. Verderben.
 תָּרַפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeich-
 nung des heidn. Jahrmarkts.
 תָּרַפּוּתָא *a. f.* Verachtung.
 תָּרַפּוּיָה *gr. f.* (θεραπεία) Heilung.
 תָּרַפּוּיּוֹן *gr. m.* dass.
 תָּרִץ *a.* grade machen, grade richten.
Pa. 1. sich aufrichten; 2. anordnen;
 3. zurechtstellen.
 תָּרִיצָא *s.* תָּרִיסָא.
 תָּרִקָא *s.* תָּרִקָי.
 תָּרִקָב *gr. m.* (τρις קב) Maß von drei
 Kab.
 תָּרִקָבָא *gr. m.* dass.
 תָּרִקִי *gr.* Thracien (Θράκη).
 תָּרִקִיא *s.* תָּרִקִיא.
 תָּרִקִין *gr. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
 תָּרִקִין (Spr 7, 6) *gr. m.* (θρίκιον) Gitter(?).

תָּרִקִינָא *s.* תָּרִקִינָא.
 תָּרִקִישׁ *s.* תָּרִקִישׁ.
 תָּרִכָא *s.* תָּרִכָא.
 תָּרִישׁ Ortsname.
 תָּרִין *s.* תָּרִין.
 תָּרִיסָרִי *s.* תָּרִיסָרִי.
 תָּרִיטָא *a.* werfen.
 תָּרִיטָא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19
 Lobgesang.
 תָּרִיטָא (2 K 1, 8) Ortsname.
 תָּרִיטָא *h. f.* 1. Buße, Reue. ת' בע-
 reuen; 2. Entgegnung.
 תָּרִיטָא *a. f.* 1. Ez 43, 13 Estrich;
 2. Teppich, Polster.
 תָּרִיטָא *h. m.* Neuntel.
 תָּרִיטָא *h. f.* Begierde.
 תָּרִיטָא *h. f.* Schwäche, Schadhaftigkeit.
 תָּרִיטָא *a. f., c.* תָּרִיטָא Thr 1, 6 dass.
 תָּרִיטָא *h. f.* Frohndienstbehörde
 (Lokalregierung).
 תָּרִיטָא *h. f.* schwächlich.
 תָּרִיטָא *a. f.* Schwäche.
 תָּרִיטָא (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תָּרִיטָא
 Lv 25, 22 neunter.
 תָּרִישׁ *h. m.* schwach.
 תָּרִישָׁא *a. m.* dass.
 תָּרִישָׁא *h. f.* Schwäche.
 תָּרִישָׁא *h. m.* Ersatz.
 תָּרִישָׁא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Ver-
 geltung.
 תָּרִישָׁא (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
 תָּרִישָׁא *a. f., c. s.* תָּרִישָׁא Ri 5, 15
 (MS תָּרִישָׁא) Sendung.
 תָּרִישָׁא *h. m.* eine Vogelart.
 תָּרִישָׁא *a. f.* 1. *pl. c.* תָּרִישָׁא Dt 32, 32
 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
 תָּרִישָׁא *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch
 mit מָטָה) Beiwohnung; 3. Gebrauchs-
 gegenstand. תָּרִישָׁא dass.
 תָּרִישָׁא *a. m.* dass.
 תָּרִישָׁא *a. f.* dass.
 תָּרִישָׁא *h. m.* Erstickung.
 תָּרִישָׁא *a. m.* neunzehnter.
 תָּרִישָׁא *h. m., f.* תָּרִישָׁא neun. *pl.* תָּרִישָׁא neunzig.

תִּשַׁע (Gn 11, 24) *a. m., f.* תִּשְׁעָה

Nu 34, 31 dass. תִּשַׁע עָרֵי Gn 11, 25 neunzehn. *pl.* תִּשְׁעִין Gn 5, 9 neunzig.

תִּשְׁרִי Name des siebenten Monats.

תִּשַׁשׁ *h.* schwach werden. *Hi.* schwach machen.

תִּשַּׁשׁ *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itpe.* 1. schwach werden; 2. erkranken.

תָּתָא *a. m.* unten.

תָּתָא (?) *a. Pa.* heruntersetzen. *Itpa.* erniedrigt werden.

תָּתָא *a. m.* unterer. *pl. d.* תָּתָא die Scham.

תְּתוּבָתָא *a. f.* 1. Buße; 2. Widerlegung.

תְּתוּרָא *a. m.* Brücke.

תִּתִּי männl. Personennamen.

Ergänzungen und Berichtigungen.

- 1a אַפִּיקוֹן l. אַפִּיקוֹן.
- 2a L.: אָבִיב *h. m.* 1. Rohr; 2. Flöte, Schalmei.
- 5b L.: אָנָן, אָנָן.
- 7a Füge hinzu: אַדְיוֹט (*Mech. de R. Sim.* 23) s. דִּיטָא.
- 7b Unter אָדָק str.: 2. festhalten.
U. אָדָא 1. füge hinzu: בֵּית אָדָרִי
Gn 50, 10 Tennenplatz.
- 8a U. אָדְרִיאָס l.: das Mittelmeer.
U. אִידְרִימֶרֶן l.: Quittenwasser.
- 10a U. אָזֶר l.: 4. Vorabend, Vornacht (eines Tages).
- 10b אָזֶרן viell. *Pl. v.* אָזֶרֶתָא, also zu אָזֶרן.
- 11a Für אִזְרֶתָא ff. l.: אָזֶרֶתָא *a. f.* Abend, Nacht (nach einem Tage).
- 12b L.: אָזְרָבִי.
U. אָזֶדֶר füge hinzu: בִּשְׁבַת אָזֶדֶר
Sonntag.
- 13b U. אָזֶר füge hinzu: *pt. pl.* אָזֶרֶן
Jer 5 8, 1. nach *Ausg. Ven.* 1517
אָזֶרֶן. *Pa.* 2. *pt. pl.* מְאָזֶרֶן Nu 14, 33,
Jes 5, 11.
- 15a U. אָזֶדָא l.: (*Jes* 50, 1 Or. 1474).
- 16a F. h.: אִימְתִי שׁ dann, wann.
- 19b U. אָלֶן füge hinzu: 2. gewisse, irgendwelche.
- 21b F. h.: מֶן לְאֶלְתֶּר, מֶן לְאֶלְתֶּר.
- 25b F. h.: אָנְטִיפֶטְרוֹס *gr.* männl.
Personenname (*Αντίπατρος*).
- 26b L.: אָנָן.
U. אִוְנָסָא l.: (*Jes* 5, 8).
- 27a F. h.: אִנְפֶרֶיטִין l. אִנְפֶרֶיטִין *gr. m.* (*ὀπηρέτης*) Diener.
- 27b L.: אָנְתָא (= *syr.* חֲנַתָא) *a. m.* verdorbenes Öl.
- 31b L.: אִיסקונדרָא 1. Spielmarke; 2. l. אִיסקֶרִינְרָא *gr. m.* (*σκιρτάριος*) Archivar.
L.: אַסְקָרָא, l. אִיסקָרָא.
- 41b F. h.: אִרכָסָא (*bMen* 43^a) l. אֶרְסָן, s. אֶרְסָנָא.
- 43b L.: אִשְׁיָהָא *a. m.* cilicische Tanne (*Abies cilicica*, arab. *schūh*).
- 44a F. h. bei אִשְׁרֶתָא *pl. c. s.* אִשְׁרִיהֶן
Dt 7, 5.
- 47a L.: קְבוּצָה *h. f.* 1. Spiegelbild; 2. Umriß.
- 47b L.: בְּנִרוֹת *h. f.* Mannbarkeit des Mädchens.
- 48a L.: בִּדֵּד *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּבִידִיר
Mi 6, 15 Cod. Reuchl., Mx תְּבִידִיר.
- 49b U. בְּהֶרְתָא l.: Lv 13, 23. 38.
U. בּוּבְיָא l.: Spiegelbild.
- 52a L.: בְּטִי für בְּטִי.
- 57b U. בִּלְקֶטֶר 1. l. *gr. m.* (*πρακτήρ*) Bützel.
- 58b U. בִּנְיָא l.: ein Vogel. S. בִּנְיָא.
- 60a U. בָּעָא *Ilpe.* l.: 4. begehren.
- 64a L.: בִּרְדֵּלָה l. בִּרְדֵּלָה.
L.: בִּרְדֵּלָה l. בִּרְדֵּלָה.
- 64b L.: בִּרְוִילָה l. בִּרְוִילָה.
- 66b U. בִּרְקִי l.: 1. Morgengrauen.
- 78b U. גִּלְגֵּל *Pass.* füge hinzu: 8. gerinnen.
- 79b L.: גִּלְוֶשָא.

- 80b U. גְּלוֹסְקָא l.: κολλίσκιον.
 82a U. גָּמַר II l.: *Ho. pt.*
 83a U. גָּבֵר l.: יִגְבְּרוּן als *ipf. Peal.*
 86b U. גָּרְדוּסָא II füge hinzu: γαρ-
 δούμιον.
 87a U. גָּרִיזְמָתָא l.: γαργδίσμα.
 92a L.: דְּוִהֲבִיתָא.
 94b U. דְּחִילוּתָא l.: l. m. Or. 2211
 רְחִילָא, s. רְחִילָן.
 95a U. דִּי II füge hinzu: Jes 13, 1;
 36, 3.
 U. בְּנֵדוֹן l. דִּי.
 96a U. דִּי־קָנָא l.: εἰκών.
 99b L.: דְּלִמְטִיקוֹן.
 L.: דַּלְפָּקִי.
 101b U. דִּקָּא füge hinzu: (Jer 12, 5 W).
 104a F. h.: דִּיקְשָׁטָא *gr. m.* (δικαστής)
 Richter.
 105a F. h.: דִּוְרִי männl. Personen-
 name (Δῶρος).
 105b U. דָּרַס statt: mit den Klauen
 ergreifen, l.: würgen.
 108b U. דִּהְרִי l.: Est II 1, 1. 7 (MS
 לְהִרְדִּי).
 U. הִרִי 1. füge hinzu: bei.
 110a U. הִרְוָא füge hinzu: 3. irgend-
 ein.
 110b U. הִוָּה l.: s. הִוָּה, הִיָּה.
 U. הִוָּלָר füge hinzu: l. חִוָּלָן Gau
 Südarabiens.
 112b U. הָךְ füge hinzu: kein *pf.*
 113a U. הָכִי füge hinzu: לְהָכִי dazu.
 114a U. הִלְכָא str.: Jud 18, 3.
 117a L.: הַפְּטִיקוֹס, הַפְּטִקִי.
 119a F. h.: הִרִי (Jes 7, 24 Ausg.
 Warschau; Ausg. Ven. 1517. 1525
 אִרִי) a. siehe.
 124b U. וּז l.: dieses ist dasselbe wie
 jenes.
 U. וּז *Hity.* 1. füge hinzu: sich
 begatten.
 126a F. h.: וּזָא männl. Personennamen.
 127b U. וּיָא a. l.: Jer 8, 5.
 128a U. וּכָא l.: וּכָא (l. וּכָא, s. וּכָאָה).
 136b U. חֲבֹשׁ l.: S. חֲבוּשׁ.
 138a U. חֲדָק l.: ein stacheliges Kraut.
 139a U. חֲוָא statt Ex 7, 5 l.: Gn
 49, 17. St. Dt 32, 32 l.: Dt 32, 33.
 143a חֲטָאָה str.: *pl.* Lies vor חֲטָאָהוֹן:
pl. c. s.
 144a U. חִידָה l.: l. חִוָּדָא *pers. m.* Helm.
 150a U. חֲלָק 1. füge hinzu: s. חֲלָקָא.
 151a U. חֲמוּדָתָא füge hinzu: Pr. חֲמוּדָא
 (v. חֲמוּדָתָא), *pl. d.* חֲמוּדָא DtJI 5, 21.
 151b U. חֲמִישִׁי l.: 1. dass.; 2. Donnerstag.
 154a U. חֲנִין l.: חֲנִינִין (so MS).
 157b U. חֲצָב füge hinzu: 5. Kraut
 mit tiefgehenden Wurzeln (Urginea
 maritima „Meerzwiebel“).
 U. חֲצוּבָא l.: 2. Urginea maritima
 „Meerzwiebel“.
 158a L.: חֲצוּת.
 160a U. חֲרִי l.: (חֲרִי)
 161b U. חֲרָפָא füge hinzu: 2. f. früh-
 trächtig.
 162a U. חֲרָרָה l.: 2. unterste Lage
 eines Garbenhaufens.
 164b U. חֲתָם füge hinzu: *pt. pass. pl.*
 מִחֲתָמִין Ez 27, 24 Slb.
 170a U. חֲלוּפְתָא l.: 2. Schraubenmutter
 der Ölpresse.
 175a L.: חֲרָבָתָא.
 U. חֲרָבָא l.: חֲרָבָא (DtJI
 2, 14), l. חֲרָבָא = חֲרָבָא =
 Pappelweidenbach.
 179a U. יִבְהוּשׁ l.: Mückenlarve (rotes
 Würmchen im Wasser).
 180a U. יָד l.: יָד עַל יָד.
 U. יָדָא füge hinzu; יָד מִיָּד weil.
 186a U. יָפַע l.: *Aph.* יָפַע Ez 7, 9 Slb.
 189a Füge hinzu: יִשְׁמֹון (Nu 21, 20)
 Ortsname.
 194a oben str.: Maulesel.
 195a U. כּוּפָח füge hinzu: (כּוּפָח?)
 195b L.: כּוּרְתָא.
 197b U. כָּכָא l.: Zahn des Schlüssels.
 200b U. כְּמִסְאָתָא l.: niedrige Garben-
 haufen.

- U. **בָּמֶר** I und **בָּמֶר** I l.: mürbe machen.
- 201a U. **בְּמֵרִיתָא** l.: (warm gemachte).
- 204b U. **בָּעֵן** l.: Gn 13, 8.
- 208a F. h.: **בְּרָבְרָא** *gr. m.* dass.
- 212a U. **ל** füge hinzu: nach.
- 212b U. **לָבָא** l.: 1 K 8, 39.
- 213a U. **לְבוֹשׁ** füge hinzu: 2. Spelze des Weizenkorus.
- 214a U. **לִנְנָא** l. statt *λίνα: λέγνον*, statt Furche: Saatstreifen.
F. h.: **לִנְנָה** *gr. f.* dass.
L.: **לִוְדָנָא** f. **לִוְדָנָא**, *λήδανον* für *λδδανον*.
- 214b F. h.: **לִוְנָם** s. **לִנְמָא**.
- 215a U. **לִוְטָתָא** füge hinzu: c. **לִוְטָת** Ri 9, 57 Pr.
- 215b U. **לִוֹל** l.: Hühnerluke.
- 216a U. **לְחֵי** l.: 3. die Seitenteile am Gebiß des Pferdes; 6. die Streichbretter am Pflug.
- 217b F. h.: **לְבִין** (Gn 4, 15) a. deshalb.
- 221a U. **מָא** füge hinzu: **בְּמָא** Gn 47, 8 wieviel?
- 225a F. h.: **בְּנֵי הַמְדִּינָה** Einwohner.
- 226a F. **מְהוּלָתָא** II l.: **מְהוּלָתָא** (v. נהל).
- 226b U. **מְהוּלָתָא** l.: Ez 16, 6, MS **מְהוּלָתָא**.
- 227a U. **מוּזְנָא** l.: **מוּזְנָא** (wohl sg., l. **מוּזְנָיָא**).
- 229a F. h.: **מוּתְנָתָא** (Lv 26, 16 JI) a. f. Hüfte (= **מְתְנָתָא**).
- U. **מוּבְנָנָא** füge hinzu: Ez 7, 12 Slb **מוּבְנָנָא**.
- F. h.: **מוּהֶרְנָא** (Ez 33, 6, MS Slb **מוּהֶרְנָא**) a. m. Mahner.
- 229b U. **מוּחִילָה** l.: überhängender Sims (zur Ableitung des Dachwassers von der Hauswand).
- 230b L.: **מְחֹכָא**.
- 232a U. **מְחֶתְנָא** l.: Pr. **מְחֶתְנָא**.
- 232b F. h.: **מְטוֹ** h. m. Verzeihung.
מְטוֹ **בְּקָשׁ** abtitten.
- 233a U. **מְטָלָתָא** füge hinzu: Jes 1, 7 Jm.
- 234b U. **מִיץ** l.: Gestoßenes.
- 235a U. **מִשָּׁר** 2. füge hinzu: S. **מִשָּׁר**.
U. **מִשָּׁרָא** füge hinzu: S. **מִשָּׁרָא**.
U. **מִית** füge hinzu: *Po. pt. pl. f.*
מִמְתָּתָן Ez 13, 15 Slb tödend.
- 237a U. **מִלָּה** füge hinzu: Viell. **מִלָּה**, *pl.* **מִלִּין** Galläpfeleiche (*Quercus lusitanica*). **מִי מִלִּין** Galläpfelwasser, Tinte.
- 238b L.: **מִלְגִּי**.
- 239a U. **מִלְקוּט** str. die Klammern.
U. **מִלְתָּא** str.: Nu 23, 19.
- 241a U. **מִנְיָא** l.: **מָנָן** (l. **מָנָן**).
- 243a U. **מְסִיקָתָא** füge hinzu: S. **מְסִיקָתָא**.
- 244b U. **מִסַּת** l.: **בְּמִסַּת** Lv 12, 8 genug für.
U. **מָעָא** l.: **מָעָן** Jes 48, 8.
- 245b L.: **מַעֲיָנָא**.
- 246a L.: **מַעֲמָקָא**.
- 247a U. **מַפְחָתָא** füge hinzu: *pl.* **מַפְחָן** Lv 26, 16.
- 248b U. **מַצִּיעוּתָא** füge hinzu: **מַצִּיעוּת** Gn 1, 6.
- 249a U. **מַצְפָּיָא** füge hinzu: **מַצְפָּיָא** Ri 11, 29 Pr.
- 251b Zu **מַרְבּוּצֵיתָהּ** füge hinzu: Am 3, 4.
- 253a U. **מַרְוֵב** füge hinzu: Wasserspeier.
- 254a U. **מַרְיֶרְתָא** füge hinzu: 3. Bitterkraut.
- 256b U. **מַשְׁחִיב** füge hinzu: S. **מַשְׁחִיב**.
U. **מִשְׁחָה** l.: 1. Salbung; 2. **הַר הַמִּשְׁחָה** der Ölberg.
F. h.: **מִשְׁחָה** h. f. Salbung.
- 258a Str. **מִשְׁקָדָא**.
F. h.: **מִשְׁקָדָא** a. m. Muschelschale.
F. **מִשָּׁר** ff. l.: **מִשָּׁר** h. m. Beet.
F. **מִשָּׁרָא** l.: **מִשָּׁרָא** a. m. dass.
- 259b F. h.: **מִתְנָתָא** s. **מִתְנָתָא**.
- 260a U. **מִתְקָלָא** füge hinzu: c. **מִתְקָל** (l. **מִתְקָל**) Ri 8, 26 Pr.

- 262a U. נָנְהָא l.: נָנְהִי Vornacht eines Tages.
- 262b F. h.: נְנִיסָה *h. f.* Speise.
- 265a U. נֶהַר l.: מְנַהֲרִין (*Pael* zweifelhaft).
- U. נֶהַרֲתָא füge hinzu: נֶהַרְתָּא Nah 1, 4 Or 2211.
- 265a F. h.: נוֹדֶין *h. m.* Olivenart.
- 266a F. h.: נֹתָאָה *x. m.* Bewohner des ägypt. Bezirkes Neut.
- 267b U. נֶחֶשׁ I l.: Lv 19, 26.
- 269b F. נֹתָאָה l. נִוְתָאָה ff. l.: נִוְתָאָה l. נִוְתָאָה.
- 271a L. נָמִי füge hinzu: (2 K 4, 1 Jerus. Dr.) = אָמִי אָמִי.
- 277b U. נָקִים füge hinzu: (Νίκας).
- 281a F. h.: סָבִין s. סָבִין.
- 281b U. סָבִין füge hinzu: יָמָה שֶׁלְסָבִין (סָבִין) See des Dickichts (Name des Chet-Sees).
- Str.: סָבִין ff.
- 282a L. סֹבֵלָתָא, סֹבֵלָתָא.
- 284a U. סֹבֵלָתָא füge hinzu: סֹבֵלָתָא Erdscheibe.
- 285a U. סֹגֵר füge hinzu: (Maulkorb?).
- 289a U. סִיר l.: Köpfchen, Knäulchen.
- U. סִיסִין l.: סִיסִין.
- 289b U. סִין l.: *h. f.*
- U. סִיפָא II l.: 2. Schlußsatz.
- U. סִירִיג füge hinzu: 3. Abkürzung eines Bibeltextes durch Mitteilung des ersten Wortes und nur je eines Buchstabens der übrigen Wörter.
- F. h.: סִירִין *h. m.* Unrat.
- 293b L. סָמְבִין F. h.: S. סָבִין.
- U. סָמְלִין (סָמְלִין?) l.: Jochhaken.
- 294a U. סָמִין füge hinzu: 8. Zusammenfassung einzelner Buchstaben mehrerer Wörter zu einem Merkwort.
- F. h.: סָמְנִירִין l. סָמְנִירִין.
- 296b U. סָמְנִירִין l.: MS סָמְנִירִין.
- F. h.: סָמְנִירִין (Gn 36, 30). Name eines Landes.
- 299a U. סָמְנִירִין l.: 1. *ind.* סָמְנִירִין(?) Lv 11, 32; 2. *c. s.* סָמְנִירִין Gn 42, 35 Sack.
- 302a Str.: סִירִין ff.
- 304a L.: עֲבוּפָא l. עֲבוּפָא.
- L.: עֲבוּפָא l. עֲבוּפָא.
- 305a U. עֲבוּפָא l.: Nu 34, 15.
- 308a F. h.: עֲבוּפָא *a. f.* Wohnung.
- 311a U. עֲבוּפָא füge hinzu: עֲבוּפָא Dt 28, 13 oben.
- U. עֲבוּפָא füge hinzu: *pl.* עֲבוּפָא Jud 10, 4 Pr.
- 312b U. עֲבוּפָא l. עֲבוּפָא.
- 313b F. h.: עֲבוּפָא s. עֲבוּפָא.
- F. h.: עֲבוּפָא *a. m.* unglücklich.
- 314a L.: עֲבוּפָא.
- L.: עֲבוּפָא, עֲבוּפָא, עֲבוּפָא.
- 315b U. עֲבוּפָא l.: als Trockenfutter verwandtes Futterkraut, in Bündel gebunden.
- 316a U. עֲבוּפָא l.: *Itpā. ipf.* 3 *pl.* יִתְעַמְמִין.
- 317b St. עֲבוּפָא ff. l.: עֲבוּפָא *a. m., ind.* (עֲבוּפָא) Dt 12, 2 dichtbelaubt.
- עֲבוּפָא *a. m.* dass.
- U. עֲבוּפָא l.: *pl. d.* עֲבוּפָא Lv 19, 10.
- 318a F. h.: עֲבוּפָא *a. m., ind.* עֲבוּפָא 2 K 4, 7 (Jerus. Dr.) Zehnter.
- 321a F. h. עֲבוּפָא s. עֲבוּפָא.
- U. עֲבוּפָא füge hinzu: 4. aufbrechen (v. d. Mahlzeit).
- 321b U. עֲבוּפָא l.: 4. der in den Mund gelegte Teil der Kandare.
- 322b U. עֲבוּפָא l.: *cribellum.*
- 323a F. h.: עֲבוּפָא s. עֲבוּפָא.
- U. עֲבוּפָא 2. l.: (vielleicht Seitenhölzer zur Festigung der Verbindungen am Pfluge).
- 324b U. עֲבוּפָא l.: 2. feuchter Nebel.
- 326a F. h.: עֲבוּפָא *a. m., ind.* עֲבוּפָא Lv 26, 10 Sab. (Jerus. Dr.) עֲבוּפָא und עֲבוּפָא alt.
- 328a Str.: פָּנֵר l.: פָּנֵר (TosBabM IV 7) l. פָּנֵר.

- 329a F. h.: פונין. קל פ' (Hi 4, 16)
l. קליפונא s. קלפונין.
331a U. פחיתא l. פחיתין.
333a U. פס. l.: vgl. *πεισά* v. *πειθω*.
334b U. פלוגא fuge hinzu: (פלגא).
335b U. פלטורא l.: פלטורין Ez 23, 40.
339a Zu פניקטין fuge hinzu: (*φοινικίδες*)
Purpurgewänder(?).
Zu פסא l fuge hinzu: 4. *pl. ind.*
פטי Gn 37, 3 gemustert, vgl.
III מצייר.
345b פריגורי l.: Παρηγόριος.
349b U. פרימשתק l.: männliches Glied
(in Erektion).
351b L.: פריפוס l. פריפוס, s. פריפטיס.
352a U. פריפסא l.: Blumentopf(?).
Zu פריפטיס fuge hinzu: Profoß.
353a Zu פריקד f. h.: vgl. *πρωκτόν*.
355a Zu פישר *Pi.* f. h.: schmelzen.
355b Zu פת fuge hinzu: 3. פת חלה
(jDem 22^c) l. פתחלה h. f. eine
Hülsenfrucht.
356a F. h.: פתוכי (Gn 18, 6 JI)
a. m. *pl.* Mischung(?).
357b F. h.: פתקונא *gr. m.* (*πιττάκιον*)
Tafel.
358b U. צבת II und צבתא II l. m.
für f.
359b U. צהי *Aph.* fuge hinzu: c. s. אצהינין
Jes 48, 21.
362a U. ציד l.: לציד Ex 19, 15 (sic
MS), לציד Ez 2, 9.
365a U. צמם fuge hinzu: (oder eng
zusammengeschlossenen).
365b U. צנוירתא l.: dass., str.: Gabel.
366a U. צעק fuge hinzu: (bei Hunden)
heulen.
368a U. צרפא l. צרפיו.
371b U. קמיתא l. fuge hinzu: Gn
38, 28.
372a U. קיבא l. קיבאין.
373a U. קום a. fuge hinzu: 5. gerinnen.
376b F. h.: קיטורא a. m., *ind.* קיטור
Est II 1, 3 Rauch(?).

- 378b U. קליא III fuge hinzu: *pl.* קלן
Nu 21, 6 (MS קלן).
379a U. קלל fuge hinzu: *Itpo.* wenig
werden.
383a U. קנה fuge hinzu: *pt.* קונה (von
Gott) Schöpfer.
384a L. u. קנן: Krug, Gerät.
384b U. קיטורא fuge hinzu: (קוטור).
U. קיטור fuge hinzu: (קוטור).
386a U. קפה l.: 2. entfernen; 3. be-
rauben, unterdrücken.
U. קפה l.: berauben, str.: ver-
wunden.
388a U. קצא fuge hinzu: קצא.
F. קצין l.: קצין Ortsname (*καστριον*).
F. h.: קצין *gr. m.* (*καστρον*) Burg.
U. קקבטון l.: im Tiegel bereitetes
Brot.
390a F. קירטורא ff. l.: קירטורא *gr. m.*
(*κουρτωριος*) der öffentliche Fiscus.
U. קריא fuge hinzu: מקריב Dt
32, 17 Jerus. Dr. neuerdings.
393a F. h.: קרת h. f. Stadt.
394b F. h.: c. קשת 2S 22, 35 Mx.
396a F. h.: רבוקה h. f. Kuchen aus
in heißem Wasser eingerührtem
Teige. S. רביקה.
396b Zu רביעי f. h.: 2. Mittwoch.
398a Zu רגל fuge hinzu: *Ni.* gewöhnt
sein.
Zu רגם fuge hinzu: *Itpe. ipf.* יתרגים
Ex 19, 13 Jerus. Dr. gesteinigt
werden.
398b Zu רגן h. fuge hinzu: *Ni.*
399b L.: רהטא.
400a U. ריהן l. ריהן.
401b U. רחא fuge hinzu: *ind.* רחי
Jud 9, 53 Pr.
403b F. h.: רחילא II a. m., *pl.* רחילון
Jes 66, 20 Or 2211 Reitkamel.
F. ריפא ff. l.: ריפא l. ריפא, s. ריפא.
F. h.: ריק h. m. Dummkopf.
Zu רבא fuge hinzu: c. רכב Jud
9, 53 Pr.

- 404 a U. רְכוּבָה l.: *pl.*
 407 b F. h.: רָצַע *a. Aph. ipf.* יִרְצַע
 Ex 21, 6 Jerus. Dr. durchbohren.
 U. רָק füge hinzu: 3. s. רִיק
 F. h.: רָקָא s. רִיקָא.
 410 b F. h.: שְׁלִיו *h. m.* Wachtel.
 L.: שְׁכֻיָּה.
 412 a U. שָׂאֵל l.: Dt 18, 16.
 415 a U. שְׁבָתָא l.: Name des Dämons
 einer Krankheit (vielleicht Genick-
 starre).
- 416 a L.: שְׂרָפָא שְׂרָפָא für שְׂרָפָא.
 416 b L.: 2. billig kaufen.
 L.: שׁוּבָךְ.
 Str.: שׁוּבָכָא.
 417 b U. שׁוּנִית l.: Klippe, hoher
 Strand.
 418 a U. שׁוּפָרָא l.: Ex 19, 19.
 433 a Zu שָׁפָה füge hinzu: Vgl. שִׁיף.
 437 b U. תַּבָּב l.: Pā.
 442 b U. תַּכָּן l.: (MS אֶתִּיכִינֹן v. נִתָּךְ).
 448 b U. תַּרְרִינָה füge hinzu: (Θεοδωριων?).

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a) Handschriften.

1. Onkelostargum: Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient 1467.
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. Prophetentargum, a) vordere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
b) hintere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
c) Haphtaren:
Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. Megillothtargum: Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder. Prediger, Ester (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1302, Ruth, Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. Megillath Antiochos: Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b) Drucke.

1. Onkelostargum: Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original), Jerusalem 190—
(jemanitischer Druck).
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Pentateuch, Venedig 1591.
3. Propheten- und Megillothtargume: Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II,
Venedig 1525.
4. Mischna: Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
5. Tosephta: Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
6. Talmud babli: Wien 1840—47 und Rabinovicz, Variae Lectiones (1867—86).
20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel.
1 Traktat Ausg. Pesaro.
7. Talmud jeruschalmi: Venedig 1524(?).
8. Midrasch: Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519, Venedig 1545.
Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig 1546, Krakau 1893.
Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
Pesikta, Lyck 1868.
Pesikta rabbati, Wien 1880.
Tanna de-Bē Eljajahu, Venedig 1598.
Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
9. Aruch: Pesaro 1517.

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung. B. Ausgabe Berliner.

Jonathantargum zum Pentateuch — JI, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. GenJI 1, 3.

Fragmententargum zum Pentateuch — JII. Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. V).

Gen 1. B. Mose.

Ex 2. B. Mose.

Lv, Lev 3. B. Mose.

Nu 4. B. Mose.

Dt 5. B. Mose.

Jos Josua.

Jud, Jd Richter.

S Samuel.

K Könige.

Jes Jesaja.

Jer Jeremia.

Ez Ezechiel.

Ho Hosea.

Jo Joel.

Am Amos.

Ob Obadja.

Jon Jona.

Mi Micha.

Na Nahum.

Hb Habakkuk.

Ze Zephanja.

Ha Haggai.

Sa, Sac Sacharja.

Ma Maleachi.

Ps Psalmen.

Prov Sprüche.

Hi Hiob.

Cant Hoheslied.

Ru Ruth.

Thr Klagelieder.

Koh Prediger.

Est I Ester (erstes Targum).

Est II Ester (zweites Targum).

Chr Chronik.

2. Talmud.

Talmud babli — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb. 14^b.

Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb 14^b.

MaasSch Maaser scheni.

MoK Mood katon.

RhS Rosch ha-Schana.

BK, BabK Baba kamma.

BM, BabM Baba mezia.

BB, BabB Baba bathra.

AbZ Aboda zara.

Mischnazitate sind durch das Fehlen von j und b vor den Namen der Traktate erkennbar. Den Tosephtazitaten ist Tos. vorangesetzt.

3. Midrasch.

BerR Bereschith Rabba.

SchemR Schemoth Rabba.

VajR Vajjikra Rabba.

BemR Bemidbar Rabba.

DebR Debarim Rabba.

SchirR Midr. Schir ha-Schirim.

RutR Midr. Ruth.

EchR Midr. Echa.

KohR Midr. Koheleth.

EstR Midr. Ester.

Pes Pesikta de-Rab Kahana.

PesR Pesikta Rabbati.

MidrTill Midrasch Tehillim.

MidrSchem Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. h. hebräisch. gr. Fremdwort aus dem Griechischen. c. communis generis. lat. Fremdwort aus dem Lateinischen. pers. Fremdwort aus dem Persischen. x. Fremdwörter anderer Herkunft. tr. transskribiert (bloße Transskription eines fremdsprachlichen Wortes). Gramm. — meine Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch, 2. Auflage.

Kethuboth 18	שני דייני נזירות	Joma 1,	שבעת ימים
Nasir 8	שני נזירים	Para 3	
Joma 6	שני שעירי	Schabbath 23	שואל אדם
Baba Mezia 1	שנים אוהוין	Arachin 6	שום היתומין
Ohaloth 1	שנים ממאים	Baba Kamma 4. 5	שור שננח
Machscherin 3	שק שהוא מלא	Kelim 3	שיעור כלי חרס
Mikwaoth 1	שש מעלות	Chullin 12	שלוח הקן
Menachoth 11	שתי הלחם	Schebiith 6	שלש ארצות
Menachoth 9	שתי מדות	Kelim 28	שלש על שלש
Challa 4	שתי נשים	Nasir 6	שלשה מינים
	ת	Teharoth 1	שלשה עשר דברים
	ר"א אומר s. תולין	Schekalim 6	שלשה עשר שופרות
Nidda 10	תינוקת	Berachoth 7	שלשה שאכלו
Pesachim 5	תמיד נשחט	Kelim 24	שלשה תריסין
Ohaloth 5	תנור שהוא	Kerithoth 1	שלשים ושש
Kelim 5	תנור תחילתו	Edujoth 1,	שמאי אומר
Berachoth 4	תפלת השחר	Nidda 1	
		Schabbat 14	שמונה שרצים

Bechoroth 6	על א"ו מומין
Aboth 3	עקביה
Pesachim 10	ערבי פסחים
Kil'ajim 3	ערונה
Negaim 13	עשרה בתים
Kidduschin 4	עשרה יוחסין

פ

Challa 2	פירות חוץ לארץ
Para 4,	פרת הסאת
Sebachim 14	
Middoth 4	פתחו של ההיכל

צ

Para 11	צלוחית שהניחה
Para 9	צלוחית שנפל

ק

Meila 4	קרשי המובה
Sebachim 6,	קרשי קדשים
Meila 1	
Nedarim 8	קונם י"ן
Kinnim 2	קן כתומה
Kil'ajim 4	קרתת הכרם

ר

Tamid 2	ראוהו אחיו
Rosch Haschana 3	ראוהו ב"ד
Chullin 11	ראשית הנו
Aboth 2	רבי אומר
Para 1. 2,	ר"א אומר
Nedarim 9,	
Schabbat 13. 19. 20	
Edujoth 2	רבי חנינא
Sabim 4	רבי יהושע
Mikwaoth 3	רבי יוסי
Menachoth 10,	רבי ישמעאל
Aboda Sara 4	
Jebamoth 5	רבן גמליאל

ש

Schebuoth 1. 3	שבועות שתיים
Schebuoth 6	שבועת הדיינין
Schebuoth 4	שבועת העדות
Schebuoth 5	שבועת הפקדון
Schebiith 10	שביעית משתמטת

Machsichirin 5	מי שטבל
Baba Bathra 9	מי שמת
Berachoth 3	מי שמתו
Sota 6	מי שקינא
Pea 3	מלבנות התבואה
Schekalim 7	מעות
Mikwaoth 5	מעין
Bechoroth 9	מעשר בהמה
Maaser Scheni 1. 2	מעשר שני
Schabbat 18	מפנין
Jebamoth 12	מצות חליצה
Kethuboth 6	מציאת האשה
Schekalim 2	מצרפין
Teharoth 6	מקום שהיה
Pesachim 4	מקום שנהנו
Negaim 1	מראות נגעים
Baba Kamma 7	מרובה
Aboth 1	משה קבל
Sota 8	משוח מלחמה
Beza 5	משילין פירות
Tebul Jom 2	משקה טבול יום
Moed Katan 1	משקין

נ

Sanhedrin 6	נגמר הדין
Kelim 29	נומי הסדין
Jebamoth 11	נושאין על האנוסה
Jadajim 2	נמל ידו
Ohaloth 12	נסר
Nedarim 10	נערה המאורסה
Kethuboth 4	נערה שנתפתחה

ס

Teruma 5	סאה
Ohaloth 15	סנות
Taanith 2. 3	סדר תעניות
Sukka 1	סוכה
Kelim 26	סנדל
Kerithoth 4	ספק אכל

ע

Sota 9	עגלה ערופה
Schebiith 1. 2	עד אימזי
Bechoroth 4	עד כמה
Erubin 2	עושין פסין

Negaim 5	כל ספק	Jebamoth 8	כיצד אשת אחי
Bechoroth 5	כל פסולי	Ohaloth 18	כיצד בוצרין
Menachoth 8	כל קרבנות	Makkoth 1	כיצד העדים
Ukzin 1	כל שהוא יר	Baba Kamma 2	כיצד הרגל
Pesachim 2	כל שעה	Berachoth 6	כיצד מברכין
Kilajim 8	כלאי הכרם	Negaim 14	כיצד מטהרין
Kelim 30	כלי זכויות	Erubin 5	כיצד מערבין
Kelim 2. 15	כלי עץ	Temura 5	כיצד מערימין
Kelim 11. 14	כלי מתכות	Bikkurim 3	כיצד מפרישין
Schebiith 7. 8,	כלל נדול	Erubin 8	כיצד משתתפין
Maasroth 1,		Pesachim 7	כיצד צולין
Schabbath 7		Schabbath 3	כירה
Chullin 6	כסוי הדם	Erubin 9	כל ננות
Maaser Scheni 5	כרם רבעי	Gittin 3	כל נט
Kilajim 5	כרם שחרב	Temura 6	כל האסורין
Sota 5	כשם שהמים	Negaim 11	כל הבגדים
		Chullin 8	כל הבשר
		Negaim 12	כל הבתים
		Sebachim 1. 2. 8	כל הובתים
		Nidda 2	כל היר
		Schabbath 17,	כל הכלים
		Kelim 25	
		Ohaloth 16	כל הממלטין
		Edujoth 3	כל המטמאים
		Ohaloth 3	
		Menachoth 1. 5	כל הסנחות
		Mikwaoth 6	כל המקורב
		Schebuoth 7	כל הנשבעין
		Middoth 5	כל העזרה
		Sebachim 3	כל הפסולין
		Aboda Sara 3	כל הצלמים
		Para 10	כל הראוי
		Schekalim 8	כל הרוקין
		Sebachim 10	כל התדיר
		Tebul Jom 3	כל ירות האוכלין
		Mikwaoth 10	כל ירות הכלים
		Sanhedrin 10	כל ישראל
		Kelim 17	כל כלי ב"ב
		Kelim 16	כל כלי עץ
		Nedarim 1	כל כנויי גדרים
		Nasir 1	כל כנויי נזירות
		Schabbat 16	כל כתבי
		Machscherin 1	כל משקה
		Kil'ajim 2	כל סאה

Teharoth 9	זיתים מאימתי	Nidda 8	הרואה כתם
Ukzin 2	זיתים שבבשן	Berachoth 9	הרואה מקום
	ה	Sabim 1	הרואה ראה
Schabbat 22	חבית	Teharoth 3	הרוטב
Chagiga 3	חומר בקדש	Nasir 2	הריני נזיר
Baba Bathra 3	חוקת הבתים	Menachoth 13	הרי עלי
Sebachim 7,	חטאת העוף	Arachin 4	השני יד
Meila 2,		Baba Mezia 8	השואל
Kinnim 1		Machsichirin 4	השוחה
Erubin 7	חלון	Chullin 2,	השוחט
	כל ישראל s. חלק	Sebachim 13	
Jebamoth 1	חמש עשרה נשים	Baba Mezia 6. 7.	השוכר
Challa 1	חמשה דברים	Aboda Sara 5	
Terumoth 1	חמשה לא יתרומו	Gittin 4	השולח
Para 7	חמשה שמלאו	Baba Bathra 1,	השוחטין
Jebamoth 14	חרש שנשא	Nedarim 5	
	ט	Negaim 9	השחין
Sebachim 12	מבול יום	Kelim 18	השירה
Kelim 12	טבעת אדם	Kelim 22	השלחן
Joma 4	טרף בקלפי	Meila 6	השליח
	י	Teharoth 5	השרץ
Schebuoth 2	ידיעות הטומאה	Menachoth 7	התורה
Joma 8	יום הכפורים	Terumoth 3	התורם
Beza 2	יום טוב שחל	Kelim 8	התייר
Rosch Haschana 4	יום טוב של ר"ה	Menachoth 4	התכלת
Nidda 5	יוצא דופן	Kelim 8	התנור
Schabbath 1	יציאות השבת	Orla 2,	התרומה
Bechoroth 8	יש בכור	Bikkurim 2,	
Arachin 3	יש בערכין	Schekalim 4.	
Temura 7	יש בקדשי מובה		ו
Temura 2	יש בקרבנות	Dammaj 2	ואלו דברים
Negaim 4	יש בשער לבן	Makkoth 3	ואלו הן הלוקין
Ohaloth 8	יש מביאין	Sanhedrin 9	ואלו הן הנשרפין
Jebamoth 9	יש מותרות	Moed Katan 3	ואלו מנליחין
Mikwaoth 7	יש מעלין	Nedarim 2	ואלו מותרים
Baba Bathra 8	יש נוחלין	Pea 2	ואלו מפסיקין
Ukzin 3	יש צריכין	Nedarim 11	ואלו נדרים
	כ	Temura 4,	ולר חטאת
Nasir 7,	כהן גדול	Meila 3	
Sanhedrin 2			ז
Horajoth 3	כהן משיח		ריני ממנוט s. זה בורר
Ohaloth 9	כורת	Machsichirin 2	זיעת בתים

Tebul Jom 1	המכנס	Kilajim 1	החמים
Menachoth 12	המנחות	Tamid 6	החלו עולים
Baba Kamma 3	המניח את הכר	Sukka 5	החליל
Mikwaoth 4	המניח כלים	Kelim 4	החרס
Maasroth 3	המעביר	Mikwaoth 2	הטמא
Machsirin 6	המעלה	Ohaloth 7	הטומאה
Nidda 3	המפלה	Sota 2	היה מביא
Baba Mezia 3	המפקיד	Sota 3	היה נוטל
Terumoth 4	המפריש	Maasroth 2	היה עובר
Kelim 19	המפרק	Berachoth 2	היה קורא
Schabbath 10	המצניע	Sanhedrin 5	היו בודקין
Baba Mezia 9,	המקבל	Sukka 2	הישן
Dammaj 6		Kelim 23	הכדור
Arachin 8	המקדיש	Maasroth 4	הכוכש
Para 6	המקדש	Baba Kamma 6	הכונם
Sota 1	המקנא	Kethuboth 9	הכותב
Meila 5	הנהנה	Chagiga 1	הכל חייבין
Kelim 21,	הנוגע	Sabim 2	הכל מיטמאין בויבה
Sabim 5		Negaim 3	הכל מיטמאין בנגעים
Nedarim 6. 7	הנודר	Temura 1	הכל ממירין
Orla 1	הנוטע	Arachin 1	הכל מעריכין
Teharoth 10	הנועל	Chullin 1	הכל שוחטין
Kethuboth 12	הנושא	Kelim 20	הכרים
Gittin 5	הנוקין	Bechoroth 3	הלוקח בהמה
	ואלו הן s. הנשרפין	Dammaj 5	הלוקח מן הנחתום
Negaim 10	הנתקים	Bechoroth 1	הלוקח עובר חמור
Kelim 13	הסיף	Bechoroth 2	הלוקח עובר פרתו
Maasroth 5	העוקר	Dammaj 4	הלוקח פירות
Chullin 9	העור והרוטב	Kerithoth 6	המביא אשם
Ohaloth 13	העושה מאור	Gittin 1, 2	המביא נט
Kelim 6	העושה שלשה	Beza 4	המביא כרי יין
Edujoth 7. 8	העיר	Para 5	המביא כלי חרס
Nasir 9	העכו"ם	Kil'ajim 7	המכריח את הנפן
Jebamoth 8	הערל	Gittin 9	המנרש
Pea 4	הפאה	Kethuboth 7	המדיר
Negaim 8	הפורח	Baba Bathra 4. 5. 6.	המוכר
Schebiith 9	הפינם	Arachin 9	
Teharoth 7	הקדר	Maaser Scheni 4	המוליד פירות
Menachoth 2. 3	הקומץ	Erubin 10	המוצא תפלין
Megilla 2	הקורא למפרע	Schabbath 8	המוציא יין
Megilla 4	הקורא עומד	Sebachim 9,	המזבח
Dammaj 1	הקלים	Middoth 3	
Kelim 7	הקלחות	Dammaj 7	המזמן
Middoth 2	הר הבית	Jadajim 3	המכנסים

ה	ב
Terumoth 7 האוכל תרומה מויר	Schekalim 2 באחר בארר
Terumoth 6 האוכל תרומה שונג	Joma 7 בא לו
Gittin 6 האומר התקבל	Nidda 6 בא סימן
Baba Bathra 7, האומר לחברו	Orla 3 בנר שצבעו
Kidduschin 3	Chullin 4 בהמה המקשה
Arachin 5 האומר משקלי	Negaim 2 בהרת
Para 12 ר"א אומר s. האורג	Jadajim 4 בו ביום
Kidduschin 2 האוב	Tamid 7 בזמן שכי"נ
Pesachim 8 האיש מקדש	Beza 1 ביצה שנולדה
Kidduschin 1 האשה נקנית	האומר s. בית כור
Nidda 9 האשה שהיא עושה	Erubin 3 בכל מערבין
Terumoth 8 האשה שהיתה אוכלת	Schabbath 6 במה אשה
Teharoth 2 האשה שהיתה כובשת	Schabbath 5 במה בהמה
Jebamoth 10, 16 האשה שהלך בעלה	Schabbath 4 במה טומנין
Jebamoth 15 האשה שהלכה	Schabbath 2 במה מדליקין
Ketuboth 8 האשה שנפלו	Nidda 4 בנות כותים
Ketuboth 2 האשה שנתארמלה	Schebiith 5 בנות שוח
Jebamoth 6 הבא על יבמתו	Aboth 4 בן זומא
Kelim 27 הכנר מטמא	Megilla 3 בני העיר
Schabbath 12 הבונה	Sanhedrin 8 בן סורר
Baba Mezia 10 הבית והעליה	Aboth 5 בעשרה מאמרות
Ohaloth 11 הבית שנסרק	Terumoth 10 בצל
Baba Kamma 10 הנוול ומאכיל	Joma 2, Schebiith 4 בראשונה
Baba Kamma 9 הנוול עצים	Tamid 1 בשלשה מקומות
Nasir 9 הנוים אין להם	Schekalim 3, Taanith 4 בשלשה פרקים
Erubin 6 הדר עם הנכרי	Sebachim 4, ב"ש אומרים
Teharoth 8 הדר עם ע"ה	Jebamoth 13, Nasir 5,
Joma 5 הוציאו לו	Pea 7
Horajoth 2 הורה כהן	Kethuboth 1 בתולה נשאת
Horajoth 1 הורו ב"ד	
Sabim 3 הוב והטהור	
Baba Mezia 4 הזהב	Pea 5 גריש
Terumoth 9 הזורע	Negaim 6 נופה של בהרת
Gittin 8 הזורק גט	Baba Bathra 10 נס פשוט
Teharoth 4 הזורק טומאה	Chullin 7 ניד הנשאת
Schabbath 11 הזורק מרה"י	
Ohaloth 14 הזיו	
Chullin 10 הזורע	Sanhedrin 1, 3 דיני ממונות
Baba Kamma 8 החובל	Nidda 7 דם הנרה
Jebamoth 4 החולץ	Sebachim 11 דם חטאת
Ohaloth 17 חחורש	Kerithoth 5 דם שחיטה
	8*

Verzeichnis der Anfänge der Mischna-Abschnitte.

Von Prof. Dr. J. KAHAN, Znaïm:

Vorbemerkung.

Bei der Transskription habe ich den Weg der Einfachheit dem jetzt oft üblichen gekünstelten vorgezogen. So ist $\text{ז} = \text{s}$, nicht z , bei dem man nicht weiß, ob es deutsch oder französisch gemeint ist. — $\text{ח} = \text{ז} = \text{ch}$, wie es die Juden, auch Sephardim, aussprechen. $\text{ע} = \text{א}$, $\text{ז} = \text{z}$. $\text{ש} = \text{sch}$.

Mikwaoth 9	אלו הוצצין	א	
Chullin 3	אלו מריפות	Kelim 1	אבות הטומאה
Kelim 10	אלו כלים	Ohaloth 6	אדם וכלים
Ohaloth 2	אלו מטמאין	Challa 3	אוכלין עראי
Menachoth 6	אלו מנחות	Tebul Jom 4	אוכל מעשר
Baba Mezia 2	אלו מציאות	Pesachim 1	אור לוי"ד
Sota 7	אלו נאמרין	Chullin 5	אותו ואת בנו
Kethuboth 3	אלו גערות	Sanhedrin 4	אחד דיני ממונות
Pesachim 8	אלו עוברין	Sebachim 5	איהו מקומן
Temura 3	אלו קדשים	Baba Mezia 5	איהו נשך
Schabbath 15	אלו קשרים	Kil'ajim 6	איהו ערים
Jebamoth 7	אלמנה לכ"ז	Kil'ajim 9	אין אסור
Kethuboth 11	אלמנה נוזנת	Nedarim 4	אין בין הטורד
Rosch Haschana 2	אם אינן מכירין	Arachin 2	אין בערכין
Kerithoth 3	אמרו לו	Chagiga 2	אין דורשין
Joma 3, Tamid 3, 5	אמר להם	Aboda Sara 2	אין מעמידין
Schabbath 9	אמר ר"ע	Arachin 7	אין מקדישין
Bikkurim 4	אנדרוניוס	Terumoth 11	אין נוהגין
Kethuboth 5	אף על פי	Berachoth 5	אין עומדין להתפלל
Sanhedrin 7	ארבע מיתות	Beza 3	אין צדין
Baba Kamma 1	ארבעה אבות	Terumoth 2	אין תורמין
Jebamoth 3	ארבעה אחים	Negaim 7	אלו בהרות
Kerithoth 2	ארבעה מחוסרי כפרה	Berachoth 8,	אלו דברים
Nedarim 3	ארבעה גדרים	Edujoth 2,	
Rosch Haschana 1	ארבעה ראשי שנים	Pea 1, Pesachim 6	
Schebuoth 8	ארבעה שומרים	Makkoth 2	אלו הן הנולין
Ohaloth 10	אריבה	Makkoth 3	אלו (ואלו) הן הלוקין
Sota 4	ארוסה ושומרת יבם	Schekalim 5	אלו הן הממוגין
Mikwaoth 8	ארץ ישראל	Sanhedrin 11	אלו הן הנחנקין

תשר"ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.	תתו"צ תשובה תפלה וצדקה.
תשי"ש תמיד של שחר, תשובה שלימה, תקון שמירת שבת (ס').	תתו"ש תלמוד תורה ושאלת שלום (יעב"ץ).
תש"ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.	תתכ"ב תלמוד תורה כנגד כולם.
ת"ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תונא, תקון תורה, תפארת (ק), תקון תשובה (ס').	תתעד"א תלמוד תורה עם דרך ארץ.
תתבל"ת תלא תניא בלא תניא (ברלא תניא).	תתק"ל תכון תפילתי קטורת לפניך.
ת"ת וידה"מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.	תתרי"ך שו"ת אלף ועשרים שאלות ותשובה (מהר"ם ראמזענבורג).
ת"ת בקמ"ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.	תתש"ה תלי תלין של הלכות.
	תתשכ"ב תלמוד תורה שקול כנגד כולם

תנ"ע הפלת נעילה.

תנצב"ה תהי נפשו צורה בצרור החיים.

ת"ס תקון סופרים, תרגום סורי.

תס"ח תשובת סס חיים (ס').

ת"ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת עולה,

תורת עולה (ס'), תפתח ערוך (ס'), תרגום ע'

(וקנים), תרי עשר, תני עלה, תקנת עיבור

(תק"ע), ת' עלמין (ק').

תע"ב תבא עליו ברכה, תשובת עדות ביהוסף

(ס').

תעב"י תעודה בישראל (ס') (תב"י).

תע"ד תפלת עוברי דרך.

תע"ח תעלויות חכמה (ת"ח).

תע"ל תפלת עלינו לשבח.

תע"ע חמה על עצמך.

תעש"ח תפלת ערבית של חול.

תעש"ש תפלת ערבית של שבת.

ת"פ ד' מאות פרסא.

תפדא"י ד' מאות פרסאות דארץ ישראל.

תפה"א ח"ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס')

(תפה"א ח"ב).

תפה"ד (תה"ד).

תפה"ש תפלת השחר.

תפ"מ תשובת פני משה (ס').

תפ"ע (ת"ע).

תפעת"פ (דמפעדמ"פ) (ארבע מאות פרסא

על ארבע מאות פרסא);

תפ"ש תפלת שחרית.

ת"צ תענית צבור, תאמי צביה (ס').

תצל"מ תורה צוה לנו משה.

ת"ק תפלה קצרה, תנועה קטנה, — (קלה) (ד'),

תלישא קטנה (ד'), תנא קמא, תנאו קיים.

תקב"ל תשובת קול בן לוי (ס').

תקדרי"א תקופת דרב אדא (תדרי"א).

תקונפ"ל (תונפ"ל).

תק"ט תקופת טבת.

תק"ל תנאי קידם למעשה.

תק"ג תקופת ניסן.

תק"ס תנא קמא סבר.

תק"ע תקון עיבור, תקנת עיבור.

תקר"א תקופת ר' אדא.

תק"ש תקוני שבת (ת"ש), תקיעת שופר, תיקון

קריאת שמע.

תק"ת תקופת תשרי, — תמוז.

ת"ד תנו רבנן, תהום רבה (ק'), תרגום רומי, תיפה

רוחן (תי"ד), תועפות ראם (ס').

תרי"א (תקר"א), תוכו רצון אהבה (ס').

תרב"א תשובת ר' ברוך אנגיל (ס').

תרי"ג תקנת רבנו גרשון.

תרי"ג מ"ה תקנת רבנו גרשון מאור הגולה.

תרי"ו תיפה רוחן ונשמתו.

תרו"ק תרומה וקדשים.

תרי"י תלמידו רבנו יונה.

תרי"ג מ' תרי"ג מצות (גרת"י).

תרי"ל תרתי לדיעותא, — לגרועותא, תוספות ראשון

לציון (ס').

תרי"ת הקיעה תרועה תקיעה.

תרי"ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ"ש), תפלת שוא,

תחום שבת (תח"ש), תקוני שבת (תק"ש), תכנת

שבת (ת'), תשובה שלימה (תש"ש), תקון שטרות,

תענית שעות, תמורת שלמים, תוך שלשים (ת"ל),

תבואת שור (תב"ש) (ס'), תולעת שני (ס'),

תולדות שמשון (ס'), תקון שובבים (ס'), תקיעת

שופר (תק"ש), תיקון שלמה (ס'), תקופת שמואל.

תשבה"ע תמיד של בין הערבים.

תשב"י תשובת בית יהודה (ס').

תשב"כ תשובת בתי כהונה (ס'), תורה שבכתב

(תושב"כ).

תשבע"פ תורה שבעל פה (תושבע"פ).

תשב"ץ תשובת שמעון בר צמח (ס'), תשובת

שמעון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטיך

צדק (?).

תשב"ר תינוקות של בית רבן.

תשדו"ה תשלומי ד' וה' (ארבעה וחמשה).

תש"ה תשמיש המטה (ת"ה).

תשה"ד תשלום הדגש (ד').

תשהע"מ חעל שכבת הטל על מלוננו.

תש"ו תכלה שנה וקללותיה (וקלקלותיה).

תשוב"ה תענית שק ואפר בכיה הספד.

תש"י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס').

תשיב"ע תשועת י"י כהרף עין.

תש"ל תקוני שלמה לוריא.

תש"מ תקון שלש משמרות.

תשמ"ג תשובת מגן גבורים (ס') (תמ"ג).

תשמ"ש תשובת מגן שאלו (ס').

תש"ע תנור של עבנאי, תפלת שמונה עשרה.

תש"ד תפילין של ראש.

תשר"ק (אותיות א"ב בסדר הפוך).

תחי' תחיה (ת').

תחיל תקון חצות לילה.

תחצ"ל תענית חלום צריך למסב (יעב"ץ).

תח"ש תחום שבת (תחוי"ש).

תחשמע"כ תלמיד חכם שמחל על כבודו.

תמ"ה תורת טעמי המקרא (ס').

ת"י תרגום יונתן, — ירושלמי, תלמוד ירושלמי,

תחת יד, — יד, תענית יחיד, תפארת ישראל

(ס'), תפלת ישרים (ס'), תקוני ישנים, תפיסת יד,

תומת ישרים (ס'), תוספת ישנים (תוס"י), תולדות

יצחק (ס'), תפארת יעקב (ס'), תולדות ישו (ס').

ת"י תחיה (תחי').

ת"א תפיסת יד אמת (ס'), תוספת יד אמת (?).

ת"א"צ תענית יאהרצייט (תי"צ).

תיב"ח תוך י"ב חורש.

תיובת"א תשבי יבא ויניד בפיו תירוק אמת.

תי"ח תפלת שמונה עשרה.

ת"ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת"ל).

ת"צ תענית יאהרצייט (תי"צ).

תיק"ן תשבי יתיר קשיות ובעיות.

תי"ר תיפת רוחן.

תירו"ש תהי ראש, תהי רש.

ת"י"ש תריסר ירחי שתא.

ת"י"ת תומת ישרים תנחם. (וסב"י וסלף בוגדים

ישרם).

ת"י"מ מ"נ תורת י"י המימה משיבת נפש.

ת"כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה, חנאי

כפל, תוספות כתובה, תקפו כהן (ס'), תשלומי

כפל.

תכ"א תכנת כל אלה (ת').

תכ"ד תוך כדי דבור, תניא כוותיה ד' —

תכ"ד ה"ד תוך כדי דבור היכי דמי.

תכ"ד כד"ד תוך כדי דבור כדבור דמי.

תכ"ד לכד"ד תוך כדי דבור לאו כדבור דמי.

תכ"ה תחת כנפי השכינה, תכונות השמים (ס')

(תכה"ש).

תכ"ע תשובת כהונת עולם (ס').

ת"ל תלמוד לומר, תהלה לאל, תיפוק ליה (ת"ל),

תאוה לעינים (ס') (תא"ל), תרצה לידע, תרי

לישני, תדע לך, תוך שלשים (ה"ש), תימה

לי.

תל"א תפוס לשון אחרין.

תלדת"ר תנינא להא דתנו רבנן.

תל"ה תורת לשון הקודש (ס').

תלה"ר תקון ליל הושענא רבא (ס').

תל"ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.

תל"ט תרתי לסיבותא.

תל"ל תרתי למה לי.

תל"ע תלמוד לשון עברי (ס').

תלע"ב תפלה לעצירת נשמים.

תל"ד תפוס לשון ראשון, תלמיד לפני רבו, תרתי

לריעותא.

תל"ש תקון ליל שבועות (ס').

תל"ת תענית לתעניתא, תקנתא לתקנתא (ס').

תבוא לפניך תפלהם (ת').

ת"מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה

(תו"מ), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס'), תוכחת

מנולה (ס'), תביעת ממון.

תמ"א תשובת מטה אשר (ס').

תמ"ב תבורך מנשים באהל (מב"ת).

תמב"י תולדות מנשה בן ישראל (ס').

תמבע"א תהי מנוחתו בעדן אמן.

תמ"ג תשובת מנן גבורים (ס').

תמג"ת תענית מגילת תענית (יעב"ץ).

תמ"ד תאומים מאונים דלי (ל').

תמ"כ תהי מנוחתו כבוד.

תמ"כ עוב"י תהי מיתתו כפרה עליו ועל כל

ישראל.

תמ"ל תניא מסייע ליה.

תמל"ת תפסת מרובה לא תפסת.

תמ"מ תשובת מניד מראשית (ס'), — משאת

משה (ס').

תמ"נ תוציא מצרה נפשי.

תמ"ע תפלת מעריב.

תמ"ז תענית מיתת צדיקים.

תמ"ש תפלת מוצאי שבת, תשובת מנן שאול (ס').

ת"נ תענית נדחה, תנוח נפשי, תיבת נח, תפלת

נעילה (תנ"ע).

תנאצב"ה תהי נפש אדוני צרורה בצרור החיים.

תנכ"ה תהי נפשו בצרור החיים.

תנכ"כ תשובת נחפז בכסף (ס').

תנבע"א תנוח נפשו בעדן אמן.

תנ"ה תניא גמי הכי.

תנח' תנחומא.

תני' תניא.

תנ"כ תניא כוותיה.

תנ"ך תורה נביאים כתובים.

תנ"ל תשובת נחלה ליהושע (ס').

תוה"ע תורת העולה.
 תוה"ק תורתנו הקדושה (תה"ק).
 תוה"ר תוספות הרב רבנו יונה.
 תוה"ש תואר השם (ר') (תה"ש), תולדות השמים (ס') (תה"ש).
 תוה"ש"י תוה"ש"י (תה"ש"י, תה"ש"י).
 תו"ז תוך זמנו.
 תו"י תם וישר (תו"י).
 תו"ט תוספות יום טוב (ס').
 תו"כ תנור וכירים.
 תול"ש תולדות השמים (ס') (תוה"ש).
 תולד"ש תולדות השלמים (?).
 תולע"י תולעת יעקב (ס').
 תו"מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות (ק'), תורה ומצות, תוריע ומצורע, תורת משה (ת"מ), תיכף ומיד.
 תומ"מ תורה ומעשים טובים.
 תוס' רי"ד תוספות ר' ישעיה דטראני.
 תו"ע תופת ועדן (ס').
 תו"ש הנא ושייר, תולדות שמים (תוה"ש) (ס'), תוך שלשים (ת"ש), תוספת שבת.
 תושאנ"ן תוספות שאנץ (שמשון בן אלעזר שאנץ).
 תושא"ת ת"ק תדיר ושאינו תדיר קודם.
 תושב"כ תורה שבכתב.
 תושב"פ תורה שבעל פה.
 תושלכ"ע תם ונשלם שבת לאל בורא עולם.
 תושלמ"ע תם ונשלם שבת לאל מלך עולם.
 תו"ת תוספות ותשובות.
 ת"ז תקוני זוהר (ס'), תרי זמני, תקוני זבת, תפוחי זהב (ס').
 תז"א תשובת זקן אהרן (ס'), תשובת זרע אברהם (ס').
 תז"ח תקוני זוהר חדש (ס').
 ת"ח תלמיד הכס, תלמידי חכמים, תקון חצות (תק"ח), תא חזי, תפלת תובה, תענית הלום, תורת חסאת (ס'), תשואות חן (ס'), תוצאות חיים (ס'), תורת חיים (ס'), — חסאת, תעלומות חכמה (ס') (תע"ח), תקנת חכמים, תני חדא, תוספות חדשים, תורת חסאת (ס'), תורת חכם (ס'), תקונים חדשים (ס'), תקלין חרתין (ס').
 תח' תחנון, תחילה (תחי').
 תח"ה תיקון חיבוט הקבר (תח"ק) (ס').
 תתה"ש תקות חוט השני (תתה"ש) (ס').

ת"ד תשלום דגש (ד'), תמים דעים (ס'), תומר רבויה (ס'), תקוני דיקנא (ק').
 תד"א תנא רבי אליהו, תהלים דפוס א', תוך ר' אמות.
 תדאש"ת תוך ר' אמות של תפלה.
 תדב"א (תד"א).
 תדמ"ל תנא דמסייע ליה.
 תדר"א תקופת דר' ארא (תקדר"א).
 תדר"י תנא רבי ר' ישמעאל, (דר"י) רבי ר' ישמעאל (תני).
 ת"ה תחיית המתים, תפלת הדרך (תה"ד), תחת השם (תה"ש) (ד'), תואר השם (ד'), תשמיש המטה (תה"מ), תפלת השחר (תה"ש), תכנית המשכן (תה"מ) (ס'), תרומת הרשן (ס'), תא הרצים (ס'), תורת האדם (ס'), תקון הנפש (ס'), תורת הבית (ס'), תוכן הרברים (תה"ד), תורף השמר (תה"ש).
 תה"א תורת האדם (ס'), תולדת הארץ (ס').
 תה"ב תורת הבית (ס').
 תה"ג תשובות הנאונים (תשה"ג).
 תה"ד תפלת הדרך (ת"ה), תרומת הרשן (ס') (ת"ה), תוכן הרברים.
 תה"ה תואר האדם המעלה (ס').
 תהו"פ תנא הוא ופליג.
 תה"ז תקוני זוהר (ס'), תואר הזמן (ס').
 תה"ל תרומת הלשכה (ס').
 תה"מ תכנית המשכן (ס') (ת"ה).
 תה"ע תורת העולה (ס').
 תהע"מ תעל הטל על מלונו.
 תה"פ תואר הפעל (ד').
 תה"ק תורת הקנאות (ס'), תנא הכא קאי.
 תה"ש תפלת השחר (ת"ה), תורף השמר (ת"ה), תולדות השמים (ס') (תו"ש).
 תהש"י תואר השם זכר (ד').
 תהש"י תור השם נקיבה (ד').
 ת"י תם ונשלם, (תחלה וסוף ?), תכנה ותכונן (תו"ת).
 ת"י תוספית (תוס').
 תו"ב תפלות ובקשות.
 תוב"ב תבנה ותכונן במהרה בימינו.
 תוב"ל תם ונשלם בדרך י"י לעולם.
 תונב"א תורה וגדולה במקום אחד (תונבמ"א).
 תונפ"ל תקופות וגמטריות פפראות לחכמה.
 תוה"מ תנא והדר מפרש.

ששהא"ב שמונה שרצים האמורים בתורה.

ששה"ד שור של הריזם.

ששה"ק שור של הקרש.

ששהקב"ה שמו של הקדוש ברוך הוא.

ששו"ע של שם ועבר.

ששוה"ש שומר שכר והשוכר.

ששוש"ש שלי שלי ושלך שלך.

שש"י שיר של יום.

ששכב"א שם של כ"ב אותיות (שככב"א).

שש"ל שם שמים לבטלה, שיעור של לולב, שדרו

של לולב, שומר שמסר לשומר (ששמ"ל).

שש"מ שמחה של מצוה, שבת של מי.

ששמב"א שם של מ"ב אותיות.

ששמ"ל שומר שמסר לשומר (שש"ל).

שש"ע שכינה שורה עליו.

ששעב"א שם של ע"ב אותיות.

ששע"י שם שמים על ידו.

ששש"ש שינה של שחרית, שר של שבחה, שחרית

של שבת.

שששוש"צ מאהמה"ע שינה של שחרית ויין

של צהרים מוציאין את האדם מן העולם.

ששש"ח שבת שני של חנוכה.

שש"ת שיעור של תפילין.

ש"ת שערי הפלה (ס'), שערי תשובה (ס'), —

תורה (ס'), שור תם, שמה האמר, שמחת תורה,

שעת תפלה, שומע תפלה (ת'), שלמא תנינא,

שאל תחתיה, שירי תפארת (ס') (שת"פ), שני

תנינא, שאלות תשובות (שו"ת), שיעור תקיעה,

שבעה תמרים (ס').

שתי שתחיה.

שת"א שתרנם אונקלוס.

שתא"ר שתקות אנוש רמה.

שת"ה שתחית המתים, שתי הלחם (שתה"ל).

שתו"מ שידה תיבה ומגדול.

שת"ז שם תואר זכר (ד').

שת"ח שימש תלמידי חכמים.

שת"י שתרנם יונתן, — ירושלמי.

שת"נ שם תואר נקיבה (ד').

שתע"ז שגנת תלמוד עולה וזון.

שתק . . של תקופת, שתק"ת — תשרי, תמוז,

שתק"ט — מבח, שתק"ג — ניסן.

ת

ת' תרנום, תלמוד, תקיעה, המורה, תמורת, תורה,

תורה, תימא, תענית, תשובות, תחת, תקון, תקוני,

תולדות, תוספות, תוספי, תחינות, תפלות, ארבע מאות.

ת"א תרנום אונקלוס, — אחר, — אשכנז, —

ארמי, תירון אחר, תניא אידך, תורת אדם (ס'),

תולדות אהרן (ס'), — אדם (ס'), תענית אסתר,

— אבל, תמניא אפי, תורת אמת (ס').

תא' תאמר.

תא"ה תורת אמונת הנוצרים.

תאב"ח תולדות אברהם בר חייה (ס').

תאה"ש תואר השם (ד') (תה"ש).

תא"ו תולדות אדם ותוה (ס'), תורת אדם ותוה.

תאוק"מ תענית אסתר וקריאת מגילה.

תא"י תשובת אוהל יוסף (ס'), תוצאות ארץ ישראל

(ס').

תא"ל תהנאמת ליעקב (ס'), תאוה לעינים (ס') (ת"ל).

תא"מ תהלים איוב משלי, תיבות אלו מיותרות, —

מוקפות.

תא"ר תקות אנוש רמה.

ת"ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה בישראל

(תע"ב) (ס'), תנאו בטל.

תב"ג תקע בשופר גדול (ת').

תב"ד הנאי בית דין.

תבה"ב תענית שני וחמשי ושני.

תב"י תשובת בית יהודה (תשב"י) (ס').

תב"כ כנב"ץ תפלה בלי כונה כנוף בלא נשמה.

[תבס"ל תעלא בעירנא סניד ליה (תעבס"ל)].

תבפוסב"א תחילו בפשיעה וסופו באונס.

תב"צ תירוצו בצדו (תרב"צ).

תב"ש תבואת שור (ס') (ת"ש).

תב"ר תנף באבן רגלך.

ת"ג תקיעה גדולה, תנועה גדולה (ד'), תלישא

גדולה (ד'), תרומה גדולה, תרי גווגי.

תגו"פ תוספות נמרא ופוסקים (תג"פ), תוספות

נמרא ופירושו.

תג"י תולדות גדולי ישראל (ס').

[illegible]

שעמשהתנ"ב שלוש עשרה מרות שהתורה נדרשת בהן (ינ"מ).
שע"נ שם עצם נקבה (ד'), שעשה נסים.
שענ"ל שעשה נסים לאבותינו.
שעע"ה שעלה עמוד השתר, שעבר עליו הפסח (שעעה"פ).
שעעה"פ שעבר עליו הפסח.
שעע"פ שם עצם פריטי (ד').
שעפא"ח שעל פיהן אנו חיינ (עפא"ח).
שע"צ שערי ציון (ס'), שערי צדק (ש"צ) (ס').
שע"ק שערי קדושה (ס').
שע"ר שעת רחמים.
שערוע"ר שעת רחמים ועת רצון.
שערש"ק שעושין רצונו של קונם, שערב שבת קדש.
שע"ש שערי שמים (ס'), שלחן עצי שמים (ס').
שע"ת שערי תשובה (ש"ת) (ס'), — תורה (ש"ת).
שע"ת לר"י שערי תשובה לרבנו יונה.
ש"פ שושן פורים, שוה פרוסה, של פסח, של פורים, שאר פוסקים, שמץ פסול, שנה פשוטה, שמונה פורים (להרמב"ם), שטחת פורים.
שפ"א שפת אמת, שפת אשכנז.
שפ"ד שתין פולסי דנורא (שפד"ב) (ספד"ב).
שפה"ח שבת פרשת החדש.
שפ"ז שבת פרשת זכור.
שפ"ח שפתי חכמים (ס').
שפ"י שומר פתאים י"י.
שפ"י שפירש, שפירושו.
שפ"ל שפירשתי לעיל, — לקמן.
שפ"ב שפרסה נדה.
שפ"ע שפת עבר.
שפ"פ שבת פרשת פרה.
ש"צ שליח צבור, של צדקה, של צבור, שערי צדק (ס'), שטר צוואה, שבתי צבי, שמש צדקה (ס'), שמרהו צורו, שערי ציון (ס'), שפתי צדיק (ס'), שיבת ציון, שירי ציון.
שצ"ו שמרהו צורו ונואלו.
שצ"ל שצריך לומר, — להוסיף, — להיות, — להתענות, — לעשות, — לתרץ.
שצל"ח שצריך לחזור.
שצלע"ל של צדיקים לעתיד לבא.
ש"צ מ"צ שליח צבור מורה צדק.

ש"ע שלחן ערוך, שמחה עצומה, שלום עליכם,
של עולם, שמיני עצרת (שמ"ע), שמונה עשרה,
שבילי עולם (שב"ע) (ס'), שם עצם (שה"ע)
(ד'), שלוש עשרה (י"ג), שינת עראי, שהרורי
עברים, שבועת עדות, שוכן עד (ת'), שושן
עדות (ס').

שע"א שער עבודת אלהים (ס'), שערי אורה (ס')
ש"ע או"ת שלחן ערוך אורח חיים.

שעא"ע שלחן ערוך אבן עזר.

שעב"א שם ע"ב אותיות (שעב"א) (ק').

שע"ג שעל גבי.

שעג"מ שעל גבי מוכח.

שע"ד שערי דורא (ש"ד) (ס'), שערי דמעה
(ס').

שע"ה שלמה עליו השלום, שעם הארץ, שעמי
הארץ, שער עבודת האלהים.

שעה"ג שער הנגלות (ס').

שעה"כ שעת הכושר (ש"ה).

שעה"מ שעל המטה.

שעה"ב של עיר הנדחת.

שעה"ת שעת התפלה.

שע"ז שם עצם זכר (ד').

שע"ח שיר על חנוכה.

שעח"מ שולחן ערוך חושן משפט (שעחו"מ).

שע"מ שערי מבילה.

שעמנ"ז שוע מווי וגו' (נדה ס"א ב').

שעמנ"ז ג"ץ (אותיות שיש תנין עליהן).

שע"י שעל ידי, — ידיו, — ידם, שלום על
ישראל.

שעיו"ד שעל ידי (שע"י), שלחן ערוך יורה דעה
(שעיו"ד).

שעיו"ז שעל ידי זה.

שעיו"כ שעל ידי כן.

שע"כ שם עצם כללי (ד'), שעובדי כוכבים, שעל
כרחק.

שעכו"ם שעובדי כוכבים ומולות.

שעכ"ז שעם כל זה, שעל כל זה, שם עצם כללי
זכר (ד').

שעכ"פ שעל כל פנים.

שע"ל שחור על לבן.

שע"ל ז"ל שחור על לבן זכר לחרבן.

שעלכ"צ שעשה לי כל צרכי (שלכ"צ).

שע"מ שעת מיתה, שעל מנת.

שעמו(ק)ש שוכן עד מרום וקרוש שמו (ת').

שמלדבכ"ב שמע מניה לדברים ככתבן (יעב"ץ).
שמ"מ שמכל מקום.

שמ"ג שם מפשט נקיבה (ד'), שמסרו נפשם.

שמ"נ עק"ה שמסרו נפשם על קדושת השם.

שמס"ה שאלות מספר הנפש.

שמ"ע שמונה עשרה, שחרית מנחה ערבית, שמצות
עשה, של מנין עולם, שאו מרום עינים, שדי
מלך עולם, — עליון, שמיני עצרת (ש"ע), שנה
מעוברת (ש"מ).

שמ"ע מה"ת שמצות עשה מן התורה.

שמ"פ (ש"פ).

שמצה"ד שמצד הדין (מצה"ד).

שמ"ק שמן משחת קודש.

שמק"מ שהוא מקבל מומאה.

שמשי"א שתי מתנות שהן ארבע (במשה"ד).

שמשי"ב שמתן שכרה בצירה (שמשי"ב).

שמ"ת שמתן תורה, שמוש תהלים (שמו"ת).

ש"ג שיחיה נצח, שבת נחמו, שמות גררפים (ד'),

שוא נח (שנ"ח) (ד'), שוא נע (שנ"ע) (ד').

שנ' שנאמר.

שנא' שנאמר.

שנא"ן שור נשר אריה אנוש (?).

שנ"ב שהכל נהיה בדברו (שהנ"ב), שנעשה בסיס,
שנכתב בצדה.

שנבכ"מ שנכפל בו כי טוב.

שנ"ה שבע נתיבות התורה.

שנ"ח שוא נח (ד').

שנ"מ שומר נפשו ירחק מהם.

שנ"כ שנושאין כפיהם.

שנ"ל שנוכר לעיל, שנאמר לעיל, — למעלה, שניות
לעריות (שנל"ע, ש"ל).

שנ"ל בנ"צ שנוכח לראות בנחמת ציון.

שנומ"א שהיטה נדה ומאכלות אסורות.

שנל"ע שנסתלק לעולמו, שניות לעריות (שנ"ל).

שנ"ע שוא נע (ד').

שנר"ל שנתן רשות למשחית.

שנתי"ם שמאל נר תדליק ימין מוזה.

ש"ם ששה סדרים (סדרי משנה), של סוכות, של
סופרים, שלוש סעודות, שמת סופרים, שטה
סתומה (?), שושן סודות (ס'), שני סימנים
(ב"ס).

ש"ס דב"ר שאר ספרי רבי רב (ססר"ר).

שסד"ך שלמה סנהריב דריוש כורש (מנ"ל י"א).

שס"ה ל"ת 365 לא תעשה.

שכ"ב שכינה הכתוב.
 שכ"ב המ"ב זא"ז שני כתובים המכחישים זה את זה.
 שכה"ת שכל התורה.
 שכ"ג מ"ע שכחו ונבורתו מלא עולם (ת').
 שכ"ב שכן כתבתי, — כתב, שקול כנגד כולם.
 שכ"ל שבעה כוכבי לכת (זכ"ל).
 שכ"מ שכיב מרע (ש"מ), שכן משמע.
 שכ"נ שכן נהגו, שכן גראה.
 שכ"פ שכן פירש, — פירושו, — פסק.
 ש"ל שמחת לב, שברי לב, שייד לעיל, — לקמן,
 שבה לאל, של לולב, שיר למעלות (ש"ה),
 שחמאנו לפניך, שבילי לקט (ס'), שלמה לוריא
 (מהרש"ל), שברי לוחות (ס'), שניות לעריות
 (שנ"ל), שי למורא (ס'), שמן למאור (ס'),
 שומרים לבוקר (ס'), שושני לקט (ס').
 ש"ל"א שלא אמר, — אמרו, שברי לוחות
 אכן.
 ש"ל"ש שחל להיות אחר שבת.
 ש"ל"ב שלא באחריות (שלב"א), שלא בפניו
 (שלב"ב).
 ש"לב"א שלא באחריות.
 ש"לב"ב שלא בכונה.
 ש"לבב"ד שלא בפני בעל דין.
 ש"לב"ל שלא בא לעולם.
 ש"לב"מ שלא בשעת מלאכה, שיר לברית מילה.
 ש"לב"ע שבה לאל בורא עולם.
 ש"לב"פ שלא בפניו.
 ש"לד"מ שליח לדבר מצוה.
 ש"לד"ע שליח לדבר עבירה.
 ש"ל"ה שני לוחות הברית (ס'), שילוח הקן
 (ש"ק), שיר ליום השבת, שלמה המלך, שליח
 להולכה, — להבאה.
 ש"ל"ג שלמי הנבזרים (ס').
 ש"ל"ק שלוח הקן (שילה"ק).
 ש"לוא"ל שנים לפניו ואחת לאחריה (ת').
 ש"ל"ח שבק לן חיים.
 ש"לח"ע שלא הל עליו, — עליהם.
 ש"למט"ח שלא טעם טעם חטא.
 ש"ליו"ן (שילא"יו).
 ש"לימ"א שיחיה לאורך ימים טובים אמן.
 ש"לימ"א שיחיה לאורך ימים טובים סלה.
 ש"לכ"ד שלא כדרכה.
 ש"ל"ל שלא לצורך.

ש"ל"מ שארי ליה מריה, שלא מדעת, שלוחי מצוה,
 שליח מצוה, שליח מיוחד.
 ש"למ"ה שבה לאל מלך העולם.
 ש"ל"נ שלא נהגו, שלא נוצרת (ת'), שלא נאמר, —
 נכתב, שלבו נוקפו.
 ש"ל"פ שלא פירש, — פסק.
 ש"לפ"ז שלפי זה.
 ש"לש"ש שלא לשם שמים.
 ש"ל"ד שלש רגלים (ש"ר), של ראש.
 ש"ל"ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני
 שבועות, הירש מענדיל פינעלעש.
 ש"לש"א"ב שלוחו של אדם כמותו (ששא"ב).
 ש"ל"ת שלא תאמר.
 ש"י"מ שמע מניה, שליח מצוה, שלוחי מצוה, שמענא
 מנא, שם מפורש (שה"מ), שלהן מלכים (ס'),
 שם משמעון, — משמואל (ס'), שכיב מרע, שור
 מועד (שה"מ), שנוי מקום, שם משותף (ד'), שנה
 מעוברת, שנה מצוה (שכ"מ), של מצוה, שבט
 מוסר (ס'), שם מקרה (שה"מ) (ד'), שם מופשט
 (ד'), שבור מלכא, של מעלה, שטה מקובצת
 (ש"מ"מ) (ס'), שמן משחה (ס'), שולמאן.
 ש"מא"נ שלוחי מצוה אינן נוזקין.
 ש"מב"כ של מה בכך.
 ש"מב"נ שבע מצות בני נח.
 ש"מב"ע שנה מצוה בהאי עלמא.
 ש"מ"ג שבעה מדורי גיהנם.
 ש"מדה"ד שמדת הדין.
 ש"מדה"ר שמדת הרחמים.
 ש"מדה"ת שמדין תורה.
 ש"מ"ה שני מאורות הגדולים (ס').
 ש"מה"ד שמן הדין, שמדת הדין (שמדה"ר).
 ש"מהרמ"מ שמדת הדין מכל מקום (יעב"ץ).
 ש"מה"מ שמן המשחה.
 ש"מה"ס שמן הסתם.
 ש"מה"צ שחיטה מן הצואר.
 ש"מה"ש שסלאכי השרת.
 ש"מיו"ב שפסות ויובלות (שו"י).
 ש"מו"ע (ש"מ"ע).
 ש"מוע"נ שדרך מישך ועבר ננו.
 ש"מו"ת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.
 ש"מ"ז שם מפשט זכר (ד'), של מים זכים.
 ש"מ"י שניאות מי יבין.
 ש"מ"כ שמיטת כספים.
 ש"מ"ל שיר מומור לדוד.

שחשת"ח שיתח חולין של תלמידי חכמים.

ש"ט שם טוב, שוחר טוב (ס') שמונה טריפות, שר טוב, שכל טוב (ס').

ש"מ ש"ז שמוץ בומה.

ש"מ ש"ה שמר הרשאה, שטר הולכה.

ש"מ ש"ז שטר זה.

ש"מ ש"ח שטר חוב (ש"ח).

ש"מ ש"ז שטר חוב זה.

ש"מ ש"ג שטען מענת גנב.

ש"מ ש"ב שטר כתובה.

ש"מ ש"מ שטר מוקדם, שמה מקובצת (ש"מ)

(ש"מ"ק) (ס').

ש"מ ש"ס שמעות סופר.

ש"מ ש"צ שטר צוואה.

ש"י של יר, שונאי ישראל, שיר יירות, של

ישראל, שיה יצחק (ס'), שבות יעקב (ס'), שם

יעקב (ס'), שומר ישראל (ת'), שארית ישראל

(ס'), שפת ישר (ס'), שארית יוסף (ס'), שפתי

ישנים (ס'), שתי ידות (ס'), שמע ישראל (ת'),

שבט יהודה (ס') (ש"ב), שבחי ירושלים (ס'),

שבטי ישורון, שפת יהודית, שאר ישוב (ס'),

שלש מאות ועשר (עולמות).

ש"י שיחיה.

ש"י ש"א שיש אומרים.

ש"י ש"ב ששת ימי בראשית, שיש בו.

ש"י ש"ה שתיקה יפה בשעת התפלה.

ש"י ש"א שיש בו חשש איסור.

ש"י ש"מ שיש בו משום גזל טעם.

ש"י ש"ס שיש בה סכנה.

ש"י ש"ע שיש בה קום עשה.

ש"י ש"ח שיש בהם רוח חיים.

ש"י ש"ש שני יוסף בן שמעון.

ש"י ש"ת שיסמך נאולה לתפלה.

ש"י ש"ב ששת ימי הבריאה.

ש"י ש"ג שלשת ימי הנבלה.

ש"י ש"ד שירי הרם.

ש"י ש"ה ש"י (ש"ה"י) (ש"ה"י).

ש"י ש"מ ששת ימי המעשה, שבעת ימי המשתה,

שמונת ימי המילה (חיה"מ).

ש"י ש"ש שאר ימות השנה.

ש"י ש"ש שיש חולקין, שיר חרש (ש"ח).

ש"י ש"א שיחיה לגנח אמן.

ש"י ש"א שיום טוב אחרון.

ש"י ש"א שמע ישראל י"י אלהינו י"י אחר.

שיכ"ג שירי כנסת הגדולה.

ש"י ש"ל שיש לו, שיש לומר, — לברך, — להקשות,

שיש לפרש, — לתרץ, — לזהר, — לקיים.

ש"י ש"א שיש לכל אחד.

ש"י ש"י (ש"י"י) שיחיה לאורך ימים ושנים.

ש"י ש"ק שילוח הקן (שלה"ק).

ש"י ש"א שיחיה לאורך ימים אמן.

ש"י ש"ע שארית ישראל לא יעשו עולה.

ש"י ש"ל שיכול לומר לו.

ש"י ש"ע שם יפת למך נח עבר.

ש"י ש"ס שמה יבא לירי סכנה, שיש להם סוף.

ש"י ש"ע שיש לומר עוד, — להקשות עוד, — לקיים

עוד, — לתרץ עוד.

ש"י ש"פ שיש לפרש.

ש"י ש"ר שלמה יהודה ליב ראפאפארט (ש"ר).

ש"י ש"ת שיש לתרץ, שויתי י"י לגנדי תמיד.

ש"י ש"מ שעשר מכות (ש"מ), שיעבוד מלכיות.

ש"י ש"נ שפתים ישק משיב דברים ננוחים.

ש"י ש"ז שיחיה נצח, שלומי יהי נצח.

ש"י ש"ח ש"י עולמות, שאילת יעב"ץ.

ש"י ש"ע שיש עליו עדים.

ש"י ש"פ שמואל יוסף פינ.

ש"י ש"ק שעל ידי קדושין (יבמות נ"ה א'), שאי

ידיבם קודש.

ש"י ש"א וב"א שאי ידיבם קודש וברכו את י"י.

ש"י ש"ע שמע י"י קול יהודה.

ש"י ש"ק שמה יקדים קנה לזוט.

ש"י ש"ר שלמה יהודה ראפאפארט.

ש"י ש"ז שובה י"י רבבות אלפי ישראל.

ש"י ש"ק שכול כננך, שפתי כהן (ס'), שלום כהן, של

כסף, של כל, שפחה כנענית, שבירת כלים (ק'),

שבירי כלי (ק').

ש"י ש"א שכל אחד, — איש, שכן אמרו, שכן

אמרו, שכן אומרים, שאר כל אדם.

ש"י ש"א שכל אחד ואחד, שכל איש ואיש.

ש"י ש"ג שכהן גדול (שכה"ג).

ש"י ש"ד שכן רעה, שתיקה כהודאה דמאי (שכה"ד).

ש"י ש"ע שבשעת כיון דעל על.

ש"י ש"ח שכן הוא, שכן היה.

ש"י ש"א שכן הוא אומר.

ש"י ש"ג שירי כנסת הגדולה (ס').

ש"י ש"ד (שכ"ד).

ש"י ש"מ שכל הימים טובים (יעב"ץ).

ש"י ש"א שני כתובים הבאין כאחד.

שה"מ שיר המעלות (ש"ה), שמן המסחה (ס'),
 שער המורה, שם המפורש (שם"פ), שמן המור
 (ס'), שם המספר (ד'), שלמה המלך, שור המוער
 (ש"מ), שם המקרה (ד').
 שה"מ וק"ל שבת היא מלועזק ורפואה קרובה
 לבוא.
 שה"ג שור הנסקל (שהג"ס), שמחת הנפש (ס'),
 שמות הגרפים (שמה"ג) (ד').
 שהג"ב שהכל נהיה בדברו (ת'), שהתורה נדרשת
 בהן (שהתנ"ב).
 שהסמ"ג (סמ"ג).
 שה"ע שער העבודה, שם העצם (ד') (ש"ע), שנת
 העיבור (ל'), שבועת העדות, שרשרות העבודות
 (ס').
 שהע"ה שלמה המלך עליו השלום.
 שה"פ שער הפרשות, שר הפנים, שולחן —
 שעת הפנאי, שער הפנה (ס'), שבועת הפקדון.
 שה"צ שמעון הצדיק.
 שה"ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקודש,
 שלשלת הקבלה (ש"ה), של הקדש, שלוח הקן
 (ש"ה).
 שהק' שהקשה.
 שהקב"ה (הקב"ה).
 שה"ש שיר השירים, שנוי השם.
 שהש"צ (ש"צ).
 שהש"ר שיר השירים רבה.
 שה"ת שער התשובה, שם התואר (ד'), שעת
 התפלה (שעה"ת).
 שה"ת מל"מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.
 שהתנ"ב שהתורה נדרשת בהן.
 ש"ו שתי וערב, שקלא ומריא (שוי"ס), שריר וקיים
 (שוי"ק), שמים וארץ (שוי"א), שמטות ויובלות
 (שוי"י).
 שוא"ת שב ואל תעשה.
 שוי"ב שוחט ובורק, שחיטה ובדיקה, שומים
 ובצלים.
 שובב"ים ת"ת שנות וארא בא בשלח יתרו
 משפטים תרומה תצוה.
 שוה"מ שור המוער.
 שוי"ז שם וזכר.
 שוי"ט שוחט טוב (ס').
 שוי"ט שבת ויום טוב, שבתות וימים טובים.
 שוי"מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפיער וואַרמס
 מיניץ, שחרית ומוסף.

שוי"ע שחר ועונש, שתי וערב (ש"ו), שן ועין, שם
 ועבר, שולחן ערוך.
 שוי"פ שריר ופלימ, שמנים ופתילות, שוה פרומה.
 שופ"ר שמן ופנע רע, שטן ואין פנע רע
 (שואפ"ר).
 שוי"ק שריר וקיים (ש"ו).
 שוק"ר שחוק וקלות ראש.
 שוי"ש ששון ושמה, שמה וששון, שלום ושלוח.
 שוש"ב שוטה — שטים שבועלם (שושב"ע).
 שושר"ש שלים ולא שלימו רחמי שמיא.
 שוי"ת שאלות ותשובות, שירות ותשבחות.
 שוי"ת הב"ח שאלות ותשובות הבית חדש.
 שוי"ת ח"ס שאלות ותשובות חתם סופר.
 שוי"ת מהרש"ך שאלות ותשובות מהר" שלמה
 כהן.
 ש"ז שם זכר (ד'), שכבת זרע, שניאור ואכס (ואקס),
 שמן זית.
 שז"ה שלמה ולמן הענא (רשוי"ה).
 שזח"ה שלמה ולמן חיים האלבערשטאם.
 שז"ל שכבת זרע לבטלה.
 שזס"ה שוה סוד הכתוב.
 שזפ"ה שוה פירוש הכתוב, — הפסוק.
 שזי"ש שוה שאמר.
 ש"ח שפוך חמתך (ת'), שומר חנם, של חול,
 שנאת חנם, שבת חנוכה (שב"ח), שפר חוב
 (שם"ח), שיחת חולין (ס'), שיעור חלה, שפתי
 חכמים (ס'), שמה חרשה (ס'), שיר חרש (ס'),
 שמלה חרשה (ס'), שלמה חרשה (ס'), שבועה
 חמורה, שבת חזון, שאלת חכם, שחזתי חוץ,
 שערי חכמה (ס').
 שח"ה שער חשבון הנפש (שח"ה"ג).
 שחח"מ שבת חול המועד (שחח"מ), שלשלת
 חכמי המשנה.
 שחח"ג שער חשבון הנפש (שח"ה).
 שחח"מ שערי חציצין ומחיצין (חל"מ) הלכה
 למשה מסיני.
 שח"מ שחיק ממיא, שוחט טוב (ס').
 שחי"ל שנות חיים יומיפו לך.
 שח"ל שחל להיות, שמירה חיוב למירה.
 שחלב"ש שחל להיות בשבת.
 שחל"ח שבק חיים לכל חי.
 שח"ק שבא חולם קטן (ד').
 שחש"ג שירה חרשה שבחו נאולים (ת').
 שחשו"ק שור חרש שוטה וקטן.

שד"ם שבעל ספר.
 שבס' שבספר.
 שבספ"י שבסדר היום.
 שב"ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס'), שתי בלי ערב.
 שבע' שבעולם.
 שבעב"א שם בן ע"ב אותיות.
 שבע"ה שהוא בן עולם הבא (שבעו"ה).
 שבעו"ה שבעונותיו הרבים (שבעו"ה).
 שבעו"ה א"א שבעונותיו הרבים אי אפשר (יעב"ץ).
 שבע"פ שבעל פה.
 שב"פ שגור בפיו (ש"ב).
 שב"צ שירי בת ציון (ס').
 שב"ץ שבת צבי (השב"ץ).
 שבק"ש שבקריאת שמע.
 שב"ר שער בת רבים (ס').
 שב"ש שמעון בן שטח, שובו בנים שובבים.
 ש"ב ש"ב וש"ב (שב"ת שב"מ ושב"ג) שלש בתורה שלש במשנה ושליש בנמרא.
 שבשה"ע שבשנה העברה (שבש"ע).
 שבש"ח שבת שני של חנוכה.
 שבש"מ שבשעת מלאכה.
 שבשש"ע שבשנה שעברה (שבש"ע).
 שב"ת שינה בשבת תענוג, שבת בשבת תנמור, שבת בו תתעלה, שבן תורה, שמרימל במקום תפילין.
 שבת' שבתורה.
 שבת"כ שבתורת כהנים.
 שב"ת שב"ג ושבמו"מ שלש בתורה שלש בנמרא ושליש במשא ומתן.
 ש"ג של גוי, — גוים, של גלות, — גלויות, של גיהנם, של גריסין, שלמי גבורים (ס'), שרשרות גבלות (ס').
 שגב"פ שגור בפיו.
 שגה"כ שתי גולת הכותרת (ס').
 שג"ע של גן עדן, שני גורי עצים, שער גן עדן (ס').
 ש"ד שאר דברים (שא"ד), שם דבר, שרש דבר, שפיכות דם, שופך דם, שפיר דמי, שערי דמעות (ס'), שום דבר, שפתי דעת (ס'), שערי דורא (ס') (שע"ד), שערי דעה (ס').
 שד"א שבועה דאורייתא, שני דאורייתא.
 שדב"ג שבעה דברים בגולם.

שד"ג שני דייני גזירות.
 שד"ד שודא דריינא.
 שד"ה שערי דקדוק הלשון (ס').
 שד"י שומר רלי יתידיו (?), שלמה דוד ישי, שומר דלתי ישראל.
 שד"ח הגו"ע שהייה דרסה חלדה הנרמה ועיקור (דיני שחיטה).
 שד"ל שמואל דוד לוצאטו.
 שדל"ל שדרכן לילך ולהויק.
 שד"ת שם ד' תיבות (שד"ת).
 ש"ה שם המפורש (שה"פ), שיר היחוד, שבת הגדול (שה"ג), שלשלת הקבלה (שה"ק) (ס'), שיר המעלות (ת'), שמן המשחה (ס'), שירת היס, שיר השירים (שה"ש), שלשלת היוחסין (שה"י"ח), שר הפנים (שה"פ), שתי הלחם (שה"ל), שונה הלכות, שונה — שולחן הפנים (שה"פ), שם הגדולים (שה"ג) (ס'), שרביט הזהב (שה"ז) (ס'), שמות הנדרפים (שה"ג), שרשרות העובדות (ס'), שרשי הדת (שה"ד) (ס'), שרשי התורה (שה"ת) (ס').
 שה"א שהרי אמרו.
 שהא"ח שהרי אמרו חכמים.
 שה"ב שער הבטחון (שהב"ט), שור הבר.
 שהב"א שני הפכים בנושא אחד (שהבג"א) (הגיון).
 שה"ג שבת הגדול (ש"ה), שלמי הגבורים (ס'), שם הגדולים (ס'), שהזמן נרמה (שה"ג), שם הנוף (ד'), שלימות הנוף.
 שהגל"פ שהגיעה לפרקה.
 שהג"ש שהנזירה שוה.
 שה"ד שולי הרף, שורת הדין, שהמיר דתו, שרשי הדת.
 שה"ה שהוא הדין.
 שהה"ז שיפוע — שפולי הר הויתים (שה"ז).
 שה"ו שיעור הדס וערבה (שהו"ע).
 שה"ז שרביט הזהב (ס').
 שהז"ג שהזמן נרמא.
 שה"ח שבת החורש.
 שה"י שיר היחוד (ש"ה), שער היחוד, שלשלת היוחסין.
 שה"י פה"י שבת היום פסח היום (שיה"י פיה"י) (מגילה י"ג).
 שה"כ שעת הכושר (שעה"כ).
 שה"ל שהיה לו, שבלי הלקט (ס').

ש"ל שאינו יודע לשאול.

ש"כ שאם כן.

שאב"ל שאם כן היה לו.

שאבמ"ל שאם כן מה לו.

ש"ל שאין לומר, — לברך, — להקשות, — לתרץ, — להתענות (שאלה"ת), שאין לו, — להם, שאיננו לו, — להם.

ש"ל"א שאין להם אחריות (שאב"א).

ש"ל"ד שאין לך דבר.

שאלחל"ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא (שלהלעוה"ב).

ש"ל"כ שאם לא כן.

ש"ל"ר שקר אין לו רגלים.

ש"ל"ש שאין להם שיעור.

ש"מ שאין מברכין, — מתענין, שאתה מוצא, שאינה מהוננת (שאמ"ה).

שאמ"ה שאינה מהוננת.

שאמו"ע שאינו מצוה ועושה.

שאמ"ם שאין מקבל טומאה (שאמק"ם).

שאמ"ק שאין מקבלין, שאין מקפין.

שאמק"ם שאינו מקבל טומאה (שאמ"ם).

שאנ"כ שאין נושאין כפיהם.

שאנע"פ שאין נופלין על פניהם (ת').

שאעמ"ל שאין עדים מצוים לקיימו.

שאע"פ שאף על פי, שאינו עושה פירות.

שאעפ"ז שאף על פי זה.

שאעפ"כ שאף על פי כן, — כך.

שאע"ק שאין עולם קיים.

ש"ע רש"מ שאין עושין רצונו של מקום.

שאעב"י שלום אקרא ער בלי ירח.

ש"פ שבת אחר פסח.

ש"צ שאין צריך, — צריכין, טוב אין צריך.

שאצ"ב שאין צריך ברכה, טוב אין צריך ברכה.

שאצ"ה שאין צריכין התראה.

שאצ"ל שאין צריך לומר.

שאצל"ב שאין צריך לברך.

ש"ק שנוי אינו קונה.

ש"ש שבת אחר שבועות, שאלת שלום.

שאש"ם שאין שיירות מצויות.

ש"ת שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.

שאת"כ שאין תוכו כבור.

שאת"ל שאם תמצא לומר (את"ל), שפת אמת

תכון לעד.

ש"ב שואל בשלומי, — בשלום, שבועת במי,

שאר בש"ר, שבע ברכות, שפה ברורה (ס'), שבת

בראשית (שב"ר), שבוע בתרייתא, שטוף בומה

(שט"ב), שדי כוכים (ס'), שמות בנימין (ס'),

שירי בחינה, שערי בינה (ס'), שיורי ברכה.

שב"א של בני אדם, שבני אדם, שני בני אהרן.

שבא"א שם בן ארבע אותיות (שבר"א).

שבא"ד שבת בן אברהם דונולו.

שבא"י שכארץ ישראל.

שבא"ל שבין אדם לחכירו (שבאל"ח).

שבאל"מ שבין אדם למקום.

שבב"י שבבית יוסף.

שבב"ש שכבודך שאמר (יעב"ץ).

שבג"ע שבגן עדן.

שב"ד שליח בית דין, של בית דור, שכן דור.

שבד"א שם בן ד' אותיות (שבא"א).

שב"ה שמחת בית השואבה (שבה"ש), שמשון

בלאך הלוי, שבית המקדש.

שבה"ג שבת הגדול (שה"ג).

שבה"ע של בין הערבים.

שב"ו שלמה בן ווירנא (רשו"ו).

שבוי"מ שבור מלכא.

שב"ז שמעון בן זוסא.

שב"ח שתיקה בדיקה השיקה.

שבחוה"מ שבחול המועד.

שבחוהמ"ם שבחול המועד של סוכות.

שבחוהמ"פ שבחול המועד של פסח.

שבחול"ל (שבח"ל).

שבח"ל שבחין לארץ (שבחול"ל).

שב"ח שבשמונה עשרה (ת').

שביכל"ם שבין יום כפור לסוכות.

שבכב"א שם בן כ"ב אותיות (ששכב"א).

שבכ"מ שבכל מקום.

שבכת' שבכתב.

שב"מ שבט מוסר (ס') (ש"ם).

שבמ"א ואתת"א שמע בני מוסר אביך ואל

תמוש תורת אמת.

שבמב"א שם בן מ"ב אותיות.

שבמיו"כ שבמוצאי יום כפור.

שבמ"ע שבמצות עשה.

שבמ"ש שבמוצאי שבת.

שבמ"ת שבמשנה תורה, שבמתן תורה.

שב"ג שום בר נש.

שב"ג שב"ק ושבמו"מ שליש בנכסים שליש

בקרעק ושליש במשא ומתן.

רשל"ע (רש"ע) רבנו של עולם.
 רש"מ ר' שלמה מלכו.
 רשמ"ש רבינו שמשון משאנץ (בעל התוספות).
 רש"ס רוב שני סימנים (רב"ס).
 רשעב"י רוב שלום עד בלי ירח.
 רש"ץ ר' שמואל [צרפתי].
 רטר"ו ר' שלמה רופא ווירנא (רש"ו).
 רש"ש ר' שמואל שטראסון.
 רשש"ך ר' שמואל שאטטען כהן.
 רש"ת רצוצה של תפילין.
 ר"ת רבנו חם (ר' יעקב בן מאיר), ראשי תיבות,
 רזי תורה.
 רת"ו רב תנא ופליג (רתוי"פ).

רש"ד ר' שלמה דובנא, ר' שבתי רונולו.
 רשד"ל ר' שמואל דוד לוצאטו (שר"ל).
 רשד"ם ר' שמואל די מודינא.
 רשה"ס רשימת הספרים.
 רשה"ש ר' שמעון השוורי.
 רש"ו ר' שלמה ווירנא (רש"פ).
 רשו"ה ר' שלמה ולמן הענא.
 רש"ח ר' שבתי חיים.
 רש"ט ר' שם טוב.
 רש"י ר' שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
 רש"כ ר' שלום כהן, ר' שלמה כהן (מהרש"ך).
 רשכב"ה רבן של כל בני הנולה (רב"ש כבה"נ).
 רש"ל ר' שלמה לוריא (מהרש"ל).

ש

שאבב"כ שאין בו חסרון כיס.
 שאב"י שאין בה ידיעה.
 שאב"ל שאין בקיאות לשמה.
 שאב"מ שאין בו מעשה — ממש.
 שאבמנ"ם שאין בו משום נותן טעם.
 שאב"ס שאין בה סכנה.
 שאבק"ע שאין בה קום עשה.
 שאבר"ח שאין בהם רוח חיים.
 שאב"ת שאינו בן תורה, שאינם בני תורה.
 שא"ד שאר דברים (ש"ד) — דרכים, שאין דרך.
 שאדב"א שאין דרך בני אדם.
 שאדח"ר שאדם הראשון.
 שאדשב"א שאין דרכן של בני אדם (אדשב"א).
 שא"ה שאינו הנון.
 שאו"ד שאור ודבש.
 שאוק"ש שאנת אריה וקול שחל (ס').
 שא"ח שאמרו חכמים.
 שאחז"ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
 שא"ם שאינו מעון.
 שאמ"ב שאינו מעון ברכה, שאחר תשעה
 באב.
 שאמ"ט שאינו מעון מבילה.
 שא"י שלומי אמוני ישראל (ת'), שארית יוסף (ס'),
 שער אהבת י"י.
 שא"ה שאר ימות השנה.
 שאל"ע (שיל"ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.

ש' שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל,
 שלש מאות.
 ש"א שמואל א', שמה אחרונה, שומר אמונים
 (ס'), שום אתתא, שאנת אריה (ס'), שלום אמת
 (ס'), שולחן ארבע (ס'), שפת אמת (ס'), שבילי
 אמונה (ס'), שערי אורה (ס'), שערי אפרים (ס'),
 שבת אחים (ס'), שאר אחרונים, שם אשה, שלום
 אקרא.
 ש"א שאלה, שאלות, שאפשר (שאפ'), שאמר.
 ש"א"א שאי אפשר, שאין אומרון, — אוכלין, שיר
 אלף אלפין (ס').
 ש"א"א שאי אתה אומר.
 ש"א"א"א שאין אומרים אל ארך אפים (ת').
 ש"א"ב שאין אומרים בו.
 ש"א"י שאין אתה יכול, — יודע.
 ש"א"ל שאין אתה יכול לומר.
 ש"א"ל שאי אפשר לומר, — לתרץ וכ'.
 ש"א"ל"ב"מ בכ"א שאי אפשר לב' מלכים בכתר
 אחד (יעב"ץ).
 ש"א"ע שאיסורם איסור עולם.
 ש"א"ר"ב שאי אתה רואה בו.
 ש"א"ת שאין אומרים תחנון (ת').
 ש"א"ב שאין בו.
 ש"א"א שאין בהם אחריות.
 ש"א"ב שאינו בן ברית.
 ש"אב"א שאין בו חשש איסור.

רמ"ק ר' משה קמחי.

רמ"ש ר' משה שמינשנידר (רמ"ש), ר' מתתיהו שפראשון.

רמ"ג ר' מרדכי שמואל ניראנדי.

רמ"ת רביה מחמת תשמיש.

ר"ן ר' נסים.

ר"ג ר' נחמיה, ר' נהוראי, ריחה נודף, רפואת נשמה (ס').

רנב"א אכ"ה ר' נחוגיה בן אלנתן איש כפר הבבלי.

רנב"ג ר' נחוגיה בן גורנדא.

רנבה"ע ר' נתן בעל הערוך.

רנבה"מ ר' נתן בעל הערוך מרומי.

רנבה"ק ר' נחוגיה בן הקנה.

רנב"י ר' נחמן בר יצחק, ר' נחמיה בן יוסף.

רנב"ר ר' נתן בן ראובן, ר' נסים בן ראובן.

רנ"ק ר' נפתלי קעללער, ר' נחמן קראכמאל.

ר"ס רבנן סבוראי, ר' ספרא, ריש סימן, ריש סדרא, רבנו סעדיה, רשימת ספרים (ס').

רס"ג ר' סעדיה נאון.

ר"ע ר' עקיבה, ר' עמרם, ר' עזריה, ר' עולא, רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי עמנואל (מחברת עמנואל), רוכב ערבות (ס').

רע"א ר' עקיבא איינער, — אומר.

רע"ב ר' עובדיה ברמנורא (רעמ"ב).

רעב"י ר' עקיבא בן יוסף.

רעב"מ ר' עזריה בן מנחם.

רע"ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא), רבה עוקר הרים.

רע"ט שמא"צ רע ערלה סמא שוגא מכשול אבן צפוני (שמות השמן).

רע"ם ר' עובדיה מברמנורא (רעמ"ב), ר' עזריה ספאנו (?).

רעמ"א ר' עזריה מן אדומים.

רעמ"ב ר' עובדיה מברמנורא (רע"ב).

רע"ס ר' עקיבא סבר.

רע"פ ר' עזריה פינז.

רעק"א ר' עקיבא איינער.

רע"ר רעות רוח.

ר"פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק, ר' פרץ, רב פנינים (ס'), ר' פלוני, רב פעלים (ס'), ראש פנה (ס').

רפב"י ר' פנחס בן יאיר.

רפ"כ ר' פאלק כהן.

רפ"ק ריש פרק קמא.

רפ"ש רפואה שלימה (ר"ש).

ר"צ רודף צדקה.

רצ"ו ונז"י רודף צדקה וחסד וגעים זמירות ישראל (על מצבה).

רצו"מ רצה ומורים (ת').

ר"ק רצון קונו, — קונם, רואה קרי, ריבית קצוצה, רוח קנאה (ס').

רקב"ש רועים קייצים בורנגין שומרי פירות (סוכה ח' ב').

ר"ר רוח רעה (רו"ר), ריח רע.

רר"ק ראשון ראשון קודם.

ר"ש ר' שמעון, ר' שמשון (משאנץ) (רש"מ), רב שלום, רפואה שלימה, ר' שלמה, רודף שלום, רמת שמואל (ס').

רש"א ר' שמואל אלעזר, רב שלום אקרא.

רשא"ח רשות או חובה.

רשא"מ רוח שאינה מצויה.

רש"א עב"י רב שלום אקרא עד בלי ירח.

רשב"א ר' שמעון בן אלעזר, ר' שבתי בן אברהם,

ר' שלמה בן אדרת, ר' שמשון בר אברהם.

רשבא"י רבותינו שבארץ ישראל.

רשב"ב רבותינו שבבבל, ר' שמעון בן בתירה.

רשב"ג ר' שמעון בן גמליאל, ר' שלמה בן

נבירול.

רשב"ג ה"ג רבן שמעון בן גמליאל הנהרג.

רשבה"ת ר' שמשון (משאנץ) בעל התוספות.

רשב"ה ר' שמעון בן הלל.

רשב"ז ר' שמעון בן זומא.

רשב"ט ר' שמעון בר טוביה.

רשב"י ר' שמעון בן יוחאי.

רשב"ם ר' שלמה בן יהושע מיימון.

רשב"ל ר' שמעון בן לוי, — בן לקיש.

רשב"ם ר' שמואל בר מאיר, ר' שלמה בן

מלך.

רשב"ן ר' שמואל בר נחמני.

רשב"ע ר' שמעון בר עלאי, — בן עזאי.

רשב"פ ר' שמעון בן פזי.

רשב"ץ ר' שמעון בר צמח (תשב"ץ), — בר

צדוק.

רשב"ש ר' שמעון בן שטח, ר' שלמה בן שמעון

(בן צמח).

רשב"ת ר' שמואל אבן תיבון.

רש"ג ר' שרירא נאון.

רחב"ג ר' חנינא בן גמליאל.

רחב"ד ר' חנינא בן דוסא.

רחב"ה ר' חנינא בן חכניאי.

רחב"ח ב"ג ר' חנניה בן חזקיה בן גריון.

רחב"ע ר' חנניה בן עקשיה, עקביה, — עקיבא.

רחב"פ ר' חנינא בר פפא.

רחב"ת ר' חנינא בן תרדיון.

רח"ה רחב הוונה, ראשית חכמה הקצר (ס').

רח"ו ר' חיים וויטאל.

רחו"ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רחושי"ל).

רחול"י רק חיים ושלום לך יאריך.

רחור"ג רבנו חננאל ורבנו נסים.

רחור"ע ר' חייא ורב אושעיא.

רח"י רגלי חסידיו ישמרו.

רח"א ראשית חכמה יראת יי".

רח"מ ר' חיים מיכל.

רחסה"כ ר' חנינא (חנניה) סגן הכהנים.

רח"ק ר' חסראי קרשקש.

רח"ש ר' חיים שבתאי, רב חזן שמש.

ר"ט ר' טרפון, רייכסטהאלער.

רט"א ר' טרפון אומר.

רטב"א ר' טוביה בן אליעזר.

רטב"ל ר' טודרוס בן לוי.

רטור"ע ר' טרפון ור' עקיבא.

רטל"י רב טוב לבית ישראל.

רטק"ש רייכסטהאלער קיזערליך.

ר"י ר' יצחק, ר' יוס', ר' יוסף, ר' יעקב, ר'

יהודה, ר' יוחס, ר' יונה, ר' ישמעאל, ריש ירחא,

רבנו יונה, רגל ישרה (ר"ש), רוב יום.

ר"א ר' יצחק אבוב, ר' יוסף אלבון, ר' ישראל

איסרליין, ר' ישעיה אחרון (ריא"ח).

ריא"ז ר' יצחק אור זרוע (מווינא) (ריבא"ז), ר'

ישעיה אחרון ז"ל.

ריא"ת ר' יהודה אבן חיון.

ריאב"ע ר' יעקב איש כפר עכו.

ריא"ל ר' יצחק אבן למיף.

ר"ב ר' ישעיה ברלין.

ריב"א ר' יצחק בן אשר, ר' יעקב בן אליעזר, ר'

יהודה בן אלעאי, ר' ישמעאל בן אלישע (כה"ג).

ריב"א בה"מ (מ) ר' יעקב בן אשר בעל הטורים.

ריבא"ז ר' יצחק בעל אור זרוע.

ריב"ב ר' יהודה בן בתירא, — בן בכא.

ריבב"א ר' יהודה בן בתירא אומר, — יצחק בר

ברוך אומר.

ריב"ג ר' יונה בן גנאה, ר' יוסף בן גריון, ר' יצחק בן גיאוא (ר"ץ גאוא).

ריב"ד ר' יהודה בן דוד (חיון).

ריב"ה ר' יעקב (בן אשר) בעל הטורים.

ריב"ה"ד ר' יצחק בן הר' דוברל.

ריב"ז ר' יוחנן בן זכאי, ר' יצחק בן זכריה.

ריב"ח ר' יוסי בן חלפתא, ר' יהושע בן חנניה.

ריב"ט ר' יוסף ברבי טובים, ר' יוסף בן טוביה, ר' יעקב בן טודרוס.

ריב"י ר' יצחק בן ישראל (יסוד עולם).

ריב"י א"י ר' יוסי בן יוחנן איש ירושלים.

ריב"י אכ"ה ר' יוסי בן יהודה איש כפר הבבלי.

ריב"י א"צ ר' יוסי בן יעזר איש צרדה.

ריב"ץ ר' יעקב בן ישראל צהלון.

ריב"ל ר' יהושע בן לוי, ר' יצחק בער לעווינזאהן,

ר' יוסף בן ליב.

ריב"מ ר' יוסף אבן מינאש, ר' יצחק בן משה, ר' יוסף בן משולם.

ריב"נ ר' יצחק בר נתן, ר' יהודה בר נתן, ר' יהודה בן נחמן, ר' יוחנן בן גורי.

ריב"ס ר' יצחק בן סוד.

ריב"ע ר' יצחק בן עראטה (עקידת יצחק).

ריב"פ ר' ישמעאל בן פאבי, ר' יהושע בן פרחיה.

ריב"ץ ר' ריחאל בן צבי (הירש).

ריב"ק ר' יהושע בן קרחא.

ריבק"א ר' יהושע בן קרחא אומר.

ריב"ש ר' יצחק בן ששת, ר' ישראל בעל שם.

רי"ב שר"י ב"ב ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא.

ריב"ת ר' יהודה בן תימא, ר' יהודה אבן תבון.

רי"ג ר' יוסף ניקטליא.

רי"ד ר' ישעיה דטראני.

ריד"ה ר' רעיה הפניני (בדרשי).

ריד"מ ר' יהודה די מורינא.

רי"ה ר' יהודה הלוי (ריה"ל), ר' יהודה הנשיא (ריה"ג).

ריה"ח ר' יהודה החייט (רי"ח).

ריה"כ ר' יוסי הכהן, — יונתן הכהן.

ריה"ג ר' יהודה הנשיא.

ריה"ס ר' יוחנן הסנדלר.

רי"ו ר' יעקב ווייל, ר' יוסף וואוין (Voisin).

ריו"פ רכב ישראל ופרשיו.

רא"ש רודף שלום.
 ר"ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש, רשות
 הרבים (רה"ר), רבון העולמים (רה"ע), רחובות
 הנזהר (רה"נ) (ס') רביד הזהב (רה"ז), ריח
 השדה (רה"ש) (ס'), רסיסי המליצה (רסה"מ)
 (ס').
 רה"ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).
 רהב"א ר' הונא בר אילעא.
 רה"ג ר' האי נאון, רפואת הנוף (רפה"ג), ראש
 הנויה, ראשית הנו (ס').
 רה"ד רשעי הדור.
 רהוב"ד ר' הלל ובית דינו.
 רה"מ רוח הטומאה.
 רה"י רשות היחיד.
 רה"מ רוח הטומאה, ראש המעמד.
 רה"מ ונה"ע רוח הטומאה ונעמה העמונית.
 רה"מ ג"ה רוח המקום נוחה הימנו.
 רה"נ ורה"ג רפואת הנפש ורפואת הנוף.
 רה"ס ר' המנונא סבא.
 רה"ק ראש הקהל (ר"ה), רבינו הקדוש (ר"ה),
 רוח הקודש (רוה"ק), רובע הקב.
 רה"ר רשות הרבים.
 רה"ד רב ודיין.
 רה"ט (רה"ט).
 רה"ק רוח הקודש.
 רה"ק ש"ע רוח הקודש שורה עליו.
 רה"ה ר' וואלף היידענהיים.
 רה"ק ר' וואלף קיפמאן.
 רה"י רנה וישועה (ס').
 רה"מ רום מעלתו, רצה ומודים (ת').
 רה"ס רישא וסיפא, רחיצה וסיכה.
 רה"פ רוסלאנד ופולין, רוסי ופולאני.
 רה"ר רוח רעה.
 רה"ש רב ושמואל.
 רה"ת רנוז ואל תחטאו, רמה ותולעה, רחמים
 ותחנונים.
 רה"ה ר' ורהיה הלוי.
 רה"ל רבונתו זכרונם לברכה.
 רה"ח ראש חודש, ראשית חכמה (ס'), ר' חסדא,
 רבנו חננאל, ר' חנינא, ר' חנניה, ר' חיים, ר'
 חייא, רב חסר, רוח חיים (ס'), רוח חדשה (ס').
 רהאכ"ה ר' חלפתא איש כפר חנניה.
 רהב"א ר' חנינא בן אנטינוס, — חייא בר
 אבא.

רא"ד רבוי אחר רבוי.
 רא"ש רבנו אשר (בן יחיאל) (אשר"י, ראב"י), ר'
 אהרון ששון, ר' אברהם שלום.
 ראשא"ת ראשי אברים שאינן חוזרין.
 ר"ב ר' ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא, ראשית
 בנורים (ס'), רפדוני בתפוחים (רב"ת) (ס').
 רב"א רוב בני אדם.
 רבב"ב ר' בבא בן בוטא.
 רבב"ת רבה בר בר חנה.
 רב"ג (רב"ח) רחמנים ביישנים נומלי חסדים.
 רב"ד ראש בית דין.
 רב"ט ר' בעריש טראכענגערנ.
 רב"י רומיים בבליים יוניים מדיים (רב"י) קמים
 עלי, כי ברב"י היה עמדי.
 רב"מ ר' ברוך מגרמיוה.
 רב"נ רבה בר נחמני.
 רב"ס רוב ב' סימנים (רש"ס).
 רבצ"א ר' בעלאל אשכנזי.
 רב"ק ראשית בכורי קציר.
 רבש"כ בה"ג רבן של כל בני הגולה (רשכב"ה).
 רבש"ע רבוננו של עולם.
 ר"ג ריש גלותא, רבן נמליאל, ריש נמרא, רשע
 נמור.
 רנבשרי"ה ר' נמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא.
 רנה"ז רבן נמליאל הזקן.
 רג"ל רגלים לדבר.
 רגמ"ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר"ג מאור"ג).
 ר"ד ראשית דבר, רבניה דעלמא, ראשית דעת
 (ס'), רנת דודים (ס').
 רד"א ר' דוד אבדורחם, — אפנהיה, ר' דוסי
 אומר.
 רדאכ"י ר' דוסתאי איש כפר יתמה.
 רדב"ה ר' דוסא בן הרכינס.
 רדבה"א ר' דוסא בן הרכינס אומר.
 רדב"ז ר' דוד בן זמרא, — בן זכאי.
 רדבר"י ר' דוסתאי ברבי ינאי.
 רד"ג ר' דוד גאון (צמח דוד).
 רדו"א ראשית דעת ויראת אלהים (ס').
 רד"א ר' דון יצחק אברבנאל.
 רד"ך רבניה דעלמא כולא.
 רדכ"ע רבניה דכולי עלמא.
 רדע"כ רבניה דעלמא כולא.
 רד"פ ר' דוד פרידלענדער.
 רד"ק ר' דוד קמחי, ר' דוד קאסעל.

קונה שביחה, קנאת שנאה, קול שחל (ס'), קול שמחה (ס'), — ששון.
 קש"ב קופה של בשר.
 קשב"ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא ג' תוס').
 קש"ה קרא שנה הלכה.
 קשו"ש ת"ח קרא שנה ושימש תלמידי חכמים.
 קש"ז קרבן שעבר ומנא.
 קש"י קונטרס שיה יצחק (ס').
 קש"ע קשום עצמך, קיצור שולחן ערוך (ס').
 קשע"ה קריאת שמע על המטה (ת').
 קש"ע ואח"כ קש"א קשום עצמך ואחר כך קשום אחרים.

קש"צ קופה של צדקה.
 קש"ק קבלת שבת קודש, תקיעה שברים תקיעה.
 קש"ש קופה של שרצים.
 קששעה"מ קריאת שמע שעל המטה (ת').
 קש"ת קשר של תפילין, תקיעה שברים תרועה, קופה של תבן.
 ק"ת קרבן חמיר, — תורה, קשר תפילין (קש"ת), קול תרועה (ס'), קרבן תענית.
 קתכ"פ קונטרס תפלת כל פה (ס').
 קת"ג קודם תפלת נעילה.
 קת"ע קודם תפלת ערבית.
 קת"ש קודם תפלת שחרית.

ר

ר' רב, רבי, רבן, רבנו, רבותינו, ראש, מאתים, ראייה, ראיות, ריש.
 ר"א רבי אומר, — אמר, רב אמר, רוצה אני, ראשי אברים, ר' אליעזר, ר' אלעזר, ר' אלעי, ר' אשי וכו', ראשית אוגנים (ס'), ראש אמנה (ס'), ראשי אבות (ס'), רוממות אל (ס'), רצוף אהבה (ס'), רשפי אש (ס'), רכב אליהו (ס'), רבבות אפרים (ס').
 ר"א ר' אליעזר אומר.
 ר"אב"ד ר' אבא אלעזר בן דולעאי.
 ר"אב"א ר' אביד בר אבין.
 ר"אב"ד ר' אברהם בן דוד, — ריאור, ראש — רב אב בית דין, ר' אלעזר בן דנאל.
 ר"אב"ה ר' אליעזר בן הורקנוס.
 ר"אב"ח ר' אליהו בן חיים, ר' אלעזר בן חסמא, ר' אליעזר בן חרסום.
 ר"אב"י ר' אליעזר ברבי ינאי (ראב"י), ר' אליעזר בן יהודה, — ברבי יעקב, ר' אשר בר יחיאל (אשר"י) (רא"ש).
 ר"אב"א"ב ר' אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
 ר"אב"ה ר' אליעזר בן יוסי הגלילי, ר' אליעזר בן יואל הלוי, ר' אליהו בר יואל הלוי.
 ר"אב"מ ר' אלעזר בן מתיא.
 ר"אבמ"ו ר' אליהו בן משה ויראש.
 ר"אבמ"פ ר' אברהם בן מרדכי פריצול.
 ר"אב"ן ר' אליעזר בר נתן, ר' אליהו בר נתן.
 ר"אב"ע ר' אלעזר בן ערך (ראב"ע), ר' אלעזר

בן עזריה, ר' אליעזר בן עקיבא, ר' אברהם בן עזרא.
 ר"אב"ע"ר ר' אלעזר בן ערך.
 ר"אב"פ ר' אלעזר בן פרת.
 ר"אב"צ ר' אלעזר בן צדוק.
 ר"אבצ"א ר' אלעזר בן צדוק אומר.
 ר"אבר"ש ר' אלעזר ברבי שמעון (ראב"ש).
 ר"אברש"א ר' אלעזר ברבי שמעון אומר.
 ר"אב"ש ר' אלעזר בן שמוע, ר' אליהו בעל שם.
 ר"אב"ש ר"ה"ג ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי.
 ר"א"ג ר' אברהם גיינער, ר' אברהם גדליה.
 ר"אד"מ ר' אריה די מודינא (ריד"ם).
 ר"א"ה ר' אהרן הלוי, ר' אייזיק הירש.
 ר"אה"ת רואה את החדש.
 ר"אה"כ רודף אחר הכבוד.
 ר"אה"מ ר' אלעזר המורעי.
 ר"אה"ק ר' אלעזר הקפר, — הקליר.
 ר"א"ן ר' אליהו ויראש.
 ר"א"ל רחמנא אידבר לן (ת').
 ר"א"ם ר' אליהו מורחי, ר' אליעזר מנרמיוא (בעל הרוקח), ר' אליעזר מסיץ.
 ר"אמ"ח ר' אליהו מנחם חלפון.
 ר"א"ס ר' אייזיק סאטמאנו (רי"ס), ר' אלעזר ספרא.
 ר"א"ע רחמה אללה עליה (בל' ערב).
 ר"א"פ ר' אברהם פריצול.

ק"ס קידוש ידים ורגלים (ק"י'ד).

קס' קסבר, קא סברי.

קס"ד קא סלקא דעתך.

קס"ע קרבן סדר עבודה.

קסת"ז קנאת סופרים תרבה חכמה.

ק"ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף, קרית

עזו (ס'), קבלה עיונית (קב"ע), קורי עכביש, קול

ענות (ס').

קע"ג קיצור עמודי גולה (ס').

קע"ו קרבן עולה ויורד.

קע"י קיצור עקידת יצחק (ס'), קהל ערת ישרון.

קעכמדא"ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.

קעמ"ש קבלת עול מלכות שמים.

קע"ע קונטרס עקיצת עקרב.

קע"ש קיצור ענין שחיטה.

ק"פ קרבן פסח, קרני פרה (ד').

קפ"א קפיצת ארץ (ק"א).

קפ"ד קראים פייטנים דרשנים.

קפ"ת קריאת פרשת תוכחה.

ק"צ קרבן צבור, קן צפור, קופת צדקה.

קצ"ח קצות חושן (ס') (קצה"ח).

קצנ"צ קיצור ציצית נוכל צבי.

קצ"ע קצת צריך עיון.

ק"ק קהלה קדושה, קצת קשה, קרן קיימת, קול

קורא (ס'), קרשי קרשים, קרשים קלים, קרא

קרש (קא דרש), קולי קולות.

קק"א קהלה קדושה אשכנזית, קרע קרע אהר.

קק"ד קרא קא דרש.

קק"ס קבול קנין סודר.

קק"ק קרוש קרוש קרוש.

ק"ר קלות ראש, קשר רשעים, קרבן ראשית (ס'),

קורת רוח.

קרוב"ץ קול רנה וישועה באהלי צדיקים (ת').

קרוב"ש קול רנה וישועה.

קר"ת קיצור ראשית חכמה (ס').

קר"ע שט"ץ קולי שמעת אל תעלם אוגך לרוחת

לשונית.

ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.

ערוב עברך לטוב אל יעשקוני ודים.

שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.

טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנות.

גדבות פי רצה נא י"י ומשפטך למדני.

ק"ש קריאת שמע, קבלת שבת, קרבן שבת, קרבן

שלמים, קהלת שלמה, (קד"ש) (ס'), קדיש שלם,

ק"י קידוש ידים ורגלים (ק"י'ד).

קיוק"צ קרבן יחיד וקרבן צבור.

קיי"ל קיימא לן (ק"ל) (ק"ל).

קיי"ל קדוש יאמר לו.

קייג"ה קידוש יין נר הברלה (פס' ק"ב ב.).

קיי"ס קריעת ים סוף (קרי"ס).

קיי"פ קונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).

קיי"ב קבוצת כסף (ס'), קצרת כסף (ס').

קב"ד קודם כל דבר.

קבחרא"ש קיצור כללי הרא"ש (אשר"י).

קיל קשה לי, קל להבין, קיימא לן (קיי"ל), קודם

לבן, קודם לדבר.

קלבה"ש קרוב לבין השמשות.

קלב"מ (קלבד"מ) קים ליה בדרבה מיניה.

קלג"ד קורעין לו גזר דינו.

קל"ח קלעים לחצר (ס').

קלט"ב (קלת"ב).

קל"כ קודם לבן, — לכך (ק"ל).

קל"מ קרוב למלכות.

קל"ש ולקל"ל קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא.

קלת"ב קינות לתשעה באב (ת').

ק"מ קרבן מנחה, — מוסף, קדשי מנחה, קטב

מרירי, קבלה מעשית (קב"מ), קרית מלך, קול

מבשר.

קמ"ו קול מראה ורית.

קמוק"מ קרח מכאן וקרח מכאן.

קמו"ר (קומו"ר).

קמ"י קיצור מעבר יבק (ת').

קמ"ל קא משמע לן, קמשמע לן, קא מבעיא ליה,

קמבעיא ליה, קונטרס מה לך (ס').

קמל"כ קריאת מגילה לבני כפרים (יעב"ץ).

קמ"מ קבורת מת מצוה, קונטרס מלחמת מצוה (ס').

קממד"ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.

קממ"ו קול מבשר מבשר ואומר (ת').

קמ"ע קונטרס מנחת ערב (ס').

קמ"ר קרית מלך רב (ס').

קמ"ש קבלת מלכות שמים, קרית מאה שערים.

קמ"ת קודם מתן תורה.

ק"נ קרבן נתנאל (ס'), קשת נחושה (ס').

קנד"ג יחזקאל שנים עשר דניאל מגלת אסתר.

קני"ח קנה חכמה (ס').

קני"ה קידוש נר יין הברלה.

קני"ס קטנה נגינה סוף (סימני שוא נח) (ד').

קנינוח סעודה, קנין סודר.

קא"ר קיצור אבן רש"ד, קאמר ר'.
 קאש"ת (קאש"ת) קרבן אשם תלוי.
 ק"ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה בינה (ס'),
 קאצינעלענבאנען, קעניגסבערג, קול בוכים (ס'),
 קול ברמה (ס').
 קב"ה (קב"ה) קודשא בריך הוא, קדשי בדק
 הבית (קב"ב).
 קבד"מ קודם ביאת המשיח.
 קב"ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה
 (קב"ה).
 קב"ו"ה קבלה והולכה (קב"ו).
 קב"ל קול בן לוי (ס').
 קב"מ קבלה מעשיית (ק"מ).
 קב"נ קול ברמה נשמע, קריאה בלי נקודות.
 עב"ע קבלה עיונית (ק"ע).
 ק"ג קבוצ גלויות, קנין נמור, קהלה גדולה.
 קגא"ס קנין נמור אנב סודר.
 קג"ה קא גרים הכי.
 קג"ס (יע"ל קג"ס).
 ק"ד קדש רבנן (קד"ר), קפיצת דם.
 קד"ה קידוש השם, קודם התופה (ק"ה).
 קדו"א קרה דתן ואבירים (קדו"א).
 קדמ"ש"ע קיצור דינים משלתן ערוך.
 ק"ה קריאת הנבר (קה"ג), קריאת ההלל (ת'),
 קידוש היום (קה"י), קידוש הלבנה (קה"ל) (ת').
 קידוש התורש (קה"ה), קידוש השם (קה"ש),
 קריאת המגילה (קה"מ), קריאת התורה (קה"ת),
 קריאת הפרשה (קה"פ), קורא הדורות (ס'), קודש
 הילולים, קץ הפלאות (קה"פ) (ס').
 קה"א קהילות אשכנז.
 קה"ג קריאת הנבר, קנין הנוף (ק"ה).
 קה"ז (ק"ז) קיצור הוזהר (ס').
 קה"ח קידוש התורש, קודם התופה, קצות החשן
 (ס'), קול המון חונן (ס').
 קה"י קידוש היום, קהלת יעקב.
 קה"ל קידוש הלבנה (ק"ה).
 קה"מ קריאת המגילה (ק"ה), קהלות מורה.
 קהמ"ש קבל האמת ממי שאמרו.
 קה"ס קהלות ספרד, קסת הסופר (ס').
 קה"ע קורות העתים.
 קה"פ קריאת הפרשה, קהלות פולין, קודם
 הפסח.
 קה"צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.
 קה"ר קופת הרוכלים.

קה"ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס'), — השבת
 (ק"ש), קודם השבת.
 קה"ת קריאת התורה, — התרגומל, קרבן התמיד.
 ק"ו קל והומר, קולא וחומרא (קו"ח), קב וגקי,
 קינה והנה.
 קו' קושיא, קושיות.
 קו"ב קדש וברכו (ת').
 ק"ו ב"ב ש"ק"ו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.
 קוב"ה קודשא בריך הוא (קב"ה).
 קו"ב ש"ק"ו קל וחומר בנו של קל וחומר.
 קוד"י קורות הימים.
 קו"ח קל וחומר (ק"ו), קרן וחומש.
 קו"ב קרי וכתבי.
 קו"מ קל וחומר מפורש, קשת ומנן (ס').
 קומו"ר קול ומראה וריח (קמו"ר).
 קו"ג קב וגקי (ק"ו).
 קו"ס קל וחומר כתום.
 קו"ע קרה ועדתו.
 קו"ף קרבן, מ"ס מעשר, דל"ת דמוע, מ"ת
 טבל, ת"י' תרומה, (יבמות קט"ו ב').
 קו"ר קרן ורביח.
 קו"ש קרחה ושריטה, קירא ושונה, קרא ושנה,
 (ושת"ח ושימש תלמידיו חכמים).
 קושט' קונסטאנטינאפל.
 ק"ז קיצור זוהר (קה"ז) (ס').
 ק"ח קרבן חטאת, קללת הנס, קמץ הטף (ד'),
 קודם חצות, קודם חופה, קצות חשן (קה"ח) (ס'),
 קנה חכמה (ס'), קרית חנה (ס'), קבלת חכב,
 קונה חזקה.
 קהב"מ קודם חרבן בית המקדש.
 קחב"ר קודם חרבן בית ראשון.
 קחב"ש קודם חרבן בית שני.
 קח"ד קרית תנת דוד.
 קחד"ב קודם חרבן הבית.
 קחוק"ב קול חתן וקול בלה.
 קחמ"י קנקן חרש מלא יסון.
 קח"ש קמינא חריד שקי (ר' ועירא).
 ק"ט קורע טפה, קן טהור.
 ק"י קול יעקב (ס'), קול יהודה (ס'), קדיש יתוב
 (ת'), קרבן יחיד, קפיצת יד, קופץ ידו, קבלת
 יסורין, קסת יונתן (ס').
 קי"ב קול י"י בכח (ס').
 קיה"ח (קה"ח).
 קיו"א קומה י"י ויפוצו אויביו.

צ'לכ"ב צריך להתענות כל כך.
 צ'לל"ש צריך להעלות לו שבר.
 צ'לע"ע צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך להמתין עד.
 צ'לע"י צריך לעשות על ידי.
 צ'לעכ"פ צריך לאכול על כל פנים (יעב"ץ).
 צ'ל"צ צבי לדצק (ס').
 צ'ל"ת צדק לעולם העמוד, צריך להיות תחתיו.
 צ"מ צא מהן, צורת מטבע (צו"מ).
 צמ"א צור משלו אכלנו (ת').
 צמ"ו צפונות מורחית.
 צמ"ב צדק מצדה נהלץ.
 צמ"ע צפונות מערבית.
 צמ"ר צורבא מרבנן (צומ"ר).
 צנ"ה ציץ גזר הקודש (ס').
 צנ"י צריך נטילת ידים.
 צנ"צ ציצת נובל צבי (ס').
 צ"ע צריך עיון, צדק עולמים (ס').
 צעב"ח צער בעלי חיים.
 צע"ג צריך עיון גדול.
 צ"ע מ"ט צריך עיון מאי טעמא (יעב"ץ).
 צ"פ צפירת פאר (ס').
 צפונ"ד צפונות ודרומית, צפון ודרום.
 צפנ"ת פענ"ח צדיק פטפט נפש תאוה, פוטפור ענה נפשו חנם.
 צפ"ע צמר פשתים עור (של"ה).
 צפ"ר צפוני רקנטי.
 צפ"ת צבי פאר תפארתו.
 צ"צ צדקתך צדק (צו"ץ), צמח צדק (ס'), צמח צדיק.
 צצ"מ צידת צבי מורח (ס').
 צ"ק צאן קדשים (ס').
 צ"ש צפורן שמיר (ס'), צירופי שמות.

צו"נ צורך גדול (צ"נ).
 צו"ח צא וחשוב.
 צו"ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
 צו"מ צורת מטבע.
 צו"צ צדקתך וצדקתך, (צדקתך צדק).
 צו"ר צא וראה, צאינה וראינה (צאו"ר) (ס'), צדיק ורשע (ס').
 צור"מ צורבא מרבנן (צומ"ר).
 צח"מ צומח הי מדרב.
 צ"מ צפרא טבא.
 צי"ב צדיקים יבאו בן, — ילכו בם.
 ציב"ד וחב"מ צדיק י"י בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
 צי"ב ופי"ב צדיקים ילכו בם ופושעים יבשלו בם.
 צי"ל צמח י"י לצבי (ס').
 ציס"ע צדיק יסור עולם.
 ציי קבע"י צור ישראל קומה בעזרת ישראל.
 צ"ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות, לאכול, — לברך, — להוסיף, — לזוהר, — להמתין, — לחלק, — להשכים, — להתחיל, להנדה, צפון לדרום, צידה לדרך (ס'), צדיק לברכה, צבי לצדיק (ס'), — לצבי (צל"צ).
 צלא"ע צריך לומר אתם עדי.
 צלבה"ד צריך להפריד בין הדבקים (ק') (יעב"ץ).
 צלה"א צריך להאריך.
 צלה"ת צריך להתענות.
 צל"ח ציון נפש חיה (ס').
 צל"י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
 צל"י וילד"פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.
 צל"ב צריך לבוין.

ק

קא"ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן בוהן (ס').
 קא"ה קרוב אל השכל (קאה"ש).
 קאו"ו קרבן אשם וראי ותלוי.
 קא"י קוה אל י"י.
 קא"ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
 קא"ק קול אומר קרא (ס').

ק' קרי, קרא, קשה, קמא, קבין, קרבן, קדיש, קידוש, קיצר, קצוות, מאה, קונטרס, קבלה.
 ק"א קרבן אשם, — אהרן (ס'), קבר אבות, קפיצת ארץ, קרית ארבע (ס'), קונטרס אחרון, קול אלהים (ס').
 קא"א קושט אמרי אמת.

פּרנ"ם פת רחמן נאמן סבלן.
 פּר"ם פירש ר' סעדיה.
 פּרס"ג פירוש ר' סעדיה נאון.
 פּרע"ב פירוש ר' עובדיה ברטיגורא.
 פּר"צ (פ"צ).
 פּרשד"ם פסקי ר' שמעון די מודינא.
 פּרש"ז פירש שדי זיו שכינתו (סוכה ה' א').
 פּרש"י פירוש ר' שלמה יצחקי.
 פּר"ת פירוש רבנו תם.
 פ"ש פסח שני, פרק שירה, פרשת שקלים, פי
 שנים, פת שחרית, פעולת שכיר, פרק שלום, פרצוף
 שלם (ק'), פריון שבויים, פני שלמה (ס'), פרח
 שושנים (ס'), פרח שושן (ס'), פני שכינה (פה"ש)
 פתחי שערים (ס').
 פּשנ"ג פת של גוים נקיה.
 פּש"ד פשטא דקרא.
 פּש"מ פסל של מיכה.
 פּש"צ פתחו שערי צדק (ס').
 פ"ת פסקי תוספות, פתח תקוה (ס'), פתחי תשובה
 (ס'), פתיל תכלת (ס').
 פ"ת ונ"צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס').
 פת"ל פן תמצא לומר.
 פת"ק פתח תמורת קמץ (ד').

פ"צ פרי צדק (ס'), פרי צדיק (ס'), פרחי צפון (ס').
 פּצע"ח פרי צדיק עץ חיים (ס').
 פ"ק פרק קמא, פירוש קנטרס, פורים קטן, פה
 קהלתנו, פרחי קדם (ס'), פרט קטן, פסח קטן,
 פת קיבר.
 פק"ה פרי קורש הלולים (ס').
 פקו"ג פקוח נפש (פ"ג) (פק"ג).
 פק"ל פרצה קוראה לנגב.
 פק"ג פקוח נפש (פקו"ג).
 פקנר"ש (פנר"ש).
 פר' פרק, פרשה.
 פ"ר פנע רע, פניעתן רעה, פנעה רוא (ס'), פרדס
 רמונים (ס'), פרשת רות, פסיקתא רבתא.
 פּר"א (פּר"א) פרקי ר' אליעזר.
 פּראב"ע פירוש ר' אברהם בן עזרא.
 פּרא"מ פירוש ר' אליהו מורחי.
 פּרד"ם פשט רמו דרוש סוד.
 פּרד"ק פירוש רבי דוד קמחי (פירד"ק).
 פּר"ה פרי הארץ (ס'), פסקי ריקאנטי האחרונים
 (ס').
 פּר"ח פרי חרש (ס'), פירוש רבנו חננאל (פיר"ח).
 פּר"י פּרפראות רבי יעקב.
 פּר"מ פאר רום מעלתו.

צ

צ"ה צדוק הרין (צה"ד), (ת') צאת הככבים (צה"כ),
 צרור החיים (ס), צורת הפרצוף (צה"פ), צוהר
 התבה (ס') (צה"ת), צנצנת המן (ס'), צורת
 הבית, צרור המור (ס'), צורת הפתח, צל העולם
 (צה"ע) (ס').
 צה"ד צדוק הרין (צה"ה) (ת').
 [צהה"ב ציני הר הברול].
 צה"כ צאת הככבים (צה"ה).
 צה"מ צנצנת המן (צה"ה) (ס'), צרור המור (ס'),
 צל-המעלות (ס').
 צה"ע צל העולם (ס').
 צה"ש צר השוה, צר השלילה.
 צה"ת צוהר התבה (צה"ה) (ס'), ציון הלא תשאלי
 (ת').
 צוב"ה (צב"ה).
 צובו"מ צום ובכי ומספר.

צ' תשעים.
 צא"ה צדיקי אומות העולם (צא"ע).
 צא"ו צעיר אנכי ונבזה.
 צא"ר צאנה וראנה (צו"ר) (ס').
 צא"ל צריך אתה לדעת, — לידע, — לפרש, —
 להבין.
 צ"ב צריך ביאור, — בדיקה, צאן ברזל.
 צב"א צריך בדיקה אחריו.
 צב"ה צורת בית המקדש (ס'), צבי בארץ החיים
 (צבא"ה) (ס').
 צב"ח צער בעלי חיים (צבע"ח).
 צב"י צדיק באמונתו יחיה.
 צב"ש (צ"ש) צבי שבור.
 צ"ג צום גדליה (צו"ג), צדיק נמור, צורך גדול
 (צו"ג).
 צ"ד צמח דוד (ס'), צוף דבש (ס').

פז'ר קש"ב פייס, זמן, רגל, קרבן, שיר, ברכה
(יומא ג', סוכה מ"ח).
פ"ח פתח חרטה, פוק חוי, פעל חוור (ד'), פנים
חרשות (פנ"ח), פרי חדש (ס'), פתרון חלומות
(ס'), פלפלא חריפתא (ס'), פרישת חלה.
פחז"מ פתיחת חבור המשנה.
פ"ח מעד"ב פוק חוי מאי עמא דבר.
פחז"ג פירוש חזון נחוב.
פמ"א פטירת אהרן.
פמ"ב פעמערסבורג.
פמ"מ פטירת משה.
פמ"ר פטר רחם.
פ"י פושעי ישראל, פני יהושע (ס'), פחד יצחק
(ס'), פעל יוצא (ד'), פנת יקרת (ס'), פני יצחק
(ס'), פנים יפות (ס'), פורת יוסף (ס').
פ"י בקו' פירש בקונטרס.
פ"ל פעל יוצא לשלישי (ד').
פילב"פ פֶּעַל יוצא לשני פעולים (ד').
פירד"ק פירוש ר' דוד קמחי.
פיר"ח פירש רבנו חננאל (פר"ח).
פ"כ פת בותים, פרחי כהונה.
פ"כ ש"מ נ"א י"נ פותח כתב שלא מדעת נכתב
אליו ישכנו נחש.
פ"ל פת לחם, פסח לעתיד, פסול לעדות (פס"ל),
פרפראות לחכמה (ס') (פל"ח).
פל"א הפל"א: פותח לאגרת אחרים האדם פתן
לנשוק אותו(?).
פלוב"ה פלוני וכהן הוא.
פלש"פ פחות לשוה פרומה.
פלש"צ פתחו לי שערי צדק.
פ"מ פסח מצרים, פרי מגדים (ס'), פני משה (ס'),
פטירת משה (פס"מ), פועל ממש, פה מלא,
פרקי משה (ס'), פנים מאירות (ס').
פמב"ע פסומי מילי בעלמא.
פמג"מ פחות מג' ספחים.
פמ"ה פטור מן המצות (פמה"מ).
פמה"מ (פמ"ה).
פמה"ס פטור מן הסוכה.
פמה"צ פורש מן הצבור.
פמו"מ פסח מצה ומרור.
פמ"י פירוש מנחת יעקב.
פמכ"ז פחות מכות.
פמ"ש פירוש מה שכתב.
פמש"מ פמליא של מעלה.

פמש"פ פחות משוה פרומה.
פ"נ פלגא נזקא, פה נקבר, — נטמן, פתחי גדה
(ס'), פקוח נפש (פק"נ), פרוש נקפי, פירסה
גדה.
פנד"ש פקוח נפש רוחה שבת.
פנ"מ פלגא נזקא ממנוא.
פנ"ק פלגא נזקא קנסא.
פ"ס פרשה סתומה, פה ספון (פ"נ).
פס' (פס"י) פסיקתא.
פס"ג פסיעה נסה (פ"ג).
פס"ד פסק דין (פ"ד).
פסדר"ב פסיקתא דר' כהנא.
פס"ה פסק הלכה.
פסהמ"ק פסולי המוקדשין.
פס"י פירוש, פתיחת ספר יצירה.
פס"ים פוטיופ סוחרים ישמעאלים מדינים.
פסל"ע פסול לעדות (פ"ע).
פ"ס מש"ק פרוש ספרי משלי שיר השירים
קהלת.
פ"ע פעל עומד, — עובר (ד'), פסול עדות, פורק
עול, פתח עינים (ס'), פקחת עין, פוקח עורים
(עברים) (ס'), פי עוללים (ס'), פרק עליון.
פע"ה פרי עץ הדר.
פעשה"פ פירוש על הגדה של פסח.
פע"ו (פעו"י).
פעו"י פעל עומד ויוצא (ד') (פע"ו).
פע"ח פרי עץ חיים (ס').
פעו"ה פה עיר הקודש.
פעשה"ש פירוש על שיר השירים.
פע"ת פורק עול תורה, פירוש על תורה.
פעת"א פירוש על תמניא אפי.
פעת"י ות"י פירוש על תרגום יונתן ותרגום
ירושלמי.
פ"פ פראנקפורט, פתחון פה, פרשה פתוחה, פרשת
פרה, פ"א פעל (ד').
פפ"א פרשת פרה אדומה.
פפד"א פראנקפורט דאדר.
פפד"מ פראנקפורט דמיין.
פפ"ח פרוין פטר חמור.
פפ"כ פתו פת כותי.
פפלע"א פתחון פה לעם ארץ (יעב"ץ).
פפלע"ע פתחון פה לעוברי עבירה.
פפ"מ פתח פתוח מצאתי.
פפ"ש פירוש פרק שירה.

עֲתָ"ה עֲסָקִי תִשְׁמֵשׁ הַמָּטָה.
 עֲתָ"ח עִירֹב תַּחֲמוּמִין (עִית"ח).
 עֲתָ"י עֵינַי תִּפְלֵת יִשְׂרָאֵל (ס'), — תּוֹמַת יִשְׂרָאֵל (ס').
 עֲתָ"ט עֵינַי תּוֹסַפֶּת יוֹם מוֹב (עֲתָ"ט).
 עֲתָ"ע עֵין תַּחַת עֵין.

הַבְשִׁילִין, עֵינַי תְּשׁוּבָה, עֲפֻרֹת תֵּבֶל (ס'), עֲלִי
 הַרְפָּה (ס'), עֲנָלָה תִּלְתָּא, עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה, עֲשֵׂה
 הַקְנֻת.
 עֲתָמְהָרוֹל עֵינַי תְּשׁוּבָה אֲבִי מוֹרֵי הָרֶב וְזִכְרוֹנוֹ
 לְבִרְכָּה.
 עֲתָ"ב עִירֹב תְּבִשְׁלִין, עֲרֵב הַשְּׁעָה בָּאֵב.

פ

פִּד"ה פְּדִיוֹן הֶבֶן.
 פִּד"ו פָּחַד דֶּרֶךְ וְעֵין.
 פִּד"ז פִּסּוּקֵי דוֹמְרָה (פִּסְרו"ז) (ת').
 פִּ"ה פִּרְשֵׁת הַחֹרֶשׁ, פִּרְנָס הַחֹרֶשׁ (פִּ"ח), פִּסּוּק
 הוּא, פִּירוּשׁ הַקּוֹנְטֵרַס, — הַפִּסּוּק, — הַכְּתוּב, פִּרְשֵׁת
 הַמֶּן, פִּטְיֵשׁ הַחֹק (פִּטְה"ח), פִּטְוֹם הַקְּסוּרֹת, פִּרְקֵי
 הַלְבוּת (ס'), פִּסְקֵי הַלְבוּת (ס'), פֶּאת הַשְּׁלַחֵן (ס')
 פֶּלַח הַרְמוֹן (ס') (פֶּה"ר), פֶּאֶר הַרְדּוֹר (פֶּה"ד),
 פְּדִיוֹן הַבְּכוֹרִים (פֶּה"ב), פֶּתְשֵׁנִן הַכְּתָב (פֶּה"כ).
 פֶּה"א פוֹתְחִין הָאֲרוֹן.
 פֶּה"ל פִּנְחָס הַלֵּוִי אִישׁ הוֹרֵוּיִטִין.
 פֶּה"ב פִּי הַבָּאֵר (ס'), פְּדִיוֹן הַבְּכוֹר — הֶבֶן.
 פֶּה"ד פֶּאֶר הַרְדּוֹר (פֶּה").
 פֶּה"ח פֶּתְרוֹן הַחֲלוּמוֹת (פִּ"ח).
 פֶּה"כ (פֶּה"י"כ) פִּרְקֵי הִיכָלוֹת.
 פֶּה"ל פִּיגּוּל הוּא לֹא יִרְצֶה.
 פֶּה"מ עֶדֶז פִּרְנָס הַמִּתְנַאֵה עַל הַצְּבוֹר.
 פֶּה"שׁ פִּירוּשׁ הַמִּשְׁנֵיּוֹת (לְהַרְמֵב"ס).
 פֶּה"ק פִּרְשֵׁת הָעֵקִידָה.
 פֶּה"פ פֶּא הַפֶּעַל (ד').
 פֶּה"ר פִּרְיעַת הָרֶאֶשׁ, פֶּלַח הַרְמוֹן (ס').
 פֶּה"מ"ר פִּסְקֵי הַלְבוּת רִבְגוּ מִנְחָם מִרְקָנִי.
 פֶּה"שׁ פִּרְקֵי הַשְּׁלוֹם, פֶּאת הַשְּׁלַחֵן (ס') (פֶּה"ה), פְּנֵי
 הַשְּׂכִינָה.
 פִּו' פִּרְיָה וְרִבְיָה (פו"ר).
 פו"א פִּנְסִים וְאֲחֹר.
 פו"י פוֹרָה וּמְצִיל יִשְׂרָאֵל.
 פו"כ פֶּרֶט וְכָלֵל.
 פּוֹכּו"פ פֶּרֶט וְכָלֵל וּפֶרֶט.
 פו"מ פִּרְנָס וּמִטְהֵי, פוֹרָה וּמְצִיל.
 פו"ס פֶּתוּחוֹת וְסִתּוּמוֹת.
 פו"ר פִּרְיָה וְרִבְיָה, פֶּרוּ וְרִבּוּ, (פִּרְיָה וְרִבְיָה).
 פִּז' פִּרְשֵׁת זִכּוֹר, פִּסְקִיתָא זֹוֹטְרָתָא, פִּסּוֹר זֶה (?)

פ' פֶּרֶק, פִּרְשָׁה, פִּסּוּק, פֶּתוּחָה, פִּלּוּגִי, פֶּעַס, פֶּעֲמִים,
 פִּשּׁוּטָה (פִּש'), פּוֹסְקִים, פִּסְקִי, שְׁמוּנִים, פִּרְצוֹף,
 פֶּאֶה, פִּיט, פִּירוּשׁ, פִּירֵשׁ, פִּרְקִי, פֶּתִיחָה.
 פִּ"א פֶּעַס אַחַת, פֶּרֶק א', פִּירוּשׁ אַחֵר, פֶּה אַחֵר,
 פֶּרְה אֲדוּמָה, פֶּרוּסָה אַחֲרֹנָה, פִּרְקֵי אֱלִיהוֹ, פִּרְקֵי
 אֲבוֹת, פִּי אֲרִיָּה (ס'), פֶּרָא אֲרֵס, פִּרְצוֹף אַחֵר,
 פִּסְרִית אֲהָרֹן (ס').
 פִּא"א פִּירֵשׁ אֲרוֹנִי אֲבִי.
 פִּא"ב פֶּעַס אַחַת בִּיּוּבֵל (פִּאב"י).
 פִּאֲדֶר"נ פִּירֵשׁ אֲבוֹת דֶּר' נָתָן (אֲבֶדֶר"נ).
 פִּאֲה"ד פֶּאֶר הַרְדּוֹר.
 פִּאֲה"שׁ פֶּאת הַשְּׁלַחֵן (ס') (פֶּה"שׁ).
 פִּא"מ פֶּרֶק אִיזְהוּ מִקּוֹמָן, פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד (ס').
 פִּא"פ פֶּה אֶל פֶּה, פִּנִּים אֶל פִּנִּים, פֶּעַס אַחֵר
 פֶּעַס.
 פִּב"א פִּנִּים בִּאֲחֹר (ק').
 פִּב"ג פִּלְנֵשׁ בִּנְבֻעָה (פִּלב"ג).
 פִּב"ד פִּסַּק בֵּית דִּין.
 פִּבֶּד"א וְחִב"שׁ פִּסּוֹר בְּדִינֵי אֲדָם וְחִיִּיב בְּדִינֵי
 שָׁמַיִם.
 פִּב"ה פֶּרוּר בֵּין הָרִבְקִים (ק') (פִּבֶּה"ד).
 פִּב"י פִּלִּיטָה בֵּית יְהוּדָה (ס'), פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר.
 פִּב"ע פִּרְצוֹף בִּפְנֵי עֲצֻמוֹ (ק').
 פִּב"פ פִּנִּים בִּפְנִים (ק'), פִּלּוּגִי בֶן פִּלּוּגִי, פִּלּוּגִית
 בֵּת פִּלּוּגִית.
 פִּג' פֶּתַח נְגוּבָה (ד'), פִּלּוּגְנָתָא גְּדוּלָּה, פִּסְעִיָּה גִּסָּה
 (פִּס"ג), פּוֹרֵץ גֶּדֶר, פֶּת גּוֹיִם.
 פִּג"ח פּוֹרֵץ גֶּדֶר חֲכָמִים.
 פִּג"ן פּוֹרֵץ גֶּדֶר יִשְׁכְּנוּ נַחֲשׁ.
 פִּג"ע פֶּתַחֵי נֶן עֶדֶן.
 פִּד' פֶּתַחא דְּסִפְרָא, פִּסַּק דִּין (פִּס"ד), פִּסַּח דְּוֹרוֹת,
 פִּסְקָא דְּסִפְרָא, פִּצּוּעַ דְּכָה, פֶּתַח דְּבִרִי (ס'), פִּשְׁר
 דְּבִר (ס').

עפש"ע על פי שני עדים.

ע"צ על צד, עין צרה, עינו צרה, עובדי צלמים, עמרת צבי (ס'), עשה צרכיו, עיט צבוע (ס').

עצב"ע עושה צדקה בכל עת.

עצב"ש (ש) עינו צרה בשלו.

עצבש"א עינו צרה בשל אחרים.

עצ"ג עצירת נשמים (ע"ג).

עצה"ד על צד הרין.

עצה"ח על צד החיוב.

עצה"י על צד היושר.

עצהיו"ט על צד היותר טוב.

עצה"ל על צד הלצה.

עצה"מ על צד המליצה.

עצה"ס על צד הסוד.

עצה"ע על צד העתיד.

עצה"פ על צד הפלגה.

עצה"ר על צד הרמו.

עצה"ש על צד השאלה, — השלילה.

עצ"צ עיין צמח צדיק, — צמח צדק.

עצ"ש עצת שלום (ס').

ע"ק עם קרוש, עתיק קרישא (ק'), עשרה קבין,

עוד קשה (עו"ק), ערב קבלן, עיין קונטרס, עיבור

קצוב (ס'), עשר קדושות.

ע"ק בב"ה עיין קונטרס בבין בית הבחירה (יעב"ץ).

עק"ה על קידוש השם (עקדה"ש), על קדושת

השם (עקד"ה), עוקר הרים, עד קריאת הנבר

(עקה"ג), עקרי האמונה (ס').

עקה"ג עד קריאת הנבר.

עקה"צ על קרן הצבי.

עק"י עיין קול יהודה, — יעקב, עקרת יצחק.

עק"פ עיין קונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).

עק"ל עוד קשה לי.

עק"ע עם קשה עורף.

עק"ק עלית קיר קטנה (ס').

עקש"צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב"ץ).

ע"ר עת רצון, ערב רב, עולי רגלים, עולה רגל,

עושה רושם, עמק רפאים (ס') (עמ"ר), עין רונל

(ס'), עסם רמונים (ס').

ע"ר, ערך, ערוך (ס').

ע"ה ערב ראש השנה.

ע"ו ערוך.

ע"ת ערב ראש חודש.

ע"ק עושים רצון קונם.

ע"ר על ראשון ראשון.

ערש"מ עושין רצונו של מקום.

ע"ש ערב שבת, עניני שבת, ערב שבועות, עיין

שם, עוד שם, על שם, עדות שקר, עד שקר,

עיקר שבחתי, עם שלום, עד שאתה, עשר שמות,

עונג שבת (עג"ש), עיקר שהוא, על שולחן, עליו

שלום, עמורי שש (ס'), עצת שלום (ס'), עלי

שיח (ס'), עמורי שלמה (ס'), עמורי שש (ס').

עש"א עד שיבוא אליהו (עשי"א), עד שאתה

(ע"ש), על שולחן אחר.

עש"ב עושה שלום במרומו, עיין שם באריכות

(עש"ב).

עשב"א עיין שם באריכות (עש"ב).

עשבא"ג עיין שם באריכות גדול.

עשבאל"ח עבירות שבין אדם לחבירו.

עשבאל"מ עבירות שבין אדם למקום.

עשבב"י עיין שם בבית יוסף.

[עשב"י עיין שם בית יוסף].

עש"ג ערכאות של נוס, על שם נוסא.

עש"ה על שם הכתוב, — הפסוק.

עשה"ד עשרת הדברות (ע"ה).

עש"ו עושה שמים וארץ.

עש"ח עשה שבתך חול.

עש"ח ואת"ל עשה שבתך חול ואל תצמרך לבריות.

עש"י עיין שאלת יעב"ץ.

עש"יא עד שיבא אליהו.

עש"יג עד שינמור.

עש"יג"ב עד שינמור ב' ברכות.

עש"ה"ת עשרת ימי התשובה (ע"ת).

עש"ח"ב עד שיעלה חמור בסולם.

עש"מ עד שידו מנעת.

עש"ג עד שיצאה נשמתו.

עש"ד עין שן יד רגל.

עש"ב עוד שם כתוב.

עש"ל עד שקרים לא יגלה.

עש"מ על שום מה, ערבית שחרית מנחה.

עש"ג (עמש"ג).

עש"ג עולם שנה נפש, עוד שם נאמר, עד שתצא

נפשו (עש"ג), עד שיצאה נשמתו (עש"ג), עד

שלא נוצרתי.

ע"ש ס"ל ערב שבת סמוך לחשיכה.

עשע"ח ערב שבת עם חשיכה.

עש"ק ערב שבת קרש.

עש"ג עד שתצא נפשו.

ע"ת על תנאי, עירובי תחומין (ע"ת), עירוב

עמק סוכות, (ס'), על עדר, עניה סוערה, עם סגולה.
 עסב"מ עשר ספירות בלימה (עסב"מ).
 עס"ד על סוף דעתו.
 עס"ה עיין ספר הוזהר (עסה"ו), עיין סדר העבודה, עד סוף הפרשה, — הפסוק, — הפרק, המאמר, — הענין, עיין ספר המצות (עסה"מ), עד סוף העולם, עד סוף הענין.
 עסה"ע עד סוף הענין, — העולם, עיין סדר העבודה.
 עסה"ק עד סוף הקונטרס.
 עסה"ש עד סוף השנה.
 עסו"מ עני סומא ומצורע (חשוב כמת).
 עסכ"ה עד סוף כל הדורות.
 עס"ע עיין סדר עבודה (עסה"ע).
 עסע"ז עיין סדר עולם זוטא.
 עסע"ד עיין סדר עולם רבא, עיין ספר עמים רמונים.
 עס"ק עד סוף קונטרס (עסה"ק).
 ע"ע עבר עברי, על ענין, — עסק, — עסקי, עד עולם, על עצמו, עובדי עבירה, עד עתה, עיין עור, עד עפר, עדן ערוך (ס'), עמוד עבודה (ס'), עלת עלתא, עידי עיריות, עד עכשיו, עמוד ענן (ע"ה), על עשה, עקיצת עקרב (ס'), עצי עדן (ס').
 עע"א עובדי עבודת אלילים.
 עעא"ש על עסקי אכילה ושתייה.
 עע"ב עבר עבירה גדולה, על עצירת נשמים (עעצ"נ), עובדי עבודת גלולים, עולה על נביהן, עומד על נביו.
 עע"ד עומד על דעתו, עובר על דעת, — דעתו.
 עעד"ח עובר על דברי חכמים.
 עעד"ס עובר על דברי סופרים.
 עעד"ת עובר על דברי תורה.
 עעה"פ עבר עליו הפסח.
 עעוע"א על עצים ועל אבנים.
 עעועל"ת על עשה ועל לא תעשה.
 עע"ז עובדי עבודה זרה.
 עע"י עיין עשר ידות.
 עע"ל עיין עוד לקמן, — לעיל, — להלן.
 עעל"ת עובר על לא תעשה.
 עעמ"ש עיין עוד מה שאמר, — מה שכתבתי.
 עעמ"ל עיין עוד מה שאמר למעלה.
 עע"ע ענף עץ עבות.
 עע"פ על עסקי פרנסה.

עע"צ על עסקי צבור.
 עעצ"ב על עצירת נשמים (עע"נ).
 ע"פ על פי (עפ"י), על פירוש, עשר פעמים, על פני, — פניהם, ערב פסח (ער"פ), עזות פנים, עוי פנים, עקשות פה, על פיו, — פיהם, עיין פרק, — פירוש, עון פלילי, עירוב פרשיות (עי"פ).
 עפ"א על פי אונס, על פי אחד, — אחרים, על פי אונקלוס, עד פרוטה אחרונה.
 עפא"כ על פניו אלא אם כן (יעב"ץ).
 עפא"ח על פיהם אנו חייני.
 ע"פ אש"ש ערב פסח אחר שש שעות.
 עפב"ד על פי בית דין.
 עפב"ע על פי שני עדים.
 עפ"ג על פי גזמא.
 עפ"ד על פי דקדוק, על פי דרך, — דרכו.
 עפדה"ס על פי דרך הסוד.
 עפדה"ס והמ"י על פי דרך הסוד והמשכיל יבין.
 עפד"ס על פי דרך סוד.
 עפ"ה על פי הגבורה (עפה"נ), על פי הרבור (פה"ד), על פי הרמיון (עפה"ד), על פי הקבלה (עפה"ק), על פי הרין, על פי הרוב, על פדיון הבן (עפה"ה).
 עפה"מ על פני המים (עפ"מ).
 עפ"ו על פי זה, על פירוש זה.
 עפ"ח על פי חכמים.
 עפ"י על פי, על פי ישרים.
 עפ"ל עו פנים לניהגם (עפל"נ), שבעים פנים לתורה (עפל"ת).
 עפ"מ על פי משל, — מומחה, על פני מים (עפה"מ).
 עפמ"א על פי מנהג אשכנז.
 עפמ"ה על פי מדרש הנעלם.
 עפמ"ס על פי מנהג ספרד, — מסכת סופרים.
 עפמ"ש על פי מה שכתבתי, — שכתב.
 עפמשכ"ל על פי מה שכתבתי, — שכתב למעלה (עפמש"ל).
 עפ"ג על פי גס.
 עפ"ס על פי סוד.
 עס"ה על פי ספר הוזהר (עפסה"ו).
 עפ"ע על פי עדים, על פי עצמו.
 עפע"א על פי עד אחד.
 עפ"ק עץ פרי קודש.

עמ"י עש"ו עזרי מעם י"י עושה שמים וארץ.
 עמ"ש על משכבו ינוח שלום.
 ע"ם יש"ו על משכבו יבוא שלום וינחה.
 ע"ם יש"י על משכבו יבוא שלום וינחה.
 עמ"כ עשר מכות (ע"מ), על מנת כן.
 עמ"ל על מנת ללמוד.
 עמל"ח על מנת להחזיר.
 עמל"פ על מנת לקבל פרס (ע"מ לק"פ).
 עמל"ק על מנת לקבל, ערב מלוה לוקח קבלן.
 עמלק"פ על מנת לקבל פרס.
 עמל"ש עיין מהדורות לחם שמים (יעב"ץ).
 עמל"ח כ"מ עובר משום לא תעשה כל מלאכה.
 עמ"מ על מקרא מנילה, עושה משפט ממעונו.
 עמ"ב על מה נחלקו.
 עמ"ע על מצות עירוב, על מצות עשה.
 עמ"צ על מצות ציצית.
 עמ"ר עמק רפאים (ס').
 עמ"א עפר מים רוח אש (אמר"ע).
 עמ"ש עיין מה שכתב, — שכתבתי, — שכתבו
 (עמ"כ), עיין מה שמתלקין, על מה שכתב, —
 שכתבתי, עול מלכות שמים (עומ"ש), על משקל
 (ד').
 עמ"ש ב"ד עיין מה שכתבתי בסיועא דשמיא.
 עמ"ש על משכבו ינוח (עמ"ש).
 עמ"ל עיין מה שכתבתי לעיל, — למעלה.
 עמ"ש עיין מה שכתבתי עור, — שאכתוב עוד.
 עמ"ת על מצות תפילין.
 ע"ג עשרה נסים, — נסיונות, ענמת נפש, עולה
 נדבה, עורת נשים, ערבי נחל, עוללות נפתלי (ס'),
 עונש נפשות, עינוי נפש.
 ענ"ב על נהרות בבל (ת').
 ענ"ג ערן נהר נן.
 ענ"ד ענין נדבר דנא.
 ענ"מ ענין המחייב.
 ענ"ש ענין השולל, — השלילה.
 ענ"ט על נטילת ידיים (ענ"י).
 ענ"ל על נטילת לולב (ענ"ל).
 ענ"י (ענ"ט).
 ענ"ל ענין נאמר למעלה, — נזכר למעלה, על
 נטילת לולב (ענ"ל).
 ענ"צ עניני צדקה.
 ענ"ש עניני שבת.
 ע"ס עד סוף, עד סופו, על סוד, עט סופר (ס'),
 עיטור סופרים (ס'), עשר ספירות, ערב סוכות,

לעיל, — לקמן (עיי"ל), עולה לתורה, — לדוכן, עת
 לעשות, שבעים לשונות, עדות לישראל (על"י) (ס').
 על"א עליהו אתמר.
 על"א"ה עתיד ליתן את הדין.
 על"ד עולה לדוכן (ע"ל).
 עלד"ח עתיד ליתן דין וחשבון.
 על"ה עובר לפני החבה.
 עלהד"א עיין לעיל הלכות דרך ארץ (יעב"ץ).
 על"ל עינוי למטה ולבו למעלה (של"ה).
 על"י עומד לפני י"י, עדות לישראל (ס').
 על"כ עליהו בתיב.
 עלל"י עת לעשות לי"י.
 עלל"מ עבר לזה לאיש מלוה.
 על"מ עליון לנו מלך, ערו לעד מקוים (?).
 על"ב ערוך לנר (ס').
 על"ס עובר לסוחר (ע"ל).
 על"ר א"י עין לא ראתה אלהים וולדך.
 על"ש עלינו לשבת (ע"ל) (ת'), עתיד לקבל שכר
 (עלק"ש), עלתה לו שנתו.
 על"ת עולה לתורה (עול"ת), על לא תעשה.
 ע"מ על מנת, על משקל (ד'), על מהצה, על
 משפט, ערי מכירה, על מדת, על מה, עול משוקץ,
 עשר מכות, עבודת המקדש (עמ"ק, עהמ"ק), עברי
 מלוג, ערך מילין (ס'), עונש ממון, — מלקות,
 על מלונם, ערי מקלם, עשרה מאמרות (ס'), על
 מנין, עין משפט (ס'), עתים מומונים.
 עמ"א על משקל אחד, — אחר (ד'), עיין מנן
 אברהם.
 עמ"ב עושה מעשה בראשית, עמק ברכה (ס').
 עמב"ת עובר משום בל תלין, — בל תאחר.
 עמד"א על מאי דאתמר, — דאמר (יעב"ץ).
 עמ"ה עיין מהדורות עונ מלך הבשן (עמה"ב),
 עוקר מן השורש (עמה"ש), עמוד הענן (עהע"ג)
 (ע"ה).
 עמה"ב עמק הברכה (ס'), עמק הבכא (ס').
 עמו"ק עיין מור וקציעה.
 עמ"ז עיין מסת זהב.
 עמ"ז ומשכ"פ עושה מעשי ומרי ומבקש שכר
 כפנחס.
 עמ"י עזרי מעם י"י, עיין מדרש ילקוט, על משכבו
 ינוח.
 עמב"ש על משכבו ינוח בשלום.
 עמל"ל עאש"ב על מי יש לנו להשען על אבינו
 שבשמים.

עח"א עיין חידושי אנדרות.

עח"ב עיין חידושי גמרא.

עח"י עולם חסד יבנה.

עח"מ עדים חתומים מטה, עיין חשן משפט (ע"ח"מ).

ע"ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין מביה, עצה טובה, עדיף מפי, עברי מייטש.

עטמ"ט עטיפת המלית.

עמ"ז עמרת זקנים (ס'), עמרת זהב (ס'), עיין טורי זהב (ע"מ"ז).

עמ"ד עיין טור יורה דעה.

עמ"מ עופות ממאים.

עטקמ"ל עצה טובה קא משמע לן.

עמ"ר עמרת ראשנו.

עמ"ש עמיו של נחש (עש"נ).

ע"י עין יעקב (ס'), עקירת יצחק (ס'), עתיק יומין (ק'), עתיק יומיא (ק'), עדת ישורון, — ישראל, על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות, עין יפה, עשרה יוחסין, עורת ישראל, עדי ישראל, עיין יעקב (ס'), עולת יצחק (ס').

ע"א על ידי אהרין, — אחר, — אחד.

ע"ב עיבור.

ע"ג עיר גבורים (ע"ג) (ס'), על ידי גוי.

ע"ד עיין יורה דעה (ע"ד), על ידי (ע"י).

ע"ה"כ ערב יום הכפורים (ע"ה"כ).

ע"ה"צ עיר הצדק.

ע"ה"ק עיר הקודש (ע"ה"ק).

ע"ה"ת עשרת ימי התשובה (ע"ה"ת).

ע"ו"ח עם יוצאי הלציו, — חלציה.

ע"ו"ט ערב יום טוב (ע"ו"ט).

ע"ו"ע"י על יד ועל יד.

ע"י"ב על ידי כך, ערב יום כפור (ע"ה"כ).

ע"ל עוד יש לומר, עיין לעיל, — להלן, — לקמן,

עוד יש לבאר, — לפרש, — להקשות.

ע"ל"ד עוד יש לדקדק.

ע"ל"ת עוד יש לתרץ.

ע"מ על ידי מוקדם, — מיוחד, עד יום מותו,

עיר מלוכה, עין משפט (ס').

ע"נ על ידי נאמנים.

ע"ע על ידי עדים, על ידי ערב.

ע"ע"א על ידי עובדי אלילים.

ע"עכ"ם על ידי עובדי כוכבים ומזלות.

ע"פ עירוב פרשיות (ע"פ).

ע"צ (ע"צ).

ע"ק ת"ו עיר קרשנו תבנה ותכונן.

ע"ר עיין ילקוט ראובני (ס').

ע"ש על ידי שליח, עיין שם (ע"י"ש), עיין ילקוט שמעוני (ס').

ע"ש"ב עיין שם באריכות (עש"ב) (ע"יש"ב).

ע"ש"מ על ידי שליח מיוחד.

ע"ש"צ על ידי שליח צבור.

ע"ש"ש עיסה של שבלת (עש"ש).

ע"ת עשרת ימי תשובה (ע"ה"ת), עיין תפלה.

ע"ב על כן, עד כאן, עבודת כוכבים, ערלת כרמים, על כרחו, — כרחך, עבר כנעני, על כסא, עצי

כהנים (ס'), עד כמה, ענוש כרת, עורת כהנים, עד כותי.

עכ"א על כן אמרו, — אמר.

עכא"ו על כל אחד ואחד, — אחת ואחת, — איש ואיש.

עכ"ג עבודת כהן גדול.

עכ"ד עד כאן דבריו, על כולא דא.

עכ"ה על כל הארץ, — העולם, עד כאן הנהגה, עד כסא הכבוד (עכ"ה"כ), (עכה"ה).

עכ"ה וסככ"ם עלת כל העלות וסבת כל הסבות.

עכ"ה"כ עד כסא הכבוד (עכ"ה).

עכ"ה"ע עלת כל העלות.

עכ"ם עובדי כוכבים ומזלות (עכומ"ז).

עכומ"ז (עכו"ם).

עכומב"ד על כריתות ומיתת בית דין.

ע"ב וק"ב ר"ב וג"כ עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי ונבור כארי.

עכ"ז על כל זה, עם כל זה.

עכ"ח עיני כל חי (ס').

עכ"ה"ח עם כל יוצאי חלציו, — חלציה.

עכ"ל עד כאן לשונו.

עכל"ה עד כאן לשון המחבר.

עכלה"ז עד כאן לשון הוזהר.

עכל"פ עד כאן לא פליגי.

עכמ"נ עולם כמנהגו נוהג (עכ"נ).

עכמ"ה עד כאן מקום הספר.

עכנ"ב עם כל נושאי כליו.

עכס"ה עד כאן ספר הוזהר.

עכ"ע על כל עונות, — עונותיו.

עכ"פ על כל פנים.

עכצא"ל על כרחך צריך אתה לומר.

עכת"ה עד כאן תוכן הדבר.

ע"ל עלינו לשבח (ת'), עובר לסוחר (על"ס), עיין

עו"ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
 עו"ב מה"ע עבר ובטל סן העולם.
 עו"ג עובד, עובדי נלולים.
 עוה"ב עולם הבא.
 עוה"ג עולם הגלגלים (עו"ג).
 עוה"ז עולם הזה.
 עוה"ש עולם השפל.
 עוה"ת עולם התחתון.
 עו"ט עיקר וטפל.
 עו"י עולה ויורד, עוי וזמרת יה.
 עו"י ויל"ל עוי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
 עול"ת עשה ולא תעשה.
 עו"מ עול מלכות, ערמה וסרמה, עמון ומואב,
 עוכרות ומניקות, עובד מאהבה (עו"מ א).
 עו"מ ועד"א עול מלכות ועול דרך ארץ.
 עומ"י עובר מראה.
 עומ"ש עול מלכות שמים (עמ"ש).
 עונ"ג עונש גדול.
 עונ"ק עונש קטן.
 עו"ס עזרא וסייעתו (עו"ס).
 עוע"ב עד ועד בכלל (עועב"ב).
 עוע"צ עלי ועל צוארי.
 עו"ש עבר ושנה.
 עו"ת עול תורה.
 ע"ז עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו, עד
 זומם, עיין זוהר, עדים וזמנים, עשרת זקנים (עמ"ז)
 (ס), עין וזיתים.
 עז"א על זה אמר, — אומר.
 עזב"ק עבר זמנו בטל קרבנו.
 עז"ג עזרת גוים (ע"ג).
 עז"ז ג"ע ש"ד עבודה זרה נלוי עריות שפיכת
 דמים.
 עז"ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
 עזה"א על זה הוא אומר.
 עזה"ד על זה הדרך, — הדבר.
 עזו"ע עזא ועזא(ז)ל.
 ע"ז וע"ז על זה ועל זה.
 עז"ח עיין זוהר חדש.
 עז"ח שה"ש עיין זוהר חדש שיר השירים (יעב"ץ).
 עז"ב על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
 עז"ק עבר זמן קריאת שמע (עכו"ק).
 עז"ת עבר זמן תפלה (עבו"ת).
 ע"ח על חטא (ת), עץ חיים (ס), ערובי חצירות,
 עולת חובה, עם חשיכה, עבירה חמורה.

(ת), — הנה, עמי הארץ, עמוד העולם, עמנו
 הייתם, עץ הדעת, עם האותיות.
 עה"א על האחרונים, — האחרונים.
 עה"ב עולם הבא (עוה"ב), על הבשמים, ערונת
 הבושם (ס), עמק הבכא (ע"ה) (ס), עמק הברכה
 (ס).
 עה"ג על —, עזירת הנשמים, על הנפן, עולם
 הגלגלים (עוה"ג), עבודת הנרשוני (ס).
 עה"נ ועפ"ה על הנפן ועל פרי הנפן.
 עה"ד על הדרך, עץ הדעת (ס), עשרת הדברות
 (ע"ה), ענוי הדין, עוות הדין, עון הדור.
 עה"ה על ההדס.
 עהרס"ו (עהמ"ו).
 ע"ה וע"ה על התורה ועל העבודה.
 עה"ס עזרא הסופר וסייעתו.
 עה"ח עץ החיים, על החתום.
 עהח"מ עדים החתומים משה.
 עהמ"ו עץ הדעת מוב ורע.
 עה"ב על הכוס, עם הכולל (ע"ה).
 עהכ"א עד היכן כבוד אב, עליו הכתוב אומר.
 עה"ל עם הלכותיה.
 עה"מ עשרה הרוני מלכות, עיר המלוכה, —
 המקלם, על המחיה, ענין המחייב (ענה"מ).
 עה"מ ועה"ב על המחיה ועל הכלכלה.
 עהמ"ק עבודת המקדש.
 עה"ג על הנסים (ע"ה), עיר הנדחת (ע"ה), עולם
 הנפשות (ע"ה).
 עה"ס עזרא הסופר (ע"ה) (עוה"ס).
 עה"ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן (ע"ה).
 עה"פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
 עה"צ על הצבור, על הצדיקים (ת).
 עה"ק עיר הקודש, עין הקורא (ס) (ע"ה),
 עבודת הקודש (ע"ה), עולם הקטן (עוה"ק).
 עה"ר עין הרע.
 עה"ש עמוד השחר (ע"ה), עלות השחר (ע"ה),
 עשרת השבטים, עולם השפל (עוה"ש), עליו
 השלום (ע"ה), עליכם השלום, עמר השכחה (ס).
 עהש"מ עד היכן שידו מנעת.
 עהש"ל עמי הארץ שאין להם (יעב"ץ).
 עה"ת על התורה, עולם התחתון (עוה"ת), עולת
 התמיה.
 עה"ת ועה"ע (עוה"ת).
 ע"י עולם ועד.
 עו"א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע"א).

עב"ל על דרך אחד, — אחר, — אמת, על דא
 אסמך, על ד' אותיות, עול דרך ארץ.
 עד"ג על דרך נזמא.
 עד"ד על ד' דרכים.
 עד"ה על דרך האמת, — האמור — המדרש, על
 דעת השאלה (ערה"ש), — הפוסקים, — הסוד
 (ערה"ס), — הקבלה (ערה"ק), הסבורים (ערה"ס).
 עדה"י על דרך הישר, — הישר.
 עדה"ס על דרך הסוד, — הסבורים.
 עדה"פ על דרך, — על דעת הפוסקים, על דרך
 הפלגה.
 עדה"צ על דרך הצוו.
 עדה"ק על דרך הקבלה.
 עדה"ש על דרך השאלה, — השלילה.
 עד"ז על דרך זה.
 עד"ט עקרי דינים מראני.
 עדל"ת עשה דוחה לא תעשה.
 עד"מ על דרך משל, על דבר מה, עדות ממון.
 עדמ"א עין דרוש מכתב אלהים (יעב"ץ).
 עד"נ עדות נפשות.
 עד"ס על דרך סוד, — סגולה, — סברא (עדה"ס),
 עין דברי סופרים.
 עד"ע על דעת עצמו, ערבא דערבא, עתיקא
 דעתיקין (ק').
 עד"ק על דעת קונן.
 עד"ר על דרך רמז.
 עד"ש על דרך שאמר, — שבחב.
 עדש"ה על דרך שאמר הכתוב (עדשאה"כ).
 עדשו"ת על דרך שאלות ותשובות.
 עדת"ת על דברי תורה.
 ע"ה עליו השלום, ענין הזה, עם הארץ, עמוד
 השחר, עלות השחר, עשרת הדברות, עמוד הענן,
 — האש, עמוד הימיני, עבודת הקודש (עה"ק),
 עיר הקודש, עבודת הבורא, עבודת השם (עה"ש),
 עד היכן, על הכל, עברים היינו, עוקר הרים,
 עורא הסופר (עה"ס), עיר הגדתה, עולם הפוך,
 עולם הנפשות (עה"ג), עמק המלך (ס'), עולם
 הזה (עוה"ו), עולם הבא (עוה"ב), עין הקורא
 (ס'), עם הכולל (עה"כ), עין הדור (עה"ד), עמוד
 הגולה, על החתום (עה"ח), עבדך הלוי, עד
 האידנא, עד היום, ערוך הקצר (עה"ק) (ס'), עמק
 הברכה (ס'), עמק הבכא (ס'), עולת הבוקר (ס'),
 עולת התמיד, ערונת הבושם (ס'), על התורה
 (עה"ת), על הפסוק (עה"פ), על הנסים (עה"נ)

עב"ל עוסק בתורה לשמה (עב"ש).

עבלי" (עבאלי"י) עובר באם לא יגיד.

עבלי"ת עובר בלא תעשה.

עבלי"ת כ"ת עובר בלא תאכל כל תועבה.

עב"מ (עקב"מ) עקביה בן מהללאל.

עבמ"ע עבר במקום עתיד (ד').

עבס"פ (עב"פ).

עבע"מ עיין בעל עשרה מאמרות (יעב"ץ).

עב"פ עיין בספרי פוסקים (עבס"פ).

עבר' עברונות (סימני השנים).

בח"ג פ' ב' ר"ה חסירה ג' פסח פשוטה.

בח"ה מ' ב' " חסירה ה' " מעוברת.

בש"ה פ' ב' " שלימה ה' " פשוטה.

בש"ז מ' ב' " שלימה ו' " מעוברת.

גכ"ה פ' ג' " כסדרה ה' " פשוטה.

גכ"ז מ' ג' " כסדרה ו' " מעוברת.

הכ"ז פ' ה' " כסדרה ו' " פשוטה.

הכ"א מ' ה' " כסדרה א' " מעוברת.

הש"א פ' ה' " שלימה א' " פשוטה.

הש"ג מ' ה' " שלימה ג' " מעוברת.

זח"א פ' ז' " חסירה א' " פשוטה.

זח"ג מ' ז' " חסירה ג' " מעוברת.

זש"ג פ' ז' " שלימה ג' " פשוטה.

זש"ה מ' ז' " שלימה ה' " מעוברת.

עב"ר עיין בראשית רבא (ס').

עבשלי"ש עוסק בתורה שלא לשמה.

עב"ת עיין בית תפלה (ס').

ע"ג על גב, — גבי, עמודי גולה (ס'), עבודה

גדולה, עדות גוים, עמרם נאון, עיר גבורים (ס'),

עורת גוים, עד נוי, עצירת נשמים (עצ"ג).

עב"א עיין ג' אלפים (?), עדן גן אלהים (ס').

עב"ד על ג' דברים.

ענה"ק על גבי הקרקע.

ענ"ל עבודה וזה גול לשון הרע.

ענ"מ על גבי מזבח.

ענ"ע עבירה נורית עבירה, עגלה ערופה (ע"ע).

ענע"ה עיר גבורים עלה חכם.

ענ"ק (ענה"ק).

ענ"ת עבודה גמילות חסדים תורה.

ע"ד עשרה דברים, על דבר, — דברי, — דרך, —

דבריו, על דא, עניות דעתי, על דעת, — דעתך,

עוברי דרך, — דרכים, עמא דבר, עדות דבר, ענין

דנא, עלילת דם, עדת דבורים (ס'), עיר דוד

(ס').

סר"ע סידור ר' עמרם.

סרע"ג סידור ר' עמרם גאון.

ס"ש סבין שחיטה.

סש"א ספר שפת אמת, — שאנת אריה, — שערי אורה.

סשאמ"ל (סשמ"ל).

סשג"ע סידור שני גורי עצים.

סשהו"ח סקילה שריפה הרג וחנק (סקשהו"ח).

סש"מ ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.

סש"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבת יהודה.

סש"ל סעודה של לוויתן (סעש"ל), סליחות שומרים לבקר.

סש"מ ספר שבת מוסר.

סשמ"ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (סשאמ"ל).

סש"ס ספר שושן סודות.

סש"צ ספר שערי צדק.

סש"ת ספר שערי תשובה.

ס"ת ספר תורה, ספרי תורה, סופי תיבות, סרכא

תלויה, סתרי תורה, סוף תיבה, ספר תלומה, סדר תשליך (סרת"ש), סידור תפלות.

סת"ב סדר תשעה באב.

סת"ד ספר תומר דבורה.

סת"ה ספר תרומת הרשן (סתה"ד).

סתה"ג ספר תרומות הנדול.

סתו"מ ספרים תפילין ומוזות.

סתוא"ז (סזא"ז).

סת"י סתם יינם, ספר תפארת ישראל.

סת"ר סוף, תוך, ראש.

סת"ש סדר תקון שבת, סידור תקון שבת.

סתתו"מ ספרי תורה תפילין ומוזות.

ע

עבאל"י עובר באם לא יגיד (עבל"י).

עבב"י עיין בבית יוסף.

עבב"י וב"י עובר בבל יראה ובל ימצא.

עבב"ת עובר בבל תאחר, — בבל תלין.

עבב"ת פ' ש' עובר בבל תלין פעולה שניד.

עב"ד עד בלי די.

עבד"ת עוסק בדברי תורה.

עב"ה עבודת הבורא, — השם (עבה"ש).

עבה"ג עד ביאת הגואל.

עבהנ"א עד ביאת הגואל אמן.

עבה"מ עד ביאת המשיח.

עבה"ק עבודת הקודש.

עב"ז שבעים ושנים וקנים, עבר זמנו (ע"ז).

עבו"ק (עו"ק) עבר זמן קריאת שמע.

עבו"ת עבר זמן תפלה.

עב"ח על ביעור חמץ (ח').

עבח"ש עוסקין בחיי שעה.

עב"ט עשרה בטבת.

עבט"ז עיין בטורי זהב.

עב"י עורי בשם י"י, עורנו בשם י"י, ענני במרחב יה.

עב"י וע"י כנ"ב על בית ישראל ועל עם י"י בי

נפלו בחרב (ח').

עב"ן מו"ן ע"ב יתרוגות מ"ז למ"ז (ק').

ע' עמוד, ענין, עבירה, ערך, עולם, עולמות, ע"ן, שבעים, עד, צד.

ע"א עמוד א', ענין אחד, — אחר, עד אחר, על אודות, עבודת, — עובדי אלילים (עו"א), עוללות אפרים (ס'), ע' אומות (עא"ז), עקרי אמונה (ס'), עלית אליהו (ס'), עטרת אליהו (ס'), עבותות אהבה (ס').

עא"א על איזה אופן, עכשיו אני אומר, על אשת איש.

עאא"א על אלה אני אבכה (ת').

עאב"צ עד אנה בבית בציון (ת').

עאד"ל עביר אינש דינא לגפשיה.

עאה"ח עד אחר התנ.

עאה"פ עד אחר הפסח.

עאח"ז עד אחר זמנו.

עאכו"ב על אחת כמה וכמה.

עא"מ על אכילת מצה, — מרור.

ע"ב עמוד ב', עשרה בטלנין (עב"ט) (יב"ט), עינא

בישא, עיניו בראשו, עטק ברבה (עח"ב) (ס'),

עט ברזל (ס'), עדות ביעקב (ס') (עב"י), —

ביהוסף (ס'), — בישראל (ס').

עב' עברונות.

עב"א עיין ב' אלפים (?).

סע"ל סעודת לויתן, ספר עלים לתרופה.
 סע"מ סעודת מצוה, ספר עשרה מאמרות.
 סע"פ סעודת פורים.
 סע"ר סדר עולם רבא (ס'), ספר עסים רמוגים.
 סע"ש סמוך על שולחנו.
 סעש"ל סוכת עזר של לויתן.
 סעתה"ש סדר עבודת תמיד השחר.
 ס"פ סוף פרק, — פסוק, — פרשה, — פרשת, סופי פסוקים, סעודת פורים (סע"פ).
 ספ"א סוף פרק א', — פרשה א'.
 ספ"ב סוף פרק ב', — בתרא.
 ספד"א ספיקא דאורייתא.
 ספדא"ל ספיקא דאורייתא לתומרא.
 ספד"ג (שפד"ג).
 ספ"ה סדר פריון הבן (ספח"ב).
 ספה"ק ספרי הקבלה.
 ספ"י סבר פנים יפות.
 ספ"מ סבר פנים מסבירות (ספמ"ס), ספר פני משה.
 ספ"נ ספק פיקות נפש.
 ספס"ת סוף פרק סדר תענית (יעב"ץ).
 ספ"צ ספר צחות (ס"צ).
 ספ"ק סוף פרק קמא.
 ספ"ר ספר רויאל (ס"ר), ספר רוקח.
 ס"צ ספר צחות.
 ס"ק ספיק קטן, סדר קריאה, סעודת קבע, סדר קדשים.
 סק"ה ספר קורא הדורות, ספר קיצור העברונות.
 סק"י סידור קול יעקב.
 ס"ק לתוח"מ סדר קריאה לחול המועד.
 סק"מ סידור קרבן מנחה.
 סק"פ סדר קרבן פסח.
 סק"ש סדר קריאת שמע.
 סקשע"ה ס' קריאת שמע על המטה.
 ס"ר ספר רויאל (ספ"ר), סבה ראשונה, ספר רוקח (ספ"ר), ששים רבוא (ש"ר), ספרא רבא, סימן רע, סברי רבנן.
 סר"ה ספר רויאל הגדול.
 סר"ח ספר ראשית חכמה.
 סר"י ספר רגל ישראל.
 סרב"ב סמיכות רבוי בנוי ידיעה בנין (ד').
 סר"ל סביר רבי למימר, סימן רע לו.
 סרב"כ סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד').
 סר"ס סידור רבנו סעדיה (סשרס"ג).

סמ"ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוה המלכה.
 סמה"ט ספר משפטי הטעמים.
 סמו"ט סור מרע ועשה טוב (אטלי"ס).
 סמ"י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות ישמעאל (?), ספר מלחמות י"י.
 סמ"ל ספר מצרף לחכמה.
 סמלשקה"ח סמוך לשקיעת החמה (שלשק"ה).
 סמ"מ ספר מניד מישרים.
 סמ"נ ספר מורה נבוכים.
 סמ"ע ספר מגדל עז, — מאירת עינים, סדר מעמדות, ספר מנלה עמוקות.
 סמע"א סתם מקשן עם ארץ.
 סמע"צ ספר מעין צדקה.
 סמ"ק ספר מצות קטן.
 ס"נ סימני נערוח, סכנת נפשות (סכ"נ), — נפש, ספק נפשות, סימן נקיבה (ד'), סדר גויקין, — נשים, ספק נדה.
 סנ"ג סנהדריה גדולה.
 סנדר"ש סכנת נפשות רוחה שבת.
 סנ"ן ספר נגיד ומצוה (יעב"ץ).
 סנז"ה ספר גור הקדוש (סנז"ה).
 סנ"ח ספר נובלות חכמה.
 סנ"י סדר נמילת ידים.
 סנ"מ ספר נועם מנדים.
 סנ"ע ספר נתיבות עולם.
 סנ"ק סנהדריה קטנה.
 סנ"ת ספר גר תמיד.
 ס"ס סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף סימן, ספרי ספרד, סתרי סתרים, סתם ספרא, ספק סכנה.
 סס"נ ספק סכנת נפשות.
 סס"ק סוף סוף קשיא.
 סס"ת ספר סתרי תורה.
 ס"ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות, סובל עונות, ספירת עומר (סה"ע), סמוך עניים, ספק עבירה, סעודת ערא.
 סע"א סוף עמוד א', ספר עוללות אפרים.
 סע"ב סוף עמוד ב', סידור עבודת בורא (סעה"ב) (ס'), ספר עברונות.
 סענ"ס סוכה על נבי סוכה.
 סע"ד סעודה דלעתיד, סרטן עקרב דגים (ל').
 סע"ה ספר עולת הבוקר (סעה"ב).
 סעה"ת ספר עולת התמיד.
 סע"ז סדר עולם זוטא.

סח"ק ספר חוות קשה.
 ס"ט סופו טוב, ספק מומאה, ספק מריפה, סדר
 מהרות, סימן טוב, סימני טריפות.
 סט"א סטרא אחרא (ק').
 סט"ה ספר טעמי המצות.
 ס"ט ומ"ט סימן טוב ומזל טוב.
 סט"מ סופו טוב מאוד.
 ס"ט פ"ב סאנקט פעטערסבורג.
 ס"י ספר יצירה (ס"ז), ספר ישן, סימן יפה, סמיכת
 ידים, סהם יינם (סת"י), ספר יוחסין (ס"ח), סוד
 ישרים (ס'), ספורי ישראל (ס'), ספרי יראים, ספר
 יוסיפון.
 ס"ל ספר יין לבנון, סוד י"י ליראיו, סימן יפה
 לבנים, סיג לחכמה, סיג לתורה (סיל"ת), סימן
 יפה לו.
 סיל"ש סיג לחכמה שתיקה.
 סיל"ת סיג לתורה.
 ס"י"ג ספר ישן נושן.
 ס"י"ע ספר יסוד עולם.
 ס"י"ז ספר יצירה (ס"י).
 ס"ק ספורי ימי קדם (ס').
 ס"כ סדר כפרות, ספר כריתות.
 סכה"ס סיבת כל הסיכות.
 סכה"ק (כה"ק).
 סכ"י ספר כלי יקר.
 ס"ל סבירא ליה, סמיכא ליה, סח לי, סמוך למיתה,
 — לחשיכה (סל"ח), סמך לדבר.
 סל"א ספר לוח ארז, — ארז.
 סלבה"ש סמוך לבין השמשות.
 סלב"ת סליחות לב' תנינא.
 סל"ח ספר לחם חמדות, סמוך לחשיכה (ס"ל).
 סליב"ט סליחות לעשרה בטבת.
 סליו"כ סליחות ליום כפור.
 סל"פ סמוך לפרקן.
 סל"ש סדר ליל שמורים, ספר לבושי שדר.
 סלשק"ה סמוך לשקיעת החמה (כמלשק"ה"ח).
 ס"מ סעודת מצוה, ספר מאזנים (ספ"מ), סור מרע
 (ס'), סדר מועד, סהם משנה, סעודה מפסקת
 (סה"מ), סדר מעמדות (כמ"ע), ספק משקין,
 סגולת מלכים (ס').
 סמ"ג ספר מצות גדול.
 סמג"ל — לאוין.
 סמג"ע — עשין.
 סמ"ד ספר מאה דפין, סדר מעמדות (ס"מ).

סה"ד סדר הרורות (ס'), סוף הרבור.
 סה"ה ספר ההרכבה (סהה"ד).
 סה"ז ספר הווהר (ס"ה), ספר הזכרונות, — הזכות.
 סה"ת סדר הטבת הלום, ספר החנוך.
 סה"י ספר הישר.
 סה"כ ספר הכוזרי, ספר הכונות, סך הכל.
 סה"מ סעודה המפסקת (ס"ה), סידורים, — ספרים
 המדויקים, ספר המצות.
 סהמה"ק ספר המאור הקטן.
 סהמ"ו סרס המקרא ודרשהו (סהמו"ד).
 סה"ג ספר הנקיר, סדר התרת גדרים (סהת"ג),
 ספר הנצחון.
 סהנ"צ ספר הנצחון (סה"נ).
 סה"ס ספר הסוד.
 סה"ע סדר העבודה, ספר העקרים, — העריך,
 — העימור, — העברונות (סהע"ב), ספירת
 העומר.
 סהע"ב ספר העברונות, — העיבור.
 סה"ע ליו"כ סדר העבודה ליום כפור.
 סהע"ק ספר העקרים (סה"ע).
 סה"פ ספר הפרחון, — הפרס.
 סה"צ ספר הצבא.
 סה"ק ספרי הקדוש, (ספר הקנה), — הקבלה,
 ספרים הקדושים, סדר הקריאה.
 סה"ר ספר הרקמה, — הרוקה.
 סה"ש ספר השוהם.
 סהש"ס סוגית הש"ס.
 סהש"פ סדר הגדה של פסח.
 סה"ת ספרי התורה, ספר התנין, סוגיות התלמוד,
 ספר התחיה.
 סו"ה סופר וחון.
 סו"ט סוד וסימן טוב (סוס"ט).
 סו"ע סדום ועמורה (סדו"ע).
 סו"פ סוף פרק, — פסוק.
 סו"ש סוכת שלום (ס"ש) (ס').
 ס"ז ספרי זוטא (ספ"ז), סמיכת זקנים, סדר זרעים,
 ספר זכרונות (סה"ז), ספר זכרון.
 סזא"ז סותרין זה את זה (סתזא"ז).
 ס"ז וע"ע סמיכת זקנים ועגלה ערופה (בשלשה).
 סולב"י ספר זכרון לבני ישראל.
 ס"ח ספרים הצונים, ספר חסידים, סליחת חטאים,
 סכינא חריפא, סח חיים, סעודת החגים, ספר
 חרדים, ספר חזקוני, סעודת חובה, סמיכת חכמים.
 סח"ל ספר הכר לאברהם.

ס

ס' סימן, ספר, סדר, סדרא, סבה, סגנון, סוד, סעיף, ספירה, ספירות, סמיכה, סומכות, סוף, סופי, סברה, סעודה, סוגיא, סוגית.

ס"א ספרים אחרים, ספר אחד, — אחר, סברה אחרת, סבה אחרת, סעודה א', סטרא אחרא (ק'), סדרי אותיות, ספר אלים, סגנון אחד, סעודת אירוסין, סומכוס אומר, סופג ארבעים, ספק איסור, סוגיא אחרינא, סדר אליהו (ס').

סא"א ספרים אחרים אינו, סופג את ארבעים, ספק אשת איש, ספר אגודת אוזב.

סא"ב ספר אבן בוחן.

סא"ה ספר אלה הדברים (סאח"ד), ספר אור החיים.

סאז"ז (סא"ז).

סאז"ב סעודת אירוסין ונשואין.

סאז"ת ספר אורים ותומים.

סא"ז ספר אור זרוע (סאז"ז), סדר אליהו זוטא (ס').

סא"ח ספר אורחות חיים.

סא"כ ספר ארבע כוסות.

סא"ל סוף אין לאחדות, סוד אלהים ליראיו.

סא"ל סב"ל סג"ל סוף אדם למות, סוף בהמה לשחיטה, סוף גנב לתלית.

סא"מ ספר אימת מפניע.

סא"נ ספר ארי נוחם.

סא"ע ספר ארחות עולם.

סא"ר סדר אליהו רבא.

סאז"ז סדר אליהו רבא וזוטא (ס').

סא"ש ספר אלה שמות.

סא"ת ספר ארבע תעניות.

ס"ב ספר בראשית, סימן ברכה, ספק ברכה, סדר ברכות, סתרי בראשית, סולת בלולה (ס').

סב"א סרח בת אשר, סדר ברכות אחרונות.

סבאז"נ סדר ברכת אירוסין ונשואין.

סבא"י סמיכה בארץ ישראל.

סבג"ע סדור ב' גורי עצים.

סבד"ה ספר בדק הבית (סב"ה).

סב"כ סדר ברכת כהנים.

סב"ל ספק ברכה לבטלה.

סבל"ר ספר באר לחי רואי.

סב"מ סדר ברית מילה.

סב"ע ספר בעל עקידה (?).

ס"נ סימן נאולה, סוף גמרא, סוד גדול, סנהדרין גדולה, סעודה שלישית, סדר נאונים, סידור גדולים (?), סעדיה גאון.

סנ"א ספר גור אריה.

סנ"ב ספר גבול בנימין.

סנה"כ סגן הכהנים.

סנו"ח סדר ניטין וחליצה.

סג"ל סגן לוי.

סג"מ סגולת מלכים (ס"מ) (ס').

סג"נ סני נהור (ס"נ).

סג"ר ספר גליא רוא.

ס"ד סלקא דעתך, סוף דבר, — דבור, סוף דף, — דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא דצינעתא (סר"צ),

סוכת דוד (ס'), סרכא דבוקה.

סד"א סלקא דעתך אמינא.

סדאל"ת ספיקא דאורייתא לחומרא.

סד"ה סוף דבור המתחיל, סידור דרך החיים.

סדה"ח סידור דרך החיים.

סדה"י סדר היום (סה"י).

סדה"נ סוכת דוד הנופלת.

סדה"נ אא"י סוף דבר הכל נשמע את אלהים ירא.

סדו"ע סדום ועמורה.

סד"י ספר דרך ישרה.

סדכ"ס סתימא דכל סתימין (ק').

סדל"ע סעודה דלעתיד.

סד"ס סבי דסורא.

סד"פ סבי דפומבדיתא, סיומא דפסקתא.

סד"צ ספרא דצינעתא (ס').

סדק"פ סדר קרבן פסח (סד"פ).

סדרע"ג סידור ר' עמרם גאון.

סדת"ש סדר תשליך (ס"ת) (ת').

ס"ה סך הכל, סכום הכל, סימן המין, סם המות,

סוגית הש"ס (סה"ש), סימן המשקל (ד'), ספר

הוזהר (סה"ז), סעודה המפסקת (סה"מ), סדר

היום (סדה"י), ספירת העומר (סה"ע), סלע

המחלקות (ס') (סה"מ).

סהאז"ד ספר האמונות והדעות.

סה"ב ספר הבהיר, ספר הבחור, סימן הבנין (ד'),

סעודת הבראה.

סה"ג ספר הגלגלים.

גכ"ח נקיסת חפץ.
 נק"ה נר קידוש יין הברלה.
 נ"ר נחת רוח, נתינת רשות, נביאים ראשונים.
 נר"ן נטריה רחמנא ופרקיה.
 נר"ת נרו תמיד (יאיר).
 נר"ח נשמת רוח חיים.
 נר ישראל נר יפה של רבי אברהם לוי.
 נר"ל נראה לי (נ"ל), נתן רשות למשחית.
 נר"נ נפש רוח נשמה.
 נרנח"י נפש רוח נשמה חיה יחידה (נרנח"י).
 נר"נ י"ח נפש רוח נשמה יחידה חיה.
 נ"ש נוח שלום (ס'), נוח שאנן (ס'), נחלת שבעה
 (נח"ש), נזכר שם (נז"ש), נזק שלם (נז"ש), נמוקי
 שמואל (ס'), נקלסבורג, נתינת שלום, נחלת
 שמעוני (ס'), ניב שפתים (ס'), נר שבת, נושא
 שזר, נטע שעשועים (ס').
 נש' נשמת, נשמה.
 נש"א נשיא אלהים, (נ"א) נשמת אדם (נ"א)
 (ס').
 נש"ז נדה שפחה אשת איש וזונה.
 נשאל"א (ח) נכסים שאין להם אחריות.
 נש"ש נגר שמיה אבר שמיה.
 נש"ב חמשים שערי בינה.
 נשנ"ן נדה שפחה גויה וזונה.
 נשיב"א נכסים שיש בהם אחריות.
 נש"מ נברך שאכלנו משלו.
 נ"ש מ"ב נחלת שבעה מהדורא בתרא (ס').
 נשמ"ר נבחר שם מעושר רב.
 נש"ע נרו של עולם.
 נש"ר נפתלי שבע רצון.
 נש"ש נר של שבת, נטיעה של שמחה.
 נת' נתיב (נתי').
 נ"ת נתינת תורה, נר תמיד, נורא תהלות (ס'), נר
 תורה (ס').
 נת"א נקודות תנין אותיות.
 נת"ב נ"ע נפשו תנוח בנן עדן.
 נתבנע"ת נפשו תנוח בנן עדן תמיד.
 נתבמ"ד נתבקש במתיבתא דרקי'.
 נתבש"מ (נבש"מ).
 נת"ע (נ"ע) נתיבות עולם (ס').
 נתצב"ה נפשו תהי צרורה בצרור החיים (נתצב"ה).

נבוכד נצר, נעשה נבילה, נח נפשיה, נח נפש,
 נוחי נפש (?), נחש נחושה, נטעי נעמנים (ס').
 ננב"כ נכרים נשים בהמה כותים.
 ננ"ן נהרא נהרא ופשטיה (ננו"פ).
 ננ"ם נח נסתר (ד').
 ננ"ר נח נראה (ד').
 נס"ו נצח סלה ועד.
 נסס"ל נורא סתור סתור לכרמא.
 נסת' נסתלק.
 נ"ע נוחו עדן (נו"ע), נשמתו עדן, נר עליון, נאמן
 עדה, נתיבות עולם (ס'), נחל ערנים (ס').
 נע"ד נעילת דלת.
 נעה"ח נוף עץ החיים (ס').
 נע"ן נחי ע"ן וז"ו (ד').
 נע"ן נחלת עין זיתים.
 נע"ח נוף עץ חיים (ס').
 נע"פ נופליו על פניהן.
 נע"ר נפלה עטרת ראשנו.
 נ"ע ש' מ"ה י"ה נחש עקלתון, שטן, מלאך
 המות, יצר הרע.
 נ"פ נושא פנים, נושא פנים, נבול פה, נכתב פה.
 נפ' נפטר.
 נפ"א נחי פ"א אל"ף (ד').
 נפ"י נחי פ"א יו"ד (ד').
 נפ"ש נומל פי שנים.
 נפתל"י נתקבלה פה תפילתי לפני י"ה.
 נ"צ נחלת צבי (ס'), נופת צופים (ס'), נשים
 צדקניות, נטילת צפרנים, נחמת ציון.
 נצ"ב נכסי צאן ברזל.
 נצב"ה נפשו צרורה בצרור החיים.
 נצבח"א נפשו צרורה בצרור חיים אמן.
 נצ"ן נצבים וילך.
 נצטד"ק נכונים אנחנו, צדיקים אנחנו, מהורים
 אנחנו, דכים אנחנו, קדושים אנחנו.
 נצ"ל נוח צדיק לברכה, נצטרך לבריות.
 נצע"ה נפשו צרורה עם הצדיקים.
 נצ"ר שו"ב נזק צער רפוי שבת ובושת.
 נ"ק נחל קדומים (ס') (נח"ק), נחל קדרון (ס').
 נקיות קטנות, נטל קבלה (נט"ק).
 נק' נקיות, נקרא.
 נק"ה נקודות הכסף (נקח"כ) (ס').

נושור נבילות וטרפות שקצים ורמשים.

נז"כ נביאים ובתובים.

נז"נ נעשה ונשמע, נע וגד, נדרים ונדרבות, נעריץ ונקריץ (נעו"נ) (ת'), נוקם ונוטר.

נז"ע נחש ועקרב, נחשים ועקרבים.

נז"ז נאמר זה, נחל זרר (נח"ז) (ס'), נעים ומירות.

נז"ה נור הקודש (ס') (נה"ק).

נז"י נעים ומירות ישראל.

נז"ל נוכר למעלה, — לעיל.

נז"ש נוכר שם, נוק שלם (נ"ש).

נז"ח נר הנוכח, נשמת חיים (ס'), נובלות חכמה (ס'), נקיסת חפץ (נק"ח), נתיבות חכמה (ס').

נח"א (נ"א).

נח"ה נרה הלה הדלקה (הנ"ה), נחש הקרמוני (נחח"ק).

נח"ית נסים עשית עמהם, חיים נתת להם, ים קרעת להם, תורה נתת להם.

נפלאות עשית להם, חירות נתת להם, ימינך הושיע אותם, תלוי ראש נתת להם.

נביאים העמדת מהם, חסידים העמדת מהם, ישרים העמדת מהם, תמימים העמדת מהם.

נוראות עשית בשוואיהם, חרון אף שלחת בהם, ירך הולחמת אתם, תהומות כסית עליהם.

(מדרש רבא פ' מסעי).

נח"ל נחזור לעניננו, נוצר חסד לאלפים, נוצר חסד לייראיו.

נח"צ נחלת צבי (ס').

נח"ר נחת רוח (נ"ר).

נח"ש נדוי חרם שמתא, נחלת שבעה (ס').

נ"ט נותן טעם (נו"ט).

נ"ט בבבבבבב נותן טעם בן בנו של נותן טעם.

נ"ט בבבבב נותן טעם בר נותן טעם.

נמ"י נטילת ידים (נ"י).

נמ"י דבר"כ נטילת ידים רבית הכסא.

נמ"ל נותן טעם לדבר, — לדבריו.

נמל"פ נותן טעם לפנים.

נמל"ש נותן טעם לשבת.

ננ"י נרו יאיר, נר ישראל, נשמה יתירה (ק'), נצח ישראל (ס'), נימוקי יוסף (ס'), נחלת יעקב (ס'),

נפוצות יהודה (ס'), נשים יקרות, נרחי —, נפוצי ישראל, נטילת ידים (נמ"י), נצח ישראל (נצ"י) (ס').

ננ"י נרחי ישראל ויכנס.

ננ"א נר י"י נשמת אדם.

ננ"י פ"ה ע"ה נר ישראל, פטיש החזק, עמוד הימיני (ננ"י ע"ה פ"ה).

ננ"כ נשיאת כפים, נושא כתבים, נביאים כתובים, נאמר כאן, נוהג כבוד, נושאי כליו.

(ננ"כ — ננ"ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).

ננ"ה נשמת כל חי (ת').

נכל"ש צמ"ח (שצ"מ חנכ"ל).

ננ"ל נראה לי, נפקא לן, נוכר — נאמר למעלה, — להלן, נכתב למעלה, — לעיל, נוכל לומר, נראה לדרש, נראה לפרש, נשמט להם, נכון לדעת, —

לדעת, נבאר לקמן, — להלן, — למטה, נחבאר למעלה, נחא ליה, נסתלק לעולמו (נסתל"ע), נחזור לעניננו (נח"ל), נפשי לשלמא, נחלה ליהושע (ס'), נוח לו (נח"ל).

ננ"א נחי ל"א (ד').

נלכ"א נורה לשמך בתוך אמוני (ת').

נלכב"י נכון לבו בטוח בי"י.

נלכ"ע נפטר לבית עולמו, נסתלק לבית עולמו.

נל"ד נראה לדעת, — לדעת, — לפי דעת, — דעת.

נל"ה נחי ל"ה (ד').

נלהע"ב נשמתו לחי העולם הבא.

נל"ז נעשה ולכרוני, — לזכרון.

נל"כ נסתר למעלה כבודו.

נלכ"פ נחבאר למעלה כמה פעמים.

נל"ל נראה לי לסמוך.

נל"ע נשמתו לחי עולם, נחזור לעניננו (נ"ל).

נלע"ד נראה לעניות דעת, — לפי עניות דעת.

נלע"ה נשמתו לחי עולם הבא.

נל"פ נראה לי פירוש.

נלפ"ע נראה לפי ענינו.

נל"ק נוהגין לקרות (נהל"ק).

נל"ש נלקח לשמים.

נלשל"נ נוח לו שלא נברא.

נלש"מ נחבקש לישיבה של מעלה.

ננ"מ נפקא מינה, — מניה, נכסי מלוג, נתיבות משפט (ס'), נר מצוה (נמ"צ).

ננ"מ ות"א נר מצוה ותורה אור.

נמ"ל נפקא מנה לדינא, נכסי מלוג (נ"מ).

נמ"ק נערץ מכל קדושו.

נמ"ר צ"ת נואף הוא, מואבי הוא, רוצח הוא, צורר הוא, תועבה הוא (שבת ק"ב).

ננ" נח נסתר (ננ"ס), נח נראה (ננ"ר) (ד').

נ

נבֿעִית נפשו בעדן תלין, — תנוח, — תתלונן.
נבֿ"ק נערץ בסוד קדושים.

נבֿשׁ"ט (נבֿ"ט) נפטר בשם טוב.

נבֿשׁ"מ נתבקש בישיבה של מעלה.

נבֿשׁ"ת נתן בן שמואל תיבון, נפשו בצל שרי תתלונן.

נבֿ"ת נפשו בטוב תלין (נבֿט"ת).

נבֿ"ת וזי"א נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.

נבֿ"ד נגמר דינו (נ"ד).

נגה־ד נגמר הרין.

נגה־ט נגר הטבע.

נגי־ע רי"ע נפילים, נבורים, ענקים, רפאים, עמלקים.

נ"ד נראה דעת, נגמר דינו (נג"ד), נצוצא דנורא, נפש דוד (ס').

נד"ה נאלמתי דומיה החשית.

נדו"א נרב ואביהוא.

נד"ח גנינה, רגש, חיריק (ד').

נד"ל כ"פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.

(נדנ"א נחות דרגא נסוב אתתא).

נד"ק נשים רעתן קלות.

נדק"ע נשים רעתן קלה עליהן.

נ"ה נמי הכי, נר הבדלה, נשמה הטהורה, נגמר

הדין (נגה־ד), געילת הסנדל (נעה"ס), נחום

המדי, נצח הוד (ק'), נסוך המים, — היין, נערה

המאורשה (נעה"מ), נתאי הארבל.

נה"ב נחל הבשור (ס').

נה"ו נפתלי הירץ וויזל.

נה"ח נץ החמה.

נה"י נצח הוד יסוד (ק').

נה"ק נר הבדלה יין קידוש.

נה"ל נחום הלבלה.

נה"נ נחש הנחושת.

נה"ע נאמן העדה (נ"ע).

נה"ק נור הקודש (נו"ה) (ס'), נחמן הכהן קראבמאל.

נה"ש נהורא השלם (ס').

נ"ו נגיד ומצוה (נו"מ) (ס').

נז' נוכח, נומער.

נוד"ב נודע ביהודה (נ"ב נו"ב) (ס').

נו"ה נצבים, וילך, האוינו.

נו"ט נבילה וטריפה (נבו"ט), נותן טעם (נ"ט).

נומ' נומריקון.

נ' נוסח, נוסחא, נתיב, ו' (אבן), נקודות, נאפאלי, תמשים.

נ"א נוסחא אחרינא, נוסח אחר, נר אלהים (ס'),

נפילת אפים (ת'), נשמת אדם (ס'), נחל ארנון, —

אשכול (ס') (נח"א), נסונו אחר (ד'), נא אדני,

נתיב א', נביאים אחרונים, נחל איתן (ס') (נח"א),

נשא אשה, נחלת אבות (ס'), נשיא אלהים, נועם

אלימלך (ס').

נא"ב נאדר בקודש (ס').

נא"ה נביאי אומות העולם.

נא"כ נאמר כאן.

נא"ש נפתלי אילה שלוחה.

נאש"מ נברך אלהינו שאכלנו משלו.

נ"ב נשמתו בעדן, נכתב בצדה, — בנליון, נשמט

בנליון, גונע בעדות (נב"ע), גודע ביהודה (נוד"ב)

(ס'), גודע בשערים, נחפה בכסף (נב"כ), נאדר

בקודש (נא"ב) (ס').

נב"א נחזיניא בן אלנתן.

נב"א אב"ה נחזיניא בן אלנתן איש כפר הבבלי.

נב"א וח"ל נוהג בארץ וחזין לארץ.

נב"ג נפשו בנן עדן (נב"ע), נקדימון בן גוריון.

נבנא"ת נפשו בנן אלהים תלין, — תתלונן

(נבא"ת).

נבג"ע נשמתו בנן עדן.

נב"ד נצח בינה דעת (ק').

נב"ה נפשו בצדור החיים (נבצ"ה), נכנס בעובי

הקורה.

נב"ו נשב בדר ונככה (ת').

נב"ו עא"א נשב בדר ונככה על אלה אני

אבכה (ת').

נב"ט נפטר בשם טוב (נבש"ט).

נבט"ת נפשו בטוב תלין (נב"ת).

נב"י נפשו בחייו יברך.

נב"י"א נפשו בנן י"א אמן, נפשו בטוב יירש ארץ (?).

נב"כ נוהג בו כבוד, נחפה בכסף (נב"ב) (ס').

(נב"מ נחלה בלי מצרים).

נבמ"ב נודע ביהודה מהרדא תניינא.

נב"נ נביא בן נביא, גם בתוך גם.

נב"ס נעשה בסים.

נב"ע נחמו בדרך עולם, נשמתו בעדן, נשמתו

בנן עדן.

משי"ח מורי שיחה.

משיל"ם מים שיש להם סוף (אשתו מותרת).

משי"ב מה שכתוב כאן.

משכ"ל משכחת ליה (מ"ל) — לה, מה שכתבתי לעיל.

מש"ך תור"א קד"ש בכספ"א פס"ל במדבר"א של"ח בוכר"א (פס' ק"ד) משכו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה אתה אומר), וידבר (כמדבר), ויהי בשלח, כל הבכור (סימן הפרשיות לפסח).

משכ"ן מטה שולחן כסא נר.

מש"ל מה שנהנו לומר, — ליתן, מה שכתבתי לעיל, — לקמן (משכ"ל), מוציא שם לבטלה.

משל"ב מחאה שלא בפניו.

משל"ב ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משבה"מ).

משל"ב לה"מ מחאה שלא בפניו לא הוה מחאה. משלה"ל מה שטענו לא הורה לו.

משל"ה מומור שיר ליום השבת (משל"ה).

משל"ל משום לועג לרש.

משללב"ל מתוך שלא לשמה בא לשמה (מתשל"ל ב"ל).

משל"ר מי שלא ראה.

משל"ש משבת לשבת, מחלוקת שהיא לשם שמים. משי"מ משנה מקום, מתנת שכיב מרע, משום שלום מלכות.

משי"מ מ"מ משנה מקום משנה מול.

משי"ב מקום שנהנו, משוכב נתיבות (ס') (מ"ב), מי שעשה נסים (משע"ב) (ת').

משי"ם משום סכנה.

משי"ע מלחמה של עמלק.

משע"ה משעלה עמוד השחר.

משע"כ (משאע"כ).

משע"ג (משי"ג).

משע"ע מה שעשוי עשוי.

משי"פ משום פנים.

משי"צ מיכאל שליח צבור (ס').

משי"ק מוציא שבת קודש, מחלוקת של קרח.

משקו"ח משלם קרן ותומש (מקו"ח).

משקוחו"א משלם קרן ותומש ואשם (מקוחו"א).

משי"ר מוציא שם רע, משום ראייה.

משי"ר ומשי"ם מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.

משרבע"ה (מרע"ה).

משרז"ל מה שאמרו רבותינו ז"ל.

משרמ"ה מדרש של ר' משה הדרשן (מדרמ"ה)

משש"ל מוציא שם שמים לבטלה (משי"ל).

משש"צ מתן שכרן של צדיקים.

משש"צ ל"ל מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.

משש"ק מערכה שניה של קטורת.

משי"ת מדבר שקר תרחק (מדרש"ת), מולד של

תוהו (ל'), מוצא שפתיך תשמור, משל תורה,

מחברת שערי תפלה.

מ"ת מתן תורה, משנה תורה, מלמדי תינוקות

(מל"ת), מעלת תפארתו, — תורתו, מאי תקנתיה,

מנילת תענית (מנ"ת) (ס'), מכחישי תורה, מדרש

תנחומא (מדר"ת), מרביץ תורה.

מת"א מתיר אסורים.

מת"ב(ר) מרביץ תורה בריבם, מקדיח תבשילו

ברבים (מקתב"ר).

מתב"ץ מתנת בשר ודם (מב"ו).

מת"ד מאמר תמים דעות (ס').

מתד"ה מתוך דבר הלכה.

מתדו"ה משלם תשלומי ד' וה'.

מת"ה מאמר תחית המתים (מתה"ם).

מתוע"ם מתחילה ועד סוף (מתו"ם).

מת"ח מתנת חנם, ממור תלמיד חכם, מאמר תא

חזי (ס').

מת"ח קלכ"ג ע"א ממור תלמיד חכם קודם לכהן

גדול עם ארץ.

מת"י מתחת יד, — ידי.

מת"כ משלם תשלומי כפל, מתורת כהנים.

מת"ל מה תלמוד לומר, מאן תנא להא.

מת"ל דת"ר מאן תנא להא דתנו רבנן.

מתנו"כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

מתנ"י מתניא.

מת"ע מפני תקון עולם.

מתע"מ מתרעם על מדותיו (מתרע"מ).

מת"ר מי תהום רבה.

מת"ש מתן שכר, מתן שכרם (מ"ש).

מתשא"א מתלמידיו של אברהם אבינו.

מתש"ב מתן שכרה בצדה.

מתשל"ל (משל"ל).

מתשללב"ל (משללב"ל).

מק"ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע, מקפת שבר, מקבל שבר (מ"ש).
 מק"ש למ"ד מקריאת שמע למאן דאמר (יעב"ץ).
 מקת"מ משה קבל תורה-מסיני.
 מ"ר מלאכי רחמים, מים ראשונים, מורת רוח, מושבל ראשון, מדרש רבות (מדר"ר) — רות, מי רגלים, מים רותחין, מרת רחמים (מה"ד), מעשר ראשון, מעשה רוקח (ס').
 מר' מרבנו.
 מר"א מדרש ר' אליעזר (מדר"א), משנת ר' אושעיא (משר"א).
 מראב"י משנת ר' אליעזר בן יעקב.
 מר"ב מסעות ר' בנימין (ס').
 מרדכ"י מר רכי.
 מר"ה מראש השנה, מרשות הרבים (מרה"ר).
 מרה"י מרשות היחיד.
 מרה"ר לרה"י מרשות היחיד לרשות הרבים.
 מרז"ל מאמר, — מפרשים רבותינו וזכרונם לברכה.
 מר"ח משנת ר' חייא, מראש חדש.
 מר"ל מה רצונו לומר, מה רצה לומר.
 מר"מ מה ראית מסתברא.
 מרמ"י מה רבו מעשיך י"י.
 מרמ"ע מלאכי רחמים משרתי עליון (ת').
 מרע"ה משה רבנו עליו השלום.
 מר"ר מרוות רוות.
 מר"ת מראשי תיבות, טרבנו שם.
 מ"ש מלכות שמים, מורא שמים, מי שברך, מה שנא, מאי שאני, מה שנוי, מנחת שי (ס'), מה שאמר, — שכתב, — שכתבו, מה שנאמר, (מ"ש"ג), משלי שועלים (ס'), מנן שאול (ס'), מרה שחורה, מצה שמורה, מוצאי שבת, מעשר שני (מע"ש), מאיר שפירא, מניני שלמה (מונ"ש) (ס'), מוכה — מוכת שחין, מי שענה (ת'), מכתב שלמה (ס'), מה שנה, מסכת שטחות (אבל רבתי), מתן שכר, מולד שעבר (משי"ע) (ל'), מלכות שאול, מלכת שבא, משפטי שמואל (ס'), מקבל שבר (מק"ש).
 משי" משרש.
 מ"א משיטה אתרוגה, מה שאפשר.
 משא"א מה שאי אפשר.
 משאב"ל מפני שאין בקיאין לשמה.
 משאיל"מ מתוך שאינו יכול לישבע משלם.
 משא"כ מה שאם כן, מה שאין כן, — שאינו כאן, מה שאמרו כאן, מה שכתב אחר כך.

משא"כ לא"כ מה שאמר כאן לא אמר כאן.
 משא"כ ע"ה מה שאם כן עם הארץ (יעב"ץ).
 משאל"ם מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).
 משאמ"ו מי שאינו מצווה ועושה.
 משאע"כ מי שאינו עושה כן.
 משי"ב מי שברך (ת) (מ"ש), משום שיש בו (משי"ב), מרבין שלום בעולם, מתן שכרה בצדה.
 משי"ב ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משל"ב).
 משבס"ד מה שכתבתי בסיעתא דשמיא.
 משבס"ה מה שכתוב בספר הוהרה.
 משב"ע מה שכתוב בערוך.
 משבע"ש י"ב(ש) מי שטרת בערב שבת יאכל בשבת.
 משב"צ מתן שכרה בצדה (משי"ב).
 משי"ג משלם נמול.
 משדו"ה משלם ר' וה' (מדו"ה).
 משד"ל מה שדומה לו.
 משד"ש מאי שיד דהאי שיד.
 משי"ה משום הכי, משאמר הכתוב, מה שאמר —, מטטרון שר הפנים (ממשי"ה), מהלך שבילי הדעת (ס'), מדרש שיר השירים (מדרש"ש), משורת הדין (משה"ר).
 משה"ב משנה הבריות.
 משי"ה ברלי"ב מי שקורא הכתב בלא רשות לא יבא בקהל.
 משה"ד משורת הדין (משי"ה).
 משה וכלב איתן (ד') (איתן משה וכלב).
 משהו"ג מצוה שהומן גרמא.
 משה"ח משנית החברה.
 משה"ט משפטי המעמים (ס').
 משי"מ משכב ומושב (מו"מ).
 משי"פ משום פנים.
 משי"ז משבצות זהב (ס') (מז"ז), משום זוגות, מי שזכה.
 משיז"ל מוציא שכבת זרע לבטלה (מז"ל).
 משי"ז לש"ז מי ששנה זו לא שנה זו.
 משי"ח מיתה של חיבה.
 משי"ח ב"ה משחרב בית המקדש.
 משת"ה מומור שיר תנוכת הבית.
 משתה"ל מומור שיר תנוכת הבית לדוד.
 מש"ט מדרש שוחר טוב, — שוחר טוב (ס'), (מדרש"ט).
 משי"י מהולל שם י"י.

מע"פ מערב פסח, מעל פניו, מלוה על פה.

מע"צ מעל צוארו, מעט צרי (מ"צ) (ס'), מענלי צדק (מ"צ) (ס').

מע"ק מעתיק קדישא (ק').

מעקמ"ם (מעמ"ם).

מע"ר מעשה רוקח (ס').

מערו"ת מקום עפר רימה ותולעה.

מע"ש מערב שבת, מעשה שהיה.

מעשהו"ג מצות עשה שהזמן גרמה (מעשו"ג).

מעש"י ביצ"ו מגדול עוז שם י"י בו ירוץ צדיק ונשגב.

מע"ש לע"ש מערב שבת לערב שבת.

מעש"ק מערב שבת קודש, מצות עשה של קריאת (שמע).

מע"ת מהנהג על תנאי.

מ"פ מנהג פולין, מצא פסוק, מי פירות, משא פנים, מלכות פרס, מים פושרין (מנמת פניו).

מפ"א מפי אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.

מפ"ב מגלה פנים בתורה.

מפבש"יכ מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.

מפה"ג מפי הנבירה, מפתח הנמרא.

מפה"מ מפלג המנחה (יעב"ץ).

מפהמ"ת מפי המתרגמן.

מפ"ו מצות פריה ורביה (מפוי"ר).

מפומק"ש משוי פנים ומקח שוחר (מפומ"ש).

מפ"ל מפורש לעיל.

מפח"ב מלכין פני חברו ברבים.

מפכל"פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב"ץ).

מפפלש"פ מפחות לשוה פרוטה.

מפ"ע מפי עצמו.

מפ"פ משום פתחון פה.

מפר"א מפרקי ר' אליעזר.

מפר"ת מפרש רבנו תם.

מפש"ג מפתו של גוי.

מפש"יכ מפתו של כותי.

מפת"ח מטר פרנסה תחיה היה.

מ"צ מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית, מצורה ציון (ס') (מצ"צ), מיתת צדיקים, מוכה צרעת,

מאזני צדק (ס') (מא"צ), משום צער.

מצי"ד מצות דוד (ס') (מ"ד).

מצי"ה מצד היושר (מצה"י).

מצה"י מצד הדין.

מצהש"י מציאת השם יתעלה.

מצי"ו מצוה ועושה (מצו"ע).

מצו"ת מילה ציצית ותפילין.

מצו"ח מצות חליצה.

מצי"י מעוז צור ישועתי (ת').

מצ"ל מצרף לחכמה (ס'), מצות לא תעשה (מל"ת).

מצי"ע מצות עשה (מ"ע).

מצפ"ץ יהו"ה (בא"ת ב"ש).

מצש"ת מוצא שפתוך תשמר (מש"ת).

מ"ק מדרש קהלת (מדר"ק) (מדר"ק), מועד קטן,

מחזור קטן, מר קשישא, מספר קטן, מקרא קודש,

מסורה קטנה, מנחה קטנה, מדבר קדימות (ס'),

מקום קבורת, — קבר, מאי קאמר, מאמר קרישין

(ס').

מק"א מקום אחר, מאי קאמר (מ"ק), מאי קא אמר.

מק"ב מנין מאה ברכות.

מקב"ש מקולי בית שמאי.

מקב"ש ומחב"ה מקולי בית שמאי ומחומרי

בית הלל.

מק"ה מקור הדין.

מקה"ג מקריאת הנבר.

מק"ה ובה"מ מקידוש היום וברכת המזון (יעב"ץ).

מקה"ש (מק"ה) מקדש השבת.

מק"ו מקל וחומר (מקו"ח).

מק"ו וגו"ש מקל וחומר וגזירה שוה (מק"ו

וגו"ש).

מקו"ם נד"ד מתנ, קלה, ו' אותיות (בג"ד כפ"ת),

משרת, נסוג אחר, דומות, דגש (סימני שוא

נע) (ד').

מקו"ם ג"ת נד"ד משרת, קלה, ו' אותיות, מתנ,

גדולה, תחלה, נסוג אחר, דומות, דגש (ד').

מק"ח מקור חיים.

מק"ט מקבל טומאה.

מקט"א מקטני אמונה.

מקי"א משומרים קראים יונים אפיקורסים.

מקי"ז מקדש ידיו ורגליו.

מק"ל מוציא קרי לבטלה.

מקל"ה (ר) מקבל לשון הרע.

מק"מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס') (מ"מ).

מקמ"ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן, מאי

קא מבעיא ליה, — לן.

מקמל"ת מאי קמשמע לן תנינא.

מק"ס מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה (מ"ס).

מק"ע מאי קא עביד, — קעביד.

מקק"ל מאי קא קשיא ליה, — לך (הקק"ל).

מק"ר עב"כ מקריני ראמים עד ביצי כנים.

מע"ה משה עליו השלום, מודה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעץ הרעת (מע"ד), מראה עיני הכהן (ס').

מע"ה"ב מעין הברכה, מעין עולם הבא. מע"ה"מ (מבע"מ).

מע"ה"ס מעביר הסדרה.

מע"ה"ב מעין העולם הבא (מע"ב).

מע"ה"פ מחזיר על הפתחים.

מע"ה"ק מעיר הקורש.

מע"ה מעוברת.

מעומל"ת מצות עשה ומצות לא תעשה.

מעו"ע מצתה ועד עולם.

מעו"ה מצתה ועד עולם הללויה.

מע"ז מעבורה זו, — זאת, — וזה.

מע"ח מאיר עיני חכמים (ס'), מעין חתום (ס').

מע"ט מעשים טובים.

מע"י מעבר יבן (ס'), מעשי ירי, מאיר עיני ישראל,

מענלי צחק (ס').

מע"א מעשה ידי אדם.

מע"ת מעין שמונה עשרה.

מע"ט מערב יום טוב.

מע"כ מערב יום כפור.

מע"ש מעיני ישועה (ס').

מע"כ מעלת כבוד, — כבוד, מחל על כבודו.

מעכ"ת מעלת כבוד תורתו — תפארתו (מכ"ת).

מע"ל מעת לעת (מעל"ע), מעבר לך (מעל"ד),

מעיר לעיר, מעשה לסתור, משה עלה למרום,

מאבר עצמו לדעת (מאע"ל), מענה לשון (מ"ל)

(ס'), מעבר לים.

מעל"ל מעות לא יוכל לתקן.

מעל"ע מעת לעת (מע"ל), מעבר לעבר, מעיר

לעיר.

מע"מ מעביר על מרותיו, מעמיד על מעותיו, מחצה

על מחצה, מערני מלך (ס') (מ"מ), מעשה מרכבה

(מ"מ), מתרעם על מרותיו (מתע"מ).

מעמ"ה מצות עשה מן התורה (מעמ"ה).

מעמ"ל מתנה על מנת להחזיר.

מעמ"ס מעיקרא מאי סבר (מעקמ"ס).

מעמק"ס מעיקרא מאי קסבר.

מעמ"ב מתנה על מה שכתוב בתורה.

מע"ג מרכבות עמי נדיב (ס').

מע"ס מערב סוכות.

מעע"ה (מע"ה"הב).

מעע"ז מעין עבודה זרה.

מנילת סתרים (ס'), ממתיק סוד, מרברי סופרים, מ' סאה.

מס' מסכת (מ'), מספר, מסטרא.

מס"א מספרים אחרים, מספר אחד, מסטרא אחרא (ק').

מסא"י מסכת ארץ ישראל (מא"י).

מס"ג מסורה גדולה (מסה"ג).

מסד"א מסכת דרך ארץ (מד"א), מסלקא דעתך אמינא.

מס"ה מספר הזוהר (מסה"ו), מספר הקדושים (מסה"ק), מסורה הגדולה (מסה"ג), מסילת הלימוד

(מסה"ל) (ס'), מספר המורה, מסך הכל.

מסה"ג מסורה הגדולה.

מסה"מ מסורת המסורה (ס').

מסה"ע וע"ס מסוף העולם ועד סופו.

מס"ו מלאך סמאל ולילית (מסו"ל).

מסו"מ מסית ומדיח (מו"מ).

מסו"ע מלחמת סיתין ועונ.

מס"י מסילת ישרים (ס').

מס"ל מסורת סיג לתורה (מסל"ת), מאי סביר

למיטר, מסייע ליה (מ"ל).

מסל"ת מסורת סיג לתורה (מס"ל), מסית לפי תומו.

מס"ק מסורה קטנה.

מס"ד מששים רבוא.

מס"ת מוציאין ספר תורה (מוס"ת), מסתרי תורה, מסופי תבות.

מסתו"מ מוכר ספרים תפילין ומוזוות.

מ"ע מנותחו עדן, מצות עשה (מע"ש), מעשר עני,

מכתב עתי (מב"ע), מראית עין, מתנות עניים,

מנחת ערב, מוטל עליו, מוכת עין, מנלה עמוקות

(ס'), מלך עליון, מסה עוז (ס'), מגדול עוז (ס'),

מנהג עולם, מאור עינים (ס'), מאירת עינים (ס'),

מתחת עצמו (מח"ע), מה ענין, מצות עירוב.

מע"א מעיר אחד, מענין אחד, מעבודת אלילים.

מעא"ק מעונה אלהי קדם (ת').

מע"ב מעשה בראשית (מ"ב), מעניש בראיה

(מ"ב), משם ע"ב (ק').

מעבול"מ מעלין בקודש ולא מורידין (מבו"מ).

מע"ג מעל גבו, מעלה, — מעלי נרה, מעין ננים

(ס').

מע"ד מעביר על דעת.

מעד"ט מעדני יום טוב (ס').

מעדש"מ מעין רונמא של מעלה.

מול מחזה, מושב מבועי מים, מערכה מול מערכה.
 ממ"ג ממה נפשך.
 ממ"ע מקרא מנילה עריף, מפני מראית עין, ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.
 ממע"ד מוזכר מוריד עליו דמעות.
 ממעשה"ג (מעשה"ג).
 ממפ"ו (מפ"ו).
 ממ"ק וממ"י מחץ מתנים קמיו ומשנאו מן יקומו.
 ממ"ש ממה שנאמר (ממש"ג), — שאמר, ממשמע שנאמר (ממש"ג), במוק, שכתוב, — שכתב, — שכתבתי (ממש"ב), משום מעשה שהיה, מכל מקום שהוא.
 ממש"ב ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.
 מ"ג מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך, מאי ניהו, מנילה נקראת, משיבת נפש (ס'), מאן נימא, מאיר גתיב (ס'), מורה נבוכים (ס'), מהררי נמרים (ס'), משובב נתיבות (מש"ג) (ס'), מעשי נסים (ס'), משיב נפש (ס'), מ"ן נוקבין (ק').
 מנ"א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג אשכנז (מ"א).
 מנ"ד מלך נוצר דלים (?), מחנה נורא דירתו (?).
 מנה"ז מורה נבוכי הומן (ס').
 מנה"מ מנא הני מילי, מנורת המאור (מה"מ) (ס').
 מנז"א מנשה ואפרים.
 מנז"ב מניה וביה.
 מנוה"מ (מנה"מ).
 מנומ"ג מה נאמר ומה נדבר.
 מנ"ז מנורת זהב (ס'), מיתת נויפה.
 מנ"ח מרליקין גר חנוכה.
 מנ"ט מנותן מעם.
 מנ"י מקבץ נדחי ישראל.
 מנ"ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא לן, — ליה, מנא נפקא לן.
 מנ"מ מאי נפקא מנה, — מניה.
 מנ"ס מנהג ספרד.
 מנ"פ מנהג פולין.
 מנ"ק מה נורא קדושתו.
 מנ"ש משלם נזק שלם.
 מ"ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר, מנהג ספרדים, — ספרד, מצות טובה, מאי סברי, מסכת סופרים — טובה, מלח סדומית, מרת סדום (מד"ס),

מלמ"ח מלאכת מחשבת (ס').
 מל"ע משום לפני עור, מלביש ערומים.
 מלע"י מלעיל (ד').
 מלר' מלרע (ר').
 מל"ש בע"ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.
 מל"ש לל"ש מליל שבת לליל שבת.
 מל"ת מזמור לתורה (מ"ל) (ת'). מצות לא תעשה (מצ"ל), מומר לתיאבון.
 מל"ת כ"ת מלא תאכל כל תועבה (יעב"ץ).
 מ"מ מכל מקום (מכ"מ), מקרא מלא, מראה מקום, מפני מה, מאי משמע, מעשה מרכבה, מה מצוה, מאמר מרדכי (ס'), מלאכת מחשבת (ס'), מקדש מלך (ס'), משאת משה (מש"מ), מניד-מראשית, מסירת מודעה, מיתה משונה, מכת מרדות, מתי מדבר, מי מנוחות (ס'), מחמת מוקצה, מניד משנה (ס'), מניד משרים (ס'), מלה מורכבת (ד'), מעשה משונע, מלווה מלכה, משרת משה (ס'), משות מלחמה, מקום מנוחתו, משה משה (מט"מ) (ס'), מקרא מנילה (ממ"ג).
 ממ"א ממין אחר, — אחר, ממקום אחר, — אחר, מניד מראשית אחרית, ממלא מקום אבותיו, ממקרא אחר, — אחר.
 ממא"ה מפני מה אמר הכתוב.
 ממא"מ מצא מין את מינו.
 ממא"ת מפני מה אמרה תורה.
 ממ"ג מקרא מנילה.
 ממ"ד ממאן דאמר.
 ממד"ה ממדינת הים.
 ממדל"מ ממדינה למדינה.
 ממד"ש מצות מילה דוחה שבת.
 ממ"ה (מ) מלך מלכי המלכים.
 ממ"ה הקב"ה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
 ממה"ל מראה מקום הוא לו.
 ממה"ש ממלאכי השרת, ממחיצת השכינה.
 ממז"ג הו"א מקרא משנה ונמרא הלכות ואגרות, ממזמ"ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית.
 ממ"ח מלח ממון חסר (חסר).
 ממח"א ארבעים מלאכות חסר אחת.
 ממ"ב ארבעים מכות.
 ממכאה"פ מוציא מכת אל הפועל.
 ממל"מ ממקום למקום.
 ממ"מ ממלא מקומו, ממה מחמת מלאכה, מוקצה מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי מים, מחזה

מכל' מכלול (ס').

מכלאש"ה מכלל לאו אתה שומע הין.

מכלע"ו מנוחתו כבוד לעולם ועד (מכל"ו).

מכ"מ מכל מקום, מחשבה כמעשה, מדה כנגד מדה, מכת מדרות.

מכמ"ע משאת כפי מנחת ערב (ת').

מכ"ע מכתב עתי, סוציא כתב עתי.

מכ"פ מבואר כמה פעמים.

מכ"צ מוכה, — מוכת צרעת.

מכ"ש מכל שכן, מכל שהוא, מכת שכל.

מכש"ת מעלת כבוד שם תפארתו.

מכ"ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעב"ת).

מ"ל מנא לן, מה לי, — לו, — לבס, מי לימא, מה

להלן (אף כאן), משל למלך, מושב לצים, מתקיף

ליה, מבעי ליה, מסייע ליה, מותר לך, מיעוט

לילה, מובא לעיל, מומור לתורה (ת'), מרפא

לשון (ס'), משכחת ליה, מענה לשון (ס'), מסור

לעיל.

מל' מלכות.

מלא"א מלכים א'.

מלאש"ה (מכלאש"ה).

מל"ב מלוח בריכות (מ"ב), מנה לי בידך.

מלבב"כ מבואר לעיל בברכת כהנים (יעב"ץ).

מלב"ו משל למלך בשר ודם (מלב"ד).

מלבי"ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.

מלב"ק מאי לאו בהא קמפלגי.

מל"ה מלכות הרשעה, מלת הקריאה (ד'), מלכותו

לעולמי העולמים (מלה"ע), משפט לשון הקודש

(ס').

מלה"ד משל למה הרבר דומה.

מלה"כ מלשון הכתוב, מומר להכעיס (מול"ה).

מלה"פ מלשון הפסוק.

מלה"ק מלשון הקודש, מלאכת הקדש, מלת

הקריאה (מל"ה) (ד').

מלה"ש מלאכת השם, מלאכי השרת, מה לצר

השוה שבהן (מלהש"ש).

מלה"ת מומר לכל התורה.

מלה"מ מלחמת מצוה.

מליב"ס מברכין לישוב בסוכה.

מלכ"פ מבואר למעלה כמה פעמים.

מל"ל מאן לימא לן, מה לי לשקר (מלל"ש).

מלל"מ מהאי ליכא למשמע מיניה.

מלל"ג מצוות לאו ליהנות נתנו.

מל"מ משנה למלך (ס').

מ"י ומ"י מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך.

מיחב"ר מיחוי נריבית.

מיי"ט מלבושי יום טוב (ס'), מר יהיב טעמא.

מיימ' מיימוני (רמב"ם).

מיי"כ מי יעמוד כנגדו.

מיל"ה מוהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב לפני

הארון, מי יעלה לנו השמימה, משתה יעשה לכל

הקוראים.

מיל"י מיד ליד.

מילע"מ מי יקום לי עם מרעים.

מימ"ל מהר יצא מצרה לרוחה.

מי"ן מאמיני ישוע נוצרי.

מיי"ס מים סוף.

מיע"מ מי יגלה עפר מעיניך (מינע"מ).

מיי"פ מישעיה פיק.

מיי"ק מיושבי קרנות.

מיי"ש מיום שחרב (מיש"ת) (מיו"ש).

(מיש"ת) בה"מ מיום שחרב בית המקדש

(מישב"ה).

מ"כ מנוחתו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד, מצאתי

כתוב, מי כתיב, מי כמוד (ת'), מרכא כפולה (ד'),

מחשבה כמעשה (מח"ב) (מכ"מ), מתנות כהונה

(ס'), מסכת כלה (ס'), מנחת כהן (ס'), ממלכת

כהנים (ס'), משכיות כסף (ס'), מראה כהן (ס').

מכ' מכת.

מכ"א מכתב אליהו (מ"א) (ס'), מכתוב אחד,

מכל אחד.

מכא"ה מי כמוד אב הרחמים (ת').

מכאו"א מכל אחד ואחד.

מכאה"פ מכה אל הפועל.

מכא"ח מכאן אמרו חכמים.

מכב"י מי כמוד באלים י"י.

מכ"ד מעשה כל דהו (מכד"ה).

מכ"ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.

מכה"ד מצות כסוי הרג.

מכה"כ מלא כל הארץ כבודו (ת') (מכהא"כ).

מכה"ע מכתבי העתים.

מכו"א מכאן ואילך (מכווא"ל).

מכו"כ מכל וכל.

מכולה"ג מכאן ולהבא הוא גובה.

מכ"ו (מוכ"ו).

מכ"ט מכמה פעמים.

מכ"י מכירת יוסף (מ"י), מכלל יופי (ס') (מ"י).

מכ"י מכליתא.

מזאה"ר מוכה את הרבים (מזא"ה).

מזב"ח מחילה וזות ברכה חייב, מילה וזנה ביום ח'.

מז"ג מזול גרם, — גורם (מ"ג).

מז"ה מזרי זקני הרב, מזוי השכינה, מזרע המלוכה, — המלכות.

מזח"ש מזה השנה.

מזו"ב מזל וברכה.

מזו"ח (מז"ח).

מזו"ת מזור ותרופה (ס').

מז"ח מזוהר חדש.

מז"ט מזל טוב.

מז"ל משכילינו וזכרונם לברכה (משו"ל), מוציא ידע לבטלה.

מזלע"ה מזומן לחיי עולם הבא.

מז"מ מזבחי מים.

מזעה"ג מזכירין על הנשמים.

מז"ק מזרע קדושים.

מזר"ח מצד זה רוח חיים.

מז"ש מלכות וזכרונות שופרות (ת').

מז"ח מעשה חי"א (ס'), מים חיים, מים חמים, מי חפאת, מה חיות, מלאכי חבלה, מלא חפניו, מנרל חננאל (ס'), משותפי חמה (?), מצות חליצה, מצות חובה, מצות חופה, מלא חפנים (ס'), מקור חיים (ס'), מיכאל חון, משנת חכמים, — הסידים.

מח' מחמת.

מח"א מחזירין אותו, מ' חסר אחת, מחמת אונס.

מח"ג מזריים חולתית נבינה.

מח"ה מלחא חרא היא, מחוט הסקרא (מח"ה"ס), מחצית השקל (מח"ה"ש).

מח"ה"ש מחצית השקל, מחוט השדרא.

מחז"ד מחשבה ודבור.

מחז"ל מחזין לארץ (מח"ל), מחזין למחנה, — לעיר.

מחז"ע מנחתו חיי עד (מח"ע).

מחז"כ משום חסרון כים.

מחז"מ מחשבה כמעשה (מח"מ).

מחז"ל משוך חסדך לידועך, מחנה לויה, מחזיר למוטב, מחצר לחצר, משה חיים לוצאט.

מחמו"ע מהגניה מישאל ועוריה.

מח"ח מבי"ג מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.

מחמ"ע מחמת מעשה.

מחמ"ש מחמת מעשה שהיה.

מחז"נ משלם חצי נוק (משח"נ).

מז"ס מחבר ספר.

מז"ע מנחתו חיי עד (מחז"ע), מחמת עצמו.

מחע"ה מצוה חובה על הצבור.

מחז"ש (מחז"ש).

מ"ט מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו

(ת'), משמע טעמיה (טעמא), מוקח טעות, מעשים

טובים (מע"ט), מגלה טמירין (ס'), מעשה טוביה

(ס'), מקבל טומאה (מק"ט), מרגליות טובות (ס').

מט"א מטעם אחד, מטמא טומאת אוכלין.

מטא"ה מאי טעמא אמרינן ההם, מטמא את הידים.

מטב"א מטמא באוהל.

ממ"ה מאי טעמא התם, מפני טורח הדרך.

ממה"מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה"מ).

ממז"ז מטעם זה, ממזרי זהב (ס'), ממות זהב (ס').

ממז"ח מה טוב חלקנו.

ממח"ו מדרש טעמי חסרות ויתירות.

ממט"ט מטטרון, מטמ"ט ש"ה(פ) מטטרון שר הפנים.

ממל"א מאי טעמא לא אמרינן.

ממ"מ ממה משה (ס').

ממ"ס מסיפה סרוחה.

ממע"מ (ממח"מ).

ממז"צ מפני טורח צבור (ממ"ה).

ממשע"ז מה טיבו של עובר זה.

מ"י מגא ידיעין (מנ"י), מדרש ילקוט (זה ילקוט

שמעוני) (מד"י), מתנת יד (ס'), מלחמות י"י (ס'),

מעגלי יצחק (ס'), מכלל יופי (ס') (מכ"י), מעבר

יבק (ס'), מליץ יושר, מלך ישראל, — יהודה,

מעשה ידי, מה יפית (ת'), מה ידידות (ת'), מעשה

יד, מיעוט יום (ק'), מסלת ישרים (ס'), מכירת

יוסף, מעיני ישועה (ס'), מלכות יון, — ישמעאל,

מצות יבוס, מי יתן, מדבר יהודה (ס'), מפעלות

י"י (ס'), מטה יוסף (ס'), מליצת ישורון (ס'),

מתנת יד, מקוה ישראל (ס'), מרכבת יחזקאל (ס').

מז"א מעשה ידי אדם (מע"א).

מזב"ל מיבעיא ליה.

מזב"מ מצות י"י ברה מאירת עינים.

מזב"ג מימות יהושע בן נון.

מזע"מ (מיע"מ).

מיד"כ מעלי יומא דכפורי.

מז"ה מאמר יקוה המים (ס').

מזח"ר מלכות יון הרשעה.

מז"כ מיום כפור.

מהר"ש — חיים ויטאל.
 מהר"ש — חיים שבת.
 מהר"י — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה וכו'.
 מהר"א — יצחק אייזק (מוריסשוב), יצחק אבוב.
 מהריב"ה, מהר"י בה"ט (מהריב"ט) — יעקב בעל הטורים.
 מהריב"ל — יוסף בן לוי — בן ליב.
 מהריב"ש — יצחק בן ששת.
 מהר"ן — יעקב ווייל.
 מהר"ח — יעקב חנין, יהודה חסיד.
 מהריח"ל — יחזקאל לאנדוי.
 מהרי"ט — יוסף טראני.
 מהריט"ן — יום טוב צהלון, — צונץ.
 מהרי"ל — יצחק למפרנטי (פחד יצחק), יצחק לוריא, יעקב לוי (מולין).
 מהר"ם — יעקב מאיר.
 מהר"ם — יואל סירקיש (הבית חדש).
 מהריעב"ן — יעקב בן צבי (יעב"ן).
 מהר"ף — יצחק אלפסי, יעקב פאלק, — פאלאק, יחזקאל פייוועל.
 מהר"ק — יוסף קליין, יוסף קארו.
 מהריק"א — יוסף קארו.
 מהריק"ש — יעקב קאשטרו.
 מהריש"ף — ישעיה פיק.
 מהר"ל — ליפמאן (בעל הנצחון).
 מהרלב"ח — לוי בן חביב.
 מהר"ל מפ' — לוי (בן בצלאל) מפראג.
 מהר"ם — מאיר (ב"ב בר ברוך).
 מהרמ"א — משה איסרלס, משה אברהם.
 מהרמא"ש — משה אייזענשטארט.
 מהרמ"ט — משה טראני.
 מהרמ"ק — משה קורדוארו, מענדל קליוזנער.
 מהר"ן — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.
 מהרפ"כ — פאלק כהן.
 מהרפ"ש — פרץ שיחיה.
 מהר"ן — צבי.
 מהר"ר — מורנו הרב רבי.
 מהר"ש — שלמה, שמעון וכו'.
 מהרש"א — שמואל איירלס.
 מהרשד"ם — שמואל די מורגא.
 מהרש"כ — שלום כהן.
 מהרש"ל — שלמה לוריא.

מה"ש מחלל השבת (מחה"ש), מלחמות השם (ס'),
 מוג השוה, מוסף השבת (מוסה"ש), מפעלות השם (ס'), מחצית השקל.
 מהש"ד מהשאר רבדים.
 מה"ת מן התורה, מהיבא תיתא, מהלכות תשובה, מכוא התלמוד.
 מהתב"א מצות התלויות בארץ.
 מהתוה"מ מאמר התורה והמצוה (ס').
 מ"ן מורי ורבי, (מור"ד) מורינו ורבינו, משה וישראל, מחזור ויטרי (מור"י).
 מו"א מרדכי ואסתר.
 מוא"מ מרה ואינה מרה.
 מוב"ה מסור וכן הנדה.
 מוד"ה מודר הנאה.
 מוהר"י מורנו ורבינו הרב רבי יואל יפה.
 מוהר"ל (מהר"ל).
 מוהר"ק (מהריק"א).
 מוהר"נ — נחמן מברסלוי.
 מוהרש"ח — שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
 מו"ח מנינו ובו חסיתי, מורי ורבי חמי, מרדכי ווייסמאן חיות.
 מוח"ב מורה חמאים בדרך.
 מו"ט מוצאי יום טוב.
 מו"כ מוצאי יום כפור.
 מוכ"ז מוציא כתב זה.
 מו"ל מוציא לאור, מוסמך למורנו (מוס"ל).
 מו"מ משא ומתן, מקח וממכר, מנע ומשא, משכב ומושב, מסית ומדיח, מושך ומגהיג, מוקדם ומאוחר (מומ"א), מטות ומסעי (מ"מ), משל ומליצה.
 מומ"מ מלך וממליך מלכים.
 מוסל"מ (מו"ל).
 מוס"ת מוציאין ספר תורה (מס"ת).
 מו"ע מעתה ועד עולם.
 מוועוא"ע מושך עצמו ואחר עמו.
 מו"צ מנן וצנה (ס'), מורה צדק (מ"ן).
 מוצי"ט מוצאי יום טוב.
 מוצי"ש מוצאי שבת.
 מוצי"ק מוצאי שבת קודש.
 מו"ק מור וקציעה (ס').
 מורמ"א מורנו ורבינו ר' משה איסרלס.
 מות' מותר.
 מ"ז מולד זקן (ל'), מר וטרא, מים זכים, משכב וכו', מנחת זכרון (ס'), משבצות זהב (ס'), מחק זה, מושב זקנים.

מדרש"ש מדרש שיר השירים.

מדרש"ל ונ"ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.

מדרש"מ"ה מדרש של ר' משה הררשן (משרמ"ה).

מדרש"ת מדבר שקר תרחק.

מדרש"ת מדברי תורה, מרין תורה, מדרש תנחומא (ס').

מדרש"ל לת"ל מאן דתני להא לא תני להא (מדר"ל

לת"ל).

מ"ה מלך העולם, מלאך המות (מה"מ), מאור

הגולה, מן התורה (מה"ת), מעשי י"י (ס'), מתנ

האמה (ס'), מלכי האומות, מלאכי השרת (מה"ש),

מעשי השם, מן הכתם (מה"ס), משמרת הבית

(ס'), מפי הגבורה (מפ"ה), מן ההכרח, מן המוכרח

(מה"מ), מדינת הים, משום הכי, מדת הרין

(מה"ד), מדת העולם (מה"ע), מדת הרחמים

(מה"ר), מקדש השבת (מקה"ש), מלך המשיח

(מה"מ"ש), מן הרין (מה"ד), מן השמים (מה"ש),

מן השוק (מה"ש), מחיה המתים, מה העדות, מן

הסברה, מחצית השקל (מה"ש), מבחר הפנינים

(ס'), מה העבודה, מן השכל, מן העולם (מה"ע),

משיב הרוח (משה"ר) (ת'), מורד הנאה (מה"נ),

מוריגו הרב, מסורת הברית (ס'), מסגרת השולחן

(ס'), מאמר השכל (ס').

מזה"א מתנ האמה (מתה"א) (ס').

מזה"ב מצות התלויות בארץ (מהב"א), מהדורא

בתרא (ס').

מהב"ע מצוה הבאה בעבירה.

מהב"ת ממון המוטל בספק תולקין.

מהגר"א מורנו הנאון ר' אליהו (מיוולגא).

מה"ד מהו דתימא, מתחיל הדבור, משה הררשן,

מדת הרין (מ"ה), מזה הדבור (מזה"ד).

מהד"ב מהדורא בתרא.

מהד"ק מהדורא קמא.

מ"ה ומ"ה מן הרקס ומן התגר, משיב הרוח ומוריד

הגשם (ת').

מהו"ם (מסעו"ס).

מה"ז מורד הר הזתים, מעלה —, (מעה"ז), מובח

הזהב, מגורת הזהב (ס').

מה"ת מלת החבור (ד').

מה"ט מהאי טעמא.

מהמנ"ל מהאי טעמא ניהא ליה.

מהה"ד משום היסח הרעת.

מהה"ת מלת היחס (ד').

מהישי"ר מורנו הרב יוסף שלמה רופא (יש"ר

קאנדיא).

מזה"כ מאמר הכתוב, מראה הכהן, מן הכלל,

מעט הכמות (מעה"כ).

מזה"כ ורה"א מעט הכמות ורב האיכות.

מזה"ל מאיר הלוי לעטערים.

מזה"ל מן הסתם לא תישיגן.

מזה"ל"צ מקיש הויה ליציאה.

מזה"ל מאי הוה ליה למימר, מה היה לו לומר.

מזה"מ מגא הני מילי, מלך המשיח (מ"ה), מלאך

המות, מן המוכרח (מ"ה), מחיה המתים (מחיה"מ),

מן ה' מינים, משום הפסד ממון (מהפ"מ), מרכבת

המשנה (ס'), מגורת המאור (מנה"ס) (ס'), מלאך

המליץ, מערת המכפלה (מעהמכ"פ).

מהמ"ב ממון המוטל בספק (מה"ב).

מה"מ דת"ר מגא הני מילי רתנו רבנן.

מה"נ מדרש הנעלם (מ"ה), מן הנמנע, מורד

הנאה, מובח הנחושת.

מהנ"ב מצוה הנהגת בארץ.

מהנה"ת ע"ס מהנץ החמה עד סופו (יעב"ץ).

מהנ"ע מדרש הנעלם (מה"נ, מ"ה).

מה"ס מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מהס"ת),

מהפכין הסדר, מהר סיני.

מזה"ע מאי הוי עלה, מוסף הערוך (ס'), מן העולם

(מ"ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מכה"ע).

מזה"ע ועה"א מן העולם ועד העולם אמן.

מזה"פ מהר פארן (ס'), מבחר הפנינים (ס'), מלשון

המפסיק (?).

מהפ"ב מגיל הפורח באויר.

מה"צ מרדכי הצדיק, מראות הצובאות (ס'), מן

הצר.

מה"ק מובח הקסרת, משל הקדמוני (ס'), מנתח

הקנאות (ס'), מלת הקריאה (ר'), מסורת הקבלה.

מהר"א מורנו הרב ר' אברהם, אליהו, אלעזר,

אלעזר ונר.

מהרא"ז — — אברהם זכות.

מהרא"ט — — אייזיק טירנא.

מהרא"י — — (מהר"א?) ישראל איסרל.

מהרא"ל — — אפרים לוצאטו, אריה ליב.

מהרא"ם — — אליהו מורח.

מהראנ"ח — — אליהו נ' חיים.

מהרא"ק — — אהרן קליוונער.

מהרב"י — — בית יוסף.

מהרדב"ז — — דוד בן זמרא.

מהרד"כ — — דוד כהן (מקארפיו).

מהרז"ו — — זאב וואלאך.

מבקה"ק מבית קרשי הקדשים.
מבקו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב"ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבעי רחמי.
מבר"א מר בר רב אשי.
מב"ש מיתה בירי שמים (מב"ש), מלכות בית שאול.
מבש"כ מורה בתורה שלא כהלכה.
מבש"ל מוריקא בשרא שחור לבן.
מבש"ת מבשמת תורה.
מב"ת מנשים באוהל תבורך, משום כל תלין (משב"ת).
מ"ג מחזור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה נרה (מע"ג), מסיג גבול, מזלו גרם, משלם גמול (מש"ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס'), מקראות גדולות (מק"ג), מגן נבורים (ס').
מג"א מגן אברהם (מ"א) (ס'), מגלת אסתר.
מג"ד מגן דוד (מ"ד).
מגו"מ מלחמות גוג ומגוג.
מגז"ש מגזירה שוה.
מג"ח לג"ח מג' חרשים לג' חרשים.
מג"י מג' ימים, מגד גרש ירחים (ס').
מג"ל מכיא נאולה לעולם.
מג"מ מצוה נוררת מצוה.
מג"נ מנעולי נכרים (מנע"ג).
מג"ע מגדל עוז (ס'), מגילה עפה (ס'), מגלה עמוקות (מ"ע) (ס'), מנוחתו גן עדן.
מג"ש מגיני שלמה (ס'), מגזירה שוה.
מ"ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי, מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן (ס'), מה דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מד"א), מצורת דוד (ס'), מצא דס, מין דוכרין (ק'), מגדל דוד (ס'), מקיז דס.
מד"א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארץ, מלכותא דארעא, משום דרכי אמורי, מפני — מאי דאת אמר, מד' אמות, מסכת דרך ארץ, משום דבר אחר, מאריה דאברהם (מד").
מדאב"א מינו דא' בעי אגור.
מדאו' מדאורייתא (מדאור').
מדא"ז מסכת דרך ארץ וזמא.
מדא"ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.
מדא"ר מסכת דרך ארץ רבה.
מד"ב מצא דס בתולים, מינו דא' בעי.
מד"ג מאן דגרס.
מדב"ה"מ מאן דאמר דברכת המזון (יעב"ץ).

מד"ל מאן דליה דא ליה.
מדה"א מדברי האומר, מדברי הימים א'.
מדה"ד מדת הדין (למדה"ר לסדת הרתמים).
מדה"כ מוציא דבה הוא כסיל, מדרך חתוב.
מדהלת"ה מאן דתני הא לא תני הא.
מדה"ג מדרש הנעלם (מדהנ"ע) (ס').
מדה"ר מדת הרחמים.
מדז"ל מינו דוכי לנפשיה (זג"ל זכי נמי להכריה).
מד"ח מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.
מדחא"מ חנא"ש מינו דחשיד אממנא חשיד גמי אשבועתא.
מדתכ"ה מדחציף כולי האי.
מד"י מימרא דר"י, מדברי יחיר.
מד"ת מדין תורה.
מדכ"ה מרכתב הכי.
מדכ"מ מדה כנגד מדה.
מד"ל מאן דכר ליה.
מד"ל לת"ל מאן דתני להא לא תני להא.
מדל"מ מרן דבשמיא לך מתחננן (ת').
מד"מ מאמר דרכי משה (ס').
מדמ"ד מבין דבר מתוך דבר.
מדמ"ח מרבה דברים מרבה חטא.
מדג' מדנחא.
מד"ג מדברי נביאים.
מד"ס מדברי סופרים, מדת סדום.
מדעמ"צ מצורת דוד עם מצורת ציון (ס').
מד"צ מדברי צדיקים.
מד"צ ח"מ מן דומם צומח חי מדבר (יעב"ץ).
מד"ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (מ"ק).
מדקא"ל מדקאמר ליה.
מדר' מדרש, מדרבנן.
מדר"ר מדרש רבה (רבות), מר' רוחות, מזרחית דרומית.
מדר"א מדרש ר' אליהו, — אליעזר.
מדר"א מדרש יהי אור.
מדר"ה מרות דר' יוסי הגלילי.
מדר"ג מרות דר' נתן.
מדר"ק (מד"ק).
מדר"ש מדרש שמואל.
מדר"ת מדרש תדשא, — תנחומא.
מד"ש מפני דרכי שלום, מילה דוחה שבת, מלתא דלא שכיחא, מדרש שמואל (ס'), מאן דכר שמיא, מדיני שמים.
מדש"ג מדינה של גיהנם.

מאה"צ מארץ הצבי (אה"צ).

מאה"ק מארץ הקדושה.

מא"ז מאור ורוע.

מא"מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.

מא"י מהות איכות הוסן (של"ה).

מא"ת מים אחרונים חובה (ואמ"ב ואין טעונים ברכה).

מאתה"פ מאחורי הפרגוד.

מאת"ז מאחר זמן (מא"ז).

מא"י מארץ ישראל, מהולל אקרא י"י.

מא"ב מעשי אבות ירשו בניו, — יעשו בניו.

מא"כ מי אל כמוד, מאין כמוד (ת'), מכריע את כולם.

מאב"ת מאמר אם כל חי.

מא"ל מאי איכפת ליה, — לן, מאי איכא למימר,

מנא אמינא לה, מירי אחרינא לא, מודה אני

לפניך (ת'), מודים אנחנו לך (ת'), (מכתב אליהו)

(מ"א) (ס'), (מאבר עצמו לרעת) (מאע"ל),

מאיש לאיש, מובטח אני לו.

מאל"ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא

ליה למימר.

מא"מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה

אני מקיים.

מאמ"ט מצא אשה מצא טוב.

מא"ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן

ספיר (ס').

מא"ס בכ"ע מאין סוף בכתר עליון (ק) (יעב"ץ).

מאע"ל מאבר עצמו לרעת (מע"ל).

מאעש"נ מכין אותו עד שתצא נפשו.

מא"ק טעונה אלהי קדם.

מארו"ל מאמר רבותינו זכרונם לברכה.

מ"ב מעשה, — מעשי בראשית (מעב"ר), מודה

במקצת, מתן בסתר, מנוחתו בכבוד (מב"ב),

מתחייב בנפשו, מלכות בבל, מעשר שני, מאמר

שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר

בהמה, מכת בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס,

מורד במלכות, מדה בחבל, מרוב בערו (ד'), מה

בינייהו, מעניש בראיה, מלוה ברבית, משאת

בנימין (ס'), מסעות בנימין (ס'), מסורה ברורה

(ס'), מקום ברוך (מק"ב), מהרורא בתרא (ס').

מב"א מבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ"א), מבקש

אמונה, מבנין אב, מטמא באוהל.

מבא"י מברוך אתה י"י (בא"י).

מב"ב מסכת בבא בתרא.

מבב"ל משמש בשתי לשונות.

מבב"פ משמש בשני פנים.

מבנ"ע מנוחתו בנן עדן.

מבנע"א מנוחתו בנן עדן אמן.

מב"ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית

דין, מאכל בן דרוסאי (מאב"ד).

מבה"א מבית האסורים.

מבה"ב מברכין שני וחמשי שני.

מבה"ג מבוא הנמרא = מבוא התלמוד.

מבה"ת מברכין החורש.

מבה"י מודה במקצת הטענה ישבע.

מבה"כ מבית הנספת, מברכין הכוס.

מבהכ"ס מבית הכסא.

מבהמ"ד מבית המדרש.

מבהמ"ק מבית המקדש.

מבה"פ מבחר הפנינים (ס').

מבה"ת מבוא התלמוד.

מב"ו סלך בשר ודם (מבו"ד), מרת בשר ודם,

מבשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם

(מתב"ו).

מבואחכב"ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.

מבו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.

מב"ת מדה בחבל.

מבב"א מעשה בחסיד אחר.

מב"ת ה"ת ה"י מדה בחבל הן הסר הן יתר.

מב"י משיח בן יוסף (משב"י), מנשה בן ישראל

(מנב"י), מבני ישראל (מבנ"י), משום כל יראה.

מב"א מתן בסתר יכפה אף.

מב"ט משה בן יוסף (מ) מראני.

מב"כ מנוחתו בכבוד (ס"ב, מנב"כ).

מבל"ב מין במינו לא בטל (מבמל"ב).

מב"מ מין במינו, מזה בן מזה, מס' בבא מציעא.

מבמב"מ מין במינו במשהו.

מבמו"מ מטמא במגע ומשא.

מבנ"א מבני אדם (מב"א).

מב"ס מנחם בן סרוק.

מב"ע סבריות עולם, מנוחתו בעדן (בגן עדן),

מפתח בית עבר (ס').

מבעה"כ מברכין על הכוס.

מבעה"מ מברך על המחיה (מעה"מ).

מבע"י מבעור יום.

מב"פ מרגלא בפומיה (מ"ב).

מב"צ מבשר צדק.

מב"ק מס' בבא קמא.

לתה"ד לתרומת הרשן (ס').
 לת"ו לתורה ובזה (לתו"ב).
 לתול"ח ולמ"מ לתורה ולחופה ולמעשים טובים.
 לת"ח (ת"ח).
 לתכ"ת לא תאכל כל תועבה.
 לת"ל לשון תורה לחוד.
 לת"ל ולמ"ל לשון תורה לחוד ולשון משנה לחוד.
 לת"ע לתפלת ערבית (לתפ"ע).
 לתעה"ד לא תאכל על הדם (לתע"ה).
 לתפ"מ לתפלת מנחה.
 לתפ"ג לתפלת נעילה.
 לתפ"ע (לת"ע).
 לתפ"ר לא תקיפו פאת ראשכם.
 לתפ"ש לא תלין פעולת שכיר.
 לת"צ לתענית צבור.
 לת"ק לחנוכה קטנה (ד').
 לת"ר לתרבות רעה.
 לת"ש לא תלבש שעמנו.
 לתש"ב לא תחסום שור בדישו.

לשיב"מ לאו שיש בו מעשה.
 לשיה"מ (שיה"מ).
 לשיקבה"ו(ש) לשם יחוד קורשא בריך הוא ושכינתיה.
 לשו"ש לפני שמש יגון שמו.
 לשי"ב לשם כריתות.
 לש"ל לא שייך למימר, לא שני לן, לשון למורים (ס').
 לש"מ לשמש מטתו, לשום מתנה, לשם מצוה.
 לשמ"ר לילית שדים מויקן רוחין.
 לש"ר לבן של ראשונים.
 לש"ש לשם שמים.
 ל"ת לא תעשה, לא תשא, לא תוסיפו, — תוסיף,
 לא תענה, לא תחסום, לשון תכונה, לא תימא, לא
 תרצה, לבוש תכלת (ס'), לחמי תודה.
 לתבע"ש לא תענה ברעך עד שקר.
 לת"ג לא תבשל נדי, לא תסיג נבול, לתנועה
 גדולה (ד').
 לתנב"א לא תבשל נדי בחלב אמו.
 לתג"ר לא תסיג נבול רעך (ראשונים).
 לת"ה לתחיית המתים (לתה"מ), לתרומת הרשן
 (ס') (לתה"ד).

מ

מא"א מלתא אנב אורחא, מלכי אומת אדום,
 מאברהם אבינו, מאיש אחד, מאשת איש, מדרש
 אלה אוכרה.
 מא"א קמ"ל מלתא אנב אורחא, — אורחיה קא
 משמע לן.
 מאא"ס (מא"ס).
 מא"ב מובטח אני בו, — כך, — בכס, מנן אבות
 בדרבו (ת'), מדרש אגדת בראשית.
 מאב"ד מאכל בן דרוסאי (מב"ד).
 מאב"י מנחה אבותינו בדינו, — אבותיהם בדיהם.
 מאב"ע (אבי"ע).
 מא"ד (מב"ד).
 מאד"ה משה ארון הנביאים.
 מאד"ש מארון השלום.
 מאד"ס ר"ע מסכן, אביון, דל, מכ, רש, עני.
 מא"ה מאור הנדול, מאור הנולה, מלכי אומות
 העולם (מאה"ע), משה ארון הנביאים (מאד"ה).
 מאהמ"ה(ע) מוציאין את האדם מן העולם.
 מאה"פ מאין הפגנות.

מ' מסכת (מס'), מאמר, מנהג, מחזור, משנה,
 מדרכי, מלכים, מחמת, מרת.
 מ"א מאמר א', מין אחד, — אחר, מן אחד,
 מלכים א', משנה א', מנהג אשכנז (מנ"א), מדרש
 אגדה, מנהג אבותינו (מנ"א), מורה אני (ת'), מים
 אחרונים, מדה אתרינא, מזה אמרו, מי אמרינן,
 מדרש איכה, — אחר, מקום אחד, — אחר, מלקות
 ארבעים, מנחם אב, מנחם אבליים, מעלה ארוכה,
 מלכות אדום, מנן אבות (ת'), מעשה אלהינו (ת'),
 מסכת אבות (מס"א), משקל אחד, מכתב אלהים
 (ס'), משלי אנור (ס'), מצח אהרן (ס'), מגדרות
 אליעזר (ס'), מצבת אבן (ס'), משפט אמת (ס'),
 משפטי אל (ס'), מנן אברהם (ס') (מנ"א), משנת
 אברהם (ס'), מטה אשר (ס'), מעשה אפוד (ס'),
 מוסדי ארץ (ס'), מענה אליהו (ס'), מאיר אויב
 (ס'), מחנה אלהים (ס'), מתנת אלהים (ס'), מכתב
 אליהו (ס'), מחנה אפרים (ס'), מגיד אמת (ס'),
 מאורי אור (ס'), מגיד אמונה (ס'), מכתב אליהו
 (ס'), משלי אפר, מנחת אהרן (ס').

רפמשה' לפנים משורת הדין (לפמשה"ד).

לפמשה"ל לפי מה שכתבתי למעלה, — לעיל.

לפ"נ לפיקוח נפש.

לפגול"פ לפני ולפנים.

לפ"ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.

לפע"ד לפי עניות דעתי (לפענ"ד).

לפע"כ לפני עדים בשרים (לע"כ).

לפענ"ד נדלק"מ לפי עניות דעתי נראה דלא

קשה מירי.

לפ"פ לפרשת פרה.

לפפשמ"מ לפי פשוטו של מקרא (לפשמ"מ).

לפ"ק לפרט קטן (לפרט ק').

לפקו"ע (בפקו"ע).

לפ"ר לפום ריהטא.

לפ"ש לפרשת שקלים.

לפרי"ת לפירוש רבינו חם.

לפ"ש לפדיון שבויים, לפי שעה.

לפשא"מ (לשא"מ).

לפ"ת לפי תומם.

ל"צ לא צריך, — צריכא.

לצ"ג לצורך גדול.

לצ"ל לא צריך לומר, למה צריך למימר, לא צריכא

ליה, למה צריך לומר, למאי צריכא למימרא.

לצ"מ לצורבא מרבנן, לצורך מצוה.

לצ"ע לצורך עצמו.

לצ"פ לצרכי פרנסה.

לצ"ק לא צריך קרא.

ל"ק לא קרי, לא קאמר, — קשיא, — קשה, לישנא

קמא, לימא קרא, לא קנה, ליכתב קרא, לא קתני,

ליקוטי קרמוניות (ס').

לק"א לא קרי אל"ף, לקבר אבות, לקוטי אמרים (ס').

לק"ב לקושטא בעלמא.

לק"ה לא קרי הא, לא קרי הכי, לאו קושיא היא.

לקה"ת לקריאת התורה.

לק"ט לקבל טומאה, לקח טוב (ס') (ל"ט).

לק"י לקבר ישראל, לישועתך קויתי י"י, לקט

יוסף (ס').

לק"ל לא קיימא לן, לא קשיא לי.

ל"ק ל"ז ול"ז לא קנה לא זה ולא זה.

לק"מ לא קשיא מירי, לא קא טבעיא (קמבעיא).

לקמ"ל לא קמשמע לן, — קמבעיא לן, — ליה.

לק"ס לקנות סעודה, לקנין סודר (לקנ"ס).

לק"פ לקבל פרס.

לק"צ ליקוטי צבי (ס').

לק"ק לקהילה קדושה.

לקר"נ לקדוש רבנו נתנאל (?), לקרבן נתנאל (ס').

לק"ש לקבל שבר, לשמוע קול שופר, ליקוטי שושנים

(ס'), לקט שכחה (ס').

לקש"ו לקט שכחה ופאה (לש"ו).

לק"ת לקוטי תורה (ס').

ל"ר לשון רבים (ר'), לחם רב (ס').

לר"א ור"ש לר' אליעזר ור' שמעון (יעב"ץ).

לרא"ש לעשות רצון אביו שבשמים.

לר"ד לרואה דמלתא.

לר"ה לראש השנה (לרה"ש), לרשות הרבים (לרה"ר).

לרה"ש לראש השנה.

לרול"ש לזה רשע ולא ישלם.

לר"ז לר' זירא.

לר"ן כר"ן לא ראי זה כראי זה.

לר"ת לראש חודש.

לר"ל לריש לקיש.

לר"מ לר' מאיר.

לר"ע לר' עקיבא.

ל"ש לא שייך, — שכיח, — שכיחא, לא שנו, —

שנו, לא שנא, לוחות שניות, לקט שכחה (ס'),

ליל שמורים (ל"ש), לבושי שדר, (ס'), לחם

שערים (ס').

לשא"ה לשבר את האוין.

לשאב"ל לפי שאין בקיין לשמה.

לשאב"מ לאו שאין בו מעשה.

לשא"ה ואה"ת לשמוע אל הרנה ואל התפלה.

לשא"מ לפי שאין מקום (לפשא"מ).

לש"ב לשכוי בינה (יעב"ץ).

לשב"ח לשם בן חורין.

לשב"כ אל"ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.

לשנ"ע (שנ"ע).

לש"ה לשנה הבאה (לשה"ב), לשבת הנזית

(לשה"ג), לשום הלוואה.

לשה"ב לשנה הבאה בירושלים.

לשה"ג לשכת הנזית.

לשהו"א לא שביק היתרא ואכל איסורא.

לשה"ל לשום הלוואה (לש"ה).

לשה"ר לשון הרע (לה"ר, לשהר"ע).

לש"ו לקט שכחה ופאה (לשו"פ, לקש"ו).

לשו"ש לששון ושמחה.

לש"ז לשון של זהירות.

לש"ח לשון חכמים (ש"ח).

לש"י לשם יתברך (לש"י"ח).

לעל"ט לא עלתה לו מבילה.
 לעל"ט ת"מ לפני עור לא תתן מכשול.
 לע"מ לעבודת ממון, לעדות ממון.
 לעג' לענין.
 לע"ב לעדות נפשות.
 לענ"ד לפי עניות (לעניות) דעת.
 לע"ס לערב סוכות.
 לע"ע לעת עתה, לעת ערב, לעבר עברי.
 לע"פ לערב פסח.
 לער"ה לערב ראש השנה.
 לע"ש לערב שבת, — שבועות.
 לעט"ב לערב תשעה באב.
 לע"ת לא עשה תשובה.
 לעת"ל לעתיד לבא.
 ל"פ לא פליגי, לפי פשוטו, — פירוש.
 לפ"ג לפרט גדול.
 לפ"ד לפי דעת, — דעתו, לפי דרך, — דרכו.
 לפד"ה לפי דברי הכל.
 לפד"ן לפי דרך זה.
 לפ"ה לפרשת החדש (לפח"ח).
 לפה"מ לפי המנהג, — המקום.
 לפה"ע לפי הענין.
 לפה"צ לפי הצורך.
 לפול"ב לפלוג ולתני בדיריה.
 ל"פ ול"י לא פחות ולא יותר.
 ל"פ ול"ב לא פגע ולא נגע.
 לפ"ן לפי זה, — זמני, לפני זמני, — זה, לפירוש זה, לפרשת זכור.
 לפז"א לפי זה אמרו, — אמר.
 לפ"ן ק"ן לפי זה קל וחומר (יעב"ץ).
 לפי"ז (לפ"ז).
 לפ"כ לפי כבודו.
 לפ"י לפירוש, לפיכך.
 לפ"ל לית פליגי ליה.
 לפ"מ לפי מנהג, — מנהגו.
 לפמ"א לפי מנהג אשכנז.
 לפמאז"ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
 לפמ"ה לפי מנהג המקום.
 לפמחוא"מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
 לפמ"ס לפי מנהג ספרד.
 לפמ"צ לפי מנהג צרפת.
 לפמ"ש לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמ"כ), — שאמר, — שאמרתי (לפמ"א).

למ"ק למחזור קטן (ל'), למנחה קטנה, למספר קטן, למועד קטן, למנין מאה.
 למ"ש למה שכתב, — שכתבתי, למוצאי שבת, למנין שטרות, לפי מה שכתב (לפמ"ש).
 למש"ה לפני משורת הדין (למשה"ד) (לפמשה"ד).
 למשי"ח (משי"ח).
 למ"ת למתן תורה.
 ל"ב לכו נרננה (ת'), לכך נאמר (לכ"ג), לי נראה, לא נהירא, לשון נקבה (לנ"ק) (ד').
 לנז"ב לב נשבר וגדכה.
 ל"נ זפ"ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
 לנ"ד לב נכון יבקש דעת.
 לנ"כ לנשיאת כפים.
 לנ"ל לא ניתא ליה, לכן נראה לי.
 לנ"ל כפ"ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
 לנע"ל לשון נופל על לשון.
 לנ"ק לביתך נאות קודש.
 ל"ס ל"די סכנה (ל"ס).
 לס"א לסטרא אחרא (ק').
 לסב"מ לספר ביציאת מצרים (לסבי"מ).
 לסה"ט לפי סדר הטבע.
 לס"ט לסמן טוב.
 לס"י לחם סתרים יגעם.
 לס"ל לא סני ליה, לא סבירי ליה.
 לס"ת לספר תורה.
 ל"ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד'), לפי ערכי, — ערך, לא עבר, לא עלינו, — עליכם, לחם עוני, לוחות עדות (ס'), לפני עור, לשון ערומים (ס').
 לע' לערך.
 לע"א לעבודת אלילים, לעם ארץ.
 לע"ב לא עלתה בידו, לא עלה בידו.
 לע"ד לעניות דעתי (לענ"ד), לפי עניות דעתי (לפענ"ד).
 לע"ה לעולם הבא (לעוה"ב) לעם הארץ.
 לע"ו לעולם ועד.
 לע"ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה (?) — עם זר, לבוש עטרת זהב (ס').
 לע"ט לב עין טחול.
 לע"י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
 לעי"ב לערב יום כפור.
 לעי"צ לזכר עולם יהי צדיק (לועי"צ).
 לע"כ לפני עדים כשרים (לפע"כ).
 לעכו"מ לעובדי כוכבים ומוזות.
 לע"ל לעתיד לבא.

למדין מכאן, לבוש מלכות (ס'), לא משתבש, לא מצטרפי, לשון מורחית, לא מצאתי, לא מצי, לא מהני, לב מרפא (ס').

למ"א למנהג אשכנז, למען אמתך (ל"א) (ת').

למ"ב למדבר בערו (ד'), למעשר שני, למעשה

בראשית (למע"ב), למען בריתך.

למב"ד למלכות בית דוד.

למב"ו למלך בשר ודם (למבז"ד).

למב"י למספר בני ישראל.

למב"ג למחזור גדול, למספר גדול.

למב"ד למאן דאמר, לית מאן דפליג.

למד"ב למדבר בערו (ד') (למ"ב).

למד"ה למדינת הים (למ"ה), למדת הרין

(למ"ה).

למדש"ה לאו מלתא רשביחא היא.

למ"ה למדת הרין (למה"ר), למדינת הים (למד"ה),

למאי הלכתא, לאו מלתא היא, לפנים משורת הרין

(לפמ"ה), למען השם (למה"ש), למלאכי השרת,

לחם מן הארץ.

למה"ג למפרע הוא גובה.

למה"ד למה הרבר דומה, למאי הוא דומה, למדת

הרין (למ"ה).

למהמ"ל למאי הלכתא מבעיא ליה.

למה"ש למען השם (למ"ה), למוצאי השבת

(למצ"ש), למלאכי השרת.

למו"ב למול וברכה.

למו"ל למול ולברכה.

למו"מ (מו"מ).

למו"מ לא מעלה ולא מוריד.

למו"מ למול טוב.

למו"ע (למ"ע).

למכ"ה למאי כולא האי.

למ"ל לימא מסייע ליה, לא משכחת ליה, לא מהני

ליה, לשון משנה לחור.

למ"מ למדין מכאן (ל"מ), לשון מעדני מלך.

למהמה"ה קב"ה (ממה"מ הקב"ה).

למנ"מ למאי נפקא מנה.

למ"ס למנהג ספרד, — ספרדים, למוכר ספרים.

למ"ע למוכרת עולם (למו"ע), — עון, למכתב עתי,

למצות עשה.

למע"ב למעשה בראשית (למ"ב).

למע"ר למבצע על רפתא (ת').

למ"פ למנהג פולין.

למפה"ג (למה"ג).

לישש"ג ליום טוב שני של גלויות (יוטש"ג).

ל"ית לא יתכן, לישרים תהלה (ס'), לירי תקלה.

ל"כ לכן כתב, לא כתיב, לפי כבודו, לא כן.

לכ"א לכן אמר, לכל אחד, לכך אמרו.

לכא' לכאורה.

לכאור"א לכל אחד ואחד.

לכא"מ לכאורה משמע.

לכ"ב לנצח כבודו ברוך, לעולם כבודו בתחתונות (?).

לכ"ג לכהן גדול.

לכנע"א לכהן גדול עם ארץ (לכנעה"א).

לכ"ה לכל העולם, — העמים, לא כך היה.

לכה"ד לכהן הרוט.

לכה"פ לכל הפנים, — הפחות.

לכה"ק לכל הקרבנות, לכתבי הקדש.

לכו"ע (לכ"ע).

לכ"ו לכף זכות.

לכ"ח לכף חובה.

לכ"י לבנסת ישראל (לכנ"י).

לככ"ע לא כתיב כל עיקר.

לכ"מ לכל מקום, לכאורה משמע.

לכנ"ל לכך נראה לי, לכן נראה לי (לנ"ל).

לכ"ע לכולי עלמא, לכל ענין, לכל עסק.

לכ"ש לא כל שכן, לכבוד שבת.

לכשו"ש לאו כל שעתא ושעתא (מ"ב מתרחש ניסא).

לכש"ק לכבוד שבת קודש.

לכ"ית לימא כתנאי.

ל"ל לית ליה, — לי, — להו, — לן, למה לי, —

לן, — להו, — לך, ליבא למימר, לאו למימרא,

למימר לך, לשון למודים (ס'), לא לבד.

לל"א לא לימא אינש.

לל"ב לית לן בה.

לל"ה לו לבדו הממשלה.

לל"ה ללשכת הנויות.

לל"ח לשון לחם תמורות (?).

לל"י לא לנצח ישבת אביון.

לל"ל ללמוד וללמד.

ללכ"ב ולל"ב ב"א לא לכבודי ולא לכבוד בית

אבא.

לל"ל לית ליה למימר, למה לו לומר.

לל"מ ליבא למשמע מניה, ליבא לאקשוי מירי.

ללמ"ד ליבא למאן דאמר.

לל"ק לית ליה קלא.

לל"ר לא ליכתב רחמנא.

ל"מ לשון מקרא, — משנה, לא משמע, — מבעיא,

לה"נ להקת הנביאים (ס').

לה"ס לבנת הספיר (ס').

לה"פ לולב הפסול, לפני הפסח (לפה"פ), לחם הפנים.

לה"צ לפי הצורך (לפה"צ).

לה"ק לשון הקודש, להבי קתני.

להקב"ה (הקב"ה).

לה"ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא, לשון הרע (לשה"ר).

לה"ש לקוטי הלכות שבת, לקוטי השרשים.

להשלול' להשמיר להרונג ולאבד.

לוי לומר.

לוי"א לוח ארו (ס'), לוח ארש (ס') (ל"א).

לוה"פ לוח הפעלים (ד').

לוה"ח לילית וחברתה חוצה.

לו"ל לפני ולפנים.

לול"ב ליפלוג וליתני בריריה, (בדירה).

לולה"ה לברכה ולחי העולם הבא.

לול"ו לער ולעולם ועד.

לו"צ לוי צדיקים.

לו"ד לאה ורחל.

לו"ז לשון זכר (ד'), לשון זה, לקוטי זוהר (לק"ז)

(לקה"ז) (ס').

לז"א לזה אומר, לזאת אמר, — אמרו.

לזא"ה לזכות את הרבים.

לזא"ז לא זו אף זו.

לזאז"ק לא זו אף זו קתני.

לזול"ן לא זה ולא זה.

לזו"ע לזכר עולם, לזכרון עולם.

לזו"ע י"צ לזכר עולם יהיה צדיק (לעי"צ).

לז"ש לקוטי זעיר שם (ס').

לות"מ לשון זכר וזרת משה (ס') (?).

לית לא חייש, — חששו, — חיישינו, לא חפין,

לכל חי, למדני חקיד, לחם חמורות (ס'), לית חן

(ס'), לב חכם (ס'), לב חכמים (ס'), לב חרש (ס').

לח"ג לחד גיסא.

לח"ד לחם רמעה (ס').

לחה"פ לחם הפנים (ל"ה).

לחו"ג לחרפות וגרופים (לח"ו).

לחו"ל לחוץ לארץ.

לח"ז לחרש זה.

לחטא"ל לחיים טובים ארוכים ולשלום.

לחיל לחוץ לארץ (לחו"ל), לב חכם לימינו.

לח"מ לחם משנה (ס').

לח"ס לחם סתרים.

לחס"י לחם סתרים ינעם.

לח"ע לחיי עולם.

לחע"ה לחיי עולם הבא (לחע"ה).

לח"צ לקוטי חכם צבי (ס').

לח"ר לא חששו רבנו.

לח"ש לחם שמים (ס'), לפום חריפתא שבשאת

(לפח"ש).

ל"ט לקח טוב (ס'), לוח טעיות, לב טוב (ס').

למטה"כ לטובת הכלל.

למטה"ק לטובת הקהילה.

למ"ל עכ"ה לשון מ"ל, עד כאן הנה"ה (?).

למ"מ ל"ט מלאכות.

ל"י לשון יחיד, לישנא יתירא, לא יצא, לא ירצה,

ל"י יום, לשון יוגית, לא ידעתי.

ל"א לעולם יירשו ארץ, לברכה יהיה אמן, ליש

אומרים.

ל"א"צ ליאהר צייט (א"צ).

ל"ב לא יבא בקהל.

ל"ד ל"ד לית דין ולית דיין.

ל"ה (צ) לך י"י הצדקה.

ל"ה"מ לימות המשיח (לימה"מ).

ל"ה"מ ולחע"ה לימות המשיח ולחיי עולם הבא.

ל"ה"ש ליום השבת.

ל"ו ליונתן.

ל"ו"ח ליודעי חן (ל"ה).

ל"ו"כ (ליוה"כ, ל"כ).

ל"ו"ל לא יזכרו ולא יפקדו.

ל"י"ח לצאת ידי חובתו.

ל"י"ח לא יצא ידי חובתו.

ל"י"כ ליום כפור (ליו"כ), לימא כתנאי.

ל"ל"מ לא יצלה לכל מלאכה.

ל"ל"ש לישרי לב שמחה.

ל"מ ליציאת מצרים (ליצ"מ).

ל"מ"ב לב יודע מרת נפשו.

ל"נ לירי נסיון.

ל"נ"ל לא יירא נכון לבו.

ל"ס לירי סכנה, — ספקא ליחודי סגולה.

ל"ק לימא קרא, ליכתב קרא.

ל"קבה"ו (לשיקבה"ו).

ל"ק"ז ליקוטי זוהר (ס').

ל"ק"י לישועתך קייתי י"י.

ל"ש ליום טוב שני (ליט"ב), לצאת ידי שמים.

ל"שכ"ש ליום שכולו שבת.

לבי"ב וב"מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (בכז"מ).
 לב"מ לבוש מלכות (ס'), ל"ב מדות.
 לבמדרי"ה ל"ב מדות דר' יוסי הגלילי.
 לב"נ לבן נח, לבר נש, ל"ב נתיבות.
 לבג"א לבני אדם.
 לבג"י לבני ישראל.
 לב"ס לישיב בסוכה.
 לבסמ"ז לבעל ספר הוזהר.
 לב"ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית עולמו,
 לבית עולם.
 לבע"ד לבעל דין (לב"ד).
 לבעה"ש (לבה"ש).
 לבע"ה לבעל הוב, לבעל חובו, לבעלי חיים
 (לבי"ח).
 לבע"ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב"ק).
 לב"צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.
 לב"צ ו"י לראות בנחמת ציון וירושלים.
 לב"ק לבעל קורא (לבע"ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.
 לבקב"ק (לבק"ק) לבית קדיש הקדשים — (קדשים).
 ל"ב קמ"י כ"ש ד"ים (בא"ת ב"ש).
 לב"ר לב' רשויות.
 לב"ש לבית שמים.
 לב"ת לאו בזכותא תליא.
 לב"ת ולב"ס לא בתחלה ולא בסוף.
 לבתי"ש לבתר תריסר ירחי שטא.
 ל"ג לשון גמרא, לאו גוונא, לא גרסינן, לא גזרו,
 לית גירסא, להך גיסא, לא גזרינן.
 לג"א לשלשה אבות.
 לג"ב ל"ג בעומר.
 לג"ת לגמול חסד, לגמילות חסדים, לא גזרו חכמים,
 לג' חדשים.
 לג"ע לגן עדן, לג' עולמות.
 לג"פ לג' פסוקים, — פרקים, — פנים.
 לג"ר לג' ראשונות (ת').
 ל"ד לאו דוקא, לפי דעת — דעת, למבין די, לפי
 דרכו (לפ"ד), לפי דרך, לא דק, לא די, לא דך,
 לכה דורי (ת'), לית דכוותיה, לא דמי.
 לדי' לדעת, לדוגמא, לדעת, לדברי.
 לד"א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס,
 לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
 לדא"ע לדעת אבן עזרא.
 לד"ב לדוגמא בעלמא.
 לדבה"א לדברי בעל הגהות אשרי.
 לד"ד לזרז דורים, לזרזי דורות (לדו"ד).
 לד"ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר
 (לה"א).
 לד"ח לדברי חכמים.
 לדחז"ל לדברי חכמינו ז"ל.
 לדט"ז לדברי טורי זהב.
 לד"י לדעת יונתן.
 לד"כ לארבע כוסות.
 לדכ"ה לא דק כולי האי.
 לד"מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
 לדמ"א לדברי מנן אברהם.
 ל"ד מ"ט לא דק מכמה מעמים.
 לד"נ לדברי נביאים, לדיני נפשות.
 לד"ס לדברי סופרים.
 לד"ע לדברי עצמו.
 לדע' (לד') לדעת.
 לד"ק לדעת קצת, לדעת קמחי.
 לדק"מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —.
 ל"ה למען השם (למה"ש), למען הרחמים (למה"ר),
 לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הוה (ד'),
 לשנה הבאה (לש"ה), לחם הפנים (לחמ"פ),
 להט התרב (לה"ח), לשון הוזהב (לה"ז) (ס'),
 לוחות הברית (ס').
 לה"א לבן הארמי (להא"ר), ליהודים היתה אורה
 (ליה"א).
 להא"ב לא הביט און ביעקב.
 לה"ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב"י), למור הוא
 בכד.
 להב' להבדיל.
 לה"ג לשבת הגזית (לשה"ג).
 לה"ד למה הרבר דומה (למה"ד), לא הוה דוכתא.
 להד"מ לא היו דברים מעולם.
 לה"ה לא תוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
 לתת"ז להר הויתים.
 לתו"ל להוציא לאור.
 להול"י לא היה ולא נברא.
 לה"ז כה"ז לא הרי זה כהרי זה.
 לה"ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?),
 לקוי החמה.
 להחמ"מ להט החרב המתהפכת (לחמ"מ"ת).
 לה"ט לוח המעיות (המעות).
 לה"ל לקוי הלבנה.
 להל"ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
 להמה"ע (המה"ע).
 להנ' להנצחית.

לבי"ב וב"מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (בכז"מ).
 לב"מ לבוש מלכות (ס'), ל"ב מדות.
 לבמדרי"ה ל"ב מדות דר' יוסי הגלילי.
 לב"נ לבן נח, לבר נש, ל"ב נתיבות.
 לבג"א לבני אדם.
 לבג"י לבני ישראל.
 לב"ס לישיב בסוכה.
 לבסמ"ז לבעל ספר הוזהר.
 לב"ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית עולמו,
 לבית עולם.
 לבע"ד לבעל דין (לב"ד).
 לבעה"ש (לבה"ש).
 לבע"ה לבעל הוב, לבעל חובו, לבעלי חיים
 (לבי"ח).
 לבע"ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב"ק).
 לב"צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.
 לב"צ ו"י לראות בנחמת ציון וירושלים.
 לב"ק לבעל קורא (לבע"ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.
 לבקב"ק (לבק"ק) לבית קדיש הקדשים — (קדשים).
 ל"ב קמ"י כ"ש ד"ים (בא"ת ב"ש).
 לב"ר לב' רשויות.
 לב"ש לבית שמים.
 לב"ת לאו בזכותא תליא.
 לב"ת ולב"ס לא בתחלה ולא בסוף.
 לבתי"ש לבתר תריסר ירחי שטא.
 ל"ג לשון גמרא, לאו גוונא, לא גרסינן, לא גזרו,
 לית גירסא, להך גיסא, לא גזרינן.
 לג"א לשלשה אבות.
 לג"ב ל"ג בעומר.
 לג"ת לגמול חסד, לגמילות חסדים, לא גזרו חכמים,
 לג' חדשים.
 לג"ע לגן עדן, לג' עולמות.
 לג"פ לג' פסוקים, — פרקים, — פנים.
 לג"ר לג' ראשונות (ת').
 ל"ד לאו דוקא, לפי דעת — דעת, למבין די, לפי
 דרכו (לפ"ד), לפי דרך, לא דק, לא די, לא דך,
 לכה דורי (ת'), לית דכוותיה, לא דמי.
 לדי' לדעת, לדוגמא, לדעת, לדברי.
 לד"א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס,
 לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
 לדא"ע לדעת אבן עזרא.
 לד"ב לדוגמא בעלמא.
 לדבה"א לדברי בעל הגהות אשרי.
 לד"ד לזרז דורים, לזרזי דורות (לדו"ד).
 לד"ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר
 (לה"א).
 לד"ח לדברי חכמים.
 לדחז"ל לדברי חכמינו ז"ל.
 לדט"ז לדברי טורי זהב.
 לד"י לדעת יונתן.
 לד"כ לארבע כוסות.
 לדכ"ה לא דק כולי האי.
 לד"מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
 לדמ"א לדברי מנן אברהם.
 ל"ד מ"ט לא דק מכמה מעמים.
 לד"נ לדברי נביאים, לדיני נפשות.
 לד"ס לדברי סופרים.
 לד"ע לדברי עצמו.
 לדע' (לד') לדעת.
 לד"ק לדעת קצת, לדעת קמחי.
 לדק"מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —.
 ל"ה למען השם (למה"ש), למען הרחמים (למה"ר),
 לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הוה (ד'),
 לשנה הבאה (לש"ה), לחם הפנים (לחמ"פ),
 להט התרב (לה"ח), לשון הוזהב (לה"ז) (ס'),
 לוחות הברית (ס').
 לה"א לבן הארמי (להא"ר), ליהודים היתה אורה
 (ליה"א).
 להא"ב לא הביט און ביעקב.
 לה"ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב"י), למור הוא
 בכד.
 להב' להבדיל.
 לה"ג לשבת הגזית (לשה"ג).
 לה"ד למה הרבר דומה (למה"ד), לא הוה דוכתא.
 להד"מ לא היו דברים מעולם.
 לה"ה לא תוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
 לתת"ז להר הויתים.
 לתו"ל להוציא לאור.
 להול"י לא היה ולא נברא.
 לה"ז כה"ז לא הרי זה כהרי זה.
 לה"ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?),
 לקוי החמה.
 להחמ"מ להט החרב המתהפכת (לחמ"מ"ת).
 לה"ט לוח המעיות (המעות).
 לה"ל לקוי הלבנה.
 להל"ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
 להמה"ע (המה"ע).
 להנ' להנצחית.

כתחז"ל כתקון חכמינו ז"ל.
 כתי"ת (תי"ה תש"ע).
 כתי"כ כלי תוך כלי.
 כתי"כ וכ"מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות.
 כתק"ח כתקון חכמים (כת"ח).
 כתק"ר כתקון ראשונים.
 כתק"זל כתקון רבותינו וזכרונם לברכה.
 כתרג' כתרגומו (כתר').
 כתש' כתשובת.

כש"ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד שם תפארתו.
 כ"ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא, כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס') כוס תרעלה.
 כת"א כן תרגם אונקלוס.
 כתה"ק כתבי הקודש.
 כתו"ק כתובה וקדושין.
 כת"ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון חכמים.

ל

לא"י לאורך ימים, לארץ ישראל, לא אלמן ישראל, לבוש אור יקרות (ס'), להנחיל אוהבי יש, לבוש אבן יקרה (ס').
 לאי"ו לאורך ימים ושנים (לאי"ש).
 לאי"ש מו"ם ר"ע כיש"ו יתע"ם: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילו ולו יקחת עמים.
 לא"ל לא אמר ליה, לאו אורחא למירק, לאלתר לחיים, לא איכפת ליה, — לן, להו.
 לא"מ, לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכאן.
 לאמל"ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל"ל).
 לאמ"מ לאחר מתן מעות.
 לאמ"ת לאחר מתן תורה.
 לא"ע ודאל"ת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה.
 ל"ב לא בטל.
 לב"א לבני אדם (לבנ"א).
 לב"ב לבני ביתו (לבנ"ב).
 לבב"ת לבר בלי תבן.
 לב"ד לבית דין.
 לב"ה לבית הלל, לבנין הבית.
 לבה"כ לבית הכנסת (לביה"כ).
 לבהכ"ס לבית הכסא.
 לבהמ"ד לבית המדרש (לביה"מ).
 לבהמ"ק לבית המקדש (לביהמ"ק).
 לבה"ק לבית הקברות (לביה"ק).
 לבה"ש לבעל השטר (לבעה"ש).
 לב"ו לבשר ודם (לבו"ד), לבוש בוץ וארגמן (ס).
 לב"ח (בי"ח).
 לב"י לבני ישראל (לבנ"י).

ל' לית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.
 ל"א לשון אחר, לישנא אחרינא, לשון ארמי, לשון אשכנזי, לב אבות, ליל א', לא אמר, — אמרו, — אמרינן, — אמרין, לוח ארש (ס'), — ארו (ס') (לו"א), לקט אמרים (ס'), למען אמתך (ת') (למ"א), לאו אורחא, לב אריה (ס'), לקטי אורות (ס'), לחם אבירים (ס'), לקח אליהו (ס').
 לא"א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא אמרו אלא.
 לאא"מ לאדוני אבי מורי.
 לאב"ל לך אכול בשמחה לחמך.
 לא"ג לאו אורח גברא, לאו גברא (ל"ג), לאירך גיסא.
 לא"ד לאותו דבר (לאו"ד).
 לא"ה לאותו האיש (לאו"ה).
 לא"ה וא"ה לשמוע אל הרנה ואל התפלה (ת').
 לאה"ח לאחר החג.
 לאה"י לבוש אדיר היקר.
 לאה"פ לאחר הפסח.
 לא"ו לשם איום וגורא, לשמו אדר ומלוכה, לו אדר וגדולה, לראות אדם וחי (?).
 לאו"א לאביו ואמו.
 לאו"ד לאותו דבר.
 לאול"מ לאות ולמופת.
 לאו"פ לארמא ופרחא, לארחי ופרחי.
 לא"ז לאחר זמן (לאח"ז), לאחר זריקה.
 לאחזמ"פ לאחר זמן פירעון.
 לאחמ"כ לאחר מכאן (לאח"כ).
 לאח"מ לאחר מיתה (לא"מ).
 לא"מ לאחר טבילה.

כע"ה יא"ה כי עוף השמים יוליך את הקול.

כע"ל כל עובר למינו.

כע"פ כולי עלמא לא פליגי.

כעמ"ח ובאנ"א כי עמך מקור חיים ובאורך נראה אור.

כעע"א כאלו עובר עבודת אלילים.

כעע"ז כאלו עובר עבודה זרה.

כעשב"ע כל עבירות שבעולם.

כע"ת כל עצמותי תאמרנה.

כ"פ כך פירש, — פירוש, כך פסק, כן פוסקין, כל פנים, כי פליגי, כלי פו (ס), כלי פשתן, כוונות פשוטות (ס).

כפ"א כך פסקו אחרונים.

כפב"פ כמר פלוני בן פלוני.

כפבה"ג ש"ע כך פוסקין בהנהגות שלחן ערוך (יעב"ץ).

כפ"ה כפי הרוב (כפה"ד).

כפז"פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס).

כפמה"מ כפי מנהג המקום.

כפרע"ב כך פירש ר' עובדיה ברטנורא.

כפש"א כפתחו של אולם.

כפש"ה כפתחו של היכל.

כ"ץ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן צריך.

כצה"ב כצאת השמש בנבורתו (כצהש"ב).

כצ"ל כן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, — לבאר, — לפירש, — לתרגם.

כצ"ש כל צרכי שבת.

כ"ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כרי קליפה, כתובת קעקע, כתבי קדש.

כק"א כי קאמרינן.

כק"ה כקליפת השום (כק(ל)ה"ש).

כקה"ג כקנין הנוף.

כק"ס כקריעת ים סוף (כקרי"ס).

כקש"ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.

כ"ר כנגד רגלים (ס).

כר"א כר' אליעזר.

כר"ג כרבן גמליאל, כריש גלותא.

כרז"ב כרים וכסתות.

כרז"י כן רש"י ישן, כר' יהודה, — יוסי, — יצחק, — וכו'.

כר"ל כריש לקיש.

כרמ"ל כר מלא, כרם אל.

כרע"מ (רע"מ).

כרפ"מ כבוד רום פאר מעלתו.

כרפ"ת כבוד רום פאר תפארתו.

(כרשב"ל: בר' שמעון בן לקיש).

כ"ש כל שכן, כל שהוא, כל שעה, כבוד שמו, כבוד שבת, כיבוד שבת, כל שעתא, כלי שני, כך שמעת, כולה שלי, כלי שרת, כרי שחיטה, ככבי שבת, כלי שטף, כבוד שם.

כש' כשם.

כש"א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ"ש).

כש"א כסא של אליהו.

כש"א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם שאי אפשר.

כש"ה כסא של אליהו הנביא.

כשא"מ כלל שאחריו מעשה.

כשא"ע רש"מ כשאין עושין רצונו של מקום.

כש"ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.

כ"ש בבת"ח כל שישנו בכל תאכל חמץ.

כשב"ד כשבעל דין (בע"ד).

כ"ש בהמ"ז כוס של ברכת המזון (כשבה"מ).

כשב"י כשבני ישראל (ערש"מ עושין רצונו של מקום).

כשב"ע כריתות שבערזה.

כש"ד כל שדרכו, כללו של דבר.

כש"ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה"ק).

כשה"ב כוס של הבדלה.

כש"ה מל"ה כשנגה היוצא מלפני השליש.

כשו"ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא ושעתא, — שתא ושתא.

כש"ז (כשע"ז).

כש"ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.

כשח"ל כשהל להיות.

כש"ט כתר שם טוב.

כש"י כשיעור.

כש"י הג"ל כי שם י"י אקרא הבו גודל לאלהינו.

כשלי"ד אמא"מ כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין אותו מידו.

כשלי"ה כתב שני לוחות הברית (ס).

כשנר"ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל"מ).

כשנ"ע כשהוא נקשר עם (ד').

כשע"ז כיון שעבר זמנו.

כשפ"י כשפירש, כשפרשתו.

כש"ק כוס של קידוש.

כש"ש כשם שאמר (כשש"א), כמו שכתבתי שם.

כש"ש איחז"מ כיון שהניד שוב אינו חוזר ומניד.

כמ"א כמנן אברהם, כמנהג אשכנז.

כמאב"ד כמאכל בן דרוסאי.

כמא"ה כבוד מעלת אדוני הרב.

כמבב"ש כן משמע בבאר שבע.

כמב"ה כבוד מנוחתו בעולם הבא.

כמבת"י כן מצאתי בתוספות ישנים.

כמ"ד כמאן דאמר.

כמד"א כמה דאת אמר, כל מה דאפשר.

כמדע"ר ל"ע כל מה דעביד רחמנא למב עביר.

כמד"ר כללי מדרש רבה (ס').

כמהה"ר כבוד מעלת הקודש הרב רבי.

כמה"ע כותבי מכתבי העתים.

כמהפ"ס כמהפכת סדום (וע' ועמורה).

כמהר"ר כבוד מעלת הרב רבי.

כמה"ש כמלאכי השת.

כמהר"ר כבוד מורנו ורבנו הרב רבי.

כמו"ר כבוד מורנו הרב.

כמ"י כמר זוטרא.

כמז"ל כמאמרם וזכרונם לברכה.

כמולש"ן(ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.

כמ"ל כל משאלות לבך.

כמלפ"מ כל מקום לפי מנהגו.

כמ"מ כהן משות מלחמה, כתב משה משה (ס').

כמ"ג כמלא נימא.

כמ"ס כמנהג ספרד.

כמ"פ כמנהג פולין, כמה פעמים (כ"פ).

כמפב"פ כמר פלוני בן פלוני (פב"פ).

כמ"צ כמנהג צרפת.

כמ"ר כל מוס רע, כבוד מעלת רבי.

כמ"ש כמו שנאמר, — שכתב, —

שאמר, — שאמרו, כל מקום שכתב, — שאמר,

— שכתב, — שנאמר, כפי מה שאמר, כל מה

שאפשר.

כמש' כמשמעו.

כמש"א כל מה שאפשר (כמ"ש).

כמשא"מ כל מקום שאתה מוצא.

כמ"ש בסה"ן כמו שמצאנו (שכתוב) בספר הוזהר

(יעב"ן).

כמ"ש בש"צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב"ן).

כמשב"מ כמו שהוא בכמה מקומות.

כמש"ד כמו שדרשו, — שדרש.

כמש"ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.

כמשח"ה כל מקום שיש חלול השם.

כמשחז"ל כמו שאמרו חכמינו ז"ל.

כמש"כ כמשמעו של כתוב.

כמש"ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן,

— להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.

כמש"ל בס"ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא

דשמאי.

כמש"ל בעז"ה (בע"ה) כמו שאכתוב לקמן

בעזרת השם.

כמש"מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא"מ).

כמשנ"ל כמו שנוהגין לעשות, כמו שנאמר

(שנתבאר) לעיל.

כמש"ע ק"ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.

כמש"פ כמו שפירש, — שפירשתי.

כמש"ק כמו שקדם.

כמש"ר כמוצא שלל רב.

כמשרז"ל כמו שאמרו רבותנו ז"ל.

כמ"ת כבוד מעלת חורתי, — תפארתו.

כמת"י כמתנת ידו.

כ"נ כל נדרי (ת'), כן נקרא, כך נאמר, כנור נעים

(ס'), כסף נבחר (ס').

כנ"א כנוסחא אחרינא, כנוסח אשכנז.

כנ"ה כינוי השם (ר').

כנה' כנהוג.

כנה"ג כנסת הגדולה.

כנז"ח כלה נאה וחסודה.

כנז"ש כנזכר שם.

כנ"י כנסת ישראל (כ"י), כנסת יהוקאל (ס').

כנ"ב כל נושאי כליו.

כנ"ל כן נראה לי, כנזכר למעלה, — לעיל, כבר

נתבאר לעיל.

כנלע"ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.

כס' כסדרה (ל').

כ"ס כי סליק, כ' סיון.

כס"ג כל ספק נפשות.

כס"ג ד"ש כל ספק נפשות דוחה שבת.

כס"פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.

כסתו"מ כותבי ספרים תפילין ומוזות.

כ"ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח

עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון,

— עילאי, כבוד ענין (?), כל עונותיו, כהונת

עולם (ס').

כע' כעתיקת, כערך.

כע"א כעובדי אליהם.

כע"א כעובי אצבע אגודל.

כע"ה כענין הנזכר (כעה"ג).

כו"ג כיחה וניעה (כיחו וניעו).

כו"ע כרת ועירי.

כו"פ כלל ופרט, כרתי ופליתי (ס'), כפתור ופרח (ס'), כמהין ופטריות (כמו"פ).

כופו"ב כלל ופרט וכלל.

כו"ק כל ויעודין קדושים (?), כבודו ואמונתו קדוש, כתבין ולא קריין.

כ"ז כלי זהב, — זכוכית, — זין, כל זמן, כל זה, כלי זמר, כף זכות, כולו זכאי, כלאי זרעים, כפות זהב (ס').

כז' כזית.

כזשיער"ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם.

כזשלע"ז כל זמן שלא עבר עליו זמנו.

כ"ח כל חמירא, כלי חרס, כולו חייב, כרם חמר (ס'), כף חובה, כלי חפץ, כלי חמדה (ס'), כרי חלוקה.

כח' כחפץ.

כח"ב כתר חכמה בינה (ק').

כחה"ש כחוט השערה (כחה"ש).

כחו"ת כל חד וחד.

כח"י כבוד חכמים ינחלו.

כ"ח ג"ח כרם חמר נטע חדש (ס').

כחקה"ג כחוקות הנוים (כחה"ג).

כ"ט כי טוב, כפוי — כפויי טובה.

כמ"ד כמופסא דשמרי, כטרפא דאסא.

כמ"ה כמופס השמר (כמה"ש).

כמ"ו"ב כמובל ושרץ בירו (כמוש"ב).

כמ"ו"ט כל טיפה ומיפה.

כ"י כתב יד, — ידי, כתבי יד, כנפי יונה (ס'), כנסת ישראל (כנ"י), כלי יקר (ס'), כליל יופי (ס'), כוס ישועות, ככבי יצחק (ס'), כוס ישועות (ס'), כוננת ישרות (ס').

כ"י"א כל ישראל אחים, — אחיהם, — אחינו, כיש אומרים.

כ"י"ב כיוצא בו, כמותו ירבו בישראל.

כ"י"ב"א כיוצא בו במקום אחר.

כ"י"ג כיהושע בן נון.

כ"ד"ה כתיבת ירך הנקייה.

כ"ה"ג כי האי גוונא (כה"ג).

כ"ה"ח כל ישראל חברים (חכ"י).

כ"ו"ט כיבוד יום טוב.

כ"ז כתב יד ישי.

כ"ח"ע כיר ד' הטובה עליו.

כ"ח"ח לעוה"ב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

כ"י"ע כיר י"י עלי.

כ"י"א כן יאבדו כל אויבך.

כ"כטו"ב כיום כפור וחמשה עשר באב.

כ"י"ע כימי עולם (כימ"ע).

כ"עוכש"ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.

כ"עזב"ז כל ישראל ערבים זה בזה.

כ"י"ד כן יהי רצון.

כ"כ כל כך, כל כדון, כן כתב, כמו כן, כך כתבתי, כבר כתבתי, כל כתבי, כלי כסף, כתוב כאן, כלאי כרם (כה"כ), כופרא כפרה (כופרא ממונא), כתר כהונה, כתב כן.

ככנעה"א (כנעה"א).

ככה"ג ככהן הגדול.

ככ"ח ככלי חרס.

ככה"ע ככל העולם.

ככו"ז שב"ע כל כסף וזהב שבעולם.

ככ"ל כבר כתבתי למעלה.

ככ"ע ככולי עלמא.

כ"ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לבת.

כלא"י כלאחר יד (בלאה"י).

כלב"א כלשון בני אדם.

כלב"א כי לא בכח יגבר איש.

כל"ה כרי לאכול הימנו.

כלה"ק כלי הקודש.

כל' כלומר, כלום.

כל"ל כל לילה ולילה.

כל"ז (כ"ז).

כל"ח כי לעולם חסדו, כתב לחם חמודות.

כל"י כהן לוי ישראל, כסאו — תהיו לעד יתרום, כלי יקר (ס'), כבודו לישראל יכונה.

כלל"י כי לעולם לא ימוט.

כל"מ כלפי מעלה, כלי מתכות (כ"מ).

כל"מ עה"פ כלל מוסיף על הפרט.

כל"ט כל"י כי לו נאה כי לו יאה.

כל"ע כלי עץ, — עור.

כל"ז כומר לעבודה זרה.

כלשא"ה כרי לשבר את האזון.

כל"ש צמח"ב (שצמחנב"ל).

כלשח"ת כלפי שאמרה התורה.

כ"מ כבוד מנותחו, כל מקום, כן מצאתי, כן משפט, כבוד מעלתו, כסף משנה (ס'), כתר מלכות, כל מי, כל מה, כלפי מעלה (כל"מ), כלי מתכות (כל"מ), כופרא ממונא (כופרא כפרה), כסף מווקק (ס'), כן משמע — מוכת.

כדמט"ל כדמפרש מעמא לקמן.

כדמ"כ כ"ד מתנות כהונה.

כדמפ"ו כדמפרש ואיל.

כד"ג בן דעתי נותנת.

כדג"ל כדנפקא לן.

כד"ס בדברי סיפורים.

כדס"ד כדסלקא דעתא.

כד"ע כה דברי עבדך.

כד"ע ה"ש כה דברי עבדך הדרוש שלומך.

כדע"ע כיון דעל על.

כדפ"ה כדפירש הבא.

כדפ"ו כדפירש.

כדפ"ל כדפירש לעיל.

כדפרש"י כדפירש רש"י.

כדק"ל כדקיימא לן.

כד"ד כרי רביעית.

כדרל"ט כל דעבד רחמנא לטב (עבד).

כד"ש כדרך שאמרו, כיו שחיטה, כנבא דשביט

(ס'), כל דבר שורש.

כדש"א בדרך שאמר, — שאמרו.

כדת"ר כא"ת כל דתקון רבנן בעין אוריתא תקון

(כד"ר כא"ת).

כ"ה כהן הרוט, כופר הכל, כי היך, בן הוא, כסא

הכבוד, כסוי הרם, כולא האי, כתבי הקודש

(כה"ק), כתיב הכא, כל הפוסקים (כה"פ), בן

הנוט (כה"צ), כנסת הגדולה (כנסה"צ), כל

היכא.

כה"א בן הוא אומר, כך היה אומר, כל האומר.

כהאר"י כתבי הא' רבי יצחק.

כהאר"י"ל כתבי האר' יצחק זכרוננו לברכה.

כ"ה בב"י בן היה בבני ישראל.

כ"ה בב"ר בן הוא בבראשית רבה.

כ"ה ב"ז כל המחזיק בה זכה, כל הקודם בהן

זכה.

כהבכ"ה"ס בן הנוט בכל הסידורים.

כ"ה בנכ"ה"ס בן הוא בנוט כל הסידורים.

כה(פ)במ"פ כל הפוסל במומו פוסל (כהב"פ).

כהב"ס כל הדרכים בחוקת סכנה (כהב"ס).

כה"ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה

(כנה"ג), כל הקודם גובה (כהק"ג).

כהג"ד כהאי גוונא דתנן.

כה"ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן הרוט

(כ"ה), כל היכא דתני, כסא הרין.

כה"ז כולי האי ואיל.

כה"ז כל הקודם זכה.

כה"ח כרכין המוקפין חומה (מ"ב"ג סימות

יהושע בן גון).

כהההאד"פ כל החלומות הולכין אחר הפה.

כה"כ כסא הכבוד (כ"ה), כלאי הכרם (בלה"ב),

כל התורה כולה.

כה"ל כהאי לשנא, כל הלילה, כל הראוי לבילה

(כהל"ב).

כה"ל יו"י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.

כ ל"ע כהא לחמא עניא.

כה"מ כבוד יו"י ממקומו (?).

כהמ"ג כל המסיף גורע.

כה"ג כל הנביאים, בן הנוסחה (כ"ה), בן הרעת

נותנת, בן היא נוסחת, כל הנצרך, כללי הנקוד.

כה"ס בן הסכים.

כה"ע בן העיקר, — הענין, כל העולם, כהרף

עין, כבוד העמים (?), כה היתרא עדיף (כד"ע),

כוס המישי עליו (?), כהונת עולם (ס') (כ"ע).

כהע"כ כל העולם כולו.

כה"פ כל הפוסקים, כת הפרושים.

כה"צ כל הצריך, כת הצדוקים.

כהצ"ל כלל הצריך לפרט.

כה"ק כל התחלות קשות, כתבי הקודש (כתה"ק),

כף הקלע, כד הקמח (ס').

כהק"ו כל הקודם זכה.

כה"ר כסא הרחמים.

כהר"ר כבוד הרב רבי.

כה"ש כבוד השם.

כהשב"ג כצאת השמש בנבחרתו.

כה"ת כבוד התורה, כתר הראש תפילין, כל

הברואים תציל (?), כל התורה.

כהת"ה כל הנשמה תהלל יה הללויה.

כו' כולי, כולתון.

כו"ד כורת דבורים.

כוד"ה כפל וד' ה'.

כו"ז כולו זכאי.

כוזו במוכסו כוזו יהוה אלהינו יהוה (בחילוף

אותיות).

כוזמ"מ כסף וזהב משה ממזרים.

כו"ת כולו חייב.

כוד"ט כתיבה ותיקנה טובה.

כו"כ כך וכך, כמה וכמה, כאן וכאן (כר"ב).

כו"מ ככבים ומלות (כומ"ז), כרעים ומשתחיים.

כומ"ז כאן מקום זמה (שבת כ"ד).

כ

כב"י כבית יוסף (ס'), כוס ביד י"י (ס').
כב"י כביכול.

כב"כ כלי בתוך כלי.

כב"מ כבודו במקומו מונח.

כבנ"א כבני אדם.

כבס"ח כתבנו בספר חיים (כבס"הח).

כבסח"מ כתבנו בספר חיים טובים.

כב"ע כופר בעיקר (כוב"ע), כבבת עינו.

כב"ש כבית שמאי, כסף ביאה שטר, כבנין שלמה.

כב"ת כתוב בתורה.

כ"ג כהן גדול, כלל גדול, כח גברא, כהאי נווגא (כה"ג), כך גרסינן.

כג' כגון, כנוונא.

כג"ד כן נור דינא, כנוונא דא.

כגה"ח כגרנר החרדל.

כגמב"ע כגלוי מלתא בעלמא.

כגעה"א כהן גדול עם הארץ (כגע"א).

כ"ד כרי דבור, כל דבר, כה דברי, כמא דתימר, כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו, כמא דין, כמא דוכתא, כל דוכתא, כיסוי דם.

כד"א כמא דאת אמר, כמא דאמר, — דאיתמר (כ"ד), כה דברי אביך, — אמך, כ"ד אמות.

כדא' כדאמרינן, כדאיתמר.

כדא"ג כל דאליים גבר.

כדא"פ כרי אכילת פרס (כא"פ).

כדארז"ל כדאמרו רבותנו ז"ל.

כד"ב כה דברי בנגד, — בתך.

כדב"א כדרך בני אדם.

כדב"ו כדרך בשר ודם.

כדבל"ק כדבעינן למימר לקמן.

כדב"ש כדבית שמאי.

כד"ד כרי דבור (כ"ד).

כד"ה כדברי האומר, כדבר האמור, כמא דהרסנא (ס') (כדה"ה).

כדה"ע כחה דהיתרא עדיף.

כדה"ש כחה דהיתרא עדיף טפא.

כד"ו כרת ודין (כדו"ד).

כד"ח כרי חייו.

כד"מ כלל דיני מוקצה.

כדמ"ו כרת משה וישראל.

כ' כתב, כתבים, כן, כך, עשרים, כמו.

כ"א כל אחד, — איש, — אדם, כה אמר, כך אמרו, כיבוד אב, כלל אחד, כבוד אלהים, כף אחת (ס'), כופין אותו, תננות אור (ס'), כוונות האר"י ז"ל (ס'), עשרים ואחד.

כא"א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו, כתוב אחד אמר, כתוב אחד אומר.

כאבהפ"מ כי אם בהפסד מרובה.

כאב"ע כל אחד בפני עצמו (כאבפ"ע).

כאה"ד כבוד אלהים הסתר דבר.

כאו"א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, — איש ואיש.

כאו"ה כאומות העולם (כאוה"ע).

כאו"ל כל אומה ולשון.

כאחז"ל כך אמרו חכמינו זכרונם לברכה.

כא"י כארץ ישראל.

כאיושנ"ח ז"ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.

כא"ל (תאכלנו) כבדא אדומה ירוקה לאזור (מראה תכלת), (אהל יצחק).

כ"א כ"ב כ"ג כולם אהובים, כולם ברורים, כולם נבורים.

כאל"מ כל אחד לפי מנהגו.

כאל"ש כל אשר לך שלום.

כאלשו"ר כל אשר לך שלום וישע רב.

כא"ג כף אחת נחת (ס').

כאע"י כי אם על ידי.

כאע"ש ר"א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.

כארז"ל כך אמרו רבותינו זכרונם לברכה.

כארל"פ כי אתה רחום לכל פועל (ת').

כ"ב כל בו (ס'), כלי ברזל, כוס שני.

כב' כביצה.

כב"א כבני אדם (כבנ"א).

כבא"י כבארץ ישראל.

כב"ב כל בני ביתו, כל בעל — בעלת בית.

כבב"א כיוצא בו במקום אחר (כיבב"א).

כב"ה כבית הלל, כבנין הורדוס, כלהי בהרדי.

כב"ו כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך בשר ודם.

כ"ב וש"ב ומש"ב כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים.

יראת שמים, ירא שמים (יר"ש), יבין שמועה
 (ס'), יין שרף.
 יש' ישראל (ישר').
 יש"ב יצא שכרו בהפסדו, יעשה שלום במרומיו,
 יהי שלום במנוחתו, יעקב שמואל ביק (?).
 ישה"ג ישעיה הנביא.
 יש"ו ימח שמו וזכרו (ימ"ו), ישמרנו ויצילנו, יבא
 שילה ולו (יקהת עמים).
 ישו"ז יתברך שמו ויתעלה זכרו.
 יש"ח ישני חברון.
 ישמ"ל יש שבר טוב לצדיקים.
 יש"מ יהי שם י"י מבורך.
 יש"ע ע"מ יבוא שלום ינוח על משכבו.
 יש"י עמה"ן יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך
 נכחו.
 ישכ"ש יום שכולו שבת.
 יש"ל יהי שמו לעולם, יפה שת"קה לחכמים (קל
 וחומר לטפשים).
 ישל"מ יאוש שלא מרעת (יש"מ).
 יש"מ ישיבה של מעלה (ישש"מ), ישיבה של
 מטה (ישש"מ), יתרון שנה מעוברת (ל').
 ישעכ"ו יתרום שמו על כל ברכה ותהלה.
 יש"פ יתרון שנה פשוטה (ל').
 יש"צ ישמרם צורם (י"צ).
 ישצ"ן ישמרנו צורו וגואלו.
 יש"ר יהא שלמא רבא, יהא שמיה רבא, יוסף
 שלמה רופא, יחיה שנים רבות.
 ישראל'ל יש ששים רבוא אותיות לתורה.
 ישרו"א יחיה שנים רבות ומטובות אמן.
 יש"ש ים של שלמה (ס').
 ישש"ג יום טוב שני של גלויות.
 ישש"מ ישיבה של מעלה (יש"מ), ישיבה של
 מטה (יש"מ).
 יש"ת י"י שפתי תפתח (ופי"ת ופי נידר תהלתך).
 י"ת יונתן תרגם, עשרה תבות, יפה תואר (יפ"ת)
 (ס').
 ית' יתברך, יתבאר, יתיר.
 יתו"י יתד תנועה ויתר (יתו"י).
 יתו"מ יפה תואר ויפה מראה (ס').
 יתו"ת יתברך ויתעלה.
 ית"ק יתום קטן.
 יתק"ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.
 ית"ש יתברך שמו.
 ית"ת יפה תלמוד תורה (עם דרך ארץ).

תתברך ובלשון חסידים התקדש ובקרב קדושים
 תתהלל (ת').
 יצ"ב יום צום כפור.
 יצ"מ יצאו מהם, יציאת מצרים (י"מ).
 יצמ"ש ישמרנו צורו מאה שנים.
 יצ"ע ישמרם צור עולמים.
 יצע"ן ישמרם צור עולמים ויחיים.
 יצ"ע מלאי"ם י"י צבאות עמנו משנב לנו אלהי
 יעקב סלה.
 יצ"ש יציאות שבת.
 י"ק יושבי קרנות.
 יק"ב יתוד קדושה ברכה.
 יקזנ"ה יין קדוש זמן נר הברלה.
 יקנ"ה יין קדוש נר הברלה.
 יקנה"ז יין קדוש נר הברלה זמן.
 יקנהס"ז יין קדוש נר הברלה סוכה זמן (פס'
 ק"ב).
 י"ר יהי רצון (יה"ר), יהא רעוא, יום ראשון, ילקוט
 ראובני (ס') (יל"ר), יצחק רבקה.
 יר"א ירחמהו אל, יהי רצוי אחי, ירא אלהים
 (י"א).
 יר"ב יראתי בפצותי (ת').
 יר"ה ירום הודו.
 ירה"א יריעות האוהל (ס').
 ירה"ג ירמיה הנביא (ירמה"ג).
 ירו' ירושלמי.
 יר"ט יראה ראתה נטתה (שבת ק"ה).
 יר"ל (יהר"ל).
 ירל"א י"י רועי לא אחסר (ת').
 יר"מ יהי רצון מלפניך (ת'), (יהר"מ).
 יר"מ או"א יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי
 (ת').
 יר"ע יראו עינינו (ת').
 ירע"ן יה רבון עלם ועלמא (ת').
 יר"ק יהא רעוא קמיה, — קרמיה, ילקוט ראובני
 קטן (ס').
 יר"ש ירא שמים, יראת שמים (י"ש), יריעות
 שלמה (ס').
 ירשבב"א יהי רצון שיבנה במהרה בימינו
 (אמן).
 ירש"פ יום ראשון של פסח (יאש"פ).
 יר"ת יהדיו רוממו תהלה (?), ימתין רשע
 תשובתו (?).
 י"ש ילקוט שמעוני (ס') (יל"ש), ימח שמו (ימ"ש),

ימה"מ ימות המשיח.

ימ"ד ישראל מאיר וואהלמאן.

ימז"פ יש מתירין ויש פוסלין.

ימ"ח מח"ג יין, מוריים, חלב, מלח, הולחיה, נבינה (ע"ז ל"ם).

ימכ"ר (שומר) ידו מעשות כל רע (ליסא קע"א).

ימ"נ יש מקומות נוחנין.

ימע"ש"א יהא מונח עד שיבא אליהו.

ימ"ש יהיה מה שיהיה, ימח שטן, יוסף מוקיר שבתא.

ימש"ז ימח שמו וזכרו.

ימש"ע כמב"ד יהי מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.

ימש"ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת (ב"ב ט"ו).

ימש"ת יותר משל תורה.

ינ"ג יאיר נרו, יחיה נצח, ישוע נוצרי, ידיד נפש (ת'), יצאה נשמתו, יפה נוף (ס'), יין נסך (י"ג), יש נוחנין, יאיר נתיב (ס'), עשרה נסים, — נסיונות.

ינב"י ישראל נושע ב"י (ת').

ינב"י ת"ע ישראל נושע ב"י תשועת עולמים (ת').

ינה"ל יוסף נפתלי הירץ לוי.

ינה"ק יין נר הברלה קידוש.

ינו"ל י"י נתן וי"י לקח (ישי"מ יהי שם י"י מבורך).

ינח"ל יהי נא חסדך לנחמני.

ינ"ל יש נוחנין לומר, — להענות.

ינמכ"ה יפה נוף משוש כל הארץ.

ינע"מ ינוח על משכבו.

ינעמ"ב ינוח על משכבו בשלום.

י"ס עשר ספרות, ישיבת סוכה, יש ספרים, — סימנים, ים סוף.

י"ס"א יש ספרים אחרים, יסוד אש.

י"סב"מ עשר ספרות בלי מה (עסכ"מ).

י"סג יש ספרים גורסין.

י"סה יסוד הנקוד (יסה"ג) (ס').

יסו"שה (יוש"ה).

יסי"י יש ספרים ישנים.

יס"מ יש ספרים מדויקים, י ספרות מקוריות (ק), יסוד מים.

יס"ע יסוד עולם (ס') (ע), יסוד עפר.

יסש"א יסורין של אהבה.

י"ע ימות עולם, יסוד עולם (ס'), יורש עצר, יכוננה עליון.

יע"א יהי עוזה אלהים, ינן עליהם אלהים, יכוננה עליון אמן, ישמעאלים עובדי אליהם.

יעב"ח יעקב בן חיים.

יעב"ץ יעקב בן צבי (עמרין), (יעקב בן יצחק הלוי) (?).

יע"ד יערת דבש (ס').

יע"ה ירום עליו הדרו, יכוננה עד העולם, ינוח עליו השלום.

יעה"ע ידו על העליונה.

יעה"ת ידו על התחתונה.

יע"ו י"י עוי ומנוני.

יעו"י יעלה ויבא (ת').

יעווי"ש יעוין שם.

יע"ל י"י עזרתה לוי.

יעל"א ישב עולם לפני אלהים.

יעל"ה ישב עולם לפני האלהים.

יעל"י י"י עוז לעמו יתן, (י"אע"ב י"י יברך את עמו בשלום).

יע"ל קנ"ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם) לחי (העומד מאליו) קדושין (שאינן מסורין לביאה) גילוי (דעתא) מומר (לאכל גבילות), (סימן הלבנות).

יעמב"ש ינוח על משכבו בשלום.

יעמ"ש ינוח על משכבו שלום.

יעע"ג ישראל עומד על ברכו.

יע"ק ישראל עם קדוש.

יעק"ב ברוך יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך (ת').

יע"ש יעוין שם, ירעה עד שיסתאב (יעש"ס).

י"פ עשרת פעמים, יציב פתנם (ת'), יקום פורקן (ת').

יפמ"ש יקום פורקן מן שמיא (ת').

יפ"ת יפת תואר, יפה תואר (ס').

י"צ ישמרם צורם, ישמרהו צורו, יין צמוקים.

יצא"א ב"ב י"י צבאות אשרי אדם בוטח בך.

יצה"ט יצר הטוב.

יצה"ר יצר הרע.

יצ"ו ישמרהו צורו ונואלו, יבנה ציון וירושלים, יחיה צדיק וזרעו.

יצו"א ישמרהו צורו ונואלו אמן.

יצחק רבקה בפי ישרים תתרוםם וברברי צדיקים

ימאש"פ יום טוב אחרון של פסח.
 ימבש"ג יום טוב שני של גלויות.
 ימ"ל יש מעם לדבר, — לדבריו, יום טוב
 ליפמאן.
 ימ"ש יום טוב שני.
 ימ"ש"ג יום טוב, — ימים טובים של גלויות.
 ימ"י יהוה, ישמח ישראל (ס'), יסוד יוסף (ס').
 ימ"י מו"ע יחל ישראל אל ימ"י מעתה ועד עולם
 (ת').
 ימ"ב ישמח ימ"י במעשיו, ישמח ישראל בעושיו.
 ימ"ז ימ"י יבנה וזבול, יתברך יתרומום וזכרו.
 ימ"ח יצא ידי חובתו, ישר (ימ"י) חילך.
 ימ"י יתיר יתיר יתיר.
 ימ"ב ישר כחך, — כחכם, יין כשר.
 ימ"ע ישועת ימ"י בהרף עין.
 ימ"ל יין לבנון (ס').
 ימלא"א ימלך ימ"י לעולם אמן ואמן (ת').
 ימלא"צ לדוד"ה ימלך ימ"י לעולם אלהיך ציון
 לדוד ודוד הללויה (ת').
 ימ"ל ימ"י ימלך לעולם ועד (ת').
 ימכ"ר יא"ג ימ"י ישמרך מכל רע ישמור את נפשך.
 ימ"צ יין גסך (ימ"ג).
 ימ"נ בצח"ת ימ"י יצרו נשמתו בצדור החיים.
 ימ"צ (ימ"צ).
 ימ"ק יין קפריסין.
 ימ"ר ימין ימ"י רוממה.
 ימ"כ יין של כותים.
 ימ"י יראת ימ"י תוסף ימים.
 ימ"ב יש כאן, יום כפור (ימ"כ, ימ"כ, ימ"כ), יהי
 כבוד (ת').
 ימכ"מ ימכ"מ יכנס בכי טוב ויצא בכי טוב.
 ימ"נ יוחנן כהן גדול.
 ימ"ב יכין ובעז.
 ימ"ל יהי כבוד ימ"י לעולם (ת').
 ימ"ק יום כפור קטן (ימ"ק).
 ימ"ל יש לומר, — להשיב, — להקשות, — לשאול,
 — להבין, — לתרץ, — לפרש (ימ"פ), — לדחות,
 — לזהר, — לכוון, — למחות, יער לבנון (ימ"ל)
 (ס'), ויכל לדמות, — לומר, ויסיף לקח (ס'),
 יוסף לקח (ס'), יד לשון (ס'), יין לבנון (ס'),
 יתי לעד, יצא לאור, יוצא לאור.
 ימלא"ם יתי לעד אמן נצח סלה.
 ימלא"פ ו"ל ליצ"ן יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך ימ"י צורי וגואלי.

ימ"ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.
 ימב"ש יחי לעד ביראת שמים.
 ימ"ג יורד לניהנם, יהודה ליב נאדראן.
 ימ"ד יש לדרק — לדרוש, יהודה ליב דוקעם.
 ימ"ל דא"ג יש לתרץ דאין הכי נמי.
 ימ"מ יש לתרץ דמכל מקום.
 ימ"ד ש"ל יש לנו די שאם לו (יעב"ץ).
 ימ"ה יאתה לו הגדולה, יש להקל (ילה"ק), יש
 להתמיר (ילה"ת), יש להבין, ויכל להיות (ימ"ל),
 יוצא לכל הרעות (ימ"ה), יסודי לשון הקודש
 (ילה"ק) (ס').
 ימ"ה ולחקה"ב יזכה לימות המשיח ולחיי עולם
 הבא.
 ימ"ל ימ"י לי ולא אירא.
 ימ"ח יצא לידי חובתו (ימ"ח), יצא לחירות (ימ"ל),
 יש לו חוקה, ימ"י לעזרתי חושה (ת'), ילקוט
 חדש (ס').
 ימ"י ימ"י לעד יתברך.
 ימ"ב יום ליבשה (ת').
 ימ"י ב"א (ת) יתהלך לפני ימ"י בארצות החיים.
 ימ"י יד ליד לא יגכה.
 ימ"ס יש לו סמן.
 ימ"צ יום טוב ליפמאן צונץ.
 ימ"ר ילקוט ראובני (ס'), ילמדנו רבנו.
 ימ"ש ילקוט שמעוני (ס'), יפה לשכחה, יועיל
 לשכחה, יחיל ליכטענשטיין.
 ימ"ש"ג יוצר לשבת הגדול.
 ימ"ש"ת יוצר לשבת פרשת החודש.
 ימ"ש"ז יוצר לשבת פרשת זכור.
 ימ"ש"פ יוצר לשבת פרשת פרה.
 ימ"ד יצא לתרבות רעה.
 ימ"י יש מפרשים, — מקשין, — מתירין, —
 מוסיפין, — מתענין, ישמח משה (ת'), ידי משה
 (ס'), יפה מראה (ס'), ישועות משיחו (ס'),
 יציאת מצרים (ימ"מ), עשרה מאמרות, יום מיתת,
 יצאו מהם (ימ"מ), ואל משה (ס').
 ימא"א יום מיתת אביו ואמו.
 ימ"ב יהי מקורו ברוך.
 ימב"מ יונה מצאה בו מנוח (ת').
 ימ"מ במ"ח ישמח משה במתנת חלקו (ימב"ח)
 (ת').
 ימ"ג יסוד מלכות נבורה (ק').
 ימג"ל ימ"י מלך נאות לבש (ת').
 ימ"ה ימות השנה, יצא מן הכלל (ימ"ה"כ).

יב"ר ישראל בני רחמנים.

יב"ש י"ב שנה — שעות, בין שמועה (ס') (י"ש),
יוסף בן שמעון (תרי יב"ש איבא בשוקא). יהושע
אבן שואב.

יבשוי"א י"ב שנה ויום אחד.

י"ג יש גורסין.

יג"י יבורך גבר ירא י"י (יבני"י) (יג"ה).

יג"מ י"ג מדות, שלש עשרה מדות.

יג"מ שהתנ"ב י"ג מרות שהתורה נדרשת בהן.

יג"ע י"ג עקרים, שלוש עשרה עקרים.

יגת"ו יגדל תורה ויאדיר (ית"ו).

י"ד יורה דעה (י"ד) (ס'), יוסף דעת (ס'), יוצא
רופן, יד דוד (ס').

ידה"ט ידיעת הטבע (יה"ט).

ידו"ר ידים ורגלים.

יד"מ ירי משה (ס'), יודע מחשבות.

יד"ג יהי דן נחש, ידיר נפש (ת'), ידיר נפשי.

יד"פ יומא רפגרא.

ידתה"ש ידיעת תכונות השמים (ידתכה"ש).

י"ה יד החזקה (ס'), יסודי הדת (ס') (יסה"ד), יום
הכפורים (יה"ח, יוח"כ, י"ב, יו"כ), ינאי המלך
(יגה"מ).

יח"ב יצא הפסדו בשכרו (יהפב"ש).

יחב"י יקותיאל הנקדן בר יהודה.

יחב"ח ישמח האב ביוצאי חלציו.

יח"צ ים הגדול, ימות הנשמים (ימה"ג).

יהו"א (אהו"י) (ד').

יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ.

יה"ו יום הוכרון.

יה"ח יד החזקה (י"ה) (ס'), ימות החמה (ימה"ח),
יהוסי החכמים (ס').

יה"ט (ידה"ט).

יה"כ (י"ה, יוח"כ).

יה"ל יחבה י"י להגנכם (י"ל).

יהלא"פ יהיו לרצון אמרי פי (יאל"פ).

יה"ג יסוד הוד נצח (ק), ישוע הנוצרי.

יהנ"ק יין הברלה נר קידוש (פס' ק"ג א').

יה"ע ירח העבר.

יהע"ל י"י היה עוזר לי — לנו.

יהק"ג יציאה הצלה קיחה גאולה.

יה"ר יהי רצון.

יהר"ל יהי רצון לפניך.

יהר"מ יהי רצון מלפניך.

יהר"מ אוא"א (דמאוא"א).

יהר"מ י"א וא"א יהי רצון מלפניך י"י אלהי
ואלהי אבותי.

יה"ש ייחוד השם (יתה"ש), ימות השנה (ימה"ש),
ישוע העשיל שור.

יהש"ר יהא שמה רבא.

יהשר"מ לעי ולעע"ית יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמאי יתברך (ת').

יה"ת יסודי התשובה.

יוא"ל יוסף אלמנצי.

י"ב יעקב ובניו, יבין ובועז.

י"ד יורה דעה (ס') (י"ד).

יוה"כ יום הכפורים (יו"כ, יה"כ), כי מלאכיו יצוה
לך, יחיד ורבים הלכה כרבים.

יו"ט יום טוב, ימים טובים (י"ט).

יומ"א יום טוב ראשון.

יומ"ב יום טוב שני.

יו"ל יוצא לאור.

יו"ל ח"ע סא"ג יגדל ויתי לנצח חיי עד סלה
אמן נצח (?).

יו"ג יוצא ונגנב (יוג"כ).

יו"ד יצחק ורביקה.

יושא"י יודע שאינו יודע.

יוש"ה יסוד ושוש העבודה (ס').

יוש"מ יד ושם טוב (ס').

יו"ת יתר ותנועה (ד').

י"ז יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.

יו"י יראה זרע יאריך ימים.

יו"י"א יראה זרע יאריך ימים אמן.

יו"ל יהי זכרו לעד.

יו"ת שבעה עשר בתמוז (יוב"ת).

י"ח שמנה עשרה, יהי חלקי, ירי חובתן, יום חול
(יו"ח), ילקוט חדש (ס'), ירא חטא (יר"ח), יוצאי

חלציו, — חלציה, יאי חולקיה, יד חרוצים (ס'),
ישני חברון, ידיעת חשבון (ס'), יישר חילך.

יח"א י"ח אוזרות.

יחב"א יהי חלקו בתים אמן.

יח"ב יע"מ יעלו חסידים בכבוד וינגנו על
משכבותם.

יח"ו יושב חביונו וסתריו (?).

יחיעכ"ל יהי חסדך י"י עלינו כאשר יהלנו לך.

יחל"ע יפול חבלו לחיי עולמים.

יחל"צ ית"ו י"י הפץ למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר.

י"ט יש מעם, יום טוב (יו"ט), יצר טוב (יצ"ט).

טע"ט טפח על טפת.

טעל"פ מעם לפנים (טל"פ).

טעל"ש מעם לשבח (טל"ש).

ט"פ טריפה פסול.

ט"צ טומאת צרעת.

ט"ק טבעת קידושין, טלית קטן, תשעה קבין.

טקו"ר טעון קידוש ידים ורגלים.

ט"ר טפחא רביע (ד').

טרידו"ר טעון רחיצת ידים ורגלים.

ט"ש טומאת שרץ.

טשבנ"ה טוב שבנוים הרונ.

טשברלנ"ה טוב שברופאים לניהנם.

משל"נ טוב שלא נברא.

מש"ש טומאת שמונה שרצים (טח"ש).

מש"ת סא"ב מע"ק גד"ד מלה שור תאומים, סרטן

אריה בתולה, מאונים עקרב קשת, נדי דלי דגים.

י' יום, עשרה, יוצר, יוצרות.

י"א יש אומרים — אוסרין, יראת אלהים (יר"א),

יוסף אומץ (ס'), ייחוד אלהים, יחננו אלהים,

יסוד אמונה (ס'), יונת אלם (ס'), ישע אלהים

(ס'), ירחמהו אל, אחד עשר, יורשין אחריו, יהודה

אריה, יד אליהו (ס'), יד אפרים (ס'), יסוד

אלהות, ירא אלהים, (יר"א), יורשין אחריו, יורשי

אחרי, יד אברהם (ס'), יד אבשלום (ס') יד

אפרים (ס').

יב"ל ירא אלהים בכל לבבו.

יב"א י"י אלהי ואלהי אבותי (יבא"א), יהי אור

ויהי אור.

יב"מ ירא אלהים וסור מרע.

יב"מ י"י אורי וישעי ממי אירא.

יב"ת יגדל אלהים חי (ת').

יב"ח יגדל אלהים חי וישתבח (ת').

יב"י י"י אלהי ישראל, ישוב ארץ ישראל.

יב"א י"י אלהינו י"י אחד.

יב"ס יעקב איש כפר סכניה.

יב"ר י"י ישמך אלהים כרחל ולאה.

יב"ל יש אם למקרא, יש אם למסורת (יאלמ"ס)

(יב"ל ויא"ל), יזכרם אלהים לטובה.

יב"ל יש אם למסורת סבירא ליה (יעב"ץ).

יב"מ ישיבת אהל משה (ס').

יב"ע יבוננה אל עליון.

יב"ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.

יב"צ יאהרצייט (י"צ).

יב"ק יראת אלהים קודמת — קדמון.

יב"מ יאוש שלא מדעת.

יב"ש שנים עשר, ימי בראשית, יודעי בינה, יש בו,

יש בכור, יגדל בחורה.

יב"א יצחק בן אברהם.

יב"ג יוסף בן נריון.

יבג"י יבורך גבר ירא י"י (יגי"י).

יב"ה יש בקדשי המזבח (יבה"מ), יעקב בעל

הטורים (יבה"מ).

יבה"מ צ"ל עשרת בני המן צריך לכתוב (יעב"ץ).

יב"ב וגבש"ש יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא.

יבומ"ט יגדל בתורה ובמעשים טובים.

יב"ת י"ב הודש — חדשים, יצא בן חורין.

יב"ט עשרה בטלנין (עב"מ), יהודה בן טבאי.

יב"י יברך בית ישראל, ירבה בישראל, יבנה

ישראל.

יב"ו יברכך י"י וישמרך.

יב"ו יברכך י"י וישמרך.

יב"פ י"י יאר י"י פניו אליך ויחנך.

ישיפאול"ש ישא י"י פניו אליך וישם לך

שלום.

יב"ש יעקב בן יוסף שליט.

יב"ו יגדל בתורה כהונן וכשורה.

יבכש"ד יפתח ברורו בשמואל ברורו.

יב"מ ירצה בכל מעשיו, יש בו משום.

יבמ"י ישא ברכה מאת י"י.

יבמנ"ט יש בו משום גותן טעם.

יב"ג יהושע בן נון, יששכר בנימין נפתלי.

יב"ה יין בשמים נר הבדלה (פסח ק"ד).

יב"ס ייבא סבא.

יב"ע יונתן בן עוזיאל, יצירה בריאה עשיה (ק'),

יושב בסתר עליון, (בצש"י בצל שדי יתלונן).

יב"צ יואב בן צרויה, י"ב צרופי (יעב"ץ), ינחני

במעגלי צדק, יפרח בימיו צדיק.

יב"ק יענגו ביום קראנו, קומה בעזרת ישראל.

מ

מ' טעם, טענה, טפה, טפחים, טעות, טור, טפה,
 טיפות, טבילה, טבילות, תשעה, טעון, טור,
 מורים.
 מ'א טעם אחר, טובה אחת, מ' ארומים, טל אורות
 (ס'), טורי אבן (ס'), טומאת אוכלין, טהרת אברהם
 (ס'), טור אודם (ס').
 מ'א'ו'מ (מ) טומאת אוכלין ומשקין.
 מ'א'ו'ט'ש מוט אסר וטוט שרי.
 מ'א'ח טור אורח חיים (טא"ח, טא"ח) (ס').
 מ'א'ע טיר אבן עזר (טא"ע) (ס').
 מ'א'ק מלה אריה קשה.
 מ'ב ט' באב (ת"ב, תב"א), טעון ברבה.
 מ'בא'ל באלב"ם = רמלא.
 מ'ב'ב טעון שתי ברכות.
 מ'ב'י מכול יום (מב"י).
 מ'ב'י מכול יום.
 מ'בלי"ך טעם בלי רוח.
 מ'ג מלית גדול, טובה גדולה, טעות גוי, טופס
 גסין, טיב גסין (ס').
 מ'ד מן דו, טרפא דאסא (עלי הדם).
 מ'ד'ש טופסא דשטרי.
 מ'ה טעם הדבר — המקרא, טופס השטר (מ"ש),
 טובת הנאה, טורח הדרך, טומאת הנוף (טה"ג),
 טעון — מעונין הזאה (הויה).
 מ'ה'ב טעות הוא בידם.
 מ'ה'ג טומאת הנוף (מ"ה).
 מ'ה'ד טעם הדבר (מ"ה), טורח הדרך (מ"ה).
 מ'ה'ז טעון — מעונין הזאה (הויה) (מ"ה).
 מ'ה'מ טעמי המצות (ס'), טעמי המסורה (ס')
 — המקרא (ס').
 מ'ה'מ'ס טעמי המסורה (מ"מ).
 מ'ה'ק טהרת הקורש (ס').
 מ'א ט"ו אב, טומטום ואנדרוניגוס (טומא"ג),
 טומאת אוכלין (ט"א).
 מ'א'ח טור אורח חיים (טא"ח) (ס').
 מ'א'ע טור אבן עזר (טא"ע) (ס').
 מ'ו'ה טובת הנאה (מ"ה, טוה"ג).
 מ'ו'ז טורי זהב (מ"ז) (ס').
 מ'ו'ח'מ טור חושן משפט (מח"מ) (ס').
 מ'ו'ט טומאה וטהרה, טוב טעם (ס') (מ"ט).
 מ'ו'י'ד טור יורה דעה (מיו"ד, מיד"ד) (ס').

מ'ו'מ טל ומטר (טומ"מ), טענה ומענה (טומ"ע)
 (זרובל), טבח ומכר.
 מ'ו'נ ט"ו גסן, ממיר ונעלם.
 מ'ו'פ טריפה ופסול.
 מ'ופעמלה"מ מופח על מנת להטפית.
 מ'ו'ר טוב ורע.
 מ'וש"ע טור שולחן ערוך (ס').
 מ'ו'ת מלית והפילין, טענות ותביעות.
 מ'ו'ז טורי זהב (מ"ז) (ס'), טומאת זב — זבה,
 טעם וקנים (ס'), טעון זריקה.
 מ'ז'ד טעון זריקת הדם.
 מ'ז'מ טומאת זב ומצורע.
 מ'ז'ת טבילת חובה, טעם חטא, טהרת חולין (ס').
 מ'ח'ו'מ טוביה חטא וזיגור מניד.
 מ'חולב"ש טענו חמין והורה לו בשעורין.
 מ'ח"מ (מח"מ).
 מ'חפ"ח ממצ"ד טבא חרא פלפלא חריפתא ממלא
 צנא דקרי.
 מ"מ טוב טעם (ס') (מ"מ), טעון טבילה.
 מ'מ'ג טוען טענת גנב.
 מ'מ'ו טוב טעם ודעת, (טומ"ו, טמ"ד).
 מ'י מכול יום (מכ"י).
 מ'י'כ מירת כסף (ס').
 מ'י'כ מירת כסף (ס').
 מ'כלא"י מלמול כלאחר יד.
 מ'למ"ד מלמ"א טב למיתב מן דו מלמיתב
 ארמלו.
 מ'ל"פ (מעל"פ).
 מ'ל"ש (מעל"ש).
 מ"מ טומאת מח, טבילת מצוה, טעמי מצות (ס'),
 טפחא מונה (ד'), טעמי מקרא, טריד מצוה, טעמא
 מאי, טומאת מצורע.
 מ'מ'ד טעון מתן דמים.
 מ'מדואעג"מ טעון מתן דמים ואימורין על גבי
 מובה.
 מ'נ טומאת נפש.
 מ'נח"א טעמים נקודות תנין אותיות.
 מ"ס טעות סופר, טפה סרוחה.
 מ"ס'ש שק"ן נוזלי"ם (ד') (מקבלין רק דגש
 חזק).
 מ'ע טביעת עין, טעות עכו"ם, טב עלם (יוסף).

חמוה"ק חסורי מחסרא והכי קתני.

חמו"ו(ע) חנניה מישאל ועזריה.

חמו"מ חברת מקרא ומשנה.

חמו"ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמוה"ק).

חמו"ש חורש מועד ושבת (חמ"ש).

חמ"ח חרא מחדא.

חמ"י חברת מעוררי ישנים.

חמ"ג חברת מקיצי גרדמים, חד מנייהו נקט.

חמ"ס חומשים מחזורים סדורים.

חמ"ע חבריו מוכיח עליו, חברת מלבישי ערומים,

חומש מאור עינים (חומ"ע) (ס).

חמפ"ג חולתית מוריים פת נבינה.

חמ"ש חודש מועד שבת (חמו"ש), המרמשה צבי (ס).

חמשו"ל חמץ משש שעות ולמעה.

חמש"ס חול מועד של סכות.

חמש"פ חוץ משוה פרומה, חול מועד של פסח.

חמש"ת חוקה מרה שנה תורה.

חמ"ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.

ח"ג חצי נוק, חי נפשי, חינוך נערים, חיי נצח,

חכמה נסתרה.

חנ"א חברת נשמת אדם (?).

חנב"ב חכמת נשים בנחה ביתה.

חנ"ה חלה נרה הרלקת (הנר), תנוכת הבית.

חנ"ג חתיכה נעשית גבילה, חרב נוקמת נקם (ס).

חנ"צ חצי נוק צדורות.

חס' חסר, חסירים, חסרה (ל).

ח"ס חשש סכנה (חש"ס).

חס"מ חסדים טובים.

חס"ל חסד לאברהם (ס).

ח"ע חתימת עדים, חיי עולם, חיי עד, חיבוט ערבה.

חע"ד חברת עוזר דלים.

חע"ד ול"מ חבל על דאברין ולא משתכחין.

חע"ת חכמינו עליהם השלום (חעה"ש).

חעוה"ב חיי עולם הבא (חעהוה"ב).

חעוה"ז חיי עולם הזה.

חעו"כ חייבים על רונם כרת (ועש"ח ועל שננתם

חמאת).

חע"כ חתימת עדים כשרים.

חע"מ חכם עדיף מנביא, חפץ ערבות מושבו (?).

חעמ"פ חייבין עליהן משום פגול.

חע"ש חבור עמודי שבע.

ח"פ חונה פה, חסף פתח (ד'), ח' פרקים

(להרמב"ם), חנ פסח, חרב פיפיות (ס).

חפ"י חסרי פא יוד (ד').

חפ"מ חתיכה פריעה מציצה.

חפ"ב חסרי פא נון (ר').

חפ"ק(ק) חונה פה קהלה (קדושה).

חפ"ת חיים פלמיאל תולעת.

ח"צ חכם צבי, חובבי ציון, חמדת צבי (ס), חטאות

צבור (תה"צ), חשבון צדק, חרבות צורים (ס).

חצה"כ חצר הכבד.

חצו"מ חצופה ומרשעת.

הצסל"י חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת').

חצ"ש חציה שלי (ח"ש).

ח"ק חסף קמץ (ד'), חירק קטן (ד'), חסרי קצוות

(ד'), חצי קדיש (ת'), חברה קדישא, חוות

קשה (ס).

חק"ל חקקי לב (ס).

ח"ר חיה רעה, חולי ראש.

חר"ו חירוף ונידוף, חירופים ונידופים.

חר"ג חירושי רבנו נסים.

חר"צ חברת רודפי צדק.

חר"ש חמישי רביעי ששי (הר"ו).

ח"ש חצי שעה, חצי שיעור, ח' שעות, חרש

ששוני (ת'), חורת שלום, חיי שרה, חוקות שמים

(ס), חילול שבת, חכמת שלמה (ס) חלק שלמה

(ס), חצי שקל (מתה"ש), חציה שלי (חצ"ש),

חוט שני (ס).

חש"א חברת שבת אחים, חשש איסור.

חשאב"ס חולי שאין בה סכנה.

חש"ד חסר שנת דפוס.

חשה"ג חשבון הנפש.

חש"ו חרש שומה וקטן (חשו"ק).

חשו"מ חברת ש"ס ומשניות.

חש"ו פ"ר חרש שומה וקטן פגיעתן רעה.

חשיב"ס חולי שיש בה סכנה.

חש"מ חולו של מועד, חורת של מצוה.

חשמ"ן חיים שאל ממך נתת.

חש"נ חטאו של נחש.

חשנב"ע חולין שנכנסו בעורה.

חש"ס חשש סכנה (ח"ס).

חש"ע חטאו של עגל.

חשעע"ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע"ה).

חשרפב"י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.

ח"ת חתן תורה, חולקין תרומה, חותם חכנית

(ס), חמש תשובות (ס), חקל תפוחין (ס) (ק').

חתי"ז חתימת זקן (ח"ז).

חת"ת חברת תלמוד תורה.

חוש"ם חולו של מועד.

חז"ת הותם תכנית (ס') (ח"ת).

חז"ן חוב זה, חתימת וקן (ח"ו).

חז"ת חור הרין (חז"ר).

חז"מ חגי זכריה ומלאכי.

חז"ל חכמינו — חכמים וזרונים לברכה, חזון למועד (ס').

חז"ם חיים ועלינ סלאנימסקי.

חז"ת חרם חכמים, — חמור, חררי חררים, חשש חמץ, — חיומן.

חזתא"ל חברך חבא אית ליה.

חז"ג חסר חכמה גבורה (ק').

חז"נ חסר חכמה נצח (ק').

חז"צ חברת חובבי ציון.

חז"ת חמשה חומשי תורה.

ח"ט חשש טרפות, חן טוב (ס'), חמי מבריה, חיים טובים.

ח"י חירושי.

ח"י שמונה עשר (י"ח).

ח"י"א ח"י אדומים.

ח"י"ג ח"י גדולים.

ח"י"ז ח"י יהובים.

ח"י"פ ח"י פנים, ח"י פרומות.

ח"י צ"ל ח"י צלמים (= קרייצער).

ח"י רז"כ ח"י רובל כסף.

ח"י ר"ט ח"י רייכסמאהלער.

ח"י חתימת יד — ידי, חכמי יון, חכמת יוגית,

חק יעקב (ס'), חסון ישועות (ח"ש) (ס'), חות יאיר (חוי"י) (ס'), שמונה ימים, חלק יעקב (ס'),

חמדת ישראל (ס').

חז"ר חלק יורה דעה (חז"ר).

חז"ר"א חיים יוסף דוד אוולאי.

חיה"ח חיבור יד החזקה.

חיה"ק (תה"ק).

חיה"ש (תה"ש).

חז"צ ח"י וברוך צורי.

חז"ת ח' ימי חנוכה.

חז"ם חולי יסורים ים מדבר.

חיל"י חזי יחיה לא ימות.

ח"כ חסרון כים, חביבי כנפשי, חייבי כריתות,

חוקת כשרות, חצי כופר, חלוק כתב, חולק כבוד,

חשוב כמת (חכ"מ).

חכ"א חכמים אומרים (ח"א).

חכ"ב חכמה כתר בינה (ק').

חכה"ת חכמת התכונה (תהת"כ).

חכ"ח חלק כחלק.

חכ"י חברים כל ישראל.

חכ"ת חברת כל ישראל חברים.

חכ"מ חשוב כמת (ח"כ).

ח"ל חוץ לארץ (חז"ל), חייבי לאוין, חס לנו,

חרם לזרים, חוץ לדרך — לזרנו, חק לישראל

(ס'), חזר לראש — למוטב, חבלי לידה, חכם

להרע (חכלה"ר), חייב לדרך (חל"ב), חסר

לאברהם (ס').

חלא"א חוץ לארבע אמות (חלר"א).

חלאה"ש חל להיות אחר השבת.

חלא"ת (חלי"ת).

חל"ב חייב לדרך (ח"ל), חרם לזרים בגדיו.

חלבנח"ש חרם לזרים בגדיו חרם שמתא.

חלבנח"ש דרגמ"ה חרם לזרים בגדיו חרם

שמתא דרבנו גרשום מאור הגולה.

חלב"ש חל להיות בשבת.

חלד"ה חוץ לדרך הטבע (חולר"ה).

חל"ה (חלעה"ב).

חל"ת חושא לעזותי י"י תשועתי (אלהי).

חל"מ חזר למוטב (ח"ל), חתום למטה (ח"מ),

חזון למועד (ס'), חמור למשא.

חל"מ כצנ"ש (שצ"מ חנכ"ל).

חל"ג חינוך לגערים.

חל"ס חוץ לסוכה.

חלעוה"ב חלק לעולם הבא (חל"ה).

חל"ף חר לא פגום.

חל"ק חייב — חייבים לקרות.

חלר"ע חמאנו לפניך רחם עלינו (ת').

חל"ת חוץ לתחום (חול"ת).

ח"מ חתום ספה (חל"מ), חבלי משיח (חב"מ),

חצי משי, חושן משפט (חז"מ) (ס'), חייבי מיתות,

חייב מיתה, חכמי משנה (חז"מ), חלקת מחוקק

(ס'), חמש מגילות (חמ"ג), חתימת מילה, חסורא

מחסרא, חולי מעיים, חושך מצרים (חמ"צ), חומרי

מתנתא (ס'), חברת מקרא (תה"מ).

חמא"ד חברת משכיל אל רל.

חמב"ד חייבי מיתות בית דין.

חמ"ג חמש מגילות (ח"מ).

חמ"ד חמשת מיני דגן (חמ"ד), חסר מקום דפוס.

חמדח"ם חוץ מדרך הטבע.

חמ"ה חברת מפצי השכלה (חמפ"ה), חברת מחזיקי

הרת (חמחז"ה).

חוט השני (ס'), חוט השערה (תוה"ש), חבמי
 הרור (תה"ר), חסירי הרור, חיקור הרין, חובת
 הלבבות (ס'), חנוכת הבית, חוקת הברית (ס'),
 חוקת הבתים, חידושי הלכות, חצר הכבד (תה"כ),
 חשבון הנפש (תה"נ) (ס'), חמרת הימים (תה"י)
 (ס').

תה"א חכמי — חסירי האומות.
 תה"ב חכמי הבבלים.
 תה"ג חוקות הגויס, חתימת הנמרא.
 תה"ד חכמי — חסירי הרור.
 תה"ט חכמי הטבע.
 תה"י חמרת הימים (ס').
 תה"כ חברת הכנסת כלה.
 תה"ל חולין הוא לך, חובה היא לו, חתיכה
 הראויה להתכבד.
 תה"מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי
 המשנה, חכמת המולות (תהמ"ו), חושן המשפט
 (תוי"מ) (ס'), חסירי השם, — המקום, חידושי
 המאירי (ס'), חבלי המשיח (ח"מ).
 תה"נ חכמי הנוצרים, חכמת ההגדרה, חשבון
 הנפש (ס'), חינוך הנערים.
 תה"ס חוט הסיקרא (תוה"ס).
 תה"ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון העבור.
 תה"פ חכמת הפרצוף.
 תה"צ חטאת הצבור (ת"צ).
 תה"ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, חיות הקורש,
 חילופי הקריאה.
 תהר"ל חתיכה הראויה להתכבד.
 תה"ש חצרות השיר (ס'), חשבון השוה, חבצלת
 השרון (ס'), חוט השדרה (תוה"ש), חלול השם.
 תהש"ס חתימת הש"ס.
 תהת"כ (תכה"ת).
 ת"ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס, חוק
 ונתחוק, חי וקים (ת'), חקירה ודרישה, חוקר
 ודורש (תו"ד), חסרות ויתרות (תו"ת), חי ונושע
 (ס').

תו"א חסד ואמת (ס').
 תו"מ חסידים ואנשי מעשה.
 תו"ב חוק ואמץ בתורה (תא"ב), חולדה וברדלס,
 חכמה ובינה, חסד ובינה, חריף ובקי, חורבן בית.
 תוב"א חוק ואמץ בתורה אמן.
 חובה"מ (חבה"מ).
 חוב"צ חובבי ציון.
 חוב"ש חורבן בית שני.

תו"ג חסד ונבונה, חכמה ונבונה, — וגדולה,
 חסדים ונבירות (ק').
 תו"ד חלב ודבש, חוקר ודורש (ת"ו), חות דעת
 (ס').
 תו"ה חלה וסת הרלקה, חובת הלבבות (ת"ה)
 (ס'), חול המועד (תה"מ).
 תוה"ג חוקות הגויס, חוקת הגוי.
 תוה"ט חוש הסעם (תה"ט).
 תוה"מ חול המועד (תה"מ), חוש המשוש, חוני
 המעגל.
 תוהמ"ס חול המועד סכות.
 תוהמ"פ חול המועד פסח.
 תוהמ"ש חול המועד של סכות.
 תוהמ"ש"פ חול המועד של פסח.
 תוה"נ חולי הנופל.
 תוה"ר חוש הריה, — הראות.
 תוה"ש חוש השמע, חוט השדרה (תה"ש), חוט
 השני (ס').
 תוה"ל חזור לראש.
 תו"ת חד וחד.
 תו"ט חוכא ומלולא, חוכא ואטלולא.
 תו"י חות יאיר (ס') (ת"י).
 תו"ל חוק ואמץ לבד.
 תו"ת חסר ויתר, חסרות ויתרות (ת"ו).
 תו"כ חתן וכלה.
 תו"ל חוץ לארץ, — למדינה, — למחנה, חוץ
 לעיר.
 תולד"ה (חלד"ה).
 תול"ז חוץ לזמנו.
 תול"ל חוטא ולא לו.
 תול"פ חנוך ורחום לכל פועל (ת').
 תול"ת (תל"ת).
 תו"מ חרב ומנן (ס').
 תומדה"ט (תומדה"ט).
 תומ"ע (תומ"ע).
 תו"נ חכם ונבון, חוק ונתחוק (ת"ו).
 תו"נ מו"ק חי וקים נורא מרומ וקדוש (ת').
 תו"ס חינוך וסומא.
 תועו"ד היה ועופות ודגים (תעו"ד).
 תועמ"ש חולדה ועכבר מצויים שם.
 תו"פ חנוכה ופורים.
 תופ"ק חונה פה קהלתנו.
 תו"ש חומש שמרונ, חיים ושלום, חדש ושבת.
 תוש"ת חוט של חסד.

חוט השני (ס'), חוט השערה (תוה"ש), חבמי
 הרור (תה"ר), חסירי הרור, חיקור הרין, חובת
 הלבבות (ס'), חנוכת הבית, חוקת הברית (ס'),
 חוקת הבתים, חידושי הלכות, חצר הכבד (תה"כ),
 חשבון הנפש (תה"נ) (ס'), חמרת הימים (תה"י)
 (ס').

תה"א חכמי — חסירי האומות.
 תה"ב חכמי הבבלים.
 תה"ג חוקות הגויס, חתימת הנמרא.
 תה"ד חכמי — חסירי הרור.
 תה"ט חכמי הטבע.
 תה"י חמרת הימים (ס').
 תה"כ חברת הכנסת כלה.
 תה"ל חולין הוא לך, חובה היא לו, חתיכה
 הראויה להתכבד.
 תה"מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי
 המשנה, חכמת המולות (תהמ"ו), חושן המשפט
 (תוי"מ) (ס'), חסירי השם, — המקום, חידושי
 המאירי (ס'), חבלי המשיח (ח"מ).
 תה"נ חכמי הנוצרים, חכמת ההגדרה, חשבון
 הנפש (ס'), חינוך הנערים.
 תה"ס חוט הסיקרא (תוה"ס).
 תה"ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון העבור.
 תה"פ חכמת הפרצוף.
 תה"צ חטאת הצבור (ת"צ).
 תה"ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, חיות הקורש,
 חילופי הקריאה.
 תהר"ל חתיכה הראויה להתכבד.
 תה"ש חצרות השיר (ס'), חשבון השוה, חבצלת
 השרון (ס'), חוט השדרה (תוה"ש), חלול השם.
 תהש"ס חתימת הש"ס.
 תהת"כ (תכה"ת).
 ת"ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס, חוק
 ונתחוק, חי וקים (ת'), חקירה ודרישה, חוקר
 ודורש (תו"ד), חסרות ויתרות (תו"ת), חי ונושע
 (ס').

תו"א חסד ואמת (ס').
 תו"מ חסידים ואנשי מעשה.
 תו"ב חוק ואמץ בתורה (תא"ב), חולדה וברדלס,
 חכמה ובינה, חסד ובינה, חריף ובקי, חורבן בית.
 תוב"א חוק ואמץ בתורה אמן.
 חובה"מ (חבה"מ).
 חוב"צ חובבי ציון.
 חוב"ש חורבן בית שני.

ת

ח' חלק, — חלקים, חכמה, — חכמת, חלון, חומש, חברה, חודש, חסר, חסרה.
 ח"א חיי אדם (ס'), חכמת אדם (ס'), חידושי אנדרות (ס') (ח"א), חיווק אמונה (ס'), חומת אנך (ס'), חכמת אברהם (ס'), חר אמר, חכמים אומרים, חודש אלול, חלק א', חוקת איסור (ח"א), חנן אלהים (ס').
 חא"א מפבב"ח חוקה אין אדם מעיו פניו בפני בעל חובו.
 חא"ה חידושי אנשי השם (ס').
 חא"ה חסידו — חכמי אומות העולם (חא"ה"ע, חא"ע), חלק אבן העזר (חא"ע), חטא אדם הראשון (חא"ה"ר).
 חאה"ר חטא אדם הראשון (חא"ה"ר).
 חאה"ת חידושי אנדרות התלמוד.
 חא"ז חופת אליהו וזמא (ס').
 חא"ח חלק אורת חיים (חא"ח).
 חא"כ חנם אין כסף.
 חא"ל חייב אדם לומר, — לברך (חא"ל"ב).
 חאל"ב חוק אמצ' לער בתורה.
 חא"מ חלק אלוה ממעל.
 חא"ר חופת אליהו רבא (ס').
 ח"ב חכמי בכל, חתן בראשית (חב"ר), חזור בך, חיי בשרים (ס'), חרבן בית, חרבן בית, חש בראשו (חב"ר) (חב"ע"ב חש בראשו יעסוק בתורה).
 חב"א חרבן בית ראשון (חב"ר), חילופי בן אשר.
 חב"ד חכמה בינה דעת (ק').
 חבה"מ חרבן בית המקדש (חבה"מ"ק).
 חב"ו חפץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
 חב"ח חברת בקור חולים, חדר בחדר, חנניה בן חזקיה.
 חב"י חומץ בן יין, חינוך בחירי יה (ס'), — בית יהודה (ס').
 חב"י"ב חש בראשו יעסוק בתורה.
 חביב"ג חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
 חב"ית חלב בשר יין תכלת.
 חב"כ חושך בכשרים (חבכ"ש).
 חבל"י חוק בתורה לאורך ימים.
 חבלי"ו חוק בתורה לאורך ימים ושנים.
 חבל"מ חיי בשרים לב מרפא.

חב"מ חי בן מקיץ (ס'), חולי בני מעים (ח"מ).
 חב"נ חילופי בן נפתלי.
 חב"ס חכמת בן סירא (ס') (ב"ס).
 חב"ע חולין בעזרה.
 חבע"פ אש"ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
 חב"פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
 חב"ק חברת בני קורש.
 חב"ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח"ב).
 חב"ת חזור בתשובה, חפץ בתורה.
 ח"ג חובת נלות, חצי גרים, חר נריא, חרם נמור, חמדה גנוזה (ס'), חלק גדול.
 חג"ב חתימת נמרא בבליה (חגב"ב).
 חגב"י חופר גומץ בו יפול (ופג"ג ופורץ גדר ישכנו נחש), חלב נבינה ביצים יין ישן.
 חגב"ש חלב נבינה בצלים שחליים (לא יאכל אדם אחר תקות רם).
 חג"ד חתימת גמר דין.
 חגול"ד חר גרים ולא דייק.
 חג"ח חברת נמילות חסד, — גומלי חסדים.
 חג"י חרשים גם ישנים.
 חג"ת גדי"מ חסד נבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות (ק').
 חג"ת חסד נבורה תפארת (ק').
 חגת"מ חסד נבורה תפארת מלכות (ק').
 ח"ד חלוקא רבנן, חות דעת (ס'), חלש דעתיה, חתן דמים.
 חד"א חומש דפוס א', חידושי אנדרה (ח"א).
 חד"ב חומש דפוס ב'.
 חדול"ג חר דייק ולא גרים.
 ח"ד כח"ד חושבנא דרין כחושבנא דרין.
 חדל"ע חברת דורשי לשון עבר.
 חדל"ש חירגא דיומא לא שמיה.
 חד"צ חברת דורשי ציון, חי דומם צומח.
 חדצ"מ חי דומם צומח מדבר.
 חד"ר חסד דין רחמים (ק'), חרם רבנן, חלוקא רבנן.
 חדר"ג חרם דרבינו גרשום.
 חדרנמ"ה חרם דרבינו גרשום מאור הגולה.
 ח"ה חנ המצות (תה"מ), חילול השם, — השבת (תה"ש), חומ השרדה (תה"ש), חידוש הלבנה (תה"ל), חלופי הקריאה, חידוש העולם (תה"ע),

ולש"ב (זלשל"ב).

זלשל"ב זכין לאדם שלא בפניו (ולש"ב) (ואחלא"ב ואין חבין לו אלא בפניו).

זלש"ש זוכה לשתי שלחנות.

ז"מ זקן ממרא, זרע מלוכה (זה"מ), זבחי מתים.

זמב"ד זרע מלכות בית דוד.

זמב"ג ז' מצות בני נח.

זמג"ר (ר) זמן גרמא.

זמה"ב זקן ממרא האמור בתורה (זמהא"ב).

זמה"ת זה מן התימא.

זמ"ז זה מזה.

זמ"נ נק"מ זרעים מועד נשים נזיקין קדשים מהרות.

זמעפב"ד זקן ממרא על פי בית דין.

זמ"פ ז' מיני פורענות.

זמ"ק זה מקום קבורת.

זמ"ש זה מה שאמר, — שאמרו (זמ"א) —

שכתב (זמ"ש).

ז"נ ז' נקיים.

זבול"ח זה נהנה וזה לא חסר.

זנמ"ל זה נותן מעם לדבריו.

זנ"ל זכר נשיאתו (בשמתו?) לברכה.

ז"ס ז' ספירות (ק), זה סוד.

זס"ג זה סוד גדול.

זס"ע זה סוד עמוק.

זסנ"ע זה סוד נן עדן.

זסטר"ץ (ממוצא השנים) (ר').

זס"ת ז' ספירות תחתונות (ק').

ז"ע זה ער, זכר — זכרון עולם.

זעה"א זקני עם הארץ.

זע"ז זה על זה, זה עם זה, ז' על ז'.

זע"כ זמן עצי כהנים.

ז"פ ז' פעמים, — פנים, זה פירוש, פירוש, זמן

פריון, זבח פסח.

זפ"ה זה פירוש הכתוב.

זפ"ז ז' פעמים ז'.

ז"צ זבחי צדק (ס').

זצו"ל זכר צדיק וקדוש לברכה (וצוק"ל, וצוקל"ב),

זכר צדיק וזרעו לברכה.

זצוקל"א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.

זצוקל"ב זכר צדיק וקדוש לברכה.

זצוקללה"ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא.

זצ"ל זכר צדיק לברכה.

זצלה"ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.

זצק"ל זכר צדיק קדוש לברכה (וצקל"ב).

ז"ק זקף קטן (ד'), זרע קיים, זרעא קיימא, זרע

קדושים, זרע קודש (ס'), ז' קרואים.

זק"ג זמן קבוץ גלויות, זקף גדול (ד') (ז'ג).

זק"ד זקוקין דגורא (זק"ג) (ס').

זקוא"ל זכר קדושים ואדירים לברכה.

זקוצ"ל זכר קדוש וצדיק לברכה.

זק"ל זכר קדוש לברכה.

זק"ג זרע קיים נצח.

זק"ן שמ"י זכר קדוש נצח שלום משכבו יהיה.

זקצ"ל זכר קדוש צדיק לברכה.

זקש"ש זמן קריאת שמע (זמק"ש).

זקשש"ש זמן קריאת שמע של שחרית.

ז"ר זית רענן (ס'), זבחי ריב (ס'), זבחי רצון (ס').

זר"ק זרע קודש — קדושים (ז"ק).

ז"ש זה שאמר, — שאמרו (זש"א), — שכתב (זש"ב),

זה שנאמר (זש"ג) זבח שמואל (ס'), זבחי שלמים.

זש"א זה שאמר, — שאמרו (ז"ש).

זש"ה זה שאמר הכתוב.

זש"ג זה שנאמר (ז"ש), וזהו של נחש.

זש"צ זבחי שלמי צבור.

זש"ת זמן ששבח תלמודו (זשש"ת).

ז"ת זכרון תרועה, זמן תפילין, זמן תפלה, ז' תחתונים,

ז' תקונים (ק').

זת"ה זה תוכן הכתיב — הרברים, זאת תורת

האדם (ס').

זת"ח זקני תלמידי חכמים.

זת"ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.

זתל"ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.

זת"מ זכרו תורת משה (ס'), זמן תפלת מנחה.

זת"ע זמן תפלת ערבית.

זת"ש זמן תפלת שחרית.

זחא"ר זה חלק אדם רשע.
 זחא"ר"מ וגא"מ זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת
 אמרו מאל.
 זח"ב זוהר חלק ב'.
 זח"ג זוהר חלק ג'.
 זח"ה זאת חוקת התורה (זחח"ת).
 זח"ו זבת חלב ודבש.
 ז"ט זוהר טוב (ס').
 זטה"ע שבעה טובי העיר.
 ז"י זרע ישראל, — יעקב, — יהודה, זמירות ישראל,
 זכרון יעקב (ס').
 זי"א ז' ימי אבילות.
 זי"ב ז' ימי בראשית.
 זיה"ח ז' ימי החופה (זי"ח).
 זיה"מ ז' ימי המשחה (זי"ה).
 זי"ל זכרונו יהי לברכה, זכותו יעמוד לנו.
 זי"מ זכר יציאת מצרים (זי"מ).
 זימח"ל זכור י"י מה היה לנו.
 זי"ע זכותו יגן עלינו, זכרונו יעמוד עולם.
 זיע"א זכותו יגן עלינו אמן.
 ז"כ זכרי כהונה, זה כפרתי.
 זכ"א זכות אבות (ז"א).
 זכ"ז זה כנגד זה.
 זכ"ל ז' כוכבי לכת (שכ"ל).
 ז"ל זכור — זכרונו לברכה, זכור לטוב, זה לשונו,
 זכר לדבר, זכר לתרבו (זל"ח), זכרונו לחיים (ת')
 (זל"ה).
 זל"א זכרון ליום אחרון (ס'), זכור לאברהם (ס').
 זל"ל זכרה לי אלוהי לטובה (זחע"כ"ר וחוסה עלי
 כרוב רחמיך).
 זל"ה זכרונו לחיי העולם הבא (וללה"ה, ולע"ה).
 זל"ז זה לזה.
 זל"ח זכרונו לחיים (זל"ל), זכר לתרבו, זכר לחנינה.
 זל"ט זכר לטיט.
 זל"יב זכותו לעד יגן בעדנו.
 זל"ה"ש זמירות ליום השבת (זל"ה"ש).
 זל"מ זכר יציאת מצרים (זי"מ).
 זללה"ה זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.
 זלמ"ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
 זלמ"ש זמירות למוצאי שבת.
 זל"ע זכרונו לחיי עד, — עולם.
 זל"פ זכר לפסח.
 זל"צ זרעו לכם צדקה.
 זלקצ"ט זכור לברכה קדוש צדיק מהור.

זבעזוב"ע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
 זב"ר זיל בתר רובא, זרע ברך ראשון (ס').
 זב"ש זבת שמואל (ס'), זרע ברך שני (ס').
 ז"ג זקף גדול (ד'), ז' גברי, זה גובר.
 זג"כ זה גם כן.
 ז"ד (זק"ד) זריקת דם.
 זרב"ג (שרב"ג).
 זדרוה"ז ז' מפתים ד' אצבעות ד' מפתים ז' אצבעות
 ה' מפתים ז' אצבעות (מדת לחם הפנים).
 זד"ל זו דומה לזו.
 ז"ה זיו השכינה, זה הדבר, — הרבר, — הרין, —
 הדרר, — האיש (זה"א), — האות, זה הוא, זוכר
 הברית (זה"ב), זקני הדור, זוהר הקדוש (ס')
 (זה"ק), זמרת הארץ (ס') (זה"א).
 ז"ה אל"י זה השלחן אשר לפני יי'.
 זהו' והובים.
 זהונבוק"ב זוכר הברית ונאמן בבריתו וקים בטאמרו
 (ת').
 זה"ז זמן הזה.
 זה"ל זכות הוא לו.
 זהלצ"ב זה השער ליי' צדיקים יבואו בו.
 זה"מ זרע המלוכה. — זרע המלכות (ז"מ).
 זהע"י זה היום עשה יי' (נגנ"ב נגילה ונשמחה בו).
 זה"ק ז' הקפות, זוהר הקדוש (ס') (ז"ה, זה"ק),
 זרע הקודש.
 זה"ש זה הוא שאמר (זה"ש"א), — שאמרו, —
 שכתב (זה"ש"כ).
 זה"ת זאת התורה.
 זו"צ"ז זו ואין צריך לומר זו.
 זוה"ת זוהר החדש (ס') (זי"ח).
 זו"ז זה וזה.
 זו"ב זה וזה בודק.
 זו"ג זה וזה גורם.
 זו"מ זב ומצורע.
 זו"נ זעיר (אנפין) ונוקבא (ק'), זכר ונקבה.
 זו"ס זולל וסובא.
 זו"ע"מ זקנות ועוברות ומניקות.
 זו"ש זכור ושמור, זוהר שני.
 זושב"א זכור ושמור בדבור אחד.
 זו"ת זוהר תניגא.
 זו"ז זר זהב (ס').
 זו"ת זכאה תולקיה, — חולקהו, זוהר חדש (ס'),
 ז' חדשים, זמנא חדא, זהרי חמה (ס').
 זח"א זוהר חלק א'.

ורד"א במ"ב ור"ד אבודרהם במחילת כבודו
(יעב"ץ).
ור"ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורצוני לומר, ורחמנא
לצלן.
ור"מ ופס רצון מ"י.
ור"ס ורבנן סברי, ורבנן סבורא, ורבי סעדיה.
ור"ע ורבי עקיבא, ור' עמרם.
ושב"י ושמרו בני ישראל.
וש"ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
ושמ"ב ושבתא ממילא נפקא.
ושי"ג ושם נאמר, ושם נסמן.
ושע"י ושלום על ישראל.
ושעב"י ושלום על כל ישראל.
וש"פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש"ר ושלום רב, ושם רע.
וש"ש ושא שלום, ושלום שני, ושכולת שועל, ושבת
שירה.
ותב"צ ותירוצו בצדו.
ותה"כ וזה תוכן הכתוב.
ותותו"צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת').
ותסו"מ ותן סל ומסר (ת').
ות"ל ותצדק לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת'),
ותלמוד לומר.
ותל"מ ותו לא מירי.
ותמ"ל ותנא מסייע ליה.
ות"ע ותנאי עליה, ותערב עליך (ת').
ות"ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
ותתכ"ב ותלמוד תורה כנגד כולם.

וע"ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע"ת ועירוב תבשילין, — תחומין.
וע"ת וע"ת ועירובי תחומין ועירובי חצירות (יעב"ץ).
ופ"א ופירוש אחד, — אחר, ופרק אחד, ופרשה א',
ופעם א', ופסוק אחד.
ופג"ן ופורץ גדר ישכנו נחש.
ופס"ד ופסוקי דמרא, ופסק דין.
ופעם"ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת').
וצ"ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב), לומר, —
לקרות, — להבין.
וצבמ"ס וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב"ץ).
וצהוצ"צ וצדוק הדין וצדקת צדק (יעב"ץ).
וצי"ע וצדיק יסוד עולם.
וצ"ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין,
— לפרש, — להיות, — למחוק.
וצל"ד וצריך לדקדק, — לדייק.
וצ"ל דס"ל וצריך לומר דסבירא ליה.
וצלה"ת וצריך להתענות.
וצע"ב וצריך עיון גדול.
וק' וקרי.
וק"ו קצוות, ואני קראתיך.
וקי"ל וקיימא לן.
וק"ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
וקמ"ש וקבלת מלכות שמים.
וקמ"ש ובה"ת וקבלת מלכות שמים וברכת התורה
(יעב"ץ).
ור"א (ר"א).
וראב"ש (ראב"ש).

ז

זא"נ זעיר אנפין ונוקבא (ק') (זא"נ).
זא"ז זה את זה, זה אחר זה, זה אל זה, זמרו אלהים
וזמרו.
זאכ"ש זה אומר כולה שלי.
ז"ב זכור ברית (ת'), זמן במה, זרע ברך (ס'), זכרון
בספר (ס').
זב"א זכור ברית אברהם (ת').
זב"ב ז' בנינים בו (ד').
זבד"ן זמ"ו ב"ז ד"ד ובי"ו (סימן הפסקות) (ל').
זב"י זרע ברך י"י.
זב"ע זה בפני עצמו.

ז' זוהר (ס'), שבעה, זמן, זווים, זהובים.
ז"א זכות אבות (זכ"א), זקן אברהם (ס'), זרע אברהם,
זעיר אנפין (ק'), זה אומר, — אמר, — אינו.
זא"א זה אומר אני.
זאא"מ זה אומר אני מצאתיה.
זא"ב זה אומר בכה.
זאבזא"ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא"ב ולב"א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת
אלהים.
זאה"ל זכור אותו האיש לטוב.
זא"ו זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק').

ולקל"ל ולא קרשה לעתיד לבא.

ולק"מ ולא קשי מדי.

ול"ר ולשון רבים.

ולר"ע ולר' עקיבה.

ול"ש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה, ולא שגא.

ול"ת ולא תימא, ולי תימה, ולא תעשה, ולא תשא.

ולתשו' ולתשובה.

ומ"א ומדרש אנדה.

ומא"ל ומירי אחרינא לא.

ומא"מ ומה אני מקיים.

ומבה"ת ומברכין החרש.

ומ"ד ומאן ראמר (מ"ד).

ומ"ה ומשום הכי (ומש"ה), וכן משמעות הלשון

(וכמש"ה).

ומו"י ומורה ועובד ירוחם.

ומל"ב ומקשה לבו יפול ברעה.

ומ"מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח מנות.

וממ"ל ומכל מקום יש לישב.

ומ"ס ומר סבר.

ומ"ע ומעשר עני.

ומעש"ט ומעשים טובים (ומעש"ט).

ומפ"ח ומפני חטאינו (ת').

ומפ"ל ומפורש לעיל — לקמן.

ומ"ר ומביא ראיה, ומייתי ראיה.

ומר"ל ומביא ראיה לדבריו.

ומ"ש ומה שאמר, שאמר, שנאמר — שכתב, שכתבו,

שנכתב, שנשאר, ומעשר שני.

ומשאז"ל ומה שאמרו וכוונם לברכה.

ומש"ה ומשום הכי (מש"ה).

ומש"ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.

ומ"ת ומאן תני, ומתן תורה.

ומתבה"ב ומתענין שני וחמישי שני.

ומתחל"ה ומתחילין להתענות.

ומת"ל ומה תלמוד לומר.

ונ"ב ונכתב בצדו (נ"ב).

ונימוע"ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה (ת').

ונ"ל ונראה לי, ונפקי לן, ונאמר להלן.

ונלב"צ ונזכה לראות בנחת ציון (ונלבנ"צ).

ונל"ע ונראה לפי עניונו.

ונלע"ד ונראה לפי עניונו דעתי.

ונלשא"צ ונראה לי שאין צריך.

ונ"מ ונפקא מניה — מנה.

ונפ"ש ונשלמה פרים שפתינו.

ונת"ת ונתנה תוקף (ונת"ת) (ת').

וס' וסיעתיה (וסי"ע).

וס"א וסברא אחרת, וספרא אחרא (ק').

וס"ה וסך הכל, וסכום הכל.

וסכח"ס וסבת כל הסבות.

וס"ל וסבירא ליה, — להו.

וס"ע וסדר עולם (ס').

וע' ועיין, ועוד.

וע"ע ווי העמודים (ס).

וע"א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.

ועא"א ועכשיו אני אומר.

ועד"ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.

ועד"ז ועל דרך זה.

ועד"א ועל דרך זה אמר.

וע"ה ועל הכל, ועין הרעת (ס'), ועם הארץ, ועם

הכולל.

ועה"ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.

ועז"ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.

ועז"א ועל זה אמר.

ועז"נ ועל זה נאמר — נראה.

וע"ת ועירובי חצרות.

ועח"מ ועדים חתומים מטה.

ועחש"ח"ע ועל חמאים שאנו חייבים עליהם (ת').

ועי"ז ועל ידי זה.

ועי"ב ועל ידי כן.

וע"כ ועל כולם.

ועכ"ז ועם כל זאת, ועם כל זה.

ועי"ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש, ועיין

לעיל, ועיין לקמן.

ועכ"פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.

וע"ל ועד לחכמים (ס') (ו"ל).

ועמש"ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.

ועמש"ע ועיין מה שכתב עוד.

ועז"ג ועוד נראה — נאמר — נכתב.

וענ"ל ועוד נראה לי.

ועס"ח ועיין ספר חסידים.

וע"ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.

ועע"א ועוד ענין אחר — אחר.

ועע"ל ועיין עוד לקמן — לעיל.

ועע"ע וערלתם ערלתו ערלים.

ועפ"א ועל פיהם אמרו, ועד פרוטה אחרונה.

ועפ"ז (עפ"ז).

ועק"ק ועוד קשה.

ועד"ד ועוד רמז.

וינ"ל ויש נוהגין לומר — לקרות — לתקוע — להתענות.
 וי"ם ויש סותרין, ועשר ספירות (ק').
 ויע"ל ויחי עוד לנצח.
 ויע"ש ויעוין שם.
 וי"פ ויש פוסקין — פוסלין.
 ויי"ק ויין קפריסין (יעב"ץ).
 ויק"פ ויקהל פקודי.
 ויק"ר ויקרא רבה (ס').
 ויר"ל ויש ראיה לדבר, ויהי רצון לפניך.
 ויר"מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מ"י.
 ויר"ש וירא שמים (וי"ש).
 וי"ת ויונתן תרגם.
 וית"ל ויתן לך (ת').
 וכ' וכתיב.
 וכ"ב וכתיב בתריה.
 וכב"ב וכל בני ביתו.
 וכ"ד וכן דעת, וכל דבר.
 וכד"ל וכדומה לו, — לזה, וכל דרמי ליה.
 וכד"ש וכל דבר שורש.
 וכדת"ג לבעהש"ט וכל דבר תוקף נתון לבעל השמר.
 וכ"ה וכתיב התם, וכן הוא, וכך הוא.
 וכח"א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.
 וכחבמ"ר וכן הוא במדרש רבה.
 וכח"ג וכחאי גוונא, וכהן גדול.
 וכחד"ל וכל הדומה לו.
 וכח"מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, — מנהגם.
 וכח"נ וכן הנוסחא.
 וכחנ"ס וכן הוא נוסחת ספרדים.
 וכח"ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.
 וכח"פ וכל הפוסקים.
 וכו' וכוליה.
 וכי"ב וכיוצא בו.
 וכיבא"א וכיוצא בו אתה אומר.
 וכי"כ וכיום כפור.
 וכי"ר וכן יהי רצון.
 וכ"כ וכן כתב, כתיב, וכל כך.
 וכ"ל וכן ליתא.
 וכ"מ וכל מקום. וכן משמע — מפורש, וכן מצאנו.
 וכמבלק"פ וכן משמע בלקומי פירס (ס'), (יעב"ץ).
 וכמ"ה וכן משמעות הלשון.
 וכמ"ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב (וכמ"ש"ב).

וכמ"ש"א וכמו שאמר.
 וכ"ג וכן נראה, וכן נוהגין.
 וכנבכ"מ וכן נקרא בכל מקום.
 וכ"פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.
 וכפ"פ וכל פעם ופעם.
 וכצ"ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש — לתרץ, וכן צריך לכתוב.
 וכר"ת וכראשי תיבות, וכרבינו תם.
 וכ"ש וכל שכן, וכלי שני.
 וכשילעמ"ש וכל שכן יש לתמוה על מה שכתבו.
 וכ"ת וכי תימא — תאמר.
 וכת"א וכן תרגם אונקלס.
 וכתה"מ וכי תימא הני מילי.
 וכת"י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.
 וכת"י וכתוב.
 וכתע"ד וכי תעלה על דעתך.
 ו"ל (וע"ל).
 ולבסמ"ס ולבסוף מאי סבר (מעמ"ס).
 ול"ד ולאו דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא דק (ולר"ק).
 ולדה"ג ולדברי הנמרא — הנאונים.
 ולדוצ"ל ולדעת זה צריך לברך (יעב"ץ).
 ולד"ת ולדברי חכמים.
 ולד"ק (לד"ק).
 ולדרו"ל ולדברי רבותינו ו"ל.
 ולהשוותעב"ט ולהשומע יונעם ותבא עליו ברכה טוב.
 ולז"א ולזה אמר — אמרו.
 ול"ת ועד לחכמים (ס').
 ולכ"ג ולכן נאמר — ולכן.
 ולכ"ע ולכולי עלמא.
 ולמ"ד ולמאן דאמר.
 ולמט"ב ולמוצאי מ' באב (ולמוס"ב).
 ולמ"ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.
 ול"ג ולי נראה, ולכן נאמר.
 ולנ"ח ולוקח נפשות חכם.
 ול"ע ולפי ערכי.
 ולעא"ת ולא עם ארץ חסיד.
 ולע"ד ולפי עניות דעתי (ולענ"ד, ולפע"ד).
 ולעד"ג ולפי עניות דעתי נראה.
 ולע"ח ולענין חדש.
 ול"פ ולא פליגי, ולכן פירש.
 ול"צ ולא צריך.
 ולצ"ל ולא צריך לומר.

והא"ש והיה אם שמוע (ת').

והב"ע והב' ענינים, והכי במאי עסקינן.

והב"ק והכא בהא קמפלגי.

והברייתא והקורא בלי רשות ידקרנו חרב.

וה"ג וידוי הגדול (ת').

וה"ד והיכי דמי, והא דכתיב, — דאתמר, והיינו

דכתיב.

והר"א והכל דבר אחד.

וה"ה והוא הדין.

והה"ב והוא הדין גמי.

וה"ט והאי טעמא.

וה"ל והיה לו.

והל"ל והיה לו לומר, והוה ליה למימר.

והל"מ והלכה למשה מסיני.

והל"ש והושיענו למען שמך (ת').

והמ"ב והוא מובן בנקל.

והמ"ו והמשכיל יבין.

והנ"א (הנ"א).

והנ"מ והני מילי.

וה"ס והיא סכתו (ת').

וה"פ והכי פירושן, והכי פסק.

והפבר"ק והפותח בלי רשות ידקרנו חרב.

והפבר"ג והפותח בלי רשות ישכנו נחש.

וה"ר והוא רחום (ת').

וה"ת והא תניא, והאי תנא.

וה"א וזה אומר.

והא"ב וזה אומר בכה.

והא"ז וזה את זה, וזה אומר זה.

והה"ב וזאת הברכה (וה"ה).

והה"ד וזה הדין.

וזה"ש וזה הוא שאמר, — שאמרו.

וזהש"ת וזה הוא שאמרו חכמינו, — חכמים.

וה"ל וזה לשונו.

והמ"ב וזה מובן בנקל.

והמ"ש וזה מה שאמרו.

והמש"ת וזה מה שאמרו חכמינו (חכמים).

וה"ס וזה סוד, — סימן, — סדר.

והס"ג וזה סוד גדול.

והס"ה וזה סוד הכתוב.

והסמ"ש וזה סוד מה שאמר.

והס"ע וזה סוד עמוק.

וה"פ וזמן פרעון.

והפ"ג וזה פלא גדול.

והפה"כ וזה פירוש הכתוב.

וזק"ל וזה קל להבין.

וז"ש וזה שאמר.

וזש"ה וזה שאמר הכתוב.

וזש"ע וזה שאמר עוד.

וזת"ה(כ) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הדבר.

וה"א וחכמים אומרים, וחד אמר.

והב"ס ותן בשלם סוכו (ת').

והת"ח וחזרת חלילה.

והת"י ויבאני חסדך י"י (וית"י)

והת"י וחפץ י"י בידו יצלה.

והת"ק וחיות חקדש.

והת"ל וחרם לזרים.

והת"ב וחרם לזרים בגדיו.

והחלבחדר"ג וחרם לזרים בחרם דרבנו גרשון.

והתמוה"ק (תמו"ק).

והתמו"ק (תמו"ק).

וטו"מ ותן טל ומטר (ת'), וטומאת מת (וט"מ).

וטלמ"ת וטוב לב משתה המיד.

וט"ק וטלית קטן.

וי"א ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.

ויאבתש"ה ויש אוסרין בתשמיש המטה.

ויאלמ"ס ויש אם למסורת.

ויב"ה ויהי בנסוע הארון (ת').

ויב"י וחפץ י"י בידו יצלה.

וי"ג ויש גורסין, וירדו נשמים.

ויה"ב שני"ר דמעת"ו ואני יצחק הקטן בן שמואל

נמרית רחמנא דמן עכו תבנה ותכונן.

ויוש"ע וישמן ישרון ויבעש שמנת עבית (של"ה).

וי"ת ויש חולקין, ויראת חסא, ויוצאי חלציו.

וית"י ויבאני חסדך י"י.

ויטבג"ע ויום טוב בנן עדן (יעב"ץ).

ויט"ל ויש טעם לדבר.

וי"ל ויש לישב — לומר — להוסיף — לבאר

— להקשות — לדקדק (ויל"ד), ויש להקל

(ויל"ה) — להחמיר, ויתן לך (ת').

ויל"ב ויש לישב ברוחק.

ויל"ג וירדו להם נשמים.

ויל"ד ויש לדקדק.

וילעזבשה"ד ויש לסמוך על זה בשעת הרחק.

וי"מ ויש מפרשים.

וימ"ח ויש מחמירין.

וימש"א ויש מפרשים שאמרו.

וימש"א ויש מקומות שאין אוסרין.

וי"נ ויהי נועם (ת'), ויש גוהנין.

ובמ"א ובמנן אברהם (ס').
 ובמס"ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים גרסינן.
 ובמס"ק ובמסורה קטנה, ובמספר קטן.
 ובמקע"ה ובמספר קטן עם הכולל (יעב"ץ).
 ובג"א ובנוסחא אחרת, ובני אדם.
 ובגא"ה ובוה נבוא אל הביאור.
 ובג"י ובנוחה יאמר (ת').
 ובג"ר (בג"ר).
 ובסח"ל ובספר חסד לאברהם.
 ובס"ס ובסוף סימן.
 ובעה"ח ובאתי על התתום.
 וב"ע וב' ערבות.
 ובע"מ ובעל עשרה מאמרות (ס').
 ובע"פ ובעל פה.
 ובפ' ובפרק, (ובפירוש), ובפרשת.
 ובפרד"א ובפרקי דר' אליעזר.
 ובפ"מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס').
 ובפפ"ש ובפירוש פרק שירה.
 ובצ"ה ובצאת הכוכבים.
 ובק"פ ובקונטרס יציב פתנם (יעב"ץ).
 ובק"ק ובקצת קהלות, ובקהלה קדושה.
 ובכ"ב ובכרה בר נחמני.
 ובכ"ה ובראש השנה, וברשות הרבים.
 ובכ"ח ובראש חרש, ובראשי חרשיכם (ת').
 ובכ"מ ובכ"מ מהימנא (ס').
 ובש"ת ובספר שערי תורה, — תשובה.
 ובת"י ובתענית יחיד.
 ובת"צ ובתענית צבור.
 וגא"ה(ה) וגומרין את ההלל (ת').
 וגו' וגומר.
 וג"ח וגמילות חסדים.
 וגעא"ה(ה) וגומרין עליו את ההלל (ת').
 וד"ב ודי בזה — בזה.
 ודב"ל ודי בזה למבין.
 וד"ה ודברי הימים.
 ודהד"ע ודברי הימים דניאל עזרא.
 ודו"ק ודייק ותמצא קל (?).
 ודכ"ע ודכ"ע עלמא.
 וד"ל ודי למבין, ודי לחימא.
 ודל"ב ודי לחימא ברמיזא.
 ודל"ג ודעת לנכון נקל.
 ודמ"ש ודע מה שתשיב.
 ו"ה ווי העמודים (ס'), ויכות הדת.
 והא"ר והאמר רבי.

וא"ש ואלה שמות (ס'), ואתי שפיר.
 ואש"ר ואלה שמות רבה (ס').
 וא"ת ואם האמר, ואל תעשה, ואל תתמה, ואני
 תפילתי (ת').
 ואת"ל ואם תמצא לומר, ואי תקשי לך, ואם
 תרצה לידע.
 וא"ת ליע"ר ואני תפילתי לך י"י עת רצון (ת').
 ובא"י ובארץ ישראל.
 ובב"ב ובירך ברכת, ו' בנינים בו (ד').
 ובב"ה ובבית המקדש — המדרש (ובבה"מ).
 ובבה"כ ובבית הכנסת.
 ובבה"ת ובבית התפלה.
 ובב"י ובבית ישראל (ס').
 ובג"ר ובנין דא.
 ובג"כ ובנין כד.
 ובג"פ ובנמרא פרק.
 ובד"מ ובד' מינין.
 ובד"ה ויהי בנסוע הארון (ויב"ה) (ת').
 ובד"ב ובית הבחירה.
 ובד"מ ובערת הרע מקרבך.
 ובד"ר ובהושענא רבא.
 ובד"ש ובין השמשות.
 ובזוה"ק ובזוהר הקדוש (ס').
 ובזו"ח ובזוהר חדש (ס').
 ובחזו"כ ובספר חיים וזכרון וכתבנו (ת').
 ובח"ל (ובחז"ל) ובחזן לארץ.
 ובחזו"ג ובספר חיים נזכר ונכתב (ת').
 ובמ"י ובמבול יום.
 ובביה"ש וביום השבת, ובין השמשות.
 ובב"ס וביום טוב.
 ובב"כ וביום כפור.
 ובב"כ וברכת כהנים, וב' כוללות (יעב"ץ).
 ובכ"א ובכל אחד.
 ובכא"א ובכל אחד ואחד.
 ובכ"מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף משנה
 (ס').
 ובכ"ע ובכל ענין.
 ובכת"פ ובכ"ן תן פחד (ת').
 ובלי"א ובליל א'.
 ובלי"ה ובלאו הכי.
 ובלי"ג ובא לציון גואל (ת').
 ובלי"ב ובלי"ג בעומר.
 ובלק"פ ובלקומי פרדס (ס').
 וב"ל שאל"ל ובלבד שיכון את לבו לשמים.

התולע"י התולעת יעקב (ס').

הת"ח (ת"ח).

הי"ת כה"ת האי תנא כהאי תנא.

הת"נ התרת נדרים.

הת"ס התראת ספק (לש"ה לא שמה התראה).

הת"ס ש"ה התראת ספק שמה התראה.

הת"פ הצור תמים פעלו (הצת"פ) (ת').

הי"ת הכי תרנומו.

התריג"מ התריג"נ מצוות.

הש"ל הרי שלך לפניך.

הש"ע (הש"ע) השולחן ערוך (ס').

הש"ר השל ראש.

הת"ב המרביץ תורה בישראל, — ברבים.

התו"ה התוספות.

התוב"פ התוספות בפרק (יעב"ץ).

התוה"מ התורה והמצוה (ס').

התוה"פ התחיה והפרות (ס').

התוה"ק (התה"ק) התורה הקדושה.

ו

ו' ויניצא.

וא' ואמר, ואמרו (ואמ').

וא"א ואני אומר, ואי אשמעינן, ואי אפשר, ואם אמר, ואין אומרין, ואי אמרת.

וא"א אא"א ואין אומרין אל ארץ אפים.

וא"א א"ה ואין אומרין אב הרחמים.

וא"א ובר"ח ואין אומרין ובראשי הדישבים.

ואא"ו ואדני אבי זקני.

ואא"ל ואם אין לו.

וא"א שמ"ל ואין אומרין שיר מזמור לאסף.

ואא"ת ואין אומרין תחנון.

ואב"א ואי בעית אימא.

ואבכ"כ (אבכ"ב) ואין בכך כלום.

ואבר"ח ואני ברוב חסדך.

ואג"ג ואית גירסא, — גרסין.

ואג"ב ואנרת בקורת (ס').

ואד"ד ואין דוקא.

ואה"ה ואפילו הכי, ואי הכי.

ואה"ר ואלה הדברים רבא (ס').

ואזי ואומר.

ואור"ת ואומר רבינו תם.

ואז"ב ואני זאת בריתי.

ואז"ל ואמרו זכרונם לברכה.

ואח"ו ואם חס ושלום.

ואח"כ ואחר כך.

ואה"כ ב"ע ואחר כך באו עדים.

ואמ"ב (אמ"ב).

וא"י ואם ידרו, ואורך ימינו, וארץ ישראל.

ואי"ג ואם ידרו נשמים.

ואכ"ח ואין כל חדש (תחת השמש).

ואכמ"ל ואין כאן מקום להאריך, ואכתי מבעי ליה.

ואכס"ל ואתה כרחים סלח לנו (ת') (ואכרס"ל).

וא"ל ואין לומר, ואמר ליה, ואין לזוז, — להאריך, ואין להקשות — לתרץ — לחלק, ואם לאו, ואסור להדליק, ואורי למעמייהו.

ואל"א ואם לא אמר, — אכל.

ואל"א אכ"ו ואם לא אכל כזית (יצא).

ואל"א אמ"א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.

ואל"כ ואהבת לרעך כמוך, ואם לא כן.

וא"מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין — מספידין — מברכין — מתענין, ואינו מתירא.

וא"מ ימא"א ואין מתענין יום מיתת אב ואם.

וא"מ י"צ ואין מתענין יאהרצייט.

ואמ"ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ"ל).

וא"מ עה"ב ואין מברכין על הבשמים.

ואמ"ש ואין מברכין שהחינו.

ואנ"י מוע"ה ואנחנו נכרך יה מעתה ועד עולם

הללויה (ת').

ואע"ג ואף על גב.

ואעפ"כ ואף על פי כן.

ואפ"ה ואפילו הכי.

ואצ"ל ואין צריך לומר — לחוש — להתענות — לברך.

ואצ"ל לג"ר ואין צריך לנ' ראשונות (יעב"ץ).

ואצ"ל עיד"א ואין צריך לומר על ידי דבר אחר

(יעב"ץ).

וא"ק ואתה קדוש (ת').

וא"ק ית"י א"ג ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

אל נא (ת').

הריצ"ם הרב ר' יעקב צבי מעקלענבורג.
 הרי"ק הרב ר' יוסף קארו.
 הריק"ם הרב ר' יוסף קמחי.
 הרי"ש הרחום יתבדך שמו.
 הרי"ת הרב ר' יונה תאומים.
 הר"ל היה ראוי לומר.
 הרלב"ג (רלב"ג).
 הרלנ"ט הראוי לנטילה.
 הר"מ הרב ר' מאיר, — משה.
 הרמ"א הרב ר' משה איסרלש.
 הרמב"ם (רמב"ם).
 הרמ"כ (רמ"כ).
 הרמ"ק הרב ר' משה קורדובירו.
 הר"ן הרב רבנו ניסים.
 הרע"א הרב רבי עקיבא איינער.
 הרע"ב הרב ר' עובדיה ברטנורה (רע"ב).
 הר"ף (= ר"ף).
 הרפשי"י הרב רבינו פרץ שיחיה.
 הר"ר (ר"ר).
 הרשב"ץ (רשב"ץ).
 הרש"ג (רש"ג).
 הרשמב"א הרב ר' שם טוב בר אברהם.
 הרש"ק הרב ר' שמואל קייראנאווער.
 הר"ת (ר"ת).
 ה"ש הלכות שבת, — שחיטה.
 הש' השנה, השנות.
 השא"נ היוק שאינו ניכר.
 השבא"ל הבאת שלום בין אדם לחברו.
 השב"ה השם ברוך הוא.
 השב"ץ השבתי צבי.
 השה"י השיר היחוד.
 הש"ן הכל שירי וקיים (השו"ק).
 השו"ב השוחט ובורק, הלכות שחיטה ובריקה.
 השו"ט הלכות שחיטה וטריפות.
 השו"י הלכות שמיטה ויובל.
 השט"מ (השטמ"ק) השטה מקובצת (ס'), השמר מכירה.
 השי"י (השי"ת) השם יתבדך, השל יד.
 השי"א השם ישמרהו אמן.
 השי"ד השם יקום רמו.
 השיד"ע השם יקום דם עבדיו.
 השי"ן השם ישמרהו ויחיהו, השם ישמרנו ויצילנו, השם יתבדך ויתעלה.
 השי"ת השם יתבדך.

הקב"ה הקדוש ברוך הוא.
 הקבשל"ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.
 הקה"ת הלכות קידוש החורש.
 הקה"מ הקדמת המתבר.
 הקה"ם הקדמת הספר.
 הקו"כ הקרי וכתוב.
 הקיר"ה הקיסר ירום הודו.
 הק"ל הא קיימא לן, הקיום לבוא.
 הקמ"ל הא קמשמע לן.
 הקק"ל הא קא קשא ליה.
 הק"ר הקדוש רבי.
 הקרח"ו הקדוש רבי חיים וויטאל.
 הקרשא"ת הקדמת ר' שמואל אבן חבון.
 הק"ש הלכות קריאת שמע.
 הק' שלי"ה הקדוש שני לוחות הברית (ס').
 ה"ר (הו"ר) הושענא רבא, הילולא רבא.
 הרא"ב הרב ר' אליהו בחור.
 הראב"ד החכם ר' אברהם בן רוד — דיאור, הרב אב בית דין.
 הראב"ד דפק"ק הרב אב בית דין רפה קהילה קרושה.
 הראב"ע החכם ר' אברהם בן עזרא (ראב"ע).
 הרא"ם הרב ר' אליהו מורחי.
 הרא"ש הרב רבנו אשר.
 הר"ב הרצון בן, הרב ברטנורה.
 הרב"ה הרחום ברוך הוא.
 הרבה"ט הרב בעל הטורים.
 הרב"י הרב בית יוסף.
 הר"ד הרב ר' רוד.
 הרד"ל הרב ר' דוד לוריא.
 הרד"ק הרב ר' דוד קמחי.
 הר"ה הרחבת הלשון.
 הרח"ו הקדוש ר' חיים וויטאל.
 הרמ"ב הנותן ריח טוב בפירות.
 הרמ"א הרב ר' יצחק אברבנאל.
 הריב"ת הרב ר' יעקב בן חביב.
 הריב"מ הרב ר' יהודה בן מינאש.
 הריב"ש הרב ר' יצחק בר ששת.
 הרי"ד (רי"ד).
 הרי"ת הרב ר' יהודה חסיד.
 הריטב"א הרב ר' יוס טוב בר אברהם.
 הרי"ף הרב ר' יצחק אלפסי.
 הרי"ץ הרב ר' יצחק (נאות).
 הריצ"ג הרב ר' יצחק נאות.

הסרה"פ הסכמת רוב הפוסקים.
 הס"ש הסיבת שמאל.
 הס"ש"ה התראת ספק שמה התראה.
 הס"ת הלכות ספר תורה.
 ה"ע הוא עמוק, הגע עצמך (הנ"ע), הליכות עולם
 (ס'), הרהור עבירה.
 הע' העובדים.
 העבמה"ק העוסק במלאכת הקדש.
 העה"ב העולם הבא (העוה"ב).
 העוה"ז העולם הזה.
 העו"ח הלכות עירובין ותרומים.
 העו"מ (הע"מ) העולה מזה.
 העו"ת הלכות עירובין ותחומין.
 העמ"ז העמרת זהב (ס').
 העל"ה העובר לפני התבה.
 הע"מ העשר סכות.
 הע"ס העשר ספירות (ק').
 הע"ר הערב רב, הערמת ריבית (הער"ר).
 ה"פ הפרק, הפרשה, הפרהון (ס'), הכי פירושו —
 פירש — פירש, הכי פירד, השנתה פרמית,
 הברה פשוטה (ר'), הלכות פסח.
 הפ"ד (הפס"ד) הפסק דין.
 הפו' הפוסקים.
 הפו"פ הפלא ופלא.
 הפו"ר (הפ"ו) הלכות פריה ורביה.
 הפט' הפטורה.
 הפלא"ה הקטן פנחס (ה) לוי איש הורוויץ.
 הפ"ל שב"ע הפלאה שבערכין (הפש"ב) (ס').
 הפ"מ הפסד סמון, הפסד מרובה (הפס"מ).
 הפ"נ הפרת נדרים.
 הפס' הפסקה, הפסד.
 הפסהמ"ק הלכות פסולי המוקדשין.
 הפס"ר (הפס"א) הפסקה ראשונה, הפסקא רבתי.
 הפס"ש הפורש סכת שלום, הפסקה שניה
 (הפס"ב).
 הפר' הפרק, הפרשה, הפרהון (ס').
 הפר"ח (פר"ח).
 הצב"י הן צדיק בארץ ישולם.
 הצת"פ הצור תמים פעלו.
 ה"ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, הא קשיא, ה'
 קונטרסים.
 הק' הקדוש, הקשה, הקטן.
 הק"א הכי קא אמר (קאמר).
 הק"ב הריוט קופץ בראש.

המע"פ הסר ממך עקשות פה.
 המפח"ב המלבין פני חבריו ברבים.
 המק"ל המוציא קרי לבטלה, המקשה (עצמו)
 לדעת.
 המש"ל המוציא שם לבטלה.
 המשש"ל המוציא שם שמים לבטלה.
 המת' המתרגם.
 ה"נ הכי נמי, הזכרת נשמות, הלכות נדרים.
 המק' המקובל.
 המתו"צ הלכות מזוזה תפלין וציצית.
 הג' הנוכר, הניחא.
 הג"א הנוסחא אחרת, הכי נמי אמרינן.
 הגא' הגאמר (הנ').
 הגה"ח הגץ החמה.
 הגה"ס הוא נוסח הספרדי.
 הגו' הנוסחא, הנוקבא (ק').
 הגו' הנוכר, הנוכרים.
 הגו"ש הנוכר שם.
 הגי"ח הנשאר הייב (?).
 הגמ"י הלכות גמילות ידים.
 הגי"ב הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.
 הגי"ל הנוכר (הנכתב) לעיל — למעלה, הנאמר
 למעלה — לעיל, הנאמר לקמן — להלן.
 הגל"כ הנוחת ליעף כח.
 הגלכ"פ הנוכר למעלה כמה פעמים.
 הגי"מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה"מ).
 הנמ"ל הנמשך מעבר לדרך, הנאמר מעבר לדרך.
 הנמע"ל הנוכר מעבר לדרך.
 הנעו"ע הנעלבים ואינם עולבים.
 הנע"ל היה נא עוזר לנו.
 הנ"פ הכי נמי פשיטא.
 הנ"ר הנעלה — הנכבד — הנדיב רבי, הנחת
 רוח.
 הנ"ת הנותן תשועה, הנחת תפילין (ה"ת).
 הנת"ל הנותן תשועה למלכים.
 ה"ס הר סיני, התראת ספק.
 ה"ס הספר, הסדרא.
 ה"ס"א הסטרא אחרא (הסמ"א) (ק').
 ה"ס"ג הסגת גבול.
 ה"ס"ד הוא סוף דבור.
 ה"סמ"א הסטרא אחרא (סמ"א) (ק').
 ה"סמ"א ח"ו הסטרא אחרא חס ושלום (ק').
 הסלש"ה התראת ספק לא שמה התראה (התסלש"ה).
 הסע"ס הספר עד סופו.

המ' המלכות, המהולל, המצוין, המומחה, המאמר, המרוסם, המפואר.
 המ"א הלכות מאכלות אסורות, המנן אברהם (ס').
 המאב"ש המאריך בשלחנו.
 המא"ה (המזא"ה).
 המאוה"ג המאור הנדול (המה"ג).
 המא"ל המאיר לארץ.
 המא"מ הא מה אני מקיים.
 המ"ב הואיל משה באר (ס').
 המבד"ס השטן מקטרג בשעת הסכנה (השמבה"ס).
 המבקר"ל המבדיל בין קודש לחול (המק"ל).
 המד"א היכמא דאמר, היך מה דאת אמר, היינו מה דאמר, — דאתמר.
 המד"כ היינו מה דכתיב.
 המה"ג המאור הנדול (המאוה"ג).
 המה"מ המלאך המות.
 המה"ע המון העם.
 המה"ר המאור הנדול רבי.
 המו"ה המסס ובית הכנסת.
 המוה"ב המרוסם והנעלה.
 המוכ"ז המוציא כתב זה (המכ"ז).
 המו"מ הריני סוכן ומוסן.
 המזא"ה המזכה את הרבים.
 המח"ש המפיל חבלי שינה (ת').
 המ"י המשיביל יבין.
 המיב"ק המלך יענינו ביום קראנו.
 המי"ע המקום ירחם עליך — עליו — עליהם.
 המיר"ה המלך ירום תודו.
 המי"ש המקום יתברך שמו.
 המו"ת המקום יתברך.
 המכ"ז המוציא כתב זה.
 המ"ל המוציא לאור, היכא משכחת ליה, הוה מצי למימר.
 המלבה"ד המביא לבית הדפוס.
 המ"ל ומ"ל הוא מותיב לה והוא מפרק לה.
 המלמ"ע המוציא לאור מכתב עתי.
 המלתע"ב המניע לידו תבוא עליו ברכה.
 המ"מ המניד משנה (ס').
 המ"ע הלכות מחנת עניים.
 המע"ד המעביר על דעתו.
 המע"ה המוציא מחבירו עליו הראיה, המלך עליו השלום, המלוה על המשכון.
 המעול"ת המצות עשה ולא תעשה.
 המע"מ המעביר על מדותיו.

הי"נ השם יודע נסתרות, השם יגקום נקמתו.
 היס"ב היר סולרת בו.
 היסח"ד היסח הדעת.
 היסושי"ה (היושי"ה).
 הי"ע (המ"ע, היר"ע) המקום ירחם עליו (עלינו) עליהם.
 היצה"ר היצר הרע.
 היש"נ (= הש"נ).
 הית"ה היתר הוראה.
 הכ"ר הלא כה דברי.
 הכד"א (היד"א) הי כמא דאמר.
 הכד"ה (הלכד"ה) הלכה כדברי האומר.
 הכ"ח (ה"ח) הכל חייבין.
 הכיג"א הנה כן יבורך גבר י"י.
 הכל"ה הלכות כלאי הכרם.
 הכ"מ הריני כפרת משכבו — מיתתו, הרי כפרת משכבו, הכסף משנה (ס').
 הכנ"א הכנסת אורחים (הכ"א).
 הכנ"כ הכנסת כלה.
 הכס"ת הלכה כסתם.
 הכ"ש הכל שוחטין.
 ה"ל היה לו, הוה ליה, הא לך, הרי לך.
 ה"ל הלכה, הלכות.
 הלבו"ש הנקרא לחיים ברכה ושלום.
 הלה"ל הבא להורגך השכם להורגו.
 הלו" המבורך לעולם ועד.
 הלוח"פ הלחץ והפתרון (ס').
 הל"כ הלכה כר' . . . הלכה כמותו.
 הלכ"ן הבו ל"י כבוד ועון.
 הלכ"ט הודו ל"י כי טוב.
 הל"ל היה לו לומר, הוה ליה למימר (הול"ל), הוצרך לו לומר, הוה ליה למילף, (הלכה למעשה) (הל"ס).
 הלל"מ הלכה למשה מסיני.
 הל"מ הלכה למשה מסיני, הלכה למעשה, הכל לאתויי מאי.
 הל"ס הלכות סוכה.
 הל"ע הליכות עולם (ס').
 הלע"ל הליכות עולם לו.
 הל"פ הנדת ליל פסח, הלכות פסח.
 הלקה"ת הלכות קריאת התורה.
 הלק"ט הלכות קטנות.
 ה"מ הני מילי, הכי מאי, הלכות מזוה, הברה מורכבת (ד'), הוה מצי, הפסד מרובה, הלל מצרי (ת').

הומבד"י הבו ליי" בני אלים, ולרשע אמר אלהים,
מי יקום לי עם מרעים, בינו בוערים בעם, הסירותי
מסבל שכמו, ימוטו כל מוסדי ארץ (יומא דף נ'
רש"י).

הו"ע הרס וערבה.

הו"ר הושענה רבא (ה"ר).

[הור"ר הבל ורעות רוח].

הו"ש הלל ושמאי.

ה"ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס').

הו"נ הזמן נרמא.

הו"ו ל"ך האזינו, זכור, ירכיבהו, וירא, לולי,
כי ירין.

הזכ"ב (הו"נ) הוכרת נשמות.

הז"מ הרי זה משובת.

הזמ"ב הרי זה מתחייב בנפשו.

הז"ק הו' קרואים.

ה"ח ה' חסדים (ק'), הלכות חליצה, הטבת חלום
(הט"ח).

התה"י הן חסר הן יתיר.

התהו"מ התוקר והמקובל (ס').

התהו"ש התיים והשלום (התו"ש — ושלום).

התז"נ הטבת חמש נרות.

התז"ר התכם רבי.

התז"ש האל חנון שמו (?).

ה"ט האי טעמא, היינו טעמיה, ה' טפחים, הרי
טוב, הלכות טומאה, האי טע"א.

הטו"מ הלכות טומאה וטהרה.

הטש"נ הטבת שתי נרות.

ה"י השם יתברך (הי"ת) (השי"ת), השם ישמרנו
(השי"), הכל יודוך (ת').

הי"א השם ישמרהו אמן.

הי"ב המקום — השם יהיה בעזרו.

היב"ק השם יעגנו ביום קראנו.

היז"ר השם יקום דמו (דמס).

היד"מ השם יודע מחשבות (הי"מ), הידי משה
(ס').

היד"ע השם יקום דם עבדיו.

הי"ו השם ישמרהו ויחיהו (ישמרנו ויצילנו).

היו"ל היוצא לאור.

היוש"ה היסוד ושורש העבודה (ס').

הי"ט תיום טוב, הימים טובים.

היכד"א הי כמה דאת אמר.

הי"ל היה לו.

היל"ל היה לו. לומר.

הר"ה הרא הוא.

הר"ה הלא רין הוא.

הרה"ד הרא הוא דכתיב.

הר"ל השתא דאתי להכא.

הרל"ע היכא דליכא עדים.

הר"מ הנהות דרכי משה.

הר"ס ט"ב הבה וידי אסור טומאה ביעור
(יבמות ע"ד:).

הר"ק היינו דקאמר.

הדרשב"י הילולא דר' שמעון בן יוחאי.

ה"ה הוא הדין, הוא הדבר, הלא הוא, הלא הם,
הרי הוא, הכי השתא, היינו הך, היינו האי, הרא
הוא, האיש הגדול, האשל הגדול, הנשר הגדול,
החרם הגדול, היתר הוראה, הר הבית (הה"ב),
הוי היקש.

הה"ב הר הבית.

הה"ג הלל הגדול (ת').

הה"ד הרא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר, היינו
הך דאתמר — דכתיב.

הה"ז הר הותים.

ההמ"ב האיש הגדול מנוחתו כבוד.

ההמ"ד היינו הך מהו דתימא.

הה"נ הוא הדין נמי, הטבת ה' נרות (הח"נ).

ההנ"מ ההרנל נעשה טבע.

הה"ע הוא אלהים עליון.

הה"פ הלכות הפסח.

ההקע"פ הופכין הקערה על פיה.

הה"ר התכם הגדול רבי, המן הרשע (המה"ר).

הה"ש הוברי השמים.

ההש"ב הצד השוה שבהן.

ההת"ב הרים התלולים בשערה.

הוא"א הואל ואדתי אדתי.

הוא"ל הקנה והושט אדם ישחט לכתחלה.

מש"ה מקום שחיטת הצואה.

בא"ר בעוף אחד רוב.

א"ת אתה תבדוק.

התור"ה הסמנים תבדוק והיא רוב הסמנים.

הוא"ל הואיל ואתי לידן (נב"מ נימא ביה מלתא),
— להכא.

הוב"ד הלל ובית דינו.

הוד"ע הודאה עצומה.

הוה"כ הוצאה והכנסה (ת) (הוצה"כ).

הול"ל (הל"ל) הוה ליה למימר.

הו"מ הוה מצי.

הא"ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות, הסנת
 גבול, ה' גבורות (ק'), ה' גברי, האי נוונא.
 הגנ"א הנהות אשרי.
 הגנאב"ד הגאון אב בית דין.
 הגנאב"ד דפד"ק הגאון אב בית דין דפה
 הקהילה.
 הגנאב"ג הנוגב אחר הגנב.
 הגנאמו"ל הגאון אדוני מורי ו'ל.
 הגנב"ג (= הגנ"ג).
 הגנבת"י הגדול בתורה ויראה.
 הגנבת"י"ט הגאון בעל תוספות יום טוב.
 הגנ"י הנהת המחבר, — הכותב.
 הגהש"ד הנהות שערי דורא.
 הגו"ג הגבהה וגלילה.
 הגוה"ט הא גברא והא טסקא.
 הגוה"א ה' גבורות והסר אחר (ק').
 הגי"ג הנהות יש נוחלין.
 הגי"ע הגירסא עיין לעיל.
 הגי"ב (הגע"ב) הנעלת כלים.
 הגי"מ הנהות מיימוניות (הגמ"י), — מרדכי
 (הגמ"ר), הג' מינים.
 הגמדה"ג הנוגב מן הגנב.
 הגמ"י הנהות מיימוני (הג"מ).
 הגמ"ג הנהות מנהגים.
 הגמ"ר הנהות מרדכי.
 הגי"ע הגע עצמך (ה"ע).
 הגי"ב ב"ב הגואל צדק במהרה בימינו (יעב"ץ).
 הגי"ר הגאון רבי.
 הגר"א הגאון ר' אליהו (מווילנא).
 הגר"ב הגאון ר' ישעיה ברלין.
 הגר"ח הגאון ר' יתחקאל.
 הגרמ"ס הגאון ר' משה סופר.
 הגרע"א הגאון ר' עקיבא איגר.
 הגר"צ הגאון ר' צבי.
 הגרש"ס הגאון ר' שלמה סלנט (?).
 הגש"ד (הגהש"ד).
 ה"ד היכי דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הוא דכתיב,
 היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה' דברים, ה' דרכים,
 הכי דרשינן, הוית דם.
 הד"א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחר, הלכות
 דרך ארץ, הילוך ד' אמות.
 הדא"ל (הד"ל).
 הרגול"ד חהוא דגרים ולא דייק. (ושמ"ג
 ושכשתא ממילא נפקא).

הא"ג האון גליין (האו"ג).
 האה"ל המלה אשר הונחה להורות.
 הא"ן הלכות איסור והיתר, הוויות אב"י ורבא.
 האוב"ת הכנסת אורחים ובית תבשיל.
 האו"ה הלכות איסור והיתר.
 האוה"א הם אמרו והם אמרו.
 האוה"ה הם אמרו והם התירו.
 הא"י הנה אל ישועתי.
 האלב"א הולכין אחר לשון בני אדם.
 האמ"ל הרי את מקורשת לי.
 האמל"כ"א הרי את מותרת לכל אדם.
 ה'אמינתי'ו (שמוש המלה) (ד').
 הא"ס האין סוף (ק').
 הא"ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס').
 הא"ר הולכין אחר רוב.
 האר"י הקדוש אשכנזי (תאלה?) ר' יצחק (לוריא)
 (האר"י ו'ל), (האר"ל).
 ה"ב הא בעינן, הלכה ב', הדר בית.
 הבר"א הצעיר בבית אבי.
 הבר"י הבעל בית יוסף (ס').
 הבר"ע הבא בעבירה.
 הבר"ת הבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי תכלית).
 הב"ד הרוני בית דין, הבעל דין (הבע"ד), הוראת
 בעל דין.
 הבדכמ"ע הוראת בעל דין כמאה עדים.
 הבד"צ הבית דין צדק.
 הב"ה הקדוש ברוך הוא.
 הבה"ב הלכות בית הבחירה.
 [הבהו"ב הפוך בה והפוך בה].
 הבו"י הדר בוזהר וישבתו.
 הב"י הבית יוסף (ס').
 הבו"ת הבורא יתברך.
 הבית"ש הבורא יתברך שמו (הב"ש).
 הב"נ הסבת ב' נרות.
 הב"ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הב' עדים.
 הבע"ד הודאת בעל דין, הבעל דבר (הב"ד).
 הבע"הח הבא על החתום.
 הבע"ל הבא עלינו לטובה.
 הבע"ת הבעל תפלה, — תוקע, — תשובה.
 הבק"ל = המבק"ל.
 הב"ש הכל בידי שמים, הילל בן שחר.
 [הב"ש תמו"ש הכל בידי שמים חוץ מיראת
 שמים]
 הג' הנהות, הנירסא.

דשא"ל דבר שאין לו מתירין.
 דשא"מ דבר שאינו מתכוין.
 דשב"כ דברים שבכתב.
 דשב"כ אאראל"ב פ' דברים שבכתב אי אתה
 רשאי לאמרם בעל פה.
 דשבע"פ דברים שבעל פה (דשב"פ).
 דשי"ג דינא של ניהנא.
 דשה"ב דבר שהיה בכלל.
 דשה"כ דשער הכנה (יעב"ץ).
 דשו"ב דיני שחיטה ובדיקה (ס').
 דש"ה נוי"ע (ונ"ע) אר"ק שד"ש (סימן הפטרות)
 דברי (ירמיהו), שמועז, חזון, נחמו, ותאמר (ציון),
 עניה (סוערה), אנכי, רני (עקרה), קימי (אורי),
 שוש (אשיש), דרשו, שובה.
 דש"ט דשוחר טוב (דשח"ט) (ס').
 דש"י דובב שפתי ישנים.
 דשיל"מ דבר שיש לו מתירין (דשל"מ).
 דשלב"ל דבר שלא בא לעולם.
 דשמב"ע דשכר מצוה בזהאי עלמא (דש"מ)
 (ש"מ).
 דשבצ"נ דברים שבצנעה נוהג (דשנ"ן).
 דש"ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.
 ד"ת ד' תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד' תקופות,
 ד' תעניתים.
 דתה"ק דת מרתנו הקדושה.
 דתה"ר דתהום רבה.
 דתה"ת דתהום התחתון.
 דתו"מ דתמיד ומדות.
 דת"י דעת תפארת יסוד (ק').
 דתכלב"א דברה תורה כלשון בני אדם.
 דתמ"ק ל"י דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.
 דתק"ע דברי הימים תהלים קהלת עזרא.
 דת"ר דתנו רבנן.
 דת"ש דיני תקיעת שופר (דתק"ש).

דקא"ל דקאמר ליה.
 דק"ב דפוס קעניגסברג.
 דקב"ה דקודשא בריך הוא.
 דקה"ת דיני קריאת התורה.
 דקנ"ב דיני קדיש וברכו.
 דקיי"ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.
 דק"ג דיני קנסות (ד"ק).
 דקס"ד דקא סלקא דעתך.
 דק"פ דיני קרבן פסח.
 דר' דאקטאר.
 ד"ר דברים רבה (ס'), ד' רוחות, דברי רבותינו —
 רבי, דברי ריבות (ס'), דורש רשומות.
 דר"א דרוסת איש (ד"א).
 דר"ג דרבינו גרשון, דברי ר' גרשון.
 דרגמ"ה דרבינו גרשון מאור הגולה.
 דר"ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב הונא,
 דברי רבינו הקדוש.
 דרז"ע ד' רוחות העולם.
 דרוק"ש דרוש וקבל שכו.
 דרור"א דרבי ורבי אלעזר.
 דרור"ע דר' ורבי עקיבה.
 דר"ת ור"ה דראש חודש וחול המועד (יעב"ץ).
 דר"י דר' יהודה — יוסי — ישמעאל.
 דריב"ז דר' יוחנן בן זכאי.
 דר"ת דבי רבי ישמעאל תני.
 ד"ש דרכי שלום, דיני שבת, דוחה שבת, דחיית
 שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך, דרישת שלום,
 דס שחיטה, דברי שלום (ס'), ד' שומרים, דיה
 שעתה, דיין שעתה, דפוס שאלוניקי, — שאנצינא,
 דיני שמים.
 דש"א דיוקנא של אבות.
 דשאא"ל דבר שאי אפשר לקיימו.
 דשא"ה דבר שאינו הנון.
 דשא"ל דבר שאפשר לקיימו.

ה

ה"א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי, הוא
 ארון אחרות, הלכות אשת איש.
 ה"ב הלכות אסורי ביאה, האוהז ביד.
 ה"אב"ת היום אם בקולו תשמעו.

ה' השם, הלכה, הלכות, חמשה, הוד (ק'), הושענות,
 הוריות, הנהגה, הנהגות.
 ה"א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה א', האשה,
 ה' אותיות, הליכות אלי (ס'), הוי אומר.

דל"פ דלא פירש — פסק, דלפי פירושו.

דלפ"ד דלפי דעתו — דעת.

דלפ"ו (לפ"ו).

דל"צ דלא צריך.

דלצ"ל דלא צריך לומר.

דלק"ל דלא קיימא לן.

דלק"מ דלא קשי מידי.

דל"ש דלא שייך, — שכית — שכיתא.

דל"ת דוחה לא תעשה.

דלת"ה דלא תימא הכי.

[דלת"ש די לתלמיד שיהיה כרבנן].

ד"מ דרך משל, דיני ממונות, דבר מאוס, ד'

משמורות, ד' מראות — מאות, דרך משפט (ס'),

דרכי משה (ס'), דבר מצוה, דפוס מאנטובה,

ארבע מתנות, ד' מרות, ד' מינים, דרך משה.

דמ"ב דע מאין באת, דיני ממונות בשלשה

(דמב"ש).

דמנ"ש דמגזירה שוה (דמנו"ש).

דמנ"ת דמגילת תענית.

דמ"ד דמאן דאמר.

דמח"ת דבר מן החי.

דמח"ט דמהאי טעמא.

דמהל"מ דמהלכה למשה מסיני.

דמה"פ דשון מוכח הפנימי.

[דמה"ש דמוסך השבת] (יעב"ץ).

דמוא"ב דון מניה ואוקי באתריה.

דמו"מ דון מניה ומנה.

ד"ם כבב"ל דין מוריקא כשותא בשרא ביצה

לובן ביצה.

דמ"מ דמכל מקום.

דמ"ס דמר סבר.

דמעל"ד דמעבר לדה.

דמ"פ עדמ"פ ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה.

דמ"ד ד' מראות (ד"מ).

דמ"ש דמוצאי שבת, ד' מאות שנים, דע מה

שחשיב.

דמש"ה דמשום הכי (דמשו"ה).

דמש"ק דע מי שהוא קונך.

דמ"ת = דמנ"ת.

ד"נ דברי נביאים, דיני נפשות, דס גדה, דרכי

נועם (ס'), דפוס גאפאלי, דוד ניעמא.

ד"נ א"נ וכו' דירה נאה, אשה נאה, וכלים נאים.

דנ"א דנפילת אפים (ת').

דנ"ה דנצח הוד (ק').

דגה"י דנצח הוד יסוד (ק').

דנ"כ דיני נשיאת כפים.

דנ"מ דנפקא מינה.

ד"ס דברי סופרים, דקדוקי סופרים (ס'), דפוס

סלאוויטא.

דס"א דסטרא אחרא (ק').

דס"ב דספק ברכה.

דס"ד דסלקא דעתך.

דסד"א דסלקא דעתך דאמינא.

דס"ל דסבירא ליה.

דס"ל ד"מ דסבירא ליה ד' משמורות (יעב"ץ).

דסדמח"ו דברי סופרים מדברי תורה (יעב"ץ).

דס"פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.

ד"ע דעת עצמו, דברי עצמו, דרך עולם, דברי

עורא, דפוס עתיק, ד' עתיקים, ד' עולמות, דיני

ערכין, דירת עראי, דקדוקי עניות, דורות עולם

(ס'), דבר ערוה.

דע"ד ד' על ד'.

דע"ה דרך עין החיים (ס').

דעו"ט דין עיקר וטפל.

דע"ו דעבודה זרה.

דעו"כ דיני ערב יום כפיר.

דע"ז דעל ידי זה.

דע"כ דעל כרחק.

דעכה"פ דעל כרחק הכי פירושו.

דעכ"פ דעל כל פנים.

דע"פ דיני ערב פסח.

דעק"ל דעוד קשה לי.

דער"ח דיני ערב ראש חדש.

ד"פ דו פרצוף, ד' פרשיות, דפוס פראנקפורט, —

פיורדא, — פראג, — פערדא, דיני פסח, (דד"פ

דיני דפסחא).

דפי"א ד' פעמים י' אמות.

דפ"פ דפוס פראנקפורט.

דפת"ח דברי פי חכם חן.

דפת"ה דפרק תפלת השחר.

ד"צ ד' צומות, דורשי ציון (חברה).

דצח"מ דומס צומת חי מרבר.

דצ"ך עד"ש באח"ב דס, צפרדע, כנים, ערוב,

דבר, שחין, ברר, ארבה, חושך, מכת בכורות.

ד"ק דנש קל (ד'), דיני קריש, — קבלה, דברי

קבלה, דפוס קדמון — קראקיא, — קושטנטינא,

דיני קנסות (דק"נ), דירת קבע, דרך קבע, דוד

קאסעל, דרך קרושים (ס').

דה"י (ד"ה).

דה"ש רת הישראלית.

דה"ל דהוה ליה — להו.

דהל"ל דהוה ליה למימר.

דהלמ"ם דבר הלמד מסופו.

דהלמ"ע דבר הלמד מענינו.

דה"מ רברי המחבר (ד"ה), המאסף — המעתיק,

דרך המקור (ד').

[דה"מ ודה"מ דבר הלמד מענינו ודבר הלמד

מסופו].

דהמ"ל דהוה מצי למימר.

דה"ס שה"ת דהתראת כפך שמה חתראה.

דהע"ה דור המלך עליו השלום.

דה"פ רברי הפסוק, דהכי פירש — פירשו.

דה"צ דרך הצווי (ד').

דה"ק דהכי קאמר, דהכי קתני.

דהק"ל דהא קיימא לן.

דהקמ"ל דהא קמשמע לן.

דה"ת דם התמצית (ד"ה), דרכי התלמוד.

ד"ו דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין (דו"ד).

דו"א דתן ואכירם.

דו"ד דת ודין.

דורא"ל דין ודברים אין לי (עליך).

דו"ה די והותר.

דו"ת דין וחשבון (דו"ו).

דו"ם דורש טוב (ס') (ד"ש).

דומ"ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).

דו"ג דבר ונוקבא (ק').

דונ"ל דוגש לברט.

דושת"ה דורש שלום תפארתו הרמה.

ד"ז דרך זה, דבר זה, דעת וקנים (ס'), דפוס

וולצבאך.

דזפמ"ש דזה פירש מה שאמרו — שאמר.

ד"ת דברי חכמים, דברים חיצוניים, דברי חול,

דברים המורים, דרך חיים (ס'), דגש חזק (ד'),

דבר חדש, דם חמאת.

דח"א דיני חורש אלול.

דחב"ג דברי חכמים בנחת נשמעים.

דחבע"פ דיני חמץ בערב פסח.

דח"ו דברי חכמים וחידותם.

דח"י דבר חידוש.

דחמ"ע דינאל חנגיה מישאל ועזריה.

דח"ק דחברה קדישא.

ד"פ ד' מפחים, דורש טוב (ס'), (דו"ס), דבק טוב (ס').

דמ"ז דברי טורי זהב (ס').

דמ"ל דורש טוב לעמו.

דמלנ"ת (ממוצא הלשון) (ד').

ד"י דין יורשים, דרך ישרים (ס'), ד' ימים, ד'

יסודות (דו"ס), דן יחיד, דת יהודית.

די"ל דיש לומר — להקשות — לפרש — לתרץ.

די"ם ד' יסודות.

ד"ב ארבע כוסות, דרך כלל.

דכ"א דכל אחר, דם כפירה אשת איש, דירה

כלים אשה (גאים).

דכאו"א דכל אחד ואחד.

דכ"ו דבר ונוקבא (ק').

דכו' דכוותיה.

דכו"כ דרך כנוי וכבוד כלפי.

דכ"ב דברים נכתבן.

דכ"ע דכולי עלמא.

דכ"ע ל"פ דכולי עלמא לא פליגי.

דכ"ר דאי כתב רחמנא (ראב"ד).

ד"ל די למבין, דפוס לובלין.

דל"א דלא אמר — אמרו.

דלא"ה דלאו הכי.

דל"ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיוא, דיה

לצרה בשעתה, דלית ביה.

דלבח"ב דלית ביה חסרון כים.

דלבמ"ה די לבא מן הדין.

דלבש"פ דלית ביה שוה פרוטה.

דל"ג דלא נרסינן (ל"ג).

דל"ד דלאו דוקא, דלא רמי, דף לרף.

דל"ה דלמא להכי הוה.

דלה"ד (לה"ד).

דלה"מ דלאו הכי מסתברא.

דלהת"י דלהתרגוש יונתן.

דל"ז דן לכף זכות.

[דל"י בא"ה לב"מ דלא ידע בין ארור המן

לברוך מרדכי].

דלכ"ז (דל"ז).

דלכ"ג דלכך נאמר.

דלכ"ע דלכולי עלמא.

דל"ל דלית ליה (ל"ל).

דלל"ב דלית ליה ברירה.

דלל"ש דרשה לליל שמורים (דל"ש).

דלמ"ה ל"ב די לבא מן הדין להיות כנידון.

דלמא"ע דע לפני מי אתה עומד.

דלמ"ג דעת למבין נקל.

דא"ו דרך ארץ וזמא.

דא"ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל איש המודות.

דא"י דבר אלהינו יקום, דייני ארץ ישראל.

דא"ש"ר דאמן יהא שמה רבא (יעב"ץ).

דא"כ דאם כן.

דאכ"ר דאי כתב רחמנא.

דא"ל דאם לאו, דאין לומר — לפרש — לתרין — להקשות, דאיכא למימר — למפרך, דאית ליה.

דאל"ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא"ה), דאין להקשות (דא"ל).

דאל"כ דאם לא כן.

דאל"מ דין אם למקרא (ומסורת).

דאל"ת דאין לתרין.

דאלת"ה דאי לא תימא הכי.

דאס"ד דאי סלקא דעתך.

דאע"ג דאף על גב.

דאפ"ה (אפ"ה) דאפילו הכי.

דאפ"ל דאפשר לומר — לקיים.

דאצ"ל דאין צריך לומר.

דא"ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב קשה (?).

דא"ר דרך ארץ רבא.

דא"ש דאבא שאול.

דאש"א ק"ל ב"מ ד' אמות של אדם קונות לו בכל מקום.

דאש"ה ד' אמות של הלכה.

דאש"ת ד' אמות של תפלה.

דא"ת דאמרי תרויהו.

דאת"ל דאם תמצא לומר.

ד"ב דברים בטלים, די בזה — בוו, דף ב', דם בתולים, דפוס ברלין, ד' ברכות, דמו בראשו, דפוס ב'.

דב"א דברי בני אדם, דרך בן — בני אדם.

דבא"ז דפוס באויליא.

דְּבָאָן דירה גאה בר קודש אשה גאה כלים גאים (של"ה).

דבא"ג דברכת אלהי נשמה (יעב"ץ).

דב"ב ד' בנינים בו.

דבב"ח (בב"ח) דבשר בחלב.

דב"ג דברים בנו.

דבג"ה דבגיד הגשה.

דב"ה דבית הלל.

דב"ו דרך בשר ודם.

דב"ת דאשתמש בתנא חלק.

דב"כ ב"ש דבתי כנסיות בישובן (יעב"ץ).

דבכה"ג דבכהאי גוונא.

דבכ"פ דבכל פנים — פעם.

דבכפ"פ דבכל פעם ופעם.

דב"ל די בזה למבין, דונש בן לברט.

דבלא"ה דבלאו הכי.

דב"מ דיני ברכת מנילה.

דב"ג דבן נח, דבר נש.

דבע"פ דבעל פה.

דבריי"ת דבי ר' ישמעאל תני.

דב"ש דבית שמאי, דברי שלמה.

דב"ש ודב"ה דבית שמאי ודבית הלל.

דב"ת דבן תימא.

ד"ג ארבע גאולות (א"ג), דייני גליות — גולה — גזירות.

ד"ד ר' דברים, דרך דרוש, דברי דרוש, דררא דממונא (דר"מ).

דדא"ל דיוקא דמתניתן אתא לאשמעינן.

דדב"מ = דד"מ.

דד"ג דינא דנהינמ.

דד"ד דינא דמלכותא דינא.

דדו"ד דור דור ודורשיו (ס').

דד"מ דינא דבר מצרא (דדב"מ), דררא דממונא (ד"ד), דרוש דרש משה (ס').

דד"ג דרכיה דרכי נועם.

דד"ע דברי הימים דניאל עזרא.

דד"פ דפוס דיהרענפורט.

ד"ה דברי הימים, דברי הכל, דבור המתחיל, דור המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי השם, דרך החיים (ס') (דה"ח), דין הוא, דא הוא, דור המבול (דוח"מ), דור הפלגה, דור המדבר, דם הגדה, דרכי התלמוד (דה"ת), דרך העולם, דברי הנאונים (דה"נ), דברי המקובלים (דהמ"ק), דם התמצית (דה"ח).

דח"א דברי הימים א', דהוה אמינא, דם האיברים, דהא אמרינן.

דחא"ע דהא אתמר עלה.

דח"ב דברי הימים ב'.

דחב"י דהבית יוסף (ס').

דחג"ל דבר הגורם לממון.

דחגל"מ כמ"ד דבר הגורם לממון כממון דמי.

דח"ה דהוא הדין, דהיינו הך.

דח"ח דרך החיים (ס').

דח"ט דהאי טעמא, דרך הטבע, דקדוקי הטעמים (ד"ה).

גפ"ר גואל לרופא.
 גל"ש שת"מ גורם לשכינה שתסתלק מִישראל.
 ג"מ גמרא, גלות מצרים, גלגול מחילות, גט מקושר
 (גמ"ק), גזירת מלכות.
 גמ"ב גלוי מלחא בעלמא.
 גמ"ד גמר דין (ג"ד).
 גמ"ה גזירת מלך היא.
 גמ"ח גמילות חסדים, גומל חסד (ג"ח).
 גמ"ק גט מקושר.
 גמרא גמרא, מיכאל, רפאל, אוריאל.
 גמ"ש גדול מרבין שמו.
 ג"נ גמי נשים, גלגול נשמות, גן נעול (ס'), גורן
 גכון (ס'), גיעולי נכרים, גזרת נחות (ד').
 גנא"ח גומל נפשו איש חסיד.
 גנב"כ רקב"ש גוים נשים בהמות כותים רועים
 קייצים ברננין שומרי פירות.
 גנ"ד גניבת דעת.
 גנז"א גניבה ואבירה.
 גנל"א גזרת נחי ל"א (ד').
 גנל"ה גזרת נחי ל"ה (ד').
 גנע"ו גזרת נחי עי"ו וא"ו (ד').
 גנ"ת גבורה נצח תפארת (ק), גימטריא נוטריקון
 תמורה.
 גס"ת ג' ספרי תורות.
 ג"ע גן עדן, גלוי עריות, ג' עדים, גליל עליון,
 גזרין עליו.
 געא"ה גומרין עליו את ההלל (ה').
 גע"ג גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
 געש"ד גלוי עריות שפיכת דמים.
 געת"מ גן עדן תהי מנותחו.
 ג"פ גט פטורין, גט פשוט, ג' פעמים, ג' פרשיות,
 — פסוקים, — פסיעות, — פנים.

ד

ד" דף, דפוס, דנש, דרך, דין, דיני, דא, ארבעה,
 דעת.
 ד"א דבר אחר, דרך אחר — אחר — אמת (ס'),
 דרך ארץ, ד' אמות — ארצות — אותיות, ד'
 אלפים, דברי אמת (ס'), דפוס אמסטערדם, דא
 איהו, דפוס א', דור אנוש, דרך ארעי, דמשק
 אליעזר (ס'), דמשק ארש (ס'), דרוסת איש (דר"א).
 דא"א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת,
 דברי איש אלהים, דאברהם אבינו, דאריך אנפין.
 ד"א ב"ה ד' אמות ברשות הרבים (מגילה).
 דאב"י ד' אמות בארץ ישראל.
 דא"ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאח"ע),
 דוחין את השבת (ד"ש).
 דא'ו דאורייתא.

גא"ג גברא אנברא (גבא"ג).

גאנק"ר גברא אנברא קא רמית.

גא"ה גומרין את ההלל (ת').

גא"י גלילות ארץ ישראל, גור אריה יהודה (ס').

גאל"ת גאולה לתפלה (גל"ת).

גא"פ גנוי אקספארד.

גא"צ ג' אצבעות.

ג"ב ג' ברכות, גלות בבל, (גומא בעלמא), ג' בתים, גבול בנימין (ס'), גשמי ברכה.

גב"א ג' ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.

גבא"ג גברא אנברא (גא"ג).

גבב"פ גביהה בן פסיסא.

גכ"ב ג' בנינים בו.

גבה"מ נבעת המורה (ס') (ג"ה).

גב"י גם ברוך יהיה.

גב"ס מי גריסין, בשר שמן, מוריים.

גב"ע גביית עדות.

גב"פ גביהה בן פסיסא (גבב"פ).

גב"ר גומלי חסדים, ביישנים, רחמנים.

ג"ג תלת תלת, גזירה גדולה, גבורה גדולה. ג' גדולים, גרש גרשיים (ד'), תלת גברי.

גג"ק גוזרין גזירות קשות.

גג"ר גוזרין גזירות רעות.

גג"ת גדולה גבורה תפארת (ק').

ג"ד גור דין, גירסא דווקנית, גבאי דמתא, ג' דברים, גור דין, גמר דין.

גדו"ד גדולת דוד.

גדו"ט גדי וטלה.

גדו"מ גדולת מרכי (ס') (גד"מ).

גד"י גרסא דינקותא, געשיכטע דער יודען (ס').

גד"מ גדולת מרכי (ס').

גד"פ גאטטעסדיענסטליכע פאָרטענע (ס').

ג"ה נבעת המורה (ס'), גיד הנשה, גופי הלכות, גליל העליון, גירסת הספרים (הסופרים), גירסת

הגאון, גדול הדור, גדולי הדור (גה"ד), גזירת הכתוב, גזירת המלך, — השם (גה"ש), גזרת

השלימים (ד'), גיהנם (גה"י).

גהא"ה גזרינן הא אטו הא.

גה"ג גירסת הגאון.

גה"י גיהנם (גיה"י).

גה"כ גזירת הכתוב.

גה"מ גזירת המקום.

גה"ד גדולי הדור

גה"ג גיד הנשה, גילגול הנשמות.

גה"ק גבאי הקהילה.

גה"ת גלילות התורה.

ג"ו גנת ורדים (ס').

גו"ה גבורה והוד (ק').

גוה"י גבורה והוד יסוד (ק').

גו"ח גבורה וחסד (ק').

גולב"כ גלוי וידוע לפני כסא כבודך.

גו"מ גוג ומגוג, גזר ומקיים, גורעין ומוסיפין.

גו"ג גוף וגשמה.

גו"ס גמיר וסביר.

גו"ף בני"ו גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י"י

ואני (של"ה).

ג"ז גם זו, גם זה, ג' זהובים.

גז"ד גזר דין (ג"ד).

גז"ה גזירת השם, — המלך, — המקום.

גז"כ גם זמן כריתות.

גז"ל גם זו למזבח.

גזל"ג גזירה לגזירה (גל"ג).

גזל"ג ל"ג גזירה לגזירה לא גזרינן.

גז"ש גזירה שוה, גם זה שם.

ג"ח גמילות חסד, — חסדים, גלגל חמה, ג' חרשים, גזירת חרם, גזר חכמים, ג' חשיבות,

גביית חוב, ג' חלקים.

גח"ט גמר חתימה טובה.

גחפ"ג גזרת חסרי פ"א גו"ץ (ד').

ג"ט ג' טפחים, גורל טוב.

גט"ק ע"ר א"ח גלגלתא טלא דברולחא קרומא

דאורייתא עמר נקי רעוה דרעווין אשנחא פקוחא

חוטמא (ק').

ג"י גירסא, גירסת, גימטריא.

ג"י ג' ימים, גלילות ירך, גאון יעקב (ס').

גז"ה ג' ימי הגבלה, ג' ימי החשיכה, גלילות ידיו

הנכבדים.

גיב"ק (ממוצא החיך) (ד').

גז"ל גבריאל וודל ליכטענפעלד.

גיר"ש (גר"ש).

גי"ת גימטריא תיבות.

ג"כ גם כריתות, גם כן, גם כאן, גם כי.

גב"ל גורם כליה לעולם.

ג"ל ג' לוגין.

גל"ג גזירה לגזירה.

גל"ה גלגל התחתון (גלה"ת), גליל העליון (ג"ה),

(גלה"ע).

בש"ד ט"ש צא"ת בור שחת דומה טיט היון
 שאול צלמות ארץ תחתית.
 בשדמ"ע בריך שמה דמרי עלמא.
 בשד"ג בשלימות הנזק.
 בשד"ד בשעת הדחק, בשער הדגים.
 בשד"ח ברכת שהחינו.
 בשד"י בשנת היובל.
 בשד"י פה"י בשבת היום פסח היום.
 בשד"פ בשעת הפגא, בשער הפגה (ס').
 בשד"ת בשעת התפלה.
 בש"ו בשר ודם (ב"ו).
 בשוא"ת בשב ואל תעשה.
 בשו"מ בלי שם ומלכות, בורות שיחין ומעורות.
 בשו"נ בשובה ונחת.
 בש"ח בשנאת חנם, בשפתי חכמים (ס'), בשבועה
 חמורה.
 בש"ט בשם טוב, בעל שם טוב (בעש"ט).
 בש"י בשל יד, בשבט יהודה (ס'), בצל שדי יתלונן,
 בשאילת יעב"ץ (ס').
 בש"י"ה בשאר ימות השנה.
 בש"מ בשלהי מתניתין, — מסכתא.
 בשכד"ג בעל שיורי כנסת הגדולה (ס').
 בשכ"י בשם כל ישראל.
 בשכמל"ו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
 בשל' בשלמא.
 בש"ל בשבעים לשון.
 בשלב"ה בית שמאי לבית הלל.
 בשלמ"ד בשלמא למאן דאמר.
 בש"מ ברוך שחלק מכבודו, בשם מרדכי.
 בש"ס בששה סדרים, בשל סופרים, בשלהי מסכת.
 בש"ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמנה
 עשרה.
 בשעא"ה בשעת אמירת הנדה.
 בשעל"ח בן שמונה עשרה לחופה.
 בשעה"מ בשער המלך (ס').
 בשע"מ בשעת מלאכה.

בשע"צ בשערי ציון (ס'), בשמיני עצרת (בש"ע).
 בש"פ בשושן פורים, ברוך שפטרני.
 בשפ"י בשפתי ישנים (ס').
 בשפמ"ש ברוך שפטרני מעונשו שלזה.
 בשפ"ע בשפת עבר.
 בש"ק בשבת קודש.
 בש"ר בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, בושה
 סרוחה רמה.
 בש"ש בשאילת שלום, בשיח שפתותינו.
 בש"ש ותאעב"מ בעזרת שוכן שמים ותולה ארץ
 על בלי מה.
 בשש"ע בשבוע שעברה (בש"ע).
 בש"ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחת
 תורה.
 ב"ת בעל תכלית, בעל תשובה (בע"ת), בל תוסיף,
 בעל תלמוד, בעלי תריסין, בל תשחית, בן תורה,
 ב' תיבות, (בעל תענוג — תאוה).
 בת' בתרנום, בתשובה, בתורה.
 בת"א בתרנום אונקלוס.
 בת"ב בתשעה באב, בתקוני ברכות.
 בת"ג בתנועה גדולה (ד').
 בת"ה בתחיית המתים.
 בתה"ג בתשובת הגאונים (ס').
 בתה"מ בתפלת המנחה.
 בתה"ס בתי הספר.
 בתה"ש בתכלית השלימות — השנאה.
 בתי"ס בתי ספר.
 בת"כ בתורת כהנים (ס'), בתקיעת כף, בתורת
 כתובה, בתלמוד כן (נאמר).
 בתמ' בתמיה.
 בת"ס בית ספר.
 בת"ק בתנועה קטנה (ד').
 בת"ר בטר רובא, בעלי תריסין (ב"ת).
 בתש' בתשובה.
 בתש"ש בתשובה שלימה.
 בת"ת בעל תלמוד תורה.

ג

גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג' אמות, ג' אלפים,
 גנת אנוז (ס'), גור אריה (ס'), ג' ארצות, גרי
 אריות, גנוי אקספארד (ס'), נפן אדרת (ס').

ג' גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול,
 גדולים, שלשה, גירסא (גי').
 ג"א גירסא אחרת, גזירת אלהים, גלות אדום,

ברה"י ברשות היחיד.
 ברה"י ל"ב בין ראש השנה ליום כפור.
 ברה"נ (בה"נ).
 ברה"ס בראש הספר.
 ברה"פ בראש הפרק.
 ברה"ק ברוח הקודש (ברוה"ק).
 ברה"ר ברשות הרבים (בר"ה).
 ברו"ע ברום עולם.
 ברוב"ש בית ראשון ובית שני.
 ברז"ל בלהה רחל ולפה לאה.
 בר"ח בראש חודש, בראשית חכמה (ס').
 בר"מ ברצון טוב.
 בר"י ברש"י ישן.
 ברי" ברייתא.
 בר"מ ברוב מקומות, ברע"א מהימנא, ברוח
 מוציא.
 בר"ס בריש ספרא.
 בר"ע בעי רחמי עליה.
 בר"פ בריש פרקא — פרשה.
 ברר"ל ב' רשויות רחמנא לצלן (יעב"ץ).
 בר"ש ברית שלום.
 ברשא"מ ברוח שאינה מצויה.
 ברש"ע ברומו של עולם (ברוש"ע).
 בר"ת בראשי תיבות, ברונו רחם תזכור.
 ב"ש בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס'), ברוך
 שאמר, באר שבע (ס'), בת שבע, בנין שלמה, בן
 שמעון — שמואל — שמת, באנק שילינג, בלי
 שינוי, בנין שלמה (ס'), בכור שור (ס'), באמונה
 שלימה (באמ"ש), בית שמואל (ס'), ביתר שאת
 (בי"ש), ברית שלום (ס').
 בש' בשודש, בשנים.
 בש"א בשום אופן, בשם אומר, בשער אפרים (ס'),
 בעל שער אפרים, בית שמאי אומרים.
 בשא"א בשאי אפשר.
 בשאז"ה בשביל שאני זכר הפסדתי.
 בשא"י בשארית יוסף (ס').
 בשא"פ בשבת אחר פסח.
 בשבג"ת ברוך שאמר בנ' תחתוניות (מן הספירות)
 (יעב"ץ).
 בשבו"ת בשב ואל תעשה.
 בש"ג בעל שלמי נבזרים (ס').
 בש"ד שתיים שהן ארבע, בשודא ררייני (בשד"ד),
 בשבועה דאורייתא (בשד"א).
 בשד"א בשבועה דאורייתא.

בפפד"מ בפרנקפורט דמיין.
 בפקו"ע בפני קהל ועדה (בקו"ע).
 בפר' בפרהסיא.
 בפ"ש בפריסת שמע.
 ב"צ בני ציון, בנות צלפחד, בן ציון, בת ציון.
 בצ"א בצלם אלהים, בצלאל אשכנזי.
 בצ"ג בצרה גדולה.
 בצה"כ בן ציצית הכסת.
 בצימ' בצימצום (ק').
 [ב(צ)מ"י בצאתי מירושלים].
 [ב(צ)מ"מ בצאתי ממצרים].
 בצ"ע בצריך עיון, בצרת עין.
 בצ"צ בעל צמח צדיק (ס').
 ב"ק בת קול, בן קדושים, בן קדוש, בבא קמא, בר
 קפרא, בית קיבול, בעל קורא (בע"ק), בעל קרי,
 בני קרח (בנ"ק), ב' קדושות (ש"ק), במה קטנה.
 בק' בקיצור.
 בק"א בכל קצווי ארץ.
 בק"ג בקנין גמור.
 בקה"מ בקריאת המנילה.
 בקה"ק בית קדשי הקדשים.
 בק"ו בקל וחומר.
 בקו"ר בקול רם (בק"ר).
 בקו"ת בית קדשו ותפארתו.
 בקי"ז בקומה זקופה, בקרן זווית.
 בקי"ת בקרבן חטאת.
 בקי" בקיצור.
 בקי"מ בקשת מחילה.
 בקס"ע בקונטרס סדר עבודה (יעב"ץ).
 בקיל בין קודש לחול.
 בקי"מ בהא קמפלני.
 בקי"ע בקום עשה.
 בק"פ בקרבן פסח.
 בקי"ק בקצת קהלות, בקהלה קדושה.
 בקק"א בקצת קהלות אשכנזי.
 בקי"ר בקלות ראש, בקול רם (בקו"ר).
 בקש"א בקדושתו של אהרן.
 ב"ר בן רבי, בררבי, רבי, בראשית רבה, בן דבב,
 בית ראשון, ב' רשויות, בריך רחמנא, בני רחמנים,
 בעל רחמים.
 בר"א ברכה אחרונה.
 בר"ד בתר רוב דעות (אר"ד).
 ברד"ר ברייתא דרבנן.
 ברה"ה בראש השנה, ברשות הרבים (ברה"ר).

בעוה"ב בעולם הבא (בעה"ב).

בעוה"ז בעולם הזה (בעה"ז).

בעוה"ע (בעה"ע).

בעוה"ר בעונותינו הרבים (בעה"ר) (בעו"ה).

בעוה"ת בעדים והתראה.

בע"ז בעבודה זרה, בעילת זנות. בעלי עבודה זרה.

בעו"ה בעזרת השם (בעה"ש).

בעוה"י בעזרת השם יתברך (בעה"י).

בעוה"ש (בעה"ש).

בע"ח בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים (בעה"ח).

בעה"ד בעל חיקור דין (ס'), בעזרת חינוך דלים.

בעמ"ז בעל טורי זהב (ס'), בעמרת זקנים (ס').

בע"י בעין יעקב (ס'), בעשר ידות (ס'), בעין יפה.

בע"כ בעל כרחו — כרחך, בעצי כהנים (?), בעל כישוף (כ"כ).

בע"ל בשבעים לשונות (בש"ל).

בעלה"ר בעל לשון הרע.

בע"מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות

(ס'), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מום

(ב"מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מניה

(בעמ"נ), בעילת כזוה, בנן ערן מנוחתו.

בעמ"ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע"ב).

בעמ"ד בעל מדקדק.

בעמ"ח בעל משנת חסידים (ס').

בע"מ מאכ"ח בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל

חי (יעב"ץ).

בעמ"ג בעל מניה.

בעמ"ל בעדן מנוחתו וזכו לברכה.

בעמ"מ (בעקמ"מ).

בעמ"ק בעל מקובל.

בעמ"ש בעמודי שמים (ס').

בע"נ בעל נפש, בעשרה נסיונות.

בענ"ד בענין נזכר דנא.

בע"ס בעל ספר, בעל סוד.

בע"פ בערב פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל פייטן, בעל פלונתא.

בעצל"ד בעל צדה לדרך (בצל"ד).

בע"ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קורא, בעל קנאה.

בעקמ"מ בעקבות מלכא משיחא.

בע"ר בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין רע (בעה"ר), בעלי ראתן.

בע"ש בערב שבת, בעל שם.

בעש"ב בורא עשבי בשמים (בע"ב).

בע"ש בה"ש בערב שבת בין השמשות.

בעש"נ בערבאות של נזים.

בעש"ט בעל שם טוב.

בעש"י בענינו של יום.

בעש"ית (בעי"ת) בעשרת ימי תשובה, (בעשיה"ת).

בעש"נ בעמיו של נחש.

בעשע"ח בערב שבת עם השכנה.

בעש"ק בערב שבת קדש.

בע"ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל תוקע, בעל

תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב"ת).

בע"ת ובלע"ת בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה.

ב"פ ב' פעמים, בושת פנים, בן פוי, בן פלוני, — פלונית, בת פלוני, — פלונית, בן פקועה.

בפ' בפסיקתא — בפסיקות, בפרק, בפרשה, בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתחה, בפרהסיא (בפר').

בפ"א בורא פרי אדמו, בפעם אחת, בפח אחד,

בפרשה א', בפרק א', בפסוק א'.

בפכ"ד בפני בית דין (יעב"ץ).

בפד"א בפרישות דרך ארץ.

בפד"ז (פד"ז).

בפ"ה בפרשת המן (בפה"מ).

בפה"א בורא פרי האדמה.

בפה"ג בורא פרי הגפן.

בפה"ע בורא פרי העץ.

בפ"ו בפריה ורביה (בפ"ו), בינוני פועל (ר').

בפט"ש בן פקועה טעון שחיטה.

בפ"י בפירוש.

בפל"ע בין פסח לעצרת.

בפ"מ בפח מלא, בפרי מגדים (ס'), בפני משה

(ס').

בפמ"ש בפחות משוה פרוטה.

בפ"נ בפח — בפחי נפש.

בפ"ז ובפ"ז בפני נכתב ובפני נחתם.

בפס"ד בפסוקי דזמרא (ת').

בפסה"ק בפסולי המקודשין.

בפ"ע בפני עצמו, בפני עדים.

בפ"ע ד"ת בפני עצמו דין תורה (יעב"ץ).

בפ"פ בפתע פתאום.

בפפד"א בפרנקפורט דאדר.

בנ"ר בורא נפשות רבות.

בנש"א בנשימה אחת.

בנשנ"ז (נשג"ז).

בנשב"ע בנוהג שבעולם.

בנת"ר בנוקבא דתהום רבה (ק').

ב"ם בן סירא, בן סורר, בלי ספק (בל"ם), בעל ספר (בע"ם), ב' סעודות, ב' סוגים, (בשורת ספרים), ב' סימנים.

בס' בספר, בסררא, בסעיף (בס"י).

בס"א בסניגון אחד — אחר, בספר אחד, בספרים אחרים, בסודות אחרים, בסטרא אחרא (ק').

בסב"ר בסוף בית ראשון.

בס"ג בסכנה גדולה, בסעודת ג', בסמין ג'.

בסנ"י בספר נבורות י"א.

בס"ד (בס"ד) בסיעתא דשמיא.

בס"ה בספר הוזהר (בסה"ז), בספר הבהיר, (בס"ב), בספר הנלולים — הנלגלים, בסדר היום, בסוד הכתוב.

בסה"ב בספר הבהיר.

בסה"ד בסוף הדבור, בסדר הדורות (ס').

בסה"י בסדר היום (ס').

בסה"כ בסוד הכתוב.

בסה"ר בעל ספר הרוקח.

בסה"ש בסוגית הש"ס.

בסוב"ג בסתר ובגלוי.

בסו"מ בן סורר ומורה.

בס"ח בספר חיים, בספר חסידים.

בסת"ה בספר תובת הלבבות.

בס"י בספר יצירה — יוחסין (ישעיה ירמ' יחזקאל).

בס"ד בסיעתא דשמיא (בס"ד).

בסל"א בספר לוח ארש.

בסמ"ג בספר מצות גדול.

בסמ"נ בספר מורה נבוכים.

בס"נ (ס"נ).

בסנ"ז בספר נגיד ומצוה.

בסנ"י בספר נצח ישראל.

בסנ"ע בספר נתיבות עולם.

בס"ע (בסנ"ע).

בסע"ז בסדר עולם וזוטא (ס').

בסעמ"ק בספר עבודת המקדש.

בסע"ר בסדר עולם רבא (ס').

בס"פ בסוף פרשת, — פרק, — פסוק, בסעודת פורים.

בספ"י בסדר פנים יפות.

בס"ק בספרים, — בסדורים קדמונים.

בסקי"פ בספר קונטרס יציב פתנס (יעב"ז).

בסק"ע בסיקור עין.

בס"ש בספר שני.

בסשל"ה בספר שני לוחות הברית.

בס"ת בספר תורה, בסתרי תורה (ס'), בסופי תיבות, ב' ספירות תחתונות (ק').

בע' בעולם, בעונש, בשכעים.

ב"ע באר עשק (ס'), בן עזרא, בן עזיאל, בית עולם — עולמים, בכורי עתים (ס'), בריאת עולם, ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני עלייה, בן עמרם, בריקת עדים, באר עשק (ס'), בעל עבירה, בר עונשין.

בע"א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחר, בעצה אחרת, בער אחר.

בעא"ע בתר עניא אולא עניותא.

בע"ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה בראשית, בעלי בתים, בעל ברית.

בע"ג בעל גמרא, בעל ענלה.

בע"ח בעל גמילות חסדים.

בע"ד בעל דבבא, בעל דין, בעל דבר, בעל דקדוק, בעל דרשן.

בע"ה בעל הבית, בעץ הדעת (ס'), בעזרת השם (בעה"ש).

בע"ה ובע"ד בעלמא הרין ובעלמא דאתי.

בעה"ב = (ע"ב) בעל הבית.

בעה"ב = בעוה"ב.

בעהנ"א בעל הנהגות אשרי.

בעה"ד בעון הדור.

בעה"ו בעזרת השם וישועתו.

בעה"ז בענין הזה, בעולם הזה (בעוה"ז).

בעה"ח באתי על התתום, בעלי החיים (בע"ח).

בעה"ט בעל הטורים (ס') (בה"ט).

בעה"י בעבר הירדן, בעזרת השם יתברך.

בעה"מ בעל המחבר.

בעהמ"ס בעל המחבר ספר.

בעה"נ בענין הנזכר.

בעהנו"נ בעזרת השם נתחיל וננמור, — נעשה ונצליח, — נצא ונבוא.

בעה"ע בעולם העליון (בעוה"ע).

בעה"ק בעל עבודת הקודש.

בעה"ש בעזרת השם, בעל השער — השיר, בעל השמר (בעהש"ט).

בעה"ת בעלי התוספות.

שכתוב, במוצאי שבת, במלות שונות, במה שהוא.
 [במשא"ת אדבל"כ במשלם שנין אילין תפוק ארעא דא בלא כסף].
 במש"ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה"ד).
 במשח"ה במקום שיש חילול השם.
 במש"ל במקום שנהנו לומר.
 במש"מ במקום שאתה מוצא.
 במש"ע במה שכתב עוד — שאמר עוד.
 במשע"ה במה שאמר עבדים היינו (יעב"ץ).
 במש"ק במוצאי שבת קודש (במ"ש).
 במשרמ"ה במדרשו של ר' משה הררשן.
 במ"ת במתן תורה, במגילת תענית (ס').
 ב"נ בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח, בעל נס,
 בעל נכפה, בית נתן (ס'), ברכי נפשי, בורא נפשות, בלי נקודות, בגליון נכתב (בני"ג), ברוק נמצא, בר נפחא (ר' יוחנן), בן נכר, בת נכרית.
 בנ"א בנשימה אחת, בני אדם (ב"א).
 בנא"י ברכי נפשי את יי'.
 בנ"ג בנטיה נרן.
 בנ"ד בנידון רידן, בנידון רידהו.
 בנח"י בינה נצח תוד יסוד (ק').
 בנח"כ בני היכלא.
 בנח"ס בנעילת הסגור (בנעה"ס).
 בנ"ו בנוסח.
 בנוב"ג בפני נכתב ובפני נחתם.
 בנו"ג בנוקי נוף, בין נוקי נוף — נוק נוף.
 בנו"מ בנוקי ממון, בנוק ממון.
 בנ"ח בנר הנוכה, בנקיטת חפץ (בנק"ח).
 בנ"ח א"ס בנקיטת חפץ אנב סודר (בנק"ח א"ס).
 בנח"צ בנחמות ציון (ב"צ).
 בנחצו"י בנחמות ציון וירושלים.
 בנח"ש בנדוי חרם שמתא.
 בנ"ט בנותן טעם, בר נותן טעם.
 בנט"י בנטילת ידים.
 בנ"י בני ישראל, בני יעקב, בנטילת ידים (בנט"י).
 בני"צ בני ישראל ישמרם צורם.
 בנ"כ בנשיאת כפים.
 בגל"ך ולאע"י ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה.
 בג"צ בני ציון.
 בנצו"ר בנחמת ציון וירושלים.
 בנ"ק בני קרח (ב"ק).

במזה"ש בזמן השוה (במה"ש).
 במז"ל בעדן מנוחתו וברו לברכה.
 במ"ח באר מים חיים (ס').
 במח"כ במחילת כבודו (במ"כ).
 במחכ"ת במחילת כבוד תורתו.
 במ"מ (במע"מ) במעשים טובים.
 במ"י בצאתי מירושלים (ת').
 במי"א עמב"ד במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד.
 במיו"כ במוצאי יום כפור.
 במי"ט במוצאי יום טוב.
 במי"א במוצאי י"ט אחרון (ראשון).
 במי"ב במוצאי יום כפור (במיו"ב).
 במ"כ במחילת כבודו.
 במכ"ה במחילת כבודו הרב (הה"ס).
 במ"ל בעל מרפא לשון (ס'), במשנה למלך (ס').
 במל' במלכות.
 במלוז"ט במלכויות וזכרונות ושופרות.
 במ"מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה, במה מצינו, בצאתי ממצרים (ת').
 במנ' במנהגים, במנהג.
 במ"ס במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת סופרים, במגילת סתרים (ס'), בית מסתור ספרים.
 במס"ה (במסה"ש).
 במסה"ש במספר השוה.
 במסל"ת במסית לפי תומו (מסל"ה).
 במ"ע במקום עדים, במצות עשה.
 במע" במערבא.
 במע"א במערבא אמרי.
 במעל"א במקום עדים לא אמרינן.
 במעול"ת במצות עשה ולא תעשה.
 במע"ז ברכת מעין שבע.
 במע"ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.
 במ"פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.
 במ"צ במצות ציצית.
 במ"ק במחזור קטן, במספר קטן.
 במק"א במקום אחר (במ"א) — אחד, במקרא אחד.
 במק"מ במאי קמפלגי (קא מפלגי).
 במ"ד במקדש ראשון, במדרש רבות, בית מרעים (ס').
 במרא"ט במנהגי ר' אייזק טירנא.
 במרז"ל באמור רבותינו ז"ל.
 במ"ש במה שאמרו, — שאמר, — שנאמר —

בלע"ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
 בל"פ בליל פסח, בכור לפדיון, בלשון פרס.
 בל"צ בלשון צחות, בלשון צרפת, ברכות לראש
 צדיק.
 בל"ר בלוחות ראשונים, בלשון רבים (ד').
 בלר"צ ברכה לראש צדיק.
 בל"ש בליל שבת, — שמורים, — שני, בלבושי
 שרד (ס') (בלב"ש), בלי שני, בלב שלם.
 בלש"ה בלשכת הנוית.
 בלשו"מ בלי שם ומלכות.
 בלש"ק בליל שבת קודש.
 בל"ת בלא תעשה, בלא תשא, בלי תכלית.
 ב"מ ב' מדות, ב' מובאות, — מהדורות, ברית
 מילה, בר מנן, בר מצוה, במה מדליקין, בבא
 מציעא, בו מבואר, ברכת מוזמן, בן מקרא, בעל
 מום, בעלי מומין, בתי מדרשות, בית מועד, — מחסה,
 בעל מדות, בעילת מצוה (בע"מ).
 בכו' במערבא, במזיר, במשנה, במדרש.
 במ"א בר מן אחר, במדרש אחר, — אחר,
 במשקל אחד, במדינות אלו, (בן מקרא), במקום
 אחר, בעל מנן אברהם (במנ"א), במנהג אשכנז,
 במכתב אליהו (ס') (מ"א).
 במ"ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין, במשאת
 בנימין (ס'), במסעות בנימין (ס'), במעשה
 בראשית.
 במ"ג במשנה ג', במחזור גדול, ברכת מגלה
 (ב"מ).
 במג"א בעל מנן אברהם (במ"א).
 במגנ"מ במלחמות גוג ומגוג (במגנ"ג).
 במד' במדנהא, במדבר, במדרש (במד'ר).
 במד"א (בד"א) במה דברים אמורים, במה
 ראפשר, בכל מה דאפשר.
 במדד"ג במדרש הנעלם (ס').
 במד"ר במדרש רבה (במד"ר), במדבר רבה.
 במ"ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש,
 במדרש הנעלם (ס'), במדינות הללו, במקח השוה
 (במה"ש), ברוך משנה הבריות.
 במה"ר בית מדרש הרבנים.
 במה"ש במוג השוה (במה"ש), במקח השוה.
 במו"מ במשא ומתן, במקח וממכר, במגע ומשא.
 במור"ר ברשות מרגן וירבגן ורבותי.
 במו"ש במוצאי שבת (במ"ש).
 במות"ר במקלו ותרמילו.
 במ"ז במטת זהב (ס').

בבית עליון (ק'), בבולי עלמא, בכל העולם
 (בבה"ע).
 בכ"פ בכל פנים, בכל פעם, בכלי פשתן.
 בכפ"פ בכל פעם ופעם.
 בכ"ק בכמה קהלות.
 בכ"ש בכל שעה, בכל שהוא, בכור שוטה, בכסא
 שן (ס'), בעל יושף, בעלת כשפים, (בן כלבא
 שבוע).
 בכשו"ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
 בכש"ת בכתרה של תורה.
 בכ"ת בכבוד הורתו.
 בכת"י בכתובת יד (בב"י), בכל תפוצות ישראל.
 ב"ל בית לחם, ב' לילות, בן לוי, בכל לבבו
 (בב"ל), בינה לעתים (בל"ע) (ס') ברכת לבנה,
 בגדי לבן.
 בל"א בלשון אשכנז, — ארמי, בליל א', — אחרון.
 בלא"א בן לאדני אבי.
 בלא"ה בלאו הכי.
 בל"ב ברוך לעולם בוראו, בליל ב', בינו לבינה.
 בלב"ע בינו לבין עצמו.
 בלב"ש בלבושי שרד (ס') (בל"ש).
 בל"ג בלשון ננאי.
 בלד"ב בלא דברים בטלים.
 בלה"ח בליל החבור.
 בלה"ג בלאו הכי נמי.
 בלה"פ בלחם הפנים (ס').
 בלה"ק בלשון הקודש.
 בלו"א בלוח ארש (ס').
 בלו"ר בלאה ורחל (ק').
 בל"ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
 בלח' בלהש.
 בלח"ז בלא חתימת זקן.
 בלח"ש בלחם שמים (ס').
 בל"ט בלב טוב.
 בלש"מ בל"ט מכות.
 בל"י בלשון יין, — יונת, בכור לירושה, בית לחם
 יהודה (ס').
 בל"כ בלשון כבוד.
 בל"ג בלי גדר, בלשון נקיה (בלג"ק), בלשון נקבה,
 בכור לנהלה.
 בל"ס בלשון סודי, בלי ספק.
 בלס"ג בלשון סני נהור.
 בל"ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה לעתים
 (ב"ל) (ס').

ביר"ש בירי שמים.
 ביה"ג בימות הנשמים.
 ביה"ח בימות התמה, בית התולים (יה"ח).
 ביה"כ (ביוה"כ) ביום הכפורים, בית הכנסת (בה"כ).
 ביהכ"ס בית הכסא.
 ביה"כ של"ב (ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.
 ביהל"ו ברוך י"י המבורך לעולם ועד.
 ביה"ס (בה"ס) בית הספר.
 ביה"ע (בה"ע).
 ביה"ע(ר) בין הערבים.
 ביהת"ת בית התלמוד תורה.
 ביה"ק בית הקברות (בה"ק).
 ביה"ש בין השמשות (בה"ש, בהש"ס).
 ביה"ת בימי התשובה.
 ביוא"י ביהרג ואל יעבור.
 ביוב"ש בית יוסף ובאר שבע (ס') (יעב"ץ).
 ביו"ד בשר יין ורגים, ביורה דעה (ס').
 ביוה"ד ביום הרין (ביה"ד).
 ביו"ט ביום טוב.
 ביו"י בכל יום ויום (בכיו"י).
 ביו"ת ביו"ו תמוז.
 ביו"ח בית חולים (ביה"ח).
 ביה"ה בית חנוך הנערים (בחה"ג).
 בית"ל בן שמונה עשרה לחופה.
 ביוט"א ביום טוב ראשון.
 ביוט"ב ביום טוב שני.
 בילב"ע בינו לבין עצמו.
 בולא"ו ברוך י"י לעולם אמן ואמן.
 בו"מ בעשרה מאמרות (ס').
 בו"מ בל"פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב"ץ).
 בו"ס בעשר ספירות (ק').
 בוס"ע בעל יסוד עולם.
 בו"ע בריאה, יצירה, עשיה (ק').
 בוע"ו ביעלה ויבוא (ביע"ו).
 בור' בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו').
 בירד"ג בילקוט ראובני הגדול.
 ביר"ש (ביר"ש) ביראת שמים, ביתר שאת (ב"ש).
 בישה"ד ביישוב הדעת.
 בישי"מ בישיבה של מעלה.
 בישי"ע ביום שמיני עצרת.
 בישי"ק ביום שבת קודש.
 בישי"ש ביום של שלום (ס').

ביר"ש בירי שמים.
 ביה"ג בימות הנשמים.
 ביה"ח בימות התמה, בית התולים (יה"ח).
 ביה"כ (ביוה"כ) ביום הכפורים, בית הכנסת (בה"כ).
 ביהכ"ס בית הכסא.
 ביה"כ של"ב (ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.
 ביהל"ו ברוך י"י המבורך לעולם ועד.
 ביה"ס (בה"ס) בית הספר.
 ביה"ע (בה"ע).
 ביה"ע(ר) בין הערבים.
 ביהת"ת בית התלמוד תורה.
 ביה"ק בית הקברות (בה"ק).
 ביה"ש בין השמשות (בה"ש, בהש"ס).
 ביה"ת בימי התשובה.
 ביוא"י ביהרג ואל יעבור.
 ביוב"ש בית יוסף ובאר שבע (ס') (יעב"ץ).
 ביו"ד בשר יין ורגים, ביורה דעה (ס').
 ביוה"ד ביום הרין (ביה"ד).
 ביו"ט ביום טוב.
 ביו"י בכל יום ויום (בכיו"י).
 ביו"ת ביו"ו תמוז.
 ביו"ח בית חולים (ביה"ח).
 ביה"ה בית חנוך הנערים (בחה"ג).
 בית"ל בן שמונה עשרה לחופה.
 ביוט"א ביום טוב ראשון.
 ביוט"ב ביום טוב שני.
 בילב"ע בינו לבין עצמו.
 בולא"ו ברוך י"י לעולם אמן ואמן.
 בו"מ בעשרה מאמרות (ס').
 בו"מ בל"פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב"ץ).
 בו"ס בעשר ספירות (ק').
 בוס"ע בעל יסוד עולם.
 בו"ע בריאה, יצירה, עשיה (ק').
 בוע"ו ביעלה ויבוא (ביע"ו).
 בור' בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו').
 בירד"ג בילקוט ראובני הגדול.
 ביר"ש (ביר"ש) ביראת שמים, ביתר שאת (ב"ש).
 בישה"ד ביישוב הדעת.
 בישי"מ בישיבה של מעלה.
 בישי"ע ביום שמיני עצרת.
 בישי"ק ביום שבת קודש.
 בישי"ש ביום של שלום (ס').

בח"ח בחרם חמור.
 בח"י בחתימת יד — ידי.
 בח"י בחידושים, בחינה.
 בחי"א בן חכם ישמה אב.
 בחי"ש בחיי שעה (בח"ש).
 בח"כ בחוקת כשרות.
 בח"ל (בחול) בחוץ לארץ.
 בח"מ בחושן משפט (בהש"מ) (ס).
 בח"ס בחטף סגול (ד'), ב"ח ספירות (יעב"ץ),
 בחוקת סכנה.
 בחס"ל בעל חסד לאברהם (אולאי) (ס).
 בחי"ע בחינת עולם (ס'), בחזון עברית (?).
 בח"פ בחטף פתח (ד'), כלל חנ פסח (כלח"פ).
 בח"ש בחומר שבועה, בחכמת שלמה (ס').
 בחש"מ בחולו של מועד, בחושן משפט (ס').
 בח"ת ברכת חתנים.
 בט" בטעם.
 בטא"ח בטור אורח חיים (ס).
 בטא"ע בטור אבן עזר (ס').
 בט"ב בתשעה באב (ל').
 בט"ד כצ"מ רצ"ת וכו', (mutatio literarum)
 בטוב"ב בלי טבול ובלי ברכה.
 בט"ח בן ט' חי.
 בטו"ט בטוב טעם.
 בטוטו"ד בטוב טעם ודעת.
 בטח"מ בטור חושן משפט (ס').
 בט"י בטבול יום.
 בט"ד בטור יורה דעה (ס').
 בט"ל בין טוב לרע.
 בט"מ בטומאת מת, בטעם מפסיק (ד').
 בט"ש בטומאת שרץ.
 ב"י בן-בר-ישראל, בני יעקב, בית יוסף (ס),
 בונה ירושלים (ת'), בית ישראל, בני יונה, ב'
 יסודות, ב' ימים, בן יחיד, בת יחידה, בן יומן, בני
 יששכר, בת יומה, בית יהודה (ס).
 ב"א (ביר"א) בירי אדם.
 ב"א"ה בני ישראל את השבת.
 ב"א"י בשם י"י אלהי ישראל.
 ב"אע"ה ביעקב אבינו עליו השלום.
 ב"א עמב"ד במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד
 (ת').
 ביב"ח ב"ב חודש.
 ב"ד בשר, יין, דגים; ביורה דעה (ס'), בית דין.
 ביד"א בירי אדם.

בזו"הק בזוהר הקדוש (ס').
 בזכ' בזכות, ברכת זוקף כפופים.
 בזל"ז בין זה לזה.
 בזמנ"מ בזמן גזג ומנוג (בזנו"מ).
 בזמח"א בזמרת הארץ (ס).
 בז"צ בזכאי צדק (ס').
 בז"ק בזקף קטן (ד').
 בזק"ג בזמן קבוצ לילות.
 בזשאבמ"ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
 בזשבה"ק בזמן שביית המקדש היה קיים.
 בזשבהמ"ק בזמן שביית המקדש קיים.
 בזשב"י ערש"מ בזמן שבני ישראל עושין רצונן
 של מקום.
 ב"ח בעל חוב, בעלי חיים (בע"ח), ב' חדשים,
 בן חורין, בני חורין, ביעור חמץ, בדיקת חמץ, בן
 חלוצה, בית חדש (ס'), ביום חודש, ביקור חולים,
 ברית החדשה (בה"ח), בעל חטא.
 בח"א בחידושי אנדרות, בחלק א'.
 ב"ח אל"ש ביקור חולים אין לו שיעור.
 בחב"ש בחד שבשא.
 בחג"ת בחסד, גבורה, תפארת (ק').
 בחגת"מ בחסד, גבורה, תפארת, מלכות (ק').
 בח"ד (בחור"ד) בעל חוות דעת (ס').
 בחדר"ג בחרם דרבנו גרשון.
 בחדרגמ"ה . . . מאור הגולה.
 בח"ה בעל חובת הלבבות, — חמדת הימים (ס),
 בית חנוך הנערים (ביח"ה, בחה"ג).
 בחה"ס בחג הסוכות, בחול המועד סוכות.
 (בחהמ"ס).
 בחהפ" בחג הפסח, (בחהמ"פ) בחול המועד פסח.
 בחה"ש בחג השבועות.
 בחו"א בחסד ואמת.
 בחו"ב בחכמה ובינה (ק').
 בחו"ג בחסד וגבורה (ק').
 ב"ח וז"א ביקור חולים והנסת אורחים.
 בחוה"ג בחוקות הנוים.
 בחוה"מ בחול המועד.
 בחו"ח בכל חרא וחרא.
 בחו"י בעל חוות יאיר (ס).
 בחו"ת בחסרות ויתירות.
 בחו"ל בחוץ לארץ.
 בחו"ע בהטח חיה ועוף.
 בחו"פ בחנוכה ופורים.
 בחי"ז בחתימת זקן.

בה"ג ובה"ג בריאות הנוף ובריאות הנפש (הנשמה).
 בהגר"א ביאור הנאון ר' אליהו (מווילנא).
 בהגרמ"ם בן הנאון ר' משה סופר.
 בהר"ד בהמה דקה (ב"ד).
 בהה"ב (בה"ב) בהר הבית.
 ב"ה וב"ש ברוך הוא וברוך שמו.
 בהות בהספר ותענית.
 בה"ז בהאי זמנא, ברכת הובת (ס'), בנרי הוהב (ב"ז), ביאורי הוהה.
 בה"ח בית החיים (ביה"ח), ברית התרשה.
 בה"ט בעל הטורים (בעה"ט), בהלכת טומאה (יעב"ץ), באר היטב (ס').
 בה"ט וה"מ ברכת הטוב והמטיב.
 בהי"ט בהימים טובים.
 בהיסוד"ד בהיסוד הרעת.
 בה"כ ברכת הכוס, בית הכנסת, בית הכסא.
 בהכ"ס בית הכסא (בה"כ).
 בה"ל בהאי ליטנא, בזה הלשון (בוה"ל), בעל הלכה, בלע המות לנצח.
 בה"ל בהלכות.
 ב"ה לא"י (בילא"י).
 בה"מ בין המצרים (ב"ה), ביאור המלה, ברכת המון (בהמ"ז, ב"ה), ברכת המינין, בני המון, בית המרחץ, בהפסד מרובה.
 בהמ"ג ברכת המגילה.
 בהמ"ד בית המדרש (ביהמ"ד).
 בהמ"ז ברכת המזון.
 בהמ"ט בית המטבחיים.
 בהי"מ וצ"ג בהפסד מרובה וצורך גדול.
 בהמ"ק בית המקדש (ביהמ"ק).
 בהמ"ר בית המרחץ.
 בה"ג ברכת הנהנין, בין הנרות, בן הנדה.
 בהנה"ח בהנץ החמה.
 בהנו"א בשם (בעורת) ה' נעשה ונצליח אמן.
 [בה"ג וא"ק בעל הנפש ואגרת הקודש (יעב"ץ)].
 בה"ס בעל הספר, בית הספר (בית"ס).
 בהסו"ת בהספד והענית.
 בה"ע בין הערבים (ביה"ע), בהאי עלמא, בעל העברונות, בית העדה.
 בהע"א בהעלם אחר.
 בהע"ט בעל העיסור (ס').
 בהע"ק בעל העקידה (ס').
 בה"פ ברכת הפטרה.

בה"ק (ביה"ק) בית הקברות, בעל הדרת קודש (בעה"ק).
 בהק"ר בר הקדוש רבי.
 בה"ר בהושענא רבא, בהונאת רע.
 בהר"ד (מולר של תוהו) (ל').
 בה"ש בין השמשות (ביה"ש), בית השואבה, ברכת השחר, בהאי שעתא, ברכת המעביר שינה (ת').
 בה"ש דמ"ש בין השמשות דמוצאי שבת.
 בהש"ו בהשקט ובטח.
 בהש"מ (בה"ש).
 בהשמ"ר בית השחיטה מרווח רווח.
 בה"ת ברכת התורה (ב"ה), בהלכות תפלה, בית התפלה.
 ב"ו בשר ודם, ברי ושמא, ברכה והצלחה, בית ועד (בו"ע, ביו"ע).
 בזב"ב בנים ובני בנים, בניו ובני בניו.
 בזוג"ד וב"א (ל').
 בזו"ד בשר ודם (ב"ז).
 בזב"ע (בושב"ע) ברי ושמא ברי עדיף.
 בזו"ע בעל ווי העמודים (ס').
 בז"ז שני, ששי, שביעי.
 בזו"ח בשר וחלב.
 בזו"ט (בזו"ט) באו ונתחיק טובה.
 בזו"כ בושא וכלימה.
 בזמ"ף (ממוצא השפתים) (ד').
 בזי"פ בושט ופנס.
 בזו"ר בא וראה, בקי ורגיל.
 בזו"ת בנו ותלמידו.
 בז"ז בן זאב, בן זומא, בן זכר, בעבור זה, בת זוג, בזכות זה, בעילת זנות (בע"ז), בנרי זהב, בנימין זאב.
 בזי"א בזמן אחר.
 בזבל"א בזה בורר לו אחר.
 בזא"ז בזה אחר זה.
 בזב"ש בושח שמואל (ס').
 בז"ג בזקף גדול (ד').
 בז"ה בזה הררך.
 בזו"ה בזה האופן.
 בזוה"ב ברוך זוכר הברית.
 בזוה"ז בזה הזמן, בזמן הזה.
 בזוה"ל בזה הלשון.
 בזוה"ע בזה הענין.
 בזוה"ת בזה התנאי.
 בזזב"ש בודון ובשגנה.

בכתה"ס בכתי הספר.

בכת"ח בכל האכל חמץ.

בכת"ס בכתי ספר.

ב"ג ביטול גוים, בן גוריון, בן נמליאל, בן גרושה,
ברכת נשם (ת'), בהמה נסה (בה"נ), תרי נווני, במה
נדולה, בער נאלדברג.

בג' בשלושה.

בגא"לת בין נאולה לחפלה.

ב"ג ב"ג בן נר, בן גיורת.

ב"ג וב"ח בן גרושה ובן חלוצה.

בג"ד בג' דברים, בגין דא, בגין דאמרי.

בג"ד כפ"ת (ד') (מקבלין ד"ח וד"ק). בג"ד
כפ"רת (ד').

בג"ג ומ"ט בחר נגבא נגוב ושעמא טעים.

בגד"מ בגמרא דבני מערבא.

בג"ה בגבורת השם — הבורא, בגיורת השם, בינה
גבורה הור (ק').

בג"ח בעל נמילות חסדים (בענ"ח).

בג"י בגימטריא.

בג"כ בגין כך.

בג"לר בין גואל לרופא.

בג"לת בין נאולה לחפלה (בגא"לת).

בג"מ בג' מקומות, — מלאכות — מלכיות.

בג"ע בגן עדן, בגילוי עריות, ב' גורי עצים, בג'
עולמות.

בגע"מ בגן עדן מנוחתו (= בע"ט בעדן מנוחתו).

בג"ר בג' ראשונות (מן הספרות) (יעב"ץ).

בג' בארבע, בדרך.

ב"ד בית דין, בעל דין, בן דעת, בר דעת, בני
דיעה, בעל דבר, בן דרוסא, ברח דודי (ת'), בן
דוד, בסיעתא דשמיא, בעל דקדוק.

בד"א במה דברים אמורים, ברוך דיין אמת, בדבור
אחר, בדבר אחר, בדברים אחרים, בדרך ארץ,
בעל דרך ארץ (בעד"א), בדפוס א', בדרך אחר,
בדיני אדם.

בדא"ה בדיני אומות העולם.

בדא"ח בדברי אלהים חיים.

בד"ב בדפוס ב' (ד"ב).

ב"ד ב"ד בת דינא במל דינא.

בדפה"פ (בדה"פ).

בד"ג בדרך נוזמא.

בד"ה בדבור המתחיל, בדברי האומר (בדה"א),
בדברי הימים, בדרך הפלגה (בדה"פ).

בדה"ב בוק הבית (בד"ה, ב"ה).

בדה"ג בית דין הגדול.

ב"ד ה"פ בחר דבעיא הדר פשטה.

בד"ו (לא בד"ו פסח) (ל'), בדוק ומנוסה.

בד"ז בדבר זה, בדרך זה.

בד"ח בדברי חכמים, בדרך חידה (חכ"ה), בדברי
חול, בדברים חיצוניים.

בדו"ר) בדחילו ורחימו.

בדחז"ל בדברי חכמינו ז"ל.

בד"י בדיני ישראל.

בדיע' בדיעבר.

בד"כ בד' נפשות, — כוסות.

בדכ"ה בדרך כל הארץ.

בד"ל בד' לשונות.

בד"מ בדיני ממונות (ד"מ), בדבר מצוה, בדרכי
משה (ס'), בדרך משל.

בדמ"א בדמשק ארש (מנ').

בד"נ בדיני נפשות (ד"נ), בוצינא דנהורא (בוד"נ).

בד"פ בד' פרשיות.

בד"צ בית דין צדק.

בד"ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), בדפוס קדמון,
— קונסטנטינה.

בד"ש בדיני שמים, בדמעות שליש.

בדש"י בית דין של ישראל.

בדש"מ בית דין של מעלה.

בדש"נ בית דין של גברים.

בד"ת בדברי תורה, בדין תורה.

בדתה"ק בדת תורתנו הקדושה.

ב"ה ברוך השם (בה"ש), ברוך הבא, ברוך הוא,
בית המקדש (בהמק'), בית הכנסת (ביה"כ),
בעזרת השם (בעז"ש), בעל הבית (בעה"ב),
בעולם הבא (בעוה"ב), ברוך המקום, בין המצרים,
בעל הכרח, ביאור המלה (בה"מ), ברכת הלבנה
(בה"ל), בשעת הדחק (בשה"ד), בשעת הכושר
(בשה"כ), בית הכסא (ביה"כ), בין השמשות
(ביה"ש), בין הרבקים (בה"ד), ברכת התורה
(בה"ת), בגין הורדוס, בית הלל, ביום השמיני
(ת').

בדה"א בהעלם אחר (בהע"א), בית הלל אומרים.

בדה"ב שני וחמישי ושני, בית הבחירה, בין הבתרים,
בהר בחקותי (ב"ב), בהר הבית.

בהב"ל בית הבלעיה.

בדה"ג כהאי נוזמא, בעל הלכות גדולות, בהמה
נסה (ב"נ), ברכת הנומל, ברכת הנשם, באר
הגולה (ס') (באת"נ), בריאות הנוף.

בא"מ באוכלין ומשקין.

ב"א ומט"ז ושי"הד בית אל ומסת זהב ושער הדלק (יעב"ץ).

בא"ג ברכת אירוסין וגשוואין (בא"ו).

בא"ש באותה שעה.

בא"ז (בא"ז) באור זרוע (ס').

בא"ח באורה חיים (ס') (בא"ח).

בא"י בארץ ישראל, ברוך אתה י"י (ת').

בא"י אמ"ה ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם (ת').

בא"י אמ"ה אקבמ"ו ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת').

בא"י ברכו את י"י המבורך (ת').

ב"א י"ח בני אדם יושבי חושך (ת').

בא"י ברוך אדני יום יום.

בא"י ש"ת ברוך אתה י"י שומע תפלה (ת').

בא"ל(ח) בין אדם לחברו, בין אור לחושך.

בא"למ בין אדם למקום.

בא"מ באיזה מקומן, באבינו מלכנו (ת'), בארץ מצרים, באוהל מועד.

באמ"ח באר מים חיים (ס').

באמ"ש באמונה שלימה (בא"ש).

בא"ג ברכת אלהי נשמה.

בא"ק באיו קהלות.

בא"ר בידך אפקיד רוחי, באר רחובות (ס').

באר"ות בן אדם רמה ותולעה.

בארי"ב באריכות (בא').

בא"ש (באמ"ש).

בא"ש באר שבע (ס'), באותה שעה (באה"ש).

ב"ב בן בית, בני בית, בן ברית, בני ברית, בעל בית, בעלי בתים (בע"ב), בן בתירא, תרין תרין, בבא בתרא (ס'), בעל ברית, ב' בתים, בן בוסי, בטל ברוב, בו ביום, במהרה בימינו, בהר בחקותי, בראיה בעלמא, בשר בחלב, (בני ברק), בן בנו, בר בר.

בב"א בבת אחת, במהרה בימינו אמן, בן בתירא אומר, בבני אדם, בבית אל (ס').

בב"א כ"פ בבית אל כמה פעמים (יעב"ץ).

בב"ב ב' בנינים בו, בן נג, בברכה שניה, בלעם בן בעור.

בבכה"ב בבית בין הבתרים.

ב"ב בח"ל בין בארץ בין חוץ לארץ.

בב"ד בבית דין, בבית דוד, בבלי דעת, כפני בעל דין, בבמהה דקה.

בבדא"א בברייתא דאברהם אבינו.

בבדש"י (בדש"י), בבדש"ג (בדש"ג).

בב"ה בנין בית הבחירה (המקדש), בבדיקת הבית (ס').

בב"הא בבית האסורים.

בב"הב ברית בין הבתרים, בבית הבליעה.

בב"הי בבית היין.

בב"הכ בבית הכנסת, — הכסא.

בב"המ (בב"ה) בבית המשיח.

בבהמ"ב בברכה המשולשת בתורה.

בב"המד בבית המדרש.

בב"המז בברכת המזון.

בב"המי בברכת המינין.

בב"המ י"ר שי"ב בבית המקדש יהי רצון

שיבנה במהרה בימינו.

בב"המר בבית המרחץ.

בב"המש בבית המשתה.

בב"הס בבית הספר (ב"הס).

בב"הש בברכת השחר (בה"ש).

בב"הת בברכת התורה.

בב"ז בשל"ב בין במינו ובין שלא במינו.

בב"ז בעילתה בעילת זנות, בבן זכר.

בב"ח כשר בחלב, בר בר חנה, בכשר חויר.

בבח' בבחינת.

בבמ"ג בקי במיב נטין.

בב"י בבן ישראל, בבני ישראל, בב' ימים, בתולת

בת יהודה (ס'), בבית יוסף (ס').

בב"י וב' בכל יראה וכל ימצא.

בב"כ בברכת הנשים.

בבל"י בבית לחם יהודה.

בב"מ בבצל מום (בבע"מ), בעל ברית מילה.

בב"ס בב' סעודות, בטל בששים (בב"ש).

בב"ע בבני עניים, בבית עולמים.

בבע"ח בבע"חי (בע"ח בע"חי).

בבע"מ בבצל מום.

בב"פ בב' פרשיות — פרקים — פסוקים.

בב"ק בבת קול.

בב"ר בטל ברוב, בבראשית רבה (ס'), בר בי רב.

בב"ש בבית שמואל (ס'), בבת שבע, בבאר שבע

(ס'), בטל בששים (בב"ס), בשמת בת שלמה (ס'),

בבגדי שבת, בני בלי שם.

בב"ש א"א בבריתו של אברהם אבינו.

בבשק"ו בן בנו של קל וחומר.

בב"ת בכל תוסף, בכל תלין, בכל תשחית, בעל

בלתי תכלית, בעל בית תפלה, בכל תאחר.

אש"ל אכילה, שתיה, לוי (ויטע אש"ל, ב"ד כ"א), אין שומעין לו.
 אש"ל"ע אין שליח לדבר עבירה.
 אש"מ אשם מצורע (א"מ), אש שמים מים (אמ"ש), אילן שענפיו מרובין (ס') (אשע"מ).
 אש"ג אשם גזיר (א"ג).
 אש"ע אין שם עדים.
 אש"ש אמר שמואל שלום (יוחסין).
 אש"ת ארני שפתי תפתח.
 אש"ת"ב אהבה שהיא תלויה בדבר.
 א"ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי תורה, אל תתמה, אמרה תורה, איפכא תניא, אחלי תם (ס'), ארבע תעניות (ס').
 אתב"ע אל תשכן באהליך עולה.
 א"ת ב"ש (שבת ק"ד א') (mut. lit.).
 א"ת אותי תעב, אתאווה לו?
 ב"ש בי לא השק, שמי יחול עליו?
 ג"ר נופו סימא, ארחם עליו?
 ד"ק דלתותי נעל, קרניו לא אנדע?
 א"ת ב"ש אם אתה בוש וגו'.
 א"ת: א' תשעה באב. ב"ש: ב' שבועות.
 ג"ר: ג' ראש השנה. ד"ק: ד' קריאת התורה.
 ה"ן: ה' צום כפור. ו"ף: ו' פורים שעבר.
 (קביעת המועדות מימי הפסח).
 את"ד אשרי המימי דרך.

אתד"ל אל תתנו דמי לו.
 את"ה אגרת תחית המתים (ס').
 את"י אל תעובני י"י, אגרת תשועת ישראל (ס').
 את"כ אל תהי כאבותיך (ס').
 א"ת כ"ל הדבריים אשר עש"ה (ברא' כ"ד ס"ו) "אל תתמה" כי "לא תבאתי" דם "בתולי" רבקה "יש מקום" אשר "שם" רובצים "עופות" שומרים "הרם".
 א"ת כ"ל הדבריים האל"ה (ברא' כ"ט י"ג) "אל תתמה" כי "לא תבאתי" דבר; "בממון" רב "יצאתי" מאבא, "הלך" אליפו "לקח" הכל.
 את"ל אם תמצא לומר, אי תימא לי, אם תאמר לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע, אתיני להננד (ת').
 אתל"ת אנא תבוא לפניך תפלתנו (ת').
 את"מ אחר תפלת מנחה.
 אתמ"פ אל תירא מפחד פתאים.
 את"נ אחר תפלת נעילה (אחת"ג).
 את"ס אתקינו סעודתא (א"ס) (ת').
 את"ע (אחת"ע).
 אתע"ד אל תעלה על רעתך.
 א"ת ע"י אל תירא עברי יעקב (ת').
 אתר"ג אל תבואינו רגל גאווה.
 את"ש אחר תפלת שחרית (אחת"ש).
 את"ת אי תניא תניא.

ב

ב' בינה (ק'). בחינה, בחינת, ברכה, ברכת.
 ב"א בית אב, בן אדם, בני אדם, בן אשר, בר אורין, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין, ברכה אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס'), במקום אחר (במ"א), בדרך אחר (בר"א), ב' אמצעיות, ב' אתרוגים, בני אהרן, בר אבא, בר אבהה, ברכי אצולה (ת').
 בא' באריכות (באריכ').
 בא"א באיזה אופן, באשת איש, באם אמרת (?), בית אב אחר, באופן אחר.
 בא"א ע"ה באברהם אבינו עליו השלום.
 בא"ב באלף בית, באלפא ביתא.
 בא"ג באון גליון (באו"ג).
 בא"ד באותו דבר (באו"ד) (באה"ד).

באד"ה באותו דבור המתחיל (?).
 באד"ק (אד"ק).
 באה"ג באר הגולה (ס') (ב"ה).
 באה"ד באותו הדבור (בא"ד).
 באה"י באותו היום (באו"ה).
 בא"ה לב"מ בין ארור המן לברוך מרדכי.
 באה"מ באוהל מועד (ס'). ביאור המלות.
 באה"ר באהבת רבה (ת').
 באה"ש באותה השעה.
 באה"ת באגרות התלמוד (באנה"ת).
 באו' באונס.
 בא"ו באבא ואימא (ק'), ברכת אירוסין ונשואין, (באו"ג).
 באוב"ר באונס וביצוע.

[ארבשמט"ק ש"א אדם רוצה בקב שלו מט' קבין של אחרים].
 ארגמ"ן אוריאל, רפאל, נבריאל, מיכאל, נוריאל.
 אר"ד אחר רוב דיעות (בר"ד).
 אר"ה אחר ראש השנה (אחר"ה).
 ארה"ל ארזי הלבנון (ת').
 ארז"ל אמרו רבותנו ז"ל.
 אר"ט אמר ר' טרפון.
 אר"י אמר ר' יהודה, אשכנזי ר' יצחק (לוריא),
 אבי רכב ישראל.
 אריב"ג אמר ר' יהושע בן נדיא.
 אריב"ל אמר ר' יהושע בן לוי.
 אר"ה אלול, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבא
 (אר"ה שאנ מי לא יירא).
 אר"ל אמר ריש לקיש, אין רצונו לומר, אין ראוי
 לומר, אחרי רבים להטות.
 ארמ"ע אש, רוח, מים, עפר.
 אר"ג או רוב נסים (ת'), אין ריחה גורף.
 ארס"ב (ל) אינו רואה סימן ברכה (לעולם).
 אר"ש ארבעה ראשי שנים, אמר ר' שמעון, אל
 רחום שמך (ת').
 ארשב"ג אמר ר' שמעון בן נמליאל (רשב"ג).
 ארשב"י אמר ר' שמעון בן יוחאי (רשב"י).
 ארשב"ל אמר ר' שמעון בן לקיש (אר"ל).
 אר"ת אמר רבינו תם.
 א"ש אמר שמואל, אלה שמות (ס'), אבינו שבשמים,
 אבן שתיה (ת'), אתי ספיר, אערוך שועי (ת'),
 אשר שבת (?), ארבעה שומרים, אבא שאול, אותה
 שנה, אותה שעה, אדר שני, אין שוחטין, אנב
 שטפא, אמרי שפר (ס'), איסור שבת, אילה שלוחה
 (ס'). אמונת שמואל (ס'), אפריון שלמה (ס'),
 אשמת שומרון (ס'), אלטשול.
 אש"א אבא שאול אומר.
 אשאה"פ אין שוחטין את הפסח.
 אש"ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א"ש).
 אין שייך בו, ארי שבתורה (ס') (ארש"ב).
 אש"ד"ת אמת שלום דין תורה.
 אש"ה אשר הגיא (ת').
 אש"ו אושר שלום ובינה.
 אש"ח אשם שפחה חרופה.
 אש"ט אמר שם טוב, אבני שיש מהור (ק').
 אש"י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת').
 אש"ב אור ששת ימי בראשית.
 אשכ"ב איש שכל בו.

אע"פ שאר"ל אף על פי שאין ראיה לדבר (זכר
 לדבר) (זל"ד).
 אע"ש אערוך שועי (ת').
 א"פ אכילת פרס, אין פוחתין, אבן פנה (ס'),
 אקספארד.
 אפב"ל אין פרענות בא לעולם.
 אפ"ה אפילו הכי (אפ"ה).
 אפוד"י אני פרושים דוראן (פראפט).
 אפותק"י אפו תהי קאי.
 אפ"ס אחר פסיק סימן.
 אפ"ת אפילו תימא.
 א"צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארץ צבי, אלי
 ציון (ת').
 אצ"ב אין צריך בדיקה.
 אצב"ח אנרת צער בעלי חיים (ס').
 אצ"ו אלי ציון ועריה (ת').
 אצו"מ אור צח וטעוהצח (ק').
 אצ"ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף —
 להדליק — לתור — לכתוב — להפך — לקדש
 — להתענות — להאריך.
 אצלא"ע אין צריך לומר אתם ערי.
 אצל בכה"פ אין צריך להדליק בכל הפתחים.
 אצלי אין צריך להאריך יותר.
 אצ"ל אין צריך להעלות לו שחר.
 אצע"ש אין צועקין על שעבר.
 א"ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה
 קדוש (ת'), אדם קדמון — קדמאה (ק'), אין
 קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קין.
 אקא"ה אין קוראין את ההלל (ת').
 אקא"ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).
 אק"ב אין קוברין בו.
 אקב"ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקבמ"ו).
 אקה"ת אחר קריאת התורה.
 אק"ם אשר קדש ירד מבטן (ת').
 אקנ"ם אין קמינור נעשה סניגור.
 אק"ס אדם קדמאה סתימאה (ק').
 אק"ט אין קונין שביטה.
 א"ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא, איכה
 רבתי (ס'), אליהו רבא (ס'), אבל רבתי (ס'),
 אל רחום, אשלי רברבא, אפי רברבא (ס').
 אר"א אמר ר' אלעזר.
 אר"א ר"י ת"א אחד ראש אחדותו — ראש יהירו
 — תמורתו אחד.

אמיר"ה ארזינו מלכנו ירום הודו.

אמכ"ה אמאי כולי האי.

אמ"ל אדם מועד לעולם, איסור מלאכה, אם מותר לישול, אין מול לישראל.

אמל"ה אם מותר להתענות, אין מורידין לפני התבה. אמ"נ אל מלך נאמן (ת'), אין מוכירין נשמות, (ארני מלך נאמן).

אמס"ת אין מוציאין ספר תורה.

אמ"ע אין מקבלין ערות.

אמעאה"ש אין מחללין עליו את השבת.

אמע"ה אין מברילין על הנר, אין מברכין על האור, אין משיכין על ההיקש, הדרוש.

אמע"ר אש מים עפר רוח.

אמ"פ (דמ"פ).

אמ"צ אין מצטרפין, ארני מלך עזק. (?)

אמ"ק אין מקבלין — מקפיון.

אמק"ט אינו מקבל מומאה.

אמ"ר אל מלא רחמים (ת'), אין מביאין ראיה.

אמ"ר מה"ש אין מביאין ראיה מן השוטמים.

אמר"ע אש מים רוח עפר.

אמ"ש אומרין מי שברך (ת'), אגדת מר שמואל, אש, מים, שמים.

אמשב"ש אין מערבין שמחה בשמחה.

אמש"כ ארבע מאות שקל כסף (ס') וויטאל.

אמ"ת איוב משלי תהלים, אין מתענין, אמת מארץ תצמח, אש מים תפארת (ק') (?), אחר מתן תורה (אחמ"ת).

א"נ אם נאמר, אי נמי, אי נימא, אוהב נפשו, אינו נאמן, אלהי נשמה (ת'), אלהי נצור (ת'), אתה נגלית (ת'), ארי גוהם (ס'), אוצר נחמד (ס'), אין נוהגין, אין נותנין, איסור נבלה, אינו נדון, אינו נראה, אשם נזיר, אמרי גועם (ס'). אימת נוראותיך (ת') (ס'), אימך נשאתי (ת'), אין נשבעין, אין נופלין.

אנר"ש אוהב נפשו דורש שלומו.

אנול"ל אנכי ולא יהיה לך.

אני"ל אתה נותן יד לפושעים (ת'), אי נמי יש לומר.

אנ"כ אוריתא נביאיא כתוביא, אין נושאין כפיהם, אורות נצוצות כלים (ת').

אנכד"נ (אכה"נ) אנשי כנסת הגדולה.

אנכ"י אגא נפשי כתבית יהבית (שבת ק"ה); אמירה, נעמה, כתיבה, יהיבה (שם); יהיבה, כתיבה, נאמנין אמריה (שם).

אנ"ל אין נותנין לו.

אנל"פ אין נראה לפרש.

אנל"ת א אשר נתן לנו תורת אמת (ת').

אנכ"ו אמן נצח סלה ועד.

אנע"פ אין נופלים על פניהם (ואא"ת = ואין אומרין תחנון) (ת').

אנקת"ם אל נא קרב תשועת מצפיד.

פסת"ם פתורך סר תוציאם ממאסר.

פספס"ם פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים.

דיונס"ם רלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך מפלתינו.

אנ"ש אנשי שלומנו.

אנש"ב אלהי נשמה שנתת בי (ת').

א"ס אין סוף, אתקיננו סעורתא (ת'), אין ספק, אנכ סודר, אנשי סדום, אחריות סופר, אבן סנה.

(י' סנה).

אס"ב אסור בהנאה, אסמכתא בעלמא.

אסב"ל אין סמיכה בחוץ לארץ.

אס"ד אי סלקא דעתך.

אס"ו אסיפת זקנים (ס').

אס"ל אלא סבידא ליה, אתה סתר לי, אין סדר למשנה.

אסנ"ת משנח"ת אנוסה, שנואה, נדה, תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובות.

אסע"ה (ג) אין סומכין על הנס.

אס"ף אתנת סוף פסוק (ר').

אס"ש אלכסנדר סענדר שור.

א"ע אבן עזרא, אמר עולא, את עצמו, אבא עלאי (ק'), אימא עלאה (ק'), אדון עולם, אתם ערי,

איסור עריות, אחיות עינים (אה"ע), אמה עכריה, אמרו עליו, אכילת עראי.

אעא"מ אין עונשין אלא מזהירין.

אע"ג אף על גב.

אעה"ו אם עבר הזמן (אע"ו).

אעודל"ת אתי עשה ורחמי לא תעשה.

אעו"ע את עונם ואת עון (יעב"ץ).

אע"ו אם עבר זמנו.

אע"כ אלא על כרחך.

אעכ"פ אלא על כל פנים.

אע"ל אמרתי עת לעשות (יעב"ץ).

אענ"ע אבן עזרא נוחו ערן, אמר עולא נשמתו ערן.

אע"פ אף על פי.

אעפ"ו אף על פי זה.

אעפ"כ אף על פי כן.

אין מברכין, אל מסתתר (ת'), אבינו מלכנו (ת'),
 איהו מקומן (ת'), איפכא מסתברא, אנשי מעשה,
 אתא מרחוק (ד'), אין מדליקין, אין מברכין, אין
 מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין,
 אשם מצורע (אש"מ), אני מאמין (ת'), אונאת
 ממון, אינו מאמין, אשם מצילה, אבני מלואים
 (ס'), אלון מורה (אל"מ) (ס'), אברהם מפר, אמור
 מעתה, אלפי מנשה (ס').

אמ"א אלא מה אמר, אין מחזירין אותו.

אמא"מ אין מוציאין אותו מידו.

אמ"ב אין מוחין בידו — (בירם), אין מברכין.
 אין מתענין בו, אמרי בינה (ס').

אמב"ד ארבע מיתות בית דין.

אמבב"ק אין משניחין בבת קול.

א"ם בחוקותי אתם משאילין, איה מלככם,
 אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, אין
 משיבין, אלהיכם ממור; וסימן: בית דין חונקין
 וקטילין תלוי ישי.

אמ"בל"ת אין מספקין בידו לעשות תשובה.

אמב"ס אין מסיחין בסעודה (אמס"ב).

א"מב"ש אני מאמין באמונה שלימה (ת').

אמ"ד אינו מאן דאמר, אמסטרדאם.

אמ"ד שלב"ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
 (אממ"ד שלב"ל).

אמ"ה אבר מן החי (אמה"ח), אלהינו מלך העולם,
 אמרו מלאכי השרת (אממ"ה).

אמה"י אמר השם יתברך (אה"י).

אמה"כ אמר הכתוב (א"ה).

אמה"ל אוי מה היה לנו.

אמ"ה להקב"ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה.

אמה"מ אינו מן המנין.

אמ"ו (אמיו"ו) אמת ויציב (ת'), אל מלך ויעבור (ת').

אמזה"ק איפכא מסתברא והכי קאמי.

אמזמ"ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.

א"מ ופר"י איהו מקומן ופרקי ר' ישמעאל
 (יעב"ץ).

אמ"ז ארבע מאות זון.

אמז"ל אבי מורי ז"ל.

אמזל"ל אבינו מלכנו תטאנו לפניך (ת').

אמ"ש אינו מסמא.

אמ"י אחד מי יודע (ת').

אמיו"כ אחר מוצאי יום כפור (אחמיו"כ).

אמ"י מ"פ אין מקרא יוצא מדי פשוטו.

אמיו"ן אבי מורי ישמרהו צורו.

אל"א אחד לאחר, אחת לאחרת, אם לא אמר, אי
 לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם.

אל"א אמ"א אם לא אמר אין מחזירין אותו.

אלא"ע אור לארבעה עשר (אלי"ד).

[אל"א שאל"ש אין לך אדם שאין לו שעה].

אל"ב ב"ם (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אל"ה או לאו הכי.

אלהוא"ה אלהי האלהים ואדני האדנים.

אלה"ק = אולה"ק.

אלה"ר אבק לשון הרע.

אלו"ל אני להודי ודורי לי. (והאלהים) אנה לידו
 ושמתי לך, את לבבך ואת לבב (שלו"ה).

אל"ח אין לו חוקה.

אל"ח לע"ה אין לו חלק לעולם הבא.

אלי"י אתהלך לפני יי', אם לא יגיד.

אליב"ה אתהלך לפני יי' בארצות החיים.

אלי"ג אם לא ירדו גשמים.

אלי"ד אור לי"ד (אלא"ע).

אלי"ז ונ"ע אם לא יגיד ונשא עונו.

אלי"ר אליבא ריקנא.

אלי"ש אור לישרים (ס').

אלי"כ אם לא כן.

אלכ"ה אלמנה לכתן גדול.

אל"ל אית לן למימר.

אל"מ אל למושעות (ת') (א"ל), אמשל לך משל,
 אין לנו מלך, אלון מורה (ס'), אורח לצדיק
 מישרים.

אלמנ"מ אין לך מדה גדולה מזו.

אלמ"ד אלא למאן דאמר.

אלמ"ה אין למידין מן הכללות.

אלמה"כ אין למידין מן הכלל.

אלנ"י אם לא נטל ידיו.

אל"ע אין לו עדים.

אלע"ב אין לנו עסק בנסתרות.

אלע"ז אין לסמוך על זה.

אלע"כ אין לו, — להם עליו כלום.

אלי"פ אין לפסול.

אלי"ק אית ליה קלא.

אלי"ר אין לו רשות.

אלש"מ אלא לאו שמע מינה.

אלי"ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.

אלת"ה אי לא תימא הכי.

א"מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו,
 ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה,

אחת"ש אחר תפלת שחרית (את"ש).

א"ט ארבעה טורים (ס'), אבנים טיבות, איסור טרפה, אינו מענה.

אט"ב אינו טעין ברכה.

א"ט ב"ח (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אט"ט אינו טעין טבילה.

אטל"ס אך טוב לישראל סלה.

אטנ"י איננו טעין נטילת ידים (אטנ"י).

אטל"ס אך טוב לישראל סלה (סמו"ט ק').

אטס"ה אחריות מעות סופר הוא.

אטקו"ר אינו טעין קידוש ידים ורגלים.

א"י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם יכולין, או ישיר (ת'), אשר יצר (ת'), אריכת ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס'), אתה יצרת (ת'). אפיקי יהודה (ס').

א"י"א איש ירא (ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.

אי"א"ה אשר יצר את האדם (ת').

אי"אפ"ל אל יפתח אדם פיו לשטן.

אי"ב (אי"ב) אשרי יושבי ביתך (ת'), אורך ימים בימינה.

איב"א אי בעית אימא.

איבובעו"כ אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד.

איב"ל איבעיא להו (אב"ל).

איבע"א (אב"א) אי בעית אימא (איב"א).

אי"ג אמר יהודה גדליה.

אי"ז (אד"ז) אידרא זוטא (ס').

אי"ר אידרא רבא (ס').

אי"ה אם ירצה השם, אם ינוור — יעזור השם, אם יש השלום.

אי"נ אנא י"י הושיעה נא.

אי"הש"ר (אי"הש"ר).

אי"ט אחר יום טוב (אחיו"ט).

אי"י אברהם יצחק ויעקב.

אי"כ אחר יום כפור.

אי"כ"מ אין יום כפור מכפר (איוהכ"מ).

אי"שח"ל אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.

אי"ט (אי"ט).

אי"כ (א"כ).

איכ"ל (אכ"ל) איכא למימר.

איכ"ר איכה רבתי (ס').

איל"ב אין יכול לחזור בו.

איל"מ אכתי יכול למימר.

אי"מ אנא י"י מלמה נפשי.

אי"ע אמר יעב"י, אלהים יכוננה עליו, אלהים יהי עוזרו.

איפמ"ש אומרים יקום פורקן מי שברך (יעב"י).

אי"ק איסור קדישה.

אי"ק בב"ר (mut. lit.).

אי"ר איכה רבתי (ס').

אי"ש ח"ל אורך ימים שנות חיים יוסיפו לו.

אישלד"ע (אשלד"ע).

אישי"ר אמן יהא שמיה רבא (אי"הש"ר).

אי"ת ארני יתברך (אי"ת"ש — שמו), (יתעלה), אי תימא (א"ת).

אית"ן משה וכל"ב (lit. servil. ר').

א"כ אם כן, אינו כראי, אין כסף, אין כאן, אין כמוד (ת'), אין כאלהינו (ת'), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת'), אדם כשר, איומה כגדנלות (ס').

אכ"א אכילת ארעי (אכ"א).

אכאל"א אם כן אין לי אלא.

אכ"ה אמאי כולי האי.

אכ"ה"ג (אנכה"ג, אכנה"ג) אנשי כנסת הגדולה.

אכו"ש אכילה ושתיה.

אכ"ט אין כאן טענה.

אכ"ר אמן כן יהי רצון (אוכ"ר).

אכ"י ל"ה אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.

אכ"כ אין כתיב כאן.

אככ"ח אוצר כל כלי חמרה (ס').

אכל"ק אם כן לימא קרא.

אכל"ר אם כן ליכתב רחמנא.

אכ"מ אין כאן מקומו, אין כמוד (ת') (א"כ).

אכמ"ה אם כן מה הניר.

אכמ"ל אין כאן מקום להאריך.

אכמ"נ אפילו כמלא נימא (אפכמ"נ).

אכ"ע אכולי עלמא.

אכע"ז אם כן על זה.

אכש"מ אם כן שמע מינה.

א"ל אמר ליה, לך, להו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לך, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח"ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה"ת), אין לברך, — לתרץ, אל למושעות (ת'), איבעיא להו, אתרחיש ליה, אתא לידיה, אוי לי, — לו, איכא למפרך, אין לחוש (אל"ח).

אה"ת אחר התפלה, אנדות התלמוד (ס').

א"ו איסור והיתר, אלא וודאי, אמן ואמן.

או"א (אוא"א) אליהו ואלהי אבותינו (ת'), אחת

ואחת, אילו ואילו, אב ואם, אבא ואימא (ק'),

אחד ואחד, אידי ואידי, אמן ואמן, אמת ואמונה

(ת'), אכלה ואכלה (ס'), אות אמת (ס').

או"א דא"ת אלו ואלו דברי אלהים חיים.

או"ג אות נרונית (א"ג), און גליון.

אונג' אוגוסטוס.

או"ה אומות העולם, איסור והיתר (ס').

אוה"מ אוהל מועד, אוהל הסת (א"ה).

אוה"ע אומות העולם.

אוה"ש אוצר השרשים (ס'), אותיות השמוש (ד').

או"ו (אוו"ת) אשם ודאי ותלוי.

או"ז אור זרוע (א"ז) (ס').

או"ת אדם וחיה, אורח חיים (ס') (א"ח).

אוה"ל אדם וחיה חוץ ללילה.

או"י אמת ויציב (ת').

או"ל אכול ושתה יאמר לך.

או"ר = אוכ"ר.

או"ש אדם וישמעאל.

אוכ"ר אמן וכן יהי רצון.

או"ל אומר להם, אומה ולשון.

אול"ד אור לארבעה עשר.

אולה"ק אוצר לשון הקודש (ס').

אול"ל אנכי ולא יהיה לך.

או"מ אותות ומופתים, אונאת ממון, אלדד ומידד.

אונ' אונקלוס (אונק').

או"פ ארתי ופרתי.

אופ' אופן.

אור"י אומר ר' יצחק.

אור"ת אומר רבינו תם.

או"ש אותה שנה.

או"ת אורים ותמים (ס'). אמנון ותמר.

א"ז אור זרוע (א"ז) (ס'), אמר זה, את זה, אם

זה, אין זקוק, אדרא זוטא (ס'), אנעים זמירות (ת'),

אתה זוכר (ת'), (איוז זו). אבני זכרון (ס'), אליהו

זוטא (ס'), אפי זוטא (ס'), אסיפת זקנים (ס'),

אות זכרון (ס'), אחר זמן, — זמנו.

אזה"ק אור זרוע הקצר (אז"ק) (ס').

אזוא"ז אחד זה ואחד זה.

אז"ל אבותינו וזכרונם לברכה, אמרו ו"ל, אור זרוע

לצדיק.

אזק"ש אחר זמן קריאת שמע.

אז"ת אחר זמן תפלה.

א"ת אחר חסר, אתה חונן (ת'), אינו חייב, אין

חוששין, אשת חיל, אלמנה חיה, אסרו חנ, אלהים

חיים, אינו חוצץ, אמרו חכמים, אורת חיים (ס'),

אתה חוננתנו (ת'), איסור חלב.

[אח"ב וא"ב = אבוא"ב].

אחכ"ב אינו חייב בכל יראה.

אחכ"י אחינו בני ישראל, — בית ישראל.

אחד"ס אסרו חנ דסכות.

אחד"פ אסרו חנ דפסח.

אחד"ש (אד"ש).

אחה"ב אחר חרבן הבית.

אחה"ז אחר הזמן (אח"ז).

אחה"ת אחר החרבן.

[אחה"ק אחר הקבורה].

אחו"א אחטא ואשוב.

אח"ז אחר זה, אחר זמנו.

אחז"ת (אז"ת).

אחה"ס אחר הסכות, אחר הסדר.

אחה"פ אחר הפסח.

אחה"ת אחר התפלה (אח"ת).

אחז"ל אמרו חכמינו ז"ל.

אחיו"ט אחר יום טוב (אחי"ט).

אח"כ אחר כך, אחרי כן.

אחכ"א אחר כך אמר.

[אחכב"ג אין חכם כבעל נסיון].

אח"ל אחר למעשה.

אחלא"ד = אחל"ד אתה חונן לאדם דעת (ת').

אחל"ל אורח חיים למעלה למשכיל.

אחל"מ (אח"ל).

אחמ"כ אחר מחילת כבודו.

אחמ"ת אחר מתן תורה (אמ"ת).

אח"ס במ"ע (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אחס"ג אחר סעודה ג'.

אח"ע אחיות עינים.

אחע"א איסור חל על איסור.

אחע"ב אשת חיל עמרת בעלה.

אחע"כ אין חייבין עליו כרת.

אח"פ און, חוטם, פה.

אח"ק אחר קבורה.

אח"ש (= אבח"ש) אברהם חיים שור.

אח"ת אנב חרא תרתי (תרין).

אחת"ג אחר תפלת נעילה (אח"ג).

אחת"ע אחר תפלת ערבית (אח"ע).

אנגע"ה אין גורין נירה על הצבור.

אנ"ה (ס') אחר נמר הסעודה (אנ"ס).

אנח"ו (ימים שפסח חל בהם) (ל').

אנר"פ אנרא ופנרא.

אנל"א אתה נבור לעולם אדני (ת', ק').

אנ"ס אית גרסת ספרים, אחר נמר סעודה.

אנ"ר אית נסות רות.

אנ"ש אית נירה שוה, אנרת שלומים (ס'), אנב

שטפא (= לפ"ד).

אנת"ה אנרת תחתית המתים (ס').

אנ"ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינו דומה, או

דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין,

אונאת דברים, אפס דמים (ס'), איירי דתנא.

אדאה"ש אינה רוחה את השבת (אד"ש).

אדב"א אין דרך בני אדם.

א"ד במ"ב אין דורשין במעשה בראשית.

אדב"ע אריה דבי עלאה (ק').

אד"ג אית גרסי.

אד"ה אדוני הרב.

אדח"ש איירי דשייר האי שייר.

אדחע"ה אמר דוד המלך עליו השלום.

אדח"ר אדם הראשון.

אד"ו יום א' ד' ו' בשבת (ל').

אד"ל אתה דתו להמית.

[אד"ט לל"ב איירי דטריד למפלמ לא בלע].

אד"ם אדם, דוד, משיח, אפר, דם, מרה. אמונה,

דבור, מעשה. אוהב דבק מאת. (אחד דיני ממונות).

אדמ"ד אליבא דמאן דאמר.

אדמ"ו (אדמו"ד) אדוני מורי ורבי.

אד"ע אדון עולם, אלהא דמאיר ענני (ת').

אדע"ה אמר דוד עליו השלום.

אד"צ (אדצ"צ) אנרא דתעניתא צדקתא. אנרת

דורשי ציון.

אד"ק אדרא קדישא (ס').

אדר"ג אבות דרבי נתן (ס').

אדר"ה אדרבה.

אד"ר איררא רבה (ס').

אדר"י אדרבי יהודה (et similia).

אדר"ע אותיות דר' עקיבא (ס').

אד"ש אחר דרישת שלומו (אדר"ש), אינו דוחה

שבת (אדאה"ש).

אדשב"א אין דרבין של בני אדם.

אדשה"ה (אדש"ה שנ"ה) איירי דשייר תך שייר

(גמי) הדך.

אדש"ל אינו דומה שמיעה לראיה.

אדת"ה ת"ה אנב דתנא הני תנא הני.

א"ה אמר הפסוק — הכתוב — הכותב — המחבר —

המעתיק, אמירת הנדרה, אדם הנזק, אב הטומאה

(אה"ט), אומות העולם (אוה"ע), אדון הקודש

(אה"ק), אדון המושיע (ת'), אליהו הנביא, אב

הרחמים (ת'), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי,

אחר החרבן (אה"ח), אספקלריא המאירה, איסור

הנאה, ארוי הלבנון (ת'), את המנילה, את ההר,

אותו האיש, אבן השוהם (ס') (אה"ש), אתה

הראת (ת').

אה"א אדני הוא אלהים.

אהאע"ד וע"ד = אהע"ד וע"ד.

אה"ב אמת הבנין (א"ב).

אהב"ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.

אהה"ג אי הכי השתא גמי.

אה"ו (literae) (ד'). אלטונא האמבורג וואונבעק.

אהווא"ה אחר המרבה ואחד הממעיט.

אה"ח (אוה"ח) אור החמה, אחר החרבן (אתה"ח).

אהת"ס או היה תנית סוכו (ת').

אהת"ע (ר) (literae) (ד').

אה"ט אב הטומאה (א"ה).

אהכס"ת (הכס"ת).

אה"ל אתה הראת לדעת (ת'), אור הלבנה.

אהמ"ט אי הכי מאי מעמא.

אה"מ אוהל המת, אדון המושיע (ת'), אוהל

מועד (ס').

אה"מ וואה"מ (אהווא"ה).

אה"נ אין הכי נמי, אומות העולם גמי, אליהו

הנביא, אור הנר.

אה"נ אה"ת אה"ג אליהו הנביא א' התשבי

אליהו הנלעדי (במ"א עמב"ד) (ת').

אה"נ יל"ב אור הנר יפה לבדיקה.

אה"ע אבן העזר (ס'), אהבת עולם (ת').

אהע"ג אשר הניא עצת נזים (ת').

אהע"ד וע"ד את האדם על דעתו ועל דעת

(יעב"ץ).

אה"פ אחר הפסח.

אה"צ ארץ הצבי.

אה"ק ארון הקודש (א"ה).

אה"ר אב הרחמים (ת') (תרומן), אהבה רבה (ת').

אה"ש אבן השוהם (ס'), אין השכינה שורה, אוצר

השרשים (ס') (אוה"ש).

אהשק"ל אי הכי שפיר קשיא ליה.

א"ב ארבעה אבות ניוקין.

א"ס אמן אמן סלה.

א"ע אברהם אבן עזרא, אגרת אורחות עולם (ס).

אס אינו ענין.

א"ע אברהם אבינו עליו השלום, ארוני אבי עליו השלום.

א"ע"ל אס אינו ענין לפניו, — לכאן.

א"א צו"ץ אין אוטרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך (= צדקתך צדק) (ת').

א"צ"ה אין אוטרים צדק הרין (ת').

א"צו"ץ ו"א"ה אין אוטרים צו"ץ ואב הרחמים (ת').

א"ק א"ת אס אין קמת אין תורה.

א"ר אי אתה ראוי.

א"ר"ל אין אדם רואה חובה לעצמו.

א"ר"ל אי אתה ראוי לאומרון.

א"א שלה"ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.

א"ש"ע אס אין שם עדים.

א"ת אין אוטרים תחנון (ת'), אלא אי תימא.

א"ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא בינייהו, אין

ביכלתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור בישול, אין

ברירה, אמרי בינה (ס'), אתה בחרתנו (ת'),

אסמכתא בעלמא (א"ב"ע), אבן בוחן (ס'), אמת

בנין (א"ב"ב), אין בן, בה, ארום בכל, אסור

בהנאה (א"ב"ה).

א"ב"א אי בעית אימא (א"ב"א), אחור באחור,

אחותו בת אביו.

א"ב א"ב (ו) א"ב אחד בתורה, אחד בנביאים

ואחד בכתובים.

א"ב"י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.

א"ב אברהם בער גאטסלאבער.

א"ב"ג ית"ץ אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.

ק"ר"ע שט"ן קבל רגל עמך שגבנו טהרנו נורא.

ג"ד יכ"ש נא גבור דורשי יהודך כבבת שמרם.

בט"ר צת"ג כרכם טהרם רחמם צדקתך תמיד

גמלם.

חק"ב מנ"ע חסין קדוש ברוב טובך נהל ערתך.

ג"ל פז"ק יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדושתך.

שק"ו צ"ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע

תעלומות.

א"ב"ד אב בית דין, אין בן דוד.

א"ב"ב אין בן דוד בא.

א"ב"ד דק"ק אב בית דין דקהלה קדושה.

א"ב"ה אמר ברוך הוא (אקב"ה).

א"ב"ו אדם, בשר, ודם.

א"ב וא"ב אחר כפה ואחר בלב.

א"ב ו"מ"ה אתה בחרתנו, ומפני חטאינו (יעב"ץ).

א"ב"ח (אנב"ח) אגרת בעלי חיים (ס').

א"כ"א אין בו חשש איסור.

א"ב"י אחות ביד ימיני, אבוא בנבורת י"י; אתרוג,

בצים, יין ישן; אורך בגדים י"י, אין ביריעה, אינו

בן יומה, — בת יומה.

א"ב"ב אברהם בן יחזקיה בשן.

א"ב"ה אליעזר בן יוסי הגלילי, אליעזר בן יואל

הלוי, אבי העזרי (ס').

א"ב י"ת אין בור ירא חטא, (ולא עם הארץ

חסיד).

א"ב"י אשר בכ ירחם יתום (נחמני).

א"ב י"ע אצילות, בריאה, יצירה, עשית (ק').

א"ב"ר אמן בימינו כן יהי רצון.

א"ב"ב אין בכך כלום, (א"ב"ב).

א"ב"ל איבעיא להו (א"ל), (אין בקיאים לשמה).

אתהלך בתם לבב, אורך ביושר לבב, אירך

בכל לבי.

א"ב"מ אין בו משום.

א"ב"מ"א אין בו משום דרכי אמורי.

א"ב"מ טע"כ אין בו משום מעם כעיקר.

א"ב"מ אין בו משום מעילה.

א"ב"מ"ט אין בו משום נותן טעם.

א"ב"ה"ס אסור בנעילת הסנדל.

א"ב"ס אין בו ספק.

א"ב"ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא

בעלמא (א"ב"ב), אלעזר בן עזריה, אחד בפני עצמו

(א"ב"ע).

א"ב"ע אחד בפני עצמו.

א"ב"פ ארון בפקדן (ת').

[א"ב"ק"ק אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].

א"ב"ר אולינן בתר רובא, אב בן רוח (ק').

א"ב"ה"ס הושענא רבא, ט' באב, יום כפור, ראש

השנה, פורים.

א"ב"ש אנשי בית שאן (יעב"ץ), ארון בשפסד (ת').

א"ב"ת אבל תוסף, (= על כל תוסף).

א"ב"ת א"ב"ג וא"ב"ב = א"ב"א וא"ב.

א"ג אין גורסין, אנב גררא, אורח נברא, אולא

נרש (ד'), אות גרונות (ד'), אשת ניסו, ארבע גאולות,

ארבע גלויות.

א"ב אגרת.

א"ב"ע (א"ע).

א"ב"ב אגרת בקרת (ס').

א' אל, אדני, אחר, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, אייר, אדומים, אות, אנרת.
 א"א אביאסף (ס), אנרת אווב (ס), אדוני אבי, אני אומר, אחר אמר, אי אפשר, אי אפשר, אחרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אליהו, אליהו אשכנזי, אלה אזכרה (ת), אל ארון (ת), אופן אחד, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחר אחר, אנב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, אריך אנפין (ק), את אשתו, אחר אלהינו, אריר אדירנו (ת), אתה אחד (ת), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס), או אינו, אשת איש.
 א"א אחד איסור אכילה, אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת), אנשי אמונה אבדו (ת), אין אתם אומרים, — אתה אומר, ארומם אלהי אבי.
 א"א א"א אין אומרים אל ארך אפים (ת), אמר אויב אדרף אשיג אהלך.
 א"א א"א איש אל אחיו אבל אשמים אנהנו.
 א"א א"ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל (ת).
 א"א ווא"ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.
 א"א ומו"ר אל ארך אפים ומלא רחמים (ת).
 א"א ור"ח אל ארך אפים ורב חסד.
 [א"א מ"ל אם אין אני לי מי לי].
 א"א אי אמרת בשלמא, אי אפשר בו, אליעזר איש ברתוהא, אחד איסור ביטול.
 א"א א"ב אשרי אדם בוטח בך.
 א"א מ"א אין אומרים במה מדליקין (ת).
 [א"א ד אי אתה רן].
 א"א אלא אי הכי, אין אומרים הלל (ת), אבי אבות הטומאה.

א"א אי אתמר הכי אתמר.
 א"א ה"ח אין אומרים הלל הגדול (ת).
 א"א א"ב אבי אבות הטומאה.
 א"א ד אריר איום וגורא (ת).
 א"א א אתה אחד ושמן אחד (ת).
 א"א א"ח ארך אפים ורב חסד.
 א"א א"ח אהבת אמנו ותמר.
 א"א ד אדוני אבי זקני.
 א"א ל אברהם אבינו וזכרנו לברכה, אמר אברהם וזכרנו לברכה.
 א"א ח אום אני חומה (ת), אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים. אחר אסרו חנ.
 א"א ח"ל אין אדם חוטא ולא לו.
 א"א ח"א אין איסור חל על איסור.
 א"א ט אינו אלא טועה.
 א"א י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.
 א"א י"ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.
 א"א כ אלא אם כן, אי אמרת כך, אנרת ארבע כוסות (ס).
 א"א כ"ק אלא אם כן קשה.
 א"א ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם, אין אפטרופוס לעריות (א"א ל"ע).
 א"א ל"ע"מ אם אמר לו על מנת.
 א"א ל"פ אי אנרא לא פגרא.
 א"א ל"ר ארך אפים לעיבדי רצוני.
 א"א מ"ל א"א אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.
 א"א מ"ל א"א אדם מוכר דבר שלא לו.
 א"א מ"ל אמר אלהים מה לך (יעב"ץ), אין אומרים מזמור לתודה (ת).
 א"א מ"ע אין אדם מעיר על עצמו.
 א"א מ"ר אין אדם משים עצמו רשע.
 א"א מ"פ ב"ח אין אדם מעז פניו בפני בעל חובו.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ"ק (= לפְּקֻטָּן), statt dessen auch bloß ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon und L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למב"י = למספר בני ישראל, zuweilen למשמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד' לס' והיית לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, daß bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Solche Wörter wie בלעז = „in fremder Sprache“ und ודוק = „und denke nach!“ werden mit Abkürzungszeichen versehen, weil man sie für Abkürzungen hielt (s. u.).

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichniss immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muß, was mit einer Abbreviatur gemeint ist.

GUSTAF DALMAN

ANWEISUNG

für die Benutzung des Abbiuviaturenlexikons.

Der Anfänger wolle folgendes beachten:

1. Abbiuviaturen können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbiuviatur mit ב, ל, כ, מ, ו, ש, ד, ה beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition ב, ל, כ oder מ (= מן), in der Konjunktion ו, in den Relativpartikeln ש oder ה, oder im Artikel ה — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביזה"כ suche also unter ר"ה מר"ה, יזה"כ.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ס (= ספר) oder von ב (= בעל „Verfasser“) oder (בעל המחבר) בעה"מ zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit ספר (Buch), פּרָק (Band), שָׁנָה (Jahrgang), מַסְכָּת (Traktat), חֵלֶק (Teil), שָׁעַר, פְּרָשָׁה, פְּרָק, פְּסָקָא, קָעִיף (Abschnitt), סִימָן, רָמֵז (Paragraph), הִלְכָּה, מִשְׁנָה (Lehrsatz), צַד, דָּף, עֲלָה (Blatt), עמוד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ"ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. סוף bezeichnet dann Anfang oder Schluß des Abschnitts. פ"ק bedeutet „erster Abschnitt“, nicht „Abschnitt 100“.

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen. Ein Rabbi Jizhak könnte heißen ר"י מוהר"ר, מוהר"י, מוהר"ר, מוהר"י, מוהר"ר, מוהר"י, מוהר"ר, מוהר"י. Außerdem können noch כ für קבוצ, ב für בן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, daß einem Eigennamen א (= אב, אבנר) vorangehen oder folgen kann.

VORBEMERKUNG DES HERAUSGEBERS.

Wo eine Abbreviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, daß das Vorkommen der Abbreviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

- 1) Abbreviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbreviatur.
- 2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
- 3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

- 'ס = Büchertitel (ספר).
- 'ק = Kabbala (קבלה).
- יעב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
- 'ד = Grammatik (דקדוק).
- 'ל = Kalender (לוח).
- 'ה = Liturgisches (תפלה).

G. D.

ANHANG ZUM ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN
WÖRTERBUCH VON GUSTAF H. DALMAN

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER

BEARBEITET VON PROFESSOR DR. J. KAHAN IN ZNAIM

ZWEITE AUFLAGE

MIT EINEM

VERZEICHNIS DER MISCHNA-ABSCHNITTE

VON

PROF. DR. J. KAHAN IN ZNAIM

J. KAUFFMANN VERLAG/FRANKFURT A. MAIN

1922

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

